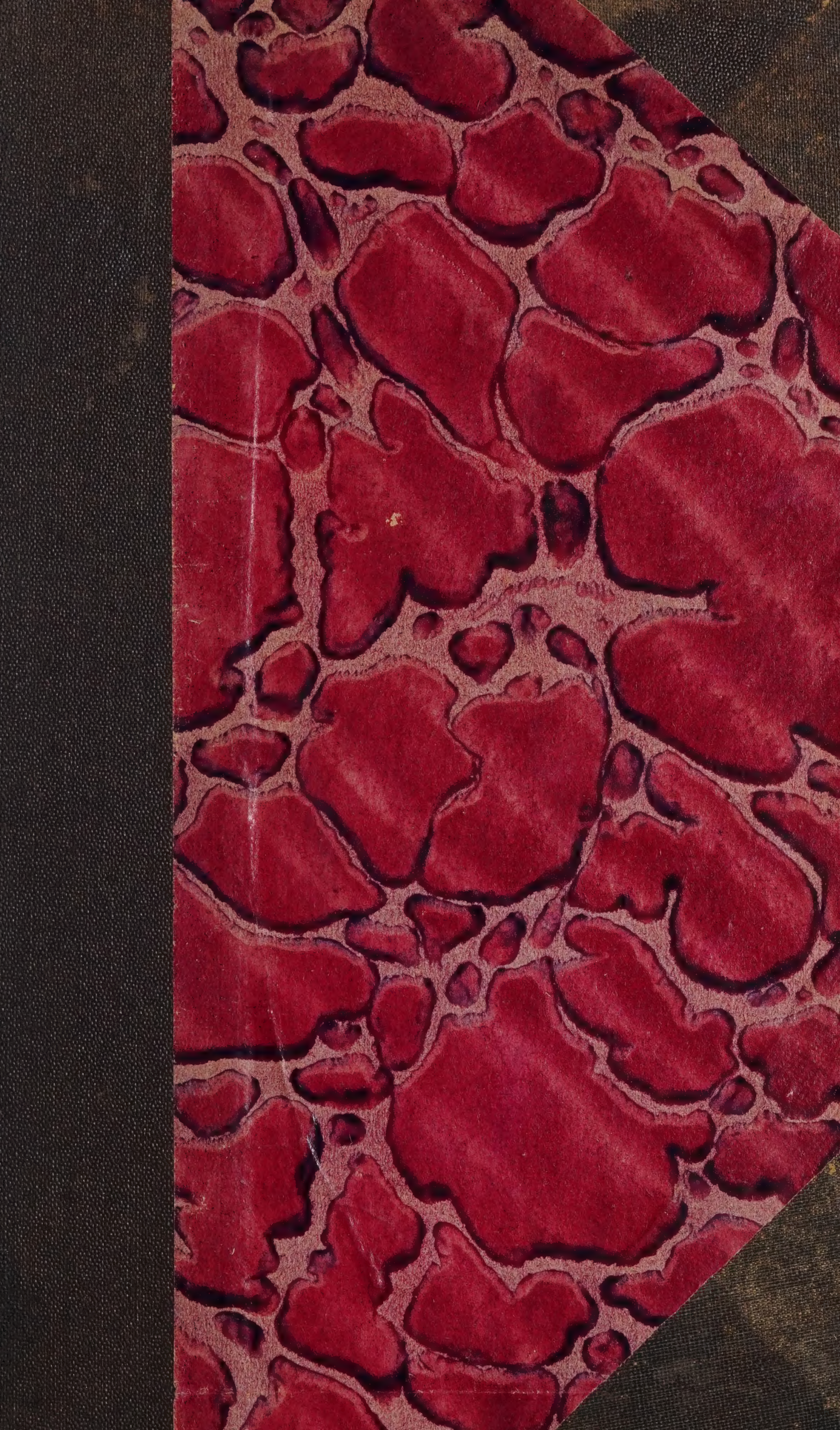

ஸ்ரீ ஸ்ரீராமஜெயம்
S. K. S. [illegible]
[illegible]
[illegible]

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

பெரியாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெரியாழ்வார் திருமொழி.

3, 4, 5, பத்துக்கள்.

இஃது

பரமகாருணிகரான

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை அருளிச்செய்த

ஸ்வாபதேச வ்யாக்யாநத்துடனும்

பெரியவாச்சான் பிள்ளையாலும்

மணவாளமாமுனிகளாலும்

அருளிச்செய்யப்பட்ட வ்யாக்யாநத்துடனும்

இதற்கான ஜீயர் அரும்பதத்துடனும்

பாசுரங்களின் அகராதியுடனும்

ஸபாபண்டிதர்களான,

ஸ்ரீமான் புதுப்பேர் இளையவில்லி,

வித்வான், வெங்கடாசார்யராலும்,

ஸ்ரீமான் புதுப்பட்டு திருவேங்கடாசார்யராலும்,

நன்றாகப் பரிசோதிக்கப்பட்டு,

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபகஸபையாரால்,

பராங்குச திருவவதாராதி ௫௦௧௫-வது ஸம்வத்ஸரமான

ஆநந்த ஸம்வத்ஸரத்தில்

காஞ்சீபுரம்.

ஸ்ரீநிவாஸ அச்சுக்கூடத்தில்,

அச்சிட்டு ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

1914

விஜயதேதராம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம꞉.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்தமுத்ராபக ஸபை (லிமிடெட்).

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம், ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்			1	10	0
பாரதாதி தனிஸ்லோகம்	,,	,,	0	3	0
ராமசரமஸ்லோகம்	,,	,,	0	1	6
துஷ்கரஸ்லோக டிப்பணி	,,	,,	0	2	6
யதிதர்மஸமுச்சயம்			0	9	0
முதல் திருவந்தாதி	,,	அரும்பதப்ரதிபத ஸஹிதம்	0	9	0
இரண்டாம் திருவந்தாதி	,,	,,	0	6	0
மூன்றும் திருவந்தாதி	,,	,,	0	6	0
நான்முகன் திருவந்தாதி	,,	,,	0	7	0
திருவிருத்தம்	,,	அரும்பதப்ரதிபததாத்பர்யஸஹிதம்	1	14	0
திருவாசிரியம்	,,	,,	0	3	0
பெரிய திருவந்தாதி	,,	ப்ரதிபதஸஹிதம்	0	7	0
திருவெழுகூற்றிருக்கை	,,	,,	0	3	0
சிறியதிருமடல்	,,	,,	0	5	0
பெரிய திருமடல்	,,	,,	0	5	0
திருக்குறுந்தாண்டகம்	,,	,,	0	3	0
திருநெடுந்தாண்டகம்	,,	,,	1	0	0
திருப்பல்லாண்டு	,,	,,	0	8	0
இராமாநுச நூற்றந்தாதி உரையுடன்		,,	0	8	0
பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் தாத்பர்ய ஸஹிதம்			0	7	0
ஷண்மததர்ஸிநி			0	1	6
பெரியதிருமொழி க-முதல்-கக, பத்துக்கள்			8	0	0
பெரியாழ்வார் திருமொழி ஸவ்யாக்யாநம்			5	6	6

இப்படிக்கு,

ரா. திருவேங்கடத்தானய்யா,
கார்யதர்சி, தனாதிகாரி,
நெ. 31, வெங்கடாசலமுதலி வீதி,
சென்னை.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும்பத்து தன்னேராயிரம் ப்ரவேசம்.

அவ;—இத் திருமொழியில், "இன்றுமுற்றும்," "இன்று முற்றும்" என்றத்தை இவர் ஆதரிக்கிறது, "சேற்றுலெறிந்து" "விண்டோய் மரத்தாலுல்" "படும்படு பைந்தலைமேலெழப்பாய்ந்து" என்றுப்போலே செய்த தீம்புகளைத் தவிற்க நினைத்து, "இன்றுமுற்றும்" "இன்று முற்றும்" என்று இவன்நியாம்யனாய், இன்றுதலைக்கட்டு மென்றத்யவஸித்துச் சொல்லுகிறார். கீழே "இன்றுமுற்றும், 'இன்று முற்றும்" என்றுதாம் மீட்கப் பார்த்தவளவில் மீளாமல்மீண்டும் தீம்பிலே கைவளர்ந்து செல்லத்தாமும் வயிறுபிடியோடேபின் சென்ற ப்ரகாரத்தை யசோதைப் பிராட்டிபாசுரத்தாலே யருளிச் செய்கிறார். *

அவ;—திருவாய்ப்பாடியில் ப்ராப்தயௌவனைகளாய் லீலாபரவசைகளாய்த்திரிகிற பெண்கள் தங்களகத்தில் அவன் துஸ்ஸஹமானதீம்புகளைச்செய்து தங்களை நலிகிற ப்ரகாரத்தை, தாயாரான யசோதைப்பிராட்டிக்குவந்துமுறைப்பட்ட ப்ரகாரத்தை, தத்பாவயுக்தராய்க் கொண்டு, தாமும் அவர்களைப்போலே பேசி அவனுடைய அந்த லீலாவ்யாபாரரஸத்தை அநுபவித்தாராய் நின்றார் கீழ்; மாத்ருஸ்நேஹத்தாலே பலகாலும் அவனை அம்மமுண்ண

அரு;-தன்னேராயிரம்ப்ரவேசம். "ధాత్ర్యవద్భగినీవచ్చమాతృవచ్చోపతిష్ఠతే-பார்யாவத் பகிநீவச்சமாத்ருவச்சோபதிஷ்டதே" என்னுமாபோலே ஆழ்வாரும் இவ்விஷயத்தில் ஸகலவித பந்து பாவனையுடையராயிருக்குமவராகையாலே, கீழ்த்திருமொழியில் நாயிகா ஸமாதியாலே அவன் விரஹதாபத்தை விளைத்து அத்தால் தாயோடே வந்து முறைப்பட்டபடியே தத்பாவனையாலே அநுபவித்து, மீளவும் மாத்ருபாவனைதானே தலையெடுத்து அந்த யுவதிகள் சொன்னத்தையும் இவன் பால்யாநுகுணமாக முன்பு போலே "எனக்கு அம்மம்தா" என்றதுக்கு முண்டான விரோதத்தை யநுஸந்தித்துச் சொன்னப்ரகாரத்தை அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியருளுகிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதி). (தங்களகத்தில்) என்றது "மனணகம்" என்னுமாபோலே தங்களிடத்தி லென்றபடி. (அம்மமுண்ண) என்றது-முலையூட்டவென்றபடி.

மூ,—தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளோடு
தளர்நடையிட்டு வருவான்
பொன்னேய் நெய்யொடு பாலமுதுண்டொரு
புள்ளுவன் பொய்யேதவழும்
மின்னேர் நுண்ணிடை வஞ்சமகள்
கொங்கைதுஞ்ச வாய்வைத்தபிரானே
அன்னேயுன்னை யறிந்துகொண்டே
னுனக்கஞ்சுவ னம் மந்தரவே, (௧)

ஸ்வா;—முதற்பாட்டு. (தன்னேராயிரமித்யாதி). க்ருஷ்ணன் திருவாய்ப்பாடியிலே அவதரிக்கிறபோது க்ருஷ்ணனோடொக்க வாயிரம் பிள்ளைகள் சேரப்பிறந்தார்களென்று சொல்லுவதொரு ப்ரஸித்தியுமுண்டிறே. பிறப்பாலும் வளர்ப்பாலும் வயஸ்ஸாலும் அந்யோந்யம் ஸ்நேஹத்தாலும் ஒருபுடையொப்புச் சொல்லலா

அழைத்தும் அம்மமூட்டியும்போரும் யசோதைப்பிராட்டி, அவனுடைய பருவத்தின் இளமையையும் அதுக்கநுரூபமல்லாதபடியான அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களையும் கண்டு, அவனை "தன்னுடைய பிள்ளை" என்று நினைத்திருக்கை தவிர்ந்து, "அநியாம்யனாய் அப்ரதிஹத லீலாரஸபரனான ஸர்வேஶ்வரன்" என்றநுஸந்தித்து அவனைக் குறித்து அவைதன்னைச் சொல்லி, "உனக்கம்மந்தரவஞ்சுவன்" என்று பலகாலும் பேசின பாசுரத்தை ததவஸ்த்தாபந்நராய்க்கொண்டு தாமும் அப்படியே பேசி அந்தரஸத்தை அநுபவிக்கிறார் இத்திருமொழியில். ... ... ❋

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (தன்னேரித்யாதி) "க்ருஷ்ணன் திருவாய்ப்பாடியிலே வந்தவதரிக்கிறபோது அவனோடொக்க ஆயிரம் பிள்ளைகள் சேரப்பிறந்தார்கள்" என்று சொல்லுவதொரு ப்ரஸித்தி உண்டிறே; பிறப்பாலும் வளர்ப்பாலும் வயஸ்ஸாலும் அறிவா

அரு;—முதற்பாட்டு. (தன்னேரித்யாதி) இன்னத்தால் நேரானவர்களென்னுமையாலே யருளுகிறார் (பிறப்பாலுமித்யாதி). (பிறப்பாலும்) என்றது-அஜஹத்ஸ்வபாவராய்க்கொண்டு க்ருஷ்ணனோடொத்த பிறப்பாலுமென்றபடி. (௧) "தேநதேநஸஹகச்சதி-யேநயேநதா தாகச்சதி" என்கிறபடியே நித்யஸூரிகளும் வந்தவதரிக்கலாமிறே. க்ருஷ்ணன் ப்ரதாநனாக விவனோடே

(௧) பரமஸம்ஹிதா.

யிருக்கையாலே "தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளோடு தளர்நடையிட்டு வருவான்'' என்கிறது. ஊரும் நாளும் முஹூர்த்தமும் ஒக்கப் பிறந்தாலும் தளர்நடையொத்தாலிறே "தன்னேர்''என்னலாவது; *பால்யாத் ப்ரப்ருதபோலேயிறே.

(பொன்னேயித்யாதி) பொன்போலே நிறத்தையுடைத்தான நெய்யோடு கூடி ஸர்வஸாதாரணமான பாலமுதையுண்டு. (ஒரு புள்ளுவன் பொய்யே தவழும்) புள்ளுவமாவது - மெய்போலே யிருக்கும் பொய். உண்டிருக்கச்செய்தே "உண்டிலேன்'' என்று

லும் அந்யோந்யமுண்டான ஸ்நேஹத்தாலும் தன்னோடொக்கச்சொல்லலாம்படி யிருப்பாராயிரம் பிள்ளைகளோடேயாய்த்துத் தளர்நடையிட்டு வருவது. (க) "𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿𑌸𑍁𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌃-பால்யாத்ப்ரப்ருதிஸுஸ்ஸ்நிக்தஃ''என்றுபால்யம்தொடங்கிப்பெருமாளையொழிய த்தரிக்கமாட்டாத இளையபெருமாளைப்போலே, இவர்களும் பால்யமே தொடங்கிஅவனையொழியத் தரிக்கமாட்டாதஸ்நேஹத்தையுடையராய், எப்போதுமொக்கக் கூடித்திரிகையாலேஇவர்களோடேகூடியே தளர்நடையிட்டு வருமென்னலாமிறே. "தளர் நடையிட்டு வருமவனே!'' என்று ஸம்புத்தி.

(பொன்னேய் நெய்யொடு பாலமுதுண்டு) செவ்விகுன்றுமனுருக்கித் துஞ்சினதாகையாலே பொன்னோடொத்த நிறத்தையுடைத்தான நெய்யோடே, ரஸ்யமான பாலமுதையுமுண்டு. (ஒருபுள்ளுவன் பொய்யே தவழும்) புள்ளுவமாவது - மெய்போலேயிருக்கும்பொய். உண்டிருக்கச்செய்தேஉண்டிலேனென்கையாலேஅஸத்யவாதியென்று தோற்றுமிறே. "ஒருபுள்ளுவன்'' என்றது- களிரிகை அவர்களுக்குக் கூடுமோ வென்ன, அது க்ருஷ்ணனிடத்தில ஸ்நேஹத்தாலே விடமாட்டாமையால் கூடுமென்னுமத்தை த்ருஷ்டாந்தமுகேந உபபாதிக்கிறார் (பால்யாதித்யாதி). "பிரானே'' என்கிற ஸம்புத்திக்குச்சேர இதுவும் ஸம்புத்தியாக வேணுமென்கிறார் (தளர்நடையித்யாதி).

(செவ்விகுன்றுமல்) வெண்ணெய் பக்கவம்தப்பாமல். (துஞ்சின) ஈன்ன, அமுது பதத்தைக்கடாக்ஷித்து (ரஸ்யமான) என்றது. நெய்யும்பாலு முண்டால் "இவனைப்புள்ளுவன்''என்னவேணுமோவென்னவருளுகிறார் (உண்டித்யாதி). கீழில்"தளர்நடையிட்டு வருவான்'' என்ற ஸம்புத்தியைக் கடாக்ஷித்

(க) ரா-பா-கிஷ்-௩ள.

தவழுகையாலே அஸத்யம் தோன்றிற்றிறே. ஒருபுள்ளுவன்-களவுக்கு அத்விதீயன். (க) "மெய்போலும் பொய்வல்லன்."

(மின்லரித்யாதி) மின்போலே நுண்ணிய இடையையும் வஞ்சனையுமுடையளாயிருக்கிற பூதனை முடியும்படி அவள் முலையிலே திருப்பவளத்தை வைத்த மஹோபகாரகனே! அவளிடையை வர்ணித்தது-பெற்றதாய் போலே வருகையாலே. (அன்னே யுன்னையறிந்து கொண்டேன்) "அன்னே" என்றது-அம்மே என்று அதிரேகோக்தி. (உன்னையறிந்து கொண்டேன்) அந்நாதிகளாலே உனக்கு தேஹதாரணமென்றிருந்தேன். உன்படிகள் அதிமாநுஷங்களா

வுக்கத்விதீயமானன்றபடி. (பொய்யேதவழும்) தளர்நடையிட்டுத்திரிகிறவனுக்கு க்ஷமரல்லாதாரைப்போலே தவழுகிறதும் க்ருத்ரிமமென்றுதோற்றுமிறே; ஆகையாலிறே "பொய்யேதவழும்" என்றது. இதுவும் "பொய்யேதவழுமொருபுள்ளுவனே!" என்று ஸம்புத்தி.

(மின்னேரித்யாதி) பெற்றதாய்போலே வருகையாலே, மின்னையொத்த நுண்ணிய இடையையும் வஞ்சநத்தையுமுடையளான பேய்ச்சியானவள் முடியும்படி அவள் முலையிலே திருப்பவளத்தை வைத்துண்ட உபகாரகனானவனே!. இவ்விடத்தில் உபகாரமாவது, * உலகங்கட்கெல்லா மோருயிரான தன்னைமுடிக்கவந்தவளை நிரஸித்து, தன்னைநோக்கித் தந்தவிதுவிறே.

(அன்னே) அதாவது-"அம்மே"! என்று அச்சத்தாலே சொல்லுகிற வார்த்தை. (உன்னை யறிந்துகொண்டேன்) முன்பெல்லாம் என் பிள்ளையாகவும், நான் தருகிற அம்மம் முதலானவை உனக்கு தாரகாதிகளாகவும் நினைத்திருந்தேன்; உன்படிகள் அதிமாநுஷங்

துத் தவழுகை-க்ருத்ரிமமென்றுஉபபாதிக்கிறார் (தளர்நடையிட்டித்யாதி).

விரூபையானவிவளை "மின்னேர் நுண்ணிடை" என்னக்கூடாமையாலே, அதுக்கும் அவள் வஞ்சகத்துக்கும் ஹேதுவைக் காட்டிக் கொண்டர்த்தமருளுகிறார் (பெற்றதாயித்யாதி).

ஏற்கவே இவள் பிள்ளையை அறிந்திருக்க, "அறிந்து கொண்டேன்" என்று இப்போதறிந்ததாகச் சொல்லுவானென்னென்ன, இது அஞ்சுகைக்கு ஹேதுவான வறிவென்று தோன்ற, முன்பறிந்த ப்ரகாரத்தையும் காட்டிக்கொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (முன்பெல்லாமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே).

(க) தி-வாய்-க௦-சு-இ.

மூ.—பொன்போல் மஞ்சனமாட்டி யமுதூட்டிப்
போனேன் வருமளவிப்பால்
வன்பாரச்சகட மிறச்சாடி
வடக்கிலகம் புக்கிருந்து

கையாலே (க)"அநஸ்நந்நோ" என்றஞ்சாநின்றேன். (உ)"அஶ்நாமி" என்பிக்கவும் மாட்டுகிறேனில்லை. தேவர்களுக்கு அம்ருதமும், மநுஷ்யர்களுக்கு அந்நமும் நியதமன்றோ? அம்ருதாஶநர் அந்நாஶநராவரோ? தேவத்வம் தோன்றாநின்றது - மேன்மைதோன்றுகையாலே. (௩)"அவரைநாம்தேவரென்றஞ்சினோம்" என்னக்கடவதிறே. "ஆழிபணி கொண்டானால்" என்றுகீழில் திருமொழியிலே மேன்மை தோன்றிற்றிறே. (அம்மந்தரவே) தவழுகை பொய் யென்றவோபாதி "அம்மம்" என்கிற இவன் சொலவும் பொய் யென்று தோன்றாநிற்கச் செய்தேயும், அவன சொலவை அநுகரிக்கிறாள்.

"தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளோடு தளர்நடையிட்டு வருவான், பொன்னேய் நெய்யொடு-பொய்யே தவழும் ஒரு புள்ளுவன் வாய் வைத்தபிரானே அன்னேயுன்னையறிந்து கொண்டேன், உனக்கஞ்சுவன் அம்மந்தர" என்றந்வயம். கீழ்ப்படர்க்கை யெல்லாம் முன்னிலை. .... (க)

ளாகையாலே (ச) "ஆயர்புத்திரனல்ல னருந்தெய்வம்" என்கிறபடியே - இவன் நம்மோடு ஸஜாதீயனுமல்லன், நாம் கொடுக்கிறவை இவனுக்கு தாரகாதிகளுமல்லவென்று நன்றாக வறிந்துகொண்டேன். (உனக்கஞ்சுவஞம் மந்தரவே) இப்படி யிருக்கிற வுனக்கு அம்மந்தரவஞ்சுவன். "தவழுகை பொய்" என்றவோபாதி "அம்மம்" என்கிற இவன் சொலவும் பொய்யென்று தோன்றாநிற்கச் செய்தேயும் அவன் சொலவை அநுகரித்துச் சொல்லுகிறாள். (க)

"அம்மமுண்ணத்தா" என்று அவன் சொல்லுமளவில் ஸர்வேஶ்வரனென்றறிந்தவள் "அவனைப்பொய்யேதவழும்" என்னுமாபோலே, இதுவும்கபடோக்தி யென்றறிந்தவள் அம்மமென்று சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (தவழுகையித்யாதி). உபஸ்த்திதமாகையாலே அநுகரித்தாளென்று கருத்து. (க)

(க) முண்ட-௩-க-க. (உ) கீ-க-வா. (௩) திருவெ-உக. (ச) க-க-எ.

மின்போனுண்ணிடையா ளொருகன்னியை
வேற்றுருவஞ் செய்துவைத்த
அன்பாவுன்னை யறிந்துகொண்டே
னுனக்குஞ்சுவனம்மந்தரவே. (௨)

ஸ்வா;—இரண்டாம்பாட்டு. (பொன்போலித்யாதி) அழுக்கற்று ப்ரகாஶிக்கிற ஷோடசவர்ணியான பொன்னாலே திருமஞ்சநம் செய்து என்னிளங் கொங்கையமுத மூட்டி யமுனைநீராடப் போனேன். (வருமளவிப்பால்) இவ்விடத்தில் நான் வருமளவில், (வன்பாரச்சகட மிறச்சாடி) வலிதாய் கனவிதாயிருக்கிறசகடத்தை

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (பொன்னித்யாதி) திருமேனியழகு விளங்கும்படியாகத் திருமஞ்ஜநஞ்செய்து, (௧) "என்னிளங் கொங்கையமுத மூட்டி" என்கிறபடியே அமுதுசெய்யப்பண்ணி (௨) "யமுனை நீராடப்போனேன்" என்கிறபடியே யமுனையாகிற வாற்றிலே குளிப்பதாகப்போன நான் வருவதற்குமுன்னே. (வன் பாரச்சகடமிறச்சாடி) வலியதாய்க் கனவிதாயிருக்கிற சகடமானது கட்டுக்குலைந்து முறிந்துபோம்படியாக, முலைவரவு தாழ்த்துச்

அரு,=இரண்டாம்பாட்டு. (பொன்னித்யாதி) "பொன்போல்" என்றவிடத்தில்பொன்போலேயிருக்கும்படியென்னும் சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி, அத்தால்பலதார்த்தத்தையருளுகிறார் (திருமேனியித்யாதி). "போனேன்" என்றதுக்கு இன்னவிடத்துக்கென்று சொல்லவேண்டுகையால் அத்தை ப்ரமாணபூர்வகமாக விசேஷித்துக்காட்டுகிறார் (யமுனையித்யாதி). "போனேன்" என்றது - தனியே ஒருக்ரியாபதமின்றிக்கே மேலேகூட்டியர்த்தமருளுகிறார் (போனநான்) என்று. "வருமளவு" என்று ஒன்றிரண்டுநாழிகையென்றாப்போலேஒருகாலம் விவக்ஷிதமாய், அதுக்கு "இப்பால்" என்றத்தாலிதுக்குள்பட்ட காலமர்த்தமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (வருவதற்குமுன்னே) என்று. (கனவிதாய்) என்றது (௩) "నానారసవ్యభాజనమ్ - நாநாரஸவ்யபாஜநம்" என்கிறபடியே பாரத்தையுடைத்தானதாயென்றபடி. "இற" என்றதின்னர்த்தம் (கட்டுக்குலைந்தித்யாதி). "சாடி" என்றதுக்கு (௪) "రుదన్ స్తనార్థీ చరణావుదక్షిపత్ - ருதந்ஸ்தநார்த்தீ சரணவுதக்ஷிபத்". என்கிற ப்ரமாணத்தையுட்கொண்டர்த்தமருளுகிறார் (முலைவரவித்யாதி).

(௧) ௩-௨-௮ (௨) தி-மொ-௧௦-௭௧. (௩) பாக-௧௦-௭-௭.

மூ.—கும்மாயத்தொடு வெண்ணெய் விழுங்கிக்
குடத்தயிர் சாய்த்துப் பருகிப்
பொய்ம்மாய மருதான வசுரரைப்
பொன்றுவித்தின்று நீவந்தாய்

முடியும்படியாகத் திருவடிகளாலே நிரஸித்து, வடக்கிலகம்புக்கிருந்து.

தனக்கு ஸ்நேஹியுமாய் மின்போலே நுண்ணிய விடையையுமுடையளாய் உபமாநரஹிதையுமாய் நவயௌவனையுமா யிருப்பாளொருத்தியை. (வேற்றுருவம் செய்துவைத்த)நச(ஆ வ்ரணுடைரணம் செய்துவைத்த, (அன்பாவுன்னை யறிந்து கொண்டேன்) கண்டதொன்றில் மேல் விழும்படியான ஸ்நேஹத்தை யுடையவனே! உன்னை யறிந்து கொண்டேன். (வடக்கு)-பக்தி. ... (௨)

சிறு நிமிர்த்த திருவடிகளாலே உதைத்து. (வடக்கிலகம் புக்கிருந்து) இவ்வகத்துக்கு வடவருகிலகத்திலே புக்கிருந்து.

(மின்போல் நுண்ணிடையாளொரு கன்னியை) மின்போல் நுண்ணிதான இடையையுடையளாய், நவயௌவனையா யிருப்பாளொருத்தியை. (வேற்றுருவம் செய்துவைத்த) ஸம்போக சிஹ்நங்களாலே விக்ருதவேஷையாம்படி பண்ணிவைத்த. (அன்பா) கண்டதொன்றிலே மேல்விழும்படியான ஸ்நேஹத்தை யுடையவனே! இத்தால் - தீம்பனென்றபடி. (உன்னை யறிந்து கொண்டேன்) "இவன் நம்மோடு ஸஜாதீயனல்லன், வ்யாவ்ருத்தன்" என்று உன்னைஉள்ளபடி யறிந்துகொண்டேன். (உனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே) ஆனபின்பு, உனக்கம்மந்தர வஞ்சுவன். (௨)

"கன்னி" என்ற பதத்தையும், மேலே "வேற்றுருவம் செய்த" என்றத்தையும் கடாக்ஷித்து (நவயௌவனையாய்) என்றது. "வேற்றுருவம்செய்து" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து, "அன்பா" என்றதுக்கர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (கண்டதொன்றிலேயித்யாதி). "உன்னையறிந்துகொண்டேன்" "அம்மந்தரவஞ்சுவன்" என்றதுக்கு ஹேதுவாக வேண்டி பலிதத்தை யருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). பருவத்துகுத் தக்கதல்லாத தீம்பையுடையனென்றபடி. (ஸஜாதீயனல்லன்) என்றதுக்கு விவரணம் (வ்யாவ்ருத்தன்)என்றது. ... (௨)

இம்மாயம்வல்ல பிள்ளை நம்பீ உன்னை
 யென்மகனே யென்பர் நின்றார்
அம்மாவுன்னை யறிந்துகொண்டே
 னுனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. (௩)

ஸ்வா;—மூன்றாம்பாட்டு. (கும்மாயமித்யாதி), கும்மாயத்தோடே கூட வெண்ணெயையு மமுது செய்து, (குடத்தயிர்சாய்த்துப் பருகி) பாத்ரஸ்தமான தயிரை அத்தோடே சாய்த்தமுது செய்து, (பொய்ம்மாயமருதானவசுரரை) பொய்யருமாய்க்ருத்ரிமருமாய் மருதாய் நின்ற வஸுரர்களை முடியும்படிபண்ணி. (இன்று நீ வந்தாய்) இப்போது ஒன்றும் செய்யாதாரைப்போலே வந்தாய்.

(இம்மாயம் வல்ல பிள்ளை நம்பீ) இப்படிப்பட்ட க்ருத்ரிமங்களாலும் பிள்ளைத்தனத்தாலும் பூர்ணனானவனே! (உன்னையென்

வ்யா.— மூன்றாம்பாட்டு. (கும்மாயமித்யாதி) குழையச் சமைத்துவைத்த பருப்போடே வெண்ணெயையும் சேரவிழுங்கி. (குடத்தயிரித்யாதி) குடத்திலே நிறைத்திருந்த தயிரை அத்தோடே சாய்த்தமுது செய்து. (பொய்யித்யாதி) தங்கள்வேஷம் அதுவன்றிக்கே யிருக்கச்செய்கே, பொய்யே ஆஸ்சர்யமான மருதுகளாய்நின்ற அஸுரர்களை முறியவிழுந்து முடியும்படிபண்ணி. (இன்று நீ வந்தாய்) இப்போது ஒன்றும் செய்யாதாரைப்போலே நீ வந்தாய்.

(இம்மாயம்வல்ல பிள்ளை நம்பீ) இந்த ஆஸ்சர்யங்களைச்செய்யவல்லவனாய், பிள்ளைத்தனத்தால் பூர்ணனானவனே!, (உன்னையென்

அரு;—மூன்றாம்பாட்டு. (கும்மாயமித்யாதி). (பொய்யே) என்றதுக்கு (மருதுகளாய்நின்ற) என்றத்தோடந்வயம்.

(இந்த வாஸ்சர்யங்களை) என்றது- கும்மாயத்தொடு வெண்ணெய் விழுங்குகையும், குடத்தயிர் பருகினதும், மருதுகளைப்பொன்றுவித்ததும். அவை ஆஸ்சர்யங்களானபடி யெங்ஙனே யென்னில்: பஞ்சலக்ஷம் குடிக்கு நிர்வாஹகரானநந்தர் திருமாளிகைக்கென்று சமைத்த பருப்பை யெல்லாத்தையும் தான் களவு கண்ட வெண்ணெயோடே அமுது செய்கை-பருவத்துக்குத்தக்கதன்றிறே; அதுக்குமேலே குடத்தயிரெல்லாம் பருகுகையும் ஆஸ்சர்யமிறே. யமளார்ஜுநபங்கம் ஆஸ்சர்யமென்கை சொல்லவேண்டாவிறே.

மூ.—மையார்கண்மட வாய்ச்சியர்மக்களை
மையன்மை செய்தவர்பின் போய்
கொய்யார்பூந்துகில் பற்றித்தனிநின்று
குற்றம் பலபல செய்தாய்
பொய்யாவுன்னைப் புறம்பலபேசுவ
புத்தகத்துக்குள் கேட்டேன்
ஐயாவுன்னையறிந்து கொண்டேன்
உனக்கஞ்சுவனம் மந்தரவே. (௪)

மகனே யென்பர் நின்றார்) உன்னையறியாதார் என் மகனென்று சொல்லுவர்கள். (அம்மாவுன்னையறிந்து கொண்டேன்) என் மகனன்றென்றும், எல்லார்க்கும்ஸ்வாமியென்றுமறிந்துகொண்டேன்.

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (மையாரித்யாதி) அஞ்ஜநாதிகளாலே விளங்காநின்ற கண்களையும் மடப்பத்தையும் குடிப்பிறப்பையுமுடையரான பெண்பிள்ளைகளை. (மையன்மைசெய்து) உன்பக்கலிலேஸ்நேஹிகளாய் ஆய்ச்சிமார்க்கு வசவர்த்திகளல்லாத

மகனேயென்பர் நின்றார்) இப்படியிருக்கிறவுன்னை உன் வாசியறியாத நடுநின்றவர்கள் "என்னுடைய மகன்" என்றுசொல்லுவர்கள். (அம்மாவுன்னையறிந்துகொண்டேன்) நான் அங்ஙனன்றிக்கே, "என் மகனன்று" என்றும் "எல்லார்க்கும் ஸ்வாமி" என்றும் உன்னை உள்ளபடி யறிந்துகொண்டேன். (உனக்கித்யாதி) ஆனபின்பு உனக்கம்மந்தர வஞ்சுவன். .... (௫)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (மையாரித்யாதி) அஞ்ஜநத்தாலே அலங்க்ருதமான கண்களையும், ஆத்மகுணங்களில் ப்ரதானமான மடப்பத்தையும், குடிப்பிறப்பையுமுடையரான பெண்களை. (மையன்மைசெய்து) உன்பக்கலிலே ஸ்நேஹிகளாய், தாய்மார் முதலானோர்க்கு வசவர்த்திகளாகாதபடி உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளாலே பிச்சேற்றி. (அவர்பின்போய்) அவர்களுடைய பின்னே

அரு.—நாலாம்பாட்டு (மையாரித்யாதி) இவன் தன்பக்கல் ஸ்நேஹிகளாம்படி செய்கைக்கு ஹேதுவாகவேண்டி "மையார்கண்மட" என்றதை ஆய்ச்சியர்க்கு விசேஷணமாக்காதே, மக்களுக்கு விசேஷணமாக்கியருளுகிறார் (அஞ்ஜநத்தாலேயித்யாதி). பெண்களென்னவமைந்திருக்க, "ஆய்ச்சியர்" என்றத்தால் பலிதம் (குடிப்பிறப்பையும்) என்றது. "கொய்யார்" என்று துகிலை

படி பண்ணி. (அவர் பின்போய் கொய்யார் பூந்துகில் பற்றி) அவர்களுடைவாய்ப்பும் நடைவாய்ப்பும்கண்டு, அவர்கள் பூந்துகில் கொய்ச்சகம்பற்றி அவர்கள்போனவிடமெல்லாம் பின்னேபோய். பூந்துகில் - மெத்தென்றதுகில்; பூத்தொழில் பட்டென்னவுமாம். (தனிநின்றுகுற்றம் பலபல செய்தாய்) ஏகாந்தஸ்தலத்திலே நின்று அவாச்யங்களான வ்யாபாரங்களைப் பரிகணிக்கவொண்ணாதவை யெல்லாம் செய்தாய்.

(பொய்யாவுன்னைப் புறம்பலபேசுவ புத்தகத்துக்குள் கேட்டேன்) "நானொருகுற்றமும் செய்கிறிலேன்" என்றவாறே "பொய்யா" என்கிறாள். நீ "பொய்யா" என்றது-மெய்யாமோவென்ன; என்னளவேயோ? புறம்புள்ளார் பேசுகிற குற்றங்கள் அநேகம் ஏடேற்றியும் துலைக்கவொண்ணாதவை கேட்டேன். "அவர்கள்பேசுவதும் நீ கேட்டவையுமேயோ ஸத்யமாவது. நான் சொன்னவையன்றோ ஸத்யம். நீயே 'புறம்' என்றாயே" என்ன; (ஐயாவுன்னை

போய். (கொய்யார் பூந்துகில்பற்றி) கொய்தலார்ந்திருந்துள்ள அழகிய பரியட்டங்களைப் பிடித்து. இத்தால் - அவர்கள் பரியட்டங்களின் கொய்ச்சகங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு, அவர்கள் பின்னே போயென்கை. (தனிநின்று குற்றம் பலபலசெய்தாய்) ஏகாந்தஸ்தலத்திலேநின்று அவாச்ய([illegible])மான வ்யாபாரங்களை அபரிகணநீயமாம்படி செய்தாய்.

"ஆவதென், நானொரு குற்றமும் செய்திலேன், நீமற்றுக்கண்டாயோ?" என்ன (பொய்யாவித்யாதி) க்ருத்ரிமனே! உன்னைப்பொல்லாங்கு பலவற்றையும் பிறர்சொல்லுமவைகள் ஒரு புஸ்தகம் நிறைய வெழுதத்தக்கவை கேட்டேன். "அவர்கள் சொல்லுமதும் நீ கேட்டதுமேயோ ஸத்யம், நாம்சொன்னதோ அஸத்யம்" என்ன; (ஐயா) "இதென்னதெளிவுதான்" என்றுகொண்டாடுகிறாள். அன்றிக்கே, "ஐயா" என்று-க்ருத்ரிமர்க்கெல்லாம் ஸ்வாமியானவனே யென்கிறாளாதல். (உன்னையறிந்துகொண்டேன்) உன்னை அதி

விசேஷித்ததுக்குப் பலிதார்த்தத்தை யருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி).

"பொய்யாவுன்னைக்குறித்துப்பலவற்றைப்புறம்பே சொல்லுமவைகள் பத்தகத்துக்குள் அதில் எழுதத் தக்கவை அவற்றை யெல்லாம் கேட்டேன்" என்று சப்தார்த்தம் தோற்ற வருளுகிறார் (க்ருத்ரிமனேயித்யாதி). ... (௪)

மூ.—முப்போதுங் கடைந்தீண்டிய
வெண்ணெயினோடு தயிரும்விழுங்கிக்
கப்பாலாயர்கள் காவிற்கொணர்ந்த
கலத்தொடு சாய்த்துப்பருகி
மெய்ப்பாலுண்டழு பிள்ளைகள்போல
நீவிம்மிவிம்மியழுகின்ற
அப்பாவுன்னை யறிந்துகொண்டே
னுனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. (௫)

யறிந்து கொண்டேன்) "இதென்ன தெளிவுதான்" என்று கொண்டாடுகிறாள். (அய்யா)"நல்லக்ருத்ரிமன்" என்று கொண்டாடுகிறாளாதல் ; க்ருத்ரிமர்க்கெல்லாம் ஸ்வாமியானவனென்னுதல். (௪)

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (முப்போதித்யாதி) எப்போதும் கறப்பன கடைவனவாய்ச் செல்லும்போலே காணும் திருவாய்ப்பாடி. அப்போதெல்லாம் கடைந்தீண்டிய வெண்ணெயோடே தயிரும் விழுங்கிச் செல்லும்போலே காணும். (கப்பாலாயர்கள் காவில்கொணர்ந்த†கலத்தொடுசாய்த்துப்பருகி) ஆயர்கள்தோள்களாலே காவிலே கொடுவந்த தயிரெல்லாம் நீ பாத்ரத்தோடே சாய்த்தமுது செய்து. "ஆயர்கள் காவில் கொணர்ந்த" என்ற

லோகமான உக்திசேஷ்டிதங்களை யுடையவனென் றறிந்துகொண்டேன்.(உனக்கித்யாதி) ஆனபின்பு, உனக்கம்மந்தரவஞ்சுவன். (௪)

வ்யா; அஞ்சாம்பாட்டு. (முப்போது மித்யாதி) எப்போதும் கறப்பன கடைவனவாய்ச் செல்லும் போலே காணும் திருவாய்ப்பாடி. சிறுகாலையும் உச்சியும் அந்தியுமாகிற மூன்று பொழுதும் கடைந்து திரண்ட வெண்ணெயோடே, அக்காலங்களெல்லாவற்றிலு முண்டான செறியத் தோய்த்த தயிரையும் விழுங்கி. (கப்பா

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (முப்போதுமித்யாதி) ஸாயம்ப்ராதஃ பாலைக் கறப்பதும், அத்தைத்தோய்த்து விடிவோறே கடைகையுமன்றோ நாம்கண்டது;முப்போதும்கடையக்கூடுமோவென்னவருளுகிறார்(எப்போதுமித்யாதி). (அக்காலங்களெல்லாத்திலுமுண்டான) என்றதுக்கு - சிலதடாக்களில் தயிரைக் கடைந்தாலும் சில தடாக்களிலும் தயிருண்டாகக்கூடுமிறே; அத்தைப் பற்ற வென்று கருத்து. "விழுங்கிய" என்றதுக்கநுகுணமாக வருளுகிறார் (செறியத்தோய்தத) என்று. "பால்களை" என்று அத்யாஹரித்துக்கொண்டு

---

† (பா) கலத்தயிர்.

மூ.—கரும்பார்நீள்வயற் காய்கதிர்ச் செந்நெலைக்
கற்றாநிரை மண்டித்தின்ன
விரும்பாக்கன்றொன்று கொண்டு
விளங்கனிவீழ வெறிந்தபிரானே
சுரும்பார்மென்குழற் கன்னியொருத்திக்குச்
சூழ்வலைவைத்துத்திரியும்
அரம்பாவுன்னை யறிந்துகொண்டே
னுனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. (௬)

போதே பாலென்னுமிடம் ப்ரஸித்தமிறே. அதிறே "கலத்தொடு சாய்த்துப்பருகி" என்றதும்.

(மெய்யித்யாதி) மெய்யே பாலுண்டழும் பிள்ளைகளைப்போலே பொருமிப்பொருமி அழுகின்ற வப்பா! (உன்னையறிந்து கொண்டேன்)கீழே"அன்னே" என்றும், இங்கே அப்பாவென்னு மிவர்க்கு அன்னையுமப்பனும் அவன்போலேகாணும். முன்னே பேய்ச்சிமுலையின் பொய்ப்பாலுண்டது பின்னாட்டினபடி. ... ... (௫)

ஸ்வா;—ஆறும்பாட்டு. (கரும்பாரித்யாதி) கரும்புபோலே

லித்யாதி) தோள்களாலே இடையர்காவிலே கொண்டுவந்த பால்களையும்கொண்டுவந்த பாத்ரத்தோடே சாய்த்துப்பருகி.

(மெய்ப்பாலித்யாதி). உடம்பில்முலைப்பால் தாரகமாகவுண்டு அது பொறாதபோது அழும் பிள்ளைகளைப்போலே. *என்னிளங் கொங்கையமுத முண்கைக்கு நீ பொருமிப் பொருமியழுகின்ற. (அப்பாவுன்னை யறிந்துகொண்டேன்) இந்த அதிமாநுஷ சேஷ்டிதத்தையுடைய பெரியோனே! உன்னை "மநுஷ்யஸஜாதீயனல்லன்." என்று அறிந்துகொண்டேன். (உனக்கித்யாதி) ஆனபின்பு, உனக்கம்மந்தரவஞ்சுவன். .... (௫)

வ்யா.-ஆறும்பாட்டு.(கரும்பித்யாதி) பரந்தவயலிலே கரும்பு

சப்தார்த்தமருளுகிறார்.(தோள்களாலித்யாதி). (காவிலே) காவடியிலே, "மெய்ப்பாலுண்டு" என்ற வநந்தரம் "அது பெறாதபோது" என்றத்யாஹரித்து சப்தார்த்தமருளுகிறார் (உடம்பிலித்யாதி). (அழுகின்ற; என்றவநந்தரம் "ஆய்" என்றுசேஷம். இல்லாவிடில் (நீ) என்றபதம் அந்வயியாதிறே.

அரு,—ஆறும்பாட்டு. (கரும்பித்யாதி) "நீள்வயல் கரும்பார் காய்கதிர்ச் செந்நெலை" என்றந்வயித்து சப்தார்த்தமருளுகிறார் (பரந்தவித்யாதி). "ஆர்"

யெழுந்து விழுந்த வயலென்னுதல். துல்யவிகல்பமென்னுதல். (காய்க்கதிர் செந்நெலைக்கற்றாநிரைமண்டித்தின்ன) காயைப்பற்றின கதிர்ச்செந்நெலைக்கன்றுகளும்பசுக்களும் அதிஶ்ரத்தையோடே தின்கிறவளவிலே; (விரும்பாக் கன்றொன்றுகொண்டு) தின்னச்செய்தே விரும்பித் தின்னாக்கன்றைக்கொண்டு அஸுரமயமாய் நின்ற விளாவின்பழத்தைச் சிதறி உதிரும்படி யெறிந்த மஹோபகாரகனே!

இத்தால், ப்ரச்சந்நரூபிகளாயிருப்பாரை எல்லாவவஸ்த்தையிலும் காணலாமென்கிறது. மாயாம்ருக வேஷத்தைக்கண்ட ம்ருகங்கள் ராக்ஷஸ வெடிநாறி வெருண்டு போயிற்றனவிறே. அஸுரமயமாய் நின்றபடியாலே யிறே ருஷபங்களை நிரஸித்ததும். ஸர்வஜ்ஞனுக்குத் தின்ன விரும்பாமைகண்டு நிரஸிக்க வேண்டாவாயிருக்கச்செய்தேயும் "அநுமித்து நிரஸித்த *குழக்கன்று தீவிளவின்காய்க் கெறிந்தது-தீமைவழக்கன்று" என்பார்க்கு வழக்கென்கைக்காகவிறே. "தீ விளவு" என்று நீரே நிர்ணயித்தீரே. இக்கன்றின் தீமை விளவுக்குண்டோ? அது காய்த்துப்பழுத்து நின்றதில்லையோ? அது ஏதேனும் சுத்தஸ்வபாவமான பசுக்களோடே செந்நெல் தின்றதோ? தின்னாதே நின்றதோ? பசுவின் முலை

போலே எழுந்து பசுங்காயான கதிரையுடைய செந்நெல்லை. (கற்றாநிரை) கன்றுகளோடேகூடின பசுநிரையானது, (மண்டித் தின்ன) விரும்பி மேல்விழுந்து தின்னாநிற்கச்செய்தே. (விரும்பாக் கன்றொன்றுகொண்டு) தானும் தின்பாரைப்போலே ப்ராவியாநிற்கச்செய்தே, தின்கையில் விருப்பமில்லாததொரு கன்றைக்கொண்டு (விளங்கனி வீழவெறிந்தபிரானே) ஆகர்ஷகமாம்படி பழுத்துநின்ற விளாவினுடைய பழங்கள் சிதறி விழும்படியெறிந்த உபகாரகனே! ஓரஸுரன் கன்றாய்வந்து நிற்க, ஓரஸுரன் விளாவாய் வந்து நிற்க, இத்தையறிந்து, ஒன்றையிட்டு ஒன்றையெறிந்து இரண்டையும் நிரஸித்துப்பொகட்ட உபகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

என்றதுக்கு மிகுதி என்றர்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி (எழுந்து) என்றது. "கற்று" என்றும், "ஆ" என்றும் பதபேதம் திருவுள்ளம்பற்றி யர்த்தமருளுகிறார் (கன்றுகளோடேயித்யாதி).

யில் கல்விற்றே ? கல்வாகோயிருந்ததோ ? இப்படிப்பட்ட விபரீதங்களுண்டோ அந்த விளவில். ஆகையால் அது - ச(ஞ்)ந்நம். இது - ப்ரச்சந்நம்.

இது †“குழக்கன்று”; என்றறிந்தகாணும் செய்ததென்ன; இவரும் இது கர்தவ்யமென்று தெளிந்து ‘வழக்கன்று’ என்றும் இதுபழியென்றும், நாம் தப்பச்சொன்னோம். அதுதானே நமக்கு தோஷமாய்த்து” என்று அநுதபித்து, இப்படிப்பழிபாவமான தப்புகளைக் கையகற்றி, அவனுடைய குணபாவத்திலே தோஷதர்சநம்செய்யாமல் அவனைவழிப்பட்டு (௧) “வாழ்வார் வாழ்வாராம்” என்று அவன் குணத்திலே தோஷத்தை யாரோபித்து அவனைக் கொண்டே நிர்தோஷமாக்க, இதிலே தோஷதர்சநம் செய்யாதார் பெருமையைச் சொல்லி அநுதாப நிவ்ருத்தியும் பிறப்பித்துக்கொண்டபடியாலே, இவரும் “ச(ஞ்)ங்கருகளை ஸ்ரவிக்கப்பெற்றோம்” என்று “பிரானே” என்று உபகார ஸ்ம்ருதிபண்ணுகிறார்.

(சுரும்பித்யாதி) வண்டுகளானவை பூவில் பரிமளத்தைத் த்யஜித்து ம்ருதுஸ்வபாவையான இவளுடைய குழலில் பரிமளத்தை மிகவும்புஜிக்கையாலேயிறே “ஆர்” என்றது. மென்மை-குழலில் மார்த்தவமாகவுமாம். வண்டுகளைப் பொறுக்கமாட்டாத இவள் ‡மார்த்தவமாகவுமாம்; அத்விதியையுமாய் ஸ்த்ரீத்வமும் நழுவாதவளுக்கு சூழ்வலை வைத்துத் திரியுமரம்பா) அவள் நெஞ்சைச் சூழும்படியானபார்வையை வலையென்கிறது. (௨)“கமலக்கண்ணன்

(சுரும்பாரித்யாதி) எப்போது மொக்கப் பூமாறுமையாலே வண்டுகளானவை நெருங்கப்படிந்து கிடக்கும்படி யிருப்பதாய், ம்ருதுவாயிருந்துள்ள குழலையுடையளாய் நவயௌவனையா யிருப்பாளொருத்திக்கு. (சூழ்வலைவைத்துத் திரியுமரம்பா) (௩) “வாசுதேவன்வலை” எனவும், (௪) “தாமரைத்தடங்கண் விழிகளி னகவலை” என்றும், (௨) “கார்த்தண்கமலக்கண்ணென்னும் நெடுங்க

“சூழ்வலை” - அகப்படுத்திக் கொள்ளும் வலை யென்று சப்தார்த்தமாய், அது தான் ஏதென்னுமாகாங்க்ஷையிலே ப்ரமாணங்களைக் காட்டிக்கொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (வாசுதேவனித்யாதி). “அரம்பா” என்றதினர்த்தம் (தீம்பன்) என்றது. ... ... (௬)

(௧)௨-திருவ-௨௦. (௨)நா-தி-௧௪-௪. (௩)தி-வாய்-௫-௩-௬. (௪)தி-வாய்-௬-௨-௧.

† “அன்று” என்றதிகம். ‡ “மருங்கில்” என்றதிகம்.

மூ.—மருட்டார் மென்குழல் கொண்டுபொழில்புக்கு
வாய்வைத் தவ்வாயர்தம்பாடிச்
சுருட்டார்மென்குழற் கன்னியர்வந்துன்னைச்
சுற்றுந்தொழ நின்றசோதி
பொருட்டாய மிலேனெம்பெருமானுன்னைப்
பெற்றகுற்ற மல்லால்மற்றிங்
கரட்டாவுன்னை யறிந்துகொண்டே
னுனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. (எ)

னும் நெடுங்கயிறுபடுத்தி" என்னக்கடவதிறே வலையிலே யகப்படு மளவும் அந்யபரதைபண்ணி ஸஞ்சரிக்கிற தீம்பனே; அரம்பு-நச்சின தொன்று தலைக்கட்ட வற்றாயிருக்கை. உன்னையறிந்து கொண்டேன். ....(௬)

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு. (மருட்டாரித்யாதி) வண்டுகள்மாருமல் பாடுகிற தாரை யுடைத்தான பொழிலிலே புக்கு, மருளிந்தளத்தை விளைப்பதான அழகிய திருக்குழலை வாய் வைத்தென்னுதல்; யுவதிகளை மிகவும் மருட்டுவதான குழலென்னுதல். (தார்

யிறு" என்னும் சொல்லுகிறபடியே - தப்பாமலகப்படுத்திக்கொள்ளும் திருக்கண்களாகிற வலையை எப்போதுமொக்க அவள் விஷயத்திலே வைத்து, அகப்படுமளவும் அந்யபரரைப்போலே ஸஞ்சரிக்கிற தீம்பனானவனே!. (உன்னையறிந்துகொண்டேன்) எவம்பூதனானவுன்னை நன்றாகவறிந்துகொண்டேன். (உனக்கித்யாதி) ஆன பின்பு, உனக்கம்மந்தரவஞ்சுவன். .... (௬)

வ்யா;-ஏழாம்பாட்டு. (மருட்டாரித்யாதி) கேட்டவர்களை மற்றொன்றறியாதபடி மருளப்பண்ணுதலால் மிக்கிருப்பதாய் * அவர்கள் செவியைப்பற்றி வாங்கும்படி ம்ருதுவான த்வநியை

அரு.—ஏழாம்பாட்டு. (மருட்டாரித்யாதி) "மருட்டு" என்று - மருளப்பண்ணுகையாய், "ஆர" என்று மிகுதியாய், அர்த்தம் விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கேட்டவர்களையித்யாதி). குழலுக்கு மென்மை கூடாமையாலே, "ம்ருதுவானத்வநி" என்று லக்ஷணையாலே அர்த்தம் விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அவர்களித்யாதி). (செவியைப்பற்றி வாங்கும்படி) என்றது - செவிவழியே புக்கு அவர்கள் நெஞ்சை ஆகர்ஷிக்கும்படி யென்கை. "காதைப்பிடித்திழுத்து" என்று ரஸோக்தி. "கன்னியர் வந்துன்னைச் சுற்

பொழில்) பூம்பொழில். (அவ்வாயர் தம் பாடிச் சுருட்டார் மென் குழல் கன்னியர் வந்துன்னைச் சுற்றும் தொழ நின்ற சோதி). தன் குழலோசைக்கு வாராதாரையும் வருவிக்கவல்ல திருத்தோழன் மாரை - "அவ்வாயர்" என்கிற தென்னுதல். "ஆயர்தம்பாடியில்சுருட்டார்மென்குழல் கன்னியர்" என்னுதல். மார்த்தவமான பூக்களாலே அலங்க்ருதமாய்ச்சுருண்ட குழலையுடைத்தான கன்னியர். அக்கன்னியர் தங்கள்குழலழகாலே அவனையும் மருட்டி வசீகரிக்க வல்லவர்களென்கிறது. (வந்துன்னைச் சுற்றும் தொழ நின்ற சோதி) சுற்று முன்னே வந்துத் தொழா நின்ற சோதி. (சுற்றுதல்) சூழ்ச்சி. (சோதி) தௌர்த்யமான தேஜஸ்ஸை யுடையவன்.

யுடைத்தான வேய்ங்குழலைக்கொண்டு போக(ஞ்கx)த்துக்கேகாந்தமானபொழிலிலே போய்ப்புக்குத் திருப்பவளத்திலே வைத்தூதி. (அவ்வாயரித்யாதி) "க்ருஷ்ணன் கிடாய், பெண்கள் கிடாய்" என்று பெண்களைக் காத்துக்கொண்டு திரியும் அவ்விடையருடையவூரில். (சுருட்டாரித்யாதி) சுருண்டு, பூவாலே அலங்க்ருதமாய், ம்ருதுவாயிருந்துள்ள குழலையுடைய பெண்களானவர்கள் அக்குழலோசையாலே ப்ரேரிதராய்வந்து உன்னைச் சூழநின்றுதொழ, அத்தால்வந்த தேஜஸ்ஸை யுடையனாய் நின்றவனே!.

(பொருள்தாயமித்யாதி) என்னுடைய நாதனானவனே! இப்

றும் தொழ" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து "பொழில்புக்கு" என்றதுக்கர்த்தம் (போகத்துக்கித்யாதி). "வைத்து" என்றத்தை லக்ஷணையாலே (வைத்தூதி) என்கிறார். "அவ்வாயர்" என்ற தச்சப்தத்துக்கு ப்ரக்ருதாநுகுணமாக வர்த்தமருளுகிறார் (க்ருஷ்ணனித்யாதி). "க்ருஷ்ணன் தீம்பன்கிடாய், பெண்கள் சபலைகள் கிடாய்" என்று பூரித்துக்கொள்வது. இப்படி காத்துக்கொண்டிருக்குமூரில் பெண்களை வசீகரித்ததும் அதிமாநுஷ சேஷ்டிதமென்று திருவுள்ளம். "சுருள்" என்றும், "தார்" என்றும் பதவிபாகம் திருவுள்ளம் பற்றி, "தார்" என்றது பூமாலை யென்றர்த்தமருளுகிறார் (சுருண்டித்யாதி). "தொழநின்றவனாய், சோதியானவனே," யென்றுசப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யார்த்தமருளுகிறார் (அத்தாலித்யாதி).

"எம்பெருமானுன்னைப் பெற்ற குற்றமல்லாலிங்கு காறுகாறென்ன மற்றும்பொருட்டாயமிலேன்" என்றத்யாஹரித்து அந்வயித்தர்தமருளுகிறார் (என்னுடையவித்யாதி). "பொருள்" என்றும், "தாயம்" என்றும் பதவிபாகம்

மூ.—வாளாவாகிலுங் காணகில்லார்
பிறர்மக்களை மையன்மைசெய்து
தோளாலிட்டவ ரோடு திளைத்து
நீ சொல்லப்படாதன செய்தாய்
கேளாராயர் குலத்தவரிப்பழி
கெட்டேன் வாழ்வில்லை நந்தன்
காளாயுன்னை யறிந்துகொண்டே
னுனக்கஞ்சுவ னம்மந்தரவே. (அ)

(பொருட்டாய மிலேனெம் பெருமான்) உன்னாலே என்னை அலர்தூற்றுகிறதொழிய, இவ்வூராருடனொரு அர்த்ததாயப்ராப்தியுடையேனல்லேன். உன்னைப்பிள்ளையாகப் பெற்றகுற்ற மொழிய, உன் பொருட்டாக பந்துவர்க்கம் கூடாதபடியானேன். (ஆயம்) நெஞ்சு பொருந்தின பந்துக்கள். (அரட்டாவுன்னை யறிந்து கொண்டேன்) மிடுக்காலே தீம்பனானவனை! .... (எ)

ஸ்வா;—எட்டாம்பாட்டு. (வாளாவித்யாதி) நீதிம்பு செய்யாதிருக்கிலும் இவ்வூரில் எனக்குறவானவர்கள் உன்னை வெறுமனேயாகிலும் காணவேண்டார்கள். அதுக்கு மேலே பிறருடையபடி தீம்பனானவுன்னைப் பிள்ளையாகப் பெற்ற குற்ற மொழிய, இவ்வூரிலுள்ளார் என்னோடு காறுகாறென்று எவர்களோடு ஓரர்த்ததாய முடையேனல்லேன். (அரட்டாவுன்னை யறிந்துகொண்டேன்) இப்படி தீம்பனானவனே! உன்னை நன்றாக வறிந்துகொண்டேன். (உனக்கித்யாதி) ஆனபின்பு உனக்கம்மந்தரவஞ்சுவன். (எ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (வாளாவித்யாதி) நீ திம்பு செய்யாதிருக்கிலும் உன்மினுக்கம் பொறாதவர்கள் வெறுமனேயாகிலும் பண்ணியருளுகிறார் (அர்த்ததாயமென்று). தாயம் - விபாகார்ஹத்ரவ்யம். அர்த்தரூபதாய மென்றபடி. ... ... (எ)

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (வாளாவித்யாதி) "வாளாவாகிலும்" என்றதுக்கு (வெறுமனேயாகிலும்) என்றதுசப்தார்த்தமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, "பிறர் மக்களைமையன்மைசெய்து" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யார்த்தம் (நீ திம்புசெய்யாதிருக்கிலும்) என்றது. "ஆயர்குலத்தவர்" என்றபதத்தையும் கூட்டிக்கொள்வதென்று திருவுள்ளம்பற்றி "காணகில்லார்"என்றதுக்கு ஹேதுவாகைக்காக விசேஷிக்கிறார் (உன்மினுக்கம் பொறாதவர்கள்) என்று -

பெண்களை உன்னுடைய இங்கிதசேஷ்டிதங்களாலே அறிவுகேட்டை விளைத்து, தோளாலே அணைத்திட்டு அவர்களோடே நீ தோற்றிற்றுச்செய்து விளையாடி "இன்னது செய்தேன்" என்றும் "இன்னது செய்தாய்" என்றும், "இன்னது செய்தான்" என்றும் சொல்லவொண்ணாத ஜாத்யுசிததர்மாதிக்ரமம் செய்தாய்.

(கேளாராயர் குலத்தவரிப்பழி) இத்தீம்புகளை ஆயர்குலத்துக்கு நிர்வாஹகரானவர்க்கு நான் அறிவித்தாலும் "என்பிள்ளையையும் பழிப்புச் சொல்லலாமோ" என்று இப்பழிகேளார். (கெட்டேன் வாழ்வில்லை) இவரும் கேளாமல் இவருக்கு பந்துக்களாய் நியாம்யரானவாயர்குலத்தவரும் கேட்டு நியமியா விட்டால், இப்பிள்ளையைக்கொண்டு இவ்வூர் நடுவே எங்ஙனே வாழ்வேன். வாழ்தல்-வர்த்தித்தல். (கெட்டேன்) விஷாததிசயம். (நந்தன்காளா

உன்னைக் காணவேண்டார்கள். அதுக்குமேலே (பிறர்மக்களை மையன்மை செய்து) பிறருடைய பெண்களை உன்னுடைய இங்கிதாதிகளாலே அறிவுகேட்டை விளைவித்து. (தோளாலிட்டு அவரோடு திளைத்து) தோளாலே யணைத்திட்டு அவர்களோடே நின்று விளையாடி. (நீ சொல்லப்படாதன செய்தாய்) வாக்கால் சொல்லவொண்ணாதவற்றை நீ செய்தாய்.

(கேளாராயர் குலத்தவரிப்பழி) இடைக்குலத்திலுள்ளவர்கள் இப்பழிகேட்கப்போகிறார்கள். (கெட்டேன் வாழ்வில்லை; கெட்டேன்; இவ்வூரில் எனக்கொரு வாழ்வில்லை. அதாவது இவ்வூரில் வர்த்திக்கப்போகாதென்கை. "கெட்டேன்" என்றது-விஷாததிசயத்தாலேயடுத்துச்சொல்லுகிற வார்த்தை. (நந்தன்காளாய்) பசும்

அத்யாஹாரபூர்வகம் ப்ரதிசக்ரஹணம் (அதுக்குமேலேயித்யாதி). இங்கிதம்) என்றது - அபிப்ராயஸூசகசேஷ்டனம். ஆதிசப்தத்தாலே-குழலோசை முதலானவற்றைச் சொல்லுகிறது. "அணைத்து" என்றத்யாஹாரம்.

"கேளார்" என்றதின் அர்த்தம் (கேட்கப்போகிறார்கள்) என்றது. இத்தால் என் செய்வார்களோ தெரியாதென்று தாத்பர்யம். "கெட்டேன்" என்றதும் "வாழ்வில்லை" என்றதும் ஏகார்த்தமாகையாலே பௌநருக்த்யத்தைப்பரிஹரிக்கிறார் (கெட்டேனென்றதித்யாதி). "நந்தன்காளாய்" என்ற விடத்திலிரண்டு தாத்பர்யம், ஸாதுவானவனென்றும், உன்னைத் தீம்பிலே மூட்டினவனென்றும்; இவற்றைக்ரமேண அருளுகிறார் (பசும்புல்லித்யாதி வாக்யத்வயத்தா

மூ.—தாய்மார்மோர் விற்கப்போவர் தமப்பன்மார்
கற்றாநிரைப் பின்போவர்
நீயாய்ப்பாடி யிளங்கன்னிமார்களை
நேர்படவே கொண்டுபோதி
காய்வார்க்கென்று முகப்பனவேசெய்து
கண்டார் கழறத்திரியும்
ஆயாவுன்னை யறிந்துகொண்டே
னுனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. (௯)

யுன்னை யறிந்து கொண்டேன்) அவர்ராருத்தருமிறே உன்தோஷத்தை குணமாகக் கொள்ளவல்லார். "தோஷாகுணா:" என்றுப் போலேகரனும் இவரிருப்பது. (காளாய்) பருவத்துக்குத்தக்கதல்ல நீ செய்கிற தென்று நானறிந்து கொண்டேன். .... (அ)

ஸ்வா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (தாய்மாரித்யாதி) பெண்களை அகம்பார்க்க வைத்துத் தாய்மார் மோர் விற்கப்போவர். இடையர்க்கு

புல்லுச்சாவமிக்யாத ஸ்ரீநந்தகோபர்பிள்ளையானநீ இப்படி செய்யக்கடவையோ?; அன்றிக்கே, அவர் உன்னை நியமித்து வளராமையிறே நீ யிப்படி தீம்பனாய்த்தென்னுதல். (உன்னையறிந்து கொண்டேன்) பருவமிதுவாயிருக்க,செய்கிற செயல்களிதுவாகையாலே உன்னை "நாட்டார்படியல்லை" என்று அறிந்துகொண்டேன். (உனக்கித்யாதி) ஆனபின்பு உனக்கம்மந்தர வஞ்சுவன். (அ)

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (தாய்மாரித்யாதி) பெண்களை அகம்பார்க்க வைக்க, தாய்மாரானவர்கள் மோர்விற்கப் போகாலே). (நியமித்துவளராமையிறே) என்றது-உனக்கச்சம் பிறப்பித்துக்கொண்டு வளர்க்கவில்லாமையாலேயிறே யென்றபடி. பிறர் மக்களைமையன்மைசெய்கை நாட்டிலுண்டாயிருக்க, இது அதிமாநுஷமாமோ வென்னவருளுகிறார் (பருவமித்யாதி). பால்யம்தோற்ற "அம்மம்" என்று இவன் சொல்லும் வார்த்தையை அநுவதிக்கையாலே பருவமிதுவென்று தோற்றிற்றென்று கண்டு கொள்வது. ... ... (அ)

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (தாய்மாரித்யாதி) தாய்மார் இளங்கன்னிமாரை வைத்துப்போவரோ வென்னவருளுகிறார் (பெண்களை யித்யாதி). (க) "తత ఆరభ్యనన్ద స్యవ్రజస్స్వ సమృద్ధిమాన్। హరేర్నివాసాత్మగుణై రమాక్రీడ మభూన్నృప।" தத ஆரப்யநந்தஸ்யவ்ரஜஸ்ஸர்வஸம்ருத்திமாந் ஹரேர்நிவா

(க) பாகவ-௧௦-ரு-௧அ.

ஐஶ்வர்யம் மிகவுண்டானாலும் இடைச்சிகள் மோர்விற்று ஜீவிக்குமதிறே தங்களுக்குத் தகுதியான ஜீவநமாக நினைத்திருப்பது. மோர்தான் விற்கை அரிதாயிருக்குமிறே, திருவாய்ப் பாடியில் பஞ்சலக்ஷம் குடியிருப்பிலும் கறப்பனகடைவன குறைவற்றிருக்கையாலே. இக்கால விளம்பத்தாலும் இவனுக்கு அவகாசஹேது வாயிறே யிருப்பது. அதுக்கு மேலே ஓரவகாசமிறே. தமப்பன் மார்கற்று நிரை பின்பு போவதும். அது மேச்சலுள்ள விடங்களி லே தூரப்போகையும், இவர்கள் அவற்றை நியமியாமல் அவற்றின்

நிற்பர்கள். இடையர்க்கு ஐஶ்வர்யம்மிகவுமுண்டானாலும் இடைச்சிகளுக்குமோர்விற்றுஜீவிக்குமதிறே, தங்களுக்குத் தகுதியான ஜீவநமாக நினைத்திருப்பது. மோர்தான்விற்கை அரிதாயிருக்குமிறே; திருவாய்ப்பாடியில் பஞ்சலக்ஷம்குடியிலும்கறப்பனகடைவன குறைவற்றிருக்கையால் அசலூர்களிலேபோய் விற்கவேண்டுமாகையாலே; இக்காலவிளம்பமும் இவனுக்கு அவகாசஹேதுவாயிறே யிருப்பது. (தமப்பன்மாரித்யாதி) தாய்மார் மோர்விற்கப்போனால் தமப்பன்மார்தானிருந்தாலும் இவனுக்கு நினைத்தபடி செய்யப் போகாதிறே; அதுவுமில்லாதபடி, தமப்பன்மாரானவர்கள் கற்று நிரைபின்னே போகாநிற்பர்கள். அவை மேச்சலுள்ளவிடங்களிலே தூரப்போகையும், இவர்கள் அவற்றை நியமியாமல் அவற்றின் பின்னே போகையும், அவைமேய்ந்து வயிறு நிறைந்தாலல்லது

ஸார்த்ம குணைரமாக்ரீடம பூந்நுப" என்கிறபடியே க்ருஷ்ணன் வந்தபின்பு அவனெழுந்தருளியிருக்கையாலே ஸர்வஸம்ருத்தியுமுடைத்தாயிருக்க, மோர் விற்கப்போகவேண்டுவானென் னென்ன வருளுகிறார் (இடையர்க்கித்யாதி). மோர்தான் விற்க வேண்டினால் தங்களகங்களிலே விற்கவொண்ணாதோ? "போவர்" என்பானென்னென்ன வருளுகிறார் (மோர்தானித்யாதி). அந்த அருமையை உபபாதித்துக்கொண்டு இது க்ருஷ்ணனுக்கு அவகாச ஹேதுவானமையைக் காட்டுகிறார் (திருவாய்ப்பாடியித்யாதி). (கற்றுவானநிரை) என்றது - கன்றுகளும் ஆக்களுமான நிரை யென்றபடி. "தாய்மார் மோர் விற்கப்போவர், க்ருஷ்ணன் தீம்பன், பெண்கள் வீடுகாவலிருப்பர்கள்" என்றறிந்திருக்கும்தமப்பன்மார்மத்யே வந்து பராமர்ஶித்துக் கொள்ளார்களோ வென்ன; அவர் பசுக்களுக்குப்பரதந்த்ரராகையாலேவாரார்களென்று அத்தை விசதமாகவுபபாதிக்கிறார் (அவை மேச்சலித்யாதி).

பின்னை போகையும், அவை மேய்ந்து வயிறு நிறைந்தாலல்லது மீளாதொழிகையும், அவை மீண்டால் அவற்றின் பின்னே இவர்கள் வருகையுமாயிறே இருப்பது.

(நீ ஆய்ப்பாடி யிளங்கன்னிமார்களை நேர்படவே கொண்டு போதி) வயஸ்ஸாலும் நெஞ்சாலும் ஜாத்யுசிதமானதர்மத்தாலும் இளையவர்களை உன்னுடைய இங்கித சேஷ்டிதங்களாலே உனக்கபிமதமான ஸ்த்தலங்களிலே கொண்டுபோதி. தாய்மார் தமப்பன்மார் போகையாலும் காலவிளம்ப முண்டாகையாலும் அவ்வகந்தானே அபிமத ஸ்த்கலமாயிருக்கச் செய்தேயும் ப்ராமாதிகமாக ஆரேனும் வரவும் கூடுமென்றிறே ஸ்த்தலாந்தரம்தேடிப்போக வேண்டிற்றும்.

(காய்வார்க்கென்று முகப்பனவே செய்து கண்டார்கழறத் திரியுமாயா) கம்ஸனும் கம்ஸபரதந்த்ரருமன்றிக்கே உன் குணத்

மீளாதொழிகையும், அவைமீண்டால் அவற்றின்பின்னே இவர்கள் வருகையுமாயிறே யிருப்பது; ஆகையால் இந்தக்கால விளம்பமும் இவனுக்கு அவகாசமிறே.

(நீயாய்ப்பாடி யிளங்கன்னிமார்களை நேர்படவே கொண்டு போதி) நீ திருவாய்ப்பாடியில் யுவதிகளான பெண்களை உன் நினைவுக்கு வாய்க்கும்படி கொண்டுபோதி. அதாவது - உனக்கு அபிமதமான ஸ்த்தலங்களிலேகொண்டு போசாநின்றுயென்றபடி. தாய்மார் தமப்பன்மார் போகையாலும், கால விளம்ப முண்டாகையாலும், அவ்வகந்தானே அபிமத ஸ்க்தலமாயிருக்கச் செய்தேயும் "ப்ராமாதிகமாக ஆரேனும் வரக்கூடும்" என்றிறே ஸ்த்தலாந்தரம் தேடிப்போக வேண்டுகிறது.

(காய்வார்க்கென்றும் உகப்பனவேசெய்து) உன் குணத்திலும்

"நேர்பட" என்றதினர்த்தம் (உன்னினைவுக்கித்யாதி). தாய்மார் முதலானோரில்லாதேயிருக்க, இவர்களிருந்தவகங்களே அபிமதஸ்த்தலங்களாயிருக்க) வேறே அபிமதஸ்த்தலம் தேடிப்போவானேனென்னவருளுகிறார் (தாய்மாரித்யாதி).

"காய்வார்க்கு" என்றவிடத்தில் வர்தமான நிர்தேசத்தால்தோஷகார்யம் கண்டவிடத்திலும் குணகார்யம் கண்டவிடத்திலும் த்வேஷிகளாயிருப்பரென்று விவக்ஷித்தர்த்தமருளுகிறார் (உன்குணத்திலித்யாதி). "கழற" என்கை

மூ.—தொத்தார் பூங்குழல்கன்னி யொருத்தியைச்
சோலைத்தடங் கொண்டுபுக்கு
முத்தார் கொங்கைபுணர்ந்திரா நாழிகை
மூவேழு சென்றபின் வந்தாய்
ஒத்தார்க்கொத்தன பேசுவருன்னை யுரப்பவே
நானொன்று மாட்டேன்
அத்தாவுன்னை யறிந்துகொண்டே
னுனக்கஞ்சுவ னம்மந்தரவே. (௧௦)

திலே தோஷம்பண்ணிக்காயவல்ல சிசுபாலாதிகளுக்கும் உகப்பான தீம்புகளைச்செய்து, காயாமல் உன்னைக்கண்டவர்களும் பொறாமல் நியமித்துச் செல்லும்படி திரிகிறவாயா!. உன்னையறிந்து கொண்டேன். .... (௬)

ஸ்வா;—பத்தாம்பாட்டு. (தொத்தாரித்யாதி) பலபூக்களாலு

தோஷத்தை ஆவிஷ்கரிக்குமவர்களாய், உன்பக்கல் த்வேஷபராரேயோரும் சிசுபாலாதிகளுக்கு, "சொல்லி பரிபவிக்கைக்கு இடம் பெற்றோம்" என்று ஸர்வகாலமும்உகக்கும்படியானவற்றைச் செய்து. (கண்டார்கழறத் திரியுமாயா) காய்வாரன்றிக்கே, உனக்கு நல்லவர்களாய் நீ செய்கிற வ்யாபாரங்களைக் கண்டவர்கள் நீ செய்கிற தீம்புபொறாமல் நியமிக்கும்படி திரியா நின்ற ஆயனே! குல மர்யாதை தன்னையும் பார்க்கிறிலையே யென்கை. (உன்னை யறிந்துகொண்டேன்) நீ யிப்படித்திரிந்தாயாகிலும் உன்னுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களைக் கண்ட பின்பு, உன்னை "மநுஷ்யஸஜாதீயனல்லன்" என்று அறிந்துகொண்டேன். (உனக்கித்யாதி) ஆன பின்பு, உனக்கு அம்மந்தரவஞ்சுவன். ... . (௬)

யாலே "கண்டார்" என்றது-உதாஸீநரன்றிக்கே, அநுகூலரென்றுவிவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (காய்வாரன்றிக்கேயித்யாதி). "கழற" என்றதினர்த்தம் (நியமிக்கும்படி) என்றது. அதாவது - அபிபவித்து வார்த்தை சொல்லும்படியென்கை. ஒருவருமில்லாதவளவிலே பெண்களோடு தீம்புசெய்கை லோகத்தில் ப்ராக்ருதரான புருஷர்களிடத்தில் கண்டிருக்க, "உன்னையறிந்து கொண்டேன்" என்று இத்தை அதிமாநுஷமாகச் சொல்லப்போமோவென்ன வருளுகிறார் (நீ இப்படியித்யாதி). "அம்மமுண்ணத்தா" என்னும்பருவத்திலே திருவாய்ப்பாடியிலுள்ள பெண்களையெல்லாம் ஏகதா அநுபவிக்கையாலே இது அதிமாநுஷமென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். (௬)

மலங்க்ருதமான குழலையுடையளாய், திருவாய்ப்பாடியிலுள்ள பெண்களைக் காட்டில் இன்னாளென்று குறிக்கப்படுவாளொருத்தியை. (தொத்து) பூங்கொத்து. (சோலையித்யாதி) இடமுடைத்தானசோலை யென்னுதல், தடாகம் சூழ்ந்த சோலை யென்னுதல். (கொண்டுபுக்கு) வசீகரித்துக் கொண்டு புக்கு, "புக்கு" என்கையாலே புறப்பட நினைவில்லைபோலே காணும். "புக்கு" என்கிறவர் த்தமாநம் - "நல்லவிடம், நல்ல விடம்" என்று சொல்லுமித்தனையிறே. (முத்தார்கொங்கைபுணர்ந்து) இராவிருள் ஒதுங்கிப்போனாற்போலே, செறிந்தசோலை வெளியாம்படி நிலவைப்பரப்பி முகம்பார்த்து அநுபவிக்கவற்றிறே முலையார்ந்த முத்து. (புணர்ந்து) அந்த வெளியை இருளாக்குமிறே ஸம்ஶ்லேஷந்தான். கண்புதையவேண்டாவிறே இருளாகையால். (இராநாழிகை மூவேழுசென்றபின்வந்

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு. (தொத்தாரித்யாதி) கொத்தாகச் சேர்ந்திருந்துள்ள பூக்களாலே அலங்க்ருதமானகுழலையுடையளாய், திருவாய்ப்பாடியிலுள்ள பெண்களிற்காட்டில் "இன்னாள்" என்றுகுறிக்கப்படுவாளொருத்தியை (சோலைத்தடம் கொண்டுபுக்கு) இடமுடைத்தான சோலையிலே கொண்டுபுக்கு. (முத்தார் கொங்கை புணர்ந்து) முத்துவடத்தாலே அலங்க்ருதமான முலைகளிலே

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (தொத்தாரித்யாதி) "தொத்து" என்று பூங்கொத்தாய். "ஆர்" என்ற-படிந்திருப்பதாய், அர்த்தயருளுகிறார் (கொத்தாயித்யாதி). "கொத்தார் கருங்குழல்" என்னுமாபோலே. ஒருத்தியையென்னவேணுமோ, கன்னியையென்றால் போராதோவென்ன, அதுக்குஹார்த்த பாவத்தையருளுகிறார் (திருவாய்ப்பாடியித்யாதி). "தடம்-சோலை" என்றநவயித்தர்த்தமருளுகிறார் (இடமித்யாதி). "முத்தார்" என்றவிது "ஒண்சங்கதை" என்னுமாபோலே, கடையெழுத்தான தகாரவுகாரங்கள் குறைந்திருக்கிறதென்று திருவுள்ளம் பற்றியருளுகிறார் (முத்துவடத்தாலேயித்யாதி). (அலங்க்ருதமான) என்றது - பலிதார்த்தம். அன்றிக்கே, முத்தாலே ஆர்-அழகாய், என்று சபதார்த்தமாய், அதுவடமாகாவிடில் முலைகளில் தங்காமையாலே லக்ஷணயா முத்தென்றது - முத்து வடத்தையே சொல்லுமென்றருளுகிறார் (முத்துவடத்தாலேயித்யாதி), யென்னவுமாம். இப்பக்ஷத்தில் (அலங்க்ருதமான) என்றது - ஆரென்றதனர்த்தம்.

தாய்) தான்பெண்களை மயக்கினாப்போலே தன்னையும் காலம் மயக்கிற்றாய்க்கொள்ளீர். அத்தாலேயிறே "மூவேழு சென்றபின்வந்தாய்" என்றது.

(ஒத்தார்க்கொத்தன பேசுவருன்னை) நான் "நித்ராபரவஶனா, கையாலேகாண் கால் தாழ்ந்தது" என்றவாறே, பூர்வக்ரியை விஸ்மரித்துத் தங்களைப்போலே உன்னையும் நினைத்துத் தகுதியல்லாதவற்றைச் சொல்லுவர்கள் காண். (உரப்பவே நானொன்றும் மாட்டேன்) நீ நிர்தோஷனாகையாலே உன்னைக் கோபிக்க மாட்டேன். நீகாலம் தாழ்த்து வருகையாலே அவர்களை நியமிக்கமாட்டேன். (அத்தாவுன்னையறிந்து கொண்டேன்) "அவர்கள் சொல்லுகிறவற்றுக்கு நான் நிருத்தரையாம்படி செய்துவந்தாய்" என்று விஷண்ணையாய்த் தீம்பனென்று உன்னையறிந்து கொண்டேன். ...(௧௦)

ஸம்ஶ்லேஷித்து. (இராநாழிகை மூவேழு சென்றபின் வந்தாய்) ராத்ரி மூன்றுயாமமற்றபின் வந்தாய்.

(ஒத்தார்க்கொத்தன பேசுவருன்னை) உன்செயலிதுவாகையாலே வேண்டுவர்க்குவேண்டுவது சொல்வார்உன்னை உனக்குதோஷம் சொல்வார்க்கெல்லா மிடமாம்படி செய்யாநின்றா யென்கை. (உரப்பவே நானொன்றும் மாட்டேன்) இப்படி யிருக்கிற வுன்னைக் கோபிக்கவென்றால் நான் ஏகதேசமும் க்ஷமையாகிறிலேன். பிள்ளைகள் தீம்புகண்டால் தாய்மார் சிக்ஷியார்களோ? "உன்னுடைய முகம் கன்றும்" என்னுமத்தாலே அது என்னால்செய்யப் போகிறதில்லை. (அத்தா) என்னுடைய நாதனே. (உன்னை யறிந்துகொண்டேன்) உன்னுடைய அதிமாநுஷம்கண்டபின்பு உன்னை "அநியாம்யன்" என்றறிந்துகொண்டேன். (உனக்கித்யாதி) பின்பு, உனக்கம்மந்தர வஞ்சுவன். ... ... (௧௦)

அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றார்க்குப்பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

(வேண்டுவோர்க்கு) என்றது - உன் தோஷங்களைக் கேட்கவேண்டுவோர்க்கென்றபடி. "உன்னை" என்றத்தை காகாக்ஷிந்யாயேந இங்கு மநுஷங்கித்து சப்தார்த்த மருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). இப்பதம் ப்ரயோகிக்கிறவருடைய தாத்பர்யார்த்த மருளுகிறார் (பிள்ளைகளித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (௧௦)

மூ.—காரார்மேனிநிறத் தெம்பிரானைக்
கடிகமழ்பூங்குழலாய்ச்சி
ஆராவின்னமுதுண்ணத் தருவன்நா
னம்மந்தாரேனென்றமாற்றம்
பாரார்தொல்புகழான் புதுவைமன்னன்
பட்டர்பிரான் சொன்னபாடல்
ஏராரின்னிசை மாலைவல்லா
ரிருடீகேச னடியாரே. (கக)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்வா;—பதினோராம்பாட்டு. (காராரித்யாதி)மேகத்தினுடைய நிறம் சேர்ந்த நிறத்தையுமுடையனாய், எனக்கு உபகாரகனுமாயிருக்கிற ஆராவின்னமுதுக்கு. இனிமையாலே அத்ருப்த போக்ய (ஞூ^6Х_S) னுமாய் ஸத்தாவர்த்தகனு மானவனுக்கு, *சுணநன்றணி முலையுண்ணத்தருவன், "அதுதான் தரவஞ்சுவன்,தாரேன்"என்று அவள் சொன்னப்ரகாரத்தை.

(பாரார் தொல்புகழான் புதுவை மன்னன் பட்டர் பிரான் சொன்ன பாடல்) பூமிநிறைந்த புகழை யுடையவன். அன்றியே,

---

வ்யா;—(காராரித்யாதி) மேகத்தோடு சேர்ந்த திருமேனியின் நிறத்தையுடையனாய் எனக்கு உபகாரகனானவனை. (கடிகமழ்பூங்குழலாய்ச்சி) நறுநாற்றம் கமழாநின்றுள்ள அழகிய குழலை யுடையளான யசோதைப்பிராட்டி. (ஆராவித்யாதி) ஒருகாலும் தெகுட்டாததாய் இனிதாயிருந்துள்ள என்னிளங்கொங்கையமுதமுண்ண முன்பு தந்து மேலும் தருவேனாயிருக்கிற நான், உன்னை அறிந்து கொண்டபின்பு "உனக்கு அம்மம் தாரேன், அஞ்சுவன்" என்று சொன்ன சொல்லை.

(பாராரித்யாதி) விசேஷஜ்ஞரோடு அவிசேஷஜ்ஞரோடு வாசியற இருந்தாரிருந்த விடமெங்கும் கொண்டாடுகையாலே பூமியெ

அரு;—பதினோராம்பாட்டு. (காராரித்யாதி) "ஆரா" என்றதுக்கு- "தெகுட்டாத" என்றர்த்தமாய், அத்தாலே "தருவன் நான்" என்றதுக்கு தருவேனா யிருக்கிற நானென்றர்த்தமானாலும், முன்புகொடுத்தது ஸூசிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அர்த்த மருளுகிறார் (முன்புதந்து) என்று "அமுதூட்டிப் போனேன் வருமளவு" என்றபதத்தைக் கடாக்ஷித்தருளிச் செய்தாரென்னவுமாம்.

பார்-உபய விபூதிக்கு முபலக்ஷணமாய், உபயவிபூதியும் நிறைந்த புகழை யுடையவனென்னவுமாம். ஸ்வஸம்ருத்திக்குமங்களாசாஸநம் பண்ணுகிற தேசம், பரஸம்ருத்திக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிற புகழாலே நிறைந்ததென்றால், "பரஸம்ருத்திக்கே மங்களாசாஸநம் பண்ணுகைதானே ஸம்ருத்தியாயிருக்கிற தேசம் நிறைந்தது" என்கை சொல்லவேண்டாவிறே. புகழுக்குப் பழமையாவது-* கண்ணன்மூதுவராம்விண்ணுட்டவராய்* பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துகிற நித்ய முக்தரோடே, இவரபிமாநாந்தர்கதராய், இவருடைய இன்னிசைமாலைகளை ஸாபிப்ராயமாகவறிந்து அநுஷ்டாநபர்யந்தமாக வல்லார்களும் சென்று கூடுகையிறே. இதுக்குப் பழமையும் இது தானேயிறே. அதாவது-அவனுடைய நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யம் தலையெடாமல் சூழ்ந்திருந்தேத்துகிற அந்தஃ புரபரிகரமாயிறே நித்யமுக்தர்தானிருப்பது. இவர்கள் தாங்களும் * தொல்லையின்பத்திறுதியான வாஸ்ரித பாரதந்த்ர்யத்துக்கு இறே மங்களாசாஸநம் செய்வதும். அதுதான் இவர்க்கு பூர்வபாவியுமாய் உத்தரபாகத்தில் பரமபுருஷார்த்தமுமாயிறே இருப்பது. ஆகையிறே இவர் தாம் "அடியோ மோடும்" என்பது. "ஏழாட்காலம் பழிப்பிலோம்" என்பது. "எந்தைதந்தை தந்தைதந்தை தம் மூத்தப்பனேழ்படிகால் துடங்கிவந்து வழிவழியாட் செய்கின்றோம்" என்று ஆரோஹா-வரோஹக்ரமத்தாலே அவருடைய புதுமையும் அடியாராய்த்தால் பழமையாயிறே யிருப்பது. ஆகையிறே "பாரார் தொல்புகழான்" என்றது.

புதுவைக்கு நிர்வாஹகருமாய் ப்ரஹ்மஸம்பந்திகளுமாய் விஸிஷ்டருமான ப்ராஹ்மணர்க்கு உபகார கருமான வர்ழ்வாரருளிச்செய்த பாடலாய், அர்த்தாவகாஹநத்தளவேயன்றிக்கே சப்தமாத்ரமும்*ஏராரின்னிசைமாலையாயிறேஇருப்பது.(ஏர்)அழகு. ஆர்

ங்கும் நிறைந்திருப்பதாய், ஸ்வாபாவிகமான புகழையுடையராய், திருப்புதுவைக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த பாடலான. (ஏராரித்யாதி) இயலழகாய் அதுக்குமேலே இனிய விசையோடே கூடியிருந்துள்ள ஸந்தர்ப்பத்தை ஸாபிப்ராயமாக

"ஏர்" என்று - அழகாய், ஆர்தல் - மிகுதியாய், இசையினுடைய வினிமை மேலே சொல்லுகையாலே "இயல்" என்று கூட்டியருளுகிறார் (இயலித்யாதி). (இயல்) சப்தம். "மாலை" என்றதினர்த்தம் (ஸந்தர்ப்பத்தை) என்றது.

தல்-நிறைதல். (இன்)இளமை. நன்மையாலே நிறைந்து இனிதாயிருக்கிறவிசைமாலையை, இவரபிமாநாந்தர்கதராய் ஸாபிப்ராயமாகவல்லார். (இருடீகேசனடியாரே) இவர்களேயிறே அடியாராவார். (இருடீகேசன்) "ஹ்ருஷீகம்" என்று - இந்த்ரியங்களாய், "ஈசன்" என்று - நியந்தாவாய், இங்குள்ள இந்த்ரியங்களை நியமிக்கையன்றிக்கே, அங்குள்ள இந்த்ரியங்களையும் ஆத்மகுணத்தாலே நியமிக்குமென்கை. அதாவது - தன்னுடைய வாஸ்ரிதபாரதந்த்ரயத்தைக் காட்டி அவர்களையும் தனக்குப்பரதந்த்ரராக்குகை. அந்தப்பாரதந்த்ரயந்தான் விநியோகத்திலேயிறே. இத்தனை அவகாஹநமுடையாரிறே அடியாராவார். "ஆராவின்னமுதுண்ணத் தருவன்" என்றுஸமஸ்தபதமுமாய், "முலைதருவன் அம்மந்தரேன்" என்னுமாம். .... (௧௧)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி
மூன்றும்பத்து இரண்டாம்திருமொழி.

அஞ்சனவண்ணனை ப்ரவேசம்.

அவ;—"இழே ஒரு புள்ளுவன்பொய் யேதவழும்" "மெய்ப்பாலுண்டழுபிள்ளைகள்போல பொய்ப்பாலுண்டழும்" என்னும்,

---

வல்லவர்கள். (இருடீகேசனடியாரே) இந்த்ரியங்களைப்பட்டி புகுராமல் ஸ்வரூபாநுரூபமாக நடக்கும்படி நியமிக்குமவனுக்கு நித்யகிங்கரராகப்பெறுவர். ... ... (௧௧)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும் பத்து
முதல் திருமொழி முற்றிற்று.

அஞ்சனவண்ணனை, ப்ரவேசம்.

அவ;—"அம்மமுண்ணத்துயிலெழாய்" என்றும் "சுணநன்றணிமுலையுண்ணத்தருவன்" என்றும் "இவன் பருவத்துக்கு அநு

அரு;—அஞ்சனவண்ணனை ப்ரவேசம். கீழ் அவனுடைய அதியாநுஷ லீலைகளாலே "என் பிள்ளை அன்றென்றறிந்து, அம்மந்தாரேன்" என்றவள் "என்செய்யப் பிள்ளையைப் போக்கினேன்" என்று புத்ர பாவனையாலே அநுதபிக்கக் கூடுமோ வென்னும் சங்கையிலே, அத்தை மறந்து இங்கு அநுதபிக்கிறுளென்று பரிஹாரம் சொல்லுவதாக வ்ருத்தகீர்த்தநம் செய்தருளுகிறார் (அம்மமுண்ண வித்யாதி).

"வடக்கிலகம்புக்குவேற்றுருவம் செய்துவைத்தவன்பா" என்றும், "சூழ்வலைவைத்துத் திரியுமரம்பா" என்றும், இவன் பூதநாசகடயமளார்ஜுநங்களை நிரஸித்த ப்ரகாரங்களைப்பலவிடங்களிலும் கண்டுபேசி, இவனுடையபடிகளொருபடிப்பட்டிராமையாலே வஸ்து நிர்தேசம் பண்ணமாட்டாமல், இவன் பொய்யே தவழ்ந்து "அம்மம் தா" என்கையாலே, "உனக்கஞ்சுவனம் மந்தர" என்று பலகாலும் இவனுடைய தோஷகுணஹாநிகளைச் சொல்லிக் கொடாமையாலே, இவனும் இழவோடே "அவள் தந்தபோது காண்கிறோம்; அவ்வளவும் நமக்கு ஜாத்யுசிதமாய் நம்பருவத்துக்குத் தகுதியான ரூபமான தா(ஹா)ரகமிது" என்றுநினைத்து காலாநுகுணமாகமுலை கொடுத்துப்போரும் மாதாவான யசோதைப்பிராட்டி, இவனுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங் கண்டு இவன் பக்கல புத்ரத்வாதி ப்ரதிபத்திகுலைந்து தேவதா ப்ரதிபத்தி விளைந்து, இவன் "அம்மமுண்ண வேணும்" என்று அழச்செய்தேயும், "உன்னையறிந்து கொண்டேன் உனக்கம்மந்தரவஞ்சுவன்" என்று பலகாலும் சொன்னப்ரகாரத்தை, தாமும் அப்படியேபேசி அநுபவித்தாராய் நின்றார் - கீழ்;

அவள் அத்தை அப்போதேமறந்து, முன்போலேதன்னுடைய புத்ரனாகவே இவனை ப்ரதிபத்தி பண்ணி அபிமாநித்து, ப்ராஹ்மணர்க்கு பால்யத்திலே ப்ரஹ்மசர்ய மநுஷ்டித்து, பின்பு கார்ஹஸ்

(அவள்அத்தை அப்போதுமறந்து)இத்யாதிக்கு(க) "ఇత్థం విదితతత్త్వాయాం గోపికాయాం స ఈశ్వరః । వైష్ణవీం వ్యతనోన్మాయాం పుత్రస్నేహమయీం విభుః। సద్యోనష్టస్మృతిర్గోపీ సారోప్యారోహమాత్మజమ్ । ప్రవృద్ధస్నేహకలిలహృదయాసీద్యథాపురా - இத்தம் விதிததத்வாயாம் கோபிகாயாம் ஸஈஶ்வரஃ, வைஷ்ணவீம்வ்யாதநோந் மாயாம் புத்ரஸ்நேஹமயீம் விபுஃ. ஸத்யோநஷ்டஸ்ம்ருதிர்கோபீ ஸாரோப்யா ரோஹமாத்மஜம். ப்ரவ்ருத்த ஸ்நேஹகலிலஹ்ருதயா ஸீத்யதாபுரா" என்று மண்தின்றபோது விஶ்வரூபதர்ஶநத்தாலே தேவத்வப்ரதிபத்தி பண்ணினவளைக் ருஷ்ணன் தன்மாயையாலே மறப்பித்து புத்ரத்வஸ்நேஹத்தைப் பிறப்பித்தாப்போலே இங்கும் மறப்பித்துத் தன்னிடத்தில் ஸ்நேஹத்தை விளைத்தானென்று கருத்து. (அபிமாநித்து) ஸ்நேஹித்தென்றபடி. இத்தால் கீழ்த்திருமொழியில் முலையுண்ணும் பருவத்தை அநுபவித்து, அப்பருவம்போய் கன்று மேய்க்கத்தக்க பருவத்தை அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி சொல்லிற்றாயிற்று. *

(க) பாக-௧௦-அ-௪௪.

மூ.—அஞ்சனவண்ணனை யாயர்கோலக்கொழுந்தினை
மஞ்சனமாட்டி மனைகள்தோறுந்திரியாமே
கஞ்சனைக்காய்ந்த கழலடிநோவக்கன்றின்பின்
என்செயப் பிள்ளையைப் போக்கினேனெல்லேபாவமே. (௧)

கன்றுகளை மேய்த்துவருவோம்'' என்று இவன் போன வளவிலே அவன் படிகளைச் சொல்லி "அவனைப் போக விட்டேன் நானேயன்றோ?'' என்று இவள் பலகாலும் சொல்லி ஈடுபட்ட ப்ரகாரத்தைத் தாமும் பேசி மிகவுமநுபவிக்கிறார்.

இத்தால் "ஸ்வதேஹர க்ஷணத்திலசக்தராயிருக்கிற ஸம்ஸாரிகளை ரக்ஷிக்க வேணும்'' என்றுஅதிலே ஒருப்பட்டு அவன் போக, போனவிடத்திலுண்டான வ்யஸநபரம்பரைகளை நினைத்து, அதுக்கு ஹேதுபூதர் தாமாகவநுஸந்தித்துப் பேசி மங்களாசாஸந ரூபமாக ஈடுபடுகிறார். .... *

ஸ்வா;—முதற்பாட்டு. (அஞ்சனமித்யாதி) வெளிறு கழ

த்ய மநுஷ்டிக்கை தர்மமாயிருக்குமாபோலே, இடையர்க்கும் இளம்பருவத்தில் கன்றுகள் மேய்த்து, பக்வரானபின்பு பசுநிரைமேய்க்கை ஜாத்யுசிதமாகையாலே, (௧)"సర్వస్యజగతః పాలౌ వత్సపాలౌ బభూవతుః - ஸர்வஸ்யஜகதஃபாலௌ வத்ஸபாலௌ பபூவதுః'' என்கிறபடியே கன்றுகள் மேய்க்கத்தகுதியான பருவத்தை ப்ராப்தனானவிவனை *சிறுகாலேயூட்டி யொருப்படுத்தி, கன்றுகள்மேய்க்கும்படி போகவிட்டு, அவன் போனவநந்தரம் க்ஷணகாலமும்விஸ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாதவளாகையாலே, அவன்ஊரிலேநின்றுசெய்யும் ஸ்வைர விஹாரங்களையெல்லாம் பரக்கச்சொல்லி, இப்படி செய்து திரியாமல் "கன்றுகளின் பின்னே இவனை என்செய்யப்போக விட்டேன்'' என்று இவனுடைய மார்த்தவத்தையும், போகிறவிடத்தின் காடிந்ய தைக்ஷ்ண்யங்களையுமநுஸந்தித்து, "ஸுகுமாரனானவிவனை இப்படியிருக்கிற காட்டிலே போகவிட்டேனே'' என்றும், அவ்வளவுமன்றிக்கே "குடையும் செருப்பும் கொடாமல் வெய்யிலும் கல்லும் முள்ளுமான தேசத்திலே போகவிட்டேனே'' என்றும் பகுமுகமாக க்லேசித்துச்சொன்ன ப்ரகாரத்தை, ததவஸ்த்தாபந்நராய்க்கொண்டு தாமுமப்படியே பேசி அநுபவிக்கிறார் - இத்திருமொழியில். ... . *

(௧) வி-பு-௫-௬-௩௫.

ற்றின வஞ்ஜநம்போலே யிருக்கிற திருமேனியை யுடையவனை. அஞ்ஜநம் - மை. (ஆயர்கோலவித்யாதி) கன்றின் பின்னே போகிற போதைத்வரையும் திருமேனியில் குறுவேர்ப்பும் அலைந்த திருக்குழலும் திருக்கையில் பிடித்தபொற்கோலும் ஆயரும் கொண்டாடும்படி தர்ஶநீய மாகையாலே "கோலம்" என்கிறது. ஆயர்க்கு முன்னோடிக் கார்யம் பார்க்க வல்லவனென்று தோன்றுகையாலே "கொழுந்து" என்கிறது. அதாவது - "க்ருஷ்ண! கன்றுகளை மறித்துத் தவறாமல் மேய்" என்று அவர்கள் சொல்லுவதற்கு முன்னே அவர்கள் கொண்டாட்டமும் மிகையெ

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (அஞ்சனவண்ணனை) * கண்டவர்கள் கண்குளிரும்படி அஞ்ஜநம்போலே இருண்டிருக்கிற திருமேனியையுடையவனை. (அஞ்சநம்) மை. *மைப்படிமேனியிறே. (ஆயரித்யாதி) கன்றுகளின் பின்னே போகிறபோதை நடையின் த்வரையும் திருமேனியின் குறுவேர்ப்பும் அலைந்த திருக்குழல்களும் திருக்கையில் பிடித்த பொற்கோலுமான ஆயர்கோலத்தையுடையனாய், அவர்களுக்கு முன்னோடிக் கார்யம் பார்க்கும் தலைவனானவனை. அன்றிக்கே, வேரிலே வெக்கைதட்டினால் கொழுந்து முற்பட வாடுமாபோலே, அவர்களுக்கு ஒருநோவுவந்தால் முதல் தன் முகம் வாடும்படியிருக்கையாலே "கொழுந்து" என்கிறதாகவுமாம். (க) "ஆயர் கொழுந்தாய்" என்றாரிறே ஆழ்வார்.

அரு;—முதற்பாட்டு. (அஞ்சனவண்ணனை யித்யாதி) அஞ்ஜநம் போலே யிருக்கிற வண்ணனை - வடிவையுடையவனை யென்ற சப்தார்த்தமாய், "அஞ்ஜநம்" என்றதால் இருட்சியை விவக்ஷித்து, இத்தால் பலித்தது குளிர்த்தி யென்னவருளுகிறார் (கண்டவர்களித்யாதி). இப்படிவிசேஷிக்கையாலே ஊரிலுள்ளாரெல்லாரும் அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கும்படியான விவனை "என் செய்யப் போக்கினேன்" என்றுக்லேசிக்கிறாளென்ற திருவுள்ளம். (ஆயர் கோலத்தை விசேஷித்துக் காட்டுகிறார் (கன்றுகளினித்யாதி). (குறுவேர்ப்பு) ஸ்வேதபிந்துக்கள். "கொழுந்து" என்றதால்-ப்ரதாநனென்றும், கொழுந்துபோலேவாடுமவனென்று மிரண்டர்த்தத்தையும் அடைவே யருளுகிறார் (அவர்களுக்கித்யாதி). இவ்வர்த்தத்வயத்துக்கும் ப்ரமாணம் (ஆயர்கொழுந்தாயித்யாதி).

(க) தி - வாய் - க-எ-௩.

ன்னும்படி தன்பேறாக மேய்க்க வல்லனாய், கன்றுகளின் வயிறு நிறைதல் செய்தால் பேறிழவு தன்னதாயிருக்கை.

(மஞ்சனமித்யாதி) முன்பு சொன்ன தோஷ குணஹாநிகளை மறந்து திருமஞ்சநம் செய்தால திருமேனியில் பிறக்கும் புகரையும், ஸௌந்தர்யத்தையும், தன்மனேபோலே பிறர்மனேயிலும் ஸஞ்சரிக்கிற நடையழகையும் கண்டு அநுபவிக்கப் பெறாத விழயன்றிக்கே, †(கம்ஸனுடைய "வரக்கு" என்றமார்பிலே, மாளிகைத் தளமாகவும் அரணாகவும் அவனுயர விருந்த விடத்திலே எழப்பாய்ந்து) (க) "கஞ்சனும்-வீழச்செற்றவன்" என்னும்படி இந்தமாளிகைத்தளத்திலும் வரக்கென்றவவன்மார்பிலே பாய்ந்து நொந்ததிருவடிகள் மிகவும் நோம்படி. (கன்றின் பின் என் செயப்பிள்ளையைப் போக்கினேன்) இவன் பக்வனாய் சத்ருஜயம் பண்ண வல்லனானாலும் பிள்ளை யென்றிறே இவள் சொல்லுவது. என்ன ப்ரயோஜநத்துக்காக; இவன் எது செய்ய வல்லனாகப் போகவிட்டேன். (எல்லேபாவமே) "ஐயோ" "ஐயோ" இதொரு பாப

(மஞ்சனமித்யாதி) "பொன்போல் மஞ்சனமாட்டி" என்கிறபடியே திருமேனியழகு விளங்கும்படி திருமஞ்சனம் செய்து தன்மனேபோலே பிறர்மனேகள்தோறும் வ்யாபரித்துத்திரியக் கண்டிருக்கப்பெறாதே. (கஞ்சனேக்காய்ந்த கழலடிநோவ) கடிநப்ரக்ருதியானகம்ஸனே உதைக்கையாலே நொந்ததிருவடிகளானவை கல்லும் காடுமான காட்டுவழியிலே நடக்கையாலே மிகவும் நோம்படியாக. (கழலடி) வீரக்கழலேயுடைத்தான திருவடிகளென்கை. (கன்றின்பின் என்செயப்பிள்ளையைப் போக்கினேன்) ஓரிடத்தில் நில்லாதே பரந்தோடித்திரியும் கன்றுகளின் பின்னே ம்ருதுப்ரக்ருதியான பிள்ளையை எதுக்காகப் போகவிட்டேன். இவன் பக்வனாய் ஶத்ருஜயம்பண்ண வல்லனானாலும் "பிள்ளை" என்றிறே இவள் சொல்லுவது. (எல்லே பாவமே) "என்ன நான் பண்ணின பாபமிருந்தபடி என்?" என்று வெறுத்துச்சொல்லுகிறாள். ... (க)

"கழல்" என்றும், "அடி" என்றும் ஏகார்த்த மாகையாலே பௌநருக்த்யம் பரிஹரிக்கிறார் (வீரக்கழலித்யாதி). கம்ஸவதம் பண்ணினத்தைச் சொல்லி, இப்படிப்பட்டவனே எளிமை தோற்ற "பிள்ளை" என்கிற தென்னென்னவருளுகிறார் (இவனித்யாதி). ... ... (க)

(க) தி-மோ-உ-ந-க. † குண்டலிதமதிகம்.

மூ.—பற்றுமஞ்சள்பூசிப் பாவைமாரொடு பாடியில்
சிற்றில்சிதைத்தெங்கும் தீமைசெய்துதிரியாமே
கற்றுத்தூளியுடைவேடர் கானிடைக்கன்றின்பின்
எற்றுக்கென்பிள்ளையைப் போக்கினேனெல்லேபாவமே. (௨)

மிருந்தபடி யென்கான். (௧) மத்பாபமேவ - மத்பாபமேவ'' என்னக் கடவதிறே. "எல்லே'' என்றது -என்னே யென்றபடி. (௧)

ஸ்வா;—இரண்டாம்பாட்டு. (பற்றுமஞ்சளித்யாதி). திருவாய்ப் பாடியிலுள்ளா ரெல்லாரும் மஞ்சளரைப்பர்களிறே; அவ்வோரிடங்களிலே இவன் சென்று நிற்குமே. "க்ருஷ்ண; வா" என்பர்களே. இவர்கள் நம்மை அழைக்கப்பெற்றோமே, "க்ருஷ்ண

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (பற்றுமஞ்சள்பூசி) ஊரிற்பெண்கள் தங்களுக்குப் பூசுகைக்கு மஞ்சள் அரைத்தால் பற்றுப்பார்ப்பது-இவனுடம்பிலேயாய்த்து. ஒருத்தர் இழுகின விடத்திலே ஒருத்தரிழுகாதே தனித்தனியேயிழுகி, பற்றுப்பார்க்கையாலே திருமேனி யெங்கும் மஞ்சள் பூசினாப்போலே யிருக்குமாய்த்து. அத்தைப் பற்ற "பற்று மஞ்சள் பூசி" என்கிறாள். (பாவைமாரொடு பாடியில்) திருவாய்ப்பாடியிலுள்ள பெணகளோடே. (சிற்

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (பற்றித்யாதி) க்ருஷ்ணன் ஆண்பிள்ளையாயிருக்க, "பற்றுமஞ்சள் பூசி" என்னக்கூடுமோ வென்ன; "பாவைமார்" என்ற பஹுவசநத்தைக்கடாக்ஷித்துத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஊரிலித்யாதி). க்ருஷ்ணன் தங்களுக்கு பவ்யனாகையாலும் திருமேனிதான் ஸ்நிக்தமாய் நீலமாயிருக்கையாலும் பரபாகம்தோற்றி, பற்றினதும்பற்றாததும்தெரியுமென்று கருத்து. ஊரில் பெண்களெல்லாரும் பற்றுப்பார்ப்பரென்னாநின்றீர்; "பூசி" என்றபோது, இன்னவிடத்தி லென்னாமையாலே திருமேனி யெங்குமென்று தோற்றும்; அப்போது ஒருத்தி பற்றுப்பார்த்தால் மற்றைப் பெண்கள் பார்க்குமவகாசமில்லையோ வென்ன வருளுகிறார் (ஒருத்தரித்யாதி). (இழுகின) தீற்றின. "பூசி" என்றது-பூசுவித்துக்கொண்டென்றபடி. இத்தால் மேலே "சிற்றில் சிதைத்து" என்றத்தோடு ஸமாநகர்த்ருக மென்னத் தட்டில்லை யென்று திருவுள்ளம். "எங்கும்" என்றத்தால், ஶப்ததஃ "பாடியெங்கும்" என்றர்த்தம் ஸித்திக்கையாலே, "பாடியில்" என்றது - அங்கே அந்வயிக்குமளவில் ப்ரயோஜநமில்லாமையாலே கீழே கூட்டி அர்த்தமருளுகிறார் (திருவாய்ப்பாடி யித்யாதி). "சிற்றில் சிதைத்து" என்றும் "தீமை செய்து"

ஞுகில் தீம்பன்'' என்கிறதேசத்திலே; கிட்டச்செல்லுமே. அவர்களும்நாலுஇரண்டுகுளிக்குநிற்கும்படி நேரவவரைக்கிறவர்களாகையாலே "தாங்களுடம் பிலிழூசிக் கழுவிப்பாரத்தால் மஞ்சள் பற்றுதிருக்குமாகில் பின்னைப் பூசிக் குளித்தாலும் கழுவின விடத்தில் பற்றாது'' என்று இவனுடம்பிலே இழுசிக் கழுவிப் பார்ப்பர்கள். பலரும், ஒருவரிழுசின விடத்தில் ஒருவரிழுசாமல் "உடம்பெங்கும் இழுசிக்கழுவிப்பார்க்கையாலே "உடம்பெங்கும் இவர்கள்கையாலே மஞ்சள் பூசப் பெற்றோம், குளிக்கப்பெற்றோம்'' என்றிருக்கச் செய்தேயும், "நானும் உங்களோடே நீங்கள் பூசுகிற பற்று மஞ்சளும் பூசிக் குளிக்க, நானும் கூடப்போருவன். என்னையும் கொண்டுபோங்கோள்''என்றுப்போலே சொல்லுமிறே, இவர்கள்பக்கல் நசையாலே. இவர்களும் "இவன் தீம்பன்; நம்பின்வரவொண்ணாது''என்றும்,"க்ருஷ்ணன்கிடாய்,பெண்கள்கிடாய்''என்றவூரார் பழிக்கு மஞ்சி, இவனை நீக்கிப் போவர்களே. இவர்கள் கூட்டிக் கொள்ளாத வெறுப்பாலே "தெருவிலே கொட்டகமெடுத்து விளையாடுகிற பெண்களோடே நானும் கொட்டகமெடுத்து விளையாடுவேன்'' என்று செல்லக்கூடுமே. சென்றவாறே அவர்களும் "இவன் கண்ணில் மணல் கொடுதூவிக்காலினால் பாயும்தீம்பன்'' என்று கூட்டிக்கொள்ளார்களே.

அவர்கள் கூட்டிக் கொள்ளாமையாலே அவர்கள் சிற்றிலையுமழித்து ஸ்வைர சாரியுமாய்த் திரிகிறதும் காணப் பெறாத வெறு

றில் சிதைத்து) தன்னை உபேக்ஷித்திருந்து விளையாடுகிறவர்களுடையகொட்டகங்களை யழித்து; (எங்கும் தீமைசெய்து திரியாமே) இப்புடைகளிலே எங்கும் தீம்புகளைச்செய்து திரியாதபடியாக. இப்படி திரியக்கண்டிருக்கைபோலேகாணும் இவள்தானுகப்பது.

(கற்றுத்தூளியுடை வேடர் கானிடை) முன்வருகிறவர்களைத்

என்றும் தனித்தனியே சொல்லியிருக்கையால் தீமைகளிலே சிற்றில் சிதைக்கை அந்தர்பவியாதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அது தீமைகளிலே அந்தர் பூதமென்கைக்காகவருளுகிறார்(இப்புடைகளிலே)என்று. (புடைகள்)ப்ரகாரங்கள். வ்யாக்யாதாவினீடு பாடு (இப்படியித்யாதி).

"வேடர்'' என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து; கற்றுத்தூளி பாத(ஶ)கமானபடியைக்காட்டுகிறார் (முன்னித்யாதி).கற்றுத்தூளியுடையகானிடையென்றத்த

மூ.—நன்மணிமேகலை நங்கைமாரொடு நாடொறும்
பொன்மணிமேனி புழுதியாடித் திரியாமே
கன்மணிநின்றதிர் கானதரிடைக்கன்றின்பின்
என்மணிவண்ணனைப் போக்கினே னெல்லேபாவமே. (௩)

ப்புக்குமேலே கற்றுக்களை மறித்தோடுகிற தூளியிலே மறையப் பட்ட வேஷத்தை யுடைய வேடர் வர்திக்கிற காட்டிடையிலே போய் மேய்க்கிற கன்றின் பின்னே. (வேடர்) நிரைகொள்ளுவாராகவுமாம். (கன்றின்பின் எற்றுக்கென்பிள்ளையைப்போக்கினேன்) இவனைப் போக்கினதால் எனக் கென்ன ப்ரயோஜநம். கன்றுகள்தனக் கென்ன ப்ரயோஜநம். பிள்ளை தனக் கென்ன ப்ரயோஜநம். தமப்பனார்க்கும் இவ்வூர்க்கும் என்ன ப்ரயோஜநம். இவனையொழிய வேறு மேய்ப்பாரில்லையோ? இவன் போகிற போது கண்டேனாகில் நியமித்து மீட்கலாய்த்திறே. அது செய்யப் பெற்றிலேன், ஓ! ஓ! இதென்ன கொடுமைதான்.

இப்பற்று மஞ்சள்பூசுகிற ப்ரகாரத்தை ஆழ்வார் திருமகளாரும் மன்னனார் திருமேனியில் பூசிக் கழுவவும் கண்டு போரா நின்றோமிறே. "சாத்தித்திருமஞ்சனம்செய்ய" என்றொழிந்தது, அந்தஃபுரபரிகரமானார் சொல்லும் வார்த்தையாக வேணுமென்றிறே. ஆழ்வார்தாமு முற்ற தசையில் நாய்ச்சியார் கோடியிலே யாவரிறே. (௨)

ஸ்வா;—மூன்றாம்பாட்டு. (நன்மணி யித்யாதி) நன்றாய் அழகிதான மங்களாபரணத்தையு முடையராய் ஜாத்யுசிதமானகுண

தெரியாதபடி கன்றுகளினுடைய தூளியாலேவ்யாப்தமாய் அடிச்சுப்பறிக்கும் வேடர் ஸஞ்சரிக்கிற காட்டிலே. (கன்றின்பின் எற்றுக்கென்பிள்ளையைப் போக்கினேன்) புறம்பொன்றையும் பார்க்கவொட்டாதே தன்பின்னே ஓடித்திரியப் பண்ணும் கன்றுகளின் பின்னே, என்ன ப்ரயோஜநத்துக்காக என்பிள்ளையைப் போகவிட்டேன். (எல்லேபாவமே) பூர்வவத். ... . (௨)

வ்யா; மூன்றாம்பாட்டு. (நன்மணியித்யாதி) நல்லரத்நங்களாலே சேர்க்கப்பட்ட மேகலையையுடையராய், ஜாத்யுசிதமான குண

லே, கன்று மேய்க்கை அர்த்தஸித்தமாயிருக்க, "கன்றின்பின்" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (புறம்பித்யாதி). "எற்றுக்கு" என்றதினர்த்தம் (என்னப்ரயோஜநத்துக்காக) என்றது. ... ... (௨)

பூர்தியையு முடையரான ஸ்த்ரீகளோடே நாள்தோறும் நாள் தோறும். (பொன்மணி மேனிப் புழுதியாடித்திரியாமே)(க)"பொன் னுருவாய் மணியுருவில்பூத மைந்தாய்" என்னுமாபோலே"பொன் மணிமேனி," என்று இவரருளிச் செய்தபடி பாரீர். (நாடொறும்) என்று-கன்று மேய்த்து வருமளவில் இவர்க்கொருபகல் ஆயிர மூழியாய்ச் செல்லுகிறதிறே.

(கன்மணி நின்றதிர்கர்ன திரிடைக் கன்றின் பின்) மணிக்கல்-மணிமலை. தூறுகள் வ்ருக்ஷங்க ளுண்டாம்படி மண்செறிந்த மலைய ன்றிக்கேயிருக்கும்மலைகளை மணிமலை யென்னக் கடவதாய் அதுதான் இவன் கன்று மறித்தோடுகிற வதிர்த்தியாலும், ஜாத் யுசிதமாக அவை மீளும்படி அழைக்கிற சப்த விசேஷங்களாலும் கன்றுகள் வெருண்டு கத்துகையாலும் ப்ரதித்வநி யெழும்படியான மணிமலையை யுடைத்தான காட்டுள்வழி யிடங்களிலே யென்னு

பூர்த்தியையுடையரான பெண்களோடே, ஒரு நாளிரண்டுநாளன் றிக்கே நாடோறும். (பொன்னித்யாதி) அழகிய நீலரத்நம்போலே யிருக்கிற திருமேனி, அவர்களோடு இட்டீடு கொள்ளுகையாலே புழுதியாடித் திரியாதபடியாக. * மஞ்சன மாட்டி மனைகள்தோ றும் திரியக்காண்பதிலும் இப்படிப் புழுதியாடித்திரியக்காண்கை போலே காணும் இவள் தானுகந்திருப்பது.

(சன்மணியித்யாதி) (உ) "கன்றுமேய்த்து விளையாடவல்லா னை வரைமீ கானில்" என்கிறபடியே மலைமேல் காடுகளிலே கன்று களை மேய்க்கையாலே ஜாத்யுசிதமாக இவன் கன்றுகளை யழைக் கிற த்வநியாலும், அவைதான் கூப்பிடுகிற த்வநியாலும், அங்குண் டான மலையானது மணித்வநிபோலே நின்று ப்ரதித்வநி எழும்படி

அரு;—மூன்றும்பாட்டு (நன்மணியித்யாதி)"மேகலை"-அரைநூல்மாலை' புழுதியாகைஆகர்ஷகமோவென்ன, "புழுதியளைந்த பொன்மேனிகாணப் பெ ரிது முகப்பன்" என்னும் யசோதையுடைய ஸ்வபாவத்தை உட்கொண்டு வ்யாக்க்யாதா ஈடுபடுகிறார் (மஞ்சனமித்யாதி).

'கல்' என்று-மலையாய், 'மணி' என்றுசண்டை (கண்டை)போலேயென்றும், நின்று-அவிச்சிந்நமாக, அதிர்சப்திக்கிற- கான்-கானத்தில், அதர்-மார்க்கமென் றுசப்தார்த்தமாகத்திருவுள்ளம்பற்றி, கல்சப்திக்கிறப்ரஸக்தியேதென்னுமாகாங் க்ஷையிலே ப்ரமாண பூர்வகமாகத் தாதபர்யமருளுகிறார் (கன்று மேய்த்தித்

(க) தி-நெ.-க. (உ) தி-மொ-உ-டு-௩

மூ.—வண்ணக்கருங்குழல் மாதர்வந்தலர்தூற்றிடப்
பண்ணிப்பலசெய் திப்பாடியெங்குந்திரியாமே
கண்ணுக்கினியானைக் கானதரிடைக்கன்றின்பின்
எண்ணற்கரியானைப் போக்கினேனெல்லேபாவமே. (௪)

தல். திருவரையில் சாத்தின ரத்நக்கோர்வையில் சேர்ந்த கிண்கிணியில் ப்ரதித்வநியாதல். ஏவம் ப்ரகாரமான காட்டிலே. (என் மணிவண்ணனைப் போக்கினேன்) நீலரத்நம் ஏகதேசோபமாந மென்னும் படி யான மிக்க நிறத்தை யுடையவனைப் போகவிட்டேன். ... ... (௩)

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (வண்ணமித்யாதி). நாநாவர்ண ரத்நாபரணங்களாலே அலங்க்ருதமானகுழலையுடைய ஸ்த்ரீகளென்னுதல். (வண்ணம்) வர்ணமாய், ஜாதியிடைச்சிகளென்னுதல். (வந்தலர் தூற்றிட) தந்தாம் க்ருஹங்களிலே பிள்ளைதீம்பு கண்டால் சிக்ஷாரூபமாகச் சொல்லி, ஆறிவிடுகை, இங்கு நின்றும் சென்றவர்களுக்குச் சொல்லி வெறுத்து ஆறிவிடுகை யன்றிக்கே,

யான காட்டுவழியிலே. (கன்றின்பின், என் மணிவண்ணனைப் போக்கினேன்) ஏதேனுமொன்றைக் கண்டவாறே வெருண்டோடுகிற கன்றுகளின்பின்னே, எனக்கநுபாவ்யமானநீலரத்நம்போன்ற வடிவையுடையவனைப் போகவிட்டேன். (எல்லேபாவமே). (௩)

வ்யா; நாலாம்பாட்டு, (வண்ணமித்யாதி) வண்ணம் - அழகு. அழகியதாய்க் கறுத்திருந்துள்ள குழலையுடையரான ஸ்த்ரீகளானவர்கள் தலைகுலையவோடிவந்து பழிதூற்றும்படியாகப் பண்ணி. (பலசெய்திப்பாடி யெங்கும் திரியாமே) "பல" என்னும் தொழியஇன்றதனையென்றுபரிகணிக்கவொண்ணாதபடியானதீம்பு

யாதி). "கன்மணி நின்றதிர்" என்று காட்டுவழியை விசேஷித்ததுக்கு ப்ரக்ருதோபயோகம் காட்டா நின்றுகொண்டு "கன்றின்பின்" என்றதுக்குத்தாத்பர்ய மருளுகிறார் (ஏதேனுமித்யாதி). (கண்டவாறே) என்றது- கேட்டவாறே யென்றதுக்கு முபலக்ஷணம். ... ... (௩)

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (வண்ணமித்யாதி) "வண்ணக் கருங்குழல்" என்று விசேஷித்து "வந்து" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (தலைகுலைய வோடிவந்து) என்று. (இன்றதனை) என்றது-இத்தனையென்றபடி. "ஏதேனும்

இவன் தீம்புகளை ஒருவர்க் கொருவர் சொல்லி தரிக்கையுமன்றிக்கே, நானிருந்த விடம் தேடி இவர்கள் வந்து அலர் தூற்றம் படி பண்ணினான் இவன். "அவையெல்லாய்செய்யவல்லனே?" என்னுதபடி யாகவும், அலர் தூற்றுகிற இவர்கள் தங்களால் சொல்லி முடிக்க வொண்ணாதபடியாகவும், பலதீம்புகளையும் செய்து இந்த ஊரெங்கும் திரிகையும் கேட்கிற மாத்ரமே போருமோ? காணப் பெறாதே நிர்பாக்யையான நான்.

(கண்ணுக் கினியானை) (க)"மனத்துக் கினியான்" என்பது பின்னையிறே. (௨) *பும்ஸாரம்த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" கண்ணுக்கு இனிமை கொடுப்பான் கருமுகில் வண்ணனிறே. கண்ணுக்கு இளநீர் குழம்பு முதலானவை இவன் நிறம்போலே காணும். கண்போன வழியே நெஞ்சும் போகையாலே இவன் தோஷமெல்லாம் குணமாய்த் தோற்றுமிறே. "தோஷாகுணா:". (கானதிரி

களைச் செய்து இவ்வூரெங்கும் திரியாதபடியாக. அவர்கள் வந்து அலர் தூற்றுகையும் இவன்இப்படி செய்கையுந்தானே ரஸமாயிருக்குமாபோலேகாணுமிவளுக்கு.

(கண்ணுக்கினியானை) தீம்பாலே நெஞ்சுகள் புண்பட்டாலும் வைத்த கண்வாங்க வொண்ணாதபடி த்ருஷ்டிப்ரியனா யிருக்குமவனை. (எண்ணற்கரியானை) ஸ்வயத்நத்தாலே பெறப்பார்ப்பார்

சொல்லிய சலகத்தாரேதேனும் பேச நான் கேட்கமாட்டேன்" என்னுமவள் இங்கே "வந்தலர் தூற்றிடப்பண்ணி" என்று பழியை ப்ரார்த்த்யமாகச் சொல்லுவானென்னென்ன; "அஞ்சவுரப்பாள சோதையாணாடவிட்டிட்டிருக்கும்" என்றும், "சித்தமனையாள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அவன் நெஞ்சுக் கொத்தவளாகையாலே ப்ரார்த்திக்கிறாளென்று பரிஹரித்துக்கொண்டு ஈடுபடுகிறார் (அவர்கள் வந்தித்யாதி). இத்தால் பழிகேட்கமாட்டேனென்றது லோகஸங்க்ரஹார்த்த மென்று திருவுள்ளம்.

"கண்ணுக்கு" என்று ஸாமாந்யமாகச் சொல்லுகையாலே, இத்தாயோடு அலர்தூற்று மவர்களோடு வாசியற எல்லார் கண்ணுக்குமென்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தீம்பாலேயித்யாதி). "கண்ணுக்கினியானை" என்று சொல்லிவைத்து, "எண்ணற்கரியானை" என்று என்பானென்னென்ன வருளுகிறார் (ஸ்வயத்நத்தாலேயித்யாதி), "பலசெய்துவண்ணக்கருங்குழல்மாதர் வந்தலர் தூற்றிடப்பண்ணிப்பாடி யெங்கும் திரியாமே" என்றந்வயம். ... (௪)

(க) திருப்பாவை. (௨) ரா-அயோ-௨-௨௧.

மூ.—அவ்வவ்விடம்புக்கவ்வாயர் பெண்டிர்க்கணுக்கனாய்க்
கொவ்வைக்கனிவாய் கொடுத்துக் கூழைமைசெய்யாமே
எவ்வுஞ்சிலையுடை வேடர் கானிடைக்கன்றின்பின்
தெய்வத்தலைவனைப் போக்கினே னெல்லேபாவமே. (௫)

டைக் கன்றின்பின்) காட்டில் சிற்றடிப் பாடான வழிகளிலே
அதிமார்த்தவ மான திருவடிகளைக் கொண்டு கன்றின்பின்னே திரி
யும் படி. (எண்ணற் கரியானைப் போக்கினேன்) தந்தாம்யத்நங்க
ளாலே ஸாதநங்களை அநுஷ்டித்தால் அவைதானேப(ஃ)ல வ்யா
ப்தமாய் அவன் க்ருபையாலுமன்றிக்கே ஸித்திக்கு மென்று
எண்ணுகிற வர்களுக்கு எண்ணத்தின்படியாக்காதவனை. (௧)"எண்
ணு மெண்ணகப்படாய்கொல்" (௨)" எண்ணிலும் வரும்" எனச்
செய்தேயிமே எண்ணற்கரியனென்கிறது. ... ... (௪)

ஸ்வா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (அவ்வவ்விடமித்யாதி) முற்றத்
தூடும், சிற்றில்தெருவிலும், மச்சொடுமாளிகைகளிலும், இப்பொய்
கைகளிலும், மார்கழி நீராடுமிடங்களிலும், சோலைத்தடங்களிலும்,
கடைவாரிடங்களிலும்நிலவறைகளிலும்புக்குஅவ்விடங்களிலிருந்த
ஆயர்பெண்களுக்கு அந்தரங்கமான வடியானாய். (கொவ்வைக்
கனிவாய்கொடுத்து) கோவைக்கனிபோலேயிருக்கிற திருவதராங்க
ளாலே அவர்களை ஜீவிப்பித்து. (கூழைமைசெய்யாமே).க்ருத்ரிம

க்ரு நினைக்கைக்கும் அரியனானவனை. (கானதரிடைக்கன்றின்பின்
போக்கினேன்) இப்படி துர்லபனானவனைக் காட்டுவழியிலே கன்று
களின் பின்னே போகவிட்டேன். (எல்லேபாவமே). .... (௪)

வ்யா; அஞ்சாம்பாட்டு. (அவ்வவ்விடம்புக்கு.) * மச்சொடு
மாளிகை நிலவறை முதலான அவ்வவ ஸ்தலங்களிலே பிறர்க்குத்
தெரியாதபடி சென்றுபுக்கு. (அவ்வாயர்பெண்டிர்க்கணுக்கனாய்)
அவ்வவஸ்த்தலங்களிலிருந்தஇடைப்பெண்களுக்கு அந்தரங்கனாய்.
அதாவது - அவர்கள் புத்யதீநமாகத்தன்னைச்சமைத்துவைக்க,
(கொவ்வைக்கனிவாய் கொடுத்து) கோவைப் பழம்போலே யிருக்
கிறதிருவதரத்தைஅவர்களுக்குஜீவநமாகக்கொடுத்து. (கூழைமை

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (அவ்வவ்விடமித்யாதி)மேலே "கொவ்வைக்
கனிவாய் கொடுத்து" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்தருளுகிறார் (மச்சொடித்யாதி)

---

(௧) தி-ச-வி-௪௫.
(௨) தி வாய்-௧-௧௦-௨.

வ்யாபாரங்களைச் செய்திரிகிறது காணப் பெறுமே. (க)“நாரணன் போமிட மெல்லாம்” (௨) “இவள் நுழையும் சிந்தையள்” “என்னு மாபோலேயிறேஅவ்வவ்விடம் புக்குத்திரிவது. கூழைமையாவது - “உன்னை யல்ல தறியேன், உன்னையல்ல தறியேன்”என்று * கருமலர்க் கூந்தல் படியே “வாயது விரல், மார்பது வளை” என்றுப் போலே சொல்லுகையிறே.

(எவ்வும் சிலையுடை வேடர் கானிடை) “எவ்வு” என்று - ஏவாய், “ஏ” என்று-அம்புக்குப் பேராய், அம்பும் வில்லு முடையராயிருக்கிற வேடர் ஸஞ்சரிக்கிற காட்டின் நடுவே. (கன்றின் பின் தெய்வத்தலைவனைப் போக்கினேன்) * “இமையோர் தலைவன்-இனவாயர்தலைவன்” என்னுமாபோலே. .... (௫)

செய்யாமே) கூழ்மைத்தனமடித்துத் திரியாமே. கூழ்மையாவது- “உன்னையல்லதறியேன், உன்னலல்லது தரியேன்” என்று அவரவர்க்கே யற்றுனுப் பரிமாறுகை.

(எவ்வும் சிலையுடை வேடர்கானிடை) “எவ்வும்சிலை”என்றது- (௩) “எவ்வும் வெவ்வேல்” என்னுமாபோலே, கண்டவர்களுக்கு பயங்கரமாய்க்கொண்டு துக்கத்தைப் பண்ணுநின்றுள்ளசிலையென்னுதல். அன்றிக்கே,“ஏவும்”என்கிறவித்தை, “எவ்வும்”என்றுகுறைத்துக்கிடக்கிறதாய்,‘ஏ’என்று,அம்புக்குப்பேராய்-அம்போடேசேர்ந்தசிலை யென்னவுமாம். முற்பட்டயோஜனைக்கு,எவ்வுமென்றது- எவ்வத்தைப் பண்ணுநிற்கு மென்றபடி; பிற்பட்ட யோஜனைக்கு “எவ்வும்”என்கிற விடத்தில் வகரவொற்று, கீழிலடிகளுக்குச்சேர வேண்டுகையாலே வந்துகிடக்கிற வித்தனை. இப்படி யிருந்துள்ள சிலையையுடையரான வேடர் வர்த்திக்கிற காட்டிடத்திலே. (கன்

“எவ்வும்” என்றதுக்கு துக்கத்தைப் பண்ணு நிற்குமென்றர்த்தமாய், அதுக்கு ஸம்வாதபூர்வகமர்த்தமருளுகிறார் (எவ்வும் வெவ்வேலித்யாதி). “எவ்வும் சிலை” என்றதுக்கு பாணத்தோடு சேர்ந்த வில்லென்று விவக்ஷித்து சப்தார்த்தம். சப்தநிர்வாஹம்காட்டிக்கொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (அன்றிக்கே யித்யாதி). (குறைந்து கிடக்கிறதாய்) என்றது-ஏகாரத்தில் தீர்க்கம் குறைந்து ஹ்ரஸ்வமாயிருக்கிறதா யென்றபடி. (அடிகளுக்கு) என்றதுபாட்டில் பாதங்களுக்கென்றபடி. ... ... (௫)

(க) ௩-எ-௫. (௨) தி-வாய்-௬-௫-௫. (௩) தி-மொ-௧-எ-௪.

மூ.—மிடறுமெழுமெழுத்தோட வெண்ணெய் விழுங்கிப்போய்ப்
படிறுபலசெய்திப்பாடி யெங்குந்திரியாமே
கடிறுபலதிரி கானதரிடைக் கன்றின்பின்
இடறவென்பிள்ளையைப் போக்கினே னெல்லேபாவமே. (௬)

ஸ்வா;—ஆறும்பாட்டு; (மிடறித்யாதி) (௧) "பொன்மிடறத்தனைபோதங் காந்தவன்" என்னும்படி இடமுடைத்தானமிடறுஉள்நெருங்கி வெண்ணெயாலே மெழு மெழுக்கதிறே. வாயில்வெண்ணெய் கொப்பளித்தால் போம். கையில் வெண்ணெய்,கழுவுதல் தலையிலே துடைத்தல் செய்யலாம். மிடற்றில் மெழு மெழுப்புத் தெரியாது. ஆகையாலே க்ருத்ரிமம் நித்யமாய்ச் செல்லுமிறே. (ஓட) என்றது - மிடற்றிலடங்காதபடி வாய்நிறைய வமுது செய்தாலும் வருத்த மற உள்ளே இறக்குகை.

றின்பின் தெய்வத் தலைவனைப் போக்கினேன்) ஸ்வைர கதிகளான கன்றுகளின் பின்னே தேவர்களுக்குத் தலையானவனைப் போக விட்டேன். (எல்லேபாவமே). ... . (௫)

வ்யா.-ஆறும்பாட்டு. (மிடறுமெழுமெழுத்தோட வெண்ணெய் விழுங்கி) இத்தால் - வெண்ணெய் விழுங்கும்போதை அநாயாஸம் சொல்லுகிறது. அதாவது - ஓதநாபூபாதிகள் அமுதுசெய்யும்போது குறிக்கொண்டு திருப்பவளத்திலேஇட்டிருந்து மென்றுமெள்ள மிடற்றுக்குக் கீழே இழுச்சவேணுமிறே; அங்ஙனன்றிக்கே, (௨) "தாழியில் வெண்ணெய் தடங்கையார விழுங்கிய" என்றும், (௩) "தடாநிறைந்த வெள்ளிமலையிருந்தாலொத்த வெண்ணெயை வாரிவிழுங்கிட்டு" என்றும் சொல்லுகிறபடியேவெண்ணெயினுடைய ஸம்ருத்தியைக்கண்டுப்ரியப்பட்டு அபிநிவேசாதிசயத்தாலேதிருக்

அரு;—ஆறும்பாட்டு. (மிடறித்யாதி) "வெண்ணெய் விழுங்கி" என்றால் போராதோ, "மிடறுமெழுமெழுத்தோட" என்றுவிசேஷிக்கவேணுமோ வென்ன பலிதார்த்தத்தையருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). அநாயாஸத்தோற்ற விசேஷிக்கவேணுமோ? கார்யம் செய்யும்போது ஆயாஸத்துக்கு ப்ரஸக்தி யொழிய. உண்கைக்கும் ஆயாஸமுண்டோ வென்ன வருளுகிறார் (அதாவதித்யாதி) (குறுக) சிறுக. (அதாவது) என்றதுக்கு (ஓடும்படியாயிறே யிருப்பது) என்றத்தோடந்வயம். காட்டுக்குப்போனது இவன் ஸௌகுமார்ய

(௧) தி-மொ-௧0-௬-௧. (௨) ௧-௫-௬. (௩) தி-மொ-௧0-௭-௩.

(போய் படிறு பல செய்து) போனல் செய்யும் தீம்புகளை "இன்னது, இன்னது" என்று வசி (௩) க்க வொண்ணுமையாலே

கையைவிரித்து நிறையவள்ளி(க)"கைகலந்துண்டான்" என்கிறபடியே இடக்கையாலும் வலக்கையாலும் வாரியமுதுசெய்யும்போது ஒரு பருக்கை யில்லாமலே மிடற்றிலுறுத்தாமல் மெழுமெழுத்து உள்ளே போடும்படியாயிறே யிருப்பது. ஆகையால், இது இவன் ஸௌகுமார்யத்துக்குச் சேர்ந்திருக்குமிறே. இப்படி வெண்ணெயை யமுது செய்து, கவ்யாந்தரங்களிற் காட்டிலும் இவன் விரும்பியிருப்பது வெண்ணெயேயிறே. * ஈட்டிய வெண்ணெய் தொடுவுண்கைக்காகவிறே வந்தவதரித்ததும். (விழுங்கிப்போய்)என்றது விழுங்கியிட்டென்னுதல்; வெண்ணெய் விழுங்கி தானல்லாதாரைப் போலே அவ்விடத்தில் நின்றும்ஸ்தலாந்தரத்திலே போய் என்னுதல். ஸ்வக்ருஹத்திலே இப்படி வெண்ணெயை விழுங்கிப் புறம்பே போயென்னுதல்.

(படிறுபலசெய்து) படிறு - தீம்பு. பல வென்கையாலே-அதுக்கு எண்ணில்லாமை சொல்லுகிறது. (௨) "பந்துபறித்துத் துகில் பற்றிக்கீறிப் படிறன் படிறுசெய்யும்" என்கிறபடியே விளையாடுகிற பெண்கள்கையில் லீலோபகரணங்களைப் பறிப்பது; அவர்கள் புடைவைகளைப் பற்றிக் கிழிப்பது, சிற்றில்களை யழிப்பது, (௩) "தொட்டுதைத்து நலியேல்" (௪) "எம்மைப்பற்றி மெய்ப்பிணக்

த்துக்குச் சேராதாகையாலே, இது ஸௌகுமார்யாநுகுணமென்று ப்ரக்ருதோபயோகத்தை யருளிச் செய்கிறுர் (ஆகையாலித்யாதி). சப்தார்த்தம் (இப்படியித்யாதி). "திரட்டுப்பாலும் ஈங்கனெய்யும் கட்டித்தயிரும் விழுங்கி" என்னுமல், வெண்ணெயைச் சொல்லுவானென்னென்ன வருளுகிறுர் (கவ்யாந்தரங்களித்யாதி). உக்தமான விருப்பத்தை ப்ரமாணமுகேந த்ருடீகரிக்கிறுர் (ஈட்டியவித்யாதி). "போய்" என்றதுக்கு மூன்றுதாத்பர்யம், "போய்" என்று வார்த்தைப்பாடாகவும், சௌர்யவிவக்ஷையாகவும், சௌர்யத்தை விவக்ஷியாமலுமாம்; இவற்றை யடைவே யருளுகிறுர் (விழுங்கிப்போய், என்று தொடங்கி வாக்யத்ரயத்தாலே).

எண்ணில்லாமையை உபபாதிக்கிறுர் (பந்துபறித்தித்யாதி). பாசுரத்திற்போலே விசேஷித்துத் தீம்புகளைச் சொல்ல வொண்ணுதோ வென்ன

(க) தி-வாய்-க-அ-ரு. (௨) தி-மொ-௧௦-எ-ரு. (௩) நா-தி-௨-அ. (௪) நா-தி-௨-௬.

"பலபடிறு" என்கிறார். (படிறு) தீம்பு. (இப்பாடி யெங்கும் திரியாமே) ஒருதெரு, இரண்டுதெருவோ? ஒரு முடுக்கு இரண்டு முடுக்கோ? ஓரகம், இரண்டகமோ? பஞ்சலக்ஷம் குடியிருப்பும் இவனவதரித்தபின்பு ஒருகோல் ஒருமனையாம்படியாகவுண்டான இப்பாடி யெங்கும் திரியாமே.

கிட்டக்கால்" என்கிறபடியே அவர்களோடே இட்டடுகொண்டு மெய்ப்பிணக்கிடுவதாய்ச் செல்லும் வ்யாபாரங்களுக்கு ஓரவதியில்லையிறே. இவன் செய்யுமவை அவாச்ய(ஸ்ய)முமாய் அஸங்க்யேயமுமாயிருக்கையாலேயிறே, "படிறு" என்றும் "பல" என்றும் இவர் அடக்கிச் சொல்லிவிட்டது; இப்படிச் செய்து (இப்பாடி யெங்கும்திரியாமே) ஓரகமிரண்டகத்தளவன்றிக்கே, ஒருதெருஇரண்டு தெருவளவு மன்றிக்கே, பஞ்சலக்ஷம் குடியாய் ஒருகோல் ஒருமனையான இத்திருவாய்ப்பாடியெங்கும் இப்படி திரியாதபடியாக; (க)"அஞ்சவுரப்பாள சோதையாணாட்டிட்டிருக்கும்" என்கிறபடியே இவன் இப்படி செய்யாநின்றால் பயப்படாமல் நியமியாதே "நம்முடைய பிள்ளையும் ஸமர்த்தனாய் இப்படி செய்யப் பெற்றோம்" என்று இது தன்னைக்கண்டு உகந்திருக்குமவளிறே. ஆகையாலிறே இப்படி திரியாதபடி போகவிட்டேனென்று க்லேசிக்கிறது.

வருளுகிறார் (இவன் செய்யுமவையித்யாதி). கீழே "படிறு பல" என்கிறபதங்களுக்குசப்தார்த்ததாத்பர்யங்களை அருளிச்செய்து, "முதலெடுத்தப்ரதீகத்துக்கு ஸங்க்ரஹேண வாக்யார்த்தமருளுகிறார் (இப்படிச்செய்து) என்று. எங்கும்' என்ற பததாத்பர்யம் (ஓரகமித்யாதி). "இப்பாடி" என்றவிடத்தில் ஏதச்சப்ததாத்பர்யம் (பஞ்சலக்ஷம் குடி) என்றது. * பாடிபத தாத்பர்யம் (ஒருகோலித்யாதி). (கோல்) இருபத்து நாலடிகோல். பாடியாகையாலே குறுகியிருக்குமிறே. (அன்றிக்கே) என்றவிரண்டுக்கும், (எங்கும் திரியாதபடியாக) என்றத்தோடந்வயம். யத்வா, ஏதச்சப்த தாத்பர்யம் (ஓரகமென்று தொடங்கி பஞ்சலக்ஷம் குடியாய்) என்னுமளவும். பாடிபத தாத்பர்யம் (ஒரு கோலித்யாதி). என்றும் கண்டு கொள்வது: இப்பக்ஷத்தில் "எங்கும்" என்றது ஸ்பஷ்டமாகையாலே அர்த்தமருளிச்செய்யவில்லை யென்று கொள்வது. (இப்படி) என்றது - படிறு பல செய்தென்றபடி. "நம்முடைய பிள்ளையும்" என்ற ச(உ)காரத்துக்குத் தங்களுக்குப் பிள்ளை துர்லபமென்று கருத்து.

(க) நா-தி-௩-௬.

மூ.—வள்ளிநுடங்கிடைமாதர் வந்தலர்தூற்றிடத்
துள்ளிவிளையாடித் தோழரோடு திரியாமே
கள்ளியுணங்குவெங் கானதரிடைக்கன்றின்பின்
புள்ளின்றலைவனைப் போக்கினேனெல்லே பாவமே. (௭)

(கடிறு பலதிரி கானதரிடைக்கன்றின்பின்) துஷ்டம்ருகங்கள் பலவும் ஸஞ்சரிக்கிற காட்டுவழிகள்தோறும் திரிகிற கன்றுகளின் பின்னே. அன்றியே. கடிறு - களிறாகவுமாம். கானதர்-சிறுவழியாகையாலே, விலங்கி மறிக்க வொண்ணாதே அத்தனை விரகறியாத முக்த்த(×)னுமே. கன்றின்பின் போகாநின்றால் காட்டதர்ஸாவதியுமன்றே யென்று வயிறுபிடியாய்ச் செல்லுகிறது. (இடறவென் பிள்ளையைப் போக்கினேன்) ஒடியிடறும்படி என்பிள்ளையைப் போக்கினேன். .... (கூ)

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு. (வள்ளியித்யாதி). வள்ளி - ஜாதிக்

(கடிறுபலதிரி) களிறுகள் பலவும் திரிகிற. "கெளிறு" என்கிற மத்ஸ்யத்தை, "கெடிறு" என்னுமாபோலே, "களிறு" என்கிறவித்தை, "கடிறு" என்கிறது. கருடனை "கருளன்" என்று டகரத்துக்கு ளகரமாகச்சொல்லுகிறாப்போலே, களிற்றை "கடிறு" என்று ளகரத்துக்கு டகரமாகச் சொல்லுகிறது. ஆனைகள் பலவும் திரிகிற வென்கையாலே, "காட்டானைகள் ஆளைக்கண்டால் ஓடித்தொடர்ந்து விழவிட்டுக் கொல்லும்" என்று அஞ்சிச் சொல்லுகிறாள். (கானதரிடை) காட்டுவழியிடத்திலே. அதாவது - சிற்றடிப்பாடாகையாலே இடவாய் வலவாய்ப்போக இடமற்றிருக்குமிறே. (கன்றின்பின்) அதிலும் தன்னிஷ்டத்திலேபோய் வருகையன்றிக்கே, புல்லுக்கண்டவிடத்திலே நுழைந்து போகாநிற்கும் கன்றுகளின் பின்னே திரியவேணுமே. (இடறவென்பிள்ளையைப் போக்கினேன்) இப்படி தட்டித்திரியும்படியாக ஸுகுமாரனை வென்பிள்ளையைப் போகவிட்டேன். (எல்லேபாவமே). .... (கூ)

"கடிறு" என்றால், களிற்றைக் காட்டுமோ வென்ன ; அதுக்கு இரண்டு வகையாக சப்தநிர்வாஹம் காட்டுகிறார் (களிறென்கிற வித்யாதி). ளகரத்துக்கு டகரம் வந்த விடமும் டகரத்துக்கு ளகரம் வந்தவிடமும் தர்ஶிப்பித்தாராயிற்று. "கடிறுபலதிரி" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஆனைகளித்யாதி). (சிற்றடிப்பாடு) சின்னவழி. (தட்டி) கல்லும் கறடும் தட்டி யென்கை. ... ... (கூ)

கொடி, ஒரு புடையொப்பாகப் போராமையாலே "நுடங்கிடை" என்றது. (மாதர்) (க) "𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌶𑍀𑌲𑌵𑌯𑍋𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍-துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம்" என்னுமாபோலே, எல்லாத்தாலும் இவனுக்குத்தகுதியானவர்கள். (நுடங்கிடை) க்ருஷ்ணனை நாலிரண்டு பட்டினி கொள்ள வல்லரான பெருமதிப்பை யுடையவர்கள். (வந்தலர் தூற்றிட) அபிமதைகளாகையும் அலர் தூற்றுகையும் என்ன சேர்த்திதான். இவன் பொருந்திவர்த்தித்தாலும் அவர்களுக்குப் பொருந்தாமை தோற்றுமிறே, பலராகையாலே. இவர்கள் க்ஷணகால விஶ்லேஷாஸஹைகளாகையாலே குணங்களெல்லாம் தோஷமாய்த் தோற்றுமிறே. இவர்கள் தங்களுக்கு தாரகம் இதுதானேயிறே.

இதுதான் க்ருஷ்ணனென்றும் பெண்களென்றும்பழி சொல்லுகிற வூராகையாலே தங்கள் பக்கல் பா(ஓ)வபந்தமில்லாமை தோன்ற அலர்தூற்றுகிறார்களென்னுதல். (உ) "வள்ளிமருங்குலென்றன் மடமானினை" என்கிற விடத்தில் அவன் வரவு பொறுத்ததிறே. அவ்வளவும் பொறாமலிறே இவர்களிடை படைத்து வந்தலர் தூற்றுகிறபடி. நப்பின்னைப் பிராட்டியும் ஶ்ரீஜநகராஜன் திருமகளும் "வில்" "எருது" என்றாப்போலே அவன் வருமளவும் பொறுத்தார்களிறே. (துள்ளிவிளையாடித் தோழரோடு திரியாமே) "இப்

வ்யா;-ஏழாம்பாட்டு. (வள்ளியித்யாதி) வள்ளி-கொடி. கொடி போலே நுடங்குகிற இடையையுடையரான பெண்கள் வந்து தங்கள் திறத்தில் இவன்செய்த படிறுகளைச் சொல்லிப் பழிதூற்ற. உளைய விளையாடினால் பழிதூற்றாதிரார்களிறே. (துள்ளிவிளையா

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (வள்ளியித்யாதி) (நுடங்குகிற) என்றது-அசைகிற வென்றபடி. தங்கள் திறத்திலிவன் செய்த வென்கை. "ஆற்றிலிருந்து" என்கிற திருமொழியில் பெண்களலர்தூற்றுகையைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் "வண்ணக்கருங்குழல் மாதர்வந்தலர் தூற்றிடும்படி" என்றது வெண்ணெய் விழுங்கி அல்தூற்றுகையாலே பௌநருக்த்யமில்லை யென்று கண்டுகொள்வது. இவனைக்கண்டு மாலேறுகிற பெண்கள் இவனை அலர்தூற்றுவர்களோ வென்ன வருளுகிறார் (உளையவித்யாதி). (உளைய) ஶிதிலமாக. அதாவது-தங்களோடு கலந்து பரிமாறாதே வளைதுகில் முதலானவற்றைக்கொண்டு நெஞ்சு சிதிலமாகப்பண்ணி யென்றபடி. அலர்தூற்றுகை-அச்சத்துக்கு உறுப்

(க) ரா-ஸு-கச-ரு.   (உ) தி-மொ-ந-எ-க.

படி இவர்கள் நம்முடைய தோஷகுணஹாநிகளைத் தங்களுக்கு தாரகமாகச் சொல்லி அலர் தூற்றப் பெற்றோம்'' என்கிறகர்வத்தால் வந்த ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே, தாய் முலைப்பாலாலே வயிற்றை நிறைத்து, தன்னிஷ்டத்தோடே இனம் சேர்ந்து விளையாடும் கன்றுகளைப்போலே, * தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளோடே துள்ளி விளையாடித் திரியாமே.

(கள்ளியுணங்கு வெங்கானதரிடைக் கன்றின்பின்) அநாவ்ருஷ்டியிலும் பசுமை குன்றிப் பால்மாறுதகள்ளிகளும் குருத்து வற்றி உலரும்படியிறே காட்டில் வெம்மைதான் தோற்றுவது, (க)''துன்னு வெயில்வறுத்த வெம்பரல் மேல்''என்னக்கடவதிறே. அதாவது-வெய்யிலாலே வெம்மையுண்டாகையன்றிக்கேவெய்யிலுஷ்ணம் தணிந்தாலும் வெய்யிலுக்கும் வெம்மை கொடுக்க வற்றுயிறே காட்டில் பருக்கை தானிருப்பது. இப்படி யிருக்கிற காட்டுவழிகளிலே போகிற கன்றுகளின்பின்னே. ''இவ்வழியிலே ஜநகராஜன் திருமகள் நடந்தாள்'' என்றால் க்ருஷ்ணனுக்கும் கன்றுகளுக்கும் சொல்லவேணுமோ? (புள்ளின் தலைவனைப் போக்கினேன்) வேதமயனாய் மநோஜவனான பெரியதிருவடி கருத்தறிந்து நடத்துகிறவனைக் கால்நடையேபோக்கினேன். (௨) ''புட்பாகன்'' (௩) '' அஞ்சிறைப்புள்தனிப்பாகன்'' என்னக்கடவதிறே. (எ)

டித் தோழரோடு திரியாமே) இப்படி இவர்கள்வந்து பழிதூற்றா நின்றால், இதில் ஒரு சற்றும் பயமின்றிக்கே இதுதன்னையே தனக்கோராற்றமாகக் கொண்டு கர்வித்து, குழக்கன்றுகள்செருக்காலே துள்ளுமாபோலே நிலத்தில் மிதித்து நடவாதே துள்ளிக்கொண்டு விநோதித்து *தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளான தொழன்மாரோடே திரியாத படியாக.

(கள்ளியுணங்கு வெங்கானதரிடைக் கன்றின்பின்) அநாவ்ருஷ்டியாலும் பசுமைமாறுத கள்ளியானது நிலவெம்மையாலேபால் வற்றிப்பசுமையழிந்து உலரும்படி அத்யுஷ்ணமான காட்டுவழியிலே கன்றுகளின்பின்னே. (புள்ளின் தலைவனைப் போக்கினேன்)

பாயிருக்க, துள்ளிவிளையாடுகைக்கு ஹேதுவாகக் கூடுமோவென்ன, அது ஹேதுவான படியைக் காட்டிக்கொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). (குழக்கன்றுகள்) சிறுக்கன்றுகள்.

(க) பெரி-திரும-ருo. (௨) தி-வாய்-அ-கo-சு. (௩) தி-செ-சு.

மூ.—பன்னிருதிங்கள் வயிற்றிற்கொண்ட வப்பாங்கினால்
என்னிளங்கொங்கை யமுதமூட்டி யெடுத்தியான்
பொன்னடிநோவப்புலரியே கானிற்கன்றின்பின
என்னிளஞ்சிங்கத்தைப் போக்கினேனெல்லே பாவமே. (அ)

ஸ்வா—எட்டாம்பாட்டு. (பன்னிருதிங்களித்யாதி). கர்மநிப ந்தநமாக ஸர்வரும் பத்துமாஸம் கர்ப்பவாஸம் செய்யா நிற்க, இவனுக்கு அநுக்ரஹநிபந்தநமாகையாலே பன்னிரண்டு மாஸம் கர்ப்பவாஸம்செய்தானிறே; இவள் தானும்பன்னிரண்டு மாஸமும் தானே சுமந்துபெற்றாளாகவிறே நினைத்திருப்பதும். மத்யஸ்த ரும்(க)"தானேபெற்றாள்கொலோ"என்று ஸம்ஶயித்து "இவனைப் பெற்ற வயிறுடையாள்"என்றிறேநிர்ணயிப்பது. "பெற்றவள்-ஒன் றும்பெற்றிலேன்; பெறாதவள்-எல்லாம்பெற்றாள்"என்பது,(௨)"நங் தை பெற்றனன். நங்கள்கோன்பெற்றிலன்" என்று அவள்தானும்

பெரிய திருவடிக்கு நாயகனாய் அவன்மேற்கொண்டு ஸஞ்சரிக்கு மதொழிய ஒருகாலமும் கால்நடைதந்து திரியாதவனைப் போக்கி னேன். (எல்லேபாவமே). ... ... (எ)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (பன்னிருதிங்கள்) (௩) "ததஶ்ச த்வாதஶே மாஸே - தஸ்சத்வாதஶேமாஸே" என்கிறபடியே சக்ரவர்த்தித் திருமகனைப்போலே இவனும் பன்னிரண்டுமாஸம் கர்ப்பவாஸம் பண்ணியிறே பிறந்தது. கர்ப்பிணிகளான ஸ்த்ரீகள் தங்களுடைய ஆதரத்தால், ஸ்திதி கமந ஶயநாதிகளால் கர்ப்பத்திலிருக்கிற பிள் ளைகளுக்கு நலுக்கம்வாராதபடி பேணிக்கொண்டிறேதிரிவது; அப் படியே இவளும் பன்னிரண்டுமாஸமும் ஒருநலுக்கம் வாராதபடி பேணி தன் வயிற்றிலே வைத்துக் கொண்டிருந்த ஸ்நேஹவிசே

சப்தார்த்தத்தையருளிச் செய்துகொண்டு, இப்பத ப்ரயோகத்துக்கு ப்ர க்ருதோபயோகமும் காட்டுகிறார் (பெரியவித்யாதி). ... ... (எ)

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (பன்னிருதிங்களித்யாதி) லோகத்தில் பத்து மாஸம் கர்ப்பவாஸம்பண்ணி, பிள்ளைகள் பிறக்க, "பன்னிருதிங்கள்" என்றது கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (ததஶ்சேத்யாதி). பிறந்த பின்பன்றோ பாங் காக வளர்ப்பது. வயிற்றில் கொண்டிருக்கும்போது "பாங்கு" என்கை யெங் ஙனே, அது லோக ப்ரஸித்தமென்று தச்சப்த விவக்ஷிதத்தை யருளுகிறார் (கர்பிணிகளித்யாதி), உக்தார்த்தத்தை ப்ரக்ருதத்திலே எறிட்டுக்கொண்டு சப்தார்த்தகதநமுகேந உபஸம்ஹரிக்கிறார் (அப்படியேயித்யாதி).

(க) ௨-க-எ. (௨) பெரு-தி-எ-௩. (௩) ரா-பா-கஅ-அ.

சொன்னாளிறே. (அப்பாங்கினால்)தான் பிள்ளைக்கநருணமாகவர்தித்தப்ரகாரவிசேஷங்களாலே. நோவுபட்டாளும் நானாகவிறேநினைத்திருப்பது, இரண்டுமோஸம் றைவேண்டிற்று, யசோதைப் பிராட்டி "தன்பிள்ளையென்று அபிமாநித்துப்பேணிவளர்க்கவேணும்" என்னும் ப்ரஸித்திக்கும், லோகப்ரஸித்திக்குமாகவிறே. இவள்தான் பெற்றாள் தானாகவும், பிறந்தான் அவனாகவும் சொன்னாளாகிறாள்.

இவர்தாம் இங்ஙன் அருளிச் செய்கைக்கடி "இம்மாயம்வல்ல பிள்ளை நம்பி உன்னை யென்மகனே யென்பர் நின்றார்" என்கிறவிடத்தில் தம்முடைய பக்திபாரவஶ்யத்தை அவளுடையபா (ஃ) வனையாலே அருளிச்செய்கையாலும், கம்ஸனும்போய், காலமும் அதீதமாயிருக்கச் செய்தேயும் கம்ஸபயம் தத்காலம்போலே தோன்றுகையாலே வெளியிடமாட்டாரே; இது வெளியிடவல்லார் - துர்கைதானாதல்; ஶ்ரீநாரத பகவான்போல்வாராதலிறே. (க)"பெரியபாரதம் கை செய்துஐவர்க்குத்திறங்கள் காட்டியிட்டுச் செய்து போனமாயங்களும்" என்று வெளியிட்டவரும் இது வெளியிடாமல் "பிறந்தவாறும் வளர்ந்தவாறும்" என்றரித்தனையிறே.

ஐவர்க்குத்திறங்கள்காட்டியிட்டுச்செய்தவற்றையும்குண க(ஃ) தமாயமென்றவர், இது தன்னையும் வெளியிட்டு மாயமென்னக்குறையென்னென்னில், அது சக்திஜீவிக்கிறகாலமாகையாலேவெளியிட்டுமாயமென்னவுமாம். இது அசக்தி ஜீவிக்கிறகாலமாகையாலும், அவன் வெளியிட்டவற்றையும் மறைக்கிறவர்களாகையாலும், வெளியிடமாட்டார்களே. ஆனால் இவர்களும் "ந ப்ரூயாத் ஸத்யமப்ரியம் -நப்ரூயாத்" என்று பேசாதிருக்கையிறே அடுப்பது; அங்ஙனன்றியே, பூதஹிதங்களான கார்யங்களை அவன்தான் செய்தாலும், வெளியிடாமை அவனுக்குப்ரியமானால் வெளியிடாமையிறேயாவது. வெளியிட்டவர்களும் வெளியிட்டது-"ஸத்யம் பூதஹிதம் ப்ரோக்தம் -ஸத்யம்பூதஹிதம்ப்ரோக்தம்" என்றிறே; இவர்கள் தன்னைவளையமசையாமல் நோக்கும். அந்தர்யாமித்வபரர்க்கும் போலி யென்னலாமிறே.

ஷத்தைச் சொல்லுகிறாள்-(பன்னிரு திங்கள் வயிற்றிற்கொண்டவப்பாங்கினால்) என்று.

(க) தி-வாய்-ரு-௧௦-௧.

(என்னிளங் கொங்கை யமுதமூட்டியெடுத்தியான்) பிள்ளை முழுசி முலை நெருடுங்காலத்து "வரக்கு" என்றிருக்கை யன்றிக்கே குழைந்து முலைசுரக்கையாலே "என்னிளங்கொங்கை" என்கிறாள். இவள் முலையில் சுரக்கிறபாலில் † வண்மையுண்டாகிலும், முலையில் வன்மை யற்று இளகிப்போலே காணுமிருப்பது.

(என்னிளங்கொங்கை யமுதமூட்டி யெடுத்தியான்) வயிற்றிலிருந்தகாலம் நலுங்காமல் நோக்கினவள், பிறந்து வளருகிறகாலத்தில் நலுங்கவிடாளிறே; ஆகையாலே இவனுடைய பருவத்துக்கீடான தாரகமிட்டு தானெடுத்து வளர்த்துக்கொண்டுபோந்தபடி சொல்லுகிறாள். இப்படி ஸ்நேஹிநியான வென்னுடைய இளமுலையில் பாலையூட்டி யானெடுத்து. பிள்ளை முழுசிமுலைநெருடுங்காலத்தில் "வரக்கு" என்றிருக்கையன்றிக்கே, குழைந்திருக்கும்படியைப்பற்ற "இள முலை" என்கிறது. "கொங்கையமுதம்" என்கையாலே-முலைப்பாலென்கிறது. "ஊட்டியெடுத்தியான்" என்றது-இப்படி முலை கொடுத்து நிலத்தில் விடாமல் ஒக்கலையிலெடுத்துக் கொண்டு திரிந்து வளர்த்துவைத்தேனென்கை.

வயிற்றில் கொண்டபோது கலங்காமல் பேணிக்கொண்ட ஸ்நேஹத்தாலே, பிறந்தபின்பு முலை கொடுத்து வளர்த்தாளென்று சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார்(வயிற்றிலிருந்தகாலமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே), வயிற்றிலே பேணின ஸ்நேஹத்தாலே தானே முலை கொடுத்து வளர்க்கும் போதுண்டான ஸ்நேஹம் பிறக்குமாகையாலே, "அப்பாங்கினால்" என்றத்தை ஹேதுவாகச் சொல்லலாமென்று கருத்து. "போக்கினேன்' என்ற போதே "யான்" என்றதர்த்த ஸித்தமாகையாலே "யானெடுத்து" என்றந்வயித்து, மேலெடுத்தப்ரதீகத்துக்கு அர்த்தமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). முலை என்னவமைந்திருக்க, "இள" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (பிள்ளை முழுசியித்யாதி). (வரக்கென்றிருக்கை) என்றது-சுஷ்கமென்று சொல்லும்படியிருக்கையென்றபடி. இவள் முலையிலே அம்ருதமில்லாமையால், கொங்கையமுத மென்னக் கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (கொங்கையித்யாதி). கொங்கைபத ஸமபிவ்யாஹாரத்தாலே முலைப்பாலைச் சொல்லுமென்று திருவுள்ளம். "எடுத்து" என்றது-லக்ஷணயா வளர்க்கை பர்யந்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்றருளுகிறார் (ஊட்டியித்யாதி).

† (பா வன்மை.

மூ.—குடையுஞ்செருப்புங் கொடாதே தாமோதரனைநான்
உடையுங்கடியனவூன்று வெம்பரற்களுடைக்
கடியவெங்கானிடைக் காலடிநோவக் கன்றின்பின்
கொடியேனென்பிள்ளையைப் போக்கினேனெல்லேபாவமே.

நான் எடுத்தணைத்து அமுத மூட்டியிருக்கச் செய்தேயும், (பொன்னடி நோவப்புலரியே கானில் கன்றின்பின்) "தண்போது கொண்ட தவிசு-நெரிஞ்சி "என்னும்படி மார்தவமாய் ஸ்ப்ருஹாவஹமுமான திருவடிகளுளைந்து நோம்படி சிறுகாலேகாட்டிலே கன்றின்பின்னே என்னிளம்சிங்கத்தைப்போக்கினேன். (இளஞ்சிங்கம்) ஸிம்ஹக்கன்று. தன்னிஷ்டத்திலேஸஞ்சரிக்கிற ஸிம்ஹக்கன்று போலே யிருக்கிறவனைப் போக்கினேன். .... (அ)

ஸ்வா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (குடையித்யாதி) வர்ஷவாதாதப பரிஹாரமாயிருக்கிற குடையும், கண்டகாக்ர பரிஹாரமுமாய்

(பொன்னடி நோவப்புலரியேகானிற் கன்றின்பின்) "* தண்போதுகொண்ட தவிசு - நெரிஞ்சி" என்னும்படி அத்யந்தம் ம்ருதுவாய் ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகள் கடிநஸ்த்தலத்திலே நடக்கையாலே உளைந்து நோம்படியாக, சிறுகாலே காட்டிலே மேய்ச்சல் கண்டவிடத்திலேயோடும் கன்றுகளின் பின்னே. (என்னிளஞ்சிங்கத்தைப் போக்கினேன்) என்னுடைய பிள்ளையாய் நான் சீராட்டிவளர்க்கையாலே ஸிஹ்மக்கன்றுபோலே செருக்கித்திரிகிறவனைப் போகவிட்டேன். (எல்லேபாவமே). .... (அ)

"பொன்" என்றதுக்கு-ஸ்ப்ருஹணீயதை அர்த்தமாய், அந்த ஸ்ப்ருஹணீயதை தானும் "நோவ" என்ற பதத்துக்கநுகுணமாக மார்தவத்தால் வந்த ஸ்ப்ருஹணீயதை யென்று விவக்ஷித்து, அந்த மார்தவத்தினுடைய சரமாவதியைக்காட்டிக்கொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறுர் (தண்போதித்யாதி). (தவிசு) மெத்தை. "புலரியே" என்றதினர்த்தம் (சிறுகாலே) என்றது; விடிவோறே யென்றபடி. இளம் சிங்கமென்று சொல்லவமைந்திருக்க, "என்" என்று சொன்னதுக்கு, பூர்வார்த்தத்தைக் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறுர் (என்னுடைய வித்யாதி). ... ... (அ)

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு.(குடையுமித்யாதி)"கடியவெங்கான்" என்றத்தையும்"ஊன்றுவெம்பரற்கள்" என்றத்தையும்கடாக்ஷித்து "குடையும்"இத்

வெம்மணல்வெம்புழுதி வெம்பருக்கைகளுக்குப் பரிஹாரமுமாயிருக்கிற பாதுகமும் கொடுத்துப்போலே காணும் எப்போதும்போகவிடுவது. *சென்றால் குடையாம் நின்றால் மரவடியாம் வஸ்துவுக்கிறே இவள் உபகரிக்கிறது. (தாமோதரனை நான்) தனக்குக்கட்டவுமடிக்கவு மெளியனாய் பவ்யனாய்ப் போருகையாலே தாமோதரனென்கிறாள். பரமபதமத்யேஅதிபதியாய் அப்ரகம்ப்யனாயிருக்கிறவனிறேஇங்ஙனே எளியனானான். (உடையும்கடியனவூன்றுவெம்பரற்களுடை) வெம்மையாலே தானுடைவதாய், உடைந்தாலும் கூர்மை கெடாமலூன்றுவதாய், அது தன்னைவருந்திக் கடந்து ஒத்த நிலத்திலே மிதித்தாலும் நெருப்புத்தகட்டிலே மிதித்தாப்போலேயிருப்பதாய் வெம்மையாற்றுகைக்கு ஓரிடமுமன்றிக்கே ஜலவர்ஜிதமுமான கொடிய காட்டிலே.

வ்யா,—ஒன்பதாம்பாட்டு. (குடையும் செருப்பும் கொடாதே) வெயிலுக்கு ரக்ஷகமான குடையும், அடிச்சூட்டுக்கும்முள்ளு முதலானவற்றுக்கும் ரக்ஷகமான செருப்பையும் கொடுத்துவிடாதே. (தாமோதரனை நான்) எனக்கு பவ்யனாய் நான் கட்டினகட்டை அவிழ்க்கமாட்டாமலிருந்த பிள்ளையானவனை நான். (உடையுங் கடியனவூன்று வெம்பரற்களுடை) உஷ்ணத்தாலேதான் உடைந்து கிடப்பதாய், கூரியதாய்க்கொண்டு காலிலேவூன்றுவனவாய், கால்வைக்கப் பெறாதபடி அத்யுஷ்ணமான பருக்கைகளையுடைய.

யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (வெய்யிலுக்கித்யாதி). (சூட்டுக்கும்)என்றது-சுடுகைக்கு யென்றபடி. "தாமோதரனை" என்றதுக்கு-தாமத்தைஉதரத்திலேயுடையவனென்றர்த்தமாய், (க) "கட்டுண்ணப்பண்ணியபெருமாயன்" என்கிற படியே பவ்யனென்று பலிதார்த்தத்தை யருளிச் செய்து, அந்த பவ்யதையை விவரிக்கிறார் (எனக்கித்யாதி). "வெங்கான்" என்ற பதத்தைக்கடாக்ஷித்து உடைகைக்கு ஹேதுவைக்காட்டாநின்று கொண்டு,உடைகையாலே பலிதமான கூர்மையை "கடியன" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமாக விவக்ஷித்து அர்த்தமருளுகிறார் (உஷ்ணத்தாலே யித்யாதி). மேலே "வெங்கான்" என்றபோதே பரற்களுடைய ஔஷ்ண்யம் ஸித்தமாயிருக்க, "வெம்" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கால் வைக்கவித்யாதி).

மூ.—என்றுமெனக்கினியானை யென்மணிவண்ணனைக்
கன்றின்பின்போக்கினே னென்றசோதைகழறிய
பொன்திகழ்மாடப் புதுவையர்கோன் பட்டன்சொல்
இன்றமிழ்மாலைகள் வல்லவர்க்கிடரில்லையே. (௧௦)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

—:(௦):—

அன்றிக்கே, "உடை" என்றத்தை "குடையும் செருப்பும்" என்றத்தோடேங்வயிக்கவுமாம். பரியட்டம் உடைத்தோலாயிருக்கை ஜாத்யுசிதமிறே. (கன்றின்பின்) கன்றுகள் கத்யாகதி யறியாமல் கொடிய காட்டிலே துள்ளிப்போகா நின்றால், கன்றுகளின் நோவறியுமதொழியத் தன்திருவடிகள் - (௧) "பிடிக்கும்மெல்லடி" (௨) "தளிர்புரையும் திருவடி" என்னுமது அறியானே. (கொடியேனென்பிள்ளையைப் போக்கினேன்) "அக்காடு நீர்நிழல்" என்னும்படி நான் கொடியேனென்கிறாள். கொடியேனான நான். பிள்ளையுடைய அருமையும், பெருமையும், சீர்மையும், என்பிள்ளையென்கிற வபிமாநமும் போக்கினபின்பு போலேகாணும் காண்கிறாள். (௯)

ஸ்வா;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

(கடியவெங்கானிடை) மேல் ஒதுங்க நிழலில்லாதபடி கொடியதாய் வெவ்விதான காட்டிலே. (காலடிநோவ) கால்களின் உள்ளடி நோம்படியாக. (கன்றின்பின் கொடியே னென்பிள்ளையைப் போக்கினேன்) பச்சை கண்டவிடமெல்லாம் பரந்து திரியும்கன்றுகளின் பின்னே இவற்றையெல்லாம் ஏற்கவே நிரூபியாதே கொடுமையையுடையேனான நான், ஸுகுமாரனை வென்னுடைய பிள்ளையைப் போகவிட்டேன். (எல்லேபாவமே). ... ... (௯)

அவ.—நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

"மேல்" என்றதுக்கு-அத்யுஷ்ணமான பருக்கைகளை யுடைத்தானதுக்கு மேலே, ஒதுங்க நிழலுமில்லையே யென்று கருத்து. "கால்" என்றும், "அடி" என்றும் பர்யாயமாகையால, பௌநருக்த்யம்வாராமைக்காகவர்த்தமருளுகிறார் (கால்களிலித்யாதி). (உள்ளடி) உளளங்கால். ஜாத்யுசிதமாகக் கன்றுகள் மேய்க்கப் போகச்சொன்னவளுக்கு வேறே ஒரு கொடுமையில்லாமையாலே விசேஷித்துக் காட்டுகிறார் (இவற்றையெல்லாமித்யாதி). ... ... (௯)

(௧) தி-வாய்-௯-௨-௧௦. (௨) திருநெ-௯.

ஸ்வா;—(என்று மித்யாதி). ப்ரவாஹரூபேணவன்றிக்கே, காலதத்வ முள்ளதனையும் என்னளவில் வ்யாமோஹநிபந்தநமான ரக்ஷ்யத்வம் மாறாதவனை. இத்தாலேயிறே இவர்க்கு இனிமை பிறப்பிக்கலாவது. (என்மணிவண்ணனை) நீலரத்நம் போன்ற தன் விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தாலே என்னை சி(௵)த்தாபஹாரம்பண்ணுமவனை. (கன்றின்பின் போக்கினேனென்றசோதை கழறிய) விளைவதறியாதே கன்றின் பின்னே போக விட்டேனென்று அசோதை க்லேசித்துச்சொன்னப்ரகாரத்தை. இவர் "என்றும்" என்றதில் இவளுக்கும்தமக்குமுள்ள தூரம் போருங்காணும், "எனக்கினியான்" என்றதும்; இவளுடைய என்றுமினிமையும் ஔபாதிகமிறே. "கன்றின்பின் போக்கினேன்" என்றதும் பூர்வவத்.

(பொன்றிகழித்யாதி) நன்றானபொன்னாலே செய்யப்பட்ட மாடங்களையுடைத்தான திருப்புதுவைக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரருளிச் செய்த. (இன்தமிழ் மாலைகள் வல்லவர்க் கிடரில்லையே) இனிதான தமிழாலேசெய்யப்பட்ட இப்பத்துப் பாட்டையும் ஸாபிப்ராயமாக வல்லவர்களுக்கு. தமிழுக்கு இனிமையாவது-தாது

வ்யா; — (என்று மெனக்கினியானை) போது செய்கையன்றிக்கே, எல்லாக்காலத்திலும் எனக்கு ரஸாவஹனானவனை. (என்மணிவண்ணனை) எனக்கு அநுபாவ்யமானநீலரத்நம் போன்ற வடிவையுடையவனை. (கன்றின்பின் போக்கினேனென்றசோதைகழறிய) "விளைவதறியாதே கன்றுகளின்பின்போகவிட்டேன்" என்று யசோதைப்பிராட்டிக்லேசப்பட்டுச்சொன்னவார்த்தையை,

(பொன்றிகழ்மாடப் புதுவையர்கோன் பட்டன்சொல்) பொன்னாலே செய்யப்பட்டு விளங்காநின்றுள்ள மாடங்களையுடைய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வார்அருளிச் செய்த. (இன்றமிழித்யாதி) சப்தார்த்தங்களினுடைய ரஸத்தை

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (என்றுமித்யாதி) (போது செய்கையன்றிக்கே) என்றது-முகுளிக்கை யன்றிக்கே யென்கை. இனிமை ஒருகால் குறையாதே யென்றபடி.

"பொன்றிகழ்" என்றதுக்கு-"பொன், திகழ்" என்று பதச்சேதம் திருவுள்ளம்பற்றி, சப்தார்த்த மருளுகிறார் (பொன்னாலேயித்யாதி). ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

விபக்திகளாலே அதிவ்யாப்தியும் ப்ரக்ருதிமாத்ரத்தாலே அவ்யாப்தியுமான விகல்பங்களின்றியே ஸ்ருதமாத்ரத்தாலே நடைவிளங்கிப் பொருள்தோன்றி இனிதாயிருக்கை. (இடரில்லையே) அவனுடைய விஶ்லேஷத்தால் வரும் துக்கம் என்னைப்போலே அநுபவிக்க வேண்டா வென்கிறார். .... (௧௦)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம் திருமொழி முற்றிற்று.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும்பத்து

மூன்றாம் திருமொழி, சீலைக்குதம்பை ப்ரவேசம்.

ஸ்வா;—கீழில் திருமொழியிலே அவன் தானே லீலாரஸத்தாலே கன்றுகளின் பின்னே போக, "போனவன் தானேவரும், இதுஜாத்யுசிததர்மம்" என்றாறியிருக்கமாட்டாமல் "நாம் பேணிவளர்த்து முகம் கொடுத்துக்கொண்டு போராமையன்றோ அவன் நினைவறியாதகன்றின் பின்னே போகவேண்டிற்று" என்றுதான் போகவிட்

யுடைத்தான தமிழ்த்தொடைகளான விப்பத்தை ஸாபிப்ராயமாக வல்லவர்களுக்கு பகவத்விஶ்லேஷ துக்கமில்லை. .... (௧௦)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும்பத்து இரண்டாம்திருமொழி முற்றிற்று.

மூன்றாந் திருமொழி, சீலைக்குதம்பை-ப்ரவேசம்.

அவ;—ஜாத்யுசித தர்மமாகையாலே அவனைக் கன்றுகள் மேய்க்கப் போகவிட்ட யசோதைப்பிராட்டி, அவன் போனவநந்தரம் தத்விஶ்லேஷா ஸஹையாய்க்கொண்டு, அவன் ஊரில் நின்ற போது செய்யும் லீலாசேஷ்டிதங்களை யெல்லாம் சொல்லி, "இப்படி செய்து திரியாமல் இவனைஎதுக்காகப்போகவிட்டேன்" என்றும், அவனுடையமார்த்தவத்தையும், போகிறவிடத்தின் கொடுமைகளை

அரு;—சீலைக்குதம்பைப்ரவேசம். கீழேப்ராதঃ காலத்திலேகன்றுமேய்க்கவிட்டு, புத்ரவிஶ்லேஷத்தாலே க்லேசித்தமை சொல்லி, அந்தியம் போது அவன் வரவைக்கண்டு ப்ரீதியாலே சொன்னவற்றை அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி யருளுகிறார் (ஜாத்யுசி தேத்யாதி).

டாளாகவும், போனவிடத்தில்வரும் அபாயபரம்பரைகளையும்நினைத்துத் தன்னுடைய க்ஷணகால விஶ்லேஷாஸஹத்வத்தாலே யசோதை ஈடுபட்ட ப்ரகாரத்தாலே அநுஸந்தித்தாராய் நின்றார்.

இனி அந்தக்லேச மெல்லாம் பின்னாட்டாமல் போம்படி கன்றுகள்முன்னாக அவன் வந்து முகங்காட்டக்கண்டு அத்யந்தம் ப்ரீதையாய், பலர்க்கும் காட்டிச் சொல்லிச்சென்ற ப்ரகாரத்தாலே அநுஸந்தித்து ப்ரீதராகிறார். ... . *

யுமநுஸந்தித்து, "இப்படி ஸுகுமாரனைவிவனை இந்தக் கொடிய காட்டிலேகன்றுகளின்பின்னே போகவிட்டேன்" என்று க்லேசித்துச் சொன்ன ப்ரகாரங்களை, தாமும் அப்படியே அவனைக்குறித்துப்பேசி யநுபவித்தாராய் நின்றார்-கீழ்;

கன்றுகளைமேய்த்து மீண்டு வருகிறபோது அவள் எதிரே சென்று அவனுடைய திருமேனியையும் அலங்காரத்தையும்கண்டு ப்ரீதையாய், தானநுபவித்துப் பலர்க்கு மழைத்துக்காட்டி, "லோகத்திலே என்னைப்போல் பிள்ளைபெற்றாரில்லை" என்பது; "நான் வாழ்வையுகந்து, உன்னைக் கன்று மேய்க்கப் போகவிட்டேன், என்னைப்போலேகடிநசித்தையா யிருப்பாளொரு ஸ்த்ரீயில்லை" என்பது; "உன்னுடைய திருமேனியெல்லாம்கற்றுத்தூளியாயிருக்கிறதுகாண்; நீராடத்தக்கவைசேமித்துவைத்தேன், நீராடிபமுதுசெய்" என்பது; "குடையும் செருப்பும் கொடாமையாலே திருவடிகளும் வெதும்பித்திருக்கண்களும்சிவந்து திருமேனியும் அலசுதலையடைந்தாய்காண்" என்பதாய்; பின்னையும் பலவற்றையும் அவனைக்குறித்துச் சொல்லிக்கொண்டு சென்று, "கண்ணா நீ நாளைத்தொட்டுக் கன்றின்பின் போகேல் கோலஞ்செய் திங்கேயிரு" என்னுமதளவாக அவன் செய்யுமவையும் தவிருமவையும் கற்பித்த பாசுரங்களை யெல்லாம் தததவஸ்த்தாபந்நராய்க்கொண்டு, தம்முடையப்ரேமாதிசயத்தாலே தாமுமவனைக் குறித்து அப்படியேபேசி, அந்த ரஸத்தை யநுபவிக்கிறார் - இத்திருமொழியில். ... . *

''காலிப்பின்னே வருகின்ற" என்று வர்தமாநமாகச் சொல்லுகையாலே, இவளகத்திலிருக்கும்போது இந்தவேஷத்தைக் காணக் கூடாமையாலே யருளுகிறார்) எதிரே சென்று) என்று. ... ... *

மூ.—சிலைக்குதம்பை யொருகா தொருகாது
செங்கிற மேற்றோன்றிப்பூக்
கோலப்பணைக்கச்சுங் கூறையுடையும்
குளிர்முத்தின் கோடாலமும்
காலிப்பின்னே வருகின்ற கடல்வண்ணன்
வேடத்தை வந்து காணீர்
ஞாலத்துப்புத்திரனைப் பெற்றார்
நங்கைமீர் நானே மற்றாருமில்லை. (௧)

அவ.—முதற்பாட்டு. தானொப்பித்துவிட்ட ப்ரகாரத்தையும் அவனுமொப்பித்துக்கொண்டு வந்த ப்ரகாரத்தையும் கண்டு தானுமுகந்து உகப்பார்க்கும் காட்டுகிறாள்.

ஸ்வா,—(சிலையித்யாதி) இருகாதிலும் சிலைக்குதம்பை யிட்டுவிட்டாள் போலேகாணும். "ஒருகாது" என்று உரைக்கையாலே மற்றைக்காதில் இவளிட்டத்தைவாங்கி, காட்டிலேமலர்ந்து சிவந்த மேல்தோன்றியைச்சாற்றிக்கொண்டுவந்த ப்ரகாரத்தைக்காண்கையாலே, ப்ரீத்யப்ரீதி ஸமமாய்ச்செல்லுமிறே இவளுக்கு. அதாவது-காதில் அத்தைவாங்கும்போதும் மற்றொன்றைஇடும்போதும் புண்படச்கூப்பிடுமென்று நினைக்கையாலும், அதுதான் அநுபாவ்யமாயிருக்கையாலும் கூடுமிறே. (கோலமித்யாதி), திருமேனிக்குத் தகுதியாகச் சாத்தின பரியட்டமும், அதுநழுவாமல்சாத்தப்பட்டு

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (சிலையித்யாதி) ஒருகாதிலே சிலைக்குதம்பை, ஒருகாதிலே சிவந்த நிறத்தையுடையமேல்தோன்றிப்பூ; இரண்டுகாதிலும் சிலைக்குதம்பையிட்டு விட, அதிலே ஒருகாதிலத்தைக் கழற்றிப்பொகட்டுச் செங்காந்தள்பூவை யிட்டுக்கொண்டுவந்தானய்த்து. (கோலப்பணைக் கச்சுங்கூறையுடையும்)திருமேனிக்குத் தகுதியாகச்சாத்தின பரியட்டமும், அதுநழுவாதபடிஅதின்

அரு;—முதற்பாட்டு. (சிலைக்குதம்பை) காது பெருக்கவேண்டியிட்ட துணிச் சுருட்டு. காது பெருக்க வேண்டும் திரி, இரண்டு காதிலுமிருக்கப்ராப்தமாயிருக்க, "ஒருகாது" என்பானென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (இரண்டித்யாதி). (செங்காந்தள்பூ) சிவனார்கொடிப்பூ. உடுக்கும்போது கூறைமுந்தியும், அநந்தரம் தத்ரக்ஷணார்த்தமாகக் கச்சுகட்டுகையும் லோகத்தில் த்ருஷ்டமாகையாலே அந்வயித்தர்த்தமருளுகிறார் (திருமேனிக்கித்யாதி)

தர்ஶநீயமாய் பெரிதானகச்சும், இவையும் கன்றுகளின் பின்னே ஓடுகையாலே குலைந்ததாய் மீண்டும் சாத்தினனென்னுதல். குலைத்துச் சாத்தினனென்னுதல். குலையாமல் இவளொப்பித்து விட்டாப் போலே அடைவு குலையாமல் வந்தானென்னவுமாமிறே. (குளிர்முத்தின் கோடாலமும்) நீர்மையுடைய முத்தாலே சமைக்சப்பட்டு திருக்கழுத்திலே சாத்தி நடக்கும்போது இடம் வலம் கொண்டு மிகவும் அசைவதான முக்தாபரணமும். "ஆலம்" மிகுதி. லகரம்ரகரமாதல். "ஆரம்" என்று பாடமாதல். "முத்தின்" என்கையாலே நன்றாய் குளிர்ந்த முத்தென்னவுமாம். அன்றிக்கே, "கோடாலம்" என்று முத்துப்பணிக்கு முழுப்பேராகவுமாம். அன்றியே (கோடாலம்) முத்துக்கடிப்பென்பாருமுண்டு. அது இவ்விடத்தில் சேராது. இரண்டுகாதுக்கும் ஒப்பனை வேறே யுண்டாகையாலே.

(காலிப்பின்னே வருகின்ற) "காலி" என்று-இளங்காலியாய்; மேய்க்கக்கொண்டுபோன கன்றுகளைச் சொல்லிற்றுதல், அன்

மேலேசாத்தின தர்ஶநீயமாய்ப் பெரிதான கச்சும். (குளிர்முத்தின் கோடாலமும்) குளிர்ந்த முத்தாலே சமைக்கப்பட்டுப் பிறை போலே வளைந்திருக்கிற ஹாரமும். "ஆரம்" என்கிறவிது "ரலயோரபேதஃ" என்கிற ந்யாயத்தாலே "ஆலம்" என்று கிடக்கிறது. அன்றிக்கே. "ஆரம்" என்று பாடந்தரமாகவுமாம்.

(காலிப்பின்னேவருகின்ற கடல்வண்ணன் வேடத்தை வந்து காணீர்) "காலி" என்கிறவிது ஜாதிப்பேராகையாலே, இவ்விடத்தில் கன்றுகளைச்சொல்லுகிறது. கன்றுகளைவயிறுநிறையமேய்த்து

"பணை" என்றதினர்த்தம்(பெரிதான)என்றது. "முத்தின்" என்றதுஷஷ்ட்யந்தபதமாய், அதினுடைய கோள்போலேயிருக்கிற ஆலமென்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார்(குளிர்ந்தித்யாதி). இவ்விடத்தில் "கோள்" என்றுக்ருஹங்களைச் சொல்லி, அத்தாலே சந்த்ரகலையை விவக்ஷித்தாரென்று கொள்வது. வளைந்திருக்கையைச் சொல்லுகையால் குறுகினஹாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

(ஜாதிப்பேர்)பசுஜாதிப்பேர். காலிப்பின்னேவருகை, கடல்வண்ணனுய்த் திருமேனி புகர்பெற்று வருகைக்கு ஹேதுவாகவேண்டி, விசேஷித்துத் தாத்பர்யார்த்தமருளுகிறார் (கன்றுகளையித்யாதி). கடல்வண்ணன் வேடம் - எல்

றியே, கன்றுகளும் பசுக்களும் கூடுகையாலே காலி யென்றதாதல். அன்றியே, இவன் தன் தீம்பாலே கன்றுகளைப் பசுக்களோடே கூட்டிக்கொண்டு வருகையாலே காலியென்னுதல். (கடல்வண்ணன் வேடத்தை வந்துகாணீர்) ஸமுத்ரம்போலே ஶ்ரமஹரமான திருநிறத்தையுடையவன் வருகிற ப்ரகாரத்தை, உந்தாம்பிள்ளைகளை உகக்கிற நீங்கள்வந்து காணீர். (ஞாலமித்யாதி) பஞ்சாஶத் கோடி விஸ்தீர்ணமான அண்டத்துக்குட்பட்ட பதினுலோகத்திலும் என்னைப்போலே பிள்ளைபெற்றாருண்டோ? மீண்டும்மீண்டும் நானேயிறே பெற்றேன். நல்லபிள்ளைகளைப்பெற்ற ப்ரீதியாலே வாசியறிந்துபூர்ணைகளாயிருக்கிறவர்களே! வேறுஎன்னைப் போலே "இவனைப்பெற்ற வயிறுடையாள்" என்று கொண்டாடும்படியிருப்பாருமுண்டோ? ; இக்கொண்டாட்டம்தான் (௧) "ஶ்லாக்யஃபுத்ரேண - த்வயாபுத்ரேண" என்றுப்போலுமன்றிறே. ... . (௧)

அவற்றை முன் நடக்கவிட்டுத் தான்பின்னேவாரா நிற்க, கடல்போன்ற நிறத்தையுடையவனுடைய அலங்காரத்தைவந்துகாணிகோள். "சீலைக்குதம்பை" இத்யாதியால் சொன்ன வொப்பனையையிறே இங்கு "வேஷம்" என்கிறது. "காணீர்" என்கிறது- கண்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறும்படி காணுங்கோளென்கை. (ஞாலத்தித்யாதி) பிள்ளைவாசியறியும் குணபூர்த்தி யுடையவர்களே! லோகத்தில் புத்ரனைப் பெற்றவர்களில் "நல்லபிள்ளைபெற்றவள்" என்று சொல்லத்தக்கேன் நானே, மற்றொருவருமில்லை. (௧) "என்ன நோன்பு நோற்றாள் கொலோ இவனைப்பெற்றவயிறுடையாள்" என்று கொண்டாடப்பட்டார் என்னையொழிய மற்றொருவருண்டோ வென்கை. ... ... (௧)

லார்க்கும் ஆகர்ஷகமாயிருக்க, தாங்களே வந்து கண்டு கொண்டிராரோ? "வந்து காணீர்" என்று விசேஷிக்கவேணுமோவென்ன, அதுக்குக்கருத்தருளுகிறார் (காணீரென்றதித்யாதி). "நங்கைமீர் ஞாலத்துப் புத்திரனைப்பெற்றவர்களில் நல்ல பிள்ளையைப் பெற்றவள்நானே" என்றத் த்யாஹரித்து அந்வயித்தர்த்தமருளுகிறார் (பிள்ளைவாசியித்யாதி). மற்று நல்லபிள்ளையைப் பெற்றவர்களில்லை யென்கைக்கு நியாமகமேதென்னவருளுகிறார் (என்னநோன்பித்யாதி), ... (௧)

---

(௧) ரா-

மூ,—கன்னிநன்மாமதில் சூழ்தரு
பூம்பொழிற்காவிரித் தென்னரங்கம்
மன்னியசீர் மதுசூதனா கேசவா
பாவியேன்வாழ்வுகந்து
உன்னை யிளங்கன்றுமேய்க்கச்
சிறுகாலேயூட்டி யொருப்படுத்தேன்
என்னில்மனம்வலியா ளொருபெண்ணில்லை
என்குட்டனேமுத்தந்தா. (௨)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. கன்றுமேய்த்துவந்த பிள்ளையை மடியிலேவைத்து உகக்கிறாளாயிருக்கிறது இப்பாட்டால்.

ஸ்வா;—(கன்னியித்யாதி) அழியாதேயிருப்பதாய் ஸர்வஜந மநோஹரமாய், மஹத்தாயிருக்கிற திருமதிள்களாலும், புஷ்பாதி

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. "காலிப்பின்னே வருகின்றகடல் வண்ணன் வேடத்தை வந்து காணீர்" என்று - கன்றுமேய்த்து வருகிறபோதை அவனுடைய வடிவையும் அலங்காரத்தையும் தானநுபவித்துப் பிறர்க்குக் காட்டினாளாயிறே கீழ் நின்றது; இதில், அவனை எதிரே சென்று அணைத்துக்கொண்டு, தன்னுடைய ஸ்நேஹத்தாலே அவன் முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுகிற பாசுரமாயிருக்கிறது. .... *

வ்யா;—(கன்னியித்யாதி) அழிவில்லாததாய் அகிலஜநமநோஹரமாய் அரணாகப்போரும்படியான பெருமையையுடைத்தாயிருந்

"ஒருகாது சிலைக்குதம்பையும், ஒருகாது செங்கிறமேல்தோன்றிப்பூவும் கூறையுடையும், கோலப்பணைக்கச்சும், குளிர்முத்தின்கோடாலமுமாய்க்கொண்டுகாலிப்பின்னே வருகின்ற கடல் வண்ணன் வேடத்தை வந்துகாணீர்; நங்கைமீர் ஞாலத்துப் புத்திரனைப்பெற்றார் நானே மற்றாருமில்லை" என்றந்வயம். ... ... (௧)

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு,(கன்னியித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் "நங்கைமீர்" என்று ஸம்போதித்து வார்த்தை சொன்னவள்- மேல்பாட்டுக் களெல்லாம் க்ருஷ்ணனோடே வார்த்தை சொல்லுகிறதாயிருக்கையாலே, அதுக்கு ஸங்கதியைக் காட்டுவாராக வ்ருத்தகீர்த்தநம் செய்தருளுகிறார் (காலியித்யாதி). (இதில்) என்றது-இந்தப் பாட்டி லென்றபடி. (சொல்லுகிறபாசுரம்) என்றது "என் குட்டனே முத்தம்தா" என்றபாசுரமென்றபடி. ஆக இந்தப் பாட்டுக் கருளிச் செய்தது-மேலுக் கெல்லாம் ஸங்கதி சொன்னதாமென்று திருவுள்ளம்.

"மா" என்ற தினர்த்தம் (அரணாகவித்யாதி)."சூழ்தரு"சூழப்பட்டு;இது

களை உபகரிப்பதாயிருக்கிற திருச்சோலைகளாலும், அந்தத்திருச்சோலைகளுக்குதா(ர)ரகாதிகளை உண்டாக்குகிறகாவேரியாலும் சூழப்பட்டிருப்பதாய் ப்ரபத்திமார்க ப்ரகாசகமானதெற்குத்திக்குமுதலானவெல்லா த்திக்குக்கும்ப்ர தாநமானகோயிலிலே நித்யவாஸம் செய்கையாலே ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸுலபனுமாய் விரோதிநிரஸநசீலனுமாய் ப்ரஶஸ்தகேசப்ர,தாநனுமாயிருக்கிறவனே!; "தென்" என்று அழகாகவுமாம். (பாவியேன் வாழ்வுகந்து) உன்னுடைய சீர்மை பெருமை அருமை யறியாத பாவியேன். (க) "பழுதே பலபகலும் போயின" *அளவில் பிள்ளைமையின்பத்தைப் போக விட்டிழந்த பாவியேன். ஜாத்யுசிதமான தர்மாபாஸத்தை ப்ரயோஜநமாக விரும்பி,

(உன்னை) மடியிலே வைத்துத் திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்து "உன்னை" என்கிறாள். (இளங்கன்று மேய்க்கச் சிறுகாலே யூட்டி யொருப்படுத்தேன்)*அள்ளியுண்ணவறியாத வுன்னைப்போ

துள்ள திருமதிள்களாலே சூழப்பட்டு, நித்ய வஸந்தமான திருச்சோலைகளை யுடைத்தாய், அவற்றை வளர்ப்பதான காவேரியாகிற மஹாநதியோடுங்கூடித் தெற்குத்திக்குக்கு ப்ரதாநமாயிருந்துள்ள * திருவரங்கம் திருப்பதியிலே*யாவரும் வந்தடிவணங்கும்படிநித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸௌஶீல்ய குணயுக்தனாய், ஆஸ்ரித விரோதிகளை மதுவை நிரஸித்தாப்போலே நிரஸித்துப் பொகடுமவனாய், அவர்களுக்கு அநுபாவ்யமாம்படி ப்ரஶஸ்தமான திருக்குழலையுடையனாயிருக்கிறவனே!;(பாவியேன்வாழ்வுகந்து)உன்னுடையவருமையும் பெருமையும்ஸௌகுமார்ய மும்அறியாத பாபியானநான் ஜாத்யுசித தர்மாநுஷ்டாநமாகிற வாழ்வையுகந்து.

(உன்னை) இவ்வலேச்சலுக்கெல்லாம் ஆளல்லாதவுன்னை. (இளங்கன்று மேய்க்க) அள்ளியுண்ணவறியாத உன்னைப்போலே, பறித்துக்கசக்கித் தீத்தவேண்டும்படியான இளங்கன்றுகளை மேய்க்

முழுச்சொல்லு. "தென்" என்றதுக்குப்ராதாந்யமர்த்தமாய், அதுக்கர்த்தமருளுகிறார் (தெற்கித்யாதி). "மன்னியசீர்" என்றதுக்கு அர்த்தம் (யாவருமித்யாதி).

"ஊட்டி" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து "இள" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அள்ளியித்யாதி). (தீத்த)-என்றது புல்லின் சுவடறியும்படி நாக்கிலே

(க) ௧-திருவ-௧௬.

லே, பறித்துக்கசக்கித்தீத்தவேண்டும்படியாய், "அது இறக்கிறல் இனிதுகந்து மேய்க்கவல்லை" என்று சிறுகாலே யூட்டி; ப்ராஹ்மணர் ஸ்வதர்மாநுஷ்டாநம் செய்கைக்கு ஸத்வோத்தரகாலத்திலே யெழுந்திருக்குமாபோலே, உணர்ந்தாளாகில் இவனை ஊட்டுகையிறே இவளுக்குவ்யாபாரம். ஒருப்படுத்தல்-போக்குதலாய்,உன்னைப் போகவிட்டேனென்றபடி.

"ஊட்டி" என்று - * அநஸ்நநுகையாலே தானுகவுண்ணுனென்கிறது. என்? உண்டிலனே? (க)"வாரிவளைத்துண்டு" என்றும்,(உ) "வானவர்கோனுக்கிட்டவடிசிலுண்டான்" என்றும் பலவிடங்களிலும் தோற்ற நின்றதே யென்னில்; அதுதன்னுலேயிறே அர்சாவதாரத்திலே திருக்கை நீட்டாமல் அள்ளியிடவும், ஊட்டவும் வேண்டியிருக்கிறது. "ஊட்டுவாருட்டினுல் உண்பன்" என்றிறே (௩)"ஊஊூஊ-அஸ்நாமி"என்றதும். ஊட்டு வாரையுண்டாக்குகைக்காகவிறே "வெண்ணெயுண்டவாயன்" என்று வெளிப்படும்படி ஒளித்துண்டதும். உகந்தருளின தேசங்களிலே அங்யவேஷத்வம் புகுராமைக்கிறே வெளியிலே ஊட்டாம லுண்டதும். இவ்விடத்தில் பெரியதிருமலைநம்பி அந்திமதசையில் வார்த்தை;- "அதிகாரிகள் துர்லபரென்றிறே என்போல்வாரை நாடாய்" என்றதும்.

கும்படியாக. (சிறுகாலேயூட்டி யொருப்படுத்தேன்) அவைமேய்க்கப் போங்காலமான விடிவோறே "மீளவருமளவும்உனக்குத்தாரகமாக வேணும்" என்றுஊட்டி அவற்றின்பின்னேபோகவிட்டேன். (என்னில் மனம்வலியாளொருபெண்ணில்லை) இப்படி உன்னைப் போகவிட்டுப் பொருத்திருந்த வென்னிற்காட்டில் நெஞ்சுரமுடையாளொரு பெண் லோகத்திலில்லை. வேறுசிலராகில் நெஞ்சழிந்து

தீத்தவென்றபடி. அந்நத்தைக் கலத்திலே யிட்டால், தானே உண்ணுனே? "ஊட்டி" என்று ஸ்வகர்த்ருகமாக வருமை தோற்றச் சொல்லுவானென்னென்னவருளுகிறுர் (மீளவருமளவுமித்யாதி). "கன்றின்பின்போக்கினேனெல்லேபாவமே" என்று ஒருகால் போலே ஒன்பதின்கால் சொல்லி க்லேசித்தவள், தன்னைமனம் வலியாளாகச் சொல்லகூடுமோ வென்ன, கருத்தையருளுகிறுர் (வேறித்யாதி). "அணைத்துக்கொள்"என்னுதே"முத்தம்தா" என்

(க) தி-மொ-கO-எ-எ. (உ) தி-மொ- (௩) கீ-௯-உ௬.

 மூ.—காடுகளூடுபோய்க் கன்றுகள் மேய்த்து
மறியோடிக்கார்க் கோடற்பூச்
சூடிவருகின்ற தாமோதரா
கற்றுத்தூளி காணுன்னுடம்பு
பேடைமயிற்சாயற் பின்னைமணாளா
நீராட்டமைத்து வைத்தேன்
ஆடியமுதுசெய் யப்பனுமுண்டில
னுன்னோடுடனே யுண்பான். (௩)

(என்னிற் மனம் வலியாளொரு பெண்ணில்லை) புத்ரஸ்நேஹ மதிசயித்திருக்கச் செய்தேயும், குணவத்புத்ரர்களைப் போக்கி வருமளவும் ஆறியிருந்த கௌஸல்யையார் ஸுமித்ரையார் தாங்கள் எனக்கு ஸத்ருஸரோ?. (என்குட்டனே) "குட்டனே" என்றபிமானிக்கிறாள். கீழே "ஞாலத்துப் புத்திரனைப் பெற்றார்நங்கைமீர்நானே" என்றாளே. அது பின்னாட்டி "என் குட்டனே" என்கிறாள். (குட்டன்) பிள்ளை. (முத்தம்தா) இனிக் கன்றின்பின் போகாதே எனக்கு ப்ரீதியை உபகரிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாள். .... (உ)

அவ;—மூன்றாம்பாட்டு. முன்பே ஊட்டி ஒருப்படுத்தாள்; இப்போது கன்று மேய்த்து வந்த வாயாஸமும் திருமேனியில்கற்றுத்தூளியும் போம்படி திருமஞ்சநம் செய்து அமுது செய்ய வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாள்.

ஸ்வா;—(காடுகளித்யாதி) கன்றுகள்வழியே போனாலும்காடுகள் நடுவேபோய்க் கன்றுகளுக்குப் புல்லும் தண்ணீருமுள்ள

விழுந்துவிட்டார்களோ வென்கை. (என்குட்டனே முத்தம்தா) என்னுடைய சிறுப்பிள்ளையானவனே! முத்தம்தாவென்று அணைத்து உகந்து சொல்லுகிறாள். (முத்தம்) அதரம். .... (உ)

வ்யா;—மூன்றாம்பாட்டு. (காடுகளூடுபோய்) கன்றுகளுக்குப்

கையாலே பலிதம் (அணைத்துச்சொல்லுகிறாள்)என்றது. விஸ்லேஷித்திருந்தவளுக்குக் கண்டமட்டிலே அணைக்கை ப்ரார்த்த்யமாயிருக்க, முத்தத்தை ப்ரார்த்திக்கையாலே, தான்ப்ரேமத்தாலே முந்துறவணைத்து, அநந்தரம் முத்தத்தை ப்ரார்த்திக்கிறாளென்று திருவுள்ளம். ... ... (உ)

அரு;—மூன்றாம்பாட்டு. (காடுகளித்யாதி) "காடுபோய்" என்னாதே "காடுகளூடுபோய்" என்ற பஹுவசநத்துக்கு ப்ரயோஜநகதநமுகேந தாத்பர்ய மருளுகிறார் (கன்றுகளுக்கித்யாதி). "கன்றுகள்மேய்த்து" என்றது

விடம்பார்த்திறேமேய்ப்பது. பின்னையும்கன்றுகள்கைகழியப்போமாகில் துஷ்டம்ருக பரிஹாரார்த்தமாக மறித்தோட்டி, கன்றுகள் வயிறுநிறைந்த ப்ரீதியாலேநிர்ப்பரனாய், கார்க்கோடல் பூமுதலானவற்றாலே தன்னையுமலங்கரித்துக்கொண்டுவருகிறவனே, போதறிந்து வரவு பார்த்திருந்து வருகிறப்ரகாரத்தைக்கண்டு கொண்டாடி "வருகின்றதாமோதரா" என்கிறாள். "தாமோதரா" என்று தனக்குநியாம்யனானபந்தத்தையும் பேசிஉகக்கிறாள். (கற்றுத்தூளி காணுன்னுடம்பு) நீலரத்நத்திலேபற்றினவார்ப்புப்போலே ஜாத்யுசிதமான தர்மமாகையாலே தனக்கு மநோஹரமாயிருக்கிலும், நப்பின்னை காணில் சிரிக்குமிறே யென்று.

புல்லும் தண்ணீரு முள்ள விடம் பார்க்கைக்காகவும், அவைமேய்க்கைக்காகவும், ஒன்றுபோலொன்றன்றிக்கே பலவகைப் பட்டிருந்துள்ள காடுகளுக் குள்ளேபோய். (கன்றுகள்மேய்த்து மறியோடி) கன்றுகளை மேய்த்து, அவை கைகழியப்போகாமல் மறிக்கைக்காக முன்னேயோடி. (கார்க்கோடல் பூச்சூடி வருகின்ற) அவை வயிறுநிறைய மேய்ந்து ஊரைநோக்கி மடங்கினவாறே ப்ரீதனாய், பெரிய கோடல் பூக்களைத் திருமுடியிலே சாத்திக்கொண்டு வாராநிற்கிற. (தாமோதரா) முன்பு தனக்கு நியாம்யனாயிருந்த பந்தத்தை யுணர்த்துகிறாள், மேலும் தான் நியமித்தபடி செய்கைக்காக. (கற்றுத்தூளிகாணுன்னுடம்பு) கன்றுகளினுடைய திரளுக்கு நடுவே போகையாலே அந்தத் தூளி யேறிக்கிடக்கிறதுகாண் உன்னுடைய திருமேனி யெங்கும்.

பூச்சூடுகைக்கு ஹேதுவானமையை உபபாதித்துக் கொண்டு சப்தார்த்தமருளுகிறார் (அவையித்யாதி). "கார்" என்றதினர்த்தம் (பெரிய) என்றது. "கோடல்பூ" என்றது-சிவனார் கொடிப்பூ வென்றபடி. (நியமித்தபடி) என்றது-"ஆடியமுது செய்" என்றத்தைப்பற்ற. "உன்னுடம்பில் கற்றுத்தூளி யேறியிருக்கிறதுகாண்" என்றத்யாஹரித்து, அத்தை ஹேதுபூர்வகமருளுகிறார் (கன்றுகளினுடைய வித்யாதி).

"தாமோதரா" என்ற பதத்தாலே-நான் நியமித்தபடி நீராடவேணுமென்று சொல்லாநின்றாய்; என்னை நீதானே ஜாத்யுசிதமென்று கன்றுமேய்க்கவிட்டு * புழுதியளைந்த பொன்மேனிகாண உகக்குமவளாயிருந்து "கற்றுத்தூ

"பேடைமயில் சாயல் பின்னை மணாளா நீராட்டமைத்துக் 'கடாரத்தில் பூரித்து வைத்தேன்'' என்கிறாள். மயில் பேடைபோலே சாயையுடைய நப்பின்னைக்கு நாயகனானவனே!; (நீராட்டு) நீராடும் ப்ரகாரம். (அமைத்தல்) சமைத்தல். (ஆடி யமுது செய்) நீராடி அமுது செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாள். (அப்பனு முண்டிலனுன்னோடுடனே யுண்பான்) உன்னோடுடனே உண்ண வேணுமென்று உங்கள் தமப்பனாரும் உண்டிலர். சேதந பரமசேதநர்களுக்கு ஒருகலத்திலூணாயிறே யிருப்பது. "* கோதில் வாய்மையுடையவனோடே உண்ணவேணும்'' என்றிறே அவன்தான் ப்ரார்த்தித்ததும். (க) "𑌸𑍋𑌽𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑌹-ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்ஸஹ'' என்றது இங்கே காணலாம்படியிருக்கிறதிறே.

(பேடை மயிற்சாயல் பின்னைமணாளா) மயில் பேடைபோலும் சாயலையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனானவனே! * இத்தால் - ஜாத்யுசித தர்மாநுஷ்டாநத்தால் வந்த தூளியாகையாலும், அதுதான் ரத்நத்திலேயேறின வார்ப்புப்போலே யிருக்கையாலும் எனக்கினிதா யிருந்ததாகிலும், உனக்கபிமதையான நப்பின்னை யோட்டைக்கலவிக்குறுப்பாகக் குளிக்கவேணுமென்னுமிடத்தை ஸூசிப்பிக்கிறாள். (நீராட்டமைத்துவைத்தேன்) நீராடுகைக்கு வேண்டுவன சமைத்துவைத்தேன். அதாவது-எண்ணெய் புளிப்பழம் கொண்டு வருகையும் * காய்ச்சினநீரொடு நெல்லிக் கடாரத்தில் பூரித்துவைக்கையுமிறே. (ஆடியமுதுசெய்) இளைபபாலே சடக்கென அமுதுசெய்யப்புகுராதே, நீராடிவிட்டு அமுது செய்ய வேணும். (அப்பனுமுண்டிலன் உன்னோடுடனே யுண்பான்) "உன்னோடுடனே யுண்ணவேணும்''என்று உங்கள்தமப்பனாரும் உண்டிலர். ஆனபின்பு, நீ காலவிளம்பம்பண்ணாதே கடுக அமுது செய்யென்கை. .... (௩)

ளிகாண்'' என்று நீ சொல்லுவானென்னென்கிற சங்கையிலே, "பேடைமயில்'' இத்யாதியாலே ஸம்போதிக்கிறாளென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அத்தைநீராடுகையிலே ஹேதுவானமையைக்காட்டுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). (வார்ப்பு) மேல்பூச்சு. "ஆடியமுதுசெய்'' என்கையாலேநீராடாமல்அமுதுசெய்யவேண்டாவென்று தோன்றுகையால், அப்ரஸக்தப்ரதிஷேதம் பண்ணக்கூடாமையாலே, அந்தப்ரஸக்தியைக்காட்டிக்கொண் டர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இளைப்பாலேயித்யாதி). ... ... (௩)

(க) தை-ஆ-க.

மூ.—கடியார்பொழி லணிவேங்கடவா
கரும்போரேறே நீயுகக்கும்
குடையும்செருப்புங் குழலுந்தருவிக்கக்
கொள்ளாதே போனாய்மாலே
கடியவெங்கானிடைக் கன்றின்பின்போன
சிறுக்குட்டச் செங்கமல
வடியும் வெதும்பி யுன்கண்கள்சிவந்தா
யசைந்திட்டாய் நீ யெம்பிரான். (௪)

அவ;—நாலாம் பாட்டு. நாள்தோறும் கன்றுமேய்க்கப் போகையும், இவள் வரவு பார்த்திருக்கையும், வந்தாலீடு படுகையும்-இவளுக்கு நித்யமாய்ச் செல்லாநின்றதிறே.

ஸ்வா;—(கடியாரித்யாதி) நறுநாற்ற மார்ந்திருக்கிற பொழிலாலே சூழப்பட்டு அழகிதாயிருக்கிற திருமலையிலே நித்யவாஸம் செய்கிறவனே!; (கரும்போரேறே) பெரிதாய், செருக்குத்தோன்ற எதிர் பொருது ஸ்வைரத்திலே ஸஞ்சரிக்கிறருஷபம் போலே திருவாய்ப்பாடியை மூலையடியே நடத்தி மேனாணிப்புத்தோன்ற ஸஞ்சரிக்கிறவனே! வஸிஷ்டாதிகள் கீழே ஒதுங்கிவர்திக்க வேண்டாவே. இடக்கை வலக்கையறியாத வூரிறே. அன்றிக்கே, "கருமை"

வ்யா—;நான்காம்பாட்டு. (கடியித்யாதி) பரிமளப்ரசுரமான பொழில்களையுடைத்தாய் அழகியதாயிருந்துள்ள திருமலையிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனே!. (கரும்போரேறே) கறுத்த நிறத்தை யுடைத்தாய், செருக்காலே எதிர் பொருது ஸ்வைரத்திலே திரியும்வ்ருஷபம்போலே, திருவாய்ப்பாடியை மூலையடியே நடத்தி, மேனாணிப்புத் தோற்றத்திரிகிறவனே!. (௧) "பட்டிமேய்ந்தோர்கா

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (கடியாரித்யாதி) "அணி" என்றதினர்த்தம் (அழகியதாய்)என்றது."இப்படி பரிமளப்ரசுரமானபொழிலையுடையகுளிர்ந்த திருமலையிலே நித்யவாஸம் பண்ணுமவனுக்கு, வெங்கானிடைக் கன்றின் பின்போய் அடிவெதும்ப வேண்டிற்றே"என்று வெறுத்துச்சொல்லுகை இவ் விசேஷணத்துக்கு ப்ருக்ருதோபயோகமென்று திருவுள்ளம். (எதிர்பொருது) என்றது-தான் பசுக்களைத் தொடரும்போது எதிர்த்துவந்த வ்ருஷபங்களோடு யுத்தம்பண்ணி ஜயித்தென்றபடி. (மூலையடியே) என்றது-யதேச்சமாகப்

(௧) நா-தி-௧௪-௧.

என்றது-கருமைதானாய், *பொராநின்ற நீலவல்லேறென்னவுமாம். அப்போது "பொருது நீவந்தாய்" என்கிறது போரச்சேருமிறே. மல்லர் முதலான சத்ருக்களோடே பொருதமையுண்டிறே. (நீயுகக்கும் குடையும் செருப்பும் குழலும் தருவிக்கக் கொள்ளாதேபோனாய்மாலே) வர்ஷாதபபரிஹாரமான விரியோலையும் கண்டகாக்ரபரிஹாரமான திருவடி நிலையும் கன்றுகள் வயிறு நிறைந்தால் அழைத்தூதும் குழலும்; (க) "நிவாஸேத்யாதி" (உ) "சென்றால் குடையாமித்யாதி" அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநமுகத்தாலே அவர் தாமே குழலுமாவரிறே. கன்றுகளை மிகவும் உகக்கிறத்வரையாலேயிறே முன்பு உகந்தவற்றை அநாதரித்துப்போக வேண்டிற்று. அத்தாலேயிறே "மாலே" என்றது.

(கடிய வெங்கானிடைக் கன்றின்பின்போன சிறுக்குட்ட) இவனை அணைத்து மடியிலே வைத்துக்கொண்டிரா நிற்கச்செய்தேயும் கன்றின்பின் போனத்வரையிறே பின்னாட்டுகிறது. "மிகுந்தசேறு" என்னக்கடவதிறே. (நீயுகக்குமித்யாதி) நீ யுகக்குமவையான வர்ஷாதபநிவாரணமான குடையும், கண்டகாதி பரிஹாரகமான திருவடிநிலைகளும் கன்றுகளையமைத்து மேய்க்கைக்கும் அழைக்கைக்கு முறுப்பாக வூதுகைக்குடலான வேய்ங்குழலும் தருவிக்கச்செய்தே இவற்றை வாங்கிக்கொள்ளாதே, கன்றுகள் மேய்க்கையில் வ்யாமோஹத்தாலே போனவனே!.

(கடியவெங்கானிடைக் கன்றின்பின்போன) மிகவும்வெம்மையையுடைத்தானகாட்டிலேகன்றுகள்போனவிடமெங்கும் தொடர்ந்து பண்ணியென்றபடி. அதாவது கோபிமார்களைத் தனக்காக்கும்போது விரோதித்தகோபரை பக்ஷாபிமாநராம்படி பண்ணியென்றபடி. குடையும் செருப்பும் குழலும் கொள்ளாமை, அடிவெதும்புகைமுதலானவற்றுக்கு ஹேதுவென்னுமிடம் தோன்றவிசேஷித்து, "மாலே" என்றதை-போகைக்கு ஹேதுவென்றுநின்று கொண்டு, "போனாய்" என்றத்தை-போனவனே யென்று ஸம்போதநமாக்கி, அர்த்தமருளுகிறார் (நீ உகக்குமவையானவித்யாதி). குழலுண்டானால் இருந்தவிடத்திலிருந்து அமைத்து மேய்த்தும், அழைக்கவும் கூடுமிறே-அத்தால் அடிவெந்து போகாதிறே யென்று திருவுள்ளம்.

"கடிய" என்றும், "வெம்" என்றும் க்ரௌர்யத்தைச் சொல்லுகையாலே அருளுகிறார் (மிகவும்வெம்மையையுடைத்தான) என்று. "வெதும்பி"

(க) ஸ்தோ-ர-௬௦. (உ) க-திருவ. ௫௩.

வெம்மையுடைத்தான கானிடை'' என்கையாலே, பாலை நிலமென்
று தோற்றுகிறது. இப்படிப்பட்ட காட்டிடையிலேபோன சிறுப்
பிள்ளாய்! (செங்கமலவடியும்வெதும்பி) அப்போதலர்ந்த செவ்வித்
தாமரைபோலே யிருக்கிறதிருவடிகளும் வெதும்பி. காட்டில் வெம்
மையை நினைத்து அஞ்சினவளாகையாலே, "செங்கமலவடி'' என்று
லும் இவள் கைக்குக் கொதித்துத் தோற்றுமிறே. (உன்கண்கள்
சிவந்தாய்) கன்றுகளுக்கு மேய்ச்சல்தலை பார்க்கையாலும், அவற்
றின் வயிற்றின் குறைவுநிறைவுபார்க்கையாலும், காட்டிலே அதிர
வோடிக்கன்றுகள் மறிக்கையாலும்திருவடிகளில்வெம்மைதிருக்கண்
களிலேவருகையாலும் சிவந்திருக்குமிறே. (அசைந்திட்டாய்) போ
ரச்சலித்தாய். "எழுந்திருந்துபேசு'' என்பாரைப்போலே "அசைந்
திட்டாய்'' என்கிறாள். (நீ) உன்னருமை யறியாத நீ. (எம்பிரான்)

போன. (சிறுக்குட்டச் செங்கமலவடியும் வெதும்பி) சிறுப்பிள்ளை
யான உன்னுடைய சிவந்தகமலம்போன்ற திருவடிகளும் கொதி
த்து. "செங்கமலவடி'' என்கையாலே-திருவடிகளினுடைய மென்
மை குளிர்த்திமுதலானவற்றைச் சொல்லுகிறது. இப்படியிருக்கிற
திருவடிகள், குடையும் செருப்புமின்றிக்கே கடியவெங்கானிலே
திரிந்தால், வெதும்பச் சொல்லவேண்டாவிறே. (உன்கண்கள்சிவந்
தாய்) கால்கொதித்தால் கண்கள் சிவக்கை நிஶ்சயமிறே. அதுக்கு
மேலே, கன்றுகளுக்கு மேய்ச்சற்றலைபார்க்கை, அவற்றின் வயிற்றி
ன் நிறைவுகுறைவு பார்க்கை, "துஷ்டம்ருகங்கள் வருகிறதுண்
டோ'' என்று சுற்றும்பலகாலும் பார்க்கை, "கழியப்போனவை
யுண்டோ?'' என்றுமறிக்கைக்குப்பார்க்கைமுதலாகவொன்றிலே
உறப்பார்க்கையாலும் திருக்கண்கள் சிவக்குமிறே. (அசைந்தி

என்றது - கண்சிவக்கைக்கு ஹேதுவானவையை லோகப்ரஸித்தியை உட்
கொண்டருளுகிறார் (காலித்யாதி). "சிவந்தாய்'' என்றது-சிவக்கும்படியானாய்
யென்று சப்தார்த்தம். ஆனால், அடிவெதும்புகையாலே தானே கண்கள்
சிவக்கை அர்த்த ஸித்தமன்றோ? விசேஷித்துச் சொல்லவேணுமோவென்ன,
அதன்றியும் ஹேதுக்களுண்டென்று காட்டுகிறார் (அதுக்குமேலேயித்யாதி).
"அடியும் வெதும்பிக் கண்கள் சிவந்தாய்'' என்றத்தால் அர்த்தஸித்தமாயி
ருக்க, "அசைந்திட்டாய்'' என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார்

மூ.—பற்றார்நடுங்க முன்பாஞ்சசன்னியத்தை
வாய்வைத்த போரேறேயென்
சிற்றாயர் சிங்கமே சீதைமணாளா
சிறுக்குட்டச் செங்கண்மாலே
சிற்றாடையுஞ் சிறுப்பத்திரமுமிவை
கட்டலின்மேல் வைத்துப்போய்
கற்றாயரோடுநீ கன்றுகள்மேய்த்துக்
கலந்துடன்வந்தாய் போலும். (௫)

இப்படிபோயோ எங்களுக்கு ரக்ஷகனாய் உபகாரகனாக விருக்
கிறது. .... (௬)

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (பற்றாரித்யாதி). சத்ருக்கள் நடுங்
கும்படி ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தைத் திருப்பவளத்திலே வைத்து, அத்
தாலே கர்விதனான ப்ரகாரத்தைக் கண்டு, ப்ரதிகூலர் முடியவும்

ட்டாய்நீ எம்பிரான்) இளைத்திட்டாய் என்னையனே!. திருவடிகள்
வெதும்பித் திருக்கண்கள் சிவந்தவளவேயோ?; ஊருக்குள்ளே திரி
யும்போது "கரும்போரேறு" என்னும்படி புஷ்கலமான வடிவையு
டையவனைச் செருக்கித்திரியக்கடவநீ போரஇளைத்துவிட்டா
யென்று வெறுத்துச்சொல்லுகிறாள், ... (௬)

வ்யா,—அஞ்சாம்பாட்டு. (பற்றாரித்யாதி) (க) "మమ ప్రాణాహి పా
ண்டவா:-மமப்ராணாஹிபாண்டவா:" என்கிறபடியே உனக்குப்ராண
பூதரான பாண்டவர்களை நலிகையாலே (க) "ద్విషదన్నం న భోక్తవ్యమ్-
த்விஷதந்நம் நபோக்தவ்யம்" என்னும்படி உனக்கு ஶத்ருக்களான
துர்யோதநாதிகள் (உ) "సఘోషో ధార్తరాష్ట్రాణాం హృదయాని వ్యదారయత్-

---

(திருவடிகளித்யாதி). (வெறுத்துச் சொல்லுகிறாள்) என்றது - குடையும்
செருப்பும் குழலும் கொடாதே போன தன்னை வெறுத்துச் சொல்கிறாளென்
னுதல்; தருவிக்கக் கொள்ளாதே போனவனை வெறுத்துச்சொல்லுகிறாளென்
னுதல். ... ... (௬)

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (பற்றாரித்யாதி) "பற்றார்" என்றது - பற்றாதா
ரென்றாய், அத்தாலே சத்ருக்களென்று விவக்ஷித்து "க்ருஷ்ணனுக்கு துர்யோ
தநாதிகள் சத்ருக்களானபடியை ப்ரமாணமுகேந உபபாதிக்கிறார் (மமேத்
யாதி). ப்ராணனை நலியுமவனிறே சத்ரு. இவர்களும் ப்ராணபூதரென்கை
யாலே சத்ருக்களென்னத தட்டில்லை யென்றுகருத்து. (௩) "అశ్రుతజనాః

(க) பார-உத்யோ-௯௦-௩௨. (உ) கீ-௧-௧௯. (௩)

அநுகூலர் தழைக்கவுமாம்படி நின்ற புருஷர்ஷபனே! (என் சிற்றாயர் சிங்கமே) "தன்னே ராயிரம் பிள்ளைகள்" என்கிறபடியே சிறுப்பிள்ளைகளோடே ஸிம்ஹக்கன்றுபோலே மேனாணிப்புத் தோன்ற விளையாடித் திரிகிறவனே! (௧) "సహధర్మచరీతవ-ஸஹதர்மசரீதவ" (௨) "వైదేహీంభర్తారమ్ - வைதேஹீபர்தாரம்" என்கிறபடியே "சீதைமணாளா" என்கிறாள். இப்போது இவளை நிரூபகமாகச்சொல்லுகிறது- "ஶ்ரிய:பதி" என்கிற தர்ம்மைக்யம்தோன்றுகைக்காகவிறே. கீழேயும் "பின்னைமணாளா" என்றாளிறே. (சிறுக்குட்டச் செங்கண் மாலே) நீர்மையையும் மேன்மையையும ஸூசிப்பிக்கிற சிவந்த திருக்கண்களை யுடையவனே!.

ஸகோஷோதார்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயாநிவ்யதாரயத்" என்கிறபடியே பாஞ்சஜந்யத்தினுடையத்வநியைக்கேட்டு நடுங்கும்படியாக, பாரதஸமரத்திலே ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தைத் திருப்பவளத்திலே வைத்தூதியுத்தோங்முகமானவ்ருஷபம்போலேசெருக்குத்தோற்ற நின்றவனே! (என்சிற்றாயர் சிங்கமே) எனக்கு பவ்யனாய் "தன்னே ராயிரம்பிள்ளைகள்" என்கிறசிறுப்பிள்ளைகளோடே ஸிம்ஹக்கன்று போலே மேனாணிப்புத்தோற்ற விளையாடித் திரிகிறவனே! (சீதை மணாளா) ப்ரதிகூல நிரஸநமும் அநுகூலரக்ஷணமும் கண்டால் (௨) "భర్తారంపరిషస్వజే-பர்தாரம்பரிஷஸ்வஜே" என்கிறபடியே, உகந்தணைக்கும் ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளுக்கு வல்லபனானவனே!. (சிறுக்குட்டச் செங்கண்மாலே) சிறுப்பிள்ளையாயிருக்கச்செய்தே புண்டரீ

మాశ్లేషం పేష్టం తదసుఖకృతాంజ్ఞావతరసి - ஆஶ்ரிதஜநாந் ஸமாஶ்லேஷ்டும் பேஷ்டும் ததஸுகக்ருதாஞ்சாவதரஸி" என்கிற படியே கீழே ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநம் சொல்லி, ஆஶ்ரிதரை ரஸிப்பிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறதென்றருளுகிறார் (எனக்கித்யாதி). கீழிரண்டு பதத்தையும் கடாக்ஷித்து (௨) "తందృష్ట్వా శత్రుహన్తారం మహర్షీణాం సుఖావహమ్- தம்த்ருஷ்ட்வாஶத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம்" என்கிறபடியே கண்டணைக்கும் ப்ரகாரம்- "சீதை" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமாக வருளுகிறார் (ப்ரதிகூலேத்யாதி). "சிறுக்குட்டன்" என்று-சொல்லி வைத்து, "மாலே" என்று ஸர்வாதிகனைச் சொல்லும்படி யெங்ஙனே யென்கிற சங்கைக்கு, "செங்கண்" என்றது பரிஹாரமென்னுமிடம் தோன்ற தாத்பர்யமருளுகிறார் (சிறுப்பிள்ளையித்யாதி).

(௧) ரா-பா-௭௧-௨௬. (௨) ரா-ஆர-௩௦-௩௯.

மூ.—அஞ்சுடராழி யுன்கையகத்தேந்து
மழகா நீபொய்கைபுக்கு
நஞ்சுமிழ்நாகத்தினோடு பிணங்கவும்
நானுயிர் வாழ்ந்திருந்தேன்

(சிற்றாடையும் சிறுப்பத்திரமுமிவைகட்டிலின்மேல்வைத்துப் போய்) உனக்குத் தகுதியான திருப்பரியட்டமும் உன் திருக்கைக் கடங்கின விளையாடு பத்திரமும் தரக்கொண்டெழுந்தருளாமல், கன்றுமேய்க்கிற த்வரையாலே கிடக்கைப்பாயிலே பொகட்டுப் போவாரைப்போலே, கட்டில்மேல்வைத்துமறந்து, கற்றினம்மேய்க்கிற விடையரோடே கன்றுகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு போய், கற்றினத்தோடே கூடிப்போகிற கன்றுகளைப் பிரித்து மேய்த்துக் கொண்டுவந்தாயோ தானென்று உகக்கிறாள். ... . (௫)

அவ;—ஆறும்பாட்டு. "வெறுப்பாருகந்தது செய்தாய்" என்று போனகாலத்தில் வந்த அபாயத்தைத் தத்காலம்போலே அநுஸந்தித்து ஈடுபடுகிறாள்.

காக்ஷத்வத்தாலே "ஸர்வஸ்மாத்பரன்" என்று தோற்றும்படியிருக்கிறவனே!.

(சிற்றாடையுமித்யாதி) உன் பருவத்துக்குத் தகுதியானதிருப்பரிவட்டமும் உன் திருக்கைக்கடங்கின விளையாடு பத்திரமுமாகிற விவற்றைக் கன்றுமேய்க்கப்போகிற த்வரையாலே கிடக்கைப்பாயிலே பொகட்டுப் போவாரைப்போலே, கண்வளர்ந்தருளின கட்டிலின்மேலேவைத்து மறந்துபோய். (கற்றாயரோடு நீ கன்றுகள் மேய்த்து) கன்றுகள் மேய்க்கிற இடைப்பிள்ளைகளோடே நீ கன்றுகளைமேய்த்து. (கலந்துடன் வந்தாய்போலும்) "அவர்களிலே ஒருவன்" என்னலாம்படி அவர்களுடனே சேர்ந்து வந்தாயோ தானென்று உகக்கிறாள். ... . (௫)

"சிறுப்பத்திரம்" என்றத்தால் பலிதார்த்தம் (உன் திருக்கைக்கித்யாதி). (பத்திரம்)-சொட்டைக்கத்தி. "கற்றாயரோடுகன்றுகள்மேய்த்து" என்றத்தாலே-கலக்கை அர்த்தஸித்தமாயிருக்க, "கலந்து" என்றதுக்குத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (அவர்களித்யாதி). "உடன் கலந்துவந்தாய்" என்றந்வயித்துக் கொள்வது. ... ... (௫)

என்செய்யவென்னை வயிறுமறுக்கினு
யேதுமோரச்சமில்லை
கஞ்சன்மனத்துக் குகப்பனவேசெய்தாய்
காயாம்பூவண்ணங் கொண்டாய். (௬)

ஸ்வா;—(அஞ்சுடரித்யாதி) அழகிய புகரையுடைத்தான திரு
வாழியை வெறும்புறத்திலே ஆலத்திவழிக்கவேண்டும்படியான
உன் திருக்கையிலே தரித்தவழகையுடையவனே!; பயாநிவர்த்தகமான
தும் அழகுக்கு உறுப்பாகா நின்றதிறே. (நீ பொய்கைபுக்கு) நீ
உன்னுடைய மார்தவத்தை நினையாதே பொய்கையிலே புக்கு.
(க) "சலங்சலந்த பொய்கை" என்கிற பொய்கையிலேயிறேபுக்கது.

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (அஞ்சுடரித்யாதி) உன் திருமேனி
நிறத்துக்குப் பரபாகமான அழகிய தேஜஸ்ஸையுடைய திருவாழி
யை, வெறும்புறத்திலே ஆலத்தி வழிக்கவேண்டும்படியான உன்
திருக்கையிலே தரித்துக்கொண்டிருக்கிற அழகையுடையவனே! (நீ
பொய்கை புக்கு) *கருதுமிடம் பொருது, கைநின்றதும் பரிகரமுண்
டாயிருக்க, இயற்றி யில்லாதாரைப்போலே நீ உன்னுடைய மார்
தவத்தைப் பாராமல் நச்சுப்பொய்கையிலே போய்ப்புக்கு. (நஞ்சு
மிழ் நாகத்திறோடு பிணங்கவும் நானுயிர்வாழ்ந்திருந்தேன்) க்ரோத

அரு;—ஆறும்பாட்டு. (அஞ்சுடரித்யாதி) "காயாம்பூவண்ணம் கொண்
டாய்" என்றபதத்தைக்கடாக்ஷித்து "அஞ்சுடர்" என்று விசேஷித்ததுக்குத்
தாத்பர்யமருளுகிறார் (உன் திருமேனியித்யாதி), "ஆழியேந்துமழகா" என்
றத்தாலே தானே "உன்கையகத்து" என்றது ஸித்தமாயிருக்கச்செய்தேயும்,
அருளிச்செய்ததுக்கு பாவமருளுகிறார் (வெறும்புறத்திலேயித்யாதி), "அழ
கா" என்றுஸம்போதித்துப் "பொய்கைபுக்கு" என்றத்தாலே ஸித்தார்த்தத்
தை நீ யென்று சொல்லவேணுமோ வென்ன, அதுக்கு ஸௌகுமாரமான
நீ யென்றர்த்தம் விவக்ஷித்து, கீழ்ச்சொன்ன திருவாழியை ஆபரண கோடி
யிலே சேர்த்து, அழகுக்குடலாக்கின படியேயன்றிக்கே, ஆயுதத்வ விவக்ஷை
யாலே ப்ரக்ருதோபயோகம் காட்டாநின்று கொண்டு, அர்த்தமருளுகிறார்
(கருதுமிடமித்யாதி). (இயற்றியில்லாதாரைப் போலே) அதிசயமில்லாதா
ரைப் போலே, தான் வேண்டும் கார்யத்துக்கு ஆளில்லாதாரைப்போலே
யென்றபடி. ப்ரமாண ப்ரஸித்தியைத் திருவுள்ளம்பற்றிப் பிணங்கின ப்ரகா

(க) தி-ச-வி-அக.

(நஞ்சுமிழ் நாகத்தினோடு பிணங்கவும் நானுயிர் வாழ்ந்திருந்தேன்) நஞ்சை உமிழாநின்றுகொடியநாகத்தோடே நீ பிணங்கினபோதும், நான் ப்ராணனோடே யிருந்தேனிறே. பொய்கையில்ஜலம்-அதுமேயமாய், விஷம்-ப்ரத்யக்ஷமாம்படியிறே உமிழ்ந்து போந்தபடி.

(என்செய்ய வென்னைவயிறு மறுக்கினாய்) போகாதே ப்ராணனோடேயிருக்கிற வென்னை என் செய்வதாகத் தானென்னை வயிறெரியும்படி பண்ணினாய். வஸ்துவை மடியிலே வைத்துக் கொண்டிருக்கச்செய்தேயும், போனகாலத்துக்கு மீண்டும் மீண்டும் வயிறெரிகையிறே மறுக்குதல். (ஏதும் மோரச்சமில்லை) ஸ்வாநர்த்தத்தை நினைத்தஞ்சுதல், பராநர்த்தத்தை நினைத்தஞ்சுதல். ஸாஹஸப்ரவ்ருத்தி லோகம் பொறாதென்றஞ்சுதல், என்னைப் பார்த்தஞ்சுதலி

த்தாலே மேன்மேலும் நஞ்சை யுமிழாநின்றுள்ள காளியனுடைய ஸர்ப்பத்தோடே, அது தன்னுடலாலே உன்னைக்கட்ட அத்தை யுதறிப்போகட்டு, அதனுச்சியிலேறி அதின்வாலைப் பிடித்துக்கொண்டு நின்று, நினைத்து வாயாலே ரத்தம் கக்கும்படியாட, இப்படியாய்க்கொண்டு அந்யோந்யம் பிணங்கினபோதும் நான்ப்ராணனோடே யிருந்தேனிறே.

(என்செய்ய வென்னை வயிறு மறுக்கினாய்) ஏதுக்காக வென்னை இப்படிவயிறுமறுக்கப் பண்ணினாய். (ஏதுமோரச்சமில்லை) இப்படி ஸாஹஸப்ரவ்ருத்திசெய்தால் "உனக்குத்தான் ஒரு தீங்குவரும்" என்னுதல், "எனக்குவயிறெரியும்" என்னுதல், "லோகமிதுகண்டால் பொறாது" என்னுதல், உனக்கு ஏகதேசமும் ஒருபயமில்லை. (கஞ்

ரத்தை யருளிச் செய்துகொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (க்ரோதத்தாலேயித் யாதி). (ப்ராணனோடேயிருந்தேனிறே) என்றதுக்கு- "என்னில் மனம் வலியாளொரு பெண்ணில்லை" என்று கருத்து.

"ஏதுமோரச்சம்" என்கைக்கு-நாநாவான பயம் சொல்ல வேண்டுகையாலே, நீ உன் மார்தவத்தைப் பாராதே "பொய்கை புக்கு" என்றத்தையும், "என்னை வயிறு மறுக்கினாய்" என்றத்தையும், "நானுயிர் வாழ்ந்திருந்தேன்" என்கையாலே "லோகத்தார் பொறார்" என்று பலிக்குமாகையாலே, அத்தைப் பற்றவும் வந்தநாநாவானவச்சங்களைக்காட்டுகிறார் (இப்படி-யித்யாதி), "அஞ்சுடராழி" என்று தொடங்கிச் சொன்னவர்த்தத்தையெல்லாம்-கஞ்சன் மனத்

மூ.—பன்றியுமாமையு மீனமுமாகிய
பாற்கடல்வண்ணா வுன்மேல்
கன்றினுருவாகி மேய்புலத்தேவந்த
கள்ளவசுரர் தம்மைச்
சென்றுபிடித்துச் சிறுக்கைகளாலே
விளங்காயெறிந்தாய் போலும்
என்றுமென் பிள்ளைக்குத்தீமைகள்
செய்வார்களங்ஙன மாவர்களே. (எ)

ல்லையிறே. ஆனாலும் இந்தஸாஹஸம் கம்ஸாதிகளுக்குப்ரயோஜநமா மித்தனையிறே. (காயாம் பூவண்ணம் கொண்டாய்) காயாம் பூவில் செவ்வி நிறத்தை அபஹரித்தவனே! திருமேனியில் ஸமுதாய சோபையையும் ஸௌகுமார்யத்தையும் பார்த்து இவற்றிலொரு குறை வாராமல் என் பாக்யத்தாலே பிழைக்கப்பெற்றேனென்கிறாள். (சு)

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு, (பன்றியித்யாதி) மத்ஸ்யாத் யவதாரங்

சன் மனத்துக் குகப்பனவேசெய்தாய்) "உனக்கெதேனு மொரு அபாய மெப்போதோவருவது" என்று இடம்பார்த்திருக்கும் கம்ஸனுடைய மநஸ்ஸுக்கு ப்ரியமானவற்றையே செய்தாய். (காயாம்பூ வண்ணங் கொண்டாய்) காயாம்பூப் போலே யிருக்கிற திருநிறத்தை யுடையவனே, வேண்டினபடியாகிறது; இவ்வடிவுக்கு ஒரு வைகல்யம் வாராமல் பிழைக்கப்பெற்றேனேயென்கை. .... (சு)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (பன்றியுமாமையுமீனமுமாகிய) பூம்யுத்

துக்குகப்பனவே செய்ததென்னுமிடம்தோன்றவர்த்தமருளுகிறார் (உனக்கே தேனுமித்யாதி). இத்தால் இப்பாட்டடி தொடங்கி அவனுடைய ஸாஹஸ ப்ரவ்ருத்திகளைச் சொல்லி, "நீ இப்படி ஸ்வரக்ஷணமும் ஆஶ்ரிதரக்ஷணமும் லோகரக்ஷணமும் தவிர்ந்து, இப்படி விரோதிக்கிஷ்டத்தைச் செய்யாநின்றாய்" என்று க்லேசித்துச் சொல்லுகிறாளென்றதாயிற்று. அவன் பண்ணும் ஸாஹஸப்ரவ்ருத்திகளைச் சொல்லி க்லேசிக்குமவள் அவனை வர்ணிக்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (வேண்டினபடியித்யாதி). ... ... (சு)

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (பன்றியுமித்யாதி) "பாற்கடல் வண்ணா" என்னுமளவும் ஆஶ்ரித ரக்ஷணமும், "உன் மேல்" இத்யாதியாலே - விரோதி நிரஸநமும் சொல்லுகிறாளென்று திருவுள்ளம்பற்றி, இவ்வவதாரங்கள் ஆஶ்ரிதரக்ஷணோபயுக்தமாகைக்காக விசேஷித்துக் காட்டுகிறார் (பூம்யுத்தரண

கள் ப்ரஸித்தமாயிருக்கச் செய்தேயும் (௧) "அன்னமுமீனுருவுமாளரியும் குறளுமாமையுமானவனே" என்பது, (௨) "ஆறாறுயன் மீனோடேனமும்" என்பது, இப்படியே "பன்றியுமாமையுமீனமுமாகிய" என்னுமாறுபோலே அநுஸந்திப்பது, (௩) "மீனோடாமை கேழல்" என்று அடைவே அநுஸந்திப்பதாகிறது, (௪) "யுகேயுகேஸம்பவாமி" என்கிற ந்யாயத்தையும், (௫) "வையம்காக்குமுருவும்பேரும்செய்கையும்-ஊழிதோறூழிவேறவன்" என்கிற அவதார ரஹஸ்யங்களையும் விஶதமாகவறிந்தவர்களாகையாலேயிறே.

(பாற்கடல்வண்ணா) (௬) "பாலினீர்மைசெம்பொனீர்மை" என்கிற யுகவர்ணக்ரமாவதாரமாதல். "பார்சூழ்ந்த கடல்" என்னுமிந்தக்

த்(தோ)ரணம்பண்ணின வராஹமும், மந்தராதாரமான கூர்மமும், ப்ரளயாபத்ஸகமான மத்ஸ்யமுமான. இத்தால்-அப்ராக்ருத திவ்ய ஸம்ஸ்தாநத்தை யழியமாறி திர்யக்ஜாதியமாக்கிக்கொண்டு ஜகத்ரக்ஷணம் பண்ணியருளின நீர்மையைச் சொல்லுகிறது; வராஹாவதாரத்தை முற்படச்சொல்லிற்று - ப்ரளயார்ணவமக்நையான பூமியையெடுத்த வளவன்றிக்கே, ஸம்ஸாரார்ணவமக்நரான சேதநரை உத்தரிப்பிக்கைக்காக, தத்தநுரூபோபாயங்களை உபதேசித்த வேற்றத்தைப் பற்ற. (௭) "ஏனத்துருவாயிடந்த பிரான் - ஞானப்பிரான்" என்றாரிறே ஆழ்வார். திருமங்கையாழ்வாரும், (௮) "ஏனத்தினுருவாகி நிலமங்கை யெழில்கொண்டான்" என்றவநந்தரம், "ஞானத்தினொளியுருவை" என்றாரிறே. இவர் தாமும், (௯) "எயிற்றிடை மண்கொண்டவெந்தையிராப்பகலோதுவித்து" என்றும் மேலே அருளிச் செய்தாரிறே.

(பாற்கடல்வண்ணா) திருப்பாற்கடல்போலே வெளுத்திருந்துள்ள திருமேனிநிறத்தையுடையவனே!. இத்தால்-(௬) "பாலினீர்மை"

மித்யாதி). நரஸிம்ஹாத்யவதாரங்களிருக்க, அம்மூன்று மொரு கோர்வையாக வருளிச் செய்ததுக்குத் தாத்பர்யமேதென்ன வருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). மத்ஸ்யாதியாகச் சொல்லும் ப்ரமாணத்தை விட்டு அருளிச்செய்ததுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (வராஹேத்யாதி). பூம்யுத்தரணமாத்ர மன்றிக்கே ஞானப்ரதாநத்தால் வந்த எற்றத்துக்கு ப்ரமாணங்களருளுகிறார் (ஏனத்துருவாயித்யாதி).

(௧) க-௫-கக. (௨) தி-வாய்-க-அ-அ. (௩) தி-மொ-அ-அ-கo. (௪) கீ-ச-அ.
(௫) தி-வாய்-எ-௩-கக. (௬) தி-ச-வி-சச. (௭) திருவி-௯௯
(௮) தி-மொ-உ-௬-௩. (௯) ச-உ-௩.

கடல் தன்னையாதல். (உன்மேல் கன்றினுருவாகி மேய் புலத்தே வந்த கள்ளவசுரர் தம்மை) கன்றுகள் மேய்கிற விடத்திலே க்ருத்ரிமரூபிகளான வஸுரர்கள் கன்றினுருவாகி உன்மேல் வந்தபோது

என்கிறபடியே ஸத்த்வப்ரசுரரான க்ருதயுகபுருஷர்களுடைய ருச்யநுகுணமான திருமேனி நிறத்தையுடையனாய்க்கொண்டு, அவர்களுக்கு ஆஸ்ரயணீயனாய் ரக்ஷித்தபடி சொல்லுகிறது. "பார்க்கடல் வண்ணா" என்றுபாடமாகில் - பார்சூழ்ந்த கடல்போலேயிருக்கிற திருமேனிநிறத்தையுடையவனே யென்கை. அப்போது இப்படியிருக்கிற திருவடிவையிறே நீ அழியமாறி, திர்யக்ரூபமாக்கிக்கொண்டு ஜகத்ரக்ஷணம் பண்ணிற் றென்றபடி. (உன்மேலித்யாதி) இப்படி ஜகத்துக்கு ஸர்வப்ரகாரரக்ஷகனை உன்மேலேநலியாக, நீமேய்க்கிற கன்றுகளுக்குள்ளே தத்துல்யமான வடிவைக்கொண்டு அவைமேய்கிற நிலத்திலேவந்து கலந்துநின்ற க்ருத்ரிமரான அஸுரர்தங்களை.

(சென்றுபிடித்துச் சிறுக்கைகளாலே) அவர்கள்சேஷ்டித விசேஷங்களாலே அறிந்துசென்று சிறுக்கைகளாலே பிடித்து.

ரகாரமாக்கிப் பாடமான போது, இப்பதம்ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தைச் சொல்லும்படி யெங்ஙனே யென்ன வருளுகிறார் (அப்போதித்யாதி). "ஆகிய" என்றதால் முன்புவேறே ப்ரகாரமாயிருக்கும்படி தோன்றுகையால், அந்த ஸ்வாபாவிகாகாரமான நீலநிறத்தை இதுசொல்லிற்றென்று திருவுள்ளம். "கடல் வண்ணா" என்று ஸம்போதித்து, "கன்றினுருவானவனை விளங்கா யெறிந்தாய்" என்றால், "உன்மேல்" என்றது ஸித்தமாயிருக்கவும், "உன்" என்றதுக்கு, பன்றியுமித்யாதியைக்கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). (அஸுரர்களை) என்றபஹுவசநத்துக்கு "அசுரர்தம்மை" என்றுமூலமிருக்கையாலே, "கன்றினுருவாகி" என்றதை உபலக்ஷணமாக்கி, "புள்ளினுரு" என்றாப்போலேசிலவஸுரர்களைவிவக்ஷித்து "விளங்காயெறிந்தாய்" என்றவிடத்திலும் "வாய்கிழித்திட்டாய்" என்றாப்போலே உபலக்ஷணமாக்கித் தாத்பர்யம் கண்டுகொள்வது. அன்றிக்கே, ஆழ்வாருக்கு க்ருஷ்ணனிடத்தில் ப்ரேமாதிசயத்தாலே, வந்தவொருவனே ஒன்பதாகத்தோற்றி பாத(ஜ்ஞ)கத்வத்தினுடைப்புத் தோற்ற பஹுவசநம் ப்ரயோகித்தாரென்று கொள்ளவுமாம்.

கள்ளத்தனத்தால் வந்தவர்களைச் சென்று பிடிக்கக்கூடுமோ வென்ன; அதுக்கு ஹேதுவைக் காட்டிக்கொண்டர்த்தமருளுகிறார் (அவர்களித்யாதி). (சேஷ்டிதவிசேஷங்களாலே) என்றது, "காய்கதிர்ச் செந்நெலைக்கற்று நிரை

"அவர்கள் தின்னவிரும்பாதக்ருத்ரிமத்தையறிந்துசென்று பிடித்துத் தூக்கிச் சுற்றி அஸாரமயமான விளங்காயெறிந்தாயோதான்" என்றவாறே, "எறிந்தேன்" எனனக்கூடும்; "என் பிள்ளைக்குத் தீமைகள் செய்வார்கள் என்று மங்ஙனமாவர்களே" என்று ப்ரியப்படுகிறாள். இவள் நெஞ்சிலேஓடுகிற தசைஸ்வரம் கொண்டறியுமத்தனை. ப்ரதிகூலித்துக்கிட்டினவர்கள் நிரந்வயவிநாஶத்திலே அந்வயிக்குமத்தனையிறே. .... (எ)

அவ;—எட்டாம் பாட்டு. ப்ரதிகூலர் விரோதித்தவளவில் நிரஸிக்கலாயிருந்தது. அநுகூலர் விரோதித்தவளவில் நிரஸிக்கையிலுண்டான அருமையாலே, செருக்குவாட்டி விடுமித்தனையிறே உள்ளது.

(விளங்காயெறிந்தாய் போலும்) ஆஸாரமாய் உன்னை நலிவதாக நின்றவிளாவினுடைய காயுதிர்க்க எறிவாரைப்போலே, தூக்கியெடுத்தெறிந்து, இரண்டு நிலையையும் முடித்துப்பொகட்டாயோதான்; என்றவாறே, "எறிந்தேன்காண்" என்று சொல்லிநிற்க ; (என்று மித்யாதி) "என்னுடைய பிள்ளைக்குத்தீமைகள்செய்வதாகக்கோலினவர்கள், என்றும் அப்படியாய்ப்போவர்கள்" என்று நெஞ்செரிச்சலாலே சொல்லுகிறாள். (அங்ஙனமாவர்கள்) என்றது - அப்படியேயாவர்களென்றபடியாய், அவ்விளாவும் கன்றும்போலே நசித்துப்போவர்களென்றபடி. .... (எ)

மண்டித்தின்ன விரும்பாக்கன்று" என்கிறபடியே, தானும்தின்பாரைப்போலே பாவியாநிற்கிற வ்யாபாரங்களாலேயென்றபடி. "விளங்காயெறிந்தாய்போலும்" என்று க்ருஷ்ணனைக் கேட்டு, அநந்தரம் "அங்ஙனமாவர்களே" என்று ஸ்வகதமாக நிஶ்சயித்து வார்த்தை சொல்லுகையாயிருக்கையாலே, இதுக்குப்ரத்யுத்தரம் சொல்லாவிடில் இவளுக்கு நிஶ்சயிக்கக்கூடாமையாலே, அவனுத்தரம் சொன்னதாக ஸங்கதியைக் காட்டுகிறார் (என்றவாறே யித்யாதி). "ஸర్వం వాక్యం సావధారణమ్-ஸர்வம் வாக்யம் ஸாவதாரணம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸாவதாரணமாக்கி "அங்ஙனம்" என்றால் மீளவும் கன்று போலே எறியப்பட்டுப் போவரென்றர்த்தமாகில், மற்றுமுள்ள கம்ஸாதிகளிடத்தில் எறிகையில்லாமையாலே நசித்துப்போகையே விவக்ஷிதமென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (அங்ஙனமித்யாதி). ... ... (எ)

மூ.—கேட்டறியாதன கேட்கின்றேன்
கேசவா கோவலரிந்திரற்குக்
காட்டிய சோறுங்கறியுந்தயிரும்
கலந்துடனுண்டாய் போலும்
ஊட்டமுதலிலே னுன்றன்னைக்கொண்
டொருபோது மெனக்கரிது
வாட்டமிலாப்புகழ் வாசுதேவாவுன்னை
யஞ்சுவனின்றுதொட்டும். (அ)

ஸ்வா;—(கேட்டறியாதனவித்யாதி) உனக்கு இங்கேதுகுறையாய்த்தான்; (க) "அங்கோர் பூதவடிவுகொண்டுன்மனின்று நங்காய் பாசனநல்லன பண்டிகளால் புகப்பெய்தவதனையெல்லாம் வளைத்துண்டிருந்தான்" என்றுபலரும்வந்து "உன்மகன், உன்மகன்" என்று சொல்ல, இதுக்குமுன்பு இப்படிகேட்டறியேன், இன்றுகேளாகின்றேன். (உ) "ஸர்வஸ்-கோவர்தநோஸ்மி" என்றொருமஹாபூதம் வந்துண்டுபோக, "உன்மகனுண்டான்" என்றுசொல்லாநின்றார்கள். (கேசவா) ப்ரஹ்மேசாநாதிகளுக்குக்காரணமாகையன்றிக்கே, இப்பழிச்சொலவுக்கு நீகாரணமாவதே. (கோவலரித்யாதி) திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளாரெல்லாரும் தந்தாம் வாசல்கள் தோறுமெடுத்த பஞ்சலக்ஷம் குடிகளில் சோறும், வந்தேறு புதுக்குடியானவர்கள் வாசல்கள் தோறு மெடுத்த சாடுகளில் சோறும், கோபாலர் இந்த்ரனுக்கென்று காட்டிக்கொடுத்த வளவிலே 'இது ஆர்க்

வ்யா,-எட்டாம்பாட்டு. (கேட்டறியாதனவித்யாதி) ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்குக் காரண பூதனாகையாலே "கேசவன்" என்னும் திருநாமத்தையுடையவனே!, "இதுக்குமுன்பு உன் விஷயத்தில் கேட்டறியாதன வெல்லாம் இப்போது கேளாநின்றேன்" என்றவாறே, "அதேதுதான்" என்று அவன்கேட்க; (கோவலரித்யாதி) கோதநராகையாலே வர்ஷார்த்தமாக வத்ஸரந்தோறும் இந்த்ரனுக்குச்சோறிட்டுப்போருமிடையரானவர்கள், அந்த இந்த்ரனுக்கிடுவதாக †வரக்காட்டின * துன்னுசகடத்தாற்புக்க பெருஞ்சோ

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (கேட்டறியாதனவித்யாதி) "இடையர்" என்னாதே "கோவலர்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம்(கோதநரித்யாதி). (ஆவிகாட்டின) நிவேதநம் பண்ணின. சோறும் கறியும் தயிருமுண்கை இவளஞ்சகை

(க) தி-மொ-கo-எ-எ. (உ) வி-பு ௫- † (பா) ஆவிகாட்டின.

கிடுகிறீர்கோள்'' என்றுகேட்டாகனுகவும்,அவர்கள் "இந்த்ரனுக்காக இடுகிறோம்'' என்று சொன்ன வளவிலே, ''நீங்களேதென்றறிந்தீர்கோள்; இந்தப் பர்வதத்திலே யன்றோ நம்பசுக்களுக்கும் நமக்கும் புல்லும் தண்ணீரும் விறகும் ஒதுக்கிடமும்'' என்று நீ சொன்னயாகவும், இத்தைக்கேட்டவர்களும், ரமித்து உங்கள் தமப்பனாரும் ''இவன் வயஸ்ஸுக்குத்தக்கவறிவில்லா மிகவுமறிவுடையனாயிருந்தான். இவன் சொன்னதே கார்யம்'' என்று அவருங் கொண்டாடுகிறவளவிலே, அந்தப்பர்வத தேவதை வந்து ஜீவித்துப்போக, அவர்கள், ஒருவனுக்குக் காட்டிய சோறும்கறியும் தயிரும் கலந்துடனுண்டாயாகச் சொல்லாநின்றார்கள்.

"ஒருவனுக்கிட்ட சோற்றை ஒருவனுண்டான்''என்கைபோர அவத்யமாயிறே யிருப்பது; ஆயிருக்கச் செய்தேயும் இப்படி ஒருவனுக்கிட்ட சோற்றையும், அதுக்குத்தக்க கறியையும் தயிரையும் அவனுக்கிடாதபடி சில வுக்திவிசேஷங்களைச் சொல்லி நீ விலக்கி, ''நமக்கெல்லாப்படியாலும் ரக்ஷகமாயிருக்கிற விம்மலைக் கிடுங்கோள்'' என்று அதின் முன்னே இடுவித்து, (௧) 'ஶைலஸ்ஸ்மி- கோவர்த்தநோஸ்மி'' என்று * ஒருபூதவடிவைக்கொண்டுவந்திருந்து,எல்லாவற்றையும் சேரக்கலந்து ஒன்றொழியாமல் நீயே புஜித்துவிட்டாயென்று. (௨) ''பாசந நல்லன பண்டிகளால் புகப்பெய்த வதனையெல்லாம் - போயிருந்தங்கொரு பூதவடிவு கொண்டுன் மகனின்று நங்காய்- மாயனதனையெல்லாம்முற்றவாரி வளைத்துண்டிருந்தான்'' என்று பலரும் வந்து சொல்லாநின்றார்கள். ''அப்படி செய்தாயோ தான்'' என்ன;

க்கு ஹேதுவாக வேண்டி ப்ரமாணமுகேந விசேஷிக்கிறார் (துன்னித்யாதி). (துன்னு)-சோற்றிலே பூர்ணமான. இந்த்ரனுக்குக் காட்டினத்தை இவனுண்டானென்கைக்கு ப்ரஸக்தியேதென்னவருளுகிறார் (அவனுக்கித்யாதி), (புஜித்துவிட்டாய்) என்றவநந்தரம்'சொல்லி''என்றுகூட்டி ''செய்தாயோதான்'' என்றத்தோடந்வயித்துக் கொள்வது. ஆரேனும் ஒருத்தி அஸம்பாவிதத்தைச் சொன்னால், அத்தை மெய்க்கொள்ளலாமோ வென்ன, இத்தைப் பலரும் சொன்னாக ளென்பாராக உக்தார்த்தங்களுக்கும் ப்ரமாணங்காட்டாநின்று கொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (பாசனமித்யாதி). (பாசனம்)பாத்ரம்.

(௧) வி-பு-

(௨) தி-மொ-௧௦-௭-௭.

போதாகிலும் ஊட்ட முதலுடையேனல்லேன். (உன்றன்னைக் கொண்டு)"உன்" என்று-வடிவில்சிறுமையும், "தன்னை" என்று-ஊணில் பெருமையும்நினைத்து, "உன்றன்னைக்கொண்டு எனக்காற்றவரிது" என்கிறாளாதல். "நித்யம் இப்படி யூட்டி வளர்க்கப் பெறுகிறேனில்லை" என்று பரிவாலே தன் குறை சொன்னாளாதல்.

இவன்தான் "நாம் பிறந்து வளருகிற வூரிலுள்ளவர்களுக்குஅந்யசேஷத்வம் வரவொண்ணாது" என்று தேவதாந்தரபூஜையை விலக்கின ப்ரகாரத்தை, ஆக்கியாழ்வான் நிமித்தமாகப் பரமாசார்யரும் "தாம் பிறந்த வூருக்கு அந்ய சேஷத்வம்பரிஹரித்தார்" என்று ப்ரஸித்தமிறே. இப்படி அந்ய சேஷத்வம்தவிர்த்தபின்பிறே*வாட்டமில்லாப்புகழ் வாசுதேவனாயிற்றது மென்னுதல். இப்படியுண்கிறவன் தானூட்டினவளவுகொண்டு வாடாமல் போந்தானென்னுதல். திவ்யதேசங்களிலே யிருக்கிற நாமும் தேவதாந்தர பூஜையை விலக்கினால் அவர்களறியாத் தனங்களாலே வந்தவனர்த்தங்களுண்டாயிற்றேயாகிலும், தான் முன்பே உங்களை ரக்ஷிக்குமென்ற மலை தன்னை யெடுத்து ஒற்கமின்றி நின்ற வளவிலே, இந்த்ரன் பசிக்கோபம் தவிர்ந்து, ப்ரஹ்மபாவனையும் பிறந்துவந்து "இம்மலையைத் தருளவேணும்" என்ன, "இந்நிலை குலைய வொண்ணாதுகாண்; நீபலவான்; இவர்கள் தந்தாமுக்கென்று ஒரு படல் கட்டி ரக்ஷித்துக்கொள்ளமாட்டாத ஸாதுக்கள்; உனக்கு இனனும் கோபம் கிளராதிராது, அப்போதாக மீண்டும் இந்தமலையை யெடுத்து ரக்ஷிக்க வேண்டிவரும், அதில் இந்நிலைதானே எனக்கு இளைப்பற்றிருந்ததுகாண்" என்றாப்போலே சில க்ஷேபோக்திகளைச் செய்த ப்ரகாரங்களை நினைத்து நமக்கும் அஞ்சவேண்டாவென்கிறது.

(வாட்டமிலாப்புகழ் வாசுதேவா) "நீ பிறந்து படைத்த புகழுக்கு வாட்டம் வருகிறதோ?" என்று கேட்டறியாதன கேட்ட

நிருத்தராய் நின்றவாறே (ஊட்ட முதலிலே னுன்றன்னைக் கொண்டொருபோது மெனக்கரிது) என்கிறாள். அதாவது-இப்படியுண்ண வல்லவுனக்கு நாள்தோறு மிப்படியூட்டத்தக்க முதலுடையே னல்லேன்; இப்படி யிருக்கிற வுன்னைக்கொண்டொருபோது மெனக்காற்ற வரிதென்கை. (வாட்டமிலாப்புகழ் வாசுதேவா) ஒருகாலும் வாட்டமின்றிக்கே நித்யமாய்ச் செல்லும்படியான புக

மூ —திண்ணார்வெண் சங்குடையாய்திருநாள்
திருவோண மின்றேழுநாள்முன்
பண்ணேர்மொழியாரைக்கூவிமுளையட்டிப்
பல்லாண்டு கூறுவித்தேன்
கண்ணாலஞ்செய்யக் கறியுங்கலத்த
தரிசியுமாக்கிவைத்தேன்
கண்ணா நீ நாளைத்தொட்டுக் கன்றின்பின்
போகேல் கோலஞ்செய்திங்கேயிரு. (௯)

வின்று முதலாக நானுன்னைக் கண்டபோதெல்லா மஞ்சாநின்றே னென்னுதல்; †விபக்தியைமாறுடி உனக்கஞ்சாநின்றேனென்னுதல்.

அவ;-எட்டாம்பாட்டு. கன்றின்பின்போகையைவிலக்குகிறாள்.

ஸ்வா;—(திண்ணாரித்யாதி). ப்ரதிகூல நிரஸநத்தாலும் அநுகூலரக்ஷணத்தாலும் வந்த திண்மையையும், ஸ்ரீபாஞ்ச ஜந்யத்தையுமுடையவனென்னுதல். இந்தத் திண்மையையும் சுத்தஸ்வபாவத்தையுமுடைய ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்தை யுடையவ னென்னுதல்.

மையுடைய வஸுதேவர் புத்ரனே!, இப்படிக்கொத்தவ்யாபாரங்களால் உன் புகழுக்கு ஒரு வாட்டம் வாராதொழிய வேணுமென்று கருத்து. (உன்னையஞ்சுவனின்று தொட்டும்) இப்படிப்பட்ட அதிமாநுஷத்வத்தைச்செய்த வுன்னைக் குறித்து, "இன்னமேது செய்யத்தேடுகிறாய், உன்புகழுக்கு வாட்டம் வரப்புகுகிறதோ?" என்று, கேட்டறியாதனகேட்டவின்று துடக்கமாக நானஞ்சாநின்றேனென்கிறாள். ... ... (அ)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (திண்ணார் வெண்சங்குடையாய்) (க)"படைபோர் புக்கு முழங்கு மப்பாஞ்ச சன்னியம்" என்கிறபடியே ப்ரதிகூலநிரஸநத்தில் நிலைபேராமல் நின்று முழங்கும் திண்

(புகழுக்கு)என்றது-மநுஷ்யனுயவதரித்திருந்த புகழுக்கென்றபடி.

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (திண்ணாரித்யாதி) லோகத்ருஷ்டரீதியாலே திருச்சங்குக்குத் திண்மை சொல்லக்கூடாமையால், முழக்கத்தால் வந்த திண்மை சொல்லவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அதுக்குப்ரமாண பூர்வகமர்த்தமருளுகிறார் (படைபோரித்யாதி). ஆர்தல்-முழக்கமாய், "ஆர்-திண்" என்றந்வயித்தாரென்று கண்டு கொள்வது. "சங்கு" என்றால் வெளுப்புச் சொல்லவேணுமோ? "வெண்" என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன, அதுக்கு

(க) திருப்பல்லா-உ. † (பா) பக்தியை,

(திருநாள் திருவோண மின்றேழுநாள்) "திருவோணத்திருநாளி ற்றைக்குஏழாநாள்" என்று, "பக்திருபாபங்கஞ்ஞாநாநுஷ்டாந ப்ரகாசஹேதுவான திருவிசாகத் திருநக்ஷத்ரம் - திருவோணத் திருநக்ஷத்ரத்துக்கு முன்னேழாநாளான வின்று" என்று, (௧) "அத்தத்தின் பத்தாநாள்" என்றுப்போலே திருநக்ஷத்ரத்தை மறைக்கிறார்.

(பண்ணேர் மொழியாரைக்கூவி முளையட்டிப்பல்லாண்டு கூறுவித்தேன்) அஹம்த்வமாதி பேதத்தாலே வார்த்தை சொல்லும்போதும் பண்ணிலே சேர்த்து தத்வஜ்ஞாந ப்ரகாசகமுமான மொழியுடையாரை அழைத்துப் பல்லாண்டு கூறி முளையட்டி வைத்தேன்; திருமுளைசாத்திவைத்தேன். (௨) "வாழாள்பட்டுநின்றீருள்ளீரேல் வந்து மண்ணும் மணமும் கொள்மின்" என்னுமாபோலே.

நம்பெருமாள்பெரியதிருநாளைக்குத் திருமுளை சாத்தும் போது, ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர், பிள்ளைதிருநறையூரரையர், ஆப்பான் திருவழுந்தூரரையர் முதலான தம்பிரான்

மையை யுடைத்தாய் (௩) "பாலன்னவண்ணத்துன் பாஞ்சசன்னியம்" என்கிறபடியே திருமேனி நிறத்துக்குப் பரபாகமாய்க்கொண்டு அநுகூலர்க்கநுபாவ்யமான வெண்மையையுடைத்தா யிருக்கிற ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்தை யுடையவனே. (திருநாள் திருவோணமின்றேழு நாள்) நீ பிறந்ததிருநக்ஷத்ரமானதிருவோணம்இற்றைக்கேழாநாள்.

(முன்னித்யாதி) ஆகையாலே அதுக்குடலாக முன்னே பண்ணோடே கூடிய அழகிய மொழியையுடையவர்களை அழைத்து திருமுளைசாத்தி மங்களா சாஸநம் பண்ணி வைத்தேன். (கண்ணால மித்யாதி) திருவோணத் திருநக்ஷத்ரத்துக்குத் திருக்கல்யா

ப்ரமாண பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (பாலன்னவித்யாதி). பரிவுடைய தாயானவள் "கண்ணாலத்துக்காகக் கோலம் செய்திரு" என்று நியமிக்கையாலே, இவனுடைய அதிசயம் பொறுக்கார் மண்ணுண்ணும்படியையும், உகந்திருப்பாரை வாழ்விக்கும்படியையு முடைத்தான பாஞ்சஜந்யத்தை அவலம்பித்து இப்படி விசேஷிக்கிறாளென்று திருவுள்ளம். "நாள்" என்றும் - நக்ஷத்ரமாய், "திருவோணம்" என்றதாலும் நக்ஷத்ரமேயாயிருக்க, இப்படி விசேஷிக்க வேணுமோ வென்ன, அதுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (நீபிறந்தவித்யாதி).

(௧) ௧-௨-௬. (௨) திருப்பல்லா-௩. (௩) திருப்பா-௨௬.

மாரை அழைப்பித்து உகப்பித்துத் திருப்பல்லாண்டுபாட, அவர்களும் தாங்களுமாக நம்பூர்வாசார்யர்கள் திருமுளைசாத்துமாபோலேயிறே.

(கண்ணாலம் செய்யக்கறியும் கலத்ததரிசியுமாக்கி வைத்தேன்) திருவோணத் திருநாளுக்குத் திருக்கல்யாணம் செய்வதாக அதுக்குத் தகுதியான பலவகைப்பட்ட கறிய முதுகளும், அதுக்குத் தகுதியான அமுதுபடிகளும் நாநாவான கலங்களிலேசேர்த்து வைத்தேன். முன்பே, * செந்நெலரிசி சிறுபருப்புமுதலானபதார்த்தங்கள் சேர்த்து பன்னிரண்டு திருவோணத்திருக்கல்யாணம் செய்த வாஸனையாலே இப்போதும் செய்கிறாள். (கண்ணா) (க) "கண்ணே" "கருத்தே" என்னுமாபோலேஇவர்க்குக்கண்ணும் கருத்து மாவானவனிறே. (நீ நாளைத்தொட்டுக் கன்றின்பின் போகேல்) உன்னருமையும் கன்றுகளினெளிமையுமறிந்து நீ கன்றின்பின்போகேல். கன்றுகளுக்கு எளிமையாவது-தும்பிலே † எறிட்டு வைத்தால் கிடக்கையும், கறக்கும்போது "நில்" என்றால் நீங்கிநிற்கையும், மேயப்போனவிடத்தில் அவன் திருக்குழலோசைவழியே போகையும், வருகையும். "இன்று மேய்த்துவந்தவளுகையாலே நாளைமுதலாக மேலுள்ள காலமெல்லாம் போகாதே கொள்" என்று நியமித்தாள். அவன் அதுக்கு இசையாமையாலே திருவோணத் திருநாளுள்ளவாகிலும் போகாதே கொள்ளென்கிறாள். (கோலம் செய்திங்கேயிரு) "கோலம் செய்தால் இங்கேயிரு" என்று ஒப்பனையிலே உபக்ரமிக்கிறாள். .... (கூ)

ணம் செய்வதாகக்கறியமுதுகளும அமுதுபடிகளும் சேர்த்துபாத்ரஸ்த்தமாக்கிவைத்தேன். (கண்ணா) எனக்குக் கண்ணாயுள்ளவனே. (நீ நாளைத்தொட்டுக் கன்றின்பின்போகேல்) "ஜாத்யுசிதமான தர்மம்" என்று கன்றுகள் மேய்க்க நீ, நாளை முதலாக கன்றுகளின் பின்னே போகாதே கொள். '(கோலஞ்செய்திங்கேயிரு) ஆபரணாதிகளால் வந்த வொப்பனையை யுடையவனாய்க்கொண்டு அகத்தை விட்டுப் போகாமல் இங்கேயிருவென்று அநுவர்த்தந பூர்வகமாக நியமித்துச் சொல்லுகிறாள். ... . (கூ)

"ஏர்" என்றதினர்த்தம் (அழகிய) என்றது. "கண்ணா" என்றதைக்கடாக்ஷித்து (அநுவர்தநபூர்வகமாக) என்றது. ... ... (கூ)

(க) தி-வாய்-கூ-ச-க. † (பா) எறட்டு.

மூ.—புற்றரவல்கு லசோதைநல்லாய்ச்சி
தன்புத்திரன் கோவிந்தனைக்
கற்றினம் மேய்த்துவரக் கண்டுகந்தவள்
கற்பித்தமாற்றமெல்லாம்
செற்றமிலாதவர்வாழ்தரு தென்
புதுவை விட்டுசித்தன்சொல்
கற்றிவைபாடவல்லார் கடல்வண்ணன்
கழலிணை காண்பர்களே. (௧௦)

அவ.—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

ஸ்வா.—(புற்றரவித்யாதி) "புற்றரவல் குலசோதை" என்கையாலே தன் நிலத்திலே செவ்விகுன்றாமல் வளருகையாலே திரட்சியும் நீட்சியும் இடைக்கு உபமாநமாகச்சொல்லக்கடவது. இப்படியிருக்கிறவிடையையும், "அசோதை" என்கிற வ்யக்திநாமப்ரவித்தியுமுடையளாய்,"நல்லாய்ச்சி" என்கையாலே ஜாத்யுசிதமான தர்மத்தால் வந்த ஸ்நேஹமாத்ரமேயன்றிக்கே, க்ருஷ்ணன்பக்கலிலே அத்யந்த ஸ்நேஹியுமாயிருக்கிறவள். (தன்புத்திரன் கோவிந்தனை) "தன்புத்ரன்" என்கிறதே ப்ரதாநமாய், "கோவிந்தன்" என்கிற

அவ.—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப்பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா.—(புற்றரவித்யாதி) தன்நிலத்திலே மிடியற வளருகையால்வந்த ஒளியையும் கொழுப்பையுமுடைத்தான அரவினுடைய ப(ஃ)ணம் போலே யிருக்கிற நிதம்பப்ரதேசத்தை யுடையளாய் "அசோதை"என்கிற திருநாமத்தையுடையளாய்,புத்ரவிஷயத்தில் ஸ்நேஹத்தையுமுடையளாயிருக்கிற ஆய்ச்சியானவள். (தன்புத்திரன் கோவிந்தனை) தன் புத்ரனுன கோவிந்தனை. இவளுக்குப்புத்ர

அரு:—பத்தாம்பாட்டு. (புற்றரவித்யாதி) (மிடியற) என்றது - க்லேசமற வென்றபடி. (கொழுப்பு) புஷ்டி. "நல் "என்றதினர்த்தம் (புத்ரேத்யாதி). ஆய்ச்சி "கோவிந்தனை" என்றால் போராதோ? "தன்புத்திரன்" என்று விசேஷிப்பானென் னென்ன, அதுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (இவளுக்கித்யாதி). ஆனால் "புத்திரன்" என்றால், தான்போராதோ ? கோவிந்தனென்ன வேணுமோ வென்ன, இதுதிருநாமம் சொன்ன வித்தனை யென்று விவ

திருநாமமும் பின்பிறே தோன்றுகிறது. இவள் வயிற்றில் பிறப்பாலேயிறே கோவிந்தனுய்த்ததும். (க) "நந்தன் மைந்தனாக வாகும்நம்பி" என்றாப்போலே.

(கற்றினம் மேய்த்து வரக்கண்டுகந்து) (கற்றினம்) கன்றுத்திரள். அத்திரளில் தானுமொருவனாய், அவையொன்றையொன்று பிரியாதாப்போலே தானும் அவற்றோடே நெஞ்சுபொருந்தியிறே மேய்ப்பது. (மேய்த்து) பறித்துத்தின்ற வல்லகன்றுகள் வயிறு நிறைந்தாலும், பறித்துக்கொடுத்தாலும் மென்றிறக்கமாட்டாதவற்றுக்குக் கசக்கிக்கொடுத்து வயிற்றை நிறைத்தாலிறே இவன் தான் மேய்த்தானாக ப்ரதிபத்தி பண்ணுவது. (இப்படி மேய்த்து வரக்கண்டு) மேயாதேவரிலும் வரவுதானே போரும்காணும் இவளுகப்புக்கு. (அவள் கற்பித்தமாற்றமெல்லாம்) இனியொருநாளும் மேய்க்கப் போகக்கடவையல்லையென்று, அவள் பலகாலும் கற்பித்து நியமித்த ப்ரகார வ்யாஜமெல்லாத்தாலும்.

(செற்றமித்யாதி) மங்களாசாஸந பர்யந்தமாய், ஸகலப்ரமா

ணுகையாலேயிறே, கோவிந்தனாகத்தான் பெற்றது. க்ருஷ்ணனை யென்றபடி. (கற்றினம் மேய்த்துவரக்கண்டுகந்து) கன்றுகளினுடைய ஸமூஹத்தை ஒன்றொழியாமல் வயிறுநிறையமேய்த்து, அத்தாலே ஸந்துஷ்டனாய் வரக்கண்டு ப்ரீதையாய், (அவள்கற்பித்த மாற்றமெல்லாம்) அவள் அவனைக்குறித்து "இன்னபடி செய், இன்னபடிசெய்" என்று கற்பித்த சொலவுகளெல்லாவற்றையும்.

(செற்றமித்யாதி) மங்களாசாஸநபரராய் அநுகூலரைக்கூட்டியும் ப்ராதிகூலரை நீக்கியும் தாம்செய்யும் வ்யாபாரங்களில் அஸூ

யைக் கருத்தருளுகிறார் (க்ருஷ்ணனை யென்றபடி) என்று. "குட்டனே முத்தம்தா, ஆடியமுதுசெய், கன்றின்பின் போகேல், கோலம் செய்திங்கேயிரு" என்கிறபாசுரங்களை யுட்கொண்டர்த்த மருளுகிறார் (அவளவனை யித்யாதி).

"செற்றம்" என்று - அஸூயையாய், இந்தவஸூயை அர்த்தகாமபரராக ஆழ்வாரிடத்திலே சிலர்க்கு ஜநிக்குமோ? அப்ரஸக்தமாகச் "செற்றமில்லாதார்" என்று விசேஷிப்பானென் னென்ன, அதுக்கு "வாழாள்பட்டு நின்றீர்" என்கிறபாட்டை உட்கொண்டு தாத்பர்ய மருளுகிறார் (மங்களா

(க) தி-மொ.உ-உ-ச.

ணுநுகூலமான விவருடைய வ்யாபாரங்களும், (க) "எங்கள் குழு வினில் புகுதலொட்டோம்" என்கிற வைராக்ய ப்ரதானோபதேச ங்களும் கேட்டால், (உ) "மநஸூயஸே - அஸூயவே" என்னுமா போலே அத்யந்தாஸஹமானராயிராதவர்கள் வர்திக்கைதானே அத்தேசத்துக்கு வாழ்வாக, (ந) "இருந்தவூரிலிருக்கும்மானிடர்" என்னுமாபோலேயும், (ச) " திரிதலால் - தவமுடைத்து " என்றுப்போலேயும் நினைத்தருளிச் செய்கிறார். " தரு " என்கையா லே-பூர்வவாக்யத்தில் உத்தமனால் வந்த க்ரியாபத வர்தமாநம்போ லே, நிலைக்கு நிலைமேலேபோகிற பரிபாகயோக்யரென்று காட்டுகிறது. அதுவிறே அத்தேசத்துக்கு வாழ்வை உபகரிக்கையாகிறது. ஆகை யாலே, (தென்புதுவை விட்டுசித்தன்) என்கிறார். ஸ்ரீவில்லிபுத் தூரான திருமாளிகை-தெற்குத் திக்கில் ப்ரதாநமாயிறேயிருப்பது. ஆழ்வார்களெல்லார்க்கும் திருமகளாராய் நாய்ச்சியாரவதரிக்கை யாலும், தம்மையடிமைகொண்டு * மயர்வறமதிநலமருளின வட பெருங்கோயிலுடையான் கண்வளருகையாலும், பெரிய பெருமா ள் * அன்பொடு திருக்கண் நோக்கின திருநகரிபோலே, தெற்குத் திக்கில் ப்ரதாநமாயிறே திருமாளிகை தானிருப்பது. "விட்டு சித்தன்" என்றது-விஷ்ணுவை சித்தத்திலேயுடையவனென்றபடி. அதாவது - அஸாதாரணமான விக்ரஹநாநாத்வத்துக்கும் குண நாநாத்வத்துக்கும் அநுப்ரவேச வ்யாப்தியும் மிகையான நித்ய விபூதிக்கும், ஸ்வரூபவ்யாப்திக்கும் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகை யாலே.

(சொல்கற்றிவைபாடவல்லார்) இவருடைய மங்களாசாஸநச் சொற்கள் ஒரு ஆசார்யன் ஸ்ரீபாதத்திலே இயல் முன்னாகக்கற்று, கற்றப்ரகாரத்தலே இவையென்று தர்ஸித்து, ஸாபிப்ராயததோ

யையில்லாதவர்கள் வர்த்திக்கிற தர்ஸநீயமான ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரு க்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த சொல்லான விவ ற்றை. (கற்று - பாடவல்லார்) ஒராசார்யன் பக்கலிலே அப்யஸித் து, இதிலுண்டான ரஸ்யதையாலே ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க்கொண்டு பாடவல்லார். (கடல்வண்ணன் கழலிணை காண்பர்களே) "காலிப்

த்யாதி). பாடவென்ன வமைந்திருக்க, 'கற்று" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமரு ளுகிறார் (ஒரீத்யாதி). ... ... (க0)

(க) திருப்பல்லா-ந. (உ) கீ- (ந) ச-ச- (ச) பெரு-க0-கு-தி-

டே பாடவல்லார். (கடல்வண்ணன் கழலிணை காண்பர்களே) கடல் நிறம்போலே திருமேனியையுடையவனென்னுதல். கடல்போலே ஸ்வபாவத்தையுடையவனென்னுதல். (வண்ணம்) ஸ்வபாவம். ஒன்றுக்கொன்றொப்பான திருவடிகளைத் தாம்கண்டாப்போலே (க) "சேவடி செவ்வி திருக்காப்பு" என்று காணப் பெறுவர்களென்று பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி
மூன்றும்பத்து மூன்றும் திருமொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி
மூன்றும்பத்து நாலாம் திருமொழி.
தழைகளும் ப்ரவேசம்.

அவ;-கீழே "நாளைத்தொட்டுக் கன்றின்பின் போகேல்கோலம் செய்திங்கேயிரு" என்கையாலே ஏழுநாளுமிருந்து திருவோணத் திருநக்ஷத்ரமும் கொண்டாடிவிட்டபின்பும் பசுக்களையும்கன்றுகளையும் மேய்க்கப்போய், அவை மேய்ந்த ப்ரீதியாலே தன்னை நாநாப்ரகாரமாக அலங்கரித்துக் குழலூதுவது, இசைபாடுவது, ஆடுவ

பின்னே வருகின்ற கடல்வண்ணன்" என்று சொன்னகடல்போன்ற நிறத்தையுடையனான க்ருஷ்ணனுடைய பரஸ்பர ஸத்ருமான திருவடிகளைத் தாம் கண்டாப்போலே கண்டநுபவிக்கப் பெறுவரென்கை. ... . (௧௦)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றும்பத்து மூன்றும்திருமொழி முற்றிற்று.

நாலாம் திருமொழி தழைகளும் ப்ரவேசம்.

அவ;—கீழே- "நாளைத்தொட்டுக் கன்றின்பின் போகேல் கோலம் செய்திங்கேயிரு" என்கையாலே, ஏழுநாளெழுந் தருளியிருந்து திருவோணத் திருநக்ஷத்ரமுங்கொண்டாடிவிட்டபின்பு, பசுக்களையும் கன்றுகளையும் மேய்க்கப்போய், அவைமேய்ந்த ப்ரீதி

அரு:—தழைகளும்ப்ரவேசம். "ஆநிரையின மீளக்குறித்த" என்றத்தையும் "கன்றுகள்மேய்த்தது" என்றத்தையும் கடாக்ஷித்தருளுகிறார் (பசுக்களையும் கன்றுகளையும்) என்று. சிலநாள்கன்றுகளைமேய்த்தும், சிலநாள் பசுக்

(க) திருப்பல்லா-க.

தாய்க் கொண்டு தானும் தன்னேராயிரம் திருத்தோழன் மாருமாகப் பெரிய மேனுணிப்போடே எழுந்தருளி வருகிற ப்ராகாரத்தைக்கண்டு, திருவாய்ப்பாடியில் பெண்கள் இவன் பக்கல் அத்யந்தஸ்நேஹத்தோடே விக்ருதைகளாய், ஒருவரை யொருவர் அழைத்துக் காட்டியும், நியமித்தும், நியாம்யைகளாகாநார் எதிர் நின்றுபட்டமெலிவுகண்டும் சொன்ன பாசுர விசேஷங்களை வ்யாஜமாக்கித் தாமும் அநுபவித்து, இனிபராய் தாமநுபவித்த ப்ரகாரத்தை ஸாபிப்ராயத்தோடேபாடி அநுபவிப்பார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார். .... *

யாலே தன்னை நாநாப்ரகாரமாக அலங்கரித்து, குழலூதுவது இசைபாடுவதாய்க்கொண்டு தானும் * தன்னேராயிரம் திருத்தோழன் மாருமாகப் பெரியமேனுணிப்போடே எழுந்தருளி வருகிற ப்ரகாரத்தைக் கண்டு, திருவாய்ப்பாடியிலே பெண்கள் பலகணிவழியேநுழைந்து பார்ப்பாரும் நிற்பாரும், "அவன் வரும்போதாக எதிரே நின்று உங்கள் வளையை யிழவாதே கொள்ளுங்கோள்" என்பாரும், "வருகிற வவன்வடிவை என்பெண் அருகேநின்று கண்டாளித்தனை, அதுகண்டு இவ்வூரொன்று புணராநின்றது" என்பாரும், அவன்வருகிற படியைத் தெருவிலேகண்டு, அவன்பக்கல் ஸ்நேஹத்தாலே தாங்கள் விக்ருதைகளாய், காணுதாரையும் அழைத்துக்காட்டுவாரும், அவன் சேஷ்டிதத்திலே ஈடுபட்டுத் தாங்கள் அநந்யார்ஹரானமையைச் சொல்வாரும், அவன் தெருவே வருமாகில் "எங்கள்பந்தைப்பறித்துக்கொண்டுபோனவன்" என்று வளைத்து "அவனுடைய பவளவாய் முறுவல் காண்போம்" என்பாரும், அவன் வரவைக்கண்டு தாம் தாமீடுபட்டமை தாய்மார்க்குச் சொல்லும்படிவிக்ருதைகளாவாருமாய், இப்படி அவன்பக்கல் காமுற்ற ப்ரகாரத்தை அவர்களெல்லாருடையவும் பாவவ்ருத்தியையுடையராய்க்கொண்டு, தாம்அவனைக்குறித்துப்பேசி ப்ரீதராகிறார் - இத்திருமொழியில்.

களைமேய்த்தும் வந்த வந்திகள் தோறும் அவனை அநுபவித்து ஈடுபட்டார்களென்று திருவுள்ளம். " தன்தோழன்மாரோடு கலந்துடன் வருவானை " என்றத்தைப்பற்ற, (தானும்தன்னேராயிர மித்யாதி). (அவர்களெல்லாருடையவும்) என்றது - தாய்மாருடையவும் பெண்களுடையவு மென்றபடி. (அவனைக்குறித்து) என்றது - அவன் விஷயமாக வென்றபடி.

மூ.—தழைகளுந் தொங்கலுந் ததும்பியெங்கும்
தண்ணுமையெக்கம் மத்தளிதாழ்பீலிக்
குழல்களுங் கீதமுமாகியெங்கும்
கோவிந்தன் வருகின்றகூட்டங்கண்டு
மழைகொலோ வருகின்றதென்று சொல்லி
மங்கைமார் சாலகவாசல்பற்றி
நுழைவனர் நிற்பனராகியெங்கு
முள்ளம்விட்டூண்மறந்தொழிந்தனரே. (௧)

ஸ்வா;—முதற்பாட்டு. (தழையித்யாதி). (தழை) - குடை. (தொங்கல்) - பீலிதாழ்குடை. (ததும்புதல்) கிளப்பம் (தண்ணுமை) திருவரையில் சாத்தின சிறுப்பறை. "எக்கம்" என்று - ஏகமாய், ஒருதலைப்பறை யென்றபடி. (மத்தளி) பெருமுழக்க வாத்யம். (தாழ்பீலி) தூக்கின சின்னமென்னுதல். பீலிதாழ்ந்த வாத்யமென்னுதல். (குழல்கள்) இலைக்குழல், வேய்ங்குழல் முத

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (தழையித்யாதி) தழையென்றும், தொங்கலென்றும்-பீலிக்குடைவிசேஷங்கள். [தழை தொங்கல்சாபாலம் பிச்சம் குளிரி பீலிக்குஞ்சமாகும்] என்று தழையென்றும், தொங்கலென்றும், சாபாலமென்றும், பிச்சமென்றும், குளிரியென்றும், பீலிக்குடைக்குப் பேராகச்சொன்னினிறே திவாகரன். எல்லாம் பீலிக்குடைக்குப்பேரானாலும், அதில் ஆகாரபேதமுண்டாகையாலே,தழையென்றும், தொங்கலென்றும்பிரித்துச்சொல்லுகிறது. "தழைகளும்" என்று பலவாகச்சொல்லுகையாலே, "தொங்கலும்" என்கிற விடத்திலும் பஹுவசநம்விவக்ஷிதம். (ததும்பியெங்கும்) எங்கும் நிறைந்து. (தண்ணுமை) அதாவது- ஒருமங்களவாத்யவிசேஷம். எக்கமாவது - ஏகதந்த்ரியாய், மத்தளியென்று பிரித்துச்சொல்லவுமாம். அன்றிக்கே, (எக்கம்மத்தளி)என்று ஒரு பறைவிசேஷமாகவுமாம். (தாழ்பீலி) பீலிதூக்கின சிஹ்நமென்னுதல்; பீலிதாழ்ந்த வாத்யமென்னுதல. (குழல்களும)இலைக்கு

அரு:—முதற்பாட்டு. (தழைகளு மித்யாதி). (பீலிக்குடை) - மயில்தோகையால் பண்ணினகுடை. (சின்னம்) என்றது - ஊதுகிறதிருச்சின்னமென்றபடி.

லானவை. (கீதமும்) ஜாத்யுசிதமான பாட்டுக்களும். ந்ருத்தவிசேஷங்களு மெங்கு முண்டாக்கி. "தழைகள்" என்று - கொம்புசெறிந்த பசுந்தழைகள், சாத்தின பீலித்தழைகள். (தொங்கல்) குடைமேல் மாலைகளாதல். சாத்தின இலைத்துடையாதலாம். பிள்ளைகளும் தானுமாக, (கோவிந்தன் வருகின்ற கூட்டங்கண்டு) கோவிந்தன் * தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளான கூட்டத்தோடே மிகவும் ஆரவாரித்துக் கொண்டு வருகிற ப்ரகாரத்தைக்கண்டு. (கோவிந்தன்) கோக்களை ரக்ஷிக்குமவன், கோக்களையுடையவன்; இந்த்ரியங்களை இதர விஷயங்களில் போகாமல் * த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரம் பண்ணவல்லவன்.

(மழைகொலோவருகின்ற தென்று சொல்லி மங்கைமார்) மேகஸமூஹங்களோதான் தரைமேலே நடந்துவருகிற தென்று "இதோர்ராஶ்சர்யமிருந்தபடியென் ?" என்று யுவதிகளானவர்கள் மிகவும் கொண்டாட்டத்தோடே சொல்லி, (சாலகவாசல்பற்றி) பலகணித்வாரங்களைப்பற்றி நின்று, (நுழைவனர் நிற்பனராகி) வ்யாமோஹத்தாலே சென்று மேல் விழுவதாக நுழைவாரும்,

---

ழல், வேய்ங்குழல் முதலான குழல்களும். (கீதமும்) ஜாத்யுசிதமான பாட்டுக்களும். (ஆகியெங்கும்) எங்குமிவையேயாய்க்கொண்டு. (கோவிந்தன்வருகின்ற கூட்டங்கண்டு) கோரக்ஷணத்துக்கு முடிசூடினவன் * தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளும் தானுமாய் வருகிற திரளைக்கண்டு.

(மழைகொலோ வருகின்றதென்றுசொல்லிமங்கைமார்) "மேகஸமூஹமோதான் தரைமேலேநடந்துவருகிறது" என்று யுவதிகளான ஸ்த்ரீகள் கொண்டாட்டத்துடனே சொல்லி. (சாலகவாசல்பற்றி) பலகணித்வாரங்களைக் கிட்டி. (நுழைவனர்நிற்பனராகி) வ்யாமோஹத்தாலேசென்று மேல்விழுவதாகநுழைவாரும், ஜாலகப்ரதி

எல்லாரும் தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளாகையாலே நீலமேகஶ்யாமனை யிவன்போல்வாரென்று திருவுள்ளம்பற்றி "மழை" என்றதுக்கு (நீலமேகஸமூஹம்) என்றது. "க்ருஷ்ணன் தன் தோழரோடு வருகிறான்" என்றறிந்தவர்கள், "மழைகொலோ" என்றுஸம்ப்ரமிக்கை அநுபபந்நமாகையாலே (கொண்டாட்டத்துடன்) என்றது. "மறந்தார்" என்றால், இனிமேல் நினை

மூ.—வல்லிநுண்ணித ழன்னவாடைகொண்டு
வசையறத் திருவரைவிரித்துடுத்துப்
பல்லிநுண்பற்றாக வுடைவாள்சாத்திப்
பணைக்கச்சுந்திப் பலதழைநடுவே
முல்லைநன்னறுமலர் வேங்கைமலரணிந்து
பல்லாயர்குழாநடுவே
எல்லியம்போதாகப் பிள்ளைவருமெதிர்நின்
றங்கினவளையிழவேன்மினே. (௨)

ஜாலகப்ரதிபந்தத்தாலும், பந்துவர்கபீதியாலும், ஸ்த்ரீத்வாபி மாநபாஹுள்யத்தாலும் நிற்பாருமாகி. (எங்குமுள்ளம் விட்டு) அவன் போம்வழி யெங்கும் நெஞ்சுகளைப்போகவிட்டு. (ஊண்மறந்து) நெஞ்சில்லாதார்க்கு உண்ணலாமோ? பூதகாலத்திலுண்டத்தை நினைக்கலாமோ? இப்போது உண்டு நிறைந்தவர்களுக்கு உண்ணலாமோ?. (ஒழிந்தனரே) இனிகாலாந்தரத்திலும் ஜீவநஸாபேக்ஷகளாகமாட்டார்களென்று தோற்றும்படி வேறுபட்டார்களிறே. .... (௧)

ஸ்வா;—இரண்டாம்பாட்டு. அவன் வரவுகண்டு நெஞ்சிழந்தவர்கள் "அவன்வரும்போது எதிரே நில்லாதே கொள்ளுங்கோள்" என்று நிஷேதிக்கிறார்கள்.

ஸ்வா;—(வல்லியித்யாதி) திருவரைக்குத் தகுதியாய், மார்த்

பந்தத்தாலும் பந்துவர்க்கபீதியாலும் ஸ்த்ரீத்வாபிமாநத்தாலும் நிற்பாருமாகி. (எங்குமுள்ளம்விட்டு) அவன் போனவழியெங்கும் நெஞ்சைப்பரக்கவிட்டு. (ஊண்மறந்தொழிந்தனரே) உணவை மறந்து விட்டார்கள். உணவை நினைக்கும்போது நெஞ்சுவேணுமிறே; நெஞ்சு அவன்பின்னே போய்விட்டதே; நெஞ்சில்லாதார்க்கு நினைக்கப்போமோ?. ஆகையாலே, "மறந்தனர்" என்னுதே, மறந்துவிட்டார்களென்கிறது. ... . (௧)

க்கை யோக்யத்தை யாகிலு முண்டு; "மறந்தொழிந்தார்" என்றால் அதுவுமிலலையென்னுமிடம் தோற்று மென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அப்படியாகைக்கு ஹேதுவேதென்ன வருளுகிறார் (உணவையித்யாதி). ... ... (௧

அரு,—இரண்டாம்பாட்டு. (வல்லியித்யாதி). "வல்லி" என்று-ஸாமாந்யமாகக் கொடியைச்சொன்னால், இவனுடுத்த திருப்பரி வட்டத்துக்கு ஸத்

தவமான திருப்பரியட்டைத்தைக் கொண்டு வசைவும் முசிவுமற விரித்துச்சாத்தி. "வல்லி" என்று-கல்பகத்தில் படர்ந்த கொடியில் பூப்போலே மார்தவமான திருப்பரியட்ட மென்னவுமாம், உடைவாய்ப்பும் - திருவரைபூத்தாப்போலே. (பல்லியித்யாதி) (பணைக்கச் சுந்தி-பல்லி நுண்பற்றாக வுடைவாள்சாத்தி) திருவரையில் சாத்தின பரியட்டத்துக்குமேலே முசிவறவிரித்து நெருங்கச் சாத்தின பெரியகச்சைக்கிளப்பித் திருக்குற்றறுடைவாளைத் திருவரையிலே வேர்விழுந்தாப்போலே சாத்தி. "பல்லி" என்று - வேர்பற்று. பல்லி தாளாகவுமாம். (பலதழைநடுவே) பலகுடைகிய

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (வல்லியித்யாதி) கல்பகவல்லியினுடைய நுண்ணிதாகிய இதழ்போலே ம்ருதுவாய் நிறத்திருக்கிற பரியட்டத்தைக்கொண்டு. (வசையறத்திருவரை விரித்துடுத்து) நன்றாகத்திருவரையிலே விரித்துச்சாத்தி. "வசையற" என்றது-பழுதற வென்றபடி. பரிவட்டம் நன்றானாலும் உடுக்கவல்லதொரு ஸாமர்த்த்யமுண்டிறே. அதாவது - பரிவட்டம் சாத்தினால், (க) "𑌕𑍌𑌶𑍇𑌯𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌕𑌟𑍀𑌤𑌟𑌮𑍍 - கௌஶேயபுஷ்பிதகடீதடம்" என்கிறபடியே திருவரை பூத்தாற்போலேயிருக்கை. (பல்லியித்யாதி) (பணைக்கச்சுந்தி-பல்லிநுண்பற்றாகவுடைவாள் சாத்தி) திருவரையிற் சாத்தினபரிவட்டத்துக்குமேலே முசிவறவிரித்து, அழுந்தச்சாத்தின பெரிய கச்சைக்கிளப்பி, சுவர்களிலே நீரந்த்ரமாகப் பல்லி பற்றிக்கிடந்தாப்போலே, வைத்துக் கட்டினதாயிராதே, "ஸஹஜம்" என்னலாம்படி திருக்குற்றுடைவாளைச்சாத்தி, (பலதழை நடுவே) பலபீலிக்குடைகளின் நடுவே.

ரூபமாகா தென்று விசேஷிக்கிறார் (கல்பகேத்யாதி). வல்லியித்யாதியாலே நல்லதாயிருந்த திருப்பரியட்டத்தை எங்ஙனே உடுத்தாலும் நன்றாயிருக்குமே; "வசையற" என்று விசேஷிக்கவேணுமோ வென்ன வருளுகிறார் (பரிவட்டமித்யாதி). "பல்லிநுண்பற்றாக" என்று மேலேயிருக்கையாலே, அதுக்கநுகுணமாக "பணைக்கச்சு" என்றத்தை விசேஷிக்கிறார் (திருவரையித்யாதி). "பணை" என்றதினர்த்தம் - (பெரிய) என்றது. "உந்தி" என்றதினர்த்தம் (கிளப்பி) என்றது. "நுண்" என்றதின்பலிதம் (நீரந்த்ரமாக) என்றது. பல்லி பற்றுப்போலே யிருக்கையை தார்ஷ்டாந்திகத்திலே வறிட்டுக் காட்டுகிறார் (வைத்தித்யாதி).

(க) ர-ஸ்த-௧.

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ௩-ப, ௪-தி, ௨-பா, வல்லி. நிகூடு ன்னுதல். பலதழைக்கொம்பென்னுதல். இவை பிடித்து வருகிற திருத்தோழன்மார் நடுவே.

(முல்லையித்யாதி)ஜாத்யுசிதமாய், செவ்விகுன்றுமல் பரிமளிதமாய், விகஸிதமான முல்லைமலர் வேங்கைமலர்தொடுத்துச்சாத்தி. (பல்லாயர் குழாநடுவே) தழையெடுத்து வருகிறவர்களையும் இவன் தன்னையும் சூழ்ந்து ஒத்ததரத்தராய்வருகிற அநேகமான ஆயர்கள் நடுவே. (எல்லியம் போதாகப் பிள்ளைவரும்) எல்லி-மாலைக்காலம். அஸ்தமித்தபின்பாக *நந்தன்மைந்தனாக வாகுநம்பிவரும். (வரும்) ஸூரிஸங்க்கமத்யே வநமாலை யடையாளமாகத் தன்னைத் தோற்றுவிக்குமா போலே, முல்லைமாலையாலே தன்னைத் தோற்றுவித்துக் கொண்டு ஆயர்கள்நடுவேவரும். (எதிர்நின்றங்கினவளையிழவேல்மினே) எதிர்நிற்கையென்றும், வளையிழக்கையென்றும் இரண்டில்லை போலே காணும். எதிர்நின்றவர்களில் இனவளைகளிலே ஒருவளை நோக்கவல்லாருண்டோ?. ... ... (௨)

(முல்லைபித்யாதி) ஜாத்யுசிதமாக, செவ்விகுன்றுமல் பரிமளிதமாய் விகஸிதமான முல்லைப்பூவும் வேங்கைப்பூவுமாகிறவிவற்றைத் தொடுத்துச் சாத்தி; (பல்லாயர் குழாநடுவே) "தன்னேராயிரம் பிள்ளைகள்" என்கிறபடியே தன்னோடொத்த தரத்தராய், தன்னை ஸேவித்துக்கொண்டு வருகிற பல ஆயருடைய திரள்நடுவே. (எல்லியம்போதாகப் பிள்ளைவரும்) அந்தியம்போதாக ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகனானவன் வரும். (எதிர்நின்றங்கினவளை யிழவேன்மினே) அவன் வருகிற வழியிலே எதிரேநின்று உங்கள் கையில் கிடக்கிற திரளானவளையை யிழவாதே கொள்ளுங்கோள். எதிர்நிற்கையென்றும், வளையிழக்கையென்றும் இரண்டில்லைபோலே காணும். "இனவளையிழவேன்மின்?" என்கையாலே - எதிர்நின்றவர்களில் இனவளையில்ஒருவளைநோக்கவல்லாரில்லையென்னுமிடம்சொல்லுகிறது

"நன்னறுமலர் முல்லை வேங்கை மலரணிந்து" என்றந்வயித்தர்த்தமருளுகிறார் (ஜாத்யுசித மித்யாதி). "ஆயர்" என்றுஸாமாந்ய சப்தமாகையால், பெரியோர்களைச் சொல்லில், சேர்த்தி யழகு ஸித்தி யாமையாலும், "குழாநடுவே பிள்ளை வரும்" என்கையாலே இவனுடைய ப்ராதாந்யம் தோன்றுகையாலே விச்சஷிக்கிறார் (தன்னேராயிர மித்யாதி). எதிர் நின்றமாத்ரத்திலே வளையிழக்க வேணுமோ வென்ன; அதினுடைய கார்ய காரணபாவத்தினுறப்பை யருளிச்செய்து ஈடுபடுகிறார் (எதிரித்யாதி). (௨)

மூ.—சுரிகையுந் தெறிவில்லுஞ் செண்டுகோலும்
மேலாடையுந் தோழன்மார் கொண்டோட
ஒருகையா லொருவன்றன் தோளையூன்றி
ஆநிரையினமீளக் குறித்தசங்கம்
வருகையில் வாடியபிள்ளை கண்ணன்
மஞ்சளும்மேனியும் வடிவுங்கண்டாள்
அருகேநின்றாளென் பெண்ணேக்கிக்கண்டாது
அதுகண்டிவ்வூரொன் றுபுணர்க்கின்றதே (௩)

ஸ்வா;—மூன்றும்பாட்டு. தாயாரானவள் பெண்பிள்ளைக்கு வந்த பழிசொல்லு பரிஹரிக்கிறதாயிருக்கிறது இப்பாட்டு.

ஸ்வா;—(சுரிகையித்யாதி). "சுரிகை" என்று - ஓராயுதவிசேஷம். கீழே திருக்குற்றுடைவாள் சாத்தியென்றாள். இப்போது சுரிகையென்கையாலே * சென்று செருச்செய்யுமவர்களாகையாலே ஆயுதமும் வேணுமிறே. மேலே லீலாரஸஹேதுவான சுண்டுவில்லும் செண்டு கோலும் வருகையாலே, சுரிகையும் விளையாடுப்பத்திர மென்னவுமாமிறே. (மேலாடையும்) பசுமேய்த்துவரும்

வ்யா;—மூன்றும்பாட்டு. (சுரிகையித்யாதி) பசுமேய்க்கப் போம்போது விரோதிநிரஸநத்துக்கும் லீலைக்குமுறுப்பான உபகரணங்கள்பலவும் கொண்டாய்த்துப்போவது. "சுரிகை" என்று ஓராயுதவிசேஷம். கீழே, "உடைவாள்சாத்தி" என்றும், இங்கே, "சுரிகை" என்றும் சொல்லுகையாலே விரோதிநிரஸநத்துக்குடலான ஆயுதங்கள். * சென்று செருச்செய்யு மவர்களாகையாலே ஆயுதமும் வேணுமிறே. தெறிவில்லாவது - சுண்டுவில்லு; இதுவும் செண்டுகோலுமலீலைக்குஉபகரணம்; இவற்றையும்.(மேலாடை

அரு;—மூன்றும்பாட்டு. (சுரிகையித்யாதி) பசுமேய்ப்பார்க்குக்கோலும் குழலு மொழிய, சுரிகைமுதலானவை கொண்டு போகப்ரஸக்தி யேதென்ன வருளுகிறார் (பசுமேய்க்க வித்யாதி). (ஆயுதவிசேஷம்) என்றது- சூர்க்கத்தி யென்றபடி. சூர்க்கத்தி யெல்லாமலங்காரத்துக் காமதொழிய, இதுவிரோதிநிரஸநத்துக்கு உடலென்று சொல்லலாமோவென்ன, அத்தை ஸமர்த்தித் தருளுகிறார் (கீழேயித்யாதி). இடையர் ராஜாக்களைப்போலே யுத்தம்பண்ணுவர்களோ, ஆயுதமெடுக்கைக் கென்ன; அதுக்கு ப்ரமாணபூர்வகமாக யுத்தம் பண்ணுவர்களாகையாலே ஆயுத மெடுக்கவேணு மென்கிறார் (சென்று செருவித்யாதி). (இவற்றையும்) என்றது - சுரிகைமுதலான வற்றையுமென்

போது திருவரைக்குத் தகுதியாக முன்பு சாத்தின பரியட்டத்து டனே சாத்தத்தகுதியான மேல்சாத்தும். (தோழன்மார் கொண் டோட) (க) ''உகந்து தோழன் நீ'' என்று அவன் தானுகந்தவள வேயன்றிக்கே, அவன் தன்னை உகந்த தோழன்மார், இவைதானே புருஷார்த்தமாகக் கொண்டோட.

(ஒரு கையாலொருவன் தன் தோளையூன்றி) தோழன்மாரில் யும்) பசுமேய்த்துவரும்போது திருவரைக்குத் தகுதியாக, முன்பு சாத்தின பரியட்டத்துடனேசாத்துகைக்குத் தகுதியான மேற் சாத்தையும் (தோழன்மார் கொண்டோட) ஸமாநவயஸ்கரா ய்த் தனக்கு ஸ்நேஹிகளாய்த் தன்னையொருக்ஷணகாலமும் பிரிந் திருகக்மாட்டாத தோழன்மாரானவர்கள் தங்கள் தங்கள் கைகளி லேகொண்டு அபேக்ஷிதஸமயத்திலே கொடுக்கைக்காகஓரடி தாழா மல் பின்னே விரைந்து ஸேவித்துக்கொண்டுவர.

(ஒரு கையாலொருவன்றன் தோளையூன்றி) கீழ்ச்சொன்ன தோழன் மாரளவன்றிக்கே, உயிர்த்தோழனைப் ப்ரியபரனுமாய்

படி. இப்படி அநுவதித்தது ''தோழன்மார் கொண்டோட'' என்றதுக் கநுகுணமாக த்விதீயாந்த மாக்குகைக்காகவும், ''மேலாடை'' என்றது - விரோதிநிரஸநலீலோபகரண கோடியென்கைக்கு பஹிர்பூத மென்கைக்காக வுமென்று கொள்வது. (முன்புசாத்தின) என்றதுக்கு - கீழில் பாட்டில் அரையிலே சாத்தின தாகச் சொல்லப்பட்ட தென்று கருத்து. (தகுதியான) என்றதுக்கு - ''வல்லி நுண்ணி தழன்ன'' என்ற விசேஷணம் எங்கும் விவக்ஷி தமென்று கருத்து. ''தோழன்மார் கொண்டோட'' என்றதுக்கு - கொண் டோடிப்போக வென்றர்த்த மாகில், தோழன்மாராகக் கூடாமையாலே ''பின் னேயோடிவர'' என்றே அர்த்தம் விவக்ஷித்து,மேய்கிற பசுக்களின் பின்னே அங்கங்கே யிருந்த தோழன்மார் க்ருஷ்ணன் ஊரேறப் போவதாக வொருப் பட்டு, சங்கு குறித்தவாறே, இருந்த விடத்திலிருந்துஸத்வரராய் வந்தமை யையுட்கொண்டு, அதுக்குஹேதுவாக, ''தோழன்மார்'' என்றதுக்கு விவக்ஷி தார்த்தங்களைக் காட்டுகிறார் (ஸமாநேத்யாதி).(விரைந்து) என்றது - நிபிடமா யென்றபடி.

''ஒருவன்'' என்றதுக்கு - கீழே தோழன்மாரென்றத்தாலே '' அவர்களி லொருவன்''என்று விவக்ஷித்து''தன்''என்று விசேஷித்ததுக்குத்தாத்பர்யம் (கீழ்ச் சொன்ன வித்யாதி).(உயிர்த்தோழன்) என்றதுக்கு விவரணம் (ப்ரியே

(க) தி-மொ-டு-அ-க.

வ்யாவ்ருத்தனாய், அவன் தன்னையுகந்தவளவே யன்றிக்கே, அவன் தானும் உகந்தவனாய், அவர்களைப்போலே ப்ரியபரனாயிருக்கை, ஹிதத்தையும் ப்ரியமாக்கவல்லனுமாயிருக்கிறவன்தோளை ஒரு திருக்கையாலே ஸ்பர்ஶித்து. (ஆநிரையின மீளக்குறித்த சங்கம்) வலத்திருக்கையிலே ஆநிரையின மீளக்குறித்தசங்கத்தைப்பிடித்து வருகையாலென்னுதல்; ஆநிரையினமீளச் சங்கம் குறித்த கண்ணன் வருகையாலேயென்னுதல்; சங்கம்குறிக்கும்போது-ஆநிரையினம்மீளவூதினதும், விலங்காமைக்கு ஊதினதும், மேயவூதினதும், ஊரில் வரும்போது ஆநிரை முன்னே நடக்கும்படியாகவுமிறே ஊதிற்று.

ஹிதபரனுமாயிருப்பானொருவனுடைய தோளை ஒரு திருக்கையாலே ஸ்பர்சித்து. (ஆநிரையினம் மீளக்குறித்த சங்கம்) மற்றொரு திருக்கையாலே பசுநிரையினுடைய திரளானது மீளும்படியாக ஊதின சங்கத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு. சங்கம்குறிக்கும்போது ஆநிரையினமானது மேய்கைக்குறுப்பாகக் குறிக்குமதும், மீளுகைக்குறுப்பாகக் குறிக்குமதும், பக்கத்து விலங்காமைக் குறுப்பாகக்குறிக்குமதுவுமாய் பஹுமுகமாயிறேயிருப்பது. இவையெல்லாம், ஊதுகிற த்வநி விசேஷத்தாலே வாஸநைபண்ணின பசுக்களறியுமிறே; இப்போது ஸாயங்காலமாகையாலே, "மீளக்குறித்த

த்யாதி). "ஊன்றி" என்றதுக்கு-தன்பாரத்தை அவனைச் சுமக்கப்பண்ணியென்றர்த்தமன்றிக்கே, க்ருஷ்ணன் உயிர்த் தோழன் மேலே இப்படித்தன் கைபோட ஸஹியாதவனென்றும், ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶமே அபேக்ஷிக்குமவனென்றும் திருவுள்ளம் பற்றியாய்த்து, (ஸ்பர்ஶித்து) என்றது. "ஒரு கையால்" என்றபதத்தையும், "ஊன்றி" என்ற பதத்தையும் இங்கே அநுஷங்கித்துக் கொண்டர்த்த மருளுகிறார் (மற்றித்யாதி). "குறித்த" என்றதினர்த்தம் (ஊதின) என்றது. அநுஷக்தமான ஊன்றியென்ற தினர்த்தம் (பிடித்துக்கொண்டு) என்றது. "மீள" என்றபதத்துக்கு ப்ரயோஜநமருளிச்செய்வாராகக் குறித்தபடிகளை அநேகவிதமாகக் காட்டுகிறார் (சங்கித்யாதி). அஜ்ஞமான பசுக்கள் சங்கூதினாலறியும்படி யெங்ஙனே யென்னவருளுகிறார் (இவையெல்லா மித்யாதி). பசுக்களைமீட்கை தான் போயாதல், தன் திருமிடற்றோசையாலே அழைத்தாதல், தோழரைநியமித்தாதல் செய்யலாயிருக்க, சங்கூதி மீட்க வேணுமோ வென்ன, அதுக்கு க்ருஷ்ணனு

இவ்வாசி ஆநிரைகளெல்லாமறியும்படி அவனூதின வாளைநை யாலே. அந்தத்வநியடங்காமல், பசுப்ராயரை யெல்லாம் "சதிரிள மடவார்தாழ்ச்சியை மதியாதே வாருங்கோள்" என்று அதிருகை நித்யமாய்ச் செல்லா நின்றதிறே. இந்த த்வநிதான் * பூங்கொள் திருமுகத்து மடுத்தூதிய சங்கொலிபோலே, திருவாய்ப்பாடியில் பெண்களுக்கும் தன்வரவை உணர்த்தா நின்றதிறே. இத்தால்பசுப் ராயரான ஸம்ஸாரிகளை-சுத்தஸ்வபாவனுமாய்,*வார்த்தை யறியும வனுமாய், ஆசார்யபாரதந்த்ரனுமாய், பரோபகார சீலனுமாய், அந வரதஹிதபரனுமானவாசார்யனை முன்னிட்டாலல்லது, அவன் றன் னூலும் ஸ்ரீகீதை,அபயப்ரதாநம், ஸ்ரீவராஹம், ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம் முதலானவற்றாலும் திருத்தித்தலைக்கட்ட வரிதென்கிறது. ஆகையி றே வணங்குந் துறையும் பிணங்கும் சமயமும் அணங்கும்பலபல வாக்கிமூர்த்திபரப்பினவிடத்திலும் மதிவிகற்புத்தணிந்து திருந்தா தாரையும் (க) "நின்கண்வேட்கை யெழுவிப்பன்" என்றதும். பட் டர்;—(உ) "ஸ்ருஷ்டம் ... ரூக்யமத்த்யஸ்த்தவத்த்வம்"என் றருளிச்செய்ததும். ஆகையிறே வாடவேண்டிற்றும்.

(வாடியபிள்ளை கண்ணன்) பெண்களைக் காணாமையாலே வந்த வவன் திருமேனியில் வாட்டமும், மஞ்சளும் மேனியும் வடிவும்

சங்கம்" என்கிறது. இந்தத்வநிதான் - * பூங்கொள் திருமுகத் து மடுத்தூதிய சங்கொலிபோலே திருவாய்ப்பாடியில் பெண்களுக் கும் தன்வரவை யுணர்த்துகைக் குடலாயிறேயிருப்பது.

(வருகையில் வாடிய பிள்ளை கண்ணன்) இப்படி வருகிறவள வில், பசுக்களின் பின்னே திரிந்த ஆயாஸம் பொறுத ஸௌகுமார் யத்தாலும், பகலெல்லாம் பெண்களைப் பிரிந்து போகையாலுண்

டைய ஹார்தமான ப்ரயோஜநம் வேறேயு முண்டென்று காட்டுகிறார் (இந்த வித்யாதி).

* ஸதைகரூப ரூபனானவனுக்கு ஒரு வாட்டம் வரக்கூடாமையாலே, லோகத்ருஷ்ட்யா ஒருஹேதுவும், வஸ்துஸ்வபாவத்தாலே ஒருஹேதுவுமருளிச் செய்து கொண்டர்த்த மருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). (தளர்த்தி) மாநஸிக க்லேசம். "என்பெண்நோக்கிக் கண்டாள்" இத்யாதியைத் திருவுள்ளத்தில்

(க) திருவி-௯௯. (உ) பட்டர் முக்தகம்.

போலே இவர்களுக்கு அபிநிவேசஹேது வாயிருக்குமிறே. இவன் *யுவாகுமாரனானலும் "என்பெண்" என்றவிவளுக்குச் சிறுப்பிள்ளையாயிறே தோற்றுவது, ஊரலர் பரிஹரிக்கத்தேடுகிறவளாகையாலே. (கண்ணன்) ஸுலபன். பற்றுமஞ்சள் பூசும்படி ஸுலபனனகையாலே அவர்கள் பூச, பட்டுப்படாத மஞ்சளும், அந்த மஞ்சளுக்குப் பரபாகமான திருமேனியின் நிறமும், (வடிவும்) திவ்யமான அவயவஸமுதாய சோபையும். அவன் வருகிற வழிக்கருகேநின்று, என்பெண் அபூர்வதர்ஶநஸாபேக்ஷையாய்க் கண்டாள். (நோக்கிக் கண்டாள்) விளையாடப்போகிறவள் புரிந்துநோக்கிக்கண்டாள். இவள் கண்டதுகண்டு இவ்வூராரும் "தங்களைப்போலே என் பெண்ணை

டானதளர்த்தியாலும் வந்த வாட்டத்தையுடையனாய் நவயௌவநனாயிருந்துள்ள க்ருஷ்ணனுடைய. (மஞ்சளும் மேனியுமித்யாதி) * பற்றுமஞ்சள் பூசும்படி ஸுலபனனகையாலே அவர்கள் பூச, பட்டுப்படாத மஞ்சளும், அதுக்குப்பரபாகமான திருமேனியின் நிறமும், திவ்யமான அவயவ ஸமுதாயசோபையும், அவன் வருகிற வழிக்கருகே நின்றவளான என்பெண், எல்லாரும் காண்கிறவோபாதி கண்டாள். (நோக்கிக்கண்டாள்) விளையாடப்போகிறவள்

வைத்துக்கொண்டு, "பிள்ளை" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (நவேத்யாதி). "கண்ணன்" என்றபதத்தைக் கடாக்ஷித்து, மஞ்சளுக்கு ப்ரஸக்தியருளிச்செய்துகொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (பற்றுமஞ்சளித்யாதி). (பட்டுபடாத) என்றது-"மஞ்சளும் மேனியும்" என்று திருமேனிக்கு நிறம் தோற்றிப் பரமாக (ஞ-X) ம்ஸித்திக்கைக்காக வென்று கொள்வது, "திருமேனியும் வடிவும்" என்றத்தால் பௌநருக்த்யம் தோன்றுகையாலே, கீழ் அவயவ சோபையும், இதுஸமுதாயசோபையுமாக விவக்ஷித்து, "வடிவும்" என்ற ச(ஞ)கரத்தை ப்ராதாந்யத்திலேயாக்கி விசேஷித்தர்த்தமருளுகிறார் (திவ்யமானவித்யாதி). "அருகேநின்றாள் என்பெண் கண்டாள்" என்றந்வயித்து, மேலே "நோக்கிக்கண்டாள்" என்றிருக்கையாலே இத்தை ஸாதாரணமாகக் காட்சியாக வர்த்தமருளுகிறார் (அவன்வருகிறவித்யாதி). ஸாதாரணமாகவாகிலும் கண்டாளென்று கீழே சொல்லி, புநः நோக்கிக்கண்டாளென்று சொல்லுகையாலே, காண்கைக்குநடுவே விச்சேதம் சொல்ல வேண்டுகையால் அத்தையருளுகிறார் (விளையாடவித்யாதி). மேலே "புணர்க்கின்றதே" என்றாரோபித்துப்

மூ.—குன்றெடுத்தாநிரை காத்தபிரான்
கோவலனாய்க் குழலூதியூதிக்
கன்றுகள்மேய்த்துத் தன்தோழரோடு
கலந்துடன் வருவானைத் தெருவில்கண்டு
என்றுமிவனை யொப்பாரை நங்காய்
கண்டறியேனேடி வந்துகாணாய்
ஒன்றுநில்லா வளைகழன்று துகில்
ஏந்திளமுலையு மென்வசமல்லவே. (௪)

இவளும் கண்டாள்'' என்று வசைபாடத்தொடங்கி, இவ்வளவே யுள்ளுறையாக நடத்தாநின்றார்கள். இவ்வூரார் புணர்ப்புக்கெல்லாம் இப்பெண்ணும் இப்பிள்ளையுமோ விஷயம். இதுதான் * ஐய புழுதிக்கு ஹேதுவுமாயிருக்கிறது.

இத்தால், ஆசார்யாபிமாநாந்தர்கதராயிருப்பார்க்கு பகவத் வைலக்ஷண்யதர்ஶநம் அஸஹ்யமென்று தோற்றுகிறது.... (௩)

அவ.—நாலாம்பாட்டு. இவன் வருகிறதைக்கண்டு ஒருவரை யொருவர் அழைத்துக் காட்டிச்சொல்லுகிறது.

அபூர்வ தர்ஶநத்தாலே புரிந்து கண்வைத்துப்பார்த்தாள். (அதுகண்டிவ்வூரொன்று புணர்க்கின்றதே) இவள் கண்வைத்துப்பார்த்த அவ்வளவைக்கொண்டு, அவன் பக்கலிலே ப்ரவணையாய்ப் பார்த்தாளாகக்கொண்டு, இவ்வூரானது ஒன்றைத்தொடுத்து நடத்தாநின்றது. ஒன்று புணர்க்கையாவது-இவளுக்குமவனுக்கும் ஒரு ஸம்பந்தமின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே, உண்டானப்பேர்லே ஒன்றைக்கட்டிப் பிடித்துச் சொல்லுகை. .... (௩)

வ்யா;— நாலாம்பாட்டு. (குன்றெடுத்தாநிரை காத்தபிரான்) இந்த்ரன் பசிக்கோபத்தாலே கல்வர்ஷத்தை வர்ஷிப்பிக்

பழிசொல்லுகிறதாகச் சொல்லுகையாலே, இங்கே "நோக்கிக்கண்டாள்" என்றது-ப்ரணயத்தாலன்றிக்கே கண்டாளென்று விவக்ஷித்து, ஆனால் இவள் மீளக்காண்கைக்கு ஹேதுவேதென்னு மாகாங்க்ஷை ஜநிக்குமாகையாலே அருளிச்செய்கிறார் (அபூர்வதர்ஶநத்தாலே) என்று. ... ...(௩)

அரு;—நாலாம்பாட்டு (குன்றித்யாதி), ஆநிரைகாக்கவேண்டினால் புல்லும்தண்ணீருமிருந்தவிடம்தேடி மேய்க்கையொழியக்குன்றெடுக்கவேணுமோவென்னவருளுகிறார் (இந்த்ரனித்யாதி). குன்றெடுத்துக்காத்தபின்போகோவ

ஸ்வா;—(குன்றித்யாதி). (கோவலனாய்க் குழலூதி, குன்றெடுத்து ஆநிரைகாத்தபிரான்) குன்றெடுத்ததோடு, குழலூதினதோடு, ஆநிரை காத்ததோடு, கன்றுகள் மேய்த்ததோடு வாசியற பரிவரானார் ஈடுபடாதபடி அநாயாஸம் தோன்றவிறே, குழலூதிற்றும். அன்றாகில், குன்றெடுக்கைக்கும் குழலூதுகைக்கும் என்னசேர்த்தியுண்டு. பரிவரானார்க்குக்குழலூதுகிற த்வநியிலேதோற்றுமிறே, அநாயாஸத்வம்அநாயாஸத்வந்தனக்கும் ஹேது,ரக்ஷ்ய வர்கத்தில் தவறுதலில்லாமையிறே. அதாவது-பஞ்சலக்ஷம் குடியிருப்பிலும் தந்தாமுக்கென்று ஒரு படல் கட்டாமையிறே(௧)"வெற்பையொன்றெடுத்தொற்கமின்றியேநிற்குமம்மான்" என்னக்கடவதிறே. கோவலனானாலிறே குன்றெடுக்கவும் குழலூத

கப்புக்கவாறே (௨) "கல்லெடுத்துக்கன் மாரி காத்தாய்" என்கிறபடியே - முன்பு "ரக்ஷகம்" என்று சொன்ன மலை தன்னையே வர்ஷநிவாரணமான குடையாகவெடுத்து, ரக்ஷ்யவர்க்கமான பசுநிரையின்மேல் ஒரு துளி விழாதபடி ரக்ஷித்தவுபகாரகன். (கோவலனாய்) கீழ்ச்சொன்னதுக்கும் மேல் சொல்லுகிறதுக்கும் ஹேது இக்குடிப்பிறப்பிறே. "ஆய்" என்கையாலே-இடைத்தனத்தில் புரையில்லாமைசொல்லுகிறது. ஆகையாலிறே "ரக்ஷ்யவர்க்கமான பசுக்கள் நலுங்கவொண்ணாது" என்று ஏழுநாள் ஒருபடிப்பட மலையைச்சுமந்துகொண்டு நின்று ரக்ஷித்தது. இப்படிமலையைச்சுமந்துநின்ற

லனானதென்ன, "கோவலனாய்" என்றதை காகாக்ஷிந்யாயேந வநுஷங்கித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கீழ்ச்சொன்னவித்யாதி). "கோவலனாய்" என்றத்தாலே ஸர்வேஸ்வரன் கோபாலத்வத்தை யேறிட்டுக் கொண்டானென்று தோன்றுகிறது. இதுஇப்படியானால் பசுக்களை அதிப்ரயாஸகார்யங்களைச்செய்தாகிலும் ரக்ஷிக்கைக்குஹேதுவாமோ வென்ன,அதுஹேதுவானமையைஉபபாதிக்கிறார்(ஆயென்கையாலேயித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே).(இடைத்தனத்தில் புரையில்லாமை) என்றது-இடையரைப் போலே பசுக்களிடத்தில் வ்யாமோஹத்தில் குறையில்லாமை யென்றபடி. இடைத்தனத்தில் புரையில்லாதவன் ஏழுநாள் மலையைச்சுமக்கக்கூடுமோ, அவனுக்கு அதிப்ரயாஸமென்று தோற்றிவிராதோவென்ன, அதுக்கு ஆநிரையென்றபதத்தைக் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). லோகத்திலும் பரதந்த்ரரா ரக்ஷிக்குமிடத்

(௧) தி-வாய்-௧- (௨) திரு-நெ-௧௩.

வுமாவது. சக்ரவர்த்தித் திருமகனுல் இவைசெய்ய வொண்ணுதிறே. "ஊதியூதி" என்கிறவர்தமாநத்தால்பாவ(௯) நையல்லவென்னுடம்தோற்றுகிறது. (கன்றுகள்மேய்த்துத் தன்தோழரோடு கலந்துடன் வருவானைத் தெருவில்கண்டு) கன்றுகளொன்றுபோலே பொன்றிராமையாலே கலந்துமேயும்போது முருத்தெரியுமே. இவன் * தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளோடே கலந்து வருகையாலே குறித்துக்காண்கையிலுண்டான வருமையாலே கண்டென்கிறது. (கண்டு) கெடுத்த பொருள் கண்டாப்போலே. (தெருவில் கண்டு) இது விறேகுறை. "வீடேபோதீர்" என்னுமாட்டாளே.

(என்றுமித்யாதி) நாள்தோறும் கன்றுகள் மேய்த்துவரக் காணுநிற்கச்செய்தேயும், ஒருநாளும்கண்டறியேனென்னும்போது, விடத்தில் ஓராயாஸம் தோற்றிற்றில்லையிறே-ரக்ஷ்யவர்க்கத்தில் ஒருவர் தந்தாமுடைய ரக்ஷணத்துக்கு ஒரு யத்நம் பண்ணிறில்லாமையாலே. (குழலூதியூதி) இதுவும் ஜாத்யுசித வ்ருத்தியிறே. வீப்ஸையாலே - பலகாலும் ஊதுமென்னுமிடம் சொல்லுகிறது, அதாவது-கன்றுகள் மேய்க்கைக்கும், கைகழியப்போகாதபடி மறிக்கைக்கும், ஊரைநோக்கி மீளுகைக்கு முடலாகப் பலகாலு மூதுமிறே. (கன்றுகளித்யாதி) கன்றுகள் வயிறுநிறையும்படி மேய்த்து, கூடப்போன தன்னுடைய தோழன்மாரோடே "அவர்களிலொருவன்" என்னலாம்படி கலந்துகூடவருகிறவனைத்தெருவிலேகண்டு.

(என்றுமித்யாதி) ஒருகாலத்திலும் இவனையொப்பாரைக்கண்டறியேன் நங்காய்; "ஏடி! வந்துகாணாய்" என்று-தனக்குத்தோழி

தில் ஆயாஸம் தோற்றுதேயென்று திருவுள்ளம். "கோவலனாய்" என்றத்தை மேலுக்கு ஹேது வென்றருளிச் செய்யாநின்றீர்; லோகத்தில் லீலார்த்தமாக எல்லாரும் குழலூதுவர்களிறே. அந்தக்குடிப்பிறப்பு - பசுக்களைக்காத்ததுக்கு ஹேதுவாளுப் போலே, அதுக்கும் ஹேதுவாவானென்னென்ன வருளுகிறார் (இதுவுமித்யாதி). இடையர் ஜாதிக்கு அஸாதாரணமாக ஊதக்கண்டோமாகையாலே ஹேது வென்னலா மென்று திருவுள்ளம். "மேய்த்து" என்றது-வருகைக்குஹேது வென்று திருவுள்ளம் பற்றி, அதுஹேதுவானமை தோன்ற விசேஷிக்கிறார் (வயிறுநிறையும்படி) என்று. "தோழரோடுடன் வருவானை" என்னவமைந்திருக்க, "கலந்து" என்றதுக்குக்கருத்தருளுகிறார் (அவர்களிலித்யாதி).

விஷயம் நித்யாபூர்வமென்னுமது தோற்றுமிறே. "என்றும் இவனையொப்பாரைக் கண்டறியேன்" என்கையாலே உபமாநராஹித்யம் தோற்றுகிறது. "நங்காய்" "ஏடீ" என்கையாலே- உத்தேஶ்யை என்றும், வஶவர்திநியென்றும் தோற்றுகிறது. "நினைத்தகாரியம் தனக்குத் தலைக்கட்டித் தரவல்ல குணபூர்தியை யுடையவள்" என்றும் தனக்கவளோடுண்டானஐக்யமும்தோற்றுகிறது. (வந்து காணாய்) என்றது - எனக்காகவந்து காணுயென்றபடி. (எனக்காக) என்றது-உனக்காக வென்றபடி. "ஏடி" என்றது-ஏடீயென்றபடி. (ஒன்றுநில்லாவளை, கழன்று துகில்) துகில்கழன்றுவளைநில்லா. (ஏந்திளமுலையு மென்வசமல்ல) அவன் தான்நிற்கிலும் வளையும்

யானவளையும் காணவழைக்கிறாள். "நங்காய்"என்கையாலே-நினைத்தகார்யம் தனக்குத் தலைக்கட்டித் தரவல்ல குணபூர்த்தியுடையவளென்னுமிடந் தோற்றச் சொல்லுகிறாள். "ஏடி" என்றது-தோழியென்றபடி. "எல்லேயுமேடியும் தோழியின் முன்னிலைப்பேர்" என்னகடவதிறே. (ஒன்றித்யாதி) அவனைக்கண்ட வநந்தரம் தனக்குப் பிறந்த விக்ருதியைச்சொல்லுகிறார்கள். (துகில்-கழன்று-வளை-ஒன்றும்நில்லா) பரியட்டமு மரையில் தொங்காதபடி கழன்று, கையில்வளைகளும் வலியநிறுத்திலும் ஒன்றும் நிற்கின்றனவில்லை. (ஏந்திளமுலையு மென்வசமல்லவே) ஏந்துதலையும் இளமையையுமுடைத்தான முலையும் என்னுடைய வசத்தில் நிற்கிறதில்லை. (க) "கொங்கைகிளர்ந்து குமைத்துக் குதுகுலித்து ஆவியையாகுலஞ் செய்யும்" என்கிறபடியே தன்வசமாகக் கிளர்ந்து நலியாநின்றது.

"ஏடீ" என்றால் போராதோ ? "நங்காய்" என்னவேணுமோ வென்ன தாத்பர்யமருளுகிறார் (நங்கா யித்யாதி). (நினைத்தகார்யம்) க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷம். கண்டவநந்தரம் பிறக்கும் விக்ருதிகளிலே நாயகனிடத்தில் ஸங்கத்தாலே கழலுகிறதுகில் முந்துறவும், ததலாபப்ரயுக்த கார்ஶ்யம் அநந்தரமும் சொல்லவேண்டுகையாலே அந்வயிக்கிறார் (துகிலித்யாதி). "கழன்று" என்றது - கழன்றதென்றபடி. அல்லாவிடில் "துகில் கழன்று" என்றல்யப்பாஇல் "வளைநில்லா" என்றக்ரியை யோடே அந்வயிக்கக்கூடாதிறே, பி(ர)ந்நகர்த்ருகமாகையாலே. (ஏந்துதல்) ஔந்நத்யம். உன்வசமல்லாமல் அது என்செய்கிற தென்ன, அதுக்கு ப்ரமாணமுகேந தாத்பர்ய மருளுகிறார்(கொங்கையித்யாதி).

(க) நா-தி-ரு-எ.

மூ.—சுற்றிநின்றுபர் தழைகளிடச்
சுருள்பங்கிநேத்திரத்தாலணிந்து
பற்றிநின்றுயர் கடைத்தலையேபாடவு
மாடக்கண்டேனன்றிப்பின்
மற்றொருவர்க்கென்னைப் பேசலொட்டேன்
மாலிருஞ்சோலை யெம்மாயற்கல்லால்
கொற்றவனுக்கிவளா மென்றெண்ணிக்
கொடுமின்கள்கொடீராகிற்கோழம்பமே (௫)

கலையும் நில்லா. பாகனைவிசாய்ந்தவானை நிற்கிலும், கச்சுவிசாய்ந்த விவை என்வசத்தில் நிற்கிறனவில்லை.

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (சுற்றியித்யாதி) திருத்தோழன் மாரானவர்கள் அத்யந்தஸ்நேஹிகளாய்ச் சூழ்ந்துகொண்டு நின்று வர்ஷாதப பரிஹாரமான குடைகளைக்கொண்டு நிற்கவென்னுதல். தழைத்தகொம்புகளைக்கொண்டு நிற்கவென்னுதல். சுருண்ட திருக்குழல்களையெடுத்துக்கட்டிச்சூழப் பீலித்தழையாலே அலங்கரித்து. (பற்றிநின்றுயர்கடைத்தலையே பாடவுமாடக்கண்டேன்) ஆயர்

வ்யா;-அஞ்சாம்பாட்டு. (சுற்றிநின்றுயர் தழைகளிட)திருத்தோழன்மாரான வாயர் அத்யந்த ஸ்நேஹிகளாய்ச் சூழ்ந்துகொண்டு நின்று வர்ஷாதப பரிஹாரமான குடைகளைத்தன் திருமேனிக்கு அநுகுணமாகப் பிடிக்க. (சுருள்பங்கி நேத்திரத்தாலணிந்து) சுருண்ட திருக்குழலை யெடுத்துக்கட்டி, சூழப்பீலிக்கண்களாலே யல ங்கரித்து. (பற்றிநின்றுயர் கடைத்தலையேபாடவுமாடக்கண்டேன்)

"கோவலனாய்க்குன்றெடுத்தித்யாதி - தெருவில் கண்டிருக்கிற வெனக்குத் துகில் கழன்றது; வளையொன்றும் நில்லா; எந்திளமுலையும் என்வசமல்ல; என்று மிவரை யொப்பாரைக் கண்டறியேன் நங்காய், எடீவந்து காணாய்" என்றந்வயம். ... ... (௪)

அரு:—அஞ்சாம்பாட்டு. (சுற்றியித்யாதி) "ஆயர்சுற்றி நின்று - தழைகளிட" என்றந்வயித்தர்த்தமருளுகிறார்(திருத்தோழன்மாரித்யாதி). "சுருள் பங்கிகளைச் சுருள் நேத்திரத்தாலணிந்து" என்றந்வயித்து, சப்தார்த்தமருளுகிறார் (சுருண்டவித்யாதி). "நேத்திரம்"-நேத்ரம். அத்தாலேபீலிக்கண்கள் விவக்ஷித மென்று திருவுள்ளம். "பற்றிநின்று" என்றதுக்கு இரண்டர்த்தம்; மாநஸிகமாகவும் காயிகமாகவுமான பொருத்தமென்று. இத்தை அடை

தலைக்கடையிலேநெஞ்சுபொருந்திநின்றுபாடவுமாடவும்கண்டேன் "ஆயர் தலைக்கடை" என்றது - எங்கள் தலைக்கடையென்றபடி.

இப்படிப்பட்ட இவனுக்கொழிய வேறொருவர்க்கு என்னைப்பேச லொட்டேன். நீங்கள் நினைத்திருக்கில் செய்யலாவதில்லையே. நீங் கள்வாய்விடில் நான் முடிவன். ஆனால் நீதான் குறித்தது யாரை யென்ன; அவனுக்கு ஓரடியுடைமை சொல்ல வேண்டி, மாலிருஞ்

ஆயர் தலைக்கடையிலே நெஞ்சுபொருந்திநின்று பாடவும் ஆடவும் கண்டேன்; அன்றிக்கே, (பற்றிநின்ற) என்றது - தலைக்கடையைப் பற்றிநின் றென்னவுமாம். (ஆயர்கடைத்தலை)என்றது-நம்முடைய தலைக்கடை என்றபடி.

(அன்றிப்பின் மற்றொருவர்க்கென்னைப் பேசலொட்டேன்) இப்படிப்பட்டவிவனுக்கொழிய வேறொருவர்க்கென்று என்னைச் சொல்லவொட்டேன். நீங்கள்நினைத்திருக்கில் செய்யலாவதில்லை. நீங்கள் வாய்விடில் நான் முடிவன். (௧)"மானிடவர்க்கென்று பேச் சுப்படில் வாழகில்லேன்" என்னுமாபோலே சொல்லுகிறாள். இப்படி இவள் சொன்னவாறே, இவள் தன்னினைவை இவள் வா யாலே கேட்கைக்காக "எவனுக்கொழியவென்று நீசொல்லுகிறது" என்ன; (மாலிருஞ்சோலை யெம்மாயற்கல்லால்) என்கிறாள். "க்ருஷ்ணனுக்கு" என்னாதே இப்படிச் சொல்லிற்று - இவனுக்கு ஓரடியுடைமை சொல்லுகைக்காக. அடியுடைமை சொல்லும்

வேயருளுகிறார் (ஆயர்தலைக்கடை யித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). தானும் ஆய்ச்சியாயிருந்து, தானாய்ச்சியல்லா தவளைப்போலேஆயர்கடைத்தலை யென் னக்கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (ஆயரித்யாதி).

நினைக்கவொட்டேனென்னாதே "பேசலொட்டேன்" என்றதுக்குத்தா த்பர்யமருளுகிறார் (நீங்களித்யாதி). பேசினால் தான் நீசெய்யத் தக்கதே தென்ன வருளுகிறார் (நீங்கள்வாயித்யாதி). இவளைப்போலே இப்படிச் சொன்னவர்களுண்டோ வென்னவருளுகிறார் (மானிடவரித்யாதி). (இப் படிஇவள் சொன்னவாறே) என்றதுக்குத்தான் தலைக்கடையிலேகண்டுவந்து அகத்திலே தாய்மாரோடே ஸாமாந்ய மாகச் சொன்னவாறே யென்றபடி. (எம்மாயற்கு) என்றது - க்ருஷ்ணனுக்கென்றபடி. (இப்படிச்சொல்லிற்று) என்றது - மாலிருஞ்சோலையிட்டு விசேஷித்துச் சொன்ன தென்றபடி. (அடியுடைமை) என்றது - வம்சமென்றபடி. கோ(௱)த்ரஸம் பந்த மென்

(௧) நா-தி-௧-௫.

சோலைபோலே என்னையும் தனக்கு அஸாதாரணையாகவுடைய ஆஸ்சர்ய சக்தியுக்தனுக்கல்லாலென்கிறாள். திருவாய்பாடியிலுங் காட்டில் திருமாலிருஞ்சோலைமலை அவனுக்கு அஸாதாரணம்போலே காணும். (ஆயரித்யாதி) அந்யசேஷத்வ மறுத்தாளவல்லவன் வர்திக்கிறவிடம். அவதாரங்களில் உத்தேஸ்ய ஸ்தலம் சொல்லும்போது பரமபதமென்ன வொண்ணாதே; மாலிருஞ்சோலையென்னவேணுமே.(க) "திருவிளையாடுதிண்டோள் திருமாலிருஞ்சோலை நம்பி" என்றுகுணபூர்தியுள்ளதும்இங்கேயிறே.(உ)"மாலிருஞ்சோலை நம்பிக்கு- வாய்நேர்ந்துபராவிவைத்தேன்'' என்கிறவிடத்தேஎன்னையும் சேர்க்கப் பாருங்கோளென்கிறாள். அவர்கள் க்ருஷ்ணனுக்கென்றாலும் இவர்தாம் மாலிருஞ்சோலையென்றிறே அருளிச்செய்வது.

(கொற்றவனுக்கு) கொற்றம் - வெற்றி. நீங்கள் கொடுத்திலிகோளாகிலும் தனக்கென்றது விடாதவன். (ந) "அண்ணாந்திருக்க

போது ஒரு கோத்ர ஸம்பந்தம் சொல்லவேணுமிறே. மாலிருஞ்சோலைபோலேஎன்னையும் தனக்கு அஸாதாரணையாக்கிக்கொண்ட ஆஸ்சர்ய சக்தியுக்தனுக் கொழியவென்றபடி. திருவாய்ப்பாடியிலுங்காட்டில் திருமாலிருஞ்சோலை தனக்கு அஸாதாரண தேசம் போலேகாணும். அவதாரகாலமித்தனையுமிறேயங்கு; நித்யஸந்நிதி இங்கேயிறே.

(கொற்றவனுக்கு) கொற்றம்-வெற்றி.நீங்கள் கொடுத்திலிகோளாகிலும் "தனக்கு'' என்றதுவிடாதவனுக்கென்கை. *அண்ணாந்தி

றதுசாடு. சாடுவாக ஒருதாத்பர்யமருளிச்செய்து, த்ருஷ்டாந்தார்த்தம் விசேஷித்ததென்று தாத்விகமான தாத்பர்யத்தைக்காட்டாநின்றுகொண்டு சப்தார்த்த மருளுகிறார் (மாலிருஞ் சோலையித்யாதி). * த்ருஷ்டாந்தம் சொல்லவேண்டினால் திருவாய்ப்பாடியைச் சொல்லவமைந்திருக்க, திருமாலிருஞ்சோலையைச் சொல்லவேணுமோ வென்கிற சங்கையைப் பரிஹரியா நின்றுகொண்டு ஈடுபடுகிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலு மித்யாதி),

"கொடுமின்கள்'' என்றத்தைத்திருவுள்ளம்பற்றி, அவனுக்கென்னாதே, "கொற்றவன்'' என்றதுக்குக்கருத்தருளுகிறார் (நீங்களித்யாதி). (தனக்கென்ற வஸ்துவைவிடாதவன்) என்றதுக்கு ருக்மிணீகல்யாணத்தில் அப்படியை ப்ரமாணமுகேந காட்டுகிறார் (அண்ணாந்தித்யாதி). "அண்ணாந்து'' என்றது

(க) நா-தி-க-ந. (உ) நா-தி-க-சு. (ந) நா-தி-கக-க.

வே - கன்னிதன்னைக்கைப்பிடிப்பான்" (க)"𑌶𑌿𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯-சிசுபால விஶிஷ்டாய" (உ)"தனிவழிபோயினாள்" என்னாமல், இவளாமென்றெண்ணிக் கொடுமின்கள். (ங) "𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌶𑍀𑌲𑌵𑌯𑍋𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍 - துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம்" (ச)"𑌇𑌯𑌂𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌮𑌸𑍁𑌤𑌾𑌸𑌹𑌧𑌰𑍍𑌮𑌚𑌰𑍀𑌤𑌵- இயம் ஸீதா மமஸுதா ஸஹதர்மசரீ தவ" - தன்னை ஒரு ஜநக குலத்திலே பிறந்தாளாகவும், பெரியாழ்வார்வயிற்றில் பிறந்தாளாகவும் நினைத்திருக்கிறாள் அவனைக்கண்டபின்பு திருவாய்ப்பாடியில் பிறப்பை மறந்தாள்போலே காணும். (கொடீராகில் கோழம்பமே) நீங்கள் குழம்பினிகோளாமித்தனை. நான் போகத் தவிரேன். குரு தர்ஶநத்தில்முடிந்த சி(சி)ந்தயந்தியைப்போலேயு மிருப்பாளொ

ருக்கவேயாங்கவளைக்கைப் பிடித்தவனிறே. (இவளாம் என்றெண்ணிக் கொடுமின்கள்) தனிவழிபோயினாளென்னும்சொல் வாராதபடி, (ங) "𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌶𑍀𑌲𑌵𑌯𑍋𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍- துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம்" என்கிறபடியே- "அவனுக்கு இவள் அநுரூபை" என்று நினைத்து, (ச)"𑌸𑌹𑌧𑌰𑍍𑌮𑌚𑌰𑍀𑌤𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌛 𑌚𑍈𑌨𑌾𑌮𑍍-ஸஹதர்மசரீதவ-ப்ரதீச்சசைநாம்" என்கிறபடியே கொடுங்கோள். (கொடீராகில் கோழம்பமே) அப்படிக்கொடீகோளாகில் நீங்கள் குழம்பினிகோளா மித்தனை; நான் போகைதவிரேன். சிந்தயந்தியைப்போலே யிருப்பாளொருத்தி

வாயைத்திறந்துகொண்டு ஆகாசத்தைப்பார்த்தென்றபடி. இதுசிசுபாலனிருந்தபடி. "கொற்றவனுக்கு" என்று நீ அவனுடைய வெற்றியைச் சொல்லாநின்றாய்; அவனப்படிக்கொண்டுபோனால் போகிறான்; நாங்கள் கொடுக்கமாட்டோமென்ன; அவர்களுக்குக் கருத்தாக விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தனிவழியித்யாதி). மேலே "கொடீராகில் கோழம்பமே" என்று "தான் போகைதவிரேன்" என்று சொல்ல நினைத்தவளாகையாலே, இங்கே "கொடுமின்கள்" என்றதுக்கு "தனிவழி போயினாளென்னுஞ்சொல்வாராதபடி" என்று கூட்டியருளினாரென்று கண்டுகொள்வது. (குழம்பினி கோளாமித்தனை) கலங்கினி கோளாமித்தனை; ஸம்ஶயித்திகோளாமித்தனையென்றபடி. பலிதார்த்தம் (நானித்யாதி). "பெற்றவர்கள் 'நான் போகத் தவிரேன்' என்றால், போகவொட்டுவர்களோ, தகையாரோ?" என்று ஶ்ரோத்தாக்கள் கேட்க, த்ருஷ்டாந்தமும் காட்டா நின்றுகொண்டு உட்கருத்தைக் காட்டுகிறார் (சிந்தயந்தீத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). ... ... (ரு)

(க)(உ) நா-தி-கஉ-ங. (ங) ரா-ஸு-கக-சு (ச) ரா-பா-எங-உசு.

மூ.— சிந்துரமிலங்கத்தன் திருநெற்றி மேல்
திருத்தியகோறம்புந் திருக்குழலும்
அந்தரமுழவத் தண்டமைக் காவின்கீழ்
வருமாயரோடுடன் வளைகோல்வீச
அந்தமொன்றில்லாத வாயப்பிள்ளை
யறிந்தறிந்திவ்வீதிபோதுமாகில்
பந்துகொண்டானென்று வளைத்துவைத்துப்
பவளவாய் முறுவலுங் காண்போம்தோழி.

ருத்தி காணும் இவள். (௧) “సర్వాన్భోగాన్పరిత్యజ్య - ஸர்வாந்போகாந்பரித்யஜ்ய” என்றும் (௨) “నిరయో యస్త్వయా వినా-நிரயோயஸ்த்வயாவிநா” என்றும், உங்கள் குழப்பம் நிஷ்ப்ரயோஜநம்; முடிவோடே தலைக்கட்டும். ... ... (௫)

ஸ்வா;—ஆறும்பாட்டு; வேறே ஒருத்தி இனிஸ்த்ரீத்வம் பேணியிருக்கமாட்டேனென்கிறாள்.

ஸ்வா.—(சிந்துரமித்யாதி) மிகவும் சிவந்த ஸிந்துரப் பொடியைத் திருநெற்றியிலேசாத்தி; (௩)“சிந்துரச்செம்பொடிப்போல்” அதுக்குமேலாகத் தனக்குத் தகுதியாகச் சமைந்த திருக்கோறம்புஞ்சாத்தி. அதுக்குப் பரபாகமான திருக்குழலும் ஒருநீலரத்நமாலை

போலே காணுமிவள். ஆனபின்பு, உங்கள் குழப்பம் நிஷ்ப்ரயோஜநம்; முடிவோடே தலைக்கட்டுமென்கிறாள். (கோழம்பம்) குழப்பம்.

வ்யா—ஆறும்பாட்டு. (சிந்துரமிலங்கத்தன் திருநெற்றிமேல்) (௪) “நாள்மன்னுவெண்டிங்கள்கொல்நயந்தார்கட்குநச்சிலைகொல்” என்னும்படியான அழகையுடைய தன் திருநெற்றிக்குமேலே, அதுக்குப் பரபாகமாம்படி சாத்தின ஸிந்தூரசூர்ணமானது விளங்க. (திருத்திய கோறம்பும் திருக்குழலும்) அதுக்குமேலே திருந்தச்சாத்தின திருக்குறம்பமும், அதுக்குப் பரபாகமான திருக்குழற் கற்றையும் விளங்க. கீழ், “ இலங்க ” என்றது - இங்கும் வரக்

அரு;—ஆறும்பாட்டு. (சிந்தூரமித்யாதி) “தன் திருநெற்றிமேல் - சிந்துரமிலங்க” என்றந்வயித்து, “தன்” என்று விசேஷித்ததுக்கு ப்ரமாணமுகேநதாத்பர்யமருளுகிறார்(நாள்மன்னுவித்யாதி), (கோறம்பமும்)திருநெற்றியில்

(௧) ரா-ஸு-௧௬-௧௯. (௨) ரா-அ-௩௦-௧௮.
(௩) நா-தி-௯-௧. (௪) தி-வாம்--௭-௭-௭.

போலேதோன்ற. (அந்தரமுழவ) ஆகாசமெல்லாம் வாத்யகோஷங்களாலே முழங்க. (க) "* மத்தளங்கொட்ட வரிசங்கம் நின்றூதவருகின்றான்" என்றது ஸ்வப்நம். இதுப்ரத்யக்ஷம். (தண்டழைக்காவின்கீழ்) தழை-குடை; அன்றியே, குளிர்ந்தபசுத்தழைக்காவின்கீழே. (வருமாயரோடுடன்) வருகின்ற * தன்னேராயிரம் திருத்தோழன்மாரோடேகூட. (வளைகோல்வீச) ஒருவர்க்கொருவர் வெற்றிக்காட்டி வளைதடி யெறிந்துகொள்ள.

(அந்தமொன்றில்லாதவாயப்பிள்ளை) பிள்ளைத்தனத்தில் முடிவொருவகையாலும் காணவொண்ணாதவிடைப்பிள்ளை. அவதாராந்தரங்களையும் பரத்வாதிகளையும்பரிச்சேதித்தாலும் இவனுடைய பாலசேஷ்டிதங்களில் ஒரொன்றை முடிவு காணப்போகாது. அதாவது - இவன் செய்தவையெல்லாம் அபி

கடவது. (அந்தரமுழவம்) ஆகாசமெல்லாம் வாத்ய கோஷங்களாலே முழங்க; "முழவம்" என்று-மத்தளமாய், அதினுடைய முழக்கம் அத்யாஹார்யமாய்க் கிடக்கிறது. (தண்டழைக்காவின்கீழ்) குளிர்ந்த பீலிக்குடையாகிற சோலைக்கீழே. (வருமாயரோடுடன்) தன்னுடனே வருகிற திருத்தோழன்மாரான ஆயரோடேகூட. (வளைகோல்வீச) ஒருவர்க்கொருவர் வெற்றிக்காட்டி வளைதடி யெறிந்துகொண்டு.

(அந்தமொன்றில்லாத வாயப்பிள்ளை) ஒப்பனையழகும் வருகிற அலங்காரமும் லீலாவ்யாபாரமும் ஓரொன்றே எத்தனையேனுமளவுடையாராலும் எல்லைகாண வொண்ணாத இடைப்பிள்ளை.

சாத்துகிற பொற்பட்டமும். (வெற்றிக்காட்டி) என்றது - ஜயத்தை ஸூசிப்பிக்கைக்காக வென்றபடி.

"அந்தமில்லாத" என்ன வமைந்திருக்க, "ஒன்று" என்று சொல்லுகைக்கும் பலவுண்டோவென்ன, கீழையெல்லாம் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார். (ஒப்பனையித்யாதி). (வருகிற வலங்காரம்) என்றது- தோழரோடு வரும் சேர்த்தியழகென்றபடி. (அளவு) ஜ்ஞானம். "ஆகில்" என்று-வருகையிலருமை தோன்றச்சொல்லுகைக்கு, வரக்கூடாதோவென்று சங்கையைப்பரிஹரியா நின்று கொண்டு "அறிந்து" என்ற பதம்

(க) நா-தி-ரு-ரு.

மதமாய்த் தோற்றுகையிறே. இவன்தான் (௧) "இந்திரனுள்ளிட்ட தேவர்குழாம்" என்றாப்போலே காணும் வருமாயர் திரளை நினைத்திருக்கிறது; அவளுக்கு இதுப்ரார்த்தநீயம். (௨) "ஆய்ப்பாடிக்கே யென்னையுய்த்திடுமின்" என்கையாலே. (அறிந்தறிந்திவ்வீதி போதுமாகில்) தன்னையொழிய எனக்குச் செல்லாமையும் என்னையொழியத்தனக்குச் செல்லும்படியுமான தீம்புகளையுமறிந்தறிந்து. மநோரத ஸமயத்திலும் ப்ரணய ரோஷம் நடவாநின்றதிறே, மார்தவாதிசயத்தாலே.

(பந்துகொண்டானென்று வளைத்துவைத்து) அஸங்கதங்களைச்சொல்லி வளைத்து வைத்து; (௩) "கழகமேறேல்" என்பன்; அன்றியே, "நாங்கள் விளையாடுகிறபோது எங்கள் விளையாட்டுப்பந்தைப்பறித்துக்கொண்டு போனாய்" என்பனென்னவுமாம்; இதுவும் அவனோடு இட்டீடுகொள்கைக்கு ஹேதுவாமித்தனையிறே. அன்றிக்கே, தன் கையில் பந்தை அவன் மடியிலெறிந்து சொல்லுகிறாளென்னவுமாம். (பவளவாய் முறுவலும் காண்போம்) நாம்

(அறிந்தறிந்திவ்வீதி போதுமாகில்) தன்னையொழிய வெனக்குச் செல்லாமையும், என்னையொழியத் தனக்குச்செல்லும்படியான தீம்புகளையுமறிந்தால் இத்தெருவில்வரக்கூடாது; இவற்றையறிந்துவைத்தும் இத்தெருவே வந்தானாகில். (பந்துகொண்டானென்று வளைத்துவைத்து) "திரளிலே நாம் அவனை வளைக்கும்படியென்?" என்று நீ நினைக்கவேண்டா; "நாங்கள் விளையாடுகிறபோது எங்கள்பந்தைப் பறித்துக்கொண்டு போனான்" என்று சொல்லிப் போகாதபடி தடுத்து வைத்து. (பவளவாய் முறுவலும் காண்போம் தோழி) "நாம் இப்படிச் செய்தவாறே, அவன் கால் வாங்

கர்மஸாகாங்க்ஷமாகையாலே, அத்தையும்தர்ஶிப்பிக்கிறார் (தன்னையொழிய வித்யாதி).வளைத்து வைத்தென்று சொல்லவமைந்திருக்க, "பந்துகொண்டான்" என்று சொல்லுகைக்குத் தாத்பர்யம் (திரளிலேயித்யாதி). லோகத்தார்க்காகப் பந்து கொண்டானென்று சொல்லி, என்னிடத்திலே வ்யாமோஹத்தாலே வளைத்தபடி யென்னென்று அவனுக்கு ஹர்ஷம் ஜநித்து ஸ்மிதம் பண்ணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அத்தை உபபாதித்துக் கொண்டார்த் தமருளுகிறார் (நாமிப்படியித்யாதி). ... ... (௬)

(௧) நா-தி-௬-௩. (௨) நா-தி-௧௨-௨. (௩) தி-வாய்-௬-௨-௬.

மூ,—சாலப்பன்னிரைப்பின்னே தழைக்காவின்கீழ்த்
தன்திருமேனி நின்றொளிதிகழ
நீலநன்ன றுங்குஞ்சி நேத்திரத்தா
லணிந்து பல்லாயர் குழாநடுவே
கோலச்செந்தாமரைக்கண் மிளிரக்குழலூதி
யிசைபாடிக் குனித்தாயரோ
டாலித்துவருகின்ற வாயப்பிள்ளை
யழகுகண்டென் மக ளயர்க்கின்றதே. (௭)

காணுதவையெல்லாம் காண்போம்; நமக்கொரு அபூர்வ தர்ஶநமுண்டாம்; அந்த மந்தஸ்மிதத்துக்கு முகம்கொடுக்கக் கடவோமல்லோம்; "நீர் எங்களை ஆராகநினைத்துத்தான்மந்தஸ்மிதம் செய்கிறீர்; இது எங்கள் வீதிகாணும், நீர் ப்ர(ப்ரு)மித்தீரோ?" என்று சொல்லக்கடவோமென்று மநோரதிக்கிறாள். இந்தமநோரதம் மெய்யானுலிறே இவள் ப்ரதிஜ்ஞை நிலைநின்றதாவது. .... (௬)

ஸ்வா;— ஏழாம்பாட்டு. (சாலவித்யாதி) மிகவும் பலநிரைப்பின்னே; ஒருதிற மொன்றாகவெண்ணிலும் பரிகணிக்கவொண்ணுத நிரைப்பின்னே; (தழைக்காவின்கீழ் தன்திருமேனிநின்றொளி

கிப் போகாமேநின்று மந்தஸ்மிதம் பண்ணுமே, அப்போது அவனுடைய பவளம் போலேயிருக்கிற திருவதரத்துக்குப் பரபாகமான முறுவலையும், தோழீ! நாம் கண்டநுபவிக்கக்கடவோம்" என்று மநோரதிக்கிறாள். .... (௬)

வ்யா,—ஏழாம்பாட்டு. (சாலப்பன்னிரைப் பின்னே) மிகவும் பலவானபசு நிரைகளின்பின்னே. ஒரொருதிறமாகவெண்ணிலும் பரிகணிக்க வொண்ணுதபடியாய்த்து கோ(ஸ்ரீ)ஸம்ருத்திதானிருக்கும்படி.' இப்படியிருக்கிற பசுநிரையை முன் நடக்கவிட்டு, பிற்கூழையிலே யாய்த்து இவன்றான் வருவது. (தழைக்காவின்கீழ்) பீலிக்குடைச் சோலைக்கீழே. (தன் திருமேனி நின்றொளிதிகழ)

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (சாலவித்யாதி) "சால" என்றும், "பல்" என்றும் அநேகத்வவாசியாகையாலே பௌநருக்த்யம் பரிஹரிக்கிறார் (மிகவுமித்யாதி). பீலிக்குடைக்கும் இவன் திருமேனிக்கும் ஒரு பரபாகம் சொல்லக்கூடாமையாலே, 'விளங்க" என்றதுக்கு - வேறே ஹேதுக்களைக் காட்டிக்

திகழ) (க) "தேவும் தன்னையும்" என்கிற திருமேனி நின்றொளி திகழ. தழைநிறமும்தன்னிறமும் விகல்பிக்கலாம்படியாக.(நீலநன்னறுங்குஞ்சிநேத்திரத்தாலணிந்து)நெய்த்துக்கருகிப்பரிமளிதமான திருக்குழலைப் பீலிக்கண்ணாலே அலங்கரித்து.

(பல்லாயர் குழாநடுவே கோலச்செந்தாமரைக் கண்மிளிர) அநேகமான வாயர் திரளுக்கு நடுவே சிவந்து தர்ஶநீயமாயிருக்கிற திருக்கண்கள் திருத்தோழன்மாரோடேஉறவுதோன்றமிகவும் கடாக்ஷிக்க. (குழலூதி இசைபாடிக் குனித்து)திருவாய்ப்பாடியில் பசுக்கள் வயிறுநிறைய மேய்ந்து மீளப் பெறுகையாலும், "பெண்களோடே கலக்கைக்கீடான காலம் வந்தது" என்னுமத்தாலுமுண்டான வுகப்பாலே தன்னுடைய திருமேனியானது நின்றொளி விளங்க. (நீலநன்னறுங்குஞ்சி நேத்திரத்தாலணிந்து) நீலமான நிறத்தை யுடைத்தாய், சுருட்சியாலும் நீட்சியாலுமுண்டான நன்மையை யுடைத்தாய், பரிமளிதமாயிருந்துள்ள திருக்குழலைப்பீலிக் கண்களாலே அலங்கரித்து. (பல்லாயர் குழாநடுவே) அநேகமான ஆயர் திரளுக்கு நடுவே.

(கோலச்செந்தாமரைக் கண்மிளிர) தர்ஶநீயமாய்ச் சிவந்த தாமரைபோலே யிருக்கிற திருக்கண்களானவை மிளிர. இத்தால் திருத்தோழன்மாருடைய திரளை இடம் வலங்கொண்டு பார்த்து மகிழ்ந்துகொண்டு வரும்படி சொல்லுகிறது. (குழலூதி யிசைபாடிக்குனித்து) (உ) "ஆமருவினநிரை மேய்க்க நீ போக்கு ஒரு பக கொண்டு "தன்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யார்த்த மருளிச் செய்கிறார் (பசுக்களித்யாதி).

உறங்கினகண்ணை மிளிரவென்ன வேணு மொழிய, ஆநிரைப்பின்னே வரும்போது மிளிருகையாவதென் னென்னக் கருத்தருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). குழலூதுகை-பசுக்களை மேய்க்கைக்கும், மறிக்கைக் காகவும், ஊரேற மீளுகைக்காவுமிறே. இங்கேபசுக்களெல்லாம் மீண்டு வரும்போது குழலூத ப்ரயோஜநமென் னென்ன, அதுக்கு மூன்றுவகையால் ப்ரயோஜநம் காட்டா நின்று கொண்டு அர்த்த மருளுகிறார் (ஆமருவியித்யாதி). "அயர்ப்பு" -விஸ்ம்ருதியாகையாலே, எத்தைவிஸ்மரித்தாளென்னுமாகாங்க்ஷையிலே, "என்

(க) தி-வாய்-உ-எ-ச. (உ) தி-வாய்-கஂ-ரு-

மூ.—சிந்துரப்பொடிக்கொண்டு சென்னியப்பித்
திருநாம மிட்டங்கோ ரிலையந்தன்னால்
அந்தரமின்றித் தன்னெறிபங்கியை
யழகியநேத்திரத்தாலணிந்து

பெண்களோடுண்டான பா(ஞ)வபந்தம் தோன்றவும், ப்ரணயரோஷபரிஹாரமாகவும் திருக்குழலூதி, அதுக்குச்சேர்ந்த விசைகளையும் பாடி, அதுக்குச்சேர்ந்த கூத்துக்களையுமாடி. (ஆயரோடலித்து வருகின்ற வாயப்பிள்ளை) ஆயரோடேகூட மேனணிப்புத்தோன்ற கர்வித்துவருகின்ற இடைப்பிள்ளையுடைய ஸௌந்தர்ய பூர்த்தியைக்கண்டு, (என் மகளயர்க்கின்றதே) தன்னுடையகுடிப்பிறப்பையும் ஸ்த்ரீத்வத்தையும் மறந்து, என்னுடைய நியந்த்ருவத்தையும்மதியாமல் ஈடுபடுவதே. இந்த வயர்ப்புக்குநிதானம் யாதொன்று, அது தானே பரிஹாரமாமித்தனையிறே. .... (எ)

லாயிரமுழி" என்னும்படி பகலெல்லாம் தன்னைப்பிரிந்து நோவுபட்டுக்கிடந்த பெண்கள் தான் வருகிறவையுமறிந்து கொந்தளிக்கும்படியாகவும், அவர்களைப் பிரிகையாலே தனக்குண்டான ஆர்த்தியெல்லாம் தோன்றும்படியாகவும், ப்ரணயரோஷம் கொண்டாடியிருப்பார் நெஞ்சில் மறம் தீரும்படியாகவும், தக்க பாசுரங்களை வைத்துத் திருக்குழலையூதி, அதுக்கு அநுரூபமான இசைகளையும் பாடி, (க) 'கூத்தன் கோவலன்" என்கிறபடியே வருகிறபோதை நடையழகாலே வல்லாராடினாற்போலேயாடி. (ஆயரோடாலித்து வருகின்ற வாயப்பிள்ளை) இப்படியே கீழ்ச்சொன்ன தோழன்மாரான வாயரோடேகூடி மேனணிப்புத்தோன்ற கர்வித்துவருகிற இடைப்பிள்ளையுடைய.(அழகுகண்டென் மகளயர்க்கின்றதே) அவனுடைய வடிவழகைக் கண்டமாத்ரங்கொண்டுகாணும் என்னுடைய பெண்பிள்ளையானவள் தன்னுடைய குடிப்பிறப்பையும் ஸ்த்ரீத்வாபிமாநத்தையும் என்னுடைய நியந்த்ருத்வத்தையும் நிரூபிக்கக்ஷமையல்லாதபடி அறிவழிகிறது. .... (எ)

மகள்" என்றவிடத்தில் அபிப்ரேதமான வர்த்தத்தைக் காட்டிக் கொண்டர்த்தமருளுகிறார் (இவனுடைய வித்யாதி). ... ... (எ)

(க) தி-வாய்-௧௦-௧-

இந்திரன்போல்; வருமாயப்பிள்ளை யெதிர்நின்றங்
கினவளை யிழவேலென்னச்
சந்தியினின்றுகண்டீர் நங்கைதன் துகிலொடு
சரிவளைகழல்கின்றதே. (அ)

ஸ்வா;—எட்டாம்பாட்டு. (சிந்துரப்பொடியித்யாதி) சாதிலிங்கப்பொடிக் கொண்டு திருமுடியிலே சாத்தி; அழகிய விலையாலே திருநெற்றியிலே பற்றும்படி அத்விதீயமான திருநாமமாக

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (சிந்துரப்பொடிக்கொண்டு சென்னியப்பி) சாதிலிங்கப்பொடிக்கொண்டு திருமுடியிலேசாத்தி. கீழ், "சிந்துரமிலங்கத்தன் திருநெற்றிமேல்" என்று ஸிந்தூரசூர்ணத்தைத் திருநெற்றியிலே விளங்கும்படி திலகமாகச்சாத்தினபடி சொல்லிற்று; இங்கே, "சென்னியப்பி" என்கையாலே திருமுடியிலே திருக்குழல்மேலே அலங்காரமாகக்கொண்டு பரக்கச்செறியச் சாத்தினபடி சொல்லுகிறது. (திருநாமமிட்டங் கோரிலையந்தன்னால்) நேரியதாய்நீண்டு, ஒட்டினவிடத்திலே பற்றும்படி இளையதாய் நிறத்திருப்பதொரு இலையாலே திருநெற்றியிலே திருநாமமாக இட்டு. ஊர்த்த்வபுண்ட்ராகாரமாக அழுத்திவைக்குமாய்

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (சிந்துரமித்யாதி) "சென்னி" என்றபதம்- திருநெற்றியையும் திருமுடியையும் சொல்லவற்றாயிருக்க, மேலே "அங்குத் திருநாம மிட்டு" என்று- திருநாம மிடத்தக்கதான திருநெற்றியை "அங்கு" என்று சொல்லவேண்டுகையாலே, இந்தச் சென்னிபதம்- திருநெற்றியையே சொல்லவேண்டி யிருக்க, திருமுடியிலே யென்றர்த்த மருளிச் செய்வானென்னென்ன வருளுகிறார் (கீழித்யாதி). இங்கே அப்படி யென்கையாலும், கீழ்சொன்னத்தைச் சொல்லுகை அப்ரயோஜந மாகையாலும், இப்படியே கொள்ளவேணு மென்று கருத்து. (செறிய) நெருங்க. "ஓரிலையந்தன்னால் அங்குத்திருநாமமிட்டு" என்றந்வயித்து, ஓர்பததாத்பர்யங்களைக் காட்டாநின்று கொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (நேரியதாயித்யாதி). திருமண்ணைத்திருநாம மிடுமதுண்டொழிய, இலையாலே இடுவதுண்டோ வென்ன; இவன் அப்படி யிட்டானாக வேணுமென்று பலிதத்தை யருளுகிறார் (ஊர்த்த்வேத்யாதி). "சென்னி" என்றத்தாலே திருமுடியாகக் கீழேஅருளிச் செய்து, "அங்கு" என்றதுக்கு- திருநெற்றி யென்றருளிச் செய்தால் எங்ஙனே சேரும்படி

இட்டு. (அங்கு)என்றது-திருநெற்றியில். சாதிலிங்கத்தை ஆஸ்ய ஜலத்தோடே திருநெற்றியிலே பற்றும்படியிட்டு. (அந்தரமின்றித்தன்னெறிபங்கியை யழகிய நேத்திரத்தாலணிந்து) நெறிபிடித்த திருக்குழலை இடைவிடுதியறஅழகிய பீலிக்கண்ணாலேயும் யுவதிகள் கண்களாலேயுமணிந்து.

(இந்திரன்போல் வருமாயப்பிள்ளை)இந்த்ரனைப்போலேமேனாணிப்புத்தோன்ற கர்வித்து வருகிற விடைப்பிள்ளை. அன்றிக்கே, தனக்கிட்டசோறு தானுண்ணமாட்டாத இந்த்ரனைப்போலே தன்னையொழியச் செல்லாமை பிறந்தாரை உபேக்ஷிக்கவல்லனென்று ஏகதேச த்ருஷ்டாந்தமாகிலுமாம். அன்றிக்கே; இந்த்ர சப்தம்-

த்து. அங்கென்று - திருநாமத்துக்கு அநுரூபஸ்தலமான திருநெற்றியைச் சொல்லுகிறது. "இலயம்" என்கிறவிடத்தில், அம்சாரியை. அதவா, சாதிலிங்கப்பொடியை ஆஸ்யஜலத்தாலே நனைத்துத் திருநெற்றியிலே திருநாமமாகச்சாத்தி யென்னவுமாம். அப்போதைக்கு, "ஒரிலயம்" என்று பாடமாய், இல்லென்று-உள்ளாய், அயமென்று - ஜலமாய், ஒரிலயமென்றது- திருப்பவளத்துக்குட்பட்டதொரு ஜலமென்றபடி. "ஆயப்பிள்ளை" என்கிற இடைத்தனத்துக்கும் பிள்ளைத்தனத்துக்கும் சேருவதொரு வ்யாபார மிறேயிது. (அந்தரமித்யாதி) தன்னுடைய நெறித்தகுழலை இடைவெளியில்லாதபடி அழகிய பீலிக்கண்களாலே அலங்கரித்து.

(இந்திரன்போல் வருமாயப்பிள்ளை) ஸஜாதீயரான தேவர்களடங்கலும் ஸேவிக்க, அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான இந்த்ரன், அவர்கள் நடுவே தன்வைபவமெல்லாம் தோற்றவருமா போலே, *தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளான திருத்தோழன்மாரடங்கலும் ஸேவிக்க, அவர்கள்நடுவே தன்செருக்கும்பெருமையும் தோற்றும்படிவருமாயப்பிள்ளை. அங்ஙனன்றிக்கே,இந்த்ரசப்தத்துக்குமுக்ய

என்கிற சங்கையைப்பரிஹரிக்கிறார் (அங்கென்றித்யாதி). "சிந்துரப்பொடி" என்றபதத்தை இங்கு மநுஷங்கித்து "இலயம்" என்றதுக்கர்த்தாந்தர மருளுகிறார் (அதவேத்யாதி). "இலயம்" என்றது - ஆஸ்யஜலமானபடியைய றிவிப்பிக்கிறார் (அப்போதைக்கித்யாதி). "ஒரிலயம்" என்றத்தால் - ஆஸ்ய ஜலமென்று விவக்ஷிக்கைக்குஸூசகமென் னென்னவருளுகிறார் (ஆயப்பிள்ளை யித்யாதி).

விசேஷ்ய பர்யந்தமாய், அஸாதாரணனானவிவன் தன்னையே. (க) "தானே தனக்குமவன்" என்கிற உபமாநராஹித்யத்தாலே ஸர்வ ஸ்வாமி யென்னவுமாம். (எதிர்நின்றங்கினவளையிழவேலென்ன) "அவன் வரவுக்கெதிர்நின்று உன் ஸ்த்ரீத்வத்தை யழித்துக்கொள்ளாதேகொள்" என்ன; எதிர்நின்று அவன் ஸௌந்தர்ய தரங்கவீச்சாகிற பெருக்காற்றை எதிர்செறிக்க வொண்ணுதென்ன;

வ்ருத்தி ஈஸ்வரவிஷயத்திலேயாகையாலே, பரமஸாம்யாபந்நரான ஸூரிகள் ஸேவிக்க, அவர்கள் நடுவே ஸர்வேஸ்வரன்முன் வருமாபோலே வருகிறவனென்னவுமாம். தர்ம்யைக்யமுண்டேயாகிலும் அவதாரப்ரயுக்தமான நிலையையிட்டு, (உ) "விஷ்ணுநாஸத்ருஶோவீர்யே - விஷ்ணுநா ஸத்ருஶோவீர்யே" என்றாப்போலே இப்படிச்சொல்லலாமிறே. இப்படி வருகிற ஆயப்பிள்ளையுடைய. (எதிர்நின்றங்கின வளையிழவேலென்ன) அவன்வரவுக்கு எதிராக அந்தஸ்த்தலத்திலே நின்று உன்னுடைய இனவளைகளை இழவாதேகொள்ளென்று நான் சொல்ல. "எதிர்நிற்கை" என்றும், "வளையிழக்கை" என்றும் இரண்டில்லை போலே காணும். "இனவளை" என்கையாலே-எதிர்நின்றவர்கள் கையில் ஒருவளையும் தொங்காதென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. வளையிழக்கையாவது-ஸ்த்ரீத்வ மிழக்கையிறே.

(முக்க்யவ்ருத்தி) என்றது - "இத - ஐச்வர்யே - இதி - பரமைஶ்வர்யே" என்கிறதா (தூ) த்வர்த்தபௌஷ்கல்யம்- அயர்வறுமமரர்களதிபதியிடத்திலே யுண்டாகையாலே, மயர்வறமதிநலமருளப் பெற்றவாழ்வார் ஆய்ச்சிபாவனையாகச் சொல்லும்போதும் தர்ம்யைக்யஜ்ஞாநம் குறைவற்றிருக்க, பரமபத நாதனை த்ருஷ்டாந்த மாகச் சொல்லக் கூடுமோவென்ன; அத்தைஸமர்த்திக்கிறார் (தர்மயைக்யேத்யாதி). "ஆயப்பிள்ளை" என்று ப்ரதமாந்தமாய்,"இனவளை யிழவேலென்ன" என்றத்தோடு அந்வயிக்குமளவில்,க்ருஷ்ணன் தனக்கிஷ்டமான கார்யத்தைநிஷேதிக்கை அநுசிதமாகையாலே இதுஷஷ்ட்யந்த பதமாகவேணுமென்று காட்டுகிறார் (இப்படி யித்யாதி). "இன" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இனவளையித்யாதி). உனக்கு வளையத்தனை அருமையோ, இதொருஹாநியாகச் சொல்லுகைக் கென்ன வருளுகிறார் (வளையிழக்கை யித்யாதி).

(க) ந-திருவ-ந அ. (உ) ரா-பா-க.

(சந்தியில் நின்று கண்டீர்) ஊர்ப்பொதுவானவவன் வருகிற ஸ்தலத்திலே நின்று. (நங்கை தன் துகிலொடு சரிவளை கழல்கின்றதே) வினவப் புகுந்தவர்களுக்குப் பெண்பிள்ளையுடையப்ரகாரவிசேஷவிக்ருதிகளைச் சொல்லுகிறாளாயிருக்கிறது. தனக்கு நியாம்யையன்றிக்கே யிருக்கச்செய்தேயும், "நங்கை" என்று அவளுடைய குணபூர்த்தியையே சொல்லுகிறது. விஷயதோஷத்தால் வருமவை அவர்ஜநீயங்களாயிருக்குமென்றிறே நங்கை யென்கிறது. "தன்" என்று இவளுடைய மதிப்பைக்காட்டுகிறது. துகிலோடே கூட வளையும் கழலாநின்றது. ஸ்த்ரீத்வத்தோடு அபிமாநமும்பேண வொண்ணாதபடி கைகழலாநின்றது. இவை - விம்முதல் முறிதல் செய்யாமைக்கடி அவனுடைய அநாதரமிறே. (க) "என்னுடைய கழல்வளையைத்தாமும்கழல்வளையேயாக்கினரே" என்னுமா

(சந்தியில்நின்றுகண்டீர்) என்சொல் கேளாமல் ஊர்ப்பொதுவான அவன்வருகிறவழியான சந்தியிலே நின்றுகண்டீர். (நங்கை தன் துகிலொடு சரிவளை கழல்கின்றதே) ஸ்த்ரீத்வத்தால் பரிபூர்ணையாயிருந்த இவளுடைய பரிவட்டத்தோடே கூடச் சரிவளையும் கழலாநின்றது. "கோல்வளை, கழல்வளை, வரிவளை" என்னுமாபோலே, "சரிவளை"என்பது ஒருவளை விசேஷம். (க)"கழல்வளையைத்தாமும் கழல்வளையேயாக்கினரே." என்கிறபடியே,முன்பே"சரிவளை" என்று பேராயிருந்தவித்தை, நாமமாத்ரமன்றிக்கே, கையில் தொங்காமல் சரிந்து கழன்றுபோம்படி பண்ணினாய்த்து, அவன் தன்னுடைய காட்சியாலே. இத்தால்-வினவப்புகுந்தவர்களுக்குத் தன் பெண்பிள்ளையுடைய விக்ருதிக்கு ஹேதுவையும், விக்ருதி விசேஷந்தன்னையும் சொன்னாளாய்த்து. .... (அ)

(கோல்வளை) மழுங்கல்வளை. கீழே "இனவளையிழவேலென்ன" என்று சொல்லிவைத்து, இங்கே " சறிவளை " என்று சொல்லுவானென் ?, இனவளையென்ன வொண்ணாதோ ?என்ன,ஒரர்த்த விசேஷம் தோற்றச் சொன்னானென்று விவக்ஷித்து, ப்ரமாணமுகேந வத்தைக்காட்டுகிறார் (கழல்வளையித்யாதி). (காட்சியாலே) என்றவநந்தரம், "என்று தோன்றுகைக்காகச் சறிவளை யென்றது" என்று சேஷம். "கண்டீர்" என்று ஆரைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறானென்ன வருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). ... ... (அ)

(க) நா-தி-கக-உ.

மூ.—வலங்காதில் மேல்தோன்றிப் பூவணிந்து
மல்லிகைவல்மாலை மௌவல்மாலை
சிலிங்காரத்தாற் குழல்தாழவிட்டுத்
தீங்குழல்வாய் மடுத்தூதியூதி
அலங்காரத்தால்வரு மாயப்பிள்ளை யழகுகண்
டென்மகளாசைப்பட்டு
விலங்கிநில்லா தெதிர்நின்றுகண்டீர்வெள்வளை
கழன்று மெய்மெலிகின்றதே. ... (௯)

போலே; விஸ்லேஷத்திலும் கழலுகையன்றிக்கே ஸம்ஸ்லேஷத்திலும் தொங்காதபடியாயிற் றென்னுமாபோலே. .... (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. இதுவுமொரு அலங்கார விசேஷமாய்ச் செல்லுகிறது.

ஸ்வா;— (வலங்காதித்யாதி). ஜாத்யுசிதமான வலங்கார விசேஷந்தாம் கண்ணுக்கு நன்றாக உள்ளது; கண்ணுக்கு நன்றாயிருக்கிற மேல்தோன்றிப்பூவை வலத்திருக்காதிலே சாத்தி. (மேல்தோன்றி)செங்காந்தள்.மற்றைக்காதுக்கொன்றும்சொல்லாமையாலே அது தானேயாதல்; மல்லிகை மாலையைக்கண்ட ப்ரீதியாலே மறந்தானாதல்; மறந்தாளாதல்; ஒரு திருக்காதில் சாத்தினதே அமையுமென்றாதல். காட்டு மல்லிகை மாலை யென்னுதல்; வன

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வலங்காதில் மேல் தோன்றிப் பூவணிந்து) வலக்காதிலே செங்காந்தள்பூவை அலங்காரமாகச் சாத்தி. இடக்காதுக்கு ஒன்றும் சொல்லாமையாலே ஒரு காதுக்குச் சாத்தினது கொண்டுவருகிறவிதுதானும் ஓரழகாகச் சாத்திக்கொண்டு வந்தானென்னுதல்; ஒரு காதுக்குச் சாத்தினவளவிலே, மல்லிகைமாலையைக் காண்கையாலே அத்தை மறந்து இத்தைச் சாத்தி விட்டானென்னுதல். (மல்லிகை வனமாலை) "வனம்" என்கிறவித்தை, மல்லிகையோடே சேர்த்து-காட்டுமல்லிகைமாலை

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வலங்காதித்யாதி) (செங்காந்தள்பூ) சிவனார் கொடிப்பூ. "சிலைக்குதம்பை யொருகாதொருகாது செந்நிறமேல் தோன்றிப்பூ" என்றாப்போலே இரண்டுகாதுக்கு மிரண்டு சொல்லாதே ஒன்று சொன்னதுக்கு இரண்டுவகையாகக்கருத்தருளுகிறார் (இடக்காதுக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).

மாலையாகக் காட்டுமல்லிகை மாலை தன்னையே விரும்பினானென்னுதல். அன்றியே, (௧) "வனமாலை மினுங்கநின்று விளையாட" என்னுமாபோலே, அஸாதாரணமான வநமாலை தானுதல். (மௌவல் வனமாலை) வனப்பு - அழகாதல்; நாநாவர்ணமாதல். "வனமுலை" என்னக்கடவதிறே.

(சிலிங்காரத்தால் குழல் தாழவிட்டு) சிலிங்காரம் - ஶ்ருங்காரமாய், அத்தாலும், அலங்காரமென்றபடி. மாலைசாத்தின திருக்குழலைத் திருமுதுகிலேதாழவிட்டுத் திருமார்பிலும் இவை தன்னையேயிறே சாத்துவது. (தீங்குழல்வாய்மடுத்தூதியூதி) தனக்கினிதான குழலென்னுதல். ப்ரணய ரோஷ பரிஹாரமாக வூதுகிற குழலாகையாலே, ப்ரணயிநிகளுக்கு இனிய குழலென்னுதல்.

யென்னுதல். அன்றிக்கே, வனமென்று-அழகாய், மல்லிகையாலுண்டான அழகியமாலையென்னுதல். (மௌவல்மாலை) மௌவலாவது-மல்லிகையின் அவாந்தர பேதம். "பூவை, காயா" என்னுமிடத்தில், பூவையாவது-காயாவின் அவாந்தர பேதமானாப்போலே. மௌவல் மாலையென்று-இங்கும் அந்தவனப்புக் கூட்டிச் சொல்லவுமாம். கீழ், "அணிந்து" என்றத்தை இங்குங்கூட்டி "இம்மாலைகளையுமணிந்து" என்று சொல்லக்கடவது. இவைதான் திருமார்புக்கு அலங்காரமாகச் சாத்துமவையிறே.

(சிலிங்காரத்தால் குழல்தாழவிட்டு) சிலிங்காரம் - ஶ்ருங்காரம்; அலங்காரமென்றபடி. இத்தால்-திருக்குழல் பணியாகச்சாத்தும் பூந்தொடைகளைச் சொல்லுகிறது. அந்த அலங்காரத்தோடே கூடத் திருக்குழலைத் திருமுதுகிலே † தாழவிட்டு. (தீங்குழல் வாய் மடுத்தூதியூதி) "தீம்" என்று - இனிமை. "இன்னார்க்கு" என்று விசேஷியாமையாலே - தன்னோடு பிறரோடு வாசியற எல்லார்க்கு மினிதாயிருக்கும் குழலென்றபடி. கேட்கிறவர்களிலும் தன்செவி யணித்தாகையாலே (௨) "பேதுறுமுகம்செய்து நொந்துநொந்து" என்கிறபடியே முதல் தன்னைவருத்தி, பின்னையிறே அவ்வருகுபோவது. பிறரைவருத்துகையாவது - (௩) அவியுணா

(அவியுணாமறந்து) என்றது. ஹவிஸ்ஸையுண்ணாதே மறந்தென்றபடி. ... ... (௯)

---

† (பா) ஊழல. (௧) நா-தி ௧௪-௨. (௨) தி-வாய் ௯-௯-௯. (௩) ௩-௬-௭.

"ஊதியூதி" என்கிற வர்தமாநத்தாலே தேவமநுஷ்யாதி பேதமற எல்லார்க்குமினிதாய், சித்தாபஹாரஸாமர்த்த்யத்தை யுடைத்தாயிருக்கை. (வாய்மடுத்து) இக்குழலாகப் பெற்றிலோமே. இதுக்கென்ன மெலிவுண்டுதான். இத்தால், அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபக †வாக்மித்வத்தைக் காட்டுகிறது.

(அலங்காரத்தால்வருமாயப் பிள்ளை) ஏவம்ப்ரகாரமான அலங்காரங்களோடே வருகிற இடைப்பிள்ளை. (பிள்ளை) * யுவாகுமாரன். (அழகுகண்டென் மகளாசைப்பட்டு) மேலீடான ஸௌந்தர்ய பூர்த்தியைக்கண்டு மிகவும் விரும்பி, விலங்கி நில்லாவிட்டால், மத்தகஜத்தின்முன்னேநிற்பாரைப்போலே,ப்ராப்தியளவும் செல்லவொட்டாத வளவேயன்றிக்கே, ரக்ஷகத்வாதி குணங்களளவும் செல்லவொட்டாத ஸௌந்தர்யத்தின் முன்னே விரும்பி நின்று ஆசைப்படுவாருமுண்டோ? (வெள்வளைகழன்று மெய்மெலிகின்ற

மறந்து வானவரெல்லாம்" என்றும், (க) "தும்புருவோடு நாரதனும் தந்தம்வீணை மறந்து" என்றும், (உ) "கோவலர் சிறுமியர்-வந்து கவிழ்ந்து நின்றனர்" என்றும், (௩) "பறவையின் கணங்கள் கூடுதுறந்து வந்துசூழ்ந்து" என்றும் (௪) "மரங்கள்நின்று மதுதாரைகள்பாயும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே-தேவமநுஷ்ய திர்யக் ஸ்தாவர விபாகமற எல்லாரையு மொக்கவருத்துகை. இப்படியிருக்கிற திருக்குழலைத் திருப்பவளத்திலே வைத்துப் பலகாலுமூதிக்கொண்டு.

(அலங்காரத்தால் வருமாயப்பிள்ளை) ஏவம்ப்ரகாரங்களான அலங்காரங்களோடே வருகிற இடைப்பிள்ளையுடைய. "பிள்ளை" என்கையாலே - (ரு) "யுவா குமார꞉ - யுவாகுமார꞉" என்கிறபருவத்தைச் சொல்லுகிறது. (அழகுகண்டென்மகளாசைப்பட்டு) கண்டவர்கள் கண்ணையும் நெஞ்சையும் தன்வசமாக்கிக்கொள்ளும் அழகைக்கண்டு என்னுடைய பெண்பிள்ளையானவளாசைப்பட்டு, (விலங்கிநில்லா தெதிர்நின்றுகண்டீர்) "இதுகண்டவர்களை வருத்தும்" என்றுகண்ணை மாறவைத்து வழிவிலங்கி நில்லாதே, அத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு எதிரேநின்று கண்டீர். (வெள்வளைகழன்று மெய்மெலிகின்றதே) சங்குவளையும் கழன்று, சரீரமும் மெலி

† (பா) வாசித்வத்தை
(க) ௩-௬-ரு. (உ) ௩-௬-க.
(௩) ௩-௬-அ. (௪) ௩-௬-க0. (ரு) ருக்வேத.

மூ.—விண்ணின் மீதமரர்கள் விரும்பித்தொழ
மிறைத்தரயர்பாடியில் வீதியூடே
கண்ணன்காலிப்பின்னே யெழுந்தருளக்
கண்டிளவாய்க் கன்னிமார்காமுற்ற
வண்ணம்வண்டமர்பொழில் புதுவையர்கோன்
விட்டுசித்தன் சொன்ன மாலைபத்தும்
பண்ணின்பம்வரப்பாடும் பத்தருள்ளார்
பரமானவைகுந்தம் நண்ணுவரே. (க0)

தே)என்னுடையநியந்த்ருத்வத்தையுமறுத்தால்தான்தன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வாபிமாநம் தானே நோக்கலாயிருக்கிறது, மிக்கதேஜஸ்ஸையுடைத்தாய் சுத்தமுமானவளைகள் கழன்றே தான் உடம்பு மெலிவது. வளைகழலத்தக்கதமையாதோ மெலிய. "மெலிகின்றதே" என்கிற வர்தமாநத்தாலே "இனிவளைக்காஶ்ரயமில்லையோ?" என்று தோன்றுநின்றதே யென்னுதல்; (வளை)தோள்வளையாகையாலே, பலகாலும் கழலுவது அணிவதாய்ப் போருகையாலே அதுவோவென்றிருந்தாள்; எடுத்தணியத் தொங்காமையாலே மெலிவுகண்டாளாய், கண்டப்ரகாரத்தைச் சொன்னாளாதல். (க)

அவ;— நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

யாநின்றது. உடம்பு மெலிந்தன்றே வளை கழலுவது; வளைகழலுதலை முந்துறச்சொல்லி, பின்பு உடம்பு மெலிவு சொல்லுவானென்னென்னில்; வளைகழன்றபின்பாய்த்து உடம்பில் மெலிவு இவளுக்குத் தோற்றிற்றென்னுதல். அன்றிக்கே, முந்துற வளை கழலுகைக்குத் தக்கவளவு மெலிந்து, அவ்வளவுமன்றிக்கே, "இனி வளைக்கு ஆஶ்ரயமில்லை ஓ!" என்னும்படி மேன்மேலும் மெலிந்து செல்லுகிறபடியைச் சொல்லுகிறாளென்னுதல். இதுவும் வினவ வந்தவர்களுக்குத் தன்மகள் தசையைத் தாயார்சொன்னவார்த்தை. ... . (க)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா.—(விண்ணின்மீதமரர்கள் விரும்பித்தொழ) ஸ்வர்க்காத்யுபரிதநலோகங்களில் தேவர்கள் ஆதரித்துக்கொண்டு தொழ.

† (பா) வளர.

ஸ்வா;— (விண்ணித்யாதி) விண்ணிலமரர்கள் தந்தாம் ப்ரயோஜநங்களை நச்சித்தொழ. மீதமரர்கள் தொழுகைதானே ப்ரயோஜநமாகத் தொழ. (மிறைத்து) இரண்டுதிறத்தாரையு மநாதரித்துக் காலித்திரளையா தரித்தென்னுதல். தொழுகிற விண்ணிலமரரை யநாதரித்து, தொழுகைதானே ப்ரயோஜநமான விண்ணின் மீதமரரையும், மண்ணின் மீதுண்டான பசுத்திரள்களின் பின்னே போகையுமாதரித்தென்னுதல். (ஆயர்பாடியில் வீதியூடே கண்ணன் காலிப் பின்னே யெழுந்தருளக்கண்டு) திருவா

பூபாரநிரஸநார்த்தமாக ப்ரார்த்தித்து அவதரிப்பித்தவர்களாகையாலே திருவவதாரகாலமே தொடங்கி இவனுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு அவ்வவசேஷ்டிதங்களைக்கண்டு வித்த(ர்)ராயிறே தேவர்கள்தானிருப்பது. ஆகையாலே, உபயவிபூதிநாதனானவன் கோ(ா)பஸஜாதீயனாய், ஜாத்யுசிதவ்ருத்தியான கோரக்ஷணத்திலே அதிகரித்து, ஜாத்யுசிதமான அலங்காரத்தையுடையனாய்க்கொண்டு திரிகிறபடியைக் கண்டால், அவர்கள் விரும்பித் தொழாதிரார்களிறே. அன்றிக்கே, "விண்ணின்மீது" என்கிறது- (௧) "நாகஸ்ய ப்ருஷ்டே - நாகஸ்யப்ருஷ்டே" என்கிறபரமபதத்தையாய், அங்குண்டான அமரருண்டு-நித்யஸூரிகள், அவர்கள் தாங்களநுபவிக்கிற மேன்மைக் கெதிர்த்தட்டான இந்நீர்மையைக் காண்கையாலே அத்யாதரம்பண்ணித்தொழும்படியாகவென்னவுமாம். (மிறைத்து) மிறுக்குச்செய்து, அதாவது - அப்படி தொழுது நிற்கிறவர்களுக்கு முகம்கொடாதே அநாதரித்து, பசுக்களையும் திருவாய்ப்பாடியி லுள்ளாரையும் ஆதரித்துக் கொண்டு போருகை.(ஆயர்பாடியில்வீதியூடேகண்ணன் காலிப்பின்னேயெழுந்தருளக்கண்டு) திருவாய்ப்பாடியில் தெருவின்னடுவேபசுக்களின்

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (விண்ணின்மீதித்யாதி) இடையனான விவனை தேவர் தொழுகைக்குஹேதுவை யருளுகிறார் (பூபாரேத்யாதி). "விண்" என்றத்தை உபலக்ஷணமாக்கி "இன்" என்றத்தைச் சாரியையாக்கி, விண்ணுகிற மீதுகளிலே யென்று ஜீழருளிச்செய்து, "விண்ணின்" என்றுஷஷ்டியந்தபதமாக்கி "மீது" என்றத்தாலே பரமபதத்தை விவக்ஷித்து யோஜநாந்தரமருளுகிறார் (அன்றிக்கே யித்யாதி). இந்தயோஜநையிலும் விண்ணென்றது - உபலக்ஷணம்.

(௧) தை-நா.

ய்ப்பாடியில் தெருவின் நடுவே கண்ணனெழுந்தருளக்கண்டு.(இள வாய்க் கன்னிமார்காமுற்ற வண்ணம்) "சாலகவாசல்பற்றி நுழை வனர் நிற்பனர்" என்றது முதலாக, *வெள்வளை கழன்று மெய் மெலிகின்றது முடிவாக இளவாய்க்கன்னிமார் காமுற்ற ப்ரகாரங் களை.

யுவதிகளாகாநின்ற இடைப்பெண்களாசைப்பட்டு விக்ருதை களான ப்ரகாரங்களை வ்யாஜமாக்கித் தம்முடைய மங்களா சாஸ நத்தோடே சேர்த்தநுஸந்தித்த ப்ரகாரங்களை. இவை மங்களா சாஸநத்தோடே சேருமோ வென்னில்; அவனுக்கு ஊராகத் தோற்று சித்தாபஹ்ருதைகளாகையாலும், அவன் இவர்களாவில் நெஞ்சு பறிகொடாமல் ஜயஶீலனைப் போருகையாலும், "தேஜி தம்" என்று அவனுடைய வெற்றிக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகை யாலேசேரும். அவன் *அநஸூநனிறே. (௧) "యదిమేబ్రహ్మచర్యం స్యాత్- யதி மேப்ரஹ்மசர்யம்ஸ்யாத்". (௨)"తద్గతదోషైరసంస్పృష్టః - தத்கத தோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட:" அவனுக்குலீலாரஸமிறே இவற்றிலுள் ளது. *இன்புறுமிவ்விளையாட்டிறே. ஆகையால் அவனுடைய லீலாபோகமும் இவர்க்கு உத்தேஶ்யமிறே. *சிந்தயந்தியும் சிசு பாலனும் லீலாரஸவர்தகரிறே.

(வண்டமர் பொழில் புதுவையர்கோன்) திருமாளிகையில் திருச்சோலையில் மதுபாநம்பண்ணின வண்டுகள், மற்றுமுண் டான சோலைகளை இக்ஷுரகமாக நினைத்திங்கே யிங்கே அமருவது. ஏவம் ப்ரகாரமான திருமாளிகைக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வார்.

பின்னே கீழ்ச்சொன்ன வொப்பனைகளோடும் அவைதானும் மிகை யாம்படியானவடிவழகோடும் க்ருஷ்ணனெழுந்தருளக்கண்டு.(இள வாய்க்கன்னிமார் காமுற்றவண்ணம்) "சாலகவாசல்பற்றி நுழை வனர் நிற்பனராகி" என்றது முதலாக, "வெள்வளைகழன்று மெய் மெலிகின்றது" என்றது முடிவாகச் சொன்னபடியே யுவதிகளான இடைப்பெண்கள் ஆசைப்பட்டு விக்ருதைகளான ப்ரகாரத்தை.

(வண்டமர்பொழி லித்யாதி) மதுபாநார்த்தமாகப் படிந்த வண்டுகள் வேறொன்றையும்புரிந்துபாராமல், ஸர்வகாலமும்பொரு ந்திக் கிடக்கும்படியான திருச்சோலைகளையுடைய ஸ்ரீ வில்லிபுத் தூரி லுள்ளுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகராய், *அரவத்தமளிப்படியே

(விட்டு சித்தன்) விஷ்ணு ஶப்தவாச்யனான வடபெருங்கோயிலுடையானைத் தம் திருவுள்ளத்திலே யுடையவரென்னுதல். அவனுடைய திருவுள்ளத்துக்கு விஷயபூதரானவரென்னுதல். அவனுடைய வ்யாப்தியையும் திருவுள்ளம் பற்றுகிறவரென்னுதல். (சொன்னமாலை பத்தும்) காமுற்ற வண்ணத்தை விஷ்ணுசித்தன் சொன்ன மாலையாகையாலே இப்பத்தையும், (பண்ணின்பம் வரப் பாடும்பத்தருள்ளார்) கேட்டவர்கள் பக்கலிலே இன்பம் செல்லுகையன்றிக்கே, இன்பம்-பாடினவர்கள் பக்கலிலே வரும்படியாகப் பாடுகிற பத்தருள்ளார். (பரமான வைகுந்தம் நண்ணுவரே) மேலான துக்கெல்லாம் மேலாய், * அபுநராவ்ருத்திலக்ஷணமான பரமபதத்திலே, (௧)"பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்' என்கிற படியே செல்லப் பெறுவரென்று பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும்பத்து நாலாம்திருமொழி முற்றிற்று

ஸர்வேஶ்வரனை எப்போதும் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்கையாலே "விஷ்ணுசித்தர்" என்னும் திருநாமத்தையுடையரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த மாலையான விப்பத்தையும். (பண்ணின்பம்வரப்பாடும் பத்தருள்ளார்) கேட்கிறவர்களினுங்காட்டில் பாடுகிறவவர்தங்களுக்கு இன்பம்வரும்படியாகப்பண்ணிலேபாடாநிற்கும் பக்திமான்களாயுள்ளவர்கள். (பரமானவைகுந்தம் நண்ணுவரே). (௨)"ஸர்வத: ப்ருஷ்டேஷு ஸர்வத: ப்ருஷ்டேஷு - என்கிறபடியே மேலானதுக்கெல்லாம் மேலாய்,(௧) "பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டு" என்கிறபடியே பகவதநுபவ மங்களாசாஸநங்களைப்பண்ணி காலதத்வமுள்ளதனையும் வர்த்திக்கலாம் தேசமான ஸ்ரீவைகுண்ட்டத்தை ப்ராபிக்கப்பெறுவர். .... (௧௦)

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றும்பத்து நாலாம் திருமொழி முற்றிற்று.

"இன்பம் வரப்பண்பாடும் பத்தருள்ளார்" என்றநவயித்தர்த்த மருளுகிறார் (கேட்கிறவர்களிலுமித்யாதி). * "வைகுந்த பததாத்பர்யம் (பரமாத்துமனையித்யாதி). ... ... (௧௦)

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி

மூன்றும்பத்து அஞ்சாம்திருமொழி அட்டுக்குவி ப்ரவேசம்.

அவ;—கீழே। "குன்றெடுத்தாநிரை। காத்தபிரான் கோவலனாய்க் குழலூதியூதி" என்று அதிமாநுஷம் திருவுள்ளத்திலேயூன்றினபடியாலே, அந்தமலையிலுண்டானவிசேஷங்களையும், அந்தமலையினுடைய ஆயாமவிஸ்தீர்ணத்தையும், அதினுடைய கனத்தையும், அதெடுக்கையிலுண்டான வருமையையும், அது பிடுங்கியெடுத்தவநாயாஸத்வத்தையும், அது எடுக்க வேண்டின ஹேதுக்களையும், அந்த ஹேதுக்களால் வந்த ஆபத்துக்களைப் போக்கின ப்ரகாரத்தையு மநுஸந்தித்து இவனே ஆபத் விமோசகனென்று நிர்ணயிக்கிறார். .... *

பெரியாழ்வார் திருமொழி

மூன்றும்பத்து ஐந்தாம் திருமொழி அட்டுக்குவி ப்ரவேசம்.

அவ;-கீழ்ச்சொன்னபடியேதான் விரும்பி மேய்த்துக்கொண்டு போருகிற கன்றுகளுக்கும், பசுக்களுக்கும், தனக்குஅபிமதவிஷயங்களான கோபகோபீஜநங்களுக்கும் பாத(ஜ்ஞ)கமாம்படி இந்த்ரன்பசிக்கோபத்தாலே கல்வர்ஷத்தை வர்ஷிப்பிக்க, "குன்றெடுத்தாநிரை காத்தபிரான்" என்கிறபடியே மலையையெடுத்து ரக்ஷ்யவர்க்கமானவவற்றுக்கு ஒருநலிவு வாராதபடி நோக்கின வுபகாரம் திருவுள்ளத்திலே பின்னாட்டி, மலையெடுக்கவேண்டின ஹேதுக்களையும், மலைதன்னிலுண்டான வளப்பங்களையும், அம்மலையினுடைய பரப்பையும், அதினுடைய கனப்பாட்டையும், அத்தை அநாயாஸேநப் பிடுங்கி யெடுத்தபடியையும், அதுதன்னை ஏழுநாள் ஒருபடிப்பட தரித்துக்கொண்டு நின்றபடியையும், அத்தால் திருக்கைக்கு ஒருவாட்டமின்றிக்கே யிருந்தபடியையு மெல்லாம் தத்காலம்

அரு;—அட்டுக்குவிப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியில் ப்ராஸங்கிகமாக வருளிச் செய்ததான் "குன்றெடுத்தாநிரைகாத்த பிரான்" என்கிறவபதாநத்தை இத்திருமொழியிலே விசதமாகவநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியைக் காட்டாநின்று கொண்டு அந்தவந்தப் பாட்டுக்களில் ப்ரமேயத்தையும் தர்சிப்பிக்கிறார் (கீழ்ச்சொன்ன வித்யாதி). ... ... *

மூ.—அட்டுக்குவிசோற்றுப் பருப்பதமும்
தயிர்வாவியும் நெய்யளறுமடங்கப்
பொட்டத்துற்று மாரிப்பகைபுணர்த்த
பொருமாகடல்வண்ணன் பொறுத்தமலை
வட்டத்தடங்கண்மடமான்கன்றினை
வலைவாய்ப்பற்றிக்கொண்டு குறமகளிர்
கொட்டைத்தலைப்பால் கொடுத்துவளர்க்குங்
கோவர்த்தநமென்னுங் கொற்றக்குடையே. (௧)

ஸ்வா.—முதற்பாட்டு. (அட்டுக்கு வியித்யாதி) கோபஜநங்கள், வர்ஷார்த்தமாக இந்த்ரனை ஆராதிப்பதாகவும், அவனாலே தாங்கள் ரக்ஷிக்கப்படுவதாகவும், அவனை அவ்வூரில் முன்புள்ளார் ஆராதித்துப்போந்தப்ரகாரங்களிலேதாங்களும் அவனை(௧)''மந்திர விதியில் பூசனை செய்யக்கடவோம்'' என்று வாசல் வரிவைத்து

போலே தர்சித்துப்பேசி, அவனுடைய ஆபத்ஸகத்வமாகிற மஹா குணத்துக்கு ப்ரகாசமான அந்த திவ்யசேஷ்டிதத்திலுடைய ரஸத்தை யநுபவித்து இனியராகிறார்-இத்திருமொழியில். ... *

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (அட்டுக்குவிசோற்றுப் பருப்பதமும்) ஆக்கிக் குவித்த சோற்றுப்பர்வதமும். கோபஜநங்கள், வர்ஷார்த்தமாக இந்த்ரனை ஆராதித்து, அவன் ப்ரீதனாய் வர்ஷிப்பிக்க, அத்தாலே பசுக்களுக்குப் புல்லும் தண்ணீருமுண்டாய், அத்தாலே பாலும் நெய்யும் மிகுத்து ஜாத்யுசிதமான ஸம்பத்தோடே வர்த்திக்கக்கடவராயிறே யிருப்பது. ஆகையாலிறே, (௧) ''எழில்விழவில் பழநடைசெய் மந்திரவிதியிற் பூசனை'' என்று இத்தைப் பழையதாக நடந்துபோரும் அநுஷ்டாநமாகச்சொல்லுகிறது. இப்படியாகையாலே, இந்த்ராராதநை பண்ணுகைக்காக, திருவாய்ப்பாடியில் பஞ்சலக்ஷக்குடியிலும் வாசல்கள் தோறும் வரிவைத்துச்சமைத்து,(௨)''துன்னுசகடத்தால் புக்கபெருஞ்சோறு'' என்கிறபடியே சகடுகளிலே வைத்திழுத்துக் கொண்டு

அரு;—முதற்பாட்டு. (அட்டுக்குவி) பர்வதாகார மாகச் சோற்றைச் சமைத்துக் குவிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்ன வந்தக்கதையை விஸ்தரேண வருளுகிறார் (கோபஜநங்களென்று தொடங்கிப் பருப்பத மென்னுமளவும்).

(௧) தி-மொ-௨-௩-௪. (௨) பெரி-திரும-௩௪௦.

(அட்டுக்குவிசோற்றுப்பருப்பதமும்) வாசல்கள் தோறும் இந்த்ரனுக்குத் தகுதியாகப்பேணிச் சமைத்துத் தகுதியாகத் * துன்னு சகடத்தாலிழுத்துக்குவித்த சோற்றுமலையும், அதுக்குத்தகுதியாக மேல்செய்த உபதம்ஸங்களும். சோற்றுமலைத் தலையிலே தொட்டி வகுத்து விட்ட தயிர் வெள்ளமும். வெண்ணெய் நெய்யாகிற உட்சேறுகளும். (பருப்பதமும்)பருப்புச்சோறென்னவுமாம். அப்போது பருப்புப்பதமாய்,*ஒண்சங்கதைபோலேயாமிறே.(பதம்)சோறு. முத்காந்நம், குடாந்நம் முதலானவையெல்லாம். "அட்டுக்குவி சோறு" என்றபோதே காட்டுமிறே. "பருப்பதம்" என்று செவ்வையாய் பருப்புமுதலா சஜீவிக்கப்படுமதெல்லாத்தையும் காட்டவுமாமிறே.

(அடங்கப்பொட்டத்துற்று) ஸ்வதந்த்ரர்கிட்ட ஓவையொன்றும் தொங்காதபடி சடக்கெனவமுது செய்து. "ஸ்வதந்த்ரசேத

வந்த சோறெல்லாம்சேரப்பெருக்கி,திருப்பாவாடைபோலே குவிக்கையாலே பர்வதம்போலே உயர்ந்திருக்குமிறே; அத்தைப்பற்ற "அட்டுக்குவி சோற்றுப் பருப்பதமும்"என்றது.(பருப்பதம்) என்றது-பர்வதமென்றபடி. (தயிர்வாவியும்) தயிரோடையும். (நெய்யளறும்) நெய்ச்சேறும். அச்சோற்றுமலையின்மேலே தொட்டியாகக் கட்டி, தயிரை நிறையவிடுகையாலே, அத்தை அந்தமலைக்குண்டான வோடையாக ரூபித்துச் சொல்லுகிறது. நெய்யையும் அப்படியேதொட்டிகளாகப்பிடித்து அதுக்குள்ளும்சுற்றும் தேங்கும்படிநிறையவிடுகையாலேசெறிந்துகிடக்கும்படியைப்பற்ற "அளறு"என்கிறது. இவையிரண்டையும் சொன்னது-மற்றுமுண்டான பால் பழங்கள் கறிகள் முதலானவற்றுக்கும் உபலக்ஷணம். (அடங்க) இவையடைய.

(பொட்டத்துற்று) போரத்துற்று; சடக்கெனவமுதுசெய்து. தேவதாந்தரத்தை உத்தேசித்துச்சமைத்தவிது ததந்தர்யாமியாய் நின்று ஜீவிக்க வல்ல தனக்கொழிய, "தனக்கு அநந்யார்ஹராயிருபார்க்காகாது" என்றுய்த்து அதடங்கத்தானே யமுதசெய்

ஒருதேவதையை உத்தேசித்துச் சமைத்தால்அத்தை முன்னே நீட்டி, தச்சேஷத்தை எல்லாருமாக புஜிக்க வேண்டியிருக்க, அடங்கத்தானே புஜிப்பரனென்னென்னவருளுகிறார் (தேவதாந்தரத்தை யித்யாதி). ஆனால் பர்வ

நர்க்கிடுமதில் பரதந்த்ரமான அசேதநத்துக்கிடுமது கார்யகரமாகக் கூடும்'' என்று ஏற்கவேகற்பிக்க, அந்தகோபஜநங்களும் கைக்கொண்டிருக்கச் செய்தேயும், ''இன்னமும் இவர்கள் நாங்கள்முன்பு செய்துபோந்த மர்யாதைசெய்யவேணுமென்று விலக்கவும்கூடும்'' என்றுத்வரையோடே, "ஸ்ரீவத்ஸோஸ்மி - கோவர்த்தநோஸ்மி'' என்று அமுது செய்தானிறே. (அடங்க) ஒன்றும்தொங்காமல். தேவதாந்தரங்களுக்கென்று கல்பித்தவை - தானுதரிக்கலாமிறே. அநுப்ரவேசிக்கவும்தேவதாந்தர்யாமியாகவும்வல்லனுகையாலே.''அது, தனக்குப் பரதந்த்ரானவர்களுக்கும் தானவதரித்த வூரிலுள்ளவர்களுக்குமாகாது'' என்றிறே, அடங்கத்தானே அமுதுசெய்தது. ஆகையிறே, ''அட்டு'' என்றும், ''சோறு'' என்றும் சொன்னவை, இன்றும் நம்முள்ளார் வர்ஜித்துப் போருகிறதும். (மாரிப்பகை புணர்த்த) இந்த்ரன் பசிக்கோபத்தாலே ஏவினமாரிப்பகையை விளைக்கும்படி விளைத்த. (பொருமாகடல் வண்ணன்) திரைபொருகிறது.

தது. "நாங்கள் முன்புசெய்துபோந்தமர்யாதை செய்யவேணுமென்று மறுமநஸ்ஸூப்பட்டு இன்னமும் இவர்கள் விலக்கவும் கூடும்'' என்றுத்துச் சடக்கெனவமுதுசெய்தது. (மாரிப்பகைபுணர்த்த) வர்ஷமாகிற பகையையுண்டாக்கின. அதாவது-இந்த்ரனுக்கென்று சமைத்தசோற்றை அவனுக்கு இடாதபடி விலக்கி மலைக்கு இடச்சொல்லி, "ஸ்ரீவத்ஸோஸ்மி - கோவர்த்தநோஸ்மி'' என்றுதான் அடையஜீவித்து விடுகையிறே; அவன் பசிக்கோபத்தாலே புஷ்கலாவர்த்தகாதி மேகங்களையேவி வர்ஷிப்பிக்கவேண்டிற்று; ஆகையாலே''வர்ஷமாகிற பகையையுண்டாக்கினன் இவன்றனே'' என்கிறது. (பொருமாகடல் வண்ணன்) திரைபொருகிற கருங்கடல் போன்ற திருநிறத்தையுடையவன். தான்பிறந்தவூரிலுள்ளவர்களு

தாகாரமானதைமெள்ள புஜிக்க வேண்டியிருக்க, பொட்டென புஜிப்பானென்னென்ன வதுக்குஹேதுவை யருளுகிறார் (நாங்களித்யாதி). மாரியாகிறபகையை தேவேந்த்ரனுண்டாக்கினனித்தனை போக்கி, இவனுண்டாக்கினனோ வென்னும் சங்கையிலே விவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி). ''மா'' "என்றதினர்த்தம் (கரு) என்றது. ''கடல்'' என்றத்தாலேதிரையும்கருமையும்தோற்றுகிற்க, ''பொரு'' என்றும், ''மா'' என்றும்விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தானித்யாதி). (தரித்துக்கொண்டுகின்ற) என்று ஆயாஸம் தோற்

கடல்போலே ஶ்ரமஹரமான திருமேனியையுடையவன். பூசல்விளைக்கையாலே "பொருமாகடல்வண்ணன்" என்கிறது. அன்றிக்கே, பொருமாரிப்பகைபுணர்த்த மாகடல்வண்ணனென்னவுமாம். "மாகடல் வண்ணன்" என்கையாலே துரவகாஹமான ஸமுத்ரத்தை அளவிட்டாலும் ரக்ஷ்யத்தளவல்லாத ரக்ஷகத்வம் அளவிடவொண்ணாதென்கிறது. (பொறுத்தமலை) ஒருபடி வருந்தியெடுத்தாலும் இந்த்ரன் கோபம் தணிந்து ப்ரஸந்நனாய் வருமளவும் பொறுத்து நின்றவருமை சொல்லுகிறது.

(வட்டத்தடங்கண் மடமான் கன்றினை) வ்ருத்தாகாரமாய் இடமுடைத்தான கண்ணையும், தாயினுடைய இங்கிதசேஷ்டிதாதிகளுக்கு பவ்யமான மடப்பத்தையுமுடைத்தான மான்கன்றுகளை. (வலைவாய்ப்பற்றிக்கொண்டு) அம்மலைமேலே வர்த்திக்கிறவர்கள் சூழ்வலைக்குள்ளாக்கிப் பிடித்துக்கொண்டுபோய்த் தங்களிடங்களிலே

க்கு அந்யசேஷத்வத்தை அறுக்கையாலுண்டான ஹர்ஷோத்ரேகத்தையும் திருமேனியின் புகரையும் சொல்லுகிறது. (பொறுத்தமலை) தரித்துக்கொண்டு நின்றமலை. ஏழுநாள் ஒருபடிப்படச்சுமந்து கொண்டிறேநின்றது.

(வட்டத்தடங்கண்மடமான்கன்றினை) வட்டணித்துப்பெருத்தகண்களையும், தாயினுடையவசத்திலேயொழுகும் பவ்யதையையுமுடைத்தான மான்கன்றை. (வலைவாய் பற்றிக் கொண்டு) வலையிடத்தே பிடித்துக் கொண்டு. அம்மலைமேல் வர்த்திக்கிற குறவர். மான்கன்றுகளைச் சூழ்வலைக்குள்ளாகிப் பிடித்துக்கொண்டு போய், தங்களிடங்களிலே குறப்பெண்கள் கையிலேகாட்டிக்கொ

றும்படி "பொறுத்த" என்றுப்ரயோகிப்பானென்? ஏந்தினவென்று அநாயாஸம் தோற்றச் சொல்லவொண்ணாதோவென்ன, அதுக்கு உபபத்தியைக் காட்டுகிறார் (ஏழுநாளித்யாதி).

(வட்டணித்து) என்றது - வர்த்துலமாயென்றபடி.

(ஒழுகும்) என்றது போமென்றபடி, "கன்றினை" என்றவிடத்தில், இன்சாதியையென்று திருவுள்ளம்பற்றி, "கன்றை" என்றது. குறப்பெண்கள் வலையிலகப்படுத்திக் கொள்ளுவர்களென்னக்கூடுமோ? குறவர்களன்றோ வலைப்படுத்திக்கொள்ளுகிறதென்ன, அது அப்படியென்றுகாட்டுகிறார் (அம்ம

குறப்பெண்கள் கையிலே,காட்டிக்கொடுக்க, அவர்கள்கொட்டைத் தலைப்பால் கொடுத்துரக்ஷியாநிற்பர்களாயிற்று.(கொட்டை)பஞ்சுச் சுருள். பஞ்சுச்சுருளைப்பாலிலே தோய்த்து முலையென்று கொடுப்பார்களாயிற்று. (கோவர்தநமென்னும் கொற்றக்குடையே) புல்லாலும் தண்ணீராலும் நிலவாசியாலும் கோக்களை வர்த்திப்பிக்கிற ப்ரஸித்தியை யுடைத்தான பர்வதம். கேவலம் வர்ஷமன்றிக்கே, கல்லும் தீயுமாகச் சொரிகிற மாரிகாக்கைக்குஉபகரணமாய், ரக்ஷ்ய வர்கத்துக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் இஷ்டப்ராப்தியும் செய்து அவ்வர்ஷத்தை ஜயிக்கையாலே "கொற்றக்குடை" என்கிறது. வர்ஷத்தைப் பரிஹரிக்கையாலே "குடை" என்கிறார், ஏகாரம்-ஆஶ்சர்யத்திலே.

(வட்டமித்யாதி) வர்ணாஶ்ரமவ்ருத்தாந்தத்திலே மிக்க ஜ்ஞாநத்தையும், அத்தை உபதேசித்தவாசார்யர்களளவிலே பவ்யதையும், ஸ்வரக்ஷணத்தில் அசக்தியையுமுடையனாயிருப்பானொருவனை "கடல்வண்ணன்" என்கிறருடியும்யோகவ்யாப்தியுமுடைத்தாய், பேரளவுடையாரும், "வாசுதேவன்வலையுளகப்பட்டு" என்னும் படியானவன்,ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளுக்குவாசகமான நாராயண சப்தத்தாலே காலத்ரயதர்ஶிகள் சூழ்ந்து, தங்கள் வாக்மித்வத்தைக் காட்டி மருவுவித்துப் பிடித்துத் தங்கள் பரதந்த்ரர் கையிலே காட்டிக்கொடுத்து "தந்து காரணமான பஞ்சிலே பால்தோ

டுப்பார் களாய்த்து. (குறமகளிர்கொட்டைத் தலைப்பால்கொடுத்துவளர்க்கும்) அந்தக்குறப்பெண்களானவர்கள் பஞ்சுச்சுருளைப் பாலிலே தோய்த்து, அதினுடைய தலையைத் தாய்முலைபோலே உண்ணக்கொடுத்து வளர்ப்பார்களாய்த்து. கொட்டை - பஞ்சுச்சுருள். (கோவர்த்தநமித்யாதி) புல்லும் தண்ணீரும் எப்போதுமுண்டாய், பசுக்களை வர்த்திப்பித்துக் கொண்டு போருகையாலே "கோவர்த்தநம்" என்கிற பேரையுடைத்தாய், நலியவந்தவர்ஷத்தை ஜயித்து ஒருவர்மேல் ஒருதுளிவிழாதபடி கவிந்துநிற்கையாலே "கோவர்த்தநமென்னும் கொற்றக்குடை" என்கிறது. (ச)

லையித்யாதி). (வளர்க்கும்)என்றவநந்தரம்"படியிருக்கும்" என்று மூலத்திலே சேஷபூரணம் பண்ணிக்கொளவதென்று திருவுள்ளம். ... ... (க)

மூ.—வழுவொன்றுமில்லாச்செய்கை வானவர்கோன்
வலிப்பட்டுமுனிந்து விடுக்கப்பட்ட
மழைவந்தெழுநாள் பெய்துமாத்தடைப்ப
மதுசூதனெடுத்து மறித்தமலை
இழவுதரியாததோரீற்றுப் பிடியிளஞ்சீயம்
தொடர்ந்து முடுகுதலும்
குழவியிடைக்காலிட்டெதிர்ந்துபொரும்
கோவர்த்தநமென்னுங்கொற்றக்குடையே.

ய்த்து வளர்க்கும்" என்கையாலே ஸகலவேதசாஸ்த்ரதாத்பர்யமான சரமபதஸங்க்ரஹ ப்ரக்ருத்யர்த்தமானவனுடைய ஸர்வஸௌஹார்த்தத்தை உபதேசித்து ரக்ஷிப்பார்க்குப் போலியாயிராநின்றது. ... . (க)

அவ,—இரண்டாம்பாட்டு. "பொறுத்தமலை" என்றது பின்னூட்டி ஏழுநாளென்கிறது.

ஸ்வா;—(வழுவொன்றுமில்லாச்செய்கை வானவர்கோன்வலிப்பட்டு) அகரணேப்ரத்யவாய பரிஹாரமான யோக்யதாபூர்வகமான ஸாதநத்தை ப(ழ்)லஸகர்த்ருத்வத்யாகபூர்வகம்மாக த்ரவ்ய மந்த்ரக்ரியாலோபம் வாராமல் அநுஷ்ட்டித்து இந்த்ரபதத்தைப் பெற்று அநுபவிக்கிற காலத்திலும், ஆஜ்ஞாதிலங்க்கநபரிஹாரத்தில் வழுவில்லாத செய்கையுமுடையனாய், தேவதேவனென ப்ரஸித்தியையுமுடைய வலியேயிறே இவனுக்குள்ளது. (வலிப்பட்டு) அவனுடைய வலியிலே அகப்பட்டு. (முனிந்துவிடுக்கப்பட்ட)

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (வழுவித்யாதி) இந்த்ரபத ப்ராப்திக்குறுப்பான ஸாதநத்தில் ஒன்றும் நழுவுதலில்லாதபடி செய்து, அத்தாலே த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்கோடி தேவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான இந்த்ரனுடைய வலியிலே அகப்பட்டு. இத்தால் - மேகங்களுக்கு அவன் சொன்னது செய்தே நிற்கவேண்டும்படியான பரா

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (வழுவொன்றுமித்யாதி) வானவர்கோனுகைக்கு "வழுவொன்றுமில்லாச்செய்கை" என்றது ஹேதுவாகவேண்டி விசேஷிக்கிறார் (இந்த்ரபதத்துக்கித்யாதி). "வானவர்கோன் வசப்பட்டு" என்னாதே "வலிப்பட்டு" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி).

பலத்துக்குமேலே பசிக்கோபத்தாலே தாமரைக்காடு வெடித்தாப் போலே ஆயிரங்கண்ணும் சிவக்கும்படி கோபித்து. (க) "ஆயிரங் கண்ணுடையிந்திரனார்" என்னக்கடவதிறே. (விடுக்கப்பட்ட) ஏவப்பட்ட. (மழைவந்தெழுநாள் பெய்து மாத்தடைப்ப) ஏழுநாள் மாத்தடைப்ப மழைபெய்து. ஏழுநாள் இடைவிடுதிபற மழை பெய்து. (மதுசூதனெடுத்து மறித்தமலை) விரோதிநிரஸநசீல ஞானவனெடுத்துத் தலைகீழாக மறித்தமலை.

(இழவுதரியாததோரீற்றுப்பிடி) தன்கன்றின் பக்கல் ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே ஈன்றபிடியானது. (இளஞ்சீயம் தடர்ந்து முடுகுதலும்) வயஸ்ஸாலிளைய ஸிம்ஹமானது அவ்வானைக் கன்றைத் தொடர்ந்துவந்து கிட்டப்புகுந்தவளவிலே, அக்கன்றைத்தன்காலுக் குள்ளேயிட்டு அந்தஸிம்ஹக் கன்றோடே பொராநிற்கிறமலை.

தீநத்வம் சொல்லுகிறது (முனிந்து விடுக்கப்பட்ட) அவன் பலத்திலே யகப்பட்டு நிற்கிறவளவன்றிக்கே ※ பழநடைசெய் மந்திர விதியில் பூசனை பெறாமையாலே தாமரைக்காடு வெடித்தாப்போலே ஆயிரங்கண்ணும் சிவக்கும்படி கோபித்து ஏவப்பட்ட.

(மழைவந்து) புஷ்கலாவர்த்தகாதி மேகங்களானவைவந்து. (எழுநாள்பெய்து மாத்தடைப்ப) ஒருநாளிரண்டுநாளன்றிக்கே, ஏழுநாளொருபடிப்படக் கல்வர்ஷத்தை வர்ஷிப்பித்து, பசுக்களுக்கும்இடையரிடைச்சிகளுக்கும் புறம்பு போக்கறும்படிதகைவைப்பண்ண. (மதுசூதனெடுத்து மறித்தமலை) விரோதிநிரஸநசீலனானவன் எடுத்து, பசுக்கள் எட்டிமேய்ந்து நிற்கலாம்படி தலைகீழாக மறித்தமலை.

முனிவுக்கு ஹேதுவையும், முனிந்தப்ரகாரத்தையும் காட்டுகிறார் (அவன் பலத்திலித்யாதி). (வெடித்தாப்போலே) என்றது - விகஸித்தாப்போலே யென்றபடி.

"மாற்றை-எதிரியை, அடைப்ப" என்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யார்த்தத்தை யருளுகிறார் (பசுக்களுக்குமித்யாதி). "மாற்று" என்றது - புறம்புபோக்கறுகையை லக்ஷணயா சொல்லுகிறதாகவுமாம். எடுத்து என்றால் போராதோ? மறித்தவென்பானென்னென்ன, அதுக்கு ப்ரயோஜநத்தைக் காட்டாநின்றுகொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (விரோதீத்யாதி).

(க) தி-மொ-௧௦-௭.

மூ.—அம்மைத்தடங்கண் மடவாய்ச்சியரு
மானுயருமாநிரையுமலறி
எம்மைச்சரணென்று கொள்ளென்றிரப்ப
இலங்காழிக்கை யெந்தையெடுத்தமலை
தம்மைச்சரணென்ற தம்பாவையரைப்
புனமேய்கின்றமானினங் காண்மினென்று
கொம்மைப்புயக்குன்றர் சிலைகுனிக்கும்
கோவர்த்தநமென்னுங் கொற்றக்குடையே.

இதுதான், தன்னை யாஶ்ரயித்த சிஷ்யனுடைய விஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாத வாசார்யனானவன், சிஷ்யனைத்தொடர்ந்து மூடிப்பதாக வருகிற வாஸநாரூபமான கர்மப்ரவ்ருத்யாதிகளுக் கஞ்சி, அந்த சிஷ்யனைத் தன்பக்கலிலே அணைத்து, அந்த வாஸனை யைத் தோற்றிவருகச்செய்தே நீக்கிமுடிப்பனான வாசார்யனைப் போலே இராநின்றது. .... (உ)

ஸ்வா;—மூன்றும்பாட்டு. (அம்மைத் தடங்கணித்யாதி). அஞ்ஜநாலங்க்ருதமான வழகிய பெரியகண்களையும் ஸ்வாபாவிகமான

(இழவுதரியாத தோரீற்றுப்பிடி) குழவியிழவுதரிக்க மாட்டாததொரு ஈன்றபெண்ணானையானது. (இளஞ்சீயம் தொடர்ந்து முடுகுதலும்) வயஸ்ஸாலிளைய ஸிஹ்மமானது இத்தை நலிவதாகத் துடர்ந்துவந்து முடுகினவளவிலே. (குழவியிடைக்காலிட்டெதிர்ந்துபொரும்) தன்கன்றைத் தன்னுடைய நாலுகாலுக்கும் நடுவே யிடுக்கிக்கொண்டு, அந்த ஸிம்ஹக்கன்றோடே எதிர்ந்து பொராநிற்கிற. (கோவர்த்தநமென்னும் கொற்றக்குடையே). (உ)

வ்யா;—மூன்றும்பாட்டு. (அம்மைத்தடமித்யாதி) வெறும் புறத்திலே அழகியதாய், அதுக்குமேலே அஞ்ஜநத்தாலேஅலங்க்ரு

(வயஸ்ஸாலிளைய) என்றது - ஆனைக்குட்டியிற்காட்டிலும் வயஸ்ஸாலிளையவென்றபடி. (இத்தை) என்றது - இந்தக்குழவியை யென்றபடி. (பொராநிற்கிற) என்றது - அவைதன்னிடத்திலிருந்து பொரும்படி நிற்கிற வென்றபடி. ... ... (உ)

அரு.—மூன்றும்பாட்டு. (அம்மைத்தடமித்யாதி) மையைச் சொல்லி, அநந்தரம் "அம்" என்று சொல்லாமல், "அம்" என்று முந்துறச்சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யம (வெறும்புறத்திலே) என்றது. "ஆய்ச்சியர்" என்றத்

மடப்பத்தையுமுடையரான விடைச்சிகளும். (ஆனுயரும்) கோர க்ஷணத்தில் குஶலரான விடையரும், (ஆநிரையும்) அவர்களுக்கு வசவர்தியான பசுக்களும். (அலறி) வர்ஷவேகத்தாலே க்லேசித்துக் கூப்பிட்டு "எங்களை ரக்ஷிக்கக் கடவோமென்றென்றுகொள், நீயே எங்களுக்கு ரக்ஷகன்" என்று ப்ரார்த்திக்க, (இலங்காழிக் கையெந்தை யெடுத்தமலை) அதிப்ரகாசகமான திருவாழியாழ்வா

மாய்ப் பெருத்திருந்துள்ள கண்களையும், ஸவாபாவிகமான மடப் பத்தையு முடையரான இடைச்சிகளும். (ஆனுயரும்) கோரக்ஷ ணபாரான இடையரும். (ஆநிரையும்) அவர்களுக்கு ரக்ஷ்யமான பசுநிரையும். (அலறி) (க) "𑌗𑍋𑌗𑍋𑌪𑍀𑌜𑌨𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍-𑌅𑌤𑍀𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌮𑍍-கோகோ பீஜந ஸங்குலம் அதீவார்த்தம்" என்கிறபடியேவர்ஷவேகத்தாலே க்லேசித்துக் கூப்பிட்டு.

(எம்மைச்சரணென்று கொள்ளென்றிரப்ப) "எங்களை 'ரக்ஷிக் கக்கடவோம்' என்று நீயே ரக்ஷகனாய் என்றுகொள்ளவேணும்" என்று ப்ரார்த்திக்க. (இலங்காழிக்கை யெந்தை யெடுத்தமலை) *கரு

தாலே - ஸ்த்ரீகளுக்குமடப்பம் ப்ராயிகமாகையாலே, அர்த்தஸித்தமாயிருக்கவும், "மட" என்று விசேஷித்ததுக்குபாவம் (ஸ்வாபாவிகமான) என்றது. அதாவது - குருஜநஸந்நிதாநத்தாலே ஔபாதிகயாக மடப்பம் எல்லாருக்குமுண்டாமென்று அத்தை வ்யாவர்த்தித்தபடி. "ஆயரும்" என்னவமைந்திருக்க, "ஆன்" என்று விசேஷித்ததுக்கு பாவம் (கோரக்ஷணேத்யாதி). "ஆனுயருமாநிரையும்" என்ற ஸமபிவ்யாஹாரத்தைக் கடாக்ஷித்து அர்த்தம் (அவர்களுக்கித்யாதி). ஆக, இவை இரண்டுவாக்யத்தாலும் ரக்ஷகங்களும் ரக்ஷ்யங்களும்கூட வாசியற அலறும்படியாய்த்தென்றபடி.

"அலறி" என்று சொல்லிவைத்து, "எங்களை நீசரணமாகக்கொள்" என்று இவைசொன்னால் விருத்தமாகையாலே அர்த்தமருளுகிறார் (எங்களையித்யாதி). "சரண்" என்றவநந்தரம "ஆகக்கடவன்" என்று அத்யாஹரித்து சப்தார்த்தம் (ரக்ஷிக்கக்கடவோம்) என்று. (கடவோம்) என்றது - ஆத்மநிபஹுவசநம். (என்று கொள்ளவேணும்) என்றவிடத்தில் ஏகாரம் தீர்க்கமாய், என்றுகை - பொருந்துகையாய், ரக்ஷணத்தில் உத்யோகிக்கவேணுமென்றபடி, "இலங்கு" என்றது - யுத்தத்தில் விளங்குகையாய், அத்தைப்ரமாண பூர்வகம் விசேஷித்தருளுகிறார் (கருதுமிடமித்யாதி). மலையெடுக்கும்

(க) வி-பு-ரு-கக-கங

னாலே ஜலதத்வ மெல்லாத்தையும் சோஷிப்பித்துக்கார்யம்கொள் ளவல்லனாயிருக்கச் செய்தேயும், ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தில் த்வராதி சயத்தாலேயிறே மலையை எடுத்தது. ஆழ்வானுக்கு ப்ரகாச கம் * கருதுமிடம் பொருகையிறே. (எந்தை) இம்மலையைஎடுத் தபின்றே அவர்கள் ஸ்ருஜ்யராய்த்து. ஆகையிறே "எந்தை" என் றது. (எந்தை) காரணபூதன்.

(தம்மைச்சரணென்ற தம்பாவையரை) தங்களைச் சரணம்புக் குத் தங்களுக்குப் பரதந்த்ரைகளானவர்களை. (புனமேய்கின்ற மானினம் காண்மினென்று) புனத்தையழித்து மேய்கிற மான்திர ளை, "நாங்கள், மேய்கிறபுல்லோடேபட்டு விழும்படிஎய்யப்புகுகிற படியைப்பார்த்து நில்லுங்கோள்" என்று சொல்லிப்பெரியதோளை

துமிடம் பொரவல்ல தேஜஸ்ஸையுடைய திருவாழியைத் திருக்கை யிலே யுடையனான என் ஸ்வாமியானவன் இவற்றைரக்ஷிக்கைக்காக வெடுத்தமலை. இப்போது, திருவாழியைத் திருக்கையிலே யுடைய னானமை சொன்னது - இந்த்ரனைத் தலையறுத்துப் பொகடவல்ல பரிகரமுண்டாயிருக்க, "உண்பது கொண்டநாம் உயிரையும் கொ ள்ளவொண்ணாது, அநுகூலனுக்கு வந்த கலக்கமாகையாலே தா னே தெளிந்துவிடுகிறான்" என்று தன்னுடைய ரக்ஷ்ய வர்க்கத் துக்கொரு நலிவுவாராமல் மலையை யெடுத்துக்கொண்டு நின்ற நீர் மையைச் சொல்லுகைக்காக.

(தம்மைச் சரணென்ற தம்பாவையரை) தங்களை "ரக்ஷகர்" என்று பற்றியிருக்கிற தங்கள் பெண்களை. (புனமேய்கின்ற மானினம் காண்மினென்று) புனத்திலேவ்யாபரிக்கிறவர்கள் கண் களைக்காண, "நம்புனத்தை யழித்துமேய்கிற மானினம் பாரி கோள்" என்று ஒருவர்க்கொருவர்காட்டி. (கொம்மைப்புயக் குன்றர் சிலைகுனிக்கும்) அவைகள்மேலே சரத்தை விடுவதாக,

---

போது "இலங்காழிக்கை" என்று விசேஷிப்பானென்? இதுமலையெடுக்கைக் கு உறுப்பன்றே யென்னவருளுகிறார் (இப்போதித்யாதி).

(தங்களை) என்றது - "கொம்மைப்புயக்குன்றர்" என்று சொல்லப்போகி றவர்களை. (புனத்திலே) பயிர்க்கொல்லையிலே. (காண) என்றது-கண்டெ ன்றபடி. (அவர்கள்மேலே) என்றது - தம்பாவையர்மேலே யென்றபடி. (விடுவதாக) என்றதுக்கு (விற்களை வளையாநின்றுள்ள) என்றத்தோடந்வயம். "கொம்மை" என்றதினர்த்தம் (பெரிய) என்றது. (குன்றர்) மலைக்குறவர்.

மூ.—கடுவாய்ச்சின வெங்கண்களிற்றினுக்குக்
கவளமெடுத்துக்கொடுப்பானவன்போல்
அடிவாயுறக்கையிட் டெழப்பறித்திட்டமரர்
பெருமான் கொண்டுநின்றமலை
கடல்வாய்ச்சென்று மேகம் கவிழ்ந்திறங்கிக்
கதுவாய்ப்படநீர்முகந் தேறியெங்கும்
குடவாய்படநின்று மழைபொழியும்
கோவர்தநமென்னும்கொற்றக்குடையே.(௪)

யுடையாராய், அம்மலை மேலேவர்திக்கிறகுன்றுவர் விற்களைவளையா நின்றுள்ள. (கோவர்த்தநமென்னும் கொற்றக்குடையே).

இத்தால் பெருமதிப்பனு யிருப்பானொரு ஆசார்யன் ஸ்ரீ பாதத்திலேஆஸ்ரயித்தமாத்ரமேயன்றிக்கே "அவன்நம்முடையவன்" என்னுப்படி அவனபிமாநத்திலே ஒதுங்கி, அவனுக்குப்பரதந்த்ரரானவர்களை அஜ்ஞாதஜ் ஞாபநம் பண்ணும் ப்ரகாரத்தை அநுஷ்டாநபர்யந்தமாக ப்ரகாசிப்பிப்பதாக நினைத்து, ஆஸ்ரயணமாத்ரத்திலேநின்று ஆசார்யவசநபரிபாலநமே யொழிய வறியாதவர்களை, பாஹ்ய குத்ருஷ்டிமதாநுஸாரிகளானவர்கள் தங்கள் வாக்மித்வங்களாலே நலிகிறவளவைக் குறித்து, (௧)"ஸ்ஸ ஸஞ்ஜ - பூயமித்யாதி" (௨) "எங்கள் குழுவினில் புகுதலொட்டோம்" என்னச் செய்தேயும் மதியாமல் புகுந்து நலிகிறவர்களை மங்களாசாஸநபரிகரமான தா(ஞ)ந்தரூபஜ்ஞாந விசேஷப்ரமாணஸரங்களாலே நிரஸிப்பார்க்குப் போலியாயிராநின்றது. .... (௩)

அவ;—நாலாம்பாட்டு. மலையெடுத்தவநாயாஸத்வம் சொல்லுகிறது.

ஸ்வா;—(கடுவாயித்யாதி). கடியவாயையும் மிக்ககோபத்தையும் நெருப்புப்பரந்த கண்களையுமுடையவானைக்கு. (கவளமெ

பெரியதோளை யுடையாரான குன்றுவர் விற்களைவளையாநின்றுள்ள, (கோவர்த்தநமென்னும்கொற்றக்குடையே). .... (௩)

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (கடுவாய்ச்சினவெங்கண் களிற்றினுக்கு) கொடியவாயையும் கோபத்தையும் வெவ்விய கண்ணையுமுடைய யானைக்கு. (கவளமெடுத்துக் கொடுப்பானவன்போல்)

(௧) (௨) திருப்பல்வா-௩. .

டுத்துக் கொடுப்பானவன்போல்) கவளத்தைத்திரட்டி யெடுத்துக் கொடுக்கிற பாகனைப்போலே. (கடுவாய்) மேகம் முழங்குமாபோலே பிளிறுதலையும் வேகத்தையும். (வெங்கண்) மின்போலவும் இடி நெருப்புப் பரந்தாப்போலவும் பொறிப்பரந்தகண்ணையு முடைத்தான. ஆனையினுடையஸ்த்தாநத்திலே மேகமாகவுமாம். "கரியமாமுகில்" கவளத்தினுடையஸ்த்தாநத்திலேமலையாகவுமாம், பாகனுடைய ஸ்த்தாநத்திலேக்ருஷ்ணனாகவுமாம். (அடிவாயுறக்கை கவளத்தைத் திரட்டியெடுத்துக் கொடுக்கிற பாகனனவனைப்போலே. இத்தால் - மேகத்தை ஆனையினுடைய ஸ்த்தாநேயாகவும், மலையைக்கவளத்தினுடைய ஸ்தாநேயாகவும், அது எடுத்துப்பிடிக்கும் க்ருஷ்ணனைக் கவளமெடுத்துக்கொடுக்கிற பாகனுடைய ஸ்தாநேயாகவும் ரூபித்துக்கொண்டருளிச் செய்கிறார்.

மேகத்தை யானையென்கிறது - ஆனையோடு அதுக்குஸாம்யமுண்டாகையாலே; (க) "மதயானைபோலெழுந்த மாமுகில்காள்" என்னக்கடவதிறே. "கடுவாய்ச்சின வெங்கண்களிறு" என்கையாலே - இங்கு மத்தகஜமென்று தோற்று நின்றதிறே. எங்ஙனேயென்னில்; "கடுவாய்" என்று - க்ரூரமாயிருந்துள்ள பிளிறுதலா

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (கடுவாயித்யாதி) "கவளம்" என்றதுக்கும் "கொடுப்பானவன்" என்றதுக்கும் மேலேதார்ஷ்டாந்திகம் ஸ்ப்புடமாயிருக்க, களிற்றினுக்கு தார்ஷ்டாந்திகம் புரஸ்ப்பூர்திகமாகத்தோன்றாமையாலே, "மேகம்கவிழ்ந்திறங்கி" இத்யாதியைக்கடாக்ஷித்து, த்ருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்திக பாவத்தை ஸ்ப்புடமாகக்காட்டுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). (ரூபித்து) என்றது- நிரூபித்தென்றபடி.

"கடுவாய்ச்சின வெங்கண்" என்று ஆனைக்கிட்ட விசேஷணங்கள் மேகத்துக்குச் சேராமையாலே வைஷம்யம் தோற்றியிருக்க, மேகத்தை ஆனையினுடைய ஸ்த்தாநேயாகவுமென்னக் கூடுமோவென்ன, அத்தை விஸ்தரேண உபபாதிப்பதாகக்கோலி அடியிடுகிறார் (மேகத்தையித்யாதி). ஸாம்யத்தைச் சொன்னதுக்கு ப்ரமாணம் (மதயானையித்யாதி). இப்பாசுரத்தில் சொன்ன ஸாம்ய்ம் இங்குச்சொன்ன வானைக்கும் அத்தையுண்டாக்கிலன்றோ சேருவதென்ன வருளுகிறார் (கடுவாய்ச்சினவித்யாதி). மற்றது தோற்றும்படியை ப்ரஸ்நபூர்வக முபபாதிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலித்யாதி). (பிளிறுதல்)

(க) நா-தி-அ-௯.

யிட்டு) மலையினுடைய வேர்நின்றவிடத்தே திருக்கையை உறச் செல்லும்படி. (எழப்பறித்து) மற்றைத்திருக்கையாலே கிளரும் படியாகப்பறித்து. (அமரர் பெருமான் கொண்டு நின்றமலை) இந்த்ரன் பேர்மாறினபடியாதல், ஸூரிநிர்வாஹகனென்னுதல், ஸூரி நிர்வாஹகன் தரித்து நின்றமலை.

(கடலித்யாதி) கடலிடமெங்கும் மேகங்கள் மிகவும் தாழ்ந்து பிபாஸைவர்த்தித் தாரைப்போலே நீர்முகந்தேறி என்னுதல்; இந்த்ரன்கன்றிச்சொன்னது செய்யவேணுமென்றுதல், தீமழையாகையாலே பட்டவிடம் வேம்படி வெந்நீர் சொரிந்தாப்போலே யென்

கிற சப்தத்தையும் க்ரோதத்தையும், "வெங்கண்" என்று - நெருப்புப்பரந்த கண்களையும் சொல்லுகையாலே. இத்தனையும் மேகத்துக்குமுண்டிறே; கேட்டவர்களுக்கு பயங்கரமாம்படியான முழக்கமும், அடர்த்துக்கொண்டு வர்ஷிக்கநிற்கிற ஆக்ரஹமும், (க) "தீவளைத்து மின்னிலகும்" என்கிறபடியே கொள்ளிவட்டம் போலேயிருக்கிற மின்னினுடைய சுழிப்பையுமுடைத்தாய், இருட்சியாலும் உயர்த்தியாலும் கண்டவர்களுக்கு "மத்தகஜம்" என்றேசொல்லலாம்படி யிருக்கையாலே.

(அடிவாயுறக்கையிட் டெழப்பறித்திட்டு) மலையினுடைய வேர்ப்பற்றிலே உறும்படியாகத் திருக்கையைக் கீழேசெலுத்தி. மற்றத் திருக்கையாலே மேலேபிடித்துக் கிளரப்பிடுங்கி. (அமரர் பெருமான் கொண்டு நின்றமலை) * அயர்வறுமமரர்களதிபதி, ஓரியற்றியில்லாதாரைப்போலே தானேதரித்துக் கொண்டு நின்றமலை.

(கடல்வாய்ச் சென்று மேகம் கவிழ்ந்திறங்கி) கடலிடத்தே சென்று மேகங்கள் இறங்கிக் கவிழ்ந்துகிடந்து. (கதுவாய்ப்

என்றது - கர்ஜநமென்றபடி. "கடுவாய்" இத்யாதி விசேஷணத்தால் வந்த வாகாரத்தையும் "களிறு" என்றவிசேஷ்யத்தால் ஸித்தித்தவாகாரத்தையும் உபபாதிப்பதாக வடியிடுகிறார் (இத்தனையுமித்யாதி). (அடர்த்துக்கொண்டு) மேலிட்டுக்கொண்டு. (திரட்சியாலும்) என்றது - பருமனுலு மென்றபடி. "திரண்டதோள்" என்னக்கடவதிறே.

(உறும்படியாக) கிட்டும்படியாக, (இயற்றியில்லாதார்) என்றது-ஆளில்லாதாரென்றபடி.

"ஒண்சங்கதைவாள்" என்றவிடத்திற்போலே, "கதுவுவாய்" என்றது கடைக்குறைத்தலாய், "கதுவாய்" என்றிருக்கிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி

(க) தி-வாய்-௬-எ-ச.

னுதல். அன்றியே. "கது" என்று-க்ரதுவாய், அவற்றை ப்ரவாஹ ஜலமெடுக்கும்படி யென்னுதல். (குடவாய்படநின்று மழைபொழியும்) குடத்திட்டுச் சொரிந்தாப்போலே ஏழுநாள் நின்று மழை சொரிய. "மழைவந்தெழுநாள்" என்னக் கடவதிறே.

இத்தால் - ஸம்ஸாரத்தில் ஸ்வார்த்தமான எப்பேர்ப்பட்ட ருசிகளுமற்று, (க)"[illegible]-அந்தரிக்ஷகத:" என்னுமாபோலே, ஸம்ஸாரஸாகரத்திலுண்டான நீர்மையை மிகவும் தாழ்ந்து அங்கீகரித்து, அந்த வங்கிகாரத்தைத் தங்களஹங்காரம் குன்றாமல் மீண்டும் அந்தரிக்ஷத்திலே ஏறி, தங்கள் பற்றறுதியும், தாங்கள் அங்கீகரித்த நீர்மையையும், ஸ்வரூபப்ரகாச ப்ரதாநமாகவும், லோகஸங்க்ரஹதயா கர்தவ்யமாகவும், வ்யவஸாயஸ்தலங்களிலே உபகரிக்குமவர்களுடைய பெருமையைக் காட்டும்படியான மேகங்களிறே முன்பு. அது தார்மாந புருஷர்களுக்கு வசவர்த்தியாய், பகவத்பரதந்த்ரரை நலிவதாக, ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் ஊஷரஜலத்தைப்பாநம் பண்ணி பாஷாணக்நிகளோடே வர்ஷியாநின்றதிறே. இதுக்கடி அந்யசேஷத்வமிறே. அது தனக்குமடி - முன்புபோந்த பகவதாஜ்ஞாதிலங்கநமிறே. .... (௪)

பட நீர்முகந்தேறி) "கதுவாய்ப்பட" என்றது - வடுப்படவென்றபடி. வடுப்படுகையாவது - குறைபடுகை. இத்தால், கடல் குறைபடும்படியாக அங்குள்ள நீர்களெல்லாவற்றையும் முகந்துகொண்டு ஆகாசத்திலே யேறியென்கை. அன்றிக்கே, கதுவுதல் - கவ்வுதலாய், அபிநிவேசயுக்தமானவாயை யுடைத்தாய்க் கொண்டு (உ) "பெரும்பௌவம் மண்டியுண்ட" என்கிறபடியே கடல் வெறுந்தரையாம்படி அங்குள்ள நீரை முகந்துகொண்டு ஏறியென்னவுமாம். (எங்கும் குடவாய்பட நின்று மழைபொழியும்)ஸார்வத்ரிகமாய்க் கொண்டுகுடத்திட்டுச்சொரிந்தாப்போலே ஏழுநாள் ஒருபடிப்படநின்று வர்ஷத்தைச்சொரிகிற. (கோவர்த்தநமென்னும் கொற்றக்குடையே). (௪)

"வாய்" என்று - இடமாய், "கதுவுதலுண்டான வாயுண்டாம்படி" "என்றக்ஷரார்த்தமாய், பிண்டிதார்த்தமருளுகிறார் (கதுவாயென்றதித்யாதி). மேல் பாட்டிலே கதுவுதல்-வடுப்படுதலென்று சொல்லுகையாலே இப்படிகொள்ள வேணும். (பௌவம்) ஸமுத்ரம். ... ... (௪)

(க) ரா-யு-கக-கஎ. (உ) திரு-நெ-உ௪.

மூ.—வானத்திலுள்ளீர்வலியீருள்ளீரே
லறையோவந்துவாங்குமினென்பவன்போல்
ஏனத்துருவாகிய வீசனெந்தை
யிடவனெழவாங்கியெடுத்தமலை
கானக்களியானை தன்கொம்பிழந்து
கதுவாய்மதஞ்சோரத் தன்கையெடுத்துக்
கூனல்பிறைவேண்டி யண்ணாந்துநிற்கும்
கோவர்த்தநமென்னுங் கொற்றக்குடையே.

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (வானத்தித்யாதி) இதுவுமொரு உத்ப்ரேக்ஷயான உபமாநம். "உபரிதநலோகங்களிலே வஸிக்கிறோமென்கிற பலத்தை யுடையவர்களே !; அதுக்குத்தகுதியான வரபலபுஜபலங்களையுடையீர்; என்னைப்போலே வல்லிகோளாகில் என்கையில் மலையை வாங்கிப்பொறுத்து, இவ்வூரை ரக்ஷியுங்கோள்" என்பாரைப்போலே. அரக்ஷகரிறே உள்ளது. (ஏனத்துருவாகிய வீசனெந்தை) (ஈசன்) நியந்தா. (எந்தை) காரணபூதன்.

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (வானத்தித்யாதி) உபரிதநலோகங்களிலே வர்த்திக்கையாலே மநுஷ்யரிற்காட்டில் அதிஶயிதஜ்ஞாந சக்திகராகத்தந்தாமை அபிமாநித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களே! நினைத்தது செய்து முடிக்கவல்ல சக்திமான்களா யிருப்பாருள்ளீர்களாகில், (அறையோவந்து வாங்குமினென்பவன் போல்)"அறையோவறை; இம்மலையைவந்து, வாங்கிக் காணுங்கோள்" என்பாரைப்போலே.

(ஏனத்துருவாகிய வீசனெந்தை) *ஸப்தத்வீபாப்தி மஹீத

அரு.—அஞ்சாம்பாட்டு. (வானத்தித்யாதி) அமரர்பதம் சொல்லாமல் "வானத்திலுள்ளீர்" என்கையாலே விவக்ஷிதமான வர்த்தத்தை யருளுகிறார் (உபரிதநேத்யாதி). வஸ்துதஃ மநுஷ்யரிற் காட்டில் அதிகஜ்ஞாந சக்திகள் அவர்களுக் குண்டானாலும், க்ருஷ்ணன் மாநுஷ வேஷங்கொண்டு சொல்லுகையாலே (அபிமாநித்துக் கொண்டிருக்கிற) என்றது. (அறையோவறை) என்றது - ஜயித்தவன் வார்த்தை.

"க்ருஷ்ணன் - இடவனெழவாங்கி" என்றுப்போலே சொல்லாமல்; "ஏனத்துருவாகிய வீசனெந்தை" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஸப்த

இத்தால், ஜ்ஞாநமும் சக்தியும் ப்ராப்தியுமுடையனாய், பாதாளகதையான பூமியை ஒட்டுவிடும்படி இடந்து எழும்படி குத்தியெடுத்த மஹோபகாரகனுக்கு இம்மலையை ஒரு கட்டியிடந்தெடுத்தாப்போலே யெடுத்தது பெரியதொன்றோ? அந்தப் பாரமெடுத்து ஸாதித்தவனாகையாலே இந்தப்பார மெடுக்கையும் சேருமிறே.

ரையானபூமி இடியவிழுந்து கீழிலண்டபித்தியோடே சேர்ந்துகிடக்க, நீருக்கும் சேற்றுக்குமிளாயாத மஹாவராஹ வேஷங்கொண்டு (க)"ஊன்றியிடந்தெயிற்றிற்கொண்டநாளே" என்கிறபடியேமறுபாடுருவக்குத்தி அண்டபித்தியினின்றும் ஒட்டுவிடுவித்து ஆகாசத்திலேயேறிட்டுத் திருவெயிற்றிலேதரித்த சக்திமானாய், தன்னையொழிந்த ஸமஸ்த பதார்த்தங்களும் தானிட்டவழக்காம்படி நடத்தவல்ல ஸர்வநியந்தாவாய், அவற்றினுடைய ஸத்தை ஸ்வாதீநமாம்படி யிருக்கும் ஸர்வகாரணபூதனானவன். (இடவனெழவாங்கியெடுத்தமலை) வேர்ப்பற்றோடே ஒருகட்டிபோலே கிளரும்படி வாங்கி யெடுத்துக்கொண்டு நின்றமலை. இடவனெழப்பறித்தென்னுதல், பேர்த்தென்னுதல் செய்யாதே, "வாங்கி" என்கையாலே அநாயாஸேந எடுத்தமை சொல்லுகிறது. பர்வதங்களோடேகூட பாதாள கதையான பூமியைத் திருவெயிற்றாலே குத்தி ஒட்டுவிடுவித்தெடுத்த சக்திமானானவனுக்கு, ஒருகட்டியை யிடந்தெடுத்தாப்போலேஅம்மலையையிடந்தெடுக்கையில் ஓரருமையில்லையிறே.

(கானக்களியானை தன்கொம்பிழந்து) காட்டிலே மதித்துவர்திக்கிறவானையானது கரைபொருது திரிகையாலே †ஓரிடத்திலே

த்வீபேத்யாதி) இத்தால் தேவர்களைப்பார்த்து"அறையோவந்துவாங்குமின்" என்றதிக்ஷேபித்துச் சொல்லுகைக் குடலானஜ்ஞாந சக்த்யாதிகளைச் சொல்லிற்றாய்த்து. "இடவன்" என்றது-ஒருகட்டி யென்றாய், அத்தால்பலிதத்தையருளுகிறார் (வேர்ப்பற்றோடேயித்யாதி). (செய்யாதே) சொல்லாதே. இவனெடுத்தது மலையாயிருக்க, அநாயாஸேந வென்கை சேருமோ வென்னவருளுகிறார் (பர்வதேத்யாதி).

"களி" என்றதினர்த்தம் (மதித்துவர்திக்கிற) என்றது. கொம்பிழக்கைக்கு ஹேதுவைக் காட்டிக் கொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (கரையித்யாதி).

(க) தி-வாய்-எ-௪-௩.

(கானக்களியானை தன் கொம்பிழந்து) தன்னிலமான காட்டிலே களித்துவர்திக்கிற வானையானது ஸிம்ஹத்தின் கையிலே தன் கொம்பைப் பறிகொடுத்து, அவ்விழவாலே. (கதுவாய் மதஞ்சோர) அதினுடையபெரியவாயாலே அருவிசொரியுமாபோலே ரக்தம்சொரிகையாலே மும்மதமும் சுவறுமிறே. கதுவுதல் பெருமை. சோருதல்-சுவறுதல். (தன் கையெடுத்து) தன்னாற்றாமையாலேகை யெடுத்து. ஆகாசத்திலே பார்த்தவாறே அங்கே வளையொளிப்பிறையைக்கண்டுதானிழந்த கொம்பாகப்ரமித்து அத்தை விரும்பி அபேக்ஷித்து, ஊர்த்த்வத்ருஷ்டியாய்நில்லாநிற்கும். ஒரு கொம்பு போலேகாணு மிழந்தது.

இத்தால் ஸம்ஸாரமாகிற செடியிலேகளித்துவர்திக்கைதானே ப்ரார்த்தநீயமானவாஸைக்களிற்றின்மமதையாகிற கொம்பை, ப்ரதிபக்ஷநிரஸநமும் ஸ்வமத ஸ்த்தாபநமும் செய்யவல்லவர்கள் வேதாந்த ப்ரமாணாநுகூலமான ந்யாய தர்கங்களாலும் ப்ரக்ருதி ப்ரத்யய தாது விசேஷபலத்தாலும் உபகாரபர்யந்தமாக நீக்கினவளவிலே, பூர்வமேவ உண்டானகர்வமெல்லாம் போய்,ஊர்த்த்வகதியை நோக்கி இன்னமும் ஸ்வயத்நபலத்தாலே உஜ்ஜீவிப்பதாகக்கோலி அந்தஸ்வயத்நக்கையை எடுத்து, பதத்ரயநிஷ்ட்டராய் ஆந்தராளிகரானவர்களுடைய ப்ரக்ருத்யாத்மவிவேகஜ் ஞாநமாத்ரத்தைக்கண்டு அபேக்ஷித்த வளவைக்காட்டுகிறது. இது மகாரார்த்தம். .... (நு)

குத்தினவளவிலே தன்கொம்பு முறிய, அத்தாலே தன் கொம்பையிழந்து. (கதுவாய் மதஞ்சோர) கதுவுதல்-வடுப்படுதலாய், கொம்பு முறிந்து புண்பட்ட வாயிலே மதஜலமொழுக. (தன்கையித்யாதி) தன்னாற்றாமையாலே கையையெடுத்து வளைந்த பிறையைத் தானிழந்த கொம்பாக ப்ரமித்து அத்தையபேக்ஷித்து மேலே பார்த்துக்கொண்டு நில்லாநிற்கும். (கோவர்தநமென்னும் கொற்றக்குடையே). .... (நு)

(வடுப்படுதலாய்) என்றது - குறைப்படுதலாய், அத்தால் பலிதம் (கொம்பித்யாதி). கை யென்னவமைந்திருக்க, "தன்" என்றதுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (தன்னாற்றாமையாலே யித்யாதி). ... ... (நு)

மூ.—செப்பாடுடைய திருமாலவன்றன்
செந்தாமரைக்கைவிரலைந்தினையும்
கப்பாகமடுத்து மணிநெடுந்தோள்
காம்பாகக்கொடுத்துக் கவித்தமலை
எப்பாடும்பாந்திழி தெள்ளருவி
யிலங்குமணி முத்துவடம்பிறழக்
குப்பாயமெனநின்று காட்சிதரும்
கோவர்த்தநமென்னுங் கொற்றக்குடையே.

ஸ்வா;—ஆறும்பாட்டு. (செப்பாடித்யாதி). செப்பாடாவது-செப்பம். அதாவது-ஆர்ஜவகுணம். அது தானாவது-(க) * சிதகுரைத்தாலும் நன்று செய்தாரென்கை. (அவன்) அந்தவ்யாமோஹத்தை யுடையவன். (தன்செந்தாமரைக் கைவிரலைந்தினையும்) புஷ்

வ்யா,—ஆறும்பாட்டு. (செப்பாடுடையதிருமால்) செப்பாடாவது-செவ்வை. அதாவது-ஆர்ஜவகுணம். "திருமால்" என்கையாலே, இவ்விடத்தில் அந்த ஆர்ஜவமாவது - *சிதகுரைத்தாலும் நன்று செய்தாரென்கை. அன்றிக்கே, இந்த்ரனுக் கிட்டசோற்றை விலக்கி மலைக்கிடுவித்து வர்ஷாபத்தைவிளைத்து "இவைபட்டதுபடுக" என்றிருக்கையன்றிக்கே, முன்பு"ரக்ஷகம்" என்று சொன்ன மலைதன்னையே யெடுத்து ரக்ஷித்த செவ்வைப்பாட்டைச் சொல்லுகிறது. இப்படி ரக்ஷிக்கைக்கடி அவளோட்டை ஸம்பந்தமாகையாலே "திருமால்" என்கிறதென்று, இங்ஙனே யோஜிக்கவுமாம்.(அவன்) அப்படிப்பட்ட குணத்தையுடையவன். (தன் செந்

அரு.—ஆறும்பாட்டு. (செப்பாடித்யாதி) (க) "தன்னடியார் திறத்தகத்துத்தாமரையாளாகிலும்" என்றபாட்டைக் கடாக்ஷித்து, "திருமாலானாலும்-செப்பாடுடையவன்" என்றர்த்தம் விவக்ஷித் தருளுகிறார் (திருமாலென்கையாலேயித்யாதி). (சிதகுரைத்தாலும்) குற்றம் சொன்னாலும். "திருமாலாகையாலே செப்பாடுடையவன்" என்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யாந்தர மருளுகிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி). (அப்படிப்பட்ட குணத்தை) என்றது - கீழ்ச்சொன்னகுணத்துக்கு ஸத்ருஶமான குணங்களை யென்றபடி. அன்றிக்கே,

(க) ௪-௯-௨.

பஹுஸஹஸ்ரகுமாரமான திருக்கை விரலைந்தினையும். (கப்பாகமடுத்து) மலையாகிற குடைக்குக் காம்பாகச் சேர்த்து. கப்பு-காம்பு. (மணிநெடுந்தோள் காம்பாகக் கொடுத்துக் கவித்தமலை) அந்தக் குடைக்குக்காம்பு அழகிதாய் ஒழுங்கு நீண்ட திருத்தோள்களாகக் கொடுத்துக்கவித்தமலை. பஞ்சலக்ஷம் குடியிலுள்ளார்க்கும் பசுக்களுக்கும்மழையால் நலிவுவாராதபடியாகவும்,பசுக்களுக்குச் சுவடுபடாத புல்லும் தண்ணீருமுண்டாம்படியாகக் கவித்தமலை.

(எப்பாடுமித்யாதி) அவனைச்சூழ இடைவிடாமல் தூங்கு

தாமரைக்கைவிரலைந்தினையும் கப்பாகமடுத்து) தன்னுடைய சிவந்த தாமரைப்பூப்போலே யிருக்கிற திருக்கையில் விரல்களைந்தையும் மலையாகிற குடைக்குக் காம்படியிலுண்டான கப்பாகக்கொண்டு செறித்து.

(மணிநெடுந்தோள் காம்பாகக்கொடுத்துக்கவித்தமலை) நீலரத்நம்போன்ற திருநிறத்தையுடைத்தாய் நெடியதாயிருக்கிற திருத்தோளை அதுக்குக் காம்பாகக் கொடுத்து, பஞ்சலக்ஷம் குடியிலுள்ளார்க்கும் பசுக்களுக்கும் மழையால் நலிவு வாராதபடியாகவும், பசுக்களுக்குச் சுவடுபடாத புல்லும் தண்ணீரு முண்டாம்படியாகவும் தலைகீழாகக் கவித்தமலை.

(எப்பாடும் பரந்திழிதெள்ளருவி)(க)"சுனைவாய் நிறைநீர் பிளிறிச்சொரிய'' என்கிறபடியே அவனைச்சூழ எல்லா பார்ஶ்வத்திலும்

(அப்படிப்பட்ட) கீழ்ச்சொன்னபடியே ப்ரஸித்தனான குணவானென்று சொல்லவுமாம். இங்ஙன் சொல்லாவிடில் "செப்பாடுடைய திருமால்'' என்றதுக்கும் "அவன்'' என்றதுக்கும் அர்த்தத ꞉ பௌநருக்த்யம் வருமிறே. (காம்படியில்) என்றது-இத்தை மழைக்குடையாகநிரூபித்து, அந்தத்தாழ்வுக்குடைக்குமூங்கிலைக்கொண்டுவந்து, அடிபருத்திருக்கையாலே அத்தைப்பிளந்து சலாகைகளைச் சேர்த்துப்பண்ணுகையாலே குடைக்காதாரமான ப்ரதேசம் அடியென்றுகருத்து. மழையைஜயிக்கையாலே கொற்றைக்குடையென்றதுக்கும் விரோதமில்லை. (கப்பாகக்கொண்டு) ஆஶ்ரயமாகக்கொண்டு.

"கவித்தமலை'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (பஞ்சலக்ஷமித்யாதி). (சுவடுபடாத) கத்தம்படாத.

(க) தி-வாய்-எ-௪.

மூ.—படங்கள் பலவுமுடைப் பாம்பரையன்
படர்பூமியைத் தாங்கிக் கிடப்பவன்போல்
தடங்கைவிரலைந்தும் மலரவைத்துத்
தாமோதரன் தாங்குதடவரைதான்
அடங்கச்சென்றிலங்கையையீடழித்த
வனுமன்புகழ்பாடித் தங்குட்டன்களைக்
குடங்கைக்கொண்டு மந்திகள் கண்வளர்த்தும்
கோவர்த்தநமென்னுங் கொற்றக்குடையே.

கிற தெளிந்துப்ரகாசியாநின்ற சுனைநீரருவிகளானவை அவன்ற னக்கு இலங்குமணிமுத்து வடத்தின் குப்பாயமென்று சொல்லிக் காணலாம்படி தோற்றுநின்றன. .... (சு)

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு. சேஷன் ஜகதாதாரனாய்க் கிடந்த தும் ஸபலமாய்த்தது இன்றென்கிறார்.

ஸ்வா;—(படமித்யாதி) அநேகம் சிரஸ்ஸையுடையனாய், நாக ராஜாவென்கிற ப்ரஸித்தியையுமுடையனாய், அத்யந்தம் விஸ்த்ருத மானபூமியைத்தரிக்கவல்ல சக்தியையுமுடையனானவன், அந்தஶக் தியாலேஅந்தப்பூமியைத்தரித்துக்கிடக்கிறபாவனைபோலே.(தடங்

இடைவிடாமல் தூங்குகிற தெளிந்த சுனைநீரருவிகளானவை. (இலங்குமணி முத்துவடம் பிறழ)விளங்காநின்ற அழகிய முத்துவ டம்போலே தனித்தனியேப்ரகாசிக்க. (குப்பாயமெனநின்று காட்சி தரும்) "அதுதான் அவனுக்கொரு முத்துச்சட்டை" என்று தொற்றும்படியாக நின்று காட்சிகொடாநிற்கும். (கோவர்த்தந மென்னும் கொற்றக்குடையே) ... ... (சு)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (படங்களித்யாதி) பலபணங்களையு முடைய நாகராஜன், பரப்பையுடைத்தான பூமியைத் தன்தலைக ளாலே தரித்துக்கொண்டு கிடக்குமவன்போலே. (தடங்கை விரலை

"இழி" யென்றதினர்த்தம் (தூங்குகிற) என்றது. அதாவது-லம்பமா நங்களான வென்றபடி. "மணி" என்றதினர்த்தம் (அழகிய) என்றது. (சு)

அரு;—எழாம்பாட்டு. (படங்களித்யாதி) "பலபடங்களையுடைய பாம் பரையன்" என்றதன்வயித்தர்த்தம் (பலபணங்களையுமித்யாதி). "தடங்கை விரலைந்தும் மலரவைத்து" என்றதார்ஷ்டாந்திகாநுரூப்யம் ஸித்திக்கைக்காக வருளுகிறார் (தன்தலைகளாலே) என்று. மலைதாங்குகைக்குத்தாமோதரனுகை

கைவிரலைந்தும் மலரவைத்து) இடமுடைத்தான திருக்கையினைந்து திருவிரலையும் பரம்பவைத்து. (தாமோதரன் தாங்குதடவரை தான்) ஒரு அபலைகையாலே கட்டவுமடிக்கவுமாம்படி எளியனுமாய், அசக்தனுமாயிருந்தவனிறே, இடமுடைத்தானமலையைத்தரித்துக்கொடுநிற்கிறான். (தான்) அதின் கனத்தையும் அதன் மேலுண்டான வ்ருக்ஷங்களையும் ம்ருகவிசேஷங்களையும் தத்துல்யரையும் காட்டுகிறது. அவன் அநேகம் தலையாலே பூமியைத்தரிக்கும்போது பூர்வக்ருதகர்மமும் பரகியோகமும் தத்ஸஹாயமும் ப்ரார்த்தித்துப் பெறவேணும். இவனுக்கு இந்த வைந்து விரலுமே காணலாவது.

(அடங்க வித்யாதி) இலங்கையை யடங்கச் சென்றீடழித்த. இலங்கையிலேசென்று சிலரை ஈடுபடுத்தியும், சிலரை நிரஸித்தும்,

ந்தும் மலரவைத்து) இடமுடைத்தான திருக்கையிலைந்து விரலையும் மலரவைத்து. (தாமோதரன் தாங்குதடவரை தான்) ஓர் அபலைக்குக் கட்டவு மடிக்கவுமாம்படி யெளியனாய், அவள்கட்டின கட்டை யவிழ்த்துக்கொள்ள சக்தனுமன்றிக்கே யிருந்தவன் தரித்துக்கொண்டு நின்ற பெரியமலைதான். பஞ்சலக்ஷம் குடியும் ஊரிலுள்ள பசு நிரைகளுமெல்லாம் சேரவொதுங்கலாம்படியிறே மலையின் பரப்பு. "தான்" என்று - அதின் கநத்தையும் அதின் மேலுண்டான வ்ருக்ஷங்களையும் ம்ருக விசேஷங்களையும் அந்நிலத்துக்கடைத்த மநுஷ்யரையுமெல்லாம் நினைக்கிறது.

(அடங்கச்சென்றிலங்கையை யீடழித்த) துர்க்கத்ரயயுக்தமாய், தேவர்கள் கொடுத்த வரபலத்தாலும் ராவணனுடைய புஜ

ஹேதுவன்றிக்கே யிருக்க, அருளிச்செய்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஓரபலையித்யாதி). இப்படி அசக்தனைப்போலே யிருக்குமவன் ஸ்வசக்தியைக் காட்டினானென்று ஆழ்வாரீடுபடுகிறாரென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். (விட) என்றது; விடுவித்துக்கொள்ள வென்றபடி. மலையான போதே பெருமை அர்த்தஸித்தமாயிருக்க, "தட" என்றதுக்கு பாவமருளுகிறார் (பஞ்சலக்ஷமித்யாதி). "தான்" என்று அதிசயம் தோற்றவருளிச் செய்ததுக்கு பாவத்தை யெடுத்துக்காட்டுகிறார் (தானென்றித்யாதி).

"இலங்கையடங்கச்சென்று" என்றந்வயித்து, "அடங்க" என்கையாலே தோன்றுகிற ப்ரவேச துஷ்கரதையை ஹேதுபூர்வக முபபாதித்துக் கொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (துர்கத்ரயேத்யாதி). "இலங்கை" என்றபோதே இவ்

சிலரை ப்ரீதிமூலமாக வஶவர்திஎாக்கியும், ந்யாயாநுகூலமான சக்திபாலும், க்ஷமையாலும், வாச்மித்வத்தாலும்செய்தராமாநுவ்ருத்தியிறே புகழாவது. (க) ''ஓதமாகடலித்யாதி'' (உ) ''[illegible] உல்லங்க்க்யஸிந்தோ:'' (௩) '[illegible] - கோஷ்பதீக்ருதேத்யாதி'' (தங்குட்டன்களை) தந்தாமுடைய குட்டிகளை. ''குட்டன்'' என்கிறது ப்ரீதியாலே. (குடங்கைக்கொண்டு) தந்தாம் கையிலே அணைத்துக்கொண்டு, ராமாநுவ்ருத்தி செய்தார் பலருமுளராயிருக்க, ''[illegible] - நிஷ்காரணப'' என்று விசேஷிக்கையாலே ''அநுமன் புகழ்பாடி'' என்கிறது. மந்திகள் இப்புகழைப்பாடிப் பாடி உறங்கப்பண்ணு நிற்கும். (ச)''என் பிள்ளைக்குத் தீமைகள் செய்வார்களங்ஙனமாவர்களே'' என்றவிவர்க்குத் திருவடி விரோதிநிரஸநம் செய்ததெல்லாம்தமக்கு மங்களாவஹமா யிருக்கையாலே ஜாதிநிபந்தநமாகத் திருவடி புகழையும், (௫) ''புள்ளரையன் புகழ் குழறும்'' என்னுமாபோலே பாடுகையாலே, தாம் கொண்டாடிக் கண் வளர்த்து மென்றருளிச் செய்கிறார். (மந்தி) பெண்குரங்கு.

பலத்தாலும் ஒருவரால் சென்று அழிக்கவொண்ணாதபடி யிருக்கிற லங்கையையெல்லாம், (க)''ஓதமாகடலைக்கடந்தேறி'' என்கிறபடியே சென்று, (க) ''உயர்கொள்மாக்கடிகாவையிறுத்து'' இத்யாதிப்படியே கட்டழித்துப்பொகட்ட. (அநுமன்புகழ்பாடி) ஹநுமானுடைய கீர்த்தியைப்பாடி. (தம் குட்டன்களை) தந்தாமுடைய குட்டிகளை. குட்டனென்கிறது-ப்ரீதியாலே. (குடங்கைக்கொண்டு) குடங்கைகளிலே யேந்திக்கொண்டு. (மந்திகள் கண்வளர்த்தும்) மந்திகளானவை சீராட்டியுறங்கப்பண்ணு நிற்கும். (மந்தி) பெண் குரங்கு. (கோவர்த்தநமென்னுங் கொற்றக்குடையே). ... (எ)

வாகாரமெல்லாம் தோன்றுமென்று கருத்து. திர்யக்குக்களைச் சொல்லும்போது ''குட்டிகள்'' என்னவேண்டியிருக்க, மாநுஷ ஸமாதி தோற்ற ''குட்டன் கள்'' என்பானென்னென்ன ; பகவத்ஸம்பந்த நிபந்தநப்ரீதியே இதுக்கு ஹேதுவென்கிறார் (குட்டனென்கிறதித்யாதி). (குடங்கைகளிலே) என்றது உள்ளங்கைகளிலே யென்றபடி. ... ... (எ)

(க) தி-மொ-௧0-உ-௬. (உ) (௩) (ச) ௩-௩-எ. (௫) ச-௬-௫.

மூ.—சலமாமுகிற் பல்கணப்போர்க்களத்துச்
சரமாரிபொழிந்தெங்கும் பூசலிட்டு
கலிவானுறக்கேடகம் கோப்பவன்போல்
நாராயணன் முன்முகங்காத்தமலை
இலைவேய்குரம்பைத் தவமாமுனிவ
ரிருந்தார் நடுவேசென்றணார் சொறியக்
கொலைவாய்ச்சின வேங்கைகள்நின்றுறங்கும்
கோவர்த்தநமென்னுங் கொற்றக்குடையே.

இத்தால்-ஒருவனுக்கு ஆசார்யப்ராப்த்யநுவ்ருத்தி கண்ணழி வற்றால் அவன் வம்ஶஜரும் அவனிருக்குமூரிலுள்ளாரெல்லாரும், அவனிருந்து போனவூரிலுள்ளாரும், தஜ்ஜாதியரும் உத்தேஶ்யமா யிருக்கக்கடவதிறே. "கண்வளர்த்தும்" என்கிறவித்தால் அவ் வாசார்யன்தான் தன்னை இவ்வவஸ்த்தாபந்நமாக்கி விஷயீகரித்த ப்ரகாரத்தைச் சொல்லி, தானுபதேசிப்பார்க்கும் "த்யஜ - வ்ரஜ, மாசுச:" என்று நிர்பரத்வாநுஸந்தாநபர்யந்தமாக உபதேசிக்கு மவர்களையுமுபலக்ஷிக்கிறது. ... . (எ)

ஸ்வா;—எட்டாம்பாட்டு. (சலமித்யாதி) [சரம்போர்க்களத் துக்கேடகம் கோப்பவன்போல் பல்கணச்சலமாமுகிலெங்கும் பூசலி ட்டு மாரிபொழிந்து கலிவானுற-நாராயணன்முன்முகம் காத்த மலை] அர்ஜுநன் முதலானார்கையிலம்பு முன்பொன்றாய், பின்புபல வாய்ச் சொரியுமாபோலே, சொரிவதான யுத்தபூமியிலே ஒருஸம ர்த்தன் கடுகுபிடித்துத்தன்னுடைய ரக்ஷ்யவர்க்கத்தில் ஒருவர் மேலொருஅம்புபடாதபடி ரக்ஷித்தாப்போலே,பலதிரளாய்க்கடலை வரளப்பருகி நீர்கொண்டெழுந்த பெரியமேகங்கள் திருவாய்ப்

வ்யா; — எட்டாம்பாட்டு. (சலமாமுகிலித்யாதி) பலதிர ளாய்க் கடலை வரளாகப்பருகி நீர்கொண்டெழுந்த மஹா மேகங்க ளானவை, யுத்தபூமியில் சரவர்ஷம்போலே வர்ஷித்துக்கொண்டு திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளாரோடு பசுக்கள்மேயுமிடத்தோடுவாசியற

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (சலமாமுகிலித்யாதி) "பல்கண-சலமாமுகில்" என்றந்வயித்துச் சப்தார்த்தமருளுகிறார். (பலதிரளாயித்யாதி) "முகில்வர்ஷி க்க"என்றபோதே ஜலங்கொண்டிருக்கை ஸித்தமாயிருக்க, "சலம்" என்றதுக் குத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (கடலைவரளாகப்பருகி) என்று. (வரளாக) சுஷ்கமாம் படி. "எங்கும்" என்றதின் தாத்பர்யம் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதி). (எங்களை)

பாடியில் பசுக்கள்மேய்கிறவிடங்களெங்கும் "எங்களைத்தப்பவல்லாருண்டோ?" என்று இடித்து முழங்கிப்பூசலிட்டு இடைவிடாமல் ஒருதுளி ஓரம்புபோலேஅம்புமாரிபொழிந்து * ஒருயிரானதன்னையும் தன்ரக்ஷ்யவர்கத்தையும் நலிவதாக வொருப்பட்டவளவிலே, தாத்வர்த்த விவரணமான நாராயணன் ரக்ஷ்யவர்கத்தினுடைய அபேக்ஷாமாத்ரவ்யாஜத்துக்குமுற்கோலி,அது வேகித்துச்சொரிகிற முகத்திலே அதின்முகம்கருக வெடுத்து ரக்ஷித்த மலையானது;

(இலையித்யாதி) சுஷ்கமானபர்ணங்களாலே வேய்ந்த விடங்களிலேமஹாதபஸ்ஸுக்கள் பண்ணுகிறமநநஶீலரிருந்தவிடங்களிலே நீணெரிவாய்ச்சுவடுபார்க்கும்.(கொலைவாய்ச்சினவேங்கைகள்)கொல்

எங்கும் "எங்களைத் தப்பவல்லாருண்டோ" என்று இடித்து முழங்கிப் பூசலிட்டு நலிவதாக வொருப்பட்டவளவிலே, அந்தச்சரவர்ஷத்தைத் தகைகைக்குக் கடகம்கோத்துப் பிடிக்குமவன்போலே, ஸர்வரக்ஷகனான நாராயணன் தன்கையிலே யெடுத்துக்கொண்டு மூந்துற வருகிற வர்ஷமுகத்தைத் தகைந்தமலை.

(இலைவேய்குரம்பை) இலையாலே வேய்ந்தகுடில்; பர்ணசாலையென்றபடி. இத்தை வாஸஸ்த்தாநமாக வுடையராயிருந்துள்ள. (தவமாமுனிவர்) தபோநிஷ்டரான மஹர்ஷிகள். (இருந்தார் நடுவேசென்று) தபஸ்ஸுக்காக ஓரிடத்திலேதிரளவிருந்தவர்கள் நடுவேசென்று. (அணர்சொறிய) "ஸர்வமும் பகவதாத்மகம்" என்று கண்டிருக்கையாலே ஒன்றிலும் பயமற்றிருக்குமவர்கள்

என்றது-மேகங்களை. (இடித்து) இடிவிழவிட்டு. (முழங்கி) கர்ஜித்து. (பூசலிட்டு) என்றது-உக்தப்ரகாரேண பூசலைப்பண்ணி யென்றபடி. "உற" என்றதினர்த்தம் (ஒருப்பட்ட வளவிலே) என்றது. "கேடகம்" என்றதினர்த்தம் (கடகு) என்றது; பரிசையென்றபடி. "நாராணயநம்-ப்ராபகம்" என்ற வ்யுத்பத்தியைப்பற்ற (ஸர்வரக்ஷகனை) என்றது.

(வேய்ந்த) சமைக்கப்பட்ட. இலையாலே பண்ணப்பட்ட குடிலையுடையவர்களென்று பஹுவ்ரீஹியாக விவக்ஷித்து, அந்த பஹுவ்ரீஹ்யர்த்தத்தை யருளுகிறார் (இத்தையித்யாதி). "கொலைவாய்ச்சின வேங்கை" என்று புலியினுடையக்ரௌர்யம் சொல்லாநிற்க, கழுத்தைச் சொரியக் கூடுமோ வென்ன, முனிபதலப்யமான வர்த்தத்தை ஹேதுவாக்கிக்கொண்டர்த்தமருளுகிறார் (ஸர்வமித்யாதி). ... ... (அ)

மூ.—வன்பேய் முலையுண்டதோர் வாயுடையன்
வன்றூணைனின்றதோர் வன்பரத்தைத்
தன்பேரிட்டுக்கொண்டு தரணிதன்னில்
தாமோதரன் றாங்குதடவரைதான்
முன்பேவழிகாட்ட முசுக்கணங்கள்
முதுகிற்பெய்து தம்முடைக்குட்டன்களைக்
கொம்பேற்றியிருந்து குதிபயிற்றும்
கோவர்த்தநமென்னுங் கொற்றக்குடையே.

னுகிறவாயையும் கோபத்தையுமுடைய புலிகளானவை, இவர்கள் நடுவே சென்று நின்று சொறிநுழைவியுறங்காநிற்கு மென்னுதல். அவர்கள் தாங்கள் சொறியாநிற்கு மென்னுதல்; ஆனால் தபஸ்ஸு †கைவந்தவர்கள் சொறியக்கூடுமோ வென்னில்; - "தங்களுக்குத் தபஸ்ஸு கைவந்ததாவது - பாத்யபாதக மற்றால்" என்னும் நினைவாலே சொறியவும், அவை வந்து இழுகவும் கூடுமிறே பரீக்ஷார்த்தமாக. (அணர்) கழுத்து. மலை-கொற்றக்குடை. அம்மலை இவன் பிடுங்கியெடுக்கு மென்னுமிடமறியார்களிறே, தங்கள் தபஸ்ஸில் த்வரையாலே. மலைதலைமறித்தபோது அந்தம்ருகங்கள் விழுந்தாப்போலே விழுந்தார்களாகில் அவன் திருக்குழலோசையும் திவ்ய ஸௌந்தர்யமும் அவன் நிற்கிற நிலையையும் தங்கள்தபஃ பலமாகவாகிலும் காணலாமிறே; விழத்தான்வேணுமே. விழுந்தபின்பாகிலும் திருக்குழலோசைகேட்ட ம்ருகங்கள்போலே நின்றார்களோ; விழுகைதானேதபஃ பலமாகச் செவியையும் கண்ணையும் புதைத்துக் கொண்டு கிடந்தார்களோ என்றறிகிறிலோம். .... (அ)

ஸ்வா; — ஒன்பதாம்பாட்டு. (வன்பேயித்யாதி). வலிய பேயினுடைய முலையை யுண்டவாயையுடையவனென்னுதல்; அதன் கழுத்தைச்சொறிகையாலே. (கொலைவாய்ச்சினவேங்கைகள் நின்றுறங்கும்) கொல்லுகிறவாயையும்சினத்தையுமுடைத்தானபுலிகளானவை அந்தஸுகத்தாலேநின்று உறங்காநிற்கும். (கோவர்த்தநமென்னுங் கொற்றக்குடையே). .... (அ)

வ்யா.— ஒன்பதாம்பாட்டு. (வன்பேய் முலையுண்டதோர் வாயுடையன்) வலிய பேயுடைய முலையுண்டதொரு வாயையுடை

† (பா) குலைந்தவர்.

பேய்யின்முலையுண்ட வலியவாயையுடையவனென்னுதல். பேய்க்குவலிமையாவது-கம்ஸனால் பாதிக்க வொண்ணாதவிஷயத்தைத்தானே ஸாதிப்பதாகவந்த நெஞ்சில்வலிமையாதல்; நஞ்சேற்றினமுலையின்வலிமையாதல்,நஞ்சுக்குவலிமையாவது-இவள்முலையில்பால்மற்றொரு பேயினுடம்பிலே சிறுதிவலை தெறிக்கிலும் முடிக்கவற்றாயிருக்கை. வாய்க்குவலிமையாவது-ப்ரதிகூலித்துக் கிட்டினார் அம்ருதத்தைக் கொடுத்தாலும் முடியும் படியிறே விஷயஸ்வபாவம். ஆயிருக்க, அவள்க்ருத்ரிமாநுகூலையாய்வர, தானும் கள்ளக்குழவியாய் உண்ணக்கடவோமென்று நெஞ்சிலேகோலினாலும் வாய்பொறாதிறே. ஆயிருக்க, அத்தைப் பொறுக்கையாலே சொல்லலாமிறே. (ஓர்வாய்) அத்விதீயமானவாய்; காளகூடவிஷம் பொறுத்தவாயுடையாரில் வ்யாவ்ருத்தி. அவன்தான் நாநாவானநஞ்சுதரித்துப் பக்வமானபின்பு, அது அவள்தன் வாயிலேயொருதிவலை தெறிக்கிலும் வெந்து விழும்படி பண்ணவற்றாயிறேயிருப்பது. (வன்தூணித்யாதி) வலியதொருதூணென்னும்படிதான் நின்று அந்த வத்விதீயமானபாரத்தை; பர்வதத்தை.

(தன்பேரிட்டுக்கொண்டு) கோவர்த்தநனென்கிற தன்பேரை அந்தப்பர்வதத்துக்கிட்டு. (தரணிதன்னில்) தேசாந்தரங்களில்வ்யா

யவன். பேய்க்கு வன்மையாவது-இவனுடைய மௌக்த்யத்தையும் வடிவழகையும் கண்டவிடத்திலும் † இளகாத நெஞ்சின் வலிமை, அன்றிக்கே, வன்மை முலைக்கு விசேஷணமாய் - அதின் விஷத்தினுடைய க்ரௌர்யத்தைச் சொல்லவுமாம். *நஞ்சேற்றின முலையிறே. "ஓர்வாய்" என்றது - அந்த நஞ்சைப்பொறுத்து உண்கையாலும், அவளை முடிக்கையாலும், அத்விதீயமானவாயென்றபடி. (வன்தூணென நின்றதோர் வன்பரத்தை)வலியபாரத்தைத் தரித்து நின்றவொரு வலியதூணைப்போலே. "தரித்து" என்கிற விதுவும் அத்யாஹார்யம்.

(தன்பேரிட்டுக்கொண்டு) "கோவர்த்தநன்" என்கிற தன்பேரை அதுக்கிட்டுக்கொண்டு. (தரணிதனில்) தேசாந்தரங்

அரு ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வன்பேயித்யாதி) "பேய்" என்றபோதே வன்மை அர்த்தஸித்தமாயிருக்கவும், "வன்பேய்" என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (பேய்க்கித்யாதி). முலைக்குப்பாலொழிய, விஷமுண்டோ வென்ன வருளுகிறார் (நஞ்சித்யாதி). (வலியதூணைப்போலே) என்றதுக்கு (தரித்துக்கொண்டு நின்ற) என்றத்தோடந்வயம்.

---

† (பா) மீளாத வன்மை.

வ்ருத்தி. அதாவது-இடையரிடைச்சிகள்முதலாக ப்ரஹ்மேஶாநாதிகள் முடிவாக மற்றுமுண்டான் வெல்லாரும் காணும்படி. (தாமோதரன் தாங்குதடவரைதான்)மாத்ருவசநபரிபாலநம்செய்து நியாம்யராய்ப் போருகிற பிள்ளைகளில் வ்யாவ்ருத்தி. (க) "ஶிஶுமஞ்ஜு லசேஷ்டித - அதிசஞ்சலசேஷ்டித" என்றுளிறே. அவள் கட்டினபுண்ணுறுவதுக்கு முன்னேயிறே மலைதாங்கிற்று. வயிற்றில் புண்ணும் மலைதாங்குகையும் பிள்ளைப்பருவமும் என்ன சேர்த்திதான்.(தடவரை) இடமுடைத்தானமலை.

(முன்பித்யாதி) அம்மலையில் வர்த்திக்கிற முசுக்கணங்களுக்குப்ரபலமாயிருப்பதொருமுசு முன்னேவழிகாட்ட வென்னுதல்; அன்றிக்கே, முசுக்கணங்கள் வாநரஜாதியெல்லாவற்றுக்கும் வழிகாட்ட வென்னுதல். (தம்முடைக்குட்டன்களை முதுகில் பெய்து) தந்தாமுடையகுட்டிகளை முதுகுகளிலே கட்டிக்கொண்டு பணையிலே யேறி உயர்ந்தகொம்புகளிலே அவற்றையேற்றித் தந்தா

களில் வ்யாவ்ருத்தி. அதாவது - பேரளவுடையரான ப்ரஹ்மேசாநாதிகள்போல்வார்க்கன்றிக்கே, க்ஷுத்ரமநுஷ்யரும்காணலாம்படியான இந்நிலத்திலே யென்றபடி. (தாமோதரன்) பெற்றதாய்க்குக் கட்டிவைக்கலாம்படி பவ்யனாயிருந்தவன். "வன்பேய்முலையுண்டதோர் வாயுடையன்" என்றும், "தாமோதரன்" என்றும் சொல்லுகையாலே-பேய்த்தாயைமுடித்து ஆய்த்தாய்க்கு பவ்யனாயிருந்தபடி சொல்லுகிறது. (தாங்குதடவரைதான்). இப்படியிருக்கிறவன் தரித்துக்கொண்டுநின்ற பெரிய மலைதான்.

(முன்பேயித்யாதி) முசுக்கணங்களானவை ஏற்கவே பணையோடு பணைபாயும் வழிகாட்டுகைக்காகத் தந்தாமுடைய குட்டிகளை முதுகிலே கட்டிக்கொண்டுபோய், கொம்பிலே யேற்றிருந்து,

(பேரளவுடையரான) என்றது-அதிஶயிதஜ்ஞாநரான வென்றபடி. (ஆய்த்தாய்) என்றது-ஆய்ச்சியானதாயென்றபடி.

(முசுக்கணங்கள்) கோலாங்கூலக் கூட்டங்கள். "முன்பே" என்றதினர்த்தம் (ஏற்கவே) என்றது. (பணை) சாகை. ... ... (௬)

(க) வி-பு-௫-௬-௧௫.

முடைய குட்டிகளுக்கு அவைதான் குதித்துக்காட்டிப் பயிற்று வியாநிற்கும்.

இத்தால், நம்பூர்வாசார்யர்கள் தாங்களபிமாநித்தசிஷ்யவர்கத்தைத் தாங்களணைத்துக்கொண்டு, வேதசாகாதாத்பர்யமான பதத்ரயாந்வேஷிகளாக்கி, அந்தப் பதத்ரயத்திலும் மந்த்ரத்ரயத்திலுமுண்டான வர்த்தவிசேஷங்களை ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதீதிஹாஸாதிகளாலும் சாணலாம்படி ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திரூபேணவும் "ஆசரதி ஆசாரீய: ஆசரதீத்யாசார்ய:" என்கிற நேரிலே ஆசரித்துக்காட்டி, அவர்களுக்கும் ஜ்ஞாநாநுஷ்ட்டாநங்களைப் பழுதறக்கற்பிப்பார்க்குப் போலியாயிராநின்றனவாய்த்து. .... (கூ)

அவ; — பத்தாம்பாட்டு. (கொடியித்யாதி) மலையும்வைத்து ஆறிநிற்கிறவளவிலே தாம்சென்று (க) "நடந்தகால்கள் நொந்தவோ" என்னுமாபோலே "திருக்கைகளிலூளவுண்டோ?" என்று பார்த்து, ஊளவில்லாமையாலே "இதொரு ஆஸ்சர்யமிருந்தபடியென்" என்று ப்ரீதராகிறார்.

ஒரு கொம்பில் நின்றும் ஒரு கொம்பிலே குதிக்கும்படியை, தான் முந்துறக்குதித்துக் காட்டி அப்யஸிப்பியாநிற்கும். (கோவர்த்தநமென்னுங் கொற்றக்குடையே). ... . (கூ)

அவ. — பத்தாம்பாட்டு. (கொடியித்யாதி) "மழைவந்தெழுநாள் பெய்து மாத்தடைப்ப" என்கிறபடியே-எழுநாள் ஒருபடிப்பட வர்ஷிக்கிறவளவில் ரக்ஷ்யவர்க்கத்துக்கு ஒருநலிவு வாராதபடி மலையையெடுத்துத் தரித்துக்கொண்டு நின்று ரக்ஷித்தப்ரகாரத்தையருளிச்செய்தார் - கீழ்; இப்படி ஏழுநாள் மலையைச் சுமந்துகொண்டு நின்றவளவில் திருக்கையில் ஒருவாட்ட மற்றிருந்தபடியையநுபவித்து, மங்களாசாஸநபரராகையாலே ப்ரீதராயருளிச்செய்கிறார் - இதில்.

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (கொடியித்யாதி) இத்திருமொழியில் கீழெல்லாம் மலையைச்சுமந்து ரக்ஷித்தபடி சொல்லியிருக்க, இப்பாட்டு "கோலமுமழிந்தில வாடிற்றில" இத்யாதியாலே வேறொருபடியாயிருக்கையாலே, இது சேரும்படி எங்ஙனேயென்னும் சங்கையிலே ஸங்கதியைக்காட்டுகிறார் (மழைவந்தித்யாதி).

(க) தி-ச-வி-சுக.

மூ.—கொடியேறு செந்தாமரைக் கைவிரல்கள்
கோலமுமழிந்தில வாடிற்றில
வடிவேறுதிருவுகிர் நொந்துமில
மணிவண்ணன் மலையுமோர் சம்பிரதம்
முடியேறிய மாமுகிற்பல்கணங்கள்
முன்னெற்றி நரைத்தன போலவெங்கும்
குடியேறியிருந்து மழைபொழியும்
கோவர்த்தநமென்னுங்கொற்றக்குடையே.

ஸ்வா;—(கொடியித்யாதி) ஸாமுத்ரிகலக்ஷணத்தாலே மங்களாவஹமாக "த்வஜம் அங்குசம் சங்கு தாமரை" என்றுப்போலே சொல்லுகிறவை அலங்காரங்களாக, முன்பேபார்த்துக்குறித்து வைத்த வராகையாலே, மலைவைத்தபின்பும் சென்றுபார்த்து அவை யொத்திருக்கையாலும் ஊனமில்லாமையாலும் ஃருதார்த்தராகிறூர். அன்றிக்கே, பெரியபிராட்டியாருக்கு ஜந்மபூமியான தாமரைபோலேயிருக்கிற திருக்கைகளென்னுதல். (ஏறுதல்) தோற்றுதல். அன்றிக்கே, செந்தாமரைக் கொடிக்கு ஏறின திருக்கைகளென்னுதல். இத்திருக்கையில் மார்தவம் கண்டபின்பு, அது த்யாஜ்யதயாஜ்ஞாதவ்யமாய்த் தோற்றுமிறே. இப்படியிருக்

வ்யா,-பத்தாம்பாட்டு. (கொடியேறு செந்தாமரைக் கைவிரல்கள்) (௧) "ధ్వజవజ్రాబ్జకృత చిహ్నేనపాణినా-த்வஜவஜ்ராப்ஜக்ருதசிஹ்நேந பாணிநா" என்கிறபடியே ஐஶ்வர்யஸூசகமான த்வஜவஜ்ராதி சிஹ்நங்களை ரேகாரூபேண உடைத்தாயிறே திருக்கைகள்தானிருப்பது; அதுக்கெல்லா முபலக்ஷணமாக த்வஜமொன்றையு மருளிச்செய்கிறூர். த்வஜத்தை ரேகாரூபேண தரித்துக்கொண்டிருப்பதாய், நிறத்தாலும் செவ்வியாலும் மார்த்தவத்தாலும் செந்தாமரைபோ

திருக்கையிலே கொடியேறி யிருக்குமோவென்ன, ரேகாரூபேண யிருக்கு மென்றதுக்கு ப்ரமாணத்தையும் காட்டுகிறூர் (த்வஜேத்யாதி). (௧)"సో஽యంధ్వజవజ్రాబ్జకృత చిహ్నేనపాణినా । సంస్పృశ్యాకృష్యచ ప్రీత్యాసుగాఢం పరిషస్వజే - ஸோப்யேநம் த்வஜவஜ்ராப்ஜக்ருதசிஹ்நேநபாணிநா।ஸம்ஸ்ப்ருஶ்யாக்ருஷ்யச ப்ரீத்யாஸுகாடம் பரிஷஸ்வஜே' 'என்றவசநவிசேஷம் கண்டுகொள்வது. சப்தார்த்தமருளுகிறூர் (த்வஜத்தையித்யாதி). (செவ்வியாலும்) என்றது-அழகாலுமென்றபடி.

---

(௧)

கிற திருக்கையும் திருவிரல்களும் வெறும்புறத்திலும் தர்ஶநீய மாய்த் தோற்றுகையாலே "கோலமுமழிந்தில" என்கிறார். (வாடிற்றில) உபமாநத்தில் வாட்டம் உபமேயத்தில் காணாமையாலே வாடிற்றில வென்கிறார்.

(வடிவேறு திருவுகிர் நொந்துமில) "அழகேறிவாராநின்றுள்ள திருவுகிரிலுளை வுண்டோ" என்றுபார்த்து உளைவில்லாமையாலே "நொந்துமில" என்கிறார். (மணிவண்ணன் மலையுமோர்சம்பிரதம்) நீலரத்நம் போலேயிருக்கிறவடிவையுடையவனெடுத்த மலையும், கேவல நிரூபகர்க்குச் சம்பிரதம். அதாவது - இந்த்ரஜாலம். அது தான் க்வசித் பாஹ்யகரணங்களும் அந்தஃ கரணமும் கூடாமல் சக்ஷுரிந்த்ரிய ப்ரதாநமாகச் சிலர் காட்டக் காணும் வித்யா விசேஷங்கள்போலே யிராநின்றது. (சம்பிரதம்) கண்கட்டுவித்யை.

லே யிருக்கிற திருக்கையும் திருவிரல்களும். (கோலமுமழிந்தில வாடிற்றில) ஏழுநாள் ஒருபடிப்பட மலையைச்சுமந்துகொண்டுநின்ற வளவில், ஸ்வாபாவிகமான வழகும் அழிந்தனவில்லை; பாரம் பொறுமையாலே தளர்ந்து வாட்டத்தை யடைந்தனவுமில்லை.

(வடிவேறு திருவுகிர் நொந்துமில) அழகு மிக்கிருந்துள்ள திருவுகிர்களானவை நொந்தனவுமில்லை. (மணிவண்ணன்மலையுமோர்சம்பிரதம்) நீலரத்நம்போலே யிருக்கிற வடிவையுடையவன் எடுத்தமலையும், அத்தையிவனெடுத்து நின்ற நிலையும் ஒரு இந்த்ரஜாலம்போலே. அதாவது-மலையையெடுத்துச்சுமந்துகொடுநின்றது மெய்யாகில், அதின்கார்யமான விக்ருதிகளிலொன்றும் திருக்கையிலே காணவேண்டாவோ?; அதில்லாமையால் இதொரு கண்கட்டு வித்யைபோலே யிருப்பதொன்றென்கை. எடுத்த திருக்கையில்

"மலையும்" என்ற ச(ஞ)காரம் - அநுக்தஸமுச்சயமாகத் திருவுள்ளம்பற்றிக்கூட்டிக்காட்டுகிறார் (அத்தையித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே கோவர்த்தநோத்தரணாபதாநத்தை பஹுப்ரகாரமாக வருளிச்செய்துகொண்டு, இங்கே "சம்பிரதம்" என்று அத்தை யெல்லாம் இந்த்ரஜாலமென்றால், "உக்தமெல்லாம் மித்யாபூதமாமே" என்று ப்ரமம் வாராதபடியாகவும், கீழ்ப்பாட்டுகளைப் போலே, "மலை - கோவர்த்தநமென்னும் கொற்றக்குடை" என்றந்வயித்தாப் போலே இங்கந்வயியாமலிருக்கையாலே "அது" என்றத்யாஹாரத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றியும் ஸங்கதியை தர்ஶிப்பிக்கிறார் (எடுத்தவித்யாதி).

(முடியேறியவித்யாதி) அம்மலையினுடைய தலையிலே யேறின மஹாமேக ஸமூஹங்களானவை. (முன்னெற்றிநரைத்தனபோல) அதினுடைய முன்னெற்றி நரைத்தாப்போலே, சூழக்குடியிருந்து லோகத்துக்கெல்லாம் ப்ரவாஹஸம்ருத்தியுண்டாம்படி ஸ்த்தாயியாயிருந்து வர்ஷியாநிற்குமாய்த்து. லோகமெங்கும்போய் வர்ஷித்து வெளுத்து வந்தும் வஸ்தவ்யபூமி அம்மலைத்தலையோரமாகையாலே, "முன்னெற்றி நரைத்தனபோல" என்கிறது.

இத்தால், ஆந்தராளிகராயிருக்கச் செய்தேயும் நிஷேதாபாவ வ்யவஸாயசுத்தராய், அதுதானே வஸ்தவ்யபூமியாய், அதுக்குத் தகுதியான ஔதார்யகுண ப்ரகாசகராயிருப்பார்க்குப் போலியா யிராநின்றது. மழைபொழிகிற மலைதானேயிறே வர்ஷபரிஹாரமான வெற்றிக்குடையானதும். .... (௧௦)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

ஒருவிக்ருதிகாணாமையாலே இந்த்ரஜாலமென்ற வித்தலையொழிய, அது பரமார்த்தமென்னுமிடத்தை யருளிச்செய்கிறார்மேல்.

(முடியித்யாதி) மலையின்கொடிமுடியிலேயேறின மஹாமேகங்களினுடைய பலவகைப்பட்ட ஸமூஹங்களானவை. (முன்னெற்றி நரைத்தனபோல வெங்கும் குடியேறியிருந்து மழைபொழியும்) அதினுடைய முன்னெற்றி நரைத்தாப்போலே சூழக் குடியேறியிருந்து, லோகத்துக்கெல்லாம் ஜலஸம்ருத்தியுண்டாம்படி வர்ஷத்தைச் சொரியாநிற்கும். வர்ஷியாமல் வெளுத்திருக்கும் காலத்திலும் வஸ்தவ்யதேசம் அம்மலையிலேயாகையாலே, "முன்னெற்றி நரைத்தனபோல வெங்கும்குடியேறியிருந்து" என்கிறது. இப்படி மேகங்களிருந்து வர்ஷியாநிற்கும், (கோவர்த்தநமென்னும் கொற்றக்குடையே). ஆகையால் இந்த்ரஜாலமன்று; பரமார்த்தமென்கை. .... (௧௦)

முன்னெற்றிநரைத்தாப்போலே வெளுத்திருக்குங்காலத்திலே வர்ஷிக்கக்கூடுமோவென்ன வருளுகிறார் (வர்ஷியாமலித்யாதி). மற்றைக்காலத்தில் வர்ஷிக்குமென்று கருத்து. (ஆகையால்) என்றது-மேகங்களொரு கால் வெளுத்திருந்து வேறு சிலகாலம் வர்ஷித்து லோகத்தை யெல்லாம் உஜ்ஜீவிப்பித்துக்கொண்டிருக்கையாகிற அர்த்தக்ரியாகாரியாகையாலேயென்றபடி.

மூ.—அரவிற்பள்ளிகொண்டரவந்துரந்திட்
டரவப்பகையூர்தியவனுடைய
குரவிற்கொடி முல்லைகணின்றுறங்கும்
கோவர்த்தநமென்னுங் கொற்றக்குடைமேல்
திருவிற்பொலி மறைவாணர்புத்தூர்த்
திகழ்பட்டர்பிரான் சொன்னமாலைபத்தும்
பரவுமனநன்குடைப் பத்தருள்ளார்
பரமானவைகுந்தம் நண்ணுவரே. (௧௧)

ஸ்வா.—(அரவிலித்யாதி) தூங்குமெத்தைபோலே திருவநந்தாழ்வான் மூச்சாலே அசைக்கவிறே க்ஷீராப்தி தன்னிலே பள்ளிகொண்டருளுவது. (அரவம் துரந்திட்டு) அவன்தானே வந்தவதரித்துத்திருவாய்ப்பாடியிலே வளர்ந்தருளுகிற காலத்திலே, ஜாத்யுசிதமாக மேய்க்கிற பசுக்கள் தண்ணீர் குடிக்கிற மடுவை, (௧) "சலங்கலந்த பொய்கை" என்னும்படியாக்கின காளியனை அங்குநின்று மோட்டிவிட்ட ப்ரகாரங்களை அநுஸந்திக்கிறார். (அரவப்

அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா;—(அரவிற்பள்ளிகொண்டு) மென்மை குளிர்த்தி நாற்றங்களை ப்ரக்ருதியாகவுடைய திருவனந்தாழ்வான்மேலே திருப்பாற்கடலிலே பள்ளிகொண்டு. (அரவம் துரந்திட்டு) (௨) "నాగపర్యఙ్కముత్సృజ్య హ్యాగతః-நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்யஹ்யாகத:" என்கிறபடியே அப்படுக்கையைவிட்டுப்போந்து அவதரித்தவிடத்திலே, கோபஜாதியும் கோக்களும் தண்ணீர்குடிக்கிற மடுவை விஷதூஷிதமாக்கிக் கொண்டுகிடந்த காளியனாகிற ஸர்ப்பத்தை அங்குநின்று

அரு;—பதினோராம்பாட்டு. (அரவிலித்யாதி) அரவில்பள்ளிகொண்டபோது அரவைத்துறத்துகைசேராமையால், காலபேதம்சொல்லவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, "ఏష నారాయణశ్శ్రీమాన్- ஏஷநாராயணஶ்ஶ்ரீமான்" என்றவசநத்தை உட்கொண்டருளுகிறார் (மென்மை) என்றுதொடங்கி (ஓட்டிவிட்டு) என்னுமளவும். அரவத்தைத் துரந்திடுகைக்குஹேதுவைக்காட்டுகிறார் (கோபஜாதியித்யாதி). முந்தின அரவுபதம்-திருவநந்தாழ்வானைச்சொல்லி, இரண்டாமர

---

(௧) தி-ச-வி-அசு. (௨) ஹரிவம்சம்.

பகையூர்தி) அரவமென்கிற ஜாதிக்கெல்லாம் பகையான பெரிய திருவடியை வாஹநமாக நடத்துகிறவனுடைய கொற்றக்குடை யென்னும் ப்ரஸித்தியை யுடைத்தாய், அதின்மேலே குரவுமுல்லை முதலான வ்ருக்ஷலதைகளையுடைத்தான கோவர்தநகிரிமேல்; அது விஷயமாக. (நின்றுறங்கும்) வர்ஷாபாவத்தாலே வாடியுறங்கு கையும், வர்ஷஸம்ருத்தியாலேதழைக்கையும் வ்ருக்ஷஜாதிக்குகுண மிறே. வர்ஷாபாவத்தாலேயிறே திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளார் தேவ தாந்தரபூஜைசெய்தும் வர்ஷமுண்டாக்கியும் போருவது. ஆகை யால் வாடவும் தழைக்கவும் கூடுமிறே. அத்தாலேயிறே வாடா

மோட்டி விட்டு. (அரவப்பகையூர்தியவனுடைய) "அரவம்" என் கிறஜாதிக்கெல்லாம் பகையான பெரியதிருவடியை வாஹநமாக நடத்துகிறவனுடைய.

(குரவிலித்யாதி) "குரவு" என்கிற வ்ருக்ஷத்திலே கொடி யாய்ப் படர்ந்து கிடக்கிற முல்லைகளானவை நின்றுறங்கும்படி யிருப்பதாய், கோவர்த்தநமென்கிற திருநாமத்தையுடைத்தாய், இவ்வர்ஷத்தைத்தகைகைக்குக்குடலாய்க்கொற்றக்குடையானபர்வ தவிஷயமாக. "குரவக்கொடிமுல்லைகள்" என்றுபாடமானபோது- குராவாகிய வ்ருக்ஷமும் அதின்மேலே படர்ந்த கொடியான முல்லை யும்நின்றுறங்காநிற்குமென்று பொருளாகக்கடவது.

வுபதம்காளியனைச்சொன்னப்போலே, மூன்றுமரவுபதமும்ஒருஸர்பவிசேஷத் தைச்சொல்லுமென்று தோன்றுமைக்காக வருளுகிறார் (அரவமென்கிற வித் யாதி)·

("குரவு"என்கிற வ்ருக்ஷத்திலே)இத்யாதிக்கு(க)"అనుకలతను కాణ్డాలిఙ్గ నారమ్భ శుమ్భత్ప్రతిదిశభుజ శాఖశ్రీస ఖానోకహార్ధిః। స్తనయన గుళిచ్ఛస్ఫార పుష్ప ద్విరేఫారచయతు మయిలక్ష్మీకల్ప వల్లీకటాక్షాన్ - அநுகலதநு காண்டாலிங்கநா ரம்பசும் பத்ப்ரதிதிஶ புஜசாகஶ்ரீஸகாநோகஹார்தி:ஸ்தநநயந குளிச்சஸ்ப்பார புஷ்பத்விரேபாரசயது மயிலக்ஷ்மீ கல்பவல்லீ கடாக்ஷாந்" என்கிற ஶ்லோ கத்தில் சொல்லுகிற நாயிகா நாயகஸமாதிப்படியே இங்குள்ள வ்ருக்ஷமும், அதில் படர்ந்த கொடியும் போலே அங்குள்ளதெல்லாம் மிதுநமாகவே ஸம் ஶ்லேஷித்து ஸுகே வர்த்திக்குமென்று கருத்து. "குரவு" என்றும், "அக் கொடி" என்றும் பதச்சேதம் திருவுள்ளம்பற்றி, அந்த தச்சப்தார்த்த மருளு கிறார் (அதின்மேலே படர்ந்த) என்று.

மல் நின்றும் வாடியுறங்கியுமென்கிறது. "அரவப்பகை" என்கிறதும் இந்தலோகத்தில் ந்யாயம்.

(திருவில் பொலிமறைவாணர் புத்தூர் திகழ்பட்டர்பிரான்) ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயால்மிக்கு மங்களாசாஸந ப்ரதிபாதகங்களான ரஹஸ்யவேதஶாஸ்த்ரங்கள் பொலியும்படியானவர்கள் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற திருமாளிகைக்கு நல்ல நிர்வாஹகரான வாழ்வார். (சொன்னமாலைபத்தும்) அருளிச் செய்த இத்தமிழ்த்தொடைமாலை பத்தும். அதாவது - ஸ்ரீகீதை முதலாக அவனருளிச்செய்த ஶாஸ்த்ர விசேஷங்களைக் கேட்டமாத்ரத்திலே தத்பரராய், முன்பு செய்துபோந்த தேவதாந்தர பூஜைதவிர்ந்தால், அவர்களால்வருமனர்த்த பரம்பரைகளையும் அவன் தானேபரிஹரிக்குமென்னும்ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்த விப்பத்தையு மநுஸந்திக்கை தானே புருஷார்த்தமென்னும்படி நல்ல மநஸ்ஸை யுடையராய், மங்களாசாஸந பர்யந்தமான பக்தியையு முடையரானவர்கள். (பரமான வைகுந்தம் நண்ணுவரே) இங்கேயிருக்கச் செய்தே தேவதாந்தரங்களை அநுவர்த்தித்து அந்ய சேஷபூதராய்ப் போருவது; பகவத்வாக்யங்களாலே அவர்களை நிஷேதிப்பது; அவர்களும் நிஷேத புருஷார்த்தத்தை அங்கீகரிக்கையாலே, கர்மபாவனை தலையெடுத்து பகவதபிமாநத்திலே ஒதுங்கினவர்களை நலியத்தேடுவது; அவன் அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களாலே பரிஹரிக்க, இங்கே யிருந்து வ்யஸநப்படாதே,

(திருவிற்பொலியித்யாதி) ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயால் மிக்கு வேதத்துக்கு வ்யாஸபதம் செலுத்த வல்லரானவர்கள் வர்த்திக்கிற ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஸர்வோத்தரராய்க்கொண்டுவிளங்காநின்றுள்ள பெரியாழ்வாருளிச்செய்த சப்தஸந்தர்ப்பமான விப்பத்தையும். (பரவுமனநன்குடைப்பத்தருள்ளார்) ப்ரீதி பரவசராய்க் கொண்டு பேசும் நல்லமநஸ்ஸையுடைய பக்திமான்களா யுள்ளவர்கள். (பரமானவைகுந்தம் நண்ணுவரே) தங்களுடைய ஜ்ஞாந ப்ரேமாநுகுணமாக பகவதநுபவகைங்கர்யங்களிலே அந்வயித்து * அடியார்

"பரவுநன்கு மனம்பத்தருளார்" என்று அந்வயித்தர்த்த மருளுகிறார் (ப்ரீதித்யாதி). வைகுந்த பதத்தாலே பரமத்வம் ஸித்தமாயிருக்க, சப்தத்தால் விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தங்களுடையவித்யாதி). ... (௧௧)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அவனுடைய ஸர்வஸ்மாத் பரத்வம் பழுதற ப்ரகாசிக்கிற தேசத்திலே போய் அவன்பாத பீடத்திலே அடியிட்டு மடியிலே ஏறப்பெறுவர்களென்னுதல். * சோஸி வாக்ய ஸமநந்தரமாக அவனுடைய அநுமதியோடே *சூழ்ந்திருந்தேத்துகிறவர்களோடே சேரப்பெறுவர்களென்னுதல். ... ... (௧௧)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

——(*)——

மூன்றும்பத்து ஆரு ந்திருமொழி,

நாவலம் பெரியதீவினில் ப்ரவேசம்.

அவ;—கீழில் திருமொழியிலே தேவதாந்தராநுவர்தநாபராவத்தால் வந்த தோஷங்களுண்டாயிற்றுகிலும், அவன் தானே பரிஹரிக்குமென்றார், அது தன்னை விளைத்தானும் தானேயாகையாலே. அவன் தன்னும் விளைக்கலாவது-* அகைப்பில் மனிசரை

கள் குழாங்களையுடன்கூடி வாழலாம்படியிருக்கும் ஸர்வோத்தரமான ஸ்ரீவைகுண்ட்டத்தை ப்ராபிக்கப் பெறுவர். ... (௧௧)

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும்பத்து அஞ்சாந்திருமொழி முற்றிற்று.

நாவலம்பெரிய, ப்ரவேசம்.

அவ;—"நாம்பிறந்து வளருகிறவூரிலே ஒருத்ரவ்யத்தை ஒரு தேவதாந்தரத்துக் கிடுகையாவதென்?" என்று, இந்த்ரனுக்கிடுகிற சோற்றைவிலக்கி மலைக்கிடுவித்து அத்தையடையத் தானமுது செய்து விடுகையாலே அவன் க்ருத்தனாய், திருவாய்ப்பாடியை

அரு;—நாவலம் ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழிக்கும் இத்திருமொழிக்கும் ஸ்வாபதேசத்திலே அந்யசேஷத்வத்தைக் கழித்து ஸ்வவசமாக்கினனென்றும், அந்யாபதேசத்திலே கோவர்த நோத்த (த்)ரணம்பண்ணிஆஸ்ரிதர்க்கு அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியைப்பண்ணி, வேணுகாநத்தாலே வந்த வாநந்தமாகிற இஷ்டப்ராப்தியைச் செய்தானென்றும் ஸங்கதியைத் திருவுள்ளம் பற்றி, வ்ருத்த கீர்தந பூர்வகமாகப்பாட்டுக்களில் அர்த்தங்களை யருளுகிறார் (நாம்பிறந்தித்யாதி).

யிறே. திண்மதியைத் தீர்ந்தமாத்ரத்தாலே அம்பரீஷாதிகளையும் விளக்கலாய்த்ததில்லையிறே. ஒருமாவில் ஒருமாவில் "ஒருமாதெய்வம் மற்றுடையமோ" என்பாரையும், இம்மாத்ரத்தைக்கொண்டே "தெய்வம் பிறிதறியேன்" என்பாரையும்,இதுதன்னிலும்"திருவில்லாத்தேவரைத்தேறேல்" என்பாரையும், "தேறியுள தென்றிருப்பாரோடுற்றிலேன்" என்பாரையும் சொல்லவேண்டாவிறே.

ஒருமாவைக்கீழொருமாவிலே ஓடவைத்து, அங்காங்கித்வமும், ஸாம்யமும், உபாஸகர்க்குத்யேயமான வாதித்யன்முதலான தேவதாந்தர்யாமித்வமும், ஸர்வஸாதாரணமானஸ்வரூபாந்தர்யாமித்வமும்,இதில்விஹிதா உவிஹிதரூபேண வருகிறஉபயகாம்யத்வப்ரதிபத்தியும், கேவலவிஹிதமானவிசேஷ்ய ப்ரதிபத்தியும், கேவலவிஹிதமான விசேஷணத்தில் தேவதா ப்ரதிபத்தியும், "[illegible] - அந்நதாதாபயத்ராதா" என்றுப்போலேசொல்லுகிற விஹித விஷய துல்ய ப்ரதிபத்தியும், ஏவம் ப்ரகாரமானதேவதாந்தர ப்ரதிபத்தி கழிந்ததாவது - தன்பக்கலுண்டான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யலேசமும் பொறுதபடியாலிறே.

இந்தப்பொறுமைதான் தோன்றுவது, சதுர்த்தி உகாரமகாரநமஸ்ஸுக்களிலும், சரமநமஸ்ஸிலும், அஹந்த்வாவிலும் ப்ரதிபத்யநுஷ்டாந பர்யந்தமாலிறே. இப்ப்ரதிபத்திவிளக்கும்போது ஓராசார்யன் முகத்தாலல்லது விளக்கவொண்ணாதென்று, திருக்குழலூதினதென்கிற வ்யாஜத்தாலே, தேவதிர்யங்மநுஷ்யஸ்தாவரங்களெல்லாம் நெஞ்சிளகி உருகி வசவர்தியாம்படி ஆசரித்துக்காட்டினானிறே. இப்படித்தானே காட்டவேண்டிற்று - தானே தோஷதர்ஸநத்தையும் விளைத்து, மலையெடுத்துப்பரிஹரித்தாலும் தனக்காட்பற்றமல், "𑌤𑍍𑌵𑌂𑌮𑍇𑌽𑌹𑌂𑌮𑍇 - த்வம்மேஹம்மே" என்னும்படிவிளையுமென்று திருவுள்ளம் பற்றியிறேதிருக்குழலூதுகிறது. *

யழிப்பதாகப்புஷ்கலாவர்த்தகாதிமேகங்களையேவிக்கல்வர்ஷத்தை வர்ஷிப்பிக்க, (க) "கல்லெடுத்துக் கன்மாரிகாத்தாய்" என்கிறபடியே கோவர்த்தநோத்தரணம்பண்ணி, அந்தவர்ஷத்தை ரக்ஷ்யவர்க்கத்தின்மேலே விழாதபடி நோக்கின திவ்யசேஷ்டிதரஸத்தையநுபவித்தார் - கீழ்;

(க) தி-நெ-கங.

வ்யா;— (க) "குழல்கோவலர்" என்கிறபடியே-கோபர்க்குக் குழலூதுகை ஜாத்யுசித வ்ருத்தியாகையாலே, ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகனுகையாலே தானும் அந்தவ்ருத்தியிலே யதிகரித்துப் பலகாலும் குழலூதிக்கொண்டு போருமவனுகையாலே, ஒருநாள் ஸ்ரீப்ருந்தாவநத்திலே நின்று திருக்குழலையூத,

அந்தக் குழலோசைவழியே யுவதிகளான ஸ்ரீகோபிமாரிலே சிலர், தங்கள் பந்துக்கள் பண்ணிவைத்த காவல்களையும் கடந்து, இவன் நின்றவிடத்தேவந்து சூழ்ந்துகொண்டு நின்றபடியையும், வேறே சிலர் அரைகுலையத் தலைகுலைய வோடிவந்து ஸ்த்ரீத்வம் † பின்னாட்டினபடியாலே, நெகிழ்ந்தவுடையை ஒரு கையாலே ‡ தாங்கி இவனளவிலே கண்டே நின்றபடியையும், உபரிதநலோகவர்த்திகளான ஸ்த்ரீகள் இக்குழலோசையைக் கேட்டுவந்து திரண்டு நெஞ்சுருகுகை, கண்கள்பனிக்கைமுதலானவிக்ருதிகளோடே இதிலே செவிமடுத்துக்கொண்டு நின்றபடியையும், மேநகை திலோத்தமை முதலாக ந்ருத்தகீத பரைகளாய்த்திரியும் அப்ஸரஸ்ஸுக்கள், உலாவியுலாவிக் குழலூதுகிற விவனுடைய வடிவையும் குழலோசையையும்கண்டு, "நாமும் சிலராயாடிப்பாடித் திரிகிறோமே" என்று லஜ்ஜித்து அறிவழிந்து, தந்தாமுடைய ஆடல் பாடல்களைத் தாங்களே மாறினபடியையும், ஸதகீதபரராய்த் திரியும் தும்புருநாரதரும் கிந்நரமிதுநங்களும் இந்தக்குழலோசையினுடைய ரஸத்திலே யீடுபட்டுத் தந்தாமுடைய வீணையைமறப்பார், "கிந்நரம் தொடோம்" என்பாரான படியையும், ஆகாசசாரிகளான காந்தப்பரெல்லாரும் அம்ருதம் போலேயிருக்கிற இக்கீத வலையிலே யகப்பட்டு, சிதிலராய்க் கைமறித்து நின்றபடியையும், தேவர்களெல்லாரும் தங்கள் ஹவிர்ப்போஜநத்தைமறந்து, திருவாய்ப்பாடிநிறையவந்து திரண்டு, இக்குழலோசையினுடையரஸத்

"கானகம்படியுலாவியுலாவி"என்றத்தைபபற்ற (ஸ்ரீப்ருந்தாவநத்திலே) என்றது.

(கண்கள்பனிக்கை) ஆநந்தாஸ்ருவிழுகை. (கைமறித்து)என்றது-தாம்சிதிலராகையாலே ஒன்றுக்கும் க்ஷமரல்லோமென்று, அந்தப்பார(ரு)வஸ்யதக் கையைத் திருப்பிஸூசிப்பித் தென்றபடி. ஸ்ரீப்ருந்தாவநத்தில் இவன் குழலூத, அத்தைக்கேட்டு வரும் தேவர்கள் அந்த காநஸ்த்தலத்திலே வரப்ராப்தமாயிருக்கவும், திருவாய்ப்பாடி இவன் பிறந்து வளர்ந்த வூராகையாலே அங்கு வந்து நிறைந்து, அநந்தரம் அவனைத்தொடர்ந்தாரென்று திருவுள்ளம் பற்றி

---

† (பா) போகாதபடியாலே. (க) திரு-வி-ங.

‡ (பா) தாங்கினவளவில் கண்டேநின்றபடியையும்.

மூ.—நாவலம்பெரிய தீவினில்வாழும்
நங்கைமீர்களிதோ ரற்புதங்கேளீர்
தூவலம்புரியுடைய திருமால்தூயவாயிற்
குழலோசைவழியே
கோவலர்சிறுமிய ரிளங்கொங்கை
குதுகுலிப்ப வுடலுளவிழ்ந்தெங்கும்
காவலுங்கடந்து கயிறுமாலையாகிவந்து
கவிழ்ந்துநின்றனரே.

ஸ்வா;—முதற்பாட்டு. (நாவலித்யாதி). ஜம்பூத்வீப மென்கிற ப்ரஸித்தியை யுடைத்தான விதில் தெற்கில் முடிந்த ஒன்ப தாம்கூறிறே பெரியத்வீபமாவதென்னுதல். ஒன்பதையும் கூட்டிப்

தை புஜித்து இவனைவிடாதே பின்பற்றித் திரிந்தபடியையும், பக்ஷி ஜாலங்கள் தந்தாம் கூட்டை விட்டுவந்து சூழ்ந்து படுகாடுபோலே கிடந்தபடியையும், பசுத்திரள்கள் இக்குழலோசையைக்கேட்டுப் பரவசமாய்க் கால்களைப்பரப்பித்தலைகளை நாற்றிக்கொண்டு செவியை யசைக்கவும் மாட்டாமல் நின்றபடியையும், மான்திரள்களானவை மேய்கைமுதலான வற்றைமறந்து நிஸ்சலமாய்க்கொண்டு சித்ரார்ப்பிதங்கள்போலே நின்றபடியையும் அசேதநமான மரங்களானவை சேதநங்களிலுங் காட்டில் அத்யாஸ்சர்யமாம்படி ஈடுபட்டபடியையும் தனித்தனியேபேசி, அவனுடைய திருக்குழலோசையி னுடைய வைசித்ரியை யநுபவிக்கிறார் - இத்திருமொழியில். (*)

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (நாவலம்பெரிய தீவினில்) நாவலை யுடைத்தான பெரியதீவிலே. த்வீபாந்தரங் களைப்பற்றப் பெருமையையுடைய ஜம்பூத்வீபத்திலே யென்றபடி. இந்தத் வீபத்தி

யருளுகிறார் (தேவர்களித்யாதி). (கூட்டை) கூண்டை. (நாற்றிக்கொண்டு) தொங்க விட்டுக்கொண்டு. ... ... *

அரு,—முதற்பாட்டு. (நாவலம் பெரியவித்யாதி). ''நாவலம்'' என்றவிடத்தில் ''அம்'' என்றதும், ''தீவினில்'' என்றவிடத்தில் ''இன்'' என்றதும் சாரியையென்று திருவுள்ளம்பற்றி சப்தார்த்தம் (நாவலையித்யாதி). ஜம்பூத்வீபாபேக்ஷயா உத்தரோத்தரம் இரட்டியாகஸமுத்திரங்களும்த்வீபங்களுமுண்டாயிருக்க, இத்தைப்பெரிய தீவென்கை சேருமோ வென்ன, வைபவத்தாலே சொல்லுகிறதென்றருளுகிறார் (த்வீபாந்தரங்களையித்யாதி). (பெருமை) வைப

பெரியத்வீப மென்னுதல். இதொன்றாலேயிறே எட்டுக்கும் பெருமையுண்டாயிற்று. அதாவது-எட்டுமே போகப்ரதாநஸ்த்தலங்களாகையாலும், அந்த ஸ்த்தலங்களில் போகங்களுக்கும் உபரிதந பாதாள லோக போகங்களுக்கும் ஆர்ஜநரூபேண ஸாதநப்ராதாந்யம் இங்கே யாகையாலும், இது தன்னிலே ஸாதநஸாத்யங்களுண்டாகையாலும், ஸாக்ஷாத்காரபாரும் தத்ஸம்ப்ரதாய முமுக்ஷுக்களும் இங்கேயாகையாலும், அஸாதாரண விக்ரஹப்ராதாந்யங்கள் இங்கேயாகையாலும், இங்கு நின்றும் சென்றவர்களை அங்குள்ளநித்யமுக்தரும் ஈஸ்வரனும் ஆதரிக்கையாலும், இதுவேபெரியத்வீபமென்ன வேணும். மிக்க நாவலாலே உபலக்ஷிதமான த்வீபங்களில் பெரியத்வீப மென்றதாய்த்து. (வாழும் நங்கைமீர்கள்)

னுடைய வைபவம் வேறொரு த்வீபத்துக்கில்லையிறே. அதாவது - த்வீபாந்தரங்களெல்லாம்போக(ஃ°X) பூமியாயிருக்குமித்தனையிறேயுள்ளது; ஆர்ஜநபூமியாயுள்ளதுஇதிலேயிறே;இது தன்னிலும்நவமகண்டமான பாரதவர்ஷமிறே ஆர்ஜநபூமியாயிருப்பது; வர்ஷாந்தரங்களும்த்வீபாந்தரங்களும் போகபூமிகளித்தனையிறே; அப்படியிருந்த தாகிலும் பாரதவர்ஷ ப்ராதாந்யத்தைப்பற்ற த்வீபாந்தரங்களிற்காட்டில் இந்தத்வீபத்துக்குஏற்றம்சொல்லக்குறையில்லை; த்வீபாந்தரங்களில்போகங்களுக்கும்உபரிதநபாதாளலோகங்களில் போகங்களுக்கும் மோக்ஷத்துக்கும்ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணலாவது இங்கேயாகையாலும், திவ்ய தேசங்களும் முமுக்ஷுக்களும் ப்ராசுர்யேணவுள்ளது இங்கேயாகையாலும்இந்தப் பாரதவர்ஷத்தோடே கூடியிருக்கையாலே ஜம்பூத்வீபத்தை"பெரியதீவு"

வம்.இந்தத்வீபத்திலுமெல்லாம்ஆர்ஜநபூமியாயிருக்குமே?.போக(ஃ°X)) பூமிகளில்லையோவென்னவருளுகிறார் (அதுதன்னிலுமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) இந்தத்வீபத்துக்கும் போகபூமிகளுண்டானால்இதுக்கேற்றம் சொல்லும்படியெங்ஙனேயென்னவருளுகிறார்(அப்படியித்யாதி). பாரதவர்ஷத்துக்குச்சொன்ன ப்ராதாந்யத்தை உபபாதியாநின்று கொண்டுப்ரக்ருதார்தத்தைஉபஸம்ஹரிக்கிறார்(த்வீபாந்தரங்களிலித்யாதி) .கீழ்த்திருமொழிதுடங்கித்தானான தன்மையாய்வர, இங்கே ஆழ்வார் "நங்கைமீர்"என்று ஸ்த்ரீகளை ஸம்போதிக்கக் கூடுமோவென்னும் சங்கையிலே, மேற்சொல்லுகிற கீதவைபவம் நெஞ்சில் படும்படி

(௧) "வாழாட் பட்டுநின்றீர்" என்னுமாபோலே, ஸாத்யம் ஸாத்யார்த்தத்திலே மூட்டுகையிறே வாழ்வாவது; இவ்வாழ்வு தானேயிறே-இவர்கள் குணபூர்த்திக்கும் ஹேது. (இதோரற்புதம் கேளீர்) இதோராஸ்சர்யம், கேளிகோள்.

(தூவலம்புரியுடைய திருமால்) தூய்தான வலம்புரியை யுடையவனாகையாலும் திருமாலாகையாலும், ப்ரதிகூலரை நிரஸிக்கவும் அநுகூலரைச் சேர்ப்பிக்கவும் வல்லபரிகரத்தையுடையவன். வலம்

என்றருளிச்செய்கிறார். (வாழும்நங்கைமீர்கள்) அவனவதரித்த தேசத்திலே பிறந்து, அவனுடைய அவதாரகுணசேஷ்டிதங்களையெல்லாம் அநுபவிக்கையாகிற வாழ்வையுடையராய், அதுக்கீடான ஜ்ஞாநப்ரேமங்களால் பூர்ணைகளாயுள்ளவர்களே யென்று, தாமும்கோ(ஸ்த்ரீ)பஜந்மத்தை ஆஸ்த்தாநம்பண்ணினவராகையாலே, திருவாய்ப்பாடி யிலுள்ளாரோடு ஸஜாதீயராய்நின்று, அங்குத்தை விசேஷஜ்ஞைகளான ஸ்த்ரீகளிலே சிலரைஸம்போதித்துஅருளிச்செய்கிறா ரென்னுதல்; அன்றிக்கே, (௨) "[Grantha script] - ஸஏவவாஸுதேவோ ஸௌஸாக்ஷாத் புருஷ உச்யதே। ஸ்த்ரீப்ராயமிதரத்ஸர்வம்"என்கிறபடியேபகவத்வ்யதிரிக்தரெல்லாரையும் ஸ்வாதந்த்ர்யகந்த(ஸ்த்ரீ)ரஹிததயா ஸ்த்ரீப்ராயரென்று நினைத்து,ஜம்பூத்வீபத்தில் பகவதநுபவ பரரான விசேஷஜ்ஞரையுடைய "நங்கைமீர்" என்று ஸம்போதிக்கிறாராகவுமாம். (இதோரற்புதம் கேளீர்) இதோராஸ்சர்யம் கேளிகோள்.

(தூவலம்புரியுடைய திருமால்) தூய்தானவலம்புரியையுடைய ஸ்ரிய:பதியானவன். இத்தால் - ப்ரதிகூலரை நிரஸிக்கவும் அநுகூலரைச் சேர்ப்பிக்கவும்வல்ல பரிகரத்தையுடையவனென்கை. ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்துக்குத் தூய்மையாவது - சேஷிநினைவறிந்து கார்யம்

யான வாழ்வையும் பூர்த்தியையும் தர்ஶிப்பியாநின்று கொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (அவனவதரித்த வித்யாதி). தானான தன்மையைப்பற்றி பரிஹாராந்தரம் (அன்றிக்கேயித்யாதி).

(வலம்புரியை) என்றது - ப்ரதக்ஷிணமான ஆவர்தத்தையுடைய ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை யென்றபடி. (திருமால்) என்றது - விசேஷ்ய ஸமர்பணமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி "தூயவலம்புரி" என்று சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யம் (இத்தாலித்யாதி). "தூயவலம்புரி" என்றத்தால் இந்தத்தாத்பர்யம் லபிக்கும்படியை உபபாதிக்கிறார் (ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே)

(௧) திருப்பல்-௩. (௨)

புரிக்குத் தூய்மையாவது-தேஹகுணசுத்தியும் ஆத்மகுண சுத்தியும். மேல்தாவள்யமாய் உள்ளும் மண்ணீடாயிராதவளவேயன்றிக்கே ஸ்வார்த்தகந்தரஹிதமாகப்பரார்த்தமேயாயிருக்கை. "சதிரையும் இளமையும் மடப்பத்தையும் தாட்சியையும்மதிப்பையும்மதியாதேபதியதுவேத்தவாருங்கோள்" என்றுதானே அதிரவற்றாயிருக்கை. "மடுத்தூதியசங்கொலியும், படைபோர்புக்கு முழங்குதலுமாயிறே யிருப்பது. (தூயவாயில் குழலோசைவழியே) திருப்பவளத்துக்குத் தூய்மையாவது - நிஷேதாபாவஸ்த்தித்யர்த்த ப்ரகாசகமான திருக்குழலோசை வழியாலே ஸகலரையும் வஸீகரிக்கையிறே.(க) "ராமோத்விர்நாபிபாஷதே" என்கிறமாத்ரமேயன்றே.

செய்யவல்ல சுத்தி. இப்படியிருக்கையாலே தன்னுடைய த்வநிகொண்டே அவனுகந்தார் வாழவும் முனிந்தார் முடியவும் பண்ணுநிற்குமாய்த்து. (தூயவாயில் குழலோசைவழியே) திருப்பவளத்துக்குத்தூய்மையாவது - தன்னுடைய உக்தி விசேஷங்களாலே அநுகூலரை வாழப்பண்ணவல்ல சுத்தி. இப்படியிருக்கிற திருப்பவளத்திலே வைத்து ஊதுகிற திருக்குழலோசைவழியே. அதாவது "க்ருஷ்ணன்கிடாய் பெண்கள் கிடாய்" என்கிற ஊராகையாலே, உறவுமுறையாரானவர்கள் பலவகைப்பட்ட அரண்களிலே பெண்களைக் கொடுபுக்குக் கட்டிக்கொடு கிடவாநிற்கச்செய்தே அவர்களெல்லாரையுமுறக்கி, தங்கள் செவியிலே புகுந்து உணர்த்தி "வாருங்கோள்" என்பாரைப்போலே ஆகர்ஷிக்கிற குழலோசைவழிகாட்ட வாய்த்து இவர்கள் தாங்கள் வந்தது.

(சுத்தி) பாவசுத்தி. சேஷிநினைவறிந்து கார்யம் செய்யவல்ல சுத்தி திருப்பவளத்துக்குச் சொல்லக் கூடாமையாலே, இதுக்குண்டான தூய்மையைவிசேஷித்துக் காட்டுகிறார் (திருப்பவளத்துக்கித்யாதி). "குழலோசை வழியே - வந்து" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி "தூயவாய்" என்றத்தால், அநுகூலரான பெண்களை ஆகர்ஷிக்கையாகிற பலிதார்த்தத்தைக் காட்டாநின்றுகொண்டு அர்த்த மருளுகிறார் (அதாவதித்யாதி), (அரண்களிலே) என்றது காவலுமென்றத்தைக் கடாக்ஷித்து.

"கே" என்று லக்ஷணயா கோரக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறதாய், "வல்லர்" என்று வல்லொத்து - மெல்லொத்தாய், "வலர்" என்றிருக்கிறதாகத்

(க) ரா-அயோ-கஅ-௩௦.

(கோவலர்சிறுமியரிளங் கொங்கைகுதுகுலிப்ப)கோரக்ஷணத்தில் ஸமர்த்தரா யிருக்கிறவர்களின் சிறுப்பெண்களுடைய, அங்குரமாத்ரமே யன்றிக்கே, விஷயஸாபேக்ஷமானமுலைகள் கௌதூஹலம் செய்ப. குதுகுலித்தல் - த்வராதிசயத்தால் வந்த கிளப்பம். (உடலுளவிழ்ந்து) கொங்கையளவேயோ? பேரிளங்கொங்கையினுடைய லாலே உடலும் வெதும்பி உருகி, நெஞ்சில் வ்யவஸாயமும் குலைந்து. (எங்கும் காவலும் கடந்து) மாதாபிதா ப்ராதாக்கள் முதலான ஸ்வஜநலஜ்ஜையும், கவாடபந்தநம்முதலான வரணையும்,

---

(கோவலர்சிறுமியர்) கோரக்ஷணத்திலே ஸமர்த்தரானவர்களுடைய சிறுப்பெண்கள். (இளங்கொங்கை குதுகுலிப்ப) தங்கள் வசத்தில் நில்லாதபடி பரிணதமான முலைகளானவை, தங்களைப்பிற்பாடராக்கி "நாங்கள் முன்னே போகிறோம்" என்று கௌதூஹலம்பண்ண. (இளங்கொங்கை) சொல்கேளா ப்ரஜைகளாய்த்து. குதுகுலிக்கையாவது - த்வராதிஶயத்தால் வந்த கிளப்பம். (உடலுளவிழ்ந்து) கொங்கையில் குதுகுலிப்புமாத்ரமன்றிக்கே, கொங்கைக்கு ஆஶ்ரயமான சரீரமும், ஸர்வேந்திரியங்களுக்கும் ப்ரதாநமான மநஸ்ஸும கட்டுக்கொலைந்து. (எங்கும் காவலும் கடந்து) எங்குமுள்ள காவலையும் கடந்து. அதாவது-அறைகளுக்குள்ளேயிட்டுத் தாய்மாரணைத்துக் கொண்டுகதவுகளை யுமடைத்துப் புறக்காவலாக வேண்டும் பந்துக்களும் கிடக்க, அந்தக்காவல்களையெல்லாம் க்ஷுத்ரபாஷாணங்களைப்போலே ஒரு சரக்காக நினையாமல் கடந்து.

திருவுள்ளம்பற்றி அர்த்த மருளுகிறார் (கோரக்ஷணேத்யாதி). குழலோசை கேட்டுவரும் ஸ்த்ரீகளுக்கு யௌவநம் ஸித்தமாகையாலே, "இளம்" என்ற அக்குவயோ விசேஷத்தால் வந்த விளமை சொல்லக்கூடாமையாலும், "குதுகுலிப்ப" என்று சேதநஸமாதி தோற்றச் சொல்லுகையாலும், "இளம்" என்றதுக்கு "பாலர்" என்று விசேஷித்து, அந்தப் பாலர்க்கும் முலைகளுக்குமுள்ள ஸாத்ருஶ்யத்தைக்காட்டுகிறார் (தங்களித்யாதி). "இளம்" என்றதுக்கு ஹார்தபாவம் (சொல்லித்யாதி). உள்ளென்ன, உடலென்ன, இவை ஆவிழ்ந்தென்றக்ஷரார்த்தம் திருவுள்ளம் பற்றித்தாத்பர்யார்த்த மருளுகிறார் (கொங்கையிலித்யாதி). மற்றை இந்த்ரியங்களிருக்க, மநஸ்ஸைச் சொன்னதுக்கு பாவம் (ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கு மித்யாதி). (ஒழுங்கு) பங்க்தி. "கவிழ்ந்து"

மூ.—இடவணரை யிடத்தோளொடுசாய்த்
திருகைகூடப் புருவம்நெரிந்தேறக்
குடவயிறுபட வாய்கடைகூடக்
கோவிந்தன்குழல் கொடூதினபோது

தோழியாரானவர்களுடைய நியந்த்ருத்வத்தையும் கடந்து. (கயிறு மாலையாகி) கயிற்றொழுங்கிலகப்பட்டாரைப்போலே. நேசபாசலேச மெத்தறத்துமற்று பத்துறுத்த பாசமான குழலோசைவழியே. (வந்து). சென்று (வந்து) அவ்விடத்திலும் தம்முடைய நியந்த்ருத்வம் தோன்ற அங்கே நிற்கிறார்போலே காணும். * கண்ணனென்னும் நெடுங்கயிறும் ஸமீபக்ராஹியென்னும்படி குழலோசைதூரக்ராஹியாயிருக்குமிறே. * எட்டினோடிரண்டெனுங் கயிறு அபலைகளை என் செய்யாது தான்; (கவிழ்ந்து நின்றனரே) கயிறுமாலைவழியேவந்து இந்தத்வநியினுடைய ஆஸ்ரயத்தைக்கண்டபின்பு, நவோடைகளாகையாலே, வ்ரீளைக்குட்புகுந்து நிலம்பார்த்து நின்றார்களென்னுதல். எதிர் செறிக்கமாட்டாமல் நின்றார்களென்னுதல்.

இத்தால், ஸதாசார்யோக்தி விசேஷமான ஸப்தாக்ஷரப்ரகாசோபதேசத்தாலே கேவல ப்ரமாணாபிப்ராயாநுஜ்ஞாதர்களாமத்த்யாபிமாநரஹிதவசவர்திகளாய் ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யங்களோடே நின்றப்ரகாரவிசேஷங்களைக்காட்டுகிறது.

(கயிறுமாலையாகி வந்து) கயிற்றிலே யொழுங்குபடக் கோத்தமாலைகள் போலே நிரைநிரையாகவந்து. (கவிழ்ந்து நின்றனரே) இவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு நின்றார்கள். அன்றிக்கே, குழலோசைவழியே வந்து இவனைக்கண்டவாறேலஜ்ஜித்துக் கவிழ்தலையிட்டுக்கொடுநின்றார்களென்னுதல்; எதிர்செறிக்கமாட்டாமல்கவிழ்தலையிட்டு நின்றார்களென்னுதல். (௧)

என்றதுக்கு இரண்டர்த்தம் - சூழ்த்தலும், கவிழ்தலையிடுகையும். அந்தக் கவிழ்தலையிடுகையும் - லஜ்ஜையாலும் எதிர் செறிக்கக்கூடாமையாலும் இரண்டுவித மென்று திருவுள்ளம் பற்றி, ஆ மூன்றர்த்தமருளுகிறார் (இவனையித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). (எதிர் செறிக்கமாட்டாமல்) என்றது - அவன் குழலூதும்போது அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்தைக் கண்டு கிட்டி நின்று பார்க்கமாட்டாமலென்றபடி. ... ... (௨)

மடமயில்களொடு மான்பிணைபோலே
மங்கைமார்கள் மலர்க்கூந்தலவிழ
உடைநெகிழ வோர்கையாற்றுகில்பற்றி
யொல்கியோடரிக்க ணோடநின்றனரே. (௨)

ஸ்வா;—இரண்டாம்பாட்டு. (இடவணரையித்யாதி) இடப்பார்ஶ்வத்தில் ஶ்மஶ்ருஸ்த்தாநத்தை இடத்திருத்தோளோடே சாய்த்து, இரண்டு திருக்கையும் திருக்குழலோடே சேர்த்து, திருப்ப்புருவங்களானவை நெளித்து, திருக்குழலை நோக்கித்திருவயிற்றிலே வாயுவைப்பூரித்து நிறுத்தித் திருப்பவளத்தாலே க்ரமஶ: க்ரமஶ: விட்டூதவேண்டுகையாலே திருவயிறு குடம்போலேதோற்றத் திருப்பவளமிரண்டருகும் குவிந்துத் திருக்குழல்துளைக்களவாக. (கோவிந்தன் குழல்கொடூதினபோது) கோரக்ஷணத்திலே ஒருப்

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (இடவணரை யிடத்தோளொடு சாய்த்து) இடப்பார்ஶ்வத்தில் ஶ்மஶ்ருஸ்த்தாநத்தை இடத்திருத்தோளோடே சாய்த்து. (இருகைகூட)இரண்டு திருக்கையும் திருக்குழலோடே சேர. (புருவம் நெரிந்தேற)திருப்புருவங்களானவை நெளித்து மேலேகிளர. (குடவயிறுபட) திருவயிற்றிலே வாயுவைப் பூரித்து நிறுத்தித்திருப்பவளத்தாலே க்ரமஶ: மீட்டு†ஊதவேண்டுகையாலே திருவயிறு குடம்போலே தோற்ற. (வாய்கடைகூட) திருப்பவளம் இரண்டருகும் குவிந்து திருக்குழல் துளைகளளவாக. (கோவிந்தன்குழல்கொடூதினபோது)கோரக்ஷணத்திலே தீக்ஷிதனைப் அவை விலங்காமைக்கும் மேய்கைக்கும் மீளுகைக்கும் தகுதியாக ஊதவல்லனாகையாலே "கோவிந்தன்" என்கிறது; அறியாதவனாகிலும் த்வநிவாய்ப்பாலேஆகர்ஷகமாம்படி யிருக்கையாலே "குழல் கொடு" என்கிறது. இத்தால் ஊதுகிறவனுடைய ஸாமர்த்த்யமும்,

அரு,—இரண்டாம்பாட்டு. (இடவணரையித்யாதி) "அணர்" என்றதுக்கர்த்தம் (ஶ்மஶ்ருஸ்த்தாநத்தை) என்றது. "க்ருஷ்ணன்குழல் கொடூதின போது" என்னாதே "கோவிந்தன்" என்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளுகிறார் (கோரக்ஷணேத்யாதி). கோவிந்தன் குழலூதினபோது என்னாமல்போந்திருக்க, கொடு" என்று ஸாதநத்வம் ஸாப்தமாகவருளிச் செய்ததுக்குத் தாத்பர்த மருளுகிறார் (அறியாதவனித்யாதி). "கோவிந்தன் குழல் கொடு" என்றப த்வய்பலிதத்தை யருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி).

† (பா) விட்டு.

பட்டு, அவை விலங்காமைக்கும் மேய்கைக்கும் மீளுகைக்கும் கரு தியாக ஊதவல்லவனுகையாலே "கோவிந்தன்" என்கிறது. அறியாதவனாதிலும் குழல்வாய்ப்புதானே போருங்காணும்.

(மடமயில்களொடு மான்பிணைபோலே) பவ்யதையையுடைத்தான மயில்போலவும், நோக்கத்தையுடைத்தான மான்பேடைபோலவும். (மங்கைமார்கள் மலர்க்கூந்தலவிழ) யுவதிகளான ஸ்த்ரீகள் புஷ்பாதிகளாலே அலங்க்ருதமான குழல்கள் நெகிழ்ந்தலைய. (உடைநெகிழ) ஒப்பித்துடுத்த பரியட்டம் நெகிழ. அரைகுலையத் தலைகுலையக் குழலோசைவழியே யோடிச் சென்று, ஸத்ரீத்வம் பிட்டுட்டினபடியாலே ஒடுங்கி. ஒல்குதல்- ஒடுங்குதல்.

அதுக்கு உபகரணமான குழலினுடைய வைலக்ஷண்யமும் சொல்லிற்றாய்த்து.

(மடமயில்களொடு மான்பிணைபோலே) மடப்பத்தை யுடைத்தான மயில்கள் போலவும், நோக்கையுடைத்தான மான்பேடைபோலவும். "மயில்கள்" என்கிற பன்மைக்கீடாக "மான் பிணை" என்கிற ஏகவசநமும் - ஜாத்யபிப்ராயமாய், பன்மையிலேயாகக்கடவது. (மங்கைமார்கள்) யுவதிகளான ஸ்த்ரீகள். (மலர்க்கூந்தலவிழ) புஷ்பாதிகளாலே அலங்க்ருதமான குழல்கள் நெகிழ்ந்தலைய. (உடை நெகிழ) ஒப்பித்துடுத்த பரியட்டம் நெகிழ. இப்படி அரைகுலையத் தலைகுலையக் குழலோசைவழியே யோடிவந்து. (ஓர்கையால் துகில் பற்றி) நெகிழ்ந்த துகிலை ஒருகையாலே தாங்கி. (ஒல்கி) ஸ்த்ரீத்வம் பின்னுட்டினபடியாலே ஒடுங்கி. (ஓடரிக்கணோடு நின்

"அரிக்கண்" என்ற தார்ஷ்டாந்திகாநு குணமாக, மான்பதத்தை விசேஷிக்கிறார் (நோக்கையித்யாதி). கூந்தலுக்கு அலங்காரம் சொல்லும்போது மலர்மாத்ரமேயென்கிற நிர்பந்த மில்லாமையால், மற்று முள்ள சோபாவஹங்களைக் கூட்டிச்சொல்லுகிறார் (புஷ்பாதிகளாலே) என்று. ஆதிசப்தத்தாலே மருவும் தமநகமும்சொல்லுகிறது. "துகில்நெகிழ" என்னாதே "உடை" என்று- உடுக்கப்பட்ட துகிலைச்சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஒப்பித்தித்யாதி). கூந்தலவிழ்கைக்கும், உடைநெகிழ்கைக்கும், ஓடிவாராதபோது ப்ரஸக்தியில்லாமையாலே "ஓடிவந்து" என்றத்த்யாஹரித்து "குழலூதினபோது" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்துப் பலிதார்த்த மருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). (ஸ்த்ரீத்வம்பின்னுட்டின) என்றது - க்ருஷ்ணனிருந்த விடத்துக்குத் தாங்களே வருகையால் போன ஸ்த்ரீத்வம் உடைநெகிழ்கையாலே பின்னுட்டிற்றென்ற

மூ —வானிளவரசு வைகுந்தக்குட்டன்
வாசுதேவன் மதுரைமன்னன்நந்த
கோனிளவரசு கோவலர்குட்டன்
கோவிந்தன் குழல்கொடூதினபோது
வானிளம்படியர் வந்துவந்தீண்டி
மனமுருகி மலர்க்கண்கள்பனிப்பத்
தேனளவு செறிகூந்தலவிழச்
சென்னிவேர்பபச் செவிசேர்த்துநின்றனரே.

நெகிழ்ந்தவுடையை ஒரு கையாலே தாங்கி. (ஓடரிக்கணோட நின்றனரே) ஸ்த்ரீத்வம் பின்னாட்டினாலும் ஓடுகிற கண்ணை நிஷேதிக்கப்போமோ, பிறட்சியையும் ரேகையுமுடைத்தான கண்ணோடே, (நின்றனரே) ஒல்கிநின்றனரே. .... (உ)

ஸ்வா;— மூன்றாம்பாட்டு. (வானிளவரசித்யாதி). இளவரசாக்கிழதுவர் தொழுகையாலே "வானிளவரசு" என்கிறது. அவர்கள் அத்யந்தம் சிசுஸ்தாநந்யனாக நினைத்து, மங்களாசாஸந பர

றனரே) ஸ்த்ரீத்வம் பின்னாட்டிலும் ஓடுகிற கண்ணை நிஷேதிக்கப் போகாதே?. செவ்வரி கருவரியோடின கண்கள் அவன் பக்கலிலே யோடநின்றார்கள். "மடமயில்" "மான் பிணை" என்ற த்ருஷ்டாந்த த்வயத்துக்கும் "மலர்க்கூந்தலவிழ" "ஓடரிக்கணோட" என்கிற இரண்டும் தார்ஷ்டாந்திகம். (உ)

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு (வானிளவரசு) பரமபதத்துக்கு இளவரசாயுள்ளவன். வ்ருத்த(ர்)மந்த்ரிகள்கீழே பாலராஜாவான வன்வர்த்திக்குமாபோலே, (க) "மூதுவராம்-விண்ணாட்டவர்" என்கிற நித்யஸூரிகளை ப்ரதாநராக்கி அவர்கள்கீழே தன்னையமை

படி. ஸ்த்ரீத்வம் பின்னாட்டியொதுங்கினவர்களுக்குக் கண்ணோடேநிற்கக்கூடுமோ வென்ன, (ஸ்த்ரீத்வம் பின்னாட்டினாலுமித்யாதி). *த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியான விஷயவைலக்ஷண்யத்தாலே நிஷேதிக்கப்போகாதென்றுகருத்து "அரியோடு கண்ணோடநின்றனர்" என்றந்வயித்துச் சப்தார்த்தமருளுகிறார் (செவ்வரியித்யாதி). (அரி) கண்ணில்ரேகை. ... ... (உ)

அரு;—மூன்றாம்பாட்டு(வானிளவரசித்யாதி)பரமபதத்தில்ஈரரசுண்டோ இளவரசென்கைக்கென்ன, தாத்பர்யமருளுகிறார் (வ்ருத்தேத்யாதி), உத்

(க) திருவி-௪.

ராய்ச் சூழ்ந்திருந்தேத்துகிறவர்களுக்கு அத்யந்த பவ்யனாயிருக்கையாலே "வைகுந்தக்குட்டன்" என்கிறது. (வாசுதேவன்) வஸுதேவபுத்ரன்-வாசுதேவன். (மதுரைமன்னன்) மதுரைக்கு மன்னனாயிருந்தவனை நிரவிக்கையாலே "மதுரைமன்னன்" என்கிறார். உக்ரஸேநனை அபிஷேகம் செய்வித்து மதுரைக்குக் கேள்வியாக வைத்தவளவேயிறே உள்ளது. அத்தாலும் மன்னன் தானேயிறே.

த்துக்கொண்டு இவர்களுக்கு சேஷியாயிருக்கும்படி. "திருவனந்தாழ்வான் மடியிலும், ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான் பிரம்பின்கீழிலும், பெரியதிருவடி சிறகின்கீழிலுமாய்த்து இத்தத்வம் வளருவது" என்றிறே பட்டாருளிச்செய்வது. (வைகுந்தக்குட்டன்) அங்குள்ளார்க்குக் குழைச்சரக்காக நினைத்து * அஸ்தாநேபயசங்கை பண்ணி அநவரதம் நோக்கவேண்டும்படியான பருவத்தையுடையவன். (வாசுதேவன்) ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமகன். இத்தால்*பிறப்பிலியான பரத்வத்தில் வ்யாவ்ருத்தி. (மதுரைமன்னன்) ஸ்ரீமதுரைக்குராஜாவானவன். பரமபதத்தில் ஸ்வதந்த்ரராயிருப்பாரொருவருமில்லாமையாலே தன்னுடைய ஆஸ்ரித பாரதந்த்ர்யம் தோற்ற இருக்கும்படியைப்பற்ற "இளவரசு" என்கிறது; இங்கு இரு

தார்த்தத்துக்குஸம்வாத மருளிச் செய்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானித்யாதி). வைகுந்தபதத்தாலே தத்ரத்யரைச் சோல்லுகிறதென்றும், "குட்டன்" என்றால் ப்ரீதிவிஷயபூதனென்றும் விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அங்குள்ளார்க்கித்யாதி). (குழைச்சரக்கு) அஸாரயான வஸ்து. இத்தால் ஸ்வரக்ஷணக்ஷமனென்றபடி. "வாசுதேவன்" என்றதுக்கு 'సర్వం వసత్యస్మిన్-ஸர்வம் வஸத் யஸ்மிந்" இத்யாதிவ்யுத்பத்திஸித்தார்த்தத்தை விட்டு,"వసుదేవస్యాప త్యమ్-வஸுதேவஸ்யாபத்யம்" என்கிறவ்யுத்பத்திஸித்தார்த்தம்,க்ருஷ்ணனுக்கு தர்மைக்யத்தைப்பற்ற நிர்வஹிக்கவேண்டாமையால் மிகவும்சேருகையாலே சப்தார்த்தம் காட்டுகிறார்(ஸ்ரீவஸுதேவேத்யாதி). பலிதார்த்தம்(இத்தாலித்யாதி).க்ருஷ்ணனுக்கு விசேஷணமாக "வானிளவரசு" என்றும்"வைகுந்தக் குட்டன்" என்றும் சொல்லியிருந்ததேயாகிலும், அந்த விக்ரஹ விஸிஷ்டனிற்காட்டில் இந்த விக்ரஹவிஸிஷ்டனுக்குப் பிறப்பால் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லலாமென்று திருவுள்ளம். "வானிளவரசு" என்று அங்கேவிசேஷணமிட்டு இங்கே விசேஷணமிடாதே "மன்னன்" என்றதுக்குப்பாவத்தை யருளுகிறார் (பரமபதத்திலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).

(நந்தர்கோனிளவரசு) பஞ்சலக்ஷம் குடிக்குமரசு நந்தகோபனுகையாலே, (க) "நந்தன்மைந்தனாகவாகுநம்பி" (உ) "நந்தகோபன்குமரன்" (ஙு)"நந்தன் பெற்றனன் நங்கள் கோன் பெற்றிலன்" என்கையாலே கோரக்ஷணத்துக்கும் கோபர்க்கும் ரக்ஷகன்தானேயாய், இவர்கள்காலிலே ஒருமுள்பாய்ந்தால் இடறுதல் செய்தால் நோவுபடுவான்தானே யாகையாலே, இளவரசாய் நின்று ரக்ஷிக்குமவன். "மைந்தனாகப்பெற்றோம்" என்கையாலேயிறே "நம்பி"என்றதும். (கோவலர் குட்டன்) *தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளோடொத்தவன். அவர்களுக்கும் ரக்ஷ்யமானவன். அவர்கள்தாங்களும் இவனைநோக்கிச்சென்று செறுச்செய்யுமவர்களிறே. (கோவிந்தன்) *குறைவொன்று மில்லாத கோவிந்தன் (குழல்கொடூதினபோது) வசீகாரபரிகரமான குழல் கொடூதினபோது.

ந்தமே குடியாக ஸ்வதந்த்ரராகையாலே ஈரரசு அறுத்துக்கொண்டிருக்கும்படியைப்பற்ற "மன்னன்" என்றது.

(நந்தர்கோனிளவரசு) "வாசுதேவன்" என்றதுக்கும் அவ்வருகேயொரு நீர்மையிறேஇது. அது ராஜகுலம்; இது கோபகுலமிறே. ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகனை இளவரசு. பஞ்சலக்ஷம் குடிக்கும் அரசு ஸ்ரீநந்தகோபராகையாலே, இவனை "இளவரசு" என்கிறது. (கோவலர்குட்டன்) *வைகுந்தக்குட்டனில் வ்யாவ்ருத்தி. கோபஜாதியாகப்பரிந்து நோக்கவேண்டும்படியான பருவத்தையுடையவன். (கோவிந்தன்) ஜாத்யுசிதமான கோரக்ஷணமேயாத்ரையாயுள்ளவன். (குழல்கொடூதினபோது) ஸர்வவஶீகாரபரிகர

"வாசுதேவன்" என்றத்தால் பரத்வவ்யாவ்ருத்தி சொன்னபோதே ஸௌலப்ப்யம் தோற்றியிருக்க, "நந்தர்கோனிளவரசு" என்ன வேணுமோவென்ன (வாசுதேவனித்யாதி). சப்தார்த்தம் (ஸ்ரீநந்த கோபரித்யாதி). இவ்விடத்தில் "இள" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (பஞ்சலக்ஷமித்யாதி). நந்தகோபனிளவரசாகையாலே அரசடித்துக்கொண்டு, இவர்களை நியமித்துக்கொண்டே யிருப்பனோ வென்னும் சங்கையிலே, "கோவிந்தன்" என்கிறாரென்னுமிடம் தோற்றத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஜாத்யுசிதேத்யாதி). "வானிளம்படியர்" இத்யாதியில் சொல்லுகிறவர்த்தத்துக்குக் குழலூதுகை ஹேதுவென்று தோற்றுகைக்காக விசேஷித்தர்த்த மருளுகிறார் (ஸர்வேத்யாதி).

(க) தி-மொ-உ-உ-ச. (உ) திருப்பா-க. (ஙு) பெரு-தி-எ-ஙு.

(வானிளம்படியர்வந்து வந்தீண்டி) வானிலேவர்திப்பாராய், அந்த லோகமுள்ளதனையும் ஜராமரணமின்றியிலேயிருக்கிற மாத்ரமேயன்றிக்கே,போக (ஓ^X)யோக்யமான சரீரங்களையுடைய ஸ்த்ரீகள்.(படி) சரீரம். (வந்து வந்தீண்டி)குழலோசைவழியே வந்துசூழ்ந்துநெருங்கி. (மனமுருகி) மநஸ்ஸு நீர்ப்பண்டமாகவுருகி ஆநந்தாஶ்ருக்கள் விகஸிதமான கண்களாலே ப்ரவஹிக்க. (தேனளவு செறி கூந்தலவிழ) ஓடிவந்த விசையாலே புஷ்பாதிகளுதிர்ந்தாலும் தேனை உதிர்க்கப் போகாதே; மதுவாலே நனைந்திறேகுழலிருப்பது. மீண்டும் மீண்டும் விழாநின்றால் வீழ்ந்ததுஅறியிலிறே சொருகலாவது. (சென்னிவேர்ப்ப) தேனுக்கும் வேர்ப்புக்கும் வாசிதெரியுமோ தான். (செவி சேர்த்து நின்றனரே) ஆஶ்ரயாந்தரத்தில் போகாதபடி "என்னை நோக்கிஊதினன், என்னைநோக்கி ஊதினன்" என்று செவிநிறையுமளவும் சேர்த்துஅதுவேபுருஷார்த்தமாக நின்றார்கள். .... (௩)

மான குழலைக்கொண்டு ஊதினபோது. (வானிளம்படியர்) வானிலே வர்த்திப்பாராய், அந்தலோகமுள்ளவளவும் ஜராமரணங்களின்றிக்கேயிருக்குமளவின்றிக்கே, போகயோக்யமான சரீரங்களையுமுடைய ஸ்த்ரீகள்.(படி)சரீரம். (வந்துவந்தீண்டி)குழலோசைவழியே வந்துதிரண்டு. (மனமுருகி) மநஸ்ஸு நீர்ப்பண்டமாயுருகி. (மலர்க்கண்கள் பனிப்ப) மலர்போலேயிருக்கிற கண்களில் ஆநந்தாஶ்ருக்கள் துளித்துவிழ.

(தேனளவுசெறி கூந்தலவிழ) ஓடிவந்தவிசையாலே புஷ்பாதிகளுதிர்ந்தாலும் அவை முடிக்கையாலுண்டான தேன்சுவடு கிடக்குமிறே; ஆகையாலே தேனோடேகூடின செறிந்த குழல்களானவை அவிழ. (சென்னிவேர்ப்ப) நெற்றிவேர்க்க. தேவஸ்த்ரீகளுக்குவேர்ப்புண்டாமோ வென்னில் ;வஸ்துக்களுக்கு ஸ்வபாவபேதங்களைப் பிறப்பிக்கும் திருக்குழலோசையால்வந்த விக்ருதியென்று கொள்வது. (செவிசேர்த்துநின்றனரே) இக்குழலோசையிலே செவியை மடுத்துக்கொண்டு நின்றார்கள். .... (௩)

"வான்" என்றத்தாலே லக்ஷணயா வானில் வர்த்திப்பாரென்றாய், "இளம்" என்றதுக்கு வ்யாவர்த்த்யபூர்வகமாகத்தாத்பர்யத்தையும் காட்டுகிறார் (வானிலேயிதயாதி). (பண்டம்) வஸ்து.

' அளவு" என்றதினர்த்தம் (கூடின) என்று. (௩)

மூ.—தேனுகன்பிலம்பன் காளியனென்னும்
தீப்பப்பூடுக ளடங்கவுழக்கிக்
கானகம்படி யுலாவியுலாவிக்
கருஞ்சிறுக்கன் குழலூதினபோது
மேனகையொடு திலோத்தமை யரம்பை
யுருப்பசியரவர் வெள்கிமயங்கி
வானகம்படியில் வாய்திறப்பின்றி
யாடல்பாடலிவை மாறினர்தாமே. (ச)

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (தேனுகனித்யாதி). வசவர்தியாகாதே, அஸுரவர்கத்தை நிரஸித்த வளவில் இவர்களில் குறைந்திருப்பாரில்லாமையாலே திருக்குழ லோசையாலே வசீகரிப்பதாகவிறே ஊதத்துடங்கிற்று. (தீப்பப்பூடுகள்) முளைக்கிறபோதே

வ்யா.—நான்காம்பாட்டு. (தேனுகனித்யாதி) "கழுதையான வடிவைக்கொண்டு காட்டுக்குள்ளேநலிவதாகவந்துநின்றதேநுகன், இடைப்பிள்ளைகளும் தானுமாக விளையாடா நிற்கச்செய்தே அவர்களோடு ஸமாநரூபனாய்க்கொண்டு வந்து கலந்து நம்பிமூத்தபிரானோடொக்க விளையாடி நலியத்தேடின ப்ரலம்பன், பசுக்களும் இடையரும் தண்ணீர் குடிக்கிற மடுவை விஷத்தாலே தூஷித்துக்கொண்டு கிடந்தகாளியன்"என்று சொல்லப்பட்ட துஷ்பூண்டுகளை

அரு:—நாலாம்பாட்டு. (தேனுகனித்யாதி) (க) " ఏవంతౌలోకసిద్ధాభిః క్రీడాభిశ్చేరతుర్వనే। నద్యద్రిద్రోణికుఞ్జేషు కాననేషుసరస్సుచ। పశ్చాచ్చారయతో గ్గోవై స్తద్వనే రామకృష్ణయోః। గోపరూపీప్రలమ్బోగాదవ్యక్త స్తజ్జిఘాంసయా। ఉవాహకృష్ణోభగవాన్ శ్రీదామానంపరాజితః। వృషభంభద్రసేనస్తు ప్రలమ్బోరోహిణీసుతమ్ - ஏவம் தௌலோகஸித்தாபிஃ க்ரீடாபிஶ்சேரதுர்வநே। நத்யத்ரித்ரோணி குஞ்ஜேஷு காநநேஷு ஸரஸ்ஸு ச। பஶ்சாச்சாரயதோர் கோபைஸ்தத்வநே ராமக்ருஷ்ணயோஃ। கோபரூபீப்ரலம்போகா தவ்யக்தஸ்தஜ்ஜிஹீர்ஷயா। உவாஹக்ருஷ்ணோ பகவாந் ஶ்ரீதாமாநம்பராஜிதஃ। வ்ருஷபம் பத்ரஸேநஸ்து ப்ரலம்போரோஹிணீஸுதம்" என்று சொல்லுகிற வசநங்களையுட்கொண்டருளுகிறார் (இடைப்பிள்ளைகளித்யாதி). (துஷ் பூண்டுகளை) என்றது - துஷ்டங்களான பூண்டுகளை யென்றபடி. காளியனைப்ராணனோடே விட்டாலும், தலையிலேநின்று கூத்தாடினதாலே தலையழித்தமை இவனுக்குச் சொல்லலா மென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளுகிறார் (அடங்கவித்யாதி).

(க) பாக-

காஞ்சொறி எரிபுழு ஸர்பாதிகள் போலே ப்ரஸித்தமான ஆஸுர வர்கமடையச் செருக்கு வாட்டி நிரஸித்து. இவைதான் விஷப்பூடுகளிறே. (தீப்பப்பூடு) தீம்பிலே ஒருப்பட்ட த்ரிவித கரணங்களையு முடையவர்கள். (கானகம்படி யுலாவியுலாவி க்கருஞ்சிறுக்கன் குழலூதினபோது) காட்டிடத்திலே வல்லாராடினைப்போலே யிறே உலாவுவது. இப்படிந்ருத்தம் குன்றமல் உலாவியுலாவியிறே குழலூதிற்று. கரியதிருமேனியையும், பருவத்தால் வந்த விளைமையு முடையவன்.

யடங்கத்தலையழித்துப்பொகட்டு. "தீப்பப்பூடு" என்கிறது-பாஹிம் ஸாரூபமான தீம்பையுடைத்தான பூண்டென்றபடி. ஓரொன்றே அதிப்ரபலமாயிருக்க, இவற்றை "பூடுகள்" என்று க்ஷுத்ரமாகச் சொல்லிற்று - "நிரஸிக்கிறவனுடைய பலத்துக்கு இவை அத்யாபாஸங்கள்" என்று தோற்றுகைக்காக. ஆகையாலிறே "அழித்து" என்னாதே, "உழக்கி" என்றது.

(கானகம்படியுலாவியுலாவி) வாசியறிவாரில்லாத காட்டுக்குள்ளே "தன்னுடைய நடையழகு காட்டவேணும்" என்னும் கருத்தாலன்றிக்கே, ஸ்வாபாவிகமாகத்தன்னிச்சையாலேநின்றுஸஞ்சரித்து. எப்படியேயானாலும் அடிமாறியிடப்புக்கால் வல்லாராடினைப்போலேயிறே யிருப்பது. (கருஞ்சிறுக்கன் குழலூதினபோது) கண்டவர்கள் கண்குளிரும்படி ஶ்யாமளமான திருமேனியையும் பருவத்தால்வந்த இளமையையுமுடையவன். (குழலூதினபோது) இப்படி யுலாவிக்கொண்டுநின்று திருக்குழலையூதினவள

(அத்யாபாஸங்கள்) என்றது - க்ருஷ்ணன் பலத்துக்கிலக்காகைக்கு யோக்யதையில்லாமலிருக்கவும், லக்ஷ்யம்போலே தோற்றுகிறமாத்ரமாகையாலே அத்யந்த துர்லக்ஷயங்களென்றபடி. (உழக்கி, தேச்சுப் பொகட்டு.

"படி" என்றதுக்கு - ஸ்வபாவிகமாக வென்றது - ஶப்தார்த்தமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, "கானகம்" என்றபதத்தாலே தோற்றுகிற வ்யாவர்த்த் யத்தையருளிச் செய்துகொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (வாசியித்யாதி). அழகு காட்டவேணு மென்னும் கருத் தாலே உலாவினனென்றால், இத்தைக்கண்டு ஆடல் மாறினரென்னக் கூடுமெதொழிய, ஸ்வேச்சயா ஸஞ்சரித்தமாத்ரத்தாலே ஆடல் மாறின ரென்னக்கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (எப்படியே யித்யாதி). "உருப்பசியர்" என்றும், "அவர்" என்றும் பதவிபாகம் திருவுள்ளம் பற்றி "அவர்" என்றதுக்கு ப்ரஸித்திபரத்வம் விவக்ஷித மென்று காட்டுகிறார்

(மேனகையொடு திலோத்தமை யரம்பையுருப்பசியரவர்வெள்கி மயங்கி) உபரிதந லோகங்களில் ஆடப் பாடவல்ல வர்களெல்லாரும் லஜ்ஜா விஷ்டைகளாய். அந்தலஜ்ஜை யினுடைய முதிர்த்தியாலே மயங்கி. (வானகம் படி யில்வாய்திறப் பின்றி) வானிடத்திலும் பூமியிலும், கானகம் படி யுலாவினது கண்டு ஆடல் மாறினுகள். குழலூதினது கண்டு வாய்திறப்பும் பாடல்களும் மாறினர்கள். "அவை" என்று-அவர்களுடையஆட்டிலும் பாட்டிலுமுண்டான அவகாஹநத்தைச் சொல்லுதல். அவற்றைக் கொண்டாடுகிறஸதஸ்ஸுக்களில் செல்லவென் கிறது நினைக்கவும் தவிர்ந்தார்கள்.

வில். (மேனகையித்யாதி) "உபரிதநலோகங்களில் ஆடுகைக்கும் பாடுகைக்கும் தங்களுக்கு மேற்பட்டாரில்லை" என்று ப்ரஸித்தைகளாயிருக்கும் "மேநகைதிலோத்தமை அரம்பைஊர்வசி" என்கிற அப்ஸரஸ்ஸுக்களானவர்கள் இவன் நடையழகையும் குழலோசையையும் கண்ணாலும் செவியாலும் அநுபவிக்கையாலே "நாமும் சிலராய் ஆடிப்பாடித் திரிகிறோமே" என்று லஜ்ஜித்து, லஜ்ஜையினுடைய முதிர்த்தியாலே மயங்கி.

(வானகமித்யாதி) "வானிடத்திலும் பூமியிடத்திலும் ஆடப் பாடவென்கிறவிது நம்வாயாற்சொல்லக்கடவோமல்லோம்" என்று தங்களுடைய ஆடலும் பாடலுமாகிற விவற்றைத் தவிர்ந்தார்கள். இவர்கள் இப்படித்தவிர்ந்தது, இரண்டினுடையவும் வாசியறிந்த மத்யஸ்த்தரானவர்கள், "இனி நீங்களாடவும் பாடவும் வேண்டா" என்று தவிர்க்கையாலேயோவென்னில்; அன்று; (தாமே) தாங்களே தவிர்ந்துவிட்டார்கள். .... (ச)

(உபரிதநேத்யாதி). இப்படி ப்ரஸித்தர் ஆடல்பாடல் மாறினுல், மற்றவர்க்குச் சொல்ல வேண்டாவிறே யென்று கருத்து. "வெள்கி" என்றதுக்கு "கானகம் படியுலாவி" இத்யாதியைக் கடாக்ஷித்து ஹேது பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிருர் (இவனித்யாதி). (முதிர்த்தியாலே) முற்றுதலாலே.

"அகம்" என்றதை "படி" என்றதோடும் கூட்டியருளுகிருர் (வானிடத்திலுமித்யாதி). "மாறினர்" என்றபோதே தாமேயென்றது அர்த்தஸித்தமாயிருக்க, "தாமே" யென்றதுக்குக்கருத்தை சங்காபரிஹார்ரமுகேநவெளியிடுகிருர் (இவர்களிப்படியித்யாதி).

ஸ்வா;-(தாமே)அவனுக்கும் இவர்களுக்குமுண்டான வாசியறிந்தமத்யஸ்த்தர் "பூமியிலுண்டான வீதராகரைஉந்தாம் வ்யாபாரங்களாலே வசீகரித்தும், வானகத்திலுள்ளார் கொண்டாடுகிறதையும் உங்களுக்கதிகாரமாக நினைத்துப்போந்திகோள். இனித்தவிருங்கோள்"என்னுமல், தாங்களே லஜ்ஜாபுரஸ் ஸரமாக மாறினர். தர்மதாரதம்ய மறிந்த வர்கள் தர்மாஶ்ரயமான தர்மியை தர்மமாகநினைத்து, அந்ததர்மந்தானே "அவற்றைத்தர்மமாக நினைத்து ப்ரவ்ருத்தியுங்கோள்; ப்ரவ்ருத்தியிற்கொளாகில் பாபவர்தகமாம்" என்றும் அவர்களிசையாதாப்போலே, இம்மத்யஸ்தர்சொன்னும் வாஸனையோடே தாங்களே விட்டவர்கள், அவற்றில்இனி இசைவர்களோ? இம்மத்யஸ்த்தர்சொல்லத்தவிர்ந்தவர்களன்றே; அங்குச்சொல்லவிறே தவிர்ந்தது; அருளின் பக்திரூபாபன்னஜ்ஞாநத்தாலே, "த்யஜ- வ்ரஜ - மாஶுச: - த்யஜ-வ்ரஜ - மாசுச:" என்னுமல், மயர்வற்ற வர்களை "அந்தஸாதநகர்மங்களைச் செய்யுங்கோள்"என்றும்;(க)'நோற்றநோன்பிலேன்'(உ)'ஒளித்திட்டேன்' (ங) " ந தர்மநிஷ்டோஸ்மி - நதர்மநிஷ்ட்டோஸ்மி' என்பாரோடே இவர்களையும் ஏகதேசத்ருஷ்டாந்தம் சொல்லலாமிறே; அவனைக் கண்டு தாங்களே மாறுகையாலே.

அவன்தானே, ப்ரபஞ்சாவலம்பந்யாயம் நடக்கவேணுமென்று இவர்களுடைய வாடல்பாடலை மத்யஸத்தரையும் கூட்டிக் கொண்டாடினும்"உனக்கு வேண்டுவாரைபிட்டு நடத்திக்கொள். நாங்கள் அவற்றின் பேருங்கூடமறந்தோங்காண்" என்னவும்வல்லாரிறேஅவர்கள். ஆனலிப்படி யறிந்து அது தவிர்ந்தவர்கள்மீண்டும் அவற்றில் வ்யாபரிக்கிறது-கர்ம பாவனை தலையெடுக்கையாலேயிறே. இதுதான் நாட்டுக்காக வுள்ளதொன்றிறே; ப்ரஹ்ம பாவனை தலையெடுத்து "தாஸோஹம்-தாஸோஹம்" என்று*நினைந்து நைந்துருகுகையும், கர்மபாவனைதலையெடுத்து "ஸோஹம் - ஸோ ஹம்" என்று ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமும் நடந்து போருகையும். ... .(௪)

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. அங்குள்ள அபலைகளான ஸ்த்ரீகள் வசீக்ருதைகளானர் களென்கிறவளவே யன்றிக்கே, இந்தகாந

(க) திவாய்-டு-எ-க. (உ) திருமா-உடு. (ங) ஸ்தோ-ர-உஉ

மூ.—முன்னரசிங்கமதாகி யவுணன்முக்கியத்தை
முடிப்பான் மூவுலகில்
மன்னரஞ்ச மதுசூதனன்வாயிற்
குழலினோசை செவியைப்பற்றிவாங்க
நன்னரம்புடைய தும்புருவோடு
நாரதனும் தந்தம்வீணைமறந்து
கிந்நரமிதுநங்களுந் தந்தங்கிந்நரம்
தொடுகிலோ மென்றனரே. (ரு)

ந்ருத்தங்களில் குசலராய் அவற்றாலே எல்லா லோகங்களையும் வசீகரிக்கவும் வல்லராய், தாங்களும் தங்கள் காநந்ருத்தங்களின் வசமாய்த் தங்களைக்கொண்டாடி, புமான்களாயிருக்கிறவர்களுடைய ஸ்த்தைர்யத்தையும் சொல்லுகிறது இப்பாட்டால்.

ஸ்வா;— (முன்னித்யாதி). ஆத்யநாதியைச் சொல்லுதல்; அது தன்னையே மாறடிச் சொல்லுதல். அதாவது (க) "பண்டுமுனேனமாகி" என்றும்,(உ)"பண்டுமின்று மேலுமாய்"என்று மருளிச்செய்கையாலே "முன்" என்கிறது; அநாதிப்ரஸித்தியும் கூட்டுமிறே. ஹிரண்ய னுடைய வரப்ரதாநங்களையும் நோக்கவேண்டுகையாலே நரம்ருகமாய். (அதாகி) தன்னுடையஜ்ஞாநசக்த்யா

வ்யா.—ஐந்தாம்பாட்டு. (முன்நரசிங்கமதாகி) முற்காலத்திலே "தேவாதி சதுர்வித ஜாதியில் ஒன்றாலும் படக்கடவேனல்லேன்" என்று அவன்கொண்ட வரத்துக்கு அவிருத்தமாக நிரவதிக்கைக்காக (௩) "నరస్యార్థతనుం కృత్వా సింహస్యార్థతనుం తథా-நரஸ்யார்த்த தநும்க்ருத்வா ஸிஹ்மஸ்யார்த்த தநும்ததா" என்கிறபடியே நரத்வ ஸிஹ்மத்வங்களிரண்டையும் சேர்த்துஒருவடிவாகக்கொண்டு. "அதாகி" என்றது, இப்படி நரத்வ ஸிஹ்மத்வங்களைச் சேர்த்து ஒருவடிவாக்கினவிடத்தில் சேராச்சேர்த்தியா யிருக்கையன்றிக்கே, (ச) "அழகியான் தானே யரியுருவன்தானே" என்னும்படி இருந்த

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (முன்னரசிங்கமித்யாதி)விருத்தமானவுபயாகாரத்தையும் கொண்டதுக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்து கொண்டு ப்ரமாண பூர்வகம் சப்தார்த்தமும் காட்டுகிறார் (முற்காலத்திலே யித்யாதி). (படக்கடவேனல்லேன்) நசிக்கக்கடவேனல்லேன். "நரசிங்கமாகி" என்றால் போந்திருக்க, "அது" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அதாகி யென்றதித்யாதி).

(க) தி-மொ-௪-௧௦-௧௦. (உ) தி-ச-வி-௨௨. (௩) (ச) ௪-திருவ-௨௨.

திகள் குன்றுமல். (அவுணனித்யாதி) அநுகூல ப்ரதிகூலனாய் அஸுரஜந்மத்திலே பிறந்தவன் தன்னுடைய அஜ்ஞாநாஉசக்திகளாலே வந்த வரபலபுஜ பலங்களாலே வந்தகர்வத்தை முடிப்பதாக.

(மூவுலகித்யாதி) மூன்று லோகத்திலுண்டான ராஜாக்களஞ்சி வயிறு பிடிக்கும்படி வர்த்திக்கிற மதுவை நிரஸித்தவனென்னுதல்; * அபிமாந பங்கமாய்வருகையாலேமன்னரஞ்சுவதும் இவன் தனக்கென்னுதல். இவன்தானே ஸ்வரூபாவேச ராமனுமாய், மழுவினால் மன்னராருயிர் வவ்வினதைக் கண்டு சக்ரவர்த்தி முதலானர்க்கு பயாபயப்ரதாநம் செய்தானும் இவன்தானேயென்னவுமாம். ஆனால் க்ருஷ்ணன்தானோ சக்ரவர்த்தித்திருமகனுமானானென்னில் ; தர்ம்யைக்யத்தாலே அதுவும் கூடுமிறே. முன்னோர்தூதிலடைவன்றேயென்னிலும் (க)“வையம் காக்கு முருவும் பேரும் செய்கையுமூழி தோறூழி வேறவன் என்கிற” வழகினுடைய வதிசயத்தைச் சொல்லுகிறது. (அவுணன் முக்கியத்தைமுடிப்பான்) *எல்லையில்லாத பெருந்தவத்தாலே பலமிறுக்குக்களைப் பண்ணிநின்றுகொண்டு அமரரையல்லல்செய்து, தானே ஜகத்துக்கெல்லாம் ப்ரதாநனாய், பகவந்நாமம் கேட்கப்பொறுமல், அதுசொன்னதுவே ஹேதுவாக “ வயிற்றிற் பிறந்தபிள்ளை” என்று பாராதே வாசாமகோசரமான பீடைகளையெல்லாம் பண்ணின ஹிரண்யாஸுரனுடைய வேண்டப்பாட்டை யழித்துப் பொகட்டவன்.

(மூவுலகில் மன்னரஞ்ச) மூன்று லோகத்திலுண்டான ராஜாக்களும், அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களால்வந்த தன்மதிப்பைக் கண்டால் உள்ளம் நடுங்கும்படியிருக்கிற. (மதுசூதன்வாயிற் குழலினோசை செவியைப்பற்றிவாங்க) ஆஶ்ரிதவிரோதியான மதுவை நிரஸித்தவனுடைய திருப்பவளத்தில் வைத்தூதின திருக்

அவுணன் பதத்தாலே தோற்றுகிற வர்த்தத்தைப் பாசுரகந்தியாக வருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு, முக்க்யதையை முடிக்கைக்கு ஹேதுவாகத்தோற்றுவித்துத் தாத்பர்யார்த்தத்தை யருளுகிறுர் (எல்லையில்லாத வித்யாதி). (வேண்டப்பாடு) பெருமை.

(க) தி-வாய்-எ-௩-கக.

நேராலே கூடவுமாமிறே. (வாயித்யாதி) ஸ்ரீகீதை அபயப்ரதாநம் முதலானசாஸ்த்ரங்களை, (க)'ஸவாக்யநாதரஃ-அவாக்யநாதரஃ'' என்னு மல், ஸஹ்ருதயமாக வருளிச்செய்த வாயில் குழலினோசைக்கும வசீக்ருதராகாதாருண்டோ? உண்டானாலும் செவியைப்பற்றி வாங்கினால் தரிக்கவல்லாருண்டோ?.

(நன்னரம்பித்யாதி) செவிபடைத்தாரெல்லாரையும்வசீகரிக்க வற்றாய்த் தமக்கும் அபிமதமான வீணைநரம்பையுடையவர்கள். தங்களுக்கு உடைமையாக நினைத்திருப்பதும் இவ்வளவேயிறே. காநவித்யைக்கு "தும்புரு," "நாரதர்" என்று இருவரும் ப்ரஸித்தராயிருக்குமிறே. (தந்தம் வீணைமறந்து) இவர் தங்களில் மைத்ரமானாலும் "என்னது என்னது" என்று போருகையாலே "தந்தம்வீணை" என்கிறது. (மறந்து) நன்னரம்புடைய வீணையைமறந்து. (கின்னரமிதுநங்களும்) இவர்களைப்போலே கிந்நரமிதுநங்க

குழலினுடைய த்வநியானது செவியைப்பிடித்திழுக்க. (நன்னரம்பித்யாதி) செவிபடைத்தாரெல்லாரையும் தன்னுடைய த்வநியாலே வசீகரிக்கவற்றான நன்மையையுடைய வீணைநரம்பைத் தந்தாமுக்குப் பெரியவுடைமையாக நினைத்திருக்கும் தும்புருவும் நாரதனும். "காநவித்யைக்கு தும்புருநாரதர்" என்று ஸர்வலோக ப்ரஸித்தராயிருக்குமவர்களிறே; இப்படியிருக்கிறவர்களும். (தம்தம் வீணைமறந்து) தந்தாமுக்கு ஸர்வகாலமும் அபிமதமான வீணைகளை யெடுத்துப் பாடாதவளவன்றிக்கே, அவை தன்னை நேராகமறந்து.

(கிந்நரமித்யாதி) கிந்நரங்கொண்டு பாடித்திரிகையாலே "கிந்நரமிதுநங்கள்" என்று ஜகத்ப்ரஸித்தர்களா யிருக்கிறவர்களும் தந்தாமுடைய கிந்நரம் இனித் தொடக்கடவோமல்லோமென்று விட்டார்கள். ... . (நி)

"நாரதனும்" என்றச (ச) காரத்தால் அப்ராதாந்யம் தோற்றுகையால் அந்தவ ப்ராதாந்யம் இவரேசுடுஷேஹபடி தராகையாலே தும்புருவுக்குமர்த்த ஸித்தமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (காநவித்யைக்கித்யாதி). "தும்புருவோடுநாரதனும் வீணைமறந்து" என்றால் போந்திருக்க, "தந்தம்" என்றதுக்கும், "விட்டு" என்னாதே "மறந்து" என்றதுக்கும் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தந்தாமுக்கித்யாதி). "கின்னரம்" என்றது - வீணாவிசேஷம். ... (நி)

(க) சாந்தோ-௩-௧௪-௨.

மூ.—செம்பெருந்தடங்கண்ணன் திரடோளன்
    தேவகிசிறுவன் தேவர்கள்சிங்கம்
நம்பரமனிந்நாள் குழலூதக்கேட்டவர்க
    ளிடருற்றனகேளீர்
அம்பரந்திரியுங் காந்தப்பரெல்லா
    மமுதகீதவலை யாற் சுருக்குண்டு
நம்பரமன்றென்று நாணிமயங்கி
    நைந்துசோர்ந்து கைமறித்துநின்றனரே.

ளும் தம் கிந்நரங்களை மறந்து. ஆரேனும் நினைப்பிக்கிலும் "இனித் தொடக்கடவோமல்லோம்" என்று செவியைப்பற்றி வாங்கின வோசைவழியே இழுப்புண்டு போனார்களென்னுதல். அன்றியே ஸ்வவஶராய் ப்ரீதியோடே போனார்களென்றுதல். ஆஶ்ரயத்தளவும்செல்லுமதொழியமீளப்போகாதிறே.(க)"ஸத்யேந லோகாஞ்ஜயதி—பரித்யக்தாமயாலங்கா"(உ)"ராவணோ நாம துர்வ்ருத்த:-ராவணோநாமதுர்வ்ருத்தஃ"(ங)"ஆஜகாமாந்தரிக்ஷஸ்த:-அந்தரிக்ஷகதஶ்ஶ்ரீமாந்" என்றவன் மீண்டாலும் இவர்கள் செவியுள்ளதனையும் மீளார்களிறே; மீளில்கர்மபாவனையிறே. .... (ரு)

ஸ்வா;—ஆறும்பாட்டு. (செம்பெருமித்யாதி.) சிவந்து மிகவும் பெருத்த திருக்கண்களை யுடையவன். (திரடோளன்) (ச) 'ஆஜாநுபாஹு:-ஆஜாநுபாஹூ:' என்கிறபடியே உருண்டழகிய திருத்தோளையுமுடையவன். (தேவகி சிறுவன்) சக்ரவர்த்தித் திரு

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (செம்பெருந்தடங்கண்ணன்) சிவந்து மிகவும் பெருத்திருக்கிற திருக்கண்களை யுடையவன். (திரடோளன்) கணையங்கள்போலே திரண்டிருக்கிற திருத்தோள்களை யுடையவன். (தேவகிசிறுவன்) தேவிகிப் பிராட்டிக்கு விதேய

அரு;—ஆறும்பாட்டு. (செம்பெருமித்யாதி) "பெருந்தடம்" என்ற மீமிசைக்கர்த்தம் (மிகவும் பெருத்திருக்கிற) என்று. (கணையங்கள்) என்றது - உழலைத்தடிகளென்றபடி. மேலே "தேவர்கள் சிங்கம்" என்று - அவர்களுக் கடங்காதவனென்கையாலே, இங்கே பவ்யதை தோற்றுமென்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யம் (தேவகீத்யாதி)."தேவர்கள் சிங்கம்" என்றதுக்கு - ஸூரிகளுக்கு ஶ்ரேஷ்டனென்று சொல்லுமளவில், தர்மைக்யத்தைப் பற்றிச் சொல்ல

(க) ரா-யு-கக-ரு. (உ) ரா-யு-௧எ-௧0 (ங) ரா-யு௧ச-௧எ. (ச) ரா-பா-௧.

மகனைப்போலே பக்வனான பின்பு மாத்ருவசந பரிபாலநம் செய்கை யன்றிக்கே, அவதரித்த போதே தேவகியுடைய வசந பரிபாலநம் செய்தவன். (தேவர்கள் சிங்கம்) தேவர்களுக்காக அஸுரநிரஸநம் செய்யுமிடத்தில் ஸிம்ஹபுங்கவம்போலே அநபிபவநீயனாய் நின்று ரக்ஷிக்குமவன், (நம்பரமன்) நாங்கள் "ஸர்வஸ்மாத்பரனே" என்று அறுதியிட்டிருக்குமவன். (இந்நாள்குழலூத) "குழலாலே லோகத்தை வசீகரிக்கக்கடவோம்" என் நாரதாதிகளும் வீணை மறத்தல் கைகண்டவிந்நாள் குழலூத. "இந்நாள் கேட்டவர்களிடறுற்றன கேளீர்) கேட்டவர்கள் பூர்வாபிமாந நிவ்ருத்தி மறுபாடுருவி க்லேசித்தன கேளிகோள்.

அவர்கள் தான் ஆரென்னும் விவக்ஷையிலே சொல்லுகிறது மேல், (அம்பரந்திரியும் காந்தப்பரெல்லாம்) அம்பரதலத்திலே வர்திப்பாராய், பரதஶாஸ்த்ர வாத்ய கோஷங்களில் வாசியறிவாராய், இக்குழலோசை கேட்டு இதில் வாசியறிந்தவர்க ளெல்லாம், இந்த வாகம்ருத கீதவசீகார வலையாலே தங்கள் பூர்வக்ருத கர்வமெல்லாம் செவிவழி சுருக்குண்டு. (நம்பரமன்றென்று) "இனிவாத்ய

னான புத்ரனானவன். (தேவர்கள் சிங்கம்) துர்மாநிகளான தேவர்களுக்கு ஸிம்ஹம்போலே அநபிபவநீயனா யிருக்குமவன். (நம்பரமன்) தன்னபிமாநாந்தர்ப்பூதரான நமக்குத் தன்பெருமையெல்லா மறியலாம்படி யிருக்குமவன். (இந்நாள்குழலூத) இற்றைநாள் குழலூத. (கேட்டவர்களிடருற்றனகேளீர்) இக்குழலோசையைக் கேட்டவர்கள் இதினுடையரஸத்தாலே வித்தரானபடியைக் கேளிகோள்.

கேட்டவர்கள்தான் ஆர், அவர்களிடருற்ற ப்ரகாரமென்னென்ன; சொல்லுகிறதுமேல், (அம்பரமித்யாதி) அந்தரிக்ஷசாரிகளாய் ந்ருத்தகீத பரராய்ப்போரும் கந்தர்வஜாதீயரெல்லாம் அம்ருதம் போலே இனிதான கானவலையிலே கட்டுண்டு. (நம்பரமன்றென்று)

வேண்டுமெருமையுண்டாகையாலே அவதாரத்துக்குச் சேரத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (துர்மாநிகளித்யாதி). ஸர்வஸ்மாத்பரனை நமக்குப்பரமனென்றால் போந்திராதென்று திருவுள்ளமாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தன்னித்யாதி).

"பரமன்று" என்றது - நிர்வாஹ்யமன்றென்றபடி. நம்பரமன்றென்றுவிட்ட

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ௩-ப, ௬-தி, எ-பா, புவியுணன் ௬அ௫

மூ.—புவியுணன்கண்டதோ ரற்புதங்கேளீர்
பூணிமேய்க்குமிளங் கோவலர்கூட்டத்
தவையுணகத்தணையான் குழலூத
வமரலோகத்தளவுஞ் சென்றிசைப்ப
அவியுணமறந்து வானவரெல்லா
மாயர்பாடிநிறையப் புகுந்தீண்டிச்
செவியுணவின்சுவை கொண்டுமகிழ்ந்து
கோவிந்தனைத்தொடர்ந்தென்றும் விடாரே.

கோஷப்ரகாச ப்ராவித்தி நமக்குப் பரமோ?'' என்று பூர்வஸ்ம்ருதியாலே லஜ்ஜித்து. (மயங்கி) அந்த லஜ்ஜாபரிபாகத்தாலே அறிவு கெட்டு. இனிநாரதாதிகள் வீணை நினைத்தெடுத்தார்களாகிலும், சிதிலாந்தஃகரணபலஹானியாலே நாங்கள் நினைக்கவும் வாத்யங்களெடுக்கவும் மாட்டோமென்று கைமறித்து நின்றனரே.

''நாங்கள் ஆடுதல் பாடுதல் செய்யும்போதுநீங்கள் வாத்யமெடுக்க வேண்டாவோ? நாங்கள் மறந்து பொகட்ட வீணை முதலானவை நினைத்தெடுத்தோம்'' என்று அவர்கள் வந்து அநுவர்த்தாலும் ''உங்களுக்கு நாங்கள் வேணுமோ? உங்கள்ந்ருத்தகீதங்கள் தானே போராதோ? உங்கள் மநஸ்ஸாலே செவியுண்டாய்ப் பார்த்திகோளாகில், எங்களைப்போலேகைமறித்து நிற்கை உங்களுக்கும் கர்தவ்யம்'' என்றாப்போலே நிர்பரத்வாநு ஸந்தாநத்திலே நிலை நின்றனரே என்று ஆஸ்சர்யப்படுகிறார். .... (௬)

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு. (புவியித்யாதி). காருகாவிலே

இனிப்பாடவென்பதொன்று நமக்குப்பரமன்றென்று. (நாணி) கீழ்பாடிப்போனதுக்கும் லஜ்ஜித்து. (மயங்கி) கீழ்மேல் ஒன்றுதானும் நினைக்கமாட்டாதபடி யறிவழிந்து. (நைந்து) அறிவுக்கு த்வாரமான அந்தஃகரணம் சிதிலமாய். (சோர்ந்து) சரீரம் கட்டுக்குலைந்து தளர்ந்து. (கைமறித்து நின்றனரே) தங்கள் தளர்த்தி, வாக்கால் சொல்லவும்பலமற்று ''ஒன்றுக்கும் க்ஷமரல்லோம்'' என்று கையை மறித்துக்கொண்டு நின்றார்கள். .... (௬)

வர்களுக்கு நாண்ப்ரஸக்தியே தென்ன வருளுகிறார் (கீழித்யாதி). (கட்டுக்குலைந்து) என்றதுக்கு விவரணம் (தளர்ந்து) என்றது. (கையைமறித்துக்கொண்டு) என்றது - கையைத்திருப்பிக்கொண்டென்றபடி. ... ... (௬)

கருமுகை பூத்தாப்போலே, "இயல், இசை, பண்" என்றாலறியாத விந்த லோகத்திலே இவற்றின் ஆஸ்ரயத்தோடே சேர்த்தறிந்த நான்; இவை மற்றொரு ஆஸ்ரயத்தில் கிடவாது-இவ்வாஸ்ரயத்தில் கிடந்தாலல்லது நிறம்பெறாதென்றறிந்த நான். (கண்டது) கேட்ட வளவேயல்ல, நெஞ்சு புடை போகாமல் பொருந்தக் கண்டதாய், நித்யாபூர்வ போக்யமாய், அத்விதீயமான வாஸ்சர்யம் கேளீர். (பூணிமேய்க்கு மிளங்கோவலர் கூட்டத்தவையுள்) கற்றுக்களும் கன்றுகளும் மேய்க்கிற விளங்காலிகளான விடையர் திரண்ட திரளில். (நாகத்தணையான் குழலூத) திருவநந்தாழ்வான் அநவரத பரிசர்யை பண்ணக் கண்வளர்ந்தருளினவன் குழலூதின வோசை,

---

வ்யா;—எழாம்பாட்டு. (புவியுள் நான்கண்டதோ ரற்புதம் கேளீர்) காரு காலிலே கருமுகை பூத்தாற்போலே, இப்படியிருப்பதொன்று உண்டாகைக்கு யோக்யதையில்லாத பூமியிலே, "இது அகடிதம்" என்று அறிந்தநான், பிறர்வாயால் கேட்கையன்றிக்கே ப்ரத்யக்ஷமாகக் கண்டதோராஸ்சர்யம் கேளிகோள். (பூணி மேய்க்குமிளம் கோவலர் கூட்டத்தவையுள்) குழல்களுமூதிக் கொண்டு கன்றுகளும் பசுக்களும் மேய்த்துத்திரியும் இளங்காலிகளான இடையர் திரண்டதிரளில். (நாகத்தணையான் குழலூத) அநந்தசாயியாகையாலே ஸர்வாதிகனானவன் தத்ஸஜாதீயனாய்

அரு;—எழாம்பாட்டு. (புவியுளித்யாதி) அருளிச் செய்கிறதாம் பூமியிலேயிருக்க, "புவியுள்" என்று விசேஷித்ததற்கு த்ருஷ்டாந்த பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கார்காலிலேயித்யாதி).(காருகால்) - இந்தளம். அதாவது - ஹஸந்திகையென்றபடி. (கருமுகை) சிறு செண்பகம். (இப்படி யிருப்பது) என்றது - "ஸர்வஸ்மாத்பரனானவன் கோபஸங்க மத்யத்திலே" என்று தொடங்கிமேலே சொல்லப்போகிறப்ரகாரங்களை யெல்லாம்பற்ற."கண்டது-கேளீர்" என்றபோதே "கண்டதுதாம்" என்று தோற்றியிருக்க, நான், என்றதுக்கு பாவம் (இது அகடிதமித்யாதி). "பூணி" என்றது - கோஜாதிப் பேராய் விவக்ஷித்து (கன்றுகளும் பசுக்களும்) என்றது. (இளங்காலிகளான) என்றது - பாலர்களான வென்றபடி. "நாகத்தணையான் குழலூத என்று சொல்ல வேணுமோ ?கோவலனென்றன்றோ சொல்ல வேண்டுவது" என்ன, (அநந்தேத்யாதி). அநந்தசாயியானபோது குழலூதுகையில்லாமையாலேத்த)

(அமரலோகத்தளவும் சென்றிசைப்ப) நித்ய விபூதியளவாகச்சென்று பொருந்த.

(அவியுணுமறந்து) இந்த விபூதியிலுள்ள தேவர்களெல்லாரும் யாகாதிகளிலும் ஹவிஸ்ஸு கொள்கை மறந்து. இவர்களுக்கு தாரகாதிகளெல்லாம் அம்ருதமாயிருக்க, அது மறந்தார்களென்னொழிந்தது, அபிமாந போக கௌரவத்தாலேயிறே; *அழைப்புமப் போதொழியுமதொழியஇப்போதொழியஸஹியார்களிறேமறந்தால் செய்யலாவதில்லையே (வானவரெல்லாமாயர்பாடிநிறையப்புகுந்து) அங்குள்ளாரும் இங்குள்ளாரும் திருவாய்ப்பாடி நிறையப்புகுந்து, இதுக்குள்ளடங்காம லீண்டியும் (செவியுணுவின் சுவைகொண்டு)

நின்று குழலூத. (அமரலோகத்தளவும் சென்றிசைப்ப) அந்தக் குழலோசை தேவலோகத்தளவும் சென்று த்வநிக்க.

(அவியுணுமறந்து வானவரெல்லாம்) தேவர்களெல்லாரும், தங்களுடைய கௌரவாநுகுணமாக யாகங்களிலே ப்ராஹ்மணர் ஸமர்ப்பிக்கும் ஹவிஸ்ஸுக்களை புஜிக்கமறந்து. அவர்களுக்கு தாரகாதிகளெல்லாம் அம்ருதமாயிருக்க "அதுமறந்தார்கள்" என்னுதே, இத்தைச்சொல்லிற்று - தங்கள் வைபவத்துக்குறுப்பாகையாலே, அதிலுங் காட்டில் அவர்கள்விரும்பிஜீவிப்பது இதுவாகையாலே. (ஆயர்பாடிநிறையப் புகுந்தீண்டி) அவ்வளவன்றிக்கே மநுஷ்யகந்தம் பொறுமல் பூமியில்காலிட அருவருத்துத் திரியுமவர்கள் "இவன் பிறந்து வளருகிறவூர்" என்னுமதத்தாலே திருவாய்ப்பாடி நிறையப்புகுந்து திரண்டு. (செவியுள்நாவின் சுவை

ஸஜாதீயனுய்) என்றது "ஊத" என்றவநந்தரம் "அது" என்றத்யாஹாரம் திருவுள்ளம் பற்றி, சப்தார்த்தமருளுகிருர் (அந்த வித்யாதி).

"வானவரெல்லாம் அவியுணுமறந்து" என்றந்வயம் திருவுள்ளம் பற்றி அர்த்தம் (தேவர்களித்யாதி). "வானவர்" என்றபதத்தைப்பற்றி*அவிபத தாத்பர்யம் (தங்களித்யாதி). "உண்ண" என்றது-மெல்லொத்தாய், "உணு" என்று நீட்டிக் கிடக்கிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி (புஜிக்க) என்றது. ஸ்ரீ ப்ருந்தாவநத்தில் குழலூதக் கேட்டவர்களுக்கு அங்கு வருகை ப்ராப்தமாயிருக்க, ஆயர்பாடியில் வருகைக்கு வானவர் பதத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றிஹேதுவையருளுகிருர் (அவ்வளவித்யாதி). "ஈண்டி" என்றதினர்த்தம் (திரண்டு) என்றது. "செவியுள்" என்றும், "நா" என்றும், "இன்சுவை" என்

செவியாலும் நெஞ்சாலும் நாவால்கொள்ளுகிற ரஸத்தைக்கொண்டு மகிழ்ந்தார்களென்னுதல், அன்றிக்கே செவிக்குள்ளாலே அஹ்ருதயமாகக் கொண்டு மகிழ்ந்தார்களென்னுதல்; இந்த்ரியம் இந்த்ரியாந்தர தர்மத்தை பஜிக்குமிறே சிலர்க்கு; சிலர்க்கு புண்ய லப்த ஜ்ஞாநத்தாலே ப்ரார்த்தநாரூபமாக வுண்டாதல், இத்திருக்குழலோசை தானே அபேக்ஷாநிரபேக்ஷாகந்துகமாக ப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்தியையும் தானே யுண்டாக்கி, நாவின் சுவையைச் செவியிலே பிறப்பிக்குமென்னுதல்.

(கோவிந்தனைத் தொடர்ந்தென்றும் விடாரே) வாசியறியாத பசுக்களும் கன்றுகளும் வாடையிலே துடர்ந்துதிரியா நின்றால், வாசியறிந்தவர்கள் ஸௌலப்ப்யாதிகுணங்களில் ஸௌகுமார்யாதி குணங்களில் அவன் வ்யாபாரங்களிலொன்றும் விடாமல் மகிட்சிக் குறுப்பாகையாலே அவன் போமிடமெல்லாம் துடராதிருப்பாருண்டோ? .... (௭)

கொண்டுமகிழ்ந்து) செவிக்குள்ளில் நாவாலே குழலில்பிறந்த இசையின் இனியரஸத்தை புஜித்து ஆநந்தித்து. செவிக்கு நாவுண்டோவென்னில்; (க) "செவியுணூட்ட" என்னக்கடவதிறே; சேதநஸமாதியாலே சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே, செவிக்கு உணவாயிருந்துள்ள இனிதான காநரஸத்தை புஜித்து என்னவுமாம் (க)"செவிக்குணவில்லாதபோது" என்றானிறே. (கோவிந்தனைத்தொடர்ந்தென்றும் விடாரே) கோரக்ஷணபரனானவனை அவன்போனவிடமெங்கும் தொடர்ந்து ஒருக்ஷணகாலமும் விடுகிறிலர்கள்.

ஸர்வஸ்மாத்பரனானவன் கோபஸங்க(ஜ்ஜ)மத்யத்திலே தத்ஸஜாதீயனாய் நின்று குழலூதுகையும், அந்தக்குழலோசை தேவலோகத்தளவும் செல்லுகையும், அதைக்கேட்டுத் தேவர்களெல்லா

றும்,பதவிபாகம் திருவுள்ளம்பற்றி அர்த்தம் (செவிக்குள்ளிலித்யாதி). "செவி" என்றும் "உணு" என்றும் பதவிபாகம் திருவுள்ளம் பற்றியோஜநாநந்தரம் (அன்றிக் கேயித்யாதி) "உண" என்றது - "உணு" என்று நீட்டிக்கிடக்குமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (செவிக்கித்யாதி).(என்றானிறே) என்றவநந்தரம் "தமிழன்" என்று சேஷம்.

இப்பாட்டை யெல்லாம் கடாக்ஷித்து "ஓரற்புதம்" என்றதை பஹுமுகமாகவுபபாதிக்கிறார் (ஸர்வஸ்மாதித்யாதி). ... ... (௭)

(க) (உ)

மூ.—சிறுவிரல்கள்தடவிப்பரிமாறச் செங்கண்கோடச்
செய்யவாய்க் கொப்பளிப்பக்
குறுவெயர்ப்புருவம் கூடலிப்பக்
கோவிந்தன் குழல்கொடூதினபோது
பறவையின்கணங்கள் கூடுதுறந்து
வந்துசூழ்ந்து படுகாடுகிடப்பக்
கறவையின்கணங்கள் கால்பரப்பிட்டுக்
கவிழ்ந்திறங்கிச் செவியாட்டகில்லாவே. (அ)

ஸ்வா;—எட்டாம்பாட்டு. (சிறுவிரலித்யாதி) சிறுவிரல் துடக்கமான விரல்களென்னுதல்;"கறும்சிறுக்கன்குழல் கொடூதின போது" என்கையாலே பருவத்துக்குத் தகுதியான விரற்களென்னுதல். (செங்கண் கோட)*இடவணரையிடத்தோளொடு சாய்க்கையாலே அர்த்த கடாக்ஷம் குழலின் நுணியிலே செல்ல, சிவந்த

ரும் தாங்கள்விரும்பியிருக்கும் ஹவிர்ப்போஜநத்தைமறக்கையும், அவ்வளவன்றிக்கே மநுஷ்யகந்தம்பொறாதவர்கள் கோ(ஸ்ரீ)பஸ்ரேணியிலே வந்து திரளுகையும், அந்தக் குழலோசையினுடைய ரஸத்தை புஜித்து ஆநந்திகளாய்க்கொண்டுஇவனைவிடாதேபின்பற்றித் திரிகையுமாகிற இவையெல்லாம் அகடிதங்களாகையாலும்,இதுக்கு முன்பு இந்த லோகத்தில் கண்டறியாமையாலுமிறே," புவியுள் நான்கண்டதோ ரற்புதங்கேளீர்" என்று அருளிச்செய்தது. (எ)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (சிறுவிரல்கள் தடவிப்பரிமாற) "கருஞ்சிறுக்கன்" என்ற பருவத்துக்குத் தகுதியாம்படி சிறுத்திருந்துள்ள திருவிரற்களானவை திருக்குழலின்துளைகளில் புதைக்கவேண்டுவது, புதைத்துத் திறக்கவேண்டுவது,திறக்கைக்காகக் குழலின் துளைகளைத் தடவிக்கொண்டு வ்யாபரிக்க. (செங்கண் கோட) * இடவணரை யிடத்தோளொடுசாய்த்துத் துளைதோறும் கண்ணோடேநின்று ஊதுகையாலே, சிவந்திருக்கிற திருக்கண்களா

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (சிறுவிரலித்யாதி) "சிறு" என்று விரற்களை விசேஷித்ததுக்கு ப்ரமாணம் காட்டாநின்று கொண்டு, தடவிப்பரிமாறு கையைவிவரித்தருளுகிறுர் (கருஞ்சிறுக்கனித்யாதி)."கண்கோட" என்றதுக்கு- கண்கோணவென்றர்த்தமாய், கோணுகைக்கு ஹேதுவைப் பாசுரகந்தியாகக் காட்டாநின்று கொண்டு, தாத்பர்யமருளுகிறுர் (இடவணரையித்யாதி).

திருக்கண்கள் வக்ரிக்க. கோடுதல்-வக்ரித்தல். (செய்யவாய்கொப்பளிப்ப) திருக்கண்களுக்குச் சிவப்பு ஸ்வாபாவிகமாதல், ஊன்றக்கடாக்ஷிக்கையாலே யாதலாமிறே; திருப்பவளத்துக்குச் சிவப்பு ராகநாம ஸாம்யப்ரவாஹத்தாலே யாதல்; ஸ்வாபாவிகமான சிவப்பாதல்; ஒப்பணிதலிற் சிவப்பாதல்; கொப்பளிக்கையாவது-குமிழ்க்கை. அதாவது-பூரகாநிலஸ்ப்புரத்தை.

(குறுவெயர்ப்புருவம் கூடலிப்ப) திருமுக மண்டலத்தைத் தாழ்த்துத் திருப்புருவங்களை மேலே நெளித்தெடுத்து, கானகம் படியுலாவியூதுகிற வாயாஸத்தாலே ஸ்வேதபிந்துக்கள் முத்தரும்பினுப்போலே மிகவும் தோன்ற. (கோவிந்தன் குழல்கொடூதின போது) கோரக்ஷணார்த்தமாகவிறே திருக்குழலூத வேண்டிற்று. மேலருளிச் செய்தவையெல்லாம் யாத்ருச்சிகமாக வுண்

ணவை வக்ரிக்க. (செய்யவாய்கொப்பளிப்ப) "வாய்கடைகூட" என்கிறபடியே இரண்டுகடைவாயையும் குவித்து ஊதுகிறபோது சிவந்ததிருப்பவளமானது அகவாயிலுண்டான வாயுவினுடைய பூரிப்பாலே குமிழ்க்க.

(குறுவெயர்ப் புருவம்கூடலிப்ப) * உலாவியுலாவிக்குழலூதுகிற ஆயாஸம்பொறுமல் ஸௌகுமார்யத்தாலே குறுவெயர்ப்பரும்பின திருப்புருவமானது மேலே கிளர்ந்துவளைய. (கோவிந்தன் குழல்கொடூதினபோது) கோரக்ஷணத்திலே தீக்ஷிதனாய், அவற்றை மேய்த்துக்கொண்டு திரியுமவன், அவை மேய்ந்து வயிறுநிறைந்த ஹர்ஷத்தாலே ஸர்வ ஜந்துஜாதமநோஹரமான திருக்குழல் கொ

(குமிழ்க்க) குமிழிபோலேயாக, அதாவது - முகுளிக்க வென்றபடி.

"குறு-சிறிதாயிருக்கிற, வெயர்-வேர்வையையுடைத்தான, புருவங்கள்" என்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்து, வெயர்ப்புக்கு ஹேதுவையும்காட்டிக்கொண்டர்த்தமருளுகிறார் (உலாவியித்யாதி). "புருவம் நெரிந்தேற" என்றதைத்திருவுள்ளம் பற்றி "கூடலிப்ப" என்றது க்கர்த்தமருளுகிறார் (மேலேயித்யாதி). க்ருஷ்ணன் என்னாதே "கோவிந்தன்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்து, கறவையின் கணங்கள் கால் பரப்பிடும்படி குழலூதுகிற ப்ரகரணத்துக்குச்சேர மேய்ந்தஹர்ஷத்தாலே யென்று ஹேதுவைக்காட்டிக்கொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (கோரக்ஷணத்திலேயித்யாதி).

மூ.—திரண்டெழுதழைமழை முகில்வண்ணன்
செங்கமலமலர்சூழ் வண்டினம்போலே
சுருண்டிருண்ட குழல்தாழ்ந்தமுகத்தா
னூதுகின்ற குழலோசைவழியே

டானதிறே. (பறவையின் கணங்கள் கூடு துறந்து வந்து சூழ்ந்து படுகாடு கிடப்ப) பக்ஷிஜாதங்கள் தந்தாமுடைய வஸ்தவ்யஸ்தலங்களை விட்டுக் குழலோசை வழியே வஶவர்திகளாய், ஆஶ்ரயத்தளவும் வந்து சூழ்ந்து எதிர் செறிக்கமாட்டாமல், க்ருஹீதாம்சத்தளவே கொண்டு வேரற்று விழுந்த மரங்கள் போலே அவஶமாய்க் கிடக்க.

(கறவையின் கணங்கள் கால் பரப்பிட்டு) கவிழ்ந்து நிலம் பார்த்திறங்கிக்கால்பரம்பவிரித்து; "இட்டகாலிட்டகை"என்னுமா போலே;செவியசைக்கில் இசைக்கு ப்ரதிபந்தகமாமென்று உடையவர் முதலானநம்பூர்வாசார்யர்கள் அர்த்த விசேஷங்களைக் கேட்டவர்கள் பூர்வாவஸ்த்தையும் குலைந்து வாஸனையும் மறந்து உபகார ஸ்ம்ருதியாலே சிரஃகம்பம் செய்யவும் மாட்டாமல் ஸ்வயத்நநிவ்ருத்தியிலே நெஞ்சாய்க் கிடக்குமாபோலேயிறே இவைதான் கிடக்கிற ப்ரகாரம். .... (அ)

ண்டு ஊதினபோது. (பறவையின்கணங்கள்) பக்ஷிகளினுடைய திரள்கள். (கூடு துறந்து) தந்தாமுடைய வஸ்தவ்யஸ்தலங்களைவிட்டு. (வந்துசூழ்ந்து படுகாடுகிடப்ப) குழலோசைவழியே ஊதுகிற வளவும் வந்து சூழ்ந்துகொண்டு வெட்டி விழுந்தகாடுபோலே பரவசமாய்க்கிடக்க.

(கறவையின் கணங்கள்) பசுக்களினுடைய திரள்களானவை. (கால்பரப்பிட்டு) பாரவஶ்யத்தாலே கால்களைப்பரப்பி. (கவிழ்ந்திறங்கி) தலைகளை மிகவும் நாற்றிக்கொண்டு. (செவியாட்டகில்லாவே) "செவியையசைக்கில் இசைக்கு ப்ரதிபந்தகமாம்" என்று செவியையாட்டவும் மாட்டாதேநின்றன. .... (அ)

"கவிழ்ந்திறங்கி" என்ற மீமிசைக்குத் தாத்பர்யம் (மிகவும்) என்றது, (இசைக்கு) என்றது - இசை கேட்கைக் கென்றபடி. ... ... (அ

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு (திரண்டித்யாதி) "எழு" என்றதினர்த்தம்

மருண்டுமான்கணங்கள் மேய்கைமறந்து
மேய்ந்தபுல்லுங் கடைவாய்வழிசோர
இரண்டுபாடுந் துலுங்காப் புடைபெயரா
வெழுதுசித்திரங்கள்போல நின்றனவே. (௯)

ஸ்வா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (திரண்டித்யாதி) பசுந்தழை செறிந்தெழுந்தாப்போலேயும், நீர் கொண்டெழுந்த காளமேகம் போலேயும் விளங்காநின்ற திருநிறத்தையுடையவன். அலர்ந்து சிவந்த தாமரைப்பூவை வண்டுகள் சூழ்ந்திருந்தாப்போலே குழலிருண்டுசுருண்டுதாழ்ந்தமுகத்தான் (ஊதுகின்ற குழலோசைவழியே) ஊதாநின்றுள்ள திருக்குழலோசை செவிப்பட்ட வழியே.

(மருண்டித்யாதி) மான்கணங்கள் மருண்டு மேய்கை மறந்து, மான்திரள்களறிவு கெட்டு, "ஸஜாதிவிஸஜாதி, பக்ஷ்யாபக்ஷ்யம், பாத்ய பாதகங்கள்" என்கிறவையெல்லாம் வாஸநையோடேகெட்டு

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (திரண்டெழு தழைமழை முகில் வண்ணன்) கார்காலத்திலே தன்னிலே திரண்டு கிளர்ந்து அகவாயில் நீர்க்கநத்தாலே தழைப்புண்டாயிருக்கிற வர்ஷுகவலாஹகம் போலே யிருக்கிற திருநிறத்தையுடையவன். (செங்கமலமித்யாதி) சிவந்த தாமரைப்பூவைச் சூழப்படிந்த வண்டினுடைய திரள் போலே, சுருட்சியையு மிருட்சியையுமுடைத்தான திருக்குழல் தாழ்ந்த திருமுகத்தை யுடையவன். (ஊதுகின்ற குழலோசை வழியே) ஊதாநின்றுள்ள திருக்குழலோசை செவிப்பட்டவழியே.

(மருண்டித்யாதி) மான்திரள்களானவை ஸஜாதீய விஜாதீய விபாகாம் தோன்றுதபடி அறிவழிந்து, தனக்குதாரகமாக எப்போ

(கிளர்ந்து) என்றது. தழைப்பு - ஸம்ருத்தி. (வலாஹகம்போலே) மேகத்தின் நிறம்போலே. திருப்பவளத்திலும் திருக்கண்களிலுமுண்டான சிவப்பாலே திருமுகத்துக்குச் செந்தாமரையை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லலாமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (சிவந்தவித்யாதி). (திருக்குழல் தாழ்ந்த) என்றது - தாழ்ந்ததிருக்குழலை யுடையவென்றபடி.

"மான்கணங்கள்மருண்டு" என்றந்வயித்து மேய்கைமறந்து என்கையாலே, இங்குச்சொல்லும் மருட்சிக்குவிஷயம் காட்டுகிறார் (மான்திரள்களித்யாதி). மேய்ந்தபுல்லுக்குக்கடைவாய் வழிசோரக்கூடாமையாலே யருளுகி

ஒன்றுக்கொன்று முலைகொடுப்பது, ஒன்றின் முலையை ஒன்றுண் பது, பின்னையும் புல்லிலே மேய்வதாய், அதுதன்னையும் மறந்து கவ்வின்புல்லுமிறக்குதல் உமிதல் செய்யமாட்டாத அவஶாதிச யத்தாலே கடைவாய் வழியேசோர,(இரண்டுபாடும்துலுங்காப்புடை பெயரா) முன்னும் பின்னுமிரண்டுபக்கமும அசையாமல்(எழுதுசித் திரங்கள் போல நின்றனவே) சித்திரத்திலே எழுதினவற்றுக்கு ஸ்புரத்தையுண்டாகிலும் இவைஒருப்படவேநின்றன. உலாவியு லாவி யூதினகுழலோசைவழியேசெல்லவும் கூடுமிறே.

இத்தால், ஆசார்யோபதேசமார்காநுஸாரிகளாய், பூர்வாவஸ் த்தையில் ஸ்வாபாவிகமான ஜாதிவர்ணத்தில் விரோதிகளாய்ப் போந்தவறிவிலே மருட்சியும், ஸ்வயத்நபோகத்திலேவிஸ்ம்ருதி யும், ஸ்வயத்நஸித்தாபிமாந போஜ்யத்திலே உதாஸீநமும், பூத காலத்தில் ப்ராப்த புருஷார்த்தம் ஸ்வயத் நஸாத்த்யமல் லாதாப் போலே, பவிஷ்யத்காலத்திலும் ப்ரர்ப்தபுருஷார்த்தம் ஸ்வயத்ந ஸாத்த்யமன்றென்றும், ஜ்ஞாநாநுஷ்ட்டாநஸ்த்திதியும், தத்வதர் ஶநத்திலேகாரணவாக்ய விகல்பங்களில் ஸம்ப்ரதாயாபாவத்தாலே வருகிற வ்யாப்ய வ்யாபக வ்யுத்பத்தி ப்ரஸித்திகளில் அஜ்ஞராய், விஹிதா விஹிதகர்மகாமநைகளில் "ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம்" "அந்ய சேஷத்வம்" என்கிற புடைகளில்சலியாமையும்,இவைதான்ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களாலே கழிந்ததாகிலும், தேஹேந்த்ரியங்களைப்பற்றி வருகிற ஆஹாரஸௌஷ்ட்டவப்ராவண்யம் கழிகை அரிதிறே.இது க்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை "இவ்வந்யசேஷத்வம் கழிவதென்" என்று அருளிச்செய்தார். வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளையும் "இந்

தும் செய்துபோரும் மேய்கையைத் தவிருகையன்றிக்கே, விஸ்மரி த்துமேயக்கவ்வின புல்லும் இறக்குதல் உமிழ்தல் செய்யமாட்டா தபாரவஶ்யத்தாலே கடைவாய் வழியே நழுவிவிழ. (இரண்டுபாடு மித்யாதி)முன்னும்பின்னுமான இரண்டருகும் அசையாதேபக்கங் களில் போகவும் மாட்டாதே சித்ரத்தில் எழுதினவைபோலே ஒரு வ்யாபாரமற்று நின்றன. ... . (௯)

ஞர் (மேயக்கவ்வின்) என்று. "உமிழ்தல்" வாயில்நின்றும் வெளியிலேதள்ளு தல். "துலுங்கா"என்றதினர்த்தம்-(அசையாதே)என்றது. "புடைபெயரா" என்றதினர்த்தம் (பக்கங்களித்யாதி). (௯)

மூ.—கருங்கண்தோகை மயிற்பீலியணிந்து
கட்டிநன்குடுத்த பீதகவாடை
அருங்கலவுருவி லாயர்பெருமா
னவனொருவன் குழலூதினபோது
மரங்கணின்று மதுதாரைகள்பாயும்
மலர்கள்வீழும் வளர்கொம்புகள்தாழும்
இரங்குங்கூம்புந் திருமால்நின்ற நின்றபக்கம்
நோக்கி யவைசெய்யுங்குணமே. (௧௦)

த்ரியகிங்கரத்வமும் சேரவந்ததே'' என்றுமருளிச்செய்தாரிறே. "ஸ்ருஜ்யமானசைதந்யாபாவவ்யக்திகளுக்குஸ்ப்புரத்தையுண்டாக்கிலும்ஆசார்யோபதேசபாரதந்த்ர்யப்ரதாநமானஜ்ஞாநாநுஷ்ட்டாநங்களிலே ஸ்த்திதரானவர்களுக்கு ஸ்வாதீந ஸ்ப்புரத்தையில்லை'' என்று காட்டுகிறது. "பொருளல்லாத வென்னைப் பொருளாக்கினான்'' என்றிறே இவர்கள் நினைத்திருப்பது. .... (௯)

ஸ்வா.—பத்தாம்பாட்டு. (கருங்கண்தோகையித்யாதி) கருகின தலைச்சுழிக்கண்ணையுடைத்தான தோகைமயிற் பீலியைத் திருமுடியிலே சாத்தி, நன்றாகத்திருவரை பூத்தாப்போலே அழுந்தச்சாத்தின திருப்பீதாம்பரமும்.(அருங்கலவுருவில்) பெறுதற்கரிதான திருவாபரணங்களும், அவற்றினிடையிலே கருமாணிக்கம்போலே தோன்றுகிற திருமேனியிலுங் காட்டில் மிகவும் ப்ரகாசிக்கிற நீர்மையிலே மேன்மையுடையவன். (அவனொருவன்) ப்ரஸித்த

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (கருங்கண்தோகையித்யாதி) கருகின கண்ணையுடைத்தான தோகைமயிற்பீலியைத் திருமுடிக்கு அலங்காரமாகச்சாத்தி. (கட்டி நன்குடுத்த பீதகவாடையருங்கலவுருவில்) திருவரைபூத்தாற்போலே அழுந்தக்கொண்டு நன்றாகச்சாத்தின திருப்பீதாம்பரத்தையும், பெறுதற்கரிய திருவாபரணங்களையுமுடைய திருமேனியையுடையனாய், (ஆயர்பெருமானவனொருவன் குழலூதினபோது) ஆயர்க்கதிபதியான நீர்மையையுடைய

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (கருங்கணித்யாதி). (கருகின) என்றது—கறுத்தவென்றபடி, "கட்டி'' என்றும், "உடுத்த'' என்றும், பௌநருக்த்யம் தோன்றுகையாலே, அதுக்குப்பேதம் தோற்றவர்த்தமருளுகிறார் (திருவரை

னுமாய் அத்விதீயனுமானவன். நீர்மையில் மேன்மை தரை காணவொண்ணுதவன். (குழலூதினபோது) தனக்குத் தகுதி யான குழலை அபிமாநித்து ஊதினபோது.

(மரங்களித்யாதி) தேவதிர்யங் மநுஷ்யாதிஜாதிகள் வஶவர்திகளாகிற வளவேயன்றிக்கே, ஜ்ஞாநகர்மேந்த்ரியாதிகள் மிகவும் குறைந்தவ்ருக்ஷங்களும் நீர்ப்பண்டமாம்படி உடலுருகி மதகுதிறந்தாப்போலே ப்ரவஹியா நின்றன. (மலர்கள்வீழும்) புஷ்பாதிகளெல்லாம் மதுஸ்யந்திகளாய் ஆஶ்ரயத்தையும் நெகிழ்ந்து பதிதமாகா நின்றது. (வளர்கொம்புகள்தாழும்) ஊர்த்த்வகதியை ப்ராபிக்கிற சாகைகளெல்லாம் ஆஶ்ரயத்தோடே தாழாநிற்கும்.(இரங்கும்) காவலுங்கடந்து சூழ்ந்த கோவலர் சிறுமியர்போலவும், வானிள

ளுய், அழகாலும் நீர்மையாலும் ப்ரஸித்தனுய் அத்விதீயனுயிருக்கிறவன் திருக்குழலூதினபோது.

(மரங்கள்நின்று மதுதாரைகள்பாயும்) தேவமநுஷ்யதிர்யக்ஜாதிகள் உருகினவளவன்றிக்கே, அசேதநங்களான வ்ருக்ஷங்களானவை ஒருபடிப்படநின்று உள்ளுருகினமை தோற்ற மதுதாரைகள் பாயாநிற்கும். (மலர்கள்வீழும்) கொம்பில்நிற்கிற பூக்களெல்லாம் நிலைகொலைந்து வீழாநிற்கும். (வளர்கொம்புகள் தாழும்) மேலேவளருகிற சாகைகளானவை கீழேபடியாநிற்கும். (இரங்கும்) தன்னிலைபலைந்து ஈடுபடாநிற்கும். (கூம்புந்திருமால் நின்ற நின்றபக்கம்நோக்கி) ஶ்ரிய:பதியானவன் உலாவியுலாவிய

யித்யாதி'. "அவன்"என்றதுக்கு,கீழெல்லாம் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிருர் (அழகாலுமித்யாதி).

"நின்று"என்றதினர்த்தம் (ஒருபடிப்படநின்று) என்றது. (உள்ளுருகினமைதோற்ற) என்றது - சேதநர்க்குஜ்ஞாநத்தாலே ஹ்ருதயசைதில்யம் பிறக்குமாபோலே, இவைகளுக்கும் அவ்வர்த்தம் எல்லார்க்கும் தோற்றும்படியென்றபடி. "கூப்பும்" என்றது—மெல்லொத்தாயிருக்கிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, நின்றநின்றவீப்ஸையாலே பலவிடங்களில் நிற்கைக்குஹேதுவை ப்ரமாணமுகேந வருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு அர்த்தமருளுகிருர் (ஶ்ரிய:பதியித்யாதி). (௧௦)

மூ.—குழலிருண்டு சுருண்டேறி யகுஞ்சிக்
கோவிந்தனுடைய கோமளவாயில்
குழல்முழஞ்சுகளினூடு குமிழ்த்துக்
கொழித்திழிந்த வமுதப்புனல்தன்னைக்
குழல்முழவம்விளம்பும் புதுவைக்கோன்
விட்டுசித்தன் விரித்ததமிழ்வல்லார்
குழலைவென்றகுளிர்வாயினராகிச்
சாதுகோட்டியுட் கொள்ளப்படுவாரே. (கக)
பெரியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ம்படியர் போலவும், மகிழ்ந்து துடர்ந்து விடாத தேவஜாதிபோல வும், குழலோசைவழியே வந்து இரண்டுபாடும் துலுங்காத ம்ருக ஜாதிபோலவும், கூடுதுறந்து வந்து படுகாடு கிடந்த பக்ஷிஜாதி போலவும், கத்யாகதிகளால் வந்த யோக்யதா பாவத்தாலே குழ லோசைவழியே ஆஶ்ரயத்தளவும் செல்லப்பெறுமல் ஈடுபடுவது. இரக்கம் - ஈடுபாடு. "உலாவியுலாவி நின்றாகின குழலோசைவ ழியே அவன் நின்ற பக்கம் நோக்கித்தாளும் தடக்கையும் கூப்பிப் பணிவாரைப்போலே,தாழ்ந்த கொம்புகளும் தன்னிலே குவியாநி ன்றன; "அவை செய்யும் குணமே" என்றுஶ்சர்யப்படுகிறுர். இசை வழியே கல்லுருகா நின்ருல் மரமுருகச்சொல்லவேணுமோ?.

இத்தால் "தேவாதிபதார்த்தங்களில் ஆசார்ய வசநத்துக்கு உருகாதாரில்லை" என்றதாயிற்று. பிள்ளைலோகாசார்யர், பெரு மாள் "உம்மாடன்வயமுள்ளார்க்கெல்லாம் நம்வீடு கொடுக்கக் குறையில்லை" என்று திருவுள்ளமான பின்பு, "தூரஸ்த்தமான வ்ரு க்ஷங்களை யெல்லாம் கடாக்ஷிப்பது,ஆஸந்நமான வ்ருக்ஷங்களை யெ ல்லாம் திருக்கைகளாலே ஸ்பர்ஶாதிகளை உண்டாக்குவது. நித்ய ஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் தம்மோடே அந்வயமுண்டாம்படி செய்தருளினர்" என்று ப்ரஸித்தமிறே.

நின்று குழலூதினவழியேஅவன் நின்றநின்றபார்ஶ்வங்களைநோக்கி, அஞ்ஜலிசெய்வாரைப்போலேதாழ்ந்தகொம்புகளைக்குவியாநிற்கும் (அவைசெய்யும் குணமே) "அவைசெய்த குணமிருந்தபடி யென் றுன்" ! என்று ஆஶ்சர்யப்படுகிறுர். .... (௧0)

அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றூர்க்குப்பலம் சொல் லித் தலைக்கட்டுகிறுர்.

அவ.—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப்பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

ஸ்வா.— (குழலித்யாதி) (இருண்டுசுருண்டு குழலேறிய குஞ்சிக்கோவிந்தனுடைய கோமளவாயில்) குழல்-சுருட்சி, இருள்-கருமை; குஞ்சி - மயிர்; ஏறிய - பொருந்திய. கோவிந்தன் - ஸுலபன். கோவிந்தன் கோமளவாய்- மஹார்க்கமான மாணிக்கம்போலே சிவந்த திருப்பவள மென்னுதல். நன்மையுடைத்தாய் விளங்காநின்றதென்னுதல்.(குழல் முழஞ்சுகளினூடுகுமிழ்த்துக்கொழித்திழிந்த வமுதப்புனல் தன்னைக்குழல்முழவவிளம்பும்) குழலினுடைய ஸுஷிகளூடே. சிறுதிவலைகளாய், ஸப்தத்வாரங்களாலே கிளம்பி இழிந்த வாகம்ருதப்புனல் தன்னை. அதில் கிளம்பின ஸ்வரவசநவ்யக்திகளினுடையவோசைதன்னை. "தன்னை" என்றத்தாலே இவைப்ரதிபத்திபண்ணிச் சொல்லுதலிலுண்டான வருமையும் தோன்றுகிறது.

(புதுவைக்கோன்) திருமாளிகைக்குநிர்வாஹகரானவாழ்வார். (விட்டுசித்தன்) வடபெருங் கோயிலுடையானுடைய சித்தத்திலே வர்த்திக்கிறவரென்னுதல்; தம்முடைய சித்தத்திலேஅவன்றன்னையுடையவரென்னுதல்.இதுவிறே, நாராயணபதத்தில் ஸமாஸத்வய

வ்யா;— (குழலித்யாதி) "சுருண்டிருண்ட குழல்தாழ்ந்த முகத்தான்"என்கிறபடியே திருநெற்றிப்ரதேசத்திலே தாழ்ந்ததிருக்குழலாலே இருண்டுசுருண்டு மேலேநெடுகவளர்ந்த கேசபாசத்தையுடையனாய், கோரக்ஷணபரனாயிருக்குமவனுடைய அழகிய திருப்பவளத்தில். (குழல்முழஞ்சித்யாதி) திருக்குழலில் துளைகளின்வழியே கிளர்ந்தெழுந்து அலையெறிந்துகுதித்த அம்ருதஜலத்தைக் குழலோசையாகச்சொன்ன. இத்தால் - குழலோசையினுடைய ப்ரவாஹமும் ரஸ்யதையுஞ் சொன்னபடி.

(புதுவைக்கோன் விட்டுசித்தன் விரித்த தமிழ்வல்லார்) ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வார், இதினுடைய

அரு;=பதினோராம்பாட்டு. (குழலித்யாதி) "கோமள" என்றதினர்த்தம் (அழகிய) என்றது. "முழஞ்சுகளினூடு" என்றதினர்த்தம்(துளைகளின் வழியே) என்றது. "விளம்பும்" என்றதினர்த்தம் (சொன்ன) என்றது.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

த்தாலும் தோற்றுவதும்; இவர்தாம் தம்மளவில் ப்ரதிபத்தி பண்ணியிராமல், திருமாளிகையிலுள்ளா ரெல்லாரும் ஓதி, ஓது வித்தறியும்படியாக சிஷ்யாசார்யக்ரமத்தைவிரித்த தமிழ்வல்லார். "குழல்" என்றதுவ்யாஜமிறே. இத்தைஸாப்பிப்ராயமாகவல்லார். (குழலை வென்ற குளிர்வாயினராகி) குழலில் ஸ்வரவசந வ்யக்திக ளால் வந்த குளிர்ச்சியும் உஷ்ணமென்னும்படி குளிர்ந்த ம்ருதுபா ஷிகளாகி.(சாது கோட்டியுட்கொள்ளப்படுவாரே) ஸதாசார்யோப தேச பாரதந்த்ர்ய தத்பரரானவர்களுடைய திரளுக்குள்ளே கொள் ளும்படி அங்கீக்ருதராவர்.

(சாதுகோட்டிப்படுவாரே) அவர்களுடைய ஸமீபத்திலே சென்றுவிறே இவர்களுடைய ஸத்பாவம். (சாதுகோட்டிகொள் ளப்படுவாரே) அவர்களங்கீகரித்தாலிறே இவர்களதிகாரிகளாவது. (சாதுகோட்டியுட்கொள்ளப்படுவாரே) இக்கூட்டம் பிரிந்து போ ய்த்தாந்தாம் திருமாளிகையிலே புகுந்தாலும், இவர்கள் நெஞ்சால் மறக்கமாட்டாமல் கொண்டாடுவதும் இவர்களதிகாரபாகமிறே.

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும்பத்து ஆறும்திருமொழி முற்றிற்று.

வைபவத்தை விஸ்தரேணப்ரதிபாதித்த த்ராவிடபாஷைகளான வித்தை ஸாபிப்ராயமாக வல்லவர்கள். (குழலைவென்ற குளிர் வாயினராகி) திருக்குழலோசையினுடைய குளிர்த்தியையும் கீழ்ப் படுத்தித்தான்மேலாம்படி குளிர்ந்த வ்யவஹாரத்தை யுடையராய். (சாதுகோட்டியுள் கொள்ளப்படுவாரே) ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திரளி லேப்புகுந்தால் அவர்கள் ஸாதரமாகப் பரிக்ரஹிக்கும் படியா வர்கள். .... (௧௧)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும்பத்து ஆறும் திருமொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றும்பத்து ஏழாம்திருமொழி
ஐயபுழுதி ப்ரவேசம்.

அவ;—இப்படி ஸதாசார்ய பரதந்த்ரரானவர்களை அந்தஸஜாதீயர்முகத்தாலும்,ஈஶ்வரனுடையவ்யாமோஹப்ராவண்யாதிசயத்தாலும்,இவர்கள்தங்களுக்குஅவன்பக்கல்பிறந்த ப்ராவண்யாதிசயத்தாலும் மீட்க்வரிதாய்த்தோன்றுகையாலும்,மீளாதபோதுவருமவத்யத்தாலும், அபாயபாஹுள்யத்தாலும் ஹிதகாமனுமாய், பரமக்ருபாளுவுமானவாசார்யன்போரவெறுத்தருளிச் செய்கிறபாசுரத்தை அந்யாபதேசவ்யாஜத்தாலே அருளிச்செய்கிறாரித் திருமொழியில்.

ஐயபுழுதி ப்ரவேசம்.

அவ;-(க) "போகத்தில் வழுவாத புதுவையர்கோன்" என்கிறபடியே திருவவதார ஸமயமேதொடங்கி க்ருஷ்ணாவதார குணசேஷ்டிதங்களை யொன்றொழியாமல் அநுபவித்துக்கொண்டு போந்தார்-கீழ்; மற்றுள்ளவாழ்வார்களைக் குமிழ்நீருண்ணப்பண்ணும் அவனுடைய ஸௌந்தர்யமாகிற ஆழங்கால்தானே மேடாய்த்தரித்துநின்று மங்களாசாஸநம்பண்ணிப்போரும் ஸ்வபாவரானவிவர், இப்போது அவர்களைப்போலே அவனை யநுபவிக்கவேணுமென்னுமாசைகிளர்ந்து, அவ்வாஸாநுரூபமாகக்கிட்டி அநுபவிக்கப் பெறாமையாலே தாமான தன்மையழிந்து,ஒரு கோபகந்யகாவஸ்த்தையை ப்ராபித்தாராய்,ஸ்வதசையை அந்யாபதேசத்தாலேபேசுகிறார்.

அரு;—ஐயபுழுதிப்ரவேசம். *வண்ணமாடங்கள்தொடங்கி இவ்வளவும் ஒருபேடிகையாக்கி வர்த்திஷ்யமாணமானவித்தோடே ஸங்கதியருளுகிறார்(போகத்தில் வழுவாதவித்யாதி).மற்றுமுள்ளவர்களைப்போலே ஸௌந்தர்யத்திலே ஈடுபட்டு அதுகிட்டப்பெறாமையால் நாயகநாயிகாபாவத்துடன் அநுபவிக்கை, இவர் ஸௌந்தர்யத்தில் கால்தாழாமல் தரித்திருந்து மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவராகையாலே சேரும்படிஎங்ஙனே யென்னவருளுகிறார்(மற்றுமுள்ளவித்யாதி). (குமிழ்நீருண்ணப்பண்ணும்) என்றது - அமிழப்பண்ணுமென்றபடி. (கோபகந்யகாவஸ்த்தையை ப்ராபித்தாராய்) என்றது - "பையரவணைப்பள்ளியானோடுகைவைத்து இவள்வரும்" என்றத்தைப்பற்ற.

அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறபடியை ப்பாட்டில் ப்ரமேயங்களைக் காட்டாநின்றுகொண்டு விவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி).

(க) ௩ா-தி-அ-௧௦.

மூ.—ஐயபுழுதி யுடம்பளைந்திவள் பேச்சு மலந்தலையாய்ச்
செய்யநூலின் சிற்றாடை செப்பனுடுக்கவும் வல்லளல்லள்
கையினிற் சிறுதூதையோ டிவள்முற்றில் பிரிந்துமிலள்
பையரவணைப் பள்ளியானொடு கைவத்திவள் வருமே. (க)

இதுதானே * பயிலுஞ் சுடரொளி, * நெடுமாற் கடிமை முதலாக இவ்வர்த்தம் வந்தவந்த விடங்களிலும் துல்யவிகல்ப மாகவும் சென்றதிறே. இதுதான் யோக ப்ரஷ்டர் ஊர்வசியை வர்ணிக்குமாபோலே யிருப்ப தொன்றிறே. இதுதான் அநு ப்ரவேசாந்வயசக்தியாலே வ்யவஸ்த்தித மாயிறே யிருப்பது. இதுதான் ஸாதாரணத்திலு முண்டிறே. ஆனாலுமது உபாஸகாநுக்ர ஹார்த்த மாகையாலே வ்யவஸ்த்தித மன்றிறே. .... *

ஸ்வா;—முதற்பாட்டு. (ஐயபுழுதி யித்யாதி). (ஐய) அழகாதல். அநந்வயமாதல். அநந்வயமானல் மணலைக்காட்டுமிறே.

அதாவது-பருவம் நிரம்புவதுக்கு முன்னே க்ருஷ்ணவிஷயத்திலே ப்ரவணையாகாநின்ற தன்மகளுடைய தசையைக்கண்ட திருத்தாயார், இவள்பருவத்தின் இளமையையும், இப்படியிருக்கச் செய்தே அவன் விஷயத்திலே ப்ரவணையாய் அவனோடே இவள் கலந்துவருகிறபடியையும், இதுக்கடி ஸஜாதீயைகளாய் தத்விஷயத்தில் ப்ரவணைகளாயிருக்கும் பாலைகளோடுண்டான ஸம்ஸர்க்கம் என்னுமத்தையும், இவள் லீலாவ்யாபாரத்திலே அந்வயிக்கிலும் அவனுடைய சிஹ்நங்களொழிய வேறொன்றறியாளானபடியையும், இவை எல்லாவற்றுக்கும் மூலமாகத் தோழிமார் இவளை வசீகரித்துக்கொண்டுபோய் அவன் பக்கலிலே அகப்படுத்தினபடியையும், இவள் தன்னுடைய ப்ராவண்ய ப்ரகாரங்களையும், இத்தைக்கண்ட பந்துவர்க்கமும் அந்யரும் சொல்லுகிற வார்த்தைகளையுமெல்லாம், ஸந்நிஹிதரைக்குறித்தும் தன்னிலேயும் பேசின பாசுரங்களாலே யருளிச்செய்கிறார். ... . *

வ்யா;—முதற்பாட்டு.(ஐயபுழுதியுடம்பளைந்து) அழகிய புழு.

அரு;— முதற்பாட்டு. (ஐயபுழுதியித்யாதி) "பையரவணைப் பள்ளியானோடு இவள் கைவைத்துவரும்" என்னத்தக்க பருவத்தவள் புழுதியளையக் கூடுமோவென்ன, "சிற்றாடைசெப்பனுடுக்கவும் வல்லளல்லள்" என்று

உடம்பெல்லாம் புழுதியாவானென் னென்றால், "விளையாடிப் புழுதியளைந்தேன்" என்று சொல்லலாமிறே. அது சொல்லாமல், "பந்து, கழல், அம்மானை" என்றாப்போலே சில வநந்வயபாஷணங்களைக் கேட்கையாலே "இவள் பேச்சு மலந்தலையாய்" என்கிறாள். "இவள்" என்று பருவத்தை யுறைக்கப் பார்க்கிறாள். "பேச்சும்" என்கிற அபியாலே இவளொப்பனை குலைந்து வந்த விச்ருதியையும் காட்டுகிறது. (செய்யநூலித்யாதி) சிவந்த நூலாலே சமைக்கப்பட்ட சிறியவாடை உடுக்கவும் வல்லளல்லள். (செப்பனுடுக்கவும் வல்லளல்லள்) அதாவது - அவயவாந்தரத்தில் வாசியறியாமல் சுற்றுகையும், மத்யமாங்கம் பேணிச்சுற்ற வறியாமையும். அபியாலே-செவ்விதாக உடுத்து விட்டாலும் பேணவறியா ளென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. (க) "பட்டுடுக்கும்" என்னக்கடவதிறே.

(கையினிலித்யாதி) விளையாடு சிறுதூதையும்சிறுசுளகும்கைவிடாதவள், கையில் இரண்டும் காண்கிறிலோம். இது இங்ஙனேயானபின்பு இவள் மாட்டாதது இல்லையிறே. க்ருஷ்ணனள வேயதியை யுடம்பெங்குமளைந்து; அதாவது - புழுதியிலேயிருந்து விளையாடுகையாலே சரீரமெல்லாம் புழுதியாலே வ்யாப்தமாயிருக்கை. (இவள்பேச்சுமலந்தலையாய்)"உடம்பெல்லாம் புழுதியாவானென்" என்றால் "விளையாடிப் புழுதியளைந்தேன்" என்றுசொல்லலாமிறே; அது சொல்லாமல்,"பந்து கழல் அம்மானை" என்றாப் போலே சில அநந்வித பாஷணங்களைப் பண்ணுகையாலே இவள்பேச்சும்கலங்கி. (செய்யவித்யாதி)சிவந்தநூலாலே சமைக்கப்பட்டசிறிய ஆடையை உடுக்கு மிடமறிந்து நன்றாகவுடுக்கவும் மாட்டாள்.

(கையினிலித்யாதி) விளையாடுகலமாய்க்கொண்டு கையிலிருக்கும் மணற்சோறுக்கும் சிறு தூதையும் மணற்கொழிக்கும் சிறுசுளகும் இவள் விடுவதும் செய்திலள். இவள்பருவமிது. (பையரவித்

சொல்லும்படி பாலையாய் விளையாடுகையாலே கூடுமென்கிறார் (அதாவதித்யாதி) பேச்சுக்கலங்குகைக்கு ப்ரஸக்தி பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (உடம்பெல்லாமித்யாதி).

(சிறுதூதை) சின்னபானை. (இவள்பருவமிது) என்றதுக்கு (கைகலந்து வாராநின்றாள்) என்றத்தோடந்வயம். ... ... (க)

(க) தி-௫-௧௧.

ன்றிக்கே, அழகிய திருவநந்தாழ்வான் மேலே பள்ளி கொள்ளுகிற க்ஷீராப்தி நாதனளவும் சென்று க்ருதஸங்கேதியாய், பூர்வஸம்ருதி தலை யெடுத்து வரவும் வல்லளென்று தோற்றுநின்றது. அபி - பரத்வத்தளவும் காட்டுமிறே.

இத்தால்தேஹதாரண ஹேதுவாக பி(ஞ)ந்ந விஷயக்ரஹணத்தாலே பி(ஞ)ந்நப்ரகாசத்வாரேந்த்ரியரஸமொழிந்த விஷயேந்த்ரிய போகமிறேத்யஜிக்கலாவது. ப்ராப்த விஷய தோஷமுண்டானால் இந்த்ரியங்களும் தேஹமும் போரச் சேருமிறே. ஆனால் அது தன்னை ஆசார்ய முகத்தால்சொல்லாதே அந்யபரமாகச்சிலவற்றைச்சொல்லலாமோ வென்னில்; அவன்தான் ப்ராப்தவிஷயதோஷத்தால் வருமவையும் தூரதஃ பரிஹரணீய மென்றிறே சொல்லிவைப்பதும்; அதுக்கஞ்சி அந்யபரமாய் அநந்வயங்களுமானவற்றைச் சொல்லியாகிலும் தத்காலோசித மாகப் பிழைக்கவும் வேணுமிறே. ஞாலமுண்ட வண்ணத்தைத் தான் பலகாலும் சொல்லிச் "சொன்னேனே" என்றஞ்ச வேண்டும்படியிறே அம்மனை சூழ்ச்சி யிருப்பது. இதுதான் பக்திரூபா பந்நஜ்ஞாநம்கைவந்தார்வார்த்தையிறே.

இதுக்கெல்லாம் ஸம்ஸ்கார மெங்கே. விஷயாநுரூபம் ஸ்வரூபமென்று, நிர்ணயித்து சேஷத்வாநுரூபஸ்வரூபத்தை அந்த பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தாலே மறைக்கவல்ல பரிபாக முண்டோவென்று தோற்றுகிறது. விஷயதோஷபோக முண்டானாலும் லீலாரஸபோகோபகரணங்களாகவிறே இவள் புத்திபண்ணுவது. லீலோபகரணங்கள் போகோபகரணங்களோடே அவன் தன்னையுமொன்றாகவிறே ப்ரதிபத்திபண்ணியிருப்பது.(க)"உக்கமும் தட்டொளியும்" என்றவைமுதலான உபகரணங்களோடே அவன் தன்னையும் கூட்டித்தரவேணுமென்றதிறே. அன்றியே ஸ்வரூபவிவேகோபகரணத்தையும் உண்ணுஞ்சோற்றில் வ்யாவ்ருத்தியாகவுமாம். இரண்டிடத்திலும் கைவைத்து என்னையுமவனையும் சேர்க்கிற ப்ரகாரமெங்ஙனேயோ தான். ... ... (க)

யாதி) (உ) "அரவணையாயாயறே" என்னும்படி திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாக வுடையவனோடே இவள் கைகலந்து வாரா நின்றாள். .... (க)

(க) திருப்பா-உ0 (உ) உ-உ-க.

௬,—வாயில்பல்லுமெழுந்தில மயிரும்முடி கூடிற்றில
சாய்விலாதகுறுந்தலைச் சிலபிள்ளைகளோடிணங்கித்
தீயிணக்கிணங் காடிவந்திவள்தன்னன்ன செம்மை சொல்லி
மாயன் மாமணிவண்ணன்மேலிவள் மாலுறுகின்றளே. (௨)

ஸ்வா.—இரண்டாம்பாட்டு. இவள் சொலவும் செயலும்மிகவும் வேறுபட்டிரா நின்றதீயென்கிறள்.

ஸ்வா.—(வாயித்யாதி) "வாயில்பல்" என்றது - முன்வாயில் பல்லென்றபடி. அதுவிறே முற்படத்தோற்றுவது. (மயிரும்முடி கூடிற்றில) மயிரும்சேர்ந்து முடிக்கக்கூடிற்றில. (சாய்விலாதகுறுந்தலைச் சிலபிள்ளைகளோடிணங்கி) தாய்க்கடங்காமையிலே தலைநிற்கவல்ல சிறுப்பெண்பிள்ளைகளோடிணங்கி. (தீயிணக்கிணங்காடிவந்து) ஜாத்யுசிதமல்லாதவிளையாட்டிலே நெஞ்சுபொருந்தி;அவன் ஸௌந்தர்யத்திலே போக்யபுத்திபண்ணிவந்து. அதிலே முதிர நடத்திவந்து.

வ்யா,—இரண்டாம்பாட்டு. (வாயிற்பல்லுமெழுந்தில) வாயில் பல்லும் முளைத்தன வில்லை. இத்தால் - பெற்றதாயாகையாலே,இவளை அத்யந்த சிசுவாகநினைத்துச் சொல்லுகிறள். (மயிரும் முடி கூடிற்றில) மயிரும் சேர்த்து முடிக்கலாம்படிகூடினவில்லை. (சாய்வித்யாதி) சாய்வு - ஒடுக்கம். தாய்க்கடங்காதே தண்மையில் தலைநின்ற சில பெண்பிள்ளைகளோடே கூடி. (தீயிணக்கிணங்காடிவந்து) பொல்லாத இணக்கத்தோடே இணங்கிவந்து. அதாவது தன்னோடு கலந்துவந்தாரைத் தாய்க்கீழடங்காதபடிதலச்கறுக்கும் விஷயத்தோடே கலந்துவந்தென்கை.

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு, (வாயிலித்யாதி) "மாலுறுகின்றள்" என்று சொல்லத்தக்கவளை "பல்லுமெழுந்தில" என்றல்; இது மெய்க்கொள்ளும்படி யெங்ஙனே யென்னவருளுகிறர் (இத்தாலித்யாதி). "சாய்விலாத" என்றதின்பலிதம் (தாய்க்கடங்காதே) என்றது. "குறுந்தலை" என்றதினர்த்தம் (தண்மையில் தலைநின்ற) என்றது. அதாவது-தூர்வ்யாபாரத்திலேஶ்ரேஷ்டர்களென்றபடி.(பொல்லாத விணக்கத்தோடே) என்றது - தாய்வேறு கன்றுவேறுக்கும் ஸ்வபாவனுய் ஸம்ஶ்லேஷவிஷயமான க்ருஷ்ணனேடே யென்றபடி. (தலக்கறுக்கும் உறவறுக்குமென்றபடி.

(இவள்) அம்மே இதிறே பருவம். (தன்னன்ன செம்மை சொல்லி) தன்செயலுக்குத் தகுதியான செவ்வைக்கேட்டைச்செவ்வையாகத்தானே ப்ரதிபத்திபண்ணிச் சொல்லிச்சொல்லி, (மாயன் மாமணிவண்ணன்மேல்) இவளை இப்படி அநந்வயமாகப் பேசுவிக்க வல்ல ஆஶ்சர்யத்தையுடையவன்; இதுதான்விளைத்ததும் மேலீடான வடிவழகைக் காட்டியிறே. (இவள் மாலுறுகின்றாளே) அவன் இவள்மேலே மாலுறுகையிறே கர்தவ்யம்; அது காணுந்தொழிந்தால் இவள் பக்கல் எனக்குண்டான ஆபிமாநிகப்ராந்திதானொழியவுமாமிறே. இவள் பக்கல் தோஷகுணஹாநிகள் மிகமிக, இவள்பக்கல் எனக்குண்டான வ்யாமோஹமும் மிகுந்து செல்லுமத்தனையோதான்.

இத்தால் பூர்வவ்யவஸாயலேசாங்குரமும் இவள்வாக்மித்வத்தில் காண்கிறிலோம், மதியெல்லா முள் கலங்குகையாலே நாநாவிஷயஸாபேக்ஷமான நாநாரூபப்ரபத்திகளும் ஏகவிஷய நிகமநமாம்படி கூடிற்றில்லை, (க)"மொய்பூங்குழற்குறிய" என்னுமாபோலே; ஸதாசார்யன் கையிலு மடங்காமையிலேநிலைநின்று "நின்றேம்" என்கிறதுதன்னையுமறியாத சிறுமையுடையரான பாதந்த்ரரோடே ஸஹவாஸம் செய்து, அவர்கள் கொண்டுபோய் அவனோடே சேர்கக, அவன் நல்லிணக்கின்றியிலே தீயிணக்கிலே சேர்த்து ஸ்வ

(இவள் தன்னன்ன செம்மைசொல்லி) இப்படி செய்துவந்த இவள், தன்னோடொத்த செவ்வையைச் சொல்லி. அதாவது - "இத்தனைபோது எங்கேபோனாய்? ஆரோடிணங்கிவந்தாய்'? என்றால், உண்மை சொல்லுகையன்றிக்கே, தன்னுடைய க்ருத்ரிமாநுகுணமாகச்சில குடிலோக்திகளைச் செவ்வைபோலேசொல்லி யென்கை. (மாயன் மாமணிவண்ணன்மேல்) ஆஶ்சர்யமான குணசேஷ்டிதங்களையும் நீலரத்நம்போன்ற வடிவையுமுடையவன் விஷயத்திலே. (இவள் மாலுறுகின்றாளே) இப்படி செம்மைசொன்னவிவள், அதுக்குச்சேராதபடி அவன் குணசேஷ்டிதங்களைச் சொல்லுவது வடிவழகைச் சொல்லுவதாய்க்கொண்டு பிச்சேறுநின்றாள்.

"தன்னன்ன" என்றதினர்த்தம்-(தன்னோடொத்த) என்றது. "மா" என்றுகருப்பாக விவக்ஷித்தர்த்தம் (நீலரத்நமித்யாதி).... ... ...(உ)

(க) திருவி-

மூ.—பொங்குவெண்மணற்கொண்டுசிற்றிலு முற்றத்திழைக்கலுறில்
சங்குசக்கரந்தண்டு வாள் வில்லுமல்லதிழைக்கலுறாள்
கொங்கையின்னம்குவிந்தெழுந்திலகோவிந்தனோடிவளைச்
சங்கையாகி யென்னுள்ளம்நாடொறுந்தட்டுளுப்பாகின்றதே.

ரூபாநுரூபமான போக்ய போக்த்ருவர்க்கங்களை மாறும்படியான ருசியிலே அவகாஹிப்பிக்க, அதிலே நெஞ்சு பொருந்து வந்த வேறுபாடு ஆஸ்ரயத்தில் பொருந்தாமை தோன்றியிருக்கச்செய்தேயும், அதுக்குத்தகுதியான வ்யாபாரங்களை ஸ்வரூபமாகச்சொல்லிச் சொல்லி, ஸதாசார்ய பரதந்த்ரையான இவளை யிப்படி யிப்படி ப்ரமிக்கும்படி பண்ணின ஆஸ்சர்ய சக்தியுக்தனுடைய ஸௌந்தர்யத்திலே காணும் இவள் வ்யாமோஹம் மிகுந்து செல்லுகிறதென்று, ஸதாசார்யனானவன் ஸச்சிஷ்யனை நியமிக்க, அதிலே கருதினவனே, ஸப்ரஹ்மசாரிகள் தங்களோடே சேர்த்து பகவத்விஷயத்திலே மூட்ட, மூட்டின ப்ரகாரங்களைப் பல யல ப்ரகாரங்களாலுமறிந்த ஆசார்யனானவன், பரிபாகம் பிறப்பதற்கு முன்னேமூட்டினவர்களையும், மூண்ட சிஷ்யனையும் கர்ஹிக்கிறானைச் செல்லுகிறது. (உ)

அவ;—மூன்றாம்பாட்டு. சங்கை ப்ரத்யக்ஷம்போலே தோற்றாநின்றதென்கிறாள் இப்பாட்டில்.

ஸ்வா.—(பொங்கித்யாதி) முன்னே "கைவைத்து இவள் வரும்" என்றும், "மாலுறுகின்றாளே" என்றும், சொல்லிப்போந்தவையெல்லாம் இவள் சிற்றிலிலேப்ரத்யக்ஷமாகா நின்றதிறே. (க)"வண்டல்நுண்மணல்"(உ) "எக்கலிடுநுண்மணல்"என்னுமாபோலேயும் தாவள்யத்தையும் சுத்தியையு முடைத்தான மணலைக்கொண்டு.

வ்யா;—மூன்றாம்பாட்டு. (பொங்கித்யாதி) "புறம்பே போய் * தீயிணக்கிணங்காடாதே முற்றத்திலே யிருந்து விளையாடு" என்று நான் நியமித்து வைத்தால், வண்ட லிட்டதாலகயாலே நுண்ணியதாய் வெளுத்திருக்கிற மணலைகொண்டு முற்றத்திலே

அரு;—மூன்றாம்பாட்டு. (பொங்கித்யாதி) மாமணிவண்ணன்மேலே மாலேறினவிவள் சிற்றிலிழைக்கைக்குப்ரஸக்தியென்னென்னவருளுகிறார் (புறம்பேயித்யாதி), "பொங்கு" என்றதுக்கர்த்தம் (வண்டலித்யாதி). (வண்டலிட்டது) என்றது - நீராலே கொழிக்கப்பட்டதென்றபடி. (நியமித்துவைத்

(க) நா-தி-உ- (உ)

(முற்றத்துச்சிற்றி லிழைக்கலுறில்) முற்றத்திலே கொட்டகமிடுகையிலே ஒருப்படில். (இடில்) சங்கை பரிஹரிக்கைக்காக வொருப்படில். சங்கை பரிஹரிக்கிறதும் தன் நினைவாலேயிறே. (சங்கும்) * மடுத்தூதியசங்கும். (சக்கரமும்) * அருளார் திருச்சக்கரமும். (தண்டு) * அருளென்னும்தண்டும். (வாள்) * நாந்தகமென்னுமொண்வாள். (வில்) * நாணொலிச்சார்ங்க மென்னும் வில்; இவை முதலான அஸாதாரணசிஹ்நங்களைத் "தன் பருவத்தார்க்குதவினவை" என்று இழைக்குமதொழிய, வேறுதானும் நானும்போந்த ஸ்வரூபாநுரூபப்ராவண்யமும் இழைக்கலுறுள். தன்னுடையபூர்வாவஸ்த்தையையும்,உபகாரஸ்ம்ருதியையும்நினைக்கிலிறே இழைக்கலாவது. (உறில்) என்கிற யதி (ஆ) யாலே-ஸ்தப்த்தை (ஜ) யாய் நிற்றல், சில அநந்வய பாஷணங்களைச் சொல்லுதல் செய்யுமென்னுமிடமும் தோற்றுகிறது.

(கொங்கையின்னம் குவிந்தெழுந்தில) முலைகளானவை வாசிதோன்றினவில்லை, ஒருவெளுப்பானதொழிய. (க) " ஓமுழுமுலை முற்றும் போந்தில" என்னக்கடவதிறே. இவள் தான் யுவதியானும் தாயார்க்குஇவளுடைய சைசவமிறேதோற்றுவது. (கோகொட்டகமிட வொருப்பட்டாளாகில். (உறில்) என்கையாலே இதில் இவளுக்கு மநஸ்ஸில்லாமையும்தன்னுடைய நிர்ப்பந்தத்துக்காகச் செய்கிறதித்தனை யென்னுமதும் தோற்றச்சொல்லுகிறுள். (சங்கித்யாதி) அவனுக்கு அஸாதாரணசிஹ்நமாய், அழகுக்கும் விரோதிநிரஸநத்துக்கு முடலாயிருக்கும் ஸ்ரீபஞ்சாயுதமுமொழிய வேறென்று இடநினையாள்.

(கொங்கை யின்னம் குவிந்தெழுந்தில) (க) "முலையோ முழு முற்றும் போந்தில" என்கிறபடியே முலைகளானவை ஆண்முலைக்கும் பெண்முலைக்கும்வாசிதோற்ற முகம்திரண்டுகிளர்ந்தனவில்லை இவள்தான் யுவதியானும் தாயார்க்கு இவளுடைய சைசவமிறே

தால்) என்று கூட்டிச்சொன்னதென் கொண்டென்னவருளுகிறுர்) உறிலென்கையாலேயித்யாதி).இந்தயதி(ஆ)சப்தத்தாலே கூடடிஞேமென்றுகருத்து.

"கொங்கையின்னமெழுந்தில" என்னவமைந்திருக்க "குவிந்தில" என்றும் சொன்னதுக்கு ஸத்ருஷ்டார்ந்தமாகத் தாத்பர்யமருளுகிறுர்(முலையோவித்

(க) திருவி-

விந்தனோடிவளைச் சங்கையாகி) அத்யந்தம் ஸௌலபனாய் ரக்ஷகனானவனோடே ரக்ஷ்யமாகவும் ஸௌலபையாகவும் மாட்டாத இவளை ஸம்ஸ்லிஷ்டையாக ஸம்ஸயித்து. (என்னுள்ளம் நாடொறும் தட்டுளுப்பாகின்றதே) என்னுடைய மநஸ்ஸானது நாள்தோறும் தடுமாறிச் செல்லாநின்றது. (தட்டுளுப்பு) தடுமாற்றம். அன்றியே, ஜலபாத்ரகதமான லவணம்போலே கரையுமென்னுதல். அன்றியே (தட்டுளுப்பு) உளுவுடைய மரத்தை உளுப்பென்றதாய், அம்மரத்தைத் தட்டுந்தோறும் சிதிலமாமாபோலே யென்னுதல்.

இத்தால், விஷயங்களில் கிளம்பி ப்ரகாசிக்கிற இந்த்ரியங்களை உபகரணமாக்கிக் கொண்டு * பின்னானார் வணங்கும் ப்ரதமபதத்திலே நின்று நினைக்கப்புக்காளாகில், அவளிலுங்காட்டில் அவனுக்கு அநந்யார்ஹரான மத்யமபதத்வய நிஷ்ட்டையையும் சரமபதத்வய நிஷ்ட்டையையு முடையவர்களை உத்தேஸ்யராக த்ரிவித கரணத்தாலும்ப்ரதிபத்திபண்ணி, சேஷத்வாநுரூபமாக, பாரதந்த்ரையான தன்னையும், இவ்வர்த்தத்தை உபதேசித்த வென்னையும், இத்தால் வந்த உபகாரஸ்ம்ருதியையும் ப்ரதிபத்தி பண்ணவிட்டால் "ஸந்தேஹமும் ஈடுபாடும்போனாலாகாதோ" என்று ஆசார்யன் மிகவும் வெறுத்தானென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. இதுக்கெல்

தோற்றுவது. (கோவிந்தனோடிவளைச் சங்கையாகி) பசுக்களோடும் பொருந்திவர்த்திக்கும் நீர்மையையுடையனானவனோடே இவளுக்குக் கலவியுண்டாகவேணுமென்று சங்கித்து. (என்னுள்ளம் நாடொறும் தட்டுளுப்பாகின்றதே) என்னுடைய மநஸ்ஸானது நாள்தோறும் தடுமாறிச்செல்லா நின்றது; இவளுடைய ஸைஸவத்தைப் பார்த்தவாறே "உண்டு" என்னப்போகிறதில்லை; இவளுடைய செயல்களைப்பார்த்தவாறே இல்லையென்னப்போகிறதில்லை. ஆகையால், இன்னதென்று நிர்ணயிக்கமாட்டாமல் என்னுடைய ஹ்ருதயமானது தடுமாறுநின்றதென்கை. தட்டுளுப்பு - தடுமாற்றம். .... (௩)

யாதி). தடுமாறிச் செல்லும் ப்ரகாரத்தை "கொங்கையின்னம் குவிந்தெழுந்தில" என்றதையும், சங்கு சக்கரமித்யாதியையும் கடாக்ஷித்து உபபாதிக்கிறார் (இவளுடைய வித்யாதி). (௩)

மூ.—

ஏழைபேதையோர் பாலகன் வந்தென்பெண்மகளை யிள்கித்
தோழிமார்பலர் கொண்டுபோய்ச் செய்தசூழ்ச்சியை யார்க்குரைக்
ஆழியானென்னு மாழமோழையிற் பாய்ச்சியகப்படுத்தி [கேன்.
மூழையுப்பறியாதவென்னும் மூதுரையுமிலளே. (ச)

லாம்; பரிபாகமெங்கே. நாநாவான பக்தி விசேஷங்களெல்லா மொருத்தலேத்தாலிறே பக்திவிசேஷம் தானுண்டாவது. "இன்னம்" என்கையாலே சேதநனிலும் ஈஸ்வரனிலுங்காட்டில்பரிபாக ஸாபேக்ஷன் ஆசார்யனென்றுதோற்றுகிறது.

"கொங்கையின்னம் குவிந்தெழுந்திலபொங்கு வெண்மணல் கொண்டு சிற்றிலும் முற்றத்திழைக்கலுறில், சங்குசக்கரம் தண்டு வாள் வில்லுமல்லதிழைக்கலுறாள். கோவிந்தனோடு இவளைச் சங்கையாகி" என்றந்வயம். .... (ந)

அவ,—நாலாம்பாட்டு; இப்பாட்டால், தத்துல்யரான அநுகூலஜநங்களை வெறுத்தபாசுரத்தைத் தோழிமார்மேலேவைத்து அருளிச்செய்கிறார்.

ஸ்வா.—(ஏழையித்யாதி) பற்றித்து விடமாட்டாத சபலை. இது சபலபாவமென்னுமறியாதவள். (பேதை) தான் பற்றினவன் தன்னை விட்டாலும் தான் விடமாட்டாமையிறேசபலபாவமாவது. (என் துணை) "தன் துணை" என்றதிறேஏழைத்தனமாவது. (ஓர்பாலகன்) அத்விதீயமானபிள்ளைத்தனத்தை யுடையவன். (வந்தென்

வ்யா;—நான்காம்பாட்டு. (ஏழை) நல்லதுகண்டால் விடமாட்டாத சபலை. (பேதை) மேல்விளைவது நிரூபிக்கத்தக்க வறிவில்லாதவள். (ஓர் பாலகன்) இரண்டுக்குமடியான பருவத்தின் இள

அரு;—நாலாம் பாட்டு. (ஏழையித்யாதி) "ஏழை" என்றும், "பேதை" என்றும்-தீந விஷயத்தில் ப்ரயோகம் காண்கையாலே பௌநருக்த்யம்வாராமைக்காக வர்த்தபேதம் காட்டுகிறார் (நல்லதித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே, தீநர்க்கு சாபல்யமும் மேல்வரும் நன்மைதீமைகளும் தெரியாதிறே யென்று கருத்து. "ஓர்" என்றதுக்கு அத்விதீய மென்று சப்தார்த்தமாய், அதுக்குப் பலிதார்த்தம் (இரண்டுக்கு மடியான) என்றது. "ஆண்பெண்" என்கிற விசேஷ மறப் புச்சைப் பசும் பிள்ளையைப் பாலகனென்று லோகவ்யவஹாரமுண்டென்று திருவுள்ளம் பற்றி யருளுகிறார் (பருவத்தினிளமையையு

பெண்மகளை) என்பெண்மகளை வந்துகிட்டி. (இள்கி) எத்திஸ்பர் ஶித்து. (தோழிமார் பலர்கொண்டுபோய்) "தோழிமார் நால்வர் ஐவர் பதின்மர்" என்னுமளவன்றே; அநேகர். இவர்களெத்திக் கொண்டுபோய். (செய்த சூழ்ச்சியை யார்க்குரைக்கேன்) க்ரியாபர்யந்தமாகச்செய்த க்ருத்ரிம வ்யாபாரங்களை - யாருக்குச் சொல்லு வேன்.

(ஆழியானென்னு மாழமோழையில்பாய்ச்சியகப்படுத்தி) க்ஷீராப்தியிலே கண்வளருகிறவனென்னுதல். * கருதுமிடம்பொருகிற திருவாழியை யுடையவனென்னுதல்; ஆஶ்ரித விஷயத்தில் செய்ய நினைத்திருக்குமவை துரவகாஹமாயிருக்கையாலே ஒருவராலும் பரிச்சேதிக்க வொண்ணாதவனென்னுதல். (என்னும்) இப்படி, பிள்ளை கொல்லிமடு வென்னும் ப்ரஸித்தியை யுடைத்தான (ஆழமோழை) சுழியும் குமிழியும் கிளம்பும்படியாழ்ந்தமடு. ப்ரவாஹத்திலே சுழி; தேக்கத்தில்குமிழி; இப்படிப்பட்டவற்றுக்குள்ளே

மையையுடையவள். (என் பெண்மகளை) இப்படியிருக்கிற வென் பெண்பிள்ளையை. (தோழிமார் பலர் - வந்து-† இள்கி - கொண்டு போய்)தோழிமாரனேகராக வந்து "விளையாடப்போரு" என்றுஎத்தி, கூடக்கொண்டுபோய்.

(ஆழியானென்னு மாழமோழையிற்பாய்ச்சியகப்படுத்தி- செய்தசூழ்ச்சியை யார்க்குரைக்கேன்) (க) "அணியாராழி" என்கிறபடியே ஸர்வாபரணங்களும் தானேயாகப்போரும்படியான திருவாழியையுடையவனென்று ப்ரஸித்தமாய், ஒருவராலும் நிலைகொள்ளவொண்ணாதபடியிருப்பதாய், அகப்பட்டாரை உள்வாங்கிக்கொள்ளும்

டையவள்) என்று. அந்வயமுகேந ப்ரதீகம் க்ரஹித்துச் சப்தார்த்த மருளுகிறார் (தோழிமாரித்யாதி). "இள்கி" என்றதினர்த்தம் (விளையாடப் போரு வென்றெத்தி) என்றது; போருவா வென்றபடி. (எத்தி) வஞ்சித்து.

மற்றை ஆயுதா உபகரணங்களிருக்க, திருவாழியை யிட்டு நிரூபிக்கையாலே பலிதார்த்தத்தை ப்ரமாணமுகேந காட்டுகிறார் (அணியாரித்யாதி)."என்னும்" என்றதினர்த்தம் (ப்ரஸித்தமாய்) என்றது. "ஆழ" என்றதுக்கர்த்தம் (ஒருவராலே யித்யாதி). "மோழை" என்றதினர்த்தம் (அகப்பட்டாரை

(க) தி-வாய்-அ-௩-௬. † (பா) எள்கி.

முழுத்தித் தரைப்படுத்தி. (மூழையுப்பறியாத) உப்பறியாதமூழை. நித்யமாக வளர்ந்தாலும் அதில் ரஸமறியாதமூழை. (என்னும் மூதுரை) பழையதாகமுன்னோர் சொல்லிப்போருகிற ப்ரஸித்தியுமிலளே.

"ஏழைபேதை மூழையுப்பறியாத வம்மூதுரையுமிலளென்னு மென் பெண்மகளைத் தோழிமார் பலர்வந்திள்கிக்கொண்டுபோய், ஆழிபானோர் பாலகனென்னு மாழமோழையில் பாய்ச்சியகப்படுத்திச் செய்த சூழ்ச்சியை யார்க்குரைக்கேன்" என்றந்வயம்.

இத்தால் ஸதாசார்யனானவன் எல்லாவவஸ்த்தையிலும் சிஷ்யன் தவறுதல் கண்டாலும் கைவிடமாட்டானென்னுமாகாரம் தோன்றுகிறது; "ஏழை" என்கையாலே. அந்த ஏழைத்தனத்தை உபபாதிக்கிறதுமேல். அதாவது - ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வ போக்

கிழாறுபோலேயிருக்கிற விஷயத்திலே உள்ளூறத்தள்ளியகப்படும்படி பண்ணிச்செய்த க்ருத்ரிமவ்யாபாரத்தை யார்க்குச் சொல்லுவேன்.

(மூழையித்யாதி) இவள்படி பார்த்தால், "முகந்துபரிமாறுகிற மூழையானது தாமுகக்கிற பதார்த்தத்தின் ரஸமறியாது" என்னும் இந்த மூதுரையும் தன்பக்கல் இல்லாதவள்கிடீர். அதாவது- தாங்கள் கலந்து பரிமாறுகிற விஷயத்தின் ரஸமறியாதாரையும் "உப்பறியாமூழை" என்று லோகம் சொல்லும் பழமொழிக்கும் யோக்யதை யில்லாதவள் காணுமிவள். "இப்படியிருக்கிற விவளை இவர்கள் இவ்விஷயத்திலே கொண்டுபோய் அகப்படுத்தி மற்றொன்றறியாதபடியாக்குவதே!" என்று தன்னிலேநொந்துசொல்லுகிறாள். ... . (ச)

யித்யாதி). "பாய்ச்சி" என்றதுக்கர்த்தம் (உள்ளூறத்தள்ளி) என்றது. (உள்ளூற) உள்ளே ப்ரவேசிக்கும் படி.

"மூழையது உப்பறியாதென்னும் மூதுரையு மிலள்" என்றந்வயித்துச் சப்தார்த்த மருளுகிறார் (இவள் படியித்யாதி). "மூதுரையும் தன் பக்கலில்லாதவள்" என்றத்தாலே இவ்வார்த்தை இவள் சொல்லாளென்று தோன்றுமைக்காக வுபபாதிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி). (காணுமிவள்) என்றவநந்தரம் "என்கை" என்று சேஷம். இப்பாட்டுக்கெல்லாம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). "ஆர்க்குரைக்கேன்" என்றதாலே பலிதம் (தன்னிலேநொந்து சொல்லுகிறாள்) என்றது. ... ... (ச)

மூ.—நாடுமூரு மயறிவேபோய் நல்லதுழா யலங்கல்
சூடிநாரணன் போமிடமெல்லாஞ் சோதித்துழிதருகின்றாள்
கேடுவேண்டுகின்றார் பலருளர் கேசவனோடிவளைப்
பாடுகாவலிடுமி னென்றென்று பார்தடுமாறினதே.

த்ருத்வங்களில் அந்த வாசார்யனுடைய "மநஃ பூர்வோ வாகுத்தரஃ" என்னுமாபோலே ப்ரமாணாநுகூலமான நினைவும் சொலவும் செய லுமொழிய, ஸ்வபோக்த்ருத்வாதிகளில்லையென்கிறது.

"மூழையுப்பறியாதவம் மூதுரையுமிலளே" என்னும் ப்ரஸித்தியாலே;

மூதுரையுமில ளென்கையாலே, பூர்வாசார்யர்களுடைய் வசநமொழிந்தவை யெல்லாப்ரகாரத்தாலும் கொண்டாடவொண்ணாது; கொண்டாடில் 'ஏவம்ப்ரகார பூதையானவென்பெண்மகள்' என்று; அவன் அபிமாநிக்கும்படி ஜந்மஸித்தமான பாரதந்த்ரயத்தையுடையவனை ஸம்பந்தஜ்ஞாநத்திலுணர்த்தியுடையார் வந்தெத்திக்கொண்டுபோய் * அடியார்க்கென் செய்வனென்றேயிருக்கும் கல்யாணகுணங்களை ப்ரகாசிப்பித்து, அத்விதீயமான பருவத்தையும் வ்யாமோஹத்தை யுமுடையவனென்னு மவதார விசேஷத்தையும் ப்ரகாசிப்பித்து, அதிலே ப்ராவண்யத்தையும் நடத்துவித்து, அஹமர்த்தபர்யந்தமான ஸம்பந்தத்தையும் இனி மீட்கவரிதாம்படி நிலமாக்கி, இவர்கள் செய்தப்ரகாரங்களை இவர்கள் தங்களுக்குச் சொல்லவோ? அந்த வ்யாமுக்த்தனுக்குச் சொல்லவோ? அதிலேயகப்பட்டவிவள் தனக்குச் சொல்லவோ? ஸநகாதிகளுக்குச் சொல்லவோ? வ்யாஸர்திகளுக்குச் சொல்லவோ? விஹிதபரதந்த்ரரான ஸம்ஸாரிகளுக்குச்சொல்லவோ? அவிஹிதவிஹிதகாம்யபரராணர்க்குச் சொல்லவோ? யார்க்குரைக்கேன். .... (௪)

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. கொண்டுபோன தோழிமார் நீக்கப் பார்த்தாலும் அவனைவிடாதபடி யானளென்கிறாள்.

ஸ்வா;— (நாடித்யாதி) திருவாய்ப்பாடிசூழ்ந்தநாடும், திருவாய்ப்பாடியானவூரும்;(க)"நாடுநகரமும்நன்கறிய" என்னுமாபோ

வ்யா;—ஐந்தாம்பாட்டு. (நாடுமூருமறியவேபோய்)தானும் தன்னையணைந்த பந்துவர்க்கமும் அறிந்தவளவாக அவன்பக்கலிலே

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு (நாடுமித்யாதி) வ்யாவர்த்யபூர்கம்தாத்பர்யமருளுகிறார்(தானுமித்யாதி). சூடுந்துழாயலங் கல் நல்லதாயேயிருக்க, "நல்ல"

லே. அன்றியே நாடுகிற ஒருவரிருவரன்றியே யிருக்கிற வூரிலுள்ளாரெல்லாருமறியப்போய். (நல்ல துழாயலங்கல்சூடி) ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே பிசகின திருத்துழாய் மாலையைச்சூடி. (அலங்கல்)மாலே; (நாரணன் போமிடமெல்லாம் சோதித்துழி தருகின்றாள்) உள்ளவெழுத்தைக் குறைத்தது வாச்யப்ரதாநத்தாலே;வாசகபூர்தியிலும் காணலாவது - ஸ்ரூபகுண ரூபகுண விபூதிகளையிறே. அவையெல்லாம் வாச்யப்ராதாந்யம் கொள்ளும்போதும் விசிஷ்டரூபப்ரகாசமாத்ரத்தாலேயும் காணலாமிறே. (போமிடமெல்லாம் சோதித்து)திருக்குழலூதுகலினதுடியும்சுவடும்பார்த்து அவன்போனவிடம் காணமாட்டாமல் மீண்டு அநுகரித்தவர்களைப்போலன்றியே, போவதாகக் கோலினவிடங்களுமறிந்து முற்பாடையாய்ச் சென்று,(௧) "[Grantha] - அக்ரதஸ்தேகமிஷ்யாமி" என்கிறபடியே படுகிறவளவுமன்றிக்கே, கிளேவே பிடித்தும் சோதித்து, அவ்விடங்களிலே நின்று வரவு பார்த்து ஸஞ்சரியாநின்றாள்.

(கேடித்யாதி) இந்தச் சேர்த்தியும் ப்ராவண்யமும் காணவேண்டாதாரேகாயாரேயன்றிக்கே, திருக்குரவையிலுமுண்டான

ப்ரவணையாய் அகம் விட்டுப்புறப்படாம லிருக்கையன்றிக்கே,திருவாய்ப்பாடி சூழ்ந்தநாடும் திருவாய்ப்பாடியான வூர் தானும் இருந்ததேகுடியாக அறியும்படியாகக்ருஹத்தைவிட்டுப்புறம்பேபோய். (நல்லதுழாயலங்கல் சூடி) ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே பிசகின திருத்துழாய் மாலையைச் சூடிக்கொண்டு. (நாரணனித்யாதி) நாராயணனென்னும் திருநாமத்தையுடைய க்ருஷ்ணன் வ்யாபரிக்குமிடம் பலவுண்டாகையாலே,அவன் போமிடமெல்லாம் அவனைக்காண்கைக்காக ஆராய்ந்துதிரியாநின்றாள்.அதாவது - பசுமேய்க்கை,பெண்களோடே கலக்கை, விளையாடுகை தொடக்கமானவற்றுக்காகஅவன் வ்யாபரிக்கு மிடங்களெல்லாம் தேடித்திரியா நின்றாளென்கை.

(கேடுவேண்டுகின்றார் பலருளர்) இக்குடியின் மினுக்கம் பொறுமையாலே "இதுக்கோரவத்யம்வரக் காணவல்லோமே!" என்று

என்று விசேஷிக்கவேணுமோவென்னவருளுகிறார் (ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே யித்யாதி). (பிசகின) முசுகின். "உழிதருகின்றாள்" என்றதுக்கர்த்தம் (திரியாநின்றாள்) என்றது.

(மினுக்கம்) பழியில்லாமையால்வந்த வதிசயம். (எடுப்புண்டு)-கடுபட்டு.

(௧) ரா-அ.

போக்கிலும் நலிய நினைப்பாரும் நலிந்தார் உண்டிறே. (க)"கஞ்சன் கடியன்" (உ)"ஏஹிபஶ்யஶரீராணி" (கேசவனித்யாதி) ப்ரஶஸ்தகேஶனானவனோடே. (இவளை) பருவத்தவள் இவளன்றியே, பரிபாகம் மிக்க விவள். இவள் பிறந்திருக்குங் குலமானாலும், இவள்சொல்லுவது-"மயிரும் முடிகூடிற்றில" என்றிறே.

(பாடுகாவல்) பாதுகாவல்; அதாவது - அருகுவைத்தல்; வைப்பது அந்தஃபுரக்கட்டிலேயிறே. "கேடுவேண்டுகின்றார் பலருளர்" என்கையாலே தாய்மார்க்கு அவனோடு சேர்த்து விடுகையிலே தாத்பர்யமாய்த் தோற்றுகையாலே, இவர்களுடைய பர்துவர்கங்களும் அவன் போமிடமெல்லாம் (௩) "ஸ்த்ரீயம்புருஷவிக்ரஹம்" என்று சொல்லி முன்னோடித்திரியாமல் பாடுகாவலிட்டு, அவன்வரவு பார்த்து, அந்தஃ புரக்கட்டிலே ஶிக்ஷித்திருத்துங் கோளென்கிறார்களென்னுதல்; அங்வயப்ராதாந்யத்தாலே "கேசவன் பாடோடிவளை யோடாமல் காவலிடுமின்" என்றுபந்துவர்கம் சொல்லுமிறேபலகாலும். அன்றியே "கேசவனை விட்டுப்புறப்படாமல்பாடுகாவலிடில்காக்கலாம்" என்றுக்ஷேபமாகவுமாம். (பார்தடுமாறினதே) பூமியிலுள்ளாரும் தாய்க்கடங்காமையைக்கண்டு "நாமும் சிலபெண்களைப் பெற்றன்றோவிருக்கிறோம்; நமக்கும் இங்ஙனே குடிப்பழிவிளையுமோ, விளையாதோ?" என்றுப்போலே தடுமாறிற்றேயன்றோ; தன்னுடைய தடுமாற்றமும்

இக்குடிக்குக்கேடு வேண்டியிருப்பார் பலருமுண்டு. (கேசவனித்யாதி)ஆனபின்பு,ப்ரஶஸ்த கேசனானவனோடே அவன்வைலக்ஷண்யத்திலே பெடுப்புண்டு பின்பற்றித்திரிகிறவிவளை,தானேபோய்ச்சேர்ந்தாளாகாமல் நீங்களே கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து அருகுகாவலிடுங்கோள். அதாவது - அவனுக்கு ஆஸந்நமான அந்தஃபுரக்காவலிலே யாக்குங்கோளென்கை. (என்றென்று பார்தடுமாறினதே) இப்படியிருக்க, பலகாலும் சொல்லி, இக்குடிக்குத் தீங்குவரப்பொறாத லோகத்தில் அநுகூல ஜநமானது தளும்பிற்றென்கிறாள்.

"பாடு" என்றதினர்த்தம் (அருகு) என்றது. அருகுகாவலிடும்ப்ரகாரத்தைவிவரிக்கிறு. (அதாவதித்யாதி). (தளும்புதல்) - க்லேசித்தல். ... ...(இ)

(க) உ-௩-க. (உ) ரா-ஆ-சு-கசு. (௩) ரா-அ-௩௦-௩௨.

மூ.—பட்டங்கட்டிப் பொற்றோடுபெய் திவள்பாடகமுஞ் சிலம்பும்
இட்டமாகவளர்த் தெடுத்தேனுக் கென்னோ டிருக்கலுறாள்
பொட்டப்போய்ப் புறப்பட்டுநின்றிவள் பூவைப்பூவண்ணா
வட்டவார்குழல்மங்கைமீ ரிவள்மாலுறுகின்றாளே [வென்னும்

ஸ்வா;—பந்துவர்கத்தினுடைய தடுமாற்றமு மெல்லார்க்கு மொக்குமென்றிருக்கிறாள்.

இத்தால், வானவர் நாடு, கண்ணன் விண்ணூரென்னுதல்; அதுக்கு மவ்வருகேயான திருவழுதிவளநாடு, திருக்குருகூரென்னுதல்; திருமல்லிவளநாடு, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரென்று - முமுக்ஷுக்களையே சொல்லுதல். "ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்திலும் விஷயாநுரூபம் புருஷார்த்தம்" என்று நிஶ்சயித்து, ஸுமநாக்களாயிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஶிரஸாவஹித்து, சிறுப்பேரன்றிக்கே * குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தனை ப்ரஶஸ்தகேசன் போமிடமெல்லாம், (௧)"𑌅𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 - அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்பாரைப்போலேயும் ஸயுக்காறுரைப்போலேயும்சோதித்துழிதருகின்றார் (பலருளர்) இந்த ஶ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ காணவேண்டாதாரும் உளராயிறேயிருப்பது. "𑌦𑍇𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌃 - தேசோவிஶாலः" (௨) "புடைதான்பெரிதேபுவி"

[இல்லையல்லரே] இப்பரப்பில்கூடாததுண்டோ. கூடாதாகில் வைதரணிமார்கம் துகிர்ந்துபோகாதோ? அன்றிக்கேஸ்வவிநாசத்தை விளைத்துக்கொண்டு ஸ்ருஜ்யயோக்யராகாதாருமுளரிறே யென்னவுமாம். ஒரு நிபுணசார்ய விஷயத்திலே அற்றுத்தீர்ந்தவுணர்த்தியையுடையவர்கள் பகவத்விஷயத்திலும் அவன் காட்டிக்கொடுக்கப்போதல், உபகாரஸ்ம்ருதியாலே போதலொழியத்தானே போகை மிகையென்று தோற்றுகிறது. உயர்ந்தோர்மாட்டு-லோகமாகையாலே, லோகம் சிஷ்யாசார்யக்ரமத்தாலல்லது நில்லாதென்னு முணர்த்தியாலேதடுமாறுதல்; இவ்வர்த்தத்திலுணர்த்தியில்லாத அவிவக்ஷிதரையும் இத்தோஷம் தடுமாறப்பண்ணு மென்னுதல்; இது தான் ஸமர்பணவாக்ய ப்ரஸித்தமிறே. .... (௫)

அவ;—ஆறும்பாட்டு. இவள் படியை வினவப் புகுந்தவர்களுக்குச் சொல்லுகிறாள்.

(௧) ரா-அ-௯௪-௨௫ (௨) பெ-திருவ-௭௪.

ஸ்வா;—(பட்டமித்யாதி) பட்டம் - தலையலங்காரம். தோடு - காதுப்பணி. பாடகமும் சிலம்பும் - காலிலிடுமவை. கேசாதிபாதமாக எல்லாவாபரணங்களுக்கு முபலக்ஷணம். இவை யெல்லாம் குறைவறச் சமைத்திட்டு. இவளை நியமியாமல் இவளிஷ்டத்திலே வளர்த்தெடுத்த வெனக்கு. தனக்கு என்னளவில் ப்ரியமில்லையானால், எனக்குத் தன்னளவிலே ப்ரியமானால், தன் நெஞ்சு புறம்பே போனாலும் தான் என்னருகே யிருக்கலாமிறே. அதுவும் காண்கிறிலோம்; அதுவும் காணவிட்டால் தனக்குப் பொருந்தின தோழிமாரோடுதான்போது போக்கவுமாமிறே; அது தவிர்ந்தால்தான் இருந்தவிடத்தே அவர் வர இருக்கலாமிறே.

அதுவுமொழிந்து அவனிருந்தவிடம் தேடிப்போம்போது த்யாஜ்யங்களை த்யாகப்ரகாரங்களாலே த்யஜித்துப் போவாரைப் போலேயும் போகாமல், நிஷித்த நிந்திதங்களைப் பாராமல் போவ

வ்யா,—ஆறும்பாட்டு. (பட்டமித்யாதி) லலாடபூஷணமான பட்டத்தைக்கட்டி, கர்ணபூஷணமான பொன்னின் தோட்டையிட்டு. பாத பூஷணமான பாடகத்தையும் சிலம்பையு மிட்டு. "பெய்து" என்கிறக்ரியை இங்கும் அந்வயிக்கக்கடவது. இவை தான் ஸர்வாபரணங்களுக்கு முபலக்ஷணம். (இட்டமாகவித்யாதி) நியமித்து, வளர்க்கையேயன்றிக்கே இவளுடைய இஷ்டத்திலே வளர்த்து, நிலத்திலே நடக்கவிடாமல் ஒக்கலையிலே யெடுத்துக் கொண்டு திரிந்தவெனக்கு. (இவள் என்னோடிருக்கலுறாள்) இப்படி நான் சீராட்டி வளர்க்கப்பெற்ற விவள், "இப்படி வளர்த்தவளன்றோ" என்று ஸ்நேஹித்து எனக்கு பவ்யையாய் நடக்கவேணுமிறே; அது செய்யாவிட்டால், நான் தன்னைக்கண்டநுபவித்துக் கொண்டிருக்கும்படி நெஞ்சொழியவும் என்னருகு விடாமலிருக்கலாமிறே; அதுவும் செய்கிறிலள்.

அரு;—ஆறும்பாட்டு. (பட்டமித்யாதி) "பெய்து" என்றதினர்த்தம் (இட்டு) என்றது. பெண்களை வளர்ப்பார் தங்களுக்கிஷ்டமாகாதே வளர்ப்பார்களோ வென்ன, அதுக்குவ்யாவர்த்த்ய பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (நியமித்தித்யாதி). (எடுத்தேனுக்கு) என்றவநந்தரம் "பவ்யையாய்" என்றத்த்யாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). (நெஞ்சொழிபவும்) என்றது - வளர்த்தெடுத்த வனுக்கு பவ்யையா யிருக்க வேணுமென்னும் மநஸ்ஸில்லாதே போனாலு மென்றபடி.

ளைப்போலே நானெடுத்து வளர்த்த நாளைக்கும் லஜ்ஜித்து, பாதகாதிகளை விட்டுப்போமாபோலே சடக்கெனப் போகவேணுமோ? (புறப்பட்டு நின்று இவள் பூவைப் பூவண்ணாவென்னும்) சடக்கெனப் புறப்பட்டு நின்றால் மேலீடானவவன் வடிவழகிலே ஈடுபட்டுக் காயாம்பூவண்ணாவென்பாருமுண்டோ? (பூவை) காயாவி னவாந்தரம்.

(வட்டவித்யாதி) சுருண்டு நீண்ட குழலையும் பருவத்தால் வந்த விளமையையு முடையவர்களே!; நீங்களுமெல்லாம் சிலதாய்மார்க்கு நியாம்யைகளாய்ப் போருகிறீர்கோளே; தனக்கு நான் நியாம்யையாயிருகச் செய்தேயும் என்னோடிருக்கலுறாள். தன்னோடிருக்கலுறாத அவனோடே தானிருப்பதாக மாலுறுகின்றாளே. அவன் தன்னோடிருக்கலுற்றால் நான்தான் என்னோடே யிருக்கை கர்தவ்யம்.

இத்தால் ஆசார்யனானவன் சிஷ்யனுக்குவேண்டுவன பூஷணங்களையுமுண்டாக்கி, ஹிதத்தை ப்ரியமாக்கிநடத்திக்கொண்டுபோந்தவள

(பொட்டப்போயித்யாதி) அவ்வளவுமன்றிக்கே, சடக்கென என்னைவிட்டுப்போய், எல்லாரும் காணும்படி தெருவிலே புறப்பட்டுநின்று, ஸ்த்ரீத்வத்தாலே வாய்திறவாமலிருக்கக்கடவவிவள் "காயாம்பூவண்ணா" என்று அவனுடையவடிவழகை அநுபவிக்கையிலுண்டான விடாய்தோற்றக் கூப்பிடாநிற்கும். (வட்டவார்குழல்மங்கைமீர்) சுருண்டு நீண்ட குழலையும் பருவத்தால்வந்த இளமையையுமுடையவர்களே!, நீங்களுமெல்லாம் உங்கள் தாய்மார்க்கு நியாம்யைகளாய்ப் போருகிறீர்கோளே, இவளும் அப்படி போரவேண்டாவோ, அதுசெய்யாமல்; (இவள்மாலுறுகின்றாளே) இவள் அவன் விஷயத்திலே பிச்சேறுகின்றாள். .... (௬)

"வண்ணா" என்ற ஸ்வரத்தாலே பலிதம் (விடாய் தோற்ற) என்றது. "வார்" என்றதினர்த்தம் (நீண்ட) என்றது. ஸம்போதிக்கிறவளுடைய தாத்பர்யமருளுகிறார் (நீங்களுமித்யாதி). கீழே "இவள்" என்று சொல்லிவைத்து, திரியட்டும் இங்கே "இவள்" என்றதுக்கு-உங்களைப் போலே எனக்கு பவ்யையாயிருக்கத்தக்கவளென்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இவளுமித்யாதி). "மாலுறுகின்றாள்" என்றதுக்குச்சப்தார்த்தம்(இவளவனித்யாதி), "பட்டம் கட்டிப் பொற்றோடு பாடகமும் சிலம்பும் பெய்து இட்டமாகவளர்த்தெடுத்தேனுக்குபவ்யையாய், இவளென்னோடிருக்கலுறாள்" என்று தொடங்கி அந்வயம். ... ... (௬)

மூ.—

பேசவும் தெரியாதபெண்மையில் பேதையேன் பேதையிவள்
கூசமின்றி நின்றார்கள்தம்மெதிர் கோல்கழிந்தான் மூழையாய்க்
கேசவாவென்றுங் கேடிலீயென்றுங் கிஞ்சுகவாய் மொழியாள்
வாசவார்குழல் மங்கைமீர் இவள் மாலுறுகின்றாளே. (எ)

விலும், தனக்கு வசவர்த்தியாகை தவிர்ந்து பகவத் விஷயத்திலே செல்லும்படியான ப்ராவண்யாதிசயப்ரகாரத்தை ஆசார்ய பரதந்த்ரரானவர்களுக்குச்சொல்லி ஈடுபட்டமைதோற்றுகிறது. (பட்டம்) ஆசார்யபாரதந்த்ர்யபூர்தி. (பொற்றோடு) அந்த பூர்தி குலையாமைக்கு அவனுண்டாக்கின ஸ்ருதபலம். (பாடகம்) அநந்யகதித்வம். (சிலம்பு) அதினுடைய ப்ரகாசம். .... (சு)

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. குணஹாநி சொல்லி நியமிக்கப்பொறாதவளவேயன்றிக்கே, குணம் சொல்லிக் கொண்டாடினாலும் நெஞ்சு அல்பகாலமும் தரியாதபடியானாளென்கிறாள்.

ஸ்வா;—(பேசவித்யாதி). "நாண், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு" என்றாப்போலே சொல்லுகிற ஸ்த்ரீத்வங்களையிறே பெண்மை யென்கிறது. அன்றிக்கே, பேதை மயில்போலேயிருக்கிற பெண்ணென்னவுமாம். (என்பேதையிவள்) என்வயிற்றில் பிறப்பாலும் பேதையானவள். பேதைவயிற்றில் பேதை. திருத்தாய்மார்க்குப்பேதைமையாவது-இவள் தன்னைவிட்டால்தான் பின்னும் விட

வ்யா;-ஏழாம்பாட்டு. (பேசவும் தெரியாத பெண்மையில்)ஒருவர் ஒருவார்த்தை சொல்லப்பொறாதஸ்த்ரீத்வத்தையுடைய. அதாவது தன்னுடைய ஆசாரத்தால் ஸ்த்ரீத்வத்துக்கு ஒரு நழுவுதல்வாராதபடி வர்த்திக்குமளவன்றிக்கே, நழுவுதலுண்டாக ஒருவர் ஒருவார்த்தைசொல்லிலும் அது பொறாமல் ‡ மாந்தும்படியான ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடையவளென்கை. ஸ்த்ரீத்வமாவது-"நாண் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு" என்கிற ஆத்மகுணயோகம். (பேதையேன்

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (பேசவுமித்யாதி) பேசத் தெரியாத வென்னாதே, "பேசவும்" என்று சொன்ன ச(உ) கரம் அநுக்தஸமுச்சயமாக்கி, அந்தவர்த்தத்தையும் காட்டாநின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (அதாவதித்யாதி). (மாந்தும்படி) என்றது-நசிக்கும்படி யென்கை. (பயிர்ப்பு) என்றது - ஒருவிஷ

வேண்டு மவளை விடமாட்டாமையிறே. (இவள்) "பருவத்துக்குத் தக்க தலைமையல்ல கிடீர்" என்று உறைக்கப்பார்க்கிறாள்.

கூச வேண்டுவாரளவிலும் கூசமின்றி; கூசவேண்டுவாரா கிறார் - தந்தாம் தாய்மார்க்கு பவ்யரானவர்கள். ஸ்வாபதேசத் தில் கூசவேண்டுவாராகிறார்-ஸ்வரூபாநுரூபப்ராப்யம் வஸ்துநிர் தேசத்திலொழியச் சேராதென்னு முணர்த்தியுடையராய், அதிலே நிலைநின்றவர்கள். அன்றிக்கே, நின்றாராகிறார்-உத்தமனில் க்ரியா பதத்தையும் வஸ்துநிர்தேசத்திலே சேர்த்து நிலைநின்றவர்களென் னவுமாம். இது நிலைநிற்பது உடையாளவுமிறே; இவ்வருகுள்ள வையும் நிலைநில்லாதிறே; இதுதான் விஷயஸாபேக்ஷமாயிருக்கை யாலே. (நின்றார்கள் தம்மெதிர்கோல்கழிந்தான் மூழையாய்) முன்னே "மூழையுப்பறியாது" என்றாள். இப்போது "கோல்

பேதை) ஒருவிரகறியாத வென்னுடைய பெண்பிள்ளை. அதாவது தன் குலத்துக்கும் ஸ்த்ரீத்வத்துக்கும் அநுகுணமாக நடத்தும தொழியப் பேர்ந்து புரிந்து நிற்கைக்கு ஒரு விரகறியாதவென்வ யிற்றிற் பிறந்தவளென்கை. (இவள்) இப்படியிருக்கிறவிவள்.

(கூசமின்றி நின்றார்கள் தம்மெதிர்) தந்தாமுடைய ஸ்த்ரீத் வத்திலும் மாத்ருபவ்யதையிலும் தவறாமல் நின்றவர்கள், "தங்கள் ஸந்நிதியிலே நாமித்தைச் செய்யும்படியென்" என்கிற கூச்சமின் றிக்கே. (கோல்கழிந்தான் மூழையாய்) சோல்கழிந்த மூழை போலே தனக்குஆஶ்ரயமானவென்னோடு ஒருவொட்டற்றவளாய் இத்தால் - எனக்கு நியாம்யையல்லாதவளா யென்கை.

யத்திலே நின்று விடாதே ஸ்நேஹித்திருக்கை யென்றபடி. ஸ்ரீழ்வாக்ய விவ ரணம் (அதாவதித்யாதி). (பேர்ந்து) என்றது-இப்படி நடக்கையை விட் டென்றபடி. (புரிந்து நிற்கை) வேறே யொரு நடக்கையிலே போயிருக்கை

"நின்றார்கள் தம்மெதிர்-கூசமின்றி" என்று அந்வயித்து "நின்றார்கள்" என் கைக்குளதிலேயென்னுமாகாங்க்ஷையிலே தாத்பர்யமருளுகிறார் (தந்தாமுடைய வித்யாதி). (ஸ்த்ரீவத்திலும் மாத்ரு பவ்யதையிலும்) என்றது-ஸ்ரீழேகாயிகா விசேஷணமாகப் "பேசவும் தெரியாத பெண்மையை யுடைத்தான" என் றும் "பேதையேன்பேதை" என்றும் சொன்னது-இவர்களுக்கும் ஸமாநமென் னுமத்தைப்பற்ற.

கழிந்தான் மூழையாய்" என்னாநின்றாள். அதுக்கும் இதுக்கும் வாசி யென்னென்னில்; — அது குணபாவம் இது - தோஷதர்ஶநம். (கோல்கழிந்த) ஆன் - சாரியை. கோல்கழிந்த மூழையால் ஒருப்ரயோஜநமில்லையிறே, இரண்டு தலைக்கும். அன்றியே "முகப்பான்கையில் கோல்கழிந்தமூழைபோலேயானாள்" என்னவுமாம். இத்தால் திருத்தாயார்க்கு நியந்த்ருத்வம்போய், ஸ்வாரணியாம்யை யென்கை. இது-ஆசார்யவிஷயத்துக்குமொக்கும்.

(கேசவாவென்றும்கேடிலீயென்றும்) விரோதிநிரஸநசீலனென்னுதல், ப்ரஶஸ்தகேச னென்னுதல். (கேடிலீயென்றும்) உன்னாலல்லது செல்லாமை பிறந்தவர்களை ஒருநாளும் கைவிடாதவனேயென்றும். (கிஞ்சுகவாய்மொழியாள்) முருக்கிதள் போலேயிருக்கிறவதரத்தையும், கிளிமொழிபோலேயிருக்கிற வார்த்தையுமுடையவள். கிஞ்சுகமென்று - கிளிக்கும்பேர். இவ்விரண்டாலும் (க)"திருவருள்கமுகொண் பழத்தது" என்னவொண்ணுதவிதிலையும், தான் கற்பித்ததொழியத்தானொருவார்த்தையேறக்குறைய முன்பு சொல்லமாட்டாதவளென்கை. (வாசவார் குழல் மங்கைமீர்) நறு நாற்றத்தையும் ஒழுகு நீட்சியையு முடைத்தான குழலையுமுடையராய், பருவத்தாலு மிளையவர்களை மங்கைமீரென்கிறாள்.

(கேசவாவென்றும்) ப்ரஶஸ்தகேஶனானவனேயென்றும். (கேடிலீயென்றும்). உன்னாலல்லது செல்லாதவர்களை யொருநாளும் கைவிடாதவனே யென்றும். (கிஞ்சுகவாய்மொழியாள்) கிளியோடொத்த வாயிற்பழுப்பையும் பேச்சில் இனிமையையுமுடையவள். தனக்கடங்காமல் கைகழிந்து அவன்பேரைச் சொல்லி நின்று கூப்பிடுகிற தசையிலும், இவளுடைய அதரசோபையும் மதுரபாஷணமும் திருத்தாயாருக்கு ஆகர்ஷகமாயிருக்கிறது காணும். (வாசவார்குழல் மங்கைமீர்) பரிமளிதமாய் ஒழுகுநீண்டமயிர் முடியை

"கிஞ்சுகம்" என்று-கிளியாய், அதினுடைய வாய்போலே யிருக்கிறவாயும், மொழிபோலே மொழியுமுடையவளென்று சப்தார்த்தமருளுகிறார் (கிளியித்யாதி). "தன்னைவிட்டிருக்கிறாள்" என்று சொல்லும் ப்ரகரணத்தில் வர்ணிக்கை சேரும்படி யெங்ஙனேயென்னும் சங்கையை சமிப்பித்துக்கொண்டு ஈடுபடுகிறார் (தனக்கித்யாதி). ... ... (எ)

(க) தி-வாய்-அ-௯-௬.

மூ.—
காறைபூணுங் கண்ணாடிகாணுந் தன்கையில் வளைகுலுக்கும்
கூறையுடுக்கு மயர்க்குந் தன்கோவைச்செவ்வாய் திருத்தும்
தேறித்தேறிநின் றாயிரம்பேர்த்தேவன்திறம் பிதற்றும்
மாறில்மாமணி வண்ணன்மே லிவள்மாலுறுகின்றாளே. (அ)

அவ;— எட்டாம்பாட்டு. தன்னுடைய ஆர்த்யதிசயத்தாலே அவன்வரவு தப்பாதென்ற றுதியிட்டு "அவன் சுபதர்ஶியாயிருக்கும்; அவன்நம்முடையகார்ஶ்ய சேஷம் காணவொண்ணாது" என்று தன்னையலங்கரிக்கிறாள். கண்டால்தான்வந்ததென்னென்னில், "நாம்பாகவாசியறியாமை தாழ்க்கையன்றே இங்ஙன்விளையவேண்டிற்று" என்று லஜ்ஜையாலும்சோகத்தாலு மீடுபடுமென்று, அதுக்குப்பரிஹாரமாகவும் போகஹேதுவாகவுமிறே இங்ஙனலங்கரிக்கிறது. இந்தமநோரதாலங்காரம் அவன் வந்திலனாகில் செய்வதென்னென்னில், "இம்மணக்கோலம் பிணக்கோலமாகிறதென்றிறே இவள் நினைத்திருப்பது" என்று நாலூர் பிள்ளையருளிச் செய்தாராக ஆச்சான் பிள்ளையருளிச் செய்வர்.

ஸ்வா; —(காறைபூணும் கண்ணாடிகாணும்) பூண்பதற்கு முன்னும் பின்னு முண்டானவாசி கண்ணாடியிலே கண்டால்

யும் பருவத்தால் வந்த இளமையையுமுடையவர்களே!. (இவள்மாலுறுகின்றாளே) இப்படியே இவள் அவன் விஷயத்திலே பிச்சேறுகின்றாள். ... . (எ)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (காறைபூணும்) தன்னாற்றாமையாலே "ஏதேனுமொன்றைச் செய்து நாமவனைப் பெறவேணும்" என்று நினைத்து, "அவனுக்கு ஆகர்ஷகமாம்படி நம்மை யலங்க

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (காறையித்யாதி) அவன்மேலே மாலேறியிருக்குமவளுக்கு வேறொன்றிலே நெஞ்சு செல்லாமையாலே இவள் காறைபூணுகை முதலானவை சொல்லக்கூடுமோ, ஆகிலுமெல்லாத்துக்கும் முந்துறக்காறையைத்தான் சொல்லுவானென்னென்னில் ; இரண்டுக்கும் நியாமகம் காட்டிக்கொண்டு அருளுகிறார் (தன்னாற்றாமையாலேயித்யாதி). முந்துறவவன்

காறைமிகையாய்த் தோற்றுமிறே தனக்கும். (தன்கையில் வளை குலுக்கும்) தானே கழலுகிற வளைகளும் குலுக்கினால் மிகவும் விழவிறே ப்ராப்தம். விழுந்தவை விழுந்தேபோயிற்றன. விழாரிக்கவே அவன் தானே வந்து மேல்விழும்” என்று தான் தன்னை யலங்கரிக்கையிலே ப்ரவ்ருத்தையாய், ப்ரதமம், அவன்கண்டு ப்ரியப்பட்டுக் கட்டிக்கொள்ளும் கழுத்துக்கு அலங்காரமாகக் காறையைப்பூணும். இதுதான் உத்தமாங்கத்துக்கும் உடம்புக்கும் நடுவாய் நின்று ஒளிவிடுவதோராபரணமிறே. (கண்ணாடி காணும்) காறை பூண்ட திருத்தம் தன்கண்ணுக்கு விஷயமல்லாமையாலே, “அவனுகக்கும்படி வாய்த்தவோ? இல்லையோ” என்னுமிடமறிகைக்காக, காறையும் கழுத்துமான சேர்த்தியழகைக் கண்ணாடிப்புறத்திலே பாராநிற்கும். இதுதான் அவயவாந்தரங்களிலாபரணங்களும் இவள் பூணுமதுக்கு முபலக்ஷணம்.

(தன் கையில் வளைகுலுக்கும்) இம்மநோரதமடியாக உடம்பிலே ஒரு பூரிப்புத் தோற்றுகையாலே அதறிகைக்காகக் கையில் வளையசைத்துப்பாராநிற்கும். விரஹகார்ஶ்யத்தாலே கையில் வளைகள் கழன்றாலும், பின்னையும் எடுப்பது இடுவதாய்க்கொண்டிறே.

கண்டு ப்ரியப்படுகைமற்றையாபரணங்களுக்குச் சொல்லக்கூடாதோ? இந்தக்காறைக்கு அதிசயமேதென்ன (இதுதானித்யாதி). அவனுகந்து வருகைக்காகக்காறை பூணுமவள் தனக்கு உகப்பு தோன்றக்கண்ணாடிகாணக் கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (காறைபூண்டவித்யாதி) (திருத்தம்) சமத்காரம். (அவயவாந்தரங்களில் ஆபரணங்களும்) என்றது - பெருப்பெருத்த வாபரணங்களுமென்றபடி. இங்ஙனன்றாகில் “தன்கைவளை” என்று வளையிருக்கிறதாகச் சொல்லக்கூடாதிறே.

அவன் வரவுக்குக்காறை பூணுகையும் கண்ணாடி காணுகையும், கூறையுடுக்கையுமுடலானுப்போலே வளைகுலுக்குகை அதுக்குடலன்றே; இதுவேதுக்காக வென்னவருளுகிறார் (இம்மநோரதமித்யாதி). தன்னுடம்பில் பௌஷ்கல்யமும் அவனுக்கு ஆகர்ஷகமாகையாலே, அத்தையறிய வேணுமென்று குலுக்குகிறாளென்று கருத்து. விஶ்லேஷதசையில் கையில்வளை தொங்காமையாலே தன்கையில் வளையென்னக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (விரஹேத்யாதி). கைவளையை அசைத்தறியவேணுமோ? தன்னுடம்பில் பூரிப்புத்தனக்

தவை கழலாநிற்கச் செய்தே மநோரத ஸமயத்தில் பூரித்தனவி றே. அவன் குணங்களை நினைத்திருந்த கனத்தாலே குலுக்கக் குலுக்கப் பூரித்தன வென்னுமதொழிய, ஶிதிலமாய் விழுந்தன வென்கை மார்தவத்துக்குப் போராதே.

(கூறையுடுக்கும்) பரியட்டம் அரையில் தொங்கிற்று - இம்மநோரதத்தாலே யென்னில், உடுக்கவுமாமிறே. அல்லாதபோது கையிலே ஒருதலையும், காலிலும் தரையிலு மொருதலையுமாமிறே.

இவள் தானிருப்பது. இவள் எடுத்து இட்டாலும் அவை கையில் தொங்காதே; இப்போது உடம்பில் தோற்றுகிறபூரிப்பாலே அவை கையில் தொங்கினமை யறிகைக்காக அசைத்துப் பாரா நிற்கு மென்கை.

(கூறையுடுக்கும்) பரியட்டமும் அரையில் தொங்கும்படியாய்த்து-இம்மநோரத நிபந்தநமான தேஹபௌஷ்கல்யத்தாலேயிறே; அல்லாதபோது,கையிலேயொருதலையும்,காலிலும்தரையிலும்ஒரு தலையுமாமிறே. வளையும் கலையும், க்ருதஸங்கேதரைப்போலே கழலும்போதும் ஒக்கக்கழன்று, தொங்கும்போதும் ஒக்கத்தொங்கா நிற்குமாய்த்து; காறை பூண்டதுக்குமேலே ஓரதிசயம் தேடுகைக்காகவிறே கூறையுடுக்கப்புகுந்தது. அதாவது - அவனுக்காகர்ஷகமாம்படி பரியட்டத்தை நன்றாக உடாநிற்குமென்கை. இவளுடைய அழகிலேயாய்த்து அவனீடுபடுவது; ஆகையால், அவனுக்

குத் தெரியாதோ வென்னவருளுகிறார் (இவளெடுத்தித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). மநோரதமாத்ரத்தால் வந்த பூரிப்பாகையாலே இப்படியறிய வேண்டிற்றென்று கருத்து.

இவள் கூறையுடுக்கிலும் அது அரையில் தங்குமோ வென்ன, (பரியட்டமு மித்யாதி). ஸ்த்ரீகளுக்குப் பரியட்டமும் வளையைப் போலே கழலச் சொல்லக்கூடுமோ, இப்போ உடுக்கு மென்கைக் கென்னவருளுகிறார் (அல்லாத போதித்யாதி). வளையும் கூறையும் மநோரதத்தால் வந்த பௌஷ்கல்யத்தாலே தங்குமென்னுமதுக்கு உபபத்தியருளுகிறார் (வளையும் கலையுமித்யாதி). "கலை" பரியட்டம். காறைமுதலானவை கழற்றிவைக்கவும் வேண்டும்போது பூணவுமாயிருக்குமாகையாலே, அவன்வரவுக்காகவாபரணங்களைப்பூண்டாளாகிலும், கூறையெப்போது முண்டாயிருக்க, இப்போதுஉடுக்கு மென்கைக்குக் கருத்தென்னென்ன வருளுகிறார் (காறை பூண்டதுக்கித்யாதி). "கூறையுடுக்கும்" என்றவர்தமாக தாத்பர்யத்தை ஸஹேதுகமாகவருளுகிறார் (இவளுடைய வித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ஒப்பனையாலே அவன்

(காறைபூணும்) என்றது - ஆபரணங்களுக்கெல்லா மூலைக்கணமாய், ஆஶ்ரயம்பெற்ற தென்றபடி. "பூணும்" "உகக்கும்" என்றவர்தமாநம், ஒப்பணிதலில் அவன் பூட்டியும் உடுத்தியும் செய்தநேர்வருமளவும் கழற்றுவது, பூண்பது, குலைப்பது, உடுப்பதாய்ச் செல்லுமென்று தோற்றுகிறது. (அயர்க்கும்) இக்தவலங்கார கௌரவ மநோரதத்தாலே முன்பு "கேசவா" என்றழைத்த போதை ஸம்ஶ்லேஷ மநோரதத்தையும் மறக்குமென்னுதல். அன்றியே, மநோரதகௌரவப்ராந்தி தலையெடுத்து, "காறைபூண்பது, பூண்டிலோமோ" என்று தொட்டுப்பார்ப்பது, கண்ணாடி காண்பது, அதில் தோற்றின காறையைக் கண்ணாடியென்றறியாதே அத்தை ஸ்பர்ஶித்துப் பார்ப்பதாய், பதந்தோறும் இவ்வயர்ப்புச் செல்லாநிற்கு வென்னவுமாம்.

(தன்கோவைச் செவ்வாய் திருத்தும்) கோவைக்கனிபோலே ஸ்வாபாவிகமாயிருக்கிற வதரத்தைப் பலகாலும் கண்ணாடி

காகத் தக்கவுடை வாய்ப்பு வருமளவும் குலைப்பது உடுப்பதாய்ச் செல்லாநிற்குமாய்த்து. (அயர்க்கும்) இப்படி அவன் வரவுக்குடலாகத் தன்னை யலங்கரித்தவளவிலும் வரக்காணாமையாலே அறிவழியாநிற்கும்.

(தன்கோவைச்செவ்வாய்திருத்தும்) மீள்வு மறிவுகுடிபுகுந்து "இன்னமும் அவனுக்காகர்ஷகமாம்படி யிருப்பதோ ரதிசயம் நம்பக்கலிலே உண்டாக்கக்கடவோம்" என்று ஸ்வபாவமே கோவைப்பழம்போலே சிவந்திருக்கிற தன்னுடைய அதரத்தை,ராகஜநகமான பதார்த்த ஸேவைகளாலும் மிகவும் சிவக்கும்படி பண்ணாநிற்கும். அல்லாதவைபோலன்றிக்கே, இது அவனுக்கு வாய்புகு சோறா யிருப்பதொன்றிறே; (க) "தொண்டையஞ் செங்கனிவாய்

வருமென்றும் மநோரதத்தால் பூரிக்குமவளுக்கு அயர்வு வரப்ரஸக்தியே தென்ன வருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி).

அவன் வாராமையாலே பாஹ்யவிஷயமாக வறிவழிந்தவள் கோவைச் செவ்வாய் திருத்தக்கூடுமோ வென்ன, அவன் வ்யாமோஹத்தாலே மீள்வு மறிவு பிறந்து செய்தாளென்றருளுகிறார் (மீள்வுமித்யாதி). ஒப்பனை யெல்லாத்தாலும், அவன் வாராதிருக்க, இத்தாலே வருமென்று மீளமநோரதிக்கைக்கு, இதுக்குள்ளவேற்றமென்னென்ன வருளுகிறார் (அல்லாதவையித்

(க)

பார்த்துப்பார்த்துக்கன்றப்பண்ணாநின்றாள். "இவள்தான் அமுதுபடி திருத்துவது, சாத்துப்படி திருத்துவதாகாநின்றாள்" என்று பிள்ளை அருளிச்செய்வர். அவனுக்குப்' படியாவது - கூறையிறே. (தேறித்தேறிநின்று ஆயிரம்பேர் தேவன்திறம் பிதற்றும்) தேறித்தேறியென்கையாலே, "அயர்த்தயர்த்து" என்னுமதும் தோற்றுமிறே. ஜாக்ரத்ஸ்வப்ந தசையில் கலக்கமும் தெளிவும்போலேயிறே மநோரதம்தானிருப்பது. ஸ்வப்நம் கண்டவன் இதுஸ்வப்நமென்றறியாதாப்போலேயிறே மநோரதமும். (நின்று) அந்த மநோரதம் நிறுத்த நின்று.

(ஆயிரம்பேர்த்தேவன் திறம் பிதற்றும்) அவனுடைய மேன்மைக்கும் நீர்மைக்கும் வாசகமுமாய், த்யோதகமாநமுமான குணங்களையுடையவனுடைய, அஸங்க்யாதமான திருநாமங்க

துகர்ந்தான்" என்கிறபடியே. (தேறித்தேறிநின்று) தன்னுடைய அவயவாலங்காரத்தின் வாய்ப்பாலும், (௧) "తస్మింశ్చబహవో గుణాః- தஸ்மிம்ஸ்சபஹவோகுணா:" என்கிறபடியே இத்தசையில் வந்து உதவுகைக்கீடான அவன்குணங்களில் விஸ்வாஸத்தாலும் அயர்க்கைதவிர்ந்து மேன் மேலும் தெளிவை யுடையளாய், அத்தெளிவு கைகொடுக்கத் தரித்துநின்று.

(ஆயிரம்பேர்த்தேவன் திறம்பிதற்றும்.)(௨) "దేవో నామసహస్రవాన్- தேவொநாமஸஹஸ்ரவாந்" என்கிறபடியே தன்குணசேஷ்டிதங்களுக்குவாசகமான ஆயிரம் திருநாமங்களை யுடையனாய், அவை

யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). அவன் வாராமையாலே "மாலுறுகின்றாள்" என்னும் தசையிலே "தேறித்தேறி" என்று மீமிசையாக மிகவும் தெளிவு பிறக்கைக்கு ஹேது வென்னென்ன, கீழ்ச்சொன்ன காறைபூணுமித்யாதியையும், மேற்சொல்லப்புகுகிற குணப்ரகாசகங்களான "ஆயிரம்பேர்த் தேவன்" என்றதையுமுட்கொண்டருளுகிறார் (தன்னுடையவித்யாதி).

"దివ్యక్రీడావిజిగీషావ్యవహారద్యుతి స్తుతిమోదమద స్వప్నకాన్తిగతిషు- திவுக்ரீடாவிஜி கீஷாவ்யவஹாரத்யுதிஸ்துதிமோத மதஸ்வப்நகாந்திகதிஷு" என்கிறபடியேகாந்தியை இந்ததேவசப்தத்துக்குவிவக்ஷித்துத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (அவை யெல்லாவற்றிலு மித்யாதி). "மா" என்று கறுப்பாய், (நீலேத்யாதி).

(௧) ரா-ஸு-௩௭-௧௨. (௨) பார-ஸபா-௩௮-௧௧.

ளேயும், அவனுடைய பரிஜநபரிச்சதாதிகளேயும் ஆக்ரமமாகச் சொல்லாநின்றாள். (மாறில் மாமணி வண்ணன்மேல்) அத்விதீயமுமாய், மஹார்க்கமுமான நீலரத்நம்போன்ற வடிவழகை யுடையவன் விஷயமாக. (இவள் மாலுறுகின்றாளே) இவள் ப்ராந்தி முதிர்ந்து மேன்மேலும் செல்லாநின்றதென்கிறாள்.

இத்தால், உபாஸநரூபமாக விஹிதைகளாய், த்யாஜ்யஸ்வீகார ப்ரகாசிகைகளான பக்தி ப்ரபத்திகளன்றிக்கே, உபாதேயதமமாய், துல்யவிகல்பம் தோன்றும்படியாய்த் தலைக்குக்கீழாகையாலே பக்திப்ரபத்திகளை ஆத்மபூஷண ப்ரதாநமாக ப்ரகாசிக்கிறது- * காறையால் இப்படி ப்ரகாசிதமான வதிகாரம் பூர்வாசார்யர்களுடைய வசநாநுஷ்டாநங்களோடே ஒப்புப்பார்த்தமை தோற்றுகிறது - "கண்ணடிகாணும்" என்றத்தாலே. ஆசார்யவசநாபிமாநத்தாலே இதராபிமாநம் குலைந்து, ப்ராப்தாபிமாநத்தினுடைய மிகுதி இவள் தன்னுலும் ஆசார்யன் தனனுலும் குலைக்கவொண்ணுதென்னுமிடம் தோற்றுகிறது - "கையில் வளைகுலுக்கும்" என்கையாலே. விஷயாநுரூபம் ப்ராப்யமென்று தோற்றுநிற்கச்செய்தேயும்,ஸ்வரூபாநுரூபப்ராப்யம் தோன்றுவது ஒழிவதாகாநின்றதென்னுமிடம் தோன்றுவது "கூறையுடுக்குமயர்க்கும்" என்கையாலே.

ப்ராப்யத்துக்குப் பூர்வக்ஷணபக்தி * பின்னை வணர் ‥ம் சோதியிலே சென்று சேருகைதானே ப்ராப்யமென்னுமளவும் மேன்மேலும் தனக்குப் பிறந்த பரிபாக பரீக்ஷாதர்ஸநம் செய்து போரவேணுமென்று தோற்றுகிறது, "கோவைச் செவ்வாய் திருத்தும்" என்கையாலே. அவன் தன்னைப் பெற்றநுபவிக்குமதிலுங்காட்டில் அவனுக்கு த்யோதகமான கல்யாண குணங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களும் அவனுடைய ஸம்பந்திகளான பரிஜநபரிச்ச தாதிகளும் உத்தேஸ்யமென்னுமிடமும் தோற்றுகிறது, "தேவன் திறம்பிதற்றும்" என்கையாலே. (க) "இவள்

யெல்லாவற்றிலும் மநோஹரமானவடிவழகை யுடையனவனுடைய ப்ரகாரங்களை, அவற்றினுடையரஸ்யதையாலே கலங்கி அடைவுகெடப்பேசாநிற்கும். (மாறிலித்யாதி) ஆகையால், ஒப்பில்லாதநீலரத்நம்போன்ற வடிவழகையுடையவன் விஷயமாக இவளிப்படி பிச்சேறுநின்றாள். (அ)

(க) திவ்ய்-௬-௫-எ.

மூ.—
கைத்தலத்துள்ள மாடழியக் கண்ணாலங்கள் செய்திவளை
வைத்துவைத்துக்கொண் டென்னவாணிபம் நம்மைவடுப்படுத்தும்
செய்த்தலையெழுநாற்றுப்போ லவன் செய்வனசெய்துகொள்ள
மைத்தடமுகில்வண்ணன் பக்கல் வளரவிடுமின்களே. (கூ)

வாயனகள் திருந்தவே" என்னக்கடவதிறே. இத்திருநாமங்கள் தானே அவன் விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டக் கடவதாய், அதிலே பக்தியையும் செலுத்தக்கடவதாயிருக்கு மென்கிறது, "இவள் மாலுறுகின்றாளே" என்கையாலே. .... (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. கீழ்ல்பாட்டிலே தமக்குப்பிறந்த மநோரதவிக்ருதியை - பெண்பிள்ளை விக்ருதியைக் கண்ட திருத்தாயார் பாசுரத்தாலே அருளிச் செய்தார். இப்பாட்டில் பெண்பிள்ளை விக்ருதியைக்கண்டு வினவப்புகுந்தவர்கள் பாசுரத்தாலே யருளிச் செய்கிறார்.

ஸ்வா;—(கைத்தலமித்யாதி) இவள் பிறந்தநாள்முதலாக வந்தநாட்களில் விசேஷங்களாலும், இவள் பருவம் குறித்த நாட்களாலும், "பந்து வர்கத்துக்கீடாகவும் ஐஶ்வர்யத்துக்கீடாகவும் லோகாபவாதபீதி பரிஹாரார்த்தமாகவும் லோகம் கொண்டாடும் படியாகவும்; இதொருபெண்ணுமன்றோநமக்குள்ளது" என்னும்தங்கள் ஸ்நேஹாதிசயத்தாலும், ஜாத்யுசிதமாகவந்த உத்ஸவங்களை; தந்தாம் கையிலுள்ள வர்த்தங்களும், பூ(X)கதமாக்கி வைத்தவர்த்தங்களுமென்னுதல். "மாடு" என்று-கன்றுகாலிகளுக்குப் பேராய், கோதநராகையாலே கற்றுக்களையும் வரட்டாக்களையும்

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கைத்தலத்துள்ள வித்யாதி) "பந்துவர்க்கத்துக்கீடாகவும் ஐஶ்வர்யத்துக்கீடாகவும், இதொரு பெண்ணுமன்றோ நமக்குள்ளது" என்னும் ஸ்நேஹத்தாலேலோகமெல்லாம் கொண்டாடும்படி கையிலுள்ள தநமெல்லாமழிய இவள் விஷயமாக வுண்டான கல்யாணங்களை யெல்லாம்செய்து. (இவளை

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கைத்தலமித்யாதி) கையிலுள்ள தநமெல்லாம் போகக் கண்ணாலம் செய்கைக்கு ஹேதுவையருளிச் செய்துகொண்டு சப்தார்த்தமருளுகிறார் (பந்துவர்கமித்யாதி). "மாடு" என்றதினர்த்தம் (தநம்) என்றது, "வாணிபம்" என்று வாணிஜ்யமென்றாய், அத்தால் பலிதம்(ப்ரயோஜ

சொல்லிற்றாகவுமாம். (இவளையித்யாதி) "இவளை" என்றது-பருவத்தால் வந்த வடங்காமையை யுறைக்கப்பார்க்கிறாள். (வைத்து வைத்துக்கொண்டென்ன வாணிபம் நம்மைவடுப்படுத்தும்) கீழ் நாள் இவளைக்கொண்டாடிமடியிலு மருகும் வைத்துக்கொண்டு போந்தத்தாலும், இப்போது இவளைச் சிறைசெய்து காவலிட்டு ரக்ஷித்துக்கொண்டு போருகிறதாலுமென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு. உங்களுக்கும் இவள் தனக்கும் ஜாத்யுசிதமாகக் காணலாவது ஒரு ப்ரயோஜநமில்லையிறே. தனக்கு நன்மைதேடுகிற நமக்குக் குடிப்பழியிறே இவளாலுண்டாவது.

(செய்யித்யாதி)[மைத்தடமுகில் வண்ணனனவன் செய்த்தலையெழுநாற்றுப்போலே செய்வன செய்துகொள்ளவளரவிடுமின்களே.] நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகம்போலே யிருக்கிற திருநிறத்தையும் தன்பக்கல் ஸ்நேஹலேசமுடையாரையும் விடமாட்டாத கல்யாணகுணங்களாலே தனக்கிஷ்ட விநியோகார்ஹாரம்படி செய்யவல்ல வ்யவஸாயத்தையுமுடையனாய் முற்றீம்புசெய்து சிறி

யித்யாதி) "நம்முடைய கீழடங்காத பருவமான இவளைக் கடக்கலாமோ" என்று பார்த்து, நியமித்தும் காவலிட்டும் வைத்துக்கொண்டிருந்து என்ன ப்ரயோஜநமுண்டு. நமக்கும் இவளுக்கும் ஜாத்யுசிதமாகக் கொள்ளலாவதொரு ப்ரயோஜநமில்லையிறே. (நம்மைவடுப்படுத்தும்) இதுக்குமுன்பு ஒரு பழிப்பற்றுப்போந்த நம்மை வடுப்படும்படி பண்ணும். அதாவது - "பந்துக்கள் உடன்படாதிருக்கத்தானே புறப்பட்டுப்போனாள்" என்னும்படிபோய் நம்முடைய குடிக்கு அவத்யத்தை விளைக்குமென்கை.

(செய்த்தலையித்யாதி) செய்த்தலையிலே வளர்ந்த நாற்று-உடையவன் வேண்டினபடி விநியோகம் கொள்ளுமாபோலே, இவளையும் அவன்வேண்டினபடி செய்துகொள்ள. (மையித்யாதி) "கழுத்தேகட்டளையாக நீரைப்பருகுகையாலே கறுத்துப் பெருத்திருந்துள்ள மேகம்போலே யிருக்கிற வடிவை யுடையவன் பக்க

நம்) என்றது. நம்மையன்றிக்கே கைகழிந்த இவளுக்கும் நமக்கும் ஒரு சேர்த்தியில்லாமல், ஜாதிக்கநுகுணமாக இவள் வர்திக்கையாலே ப்ரயோஜநமில்லையென்கிறார் (நமக்குமித்யாதி). "வடு" என்றதினர்த்தம் (அவத்யம்) என்றது.

(கழுத்தே கட்டளையாக) என்றது - கழுத்து அவதியாகவென்றபடி. அதாவது - பூர்ணமாகவென்கை. ... ... (௬)

மூ.—

பெருப்பெருத்த கண்ணாலங்கள்செய்து பேணிநம்மில்லத்துள்ளே
இருத்துவா னெண்ணிநாமிருக்க விவளுமொன்றெண்ணுகின்றாள்
மருத்துவப்பதம் நீங்கினாளென்னும் வார்த்தைபடுவதன்முன்
ஒருப்படுத்திடுமினிவளை யுலகளந்தானிடைக்கே. (கo)

யதுக்கினியதிட்டு,"இவளுக்குஇஷ்டவிநியோகார்ஹனானவன்பக்க லிலே இனிஇவள் வர்த்திக்கும்படி நீங்களொருமித்துவிடுங்கோள்" என்று இவள் ப்ரக்ருதியறிந்தவர்கள் சொல்லி நியமிக்கிறார்களா யிருக்கிறது.

இத்தால், ஸதாசார்யனானவன் ஸச்சிஷ்யனைப் பார்த்துத் தன க்கு உபாயமாகவும் உபேயமாகவும் கர்ணபரம்பரையாகவந்த அதிகுஹ்யபரமரஹஸ்யமான வர்த்த விசேஷங்களை உபதேசித்து, அந்த வுபதேசத்தாலேவந்த பரிபாக விசேஷங்களைக்கண்டுஇவனுக் கம் கருதிக்கொண்டாடி வஸ்தவ்யபூமியும் மேன்மேலும்கற்பித்துக் கொண்டு போந்தத்தால் என்னப்ரயோஜநம் பெற்றது. இவ்வர்த்த விசேஷங்களைப் பரமரஹஸ்யமாக்கி அழிக்கதிறேஉள்ளது. இவ்வர் த்தவிசேஷம், உடையவரைப்பலகாலும் நடைகொண்டுபரீக்ஷித்து உபதேசித்த திருக்கோட்டியூர்நம்பிபோல் வார்க்கிறேதெரிவது. இப் ப்ரபந்நகுலமான தொண்டக்குலத்துக்குச் சேராதவையிறே இத் தால் விளைவது. எல்லாத்துக்கும் பரிஹாரமாக விக்ரஹவைலக்ஷண் யத்தையும் இது விளைப்பதாக எதிர்சூழல்புக்குத்திரிந்த ஆத்மகுண வைலக்ஷண்யத்தையுமுடையவன் பக்கலிலே அவன்தனக்கு இஷ்ட விநியோகார்ஹ மாக்கிக்கொள்ளும்படிநீங்கள் கர்ஹிக்கநினையாதே, விஷயாநுரூபப்ராப்தி வர்த்திக்கும்படி விடப்பாருங்களென்கிறது.

அவ;— பத்தாம்பாட்டு. இப்பாட்டாலும் அவர்கள் த்வரிப் பிக்கிறார்களாகத் திருத்தாயார் சொன்ன பாசுரத்தாலேயருளிச்செ ய்கிறார்.

லிலே இவள்வளரும்படியாக நீங்களே சேர்த்துவிடுங்கோள்," என் று "இப்படி பந்துக்கள் சொன்னார்கள்" என்கிற வித்தனையும் இவ்வி டத்தில் அபிப்ரேதம். அதுக்கடி "தாயுரைசெய்ததனை" என்று- திருமொழி முழுதும், தாயார்வார்த்தை யென்று நியமிக்கையா லே, இது, மேலிற்பாட்டுக்கு மொக்கும். .... (கூ)

ஸ்வா.—(பெருவித்யாதி) ஐஸ்வர்யச் செருக்காலே ஒருவர்க் கொருவர் மேலான கல்யாணகுணங்களைச்செய்துகொண்டு போரு கிறவர்களுக்கும் மேலான கல்யாணகுணங்களையும்செய்து, ஜாத் யுசிதமான தர்மங்களையும் இப்பெண்பிள்ளைதன்னையும் பேணி. (நம் மில்லத்துள்ளே யிருத்துவானெண்ணி நாமிருக்க) நம்முடைய க்ருஹத்துக்குள்ளே இருத்துவதாக நாமெண்ணியிருக்க. (இவளு மொன்றெண்ணுகின்றாள்) இக்ரஹத்தைக் காராக்ருஹமாக நினைத் திராநின்றாள். தனக்கு வஸ்தவ்யபூமி அவனிருந்தவிடமேயாக நினைத்திரா நின்றாள்.

(மருத்துவமித்யாதி) ஆரோக்யாதிகளுக்கு ஹேதுவாகஔஷ தங்கள் சமைப்பார் பாகம்பார்க்குமாபோலே பருவம் தப்பாமல் பார்க்கவேணுமிறே பெண்பிள்ளை பெற்றவர்களுக்கு. அது தப் பிஞளென்னும் வார்த்தை பிறப்பதற்குமுன்னே, வரையாதே

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு. (பெருப்பெருத்த கண்ணாலங்கள் செய்து) லோகத்திலுள்ளார் ஐஸ்வர்யச்செருக்காலே பெருக்கச் செய்யும் கல்யாணங்களிலும் பெரியதானகல்யாணங்களைச்செய்து: (பேணி) குலமர்யாதையைப்பேணி. (நம்மில்லத்துள்ளேயித்யாதி) நம்முடைய க்ருஹத்துக்குள்ளே இருத்துவதாக நாம் மநோரதித் துக் கொண்டிருக்க. (இவளுமொன்றெண்ணுகின்றாள்) நம்மு டைய எண்ணுதலுக்கு விபரீதமாக இவளுமொன்றை யெண்ணு கின்றாள். அதாவது - இங்குத்தையிருப்பு - காராக்ருஹவாஸமாய், அவன் பக்கலிலே போகவே மநோரதியா நின்றாளென்கை.

(மருத்துவப்பதமித்யாதி) மருத்துவனானவன் சமைக்கிற ஔஷதத்தில் பாகம்பார்த்துச் செய்யாதபோது அது கைதவறு மாபோலே, இவள்பதம் பார்த்து "நாம் செய்யாமையாலே இ வள் கைகழந்தாள்"என்னும்வார்த்தைலோகத்திலுண்டாவதுக்கு முன்னே. (ஒருப்படுத்திடுமினித்யாதி) தன்னுடைமையை-மஹா பலி "என்னது" என்றிருக்க, விரகாலே அவன் பக்கலில்நின்

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (பெருப்பெருத்தவித்யாதி) மீமிசைக்கர்த்தம் (லோகத்திலித்யாதி). "உலகளந்தானிடைக்கே ஒருப்படுத்திடுமின்" என்றதி வயித்தர்த்தமருளுகிறார் (தன்னுடைமையித்யாதி). "இடைக்கே" என்றதி னர்த்தம் (அவன் பக்கலில்) என்றது.

திருவுலகளந்து ரக்ஷித்த ஸர்வரக்ஷகன் பக்கலிலே நெஞ்சொருமித்துக்கொண்டுபோய்விடப் பாருங்கோள். (இடுமின்) கொண்டுபோயிட்டுவைக்கப்பாருங்கோ ளென்னவுமாம்.

இத்தால் ஸதாசார்யனானவன் ஸச்சிஷ்யனைத் தன்னுபதேசத்தாலே திருத்தித்திருந்தின வம்ஸத்தை க்ரியாபதத்தோடே சேர்த்து மிகவும் விரும்பிக் கொண்டாடிக்கொண்டாடி ஸ்வரூபாநுரூபமாக ஆசார்ய பாரதந்த்ர்ய பதாந்தர்கத ஸ்த்தாநத்திலே வைப்பதாக விசாரித்து, இதுதானே புருஷார்த்தமாக நினைத்து நிர்பரத்வாநு ஸந்தாநம் பண்ணிநாமிருக்க, இத்தைக் காற்கடைகொண்டு விஷயாநுரூபம் ப்ராப்யமாக நினைத்து, அதிலே அத்யவஸித்துப் போருகிற ப்ரகாரத்தைக்கண்டு, (க)“ஆளும் பரமனைக்கண்ணனை” என்றாப்போலே சிலவற்றைச் சொல்லி இப்பாரதந்த்ர்ய பரிபாகத்தைக்கடந்த ப்ரஸித்தியுண்டாவதற்கு முன்னே, தேவாஸுரவ்யாஜத்தாலே வாமநவேஷபரிக்ரஹம் செய்து தன்ஸ்வத்துக்குத்தானே இரப்பாளனுமாய், திருவுலகளந்தவ்யாஜத்தாலே அந்ய சேஷத்வஸ்வ ஸ்வாதந்த்ர்யங்களை ப்ரகாசிப்பித்துத் (உ) “தனக்கேயாகவெனைக் கொள்ளுமீதே யெனக்கே கண்ணனையான்கொள் சிறப்பு” என்று ப்ரார்தித்து(௩)“வியக்க வின்புறுதும்” என்னும்படி பண்ணுவதாக, * ஆள்பார்த்துழிதருகிறவன் பக்கலிலே நீங்கள் நெஞ்சொருமித்து ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்திலுங் காட்டில் விஷயாநுரூபபுருஷார்த்தமே உத்தேஸ்யமென்றறுதியிட்டுச் சரமபர்வஸ்த்திதியை ப்ரதம பர்வத்திலே கொண்டு போய் “கண்டுகொள்” என்று சேர்க்கப்பாருங்கோ ளென்கிறது.

றும் வாங்கித் தன் திருவடிகளின் கீழே யிட்டுக்கொண்டவன் பக்கலிலே இவளை நீங்களே சேர்த்து விடுங்கோள் ; நீங்கள் சேராதபோதும் இவள்ஸ்வபாவத்தாலும் அவன்ஸ்வபாவத்தாலும்இரண்டு தலையும் சேர்ந்தேவிடும்; ஆனபின்பு, ஏற்கவே நீங்களே சேர்த்து விடுங்கோளென்று த்வரிப்பிக்கிறார்கள். .... (௧௦)

(இவள் ஸ்வபாவத்தாலும்) என்றது-“இவளுமொன்றெண்ணுகின்றாள்” என்றத்தைப்பற்ற. ... ... (௧௦)

(க) தி-வாய்-௩எ-உ. (உ) தி-வாய்-உ-௬-ச. (௩)தி-வாய்-௧௦-௩-௬.

மூ.—
ஞாலமுற்று முண்டாலிலைத்துயில் நாராயணனுக்கிவள்
மாலதாகி மகிழ்ந்தனளென்று தாயுரைசெய்ததனைக்
கோலமார்பொழில்சூழ் புதுவையர்கோன் விட்டுசித்தன்சொன்ன
மாலைபத்தும் வல்லவர்கட் கில்லைவருதுயரே. (௧௧)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அவ;— நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

ஸ்வா;— (ஞாலமித்யாதி) பஞ்சாஶத்கோடி விஸ்தீர்ணமான அண்டாந்தர்கத லோகங்களையெல்லாம் அத்யல்பமான வடிவைக் கொண்டுதிருவயிற்றிலேவைத்துமுகிழ்விரியாத வாலிலையிலேகண்வளர்ந்தருளுகிறஅக(ஷ)டிதமும்கடிதமாம்படியிறே-நாராயணனென்கிற ஸமாஸத்வபத்தில் பஹுவ்ரீஹியாலே. (௧) "అణోరణీయాన్-அணோரணீயாந்" என்கிற மாத்ரமுமன்றிக்கே (௧) "இடந்திகழ் பொருடொறும் கரந்தெங்கும் பரந்துளன்" என்கிறதிறே அகடிதமாவது. இதுதான் கடிதமாகவும் "இவையுண்டகரனே" என்கிறது அகடிதமாகவுமிறே இப்பாட்டில் தோற்றிக்கிடக்கிறது. (இவள்) பருவத்தால் வந்த ஶைஶவபாவம் தோற்றுகிறது. (மாலதாகி) பருவம் நிறைந்தாலும் கூடாதவ்யாமோஹம்சொல்லுகிறது. (அது)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா;—(ஞாலமித்யாதி). பூமிதொடக்கமான ஸகலலோகங்களையும் ப்ரளயத்தில் அழியாதபடி திருவயிற்றிலேவைத்து ஒருபவனன ஆலிலையிலே கண்வளர்ந்தருளின அகடிதகடநாஸாமர்த்த்யத்தை யுடையனாய்,ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணனுக்கு. (இவள் மாலதாகி மகிழ்ந்தனளென்றித்யாதி) அதிபாலையானவிவள் அதி

அரு;—பதினோராம்பாட்டு. (ஞாலமித்யாதி) "ஞாலமென்ன, முற்றுமென்ன, இவற்றையுண்ட" என்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி, உண்கைக்கு ப்ரயோஜநத்தை யருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு தாத்பர்யார்த்தத்தை யருளுகிறார் (பூமிதுடக்கமானவித்யாதி). "அது-மாலாகி" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்

---

(௧) தை-நா. (௨) தி-வாய்-௧-௧-௧௦.

என்று - உபமா நராஹித்யம். (மகிழ்ந்தனள்) வ்யாமோஹகார்ய மான புருஷார்த்தம் ஸித்தித்து "மகிழ்ந்தனள்" என்று தாய்மார் க்ருதார்த்தைகளான ப்ரகாரத்தை. (தாய்) ஜாத்யேகவசநம். "வளர விடுமின்" "ஒருப் படுத்திடுமின்" என்றவர்களும் தாய் மாரிறே. (இவள்) கைங்கர்ய ப்ராப்யத்துக்குப் பூர்வக்ஷணவர் தியான பக்தியுமுண்டாய், கைங்கர்யமும் ப்ரவ்ருத்தமானாலும் அது தன்னையு மாஸ்ரயத்திலே சேர்த்துத் தன்னைப் போக்யமாக்கு கைதானே ப்ராப்தமாயிருக்கிற விவள். "இவள் மாலதாகி மகிழ்ந்த னள்" என்று திருத்தாயாரான வாசார்யன் தானே சொல்லும்படி காணும் பரிபாகம் முதிர்ந்தபடி.

(தாயுரை செய்ததனைக்கோல மார்பொழில்சூழ் புதுவையர் கோன்) தர்ஸநீயமான புஷ்பபலாதிகளாலே நிறைந்தபொழிலாலே சூழப்பட்ட திருமாளிகைக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வார். (விட்டு சித்தன்) விஷ்ணுவை சித்தத்திலே யுடையவரென்னுதல்; விஷ்ணு வினுடைய சித்தத்திலே வஸிக்கிறவரென்னுதல். இதுவுமொரு ஸமாஸத்வயமென்னலாமிறே, துல்ய விகல்பமாய்த் தோற்றுகை யாலே. (சொன்னமாலை) மங்களாசாஸந பர்யந்தமாக சப்தார்த்த மும், அந்யாபதேசஸ்வாபதேசங்களும் இவையென்று பரவேத்ய மாம்படிக் கொண்டாடி யருளிச்செய்த இப்பத்துப்பாட்டையும் ஸாபிப்ராயமாக வநுஸந்திக்கவல்லவர்களுக்கு. (இல்லை வருது

மாத்ரமான வ்யாமோஹத்தையுடையளாய், தத்ஸம்ஶ்லேஷ மநோ ரதத்தாலே ப்ரீதையானுளென்று தாயாரானவள் சொன்னசொல வை.

(கோலமித்யாதி) அழகுமிக்கிருந்துள்ள பொழிலாலே சூழப் பட்ட ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வா ரருளிச்செய்தஸந்தர்ப்பமாய்ஶ்லாக்யமாயிருந்துள்ளபத்துப்பாட் டையும் ஸாபிப்ராயமாக அநுஸந்திக்க வல்லவர்களுக்கு. (இல்லை

பற்றி "அந்தமாலையுடையளாய்" என்று சப்தார்த்தமாய், அத்தால்பலிதார்த் தம் (அதிமாத்ரேத்யாதி). ... ... (கக)

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்

யரே) "துயர் வருக இல்லை" என்னாதே "இல்லை வருதுயர்" என்கையாலே இதுவுமொருநமஸ்ஸிருக்கிறபடி. துயராவது - மங்களாசாஸநமான ரக்ஷ்ய ரக்ஷகபாவத்துக்குவருகிற மாறுட்டம் வாராதென்றபடி. (க) "பழிப்பிலோம்" என்றதும் இது தன்னையிறே. அந்யசேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம் நேராக வறிவதும் இதுதன்னாலேயிறே. ... . (௧௧)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும்பத்து ஏழாந்திருமொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாம் திருமொழி நல்லதோர் தாமரை ப்ரவேசம்.

அவ;—கீழில்திருமொழியிலே *குறைவொன்றுமில்லாதகோவிந்தனோடே சங்கையாய், அவனுக்குச் சிறு பேரான நாராயணனுக்கிவன் "மாலதாகியவனோடேமகிழ்ந்தனளென்று சங்காநிவ்ருத்தி பூர்வகமாக ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமாயிற் றென்று திருத்தா

வருதுயரே) பகவதநுபவாதிகளுக்கு விரோதியாய் வருவதொரு துஃக்கமில்லை. .... (௧௧)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றும்பத்து எட்டாந்திருமொழி.

நல்லதோர்தாமரை, ப்ரவேசம்.

அவ.—கீழிற்றிருமொழியிலே தன்பெண்பிள்ளைக்கு அவன் பக்கல் செல்லுகிற ப்ராவண்யத்தைக்கண்ட திருத்தாயார்

அரு;— நல்லதோர் தாமரைப்ரவேசம். பந்துஜநங்கள் இவளுடைய தசையையறிந்து சடக்கென க்ருஷ்ணனுக்குக் கொடுத்துவிடச் சொல்லச் செய்தேயும், அதித்வரையாலே கொடாமையாலே அவன்வந்து கொடுபோக, திருத்தாயார்க்லேசித்து மநோரதிக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறதென்று ஸங்கதியை யருளிச்செய்து கொண்டு, பாட்டில் ப்ரமேயங்களையும் காட்டுகிறுர் (கீழ்த்திருமொழியிலேயித்யாதி). (கள்வன்கொல்லிப் பிராட்டி) என்றது-பிராட்டி

(க) திருப்பல்லா-௩.

யார் தெளிந்தபின்பும், வரைவுக்கிடங்கொடாமையாலே, அவனும் அது தன்னை யறிந்து மிகவும் வருந்திப் பார்த்த வளவில், அதுகூடாமையாலே, "நம்மைப்பட்டபொருளை விடக்கடவோமல்லோம்" என்று (க)"ददामि-ददामि" (உ)"स्मरामि-ஸ்மராமி" (உ)"नयामि-நயாமி" என்றவன் தனக்கு அத்யந்தாபிமதஸ்தாநமான திருவாய்ப்பாடியிலே கொண்டு போனுனென்று, திருத்தாயார் படுக்கையில் காணுமையாலே "இவனை யொழியக் கொண்டு போவாரில்லை" என்றும், "திருவாய்ப்பாடி யொழிய வஸ்தவ்ய பூமியில்லை" என்றும், "இதுதான் பந்துக்களுக்கு ஏச்சாமோ? குணமாமோ"

"கோவிந்தனேடு வளைச்சங்கையாகி" என்று "அவனேடு இவளுக்குக் கலவியுண்டாய்த்ததோ" என்று மூந்துறச்சங்கித்து, பின்பு பலஹேதுக்களாலும்ஸம்ஸ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமானமையைத்தானுமறிந்து, இவளுடைய ப்ராவண்யத்தின் முறுகுதலைக்கண்ட பந்துக்களும், "மருத்துவப்பதம் நீங்கினுளென்னும் வார்த்தை படுவதன்முன் ஒருப்படுத்திடுமினிவளை யுலகளந்தானிடைக்கே" என்று சொல்லி யிருக்கச்செய்தேயும், சடக்கெனவிரைந்து கொடாதொழிகையாலே, அவன் முற்பாடனுய்வந்து * கள்வன் கொல்லிப் பிராட்டியைக் கொண்டு போனுப் போலே இவளை அத்தவாளத்தலையாலே மறைத்துக் கொண்டு தன்னுடைய திவ்யநகரியான திருவாய்ப்பாடியிலே கொண்டுபோக, அந்தரங்கமாகக் காத்துக்கொண்டுகிடந்த திருத்தாயார், படுக்கையில் பெண்பிள்ளையைக் காணுமையாலே, "இவனையொழியக் கொண்டு போவாரில்லை" என்றும் "இவன் கொண்டு போவது தான் திருவாய்ப்பாடியிலே" என்றும் அறுதியிட்டு, "இவள் போகையாலே தன் திருமாளிகை யெல்லாமழகழிந்து வெறியோடிற்று" என்றும்; "இவன் இப்படி யடைவுகேடாகக் கொண்டு போனவிது இக்குடிக்கு ஏச்சாமோ? குணமா

தசையை ப்ராப்தரான திருமங்கைமன்னனைச் சொல்லுகிறது. (அத்தவாளம்) என்றது - மயிற்றேகை விரித்தாப்போலே பின்னேசாத்தும திருப்பரியட்டம். (திருவாய்ப்பாடியிலே) என்றது-"ஆயர்கள் சேரியிலும்புக்கு" என்றத்தைப்பற்ற. (வெறியோடிற்று) என்றது - வெளியாய்த்தென்றபடி. *

(க) கீ-கO-கக. (உ) வராஹசரமம்.

மூ.—

நல்லதோர் தாமரைப்பொய்கை நாண்மலர்மேற் பனிசோர
அல்லியுந்தாது முதிர்ந்திட் டழகழிந்தாலொத்ததாலோ
இல்லம்வெறியோடிற்றாலோ வென்மகளை யெங்குங்காணேன்
மல்லரை யட்டவன்பின்போய் மதுரைப்புறம்புக்காள்கொலோ.

என்றும், "அங்குச் சென்றால் அவனும் அவனுடைய பந்துக்களும் ஆதரிப்பரோ ? அநாதரிப்பரோ" என்றும், வழியிடைக்கண்டாரையும் வினவிக்கொண்டு சென்ற ப்ரகாரங்களை வ்யாஜமாக்கி மங்களாசாஸநபர்யந்த மாகவநுஸந்திக்கிறார். ... ... *

அவ;—முதற்பாட்டு. படுக்கையைத் தடவிப்பார்த்துக் காணாமையாலே க்லேசித்துச் சொல்லுகிற பாசுரமாயிருக்கிறது.

மோ?''என்றும்; "இவளுக்குப்பாணிக்ரஹணார்த்தமான உத்ஸவம் இபபடி நடக்குமோ?" என்றும் ; "மாமியாரான யசோதைப்பிராட்டி இவளைக் கண்டுகந்து மணவாட்டுப் பெண் பிள்ளை யென்று ஸத்கரிக்குமோ" என்றும் ; "மாமனாரான ஸ்ரீநந்த கோபர் உகந்தணைத்துக் கொண்டு இவள் வைலக்ஷண்யத்தைக்கண்டு இவளைப் பெற்ற தாயார் இனித்தரிக்கமாட்டாளென்பரோ" என்றும்; "அவன்றான் நிஹீநகுலத்தி லுள்ளாரைப் போலே என்மகளைப் புணர்ந்து, உடன் போகை ஹேதுவாகக் கொண்டு குடிவாழுமோ, நாடெல்லாமறியும்படி நன்றாகக் கண்ணாலஞ் செய்து கைப்பிடிக்குமோ"என்றும் ; "தன்பெருமையாலே அவன் இவளுக்கு ரூபகுண தோஷங்களைச் சொல்லி வரிசையறுத்து ஆண்டிடுமோ, தனக்கு ஜாத்யுசிதமான மஹிஷியாகப்பட்டங்கட்டி, பூர்வமஹிஷிகள் முன்னே வைபவம் தோற்ற வைக்குமோ" என்றும்; "இவள்தான் தயிர்கடைகை முதலான வன்தொழில்கள் செய்து குடிவாழ்க்கை வாழவல்லளோ" என்றும் இப்படி க்லேசித்தும் மநோரதித்தும்சென்ற ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது - இத்திருமொழியில். *

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (நல்லதோர் தாமரைப் பொய்கை) பரப்புமாறத் தாமரை பூத்துக் கிடக்கையாலே, அழகியதாய் அத்விதீயமான பொய்கையானது. (நாண்மலர் மேற்பனி சோர)

அரு;—முதற்பாட்டு. (நல்லதோரித்யாதி) பொய்கையினுடைய நன்மைக்குஹேதுவை யருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு சப்தார்த்தமருளுகிறார் (பரப்பு மாறவித்யாதி), (பரப்புமாற) எங்குமொக்க, !"நாண்மலர்" என்றபத

ஸ்வா;—(நல்லவித்யாதி) ஜலஸம்ருத்திமாறாமையும், பூஸார முண்டாகையுமிறே பொய்கைக்கு நன்மையாவது. இப்பொய்கை கண்ணாலேயிறே தாமரைக்கு நன்மை யுண்டாவது. (ஓர்) உபமாந ராஹித்யம். இப்படி, "நாற்றம், செவ்வி, குளிர்த்தி, மார்தவம்" என்றாப்போலே சொல்லுகிற நாண்மலர்மேல். (பனிசோர) அதுக்கு விருத்தமான பனியானது மிகவும் சொரிய, அத்தாலே அல்லியும் தாதும் செவ்விகெட்டு உதிர்ந்து. ஸ்த்தாவரஜாதிகளுக்கெல்லாம் உபகாரமாயிருந்ததே யாகிலும், தாமரையை அழகழித்து ஸத்தாஹாநியைவிளைப்பிக்கைப்ரதிநியதஸ்வபாவமாயிருக்குமிறே; அதுபோலே இப்பெண்பிள்ளையும் என் வயிற்றில் பிறப்பொழுக்கம்

"சிவப்பு, விகாஸம், செவ்வி, குளிர்த்தி, பரிமளம், மார்த்தவம்" என்கிற இவற்றையுடைத்தானநாட்பூவின்மேலே, அதுக்கு விருத்தமான பனியானதுமிகவும் சொரிய, (அல்லியித்யாதி) அத்தாலே அல்லியும் தாதும்செவ்விகெட்டுஉதிர்ந்து, அலங்காரமான பூஅழிகையாலே தானழகழிந்தாப்போலே யிராநின்றது. ஸ்த்தாவரஜாதிக்கெல்லாமுபகாரகமா யிருந்ததேயாகிலும் தாமரைக்கு பாத(ஃத)கமாகை நியதஸ்வ பாவமிறே பனிக்கு. அப்படி பனியேறுண்ட தாமரையோடை போலேயாய்த்து இத்திருமாளிகைகிடக்கிறது. ஆலும், ஓவும்-விஷாதாதிசயஸூசகம்.

(இல்லம் வெறியோடிற்றாலோ) க்ருஹமானது வெறிபாய்ந்துவிட்டது. ஒருஜநஸஞ்சாரமற்று வெளியாய்க்கிடவாநின்றதென்கை

வாஸனையைத் திருவுள்ளம்பற்றி, இவள் திருமாளிகைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் பொய்கையாய், செய்யாளான பெண்பிள்ளைக்கு உபமாநம் தாமரைப் பூவாகையாலே, செந்தாமரைப்பூ இங்கு விவக்ஷிதமென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (சிவப்பித்யாதி). (நாள்பூ) காலமலர்த்தவலர்ந்த பூ. பொய்கையழகழிகைக்கு அல்லியும் தாது முதிர்ந்தது ஹேதுவல்லாமையாலே அதுக்கநுகுணமாகப் பூ வழிகையைக் கூட்டி அர்த்தமருளுகிறார் (அத்தாலேயித்யாதி). (அல்லி) இதழ். (தாது) கேஸரங்கள். (தான்) என்று - பொய்கை யென்றபடி. ஸர்வோஷதிவர்த்தகமான பனிசொரிகை அல்லியும் தாது முதிருகைக்கு ஹேதுவாமோ வென்ன வருளுகிறார் (ஸ்த்தாவரேத்யாதி). "ஒத்தது இல்லமாலோ" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி ஸாத்ருஶ்யத்தைக் காட்டுகிறார் (அப்படியித்யாதி).

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ௩-ப, அ-தி, க,-ப்ர, நல்லதேசர். எங்ஙனே

குன்றுமல் வர்தித்த இந்த க்ருஹமும் முழுக்கக்குடிபோனுப் பேர்லே வெறியானது தோன்றுகின்றது.

தாமரைகுடிபோன பொய்கைதான் இதுக்கு ஸத்ருஸமோ ? அது அல்லியும் தாதுமுதிர்ந்து அழகழிந்தாலும் காலாந்தரஸ்த்திதியுண்டிறே, காரணம்கிடக்கையாலே; அதுவுமில்லைபிறே இந்த க்ருஹத்துக்கும் எனக்கும். ராஜர்ஷி ப்ரஹ்மர்ஷியானபின்பு க்ஷத்ரியத்வம் பின்னாட்டிற்றில்லையிறே. ஜநகராஜன் திருமகளும் பின்புஸ்ரீமிதிலையை நினைத்திலளிறே. ஆகையாலே "ஆலோ" என்கிற அசையாலே-உபமாநராஹித்யமும் புநராவ்ருத்த்யபாவமும் தோற்றுகிறது. இக்க்ருஹம் முழுக்க இப்பெண்பிள்ளை யொருத்தியும் போலே காணுமிருந்தாள்.

(என்மகளை யெங்கும் காணேன்) அவள் "தன் மகளன்று" என்று போனாலும், இவள் "என்மகள்" என்னுமிறே. எங்கும் பார்த்துக் காணுதொழிந்தாலும்"என்மகள்""என்று க்ருஹாந்தரங்கள் தோறும் ஸ்வக்ருஹம் போலே பார்த்தாளாதல், இவள்போன வடி பிடித்துப் போய்,அங்கு மோரிடத்தில் காணுமல் வழியெதிர் வந்தவர்களும் கண்டமை சொல்லாமையாலே மிகவும் க்லேஸித்தாளென்னுதல். பின்னையும் தன்னுடைய சபலபாவத்தாலே, என் வயிற்றில் பிறப்பாலும், பெண்பிள்ளையுடைய ப்ரக்ருதி ஸ்வபாவத்தாலும், * குறைவொன்றில்லாத கோவிந்தன் தீம்பாலும், அவன் ஆஸ்ரித ரக்ஷணார்த்தமாக விரோதிநிரஸநம் செய்த ஸாமர்த்யத்

இக் க்ருஹம் முழுக்க இப்பெண்பிள்ளை யொருத்தியும் போலே காணுமிருந்தாள்; எல்லாருமிருந்தாலும் இவளொருத்தி போகையாலே திருத்தாயார்க்கு அப்படி தோற்றுமிறே. மீளவும் "ஆலோ" என்கிருள்-விஷாதாதிசயத்தாலே. (என்மகளை யெங்கும் காணேன்) என் பெண்பிள்ளையை யோரிடத்திலும் காண்கிறிலேன். க்ருஹம் மாத்ரமன்றிக்கே, பண்டு இவளிருக்குமிடம் ஸஞ்சரிக்குமிட மெங்கும் தேடிக்காணுமையாலே சொல்லுகிறுள். (மல்லரையித்யாதி) இங்குக் காணுமையாலே "அவன் கொண்டு போ

மற்றபேரெல்லாருமிருக்க, இவளொருத்தியில்லாமையாலே வெறியோடிற்றென்பானென்னென்ன, ப்ரேமத்தாலே சொல்லுகிறுளென்கிறுர் (இரு

தாலும்,(க)"அணியாலிபுகுவர்கொலோ''என்னுமாபோலே, "மல்லரையட்டவன் பின்போய் மதுரைப் புறம் புக்காள்கொலோ'' என்கிறாள்.

(புறம்) திருவாய்ப்பாடி. ஒருவர்க்கொருவர் ஊமத்தங்காயாகையாலே கம்ஸநகரியான மதுரையிலே புகவும் கூடுமிறே. அன்றிக்கே "தன்னதான திருவாய்ப்பாடியிலே புகுந்தாளோ'' என்று ஸம்ஶயிக்கிறாள். மல்லர் முடிந்தபோதே கம்ஸனும் முடிந்து உக்ரஸேநனும் சிறைவிட்டு ராஜாவாய், நகரத்திலுள்ளாரும் அநுகூலரான பின்பும், மதுரையென்றவாறே பயப்படவேண்டி வருமிறே, பிணமெழுந்தாலும் தெரியாதென்னும் பயத்தாலே.

இத்தால்-ஆசார்யனானவன், பனியாலே தாமரை குடிபோன பொய்கையை, ஸௌமநஸ்யத்தையுடைய சிஷ்யனானவன் தன்னுடைய † ஹிதவசநத்தை அதிக்ரமித்துத் தன்னுடைய ஸந்நிதியை

ஞன்'' என்று அறுதியிட்டு, மல்லநிரஸநம்பண்ணின வீரப்பாட்டையுடையவன் பின்னேபோய், மதுரைப்புறத்திலே புகுந்தாளோவென்கிறாள். மதுரைப்புறமாவது-மதுரைக்கு அடுத்து அணித்தான திருவாய்ப்பாடி. "மதுரைப்புறம் புக்காள்கொலோ'' என்றது (க) "அணியாலி புகுவர் கொலோ'' என்றாப்போலே. அதாவது-ஒருவர்க்கொருவர் ஊமத்தங்காயாகையாலே கம்ஸ நகரியான மதுரைதன்னிலே சென்று புகவும் கூடுமிறே; அது செய்யாதே, தனக்கு உத்தேஶ்யபூமியான திருவாய்ப்பாடியிலே போய்ப் புகுந்தாளோவென்று ஸம்ஶயிக்கிறாள். .... (க)

ஹம்முழுக்கவித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (அறுதியிட்டு) நிஶ்சயித்து. மதுரையென்னாதே "புறம்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (மதுரையித்யாதி). திருவாய்ப்பாடியிலிருக்கும்க்ருஷ்ணன் பின்புபோனமை நிஶ்சயித்தவள் "மதுரைப்புறம்புக்காள் கொலோ'' என்று ஸம்ஶயிக்கை சேரும்படியெங்ஙனே யென்ன,த்ருஷ்டாந்தமும் காட்டா நின்றுகொண்டு விவரிக்கிறார் (மதுரைப்புறமித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே). (போலே) என்றவநந்தரம்"இருக்கிறது'' என்று சேஷம். (ஒருவர்க்கொருவர் ஊமத்தங்காயாகிறது) அந்யோந்ய ஸந்தர்ஶநஸஞ்ஜநிதாநந்தத்தாலே பாஹ்யவிஷயஜ்ஞாநமில்லாமையைஜநிப்பிக்கிறவர்களென்றபடி. ... ... (க)

(க) தி-மொ-௩-எ-க. † (பா) ஹிதவசநத்தாலே கருநி.

மூ.—ஒன்றுமறி வொன்றில்லாத வுருவறைக் கோபாலர்தங்கள்
கன்றுகால் மாறுமாபோலே கன்னியிருந்தாளைக்கொண்டு
நன்றுங்கிறிசெய்துபோனான் நாராயணன் செய்ததீமை
என்றுமெமர்கள்குடிக் கோரேச்சுக்கொலாயிடுங்கொலோ.

ஈஸ்வரனுடைய தண்ணளியாலே பொகட்டுப்போனதுக்கு ஸர்வதா ஸாத்ருஶ்யமாகவநுஸந்திக்கிறானென்று தோற்றுகிறது. வஸ்தவ்யமான தன்னுடைய ஸந்நிதியை விட்டால் பின்னை வஸ்தவ்யம் பகவத் ஸந்நிதியுள்ள பரத்வாதிகளெங்குமிறே, இவளுக்குப் யார்க்கவும் கண்டிலேனென்னவும் ப்ராப்தியுள்ளது. ஆனால் சங்கித்த கோவிந்தன் பக்கலிலேயிறே ப்ராப்தி; இவனுடைய அபூர்த்தி தீராலாவது, அவனுக்கபிமதத்வேநவஸ்தவ்ய பூமியான திருவாய்ப்பாடியிலேயிறே;உத்தேஶ்யத்தைப்பிரித்து உடன்கொண்டுபோன அவனுக்கும், கூடப்போன இவர்கள் தனக்கும் ஸாவதியாவதும் அது தானேயிறே. (க)"புகுமூர்"என்றாப்போலே, நாநாவான அநுமாந ஸம்ஶயங்களாலே நிர்ணயிக்கிறது. ப்ரத்யக்ஷமும் ப்ரமாணாநுகூலமானால் அநுமாநமும் ப்ரமாணாநுகூலமாயிறே யிருப்பது. (க)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. இவ்வுடன் போக்கு குணமோ, தோஷமோ வென்று ஸம்ஶயிக்கிறாள்.

ஸ்வா;—(ஒன்றுமித்யாதி), பொருந்தினவறிவொன்று மில்லாத. * அறிவொன்றுமில்லாத வாய்க்குலமிறே. தேஹ தர்மத்தோடேயாதல், ஆத்ம தர்மத்தோடே யாதல் பொருந்தின வறிவு அல்பமுமில்லாத. (அறிவொன்றுமில்லாத) காட்டிலே பசுமேய்க்

வ்யா; — இரண்டாம்பாட்டு. (ஒன்றுமறிவொன்றில்லாத) பொருந்தின வறிவு ஒன்றுமில்லாத. லௌகிக வைதிகங்களோடு சேர்ந்த வறிவு அல்பமுமில்லாத; * அறிவொன்று மில்லாத வாய்க்குலமிறே. காட்டில் பசு மேய்க்கப்போன விடங்களிலே வழிதிகைத்தால் வழிகாட்டுவது பசுக்களாம்படியிறே- இவர்களறி

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு.(ஒன்றுமித்யாதி) "ஒன்றுமறிவு"என்றதுக்கு ஒன்றினவறிவென்றுவிவக்ஷித்துசப்தார்த்தம்(பொருந்தினவித்யாதி).எத்தோடே யொன்றின வென்னவருளுகிறார் (லௌகிகேத்யாதி). அறிவில்லாமையைப்ரமாண பூர்வகமுபபாதிக்கிறார் ,(அறிவொன்றுமித்யாதிவாக்யத்தாலே). (வழிதிகைத்தால்) வழிதெரியாவிட்டால். கீழ்பதத்தைக் கடாக்ஷித்துத்

கப்போன விடங்களில் வழி திகைத்தால் வழிகாட்டுவது பசுக்களாம்படியிறே இவர்களறிவிருப்பது. * வல்லானையரிறே. குடுவையில் சோற்றையுமுண்டு புதுமழைத்தண்ணீரையும் குடித்த செருக்காலே தாங்கள் திரள நின்றால் இந்த்ரனை ஜயித்துவந்த கம்ஸனை, "இவனுக்குக் குடிமை செய்வாரார்; இந்தப்பசு மேய்க்கிற கோல்களாலே அவனைச் சாவ வடித்திழுக்கப் பாருங்கோள்" என்றாப்போலேயிறே இவர்களறியாமையால் வந்த நெஞ்சில் வலிமைதானிருப்பது.

(உருவறைக்கோபாலர்) அறிவைப்பேணமாட்டாதாப்போலேயிறே தேஹத்தையு மழுக்கறுத்துப் பேணமாட்டாமையும். (கோபாலர்) கோவர்கத்தை ரக்ஷிக்கிறவர்களென்னுதல். அவை தன்னாலே ரக்ஷைபடுகிறவர்க ளென்னுதல். (தங்கள் கன்றுகால் மாறுமாபோலே) தங்கள் கன்றுகள் விளைவதறியாதே யிருந்ததேயாகிலும் முன்னடியிலே பின்னடியிட்டு, இரண்டு காலாலே நடந்தாப்போலேயிறே யிருப்பது. அப்படியே படிகடிந்து புறப்படாமல்

விருப்பது. (உருவறைக்கோபாலர்) ரூபஹீநரான கோபாலர். ஆத்மகுணமில்லாதாப்போலே ரூபகுணமுமில்லாதவர்களென்கை. (தங்கள்) "தாங்கள்" என்கிற வித்தைக் குறைத்துக் கிடக்கிறது. கோபாலர் தாங்களென்றபடி. இவர்களுடைய வறிவு கேடும் உருவுகேடும் சொன்னது-இவை பார்த்தால் பொல்லாதாயிருக்குமாபோலே, இவர்களுடைய வ்ருத்தியும் பார்த்தால் பொல்லாதாயிருக்கு மென்கைக்காக. அந்த வ்ருத்தி தன்னைச் சொல்லுகிறது மேல் (கன்று கால் மாறுமாபோலே) என்று. கன்றுகால் மாறுகையாவது-தீதாயிருந்துள்ள தங்களுடையகன்றுகளை "உங்களது" என்று பிறர்க்குக்காட்டி, நல்லதாயிருந்துள்ள அவர்களுடைய

தாத்பர்யம்(ஆத்மகுணமித்யாதி).க்ருஷ்ணனுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொன்ன விடையர்க்கு அறிவுகேடும் ரூபஹாநியும் சொன்னது தார்ஷ்டாந்திகமான க்ருஷ்ணனிடத்தி லில்லாமையாலே, அவர்களுடைய வ்ருத்திக்குத்ருஷ்டாந்தமென்கிறார் (இவர்களுடையவித்யாதி). (இவை) என்றது - அறிவும் ரூபமும். கன்று மாறுகையும் கால்மாறுகையு மென்ற க்ஷரார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி உபபாதிக்கிறார் (கன்றுகால் மாறுகையாவதித்யாதி). "கால்" என்றது - நல்வழியாக வருங்கன்று.

க்ருஹத்திலே யிருந்த கந்யகையைத் தன்னோட்டைச் சுவட்டை யறிவிப்பித்துக் கொண்டுபோனபடி.

(நன்றுமித்யாதி) பொல்லாங்கான க்ரியைகளைச் செய்து, அதுவே பாதே (தே) யமாகக் கொண்டுபோனான். தானிட்ட வடியிலே யிடும்படியாக நன்றான விரகுகளைச் செய்து கொண்டு போனான். அன்றியே, உருவறைக் கன்றுகளைக் காற்கடை கொண்டு நீக்கிக் காலோக்கமும் ஒழுகுநீட்சியும் மயில்புறச்சாயையும் பொலிவேற்றால்வந்த பிறப்பழகையு முடைத்தான கன்றுகளை அடித்தெரியாமல் கொண்டு போவாரைப்போலே, தான் பண்டு விரும்பினவர்களை "உருவறைகள்" என்று பொகட்டு, உருவான என்பெண்ணைக் கொண்டு போனானென்னவுமாம். (நாராயணன் செய்த தீமை) ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகனாயிருக்கிறவன். ஔஷதம் அபத்ய

கன்றுகளைத் தங்களதாக்கிக் கொள்ளுகையும், நல்வழியாய்க் கண்ணுக்கு நன்றாயிருக்கும் கன்றுகளை, உடையவர்களறியாமல் களவிலே நிலைபேர்த்துக்கொண்டு போகையுமிறே; இதில்பிற்பட்டதே இவ்விடத்துக்குச் சேருவது. இப்படி இவர்கள் செய்யுமாபோலே.

(கன்னியிருந்தாளை-நன்றும் கிறிசெய்து-கொண்டு-போனான்) கந்நிகையாய், விஷயரஸமென்ப தொன்றறியாதே படி கடந்து புறப்படாமல் என்கீழேயிருந்தவளை, முன்தீம்பு செய்து தன்சுவட்டையறிவித்துத் தன்வசமாக்கி, நானறியாதபடி மிகவும் விரகு செய்து கொண்டு போனான். (நாராயணன் செய்ததீமை) ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகனாகையாலே நன்மையே செய்யக் கடவவன் இப்படி தீமையைச்செய்வதே! இவ்விடத்தில் தீமையாவது-தன்னுடைமையைத்தான் கொண்டுபோம்போது வரைந்து வெளிப்படக் கொண்டு போகலாயிருக்க, இப்படி களவிலே கொண்டுபோனது. (என்றுமித்யாதி) இப்படி இவன்செய்த தீமை நிரவத்யமான வெங்கள் குடிக்கு எல்லாக்காலத்திலும் நிற்பதொரு பழிப்பாமோ? அன்றிக்கே, இச்குடியிற் பிறந்ததொரு விஷயத்தை வரைந்து

"இருந்தாளை" என்றதுக்கர்த்தம் (படிகடந்தித்யாதி). கந்நியாய், தாய்க்கீழிருக்குமவளைக் கொண்டுபோகக் கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (முற்றீம்பித்யாதி).(முற்றீம்பு) என்றது - அறியாப் பெண்களைத்தானே முந்துற ஸம்ஶ்லேஷிக்கை யென்றபடி. "நன்றும்கிறி செய்து" என்ற தினர்த்தம்(மிகவும் விரகு செய்து) என்றது. (விரகு) உபாயம். கண்ணன் என்னாதே "நாராயணன்" என்றும், "செய்ததீமை"என்றும் சேராதவற்றைச்சேர்த்துச்சொன்னதுக்கு ஈடுபாடாகக் கருத்தருளுகிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதி).(வரைந்து)வரித்து.

மூ.—குமரிமணஞ் செய்துகொண்டு கோலஞ்செய் தில்லத்திருத்தித்
தமரும்பிறருமறியத் தாமோதரற் கென்றுசாற்றி
அமரர்பதியுடைத்தேவி யரசாணியை வழிபட்டுத்
துமிலமெழப்பறைகொட்டித் தோரணம்நாட்டிடுங்கொலோ.

மாமா போலே தீமை யென்கிறாள். தன்னுடைமையைத் தான் கொண்டுபோம்போது வரைந்து வெளிப்படவும் கொண்டுபோகலாமிறே.

(என்றுமெமர் குடிக்கோரேச்சுக்கொல்) (எமர்கள் குடிக்கென்றுமேச்சுக்கொல்)-எங்கள் குடிக்கென்று மேச்சாமோ?. அன்றியே வரைவுகருதிப் பெறுதார்க்கு உடன்போக்கு குணவத்தாயிடுமோ? (க)"கொல்லையென்பர் கொலோகுணம் மிக்கனளென்பர்கொலோ" என்னக் கடவதிறே.

இத்தால் ஆசார்யனானவன், தனக்குப் பரதந்த்ரனாயிருக்கிறவனை ஈஸ்வரன் விஷயீகரித்துக் கொண்டுபோன ப்ரகாரங்களை நினைத்தும் சொல்லியும் வெறுத்தமை தோன்றுகிறது. ... (௨)

அவ;—மூன்றாம்பாட்டு. போனவள் என்செய்தாளோ வென்றறிகிறிலோமிறே யென்கிறாள்.

ஸ்வா;—(குமரியித்யாதி). "குமரி" என்று-கந்யகை. கந்யகையைஜாத்யுசிதமாகஅங்கராகாதிகளாலும்புஷ்பாதிகளாலும்அலங்கரித்து, ஸுவர்ணநவரத்நவஸ்த்ராதிகளாலே கோலம் செய்து.

கொடுக்கப்பெறாமல், அவன் முற்பாடனாய்வந்துகைக்கொண்டுபோனவிதுதன்னாலே இக்குடிக்கோரேற்றமாமோ. (க)"கொல்லையென்பர்கொலோ குணம் மிக்கனளென்பர்கொலோ" என்னுமாபோலே, இக்குடிக்கு இது பழியாமோ, புகழாமோவென்கிறாள். .... (௨)

வ்யா;—மூன்றாம்பாட்டு. (குமரிமணம் செய்துகொண்டு) குமரி-கந்யகை. கந்யகாவஸ்த்தையில் செய்யும் கல்யாணத்தைச்செய்துகொண்டு. அதாவது-விவாஹத்துக்குப் பூர்வாங்கமாகச் செய்யும் உத்ஸவ விசேஷத்தைச் சொன்னபடி. (கோலஞ்செய்து) ஆபரண

'எமர்கள்குடிக்கு' என்றும், எச்சு கொலன்றிக்கே, ஆயிடுங்கோலோ-நன்றாயிடுங்கொலோ" என்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம் பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). ... ... (௨)

(க) தி-வாய்-௬-எ-௪.

(இல்லத்திருத்தி) கல்யாணக்ருஹத்துக் குள்ளே தருதருக் கைத்த ளமடியாமலிருத்தி. (தமரும் பிறருமறியத்தாமோதாற்கென்று சாற்றி) பந்துக்களுக்கும் மற்றுள்ளார்க்கும் ப்ரஸித்தமாம்படி தாமோதரார்க்கென்று சாற்றி. அப்ராப்த விஷயங்களுக்காகிலிறே அப்ரஸித்தமாக்கிக் கொடுக்கவேண்டுவது. (தாமோதரற்கு) அபலையாய்மாதாவான வளுடைய வசநபரிபாலந பாஸத்தாலே பந்தபாசவிமோசநம் செய்து கொள்ளமாட்டாமல், (க) "யதிஶக்தோஷி" என்ற பின்னும் அஸக்திதோன்றவிறே இருந்தது. இப்படிப்பட்ட குணவானுக்கென்று சாற்றி. இத்தைப் பாத்வத்திலே யாக்கில் இத்தனை சௌரவம் தோன்றுதிறே.

(அமரர்பதியித்யாதி) இந்த்ரனுடைய ஸ்த்ரீயான ஸசிதேவியை - "ஸேந்த்ரஃ - ஸேந்த்ரஃ" என்கிற ந்யாயத்தாலே வழிப்படுமவளன்றே. இவள் - இந்த்ரனுக்குமிந்த்ரனாய், ஸூரிநிர்வாஹகனாய், ஶ்ரியஃபதித்வமேநிரூபகமாகவுடையவனுடையதேவி. (உ) "விஷ்ணுபத்நீ- விஷ்ணுபத்நீ" (ங) "அநபாயிநீ- அநபாயிநீ" என்கிறபடியே அவனை நிரூபகமாகவுடையவள். (ச) "உன்திரு" என்னக்கடவதிறே. இதுவிசேஷண நிரூபகமே யாகிலும் "ஶ்ரியஃ பதியானவுன் திரு" என்கையாலே ஸ்வருபநிரூபகமாமிறே. சதுர்த்தியில் சேஷத்வத்துக்கு-பதஸாமர்த்த்யத்தாலும் ராஜபுருஷந்யாயத்தாலும் சேஷியானவன் தானே நிரூபகனுமானுனிறே.

வஸ்த்ராங்கராகாதிகளாலே யலங்கரித்து. (இல்லத்திருத்தி) கல்யாண க்ருஹத்திலே யிருத்தி. (தமருமித்யாதி) பந்துக்களும் மற்றுமுள்ளாருமறியும்படி, "தாமோதரனுக்கு இவளைக் கொடுக்கப் புகாநின்றோம்" என்று ப்ரஸித்தமாக்கி. "தாமோதரன்" என்றது-மாதாவானவள் கட்டின கட்டு அவிழ்த்துக்கொள்ள ஸக்தனன்றிக்கே, அவள்நியமநம்தப்பாமலிருந்த நீர்மையையுடையவனென்றபடி.

(அமரர்பதியுடைத்தேவி) அந்தத்தைக்கென்று ஸங்கல்பித்து *தமரும் பிறரு மறியச் சாற்றினபோதே * அயர்வறுமமரர்களதி

அரு;—மூன்றும்பாட்டு. (குமரியித்யாதி) "இருத்தி" இருக்கப்பண்ணி "சாற்றி" என்றதினர்த்தம் (ப்ரஸித்தமாக்கி) என்றது.

அரசாணியைவழிப்படுக்கைக்குமுன்னே "அமரர்பதியுடைத்தேவி" என்று சொல்லக் கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (அந்குத்தைக்கித்யாதி). (வலம்

(க) வி-பு-ரு-கூ-கடு. (உ) ஸ்ரீஸூக்தம் (ங) வி-பு-க-அ-கஎ. (ச)

(அமரர்பதியுடைத்தேவி) அவளை "பெருந்தேவி" என்றும், இவளை (க)"என் சிறுத்தேவி" என்று மருளிச் செய்தார்களிறே ஆ. கையாலே சிறுத்தேவி-பெரியதேவியை வழிப்பட வேணுமிறே, (அரசாணியை) அம்மியை. (க) "அம்மி மிதிக்க" என்கிறபடியே மிதித்து வழிபடுமித்தனையிறே இங்கு. அரைக்கப்பட்டசாணை .ஐ காரம் இகாரமாய்க்கிடக்கிறது. பெருந்தேவியை வழிப்பட்டபோதே நித்யவிபூதியும் அவளிட்டது வழக்காகையாலே, இவள் தன்னை "அமரர் பதியுடைத்தேவி" என்னவுமாம்.

(துமிலமெழப்பறைகொட்டி) பெரியவார்ப்பரவம் தோன்ற வாத்யாதிகளை முழக்கி. "மத்தளம் கொட்ட" என்னக்கடவதிறே. (தோரணமித்யாதி). பஞ்சலக்ஷம் குடியிருப்பான திருவாய்ப்பாடியில் தெருக்கள்தோறும், நாற்சந்திகள்தோறும் தோரணம் முதலான வலங்காரங்களைக் கற்பித்துக்கொண்டாடுவர்கொளோ; குடிப் பிறந்தார் கல்யாணத்துக்குக் கொண்டாட்டமென்செய்ய வென்பர்களோ ?.

இத்தால், தன்னளவிலேயற்றுத் தீர்ந்த சிஷ்யனை ஈஶ்வரன் தன் அபிமதத்தாலே விஷயீகரித்துககொண்டு போனாலும்,போன விடத்தில் "என்செய்கிறானோ" என்று ஆசார்யனானவன் கரைகிற ப்ரகாரம் தோற்றுகிறது. .... (௩)

பதியானவனுடைய தேவியானவள். (அரசாணியை வழிப்பட்டு) ஜாத்புசிதமாம்படி அலங்காரபீடத்துக்குத் தூணான அரசாணியை வலம்வந்து. அரசாணியாவது-அலங்காரபீடத்தின் மேலே நாட்டும் அஶ்வத்ததண்டம். (துமில மெழப்பறை கொட்டி) பெரிய ஆரவாரந்தோன்ற வாத்யத்தை முழக்கி. (உ) "மத்தளங்கொட்ட" என்னக் கடவதிறே. (தோரணம் நாட்டிடுங்கொலோ) ஊரெங்கும் தோரணம் நாட்டுகை முதலான அலங்காரங்களைக் கற்பித்துக்கொண்டிடுவர்களோ ; குடியிற் பிறந்தார், "கல்யாணத்துக்குக் கொண்டாட்டமென்செய்ய?" என்பர்களோ?. ... . (௩)

வந்து) என்றது - வலம் வந்திருக்கும்படி யென்று கருத்து. இதுவே கல்யாணமென்று திருவுள்ளம். (குடிப்பிறந்தார்) என்றது - இறையிறுத்துக்குடித்தனம் பண்ணுவார்களுடைய த்தில் பிறந்தவர்களென்றபடி "குமரியித்யாதி, அமரர் பதியுடைத்தேவியானவள் அரசாணியை வழிப்படும்படி துமிலமெழவென்று தொடங்கி" என்றந்வயம் ... ... (௩)

(க) நா-தி-௬-அ. (உ) நா-தி-௬-௬.

மூ.—ஒருமகள் தன்னையுடையேனுலகம்நிறைந்தபுகழால்[போனன்
திருமகள்போல வளர்த்தேன் செங்கண்மால்தான் கொண்டு
பெருமகளாய்க்குடிவாழ்ந்து பெரும்பிள்ளைபெற்றவசோதை
மருமகளைக்கண்டுகந்து மணாட்டுப்புறம் செய்யுங்கொலோ.

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (ஒருவித்யாதி). தான் வளர்த்த வருமையைச் சொல்லுகிறாள். உபமாநரஹிதையான வென்பெண். "தன்னை" என்கிற மதிப்பாலே (௧) "ஸீதாஸீ-சுகதாதம்" என்னுமாபோலே, குடிப்பிறப்பால் வந்தவளவேயன்றியே, ஸௌந்தர்ய குணபூர்திகளாலே இவளுக்குத் தாயாரென்கைதானே எனக்குப் பெருமதிப்பாகவுடையேன். (உலகமித்யாதி) க்ராமநிர்வாஹகனைத் தொடங்கி அண்டநிர்வாஹகன் முடிவான வளவன்றிக்கே, (௨) "ஸர்வபூதாநாமீஶ்வரீ - ஸர்வபூதாநாமீஸ்வரீ" என்கிறபடியே ஸூரிகளுக்கு மவ்வருகான புகழையுடையளாய், அவன்றனக்கும்

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (ஒருமகள் தன்னையுடையேன்) அத்விதீயையா யிருப்பாளொரு பெண்பிள்ளையை யுடையேன். ஒருமகளென்கையாலே - ஏகபுத்ரி யென்னுமிடமும், "தன்னை" யென்கையாலே - ஸௌந்தர்யாதிகளாலுண்டான இவளுடைய மதிப்பும், "உடையேன்"என்கையாலே-இவளைப்புத்ரியாகவுடையளாகையாலுண்டான தன்னுடைய ஏற்றமும் சொல்லுகிறது. (உலகம் நிறைந்த புகழால்) விசேஷஜ்ஞரோடு அவிசேஷஜ்ஞரோடு வாசியறத் தந்தாமுடைய அளவுகளுக்கிடாக இருந்த விருந்த விடங்களிலே இவளுடைய குணங்களைச்சொல்லி ஶ்லாகிக்கும்படி லோகமெல்லாம் வ்யாப்தமான புகழோடே.

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (ஒருமகளித்யாதி) "தன்னை" என்றதின் பலிதார்த்தம் (அத்விதீயையாய்)என்றது. "மகள்" என்றபோதே ஏகத்வம் தோற்றியிருக்கச்செய்தேயும்,"ஒரு"என்றுவிசேஷித்ததுக்கும்,"தன்னை" என்றத்தால் அத்விதியத்வம் சொன்னதுக்கும், மகள் தன்னை வளர்த்தேனென்னலாயிருக்க, "உடையேன்"என்றதுக்கும் பாவத்தைக்ரமேணவருளுகிறார் (ஒருமகளென்கையாலேயித்யாதி). புகழ், உலகம்நிறைந்திருக்கையை உபபாதித்துக்கொண்டு சப்தார்த்தமும் காட்டுகிறார் (விசேஷஜ்ஞரித்யாதி). (அளவுகளுக்கு) என்றது - அறிவுகளுக் கென்றபடி.

(௧) பார. (௨) ஸ்ரீஸூ.

(க)"திருமகளார் தனிக்கேள்வன்" என்னுமதுதானே பெருமையாம் படியான திருமகள்போல. திருமகளுக்தவ்வருகு சொல்லலாம் படியானதொரு புகழில்லாமையாலே திருமகள்போல் வளர்த்தே னென்கிறாள். ஆனாலும் குடிப்பிறப்பால் வந்தபுகழ் குறைந்திருக் குமிறே அவளுக்கு, ஒருஸமுத்திரம், ஒருஜநகராஜன் முதலானார்க ளாகிலும். ஆகையிறே "ஒருமகள்" என்றது.

(செங்கண்மால் தான் கொண்டுபோனான்) ஸ்வாபாவிகமான சிவப்பாதல், பக்கம் நோக்கறியாமல் இவள் தன்னையே பார்க்கும் படியான வ்யாமோஹத்தால் வந்த சிவப்பாதல். (தான் கொண்டு போனான்) ஆதிவாஹிகரைவரவிட்டுக்கொண்டுபோதல், பெரியதிரு

(திருமகள்போல வளர்த்தேன்) (உ) "கடிமாமலர்ப் பாவை யொப்பாள்" என்கிறபடியே ஸர்வர்க்கும் வைலக்ஷண்யத்துக்கு உபமாந பூமியாய், புருஷகாரதவயுக்தையான * நாரீணமுத்தமை யோடு ஸத்ருஶஸ்வபாவையாம்படி வளர்த்தேன். (செங்கண்மால் தான் கொண்டுபோனான்) (௩) "யதா கப்யாஸம் புண்டரீகம்" - யதா கப் யாஸம்புண்டரீகம்" என்கிறபடியே ஸ்வாபாவிகமான சிவப்புக்கு மேலே * பக்கம்நோக்கறியாமல் இவளைப்பார்த்துக் கொண்டிருக் கும் வ்யாமோஹத்தாலும் சிவந்த திருக்கண்களையுடையனாய், இந்தவ்யாமோஹமே தனக்கு நிரூபகமாம்படியிருக்குமவன், ஆதி வாஹிகரை வரக்காட்டியாதல், பெரியதிருவடியை வரக்காட்டியா

"திருமகள் போல" என்று திருமகளுக்குள்ள வதிசயம் இங்கும் சொல் லவேண்டுகையாலே அந்தத்திருமகளுக் குள்ள வதிசயத்தை ப்ரமாண பூர்வ கமுபபாதிக்கிறார் (கடியித்யாதி). கடி - பரிமளம். ப்ரகாரஷட்க மாவது - அநந்யார்ஹ சேஷத்வம், அநந்யஶரணத்வம், அநந்யபோகத்வம், ஸம்ஶ்லேஷ த்தில் தரித்திருக்கை, விஶ்லேஷத்தில் தரியாமை, ததேக நிர்வாஹ்யத்வங் கள்; ஸத்ருஶஸ்வபாவை யாம்படி வளர்க்கை யாவது - பதிவிஷயத்தில் அநந்யார்ஹ சேஷத்வாதிகள் இவளுக்குப் பிறக்கும்படி தன்னுடைய வுக்தி விசேஷங்களாலே சொல்லிக் கொண்டு இவளைக்குணதிகையாம்படி வளர்க்கை யென்கை. "செங்கண்" என்றதுக்கு ப்ரமாணத்தையும், மால்பத ஸமபிவ் யாஹார பலிதார்த்தத்தையும், "தான்" என்றதுக்கு வ்யாவ்ருத்தியையும் காட்டா நின்று கொண்டு சப்தார்த்த மருளுகிறார் (யதேத்யாதி).

(க) தி-வாய்-க-சு-கூ. (உ) தி-மொ-௩-எ-கூ. (௩) சாந்தோ-க-சு-சு.

வடியை வரவிட்டுக்கொண்டு போகையன்றிக்கே, *கள்வன்கொல்லில் பிராட்டியைப்போலேயிறே கொண்டு போய்த்து.

இவ்விடத்திலே ஆழ்வான் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினபோது, உடையவர், விஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமல் "ஒரு மகள் தன்னையுடையேன்" என்றும் "உலகம் நிறைந்த புகழால் திருமகள் போல வளர்த்தேன்" என்றும், "செங்கண்மால்தான்கொண்டு போனான்" என்றுமருளிச்செய்தாரென்று ஆச்சாம்பிள்ளை யருளிச்செய்வர். (க)"சாதியந்தணர்"என்றும், (உ)"கலையறக்கற்றமாந்தர்" என்றும், (ங)"பலரடியார் முன்பருளியபாம்பணையப்பன்"என்றும், (ச)"மொழியைக் கடக்கும் பெரும்புகழான்" என்றும், (ரு)"ஓர்ப்பால் கருதுவர்" என்று முண்டாயிருக்கையாலே உலகுநிறைந்த புகழுள்ளது ஆழ்வானுக்கேயிறே. "லோகே" "ஶாஸ்த்ரே."

தல் கொடுபோகையன்றிக்கே, * கள்வன்கொல்லில் பிராட்டியைக் கொண்டுபோனாப்போலே தானேகொண்டுபோனான்.

ஆழ்வான் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளின போது, உடையவர், விஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமல், "ஒருமகள் தன்னையுடையேன்" என்றும், "உலகம்நிறைந்தபுகழால் திருமகள்போல வளர்த்தேன்" என்றும், "செங்கண்மால் தான்கொண்டுபோனான்" என்று மருளிச்செய்தார்என்று ப்ரஸித்தமிறே. (சு) "ఉపమానమశేషాణాం సాధూనాం యస్సదాஉభవత్ - உபமாநமஶேஷாணாம் ஸாதூநாம் யஸ்ஸதாபவத்" என்கிறபடியே - ஸாதுக்களுக்கெல்லா முபமாந பூமியாகச் சொல்லலாம்படி யிருக்கையாலே உலகம் நிறைந்த புகழுள்ளது ஆழ்வானுக்கேயிறே.

இவ்வளவும்தாமருளிச் செய்தவர்தங்களுக்குச் சேரவோரை திவ்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வானித்யாதி). "ஒருமகள் தன்னையுடையேன்"என்று எம்பெருமானாருளிச்செய்ததுக்கு (எ) "శ్రీమత్కూరకులాధీశం శ్రీవత్సాఙ్కముపాస్మహే। అగ్ర్యం యతీన్ద్రశిష్యాణామాద్యం వేదాన్తవేదినామ్ - ஶ்ரீமத் கூரகுலாதீஶம் ஶ்ரீவத்ஸாங்கமுபாஸ்மஹே। அக்ர்யம் யதீந்த்ரஶிஷ்யாணாமாத்யம் வேதாந்தவேதிநாம்" என்கிறபடியே முந்துற விவரொருவராஶ்ரயித்த வத்தசையைத் திருவுள்ளம்பற்றினரென்றும், ஆழ்வானுடைய விஶ்லேஷத்தாலே (அ) "[illegible]-ஸஎகாகீ" என்று நித்யஸூரிகளிருக்கச் சொன்னாப்போலே ப்ரேமத்தாலே இப்படி சொல்லலாமென்றும் தாத்பர்யம் கண்டு கொள்வது.

(க) திருமா-சங. (உ) திருமா-எ. (ங) தி-வாய்-எ-கo-ரு. (ச) இரா-நூ-எ. (ரு) (சு) வி-பு-க-கரு-கருசு. (எ) (அ) மஹோப-க.

(பெருமகளாய்) திருவாய்ப்பாடியில் பஞ்சலக்ஷம் குடிக்கெல்லாம் ஸ்ரீநந்தகோபர் கர்த்ருத்வத்தால் வந்த பெருமையை யுடையரானைப்போலே யிறே இவளும் குடிவாழ்ந்து பெருமை யுடையளானபடி. (பெரும்பிள்ளை பெற்றவசோதை) தான் பெருமகள் பெற்றது பெரும்பிள்ளையாகையாலே; பெருமைக்கு மேலே பெருமையாய், (க)"இவனைப்பெற்ற வயிறுடையாள்" என்று இவன்பிறந்தபின்பிறே அசோதை யென்கிறபேர் நிலைநின்றது. (மருமகளைக் கண்டுகந்து) "அவன் கொண்டுபோனான்" என்று வெறுத்தகாலத்திலும், போனால் பிறக்கும் முறையுறவு சொல்லவேண்டுகையாலே மருமகளென்கிறாள்.

(கண்டித்யாதி) பெண் பிள்ளையுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளையும் வ்யாமோஹத்தையும் கண்டு மடியிலே வைத்தணைத்து "பெ

(பெருமகளாய்க் குடிவாழ்ந்து) பெரிய பெண்பிள்ளையாய்க் குடிவாழ்க்கைவாழ்ந்து. திருவாய்ப்பாடியில்பஞ்சலக்ஷம்குடிக்கும் நிர்வாஹகரான பெருமையுடைய ஸ்ரீநந்தகோபர் மஹிஷியாகையாலே, இவளை "பெருமகள்" என்கிறது. அவர் ஊர்க்காரியத்துக்கெல்லாம் அபிமாநியாய் நிர்வஹிக்குமாபோலே, இவள் க்ருஹகார்யத்துக்கெல்லா மபிமாநியாய் நிர்வஹிக்கையாலே "குடிவாழ்ந்து"என்கிறது.(பெரும்பிள்ளைபெற்றவசோதை) பெரியபிள்ளையைப் பெற்றவசோதை. ரூபகுணத்தாலும் ஆத்மகுணத்தாலும் பரிபூர்ணனாய் (க)"என்னநோன்புநோற்றாள்கொலோ இவனைப்பெற்ற வயிறுடையாள்" என்னும்படி யிருக்கையாலே "பெரும்பிள்ளை" என்கிறது. தானும்பெருமகள்; பெற்றதும் பெரும்பிள்ளை காணுமிவள்.

(மருமகளைக்கண்டுகந்து) மருமகளைக்கண்டு ப்ரியப்பட்டு, "அவன்கொண்டுபோனான்"என்று வெறுத்தகாலத்திலும், போனால் பிறக்கு முறையுறவு சொல்லவேண்டுகையாலே "மருமகள்"

"செங்கண்" என்றதைப்பற்ற (ரூபகுணத்தாலும்)என்றது."மால்" என்று ஆஸ்ரித வ்யாமுக்தனென்கையாலே (ஆத்மகுணத்தாலும்) என்றது. வ்யாக்யாதா, பதச்சேர்த்தியைக் கண்டு ஈடுபடுகிறார் (தானுமித்யாதி).

தான் நீர்வார்த்துக் கொடாதிருக்க, "மருமகள்" என்று தன்வாயால் சொல்லலாமோ, பிறக்கும் தசையிலென்ன வருளுகிறார் (அவனித்யாதி). (உறையுறவு)கிட்டவணித்தவுறவு."மணாட்டு"மணாட்டியாக்குகைக்குச்சீர்மை.

(க) உ-உ-௬.

மூ.—
தம்மாமன் நந்தகோபாலன் தழீ இக்கொண்டென் மகள் தன்னை
செம்மாந்திரேயென்றுசொல்லிச்செழுங்கயற்கண்ணுஞ்செவ்வாயும்
கொம்மைமுலையு மிடையுங் கொழும்பணைத் தோள்களுங் கண்டிட்டு
இம்மகளைப் பெற்றதாய ரினித்தரியாரென்னுங் கொலோ. (ரு)

ருப்பேறுபெற்றோம்'' என்று உகந்து. (மணாட்டுப்புறம் செய்யுங்கொலோ) மணவாட்டுப் பிள்ளையாகநினைத்து, புஷ்பாதிகளாலும் வஸ்த்ரபூஷணாதிகளாலும் நெஞ்சாலே செய்யவேண்டுவன செய்யுமோ? ஜாத்யுசிதமாகச் செய்யவேண்டுமொப்பரவு செய்யுமோ?

இத்தால், ஆசார்யனானவன், தன் பக்கல் பவ்யதையாலே அத்விதீயனான ஶிஷ்யனை ஈஶ்வரன் அது தானே பற்றாசாக வங்கீகரித்துக்கொண்டு போனாலும், தன்னிழவை மறந்து அவனுடையபேறிழவுகளே தனக்குப்பேறிழவுமாய் நடக்குமென்னுமிடம் சொல்லிற்றாய்த்து. ஆசார்யபரதந்த்ரன் தேச விசேஷத்துக்குப்போனால் அங்குள்ள * மதிமுகமடந்தையரும் பிராட்டிமாரும் அங்கீகரிப்பர்களென்னுமிடம் இங்கேயும் தோற்றுகிறது. ... . (ச)

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. என்னுடைய விழவு ஸ்ரீநந்தகோபர் நெஞ்சிலே படுமோ வென்கிறாள்.

ஸ்வா;—(தம்மாமனித்யாதி) தன்னுடைய மாமனான ஸ்ரீநந்த கோபர் பெண்ணையணைத்து மடியிலே வைத்து. (என் மகள் தன்னை) ''தம்மாமன்'' என்றபின்பிறே ''என் மகள்'' என்றதும்; ''தம் என்கிறாள். (கண்டுகந்து) பெண்பிள்ளையுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளையும் வ்யாமோஹத்தையும்கண்டு மடியிலேவைத்தணைத்து, ''பெருப்பேறுபெற்றோம்'' என்று ப்ரியப்பட்டு. (மணாட்டுப்புறம் செய்யுங்கொலோ) மணவாட்டுப்பிள்ளையாக நினைத்துத் தான் செய்யக்கடவசீர்மைகள் செய்யுமோ? '' கூடிய கூட்டமன்றோ '' என்று - லௌகிகத்துக்குத் தக்கவளவு அஹ்ருதயமாகச் செய்துவிடுமோ?.

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (தம்மாமன்நந்தகோபாலன்) பெண்பிள்ளை தனக்கு மாமனான ஸ்ரீநந்தகோபர். (தழீ இக்கொண்

''புறஞ்செய்கை'' என்றது - மேலெழச் செய்கையென்று சப்தார்த்தமாய், ''கொலோ'' என்றத்தால் தோன்றுகிற ஸஹ்ருதயமாகச்செய்கையை முந்துற வருளுகிறார் (மணவாட்டுப் பிள்ளையித்யாதி). (தக்கவளவு)வேண்டினமாத்ரம்,

மாமன்” என்றதேயிறே நிலைநிற்பது, ப்ரபஞ்சாவலம்பநாயத்தில். அதுக்குமேலே “என்மகள்” என்கையாலே, இதுதானேபோலே காணும் நிலைநிற்பது; மெய்ம்மையையுணர்ந்து, மிகவுணர்ந்தால். (செம்மாந்திரே யென்று சொல்லி) இவள் வ்ரீளையாலே நிலம்பார்க்க, “செம்மாந்திரே” என்று சொல்லி. செம்மாப்பு - செவ்வை. முகம்முதலாக அவயவங்களையும் ஸமுதாயசோபையையும் பார்த்தாரென்னுமிடமும் தோற்றுகிறது. பரார்த்தமானால் வ்யக்திதோறும் உபமாநதர்சநமும் செய்யக்கூடுமிறே.

(செழுங்கயல்கண்ணும்) அருக்கயத்தில்தெளிந்தநீரில் மிளிர்ந்த கயல்போலும் பொருதுநோக்கும்நோக்கும் (செவ்வாயும்) ஸ்வாபாவிகமாகச் சிவந்த வாயிறே தனக்கு வசவர்தியான நான் கண்டிருப்பதும். (கொம்மை முலையும்) பருவத்தினளவல்லாத பரிணமத்

டென்மகள் தன்னை) தமக்கு “மருமகள்” என்னும் ஸ்நேஹந்தோற்ற என்மகள் தன்னை யணைத்துக்கொண்டு மடியிலேவைத்து. (செம்மாந்திரே யென்றுசொல்லி) இவள் வ்ரீளையாலே நிலம் பார்க்க, செவ்வேயிருவென்று சொல்லி. செம்மாப்பு-செவ்வை. முகம் முதலான அவயவங்களையும் ஸமுதாய சோபையையும் பார்க்கைக்காகவிறே - செவ்வேயிருவென்பது. (செழுங்கயல்கண்ணும்) அழகிய கயல்என்கிற மத்ஸ்யம்போன்ற கண்ணையும். (செவ்வாயும்) ஸ்வபாவமே சிவந்திருக்கிற அதரத்தையும்.

(கொம்மைமுலையும்) பருவத்தினளவல்லாத பரிணமத்தையுடைத்தானமுலைகளையும். கொம்மை-பெருமை. (இடையும்) முலை

அரு,—அஞ்சாம்பாட்டு. (தன்மாமனித்யாதி) தழுவிக்கொள்ளுகைக்கு ஹேதுபூர்வகமர்த்த மருளுகிறார் (தமக்கித்யாதி). (மடியிலே வைத்து) என்றது-ஸ்நேஹக்ருத்யமாகையாலே அர்த்தாத்ஸித்தம். “செம்மாந்திரு” என்று சொல்லுகைக்கு ப்ரஸக்தி பூர்வகமர்த்தமருளுகிறார் (இவள் வ்ரீளையித்யாதி). “இறே” என்றவிடத்தில் ஏவகாரம் அவ்யயமாதல், “செம்மாந்தே” என்று கூட்டுதலாதல் செய்து கொள்வது. ஸ்த்ரீத்வத்தாலே நிலம் பார்த்திருக்குமவளை இப்படி சொல்லுகைக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னவருளுகிறார் (முகமித்யாதி). (கயல்)-மத்ஸ்யவிசேஷம்.

கந்யகாவஸ்த்தையாய் கல்யாணத்துக்கு யோக்யதையுள்ள தசையிலே முலைக்குப் பெருமை சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (பருவத்தினித்

தையுடையமுலைகளும். (இடையும்) உபமாந ரஹிதமானவிடையும், வளர்பணை போலேயிருக்கிற தோள்களும். (கண்டு)கண்கள் நிறையுமளவுங்கண்டு. (இட்டு) ப்ரீதி தலையிட்டு, என்னுடைய இழவு நெஞ்சிலேதோன்றி, (இம்மகளைப் பெற்ற தாயர்) (இனித்தரியாரென்னுங்கொலோ). இவளைப்பிரிந்தபின்பு இவளைப்பெற்றதாயார் ப்ராணனோடே ஜீவித்திருக்குமோ; அன்றியே, இவளுக்கு இத்தலையிலுண்டான நன்மைகளை நினைத்து ப்ரீதையாயிருக்குமோவென்று கொலோ வென்கிறாள்.

இத்தால்-ஆசார்ய பரதந்த்ரனானவனுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வத்தையும் வாக்மித்வத்தையும் பக்திபாரவஶ்யத்தையுமொன்றும் பொறாத வைராக்யத்தையும் பரஸம்ருத்த்யேக ப்ரயோஜநத்தையுங்கண்டு இவற்றையுண்டாக்கின வாசார்யனுடைய இழவு பேறுகளைநினைத்து, "அவாக்யநாதரः-அவாக்யநாதர:" என்றிருக்கிறவஸ்து விக்ருதியடைந்து சொல்லும் பாசுரங்களை அங்குச்சேனை முதலியாழ்வார் தொடக்கமானவர்கள் கொண்டாடுவரென்று காட்டுகிறது. இங்குத்திருவடி, நம்மாசார்யர்கள் கொண்டாடுமாபோலே.

யினுடைய வளர்த்தியாலே நெருங்கி நொந்திருக்கிற இடையும். (கொழும்பணைத்தோள்களும்) சுற்றுடைமையாலும் பசுமையாலும் செவ்வையாலும் வளர்ந்த மூங்கில்போலேயிருக்கிற தோள்களையும். கொழுமை - அழகும், பெருமையும். (கண்டிட்டு)தனித்தனியும் ஸமுதாயேநவும் தர்ஶித்து. என்னுடையஇழவுநெஞ்சிலே தோன்றி, (இம்மகளையித்யாதி) இப்பெண்பிள்ளையைப் பெற்றதாயாரானவள் இவளைப்பிரிந்தபின்பு ப்ராணனோடே தரித்திருக்கமாட்டாளென்று சொல்லுவரோ?; அன்றிக்கே;அவிக்ருதராயிருப்பரோ?. .... (௫)

யாதி). சீராட்டி வளர்த்ததத்தாலே அதிக பரிணாம முண்டாய்த்தென்று கருத்து. முலைகளுக்கு கொம்மையென்று விசேஷணமிட்டு, இடைக்குவிசேஷணமிடாமையால் பலிதார்த்தத்தை யருளுகிறார் (முலையினுடைய வித்யாதி). (நொந்திருக்கிற) என்றது-க்ருஶமாயிருக்கிற வென்றபடி. மேலே "இம்மகளை" என்கையாலே, இங்கேஸமுதாயேந தர்ஶநமும் விவக்ஷிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (தனித்தனியுமித்யாதி). மேலுக்கு ஹேதுவைக்காட்டுகிறார் (என்னுடையவித்யாதி). "இனி" என்றதினர்த்தம் (இவளைப்பிரிந்த பின்பு) என்றது. ... ... (௫)

மூ.—வேடர்மறக்குலம்போலே வேண்டிற்றுச் செய்தென்மகளை
கூடியகூட்டமே யாகக்கொண்டு குடிவாழுங்கொலோ
நாடுநகருமறிய நல்லதோர் கண்ணாலஞ்செய்து
சாடிறப்பாய்ந்தபெருமான் தக்கவாகைப்பற்றுங்கொலோ.

அவ;—ஆறும்பாட்டு. ஶகடாஸுர நிரஸந கர்வமேது செய்யுமோ வறிகிறிலே னென்கிறாள்.

ஸ்வா;—(வேடரித்யாதி). பர்வதசாரிகளையும், பூமியிலே வநசாரிசளாய் வர்திக்கிறவர்களையும் போலே ஸ்வைரசாரியாய். (என் மகளை) என்வயிற்றில் பிறப்பையும் தன் பிறப்பையும் நினையாமல், (கூடிய கூட்டமேயாக) தாங்களிருவரும் நெஞ்சுபொருந்திக்கூடினதே புருஷார்த்தமாகக் கொண்டு, குடிக்குத்தகுதியல்லாத வாழ்க்கையிலே நிலைநிற்குமோ? * சாடிறப்பாய்ந்த பெருமானுகையாலே. (ச) "அருவழிவான மதர்பட - தேர்வலங்கொண்டு செல்லும்செருவழியாத மன்னர்கள் மாளச்செய்த வாண்மைகொலோ" என்னுமா போலேயிலே சகடாஸுர நிரஸநஞ்செய்த கர்வந்தான் குடிப்பிறப்பை மதியாதிறே. இந்த விரோதிநிரஸநம் தன்னாலே தன்னையும்

வ்யா;—ஆறும்பாட்டு. (வேடர்மறக்குலம்போலே) தண்ணியஜாதியான வேடரையும் மறக்குலத்திலுள்ளாரையும் போலே. "கள்ளர், பள்ளிகள்" என்னுமாபோலே, "வேடர் மறவர்" என்கிறதும் - தண்ணியஜாதியில் அவாந்தரபேதம். (வேண்டிற்றுச் செய்து) இரண்டு தலையிலுமுண்டான குடிப்பிறப்பைப்பாராதே, ஒருஶாஸ்த்ரமர்யாதையுமின்றிக்கே, தனக்குவேண்டினபடி-செய்து. (என்மகளை) பழுதற்றகுலத்திலேயுள்ள என்வயிற்றிலேபிறந்தபெண்பிள்ளையை. (கூடிய கூட்டமேயாகக்கொண்டு) புணர்ந்து உடன்போக்கில் இரண்டு தலையும் நெஞ்சுபொருந்திக்கூடின கூட்டரவு மாத்ரமே மணமாகக்கொண்டு. (குடிவாழுங்கொலோ) குடிவாழ்க்கைவாழுமோ?

அரு;—ஆறும்பாட்டு. (வேடரித்யாதி) "குடிப்பிறப்புப்பாராதே" என்றதுக்கு அத்தைப்பார்க்கில் ஶாஸ்த்ர மர்யாதை தப்பக்கூடாதே யென்று கருத்து. "என்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (பழுதற்றவித்யாதி). கூடிய கூட்டமே மணமாக வத்த்யாஹரித்தர்த்தமருளுகிறார் (புணர்ந்தித்யாதி).

(ச) தி-மொ-௧௦-௬-டு.

பொகட்டுப்போன மாதா பிதாக்கள் மேலே அபவாத விரோதத்தையும் போக்கினவனுகையாலே.

(நாடுநகரமறிய) திருவாய்ப்பாடி சூழ்ந்த நாடும் திருவாய்ப்பாடி தானுமறிய. ஸ்ரீநந்தகோப ரிருக்கையாலே திருவாய்ப்பாடியை நகரமென்னலாமிறே. (நல்லதோர் கண்ணாலஞ்செய்து) உத்தலக்ஷணமும்லோகப்ரஸித்தியுண்டாம்படிகல்யாணம்செய்து. (தக்கவா கைப்பற்றுங்கொலோ) ஜாத்யுசிதமான தர்மத்துக்குத் தகுதியாகப் பாணிக்ரஹணம் செய்யுமோ ?

"சாடிறப்பாய்ந்த பெருமான் என்பெண்மகளை வேடர் மறக்குலம்போலே வேண்டிற்றுச் செய்து கூடிய கூட்டமேயாகக்கொண்டு தகாதவர்குடிவாழுமோ? நாடு நகரமறிய நல்லதோர் கண்ணாலம்செய்து தக்கவாறுகைப்பற்றுங்கொலோ?" என்றந்வயம்.

இத்தால், செடியாராக்கையைப்பற்றி மற்றொன்று மறியாத தேஹாத்மாபிமாநிகளும், பர்வதசாரிகளாய் உயர்ந்த நிலத்திலே வர்திக்கிற ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யபரரும், காம்யதர்மாக்களாகையாலே வேண்டிற்றுச் செய்யுமென்கிறது. .... (௯)

(சாடிறப்பாய்ந்த பெருமான் - நாடுநகருமறிய நல்லதோர் கண்ணாலம் செய்து - தக்கவா கைப்பற்றுங்கொலோ) அஸுராவேஶத்தாலே தனியிடத்லே நலியவந்த சகடத்தை, முலைவரவு தாழ்த்துச்சீறி நிமிர்த்த திருவடிகளாலே முறியவுதைத்துத் தன்னை நோக்கி, "தனியிடத்திலே பிள்ளையை விட்டுவைத்துப் போகையாலே தாழ்வு வந்தது" என்று தாயர்க்குப் பழி வாராதபடி நோக்கின குணாதிகனானவன், இரண்டு குடிக்கும் பழிவாராதபடி திருவாய்ப்பாடி சூழ்ந்தநாடும் திருவாய்ப்பாடியாகிற நகரமுமறியும்படியாக "இதுக்கு முன்பு இப்படிசெய்ததில்லை" என்னும்படி விலக்ஷணமாய் அத்விதீயமான கல்யாணத்தைச் செய்து, ஜாத்யுசிதமான தர்மத்துக்குத்தகுதியாகப் பாணிக்ரஹணஞ்செய்யுமோ?

"சாடிறப்பாய்ந்த" என்றதுக்கு ப்ரக்ருதோபயுக்தமாக ஹேதுத்வம் தோன்ற வ்யாக்ய்ாநம் செய்தருளுகிறார் (அஸுராவேசத்தாலே யித்யாதி). (பழிவாராதபடி) என்றதுக்கு (பாணிக்ரஹணம் செய்யுமோ) என்றத்தோடு என்றந்வயம். "நல்லது" என்றதினர்த்தம் (இதுக்கு முன்பித்யாதி).

மூ.—

அண்டத்தமரர்பெருமா னாழியானின் றென்மகளைப்
பண்டப்பழிப்புக்கள்சொல்லிப் பரிசறவாண்டிடுங்கொலோ
கொண்டுகுடிவாழ்க்கைவாழ்ந்து கோவலப்பட்டங் கவித்துப்
பண்டைமணாட்டிமார்முன்னே பாதுகாவல்வைக்குங்கொலோ

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு. (அண்டமித்யாதி) நித்ய விபூதியிலே வர்த்திக்கிற ஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனுமாய், (க)"ஊபஸம்ஹர" என்னும்படி திவ்யாயுதங்களோடேயிறே அவதரித்தது. அவதரித்தவன்றே மாத்ருவசநபரிபாலநம் செய்தவன். (இன்றென்மகளை) அன்று அங்ஙனே வசநபரிபாலநம் செய்தவன் தத்துல்யமங்கள பரையாயிருக்கிற வென் வசந பரிபாலநம் செய்தானாகில் இப்பிரிவு வேண்டாவிறே. என் மகளைப்பிடித்துக்கொண்டு போனவன் தான் பண்டப்பழிப்புக்கள் சொல்லாமல் பரிசு கொடுத்து ஆண்டுகொண்டு போருமோ? பண்டப்பழிப்புக்கள் சொன்

வ்யா;-ஏழாம்பாட்டு. (அண்டத்தமரர்பெருமானாழியான்) அப்ராக்ருதமான பரமபதத்திலே அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்த (X)ரான நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனாய், ஸர்வேஶ்வரத்வ சிஹ்நமான திருவாழியைத்தரித்துக்கொண்டிருக்கும்பெருமையையுடையவன். அந்தப்பெருமையால் வந்த செருக்காலே, (இன்றென் மகளைப் பண்டப்பழிப்புக்கள் சொல்லி) ஸர்வலக்ஷண ஸம்பந்நையானவென்னுடைய பெண்பிள்ளையை, இப்போது பதார்த்த தூஷணங்கள்

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (அண்டத்தித்யாதி) அமரரென்னாதே "அண்டத்தமரர்" என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (அப்ராக்ருதேத்யாதி) அமரபதத்தைச் சொல்லுகையாலே அப்ராக்ருத தேவரை வ்யாவர்த்திக்கிறதென்றுகருத்து. "அமரர்பெருமான்" என்றுவைத்து, ஆழியானென்று அத்தை நிரூபமாகச் சொல்லுகையாலே பலிதார்த்தத்தை யருளுகிறார் (ஸர்வேஶ்வரத்வேத்யாதி), "அண்டத்தமரர் பெருமானாழியான்" என்றது-பழிப்புச் சொல்லுகைக்கு ஹேதுவென்று தோற்றுகையைக் காட்டுகிறார் (அந்தவித்யாதி). "என்மகளை இன்று பண்டப்பழிப்புக்களைச் சொல்லி" என்றந்வயித்து "என்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்துகொண்டு ஃப்தார்த்தமருளுகிறார் (ஸர்வலக்ஷணேத்யாதி), (இப்போது) என்றது-இவர்கள் கைப்பட்ட பின்பென்றபடி. பண்டவென்றதினர்த்தம் (பதார்த்தம்) என்றது.

(க) வி-பு ௫-௩-௧௩.

னும் பரிசுகொடுத்தாளுவாருண்டிறே. பண்டத்துக்குப்பழிப் பாவது-ஸ்த்ரீத்வலக்ஷணம்குறையுமென்னலாமிறே, அநாதரத்தாலே. பரிசாவது- தன்னைக்கொடுக்கையிறே. இதிரண்டும் தவிர்ந்தால் ஆளலாம் விரகில்லையிறே.

(கொண்டு குடிவாழ்க்கை வாழ்ந்து) பாணிக்ரஹணம் செய்துகொண்டு, குடிக்குத்தகுதியாகவாழ்ந்து. (கோவலப்பட்டம் கவித்து) கோபாலஸ்த்ரீகளுக்கெல்லாம் நப்பின்னைப்பிராட்டிபோலேயாகிலும் ப்ரதாநமஹிஷியாம்படி பட்டம்கட்டி. (பண்டைமணாட்டிமார் முன்னே) பண்டேபட்டம் கட்டி வல்லபைகளாயிருப்பார் முன்னே. (பாதுகாவல்வைக்குங்கொலோ) பெரியவிருப்பத்தோடே அந்தஃபுரக்காவல் வைக்குமோ? பாது-பாடு.

இத்தால், ஆசார்யனைப்பிரித்து, தேசவிசேஷத்திலே கொண்டுபோனாலும், (க) "எற்றிவைத்தேணிவாங்கி" என்கிற நேரிலே*புணைக்கொடுக்கிலும் இத்திசைக்குப் போதவொட்டாத விருப்பத்தைக் காட்டுகிறது. .... (எ)

சொல்லி. அதாவது-ரூபத்திலேயாதல், குணத்திலேயாதல் சில குறைகளைச் சொல்லி யென்கை. (பரிசறவாண்டிடுங்கொலோ) அபக்ருஷ்ட புத்தியாலே வரிசைகெட ஆண்டிடுமோ? அதாவது - அந்தரங்க வ்ருத்திகொள்ளாமல் புறத்தொழில்களைக்கொண்டு விடுமோ வென்கை.

(கொண்டு குடிவாழ்க்கை வாழ்ந்து) இவளைக்கொண்டு தன்னுடைய குடிவாழ்க்கை யெல்லாம் வாழ்ந்து. அதாவது-இவள் முகப்பாகத் தன்னுடைய க்ருஹக்ருத்யமெல்லாம் நடத்தி யென்கை. (கோவலப்பட்டங்கவித்து) "கோபகுலத்துக்கு ஸ்வாமிநி" என்று தன்மஹிஷியானமை தோற்றப் பட்டங்கட்டி. (பண்டைமணாட்டிமார் முன்னே) பண்டேபட்டங்கட்டி, தனக்கு மஹிஷிகளாயிருக்கிறவர்கள் முன்னே. (பாதுகாவல் வைக்குங்கொலோ) அந்தஃபுரக்காவலிலே வைக்குமோ?. .... (எ)

வரிசைகெடவாளுகையும், வரிசையுடனாளுகையுமென்றிரண்டுண்டோவென்ன வருளுகிறார் (அதாவதித்யாதி).

(முகப்பாக)-ப்ரதாநமாக. (பட்டம்கட்டி-) அபிஷேகம்பண்ணி. (எ)

(க) ௪-கூ-ந.

மூ.—
குடியிற்பிறந்தவர்செய்யுங் குணமொன்றுஞ்செய்திலனந்தோ
நடையொன்றுஞ்செய்திலன்நங்காய்நந்தகோபன்மகன்கண்ணன்
இடையிருபாலும்வணங்கவிளைத்திளைத்தென்மகளேங்கி
கடைகயிறே பற்றிவாங்கிக் கைதழும்பேறிடுங்கொலோ. (அ)

அவ.—எட்டாம்பாட்டு. தார்மிகரானஸ்ரீநந்தகோபர்க்குத் தகுதியானவை செய்தாலாகாதோவென்கிருள்.

ஸ்வா,—(குடியித்யாதி) ஒருகுடியிலே பிறந்தவர்கள் செய்யும் காரியம் செய்யாவிட்டால் மேல்நடக்கும் காரியங்கள் குடிப்பிறப்பில்லாதார்க்கும் லோகஸங்க்ரஹதயா செய்யவேண்டிவருமிறே. அவற்றிலேகதேஶமும் செய்திலன். (நங்காய்) குடியில் பிறந்து நடையில் தவருத குணபூர்த்தியை யுடையவளே! இது எங்குத்தைக்கும் முன்னில்லை. (நந்தகோபன் மகன்கண்ணன்)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (குடியிற்பிறந்தவர் செய்யும் குணமொன்றும் செய்திலன்) உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர்கள் அக்குடிக்குத்தகுதியாகச் செய்யும் குணத்தில் ஒன்றும் செய்திலன். அதாவது-முறையிலேஇவளை வரைந்துகொண்டு வெளியில்கொண்டு போகாமையிறே. அதிலேகதேசமும் செய்திலன். (அந்தோ) ஐயோ! என்று விஷண்ணையாகிருள். (நடையொன்றும் செய்திலன்) குடியிற் பிறந்தவர்கள் செய்யுமவைசெய்யாவிட்டால், லோகத்தில் நடக்கும் மர்யாதைதான் செய்ய வேணுமிறே; அதில் ஏகதேசமும் செய்திலன். அதாவது-லோகத்திலே இப்படிச்செய்வாரில்லையிறே யென்கை. (நங்காய்) குலமர்யாதையும் லோகயாத்ரையு மறியும் குணபூர்த்தியுடையவளே யென்று, தனக்கு பந்துவாய் ஸங்கிஹிதையானவள் முகத்தைப் பார்த்துச் சொல்லுகிருள். (நந்தகோபன் மகன் கண்ணன்) குடிப்பிறப்பில் வந்தால் ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகனுயிருக்கிற க்ருஷ்ணன். "நங்காய் நந்தகோபன் மகன் கண்

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (குடியிலித்யாதி) குணமொன்று மென்று சொல்லுகைக்கு குணமிரண்டுண்டோ வென்ன வருளுகிருர் (அதாவதித்யாதி), அதாவது-அந்த குணமாவதென்றபடி. "ஒன்றும்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (அதிலித்யாதி), (இப்படிச்செய்வார்) என்றது-வரியாமல் வெளியிலே கொண்டோடுவாரென்றபடி. மேலுக்கவதாரிகை (நங்காய் நந்தகோபனித்யாதி).

குடிப்பிறப்பில் தாசரதியுமொப்பல்ல. மண்ணும் விண்ணுமளிக்கும் குணபூர்த்தியையுடையகண்ணன். (க) "మత్పాపమేవాత్రనిమిత్తమాసీత్-மத்பாபமேவாத்ரநிமித்தமாஸீத்" (உ)"మమైవదుష్కృతంకించిత్-மமைவதுஷ்க்ருதம் கிஞ்சித்" என்னுமாபோலே இதுக்கு ஹேது என் பக்கலிலேயிறே.

(இடையிருபாலும் வணங்க) இடம் வலங்கொண்டு கடைகயிறே. பற்றியிளைத்திளைத்தேங்கிவாங்குகையாலே என்மகளிடையிருபாலும் வணங்க. (கைதழும்பேறிடுங்கொலோ) கோவலர்பட்டம் கட்டினும், கடைகயிறு வலிக்கவேணுமிறே இடைச்சிகளுக்கு. தான் தன் பெண்ணினருமை சொல்லுகிறளித்தனையிறே.

ணன் - குடியிற்பிறந்தவர் செய்யும் குணமொன்றும் செய்திலன்-கடையொன்றும் செய்திலன்-அந்தோ" என்று-அவன் முறைகெடக்கொண்டுபோன ப்ரகாரத்தைச்சொல்லி விஷண்ணையாய், மேல் தன்னுடைய பெண்பிள்ளையின் மார்த்தவத்தை நினைத்து நொந்து சொல்லுகிறள்.

(இடையிருபாலும் வணங்க) இடம் வலங்கொண்டு கடைகையாலே, இடையானது இரண்டு பார்ஶ்வத்திலும் வணங்க. (இளைத்திளைத்தென்மகளேங்கி)ஸுகுமாரையான வென்பெண்பிள்ளை லபஹாநியாலே மூச்சுத்தாங்கிக்கடையவும்மாட்டாமல்ஏங்கிநடுநடுவே இளைத்திளைத்து. (கடைகயிறித்யாதி) தொடங்கினகார்யம் தலைக்கட்டு மளவும் இடைவிடாமல் கடைகயிற்றையே பிடித்துவலித்து, அத்தாலே தளிர்போலே ம்ருதுவான கையானது தழும்பேறிவிடுமோ வென்கிறள். கோவலர் பட்டங்கட்டினும் கடைகயிறு

"என்மகளேங்கி யிளைத்திளைத்து" என்றந்வயித்து, வக்கத்துக்கு ஹேதுவையருளிச் செய்யா நின்று கொண்டு அர்த்தமருளுகிறர் (ஸுகுமாரையானவித்யாதி). (மூச்சுத்தாங்கி) மூச்சுப்பிடித்து. இளைத்தவள்கடைகயிற்றைவிடலாமேயென்னவருளுகிறர் (தொடங்கினவித்யாதி). "வாங்கி" என்றதினர்த்தம்(வலித்து)என்றது.வலித்து-இழுத்து. இவளைப்புறத்தொழில் செய்யும்படி வரிசையற வாளும்போது வேணுமாகில் கைத்தழும்பேறிடுயோ வென்று நொந்து சொல்ல ப்ராப்தம். கோவலர்பட்டம் கட்டினபோது ஆளிட்டுச் செய்யலாமே யென்னவருளுகிறர் (கோவலர்பட்டமித்யாதி). ஜாத்யுசித

(க) (உ) ரா--ஸு-ரு-அ-சஎ.

மூ;-வெண்ணிறத்தோய் தயிர் தன்னை வெள்வரைப்பின்முன்னெழுந்
கண்ணுறங்காதேயிருந்து கடையவுந்தான் வல்லள்கொலோ [து
ஒண்ணிறத்தாமரைச் செங்கணுலகளந்தா னென்மகளைப்
பண்ணறையாப் பணிகொண்டு பரிசறவாண்டிடுங் கொலோ.

இத்தால், ஆசார்ய பரதந்த்ரனானவனை ஈஸ்வரன் விஷயீகரித்துத் தன் நினைவாலே ஆசார்யனுக்க, இவனும் ப்ரதமபதத்தில் மகாரப்ரதாநமான ப்ரணவத்திலே ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம் செய்விக்கக்கடவோமென்று பலகாலும்ஸங்கல்பித்துஉபதேசித்தாலும், கைக் கொண்டு தந்நிஷ்டராவாரில்லாமைபாலே இதரோபாய ஜ்ஞாந பக்திகளையும் பூர்வஸங்கல்பம் பலியாதிருக்கச் செய்தேயும் விவேகஸூத்ரத்தைப்பற்றி உபதேசித்து, இளைத்துச் சொல்லுகையாலே "ஸ்வஸங்கல்பம் ஸங்கல்பிக்க ஸங்கல்பிக்கப் பழகிச்செல்லுமோ? கார்யகரமாமோ" என்று ப்ரதமாசார்யனானவன் ஸம்ஸயிக்குமென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. (அ)

ஸ்வா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வெண்ணிறவித்யாதி) பூர்வமேவ உண்டானவெண்மை குன்றாமல் காய்ச்சிப்பக்வ மறிந்துறையிட்டுத் தோய்த்துவைக்கத் தோய்ந்ததயிரை. பூர்வதிக்கில் ஆதித்யன் வரவுக்கு ஹேதுவானவெள்வரை தோற்றுவதற்குமுன்னே. வெள்வரை பின்னும்படி முன்னே, (எழுந்து) துணுக்கென்றெழுந்திருந்து. ப்ராஹ்மணர் உபயஸந்தியும்பார்த்து உதயாஸ்தமயங்கள்

வலிக்க வேணுமிறே இடைச்சிகளுக்கு. தான் தன் பெண்ணின் மார்த்தவம் சொல்லுகிறாளித்தனையிறே. ... ... (அ)

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வெண்ணிறத்தோய் தயிர்தன்னை) செவ்வி குன்றுதபடி காய்ச்சித்தோய்க்கையாலே வெளுத்தநிறத்தையுடைத்தாய்ச் செறியத்தோய்ந்த தயிர் தன்னை. (வெள்வரைப்பின் முன்னெழுந்து) ஆதித்யோதயத்துக்கு ஸூசகமான வெள்வரைப்புத் தோற்றுவதற்கு முன்னே யெழுந்திருந்து. (வெள்வரைப்பு) கிழக்கு வெளுக்கை; ப்ராஹ்மணர் ஸந்த்யாவந்தநார்த்தமாக அருணோதயத்துக்குமுன்னேயெழுந்திருக்குமாபோலேயிறே-இடைச்சி

தர்மமாகில் தாய் நொந்துகொள்வானென்னென்னவருளுகிறார் (தானித்யாதி).

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வெண்ணிறமித்யாதி) தயிரான போதே வெளுப்பும் தோய்கையும் ஸஹஜமாயிருக்க, விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (செவ்வியித்யாதி) கிழக்கு வெளுக்கைக்கு முன்னே எழுந்திருக்க வேணுமோ வென்ன வருளுகிறார் (ப்ராஹ்மணரித்யாதி).

பிற்பட வெழுந்திருக்குமா போலேயிறே இடைச்சிகளும் எழுந் திருப்பது. எழுந்திருந்தாலும் நித்ரைபகையாடுமிறே. (கண்ணு றங்காதே யிருந்து) அத்தையும் தவிர்க்குமிறே கடைகையிலுண் டான த்வரை.

(ஒண்ணிறவித்யாதி) ஒள்ளிய நிறத்தையுடைத்தாய், செவ்வி குன்றுமல் அப்போதலர்ந்த தாமரைபோலே சிவந்த திருக்கண் களையுடையனாய், லோகத்ரயத்தையும் திருவடிகளின் கீழே யாக் கிக்கொண்டவன். என்மகளைத் தனக்குப் பரதந்த்ரையாக்கி இவ ளுடைய பண்பு பாராமல் தாழ்ந்த பணிகளிலே ஏவிக்கொண்டு இவள் பெருமை சிறுமையாம்படி யாளுமோ? பெருமை குன்றாத படியாக பரிசிட்டாண்டு போருமோ?

இத்தால், விஹித தர்மம் ருச்யுத்பாதக ஹேதுவான ப்ர ரோசக விதிகளிலும் காம்ய விதிகளிலும் செல்லாமல் நிறம் பெறும்படி உபதேச முகத்தாலே ஒரளவிலே வ்யவஸாயத்தை நிறுத்தி ஸங்கல்ப பரதந்த்ரரான தேவதாந்தர ப்ரகாச முண்டாவ தற்கு முன்னே நிர்பரத்வானுஸந்தாநம் செய்யாதிருந்து மகார களும் தயிர்கடைகைக்கு எழுந்திருக்கும்படி. (கண்ணுறங்காதே யிருந்து) எழுந்திருந்தாலும் நித்ரை பகையாமிறே; அதின் வச மாகாதே விழித்திருந்து. (கடையவும் தான்வல்லள் கொலோ) ம்ருதுப்ரக்ருதியானதான் ஆயாஸித்துக்கடையவும் வல்லளோ?.

(ஒண்ணிறமித்யாதி) அலர்ந்த போதை அழகிய நிறத்தையு டைத்தான தாமரைப்போலே சிவந்த திருக்கண்களையுடையனாய், ஸமஸ்தலோகங்களையும் தன் திருவடிகளின் கீழே யாக்கிக்கொண்ட வன். இத்தால்-தன் கண்ணழகாலே இவளை அநந்யார்ஹையாக் கித் தன்காற்கீழே யிட்டுக் கொண்டவனென்கை. (என்மகளைப் பண்ணறையாப் பணிகொண்டு) நான் * திருமகள்போலே வளர் த்த வென் பெண்பிள்ளையை, பண்பு கெடத்தாழ்ந்த பணிகளிலே யேவிக்கொண்டு. (பரிசற ஆண்டிடுங்கொலோ) இவளுடைய பெரு மைகெட ஆளுமோ, பெருமைகெடாதபடி யாளுமோ, அறிகிறிலே னென்கிறாள். .... (௬)

(பண்பறையா) என்றது-பண்பானது-தன்னுடையநீர்மையானது, அறை யா-அறும்படியென்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்தருளுகிறார் (பண்புகெட)என்று.

மூ;—மாயவன்பின் வழிசென்று வழியிடை மாற்றங்கள்கேட்டு
ஆயர்கள் சேரியிலும்புக் கன்குத்தைமாற்றமு மெல்லாம்
தாயவள் சொல்லியசொல்லைத் தண்புதுவைப்பட்டன்சொன்
தூயதமிழ்பத்தும் வல்லார் தூமணிவண்ணனுக்காளரே. [ன

ப்ரதாநமான மந்த்ரோபதேசத்தாலே ப்ரக்ருத்யாத்மவிவேகமும் செய்யவல்லனே?, "அந்யசேஷத்வமும் ஸ்வஸ்வாதந்த்ரியமு மறு ம்படியான வ்யாபாரங்களைச் செய்து அநந்யார்ஹ சேஷத்வமும் அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமுமுண்டாக்கவல்லாராரோ" என்று எங்கும் பார்க்கையாலே அப்போதலர்ந்த செவ்வித்தாமரைபோலே சிவந்த திருக்கண்களை யுடையனாயிறே உலகளந்ததும். என்னுடைய சிஷ்யனை ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யங்களைக்கொள்ளாதே விஷயாநுரூபமான வ்ருத்திகளை ஸங்கல்பாநுரூபமாகவும் கொண்டு "తదానన్దానుమోదనమ్ - ததாநந்தாநு மோதநம்" என்கிற பரிசிலு மிடாமலானுமோ? பரிசிலிடாமை அநாதரமிறே. .... (௯)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித்தலைக் கட்டுகிறார்.

ஸ்வா;—(மாயவனித்யாதி) உடையவன் உடைமையைக் கொண்டு போகையாலும், உடையவன் காட்டிக்கொடுக்கக்கொண்டு போகாமையாலும், குணதோஷங்க ளிரண்டு முபாதேயமாய்த் தோற்றுகிற வாஸ்சர்யத்தை நினைத்து மாயவனென்கிறாள். அவ

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா;-பத்தாம்பாட்டு. (மாயவன்பின்வழிசென்று) தன்னுடைய பெண்பிள்ளையானவள், ரூபகுணசேஷ்டிதங்களால் ஆஸ்சர்யபூதனாய், அவற்றைக்காட்டித் தன்னை வசீகரித்துக்கொண்டவனுடைய பின்னே, *கள்வன் கொல்லில் பிராட்டியைப்போலேவழிபோய். (வழியிடை மாற்றங்கள் கேட்டு) (க) "கிளிபோல் மிழற்றிநடந்து" என்

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (மாயவனித்யாதி) சென்று கேட்டுப்புக்கு என்கிற ல்யபந்தங்களுக்கெல்லாமொருகர்த்ருபதம் வேண்டுகையாலே அத்தையத் த்யாஹரித்தருளுகிறார் (தன்னுடைய பெண்பிள்ளையானவளித்யாதி). "மாயவன்" என்றது பின்வழி செல்லுகைக்கு ஹேதுவென்னுமிடம் தோன்ற தாத்பர்ய மருளுகிறார் (ரூபேத்யாதி). (மிழற்றி) அவ்யக்த மதுரமாக ஸப்தித்து

(க) தி-மொ-௩-எ-௨.

ன்போன வழியிலே தானும் வழிப்பட்டுச் சென்று, வழியெதிர் வந்தாரை முன்போனவர்களுடைய ஸ்த்திதி கமநஸயந ப்ரகாரங்களை வினவிக்கேட்டு.

(தாயவள் சொல்லியசொல்லை) வழியெதிர் வந்தாரை "மதுரைப்புறம்புக்காள்கொலோ" என்றுகேட்டும் "எமர்கள் குடிக்கோரேச்சாமோகுணமாமோ" என்றுப்போலேகேட்டும், "திருவாய்ப்பாடியில் தோரணம் முதலான வலங்காரங்களும் வாத்ய கோஷங்களும் கண்டு கேட்டீ ரோளோ" என்று கேட்டும், ஆயர்கள் சேரியிலே சென்று யசோதை ஸ்ரீநந்தகோபருடைய ஆதராநாதரங்களெல்லாம் வினவி வினவிக்கேட்டும் அவர்கள் சொன்ன விசேஷங்களுமெல்லாம் திருத்தாயாரானவள் சொன்ன ப்ரகாரங்களை. *அவளென்று விசேஷித்த தச்சப்தத்தாலே - அதிகுஹ்ய பரமரஹஸ்யமென்று தோற்றுகிறது. இவற்றை வ்யாஜமாகக்கொண்டு தம்மு

கிறபடியேபோகிறவழியிடையிலே அபூர்வபதார்த்தங்களைக்கண்டால் இவையென்னென்பினவென்று அவைவிஷயமாக இவளை வார்த்தைகள்கேட்டு. (ஆயர்கள் சேரியிலும்புக்கு) ப்ராப்யதேசமானதிருவாய்ப்பாடியிலும் சென்று புகுந்து. இப்படியுண்டான செயல்களையும். (அங்குத்தை மாற்றமுமெல்லாம்) அவ்வூரிற்புகுந்த பின்பு, அங்குண்டான யசோதைப்பிராட்டி, ஸ்ரீநந்தகோபர், நாயகனை க்ருஷ்ணன், தன் பெண்பிள்ளையான விவள், தந்தாமுக்கு அநுகுணமாகச் செய்யும் வ்ருத்தாந்த விஷயமான சொலவுகளையும் எல்லாவற்றையும். "மாற்றமும்" என்கிறஸமுச்சயவாசிஶப்தத்தாலே-கீழுண்டான செயல்களையும் கூட்டிக்கொள்வது. (தாயவள் சொல்லிய சொல்லை). திருத்தாயாரானவள் தன் க்ருஹத்திலே யிருந்து தன்னிலே க்லேசித்தும் மநோரதித்தும் ஸங்கிஹிதரைக் குறித்துச் சொன்ன சொலவுகளை.

(என்னென்பின) என்றது-என்றென்றவென்றபடி. (அவைவிஷயமாக) அவற்றின் விஷயமாக. "தாயவள் சொல்லிய" என்றதுக்கநுகுணமாக த்வதீயாந்த பதம் வேண்டுகையாலே, "ஆயர்கள் சேரியிலும்புக்கு" என்றவநந்தரம், "இருக்கையும்" என்று திருவுள்ளம்பற்றி அந்தவத்[illegible]ஹ்ருத பதத்துக்கர்த்தமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி).

டைய பக்தி ரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தை மங்களாசாஸந பர்யந்தமாக. (தண்புதுவைப்பட்டன் சொன்ன) போக்யாதிகளால் குறைவற்றிருக்கையாலும், அவைதான் மங்களாசாஸநோப கரணங்களாகையாலும் திருமாளிகைக்குண்டான குளிர்த்தியைத் தம்மோடே சேர்த்தருளிச் செய்கிறுர். இப்படிப்பட்ட திருமாளிகைக்கு நிர்வாஹ்கரான வாழ்வாரருளிச்செய்த.

(தூயதமிழ் பத்தும் வல்லார்) தமிழுக்குத் தூய்மையாவது-சாஸ்த்ரங்கள் போலே வாசகத்துக்கு வாச்யமின்றிக்கே, வாச்யத்

அதவா, (மாயவனித்யாதி) தன்னுடைமையைத்தான் கொண்டு போனுகையாலும், அதுதன்னை முறையிலே காட்டிக்கொடுக்கக் கொண்டு போகாமையாலுமுண்டான குண தோஷங்களிரண்டும் உபாதேயமாய்த் தோற்றும்படியிருக்கிற ஆஶ்சர்ய பூதனுனவன் போனவழியிலே தானும் வழிப்பட்டுச்சென்று, வழியெதிர்வந்தாரை முன்போனவர்களுடைய ஸ்த்திதி கமநச்யந ப்ரகாரங்களையும் வினவிக்கேட்டு. (ஆயர்கள் சேரியிலும் புக்கு) திருவாய்ப்பாடியில் ஸ்ரீநந்தகோபர் தெருவளவாகச்சென்று, அங்கு நின்றவர்களை அங்குத்தை விசேஷங்களையும் வினவிக்கேட்டு. (தாயவள் சொல்லிய சொல்லை) வழியெதிர்வந்தாரை "மதுரைப்புறம் புக்காள் கொலோ" என்று கேட்டும், "எமர்கள்குடிக்கு ஒரேச்சாமோ குணமாமோ" என்றுப்போலே கேட்டும், "திருவாய்ப்பாடியில் தோரணம் முதலான அலங்காரங்களும் வாத்ய கோஷங்களும் கண்டு கேட்டிகோளோ" என்று கேட்டும், ஆயர்கள் சேரியிலேசென்று யசோதைஸ்ரீநந்தகோபருடையஆதராநாதரங்களெல்லாம் வினவிக்கேட்டும், அவர்கள் சொன்ன விசேஷங்களுமெல்லாம் திருத்தாயாரானவள் சொன்ன ப்ரகாரங்களையென்று இங்ஙனே யோஜிக்கவுமாம். இதிலுங்காட்டில், பூர்வயோஜநைக்கு ஔசித்யமுண்டு.

(தண்புதுவைப்பட்டன் சொன்ன) ஸம்ஸாரஶ்ரமஹரமான குளிர்த்தியையுடைய திருப்புதுவைக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த. (தூயதமிழ் பத்தும் வல்லார்) ஸம்ஸ்க்ருத

ஒருவிடத்திலும் அத்த்யாஹார மின்றிக்கே "தாயவள்" என்றதையே கர்தாவாக்கியோஜநாந்தரமருளுகிறுர் (அதவேத்யாதி). "அங்குத்தை மாற்றமுமெல்லாம்" என்றவநந்தரம், "கேட்டு"என்றது அநுஷங்கித்துத்தாத்பர்யமருளுகிறுர் (அங்கு நின்றவர்களையித்யாதி). (ஔசித்யமுண்டு) என்றதுக்கு "இல்லம் வெறியோடிற்றுலோ" என்ற தன் க்ருஹத்திலே யிருந்து க்லேசித்தமை தோன்றுகையாலும், நாயகன் மேலே மாலேறின பெண்ணை அவன் கொண்டு போனுல் தாயானவள் பின்துடர்ந்து போகை ஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் பேரராமையாலு மென்று திருவுள்ளம்.

துக்கு வாசகமாய் நடைவிளங்கித் தோற்றுகையும், அநுதாப ப்ரதாநமாகையும், ப்ரக்ருதி ப்ரத்யய தாதுக்களால் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணங்கள் போலே விகல்பிக்க வொண்ணுதிருக்கையும், ப்ரக்ருதி ப்ரத்யய விகல்பமுண்டேயாகிலும் தாத்வர்த்த விகல்பமில்லாமையாலே க்ரியா விகல்பங்களும் வாசகஸித்தி நிர்ணயகங்களாய், (க) "நின்றன ரிருந்தனர்" என்று க்ரியா விசிஷ்டமாகத் தோற்றுகையாலும், சப்த ரூபமான ப்ரக்ருதிலிங்க த்ரயாத்மகமாய், "நாம், அவர்" என்று விசேஷித்துத் தோற்றுகையாலும், ஸகல ஶாஸ்த்ர நிபுணராயிருக்கிற நம்மாசார்யர்களும் இவ்வாழ்வார்கள் பாசுரங்களே நிர்மலங்களென்று விசேஷித்து ஆதரிக்கையாலும், * தூயதமிழென்னலாமிறே.

(பத்தும்வல்லார்) உஜ்ஜீவநத்துக்கோ ரொன்றே போந்திருக்கச் செய்தே "பத்தும் வல்லார்" என்கிறது-அதினுடையரஸ்யதையாலே. "வல்லார்" என்றது-இவர் தம்மைப்போலே மங்களாசாஸந பர்யந்தமாக வநுஸந்திக்கவல்லாரென்றபடி. (தூமணி வண்ணனுக்காளரே) ப்ரமாணத்துக்குண்டான தூய்மை ப்ரமேயத்திலும் காணலாமிறே. "தூமணிவண்ணன்"என்கையாலே. இதில்சதுர்த்தி (உ) "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு" என்னுமாபோலே. "ஆளரே" என்ற ஏவகாரத்தாலே பதத்ரயமும் சதுர்த்திப்ரதாநமாயிருக்கிறது.

இது மங்களாசாஸநமானபடி யென்னென்னில், ஆசார்ய பரதந்த்ரனைப் போருகிறவனே ஈஶ்வரன் இதுக்குப்பூர்வமேவ க்ருஷி

சப்தம்போலே யிருண்டு பொருள் தெரியாதபடி யிருக்கையன்றிக்கே, பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் அறியலாம்படி ஸ்வார்த்த ப்ரகாசமாயிருக்கும் தூய்மையையுடைத்தான த்ராவிட பாஷையாய், ஒரொன்றே ஓராத்மாவினுடைய உஜ்ஜீவநத்துக்குப் போருமென்னும்படி யிருக்கிற பத்துப்பாட்டையும் ஸாபிப்ராயமாக அநுஸந்திக்க வல்லவர்கள். (தூமணிவண்ணனுக்காளரே) பழிப்பற்ற நீல

(இருண்டு) துர்ஜ்ஞேயமாய், இதுக்குவிவரணம் (பொருளித்யாதி). "பத்தும்" என்ற ச(உம்)காரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறுர் (ஒரொன்றேயித்யாதி).

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

(க) தி-வாய்-க-க-சு. (உ) தி-மொ-அ-கூ-ந.

பண்ணினன் தானகையாலே தன்னளவிலே சேர்த்துக்கொண்டு போக, "அத்தலைக்கு மங்களாசாஸநம் செய்யவல்லனே, மாட்டானே" என்று ஆசார்யனானவன் பின்சென்று எதிர் வந்தாரையும் ஊரில் நின்றாரையும் வினவிக்கேட்கையாலே, இது மங்களா சாஸநமாகக்கடவது. "வழியெதிர் வந்தார்" என்கிறது - உபாதேயதசை மூட்டி மீண்டவர்கள். ... ... (௧௦)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாம் திருமொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றும்பத்து ஒன்பதாம் திருமொழி என்னுதன் ப்ரவேசம்.

அவ;—கீழில் திருமொழியிலே க்ருஷ்ணவதாரத்தைப் பல விடங்களிலும் ப்ரஸ்துத மாக்கி, ஆசார்ய பரதந்த்ரன் ஈஸ்வரனைப் பற்றிப் போன ப்ரகாரங்களை அநுஸந்தித்தார். போன

ரத்நம் போன்ற வடிவழகையுடையவனுக்கு சேஷபூதராய் அடிமை செய்யப்பெறுவர். ... . (௧௦)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி எட்டாம் திருமொழி முற்றிற்று.

என்னுதன் ப்ரவேசம்.

அவ;—க்ருஷ்ணவதாரைகப்ரவணராய், தத்குணசேஷ்டிதங்களையே யநுபவித்துக்கொண்டு போந்தார் - கீழ்; இப்போது, அந்த க்ருஷ்ணவதார குணசேஷ்டிதங்களோடே தத்பூர்வகாலிகமான ராமாவதாரகுணசேஷ்டிதங்களையும் ஏககாலத்திலே யநுபவிக்கவேணுமென்னும் அபிநிவேசம்பிறந்து, அதுக்குடலாகஇரண்டு

அரு;—என்னுதன்ப்ரவேசம்;—வண்ணமாடங்கள் தொடங்கி ஒரு பேடிகையாக்கி அதுக்கும் இத்திருமொழிக்கும் ஸங்கதியை யருளுகிறார் (க்ருஷ்ணவதாரேத்யாதி). க்ருஷ்ணவதாரத்தை அநுபவித்தவாறே அதுக்கு முற்பட்ட ராமாவதாரம் நெஞ்சில் பட்டு அத்தையு மநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி சொல்லிற்றாய்த்து. (தத்குணசேஷ்டிதங்களையே) என்ற ஏவகாரத்துக்குக் கீழே அவதாராந்தர குணங்களை அநுபவித்தாலும் தர்மைக்யத்தாலே க்ருஷ்ணகு(✕)தமாகவநுபவித்தாராகையாலே அவத(✕)ரிக்கலாமென்று கருத்து.

சேதநன்மேன்மையும் நீர்மையும் தோற்றின அவதாராபதாந விசேஷகுணங்களேயும், நீர்மையே விஞ்சித் தோற்றின ராமாவதார விசேஷகுணங்களேயும், தன்னேயு மிரண்டு வகையாக்கி அநு ஸந்தித்த ப்ரகாரத்தைத் திருவாய்ப் பாடியில் பெண்கள் இரண்டுவகையாய் இரண்டவதாரத்தையும் புகழ்ந்துரைத்து விளேயாடி உந்தி பறந்த பாசுரத்தாலே அநுஸந்தித்து மங்களா சாஸநத்தோடே சேர்த்து ப்ரீதாராகிறுர். இரண்டுவகையான குணங்களும் மங்களா வஹமிறே. சேதநனுக்கு ஏககாலத்திலே இரண்டுஶரீரமாகைகூடுமோவென்னில், தேசவிசேஷத்திலே, (க) "ஸ ஏ ீ௯ேதா௯வதி - அநேகதாபவதி" என்று நடவாநின்றது; (உ) "விண்ணுளாரிலும் சீரியர்" என்று இங்குள்ளாரையும் ஶ்லாகி யாநின்ருல்ஏ துதான் கூடாது. திருச்சாழலிலே "இரண்டு பிராட்டிமாரவஸ்த்தை ஏககாலத்திலே கூடுமோ?" என்று ஜீயர் பட்டரைக் கேட்

ஸ்ரீகோபிமாரவஸ்த்தையை ப்ராப்தராய், அதிலே ஒருத்தி க்ருஷ்ணுவதாரகுணசேஷ்டிதமும், ஒருத்தி ராமாவதாரகுணசேஷ்டிதமுமாகக்கொண்டு, ஒருவர்க்கொருவர் எதிரியாய்க்கொண்டு சொல்லி, உந்திபறந்த பாசுரத்தாலே உபயாவதாரகுண சேஷ்டிதங்களேயும் பேசி யநுபவிக்கிறுர் - இத்திருமொழியில்.

இரண்டு கோபிமாரவஸ்த்தையை ஏககாலத்திலேயடையக் கூடுமோவென்னில்; பகவத்ப்ரஸாதவிசேஷத்தாலே ஜ்ஞாநத்தில் தடையற்ருல்எல்லாம்செய்யலாமிறே. (௩) "மானமருமென்னேக்கி" என்கிற திருமொழியிலே, "இரண்டு பிராட்டிமார் தசை ஏககாலத்திலே கூடிம்படியென்?" என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க; "தேசவிசேஷத்தில் அநேக சரீரபரிக்ரஹம் ஏககாலத்தில் கூடுகிறபடி எங்

(இரண்டுகோபிமார்)இத்யாதிக்கு ஒருத்தர்க்கொருத்தர் ஏற்றம் சொல்லிக்கொண்டநுபவித்தால் நன்ருக வநுபவிக்கலாமென்று கருத்து. (பகவத் ப்ரஸாத விசேஷத்தாலே) இத்யாதி பரிஹாரத்தைக்கீழே தாய்மார்தசையையும் நாயிகா தசையையும் ப்ராப்தராஞ ரென்ருப்போலே சொல்லு மிடத்துக்கெல்லாம் கூட்டிக்கொள்வது. இப்பரிஹாரத்துக்கு ஆப்த ஸம்வாதம் காட்டுகிருர் (மானமருமித்யாதி). (பார்த்தருளிஞல்) என்றது-ஈஶ்வரன்மயர்வறமதிநல

(க) சாந்தோ. (உ) திருவி-எக. (௩) தி-மொ-கக-ரு.

மூ.—என்னாதன்தேவிக் கன்றின்பப்பூ வீயாதாள்
தன்னாதன்காணவே தண்பூமரத்தினை
வன்னாதப்புள்ளால் வலியப்பறித்திட்ட [யைப்பாடிப்பற.
என்னாதன்வன்மையைப்பாடிப்பற வெம்பிரான்வன்மை

க, தேச விசேஷத்திலே, "*அநேகதா பவதி கண்டீரே" என்றருளிச் செய்தாரென்று, ஆச்சாம் பிள்ளை யருளிச் செய்வர். .... *

அவ;—முதற்பாட்டு. (என்னாதனித்யாதி) ஒருவகையிலுள்ளாரெல்லாரும் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே அவகாஹித்த ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஸ்வா;-(என்னாதனித்யர்தி). பிராட்டிமாரோடுண்டான ஸமபாவத்தாலும் மிதுநச்சேர்த்தி ப்ராதாந்யத்தாலும் (க) "நமக்கும் பூவின் மிசைநங்கைக்கும்" என்னுமாபோலே "என்னாதன்" என்று அவன் தனக்குசேதந விசேஷணநிரூபகமானபின்பிறே "நாதன்தேவி" என்றது. (உ) "உன்திரு" என்னுமாபோலே. (௩) "ஆகியவன்பே" என்று ஆஶ்ரயம் தோற்றியும் தோற்றுதுமாயிராநின்ற

நனே; அப்படியே இவரையும்பார்த்தருளினால் கூடும்" என்றருளிச்செய்தார் என்று ப்ரஸித்தமிறே. .... *

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (என்னாதன் தேவிக்கு) என்னுடைய நாதனானவனுடைய தேவிக்கு. நாதனென்றது - சேஷியென்றபடி. ஸ்வரூபத்தையுணர்ந்தால் எல்லார்க்கும் தனித்தனியே "என்னாதன், என்னாதன்" என்னலாம்படியிறே வஸ்துவோட்டை ப்ராப்திதானிருக்கும்படி. இவ்வாத்மாவினுடைய சேஷத்வந்தான் கேவலம் அவனளவன்றிக்கே மிதுநவிஷயமாயிறே யிருப்பது; ஆகையா

மருளிக் கடாக்ஷித்தா லென்றபடி. *

அரு;—முதற்பாட்டு. (என்னாதனித்யாதி), மேலே "என்னாதன் வன்மை" என்றுசொல்லி, இங்கும் "என்னாதன்" என்றால் பௌநருக்த்யம் வருகையாலே அத்தைப் பரிஹரிக்கிறார் (நாதனென்றதித்யாதி). அங்கு பதித்வம் சொல்லுகிறதென்றுகருத்து. ஸர்வசேஷியானவனை "என்னாதன்" என்று தனித்துச்சொல்லக்கூடுமோவென்னவருளுகிறார்(ஸ்வரூபத்தையித்யாதி). ஸத்யபாமைப் பிராட்டிக்கென்னாதே "என்னாதன்தேவி" என்று இப்படி சொன்னதுக்கு பாவமருளுகிறார் (இவ்வாத்மேத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). ஆனால்பத்நி

(க) தி-வாய்-ச-டு-அ (உ) தி-வாய்-க௦-க௦-உ (௩) தி-வாய்-க௦-க௦-எ.

திறே. (அன்று) சசி(ஶசீ)தேவிபகலிலே ஸத்ய பாமை நாய்ச்சியா ரெழுந்தருளின வன்று. (அன்று) அவளுக்கபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக ஒருமஹாநிதி கைப்பட்ட வன்று. (இன்பப்பூவீயாதாள்) போக்ய மான பூவர, அத்தைக் கண்டு நாய்ச்சியாரபேக்ஷிக்கவும் பெற்று வைத்து, நிர்ப்பாக்யையாகையாலே நிரர்த்தகமாகச்சில ஹேதுக் களைச் சொல்லி ஈயாதாள். தானே அபேக்ஷித்துச் சாத்த ப்ராப் தமாயிருக்க, அபேக்ஷிக்கவும் கொடாதாள்.

(தன்னுதன் காணவே) இத்தையிறே அவள் தனக்குக்கனக்க ப(ஃ)லமாக நினைத்திருக்கிறது. (ஈயாதாள்தன்னுதன்) (க) "வேரி மாறாத பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமே" என்றும், (உ)"உக்கமும் தட்டொளியும் - உன்மணாளனையும் தந்து" என்றும் அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியும் இஷ்ட ப்ராப்தியும் பண்ணு மவளன்றே. இவளுக் கிறே "என்னுதன் தேவிக்கு" என்றது. (௩) "விஷ்ணுபத்நீ - விஷ்ணுபத்நீ" என்கிறபடியே, இவளுக்கு நிரூபகம் - அவனு டையதேவி யென்னுமதிறே. "தேவி" என்கையாலே - ஸத்ய பாமைப் பிராட்டியுடைய வால்லப்யம் சொல்லுகிறது. (அன்று) நரகாஸுர நிரஸநம்பண்ணித்தங்களுக்குக் குடியிருப்புப்பண்ணிக் கொடுத்த க்ருஷ்ணனோடேகூட, தன்னுடைய க்ருஹத்திலே ஸத்ய பாமைப்பிராட்டி யெழுந்தருளினவன்று. அபேக்ஷா நிரபேக்ஷமாக மஹாநிதி கைப்பட்டவன்று. (இன்பப்பூவீயாதாள்) போக்ய மான கல்பகப்பூ வர, அத்தைக்கண்டு நாய்ச்சியார் அபேக்ஷிக்கவும் பெற்றுவைத்து, நிர்ப்பாக்யையாகையாலே நிரர்த்தகமாகச் சில ஹேதுக்களைச் சொல்லிக்கொடாத இந்த்ராணி.

(தன்நாதன்) "அவனைத்தனக்கு நாதனாகவுடையோம்" என் னுமித்தையிறே இவள்தனக்குக் கனக்கப்பலமாக நினைத்திருப்பது.

யென்ன வொண்ணுதோ? தேவியென்ன வேணுமோ வென்ன வருளுகிறார் (தேவியென்கையாலேயித்யாதி). (தன்னுடைய) என்றது-சசியை. "என்னுத ன்தேவி" என்றதைக் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யாந்தரம் (அபேக்ஷேத்யாதி).

ஈயாதாள் நாதன் என்னவமைந்திருக்க, "தன்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம ருளுகிறார் (அவனையித்யாதி). காணவென்னுதே "காணவே" என்றஏவகாரத்து க்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தானித்யாதி). வேதத்தை நாதமென்றதுக்குத்

(க) தி-வாய்-௪-௫-௧௧. (உ) திருப்பாவை-௨௦. (௩) ஸ்ரீஸூ.

குத் தகுதியாயிறே அவனு மிருப்பது. "ஶ்ரியঃ பதி" என்றாப் போலேயிறே "இவளையுடையோம்" என்று அவள் நினைத்திருப்பது, கர்மபா (ரூ) வகையில். ஆகையிறே "தன்னுதன்" என்றது. "நான் இந்த்ரனல்லேனோ? ஸுர நாயகனல்லேனோ" என்றிறே அவன் நினைத்திருப்பது. (காணவே) அவன் கண்டு கொண்டு நிற்கவே. (தண்பூமரத்தினை) குளிர்ந்து பரிமளிதமாயிருக்கிற பூவையுடைத்தாய்,"கல்பகதரு"என்றுப்ரஸித்தமாயிருக்கிறவ்ருக்ஷத்தை. (வன்னுதப்புள்ளால்) நாதப்ரதாநவேதமயனுயிருக்கிற பெரிய திருவடியாலே. நாதத்துக்கு வலிமையாவது-பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளால் சலிப்பிக்கவொண்ணாமை, (வலியப்பறித்திட்ட) அவன் தன்னை அபேக்ஷித்துக் கொள்கையுமன்றிக்கே, அவனபேக்ஷித்துத் தரக்கொள்கையுமன்றிக்கே, அவனுடைய அஸந்நிதியிலே பிடுங்குகையுமன்றிக்கே, அவன்தான் பார்த்து நின்று வஜ்ரத்தை வாங்கி விலக்காநிற்கச் செய்தே பிடுங்கிக்கொண்டுபோர, பின்னையும் தொடர்ந்து வாங்குவானாக வந்தானிறே; முன்பு போரவாதரித்தவன்.

(காணவே) "தான் முப்பதுமுக்கோடி தேவர்களுக்கும் நிர்வாஹகனான இந்த்ரனல்லனோ" என்று தன்னைப் போரப்பொலிய அபிமாநித்திருக்குமவன் கண்டுகொடு நிற்கவே. (தண்பூமரத்தினை) தழைத்துக்குளிர்ந்து பூத்துநிற்கிற கல்பகவ்ருக்ஷத்தை. (வன்னுதப் புள்ளால்) நாதப்ரதாந வேதமயனுயிருக்கிற பெரிய திருவடியாலே. (க) "𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 - த்ரிவ்ருத் தேசிரோகாயத்ரஞ்சக்ஷுঃ" இத்யாதியாலே - இவனுடைய வேதமயத்வம் ஸுவ்யக்தமாகச் சொல்லப்படா நின்றதிறே. நாதத்துக்கு வன்மையாவது-பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளால் சலிப்பிக்கவொண்ணாமை. வன்மை-பெரியதிருவடிக்குவிசேஷணமாகவுமாம். இவனுக்குவலிமையாவது நினைத்தகாரியம் செய்து முடிக்கவல்ல சக்தி. (வலியப்பறித்திட்ட) வலியாலே பிடுங்கிக்கொண்டுபோந்த. அவன்றன்னை அபேக்ஷித்துக் கொள்ளுகை யன்றிக்கே, அவன் தான் அபேக்ஷித்ததாகக் கொள்ளுகையு மன்றிக்கே, அவனுடைய அஸந்நிதியிலே பிடுங்குகையுமன்றிக்கே, அவன் பார்த்து நின்று † விலக்கச் செய்தே, பலத்தாலேயிறே பிடுங்கிக்கொண்டு போந்தது.

தாத்பாயம் (நாதப்ரதாநமானவேதம்) என்று. "நாதம்" என்றது-உதாத்தாதி ஸ்வரங்களென்றபடி. "வலிய"என்றதுக்குவ்யாவர்த்த்யங்களையருளிச்செய்து கொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (அவன்தன்னை யித்யாதி).

---

† (பா) வலிக்கச் செய்தே. (க) யஜு.

இத்தால்-உபயபாவநா நிஷ்ட்டர்க்குப் பிறந்த பகவத் ப்ராவண்யத்தால் வந்த வறிவும் ஆஸ்திக்யமும் நிலைநில்லா தென்னுமளவே யன்றிக்கே, அபிமத ஸித்திக்கு ஹேதுவான ராகத்வேஷங்கள் க்ரியாபர்யந்தமானாலும் ஜீவிகையாகாமல் வ்ரீளையோடே தலைக்கட்டு மென்று தோற்றுகிறது. இது தான் இவனளவேயன்றிக்கே, கர்மபாவனையில் எல்லாரளவிலும் சுருக்கமொழியக்காணலாமிறே.

(என்னுதன் வன்மையைப் பாடிப்பற) அவனுடைய ஆஸ்ரித பக்ஷபாதத்துக்குத் தோற்று "என்னுதன்" என்கிறாள். அவனுக்கு வன்மையாவது - ஆஸ்ரிதரக்ஷணம் ஒரு தலையானால், ஸ்வஸங்கல்ப பரதந்த்ரரையும் ஸங்கல்பந்தன்னையும் பாரானிறே. (க) "மயங்க வலம்புரியித்யாதி". இங்கு "ஸ்வஸங்கல்ப பரதந்த்ரர்" என்றது, காம்ய-தர்மபரதந்த்ரரான புண்யதர்மாக்களை. ஸ்வஸங்கல்ப பாரதந்த்ர்யம் அவன் தனக்குமுண்டிறே. ஸங்கல்பமாவது - அகரணே ப்ரத்யவாய பரிஹாரமிறே. ந்யாய ஹாநியுண்டானால் நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யம் இவற்றைப்பாராதிறே. இவ்வன்மையுள்ளது இவனொருத்தனுக்குமேயிறே. (எம்பிரான் வன்மையைப் பாடிப்பற) இவ்வன்மை மங்களாவஹமாகையாலே "எம்பிரான்" என்கிறாள். "பற" என்றது-லீலாரஸ விசேஷ வ்யாபாரமாய், ஒருவரையொருவர் மிகுத்துச் சொன்னதாய்த் தலைக்கட்டுகிறது. ... (க)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. இப்படி மங்களாசாஸநபரர்க்கும் ஜநகராஜன் திருமகளுக்கும் உதவினதாயிருக்கிறது.

(என்னுதன்வன்மையைப்பாடிப்பற) அபிமதையான ஸத்யபாமைப் பிராட்டிக்குப்பரதந்த்ரனுக்காரியம்செய்த ப்ரணயித்வ குணத்தாலே யென்னை யெழுதிக்கொண்டவனுடைய. நினைத்தது முடிக்கவல்ல ப(ப)லத்தை ப்ரீதியாலே பாடிக்கொண்டுபற. (எம்பிரான் வன்மையைப் பாடிப்பற) பிராட்டிக்குச் செய்த உபகாரம் தனக்குச் செய்ததாக நினைத்து "எம்பிரான்" என்கிறார். "வன்மையைப் பாடிப்பற" என்று மீளவும் சொல்லிற்று ப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்தாலே. "பற" என்றது-உந்திபற வென்றபடி. .... (க)

கீழ்ச்சொன்னதெல்லாம் "என்னுதன்" என்றதுக்கு ஹேதுவென்னுமிடம் தோன்றவருளிச்செய்கிறார்(அபிமதையான வித்யாதி). "உந்திபற" என்றது-ஒரு லீலாவ்யாபாரம். ... ... (க)

(க) க-திருவ-அ.

௫.—என்வில்வலிகண்டுபோ வென்றெதிர்வந்தான்
தன்வில்லினோடும் தவத்தையெதிர்வாங்கி
முன்வில்வலித்து முதுபெண்ணுயிருண்டான் [பாடிப்பற.
தன்வில்லின்வன்மையைப்பாடிப்பற தாசரதிதன்மையைப்

ஸ்வா;—(என்னித்யாதி)பெருமாள் திருமணம்புணர்ந்துமீண்டெழுந்தருளா நிற்கச்செய்தே "'ஒரு சொத்தவில்லை வளைத்தாய்;

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (என்னித்யாதி) "என்னுடைய வில்லின்வலியைக் கண்டுபோ" என்று எதிரேவந்த பரசுராமனுடைய. அதாவது - மாஹேஶ்வர தநுர்ப்பங்கம்பண்ணி ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளைத் திருமணம்புணர்ந்து, பெரியசெருக்கோடே திருவயோத்யையை நோக்கி யெழுந்தருளா நிற்கச்செய்தே, இந்த விசேஷத்தைக்கேட்டு, குபிதஹ்ருதயனாய்த் தன்னுடைய வில்லையுமெடுத்துக்கொண்டு நடுவழியிலேவந்து தோன்ற, சக்ரவர்த்திபெதிரே சென்று பொற்பூக்களையும் காலிலே பொகட்டு அநுவர்த்தித்து, (க)"बालानां मम पुत्राणामभयं दातुमर्हसि - பாலாநாம்மமபுத்ராணமபயம்தாதுமர்ஹஸி" என்று அர்த்தித்தவளவிலும், அத்தை அதிக்ரமித்துத்தள்ளிக்கொடுபோந்து, தன்சீற்றமெல்லாந்தோற்று

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (என்வில்லித்யாதி) பரசுராமன் தன்வில்லினோடு மென்னலாயிருக்க, "என்வில்வலிகண்டுபோ வென்று எதிர்வந்தான்" என்று சொன்னது-வில்லினோடு தவத்தைவாங்குகைக்கு, "சக்ரவர்த்தித் திருமகன் "என்று மதியாதே ஸ்வாதிரூபத்தைக் கனக்கநினைத்து வருகை ஹேது வென்று தோன்றுகைக்காக வென்று திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அதாவதித்யாதி). அதாவது - என்றது - உக்தார்த்தகமானவிப் பாசுரமான தென்றபடி. இதுக்கு (வந்தபடியைச் சொல்லுகிறது) என்று மேலோடே அந்வயம். "எதிர் வந்தான்" என்கையாலே ஒருவர் வழியேபோக ஒருவர் எதிரேவருகை தோன்றுகையால் அத்தை ஸஹேதுகமாக உபபாதிக்கிறார் (மாஹேஶ்வரேத்யாதி). வஸிஷ்டாதிகள் அர்க்க்யபாத்யாதிகளைக் கொடுத்துப் பூஜித்தது உபலக்ஷணமாய், ராஜாவும் ஸுவர்ணபுஷ்பங்களாலே பூஜித்தானென்று திருவுள்ளம்பற்றி "கண்டுபோ" என்று பெருமாளைப்பார்த்துச் சொன்னகோபாதிசயத்தை யருளுகிறார் (சக்ரவர்த்தியித்யாதி). "என்வில்வலி" என்கையாலே மற்றொருவில்லுக்கு வலிமையில்லை யென்று தோன்றுகையால் (௨) "जृम्भितं तद्धनुर्दृष्ट्वा - ஜ்ரும்பிதந்து தநுர்த்ருஷ்ட்வா" என்ற

(க) ரா-பா-எரு-சு. (௨) ரா-பா-எரு-கக.

முரித்தாய்யென்றுப்போலே சொல்லுகிறவிதோ ரேற்றமோ'' என்று சிலவன்மைகளைச்சொல்லித்தன்தபஃபலமாயிருப்பதொரு ஆவேஶ ஶக்திவிசேஷத்தாலே எடுத்த காரியம் பலித்துப்போந்த கர்வத்தாலே எதிரே வந்து "என் வில்வலி கண்டுபோனாயாகில் நீ ஸமர்த்தன்'' என்ற பரசுராமனுடைய.

(தன்னித்யாதி) இதொரு தபஸ்ஸை வ்யாஜமாக்கி பல ப்ரதாநம் பண்ணின அவனையறியாமையிறே "தன்வில்'' என்ன வேண்டிற்று. தபஸ்ஸைத்தானும் இவன் "தன்னது'' என்றிறே நினைத்திருக்கிறது. வாங்கும்போது ஹேதுவான தபஸ்ஸு முன்னாகவாங்க வேண்டியிருக்க, வில்முன்னாகவருளிச் செய்யவேண்டிற்று, தபஸ்ஸிலும் தபஃபலகர்வமாகையாலே. (எதிர்வாங்கி) அவன் பார்த்து

ம்படி முகத்தைப்பார்த்து,"'முன்பேமுறிப்போய்,பலவிடங்களிலும் பூண்கட்டிக்கிடக்கிறதொரு சொத்தை வில்லைமுறித்தேன்' என்று கர்வோத்தரனாய் வருகிற நீ என்கையில் வில்லைவாங்கி வளைத்தாயாகில் ஸமர்த்தன்'' என்னும் நினைவாலே, "என்வில்வலிகண்டுபோ'' என்று தன்னுடைய பூர்வபராக்ரமங்களையும் அதுக்கடியானதபஸ்ஸையும் கனக்கநினைத்து, "சக்ரவர்த்தித்திருமகன்'' என்றுமதியாதே எதிரே அடர்ந்துவந்தபடியைச் சொல்லுகிறது.

(தன் வில்லினோடும் தவத்தையெதிர்வாங்கி) "ஆனால் உன்னுடைய வில்லைத் தந்து காண்'' என்று வில்லை வாங்குகிறவளவில் இவன்தன்வில்லோடேகூட அவனுடையகர்வஹேதுவானதபஸ்ஸையும், அவன் பார்த்து நிற்கச்செய்தே வாங்கி. "எதிர்வந்தான்றன்

த்தைப்பற்ற அத்தையருளுகிறார் (முன்பேயித்யாதி). ஜ்ரும்பிதமான தநுஸ்ஸு சிரகாலமிருக்கையாலே பூண்கட்டினது அர்த்தஸித்தம். "என்'' என்று தன்னுடைய வாதிக்யம் தோற்றச்சொல்லுகையாலே அத்தையும் ஸஹேதுகமாக அருளுகிறார் (தன்னுடைய வித்யாதி).

"வில்வலிகண்டுபோ'' என்று வந்தால் தவத்தையும் வாங்கப்ரஸக்தியேதென்ன, அந்த ப்ரஸக்தியையும் காட்டாநின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஆனலித்யாதி). "எதிர்''என்றதினர்த்தம் (அவன்பார்த்து நிற்கச்செய்தே) என்றது. "தன்வில்'' என்றதுக்கு "எதிர்வந்தான் தன்'' என்று முழுச்சொல்லாகவும், எதிர்வந்தானதாயும் தன்னதாயுமிருக்கிற வில்லென்றுமக்ஷரார்த்தம் விவக்ஷித்து யோஜநாத்வயமருளுகிறார் (எதிர்வந்தானித்யாதி வ ஐ

வித்தவனுகையாலே இனிஇதில்மூளான்; மூண்டானாகில்(௧) "𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌮𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃-ஏஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹுஃ" என்கிற ந்யாஸஶப்த வாச்யமான அஶக்தியோக தபஸ்ஸிலே மூளுமத்தனை.

(முன்னித்யாதி) "தவத்தை எதிர்வாங்கி" என்கிற விதுக்கு முன்னே யென்னுதல். திருமணம் புணர்வதுக்கு முன்னே. இரண்டுமாமிறே. மாத்ருவசந வ்யாஜத்தாலே விரோதிநிரஸநார்த்தமான வநவாஸ ப்ராப்திக்கு முன்னே யென்னுதல். வில்லெடுத்து முந்துற முன்னம் வில்வலி காட்டிற்று இவள் தன்னோடேயிறே. (முது பெண்ணுயிருண்டான்) முதிர்ச்சியாவது-ராக்ஷஸ ஸ்த்ரீகள் அஸுரஸ்த்ரீகளைப்போ லன்றிக்கே, அஸுர ராக்ஷஸரைப் போலன்றிக்கே, மிகவும் யஜ்ஞாதிகளையும் ப்ராஹ்மணரையும் தபஸ்விகளையும் நலிந்து போருவாளொருத்தி. "இவளை ஸ்த்ரீ யென்னலாமோ, கடுகக்கொல்லீர்" என்ற விஶ்வாமித்ர வசந பரிபாலநார்த்தமாக முந்துற முன்னம் இந்தமுது பெண்ணுயிரை நிரஸித்தவன்.

(தன் வில்லின் வன்மையைப் பாடிப்பற) வில்லின் வன்மையுண்டானாலும் "ஐயர்மகன்" என்னும்ப்ரதிபத்திகுலையாமையாலே

(முன்வில்வலித்து முதுபெண்ணுயிருண்டான்) இதுக்குப்பூர்வத்திலே விஶ்வாமித்ரமஹர்ஷியினுடைய அத்வரத்ராணார்த்தமாக மஹர்ஷியோடேகூட எழுந்தருளினவளவிலே, பரஹிம்ஸையிலே பழகி, யாகங்களையும் ப்ராஹ்மணரையும் தபஸ்ஸுக்களையுமழித்துக்கொண்டுதிரியும் ராக்ஷஸியான தாடகை, அதிரக்கூப்பிட்டுக்கைகளையு மெடுத்துக்கொண்டு மிகுத்துக் கோபத்தோடே நலிவதாக அடர்ந்துவர, விஶ்வாமித்ர நியோகத்தாலே திருக்கையில் வில்வளைத்து அவளுடைய ப்ராணனைமுடித்தவன்.

(தன்வில்லின்வன்மையைப் பாடிப்பற) அவன் தன்னுடைய வில்லின்வன்மையைப் பாடிக்கொண்டு "பற" என்று எதிரியைப்

---

(௨) "𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 - ராமோவிக்ரஹவாந்தர்மஃ" என்று ஸாக்ஷாத்தர்மஸ்வரூபியானபெருமாள்பெண்ணுயிரையுண்ணக்கூடுமோவென்ன; அதுக்குஹேதுக்களைப்பலபடி யாகவுமுபபாதித்துக்கொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (இதுக்குப்பூர்வத்திலேயித்யாதி). "முது" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (பரஹிம்ஸையிலேயித்யாதி).

---

(௧) தை-நா. (௨) ரா-ஆர-௭௩-௧௩.

மூ.—உருப்பிணிநங்கையைத் தேரேற்றிக்கொண்டு
விருப்புற்றங்கேக விரைந்தெதிர்வந்து
செருக்குற்றான்வீரஞ் சிதையத்தலையைச் [பாடிப்பற.
சிரைத்திட்டான் வன்மையைப்பாடிப்பற தேவகிசிங்கத்தைப்

(தாசரதி தன்மையைப் பாடிப்பற) என்கிறது. அங்யோங்யம் அவதார விசேஷங்களில் ப்ரதாநமான இரண்டவதாரத்தையும் குறித்து நியந்த்ருநியாம்ய பாவமுண்டாய்ச் சொல்லாநின்றதிறே. (தன்மை) கல்யாணகுணங்களுக்கு வாசகம். ... . (௨)

அவ;—மூன்றும்பாட்டு. ஜநகராஜன் திருமகளுக்குச் செய்த வோரம் சொல்லிற்றுக் கீழ், இங்கு ருக்மணிப்பிராட்டிக்குச்செய்த உபகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஸ்வா;—(உருப்பிணியித்யாதி) ஶிஶுபாலனுக்கென்று கல்யாணம் செய்து காப்புக்கட்டின ருக்மிணி "சிசுபாலன் என்னைவந்து தீண்டும்போது என் ப்ராணன் போகவேணும்" என்றும், "இல்லையாகில் க்ருஷ்ணன் என்னை அங்கீகரிக்கவேணும்" என்றும் தைவத்தை வேண்டிக்கொள்ள, ஸாக்ஷாத்தைவ ஶப்த வாச்யனை தான் திருவுள்ளம்பற்றியருளி ஶ்ரீ பாஞ்சஜந்யாழ்வானை வாங்கி *மடுத்தூதிய சங்கொலி செவிப்பட்டுத்தரிக்கும்படி தன்வரவையறிவித்து,

பார்த்துச் சொல்லுகிறாள். வில்லுக்கு வலிமையாவது - (க) "காயுங்கடுஞ்சிலை" என்கிறபடியே ப்ரதிபக்ஷநிரஸநத்திலே பெருமாள் கண்பார்க்கிலும் கண்பாராமல் காரியம் செய்யும் திண்மை. (தாசரதிதன்மையைப்படிப்பற) இத்தால் - இவ்வதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களைச் செய்யாநிற்கச்செய்தேயும், மீளவும் ஈஶ்வரத்வகந்த (X)மற "ஐயர்மகன்" என்றே தன்னைநினைத்துநின்று கார்யஞ்செய்தகுணத்தைச் சொல்லுகிறது. .... (௨)

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு. (உருப்பிணிநங்கையைத் தேரேற்றிக்கொண்டு) (௨) "கண்ணாலங்கோடித்து" என்கிற பாட்டிற்

(ப்ரதிபக்ஷ நிரஸநத்திலே) ப்ரதிபக்ஷ நிரஸநகாலத்திலே யென்றபடி, (கண்பார்க்கிலும்) தயைபண்ணிலு மென்றபடி. ... ... (௨)

அரு;—மூன்றும்பாட்டு. (உருப்பிணியித்யாதி) ருக்மிணிபபிராட்டியைத் தேரிலே யேற்றினது வன்மையானபடியைப் பரக்கவுபபாதிக்கிறார் (கண்ணா

(க) தி-வாய்-௫-௭-௩. (௨) நா-தி-கக-௯.

ராஜஸமூஹமும் சிசுபாலனும் லஜ்ஜித்து தேஜோஹாநி பிறக்கும்படி பெண்ணாளனாய், ஆங்கவளை விருப்புற்றுப் பாணிக்ரஹணம் செய்து தேரிலே யெடுத்து வைத்துப் பெரிய விரைச்சலோடே யெழுந்தருளா நிற்க.

"எதிர் பொருது மீட்பானாக விரைந்துவந்த ருக்மராஜன் மகனைக் கொல்லில் நாய்ச்சியார் திருவுள்ளம் பிசகும்" என்று தேர்க்காலொடே கட்டிச் செருக்கழித்து இவனை நீக்கிக்கொண்டு போய், உக்தலக்ஷணம் தவறாமல் சிசுபாலனை நோக்கிச் செய்தசடங்குகளையும் விசேஷ்யபர்யந்தமாக நினைப்பிட்டு (க)"[illegible]

சொல்லுகிறபடியே - தான் முன்புதேடின தநமெல்லாம் இதிலே செல்லும்படி கல்யாணத்தைப் பெருக்கக்கோடித்து, "புதுப்பூ மோக்கவேணும்" என்று ஆசைப்பட்டிருப்பாரைப்போலே கந்யகையானவிவளைக் கைப்பிடிப்பதாக விரும்பி,அதுக்குப் பூர்வக்ரியைகளெல்லாம் செய்து, "இனி இவ்விஷயம் நமக்குக்கைப்புகுந்தது" என்று நிஶ்சயித்திருந்த சிசுபாலன் தேஜோஹாநிப்பட்டு, ஒருவர் முகம்பார்க்க லஜ்ஜித்து அண்ணாந்து கொண்டிருக்கும்படியாக அங்கேசென்று கையைப்பிடித்தெடுத்து, ருக்மிணிப்பிராட்டியைத் திருத்தேரிலே யேற்றிக்கொண்டு. (விருப்புற்றங்கேக) அவ்வளவிலே விருப்பத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு போராநிற்கச்செய்தே. அவ்வளவிலே.

(விரைந்தித்யாதி) ருக்மிணிப் பிராட்டியினுடையதமையனான ருக்மன், "இப்படி செய்கையாவதென்" என்று எதிர்பொருது மீட்பானாக விரைந்துவந்து தன்னுடைய வீர்யத்தால்வந்த செருக்

லங்கோடித்தித்யாதி). (மோக்கவேணும்) என்றது - ஆக்ராணிக்கவேணுமென்றபடி. "அங்குவிருப்புற்றேக" என்றந்வயித்துச் சப்தார்த்தம் (அவ்வளவிலேயித்யாதி). "ஏக" என்றதினர்த்தம் (போகாநிற்கச் செய்தே) என்றது. இத்தால் பலிதம் (அவ்வளவிலே) என்றது.

ருக்மன்விரைந்து வருகைக்குஹேதுவை யருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு "வந்து" என்றல்யபந்த பதத்துக்குமேலே அந்வயமில்லாமையாலே, "தகைய" என்று ஒருபதத்தை "செருக்குற்றான்" என்றவநந்தரம் அத்த்யாஹரித்தர்த்தமருளுகிறார் (ருக்மிணியித்யாதி). "எதிர் விரைந்துவந்து" என்றந்வயம் கண்டு கொள்வது. மேலே வீரம்சிதைய என்றிருக்கையாலே பலிதார்த்தம் (வீர்யத்தாலித்யாதி).

ஶிசுபாலவிசிஷ்டாய" என்று பின்புள்ள சடங்குகளையும் தலைக்கட்டி (க)"பெண்ணுளன் பேணு மூர்பேரும ரங்கமே" என்னும்படி ப்ரஸித்தமான போக (ಭೋಗ) மண்டபமேற்றிவைத்ததிலும், பெண்ணுளனானதிலும், செருக்குற்றான் வீரஞ்சிதைத்துத் தலையை யழித்த விரோதிநிரஸந மொன்றையுமே எல்லாமாக நினைத்து, "பாடிப்பற" என்று ஜாத்யபிப்ராயத்தாலே மற்ற வகையை நியமித்துச் செல்லுகிறது. (தேவகி சிங்கத்தைப் பாடிப்பற) இவனைப்பெறுப் பேறுபெற்று வளர்த்த அசோதை யிளஞ்சிங்கமென்பதிலும் "பெற்று வரவிட்ட தேவகி சிங்கம்" என்கிறது அடியுடைமை தோற்றுகைக்காகவும், மாத்ருவசந பரிபாலநத்துக்காகவுமிறே. ... (௩)

கையுடையனாய்க்கொண்டுதகைய. "இவனைக்கொல்லில் ருக்மிணிப் பிராட்டி மநஸ்ஸு பிசகும்" என்று அவனைப்பிடித்துத் தேர்க்காலோடேகட்டி அவனுடையவீரத்துக்கு ப(ಭ)ங்கமாக அவன்றலையை அம்பாலே சிரைத்துவிட்டவனுடைய வலியை ப்ரீதிப்ரேரிதையாய்க்கொண்டு பாடிப்பற. அன்றிக்கே, "வந்த செருக்குற்றான்" என்று பாடமானபோது - "மீட்கவேணும்" என்னுங்கறுவுதலாலே விரைந்து எதிர்ந்து வந்த கர்வயுக்தனானவனுடையதலையைச் சிரைத்திட்டான் வன்மையைப்பாடிப்பறவென்கை. (தேவகி சிங்கத்தைப் பாடிப்பற) ருக்மிணிப்பிராட்டியைத் திருமணம் புணருகைக்குடலான தேவகிவயிற்றில் பிறப்பையும், ப்ரதிபக்ஷ நிரஸநத்தில் ஸிம்ஹம்போலே யிருக்கும் வீரப்பாட்டையு முடையவனைப்பாடிப்பற. .... (௩)

"வீரம்சிதையவவன் தலையைச்சிரைத்திட்டான்" என்றத்யாஹரித்து அதுக்கு ப்ரஸக்திபூர்வகமாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இவனைக் கொல்லிலித்யாதி). (பிசகும்) என்றது-இடையுமென்றபடி. அத்யாஹாராந்வயங்களன்றிக்கே "வந்த" என்று விசேஷணமான பாடத்தை யெடுத்தர்த்த மருளுகிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி). பாட்டெல்லாத்தையும் கடாக்ஷித்து "யசோதை சிங்கம்" என்றுதல், "தேவகிமகன்" என்றுதல் சொல்லாதே "தேவகிசிங்கம்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (ருக்மணிப்பிராட்டியையித்யாதி). ... (௩

(க) நா-தி-௧௧-௯.

மூ.—மாற்றுத்தாய்சென்று வனம்போகேயென்றிட
ஈற்றுத்தாய்பின்றொடர்ந் தெம்பிரானென்றழக்
கூற்றுத்தாய்சொல்லக் கொடியவனம்போன
சீற்றமிலாதானைப் பாடிப்பற சீதைமணாளனைப்பாடிப்பற.(௪)

அவ;—காலம்பாட்டு, மாத்ரு வசநத்தை வ்யாஜமாக்கிப் பிராட்டி நினைவின்படி ஏகாந்த போக ஸித்திக்கும் தேவ கார்யம் தலைக்கட்டுகைக்காகவும் போனவநப்ரவேஶத்தை அநுஸந்திக்கிறார்.

ஸ்வா;—(மாற்றுத்தாயித்யாதி). ஶத்ருவான தாயென்னுதல்; மற்றைத்தாயென்னுதல். சக்ரவர்த்திக்கு ஸாபத்ந்யத்தாலே, ஶ்ரீ கோஸலையாருக்கு மாறான தாயென்னுதல். குப்ஜைதாஸியாகையாலே வேறுபட்டதாயென்னுதல்; ஶ்ரீ பரதாழ்வான் நினைவுக்கு மேல் பொருந்தாமையாலும், "மாற்றுத்தாய்" என்னுதல். "மாறு", என்று சொல்லி, "தாய்" என்று சொல்லவேண்டுகிறது பெருமாள் நினைவாலேயிறே. (சென்று வனம்போகே யென்றிட) வனமே சென்று போகவென்று நியமிக்க, ராஜபோகத்தில் நெஞ்சு

வ்யா;—காலம்பாட்டு. (மாற்றுத்தாய் சென்று வனம்போகேயென்றிட) "மாற்றுத்தாய்" என்றது-மற்றைத்தா யென்றபடி. அன்றிக்கே, "மாறு" என்று-ஒப்பாய், மாறான தாய்-பெற்றதாய்க்குப் போலியான தாயென்னவுமாம். ஶ்ரீ கௌஸலையாரோபாதி, பெருமாள் பக்கல் அதிஸ்நேஹிநியாயிறே ஸுமித்ரையாரிருப்பது. இப்படியிருக்கிற தாயாரானவள் சென்று "நீர்வநத்திலே போம்" என்று சொல்ல.

அதாவது - திருவபிஷேக மங்களமஹோத்ஸவார்த்தமாகத்

அரு;—காலம்பாட்டு. (மாற்றுத்தாயித்யாதி) "மற்று" என்றபதம் நீட்டிக்கிடக்கிறதாய், அந்யையானதாயென்று விவக்ஷித்தும், "மாறு" என்று ஸாத்ருஶ்யமாய், கௌஸலையாரோடு ஸத்ருஶை யென்றும், இரண்டர்த்தமருளுகிறார் (மாற்றுத்தாயென்றதித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). இரண்டாமர்த்தத்தை யுபபாதித்துக்கொண்டு வாக்யார்த்தமருளுகிறார் (ஶ்ரீகௌஸலையாரித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே).

பெற்றதாய்க்கொத்த ஸ்நேஹத்தையுடைய ஸுமித்ரையார் பின்தொடர்ந்து "எம்பிரானென்றழ" என்கிறபடியேக்லேசிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, "வனம் போகு" என்று சொல்லும்படி யெங்ஙனே யென்ன, அத்தைப்பரக்க வுபபாதிக்கிறார் (அதாவதென்று தொடங்கி-ஆனபின்பு வநத்திலே எழுந்தருளா

வ்யா;—

திருப்படைவீடெல்லா மலங்கரித்து உத்ஸவமுந்தொடங்கி, புரோஹிதரான வஸிஷ்ட்டாதிகளும் தானுமாகக்கொண்டு ராஜாவான சக்ரவர்த்தி, திருவபிஷேகார்த்தமாகப் பெருமாளுக்குக் காப்புக்கட்டி, புரஸ்சரணங்களும் செய்வித்து, "இனி அபிஷேகம்செய்யுமித்தனை" என்று முஹூர்த்தம்பார்த்திருக்கிறவளவிலே, கைகேயியானவள் குப்ஜைவார்த்தையாலே நெஞ்சுகலங்கி, பர்த்தாவான சக்ரவர்த்தியைப்பார்த்து, எனக்கு "இரண்டுவரமுண்டே முன்னம் தந்திருப்பது, அதிரண்டும் இப்போது செய்யவேணும்; அதாவது - ராமனை அபிஷேகம்செய்யாமல் காட்டிலேபோகவிடவேணும், பரதனை அபிஷேகம் செய்யவேணும்" என்ன; ஸத்யதர்மபராயணராகையால் "என்செய்வோம்" என்று இடிவிழுந்தாப்போலே இவ்வார்த்தையைக்கேட்டு க்லேசப்பட்டு, பெருமாளையழைத்துக்கொண்டு வரும்படியாக ஸுமந்த்ரனைப்போகவிட்டு, தான்கலங்கிக்கிடக்க;

ஸுமந்த்ரன்சென்று "ஐயர் எழுந்தருளச்சொல்லுகிறார்" என்கையாலே, பெருமாளும், திருவபிஷேகத்துக்கென்று அலங்க்ருத திவ்யகாத்ரராய்க்கொண்டு' பிராட்டி மங்களாசாஸநம் பண்ணிக்கொண்டு அந்தঃபுரத்வாரத்தளவும் பின்னேவர, திவ்யாந்தঃபுரத்தில்நின்றும் புறப்பட்டுப்பெரிய கோலாஹலத்தோடே எழுந்தருளிவந்து தமப்பனாரைக்காணப் புகுந்தவளவிலே, கலங்கிக்கிடக்கிறபடியைக்கண்டு "இதுக்கடியென்" என்று பயப்பட்டு, "ஐயர்க்கு இப்போது க்லேசமேது" என்று கைகேயியைக்கேட்க; "முன்பே

வேணுமென்று சொன்னது) என்னுமளவும். பெற்றதாய்க்கொத்த ஸ்நேஹினியாகையாலே "ப்ராப்தரான பெருமாளுக்குமுடிசூடி, "சூழிறதைப் பெருதே போன கைகேயி அபிமானித்த ராஜ்யம் ஸாபாயம், ஸமேஜிரபாயம்" என்று நினைத்து, "தன் பிள்ளையை ராமவிஷய கைங்கர்யம் பண்ணுவதாகப்போ" என்றொருப்படுத்திப் பெருமாளையும் போகச் சொன்னாளென்று கருத்து. (திருவபிஷேக மங்கள மஹோத்ஸவார்த்தமாக) என்று தொடங்கி - (பெரிய கோலாஹலத்தோடே யெழுந்தருளிவந்து) என்னுமளவும். ராஜாமுதலானரனைவரும் ஸம்மதித்து நிரதிஶயஹர்ஷத்தோடே பெருமாளுக்குக் காப்புக்கட்டினவளவும் வந்த மஹோத்ஸவத்தைக் கண்டிருந்தும் இத்தனை பேருடைய க்லேசம் வநமே போகச்சொன்ன கைகேயினுடைய க்ரௌர்யம் தோற்றுகைக்காக வென்று கண்டுகொள்வது. (தமப்பனாரைக்காண வென்று தொ

வ்யா;—

எனக்கு இரண்டுவரம் தந்திருப்பர்; இந்த இரண்டுவரமும் இப்போது பெறுகைக்காக உம்மைக்காட்டிலே போகவிடவேணுமென்றும், பரதனை அபிஷேகம் செய்யவேணுமென்றும் நானபேக்ஷித்தேன்; ஸத்யம் தப்பாதவராகையாலே அதுக்கு அநுமதிபண்ணி உம்மைக் காட்டிலேபோகவிடுவதாக அழைத்துவரவிட்டார்; இப்போது உம்மைக்கண்டவாறே வாய்திறந்து சொல்லமாட்டாமல் கிடக்கிறார்'' என்ன; ''இப்படியோ, நான் ஐயர்க்குப் பரதந்த்ரனாய் வர்த்திக்கும்படி, என்னைநியமிக்கும்போதைக்கும் இப்படி க்லேசிக்கவேணுமோ, நெருப்பிலே விழச்சொன்னால் அதுவும் நான் செய்யேனோ'' என்ன; ''ஆனால், அவர்க்காக நான் சொல்லுகிறேன், நீர் வநவாஸார்த்தமாகப்போம்'' என்ன;

''அப்படியேசெய்யக்கடவேன்''என்றுஸங்கல்பித்துப்புறப்பட்டுத் திருத்தாயாரான கௌஸல்யாரையும் வந்துகண்டு வநகமநார்த்தமாக உத்யோகிக்கிறவளவிலே, இளையபெருமாள், தம்முடைய திருத்தாயாரான ஸுமித்ரையார் பக்கலிலேவந்து, ''ஐயர் சொல்லிற்றுச்செய்யவேண்டுகையாலே பெருமாள் காட்டேற வெழுந்தருளாநின்றார், நானுங்கூட ஸேவித்துக்கொண்டு போகிறேன்'' என்ன; (௧) ''సృష్టస్త్వం వనవాసాయ స్వనురక్తస్సుహృజ్జనే। రామే ప్రమాదం మా కార్షీః పుత్ర భ్రాతరి గచ్ఛతి-ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம் வநவாஸாய ஸ்வநுரக்தஸ்ஸுஹ்ருஜ்ஜநே! ராமேப்ரமாதம் மாகார்ஷீঃ புத்ர ப்ராதரி கச்சதி'' என்றும். (௨) ''రామం దశరథం విద్ధి మాం విద్ధి జనకాత్మజామ్ అయోధ్యా మటవీం విద్ధి గచ్ఛ తాత యథా సుఖమ్-ராமம் தசரதம் வித்தி மாம்வித்தி ஜநகாத்மஜாம்। அயோத்யாமடவீம்வித்திகச்ச தாதயதாஸுகம்'' என்றுஞ்சொல்லி இவரை ஒருப்படுத்தி, பெரு

டங்கி-நீர் வநவாஸார்த்தமாகப் போருமென்ன) என்னுமளவும் பெருமாளுடைய ஸௌகுமார்யம் பவ்யதை முதலானவற்றைக் கண்டு வைத்தும் முகமச்சமின்றிக்கே நிர்தயமாகச் சொன்ன க்ரௌர்யம் தோற்றுகைக்காக வென்று கொள்வது.

(அப்படியே செய்யக்கடவேன்) என்று தொடங்கி-(உத்யோகிக்கிற வளவிலே) என்னுமளவும் ''இளையபெருமாளை ஒருப்படுத்திபெருமாளிருந்தவிடத்

(௧) ரா-அ-௪௦-௫. (௨) ரா-அ-௪௦-௯.

வ்யார்;—
மாள் பக்கலிலே சென்று, அவர் வநகமநார்த்தமாக உத்யோகித்து நிற்கிறபடியைக்கண்டு, சக்ரவர்த்தியும் கைகேயியும் செய்த கொடுமையை நினைத்து நெஞ்செறிந்து "ஒரு பெண்பெண்டாட்டி 'என் பிள்ளைக்கு வேணும்' என்று பறித்துக்கொண்ட ராஜ்யம் உமக்கு வேண்டா, ஒருவரும் அபிமாநியாதவநமே உமக்கு அமையும், ஆனபின்பு வநத்திலேயெழுந்தருளும்" என்றுசொன்னது. "வனம் போகே" என்றது-வநமேபோகுமென்றபடி. இந்தஅவதாரணமிறே கீழ்ச்சொன்ன பொருளைக்காட்டுகிறது.

(ஈற்றுத்தாய்பின்றொடர்ந்து எம்பிரானென்றழ) பெற்றதாயாரான ஸ்ரீகௌஸலையார் பின்னே தொடர்ந்துசென்று தன்னுடைய பிரிவாற்றாமை யெல்லாம் சொல்லி, "ஏகபுத்ரையான நான் உம்மைப் பிரிந்திருக்கமாட்டேன், என்னுடைய நாயனே!" என்று கட்டிக்கொண்டு அழ. (கூற்றுத்தாய் சொல்ல) கூற்றம்போன்ற கைகேயியாகிற தாய்சொல்ல. பெருமாளுடைய ஸௌகுமார்யத்தையும், போகிறவிடத்திலுண்டான கொடுமையையும் பாராமல், பதினாலுஸம்வத்ஸரம் வநவாஸம் பண்ணச்சொன்ன க்ரௌர்யத்தைப்பற்ற-இவளைக் கூற்றுத்தாயென்கிறது. "பித்ருவசந பரதந்த்ரராய்ப் போனார்" என்ன நிற்கச்செய்தே, "இவள் சொல்லப்போனார்" என்கிறது-அவன் வாய்விட்டுச் சொல்லமாட்டாதே அநுமதிபண்ணிக்கிடக்க, அது தானும் சொன்னாள் இவளாகையாலேயிறே.

மாற்றுத்தாய் சென்று வநம்போக வென்றிடவும், ஈற்றுத்தாய் பின்தொடர்ந்து எம்பிரானென்றழவும், கூற்றுத்தாய் சொல்

திலே சென்று" என்று ஸுமித்ரையார் கமநத்துக்கு ப்ரஸக்தி சொல்லுகைக்காக. "வநம்போகே" என்றது-"ராஜ்யம் உமக்குவேண்டா, வநமேஅமையும்" என்றவர்த்தத்தைச் சொல்லும்படி யெங்ஙனே யென்ன, "போகே" என்றவிடத்தில் ஏகாரத்தை வநமென்றவிடத்தில் கூட்டித் தாத்பர்யத்தையருளுகிறார் (வனம்போகே யென்றதித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).

(கூற்றம்போன்ற) என்றது - ம்ருத்யுஸத்ருசையான ளென்றபடி.

ஸுமித்ரையார் பரிவால்வந்த க்லேசத்தாலே வநம்போகச் சொல்லுகையும், ஸ்ரீ கௌஸல்யையார் அழுகையும், கைகேயினுடைய வார்த்தையைப் போலே வநகமநத்துக்கு ஹேதுவல்லாமையாலே இம்மூன்று வாக்யத்துக்கும் தாத்பர்யமருளுகிறார் (மாற்றுத்தாயென்று தொடங்கி). "மாற்றுத்தாய்" என்ற

வையாதே படைவீடுநீங்குமளவும் சென்றுவநமேபோகணுமென்று நியமிக்க. "வாவென்கிறுளன்றே; இன்னம் வந்தொருகால் கண்டுபோ" என்கிறுளன்றே. அன்றிக்கே வநம் போகவே நியமிக்க வென்றுமாம்.

(ஈற்றித்யாதி) பெற்றெடுத்த தாயாரான ஶ்ரீ கௌஸலையார், "என் நாயன்றே, நான் ஏக புத்ரையாயிருப்பன். உம்முடைய விஶ்லேஷ வ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டேன், நீர் போனவிடத்தில் உமக்கு வரும் வ்யஸநாப்யுதயங்களும் நானறியமாட்டேன், பிதா

லடியாகக் கொடிய வநத்திலே போனவென்றபடி. அதவா, "மாற்றுத்தாய்" என்கிறது-கைகேயியாகவும், "கூற்றுத்தாய்" என்கிறது-ஸுமித்ரையாராகவும் யோஜிக்கவுமாம். அப்போதைக்கு, மாற்றுத்தா யென்றது-ஸபத்நியாகையாலே; ஸ்ரீ கௌஸலையாருக்குத் தன் நினைவாலே மாற்றாந்தாயென்றபடி. ஸ்ரீ பரதாழ்வான் நினைவுக்கு மேல் பொருந்தாமையாலே மாற்றாந்தா யென்கிறதாகவுமாம். "மாறு" என்றுசொல்லி, "தாய்" என்ன வேண்டுகிறது பெருமாள் நினைவாலேயிறே; "நடுவிலாச்சி" என்றிறே அவர் எப்போது மருளிச்செய்வது. (சென்று வனம்போகே யென்றிட) வநமே சென்றுபோகு என்று நியமிக்க. அதாவது-"ராஜபோகத்தில் நெஞ்சுவையாதே வநத்தளவுஞ் சென்று அதிலே போய்விடு" என்று நியமிக்கவென்கை; "வா" என்கிறுளன்றே; "இன்னம் வந்து ஒருகால் கண்டுபோ" என்கிறுளன்றே. "போ" என்னுமதுவே யிறே இவள் சொல்லுவது.

(ஈற்றுத்தாயித்யாதி) பெற்ற தாயாரான கௌஸலையார், "என்நாயனே! ஏகபுத்ரையான நான் உம்முடைய விஶ்லேஷ வ்ய

விடத்தில் "மாறு" என்று-புத்திவை பரீத்யமாய், அத்தை இரண்டுவகையாகக் காட்டுகிறுர் (அப்போதைக்கித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). கௌஸலையார்க்கும் ஶ்ரீ பரதாழ்வானுக்கும் மாறும்படி இவருக்கு அப்ரியம் செய்திருக்க, ப்ரியபரதை தோற்றத்தா யென்னக் கூடுமோ வென்ன, (மாறென்று சொல்லியித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). வநம்போகே யென்றத்தாலே தானே ராஜ்யத்தை விடச் சொல்லுகை ஸித்தமாயிருக்க, வநமேயென்று அவதாரணம் சொன்னதுக்கும் தாத்பர்யமருளுகிறுர் (அதாவதித்யாதி), "சென்று" என்றும், "போகே" என்றும், சொல்லவேணுமோ வென்ன வ்யாவர்த்த்ய பூர்வகமாகத் தாத்பர்யமருளுகிறுர் (வாவென்கிறுளித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே).

வினுடைய நியந்த்ருத்வம் உமக்கு உபாதேயமானவோபாதி, என்னுடைய நியந்த்ருத்வம் உமக்கு உபாதேயமாகக் காணுமிருப்பது. அங்ஙனன்றியே ‘மாதாவே சொன்னாள்’ என்பீராகில் நானும் மாதாவாகையாலே, என்வசநமும் கேட்கவேணுங்காணும். அந்த ந்யாய நிஷ்ட்ரத்திலும் இந்த ந்யாயம் ப்ரபலமாய்க் காணுமிருப்பது. ‘அதில் நிஷ்ட்ரேமுண்டோ’ என்றீராகில் ஸஹதர்மசாரிணிக்கு பர்த்ரு ஶுஶ்ரூஷண மொழிய வர ப்ரதாநமாகக் கொள்கொடை சேருமோ; ப்ரீதிதாநமாகச் சேருமென்னிலும் ‘உனக்கு எனக்கு’ என்கை மிகையன்றோ; பாணிக்ரஹண வேளையில் ஏகமநாக்களாகவன்றோ, ப்ராமாணிகரானவர்களுடைய கொள்கொடைகள்; ப்ரமாணவிருத்தமாயோ விருப்பது. பிதாக்கள்வானவம்தாமும்முகம்பார்த்து நியமித்தமை தானுண்டோ? எல்லாப்ரகாரத்தாலும் என் வார்த்தையும் கேட்கவேணுங்காணும்” என்ன, “அவருடைய ப்ரதிஜ்ஞையும் நியந்த்ருத்வத்தால் வந்த அநுமதியும் ஒரு தலையானால் உமக்கும் அநுமதிகாணும் ப்ராப்தம்” என்ன, “ஆனால் உம்மால் வந்த ஆபத்து உம்மாலொழியத் தீருமோ” என்ன, (௧) “𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑌤𑍇 - ராமோத்விர்நாபிபாஷதே’ என்று அந்த ப்ரதிஜ்ஞா ஸமகாலத்திலேவருவேனென்று நினைக்கவேதேறலாங்காணும்” என்றருளிச்செய்கிறவளவிலே ஶ்ரீஸுமித்ரையார்சென்று “நான்தகைந்தாலும் இனி நில்லார். வஸிஷ்டாதிகளையும் மாதாவையும் விஞ்சிப்போகிறவர்க்கு ஒருஅபிப்ராயமுண்டாயன்றோ விருப்பது” என்றறிந்து “போகலாகாதோ” என்று நியமித்தபின்பு “இன்னைப்போடே இவரும் நியமிக்கப்பெற்றோம். ப்ரீதியோடே அவர் நியமிக்கப் பெற்றோம். மிக்க க்லேஶத்தோடே இவரும் ஐயரும் அநுமதி செய்யப் பெற்றோமேயாகிலும், இவர் சொன்னது மிகவும் உத்தேஶ்யம்” என்றிறே போவதாக ஒருப்பட்டது.

ஸநம் பொறுக்கமாட்டேன், நான் எப்படி உம்மைப் போகவிட்டுத் தரித்திருப்பது” என்று பின்தொடர்ந்து சென்றழ.

கூற்றுத்தா யென்றதுக்கிரண்டர்த்தம் கூறு - கொண்டதாயென்றும், ம்ருத்யுபோன்றதாயென்றும்; அதில் கூறுகொண்ட தாயென்றத்தை இரண்டு

(கூற்றுத்தாய்) கூறுபட்ட ஹவிஸ்ஸை ஜீவிக்கையாலே கூற்
றுத்தாயென்னுதல்: சக்ரவர்த்திக்குமூவரும்ஸஹதர்மசாரிணிகளாகை
யாலே அம்ஶபாக்த்வத்தாலே கூற்றுத்தாயென்னுதல; ஶ்ரீகௌஸ
லையாரைப்போலே நிஷேதித்து அநுமதிபண்ணாமல் "அஹம்மமதை
களாலேயும் அந்யசேஷத்வத்தாலேயும்ஒருத்தி 'எனக்கு' என்றது
உமக்கென்றிய" என்று இவள் சொன்னத்தை மிகவும் திருவுள்ளம்
பற்றுகையாலே, விஶ்லேஷபீருக்களபிப்ராயத்தாலே கூற்றம்
போன்றதா யென்னுதல். ஸாக்ஷாத் கூற்றம் அவளேயிறே. (௧)
"𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌨𑌵𑌾𑌸𑌾𑌯-ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம்வநவாஸாய" (௧) "𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑌟𑌵𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿-அயோத்யாமடவீம்வித்தி" என்று இளையபெருமாளையும்
ஒருப்படுத்தாளிவளிறே(கொடியவித்யாதி)(௨)பொருந்தார்கைவேல்
நுதிபோல்"(௩) [துன்னுவெயில்வறுத்த] நாட்டுக்கஞ்சிகாட்டிலே
புகுந்தம்ருகங்களும்,க்ருத்ரிமரும்,ருஷிகள் முதலானவநசாரிகளும்
துர்கத்ரயஸாபேக்ஷரும் விரும்பாதகான் விருப்பமாய்ச் செல்லு
கிறது, எல்லாரும் விரும்பின தேசத்தில் கொடுமையாலேயிறே.

(கூற்றுத்தாய் சொல்ல) ஸௌமித்ரையாகிற தாய் சொல்ல.
கூறுபட்ட ஹவிஸ்ஸை புஜிக்கையாலே கூற்றுத்தா யென்னுதல்;
சக்ரவர்த்திக்கு மூவரும் ஸஹதர்மசாரிணிகளாகையாலே யதாம்
ஶத்தாலே கூற்றுத்தாயென்னுதல், ஶ்ரீ கௌஸலையாரைப்போலே
நிஷேதித்து அநுமதிபண்ணாமல் "அஹம் மமதைகளாலே ஒருத்தி
'எனக்கு' என்றது உமக்கென்றுசெய்ய" என்று இவள் சொன்னத்
தை மிகவும் திருவுள்ளம்பற்றுகையாலே விஶ்லேஷபீருக்களபிப்
ராயத்தாலேகூற்றம்போன்றதாயென்னுதல். இப்படியிருக்கிறவள்
வசநத்தைக் கொண்டுகொடிய வநம்போன.

வகையாகக் காட்டுகிறார் (கூறுபட்டவித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே), இரண்
டாமர்த்தத்தில் அநுகூலையான ஸௌமித்ரையாரை ம்ருத்யுவென்று சொல்
லக்கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (ஶ்ரீகௌஸலையாரைப்போலே யித்யாதி).
(மிகவும் திருவுள்ளம்பற்றுகையாலே) என்றதுக்கு கைகேயிவசநத்திலும்
காட்டில் பெருமாள் இத்தையே மிகவும் திருவுள்ளம்பற்றுகையாலே இதுவே
வநம்போகைக்கு ஹேதுவாயிற்றென்று தாத்பர்யம்.

---

(௧) ரா-அ-௪0-௫. (௨) பெரு-தி-௯-௫. (௩) பெரிய திரு°-௫0.

வ்யா;—

முற்பட்ட யோஜநை-நாலூர் பிள்ளை வ்யாக்யாந ப்ரக்ரியை. பிற்பட்ட யோஜநை பிள்ளையிட்டருளின வ்யாக்யாந ப்ரக்ரியை. முற்பட்ட யோஜநையில், "சென்று வனம் போகே" என்கிறவிதுக்கு ஸ்வரஸார்த்தம் ஸித்திக்கையும், * "கூற்றுத்தாய் சொல்லக்கொடியவநம்போன" என்றவிது (க)"தண்டக நூற்றவள்சொற்கொண்டுபோகி"என்றும்,(உ)"குலக்குமரா காடுறையப்போவென்று விடைகொடுப்ப விலக்குமணன் றன்னோடு மங்கேகிபது" என்றும்(௩)"கொடியவள்வாய்கடியசொற்கேட்டு-கான்தொடுத்தநெறிபோகி" என்றும் கீழ்மேல் அருளிச்செய்தவற்றுக்குச் சேர்ந்திருக்கையுமுண்டு. ஸம்ப்ரதாயத்திலும் வந்தால், நம்பிள்ளை ஸ்ரீபாதத்திலே கேட்ட சிறியாழ்வானப்பிள்ளைகுமாரர் பக்கலிலே கேட்ட நாலூர் பிள்ளையருளிச்செய்தாராகையாலே அந்தப்ராபல்யமுண்டு.

(நாலூர்பிள்ளை) என்றது-ஸ்வாமிநஃ கோலேஸரை. (பிள்ளையிட்டருளின என்றது-திருவாய்மொழிப் பிள்ளையிட்டருளின வென்றபடி. (ஸ்வரஸார்த்தம்) என்றது-"மாற்றுத்தாய் வநமேசென்று போகு" என்றந்வயிக்கையன்றிக்கே, க்ரமேண அந்வயிக்கையாலும், "வநமேசெல்" என்றுதல், "வனமேபோகு" என்றுதல் சொல்லவமைந்திருக்கவும், "சென்றுபோகு" என்றத்விருக்திக்குத் தாத்பர்ய கல்பநம்பண்ணவேண்டும் க்லேசமில்லாமையாலும் ஸ்வரஸமென்றபடி. (தண்டக நூற்றவள்) என்றது, தண்டகாரண்யத்தில் போகவிடுவோமென்று விசாரித்த கைகேயி யென்றபடி. (ஏகியது) என்றது-போனதென்றபடி. (கான்றொடுத்த நெறி போகி) என்றது-காட்டோடு காடுதொடுத்துப் போகிற வழியே போயென்றபடி. (கீழ்மேலருளிச் செய்தவற்றுக்கு) என்றதுக்கு, "கீழ்மேல்" என்றவநந்தரம் "சேர" என்றத்யாஹரித்துக் கொண்டு கீழும் மேலும் சேரும்படியே அருளிச்செய்தவற்றுக்கென்று அர்த்தம் கண்டு கொள்வது; அதாவது - "தண்டகம்நூற்றவள் சொற்கொண்டு" என்றுப்போலே, கைகேயி வசநாநந்தரம்பெருமாளுடைய வநகமநம் சொல்லுமிப்பாசுரங்களென்றபடி. (சேர்ந்திருக்கையும்) என்றதுக்கு - இப்பாசுரங்களைப்போலே "கூற்றுத்தாய் சொல்ல" என்றகைகேயி வசநாநந்தரம் கொடியவநம் போகை சொல்லுகையாகிற சேர்த்தியென்று தாத்பர்யம். (சிறியாழ்வானப் பிள்ளை) என்றது-ஈயுண்ணி மாதவரை. (குமாரர்) என்றது-அவர் குமாரரான பத்மநாபரை. (நாலூர் பிள்ளை) என்றது-ஸ்வாமிநஃ கோலேஸரை. (ஆச்சாம்பிள்ளை,

(க) ௩-௯-அ. (உ) ௩-௧௦-௩. (௩) ௪-அ-௪.

அவன் விரும்பிப்போன காட்டைக் கொடிய வநமென்றதும் அவன் கைவிட்ட தேசத்தை விரும்பினவர்கள் அபிப்ராயத்தாலே யிறே. * கலையும் கரியும் பரிமாவும் திரியும் கானமிறே த்யாஜ்யத யாஜ்ஞாதவ்யமானதும். திருவயோத்யையில் ஸ்வேச்சாமாத்ர மேயிறே உள்ளது. த்யாஜ்யமென்னலாவது விதிநிஷேதமானதிறே. விதிநிஷேதமிரண்டு முண்டாய்த்துக் காட்டுக்கேயிறே. வென்றிச் செருக்களமிறே உபாதேயமானது. । அன்றிக்கே, மாற்றுத்தாய் தன்னையே- மாற்றுக் கூற்றுத்தாயென்னுதல்; கூற்றுமாற்றுத்தா யென்னுதல்; அதாவது - கூற்றம் போலேயிருக்கிற மாற்றுத்தா யென்னுதல், கூற்றத்தின் கொடுமையை மாற்றும்படியான கொடு மையை யுடையதாயென்றபடி.

அவர்தாம் ஆச்சான்பிள்ளை திருத்தமப்பனாராகையாலே, பிள்ளை க்குப் பரமாசார்யருமிறே; ஆகையாலே, அந்தயோஜனை முற்பட வெழுதிப்பிள்ளையருளிச்செய்த யோஜனை பிற்பட எழுதப்பட்டது.

இரண்டு யோஜனையிலும், ஸௌமித்ரையார், பெருமாள் † துக் கம்பார்த்துச் சொன்னதாகச்சொல்லப்பட்டவசநம்ஸ்ரீராமாயணத் தில் இல்லையேயாகிலும் இதிஹாஸாந்தர புராணாந்தராதிகளிலே யாதல், கல்பாந்தரத்திலேயாதல் உண்டென்று கொள்ளவேணும். * மயர்வற மதிநலமருளப் பெற்றவிவர் இப்படி யருளிச்செய்கை யாலே.

(கொடியவனம்போன) (க) "கன்னிரைந்து தீய்ந்து கழை யுடைந்து கால்சுழன்று, பின்னும் திரைவயிற்றுப்பேயே திரிந்துல வாக் கொன்னவிலும் வெங்கானம்" என்னும்படியிறே காட்டின் கொடுமை தானிருப்பது; இப்படியிருக்கிற காட்டிலே, * நைவாய வேல் நெடுங்கண் நேரிழையு மிளங்கோவும் பின்புபோக வெழுந் தருளின.

என்றது-தேவாதிபரை,(பிள்ளை) திருவாய்மொழிப்பிள்ளை. இஸ்ஸம்ப்ரதாயம் "மேலோர்க்கீந்தாரவரே" என்கிற உபதேஶரத்நமாலை வ்யாக்க்யாநத்திலே ஸுஸ்பஷ்டம். (பரமாசார்யருமிறே) என்கையாலே திருவாய்மொழிப்பிள்ளைக் குத்தாமருளிச் செய்த யோஜனையிலும் பரமாசார்யருடைய யோஜனையிலே திருவுள்ளமுகப்பென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளுகிறார் (ஆகையாலேயித்யாதி).

காட்டின்கொடுமையை ப்ரமாண பூர்வக முபபாதிக்கிறார் (கன்னிரைந்தி த்யாதி).

---

† (பா) முகம். (க) பெரியதிருமடல் ௫௦.

(சீற்றமிலாதானை) "உங்களையர்சொன்னூர்போம்" என்ன; "நீர் சொன்னது போராதோ எனக்கு; நான் உம்மளவில் போந்த பொல்லாங்கிறே இங்ஙனே சொல்லவேண்டிற்று. ஆனாலும் அவர் இதுக்குப்பொருந்தாமை க்லேசித்துக் கிடக்கிறரென்றீரே. அவருடைய க்லேசநிவ்ருத்தியைப் பிறப்பித்து ந்யாயாநுகூலமாகவிசைவித்துப்போகலாமோ" என்ன; "அதுவொண்ணுது. நான் அவரைத் தேற்றிக்கொள்ளுகிறேன். புத்தி பேதம் பிறவாமல் நீர் சடக்கெனப்போம்" என்ன, "நம்மைஇங்ஙனேசங்கிக்கவேண்டிற்றே" என்று தம்மை வெறுத்தாரிறே. பிறரை வெறுத்து மிகவும் கோபிக்கிற காலத்திலே, ஸ்ரீ பரதாழ்வான் ஸகல ஶாஸ்த்ர நிபுணனுயிருக்கச் செய்தேயும் மாத்ருவதம் ப்ராப்தமென்று அறுதியிட்டெழுந்திருந்து, அவன் அது தவிர்ந்தது-மாத்ருகாதகனென்று பெருமாள் நம்மைக்கைவிடுவரென்றிறே. பரிவர் (க) "വധ്യതാമിதി-வத்யதாம்" என்ன, (உ) "ന ത്യജേയമിതി-நத்யஜேயம்" என்றுக்லேசித்து இவர்களையும் சீறமாட்டாமையிறே கபோத வ்யாக்யாநமருளிச் செய்ததும்.

இளையபெருமாள் ஸ்ரீபரதாழ்வானை அதிஶங்கையாலேகொலை கருத் துணிந்ததே போருமிறே சீற்றத்துக்கு. அவரையும் கோபிக்கமாட்டாமல் உமக்கு ராஜ்யஶ்ரத்தையுண்டோ வென்றுப் போலேயிறே அருளிச்செய்ததும். ஸ்ரீ பரதாழ்வான், மீளவேணுமென்னும் நிர்பந்தத்தோடே (ங) "സീതാമുവാച-ஸீதாமுவாச" என்ன

(சீற்றமிலாதானைப்பாடிப்பற) "கட்டினகாப்போடே காட்டிலேதள்ளிவிட்டான்" என்னுமேற்றம்ஏகதேசமும்திருவுள்ளத்தில்லாதவனை. (ச) "മാചലക്ഷ്മണസന്താപം കാർഷീർലക്ഷ്മ്യാവിപര്യയേ । രാജ്യം വാ വനവാസോ വാ വനവാസോ മഹോദയഃ மாச லக்ஷ்மண ஸந்தாபம் கார்ஷீர் லக்ஷ்ம்யாவிபர்யயே- ராஜ்யம்வா வநவாஸோவாவநவாஸோமஹோதயஃ" என்று - ஸந்தோஷத்தோடேயிறே யெழுந்தருளிற்று.

பித்ருவசந பரிபாலந ரூபமான தர்மமாகையாலே சீற்றத்துக்கு ப்ரஸக்திதானுண்டோ வென்ன வருளுகிறுர் (கட்டினவித்யாதி). கொடிய வநமாயிருக்கச்செய்தே ஏகதேஶமும் கோபமில்லை யென்னக்கூடுமோ வென்ன, ப்ரத்யுத ஸதோஷமே யுண்டென்று விவக்ஷித்து அதுக்கு ப்ரமாண பூர்வகமருளுகிறுர் (மாசேத்யாதி). இப்படி ஸந்தோஷத்தோடே யெழுந்தருளு

(க) ரா-யு-௧எ-உ௧.
(உ) ரா-யு-௧அ-௩.
(ங) ரா-அ-௩௯-உ.
(ச) ரா-அ-௨௨-உ௧.

மல் ப்ரபத்திபண்ணவும், அது தான் பெருமாளபிஸந்தி அறிந்திருக்கச் செய்தேயும் செய்ததாகையாலே, கண்டகப்ரபத்தியாய்த் தோற்றிச் சீற வேண்டுங்காலத்திலே சிலந்யாயங்களை அருளிச்செய்து மீளவிட்டாரென்றவை முதலாகப் பலவிடங்களிலும் சீற்றமில்லாமை ப்ரஸித்தமாய்த் தோற்றுமிறே.

இல்லாதவனென்றது – சீற்றமுண்டாய்ப் பொறுத்திருக்கிறானென்றதன்று. ஆஶ்ரயத்தில் கிடப்பது கல்யாணமாகையாலே சீற்றத்துக்கிடமில்லை. (க) "కాలాగ్నిసదృశః-காலாக்நிஸத்ருஶஃ" என்றதும் குணமாமித்தனை. (உ) "క్రోధమాహారయత్-க்ரோதமாஹாரயத்" என்றருளப் பாடிட்டுக்கொண்ட சீற்றமிறே. (சீதைமணாளனைப் பாடிப்பற) இதுக்கெல்லாமடி இந்த ஸம்பந்தமிறே. (மணாளன்) மணவாளன். .... (கூ)

(சீதைமணாளனைப்பாடிப்பற) வநவாஸந்தான் ஸரஸமாய்த்தது அவள்கூடப் போகையாலேயிறே. பிராட்டியும் தாமும் "ஏகாந்த போகரஸமநுபவிக்கலாம்தேசம்" என்றிறே காடுதன்னைவிரும்பிற்று (உ) "దర్శనం చిత్రకూటస్య మన్దాకిన్యాశ్చ శోభతే। అధికం పురవాసాచ్చ మన్యే తవ చ దర్శనాత్ - தர்ஶநம் சித்ரகூடஸ்யமந்தாகிந்யாஶ்ச சோபதே। அதிகம் புரவாஸாச்ச மந்யே தவசதர்ஶநாத் - என்றிறேயருளிச் செய்தது. இப்படியிருக்கிறவனைப் பாடிப்பறவென்று ப்ரதிகோடியானவளைப்பார்த்து நியமிக்கிறாள். .... (ச)

கைக்கு நியாமகமேதென்ன "சீதைமணாளனை" என்றபதமே இதுக்கு ஸூசகமென்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (வநவாஸந்தானித்யாதி). (ஸரஸமாய்த்து) என்றதுக்குநியாமகமருளுகிறார் (பிராட்டியுமித்யாதி). இவ்வர்த்தத்துக்குப்ரமாணம்காட்டுகிறார் (தர்ஶநமித்யாதி). (க) "చిత్రకూటస్య మన్దాకిన్యాశ్చదర్శనమ్ - శోభతే, స్వభావత ఇతి భావః. ప్రథమచకారః అప్యర్థకః ప్రాధాన్యసూచకః. ద్వితీయచకారః తుశబ్దార్థకః. తథాచ తవ దర్శనాత్తు పురవాసాదప్యధికం మన్యే ఇత్యన్వయః. సీతాదర్శనేన చిత్రకూటాదిదర్శనం పురవాసాదధికమ్. అతో వనవాస ఏకాన్తభోగరసహేతురితి భావః - சித்ரகூடஸ்ய மந்தாகிநியாஶ்ச தர்ஶநம் சோபதே, ஸ்வபாவத இதிபாவஃ; ப்ரதமசகாரஃ-அப்யர்த்தகஃப்ராதாந்யஸூசகஃ; த்விதீயசகாரஃ துஶப்தார்த்தகஃ; ததாசதவதர்ஶநாத்து புரவாஸாதப்யதிகம்மந்யே இத்யந்வயஃ, ஸீதாதர்ஶநேந சித்ரகூடாதி தர்ஶநம் புரவாஸாததிகம், அதோவநவாஸ ஏகாந்த போகரஸ ஹேதுரிதி பாவஃ. ... (ச)

(க) ரா-பா-க-கஅ. (உ) ரா. (ங) ரா-அ-கூ௫-கஉ.

மூ.—பஞ்சவர் தூதனாய்ப் பாரதங்கைசெய்து
நஞ்சுமிழ்நாகங்கிடந்த நற்பொய்கைபுக்கு
அஞ்சப்பணத்தின்மேற் பாய்ந்திட்டருள்செய்த [டிப்பற.
அஞ்சனவண்ணனைப்பாடிப்பற வசோதைதன்சிங்கத்தைப்பா

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் போருகிறார்.

ஸ்வா;—(பஞ்சவரித்யாதி) தர்மபுத்ராதிகளுக்குத் தூதனாய். இவர்களைவரிலும் இவனை ஏவ உரியரல்லாதாரில்லை போலே. தூதனாகவேணுமென்றிறே அவதரித்தது*. இன்னார் தூதனெனநின்ற பின்பிறே அவதாரம் நிலைநின்றது. தூது விட்டு வருமளவும் பார்த்திருந்த குறைதீர்ந்ததும். (ஆய்) தூதக்ருத்யம் வந்தேறியாய்த் தோன்றுகையன்றிக்கே ஸ்வாபாவிகமாய் வந்தபடி. பத்

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (பஞ்சவர் தூதனாய்) தர்மபுத்ராதிகளைவர்க்குத் தூதனாய். இவர்கள் ஐவரிலும் இவனை ஏவவுரியரல்லாதார் இல்லைபோலே காணும். (தூதனாய்) ஸர்வாதிகனானதான் கழுத்திலே ஓலைகட்டித்தூதுபோகிறவிடத்தில் புரையற்றிருந்தபடி; இது தன்னைப் பெறுப்பேறாகவிறே இவன்றான் நினைத்திருப்பது. (க) "இன்னார் தூதனென நின்றான்" என்கிறபடியே - "பாண்டவ தூதன்" என்கிறப்ரஸித்திபெற்ற பின்பிறே பாரில்கால்பாவித்தரித்துநின்றது. (பாரதம்கைசெய்து) "பத்தூர், ஓரூர்" என்றாப்

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (பஞ்சவரித்யாதி) பாண்டவதூதனாயென்றதே "பஞ்சவர்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்துகொண்டு ஈடுபடுகிறார் (இவர்களித்யாதி). (உரியரல்லாதார்) என்றது-அர்ஹரல்லாதாரென்றபடி. "தூதனாய்"என்றவிடத்தில் தூதனாகாதவன் தூதனானானென்று தோன்றுகையாலே அத்தைக்காட்டா நின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஸர்வாதிகனித்யாதி). "ஆய்" என்றத்தாலே தானே தூதபாவத்தை ஏறிட்டுக் கொள்ளுகை தோன்றுகையால் இதுபுருஷார்த்தமென்று தோன்றுமென்னுமத்தைக்காட்டுகிறார் (இதுதன்னையித்யாதி). இதுக்கு ப்ரமாணம் (இன்னார் தூதனித்யாதி). எடுத்த பாசுரத்தில் "நின்றான்" என்றதினர்த்தம் (பிறந்தவித்யாதி). "தூதனாய் பாரதம் கைசெய்து" என்ற சேர்த்தியாலே தௌத்யம் யுத்த ஹேதுவாகத் தோன்றுகையால் அத்தை விஶதமாக வருளுகிறார் (பத்தூரித்யாதி).

(க) தி-மொ-உ-உ-௩.

தூர், ஒரூர் பெருமையாலே யுத்தோந்முகனைப்போந்து கையு மணியும் வகுத்து நின்ற பக்ஷபாதத்தாலே "பாரதம் கைசெய்து" என்கிறது.

(நஞ்சுமிழ்நாகம் கிடந்த நல்பொய்கைபுக்கு) (க)"சலங்கலந்த பொய்கை" என்னும்படியிறே நஞ்சையுமிழ்ந்து பசுக்கள் தண்ணீர் குடியாதபடி பண்ணிற்று. (நல்பொய்கைபுக்கு) பண்டு நல்லதண் ணீராகையாலேநல்பொய்கையென்கிறது. அதுக்குள்ளே குதித்து, அது கிளம்பின வளவிலே, அதின் தலையிலே பாய்ந்து, நீருக் குள் கிளம்பின பாம்பின் தலையிலே பாயும்போது தானும் நீருக் குள்ளே நின்றால் பாயப்போகாதிறே. ஆயிருக்கக் கரைமரத்திலே நின்று பாய்ந்தாப்போலேயிறே அதன் தலையிலே அதஞ்சும் படி யாகவிறே உடலை முறுக்கி அதின் தலையிலே பாய்ந்திட் டிளைப்பித்

போலே சொன்னவிடத்தில் அவர்கள் ஒன்றுக்கும் இசையாமை யாலே, "ஆனால், யுத்தத்தைப் பண்ணி ஜயித்தவர்கள் பூமியாளுங் கோள்" என்று அவர்களை யுத்தத்திலேபொருத்திப்போந்து, பாண்டவர்களுக்காய் நின்று, பாரத ஸமரத்தில் கையுமணியும் வகுத்து யுத்தத்தை நடத்தி.

(நஞ்சுமிழ்நாகங்கிடந்த நற்பொய்கைபுக்கு) அருகணைந்தவ்ரு க்ஷங்கள் பக்ஷிகளெல்லாம் பட்டுவிழும்படி விஷத்தை யுமிழா நின்ற காளியனுகிற ஸர்ப்பங்கிடந்த * நச்சழல் பொய்கையிலே புக்கு. "நற்பொய்கை" என்றது - "நல்லபாம்பு, நல்லநெருப்பு" என்பாரைப்போலே விபரீதலக்ஷணை. அதவா, காளியன் ப்ரவே சிப்பதுக்கு முன்புத்தை படியையிட்டுச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (அஞ்சப் பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட்டருள்செய்த) அப்பொய்கை யைக் கலக்கி, காளியன் க்ருத்தனைய்த் தலையெடுக்கும்படிபண்ணி, பின்பு அவனஞ்சும்படியாக அவன் பணங்களின்மேலே சென்று

நாகமென்ற போதே நஞ்சுண்டாயிருக்க, "நஞ்சுமிழ்" என்று விசே ஷித்ததுக்கு ப்ரயோஜநத்தை யருளிச்செய்துகொண்டு, இப்படி நச்சுப்பொய் கையை நல்லதென்னலாமோ வென்ன, அத்தை யிரண்டு வகையாலே காட் டுகிறார் (அருகணைந்த வென்று தொடங்கி சொல்லிற்றாகவுமா மென்னு மள வும்). அஞ்சும்படி பணத்தின்மேலே பாய்ந்திருக்கையும் அப்போதே அருள் செய்கையும் கூடாமையால் அவற்றை உபபாதிக்கிறார் (அப்பொய்கையைத் யாதி). ... ... (௫)

(க) தி-ச-வி-அ௯.

மூ.—முடியொன்றி மூவுலகங்களு மாண்டுன்
னடியேற்கருளென் றவன்பின்றொடர்ந்த
படியில்குணத்துப் பரதநம்பிக்கன் [டிப்பற.
றடிநிலையீந்தானைப்பாடிப்பற வயோத்தியர்கோமானைப்பா

துப் பின்னையிறே அதுக்கருள் செய்தது; அதுக்குப் பின்பிறே ஸ்வாபாவிகமான நிறம் தோன்றினதும். (அசோதை தன் சிங்கம்) தேவகி சிங்கமென்பதிலும் தாங்களறிந்த பிறப்பிலே பாடிப்புகழு மதே நல்லது. .... (ரு)

குதித்து நின்றாடி அவனையிளைப்பித்து, (க) "...-க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்தி:ப்ரஸீதமே" என்றும் (உ) "...-பர்த்ருபிக்ஷாப்ரதியதாம்" என்று அவனும் அவனுடைய ஸ்த்ரீகளும் ஶரணம் புகுந்தபின்பு அவன் ப்ராணன் பெற்றுப்போம்படி க்ருபை பண்ணின. (அஞ்சனவண்ணனைப்பாடிப்பற) இப்படி ஶரணாகதரக்ஷணம் பண்ணுகையாலே அஞ்ஜநம்போன்ற தன்திருமேனிநிறம் ப்ரகாசிக்கும்படி நின்றவனைப் பாடிக்கொண்டுபற. (அசோதைதன் சிங்கத்தைப்பாடிப்பற)யசோதைப்பிராட்டி சீராட்டிவளர்க்கையாலே ஸிம்ஹக்கன்று போலே செருக்கியிருக்கிறவனைப் பாடிப்பறவென்று எதிரியைப் பார்த்து நியமிக்கிறாள். .... (ரு)

அவ;—ஆறாம்பாட்டு(முடியித்யாதி). சக்ரவர்த்திக்கு சாஸ்த்ரார்த்தங்கள் பண்ணின அன்று நாயிறுபாடு, ராஜகுலத்திலுள்ளாரும் பௌரஜாநபதமும்புரோஹிதரான வஸிஷ்ட்டாதிகளும் எல்லாரும் திரளவிருந்து "பெருமாள் காடேறப்போனார், சக்ரவர்த்தி துஞ்சினான்;நாடுஅராஜகமாய்க்கிடக்கவொண்ணாது"என்றுதன்னை முடிசூட்டுவதாக மங்களாவஹமானதூர்யகோஷத்தையும்பண்ணிக் கொண்டிருக்க, அந்தத்வநிகேட்டபோதே கனக்க நோவுபட்டு,

அரு;—ஆறாம்பாட்டு. (முடியித்யாதி). தாயான கைகேயி ஶ்ரீபரதாழ்வானுக்கென்று ராஜ்யத்தை வாங்கிப் பெருமாளைக் காடேறப் போகவிட்டிருக்க, ஶ்ரீபரதாழ்வான் ராஜ்யத்தை ஆளாதே பின்துடர்வானென்னென்ன, அதுக்கு ஹேதுவை விஸ்தரேண உபபாதிக்கிறார் (சக்ரவர்த்தீத்யாதி). தம்முடைய பாரதந்த்ர்யத்தை நோக்கிக் கொள்ளவேண்டிப் பின்தொடர்ந்தாரென்று கருத்து. (நாயறுபாடு)-உதயகாலம். எல்லாரும் கூடி முடி சூட்டவேணு

(க) வி-பு-ரு-எ-எ௦. (உ) வி-பு-ரு-எ-

வ்யா;—

(க) "[illegible] - விலலாபஸபாமத்யே ஜகர்ஹேச புரோஹிதம்" என்கிறபடியே தன்னுற்றுமையெல்லாம் தோற்றும்படி திரளிலேவந்து, "ஒரு திரளாகவிருந்து என்னுடைய ஶேஷத்வத்தை அபஹரிப்பதே!" என்று பெருமிடறுசெய்து கூப்பிட்டு, (உ) "[illegible] - நியமாதிக்ரமம் ரஹஸிபோதயேத்" என்கிற க்ரமமும் பாராதே, புரோஹிதனை வஸிஷ்ட்ட பகவானையும் "அழகிதாக இக்குடிக்கு முன்னோடி ஹிதம்பார்த்தாய்" என்று அத்திரளிலே கர்ஹித்து,

(ங) "[illegible] - ராஜ்யஞ்சாஹஞ்சராமஸ்யதர்மம் வக்துமிஹார்ஹஸி। கதம்தசரதாஜ்ஜாதோ பவேத்ராஜ்யாபஹாரக:" என்று "ஒருவருக்கு இரண்டுவஸ்து ஶேஷமானால் ஒன்றை ஒன்று நிர்வஹிக்குமோ; ஆனால் ராஜ்யந்தான் என்னையாண்டாலோ, 'நாடு அராஜகமாய்க்கிடக்கவொண்ணாது' என்கிறவித்தையேபார்க்குமித்தனையோ? இதுக்குவிஷயபூதனைஎன்னையும்பார்த்துவார்த்தை சொல்லவேண்டாவோ, அவர் பொகட்டுப்போனராஜ்யத்தை அபஹரித்தால், அவரைப்பிரிந்த வநந்தரம் முடிந்தவன் வயிற்றிலே பிறந்தவனும்படி யெங்ஙனே நான்" என்று சொன்னவாறே; "ஆனால் செய்யவடுப்பதென்" என்று அவர்களெல்லாரும்

மென்றிருக்க, ப்ரலாபம் பண்ணுகைக்கு ஹேதுவேதென்னவருளுகிறார் (தன்னுற்றுமையித்யாதி), "வி" என்ற உபஸர்கார்த்தம் (பெருமிடறு செய்து) என்றது. "ஸபாமத்யே" என்றதுக்கு வ்யாவர்த்யம் (நியமாதிக்ரமமித்யாதி). வஸிஷ்ட்ட மென்னாதே, "புரோஹிதம்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அழகிதாகவித்யாதி). (முன்னோடி) மேல்வரும் கார்யம் விசாரித்து.

நீர் ப்ராப்தராயிருக்க, ப்ரலாபிக்கைக்கும், புரோஹிதரை கர்ஹிக்கைக்கும் ஹேதுவேதென்ன, தம்முடைய அப்ராப்ததையைச் சொல்லுகிறாரென்கிறார் (ராஜ்யஞ்சேத்யாதி). "ராமஸ்ய" என்கிற ஷஷ்ட்டி ஸ்வஸ்வாமிபாவ ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஒருவருக்கித்யாதி) தர்மம் வக்துமிஹார்ஹஸி" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஆனலித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே), (இதுக்கு) என்றது - அராஜகமென்கிறசொலவுக்கென்றபடி. "கதம் தசரதாத்" இத்யாதிக்குபாவமருளுகிறார் (அவரித்யாதி).

(க) ரா-அ-அஉ-கo. (உ) ஆபஸ்தம்பதர்மம். (ங) ரா-அ-அஉ-கஉ.

ஸ்வா;— ஆறும்பாட்டு. (முடியித்யாதி). முன்புபோலே யாகாமல் ஒரு விக்நமறத்திருவபிஷேகம் சாத்தியருளி; "முன்பு விக்நத்துக்குஹேது என்னுடையஅம்பரதையன்றோ" என்ன, "எனக்குள்ளவளவாலே காணுமது குலைந்தது; அதுதான் குலைந்ததோ, ஐயர் உமக்குத் தந்துபோன ராஜ்யமன்றோ? அவருடைய ப்ரதிஜ்ஞாநுமதிகளை நோக்கிப்போரீர். நானும் அவருடையப்ரதிஜ்ஞாநுமதிகளை யன்றோ நோக்குகிறேன்" என்றாற்போலே சிலவற்றையருளிச்செய்ய, "ஐயருமக்கு. உமக்குப் பின்பன்றோ நான். அவ்வளவேயோ, உம்முடைய ஶிஷ்யனுமன்றோ நான். வஸிஷ்டஶிஷ்யர் நீரேயன்றோ (௧) '𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯-ப்ராதுஶ்ஶிஷ்யஸ்ய' என்கிற இவன்றன்னைக்கேட்க, "நாமெல்லாரும் கூடப்போய் பெருமாள் திருவடிகளிலே விழுந்து அவரை மீட்டுக்கொண்டுவந்து திருவபிஷேகம் பண்ணுவிப்போம்; வாருங்கோள்" என்று எல்லாரையும் கூட்டிக்கொண்டு திருச்சித்திர கூடத்திலேபோய், பெருமாள் திருவடிகளிலே தன்னார்த்தியை முன்னிட்டுச் சரணம்புகுந்து விண்ணப்பஞ்செய்த ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா;— (முடியொன்றி) முடியைத்தவிர்ந்து சடையைப் புனைந்து நாட்டை விட்டுக் காட்டிலே யெழுந்தருளின தேவரீர், இக்காட்டையும் தாபஸவேஷத்தையும் விட்டு நாட்டிலே திருவயோத்யையிலே யெழுந்தருளித் திருமுடிசூடி. (மூவுலகங்களுமாண்டு) (௨) "𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌥𑍇𑌨 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌵𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 – த்ரைலோக்யமபிநாதேந யேநஸ்யாந்நாதவத்தரம்" என்கிறபடியே மூன்று லோகத்தையும் ஸநாதமாக்கியாண்டு. (உன்னடியேற்கருளென்றவன்பின்றொடர்ந்த) (௧) "𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌾

"மூவுலகங்களுமாண்டு" என்றால் முடிசூடுகை அர்த்தஸித்தமன்றோ, முடியொன்றி யென்று சொல்ல வேணுமோ வென்ன, தாத்பர்யமருளுகிறார் (முடியையித்யாதி). இத்தால் ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு முடிசூடுகைக்குப் பூர்வபாவியான காட்டைவிட்டு வருகை முதலானவை யெல்லாம் ப்ரார்த்த்யங்களென்று தாத்பர்யம் சொல்லிற்றாயிற்று. "அடியேற்கருளென்றவனாய்ப் பின்தொடர்ந்தவனாய்" என்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்து, ப்ராதாவாயிருந்தவர் "அடியேற்கு" என்றதுக்கு ப்ரமாண பூர்வகம் தாத்பர்யத்தையருளுகிறார் (ப்ராதுரித்யாதி). (தேவரீரோடே) என்றது-தேவர் ஸந்நிதியிலே யென்ற

(௧) ரா-அ ௧௦௪-௧௨. (௨) ரா அ-௨-௧௩.

வளவேயோ? [ஶாஸஸ்ய-தாஸஸ்ய] உம்முடைய வடியானன்றோ அடியேன். 'ராஜ்யஞ்சாஹஞ்சராமஸ்ய-ராஜ்யஞ்சாஹஞ்சராமஸ்ய' என்றன்றோ என்ப்ரக்ருதி'' என்ன; ''உமக்குத்தனியே ஒரு ப்ரதிபத்தியுண்டோ, ஐயரேவினதொழிய'' என்றவளவிலே ''என்னுடைய அந்யபரதையைப் பொறுத்து மீண்டெழுந்தருளீர்'' என்று பின் தொடர்ந்துவந்து பரதநம்பியானவன் ஶரணம்புக.

''உம்முடைய மநோரதத்தாலே தம்பி யென்றீராகில் தமையன் சொன்னத்தைச் செய்யும். ஶிஷ்யனென்றீராகில் ஆசாரியன் சொன்னத்தைச் செய்யும். தாஸனென்றீராகில் நாயன் சொன்னதைச் செய்யும். இப்போதருளவேணு மென்றீரே; ஶரணாகதரானீராகில் ஶரண்யன் சொன்னத்தைச் செய்யும்'' என்று சிலந்யாயங்களை அருளிச்செய்து காட்டில் இவரை ரமிப்பித்திறே திருவடிநிலைகொடுத்தது.

இவரும் இதுவே நமக்குப் புருஷார்த்த மென்றுகைக்கொண்டுபின்பிறே * படியில் குணத்துப்பரதனம்பியாய்த்ததும். படியில் குணமென்றது-பித்ருவசநநிர்தேசத்திலே நின்றவருடையவும், (க) ''விதூம்ஸம் நாவகூமயே-பித்ருத்வம் நோபலக்ஷயே'' என்றவரு

ஸஸ்ய ஶிஷ்யஸ்ய தாஸஸ்ய-ப்ராதுஶ்ஶிஷ்யஸ்ய தாஸஸ்ய ப்ரஸாதம்கர்து மர்ஹஸி.'' என்று ''ப்ராதாவாய்க் கூறுகொள்ள இருக்கிறவனன்றிக்கே, அகிலரஹஸ்யமும் தேவரீரோடே அதிகரிக்கையாலே சிஷ்யனாய், அவ்வளவுமன்றிக்கே, க்ரயவிக்ரயார்ஹனும்படி உமக்குதாஸனாயிருக்கிறவெனக்குப்ரஸாதத்தைப்பண்ணியருளவேணும்'' என்று அர்த்தித்து, பின்னே சென்று அநுவர்த்தித்த. (படியில்குணத்துப் பரதனம்பிக்கு) ''இக்குடியில் மூத்தாரிருக்க இளையார் முடிசூடி-யறிவாரில்லை'' என்ற குலமர்யாதையை நோக்குகையாலும், ஸ்வாதந்த்ர்யபீதியாலே முடிசூட வெருவி, தன்ஸ்வ

படி. (பின் சென்றநுவர்த்தித்த) என்றது-பெருமாள் திருவுள்ளத்தைப்பின் சென்றநுவர்த்தித்த வென்றபடி. ''படி'' என்று - உபமாநமாய், ''இல்'' என்று-இல்லாமையாய், ''முடியொன்றி'' இத்யாதியெல்லாம் கடாக்ஷித்து நிருபமத்வத்துக்கு ஹேதுக்களை யருளிச்செய்கிறார் (இக்குடியிலித்யாதி). (வெருவி) பயப்பட்டு.

(க) ரா-அ-ரு அ-ஙக.

டையகுணங்களு மொப்பன்றென்கிறது. திருவடி நிலைகளைப் ப(ஹ)ரித்தபின்பிறே அடிசூடுமரசாய்,பரதனைப்பத்ததும்.இவற்றாலேயிறே பூர்ணனைப்பத்ததும். ஶ்ரீஶத்ருக்னன் நினைவாலும் இளையபெருமாளைப்போலே(க) "ந சாஹம் - நசாஹம்" என்னாத நினைவாலும் வந்த பூர்த்தியென்னவுமாம், இதுதான் உசாரவிவரணமிறே. (அயோத்

ரூபத்தை நோக்குகையாலும், ஆர்த்தியோடே திருவடிகளிலேவந்து விழுந்து "மீண்டு எழுந்தருளி திருவபிஷேகம் பண்ணியருளவேணும்" என்று அர்த்திக்கையாலும், ஒப்பில்லாத குணத்தையுடையனை ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு.

(அன்றடிநிலையீந்தானை) அவன் ஆர்த்தனாய் நிற்கிற வக்காலத்திலே, "நீசொல்ல நாம் இப்போது மீண்டோமாகில், நாம் ஐயர் சொன்னதுசெய்யாமல் ராஜ்யஶ்ரத்தையாலே மீண்டோமாவோம்; நீ நம்மை மீட்டுக்கொண்டு போனையாகில், ஸ்ரீபரதாழ்வான் இரண்டுஞ்செய்ய வல்லனாயிருந்தான்,-முன்பு, கீழேயிலவைத்துத்தாயைக்கொண்டு ராஜ்யத்தைவாங்கித் தமையனைக் காட்டேறப்போகவிட்டான்; இப்போது, லோகாபவாதம் முதிர்ந்தவாறே பின்தொடர்ந்துசென்று கண்ணைப்பிசைந்து காலிலேவிழுந்து மீட்டுக்கொண்டுவந்தா னென்னும் அவத்யமும் உனக்கு வரும்; ஆனபின்பு, உன்னை ஸ்வதந்த்ரனாக்கி வார்த்தை சொன்னார் முன்னே, உன்ஸ்வரூபாநுரூபமான பாரதந்த்ர்யத்தைப் பெற்று நீபோ" என்று, அவன் நிர்ப்பந்தியாதபடி வார்த்தைசொல்லி யிசைவித்து, (உ) "மரவடியைத்தம்பிக்கு வான்பணையம்வைத்து" என்கிறபடியே அவன் ஸ்வாதந்த்ர்யபயமெல்லாம் போம்படியாகவும், "மீண்டு எழுந்தருளுவர்" என்னுமதுக்கு விஶ்வாஸமாகவும் திருவடிநிலைகளைக்கொடுத்து * அடிசூடுமரசாக்கி விட்டவனைப் பாடிப்பற.

* "மூவுலகங்களுமாண்டு அடியேற்கருள்" என்று ப்ரார்த்தித்தவர்க்கு அப்படிச்செய்யாமல் அடிநிலையைக் கொடுக்க ப்ரஸக்தியேதென்ன, அத்தை விசதமாக வருளுகிறார் (அவனார்த்தனயித்யாதி). (கீழேயில வைத்து) என்றது - மாதுலக்ருஹத்திலிருந்து ரஹஸ்யமாகப் பத்ரிகையையனுப்பி யென்றபடி. (வான்பணையம்) என்றது-மஹாவிஶ்வாஸ ஹேதுவென்றபடி. முடி

(க) ரா-அ-௯௩-௩௧. (உ) ச-௩-௧.

மூ.—காளியன்பொய்கை கலங்கப்பாய்ந்திட்டவன்
நீண்முடியைந்திலும் நின்றுநடஞ்செய்து
மீளஅவனுக்கருள் செய்தவித்தகன்
தோள்வலிவீரமேபாடிப்பற தூமணிவண்ணனைப்பாடிப்பற·

தியர் கோமானை) பரதவ்யாஜத்தாலே திருவடி நிலைகள் தானே ராஜ்யம்செய்கையாலே திருவடிநிலையீந்தவன்றன்னையே அயோத்யைக்கு ராஜாவென்னுதல்; பின்பு திருவபிஷேகம் செய்கையாலே கோமானென்னுதல். .... (சு)

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு. (காளியனித்யாதி) இதுவும் நஞ்சுமிழ்நாகமென்ற பாட்டோடேசேர்த்தி. பொய்கையில் கிடந்த

(அயோத்தியர் கோமானைப் பாடிப்பற) ஸ்ரீபரதாழ்வான் முடிசூடாமல் அடிசூடிப்போகையாலே திருவயோத்யையிலுள்ளார்க்குத் தானே நிர்வாஹகனானவனைப் பாடிப்பறவென்று எதிரியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறாள். ... . (சு)

வ்யா;—ஏழாம்பாட்டு. (காளியன்பொய்கை) வெறும்புறத்திலே " காளியன்பொய்கை " என்னவமையுங்காணும் அதின் க்ரௌர்யத்துக்கு; " பாம்புப்பாழி " என்னுமாபோலே. அணுகின ஸ்தாவர ஜங்கமாதிகளெல்லாம் அழலாலேபட்டு விழும்படியிறே பொய்கையில் விஷத்தினுடைய க்ரௌர்யமிருப்பது. (க) " ஆயிரவாய் நச்சழல் பொய்கை " என்னக்கடவதிறே. (கலங்

சூடாமல் காடேறவெழுந்தருளினவரை "அயோத்தியர் கோமான்" என்னக் கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (ஸ்ரீ பரதாழ்வானித்யாதி). ... (சு)

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (காளியனித்யாதி) "கலங்கப்பாய்ந்து" என்று துஷ்கரதை தோன்றச் சொல்லவேண்டுமிடத்தில் "நஞ்சுமிழ்நாகம்" என்றாப்போலே விசேஷிக்கவேண்டியிருக்க, "காளியன் பொய்கை" என்றாலமையுமோ வென்னவருளுகிறார் (வெறும்புறத்திலேயித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ஆனால் பாம்பின் பொய்கையென்னாமல், "காளியன் பொய்கை" என்று விசேஷிப்பா னென்னென்ன வதுக்குக் கருத்தருளிச் செய்கிறார் (அணுகினவித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (க) " [Grantha text] -யத்யச்சிரோநநமதேங்கஸ்ததைகஸ்ரீர்ஷஸ்தத்தந்ம மர்தகலதண்டத ரோங்க்க்ரிபாதை:" என்கிற ப்ரமாணமிருக்கையாலே (ஆயிரவாய்) என்றது, ஒன்று பத்தாக க்ரௌர்

காளியன்நெஞ்சுகலங்கும்படிகிளம்பினதலையிலேபாய்ந்து,தலையைந் திலும் நின்றுநடித்து,அவன் ஶரணம்புக்கவாறேஅவனுக்குப்ராண னைக்கொடுத்து, "ஸமுத்ரத்திலே போய்க்கிட" என்ற ஸாமர்த்ய த்தை யுடையவனுடைய. (தோள்வலிவீரமே) மந்தரபர்வதத்தை

கப்பாய்ந்திட்டு). (க) "காளியன் தடத்தைக்கலக்கி" என்கிறபடி யே அப்பொய்கைகலங்கும்படி ஒடிச்சென்று குதித்து. (அவனித் யாதி) பொய்கையைக் கலக்கினவாறே அதுக்குள்ளுக் கிடக்கிறவ வன் அதிக்ருத்தனாய், தலையையெடுத்து ஆகாசத்திலே கோபத்தா லேகிளர்ந்துபணங்களை விரித்துக்கொண்டுநிற்க, அப்பணங்களின் மேலே ஏறிஐந்துபணங்களிலும்மாறிமாறிநின்று ந்ருத்தஞ்செய்து.

(மீளவவனுக்கருள்செய்தவித்தகன்) (உ) "தம்ப்ரபிந்நஶி ரோக்ரீவமாஸ்யேப்யஸ்ஸ்ருதஶோணிதம் - தம்ப்ரபிந்நசிரோக்ரீ வமாஸ்யேப்யஸ்ஸ்ருதசோணிதம்" என்கிறபடியேதலைகளும் கழுத் தும் நெரிந்து வாய்களாலே ரத்தம் சொரியும்படி அவன்இளைத்து, தன்னுடைய ப்ராணன் பெறுகைக்காகச் சரணம்புகுந்தவாறே, முன்பு அவனைக் கொல்லநினைத்த கோபத்தைவிட்டு, அவன் ப்ரா ணன் பெறும்படி, மீண்டு அவனுக்கு ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணின விஸ்மயநீயனானவனுடைய. விஸ்மயநீயத்வமாவது - முன்பு, கோபத்துக்கு விஷயமாக்கி முடிக்கத்தேடினவவன்றன்னையே ப்ரஸாதத்துக்கு விஷயமாக்கி ரக்ஷித்த ஆஶ்சர்யம். (தோள்வலி வீரமே பாடிப்பற) இப்படியிருக்கிறவனுடைய, (௩) "பாம்பாலாப்

யம் தோன்றச்சொன்னபடி. பொய்கையிலே புக்குக்கலக்கும்போது நீரில் நின்று பணத்தின்மேல் ந்ர்தநம் பண்ணக்கூடாதே யென்னும் சங்கையைப் பரிஹரியாநின்று கொண்டு சப்தார்த்தமருளுகிறார் (பொய்கையையித்யாதி), "நீள்" என்று விசேஷித்ததுக்குப் பலிதார்த்தம் (அதிக்ருத்தனென்றுதொட ங்கி நிற்க வென்னுமளவும்), நூற்றென்றுக்கும் (ஐந்திலும்)என்றது உபலக்ஷ ணம். (தத்தநம்மர்த) என்றத்தைப்பற்ற (மாறிமாறி) என்றது.

முடியும்படி பணங்களில் ந்ருத்தம் செய்தவன் மீளவருள் செய்கைக்கு ஹேதுவையருளிச் செய்யாநின்றுகொண்டு, அதுவிஸ்மயமானபடியை உபபா திக்கிறார் (தம்ப்ரபிந்நேத்யாதிவாக்யத்தாலே). நடஞ்செய்தவனுடைய தாள் வலி யென்ன வேண்டியிருக்க, தோள்வலியென்றதுக்குக் கருத்தென்னென் ன வருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). (ஈடுபடாதே) என்றது-அகப்பட்டு க்லே

(க) (உ) வி-பு-ரு-கஎ-சஎ. (௩) பெரியதிருவ-கஅ.

மூ.—தார்க்கிளந்தம்பிக் கரசீந்துதண்டகம்
நூற்றவள்சொற்கொண்டு போகிநுடங்கிடைச்
சூர்ப்பணகாவைச் செவியொடுமூக்கவள் [பற.
ஆர்க்கவரிந்தானைப் பாடிப்பற வயோத்திக்கரசனைப் பாடிப்

வாஸு கிசூழ்ந்தாப்போலே திருமேனிமுழுக்கச்சுற்றின நாகத்தின் தலையிலே நிற்கச்செய்தே சுற்றுவிடுவித்துத் தூக்கிப்பிடுத்தெடுக்கையாலே தோள்வலியென்கிறது. காளியன் போனபின்பு பசுக்களுக்குமிடையர்க்கும் விரோதிபோகப்பெற்றதால் தூய்தான நீலரத்நம்போன்ற திருமேனிபுகர்பெற்றபடி. ... . (எ)

ஸ்வா;—எட்டாம்பாட்டு. (தாரித்யாதி) இதுவும் அடிநிலை

புண்டு" என்கிறபடியே காளியன் தன்னுடலாலே நெருங்கச் சுற்றிக்கட்டினவிடத்திலும்அதிலீடுபடாதே உதறிப்பொகட்டுவாலைப் பிடித்துத்தூக்கிமேலே நின்றாடின தோள்வலியையும் வீரப்பாட்டையும் பாடிப்பற. (தூமணியித்யாதி) காளியனுக்கு ப்ராணனைக்கொடுத்துத் தூரத்தி யோட்டிவிட்டு, விஷஜலமான பொய்கையை அம்ருதஜலமாம்படி கடாக்ஷித்து, பசுக்களும் இடையரும் முன்புபோலே தண்ணீர்குடிக்கும்படி பண்ணுகையாலே, பழிப்பற்ற நீலரத்நம்போலே திருமேனியின் அழகுவிளங்கும்படி நின்றவனைப் பாடிப்பற, என்று ப்ரதிகோடியானவளைப்பார்த்து நியமிக்கிறாள். ... ... (எ)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (தார்க்கிளந்தம்பிக்கரசீந்து) அடி

சியாதே யென்றபடி. (வாலைப்பிடித்துத்தூக்கி) என்றதுக்கு நடம் செய்யும்போது வாலாலே மீளவந்து திருவடிகளைச் சுற்றுமலிருக்கைக்காகவென்று கருத்து. இத்தால் இந்தத்தோள்வலியாலே நின்று நடஞ் செய்யலாய்த்தென்று திருவுள்ளம். (வீரப்பாட்டையும்) என்றது-அத்தசைமூயோடும் அவிக்ருதனாயிருக்கையென்கை. காளியமர்தநம் பண்ணினபோது "தூமணி வண்ணன்" என்றதுக்கு ஹேது பூர்வகமர்த்தமருளுகிறார் (காளியனுக்கித்யாதி).

அரு—எட்டாம்பாட்டு. (தார்க்கித்யாதி) "தார்க்கு"-பட்டாபிஷிக்தனுக்கர்ஹமானமாலைக்கு. "இளம்" - அப்ராப்தனான "தம்பிக்கு"- ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கென்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி, அப்ராப்தனென்கைக்கு ஹேதுவையும், அப்படிசொல்லுகைக்குப்ரஸக்தியுண்டென்கைக்குநாலுஹேதுக்களையும் காட்டிக்கொண்டர்த்தமருளுகிறார் (அடியிலேயித்யாதி.) "அரசீந்து"

யீந்தானென்றது பின்னுட்டுகிறபடி. "மாலையிட்டு ராஜ்யம் பண்ணப்ராப்தன் நீ" என்று வஸிஷ்ட்டாதிகள் சொல்லச்செய்தேயும் இவ்வம்ஶத்தில்தமையனிருக்கத்தம்பிமார்மாலையிட்டு ராஜ்யம் பண்ணினாரில்லையென்று நெஞ்சிளகி ஸபாமத்யே கர்ஹித்துமனுத்தவனை ஒருந்யாயத்தாலே இசைவித்து,அவனுக்குப்பொருந்திய அரசைக்கொடுத்து. "தார்" என்று சதுரங்கபரிகரத்துக்கும் பேராய், அவர்கள் அபிஷேகம்செய்துஎங்களை யாளவேணுமென்ன; நெஞ்சிளகிவார்த்தை சொன்னானென்னவுமாம். அன்றிக்கே, "தார்"என்று மாலைக்குப்பேராய், அத்தாலே ராஜ்யத்துக்கு உபலக்ஷணமாய், "இளந்தம்பி" என்று பெருமாளுக்கு நேரேஇளையவனென்று காட்டுகிறது. (தண்டகநூற்றவள்) ராஜ்யத்தை விடுவித்து, தண்டகாரண்யத்திலே போகவிடக்கடவோமென்று விசாரித்தவள் சொல்

யிலே சக்ரவர்த்தி அநுமதி உண்டாகையாலும், பெருமாள் உடன்பட்டுப் போகையாலும், நாடு அராஜகமாய்க் கிடக்கவொண்ணாது, நீமுடிசூடவேணும்" என்று வஸிஷ்ட்டாதிகளும் ராஜலோகாதிகளும் அர்த்திக்கையாலும் அபிஷேகம் செய்யலாவதொரு புடையுண்டாயிருக்க, "மூத்தவரிருக்க இளையார்முடிசூடி அறிவாரில்லை" என்கிற குலமர்யாதையை நினைத்து "மாலையிட்டு ராஜ்யம் பண்ணுகைக்கு நான் இளையவன், தமையனிருக்க எனக்கு முடி சூடப்ராப்தியில்லை" என்று மறுத்துத்திருச்சித்திரகூடத் தளவும்வந்து "மீண்டெழுந்தருள வேணும்" என்று அர்த்தித்த தம்பியான ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு அநுகுணமாக அடிசூடுமரசைக் கொடுத்து.

(தண்டகநூற்றவள் சொல்கொண்டு போகி) "ராஜ்யத்தை விட்டு தண்டகாரண்யத்திலே போகவிடக் கடவோம்" என்று விசாரித்தவள் சொல்லைக் கைக்கொண்டுபோய். "கூற்றுத்தாய்

என்றதுக்குமேலே பெருமாளை "அயேத்திக்கரசன்" என்று சொல்லுகையாலே அத்தோடுவிரோதியாமல் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அநுகுணமாக வித்யாதி).

"தண்டகம்" என்றவநந்தரம் "விடக்கடவோம்" என்றத்யாஹரித்து "நூற்றவள்" என்றதுக்கு "நூல்" என்று ஶாஸ்த்ரமாய், அது விசாரரூபமாகையாலே லக்ஷணயா விசாரித்தவளென்று ஶப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யம் காட்டுகிறார் (ராஜ்யத்தையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). அடி

லே அங்கீகரித்துக்கொண்டு, வஸிஷ்ட்டாதிகள் திருத்தாய்மார் நகர ஜநங்கள் சொலவைமறுத்துப்போனவன், "போகி" என்றது-போ யென்னுதல், போகிறவனென்று திருநாமமாதல்; அவள் சொன்ன வெல்லையன்றிக்கே, அவ்வருகும்போகவல்லவனென்னுதல்.

(நுடங்கிடைச்சூர்ப்பணகாவை) க்ருத்ரிமரூபையான சூர் பணகிதான்வந்து தன்வடிவழகைக்காட்டி "என்னைவிஷயீகரிக்க வேணும்" என்ன, தம்முடைய பொருந்தாமைதோன்ற இளைய பெருமாளைக்காட்டி உபாலம்பிக்க, அவளும் அதுதன்னையறிந்து

சொல்லக் கொடியவனம்போன" என்றிறே கீழும் சொல்லிற்று. ஸ்ரீபரதாழ்வானோடே திருச்சித்திர கூடத்தளவும் சென்றவஸிஷ் டாதிகள் தொடக்கமானோர், மீளுகைக்குடலாகச் சொன்ன வார்த் தைகளும் கேளாமல், இவள் சொன்னவார்த்தையைத் திருவுள்ளத் திலேகொண்டிறே ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு அரசீந்து, அநந்தரம் தண் டகாரண்யத்தேற வெழுந்தருளிற்று.

(நுடங்கிடையித்யாதி) காமரூபிணியாகையாலே ஸ்வவேஷத் தை மறைத்து அத்யந்தாபிமதமானதொரு ஸ்த்ரீவேஷத்தைக் கொண்டுவருகையாலே, நுடங்கின இடையை யுடையளானசூர்ப்ப ணகையை. தன்னழகைக்காட்டி "என்னை விஷயீகரிக்கவே ணும்" என்று வந்தவளவில், பிராட்டியைக்காட்டி "நமக்கு இவ ளொருஸ்த்ரீயுண்டு, அங்கேபோ" என்று இளையபெருமாளைக் காட்ட, அங்கே சென்றவளவிலே, "நான் அவர்க்கு ஶேஷபூதனாயி ருப்பானொருத்தன், நீ இன்னம் அவர் தம்பக்கலிலேபோ" என்ன; இப்படி உபாலம்பிக்கையாலே அவள் அதிக்ருத்தையாய், பழைய

சூழமாசீந்த வநந்தரமோ கைகேயிவார்த்தை கொண்டுபோனதென்ன, அத் தை ப்பரிஹரிக்கிறார் (ஶ்ரீபரதாழ்வானோடேயித்யாதி). இத்தால் ஶ்ரீபரதாழ் வானுக்கு பாதுகாப்ரதாநம் பண்ணவநந்தரமும் கைகேயிவார்த்தையே ப்ரதா நமாகக் கோலிப்போகையாலே இப்படிசொல்லலாமென்றுகருத்து.

"வ்ருத்தஶயநாஶஹோதரீ-வ்ருத்தமத்யாமஹோதரீ" என்றுசூர்பணகி யைச்சொல்லியிருக்க."நுடங்கிடை" என்று க்ருஶோதரியாகச்சொல்லக்கூடு மோவென்ன வருளுகிறார் (காமரூபிணியித்யாதி). ஸ்த்ரீத்வ சாபல்யத்தாலே காமபரவசையாய் வேஷங்கொண்டுவந்தவளைச் செவியோடு மூக்கரியப்ரஸக்தி யென்னென்னவருளுகிறார் (தன்னழகையித்யாதி). (இப்படி உபாலம்பிக்கை

க்ருத்தையாய், பழைய வேஷத்தைக்கொண்டு எடுத்துக் கொண்டுபோகப்புக்கவளவிலே, பெருமாள் திருவுள்ளத்தை நேராகக் கண்டு தம்மையும் கரணவத்சேஷமாகக்கண்டு அவள் செவியோடே மூக்கை, கதறிப்பதறியோடும்படி அறுத்தவனை. அறுத்தானையென்றதே "அரிந்தானை" என்கையாலே அரிகிறபோது உணர்த்தியில்லாமையும்,பின்பு மிகுதிகாண உணர்ந்தமையும்தோற்றுகிறது. அன்றியே, ஆர்த்தல் - கர்வமாகில், அபிமத ஸித்தி பெற்றார் பாவனையும் தோற்றுமிறே.(க)"தாருணாவித்யாதி-தருணவித்யாதி" (உ) "ராமஸ்யதக்ஷிணோ பாஹு:- ராமஸ்யதக்ஷிணோ பாஹு:". இதுஸாமாநாதிகரண்யமன்று. ஸாயுஜ்யம்.

அப்ராக்ருதமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளை உபாதாநம் பேதிக்கமாட்டாதே; ப்ராக்ருதரையிறே பேதிக்கலாவது. பேதிக்கும்போது கார்யகாலத்திலே ப்ரேரகாதிகள் வேண்டுகையாலேஸாமாநாதி கரண்யம் வேண்டிவரும். அல்லாதபோது வையதிகரண்யமேயாய், விசேஷ்யபர்யந்தாபிதாநத்யாயத்தாலே வையதிகரண்யமேயிறே ஸித்திப்பது. (அயோத்திக்கரசனை) இதுவும் முன்புபோலே. ... . (அ)

வேஷத்தைக்கொண்டு, எடுத்துக்கொண்டு போகப் புக்கவளவிலே, செவியோடே கூட மூக்கையும், அவள் கதறக்கதற அறுத்தவனை. (உ) "ராமஸ்ய தக்ஷிணோ பாஹு:-ராமஸ்யதக்ஷிணோபாஹு:" என்கிறபடியே இளையபெருமாள் கரணபூதராகையாலே அறுத்ததில் கர்த்ருத்வம் பெருமாளதாகச் சொல்லுகிறது. (பாடிப்பற) (அயோத்தியித்யாதி) ஸ்ரீபரதாழ்வான் முடிசூடாமையாலும், திருவடிநிலை கொடுத்துப் போருகையாலும், திருவயோத்யைக்குத்தானே ராஜாவானவனைப் பாடிப்பற வென்னுமத்தை அவளை நியமிக்கிறாள். .... (அ)

யாலே) என்றது - இந்தப்ரகாரம பரிஹாஸரஸத்தை அநுபவிக்கையாலேயென்றபடி. "உபலம்பஸ்த்வநுபவ: - உபலம்பஸ்த்வநுபவ:" என்றிறே நிகண்டு. (எடுத்துக்கொண்டு போகப்புக்கவளவிலே) என்றது - பிராட்டிமேலே த்வரையோடே குதித்துக்கொண்டுபோனபோதென்றபடி. ஆர்வென்றதினர்த்தம் (கதறக்கதற) என்றது. (அ)

(க) ரா ஆ-௧௯-௪. (உ) ரா-ஆ-௩௪-௧௩.

மூ.—மாயச்சகட முதைத்து மருதிறுத்து
ஆயர்களோடுபோ யாநிரைகாத்தணி
வேயின்குழலூதி வித்தகனாய்நின்ற [பற.
ஆயர்களேற்றினைப்பாடிப்பற வாநிரைமேய்த்தானைப்பாடிப்

ஸ்வா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (மாயச்சகடமித்யாதி) கம்ஸன் வரவிட, மாயாரூபிகளாய் வந்த வஸுரர்களை நிரஸித்து, (ஆயர்களோடுபோயாநிரைகாத்து) இடையரோடேபோய் வ்யாக்ராதிகள் வர்த்திக்கிறகாட்டிலுள் புகாமல் நாட்டில் மீளாமல் மேச்சலுள்ள விடங்களிலே போய் நின்று, பிரிந்துபோனவையும் வந்து

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (மாயச்சகடமுதைத்து) (க) "கள்ளச்சகடம் கலக்கழியக்காலோச்சி" என்கிறபடியே காவலாக வைத்தவதிலே அஸுரர்கள் ஆவேசித்து நலியவருகையாலே "பாதகம்" என்று தோற்றுதபடிக்ருத்ரிமமான சகடத்தை, ஸ்தந்யார்த்தியாய் நிமிர்த்த திருவடிகளாலே யுதைத்து. அன்றிக்கே, சகடமானது உருமாயும்படி உதைத்து என்னவுமாம். (மருதிறுத்து) தாயார் கட்டிவைத்த உரலையுமிழுத்துக்கொண்டு தவழ்ந்துபோகாநிற்க, நலிவதாக வழியிலேநின்ற இரட்டை மருதுகளின் நடுவே நுழைந்து அப்புறத்தேபோய், உரல் தடைபடுகையாலே அத்தை வலித்துக்கொண்டு அம்மருதுகள் இரண்டருகும் சாய்ந்து விழும்படி முறித்து. (ஆயர்களோடுபோய் ஆநிரைகாத்து) பசுமேய்க்கப்போகிற இடையரோடே அவர்களில் ப்ரதாநனாய்க்கொண்டு போய், புல்லும் தண்ணீருமுள்ளவிடம் பார்த்து வயிறு நிறைய மேய்க்கையாலே பசுநிரையை ரக்ஷித்து.

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (மாயச்சகடமித்யாதி) மாயச்சகடம் - க்ருத்ரிமமான சகடமென்றும், சகடம்மாய - நசிக்கும்படியென்றும், இரண்டர்த்தம் விவக்ஷித்து ஸப்ரகாரமாகவருளுகிறார் (கள்ளச்சகடமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ஒன்றென்னலாம்படி சேர்ந்திருக்கையாலே மருதென்று ஏகவசநமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அவைநலிகைக்கு ப்ரஸக்திபூர்வகமாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தாயாரித்யாதி). "ஓடு" என்றத்ருதீயை அப்ராதாந்யத்திலே என்று திருவுள்ளம்பற்றியருளுகிறார் (அவர்களில்ப்ரதாநனாய்) என்று.

இடையர்க்குப்பசுமேய்க்கும்போதுகுழலூதுகை ஸித்தமன்றோ, "ஆநிரைகாத்து" என்று சொல்லியிருக்கவும், குழலூதுகையைச் சொல்லுகைக்குத்

மூ.—காரார்கடலை யடைத்திட் டிலங்கைபுக்கு
ஓராதான்பொன்முடி யொன்பதோடொன்றையும்
நேரா வவன்றம்பிக்கே நீளரசீந்த
ஆராவமுதனைப்பாடிப்பறவயோத்தியர்வேந்தனைப்பாடிப்பற.

கூடும்படி அழகிய வேய்ங்குழலை யூதி. (வித்தகனாய்நின்ற) எல்லார்க்கும் ப்ரதாநனென்னுதல். ஸமர்த்தனென்னுதல். (ஆயர்களேற்றினை) இடையர்க்கு முன்னோடிக்கார்யம்பார்த்த மேனாணிப்பையுடையவன். (ஆநிரைமேய்த்தானைப் பாடிப்பற) இப்படி குழலூதிப்பசுமேய்த்தவனைப்பாடிப்பற. .... (௯)

ஸ்வா;—பத்தாம்பாட்டு. (காராரித்யாதி) ஆழத்தின் மிகுதியாலே கருமைமிக்ககடலை சீக்ரமாகவடைத்து, அக்கரையேறி,

(அணிவேயின்குழலூதி வித்தகனாய் நின்ற) நாட்டிற் பசுக்களைப்போலே கேவலம் புல்லும் தண்ணீரும் தாரகமாக வளருமவையன்றிக்கே, குழலோசையே தாரகமாக வளருமவையாகையாலே, அவற்றை மேய்க்கைக்கும் சிதறிப்போகாமல் குவிக்கைக்கும், மீட்கைக்குமாக, அழகிய வேய்ங்குழலையூதி, தன்னுடைய ஸாமர்த்த்யம் தோற்றநின்ற. (ஆயர்களேற்றினை) கோபர்க்குத் தலைவனான செருக்கையுடையவனை. (பாடிப்பற) (ஆநிரைமேய்த்தானை) (௧) "திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புவத்தி" என்கிறபடியே-பரமபதத்திலிருப்பபிலுங்காட்டில் உகந்து பசுநிரைமேய்த்தவனை. (பாடிப்பற) என்று எதிரியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறாள். (௯)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (காரார்கடலையடைத்திட்டு) ஆழத்தின் மிகுதியாலே கருமை மிக்கிருந்துள்ள கடலை, அகடிதகட

தாத்பர்யமேதென்ன வருளுகிறார் (நாட்டிலித்யாதி). (தாரகமாக) என்றது ப்ரதாந தாரகமாகவென்றபடி. கீழே "ஆநிரைகாத்து" என்று சொல்லிவைத்து, மீளவும் "ஆநிரை மேய்த்தானை" என்றால் பௌநருக்த்யமன்றோவென்ன இது உகப்புத்தோற்றச் சொன்னபடியென்று விவக்ஷித்து அதுக்கு ப்ரமாண பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (திவத்திலுமித்யாதி). ... ... (௯)

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (காராரித்யாதி) கடலென்ற போதே கறுப்பு ஸித்தமாயிருக்க, "காரார்" என்று விசேஷித்ததுக்குக்கருத்தையும், இத்தையடைத்ததொரு அதிஶயமான படியையு மருளுகிறார் (ஆழத்தினித்யாதி).

(௧) தி வாய் ௧௦-௩-௯.

லங்கையில் வடக்கு வாசலிலே யுத்தோந்முகனாயெழுந்தருளி, (௧) ‘‘அராக்ஷஸம்வா-அராக்ஷஸம்’’ என்றும், (௨) ‘‘தான்போலும்’’ என்றும், ‘‘அர்க்கர் தங்கள் கோன்போலும்’’ என்று பெருமாள்ப்ரதிஜ்ஞையை நிரூபியாதே யுத்தகண்டூதியோடே ‘‘நான் ராக்ஷஸராஜனன்றோ’’ என்று கர்வத்தோடே கிளம்பினவனுடைய தாய்தலையானவொன்றோடே ஒன்பதையும் சேரவறுத்து.

(ஓராதான்) இவனுக்கோராமை-வாலிவதம் ஸேதுநிபந்தநஸாமர்த்யம் தோற்றும்படி, நீரைக்கண்டவாறே ஆழக்கடவ மலைகளையிட்டுக் குரங்குகளைக்கொண்டடைத்து. (இலங்கைபுக்கு) (௩) ‘‘லங்காம் ராவணபாலிதாம் - லங்காம் ராவணபாலிதாம்’’ என்கிறபடியே மண்பாடுதானே ஒருவர்க்கும் ப்ரவேசிக்கவரிதாய், அதுக்குமேலே உள்ளுநின்று நோக்குகிறவனுடைய பலத்தையுமுடைத்தாகையாலே துஷ்ப்ராபகமாயிருக்கிற லங்கையிலே, எழுபதுவெள்ளம் வாநரஸேனையையும்கொண்டு சென்று புக்கு.

(ஓராதான்பொன்முடி யொன்பதோடொன்றையும் நேரா) இந்த அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களைக்கண்டு வைத்தும் இவற்றில் ஒன்றையும் நிரூபியாதே, தன்னுடைய வரபலபுஜபலங்களைப்பெருக்க நினைத்து, (௨) ‘‘தான்போலுமென்றெழுந்தான் தரணியாளன்’’ என்கிறபடியே ‘‘சக்ரவர்த்தித் திருமகன்’’ என்னும் வீரப்பாட்டையறியாமல் ஆபாஸனாக நினைத்து. தான் வெல்லுவானாகவிருந்த ராவணனுடைய அபிஷேகயுக்தமான அழகையுடைய தலைகளை, திருச்சரங்

(நீரைக்கண்டவாறே) என்றது-பர்வதங்கள் நீரைக்காண்கையாவது-ஸ்பர்ஶிக்கையாய், அத்தால் நீரிலே விழுந்தவாறே யென்றபடி. (ஆழக்கடவ) என்றது - அமிழக்கடவவென்றபடி, கடலையடைத்தது அதிஶயமானாப்போலே லங்கையில் ப்ரவேஶமும் ஓதிஶயமாக வேண்டி அத்தை ப்ரமாண பூர்வகமாக வுபபாதிக்கிறார் (லங்காமித்யாதி). (மண்பாடு தானே) என்றதுக்கு துர்கத்ரயயுக்தமாகையாலே யென்று கருத்து.

ஓராதான் - விசாரியாதவன்; அவனுடைய, பொன்-அழகிதான, முடி ஒன்பதோடொன்றையும்-பத்தையும், நேரா-நேர்ந்து, அதாவது - அறுத்துப் பொகட்டென்றுஶப்தார்த்தம்விவக்ஷித்துவிசாரியாதபடியையும், அவனெதிர்த்துவந்ததுக்குஹேதுவையும் காட்டித்தாத்பர்யமருளுகிறார் (இந்தவித்யாதி).

(௧) ரா- (௨) தி-மொ.-௪-௪-௬. (௩) ரா-ஸு-௧-௩௧;

லங்காதஹநம் முதலானவையெல்லாம் ஓராமையிறே. (அவன் தம்பிக்கேநீளரசீந்த)(க)"ந த-ாராக்ஷஸ வெஷி_தஃ-ந து ராக்ஷஸசேஷ்டிதஃ"(உ)"ராக்ஷஸாநாம் பலாபலம் - ராக்ஷஸாநாம் பலாபலம்" என்றுதம்முடைய தம்பியாக வங்கீகரித்திருக்கச்செய்தேயும், ராவணன்பட்டபின்பு(௩)"க்ரியதாமஸ்ய ஸம்ஸ்காரோ மமாப்யேஷயதாதவ - க்ரியதாமஸ்ய ஸம்ஸ்காரோமமாப்யேஷயதாதவ" என்றது-ராமாநுவ்ருத்தி புருஷார்த்தமென்று வந்தவனுக்கு ராஜ்யப்ராப்தியுண்டாக்குவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றியிறே.

அன்றிக்கே, ராக்ஷஸஸர்வஸ்வர்தியாம்போது அவனோடே ஒரு ப்ராப்தியுண்டாகவேணுமென்று இவர்தாமுமருளிச்செய்கிறாரென்னுதல். ராக்ஷஸகந்தம்மாறமாட்டாதே யென்னும் சங்கையாலும், இளையபெருமாளைப்போலே, (ச) "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி - அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்றும்,(ரு) "நவஸீதா-நசஸீதா" என்றும், அவன்நீக்க நினைத்தாலும் நீங்காமையன்றிக்கே, அவன் நீக்கினவழியே அவனிசைந்து போகையாலும், இவர்தாமும் "அவன்தம்பி" என்கிறார்.

(நீளரசீந்த) (௬) * என்னிலங்குநாமத்தளவு மரசென்றீந்த. முன்பு(எ)"சூடிஹோ த்ராஸ்துவெசாஸ்துராக்ஷஸாநாம் ஹ்ருஹோ ஹ்ருஹோ களாலே, முன்பு, ஒரொருதலையாக அறுத்தாப்போலன்றிக்கே, (அ) "காலமிதுவென்றயன்வாளியினால் கதிர்நீண்முடிபத்துமறுத்தமரும்" என்கிறபடியே - "இனி இவனை முடிக்கைக்குக் காலம்" என்று, ப்ரஹ்மாஸ்த்ரரூபமானஶரத்தாலே, பத்தும்சேரஒருகாலே விழும்படி அறுத்துப்பொகட்டு.

(அவன்றம்பிக்கே நீளரசீந்த) (௯) "அநுஜோ ராவணஸ்யாஹம் - அநுஜோராவணஸ்யாஹம்" என்கிறபடியே ஸ்வநிகர்ஷத்துக்குடலாக, "ராவணன் பின்பிறந்தவன்" என்று சொல்லிக்

விபீடணநம்பிக்கென்னாதே "அவன் தம்பிக்கு" என்றதுக்கு ப்ரமாணபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச் செய்துகொண்டு "நீள்" என்றதுக்கும் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அநுஜோராவணஸ்யேத்யாதி).

(க) ரா-ஆ-௧௭-௧௪. (உ) ரா-யு-௧௧-௭. (௩)ரா-யு-௧௧௨-௨௬.(ச)ரா.அ-௩௧-௨௫, (ரு) ரா-அ-௫௩-௩௧.(௬)உ-௬-௬. (எ) (அ)தி-மொ-உ-ச-௫. (௯)ரா-யு-௧௧-௪.

அக்நிஹோத்ராஸ்சவேதாஸ்ச ராக்ஷஸாநாம்க்ருஹேக்ருஹே" என்று விஷ்ணுவாதிநாமங்கள் நடந்துபோராநிற்கச்செய்தேயும் (க) "ஙயாஸஹ்ருஷுஸௌவஹுராக்ஷஸாநாம் நவிஷ்யதே-தயாஸத்யஞ்ச ஸௌசஞ்சராக்ஷஸாநாம்நவித்யதே" என்று நடந்துபோந்ததிறே. அங்ஙனுகாமல் பரத்வாதிநாமங்களிலும் ப்ரகாசமாயிருப்பது ராமனென்கிற திருநாமமாகையாலேயிறே "என்னிலங்குநாமம்" என்று விசேஷித்தது.

(ஆராவமுதனைப்பாடிப்பற) ராவணவதாநந்தரம் விரோதிபோகப்பெற்றபடியாலே திருமேனியில் பிறந்த புகர்தமக்கு போக்யமாய்த்தோற்றுகையால், "ஆத்ருப்தபோகம் - ஆத்ருப்தபோகம்" என்று, மங்களாசாஸநம்செய்து "ஆராவமுது" என்கிறாராதல். (உ) "வில்லைவில்லாமைவிரும்பியுள்கலந்தார்க்கோரமுதே" என்கிறபடியே அத்விதியமான வம்ருதமென்னுதல். தாராவாஹிகவிஜ்ஞாநத்தில் * அப்பொழுதைக் கப்பொழுதாராவமுதென்னுதல். (அயோத்தியர்வேந்தனைப்பாடிப்பற) அம்ருதத்தோடே உபமித்தது தம்முடைய வம்ருதத்தில் சேராமையாலே ஆஸ்ரயந் தன்னையே அருளிச்செய்கிறார். .... (க0)

கொண்டுவந்து திருவடிகளைச்சேர்ந்த ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானுக்கே, (ந) "என்னிலங்கு நாமத்தளவுமரசு" என்று தீர்க்ககாலம் நடக்கும்படி, லங்கைக்கு அரசாகிற ஐஸ்வர்யத்தைக்கொடுத்த.

(ஆராவமுதனை) இந்தக்குணத்தாலே ஒருகாலும் த்ருப்தி பிறவாமல் மேன்மேலென த்ருஷ்ணையை விளைக்கும் அம்ருதம்போலே அநுபவிப்பார்க்கு நிரதிஸயபோக்யனானவனைப் பாடிப்பற. (அயோத்தியர் வேந்தனை) ராவணவதாநந்தரம் மீண்டு எழுந்தருளி, திருவபிஷேகம் பண்ணியிருந்து ஆளுகையாலே, திருவயோத்யையிலுள்ளார்க்கு ராஜாவானவனை. (பாடிப்பற) என்று ப்ரதிகோடியானவளை நியமிக்கிறாள். ... . (க0)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழிகற்றார்க்குப்பலம்சொல்லித் தலைகட்டுகிறார்.

அமுதனையென்றால் போதாதோ? "ஆரா" என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன, அதுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (இந்தவித்யாதி). ... ... (க0)

(க) (உ) திருவாய் க-ச-ரு. (ந) உ-கூ கூ.

மூ.—நந்தன் மதலையைக் காகுத்தனைநவின்று
உந்திபறந்த வொளியிழையார்கள்சொல்
செந்தமிழ் தென்புதுவை விட்டுசித்தன்சொல்
ஐந்தினோடைந்தும் வல்லார்க் கல்லலில்லையே. (௧௧)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழிகற்றார்க்குப் பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

ஸ்வா;—(நந்தனித்யாதி) நந்தகோபகுமாரனை, சகுத்ஸ்த்த குலோத்பவனை. (நவின்று) ஒருவர்க்கொருவர், மேன்மையும் நீர்மையுமான குணங்களைக்ருஷ்ணவதாரத்திலே தோன்றவும், நீர்மைமையான குணமொன்றுமேராமாவதாரத்தில் தோன்றவும் சொல்லித் திருவாய்ப்பாடியில் பெண்களிரண்டுவகையாகவகுத்து உந்திபறந்தப்ரகாரத்தை வ்யாஜமாக்கி,

(செந்தமிழ்தென்புதுவை விட்டுசித்தன்சொல்) ஆர்ஜவரூபமான தமிழாலே திருப்பல்லாண்டு பாடிஹிதரூபமானவடிமை செய்திருப்பாராய், திருமாளிகைக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரருளிச்செய்த. (ஐந்தினோடைந்தும் வல்லார்க்கு) இருவகையாய்த் தோற்றச்செய்தேயும் தர்ம்யைக்யந்யாயத்தாலே ஒருவகையாய்த்தோற்

வ்யா;—(நந்தன் மதலையைக் காகுத்தனை நவின்று) ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகனையும், ககுத்ஸ்த்தகுலோத்பவனான சக்கரவர்த்தித் திருமகனையும், ஒருவர்க்கொருவர் எதிரியாய்க்கொண்டு சொல்லி, (உந்திபறந்த ஒளியிழையார்கள்சொல்) உந்திபறக்கையாகிற லீலாரஸம் கொண்டாடின அழகிய ஆபரணாலங்க்ருதைகளான பெண்களுடையசொல்லை. (செந்தமிழ்த்தென்புதுவை விட்டுசித்தன்சொல்) ஆர்ஜவரூபையான த்ராவிடபாஷையாலே, அழகிய ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர்க்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த. (ஐந்தினோடைந்தும் வல்லார்க்கு) க்ருஷ்ணவதார விஷயமான வைந்தும்,

---

அரு;—பதினோராம்பாட்டு. (நந்தனித்யாதி) "நவிலுகை" - புந: புந: சொல்லுகையாய், அதுக்கு ஹேதுவைஸ்ப்புரிப்பியாநின்று கொண்டு, தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஒருவர்க்கித்யாதி). "ஒளி" என்றதினர்த்தம் (அழகிய) என்றது. தமிழுக்கு ஆர்ஜவமாவது - ஸுகரமாயிருக்கை. சொல்லிவைபத்துமென்னாமல், "ஐந்தினொடைந்து" என்றது ப்ரதிபாத்யபேதம் தோற்றுகைக்காக வென்கிறார் (க்ருஷ்ணேத்யாதி). ... ... (௧௧)

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

றின ஐந்திணுடைந்தும் ஸாபிப்ராயமாக வல்லார்க்கு. ஸங்கல்ப நிபந்தமான லீலாரஸவ்யஸநம் இவ்வாழ்வார்ப்ரஸாதத்தாலே இனி உண்டாகாது. அல்லலாவது-*பலபலமாயமயக்குக்களாலின்புறும் துன்பமின்பமுமாகிய இவ்விளையாட்டிறே. .... (௧௧)

பிள்ளைதிருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம் திருமொழி முற்றிற்று.

மூன்றும்பத்து பத்தாம் திருமொழி
நெறிந்தகருங்குழல் ப்ரவேசம்.

கீழில் திருமொழியில் * விண்ணுளாரிலும்சீரியமுமுக்ஷு-வானவன் தன்னை இரண்டு கூறாக * அநேக தாபவதிபண்ணி அநுஸந்திக்கவல்லனென்னும் ப்ரகாரத்தைத் திருவாய்ப்பாடியில் பெண்கள் ஒருவர்க்கொருவர் "நந்தன் மதலையைக் காகுத்தனை" என்று உந்தி பறந்தவ்யாஜத்தாலே அநுஸந்தித்தார்.

ராமாவதார விஷயமான வைந்துமான இப்பத்தையும் ஸாபிப்ராயமாகவல்லவர்க்கு(அல்லலில்லையே)ஸாம்ஸாரிகதுஃகமொன்றுமில்லை.

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும்பத்து ஒன்பதாம் திருமொழி முற்றிற்று.

——[*]——

மூன்றும்பத்து பத்தாந்திருமொழி
நெறிந்த கருங்குழல், ப்ரவேசம்.

அவ,—கீழிற்றிருமொழியிலே ராமாவதாரகுண சேஷ்டிதங்களை அநுபவித்தவிவர், (௧) "ராகவத்வேஸதருஸீ தா - ராகவத்வே பவத்ஸீதா" என்கிறபடியே அவ்வவதாராநுகுணமாக ஒக்கவந்தவதரிக்கும் பிராட்டி, தன்னுடையபுருஷகாரத்வோபயோகியான க்ருபாபாரதந்த்ர்யாநந்யார்ஹத்வங்களைச் சேதநரெல்லாரு மறிந்து

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ

அரு;—நெறிந்த கருங்குழல் ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே ராமாவதார குண சேஷ்டிதங்கள் ப்ரஸ்துதமாகையாலே அந்த வவதாரத்திலொக்கப் பிறந்த பிராட்டியுடைய பிரிவிலே திருவடியுதவினத்தால் வந்த வுகப்பாகிற குணத்தை அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியருளுகிறார் (கீழ்த்திருமொழியிலேயித்யாதி). (அநுபவித்தவிவர்) என்றதுக்கு-(அவன் திருவுள்ளத்தை மிகவும் உகப்பித்த ப்ரகாரத்தை அநுஸந்தித்து) என்றத்தோடந்வயம், திருவடி உதவும்படி பிரிந்து லங்கையிலிருக்கைக்கு ப்ரஸக்தியேதென்ன வருளுகிறார்(ராகவத்வேயித்யாதி). லங்கையிலே யெழுந்தருளவென்னுமளவும், முத

---

(௧) வி-பு-௧-௯-௧௪௪,

வ்யா;—

வஸித்துத் தன்னைப்பற்றுகைக்குடலாக, "நம்முடைய அத்ருஷ்டாநத்தாலே வெளியிடக்கடவோம்" என்று திருவுள்ளம்பற்றி; அதில் ப்ரதமத்திலே தன்னுடைய க்ருபையை வெளியிடுகைக்காக, "தண்டகாரண்யத்திலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே "ராவணன் பிரித்தான்" என்றொரு வ்யாஜத்தாலே லங்கையிலே யெழுந்தருள, (க) "ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே" என்கிற அவதாரத்தின் மெய்ப்பாட்டாலே பெருமாள் அவள்போன விடமறியாமல், திருத்தம்பியாரும் தாமுமாய்க்கொண்டு தேடித்திரியாநிற்கச்செய்தே பம்பாதீரத்திலேறவெழுந்தருளின வளவிலே; மஹாராஜருடைய நியோகத்தாலே ஸ்வவேஷத்தை மறைத்துபரிவ்ராஜக வேஷ பரிக்ரஹம் பண்ணிவந்து முகங்காட்டின திருவடியோடே முந்துற வுறவுசெய்து, பின்பு அவர்கொடுபோய்ச் சேர்க்க, ராஜ்ய தா(ர)ரங்களையிழந்து சுரமடைந்துகிடக்கிற மஹாராஜரைக்கண்டு, அவரோடே ஸக்யம்பண்ணி, அநந்தரம் அவர்க்கு விரோதியான வாலியை நிரஸித்து, அவரை ராஜ்ய தாரங்களோடே சேர்த்து வாநராதிபதியாக்கி கிஷ்கிந்தையேறப் போகவிட்டு, திருத்தம்பியாரும் தாமுமாகப் பெருமாள் வர்ஷாகால மித்தனையும் மால்யவானிலே யெழுந்தருளியிருக்க, படைவீட்டிலே போனவிவர், பெருமாள் செய்த உபகாரத்தையும் அவருடைய தனிமையையும் மறந்து, விஷயப்ரவணராய், தாராபோக ஸக்தராயிருந்துவிட, வர்

விகள் அநேகம் பேரிருக்க திருவடி உதவும்படி திருவாழி மோதிரத்தைக் கொடுத்து, அடையாளங்களைப் பெருமாளருளிச்செய்கைக்கு நியாமகங்களைப் பலபடியாகவுபபாதித்துக்கொண்டு அதுக்கு வேண்டின ஹேதுக்களையுமருளிச் ரர் ஆத்மாநமென்று தொடங்கி, திருவாழிமோதிரத்தைக் கொடுத்து விடவென்னுமளவும். "முதலுறவு பண்ணினவர்" என்றும், மஹாராஜர் பக்கலிலே தோளிலே யெடுத்துக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து ஸக்யம் பண்ணுவித்தாரென்றும், இளைய பெருமாளுடைய கோபமாறும்படி மஹாராஜரைக்கொண்டு தாரையை அனுப்புவித்து அபராத க்ஷாபணம்பண்ணுவித்தாரென்றும். இவ்வர்த்தங்களடைய பெருமாள் திருவுள்ளம்பற்றி அவரே கார்ய நிர்வாஹகரென்று திருவாழிமோதிரத்தை இவர் கையிலேகொடுத்தாரென்றுதாத்பர்யம். (சுரமடைந்து) பர்வதமடைந்து. (வெதுப்பியாகிலும்) என்றது-ஸந்தாபம்பிறப்பித்தாகிலு மென்றபடி;

(க) ரா-யு-௧௨௦-௧௧.

வ்யா;—

ஷாகாலத்துக்குப்பின்பும், அவர் வரக்காணாமையாலே (க) ‘ஸ காமவ்ருத்தஸுக்ரீவம் நஷ்டாஞ்ஜநகாத்மஜாம் । ஸமீக்ஷ்ய தீக்ஷ்ணோ ஸமோஹ ஸுக்ரீவ:-காமவ்ருத்தஞ்ச ஸுக்ரீவம் நஷ்டாஞ்ச ஜநகாத்மஜாம்—புத்வாகாலமதீதஞ்சமுமோஹபரமாதுர:” என்கிற படியே கனக்க க்லேசித்தருளி இளையபெருமாளைப் பார்த்து, “நீர் போய் வெதுப்பியாகிலும் மஹாராஜரை யழைத்துக்கொண்டுவாரும்” என்றுபோரவிட,

அவர் கிஷ்கிந்தாத்வாரத்திலே யெழுந்தருளி ஜ்யாகோஷத்தைப்பண்ண, அத்தைக்கேட்டு மஹாராஜர் நடுங்கி, கழுத்தில் மாலையையும் அறுத்துப் பொகட்டு, காபேயமாகச்சில வ்யாபாரங்களைப்பண்ணி, அருகே நின்ற திருவடியைப்பார்த்து, “இவ்வளவில் நமக்குச் செய்ய வடுப்பதென்?” என்ன; (உ) “க்ருதாபராதஸ்ய ஹி தே நாந்யத்பஶ்யாம்யஹம் க்ஷமம் । அந்தரேணாஞ்ஜலிம்பத்வா லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாதநாத்-க்ருதாபராதஸ்யஹிதே நாங்யத்பஶ்யாம்யஹம் க்ஷமம் । அந்தரேணாஞ்ஜலிம்பத்வா லக்ஷ்மணஸ்யப்ரஸாதநாத்” என்று “அபராதகாலத்தில் அநுதாபம்பிறந்து மீண்டோமாய், எளியன சில செய்கிறோமல்லோம். தீரக்கழிய அபராதம் பண்ணின பின்பு இனி ஓரஞ்ஜலிநேராமல்போகாது” என்ன; அவ்வளவிலும் தாம் முந்துறப்புறப்பட பயப்பட்டு “இளையபெருமாள் திருவுள்ளத்தில் சிவிட்கை தாரையையிட்டு ஆற்றவேணும்” என்று தாரையைப் புறப்படவிட, அவள் (௩) “ஸா ப்ரஸ்கலந்தீ-ஸாப்ரஸ்கலந்தீ” இத்யாதிப்படியே இளையபெருமாள் ஸந்நிதியிலேவந்து, இளையபெருமாள் திருவுள்ளத்தில்சிவிட்கு ஆறும்படி வார்த்தைகள் விண்ணப்பஞ் செய்த பின்பு,

மஹாராஜர் தாமும் புறப்பட்டுவந்து இளைய பெருமாளைப் பொறைகொண்டு, அவர்தம்மையே முன்னிட்டுக்கொண்டு பெரு

அஞ்ஜலிம்பத்த்வாலக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாதநாதந்தரேண க்ருதாபராதஸ்யதே அந்யத்க்ஷமம் நபஶ்யாமிஹீத்யந்வய:”. இந்த ஶ்லோகத்துக்குத் தாத்பர்யம் (அபராதேத்யாதி). (எளியன சில செய்கிறோமல்லோம்) என்றது-நிகர்ஷ ஹேதுவாக அஞ்ஜலி முதலானவை செய்கிறோமன்றே யென்றபடி. (சிவிட்கு) கோபம். (தாரையிட்டு) என்றது சாடு, தா(யா)ரை யென்றும், தாரையென்றும், (பொறை) க்ஷமை.

(க) ரா-கி-௩௦-௩. (உ) ரா-கி-௩௨-௧௭. (௩) ரா-கி-௩௩-௩௭.

வ்யா;—

மாளை ஸேவித்த வநந்தரம் தம்முடைய ஸர்வபரிகரத்தையும் திரட்டி, (௧) "யாம்கவீநாம் ஸஹஸ்ராணி ஸுபஹூந்யயுதாநி ச திக்ஷு ஸர்வாஸு மார்கந்தே - யாம்கபீநாம் ஸ்ஹஸ்ராணி ஸுபஹூந்யயுதாநிச । திக்ஷு ஸர்வாஸு மார்கந்தே" என்கிறபடியே திக்குக்கள் தோறும்திரள்திரளாகப் பிராட்டியைத் தேடிப்போக விடுகிறவளவிலே, தக்ஷிணதிக்கில் போகிறமுதலிகளுக்கெல்லாம் ப்ரதாநராய்ப்போருகிற அங்கதப்பெருமாள், ஜாம்பவான், மஹாராஜர், திருவடி, இவர்களில் வைத்துக்கொண்டு, "திருவடி கையிலொழிய இக்காரியமாகாது" என்று திருவுள்ளம்பற்றி, பிராட்டியைக் கண்டால் விஸ்வாஸஜநகமாக விண்ணப்பஞ் செய்யத்தக்க அடையாளங்களையு மருளிச்செய்து திருவாழி மோதிரத்தையும் கொடுத்துவிட,

எல்லாரும் கூடப்போய், தக்ஷிணதிக்கில் ஓரிடத்திலும் காணாமல் க்லேசப்பட்டு, அநஶநத்திலே தீக்ஷிதராய் முடிய நினைக்கிறவளவிலே, ஸம்பாதிவார்த்தையாலே "ராவணனிருப்பு ஸமுத்ரத்துக்குள்ளே லங்கையென்பதொரு படைவீடு" என்று கேட்டு எல்லாரும் ப்ரீதராய், இக்கரையிலேயிருந்து திருவடியைப் போகவிட, அவரும் ஸமுத்ரதரணம்பண்ணி அக்கரையேறி*ப்ருஷதம்ஶகமாத்ரமாக வடிவைச்சுருக்கிக்கொண்டு ராத்ரியிலே ராவணாந்தஃபுரபர்யந்தமாக ஸர்வப்ரதேசத்திலும் பிராட்டியைத் தேடிக் காணாமையாலே க்லேசப்பட்டுக்கொண்டு இராநிற்கச் செய்தே, அஶோகவநிகாப்ரதேசத்திலே சிலஆளியக்கத்தைக்கண்டு அங்கேசென்று, (௨) "ப்ரியஜநமபஶ்யந்தீம் பஶ்யந்தீம் ராக்ஷஸீகணம் । ஸ்வகணேந ம்ருகீம் ஹீநாம் ஶ்வகணேநாவ்ருதாமிவ - ப்ரியஞ்ஜநமபஶ்யந்தீம் பஶ்யந்தீம் ராக்ஷஸீகணம் । ஸ்வகணேநம்ருகீம்ஹீநாம் ஶ்வகணைராவ்ருதாமிவ" என்கிறபடியே விக்ருதவேஷைகளான எழுநூறு ராக்ஷஸிகள் நடுவே மலங்கமலங்க விழித்துக்கொண்டுநோவுபட்டிருக்கிறவிவளைக்கண்டு, அநேகஹேதுக்களாலே "இவளேபிரா

* காரியத்திலே ஸமர்த்தரென்று பெருமாள் திருவாழி மோதிரம் கொடுத்தாரேயாகிலும், இவர் பிராட்டியைக் கண்டபடி யெங்ஙனேயென்ன, அந்தக் கதையை விஸ்தரேண வருளுகிறார் (எல்லாருங்கூடப் போயென்று தொடங்கி ஶிம்ஶுபாவ்ருக்ஷத்துக்குள்ளே மறைந்து நிற்கவென்னுமளவும்). (ப்ருஷதம்ஶகமாத்ரம்) என்றது-பூனை மாத்ரமென்றபடி. (ஆளியக்கத்தை) என்றது—ஜநஸஞ்சாரத்தை யென்றபடி.

(௧) ரா-ஸு-௩௦-௩.   (௨) ரா-ஸு-௧௫-௨௪.

வ்யா.—

டி" என்று அறுதியிட்டு, "இனி இங்குத்தை வ்ருத்தாந்தமறியவே ணும்" என்று ஸூக்ஷ்மரூபேண ஶிம்ஶபாவ்ருக்ஷத்துக்குள்ளே மறைந்திருக்க.

அவ்வளவிலே, ராவணன் காமமோஹிதனாய் வந்து பிராட்டி ஸந்நிதியிலே சிலவற்றை ஜல்பிக்க, அவள் இவனை முகம்பாராமல் இருந்து திக்கரித்து வார்த்தை சொல்லி விடுகையாலே மீண்டு போகிறவன் ராக்ஷஸிகளைப்பார்த்து, "இவள் பயப்பட்டு நம் வஶமாம்படி க்ரூரமாக நலியுங்கோள்" என்று சொல்லிப்போகையாலே, "அவர்கள் இதுக்கு முன்பு ஒருகாலமும் இப்படி நலிந்திரார்கள்" என்னும்படி தர்ஜநபர்த்ஸநாதிகளைப்பண்ணி நலிய, "இனி நமக்கு இருந்து ஜீவிக்கப்போகாது; முடிந்துவிடு மித்தனை" என்று வ்யவஸிதையாய், அந்த ராக்ஷஸிகள் நித்ராபரவஶைகளானவளவிலே, அங்குநின்றும்போந்து வேணியுத்க்ரதநோத்யுக்தையாய் வ்ருக்ஷத்தின் கொம்பைப் பிடித்துக்கொண்டுநிற்கிறவளவிலே.

"இனிநாம் பார்த்திருக்கவொண்ணாது, இவ்வளவிலே இவளை நாம் நோக்கவேணும்" என்று, (௧) "ஸ்வசேஷ்டாஸ்தவியாணிஞானி ஜயிஷ்யாமி கவி: | ஸம்ஶ்ரவேயம் வாக்யம் வைதேஹ்யா வ்யாஜஹாரஹ — ஏவம்பஹுவிதாஞ்சிந்தாஞ்சிந்தயித்வா மஹாகபி: | ஸம்ஶ்ரவே மதுரம் வாக்யம் வைதேஹ்யா வ்யாஜஹாரஹ." என்கிறபடியே செவிப்பட்டபோதே ரஸிக்கும்படி ராமகுணசேஷ்டிதவிஷயங்களானவாக்யங்களைச்சொல்ல, இத்தனைகாலமுமில்லாததொன்று இப்போதுண்டாகைக்கடியென்? என்று சொல்வந்த

ராக்ஷஸீமத்யத்திலே யிருக்கிற படியைக் காண்கையாலே தமக்கு வார்த்தை சொல்லக்கூடாமையால் இங்குத்தை வ்ருத்தாந்தமறிய வேணுமென்று மறைந்தவர்க்கு அடையாளம் கொடுக்கும்படி அவகாசம் கிடைத்தபடி யென்னென்னவருளுகிறார் (அவ்வளவிலே ராவணனென்று தொடங்கி பிடித்துக்கொண்டு நிற்கிறவளவிலே யென்னுமளவும்).

பலவடையாளங்கள் சொல்லுகைக் கநுகுணமாகப் பிராட்டியுடைய வ்ருத்தி ஸங்கோசத்தை ஸஹேதுகமாக வருளுகிறார் (இனி நாமென்று தொடங்கி ஸந்தர்யமாகப் பலவார்த்தைகளையும் சொல்லவென்னுமளவும்). *

(௧) ரா-ஸு-௩௧-௧.

இத்திருமொழியில் இந்த முமுக்ஷுத்வத்துக்கு ஹேதுவாக ஈஸ்வரன் பூர்வமேவக்ருஷிபண்ணி விளைத்த ப்ரகாரத்தைத்திருவடிதூதுபோய் சங்காநிவ்ருத்திபண்ணித் திருவாழிமோதிரம் கொடுத்த வ்யாஜத்தாலே அருளிச் செய்கிறார்.

அவன்றான் விஷயீகரித்தப்ரகாரந்தானென்னென்னில், நாநாவான அஜ்ஞாத ஸுக்ருதத்தளவேயன்றிக்கே, பாபவிமோசுக ஸுக்ருததர்மத்திலேநின்று புண்யபாபங்கள் புஜித்தறுமளவேயன்றிக்கே, ஸ்வீகார விசிஷ்டத்யாகமாய், *மாற்பால் மனஞ்சுழிப்பமங்கையர் தோள்கைவிடுகையுமன்றிக்கே, (க) "மூர்த்துறவுரைக்கேன்" என்கிறபடியே பரமதர்மாதிகளையுடையவனுக்குஆசார்யன் ஸந்நிஹிதனுய்த் தன்னுடைய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களாலே ஶங்காநிவ்ருத்

வழியே ஶிம்சுபாவ்ருக்ஷத்தை எங்குமொக்கப்பார்த்து, அதின்மேலேயிருக்கிற வாநரரூபியான விவனைக்கண்டு இதேதோவென்று மோஹித்து, நெடும்போதோடே உணர்த்தியுண்டாய், பின்னையும், இதேதோவென்று (உ) "கிந்நுஸ்யாச்சித்தமோஹோ" ... இத்யாதிப்படியே விசாரிக்கிறவளவிலே, இவள்முன்னேவந்து கையும் அஞ்ஜலியுமாய் நின்று அநுவர்த்தநபூர்வகமாகச் சிலவார்த்தைகளைச் சொல்ல, அவள் பீதையாய், இவனை "ராவணன்" என்று அதிசங்கைபண்ணி, "இப்படி நலியலாகாதுகாண்" என்று தைந்யமாகப் பலவார்த்தைகளையும் சொல்ல;

இவளுடைய அதிசங்கையைத்தீர்க்கைக்காக, பெருமாளருளிச் செய்துவிட்ட அடையாளங்களையெல்லாம் ஸுஸ்பஷ்டமாக இவள் திருவுள்ளத்திலே படும்படி விண்ணப்பம் செய்து, "தான் ராமதூதன்" என்னுமிடத்தையறிவித்து, பின்பு திருவாழிமோதிரத்தையும் கொடுத்து அவள் திருவுள்ளத்தை மிகவும் உகப்பித்த ப்ரகாரத்தை யநுஸந்தித்து, அதில் தமக்குண்டான ஆதராதிசயத்தாலே அவன் அப்போது விண்ணப்பஞ்செய்த அடையாளங்களையும், திருவாழிமோதிரம் கொடுத்தபடியையும், அதுகண்டு அவள் ப்ரீதையானபடியையு மெல்லாம் அவேபேசி யநுபவிக்கிறார் இத்திருமொழியில்.

(க) திமொ-க-அ-க. (உ) ரா-ஸு-கூ-உக.

மூ.—நெறிந்தகருங் குழன்மடவாய் நின்னடியேன் விண்ணப்பம்
செறிந்தமணி முடிச்சனகன் சிலையிறுத்துநினைக்கொணர்ந்த
தறிந்தரசு களைகட்ட வருவந்தவத்தோ னிடைவிலங்கச்
செறிந்தசிலைகொடு தவத்தைச் சிதைத்ததுமோரடையாளம்.

திவ்யப் பிறப்பித்து இந்தஜ்ஞாநாநுஷ்டாநத்துக்கு வாசகமுமாய் ஸம்பந்த ப்ரதாநமான திருமந்த்ரத்தையு முபதேசித்துத் தன்னோடே சேர்த்துக்கொள்ளுமென்றும், காரியப்பாடுகளாலே அல்பம் பிரிவுண்டானாலும், ஆசார்யனுடைய தாழ்ச்சியாலும், மந்த்ரத்தினுடைய கௌரவார்த்தப்ரகாசத்தாலும்மீண்டும் கூட்டிக்கொள்ளுமென்னும்மளவிறே. திருவடிமுகத்தாலேகாணலாவது. பிராட்டிக்கு ஶமதமாதிகள் நித்யமாகையாலும் கார்யப்பாட்டாலே வந்த பிரிவுக்குத்திருவடியை வரவிட, அவரும் இவரை, (௧) "வாநராணாம்நராணாஞ்ச கதமாஸீத்ஸமாகமः-வாநராணும் நராணுஞ்ச கதமாவீத்ஸமாகமः" என்று ஶங்கிக்க, (௨) "ராமஸுக்ரீவயோரைக்யம் தேவ்யேவம் ஸமஜாயத-ராமஸுக்ரீவயோ ரைக்யம் தேவ்யேவம் ஸமஜாயத" என்று "தம்பின் பிறந்தவிளையபெருமாள் அந்தஃபுரக்கார்யத்துக்கு ஆளாவரோ" என்று பூர்வமேவ உண்டான சங்கை நடக்கையாலே அவர் நிற்க, தேவரீரளவில் என்னை வரவிடும்படியிறே மஹாராஜர்க்கும் பெருமாளுக்கும் பிறந்த வைக்யம்; அதுக்கொரு ஹேதுவறியேனென்ன; "இவன்ராக்ஷஸகந்த (ஶூ)ரஹிதன்" என்று விஸ்வஸித்துத்திருவாழி மோதிரத்தையும், பெருமாள் திருவிரலின் சேர்த்தியையும் நினைத்துக் கைக்கொண்டாளிறே; இப்படித்தெளிவித்தானிறே. ஆரேயாகிலும் தெளிவித்தவன் ஆசார்யனாகவும், தெளிந்தவன் ஶிஷ்யனாகையுமிறே உள்ளது· அவர்தாமும்வஸிஷ்டாதிகளுக்கு ஶிஷ்யருமாயிறேயிருப்பது.

அவ;—முதற்பாட்டு.(நெறிந்தவித்யாதி)இப்பாட்டு ப்ரதமவிஷயீகாரமே பிடித்தருளிச் செய்கிறார்.

ஸ்வா;—(நெறியித்யாதி) நெறிபிடித்து மிகவுமிருண்டு

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (நெறிந்த கருங்குழல்மடவாய்) நெறித்துக்கருகின குழலையும் மடப்பத்தையு முடையவளே!. கோரை·

அரு;—முதற்பாட்டு. (நெறிந்தவித்யாதி) நெறிந்த வென்றதுக்கு-சுருண்ட வென்றர்த்தமாய், இப்படி விசேஷிக்கை தானேறேற்றமோ வென்ன

---

(௧) ரா· ஸு-௩௫-௨. (௨) ரா-ஸு-௩௫-௫௨.

தோன்றுகைக்குத் தகுதியான குழலிறே இங்ஙனே கிடக்கிறது. பெருமாளருகே செல்வு தோன்ற மேனணிப்போடே யிருக்கக் கடவிவளொடுக்கத்தைக் கண்டு "மடவாய்" என்கிறான். (நின்னித்யாதி) ஒருவார்த்தையொப்புவிக்கும்போது தாழ்ச்சி சொல்லி

மயிராயிராதே, சுருண்டு கடையளவும் செல்ல இருண்டிருக்கையிறே குழலுக்கு ஏற்றம். இதுதான் பூர்வத்திற் படியையிட்டுச் சொல்லுகிறபடி. (௧) "நீலநாகாபயாவேண்யா ஜகநம் கதயைகயா- நீலநாகாபயாவேண்யா ஜகநம் கதயைகயா" என்னும்படியிறே இப்போது கிடக்கிறது. நாயகரான பெருமாளோடேகூடிச் செவ்வைதோற்றச் செருக்கியிருக்கப்ராப்தையாயிருக்க அவரைப்பிரிந்த க்லேசத்தாலே துவண்டு ஒடுங்கியிருக்கிற படியைப்பற்ற "மடவாய்" என்கிறான். ஆதவா, மடப்பமாவது-பற்றிற்று விடாமையாய், இங்கேயிருக்கச்செய்தேயும் (௨) "ஸ்வப்நேசைவாநுபஸ்யாமி - அஸ்யாதேவ்யாமநஸ்தஸ்மிந்" என்கிறபடியேபெருமாளையே நினைத்துக்கொண்டு மற்றொன்றறியாமலிருக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறானாகவுமாம். (நின்னடியேன் விண்ணப்பம்) (௩) "தாஸோஹம் கோஸலேந்த்ரஸ்ய - தாஸோஹம் கொஸலேந்த்ரஸ்ய" என்று - பெருமாளுக்கு அடியனானபோதே இவளுக்குமடியனாகையாலே, உனக்கடியனா னென்னுடைய விண்ணப்பமென்கிறான். இத்தால் -

---

வருளுகிறார் (கோரையித்யாதி). (கோரைமயிர்) என்றது - கோரைபோலே நெறித்துக்கொண்ட மயிரென்றபடி. (கடையளவும்) என்றது-நுனியளவுமென்றபடி. இத்தால் நுனி சிவந்திருக்கையில்லை யென்றதாய்த்து, இப்போது முன்புற்ற தசையைச் சொல்லுவானென்னென்ன வருளுகிறார் (நீலநாகேத்யாதி). இத்தால் இப்போது இத்தசையிருக்குமிருப்பைக்கண்டு க்லேசத்தாலே பூர்வதசையைச் சொல்லுகிறானென்று கருத்து. ஸ்த்ரீ ஸ்வபாவத்தால்வந்த மடப்பத்தை இப்போது சொல்லுமளவில் அதோரேற்றமல்லவென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளுகிறார் (நாயகனானவித்யாதி). (மடப்பமாவது) ஸ்த்ரீ ஸ்வபாவமான பற்றிற்று விடாமையென்றாய், அது விருத்தமான தசையிலுமிருக்கையால் வந்த வேற்றம் சொல்லலாமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (அதவேத்யாதி). மஹாராஜர்க்கு மந்த்ரியானவர் "நின்னடியேன்" என்னக்கூடுமோவென்னவருளுகிறார் (தாஸோஹமித்யாதி

---

(௧) ரா-ஸு-௧௫-௨௫. (௨) ரா-ஸு-௧௫-௫௨. (௩) ரா-ஸு-௫௨-௩௪.

கின்றாயிறே சொல்லலாவது. (௧) "ஜௌஷ்மாநிஸாசரஸ்ய ஜாநகீ ஸௌவஸாவஷ்டிஜௌ - இமௌஸ்மமுநிஸார் தூலௌ ளகிங்கரௌ ஸமுபஸ்த்திதௌ" என்று "நான் உன்னடியான், என்னையே விக்கார்யம் கொள்ளவேணும்" என்பது, (௨) "ஸாஹீ்ரவம் நாமஜிஹ்வதி - ஸாக்ரீவம்நாதமிச்சதி" (௩) "இன்னார் தூதன்" என்றாப்போலே தன்னை விஸ்வஸிப்பிக்கைக்காக அவன் தானும் சொன்னானிறே. உனக்கடியானான நான் விண்ணப்பம் செய்கிற வார்த்தையைக் கேட்டருளவேணும்.

(செறியித்யாதி) அபிஷேகம் பொருந்தும்படி ப்ராப்தனான ஜநகராஜனுடைய. ரத்நம் செறிந்த அபிஷேகமென்னவுமாம். வீரசுல்கமான வில்லை முறித்து. (நினைக்கொணர்ந்ததறிந்து) (௪) "ஜயம்ஸீ

உனக்கு அடியனான நான் விண்ணப்பஞ்செய்கிற வார்த்தையைக் கேட்டருளவேணுமென்கை.

(செறிந்தமணி முடிச்சனகன் சிலையிறுத்து) நெருங்கின ரத்நங்களோடே கூடின அபிஷேகத்தையுடைய ஜநகராஜன், தேவரீருக்கு சுல்கமாகவிட்ட வில்லை முறித்து. "இந்த வில்லை வளைத்தார்க்கு இவளைக்கொடுக்கக்கடவோம்" என்று வீர்யசுல்கமாக அவன் கல்பித்துவைத்த வில்லிறேயது. அப்படியிருக்கிறவில்லை வளைக்கத் தானும் லோகத்தில் ஆளின்றிக்கேயிருக்க; இதுக்குத் திருக்கையில் பலத்துக்கு இலக்குப்போராமையாலே அத்தை முறித்து. (நினைக்கொணர்ந்ததறிந்து) இந்தவீரப்பாட்டைக்கண்டு, (௪) "ஜயம்ஸீதாஜே ஸாதாஸஹயஜேச்சரீத்வ வ்ருத்திஹ்வெ நாம ஹத்ருஜெவாணிம்ஜ

தாஸனானாலும் இப்போது இந்த ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகைக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன வருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி).

வில்லை முறிக்கைக்கு ப்ரஸக்தியையு மருளிச் செய்துகொண்டு சப்தார்த்த மருளுகிறார் (நெருங்கினவித்யாதி). (சுல்கமாக விட்ட) என்றத்தைவிவரிக்கிறார் (இந்தவித்யாதி). வளைத்தால் கந்யகையைக்கொடுக்கிறதாகச்சொல்லியிருக்க, முறிப்பானென்னென்ன வருளுகிறார் (அப்படியித்யாதி). "இறுத்து நினைக்கொணர்ந்தது" என்ற ஸமபிவ்யாஹாரத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்ய பூர்வகம் சப்தார்த்தமருளுகிறார் (இந்தவீரப்பாட்டையித்யாதி). (கண்டு) என்றவநந்தரம் "ஜநகராஜன்" இதிசேஷ:.

---

(௧) ரா-ப-௩௪-௪. (௨) ரா-கி-௪-௧௫. (௩) தி-மொ-௨-௨-௩. (௪) ரா-ப-௭௩-௨௬.

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ௩-ப, ௧0-தி, ௧-பா, நெறிந்த. அகள

தாஜேவஸு-தாவஸஹயஜேச்வரீதவ-இயம்ஸீதாமமஸு-தாஸ ஹதர்ம சரீதவ'' என்னும்படி பாணிக்ரஹணம் செய்துகொண்டு போகிற தறிந்து.

(அரசு க்ளேகட்டவருந்தவத்தோனிடை விலங்க) இருபத்தொரு படி கால் க்ஷத்ரியவம்ஶத்தை நசிப்பிக்கும்படி சக்தனும்படி செய்த தபஸ்ஸையுடைய பரசுராமன் அத்யுத்கடமாகச் சிலபருஷ பாஷணங்களைச்செய் துவழியிடையிலே "போகாதேகொள்" என்று விலக்குகையாலே, அவன் தபஃபலம் புஜியாமல் நீங்கிச் சிதைந்ததிறே, (க) "க்ஷிவாமி-க்ஷிபாமி" என்றமாத்ரத்தாலே. களேகட்டல்-கொலே. விலங்க-விலக்கவென்றபடி. (செறிந்தவித்யாதி) ஶ்ரீபஞ்சாயுதபரிகணையிலேசெறிந்ததிறே,இந்தச்சிலே. (உ)"சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டான்" என்னக் கடவதிறே. இப்படியிருக்கிற வில்

ஹ்ணீஷ்வ பாணிநா - இயம்ஸீதாமமஸு-தாஸஹதர்மசரீதவ | ப்ரதீச்சசைநாம் பத்ரந்தே பாணிம் க்ருஹ்ணீஷ்வ பாணிநா" என்கிறபடியே "இவளைக் கைக்கொண்டருளவேணும்" என்று ஸமர்ப்பிக்க, தேவரீரைப்பாணிக்ரஹணம்பண்ணிக்கொண்டு போந்த தறிந்து.

(அரசுகளேக்கட்ட அருந்தவத்தோனிடைவிலங்க) இருபத்தொருபடிகால் துஷ்டக்ஷத்ரியரான ராஜாக்களாகிற களேயை நிரஸித்தவனாய், ஒருவரால் செய்யவொண்ணாத தபஸ்ஸையுடையனாயிருந்துள்ள பரசுராமன், திருவயோத்யைக்கு எழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே இடைவழியிலே "என்வில்வலி கண்டுபோ" என்று வந்துதகைய. "விலங்க" என்றது - விலக்கவென்றபடி. (செறிந்தவித்யாதி) அவன் கையினின்றும் வாங்கினதாயிருக்கச்செய்தேயும், வைஷ்ணவமான தநுஸ்ஸாகையாலே இத்தலேக்கநுரூபமாயிருக்கிற வில்லேக்கொண்டு அவனுடைய தபோபங்கத்தைப் பண்ணிவிட்

''அரசுகளாகிறகளேயைக்கட்ட-நிரஸித்தவனான அருந்தவத்தோன்-இடையிலே விலங்க'' என்று சப்தார்த்தத்தையும் தாத்பர்யத்தையு மருளுகிறார் (இருபத்தொருவித்யாதி), ''செறிந்த'' என்று-கிட்டினவென்றாய், அத்தாலேபெருமாள் திருக்கைக்குத் தகுதியானவென்று விவக்ஷித்து அத்தை ஹேதுமுகேந வருளுகிறார் (அவன் கையிலித்யாதி). ... ... (க)

(க) ஙீ-கரூ-கக. (உ) திருப்பல்லாண்டு,

மூ.—
அல்லியம்பூமலர்க்கோதா யடிபணிந்தேன் விண்ணப்பம்
சொல்லுகேன் கேட்டருளாய் துணைமலர்க்கண் மடமானே
எல்லியம்போ தினிதிருத்த லிருந்ததோ ரிடவகையில்
மல்லிகைமா மாலைகொண்டங் கார்த்ததுமோரடையாளம். (௨)

லாலே அவனுடையதபஸ்ஸைச்சிதைத்ததும். ஓரடையாளம். சோகம் நிவ்ருத்தமாமளவும் (க) "ஶாஸுவ:-மாசுச:" என்றுப்போலே ஶங்கைநிவ்ருத்தமாமளவும் அடையாளங்கள் சொல்லவேண்டி வருமிறே.

இத்தால், அஸாதாரண ஸந்நிதியில் ஸாதாரணஸ்வரூபாவேச சக்தி நில்லாதென்னுமிடம் தோன்ற ஆவேஶமுகத்தாலே அத்யுத்கடபாபத்தையும் - ஆவேச கார்யம் தலைக்கட்டினவாறே தானே விளைத்து, தபஶ்ஶக்தியையும் வாங்கி, இவனுக்கு வெளிச் சிறப்பையுண்டாக்கி, உபகாரஸ்ம்ருதியும் நடக்கும்படி பண்ணினனென்கிறது. இப்படி ஆசரித்துக் காட்டினலிறே அஸாதாரணத்துக்கும் ஸாதாரணஸ்வரூபா வேசத்துக்கும் வாசி தெரிவது. .... (க)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. (அல்லியித்யாதி). இதுவும் அத்யந்த ரஹஸ்யமாயிருப்பதொரு அடையாளம்.

ஸ்வா;—(அல்லியித்யாதி) அல்லி தோன்றும்படி சற்றேடது மோரடையாளம். "தவத்தைச் சிதைத்ததடையாளம்" என்னுதே "சிதைத்துமோரடையாளம்" என்கையாலே - இன்னமும் பலவடையாளங்களும் சொல்லுவதாக நினைத்துச்சொல்லுகிறனென்னுமிடந்தோற்றுகிறது. சங்காநிவ்ருத்தி பிறக்குமளவும் சொல்லவேணுமிறே. ... . (க)

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (அல்லியம்பூமலர்க்கோதாய்) அல்லிதோன்றும்படி விகஸிதமான அழகியபூவாலேகட்டப்பட்ட

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (அல்லியித்யாதி) "அல்லிமலர் அம்பூக்கோதாய்" என்றந்வயித்து, கோதை யென்று மயிர் முடியைச் சொல்லுமளவில் விஶ்லேஷது:க்கிதையான பிராட்டிக்கு புஷ்பாலங்க்ருத கேஶபாசம் சொல்லக்கூடாமையாலே, கோதை யென்றது - மாலையென்று விவக்ஷித்து அர்த்தமருளுகிறர் (அல்லி தோன்றுமித்யாதி). (அல்லி) சிறியவிதள். ஆனல்

(க) கீ-௧அ-௬௬.

மலர்ந்து அழகிய பூவாலே கட்டப்பட்ட மாலேபோலே ஸௌமநஸ்யம் தோன்றும்படி யிருக்கையாலே "கோதாய்" என்கிறன். (அடியித்யாதி) "என்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமாக தேவர் திருவடிகளிலே பணிந்து என் தலேபடைத்த ப்ரயோஜநம் பெற்றேன். வாய்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறும்படி ஒருவார்த்தை விண்ணப்பம் செய்கிறேன்" என்கிறவளவிலே திருவுள்ளம்ப்ரஸந்நமாய் புத்ரவத்கடாக்ஷித்ததாலே பவ்யமான மான்போலே யிருக்கிறவளே! அன்றிக்கே, ஒன்றுக்கொன்றொப்பாய், மடமான்போலும் கண்ணேயுடையவளென்னவுமாம்.

மாலேபோலே யிருக்கிறவளே! இத்தால் திருமேனியுடைய தநுதையையும், மார்த்தவத்தையும், துவட்சியையும் சொல்லுகிறது. (அடிபணிந்தேன் விண்ணப்பம்) "என்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமாக தேவரீர் திருவடிகளிலே வணங்கி, தலேபடைத்த ப்ரயோஜநம் பெற்றேன், இனி வாய்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறும்படிவிண்ணப்பம்செய்யத்தக்கதொன்றுண்டு" என்ன ; அதுகேட்கையிலுண்டான ஆதரந்தோற்றக் கடாக்ஷித்துக் கொண்டிருக்கிறபடியைக் கண்டு (துணேமலர்க்கண்மடமானே - சொல்லுகேன் கேட்டரு

இத்தசையில் மாலேபோலேயிருக்கிறவளென்று தான் சொல்லப்போமோவென்ன "தோன்றும்படி" என்று விசேஷிக்கையாலே தீரக்கழிய வலர்ந்த மாலேக்கு துவட்சியுண்டாமாகையாலே சொல்லலாமென்று, தாத்பர்யத்தையருளுகிருர் (இத்தாலித்யாதி). (தநுதையையும்)-கார்ஶ்யத்தையும். "துணேமலர்க்கண்மடமானே" என்று மேலே மீளஸம்போதிக்கையாலே கீழொரு வாக்ய ஸமாப்திதோன்ற வேண்டி "விண்ணபம்" என்றவநந்தரம் "செய்யத்தக்கதொன்றுண்டு" என்றத்த்யாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிருர்(என்னுடையவித்யாதி).(வாய்படைத்தப்ரயோஜநம்பெறும்படிவிண்ணப்பம்செய்யத்தக்கதொன்றுண்டு) என்றதுக்குக்கீழ்மேல்சொல்லுகிறவடையாளங்கள் போலன்றிக்கே பரமரஹஸ்யமானதாகையாலே இதில் சீர்மைதோற்றச் சொல்லுகிருனென்று கருத்து. கீழ்ப்பாட்டில் "நின்னடியேன்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (என்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமாக) என்றது. இத்தசையில் "துணேமலர்க்கண்மடமானே" என்று ஹர்ஷம் தோற்றவர்ணித்துச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன; அதுக்கு ஹேதுவைக்காட்டா நின்று கொண்டு அந்வயித்தருளுகிருர் (அதுகேட்கையிலித்யாதி). "துணேமலர்க்கண்" என்றதுக்கு

(எல்லியித்யாதி) நல்லராத்ரியில் போகயோக்யமானபோதிலே போக ப்ராவண்ய வர்த்தமாக விருக்கைக்குச் சமைந்த விடத்தில் ஒருபார்ஶ்வத்தில் நானிருத்தலாலே தானிருந்த அத்விதீயமானபடுக்கையிலே. (மல்லிகையித்யாதி) *தூராத்கந்தியான மல்லிகையாலே, தான் என்னை பந்திப்பது, நான் தன்னைப் பந்திப்பதாய், ஒருவர்க்கொருவர் ஊமத்தங்காயாம் படியிறே படுக்கை வாய்ப்புத்தானிருப்பது. தானும் நானும் அறியுமதொழிய இளையபெருமாளுமறியாத வடையாளம். "எங்கள் மாமனார் தண்ணீர்த்துரும்பறுத்துத்தரப் பெருமாளோடே சிறிதுகாலம் ஒரு படுக்கையிலிரு

ளாய்) என்கிறுன். என்பக்கல் வாத்ஸல்யந்தோன்ற என்னைக்கடாக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கையாலும் பவ்யதையாலும் இணைமலர் போலே யிருக்கிற கண்களையுடையளாய், மடப்பத்தையு முடைத்தான மான்போலே யிருக்கிறவளே! அந்த விண்ணப்பந்தன்னைச் சொல்லுகிறேன் கேட்டருளவேணுமென்கை,

மேல் - அது தன்னைச்சொல்லுகிறுன் (எல்லியித்யாதி) ராத்ரிகாலத்திலே பெருமாளும் தேவரீருமாய் ரஸோத்தரமானவிருப்பாக இருந்ததொருஸ்த்தலத்திலே. (மல்லிகையித்யாதி) ஶ்லாக்யமான மல்லிகைமாலையைக்கொண்டு பெருமாளைப் பந்தித்துவைத்ததும் ஓரடையாளம். பெருமாளுடையப்ரணயித்வபாரதந்த்ர்யப்ரயுக்தமானபோக(ஹொம)தசையில் நடப்பதொரு ரஸமாய்த்துஇது; ஆகையாலே, அல்லாத வடையாளங்கள் போலன்றிக்கே, அத்யந்தரஹஸ்யமாயிருப்ப தொன்றிறே இதுதான். (க) "ஸமா த்வாதஶ தத்ராஹம் ராகவஸ்ய நிவேஶநே। புஞ்ஜாநா மாநுஷாந் போகாந் ஸர்வகாமஸம்ருத்திநீ - ஸமாத்வாதஶதத்ராஹம் ராகவஸ்ய

முன் சொன்ன ஹேதுவையும், மடமான்போலிருக்கைக்கு ஹேதுவையுமருளிச் செய்துகொண்டு சப்தார்த்தமருளுகிறுர் (என்பக்கலித்யாதி).

"எல்லியம்போது"என்றதினர்த்தம் (ராத்ரிகாலத்திலே)என்றது. "இனிதிருத்தல்" என்றதினர்த்தம் (ரஸோத்தரமான விருப்பாக) என்றது. "மாமல்லிகைமாலை"என்றந்வயித்தர்த்தம் (ஶ்லாக்யமான வித்யாதி). "விண்ணப்பம் செய்யத்தக்கதொன்றுண்டு" என்று சீர்மை தோன்றச்சொன்னத்தை இங்கே விஸ்தரித்து உபபாதிக்கிறுர் (பெருமாளுடையவித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே)

(க)ரா-ஸு-௩௩-கள.

மூ.—

கலக்கியமாமனத்தனளாய்க் கைகேசிவரம்வேண்ட
மலக்கியமாமனத்தனனாய் மன்னவனும்மறாதொழியக்
குலக்குமரா காடுறையப் போவென்றுவிடைகொடுப்ப
இலக்குமணன்றன்னோடு மங்கேகியதோரடையாளம். (௩)

ந்து போந்தவளன்றோ நான்'' என்று ஒரு தசாவிசேஷத்திலே தாமே அருளிச்செய்தாரிறே. இது தன்னைத் தமிழர் சொன்ன ஒப்பணிதல்நேரென்னவுமாமிறே. .... (௨)

அவ;—மூன்றாம்பாட்டு. (கலக்கியவித்யாதி) ராஜ்யத்துக்கு அபிஷேகம் செய்வதாக உபக்ரமித்துத் திருக்காப்புநாணும் சாத்திக் குறைவற்ற காலத்திலே வந்ததொரு விக்நம் சொல்லுகிறது.

ஸ்வா;—(கலக்கியவித்யாதி) கைகேயியானவள் குப்ஜையாலே கலக்கப்பட்ட மநஸ்ஸையுடையளாய் ''எனக்குப் பண்டே தருவ

நிவேசநே - புஞ்ஜாநாமாநுஷாந்போகாந் ஸர்வகாமஸம்ருத்திநீ'' என்று இவள் தானும் பெருமாளுமறியுமித்தனையிறே. ... (௨)

வ்யா;—மூன்றாம்பாட்டு. (கலக்கியமாமனத்தனளாய்) குப்ஜையாலே கலக்கப்பட்ட பெரியமநஸ்ஸை யுடையளாய். முன்பு, புத்ரனை ஸ்ரீபரதாழ்வானிலுங் காட்டில் பெருமாள் பக்கல் ஸ்நேஹிநியாய், பர்த்தாவான சக்ரவர்த்தியினுடைய ப்ரியமேசெய்து போந்தவளாகையாலே ''பெரியமநஸ்ஸை யுடையவள்'' என்கிறது. இப்படியிருக்கிற மநஸ்ஸை, மந்தரம் கடலைக்கலக்கினாப்போலே காணும் - இந்தமந்தரை கலக்கினபடி. அதாவது - முற்பட இவள் சொன்னவையெல்லாம் அநிஷ்டமாய், ''இப்படி சொல்லலாகாது காண்'' என்று பெருமாள்பக்கல் தனக்குண்டான ஸ்நேஹத்தைச் சொல்லியும் பெருமாளுடைய குணங்களைச் சொல்லியு மிருந்தவளை

அரு;—மூன்றாம்பாட்டு. (கலக்கியவித்யாதி) மாமனத்தனளாயிருக்கிறவளை கலக்கியவென்று சொல்லக்கூடுமோ வென்ன; அதுக்கு ஹேதுபூர்வகமாக சப்தார்த்தமருளுகிறார் (குப்ஜையாலே யித்யாதி). கலக்கினபோது மாமனத்தனளென்னக் கூடுமோவென்ன வருளுகிறார் (முன்பித்யாதி). பரதாழ்வானிற் காட்டிலும் பெருமாளிடத்தில் ஸ்நேஹித்திருக்கும்படியான மஹாமநஸ்ஸை குப்ஜை கலக்கக்கூடுமோவென்ன, அத்தை த்ருஷ்டாந்த முகேந வருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).

தாகவுறுதியிட்டவரம் இப்போது தரவேணும்'' என்று அதுதன்னை "இன்னது, இன்னது'' என்று வ்யக்தமாக்கிச் சொல்ல, அவனி சையாதொழிய"அறுபதினாயிரம் ஸம்வத்ஸரம்ஸத்யப்ரதிஜ்ஞனாய்ப் போந்த நீ இன்று அஸத்யப்ரதிஜ்ஞனானாயோ'' என்றாப்போலே சிலவற்றைச் சொல்லி விமுகையானவளவேயன்றிக்கே, அபரிஹார் யமான கோபத்தாலேமலக்கப்பட்ட மநஸ்ஸையுடையனாய். *தர்ம

உத்தரோத்தரம் தான் சொல்லுகிற வசநங்களாலே பெருமாள் பக்கல் ஸ்நேஹத்தைக் குலைத்து,"அவரை அபிஷேகம்பண்ணவொண்ணாது, என் மகனை யபிஷேகம் பண்ணவேணும்'' என்று சொல்லும் படி யாக்கினாள் இவளேயிறே. (கைகேயிவரம்வேண்ட) இப்படி கலக்கப்பட்ட மநஸ்ஸையுடையளாய்க்கொண்டு, கைகேயியானவள் தனக்குமுன்பே தருவதாகச் சொல்லிக்கிடக்கிற வரமிரண்டையும் இப்போது தரவேணுமென்றும், "அதுதான் பதினாலுஸம்வத்ஸரம் பெருமாளைக் காட்டிலே போகவிடுகையும், ஸ்வபுத்ரனான பரதனை அபிஷேகம் பண்ணுகையும்'' என்றுசொல்லி அபேக்ஷிக்க.

(மலக்கியவித்யாதி) அதுக்குஅவன்இசையாமையாலே, "அறு பதினாயிரமாண்டு ஸத்யப்ரதிஜ்ஞனாய்ப் போந்தநீ, இப்போது அஸத்யப்ரதிஜ்ஞனானாயோ'' என்றும், "நீ இது செய்யாயாகில் நான் என் ப்ராணனை விடுவேன்'' என்றும் ! அதிகுபிதையாய்க் கொண்டு இவள் சொன்ன சொலவுகளாலே மலக்கப்பட்ட மஹா மநஸ்ஸை யுடையனாய்க்கொண்டு, ராஜாவானவனும் மறுக்கமாட்டாதொழிய. "மாமனத்தனனாய்'' என்றது - அறுபதினாயிரமாண்டு வஸிஷ்டாதிகளை ஸேவித்து தர்மாதர்மங்களெல்லாமறிந்து, ராஜ்யத்தில் ஒருவர் ஒருபழுதும் செய்யாதபடி நோக்கிக் கொண்டு போந்தவனாகையாலே, ஒருவரால் கலக்கவொண்ணாத படியான மநஸ்ஸில் இடமுடையவனென்றபடி. இப்படியிருக்கிற மநஸ்ஸையும் தன்னுடைய உக்தி சேஷ்டிதங்களாலே "என் செய்வோம்'' என்று தெகுடாடும்படிபண்ணினாளாய்த்து கைகேயி. மந்தரைதன் மநஸ்ஸைக் கலக்கினாப்போலேயாய்த்து-இவள் அவன் மநஸ்ஸைக் கலக்கினபடி. இப்படியான மநஸ்ஸையுடையனாய், இவள் சொன்னதுக்கு மறுத்து ஒன்றும் சொல்லமாட்டாதிருக்க,

(தெகுடாடும்படி) சஞ்சலமாம்படி.

ஸம்மூடசேதாவானல்(க) "யச்ச்ரேயஸ்யாந்நிஸ்சிதம்ப்ரூஹி" என்னவு மொருவரின்றிக்கேந்யாய நிஷ்ட்ரேத்தைந்யாயமாகநினைத்துமலங்கி அந்தமலக்கத்திலேபெரியவிசாரத்தையுடையனாய், நெடுங்காலம் தர்மதாரதம்யமும் அதர்மதாரதம்யமும் தர்மாதர்ம தாரதம்யமுமெல்லா மாராய்ந்து போந்து, போந்த நெஞ்சில் பரப்பெல்லாம் கலக்கத்துக்குடலாய் இவள் வார்த்தையும் மறுக்கமாட்டாதிருப்பதே.

பிள்ளாய்! ஶாஸ்த்ரமுகத்தாலும் ஆசார்யவசநத்தாலும் பரஸம்ருத்த்யேக ப்ரயோஜநமான தெளிவு பிறந்தவர்கள், நித்ய ஸம்ஸாரிகளாய்த் தெளிவிக்க வரிதானவர்களையும் தங்களோட்டை தர்ஶநஸ்பர்ஶந ஸம்பாஷண ஸஹவாஸாதிகளாலே மிகவும் தெளிவிக்கிறப்போலே, ப்ரத்யக்ஷமான பரஸம்ருத்த்யஸஹப்ரயோஜநராய், ஐம்புலன்கருதும் கருத்துளே பிறரைக்கேழ்வி கொள்ளாமே திருத்திக்கொண்டவர்கள் - தாங்கள் கலங்குகிறவளவே யன்றிக்கே தங்களுடைய தர்ஶநஸ்பர்ஶநஸம்பாஷணாதிகளாலே கலங்காதவர்களையும் கலக்கவல்லராய், கலங்கினவர்கள் அநுதாபபூர்வகமாகத் தெளிந்தார்களாகிலும் கலக்கினவர்கள் ஶரீராவஸாநத்தளவும் தெளியமாட்டார்களென்று தோன்றாநின்றதிறே.

(குலமித்யாதி). மறுக்கமாட்டாமையாலே ராஜாவானவன் சோகித்துக்கிடக்க, அவ்வளவிலே ரகுகுலதிலகரான பெருமாள் காலம் தாழ்த்ததென்று அந்தஃபுரக்கட்டிலேபுகுந்து "ஐயரெங்கே"

(குலக்குமரா காடுறையப்போ வென்று விடைகொடுப்ப) மறுக்கமாட்டாமையாலே ராஜாவானவன் சோகித்துக் கிடக்கச் செய்தே, பெருமாளையழைத்துக்கொண்டுவாவென்று ஸுமந்த்ரனைப் பார்த்துச் சொல்லுவதாகநினைத்து, ஶோகவேகத்தாலே அதுதானும் மாட்டாதொழிய, இவள் அருகேயிருந்து, " ராஜாராத்ரியெல்லாம் உத்ஸவபராக்காலே நித்ரையற்றிருக்கையாலேஶ்ராந்தராய், சற்று உறங்குகிறார்; நீ கடுகப்போய் பெருமாளையழைத்துக்கொண்டுவா " என்று போகவிடுகையாலே, அவன் போய் பெருமாளை யெழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு வந்தவளவில், பிதாவானவன்

(சற்றுறங்குகிறார்) அல்பநித்ரை பண்ணுகிறார்.

(க) கீ-௨-எ.

என்ன, "உம்மை வநவாஸ ப்ராப்தராம்படி சொல்லமாட்டாமை யாலே, எனக்கு முன்னே வரப்ரதாநம் செய்தவர் அது எனக்குப் பலிக்கிறகாலத்திலே சோகித்துக்கிடக்கிறார்" என்ன, "எனக்கவர் வேணுமோ? நீரருளிச்செய்ததே போராதோ? ஐயரை எழுப்பிக் கண்டுபோகலாமோ" என்ன, "அவரை நானெழுப்பி ஸோகம் தீர்த்துக் கொள்ளுகிறேன், நீர் இக்குலத்தை நோக்க ப்ராப்தருமாய், எங்களுக்குப்பிள்ளை யென்றிருந்தீராகில் எங்கள் வசநபரிபாலநம் செய்யவேணுங்காணும், அவர் விடைதந்தார், நான் போவென்கிறேன்" என்று நினைத்து வநவாஸ ப்ராப்தியில் ஸீக்க்ரமாகப் போகையிலே ஒருப்படரென்ன,

(இலக்குமணனித்யாதி) (௧) "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:-லக்ஷ்மணோலக்ஷ்மிவர்த்தந:" (௨) "நவாஹம்-நசாஹம்" (௩) "ஸுஹம்ஸவ—ம்

சோகித்துக் கிடக்கிறபடியைக் கண்டு, "இதுக்கடியென்" என்று க்லேசப்பட்டுக் கேட்டவாறே "முன்பே எனக்கு இரண்டுவரம் தந்திருப்பர்; அதிரண்டும் எனக்கு இப்போது தரவேணும்; அதாவது 'பதினாலுஸம்வத்ஸரம் உம்மைக்காட்டிலே போகவிடவேணும்; பரதனை அபிஷேகம் செய்யவேணும்' என்று நான் சொன்னேன்; * ஸத்யதர்மபராயணனாகையாலே மறுக்கமாட்டாமல் அநுமதி செய்து, உம்மைக் காட்டிலே போகவிடுவதாக அழைத்துவிட்டார்; உம்மைக்கண்டவாறே வாய்திறந்து சொல்லமாட்டாமல் கிடக்கிறார் காணும்" என்ன; "என்னை நியமிக்கும் போதைக்கும் இப்படி க்லேசிக்கவேணுமோ? யாதொன்று திருவுள்ளமானபடி செய்யேனோ நான்" என்ன; "ஆனால், அவர்க்காக நான் சொல்லுகிறேன் இக்குலம் விளங்கவந்து பிறந்த குமாரரான நீர், உங்கள் ஐயரை ஸத்யப்ரதிஜ்ஞராக்கவேண்டியிருந்தீராகில், அவருடைய வசநபரிபாலகராய்க் கொண்டு வநவாஸம் பண்ணும்படியாகப்போம்" என்று போக்கிலே ஒருப்படுத்த.

(இலக்குமணன் றன்னோடுமங்கேகிய தோரடையாளம்) (௪) "ஏவமுக்தஸ்து ஹாஸாஸ ஸௌமித்ரிர்ப்ராத்ருநந்தந:। ஸ ஸஜ்ஜஸ்யாந்த்ராயெஷ்ட்ருஸுவீரோ ஸஜ்ஜ:- ப்ராகேவது மஹா

---

(௧) ரா-பா-௧௮-௨௭. (௨) ரா-அ-௫௩-௩௧. (௩) ரா-அ-௩௧-௨௫. (௪) ரா-அ-

மூ.—

வாரணிந்தமுலைமடவாய் வைதேவீ விண்ணப்பம்
தேரணிந்தவயோத்தியர்கோன் பெருந்தேவீ கேட்டருளாய்
கூரணிந்தவேல்வலவன் குகனோடுங் கங்கைதன்னில்
சீரணிந்ததோழமை கொண்டதுமோ ரடையாளம். (௪)

கரிஷ்யாதி - அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்று முன்வழிப்பட்ட இளையபெருமாளோடே யெழுந்தருளினதே (ஓரடையாளம்) லோகப்ரஸித்தமான வடையாளம். ஏகுதல்-போகை. (௩)

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (வாரித்யாதி) (க)"செங்கச்சுக்கொண்டு கண்ணுடையார்த்துச் சிறுமானிடவரைக் காணில் நாணும் கொங்கைத்தலம்" என்னுமாபோலே இப்போதும் கச்சுக்குள்ளே கிடக்கிற வொடுக்கத்தோடே கிடக்கையாலே "வாரணிந்த முலை மட

பாகஸ் ஸௌமித்ரிர் மித்ரநந்தந: - பூர்வஜஸ்யாநுயாத்ரார்த்தே த்ருமசீரைரலங்க்ருத:" என்கிறபடியே, தாம் புறப்படுவதுக்கு முன்னே, கூடப்போவதாக மரவுரிசாத்தி ஒருப்பட்டு நிற்கிற இளையபெருமாளோடே கூடகாடேற வெழுந்தருளினது ஓரடையாளம். ஏகுதல் - போகை. ... . (௩)

வ்யா;—நான்காம்பாட்டு. (வாரணிந்தமுலைமடவாய்) கச்சணிந்த முலைகளையும் மடப்பத்தையுமுடையவளே! ராஜாக்களுக்கு போக்யமான வஸ்துக்கள்கொண்டு திரிவார், பிறர் கண்படாதபடி கட்டி முத்ரையிட்டுக்கொண்டு திரியுமாபோலே, "பெருமாளுக்கு போக்யமானவிவை பிறர்கண்படவொண்ணாது" என்னுமத்தாலேயாய்த்து - இவள் கச்சிட்டுக்கட்டி மறைத்துக்கொண்டிருப்பது. "இப்படி இருந்த முலைகள் இப்போது வெறும்புறத்திலே இருப்பதே!" என்று க்லேசித்துச் சொல்லுகிறானதல்; அன்றிக்கே, கச்சா

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (வாரணிந்தவித்யாதி) பெருமாளைப்பிரிந்து நோவுபட்டு எல்லாத்தையும் விட்டிருக்குங்காலத்திலே வாரணிந்திருக்குமோ வென்ன; இதுக்கு இரண்டுவகையாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ராஜாக்களுக்கித்யாதி). "பிறர்கண்பட வொண்ணாது" என்றும், "மறைக்கத்தக்கவை இப்போது இப்படியிருக்கிறதே ?" என்றும், "பெருமையால் அடக்கியாளத்தக்கவைக்ருஶமா யிருக்கிறதே" யென்றும், க்லேசிக்கிறானென்று தாத்பர்யம். (த

வாய்'' என்கிறான். (வைதேவீ விண்ணப்பம்) விதேஹராஜன் பெண் பிள்ளையாகையாலேயிறே, இவ்விருப்பிருக்கலாய்த்து. இப்பிறப்பு டையார் தேஹத்தை ஒன்றாக விரும்புவர்களோ?

(தேரணிந்தவயோத்தியர்கோன் பெருந்தேவீகேட்டருளாய்) பத்துத் திக்கிலும் தடையற ஊர்ந்ததேரிறே இவ்வூர்க்கலங்காரம், ஶத்ருஶங்காபரிஹாரமான தேர்களும், யாகாதிகளுக்குச் சமைந்த தேர்களும், பிள்ளைகள் விளையாடும் தேர்களுமலங்காரமானதிரு வயோத்யைக்கு நிர்வாஹகரான பெருமாளுக்கு (க) ''த்ருஶீ

லே அடக்கி ஆளவேண்டும்படி பரிணதமாய்த் தசைந்திருக்கு மவை, இப்போது(உ)''உபவாஸக்ருஶாம்-உபவாஸக்ருஶாம்'' என் கிறபடியே திருமேனியிளைக்கையாலே சோஷித்திருக்கிறபடியைப் பற்றச் சொல்லுகிறாளுதல். ''மடவாய்'' என்றது - ஸ்த்ரீத்வத்தால் வந்த ஒடுக்கமன்றிக்கே, பிரிவாற்றாமையால் வந்த துவட்சியைப் பற்றச் சொல்லுகிறாளுதல்; அன்றிக்கே, மடப்பமாவது - பற்றிற் றுவிடாமையாய், அநவரதம் பெருமாளளவிலே திருவுள்ளமாய், மற்றொன்றறியா திருக்கிறபடியைப் பற்றச் சொல்லுகிறாளுதல். (வைதேவீ) விதேஹபுத்ரியானவளே! இப்படி தேஹத்தை யுபே க்ஷித்திருக்கலாய்த்து இக்குடியில் பிறப்பிறே யென்கை.

(தேரணிந்தவயோத்தியர்கோன் பெருந்தேவீ) தேர்களாலே அலங்க்ருதமான திருவயோத்யை யிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான பெருமாளுடைய பெருமைக்குத் தகுதியான தேவீ. (க) ''த்ரு ஶீலவயோவ்ருத்தாம் த்ருல்யாபிஜநலக்ஷணாம் । ராகவோர்ஹதி வைதேஹீம் தம்சேயமஸிதேக்ஷணா-துல்யசீலவயோவ்ருத்தாம்

சைந்து) பெருத்து. ''வாரணிந்தமுலை மடவாய்'' என்று ஸம்போதித்திருக்க வும் ''வைதேவீ'' என்று ஸம்போதித்ததுக்கு ப்ரயோஜநமருளுகிறார் (இப்படி யித்யாதி).

ராமன்பெருந்தேவியென்றுதல்,''தேரணிந்தவயோத்தியர் கோன்தேவீ'' என்றுதல் அருளிச்செய்யாதே, இருவரை விசேஷித்தது அந்யோந்யாநுரூப் யம்தோற்றுகைக்காகவென்கிறார் (தேர்களாலேயித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). இவ்விடத்தில் ''தேரணிந்த வயோத்தியர்கோன்'' என்று ப்ரகரணத் பெரு மாளைச் சொல்லுகையாலே அயோத்யாதிபத்யத்தால் வந்த பெருமையும்

(க) ரா-ஸு-௧௬-௫. (உ) ரா-ஸு-௧௮.

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ௩-ப, ௧௦-தி, ௪-பா, வாரணிந்த. ௮௨௭

வயொவ்ருத்தாழ் - துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம்" என்கிறவளவேயன்றிக்கே "தஜெயமஸிதெக்ஷணா - தஞ்சேயமஸிதேக்ஷணா" என்னும்படி சிறுத்தேவியல்லாத பெருந்தேவி, விண்ணப்பம் கேட்டருளாய்.

(கூரித்யாதி) மிக்க கூர்மையையுடைய வேல்வலவன். ஸ்ரீ குஹப்பெருமாள் வேல்வாங்கினுரென்ருல் ஶத்ருபக்ஷம் மண்ணுண்ணும்படியிறே இவருடைய ஶௌர்யமும் வேல் கூர்மையுமிருப்பது. இப்படிக்கொத்தவரோடே ஶ்ருங்கி பேரபுரமான படைவீட்டிலே

துல்யாபிஜநலக்ஷணும் - ராகவோர்ஹதிவைதேஹீம் தஞ்சேயமஸிதேக்ஷணா" என்னக்கடவதிறே. அல்லது ஒரு சிறுத்தேவியுண்டாய், பெருந்தேவியென்கிறதன்றே; பெருமாள் ஏகதாரவ்ரதராகையாலே. (விண்ணப்பம் கேட்டருளாய்) நான் விண்ணப்பஞ் செய்கிற வித்தைக் கேட்டருளவேணும்.

(கூரணிந்தவேல்வலவன்) மிகக்கூர்மையையுடைய வேல்தொழிலில் வல்லவன். ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள்வேல்வாங்கினுரென்ருல் சத்ருபக்ஷம் மண்ணுண்ணும்படியாய்த்து இவருடைய சௌர்யமிருப்பது. (குகனேடுமித்யாதி). இப்படிவேலுங்கையுமாய்த்திரியுமதொழிய, (௧)"ஏழை ஏதலன்" இத்யாதிப்படியே-அபிஜநவித்யா வ்ருத்

ஸௌந்தர்யாதிசயத்தால்வந்த பெருமையுமெல்லாம் தோன்றுகையால் "துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம்" என்றதினர்த்தம் இங்குச் சொல்லிற்றுயிற்றென்று கருத்து. வசநத்திலும், "ராவவ:-ராகவ:" என்கையாலே (௨) 'ஐக்ஷ்வாகூணாமியம் பூமி: - இக்ஷ்வாகூணுமியம்பூமி:" என்கிறபடியே அயோத்யாதி பத்யத்தால் வந்த பெருமை தோற்று மென்றும் கண்டுகொள்வது. இவ்வர்த்தத்திலே தாத்பர்யம் சொன்னதுக்கு நியாமகம் (அல்லதித்யாதி).

"அணிந்த" என்றது-ப்ராபித்தவென்றுய், வேலானபோதே கூர்மை அர்த்த ஸித்தமாயிருக்கவும், விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளுகிறுர் (மிக்கவித்யாதி). "சீரணிந்த" என்று ஸௌஶீல்யம் தோன்றுகையாலே ததநுகுணமாக ப்ரமாண பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறுர் (இப்படியித்யாதி), ஏழை-அஜ்ஞன். ஏதலன்-சத்ரு, அதாவது-அநுகூலவ்ருத்தியில்லாதவன். கீழ் மகன்-நிக்ருஷ்டஜந்மா, இம்மூன்றுலும் அபிஜநாதிகளொன்றுமில்லை யென்றதாய்த்து. மாழைமான்-முக்த்த (ஶ) மான மானுடைய, மட-ம்ருதுவான, நோக்

(௧) தி-மொ-ரு-அ-௧. (௨) ரா-கி-௧அ-ரு.

மூ.—மானமருமென்னோக்கி வைதேவீவிண்ணப்பம்
கானமருங்கல்லதர்போய்க் காடுறைந்தகாலத்துத்
தேனமரும்பொழிற்சாரல் சித்திரகூடத்திருப்பப்
பால்மொழியாய் பரதனம்பிபணிந்ததுமோ ரடையாளம்.

இவரோடே கூடவேணுமென்றே ப்ரார்த்தித்துச் சென்று; திருவயோத்யையில் பிறந்தஸ்ரமம் ஆறும்படி சென்று. (க) "ஸஹ நஸஹிதோராமோலக்ஷ்மணேந ஸஸீதயா - குஹேந ஸஹிதோ ராமோ லக்ஷ்மணேநசஸீதயா" என்னும்படி சென்று. "உன் தோழியென்தோழி உம்பியெம்பி" என்று ஸீதாலக்ஷ்மண ஸம்பந்தமும் அவரோடே யாக்கின பின்பிறே தம்மோடுண்டாக்கிக்கொண்டது, அதுக்கடி அவருடைய நிலையில் தவறுமையிறே. இப்படி செய்ய வேண்டினதுக்கடி அவ்வூரில் பிறப்பும்வாஸமுமிறே, நாய்ச்சியாரையும் ப்ராதாக்களையும் இங்ஙனே திருவுள்ளம்பற்றினால் மற்றுள்ளவர்களைச்சொல்லவேண்டாவிறே அவ்வூரில். இப்படி திருவுள்ளம் பற்றுகை அவர்க்குச் சேராதாகிலும் நம்மாசார்யர்கள் திருவுள்ளம்பற்றியிருப்பது இப்படியிறே. (சீரணிந்த தோழமை கொண்டதும்) நானுகந்துகந்த தோழன் நீ யென்னுமதொழிய "தம்மையுகப்பாரைத்தா முகப்பர்" என்னவொண்ணாதே? ஆகையிறே "சீரணிந்ததோழமை" என்றது. சீர்-கல்யாண குணங்கள். ... (ச)

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (மானமருமித்யாதி), தன்மையிலே அமர்ந்த நோக்கையுடைத்தான மான்போலே யிருக்கிறவளே!

தங்களொன்றுமில்லாத ஸ்ரீகுஹப் பெருமாளோடே கங்காதீரமான ஶ்ருங்கிபேரபுரத்திலே (க) "மாழைமான் மடநோக்கி உன் தோழி உம்பி எம்பி-உகந்த தோழன் நீயெனக்கு" என்றருளிச் செய்தபடியே குணத்தோடேகூடின தோழமைகொண்டதும் ஓரடையாளம்.

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (மானமருமித்யாதி) மானோடொத்

கைப்போலே யிருக்கும் நோக்கையுடைய பிராட்டி உன் தோழி; உம்பி-உம்முடைய தம்பியான விளையபெருமாள், எம்பி-என் தம்பி. இளையபெருமாளை அவர் தம்பியென்று ஸித்தவத்கரிக்கிறது, இளையபெருமாள் கருத்தாலே. ஆகையாலே இப்போ என் தம்பி யென்றருளிச்செய்கிறாரென்று கருத்து. (ச)

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (மானமருமித்யாதி) (மானோடு) என்றது

(க) ரா-பா-க-உ௩.   (உ) தி-மொ-ரு-அ-க.

இக்கண்ணுக்கிலக்காமவர் இலக்கானல் மான்பார்வை உபமாநத்தால் வந்த மிகையமரும்படியென்னுதல், மானைவிட்டு இங்கே அமரும்படியிறே கண்ணழகு தானென்னுதல். வைதேஹியை வைதேவி என்கிறது - தேஹஸம்பந்தமான த்யோதமாநாதி குணங்களைப்பற்ற. (கானித்யாதி) அமரும் கல்கானதர்போய் - பொருந்தின கல்காட்டுவழிபோய் வநவாஸம் செய்கிறகாலத்திலே.

திருந்துள்ள ம்ருதுவான நோக்கை யுடையளாய், விதேஹ ராஜாவினுடை புத்ரியானவளே! இத்தால் (௧) "வி்ரியம்ஜநமவஸ்ய ந்தீம் வஸ்யந்தீம்ராக்ஷஸீகணம்। ஸ்வகணேந ம்ருகீம் ஹீநாம்ஸ்வகணைராவ்ருதாமிவ - ப்ரியஞ்ஜநமபஸ்யந்தீம் பஸ்யந்தீம்ராக்ஷஸீகணம் - ஸ்வகணேநம்ருகீம் ஹீநாம்ஸ்வகணைராவ்ருதாமிவ"என்கிறபடியே - தன்னினத்தைப்பிரிந்து அநேகம் நாய்களினுடைய திரள்களாலே வளைக்கப்பட்டு நடுவேநின்று மலங்கமலங்க விழிப்பதொரு மான்பேடைபோலே, அநுகூலஜநத்தின் முகத்திலே விழிக்கப்பெறுமல் ப்ரதிகூலமான ராக்ஷஸிகணத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற விருப்பையும், அவர்களுடைய தர்ஜநபர்த்ஸநங்களாலே உளைந்து வேண்யுத்க்ரதநோத்யுக்தையாம்படி தேஹத்தை யுபேக்ஷித்தபடியையும் சொல்லுகிறது. (விண்ணப்பம்) அடியேன் விண்ணப்பம் செய்கிறவார்த்தையைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளவேணும். (கானமருமித்யாதி) காடுசெறிந்திருப்பதாய் * கல்நிரைந்துகிடப்பதான

மான் நோக்கோடென்றபடி. "அமரும்" என்றதின் பலிதார்த்தம் (ஒத்திருந்துள்ள)என்றது. "மானமருமென்னேக்கி"என்றுதல், "வைதேவி"என்றுதல் சொல்லவமைந்திருக்க, இரண்டையுமருளிச் செய்ததுக்கு ப்ரகரணநுகுணமாகத் தாத்பர்யமருளுகிறர் (இத்தாலித்யாதி). (இத்தால்)என்றுதொடங்கி, (பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற விருப்பையும்) என்னுமளவும், மானமரு மென்னேக்கி என்றதின்பலிதார்த்தம். (தேஹத்தைஉபேக்ஷித்தபடியையும்)என்னுமளவும், வைதேவி யென்றதின் பலிதார்த்தம். கீழ்ப்பாட்டில் "கேட்டருளாய்" என்றத்தை இங்கு மநுஷங்கித்து ஸப்தார்த்தம் (அடியேனித்யாதி). "அமரும்" என்றது - சேர்ந்திருக்கையாய், அத்தால் பலிதம் (செறிந்து) என்றது. இத்தால் நிபிடமென்றபடி, "கல்லதர்" என்று கல்லை நிரூபகமாகச் சொல்லுகையால் அத்தையருளிச் செய்கிறர் (கல்நிரைந்து கிடப்பதான) என்று. அதரென்றதினர்த்தம் (வழியிலே) என்றது.

---

(௧) ரா-ஸு-௧ரு-௨௪.

(தேனித்யாதி) வண்டுகள் மாறாத பொழிலை யுடைத்தான திருச்சித்ரகூட பர்வதத்திலே ஏகாந்த போக மநுபவிக்கிற காலத்திலே. (பால் மொழியாய்) பால்போலும் ரஸாவஹமான வார்த்தையையுடையவளே! (பரதநம்பி பணிந்ததுமோ ரடையாளம்) மீண்டெழுந்தருள வேணுமென்று பாரதந்த்ர்யத்தால் பூர்ணனான ஸ்ரீபரதாழ்வான் வந்து ப்ரபத்தி செய்ததுமோரடையாளம். (ரு)

வழியிலே திருவடிகளின் மார்த்தவம் பாராதேபோய் வநவாஸம் பண்ணின காலத்திலே.

(தேனமருமித்யாதி) வண்டுகள் மாறாமல் பொருந்திக்கிடக்கிற பொழில்களோடுசேர்ந்த பர்யந்தத்தையுடைய சித்ரகூட பர்வதத்திலே (உ) "உடஜராஜாஸீநம் ஜடாமண்டலதாரிணம் । க்ருஷ்ணாஜிநதரம் தந்துசீரவல்கலவாஸஸம் - உடஜேராமமாஸீநம் ஜடாமண்டலதாரிணம் - க்ருஷ்ணாஜிநதரம் தந்துசீரவல்கலவாஸஸம்" என்கிறபடியே இளையபெருமாள் சமைத்த ஸ்ரீபர்ணசாலையிலே யெழுந்தருளியிராநிற்க. (பால்மொழியாய்) பால்போலே ரஸாவஹமான மொழியையுடையவளே! இதுக்குமுன்பு இவள்சொன்ன வார்த்தைகளில் ரஸ்யதையாலும் இது கேட்கையிலுண்டான ஆதரத்தாலும் சொல்லுகிறான். (பரதனம்பி பணிந்தது மோரடையாளம்) பாரதந்த்ர்யத்தால் பூர்ணனான ஸ்ரீபரதாழ்வான்வந்து "மீண்டு எழுந்தருளவேணும்" என்று ப்ரபத்திபண்ணினது மோரடையாளம். ... . (ரு)

சாரல் - சார்வென்று விவக்ஷித்து அர்த்தமருளுகிறார் (பர்யந்தத்தையுடைய) என்று, சித்திரகூடத்துப்பரதனம்பிபணிந்தென்ன வமைந்திருக்கவும், இருப்பவென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (உடஜேயித்யாதி). நம்பியான பரதனென்றந்வயித்து ஸப்தார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பாரதந்த்ர்யேத்யாதி) ... ... (ரு)

அரு;—ஆறாம்பாட்டு. (சித்திரகூடமித்யாதி) சிறுகாக்கை முலை தீண்டினமாத்ரத்தாலே ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் ப்ரயோகிக்கவேணுமோ வென்ன, அது

(க) ஸா-அ-கக-உரு.

மூ,—சித்திரகூடத்திருப்பச் சிறுகாக்கை முலைதீண்ட
அத்திரமேகொண்டெறிய வனைத்துலகுந் திரிந்தோடி
வித்தகனே யிராமாவோ நின்னபய மென்றழைப்ப
அத்திரமே யதின்கண்ணை யறுத்ததுமோ ரடையாளம். (௬)

ஸ்வா.—ஆறும்பாட்டு. (சித்திரகூடமித்யாதி). அந்த சித்திரகூடந்தன்னிலே பெருமாள் மடியிலே கண்வளரா நிற்கச் செய்தே இந்த்ரன் மகனான ஜயந்தன் தமோகுண ப்ராசுர்யத்தாலே அறிவால் சுருங்கி சுருக்கமுணரும்படி பேரளவில்லாதகாக வேஷத்தை ஆஸ்த்தாநம்செய்து திருமுலைத்தடத்திலே நலியப்புக, பெருமாளும் இவ்வளவிலே உணர்ந்து இவனைச்செருக்குவாட்டுகைக்காகவும், மாதா பிதாக்கள் தேவர்கள் ருஷிகள் மற்றும் ஆந்ருஶம்

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (சித்திரகூடத்திருப்ப) சோலைகளும் ஆறுகளும்ஶிலாதலங்களுமாய்க்கொண்டுபோகஸ்த்தாநமாயிருக்கும்சித்ரகூட பர்வதப்ரதேசத்திலே, (௧) “தஸ்யோபவநஷண்டேஷு நாநாபக்ஷிஸமாகுலேஷு । விஹ்ருத்யஸலிலக்லிந்நாதவாங்கேஸமுபாவிஶம் - தஸ்யோபவநஷண்டேஷு நாநாபுஷ்பஸுகந்திஷு - விஹ்ருத்யஸலில க்லிந்நாதவாங்கே ஸமுபாவிசம்” என்கிறபடியே பெருமாளும் தேவரீருமாய்க்கொண்டு ஏகாந்தரஸமநுபவித்து ஒருவர்க்கொருவர் மாறி மாறி மடியிலே கண்வளர்ந்து ரஸோத்தரராயிரா நிற்கச்செய்தே. (சிறுகாக்கை முலைதீண்ட) இந்த்ரன்மகனான ஜயந்தன் தமோகுணப்ரசுரனாகையாலே ப்ராப்தாப்ராப்த விவேகஶூந்யனாய் தேவவேஷத்தைமறைத்து க்ஷுத்ரமான காகவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்துக்கொண்டுவந்து, பெருமாள், மடியிலே கண்வளர்ந்தருளாநிற்கச்செய்தே (௨) “வாயஸஸ்ஸஹஸாகம்ய விததாரஸ்தநாந்தரே - வாயஸஸ்ஸஹஸாகம்ய விததாரஸ்தநாந்தரே” என்கிறபடியே ஜநநியென்றறியாதே தேவரீர் திருமுலைத்தடத்திலே நலிய.

(அத்திரமேகொண்டெறிய) அவ்வளவிலே பெருமாளுணர்ந்தருளி, (௩) “ஸ தர்ப்பம் ஸம்ஸ்தராத்க்ருஹ்ய ப்ராஹ்மேணாஸ்த்ரேண யோஜயத்”

தமோகுணப்ரசுரமானஜயந்தனென்றருளுகிறார் (இந்த்ரணித்யாதி). சிறுவென்றதினர்த்தத்தை ஸஹேதுகமாகவருளுகிறார் (தமோகுணேத்யாதி).

(௧) ரா-ஸு-௩௮-௧௩. (௨) ரா-ஸு-௩௮-௨௨. (௩) ரா-ஸு-௩௮-௨௬.

ஸ்யம் நோக்கி மூன்றுலோகத்தில் ப்ரஸித்தராயும் அப்ரஸித்தராயுமுள்ளவர்களுடையவளவறிகைக்காகவும்(க)[ஸவிஸ்ருஷ்டஃ - ஸபித்ராசபரித்யக்தஃ] பிதாவும் கைவிட்டானென்கையாலே ருசிதேவியும் மஞ்சள் கீறிப்புறப்பட்டு "பிதாகைக்கொள்ளிலும் ராமாபராதியை நான் கைக்கொள்ளேன்" என்றுளென்றுமிடம் தோற்றுகிறது. [ஸமெஸ்து - ஸாசரைஸ்ச] "மாதாபிதாக்கள் சிக்ஷாரூபத்தாலே கைவிட்டார்களாகில் அவர்கள் கோபம் தீர்ந்தவாறே காட்டிக் கொடுக்கிறோமென்பார்களோ? நாமாண்டபரிகரமன்றோ" என்று அங்கே ஒதுங்கப்பார்த்தான். அவர்கள் கைக்கொள்ளோம் என்றார்கள். [ஸமஹர்ஷிபிஃ - ஸமஹர்ஷிபிஃ] ப்ரஹ்மபாவனையிலே ஊன்றினவர்களாகையாலே செல்ல; அவர்

கஃக்ரீடதிஸரோஷேண பஞ்சவக்த்ரேணபோகிநா" என்றுஅதிக்ருத்தராய், (உ) "ஸதர்ப்பம் ஸம்ஸ்தராத் க்ருஹ்ய ப்ராஹ்மேணாஸ்த்ரேண யோஜயத் । ஸதீப்த இவகாலாக்நிஃ ஜஜ்வாலாபிமுகோத்விஜம் । ஸதம்ப்ரதீப்தம் சிக்ஷேப தர்ப்பந்தம் வாயஸம்ப்ரதி - ஸதர்ப்பம் ஸம்ஸ்தராத்க்ருஹ்ய ப்ராஹ்மேணாஸ்த்ரேண யோஜயத் - ஸதீப்த இவகாலாக்நிஃ ஜஜ்வாலாபிமுகோத்விஜம் । ஸதம்ப்ரதீப்தம்சிக்ஷேப தர்ப்பந்தம் வாயஸம்ப்ரதி" என்கிறபடியே ஒருதர்ப்பத்தையெடுத்து, அதில் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தை யோஜித்து, அத்தை அந்தக் காகத்தின்மேலே செலுத்திவிட. (அனைத்துலகுமித்யாதி). அந்த அஸ்த்ரம் மந்தகதியாகவிடுகையாலே பின் தொடர்ந்துசெல்ல, அத்தைத்தப்பவழிதேடி, (க)"ஸவிஸ்ருஷ்டஃ பித்ராசஸமஹர்ஷிபிஃ । த்ரீந்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்ய - ஸபித்ராசபரித்யக்தஸ்ஸாசரைஸ்சஸமஹர்ஷிபிஃ। த்ரீந்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்ய" என்கிறபடியேமுந்துறபித்ருக்ருஹத்திலே சென்றவளவில் பிதாவாலும் மாதாவாலும் கைவிடப்பட்டு, பந்துக்களானவர்கள்தான் கைக்கொள்ளுவார்களோவென்று தேவர்கள்பக்கலிலே சென்றவளவில் அவர்களாலும்பரித்யக்தனாய், ஆந்ருஸம்ஸ்ய ப்ரதாநரானருஷிகள்தான் கைக்

ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் ப்ரயோகித்தவுடனே அவனைப்பிடிக்கவேண்டியிருக்க, அவன் அனைத்துலகம்திரியக்கூடுமோவென்ன (அந்தவஸ்த்ரமித்யாதி)பித்ராச என்றவிடத்தில் சகாரம் அநுக்தஸமுச்சயமாக்கி யருளுகிறார் (மாதாவாலும்)

(க) ரா-ஸு-௩௮-௩௩.   (உ) ரா-ஸு-௩௮-௩௦.

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ந-ப,கo-தி,கூ-பா, சித்திரகூடம். அநந்

களும் கைவிட்டார்கள். (க) [த்ரீந்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்ய – த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய] அறிந்தவர்களோடு அறியாதவர்களோடு வாசியறத் திறந்து கிடந்தவாசல்கள்தோறும் ஒருகால்போலே ஒன்பதின்கால்சென்று இரந்தவளவிலும்கைக்கொள்ளாமல்தள்ளிக் கதவடைத்தார்கள்.

இப்படி செய்யவேண்டுவதென்னென்னில்? (அத்திரமே கொண்டெறிய) கிடந்ததொரு துரும்பை ப்ரஹ்மாஸ்த்ரமாக்கி மந்த கதியாக்கி விட்டவளவில் நின்றதில்லையிறே இது. (அனைத்துலகம் திரிந்தோடி) எல்லாலோகத்திலும். சரணம் புகுவாருண்டாகிலும் ஶரண்யரில்லை யென்னுமிடம் தோற்ற அனைத்துலகமென்கிறார். அனைத்துலகம் திரிந்துமீண்டோடிவந்து. (வித்தகனே) ஸர்வத்துக்கும் காரணபூதனுமாய் ஸமர்த்தனுமானவனே! (ராமா) ரஞ்ஜயதீதிராஜா. ரமயதீதிராமஃ. (ஓ நின்னபயமென்றழைப்ப) உன்னையொழிய வேறு அபயப்ரதாநம் செய்வாரில்லையென்று உள்ளழற்

கொள்ளுவர்களோவென்று அவர்கள் பக்கலிலே சென்றவளவில் அவர்களும் கைவிடுகையாலே, திறந்துகிடந்த வாசல்கள்தோறும் ஒருகால் நுழைந்தாப்போலே ஒன்பதின்கால் நுழைந்து மூன்று லோகங்களையும் வளைய ஓடித்திரிந்தவிடத்திலும், ஒருவரும் கைக்கொள்ளாமையாலே (க) "தமேவஶரணம் கதஃ – தமேவஶரணம் கதஃ" என்கிறபடியே சிறிதும் காலைக்கட்டிக்கொள்ளலாம்படியிருக்கும் க்ருபாவானுகையாலே விஸ்மயநீயனாய், "எல்லாரையும் குணத்தாலே ரமிப்பிக்கவல்லவனே!" என்று ஶரண்யனை பெருமாள்குணத்தைச்சொல்லி, "ஓ!" என்று தன்னுடைய அநந்யகதி

என்று. *த்ரீந்லோகாநித்யாதிக்கர்த்தம் (திறந்தித்யாதி). பரியென்றது-பரிதஃ என்றாய், அத்தால் பலிதம் (திறந்துகிடந்த வாசல்கள் தோறும்) என்றது. 'ஸம்" என்று - ஸம்யக்காய், அத்தால்பலிதம் (ஒருகால்நுழைந்தாப்போலே ஒன்பதின்கால்நுழைந்து) என்றது. *பரிஎன்றதின்சப்தார்த்தம் (வளைய) என்றது. அனைத்துலகம் திரிந்தோடினால் தன்மேலே அஸ்த்ரம் விட்டவரையே அவர் குணம் சொல்லி ஶரணம் புகுரவேணுமோ வென்ன வருளுகிறார் (ஒருவரித்யாதி)." உனக்கு-உன்பொருட்டு, அபயம்-அபயக்குரலிட்டேன் " என்றுகூட்டிக்கொள்வது. இத்தால் "நின்-உன்னுடைய, அபயம்வேணும்" என்று மூலத்துக்கு ஶப்தார்த்தம் கண்டு கொள்வது.

(க) ரா-ஸு-ந அ-நந.

றியோடே வந்து அஸ்த்ரம்நலியாமல் "காக்கா" என்று திருவடிகளிலேவிழ.

இத்தை முன்பே செய்யாமையாலும் இவன்பின்னே திரிந்த வேகத்தாலும், (அத்திரமே யதன் கண்ணையறுத்ததும்) பெருமாளைக் கேள்விகொள்ளாமல் அஸ்த்ரந்தானே ஒரு கண்ணழிவுசெய்துவிட்டது. அஸ்த்ரந்தானே செய்கைக்கடி இதுதான்கண்டக ப்ரபத்தியாகையாலேயிறே. அதாவது - "ரக்ஷித்தாகில் ப்ராணனைப் பெறுகிறோம்; இல்லையாகில் அவனுக்கொரு தேஜோவதத்தையுண்டாக்குகிறோம்" என்றாப்போலேயிறேஇதின் நினைவு. "ஸஷாநஹ்ஷோ வ௯வஷஹ - லகுர் தண்டஃ ப்ரபந்நஸ்ய" என்றுமுண்டிறே. அன்றிக்கே, கார்யப்பாடறிந்தானொரு திருப்பணி செய்வான் செய்தானென்று நம்பிள்ளை அருளிச்செய்தாரென்று ஆச்சாம்பிள்ளை யருளிச்செய்வர். .... (௬)

த்வத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு "எனக்கு அபயம்" என்று சரணாகதனானமை தோற்றக்கூப்பிட.

(அத்திரமேயித்யாதி) இப்படி சரணம் புகுருகையாலே(௧) "ஸதம் நிபதிதம் ஹுமௌ ஶரண்யஶ்ஶரணாமதஃ । வயாஹ்ஷவி காகூஸ்ஃ க்ருவயா வயஷ்வாவயக - ஸதம்நிபதிதம்பூமௌ ஶரண்யஶ்ஶரணாகதம்।வதார்ஹமபிகாகுத்ஸ்தஃக்ருபயாபர்யபாலயத்" என்கிறபடியே க்ருபையாலே பெருமாள் ரக்ஷித்தருளுகிறவளவில் காகத்துக்கு ப்ராணப்ரதாநம்பண்ணி அஸ்த்ரத்துக்கு ஒருகண்ணழிவு கற்பிக்கையாலே, முன்பு தலையறுப்பதாகத் தொடர்ந்த அஸ்த்ரந்தானே அதினுடைய ஒருகண்ணை யறுத்துவிட்டதும் ஒரடையாளம். .... (௬)

அஸ்த்ரம், "நின்னபயம்" என்று ஶரணம் புகுந்த காகத்தின் கண்ணை யறுக்கக்கூடுமோ வென்னும் ஶங்கையாலே அஸ்த்ரத்தில் நின்றும் ப்ராணனைக்காப்பாற்றி, அஸ்த்ரம்மோக (வ்யர்த்த)மாகாமைக்காக, கண்ணை வாங்கினரென்று திருவுள்ளம்பற்றி அதுக்கு ப்ரமாணபூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). (ஒருகண்ணழிவு) என்றது - ஒரு கண்ணழிவைமாத்ரம் ப்ரயோஜநமாக்கினரென்றபடி. ப்ராணனை உத்தேஶித்து விட்டத்தைக் கண்மாத்ரத்திலே நியமிக்கையாலே அதுக்கவத்யத்தை உண்டாக்கினரென்றுத்வந்யர்த்தம். ... ... (௬)

---

(௧) ரா-ஸு-௩௮-௩௪.

மூ.—மின்னொத்தநுண்ணிடையாய் மெய்யடியேன் விண்ணப்பம்
பொன்னொத்தமானொன்று புகுந்தினிதுவிளையாட
நின்னன்பின்வழிநின்று சிலைபிடித்தெம்பிரானேகப்
பின்னேயங்கிலக்குமணன் பிரிந்ததுமோரடையாளம். (எ)

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி). மின் உபமாநம் போராமையாலே "நுண்ணிடையாய்" என்கிறார். பாரதந்த்ர்யபூர்தியாலே வந்த வைராக்யமிறே. (மெய்யடியேன் விண்ணப்பம்). இளையபெருமாளுடைய துறையிலே அவருடைய ப்ரியத்திலேவந்தவராகையாலே மெய்யடியே னென்கிறார். * மெய்ம்மையை மிகவுணர்ந்துஆம்பரிசறியாதொழிந்தாலும்,ஸாத்விகபுராணவாஸனையாலும், திருவாழிமோதிரம்அவன்கையிலிருக்கையாலும்,இந்தஸந்நிதிவிசேஷத்தாலும்ப்ரஹ்மபாவனை தலையெடுத்தால்இங்ஙனேசொல்லலாமிறே. "அடியேன் மெய்விண்ணப்பம்" என்னில், பலவிடங்களிலும் காணலாமிறே. இது தன்னை ஆழ்வாரருளிச்செய்யவும் பெற்றதிறே. இவருடைய *உறகலுறகலுக்குளதுதான் சேராது. (பொன்

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி) மின்னோடொத்திருந்துள்ள நுண்ணிய இடையையுடையாய்!; இடையினுடைய நுண்ணிமையும், விரஹதசையில் நோவுபாடாற்ற வொண்ணாமைக்கு உடலாயிருக்குமிறே; அத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறான். (மெய்யடியேன்விண்ணப்பம்) புரையற்ற சேஷபூதனான நான் விண்ணப்பஞ் செய்கிறதைத் திருவுள்ளம் பற்றியருளவேணும். மெய்யடியானாகையாவது - எதிர்த்தலையில் ஸம்ருத்தியே புருஷார்த்தமாயிருக்குமதொழிய, ஸ்வப்ரயோஜந பரனன்றிக்கேயிருக்கை. (பொன்

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி) (மின்னோடொத்திருந்துள்ள) என்றது - மின்போலே சஞ்சலமாய், ஒசிந்து விழுமாபோலே யிருக்கிறவென்றபடி. இத்தசையில் இப்படிவர்ணிக்கைக்குத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (இடையினுடையவித்யாதி). (நுண்ணிமையும்)என்ற ச(உ)காரம் அநுக்தஸமுச்சயமாய், ஸௌகுமார்த்யத்தைச்சொல்லுகிறது.ஸௌகுமார்யம்போலேநுண்ணிமையும் ஆற்றவொண்ணாமைக்கு உடலாயிருக்கையால் அத்தைப் பற்றிக்லேஶித்துச் சொல்லுகிறானென்று கருத்து. (புரையற்ற) த்ருடமான. அடியார் இரண்டு வகையுண்டோ? மெய்யென்று விஶேஷிக்கைக் கென்னவருளுகிறார் (மெய்யடியானித்யாதி)."பொன்னொத்தஒன்றானமான்"என்றந்வயித்து,ஒன்றென்ற

ளுத்தமானென்று புகுந்தினிது விளையாட) ஸுவர்ணரத்நாதிக ளாலே நாநாவர்ணமா யிருப்பதொரு மானின் வேஷத்தைக் கொண்டு மாரீசனானவன் ஜாதிம்ருகங்கள் நடுவே புகுந்து அவை விஸஜாதீயமென்று வெறுத்துப்போகச்செய்தேயும் இதொன்றும் தனியே!நின்று இஷ்டத்திலே விளையாடுகிறதாக பாவித்துநிற்க.

(நின்னன்பின் வழிநின்று) தேவரீர் பக்கலுண்டான ஸ்நே ஹத்தினுடைய வழியாக மற்றொன்று திருவுள்ளம் பற்றுமையாலே நிலைநின்று. (சிலைபிடித்தெம்பிரானேக) தமக்குச்சிலையும் கணையும்

ளுத்தமானித்யாதி) மாயாவியான மாரீசன் இதுக்குமுன்பு லோ கத்தில் கண்டறியாததொரு வடிவையெடுத்துக் கொண்டுவந்தா னுகையாலே, பொன்போலிருக்கிற நிறத்தையும் நாநாரத்நங்கள் போலிருக்கிற புள்ளிகளையும் மற்றுமநேகம்வைசித்ரியையு முடைத் தாயிருப்ப தொருமானனது, எழுந்தருளியிருக்கிற ஆஶ்ரமத்தின் முன்னேவந்துமநோஹரமாம்படிநின்று துள்ளித்துள்ளிவிளையாட.

(நின்னன்பின்வழிநின்று) "இத்தைப்பிடித்துத்தரவேணும்" என்று பெருமாளைப்பார்த்து தேவரீர் அருளிச்செய்தவிடத்தில் இளையபெருமாள் அருகேநின்று, "லோகத்தில் இப்படி யிருப்ப தொரும்ருகமில்லை, மாரீசன் இங்ஙனே சிலமாயாரூபங்களைக்கொ ண்டு திரியும்" என்று ப்ரஸித்தம்; ஆகையால், இது மாயாம்ருகம்" என்னுநிற்கச் செய்தேயும், தேவரீருடைய ஆசையின்வழியிலே

துக்கு - அத்விதீயத்வமென்று விவக்ஷித்து. அதுக்கு, ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர் யமருளுகிறுர் (மாயாவியானவித்யாதி). (புள்ளிகளையும்) பிந்துக்களையும். (மற் றும் அநேகவைசித்ரியையும்) என்றது - மணிப்ரவரஶ்ருங்காக்ரத்வாதிகளை.

நின்சொல்வழியென்னுதே, "அன்பின்" என்றதுக்கு அநதிலங்க்கநீயத் வம்தோன்றுகையால்அத்தையருளுகிறுர்(இத்தையித்யாதி). (திரியுமென்று ப்ரஸித்தம்)என்றது-(௧)"[Grantha text]। [Grantha text] சரந்தோம்ருகயாம்ஹ்ருஷ்டா: பாபேநோபாதிநாவநே। அநேநநிஹதாராஜந்ரா ஜாந: காமரூபிண:" என்று இவர் முன்பு கதையைக் கேட்டுச் சொல்லுகை யைப்பற்ற. பிராட்டிபெருமாளைப்பார்த்துச்சொன்னுல்,(௨)"[Grantha text] - அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்றிருக்கிற விளையபெருமாளிருக்

(௧) ஆர-ஆ. (௨) ரா-அ-௩௧-௨௫.

துணையாக, உமக்கு இளையபெருமாள் துணையாக வெழுந்தருள, க்ருத்ரிமரூபமான ராக்ஷஸோக்திவிசேஷத்தாலே தேவரீர் திருவுள்ளம் கலங்கி"அங்கே சீக்ரமாகச்சென் றறியீர்" என்று நியமிக்கவும் அவர்மறுக்கமறுக்க அவரால் மறுக்க வொண்ணாதபடி அருளிச்செய்தபின்பாக அத்தனியிடத்திலேபிரிந்ததென்னுதல்; பெருமாள் முன்னே பிரிகையாலே பின்னே பிரிந்த தென்னுதல்.

நின்று. (சிலைபிடித்தெம்பிரானேக) இளையபெருமாளை இங்குத்தைக்குக்காவலாக நிறுத்தி, திருக்கையிலே, பிடித்தவில்லும் தாமுமாய்க்கொண்டு அத்தைப்பிடிப்பதாகப் பெருமாள் நெடுந்தூரமெழுந்தருள. பின்பு தங்களை யெல்லாரையும் விஷயீகரித்த உபகாரத்தை நினைத்து "எம்பிரான்" என்கிறான்.

(பின்னேயித்யாதி) நெடுந்தூரம் பின்பற்றிப்போன விடத்திலும் பிடிகொடாமல் அது தப்பித்திரிகையாலே "இதுமாயாம்ருகம்" என்று திருவுள்ளம்பற்றி அதின்மேலே ஶரத்தைவிட, அது பட்டு விழுகிறபோது "ஹா ஸீதே!,ஹா லக்ஷ்மணா!" என்று பெருமாள் மிடற்றோசைபோலே கூப்பிட்டுக் கொண்டுவிழ, அத்தை தேவரீர் கேட்டருளி, பெருமாளுக்கேதேனும் அபாயம்வந்ததாக நினைத்து, "இத்தைச் சடக்கெனப்போய் அறியும்" என்று தேவரீர் அருளிச்செய்யச் செய்தேயும் இங்குத்தைக்குக் காவலாகநிறுத்திப் போகையாலும், பெருமாளுடைய ஶௌர்யத்தை யறிகையாலும் "அங்குத்தைக்கு ஒன்றும்வாராது, தேவரீர் பயப்பட்டருளவேண்டா" என்று விண்ணப்பம்செய்து, தாம்போகமாட்டாமல் சுற்றிக்கொண்டுநிற்க, அவர் நில்லாமல் போகவேண்டும்படி தேவரீர் சிலவருளிச்செய்கையாலே, பிற்பாடு அங்கே இளையபெருமாள் பிரிந்துபோனது மோரடையாளம். .... (எ)

கத்தாமேயெழுந்தருளுவானென்னென்னவருளுகிறார் (இளையபெருமாளையித்யாதி). இத்தால் பிராட்டிவார்த்தையில் அபிநிவேஶத்தாலே தாம்காவலாக விராமலெழுந்தருளினாரென்று கருத்து. ம்ருகத்தின் பின்தொடருகைதிருவடிக்கொரு உபகாரகமல்லாமலிருக்க, எம்பிரானென்னக்கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (பின்பித்யாதி).

பெருமாள் காவலாகவைத்திருக்க, இவர் பிரிகைக்கு ஹேதுவென்னென்ன, அத்தைப்பரக்கவுபபாதிக்கிறார் (நெடுந்தூரமித்யாதி) ... (எ)

மூ.—மைத்தகுமாமலர்க்குழலாய் வைதேவீ விண்ணப்பம்
ஒத்தபுகழ்வானரக்கோ னுடனிருந்து நினைத்தேட
அத்தகுசீரயோத்தியர்கோ னடையாளமிவை மொழிந்தான்
இத்தகையாலடையாள மீதவன்கைமோதிரமே. (அ)

பெருமாள் பிரிந்தபோது இளைய பெருமாளுண்டு. இவர் பிரிந்ததிறே அரிதாய்த்தோற்றுகிறது. (க) "நவஸீதாஸூயா ஹீநா - நசஸீதாத்வயாஹீநா" என்னவும் பொருந்தாமையோடேகொண்டுபோருவது, ஸ்ரீகுஹப்பெருமாளோடேகூடினபோது பாகவதலாபத்தாலே உருக்காண்பது, அதினுடைய அலாபமே ஸித்திக்கில் "கிம்கார்யம்" என்பது முதலாகக்காரியப்பாடொழிய வறியாதவர்க்கும் இவருடைய வசநபரிபாலநம் செய்கிறவர்க்கும் இக்கலக்கம் பைத்ருகமாமித்தனையிறே. .... (எ)

அவ;—எட்டாம்பாட்டு. (மையித்யாதி) நீ இவையெல்லா மறிந்தபடி யென்?" என்றருளிச்செய்ய, அதுக்கு ஹேது இன்னதென்கிறது இப்பாட்டால்.

ஸ்வா;—(மையித்யாதி). திருக்குழலிருட்சிக்கு மையொரு புடைக்கொப்பாக்கி, அதின்மேலே மலரையும்கூட்டுகையால், இப்போதுகண்டதன்றே, கீழ்"நெறிந்தகருங்குழல்"என்கிறப்போலேயிறே இப்போது பொலிவழிந்து ஆர்ப்பேறிக்கிடக்கச் செய்தேயும் இதுக்குப்ராப்தமாகத்தகுவனதேடிச்சொல்லவுமாமிறே, நல்சரக்குக்குவந்தவழுக்காகையாலே.இக்குழல் மைத்தகுமாமலர்க்குழலாக வன்றோ புகுகிறது" என்று மங்களவாசகமாகவுமாம். (வேதேவீ)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (மைத்தகுமாமலர்க்குழலாய்). மைபோலே இருண்டு ஶ்லாக்யமானமலரோடே கூடியிருக்கும் குழலையுடையவளே! இந்த விசேஷணங்கள் இப்போதிருக்கிற இருப்புக்குச் சேராமையாலே, இப்படியிருக்கைக்கு யோக்யமான குழலென்றுசொல்லுகிறுனுமித்தனை.பிரிவாற்றாமையாலேபேணாமலிருக்கையால் புழுதிபடைத்துப் பூமாறியிறே யிப்போது கிடக்கிறது. (வை

அரு;-எட்டாம்பாட்டு. (மைத்தகுவித்யாதி) இவ்விஶேஷணங்கள் இப்போதை யிருப்புக்குச்சேராமையை உபபாதிக்கிறார்(பிரிவாற்றாமையாலேயித்யாதி)

(க) ரா-அ-௫௩.௩௧.

இதுவும் பைத்ருகம். (விண்ணப்பம்) முறைமை தோன்றச் சொல்லுகிறான். (ஒத்தவித்யாதி) ஸக்யராய் சோகஹர்ஷங்களொத்திருக்கையாலே "ஒத்தபுகழ்" என்கிறது. (வானரக்கோன்) வாநரராதேவீ) தேஹத்தை உபேக்ஷித்திருக்கிறபடியைக்கொண்டு சொல்லுகிறான். (விண்ணப்பம்) இந்த விண்ணப்பத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றவேணுமென்கை.

(ஒத்தபுகழ்வானரக்கோன்) காண்பதற்குமுன்னே (௧) "ஸுக்ரீவம் நாதமிச்சதி - ஸுக்ரீவம்நாதமிச்சதி" (௨) "ஸுக்ரீவம் சரணம்கத: - ஸுக்ரீவம் சரணம்கத:" என்று இளையபெருமாள் அருளிச்செய்யும்படி தாமே பஹுமாநம் பண்ணிக்கொண்டுவந்து, கண்டபின்பு அக்நி ஸாக்ஷிகமாக ஸக்யம்பண்ணி, (௩) "த்வம்வயஸ்யோஸிஹ்ருத்யோமேஹ்யேகம் து:க்கம்ஸுகஞ்சநௌ - த்வம்வயஸ்யோஸிஹ்ருத்யோமேஹ்யேகம் து:க்கம்ஸுகஞ்சநௌ" என்று பெருமாள் அருளிச்செய்த பின்பு, "பெருமாளோடு சோகஹர்ஷங்கள் ஒத்துப்போந்தவர்" என்னும் புகழையுடையராய் வாநராதிபதியான மஹாராஜர். இப்போது வாநராதிபதியென்றது ஸாபிப்ராயம். அதாவது-தேவரீரைத்தேடுகைக்காக (௪) "யாம்கபீநாம் ஸஹஸ்ராணி-யாம்கபீநாம்ஸஹஸ்ராணி" என்கிறபடியே திக்குக்கள் தோறும் திரள்திரளாகப் போகவிடத்தக்க வாநரஸேனையையுடையவரென்கை. (உடனிருந்து) மால்யவானிலும் கிஷ்கிந்தையிலுமாகப் பிரிந்திருந்துபோய் பெருமாளுடன் கூடியிருந்து.

ஒத்தவரென்றும், புகழையுடைய வாநரக்கோனென்றும் அக்ஷரார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி ஒத்தவரென்றதுக்கு சோகஹர்ஷங்களிலொத்தவரென்று தாத்பர்யமருளிச் செய்யக்கோலி அதுக்கு ஹேதுவைப்ரக்ருதோபயுக்தமாக வருளிச் செய்கிறார் (காண்பதற்கு முன்னே யித்யாதி). சோகஹர்ஷங்களொத்தவரென்றும் புகழன்றிக்கே, குணந்தரத்தால்வந்தபுகழ்-நினைத்தேடவென்றதுக்குப் புகழல்ல வென்று திருவுள்ளம்.ஸுக்ரீவனென்னாதே வாநரக்கோனென்றதுக்கு பாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இப்போதித்யாதி வாக்யத்தாலே). "நினைத்தேட" என்றவநந்தரம் "ஆள் விடுகிறவளவில்" என்றத்யாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றி, அப்போது தம்மோடே தானே பெருமாள

(௧) ரா-கி-௪-௧அ. (௨) ரா-கி-௪-௧௯-
(௩) ரா-கி-௫-௧அ (௪) ரா-கி-௬-௩௦-௩.

ஜன். (உடனிருந்து) சேரவிருந்து. (நினைத்தேட) தேவரீரைத் தேடிக்கொண்டுவருவதாக.

(அத்தகு சீரித்யாதி) இந்த ஶோகத்துக்குத் தகுதியான வந்த சோகத்தையுடையராய், திருவயோத்யைக்கு நிர்வாஹகராக ப்ராப்தரானவர். (அடையாளமிவைமொழிந்தான்) அவன் மொழி

(நினைத்தேட) தேவரீரைத்தேடுகைக்காக. ஸர்வதிக்குக்களிலும் ஆள் விடுகிறவளவிலே, (௧) "விஶேஷேண து ஸுக்ரீவோ ஹநூமத்யர்த்தமுக்தவாந் - விசேஷேண துஸுக்ரீவோ ஹநூமத்யர்த்த முக்தவாந்" என்கிறபடியே எல்லாரையும் போலன்றிக்கே விசேஷித்து என்னையபிமானித்து "இவன் இக்காரியத்துக்கு ஸமர்த்தன்" என்று மஹாராஜர் திருவுள்ளம்பற்றினவநந்தரம்.

(அத்தகுசீரயோத்தியர்கோனடையாளமிவைமொழிந்தான்) தேவரீரைப்பிரிந்தபின்பு ஊணுமுறக்கமுமின்றிக்கே கடித்ததும் ஊர்ந்ததுமறியாதே ஏதேனுமொரு போக்யபதார்த்தங்களைக் கண்டால் தேவரீரை நினைத்து ஈடுபடாநின்றுள்ள அந்தநிலைக்குத் தகுதியான ப்ரணயித்வகுணத்தை யுடையராய், ஸ்ரீபரதாழ்வான் * அடிசூடுமரசாய்த் திருவடிநிலைகொண்டு போகையாலே திருவயோத்யையிலுள்ளார்க்குத் தாமேராஜாவான பெருமாள், விண்ணப்பஞ்செய்த இந்த வடையாளங்களெல்லாம் அடியேனுக்குத் தம்முடைய திருப்பவளத்தாலே யருளிச்செய்தார்; அல்லாதபோது * மல்லிகைமாமாலைகொண்டு அங்கார்த்தது அடியேனுக்கு அறியக்கூடுமோ?

டையாள மருளிச்செய்கைக்கு ஹேதுவையுமருளிச் செய்துகொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (தேவரீரையித்யாதி).

அத்தகுசீரென்றதுக்கு-ஒத்தபுகழென்றுசொன்ன புகழுக்குத்தக்ககல்யாணகுணமென்று சொல்லுமளவில் "அடையாளமிவை மொழிந்தான்" என்றதுக்கு ஹேதுவாகக் கூடாமையால் "அ" என்றதச்சப்தம் புத்திஸ்த்தபராமர்ஶியாக்கித்தாத்பர்யமருளுகிறார் (தேவரீரைப்பிரிந்தவித்யாதி). (பெருமாள்) என்றவநந்தரம் "நான்" என்று சேஷம். தம்முடைய திருப்பவளத்தாலே அருளிச்செய்தாரென்றதுக்கு நியாமகம் காட்டுகிறார் (அல்லாத வித்யாதி). இத்திருமொழியிலே திருவடியருளிச் செய்ததாகச்சொன்னவடையாளங்களெல்லாம் தமக்குப் பெருமாள் தாமே யருளிச்செய்ததாகச் சொன்னாரென்று மயர்வற

(௧) ரா-கி-௪௪-௧.

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ௩-ப, ௧0-தி, அ-பா, மைத்தரு. அசக ந்தவடையாளங்களிவை. (இத்தகையாலடையாளம்) என்னால் விண்ணப்பம் செய்யலாமடையாளமிவ்வளவு. அவரருளிச்செய்த வற்றில் என்னால் தரிக்கலாவதும் விண்ணப்பம் செய்யலாவதும் இவ்வளவே. (ஈதவன் கைமோதிரமே) "அவர் திருவிரலில் சாத்தினவறுகாழியிது", என்று, "அடையாளங்களில் சங்கையில்லை. சங்கையுண்டாய்த்தாகிலும் தேவர்க்குத் தெளிய வேண்டுவதெல்லாம் போரும் இது" என்று! திருவாழியாலே ப்ராண ப்ரதிஷ்டை பண்ணுகிறான். ... . (அ)

(இத்தகையா லடையாளம்) ஆனபின்பு, விண்ணப்பஞ்செய்த வடையாளமித்தனையும் இந்தப்ரகாரத்தாலே வந்ததென்று அறிவித்து. (ஈதவன்கைமோதிரமே) இது அவர்திருக்கையில் திருவாழி மோதிரமென்று, (க) "ராமநாமாங்கிதஞ்சேதம் பஶ்யதேவ்யங்குளீயகம் - ராமநாமாங்கிதஞ்சேதம் பஸ்யதேவ்யங்குளீயகம்" என்கிறபடியே பெருமாளுடைய திருநாமத்தாலே அங்கிதமாயிருக்கிற திருவாழிமோதிரத்தைக் கொடுத்தாளுய்த்து. ... (அ)

மதிநலமருளப்பெற்ற வாழ்வாரருளிச்செய்கையாலே ஸ்ரீராமாயணத்தில்பெருமாளருளிச் செய்ததாகவில்லாமலிருந்தாலும் இது கல்பாந்தரமென்றுகொள்வது. காகாஸுரவ்ருத்தாந்தத்தைப் பிராட்டி தாமடையாளமாகச் சொல்லியிருக்கையாலேயும் அந்தகாகவ்ருத்தாந்தம் பெருமாளருளிச் செய்ததாகச்சொன்னதுக்கும் கல்பாந்தரமென்கையாலே விரோதமில்லை.

"அடையாளமிவையித்தகையால் மொழிந்தான்" என்றந்வயித்துச்சொல்லுமளவில் "இத்தகையால்" என்றதுக்குவையர்த்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கையால், ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியாக்கி"அறிவித்து"என்றொருபதமத்யாஹரித்தர்த்தமருளுகிறார்(ஆனபின்பித்யாதி).மேல்பாட்டில்"உச்சிமேல்வைத்துக்கொண்டு உகந்தனள"என்றருளிச்செய்கைக்கநுகுணமாகஇப்பாட்டில"மோதிரமே"என்றவனந்தரம் "என்று கொடுத்தான்" என்றத்யாஹரித்தர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இது அவர் திருக்கையிலித்யாதி) ... ... (அ)

(க) ரா-ஸு-௩௬-௨.

மூ.—

திக்குநிறைபுகழாளன் தீவேள்விச்சென்றநாள்
மிக்க பெருஞ்சவைநடுவே வில்லிறுத்தான் மோதிரங்கண்டு
ஒக்குமாலடையாள மனுமானென் றுச்சிமேல்
வைத்துக்கொண்டுகந்தனளால் மலர்க்குழலாள்சீதையுமே. (௯)

ஸ்வா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (திக்கித்யாதி) திக்குநிறைந்த புகழையுடையவனென்று விஸ்வாமித்ரனுக்குப் பேரானபோது பஞ்சாஶத்கோடி விஸ்தீர்ண மான அண்ட நிர்வாஹகன் முதலானார் அநுவர்திக்கும்படியாகவும், ஒரு ருஷியாலே ஒருராஜா சண்டாளனாக அந்த சண்டாளந்தன்னையே வாரேயுறுப்பாகயஜிப்பித்து, அந்தஶரீரத்தோடே ஸ்வர்க்கமேற்றி, "ஸ்வம்ஸ-த்வம்ஸ" என்கிறவளவிலும் "நில்" என்னவல்லனாகையாலும், ராஜர்ஷியானதான் ப்ரஹ்மர்ஷியாகையாலும், க்ஷத்ரியத்வம்பின்னாட்டாமையாலும், அண்டாந்தர்கதமான விந்ததிக்குக்களெல்லாம் தபஃபலமாக நிறைந்த புகழையுடையவனென்னவுமாம். ஒரு ராஜாவை சண்டாளனாக்கி, ஒரு சண்டாளனை ப்ராஹ்மணனாக்கவல்லவனுடைய ஶாபத்தையிறே இவனிப்படிசெய்தது; ஆகையால்தபஸ்ஸுக்கள் ஔபாதிகமானால் எல்லாம் செய்யலாமிறே. அன்றிக்கே பெருமாளானபோது அண்டாந்தர்கத மாயன்றே புகழிருப்பது. அந்த விஸ்வாமித்ரன் பெருமாளை (௧) "அஹம்வேத்மி-அஹம்வேத்மி" என்கிறபோது "ம

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (திக்கித்யாதி) தத்வஜ்ஞாநத்தாலும், ப்ராக்ருதவிஷய வைராக்யத்தாலும், முமுக்ஷுவாய் பலாபிஸந்திரஹிதமாக கர்மாநுஷ்ட்டாநங்களைப்பண்ணிக்கொண்டு போருகையாலும், ஸர்வதிக்குக்களிலும் நிறைந்த புகழையுடையனை ஸ்ரீஜநகராஜனுடைய ஆஹவநீயாத்யக்நித்ரயத்தோடே பண்ணும் யாகத்திலே விஸ்வாமித்ரமஹர்ஷிகொண்டு செல்ல, எழுந்தருளின

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (திக்கித்யாதி) "திக்கு-திக்குக்கள் தோறும் நிறை-பூர்ணமான, புகழாளன்-யஶஸ்ஸையுடையவனானவன், அப்படிப்பட்ட ஜநகமஹாராஜருடைய தீயோடுகூடின வேள்வி-யாகத்தில் பெருமாள் சென்ற நாளிலே" என்று ஶப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி ஜநகனென்றுதே "திக்கு நிறை புகழாளன்" என்றதுக்கு ஹேதுக்களைக்காட்டா நின்று கொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (தத்வஜ்ஞாநத்தாலுமித்யாதி). பெருமாள் மோதிரமென்னுதே

(௧) ரா-பா-௧௯-௧௪.

ஹாத்மா” “ஸத்யபராக்ரமர்” என்றறிவேன். மஹாதேஜஸ்விகளான வஸிஷ்ட்டாதிகளும் மற்றுமோரோதபஸ்ஸுக்களில் நிலைநின்றவர்களும் அறிவார்களென்றுனிறே. (தீவேழ்வியித்யாதி) யஞ்ஜத்தில் அக்நிஹோத்ரரக்ஷணவ்யாஜமாக விஶ்வாமித்ரன்பின்னே சென்றநாள். (மிக்கவித்யாதி) ப்ராஹ்மணரும் க்ஷத்ரியரும்திரண்டபெரிய திரள் நடுவே சென்று வில்லை முறித்துப் பாணிக்ரஹணம் செய்கிறபோது திருக்கண்களாலே ரூபமும் திருக்கைகளாலே ஸ்பர்ஶமும் கண்டு.

(ஒக்குமித்யாதி) நீ முன்பு சொன்னவடையாளங்களும்நான் பாணிக்ரஹணகாலத்தில் கண்டதும்; [ஹஸ்தோ: கூாவிஹ-ூஷண(ூ-பர் துஃகரவிபூஷணம்] “இது அவன் கைமோதிரம்” என்று தந்த

காலத்திலே. (மிக்கபெரும் சவைநடுவே) மிகவும்பெரிய ஸபாமத்யத்திலே. (வில் இறுத்தான் மோதிரங்கண்டு) தனக்கு ஶுல்மாகக் கல்பித்திருந்த வில்லை முறித்த பெருமாளுடைய திருக்கையிலே அப்போது கிடந்ததாய், பின்பு பாணிக்ரஹணம் பண்ணுகிறபோது தன்கையிலே உறுத்தினதாய், ஸர்வகாலமும் பெருமாள் திருக்கையிலே கிடக்குமதான திருவாழிமோதிரத்தைக்கண்டு.

(ஒக்குமித்யாதி) அநுமானே! நீமுன்பு சொன்னவடையாளங்களும் திருவாழிமோதிரத்திலடையாளமும் ஒக்குமென்று அவன் முகத்தைப் பார்த்துச்சொல்லி, (க) “ம்ருஹீக்ஷா வெருக்ஷோணாவலா

“வில்லிறுத்தான் மோதிரம்” என்றதுக்கு ப்ரயோஜந மருளுகிறுர் (தனக்கித்யாதி).

“அனுமான் அடையாள மொக்குமென்றுச்சிமேல் வைத்துக் கொண்டு மலர்க்குழலாள் சீதையுமுகந்தனளால்” என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி ப்ரமாண பூர்வகமர்த்தமருளிச் செய்கிறுர் (அநுமானே யித்யாதி). (திருவாழிமோதிரத்திலயையாடளம்) என்றது - பெருமாள் திருநாமத்தை, உச்சிமேல் வைத்துக்கொண்ட வநந்தரம்“மலர்க்குழலாளாய் உகந்தனள்” என்றுசொன்னதுக்கு பாவநாப்ரகர்ஷம் ஹேதுவென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அது இவ்வசநத்தில் தோற்றுமென்று வசநத்தை யருளுகிறுர் (க்ருஹீத்வேத்யாதி).

(க) ரா-ஸு-௩௬-௪.

பின்பு "அநுமான்" என்று ப்ரீதியோடே வாங்கித்திருக்குழலிலே வைத்துக்கொண்டு பெருமாளோடே ஒருபடுக்கையிலே யிருந்து அவரலங்கரிக்க, பூமுடித்தாப்போலே யிருந்தாள். மண்ணில் பரிமளம் வடிவுகொண்டாப்போலேயிறே வடிவுதானிருப்பது. மணந்தான் கந்தகுணியாயிறே யிருப்பது. அபியாலே இருவரையும் காட்டுகிறது-

---

𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌰𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑌮𑍍 । 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍 - க்ருஹீத்வாப்ரேக்ஷமாணாஸா பர்த்ருகரவிபூஷணம் । பர்த்தாரமிவஸம்ப்ராப்தா ஜாநகீமுதிதாபவத்." என்கிறபடியே-அத்திருவாழிமோதிரத்தை வாங்கி அதினுடைய கௌரவமும் தன்னுடைய ஆதரமும் தோற்றத் தலைமேலே வைத்துக்கொண்டு, பின்னை அத்தைக் கையிலேயேந்தி, வைத்தகண்மாறாமல் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையாலே அத்திருவாழிமோதிரத்தோடுசேர்ந்ததிருக்கைவிரலையும் அத்தோடு சேர்ந்ததிருக்கையையும் அத்தோடுசேர்ந்த திருத்தோள்களையும் நினையாநின்று கொண்டு, அவ்வழியாலே திருமேனியெல்லாவற்றையும் நினைத்து, பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே பெருமாள்

𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌰𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾-𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾-பர்துகரவிபூஷணம்க்ருஹீத்வா, ப்ரேக்ஷமாணா-ப்ரகர்ஷேண ஈக்ஷமாணா] வைத்தகண் வாங்காதே பார்த்துக் கொண்டிருக்குமவள், [𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍 ஏவம்பூதாஜாநகீ பர்தாரம்ப்ராப்தேவமுதிதாபவத்] ப்ராப்தாவென்றது - ஸம்யக்ப்ராப்தாவென்றாய், ஒரு படுக்கையிலே பெருமாளையடைந்தவளென்றபடி. ஒரு படுக்கையிலே யடைந்தாப்போலே இவள் ஸந்துஷ்டையாகிறபடி சொல்லுகையாலே பெருமாளுடைய திருவாழிமோதிரத்தைக்கண்டபின்பு அவருடைய திருக்கையையும் அத்தாலே திருத்தோளும் அப்படி மேன்மேலும் திவ்யாவயவங்கள் திவ்யமங்கள விக்ரஹம், இவற்றைத் திருவுள்ளத்திலேபாவித்து, முதிதையானளென்றுகொள்ளவேணுமென்று கருத்து. இவ்வர்த்தத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி "உச்சிமேல் வைத்துமலர்க்குழலாளாயுகந்தனளால்" என்னுமிவற்றுக்கர்த்தமருளுகிறார் (திருவாழிமோதிரத்தை யித்யாதி). சீதையுமென்றது இப்படி க்லேசித்தவளென்றாய், அவளுமொருபடி க்லேசம் தீர்ந்து உகந்தாளேயென்று ஆஶ்சர்யப்படுகிறாரென்று கருத்து. ... (௬)

மூ.—வாராருமுலைமடவாள் வைதேவிதனைக்கண்டு
சீராருந்திறலனுமன் தெரிந்துரைத்த வடையாளம்
பாராரும புகழ்ப்புதுவைப் பட்டர்பிரான் பாடல்வல்லார்
ஏராரும் வைகுந்தத் திமையவரோ டிருப்பாரே. (௧0)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழிகற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித்தலைக் கட்டுகிறார்.

ஸ்வா —(வாராரித்யாதி) முன்பெல்லாம் நெகிழ்ந்து கிடந்த கச்சு திருக்குழலிலே திருவாழிமோதிரம் சேர்ந்த பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே திருமுலைத்தடங்கள் விம்மிநிறைந்த தென்றுதோற்றுகிறது. "மடவாள்" என்று முற்பட்ட வொடுக்கமாதல். ஸ்த்ரீத்வமாதல். (வைதேவிதனைக் கண்டு) தேஹநிபந்தநமான ஸ்த்தூலகார்ஶ்யங்களை மதியாத குடிப்பிறப்பையுடையவளை. (தனைக்கண்டு) அந்தꣳபுரகார்யம் தலைக்கட்டுகையாலே ராமதாஸன் என்று தன்னையும் கண்டென்னுதல். இவளைக் கண்டாலல்லது பெருமாளையும் காணவொண்ணாமையாலே இருவரையும் கண்டென்னுதல். (சீராருமித்யாதி) (௧) "நவஸஜ்ஜ-ஹ்ருதꣳ வநாꣳ-நசஸங்குசிதꣳ பந்தாꣳ"

அலங்கரிக்கப் பூமுடித்து ஒருபடுக்கையிலே யிருந்தாப்போலே தோன்றி, பிராட்டி மிகவும் ப்ரீதையானாளென்று ஆஶ்சர்யப்பட்டருளிச் செய்கிறார். .... (௬)

அவ. — நிகமத்தில், இத்திருமொழிகற்றார்க்குப்பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு. (வாராருமித்யாதி) வாரோடு சேர்ந் திருக்கைக்கு யோக்யமாயிருக்கச்செய்தே, இப்போதுவெறும்புறததிலே யிராநிற்பதான முலையையுடையளாய், விரஹத்தால்வந்த துவட்சியையு முடையளாய்,தேஹத்தில் உபேக்ஷையாலே விதேஹபுத்ரியானமை தோற்றவிருக்கிற பிராட்டியைக்கண்டு. (சீராரும் திறலனுமன்) முதலிகளெல்லாரு முண்டாயிருக்க "இவனே இக்கா

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (வாராருமித்யாதி) "சீரென்று-ஜ்ஞாநாதிகளாய், அத்தால் ஆர்-பூர்ணனாய், திறல்-மிடுக்கையுடையவன்" என்று ஸப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி ஹேது பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (முதலிகளித்யாதி). இத்திருமொழியில் திருவடி வார்த்தையாக முடியவில்லாமலி

---

(௧) ரா.

என்னவேண்டாதசீர். (௧) "𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌯𑌂 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌨। 𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌤𑌾𑌮𑍇𑌤𑌦𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍-நத்யஜேயம் கதஞ்சநதோஷோ யத்யபிதஸ்யஸ்யாத் ஸதாமேததகர்ஹிதம்" என்றவர்க்குப்ராண பர்யந்தமாகப் பரியாதசீர். "𑌵𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂-வத்யதாம்" என்றபரிவர்க்கும் பெருமாள் தமக்கும் ப்ராணனையுண்டாக்கினசீர். (௨) "𑌕𑌿𑌂 𑌕𑍋𑌪𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 - கிம் கோப மூலம்மநுஜேந்த்ர புத்ர" என்று இளைய பெருமாள் ஸந்நிதியிலே நிற்கும்படி தம்பதிகளை ஸாரஜ்ஞகமாக்கின சீர். (ஆரும்) நிறையும். ஆஶ்ரயத்திலே சேருவதற்கு முன்னே† ஆர்ந்த தென்னலாயிறேதோற்றுகிறது. (திறல்) ஔஷதபாவதங்கள் நிமித்தமாகச் செய்த ஸாமர்த்யங்களென்னுதல். எழியிலுண்டானவிரோதிவர்கங்களை நீக்கிப்போந்த ஸாமர்த்ய மென்னுதல். (அநுமன்) வீரத்தழும்புசுமக்கவல்லவன்.

(தெரிந்தித்யாதி) பெருமாளருளிச்செய்தவற்றில்தான் தரித்தவற்றில்சொல்லலாமவற்றில் சொல்லவேண்டுமடையாளமிறே தெரிந்துரைத்ததும். (பாராருமித்யாதி) உபயவிபூதியும் நிறைந்த புகழையும்திருமாளிகையும்பட்டர்பிரானென்கிற திருநாமத்தையுமுடைய ஆழ்வார், பெருமாளுக்கும்நாய்ச்சிமாருக்கும்திருவடிக்குமுண்டான விசேஷகுணங்களைச் சேர்த்தருளிச்செய்த விப்பத்துப்பாட்டையும் ஸாபிப்ராயமாக வல்லார். (ஏராரித்யாதி) எல்லாநன்மைகளும்சேர்

ரியம் செய்யவல்லான்" என்று பெருமாள் திருவுள்ளம்பற்றி அடையாளங்களும் சொல்லித் திருவாழிமோதிரமும் கொடுத்துவிடும்படி ஜ்ஞாநாதி குணங்களால் பரிபூர்ணனாய், நினைத்ததுமுடிக்கவல்ல சக்திமானாயிருக்கிற திருவடி.

(தெரிந்துரைத்தவடையாளம்) பெருமாளருளிச் செய்தபடிகளில் ஒன்றும் தப்பாமல் ஆராய்ந்து பிராட்டிக்கு விஶ்வஸநீயமாக விண்ணப்பம் செய்த வடையாளங்களை. (பாராருமித்யாதி) பூமியெங்கும் நிறைந்த புகழையுடையரான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த பாடலானவிப்பத்தை ஸாபிப்ராயமாக வல்லவர்கள். (ஏராருமித்யாதி) எல்லாநன்மைகளும் சேர்ந்த பரமபதத்திலே, (௩) "அடியரோடிருந்தமை" என்கிறபடி

(௧) ரா-யு-௧௮-௩. (௨) ரா-கி-௩௩-௪௦. (௩) தி-வாய்-௧௦-௯-௧௧.
† (பா) ஆராய்ந்த.

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ௩-௰, ௧௦-தி, ௧௦-பா, வாரார்ரும். அசஎ

ந்தபரமபதத்திலே*அந்தமில் பேரின்பத்தடியரோடே ஆநந்தநிர்பரராய் * சூழ்ந்திருந்தேத்தப் பெறுவரென்கிறது. .... (௧௦)

பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும்பத்துக்கு திருவாய் மொழிப்பிள்ளை அருளிச்செய்த ஸ்வாபதேச வ்யாக்யாநம் முற்றிற்று.

யே-நிரந்தரபகவதநுபவபரரான நித்யஸூரிகளோடு ஒரு கோவையாயிருக்கப்பெறுவர். .... (௧௦)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும்பத்தின் பெரியஜீயர் அருளிச்செய்த வ்யாக்யாநம் முற்றிற்று.

——[:*:]——

ருந்தாலும், ப்ராயிகாபிப்ராயத்தாலே எல்லாம் திருவடி வார்த்தையாகச் சொல்லலாமென்று கண்டுகொள்வது.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

——(*)——

ஜீயர் அருளிச்செய்த அரும்பத விளக்கம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி நாலாம்பத்து முதல் திருமொழி கதிராயிரம் ப்ரவேசம்.

அவ;—ஆசார்யனானவன் பகவத்வாக்யங்களாலும் மந்த்ரோபதேசத்தாலும் ஸ்வரூப ஜ்ஞாநபர்யந்தமாக ருச்யுத்பாதநம் செய்து சேதநனை உகப்பித்து தத்த்வாராஈஸ்வரனையு முகப்பித்த ப்ரகாரத்தைத் திருவடிவ்யாஜத்தாலே இரண்டு தலையையும் தனித்தனியே (க)"வைஶ்ரவணேந ஸம்ஶ்லேஷ்டும் — பஶ்யதேவ்யங்குளீயகம்" என்றும், (உ) "த்ருஷ்டா ஸீதா - த்ருஷ்டாஸீதா" என்னும் உகப்பித்தப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்தாராய் நின்றார் கீழில் திருமொழியில்;

நாலாம்பத்து - முதற்றிருமொழி கதிராயிரமிரவி ப்ரவேசம்.

அவ,—க்ருஷ்ணவதாரைகப்ரவணராய், திருவவதாரஸமயமே தொடங்கி அவ்வவதார ரஸமே அநுபவித்துக்கொண்டு போந்தவர், க்ருஷ்ணவதார சேஷ்டிதங்களையும் ராமாவதார சேஷ்டிதங்களையும் ஏககாலத்திலே அநுபவிக்கவேணு மென்னும்படியாயிருப்பதொரு அபிநிவேசம் பிறந்து, அவை தான் ஏகாஶ்ரயத்தில் விட்டு அநுபவிக்கப் போகாமையாலே இரண்டு வடிவுகொண்டு ஒன்றுக்கொன்று எதிரியாகப்பேசி அநுபவித்த வநந்தரம், ராமாவதாராநுகுணமாக வந்தவதரித்தருளின பிராட்டி, தன்னுடைய புருஷகாரத்வத்துக்கு ப்ரதாநகுணமான க்ருபையை வெளியிடுகைக்காக "ராவணன்பிரித்தான்" என்று ஒருவ்யாஜத்தாலே லங்கையிலே

நாலாம்பத்து முதல்திருமொழி, கதிராயிரம் ப்ரவேசம்.

—[*]—

அரு;—கதிராயிரம்ப்ரவேசம். வண்ணமாடங்கள் தொடங்கி க்ருஷ்ணவதாரத்தை அநுபவித்தவாறே அதுக்கு அவ்யவஹித பூர்வமான ராமாவதார குணசேஷ்டிதங்களை அநுபவித்துத் ததந்தர்கதமான பிராட்டியுடைய திருவாழி மோதிரம் கண்டத்தாலுண்டான வுகப்பையுமநுபவித்த விவர் தர்மியைச்யத்தாலே நெஞ்சில் பட்ட வவதாராந்தராபதாநாந்தரங்களையும் அநுபவிக்கிறுரென்று ஸங்கதியருளுகிறுர் (க்ருஷ்ணவதாரேத்யாதி).

(க) ரா-ஸு-ருக-உ. (உ) ரா-பா-க-எஅ.

வ்யா;—

யெழுந்தருள, அவ்வவதாரத்தின் மெய்ப்பாட்டாலே பெருமாள் அவள்போனவிடம் இன்னவிடமென்றறியாமல் தேடிக்கொண்டு திரியாநிற்க, மஹாராஜரோடே உறவுசெய்தவநந்தரம் அவருடைய ஸர்வபரிகரத்தையும் திரட்டி திக்குக்கள்தோறும் தேடும்படி வகை வகையாகப் போகவிடுகிறவளவிலே, பெருமாள், திருவடியினுடைய புத்திஶக்த்யாதிகளைக்கண்டு "இவனே இக்கார்யம் செய்து முடிக்கவல்லான்" என்று திருவுள்ளம்பற்றி, பிராட்டியைக்கண்டால் விண்ணப்பஞ்செய்யத்தக்கதாக வடையாளங்களையு மருளிச்செய்து திருவாழிமோதிரத்தையும் கொடுத்தும்போகவிட, திருவடியும் லங்கையிலேசென்று பிராட்டியைக்கண்டு திருவடி தொழுது, ராவணன்மாயையால் வந்தவதிசங்கைதீரும்படி பெருமாளருளிச்செய்த அடையாளங்களையெல்லாம் விண்ணப்பம்செய்து, திருவாழிமோதிரத்தையும் கொடுத்து, பிராட்டி திருவுள்ளத்தை மிகவும் உகப்பித்த ப்ரகாரத்தை அநுஸந்தித்து, அந்தஃபுரகைங்கர்ய ரஸத்திலுண்டான வாசையாலே பிராட்டிக்குத் திருவடிவிண்ணப்பஞ்செய்த வடையாளங்களையும், திருவாழிமோதிரம் கொடுத்தபடியையும், அது கண்டு பிராட்டிதிருவுள்ளமுகந்தபடியையுமெல்லாம் அடைவேபேசியநுபவித்துப்ரீதரானார் - கீழில் திருமொழியிலே.

ராமக்ருஷ்ணாவதாரங்களோடு அவதாராந்தரங்களோடு அபதாநாந்தரங்களோடுவாசியற தர்ம்யைக்யத்தாலே எல்லாம் ஏகாஶ்ரயகதமாகையாலே "இப்படியிருக்கிற விஷயத்தைக் கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கவேணும்" என்றுதேடுகையாகிறவிது தமக்குஒருபுடை சொல்லுகிறபடியையும், மாநஸாநுபவத்தினுடைய கரைபுரட்சியாலே அவ்விஷயந்தன்னை ஸுஸ்பஷ்டமாகக் கண்டதாகவே ஒருபுடை தோற்றியிருக்கிறபடியையு மநுஸந்தித்து, அவையிரண்டையும், அவதாராதிவிசிஷ்டனாக ஸர்வேஶ்வரனைக் கண்ணாலே காணவேணுமென்று தேடித்திரிகிறார் சிலரும், "அப்படி தேடுகிறீர்கோளாகில் அவனை உள்ளபடி கண்டாருளர்" என்று சொல்லுகிறார் சிலருமாகக்கொண்டு, தம்மை இரண்டுவகையாக வகுத்து

(ஒருபுடை) என்றது-ஒருப்ரகாரமென்றபடி. (கரைபுரட்சியாலே) ஆதிக்யத்தாலே. (தம்மையிரண்டு வகையாக வகுத்து) என்றதுக்கு இந்த ஸ்பஷ்டாஸ்பஷ்டாநுபவங்களிரண்டுமொரு வகையிலேசேராமையாலிரண்டு வகை

இதில் அங்ஙன் தனித்தனிகாணாமல் இருவரையும் சேரக்காண வேணுமென்று தாம்விரும்பின ப்ராகரத்தைத் தமக்கு ஸ்நேஹிகளாய், பகவத்வாக்யங்களாலும்ஆசார்யமுகத்தாலும்"உபாயோபேயங்கள் அவனே" என்றறுதியிட்டசேதநர் ப்ரதமபதத்திலர்த்தபலத்தாலே காண்கிறவளவேயன்றிஏகாயநர் நீஸதர்ஸநம்போலன்றிக்லேஸாப்தமாக மிதுநவிஷயத்தைக்காணலாமோவென்றபேக்ஷிக்க உத்தரபூர்வவாக்யங்களை தர்ஸிப்பிக்க தர்ஸித்துத்தெளிந்திருக்கச் செய்தேயும் அவ்வளவிலும் பர்யவஸியாமல்அபிநிவேசம்மிக்கு, மணக்கால் நம்பிகளைப்பெரியமுதலியார்"இவ்விஷயத்தைப்ராமணிகர்க்கும்ஸாக்ஷாத்கரிக்கலாமோ?" என்று கேட்டாப்போலே தர்ஸிப்பித்தவாசார்யனைக்கேட்க, அவனும் * "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்பக்கண்டசதிர் பரத்வத்திலேயும் கண்டேன்" என்றும், (க) "மலையாலணை செய்திலங்கை மலங்கவோர் வாளிதொட்டானை நாங்கைநன்னடுவுள் செம்பொன் செய்கோயிலினுள்ளே அல்லிமாமலராள் தன்னொடுமடியேன் கண்டு கொண்டல்லல்தீர்ந்தேன்" என்றும், (உ) "சந்தணிமென்முலைமலராள் தரணிமங்கைதாமிருவரடிவருடும் தன்மையானைத்திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்" என்றும், (௩) "நீயும் திருமகளும் நின்றாயால்" என்றும், !"பரத்வவிபவங்களிலும்கட்கண்ணால்காண்கிறவளவன்றிஉட்கண்ணுணரும் அர்சாவதாரங்களிலும் மங்களாசாஸநமாக கண்டாருளர்" என்றதாலேதாமும்அத்யந்தம் ப்ரீதராய், "திருவாய்ப்பாடியில் பெண்கள் நந்தன் மதலையைக் காகுத்தனைநவின்று உந்தி பறந்துகுணு

நின்றுபேசி இனியராகிறார் - இத்திருமொழியில். "நாடுதிரேல்", என்றும் "கண்டாருளர்" என்றும் பன்மையாகவருளிச்செய்தது - *கட்கண்ணால் காண்கையில் அபேக்ஷாரூபஜ்ஞாந வ்யக்திகளும், *உட்கண்ணால் கண்டு அதிலாற்றத்தாலே பாஹ்யாநுபவமும் ஸித்தித்ததென்று தோற்றும்படியான ஜ்ஞாநவ்யக்திகளும் பலவுமுண்டாகையாலே. .... *

யாக்கினாரென்று கருத்து. இரண்டு வகையாக வநுபவிக்குமிடத்தில் ஒரு வகைக்கு ஏகவசநஞ் சொல்லவேண்டியிருக்க பஹுவசநம் சொல்லக்கூடுமோவென்ன வருளுகிறார் (நாடுதிரேலித்யாதி). ... ... *

(க) தி-மொ-௪-௩-௬. (உ) தி-மொ-௨-௧௦-௨. (௩) க-திருவ-௮௬.

மூ.—கதிராயிரமிரவி கலந்தெறித்தா லொத்தநீண்முடியன்
எதிரில்பெருமையிராமனை யிருக்குமிடம்நாடுதிரேல்
அதிருங்கழற்பொருதோ ளிரணியனாகம்பிளந்தரியாய்
உதிரமளைந்தகையோடிருந்தானை யுள்ளவாகண்டாருளர். (க)

நுபவம் பண்ணினவர்கள், மற்றும் ஜந்மாந்தரஸம்ஸ்காரோபாஸந ஸித்தரானவர்கள் ஒருவர்க்கொருவரபேக்ஷையுண்டாகில் கண்டாருளர்'' என்னும் அந்யாபதேசத்தாலே மநோரதித்து அருளிச்செய்து இனியராகிறார்- *

அவ;—முதற்பாட்டு. (கதிரித்யாதி). இவருடைய மநோரதந்தான் இருவரையும் சேர்த்துத்திருவபிஷேகம் திவ்யாயுதாழ்வார்களோடே க்ருஷ்ணாவதாரத்தையும் காணவேணுமென்றும், மகர ஸிம்ஹவராஹாவதாரங்களிலும் இப்படி காணவேணுமென்றும் தாம் விரும்பின ப்ரகாரம் தமக்கு ஸ்நேஹிகளாயிருப்பாரளவிலும் சென்றதுகண்டு, ப்ரீதராய்க் கீழ்ச்சொன்ன வந்யாபதேசத்தாலே ''அவன் திருமார்விலும் பார்ஶ்வத்திலும் கண்டார்கள் ஒருதஶா விசேஷங்களிலே'' என்றநுஸந்தித்து இனியராகிறார். இப்பாட்டால் பெருமாள் தாமும் பிராட்டியும் சேரவெழுந்தருளித் திருவபிஷேகம் செய்தருளி * திருமகளோடினிதமர்ந்த செல்வுக்கு மங்களாசாஸநம் செய்கிறார்.

ஸ்வா;—(கதிரித்யாதி) ''ஸஹஸ்ரகிரணராயிருக்கும் அநேகம் பாலாதித்யர்களை உருக்கிவார்த்தப்ரகாஶமோ'' என்றநுஸந்தித்து அதுவும் போராமையாலே நீண்முடியென்கிறார். (எதிரிலித்யாதி)

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (கதிரித்யாதி) ஸஹஸ்ரகிரணங்களான ஆயிரமாதித்யர்கள் சேர ப்ரகாசித்தாப்போலேயிருக்கும் தேஜஸ்ஸையுடைத்தாய் ஆதிராஜ்யஸூசகமான ஒக்கத்தையுடைத்தான

அரு;—முதற்பாட்டு.(கதிராயிரம்) ''ஆயிரம்;' என்றதை ''கதிர்'' என்றதோடும், ''இரவி''என்றதோடுமநுஷங்கித்து சப்தார்த்தமருளுகிறார் (ஸஹஸ்ரேத்யாதி). திருமுடிக்குத்தக்கதான திருவபிஷேகத்துக்கு அதிகமான நீட்சியைச் சொல்லக்கூடாமையாலே ஆதிராஜ்ய ஸூசகமான வதிசயத்தைச் சொல்லிற்றென்கிறார் (ஆதிராஜ்யேத்யாதி), கீழ்த்திருமொழியிலே மால்யவானிலேயிருந்த பெருமாளனுப்புவித்த திருவாழி மோதிரத்தைக் கண்டு அஶோகவநிகையிலே யிருந்த பிராட்டி உகப்பை அநுபவித்தவர்

சத்ருக்களில்லாத வளவேயன்றிக்கே ஸாதர்ம்யத்ருஷ்டாந்தமும் ஏகதேஸத்ருஷ்டாந்தமும் வைதர்ம்யத்ருஷ்டாந்தமு மில்லாதவனாய்; ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களுக்கு மாஶ்ரயபூதனாயிருக்கையாலே. ஶத்ருமித்ர உதாஸீநாத்மகமாய், உட்காச்சலும் புறம்பொசிவும் எதிருன்றனும் ப்ரஹ்மலோகபர்யந்தமாகக் காணலாயிறே யிருப்பது. அப்படியிருக்கிறவர்களெல்லாரும் ஒருவரிருவரொழிய நெஞ்சாலும் ரமிக்கும்படியாயிறே இராமனென்கிற திருநாமமிருப்பது. ஒருவரிருவரைப்பொறுத்தலூரிலே யிருந்த தோஷமேயிறே திருவயோத்யைக்குள்ளது. அதுதானும் ஸ்ரீபரதாழ்வான்வந்து போய் வருமளவுமிறே உள்ளது, பின்னை ராவணாதிகளுமில்லையோ வென்னில்,(௧)"யந்நஷாய-யி-தநுஷாயுதி" "ஸவெத்ரநயொகாநு ஸத்யேநலோகாந்" எல்லாரையும் ஜயத்தோடே ரமிப்பிக்கவேணும்; எல்லாத்துக்குமடிஜிதேந்த்ரியத்வமும் ஔதார்யமுமிறே. [ஸ்ரீநாநு

திருவபிஷேகத்தை யுடையவன். இத்தால் - ராவணவதம்பண்ணி ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானை லங்கைக்கு ராஜாவாக அபிஷேகஞ்செய்து, பிராட்டியும் தாமுமான சேர்த்தியோடே திருவயோத்யையிலே யெழுந்தருளித் திருவபிஷேகம் பண்ணியிருந்த படியைச் சொல்லுகிறது. (எதிரில்பெருமையிராமனை) ஸ்வரூபகுணங்களாலும் ஆத்மகுணங்களாலும் அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களாலும் ஒப்பில்லாத வைபவத்தையுடையனாய், எல்லாருடைய நெஞ்சுகளையும் ஸ்வவைலக்ஷ

இங்கே திருவபிஷேகமாத்ரம் சொல்லுகைக்குத் தாத்பர்யமேதென்ன வருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). அன்றிக்கே, அவதாரங்களை யெல்லாம் அநுபவிக்குமவர் ராமாவதாரத்தில் பட்டாபிஷேகத்தை யநுபவிக்கக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார்(இத்தாலியாதி)ராவணவதம் சொன்னது உபலக்ஷணமாய்,அவதாரமே தொடங்கி அநுபவித்துக்கொண்டுவந்தாரென்றுகருத்து. (அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களாலும்) என்றது-ஜடாயு மோக்ஷப்ரதாநம், கடலையணை கட்டுகை, சராசரங்களை வைகுந்தத் தேற்றுகை முதலானவற்றைச்சொல்லுகிறது. "ரமயதீதி-ராமஃ" என்கிறவ்யுத்பத்தியைத் திருவுள்ளம்பற்றி இன்னார்க்கென்றுவிசேஷியாமையாலே எல்லாருக்குமென்று விவக்ஷித்தர்த்தமருளுகிறார் (எல்லாருடையவுமித்யாதி).

---

(௧) ரா-அயோ-௧௨-௨௯.

சாடுநந-திநாந்தாநே] ஸ்வாஶ்ரயமானவிக்ரஹங்களும் ஒவ்வொருதஶைகளிலே ஔதார்யாங்வேஷிகள்ாயிறே யிருப்பது. "பெருமாள்ஶௌர்யத்துக்கு ராவணன் எதிர்போரான்" என்கிறகுறைவு தீரஹிரண்யனை ஒரெதிருமாக்கி, அவனை ஜயித்ததை ஶௌர்யமாக்கி, தர்ம்யைக்யத்தாலேஒரெதிரியையும்பெற்று ஜயித்ததும் தம்பேறாகவநுஸந்திக்கிறார். (இருக்குமிடம்நாடுதிரேல்) ஆஶ்ரிதவிரோதிகளிருக்குமிடம் சென்று அழியச்செய்தாலும் மறுவவிடாமல் பரிஹாரம் செய்யுமளவும் அதுக்குத் தகுதியாகக்கொண்ட வேஷத்தோடே அங்கேயிறே இருப்பது. அவ்விடம் விரும்பித் தேடுகிறிகோளாகில்,

(அதிரும்கழலித்யாதி) க்ஷீராப்தியில் பரஸம்ருத்த்யஸஹத்வம் குறுமிழிக்கொள்ளும்படியானப்ரச்சந்நவேஷம்குலைந்துவெளிப்பட்டு லோகங்களெல்லாம் நடுங்கும்படி (க)"திண்கழல்கால்" என்னும்படி வீரக்கழலிட்டவதிர்த்தியும்யுத்தகண்டூதிஶமியாததோள்களுமாய் ஆஶ்ரிதவர்க்கங்களை * பள்ளியிலோதிவந்ததன் சிறுவனளவாகவும் நலிகையாலேயிறே அதுக்குத் தகுதியானந்ருஸிம்ஹமாய், ஹிரண்யனுடைய வரபுலபுஜபலங்களாலேஊட்டியாகவளர்த்த

ண்யத்தாலேரமிப்பிக்கும் ஸ்வபாவனுமாகையாலே "ராமன்" என்னும்திருநாமத்தையுடையவனை. (இருக்குமிடம் நாடுதிரேல்) எழுந்தருளியிருக்குமிடம் தேடுகிறிகோளாகில்.

(அதிருங்கழல் பொருதோளிரணியனாகம்பிளந்தரியாய்) ப்ரஹ்மலோகபர்யந்தமாக எல்லாரையும் தன் கீழாக்கி ஈஶ்வரனாயிருந்தவனாகையாலே, த்வநியாநின்றுள்ள வீரக்கழலையுடையனாய், தனக்கு ஒரெதிரியில்லாமையாலே யுத்தகண்டூதி வர்த்தியாநின்றுள்ள தோள்களையுடையனாயிருந்துள்ள ஹிரண்யனுடைய வரபலபுஜபலங்களாலே பூண்கட்டியிருந்த மார்வை, தேவர்கள்கொடுத்தவரத்

(அதிரும்) சப்தியாநின்றுள்ள-"கழல்-வீரக்கழலென்கிறவாபரணத்தையுடையனாய், பொரும்-யுத்தத்தையே நினைக்கிறதோளையுடையனான விரணியனுடைய, ஆகம்-மார்வை, அரியாய் பிளந்து" என்று ஶப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி ஹேதுக்களோடே கூடத் தாத்பர்யங்களை யருளுகிறார் (ப்ரஹ்மலோகேத்யாதி). உதிரமளைகைக்கு ஹேதுவையும், அளைந்த ப்ரகாரத்தை

(க) தி-வா-௬-௫-௨.

ஶரீரத்தை, ஒருஸுவர்ணகிரியை ஒரு ரஜதகிரி அநாயாஸேநபிளந்தாப்போலே பிளந்து குடலைப்பிடுங்கிக் குட்டமிட்டுக் கிளம்புகிற ருதிரத்தை அளைந்த கையோடே "மறுவலிட்டு ஆஶ்ரிதரை இன்னம் நலியுமோ" என்று ஒரநுகூலனை ஸ்த்தாபிக்குந்தனையுமிருந்தானை யென்னுதல். சீறத்துக்கெதிர் நிற்கமாட்டாமல் ப்ரஹ்மேஶாநாதிகள் முதலானவானோர் நெஞ்சுகலங்கிச்சிதறியோடி மீண்டு நாத்தழும்பவேத்தும்படி அல்லிமாதர்புல்கலக்ஷ்மீநரஸிம்ஹமென்னும்படி சீற்றம் தணிந்திருந்தானை யென்னுதல். சீற்றம் தணிந்தாலும் உதிரமளைந்த கையோடேயிறே யிருப்பது. இவளும் வீரமஹிஷியாகையாலே (௧)"ஹதாந்த்ராஸம் விஷண்ணஜ-பர்தாரம்பரிஷஸ்வஜே" என்றாப்போலே வெருவினபூங்கோதையாள் விரோதிபோனபின்பு துணுக்குத் தவிர்ந்து ரத்த வெடியோடே புல்குமிறே. (உள்ளவாகண்டாருளர்) ராமனையுள்ளவாகண்டாருளர்; ராஜகுலத்திலே பிறந்த வாஸனையாலே ஆஶ்ரித விரோதிநிரஸநார்த்தமாக அடுத்த வேஷமெடுத்து நிரஸித்திருந்தானென்று உள்ள

துக்கு விரோதம் வாராதபடியாக நரஸிம்ஹ ரூபத்தைக்கொண்டு இருபிளவாக்கி. (உதிரமளைந்தகையோடிருந்தானை) பிளந்தவளவில்நில்லாதேஉதிரத்தையளையும்(௨)"வெஞ்சினத்தரி" என்கிறபடியே மிகுந்த சீற்றத்தாலே அவனுடைய சரீரமெங்கும் * குருதி குழம்பி யெழும்படி கூருகிராலே குடைந்து குடலைப்பிடுங்கி யெடுக்கையாலே, உதிரமளைந்த கையோடே சீற்றந்தோற்ற விருந்தவனை. (உள்ளவா கண்டாருளர்) ஸம்ஶயவிபர்யயரஹிதமாகஉள்ளபடி கண்டாருளர். உள்ளவாகாண்கையாவது- அவதாரப்ரயுக்த

யும், அத்தோடிருந்த படியையு மருளுகிறார் (பிளந்தவித்யாதி). "வெஞ்சினத்தரி" என்றவிடத்தில் "வெம்" என்றதினர்த்தம் (மிகுந்த) என்றது. "சீற்றம் தோற்றவிருந்தானை" என்றவிடத்தில்இவனிருந்தவிடமேஇராமனைக் காண்கைக்குத் தேடுகிற விடமென்றுகருத்து இங்ஙனன்றாகில் "இருக்குமிடம் நாடுதிரேல்" என்றதுக்குச்சேராதிறே. "உள்ளவா" என்றது-உள்ளவாறென்றாய்,அதுக்கர்த்தம் (உள்ளபடி)என்றது. அவதாராந்தரங்கள் பேதித்திருக்கையாலே உதிரமளைந்தானிருக்குமிடமே இராமனிருக்குமிடமாமோவென்ன, தர்ம்யைக்யத்தாலே, இது சேருமென்னுமத்தை உள்ளவாவென்றது ஸூசிப்பிக்கிறதென்கிறார் (உள்ளவாகாண்கையாவதித்யாதி). (௧)

(௧) ரா-ஆ-௩௦-௩௯. (௨)

வர்கண்டாருளர். இவளோடே கூடினலிறே வஸ்துவை உள்ள படி காணலாவது. இதுதானேயிறே தர்ம்யைக்யமும். (க)

அவ;— இரண்டாம்பாட்டு. (நாந்தகமித்யாதி) அவனை ஈஸ்வரனென்றறுதியிட்டால் ஸ்ரீபஞ்சாயுதங்களோடே காணவே ணுமென்கிறர்.

மானஆகாரங்களையிட்டு வேறுபடக்காணுதே, "ராமாவதாரமாய் ராவணவதம் பண்ணினவனும், ந்ருஸிஹ்மாவதாரமாய்ஹிரண்ய வதம் பண்ணினவனும் ஒருவனே" என்று வஸ்துவினுடையபடி யறிந்துகாண்கை.

முன்பு ஹிரண்யனானவன்றானேயிறே பின்பு ராவணனாய்ப் பிறந்தவன். ப்ரஹ்மாதிகள்பக்கல் ஹிரண்ய ராவணர்களிருவரும் கொண்டவரங்களுக்குவிரோதம் வராதபடி நிரஸிக்க வேண்டுகை யாலேயிறேரூபபேதம்கொள்ளவேண்டிற்று. அதாவது-"தேவாதிசதுர்வித ஜாதியிலொன்றாலும் படக்கடவேனல்லேன்" என்றுவரங் கொள்ளுகையாலே நரஸிஹ்மமாக வேண்டிற்று - அங்கு; "தேவர்கள் அஸுரர்கள் ராக்ஷஸர் முதலானரொருவராலும் படக்கடவேனல்லேன்" என்று வரங்கொள்ளுகையாலும், மநுஷ்யரை ஒன்றாக கணியாமல் போருகையாலும், மநுஷ்யனாய் நின்று கொல்ல வேண்டிற்று-இங்கு; ஆகையால்கார்யாநுகுணமாகக்கொண்ட ரூப பேதமாத்ரமேயாய், ப்ரகாரி ஒன்றேயாகையாலே இந்த ஐக்யமறிந்து காண்கையாயிற்று-உள்ளபடி காண்கையாவது. ... (க)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. (நாந்தகமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே ஈஸ்வரத்வம் தோற்றிற்றிறே; "ஈஸ்வரன்" என்றறுதியிட்டால் பின்னை ஸ்ரீ பஞ்சாயுத தரத்வம் சொல்லலாமிறே: ராவணவதத்தளவுமிறே ஈச்வரத்வந்தான் மறைக்கவேண்டுவது; ஆகை

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. (நாந்தகமித்யாதி) பெருமாள் த்விபுஜராய் மநுஷ்யராகவே அவதரித்திருக்க,பஞ்சாயுததரத்வம் சொல்லக்கூடுமோவென்னவளுகிறர்(கீழ்ப்பாட்டிலேயித்யாதி),கீழ்பாட்டிலே ஈஸ்வரத்வம்தோன்றினபடி யெங்ஙனேயென்ன (ராவணேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் ராவணவதாநந்தர முண்டான திருவபிஷேகத்தைச் சொல்லுகையாலே ப்ரஹ்மா சொன்ன வீஸ்வரத்வம் தோற்றிற்றென்று கருத்து,

மூ.—நாந்தகஞ்சங்குதண்டு நாணொலிச்சார்ங்கந் திருச்சக்கரம்
ஏந்துபெருமையிராமனை யிருக்குமிடம்நாடுதிரேல்
காந்தள்முகிழ்விரற் சீதைக்காகிக் கடுஞ்சிலைசென்றிறுக்க
வேந்தர்தலைவன்சனகராசன்றன் வேள்வியிற்கண்டாருளர்.

ஸ்வ.—(நாந்தகமித்யாதி) ஸ்ரீபஞ்சாயுதங்களையும் சொல்லும்போது இன்னதுமுதலாகவெண்ணவேணுமென்கிற நிர்பந்தமில்லை; எல்லாரும் ஏகமநாக்களாயிருக்கையாலே, ஒன்றைச்சொன்ன போதே எல்லாத்தையும் சொல்லிற்றாமிறே. "சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டான்" என்கையாலும், (க) "சார்ங்கம்வளைய-நாணுமவனு மறிதும்" (உ) "ஆழியொடும் பொன்னார்சார்ங்கம்" என்பது சேரச்சொல்லுவதாகையாலே "சார்ங்கபாணி" என்றபோதே எல்லாம் சொல்லலாமிறே. (ஏந்துபெருமையிராமனை) ஐந்தாலும்கொள்ளும் காரியம் ஒன்றுகொண்டேகொள்ளுமாகையாலே மற்றையவை யாலிறே, ராவணவதாநந்தரம் வந்த ப்ரஹ்மாதி தேவர்கள், (ங) "ஸவாந்நாராயணோ தேவ: ஸ்ரீமாந் சக்ராயுதோ விபு:- பவாந்நாராயணோ தேவஸ்ஸ்ரீமாந் சக்ராயுதோ விபு:" என்றது பின்னையும். (ச) "ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே - ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்று இவரருளிச்செய்தது - முன்பு நின்ற நிலையில் புரையறுதி தோற்றுகைக்காகவிறே.

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு (நாந்தகம்) திருக்கையைப் பிரியாதே யிருந்து எதிரிகளை அறச்செய்யும் திருக்குற்றுடைவாள். (சங்கு) வாய்கரையிலே யிருந்து தன்னோசையாலே எதிரிகளை முழுக்காயாக அவியப்பண்ணும் ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யம். (தண்டு) கைவிடாமலிருந்து எதிரிகளை நெரிய அடிக்கும் ஸ்ரீகதை. (நாணொலிச்சார்ங்கம்) ஜ்யாகோஷஸஹிதமாய் எதிரிகள்மேலே ஶரவர்ஷத்தை வர்ஷிக்கும் ஸ்ரீசார்ங்கம், (திருச்சக்கரம்) * கருதுமிடம் பொருது கைவந்திருக்கும் திருவாழி. (ஏந்துபெருமையிராமனை) இவற்றை யழகுக்குடலாகவும் விரோதி நிரஸநத்துக்குடலாகவும் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் பெருமையையுடையனாய், இவைமிகை

ஆகில் ப்ரஹ்மா வெளியிட்ட வநந்தரமும் "ஆத்மாநம் மாநுஷம்மந்யே" என்றதேதுக்காக வென்னவருளுகிறார் (பின்னையுமித்யாதி),

"ஏந்துபெருமை" என்று இவற்றை தரித்தத்தால் சொன்ன பெருமைக்குஆயுதங்களுக்குள்ளபெருமைகளையருளுகிறார் (திருக்கையையித்யாதி)

(க)நா-தி-டு-அ (உ)தி-மொ-கய-கO-சO. (ங)ரா-யு-கஉO-கங. (ச)ரா-யு-கஉO-கக.

யெல்லாம் அழகுக்கேற்றினவையிறே உள்ளது. அழகுதனக்கும் இவைமிகையாய், "ஸூஹாணஸ்யாஹாணழ்- ஆபரணஸ்யாபரணம்" (க)"வு-ுஸாரு-ஷிஹிதா z வஹாரிணுழ் - பும்ஸாம்த்ருஷ்டிசித்தாப ஹாரிணம்" என்னும்படியிறே அவன்பெருமைதானிருப்பது. (இராமனை) எல்லாரையும் எல்லாப்ரகாரத்தாலும் ரமிப்பிக்க வல்லவனை. (இருக்குமிடம் நாடுதிரேல்) இந்த ஸௌந்தர்யாதிகளும் ஸௌர்யாதிகளும் அவனிருக்குமிடத்திலே காணவேணுமென்று தேடுகிறிகோளாகில்.

(காந்தளித்யாதி) "செங்காந்தள் முகிழ்போலே திருவிரல்" என்கையாலே இவளுடைய திவ்யாவயவங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணமாய், பருவத்தைக்காட்டுகையாலே அவனை யழைத்தமைகாட்டுகிறது. "சிதை" என்கையாலே குடிப்பிறப்புக் காட்டுகிறது. "ஆகிச்சென்று கடுஞ்சிலையிறுத்து" என்கையாலே கொடுவந்த விஸ்வாமித்ரனை வ்யாஜமென்னலாமிறே. (வேந்தரித்யாதி) ராஜதர்மஸ்ரேஷ்டனுகையாலே ராஜாக்களுக்கெல்லாம் கர்தாவுமாய், வம்ஸவானுமாயிருக்கிற ஜநகராஜனுடைய யஜ்ஞஸமீபத்தி

யாம்படி தன்வடிவழகாலே யெல்லாரையும் ரமிப்பிக்கவல்லவனை. (இருச்குமிடம் நாடுதிரேல்) இந்த ஸௌர்யாதிகளும் ஸௌந்தர்யாதிகளும் அவனிருக்கு மிடத்தே சென்று காணவேணுமென்று இருக்குமிடம் தேடித்திரிகிறி கோளாகில்.

(காந்தளித்பாதி) செங்காந்தள் முகிழ்தழ் போலேயிருக்கிற திருவிரற்களையுடைய பிராட்டிக்காக. (கடுஞ்சிலைசென்றிருக்க) விஸ்வாமித்ரமஹர்ஷி கொடு செல்லச்சென்று. "ரௌத்ரமாய் ஒருவராலுமெடுக்கவும் வளைக்கவும் அரிது" என்றுகிடந்த வஸியவில்லைமுறிக்க. கடுமை-திண்மை. (வேந்தரித்யாதி)ராஜதர்மத்தோடே தத்வ

(ஸௌர்யாதிகளும் ஸௌந்தர்யாதிகளும்) என்றத்தை த்விதியாந்தமாகக் கொள்வது.

"சென்று-கடுஞ்சிலையிறுக்க" என்றந்வயித்துச்சொல்லுகைக்கும்,கடுமைக்கும் ஹேதுவையருளிச்செய்து கொண்டர்த்தமருளுகிறுர் (விஸ்வாமித்ரேத்யாதி). "ஜநகராஜன் தன்" என்றவிடத்தில்தன்மையை "வேந்தர்தலைவன்" என்றதுவாகக்கருதியருளுகிறுர் (ராஜதர்மேத்யாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே இரா

(க) ரா-அ-ரு-உக.

மூ.—கொலையானைக்கொம்புபறித்துக்கூடலர்சேனைபொருதழியச்
சிலையால்மராமர மெய்ததேவனைச் சிக்கெனநாடுதிரேல்
தலையாற்குரக்கினந்தாங்கிச்சென்றுதடவரைகொண்டடைப்ப
அலையார்கடற்கரைவீற்றிருந்தானையங்குத்தைக்கண்டாருளர்

லே சென்றிருக்கக்கண்டாருளரென்னுதல். அன்றியே இவரா சைப்பட்டாப்போலே ஸாலக்ஷணமான சிலையை முறித்து, திருத்தமப்பனாரையும் திருத்தாயாரையுமழைத்து மற்றும் வேண்டுவாரையும் கூட்டிக்கொண்டு அந்தஸமீபத்திலே (க)"இயம்ஸீதா மமஸுதா ஸஹதர்மசரீதவ-இயம்ஸீதாமமஸுதாஸஹதர்மசரீதவ" என்று, "வடிவழகிது, குடிப்பிறப்பு இது, ஸஹதர்மசரியாக வங்கிகரியும்" என்று காட்டிக்கொடுத்துச் சடங்குகளும் தலைக்கட்டினபின்பு பெருமாளையும் நாய்ச்சியாரையும் சேரவைத்துத் தம்முடைய வாசையாலே ஒப்புப்பார்த்துக் "கண்ணழகுவிஞ்சல்" என்றிருக்கையாலேயிறே "வேள்வியில் கண்டாருளர்" என்கிறது. இதில் "இராமனை நாடுதிரேல்-வேள்வியில் கண்டாருளர்" என்கிறதில் வேறுபாடு தோன்றுதாப்போலேயிறே, "இராமனை நாடுதிரேல்'- 'உதிரமனைந்தகையோடிருந்தானைக்-கண்டாருளர்'' என்றதும். (உ)

அவ;—மூன்றும்பாட்டு, (கொலையானையித்யாதி) க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடே ராமாவதாரத்தைச் சேர்த்தநுபவிக்கிறார்.

ஸ்வா;—(கொலையானையித்யாதி) கொலையில் கடிதான குவலயாபீடத்தை...

ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களை யுடையவனாகையாலே ராஜாக்களுக்கெல்லாம் தலைவனான ஸ்ரீஜநகராஜனுடைய யாகத்திலே கண்டாருளர். இங்கு, "இராமனைநாடுதிரேல்—வேள்வியில் கண்டாருளர்"என்கிறதில் வேறுபாடு தோன்றுதாப் போலேயிறே, "இராமனைநாடுதிரேல் - உதிரமனைந்தகையோடிருந்தானை - கண்டாருளர்'' என்கிறதும். .... (உ)

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு. (கொலையானை கொம்புபறித்து) (க) "கவளக்கடாக்களிறு" என்கிறபடியே துர்த்ரவ்யங்களைப் பரு

மனை நாடினவர்க்கு நரஸிம்ஹனைச் சொல்லுவானென்னென்கிற சங்கைக்கு இப்பாட்டில் ப்ரமேயம் நியாமகமென்கிறார் (இங்கிராமனையித்யாதி) ... (உ)

அரு,—மூன்றும்பாட்டு. (கொலையானை) கொலை-கொல்லுமதானவென்றும், இதுக்கு ஹேது பூர்வகமர்த்தமருளுகிறார் (கவளவித்யாதி). "கூடலர்

(க) ரா-பா-எரு-உகூ. (உ) தி-வாய்-ச-கூ-ரு.

யாபீடத்தின் கொம்பை அநாயாஸேநபிடுங்கி. (கூடலரித்யாதி) ராவணன் முதலான ராக்ஷஸஸேனை யெல்லாம் யுத்தத்திலே முடியும்படியாகத்திருவுள்ளத்திலே கோலிப்பிறே, மஹாராஜருடை யஸங்காநிவ்ருத்த்யர்த்தமாகச் சிலையால் மராமரமெய்தது. (தேவனே) இப்படிப்பட்டத்யோதமாநாதி குணவிசேஷங்களையுடையவனே. (சிக்கெனநாடுதிரேல்)"அதொருவ்யக்தி, இதொருவ்க்யதி," என்று பிரித்துப்ரதிபத்திபண்ணாதே"தர்மியொன்று"என்றத்யவஸித்துக்

குவித்துப் பிச்சேற்றி மதஜலமொழுகும்படி நிறுத்துகையாலே, ஆனைக்காணில் கொல்லுமதான குவலயாபீடமாகிற ஆனையினுடைய கொம்புகளை அநாயாஸேந பறித்து. (கூடலர்சேனைபொருதழிய) மஹர்ஷிகளைநலிகையாலே ஶத்ருக்களானஜநஸ்தாநவாஸிகளான ராக்ஷஸருடைய ஸேனையானது விசேஷம் சொல்லவும் ஒருவரில்லாதபடி அழியும்படியாகப் பொருது. (சிலையால் மராமரமெய்ததேவனே) (௧) "ஸுக்ரீவஸ்ஶங்கிதஶ்சாஸீந் நித்யம் வீர்யேண ராகவே" ஸுக்ரீவஸ்ஶங்கிதஸ்சாஸீந் நித்யம் வீர்யேணராகவே" என்கிறபடியே மஹாராஜருடைய அதிசங்கையைத் தீர்க்கைக்காகவில்லாலே மராமரங்களை மறுபாடுருவ எய்து, அவரதிசங்கையைத் தீர்த்தஹர்ஷத்தாலே திருமேனியிற்பிறந்தபுகரையுடையவனே. (சிக்கென நாடுதிரேல்) "அதொரு வ்யக்தி, இதொரு வ்யக்தி" என்று பிரித்து ப்ரதிபத்திபண்ணாதே, "தர்மியொன்று" என்றே அத்யவஸித்து அவனிருந்தவிடம் தேடுகிறீகோளாகில்.

சேனையழிய பொருது" என்றந்வயித்து ஹேது பூர்வகமர்த்த மருளுகிறுர் (மஹர்ஷிகளையித்யாதி.) கூடலர்-சத்ருக்கள். (விசேஷம் சொல்லவு மொருவரில்லாதபடி) என்றதுக்கு அகம்பநன் ராவணனோடே விசேஷம் சொல்லும்படி ஒருவனுண்டாயிருந்தானேயாகிலும் கராதிகளோடு வந்து யுத்தம்பண்ண வந்தவனல்லாமையாலே இப்படி சொல்லலாமென்று கருத்து. மராமரமெய்கைக்குஹேதுவையும், "தேவன்"என்றதுக்குகாந்திமானென்றுவிவக்ஷித்து அதுக்கு ஹேதுவையும் காட்டாநின்றுகொண்டு அர்த்த மருளுகிறுர் (ஸுக்ரீவ இத்யாதி). (மறுபாடுருவ) அப்புறத்திலே யுருவிப்போக.குவலயாபீடநிரஸநமும் மராமர மெய்ததும் ஏககர்த்ருகமாகச் சொன்னதைத் திருவுள்ளம்பற்றி சிக்கென வென்றதுக்குத்தாத்பர்யமருளுகிறுர் (அதொருவித்யாதி).

---

(௧) ரா-பா-௧-௬௩,

காணுமளவும்(க)"ஆவஊா நய - சாபமாநய' என்னுதே, அவனி ருந்த விடம் தேடுகிறிகோளாகில்,

(தலையாலித்யாதி) ஸ்ரீவாநரவீரர்கள் இடமுடைத்தான பர்வதங்களைப் பெருமாளெழுந்தருளும்போது இந்த மலையின்மேலே திருவடிகள் படும்படி மேலெழவைத்தடைப்பதாகத் தந்தாமுடைய உத்தமாங்கங்களாலே தரித்துக்கொண்டு வந்தடைப்ப. (அலையித்யாதி)"இத்தைநாம்காலாலே மிதிப்போமாகில்இவை,ஸாபோ.பஹதமான கற்களாய் ஸ்த்ரீரூபமாய் அடைபடாதபடி எழுந்திருக்குமாகில்,சுமந்துவந்தடைக்கிறவர்களுக்கஸஹ்யமாம்"என்று கரையிலே யிருந்தானென்னுதல். அடைக்கிறமுதலிகளுக்கு ப்ரியமாக மலைபொகடக்கிளம்பின வலைநீர் தெறிக்கும்படி ஆஸந்நமாக அரிகுலம்பணி கொண்டிருந்தானென்னுதல். இப்படி குரங்குகள் மலையைதூக்காநிற்க அவற்றைப்பார்த்து"என்தான்முதலிகளுக்கு, இத்தனை மெத்தன, என்தான் பெருமாளுக்குப் பகல முது அக்கரையிலே யாயிருக்கும்; நீங்கள் இத்தைக்கல்லும் கறடுமாக்கி அத்யந்தம்ருதுவான ஸ்ரீபாதங்களுறுத்தும்படிபண்ணுதே வாங்கி நில்லுங்கோள் நாங்கள் குளித்துப்புரண்டு உடம்பில்தொங்கின நொய்மணல் கொண்டு உங்களுக்கும் பெருமாளுக்கும் வழியாக்கித் தரு

(தலையாலித்யாதி) ஸ்ரீவாநரவீரர்களுடைய திரள்களானவை "பெருமாள் திருவடிகள் படப்புகுகிறதன்றோ" என்னும் கௌரவ புத்தியாலே ஸிரஸாவஹித்துக்கொண்டு சென்று பெரியமலைகளைக் கொண்டுகடலையூடறுத்து அணையாகவடைக்க. (அலையித்யாதி)அலைமிக்கிருந்துள்ள கடற்கரையிலே அவ்வலை நீர் தெறிக்கும்படி ஆஸந்நமாக அவர்கள் செய்கிற அடிமையைப்பார்த்து உகந்துகொண்டு

"குரக்கினம் தலையால் தாங்கிச்சென்று தடவரைகொண்டடைப்ப"என்றந்வயித்துத் தலை தாங்குகைக்கு ஹேதுவையருளிச் செய்துகொண்டு ஸப்தார்த்தமருளுகிறார் (ஸ்ரீவாநரேத்யாதி). (கடலை) என்றதுக்கு மேற்சொல்லுகிற கடல்பதத்தை இங்கும் கூட்டிக்கொள்வதென்று கருத்து.(ஊடறுத்து) என்றது இம்மலைக்கும் அம்மலைக்குமிடை வெளியில்லாமலென்றபடி. "அலையார்" என்றதுக்குப் பலிதத்தையும் வீற்றிருக்கைக்கு ஹேதுவையும் காட்டிக்கொண்டர்த்தமருளுகிறார் (அலைமிக்கித்யாதி). ... ... (ங)

(க) ரா-யு-உக-உஉ.

மூ;—தோயம்பரந்தநடுவுசூழலிற்றொல்லைவடிவுகொண்ட
மாயக்குழவியதனைநாடுறில் வம்மின்சுவடுரைக்கேன்
ஆயர்மடமகள்பின்னைக்காகியடல்விடையேழினையும்
வீயப்பொருதுவியர்த்துநின்றானைமெய்ம்மையேகண்டாருளர்

கிறோம்'' என்றவணில்களின் அத்யவஸாயத்தில் சலியாமையைக்கண்டு அத்யந்தம் ப்ரீதராய் இவ்வாஸ்சர்யத்தைக் கண்டு வேறுபாடு தோன்றவிருந்தானையென்னுதல். (அங்குத்தைக்கண்டாருளர்)அங்குத்தைவ்யாமோஹத்தோடேகண்டாருளரென்னுதல்; "கொலையானைகொம்புபறித்துஅங்குத்தைக்கண்டாருளர்'' என்றுதல்; "சிலையால்மராமரமெய்தவிடத்தில்கண்டாருளர்'' என்றுவிபக்தியைமாறுடிச் சொல்லுதல், கூடலர் சேனைபொருதழியசங்காரிவ்ருத்திபிறப்பித்து அங்குத்தை மராமரம் சிலையாலெய்த தேவனைச்சிக்கனநாடுதிரேல்'' என்றும் "அங்குத்தைக்கொலையானை அங்குத்தைக்கூடலர் சேனை'' யென்றுமாம். .... (௩)

அவ;—நாலாம்பாட்டு. (தோயமித்யாதி) நப்பின்னைப்பிராட்டி விஷயமாகச் செய்தவ்யாபாரங்களை அநுஸந்திக்கிறார்.

ஸ்வா;—(தோயமித்யாதி)பரந்தஸமுத்ரமத்யே ஓரிடத்திலே பரந்ததோயநடுவு சூழலில். (தொல்லைவடிவுகொண்ட) பழைய

அவர்களை அடிமைகொள்ளுகையால் வந்த வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற வெழுந்தருளியிருந்தவனை அந்த ஸ்தலத்திலே கண்டவர்களுளர்.

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (தோயம்பரந்த நடுவுசூழலில்) நடுவுசூழலில் தோயம்பரந்தபோது. அதாவது - சுற்றும் ஸமுத்ரமாய், அதுக்குநடுவே வர்த்துலாகாரமாயிருக்கிற பூமியெங்கும் ஜலத்தாலே வ்யாப்தமானகாலத்திலே யென்கை. "பரந்த'' என்கிறதுக்குமேலே, "போது'' என்கிறவித்தனையும் அத்யாஹார்யம். அன்றிக்கே, தோயம்பரந்தநடுவு - ஜலம்பரந்தநடுவே; அதாவது -

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (தோயமித்யாதி) எடுத்த ப்ரதீகத்துக்கு அந்வய பூர்வகமாக ஶப்தார்த்தம் காட்டுகிறார் (நடுவித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). ப்ரதீகத்திலில்லாததான 'போது' என்றபதத்தை அந்வயித்தபடி யெங்ஙனே யென்னவருளுகிறார் (பரந்தவித்யாதி). "நடுவு'' "என்றதை ஸப்தமியாக்க வேண்டியருளுகிறார் (ஜலமித்யாதி), உக்தார்த்தத்தை அந்வயமுகேந விவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி). "சூழலில்'' என்றதை சூழலாலேயென்று த்ரு

வடிவைக்கொண்ட. (மாயக்குழவியதனை நாடுறில்) தொல்லை-பெருமையாகவுமாம். புதுமையில் பெருமையுண்டானாலும் சிறுமையாயிறே தோற்றுவது; பழைமையென்றபோது ஆத்யநாதி யென்னாமல் அநாதியைக் காட்டுகையாலே. * ஆதியஞ்சோதியுருவை யங்கு வைத்திங்குப்பிறந்த வடதளஸாயி யென்னுதல். க்ருஷ்ணனென்னுதல். பரந்த தோயநடுவு சூழலாவது - நடுவு-ஜம்பூத்வீபம், சூழல்-ஒன்பதாங்கூறுதல், இதில் வடமதுரையாதல். இதில் சிறைக்கூடமாதல். இதிலேயிறே கையும் திருவாழியும் தோன்ற அங்குப்போலே ஒப்பனை குன்றாமல் வந்தவதரித்தது.

(மாயம்) க்ருத்ரிமாஶ்சர்யம். அந்தமாயர்தான் சிறைக்கூடத்திினின்றும் போந்தமாயமும், திருவாய்ப்பாடியில் பிறந்துவளர்ந்த மாயமுமெல்லாம் தோன்றுகையாலே மாயக்குழவியென்கிறது. தொல்லை-பெருமையாய், வடதளஸாயியைக்காட்டினபோது, சிறு

பரந்த ஜலத்தினுடைய மத்யத்திலேயென்றபடி. (சூழலில்தொல்லைவடிவுகொண்ட) ரக்ஷ்யவர்க்கம் ப்ரளயத்திலே யழியாதபடி ரக்ஷிக்கைக்கீடான விரகாலே, பழையதான அப்ராக்ருத விக்ரஹத்தை சுரிக்கிக்கொண்ட. மேல், "குழவி" என்கையாலே "வடிவை சுருக்கிக்கொண்ட" என்று நியமித்துச் சொல்லவேணும்.

(மாயமித்யாதி) சிறுவடிவைக்கொண்டு பெரியலோகங்களை வயிற்றிலேவைத்து ஒருபவனை ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளின அகடிதகடநாஸாமர்த்யத்தால்வந்த ஆஶ்சர்யத்தயுடைய அந்தக்குழவியை. (க) "[illegible] । [illegible]

தியையாக்கி விரகாலே யென்றர்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ரக்ஷ்யவர்க்கமித்யாதி). "கொண்ட"என்றது - சுருக்கிக்கொண்டவென்று காட்டுமோவென்ன, நியாமகம் காட்டுகிறார் (மேலித்யாதி).

மாய-ஆஶ்சர்யத்தையுயுடைய, அதனை-அந்தக்குழவியை, பிள்ளையை யென்று ஸப்தார்த்தம் விவக்ஷித்து ஆஶ்சர்யத்தையுபபாதித்துக் கொண்டர்த்தமருளுகிறார் (சிறுவடிவையித்யாதி). (சிறுவடிவைக் கொண்டு பெரியலோகங்களைத்திருவயிற்றிலேவைத்து) இத்யாதிக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (முக்த்த இத்யாதி). "அதனை"என்று அசேதந வாசி

(க) அதிமாநுஷஸ்தவெ கச.

மையளவிட வொண்ணாத பெருமையாய் மாறித்தோற்றுகிற தென்னவுமாம். (அதனை) குழவி யென்கையாலே அதனை யென்கிறது. (நாடுதில்) தேடுகையிலே அத்யவஸிக்கில். (வம்மின்) வாருங்கோள். (சுவடுரைக்கேன்) அடியும்சுவடுமெளிதாகச் சொல்லுகிறேன். திருவாப்பாடியில் பெண்கள் திருக்குழலூத்தில் யமுனைக்கரையில் இவர்களைமலக்கம் காண அவனொளித்தபோதுஒருவரையொருவர்வினவுவது, ஒருவர்க்கொருவர் அவனடியும்சுவடும் காட்டுவது,வார்மணற்குன்றிலே அவன்வரவுபார்த்துநிற்பதானார்களிறே. ருஷிகளும் (க) தாஸாஶாவிரஸூதஃ - தாஸா மாவிரபூத்" என்று பெண்களைப்போலேகாணுமளவும் "கல்யாணகுணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமேதோ" என்று தேடுவாரும் தாம்தாமறிந்தவளவுகளைச் சொல்லுவாருமாயிறே இருப்பது. ஆனாலும் தாந்தாம் அநுகரித்தார்களில்லையிறே,

---

வ்யா० க்வ்யாஜத꞉ப்ரஶயஸெகிமிஹாவதீர்ண꞉ - முக்தஶ்ஶிஶுர்வடதளேசயிதோவிதந்வா தந்வா ஜகந்திபிப்ருஷேஸவிகாஸ மேவ - ஐஶ்ரீமிமாந்தவதுஶக்திமதர்கிதவ்யாமவ்யாஜதஃ ப்ரதயஸேகிமிஹாவதீர்ண꞉," - என்றாரிறே - ஆழ்வான். "குழவி" என்கிறதுக்கீடாக - "அதனை" என்கிறது. அவனைஎன்றபடி. (நாடுரில்) தேடுகையிலே அத்யவஸிக்கில். (வம்மின் சுவடுரைக்கேன்) வாருங்கோள் உங்களுக்கு ஒரடையாளம் சொல்லுகிறேன். சுவடாவது - அகடிதகடநாஸாமர்த்ய ஸூசகமானதொரு வ்யாபாரம். அதாவது - அஸுராவிஷ்டமான ருஷபங்களேழையும் ஒருகாலே ஊட்டியாக நெரித்துப்போகட்டதிறே.

சப்ததத்தைச் சொல்லுகைக்கு நியாமகமேதென்ன (குழவியித்யாதி). குழந்தை சொல்லிற்று என்னக்கடவதிறே. மேலே "வியர்த்து நின்றானை" என்றுசேதநவாசி சப்தத்தாலே சொல்லுகைக்கநுகுணமாக "அதனை" யென்றத்தை நிர்வஹிக்கிறார் (அவனையென்றபடி) என்று. வடதளஶாயிக்கும் க்ருஷ்ணனுக்கும் விஶேஷண வடையாளமேதென்ன வருளுகிறார் (சுவடாவதித்யாதி). ஸாமாந்யமாகச் சொன்னதை விசேஷித்து விவரிக்கிறார் (அதாவதித்

(க) பாக-௧௦-௬௨-௨௩

(ஆயரித்யாதி) ஸ்ரீகும்பர்மகளாய் மடப்பத்தையுடையளான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக கொலைபுரிந்து அஸுரமயமான ருஷபங்களேழையும் முடியும்படி பொருதவாயாஸத்தாலே ஸ்வேத ஜலம் தோன்ற நின்றவனை. அதிறே அவதாரத்தில் மெய்ப்பாடு. (மெய்ம்மையைக்கண்டாருளர்) அவளோடே கூடினபின்பிறே வஸ்துவுக்கு ஸத்யத்வமுள்ளது. ஸ்ரிய꞉ பதித்வம் நிரூபகமானாப்போலேயிறே இவளை நிரூபகமாகச் சொல்லுகிறதும். (௧) "பின்னை மணாளனை". ... ... (௪)

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. (நீரித்யாதி) ருக்மிணிப்பிராட்டி விஷயீகாரத்தை யநுஸந்திக்கிறார்.

(ஆயர்மடமகள் பின்னைக்காகி) கோபரான ஸ்ரீகும்பருடைய பெண்பிள்ளையாய், ஆத்மகுணமான மடப்பத்தையுடையளான நப்பின்னைப்பிராட்டியை லபிக்கைக்காக, (அடல்விடையேழினையும்) அஸுராவிஷ்டமாய் யுத்தோந்முகமாய் நின்ற ருஷபங்களேழையும். (வீயப்பொருது வியர்த்து நின்றானை) முடியும்படியாகப்பொருது, அந்த ஆயாஸத்தாலே குறுவியர்ப்பரும்பின வடிவும் தானுமாய் நின்றவனை. (மெய்ம்மையேகண்டாருளர்) உண்மையாகவே அவ்விடத்திலே கண்டவர்களுண்டு. இத்தால் - வடதளஶயநாபதாநத்துக்கும் க்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கு முண்டான தர்மைக்யம் சொல்லப்பட்டதாய்த்து. (௨) "வையமேழுங்கண்டாள் பிள்ளைவாயுள்" என்றும், (௩) "ஆலினிலைவளர்ந்த சிறுக்கனவனிவன்" என்றும் இவ்வைக்யந்தான் கீழும் பலவிடங்களிலும் சொல்லப்பட்டதிறே. .... (௪)

யாதி). (ஊட்டியாக நெரித்து)-கழுத்தை-மென்னையெல்லாமொரு பிடியாக நெரித்தென்றபடி. (ஊட்டி) கழுத்து.

"ஆயர்" என்றது-பூஜாயாம்பஹு வசநமாய், அவருடைய மகளென்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்தர்த்தமருளுகிறார்(கோபரானவித்யாதி)."அடல்" என்றதினர்த்தம் (யுத்தோந்முகமாய் நின்ற) என்றது, உண்மையை விவரிக்கிறார் (இத்தாலித்யாதி). அபதாநத்துக்கும் என்ற ச(உ)காரம் அநுக்த ஸமுச்சயமாய், க்ருஷ்ணாபதாநத்தைச் சொல்லுகிறது. (க்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கும்)என்றவிடத்தில் சகாரம் வடதளசாயியைச் சொல்லுகிறது. இந்த வபதாநைக்யத்தையும் அவதாரைக்யத்தையுமடைவேப்ரமாணமுகேந விவரிக்கிறார் (வையமேழுமித்யாதி). ... ... (௪)

(௧) ௨-ஞ-௧. (௨) ௧-௧-௬. (௩) -௧-௪-௭.

மூ;—நீரேறுசெஞ்சடைநீலகண்டனுநான்முகனும்முறையால்
சீரேறுவாசகஞ்செய்யநின்றதிருமாலைநாடுதிரேல்
வாரேறுகொங்கையுருப்பிணியைவலியப்பிடித்துக்கொண்டு
தேரேற்றிச்சேனைநடுவுபோர்செய்யச்சிக்கெனக்கண்டாருளர்.

ஸ்வா;-(நீரித்யாதி)"கங்காதரன், நீலகண்டன்" என்னும்ப்ரஸித்தியையுடையவன், (க) "சலங்கலந்தசெஞ்சடைக்கறுத்தகண்டன்" என்னக்கடவதிறே. ப்ரஹ்மபாவனை தலையெடுத்துப்ரஹ்மாதீர்த்தங் கொண்டு ப்ரஸாதிக்கிறபோது கர்மபாவனை கழியாமையாலேஅநாதரம் தோன்றத்தலையிலே தெளிக்கையாலே "நீரேறுசெஞ்சடை" என்கிறது. (உ)"சென்னிமேலேறக்கழுவினான்" என்னக்கடவதிறே ஹ்ருதயத்திலேகருடத்யாநமும் தலையிலே அம்ருதகலையுமாகையா

வ்யா;—ஐந்தாம்பாட்டு. (நீரேறுசெஞ்சடை நீலகண்டனும்) (௩)"तदम्बु पतितं दृष्ट्वा दधार शिरसा हरः। पावनार्थं जटामध्ये योग्योऽस्मीत्यवधारणात् - ததம்புபதிதம் த்ருஷ்ட்வா ததார சிரஸா ஹரஃ-பாவநார்த்தம் ஜடாமத்யேயோக்யோஸ்மீத்யவதாரணாத்" என்கிறபடியே-திருவுலகளந்தருளுகிறபோது,ப்ரஹ்மாதிருவடிவிளக்கினஜலம்விழுகிறதைக்கண்டு, பாவநார்த்தமாகஅத்தை ஶிரஸ்ஸாலே தரிக்கையாலே அந்தஜலத்தோடே கூடியிருப்பதாய், சிரகாலம்தபஃபாரணைப்பேணுதலற்றிருக்கையாலே சிவந்திருக்கிற ஜடையையுடையனாய்; (ச)"नारायणाज्ञया देवो नीलकण्ठत्वमाप्नुयात् -நாராயணாஜ்ஞயாதேவ நீலகண்டத்வமாப்நுயாத்" என்கிறபடியே ஸமுத்ரமதநஸமயத்தில் முந்துறக்கிளம்பின தீவ்ரமானவிஷத்தை "நீஇத்தைக்ரஸி" என்றுஸர்வேஶ்வரன் நியமிக்கக்ரஸிக்கையாலும், அதுதான் ஹ்ருதயத்திலே கருடத்யாநமும்

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (நீரேறித்யாதி) "முறையால்"என்று சேஷத்வ ஸம்பந்தம் தோன்றுகையால, அதுக்கு இவ்விசேஷணங்கள் ஹேதுக்களென்று திருவுள்ளம்பற்றி, நீரேறுகைக்கும் ஜடையில் சிவப்புக்கும் கண்டம் கறுத்திருக்கைக்கும் ப்ரமாணமுகேந தாத்பர்யங்களை யருளுகிறார் (ததம்பு யென்று தொடங்கி ருத்ரனு மென்னு மளவும்). (கருடத்யாநமும்) என்ற விடத்தில் "[illegible]

(க) தி-ச-வி-கக௩. (உ) ச-திருவ-கூ. (௩) (ச)

லேவிஷம் போக்கற்றுக்கட்டியாயிற்றிறே. (நான்முகனித்யாதி)அயன் நான்குநாவினாலும்தழும்பெழ கல்யாண குணங்கள்முறைமை தோன்றமிகும்படி ஸ்தோத்ரம்செய்ய. (நின்றதிருமாலை) முறைமைப்ரஹ்மபாவனையாலேதீர்த்தம் ப்ரஸாதப்படுகையாலும் பரிரஸ்ஸால் வஹித்த தீர்த்தபலத்தாலும் இவர்கள் நெஞ்சிலே தாஸோஹத்வமும் க்ருஹீதாம்ஸமானகல்யாணகுணங்களும் மிக்குத் தோற்றுமிறே. (நின்ற). (க"நின்றுகேட்டருளாய்"என்னப்போகிறார்களன்றே. தந்தாம்ப்ரயோஜநத்துக்காக விறே ஸ்தோத்ரம் செய்வதும். (திருமாலை) பூர்வவாக்யத்தில் ப்ரதமபதத்தில் நித்யயோகத்தால் வந்த ஶ்ரியః பதித்வத்தைப்ரதீதி மாத்ரமாக எல்லார்க்கும் சொல்லலாமிறே. (நாடுதிரேல்) உந்தாம் ப்ரயோஜநத்துக்காகத்தேடுகிறீர்களாகில்.

(வாரேறித்யாதி). கச்சுக்குள்ளே வளருகிற முலைகளையுடை

சிரஸ்ஸிலே சந்த்ரகலையுமாகையாலே கண்டத்தளவிலே நின்றுவிடுகையாலும், கருத்திருந்துள்ளகண்டத்தை யுடையனான ருத்ரனும் (நான்முகனும்) ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகைக்கீடான பல முகத்தையுடைய ப்ரஹ்மாவும். (முறையால் சீரேறுவாசகம் செய்ய நின்ற) ப்ரஹ்மபாவனை தலையெடுத்து, தான் சேஷியும் தாங்கள் சேஷபூதருமான முறையால், தன்னுடைய குணங்களால் ப்ரசுரமான வசநங்களைக்கொண்டு ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி நின்ற. (திருமாலை நாடுதிரேல்) தத்ததபீஷ்டபலப்ரதனான ஶ்ரியःபதியை, அவனும் அவளுமானசேர்த்தியோடே காணவேணுமென்று தேடுகிறீர்களாகில்.

(வாரேறுகொங்கை யுருப்பிணியை) "க்ருஷ்ணனுக்குபோக்ய

நாராயணம் தேவம் ஹ்ருதயே ... ஜ்ஞ । தக்ஷம் ஸாஹஸ்ர ... யஜ்ஞ - தம்த்ருஷ்ட்வா கோரஸங்காசம் ப்ராதுர்பூதம் மஹாவிஷம்। த்யாத்வாநாராயணம் தேவம்ஹ்ருதயே கருடத்வஜம் । தத்விஷம்ஸுமஹாகோரம்பபௌஸர்வ பயங்கரம்" என்கிற பாத்ம வசநங்களநுஸந்தேயங்கள். (ப்ரஹ்மபாவனை) பகவத்பக்தி. (தான்) என்றது - திருமாலை. "சீரேறு" என்றதினர்ததம் (தன்னுடைய குணங்களால் ப்ரசுர மான) என்றது.

"வாரேறு கொங்கை" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (க்ருஷ்ணனுக்கித்யாதி). ருக்மிணிப்பிராட்டி ஆளனுப்பிவரச் சொல்லியிரு

(க) திருவி-க.

யளாயிருக்கிற ருக்மராஜன் மகளை ஶிசுபாலனுக்கென்று வாக்தத்த மநோதத்தங்களாலே அறுதியிட்டு க்ரியாபர்யந்தமாக்குவதற்கு முன்னே இவள்ப்ரார்த்தனைக்கிடாக ஸங்கத்வநியும் காட்டி ப்ராணப்ரதிஷ்டையும்செய்து, கண்ணாலங்கோடித்திருந்த ராஜாக்கள் நடுவே கன்னி தன்னைப் பொருந்தாமையோடே கைப்பிடிப்பான் திண்ணார்ந்திருந்தவன் அண்ணாந்திருக்க இவளுடைய மனப்பொருத்தமே பற்றாசாக வலிமையாலே பிடித்துத் தேரிலேற்றிக்கொண்டு போய் "ஶிஶுபாலாய விஶிஷ்டாய-ஶிஶுபாலவிசிஷ்டாய" என்று ஒரு ப்ராமாணிகராலும் சலிப்பிக்க வொண்ணாதபடி பாணிக்ரஹணம் செய்யவும் கண்டாருளர். (ரு)

மானவிவை பிறர்கண்படவொண்ணாது" என்று. (க) "செங்கச்சுக்கொண்டு கண்ணாடையார்த்து" என்கிறபடியே கச்சாலே மறைத்துக்கொண்டிருக்கிற திருமுலைத்தடங்களையுடைய ருக்மிணிப்பிராட்டியை. (வலியப்பிடித்துக்கொண்டுதேரேற்றி) பந்துக்களையுமுடன்படுத்தி * கண்ணாலமும் கோடித்துக் கைப்பிடிப்பதாகத் திண்ணார்ந்திருந்த சிசுபாலன் லஜ்ஜாவிஷ்டனாய் அண்ணாந்திருக்கும்படியாக ஆறுடிவருகிற ஸமயத்திலே சென்று, அவளுக்கும் தனக்குமுண்டான மனப்பொருத்தமே ஹேதுவாக, பந்துக்களுடன் படவன்றிக்கே பலத்திலே பிடித்துக்கொண்டு தேரிலேயேற்றி. (சேனைநடுவு போர்செய்ய) ருக்மிணிப்பிராட்டி தமையனான ருக்மன் இந்தப்பரிபவம் பொறாமையாலே அநேக ராஜாக்களும் தானும் பஹுஸேனையோடே வந்து போகாதபடி வழிகட்டிச் சூழ்ந்துகொள்ள, அந்த ஸேனைக்குநடுவே நின்று அவர்களோடே யுத்தம்பண்ண. (சிக்கெனக்கண்டாருளர்) அந்தமணக்கோலத்தையும்வீரக்கோலத்தையும் த்ருடமாகக் கண்டவர்களுளர். .... (ரு)

க்க, "வலியப்பிடித்து" என்னக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (பந்துக்களையுமித்யாதி). (திண்ணார்ந்திருந்த) நிஶ்சிந்தனாயிருந்த, (அண்ணாந்து) ஆகாசத்தைப்பார்த்து, (ஆராடி) என்றது-உத்ஸவ ஸமாப்திக்குறுப்பானவுபாயாநுஷ்டானம்பண்ணியென்றபடி (உ) "க்ருத்வா வாஹாவாஹநாராஜா பௌத்ரா வாப்ரயஞ்சராஷயந் - கந்யாசாந்த:புராத் ப்ராகாரத்வ்டைர் குப்தாம்பிகாலயம்" என்று ஶ்ரீபாகவதத்தில் சொல்லியிருக்கையாலே இங்ஙனே கொள்ளவேணும். தேரேற்றின வநந்தரம் யுத்தம்பண்ணுகைக்கு ப்ரஸக்தியருளிச்செய்துகொண்டர்த்தமருளுகிறார் (ருக்மிணியித்யாதி). ... ... (ரு)

(க) நா-தி-கஉ-ச. (உ) பாக-கC-

மூ.—

பொல்லாவடிவுடைப்பேய்ச்சி துஞ்சப்புணர்முலைவாய்மடுக்க
வல்லானை மாமணிவண்ணனை மருவுமிடம் நாடுதிரேல்
பல்லாயிரம் பெருந்தேவிமாரொடு பௌவமெறிதுவரை
எல்லாருஞ்சூழச் சிங்காசனத்தே யிருந்தானைக் கண்டாருளர். (சு)

அவ;—ஆறும்பாட்டு. (பொல்லாவித்யாதி). இவ்வளவேயோ. இவன் ப்ரீதிக்கு விஷயமானார் அனைவரும் சூழவிருந்த ப்ரகாரத்தை அநுஸந்திக்கிறார்.

ஸ்வா;—(பொல்லாவித்யாதி). பேயென்றபோதே பொல்லா வடிவுமறியாமையும் தோற்றுமிறே. ஆயிருக்க "பொல்லாவடிவு" என்றது - தஜ்ஜாதிகளில் பொல்லாவடிவுடைய பேய்களும் அவற்றிலறியாதவையும் †நீக்கும்படியிறேஇவளுடையவடிவுமறியாமையுமிருப்பது. * வரண்டு நார்நரம்பெழக்கரிந்த வடிவும் வஞ்சமேவிய நெஞ்சிலறியாமையுமிறே இவளுக்கு ஸ்வாபாவிகம். அக்காலமெல்லாம் ஸூகமேப்ராணனோடே திரிந்தாளிறே. நல்வடிவெடுத்து ப்ரச்சந்நையாய்ப்பெற்றதாய்போலே வந்து தன் விசாரத்தாலேநஞ்

வ்யா;—ஆறும்பாட்டு. (பொல்லாவடிவுடைப்பேய்ச்சிதுஞ்ச) வரண்டுவளர்ந்து நரம்பும் எலும்புந்தோன்றும்படியிருக்கையாலே பொல்லாதான வடிவையுடைய பேய்ச்சியானவள்முடியும்படியாக (புணர்முலைவாய்மடுக்கவல்லானை) அந்தவடிவைமறைத்து (க)"பெற்றதாய் போல்வந்த பேய்ச்சி" என்கிறபடியே யசோதைப்பிராட்டியோடொத்த வடிவைக்கொண்டு வருகையாலே தன்னில்தான் சேர்ந்திருந்துள்ள முலையிலே, அவள் முலைகொடாவிடில் தரியாதாளாய்க்கொண்டு "முலைப்பாலுண்" என்று கொடுத்தாப்போலே,

---

அரு,—ஆறும்பாட்டு. (பொல்லாவித்யாதி) பொல்லாவென்று துர்தர்சமான வென்று விவக்ஷித்து ஹேதுபூர்வகமர்த்தமருளுகிறார் (வரண்டித்யாதி). "புணர்" என்றதுக்குதன்னில்தான்பொருந்தியிருந்துள்ளவென்றர்த்தம் விவக்ஷித்து வரண்டு வளர்ந்து நரம்பு மெலும்புமான பேய்ச்சிக்கு முலையிப்படி சேர்ந்திருக்கக்கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (அந்தவடிவையித்யாதி) முலையுண்ண வல்லானை யென்னுதே "வாய்மடுக்க"என்றதுக்குத் தாத்பர்ய

(க) தி-மொ-க-ங-க. † (பா) நியமிக்கும்.

சேற்றிக்கொடுத்த முலையில் வாசியறிந்து வாய்மடுக்க வல்லானை. புணர் - விசாரம். பெரியவபிநிவேசத்தோடே வாசியறிந்து வாய் மடுக்கவல்லானை; தன் பிள்ளைத்தனத்தில் தூய்மையறிந்து அறி யாமை தோன்றவாய் மடுக்கவல்லானை.

(மாமணிவண்ணனை) ப்ரச்சந்நவிரோதிபோகப் பெற்றவாறே மஹார்க்கமான நீலரத்நம் போலே திருமேனிபுகர்த்துத் தோன் றினபடி. (க) "உண்ணா நஞ்சுண்டுகந்தாயை" என்று அங்யபே ஷத்வமறப்பெறில்நஞ்சாகில்என்செய்யவேணுமென்று (உ)பேய்முலை நஞ்சூணாகவுண்டான்" என்கையாலே உண்டார் மேனிகண்டார்க் குப்புகர்த்துத் தோன்றுமிறே. (மருவுமிடம் நாடுதிரேல்) பேய்ச் சியைப்போலன்றிக்கே நீங்களும் அவனும் உஜ்ஜீவித்து உகக்கும் படி கூடுமிடம் தேடுதிரேல். (பல்லாயிரமித்யாதி) நரகாஸுர

தானும் முலையுண்ணுவிடில் தரியாதானாய்க்கொண்டு பெரிய அபிநி வேசத்தோடே வாயைமடுத்து உண்ணவல்லவனை. (௩) "உள்ளத் தினுள்ளே அவளையுறநோக்கி" என்கிறபடியே வருகிறபோதே அ வள் க்ருத்ரிமமெல்லாம் திருவுள்ளத்திலே ஊன்றதர்ஸித்திருக்கச் செய்தே, அவள் தாயாகவேயிருந்து முலைகொடுத்தாப்போலே, தானும் பிள்ளையாகவேயிருந்து முலையுண்டு அவளை முடித்த ஸாமர் த்யத்தைச் சொல்லுகிறது - வல்லானையென்று.

(மாமணிவண்ணனை) (௪) "விடப்பாலமுதாயமுதுசெய்திட்ட" என்கிறபடியே அவளுடைய விஷப்பாலை அம்ருதமாகவமுதுசெய்து அவளை முடித்து, ஜகத்துக்கு சேஷியான தன்னை நோக்கிக்கொடுக் கையாலே, நீலரத்நம்போலே உஜ்வலமான திருமேனியை யுடைய னாயிருந்தவனை. (மருவுமிடம் நாடுதிரேல்) திருவுள்ளம் பொருந் திவர்த்திக்கிறஸ்த்தலம் தேடுகிறீர்களாகில். (பல்லாயிரம் பெ ருந்தேவிமாரொடு) நரகவதாநந்தரம் கொண்டுவந்து பாணிக்ரஹ

மருளுகிறார் (அவள் முலையித்யாதி). (இருந்துள்ள முலையிலே) என்றதுக்கு (வாயைமடுத்து) என்றத்தோடன்வயம். மடுத்தானை யென்னுதே "மடுக்கவல் லானை" என்றதுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (உள்ளத்தித்யாதி).

பேய்ச்சி முலையுண்கையைச் சொன்ன வநந்தரம் "மாமணி வண்ணனை" என்றதுக்கு ஹேதுவையும், மாவென்று-கருமையாய், அத்தால் நீலரத்ந மென்று ஸப்தார்த்தத்தையும் காட்டுகிறார் (விடப்பாலித்யாதி) "எல்லாரும்"

(க) தி-மொ-அ-௧௦-௪. (உ) க-திருவ-௧௧.
(௩) க-௧௦-௬. (௪) தி-வாய்-க-டு.௬.

மூ.—

வெள்ளைவிளிசங்கு வெஞ்சுடர்திருச்சக்கர மேந்துகையன்
உள்ளவிடம் வினவிலுமக்கிறைவம்மின் சுவடுரைக்கேன்
வெள்ளைப்புரவிக் குரக்கு வெல்கொடித் தேர்மிசைமுன்புநின்று
கள்ளப்படைத்துணையாகிப் பாரதங்கைசெய்யக்கண்டாருளர். (எ)

வதவ்யாஜத்தால் வந்த பதினாறாயிரம் பெருந்தேவிமாரென்கிறது. (பௌவமெறிதுவரை)ஸ்ரமஹாமாம்படி ஸமுத்ரமான துதிரைக்கையாலேஸேவிக்கிற ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலேதேவிமாரெல்லாருஞ்சூழச் சிங்காசனத்தேயிருந்தானை, ஏகாஸநபரிச்சேத்யனாயிருந்து எல்லாரையும் ஏகாஸநத்தேயிருந்தாரைப்போலே உகப்பித்த வாஸ்சர்யத்தோடே கண்டாருளர். .... (சு)

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. (வெள்ளையித்யாதி) பார்த்தஸாரதியான ப்ரகாரத்தை யநுஸந்திக்கிறார்.

ஸ்வா;—(வெள்ளையித்யாதி). வெளுத்தநிறத்தையு மோசையுமுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம் ஆஸ்ரித விரோதிகள் மேலே

ணம்பண்ணப்பட்டவர்களாய், ஒரொருத்தரே அத்யந்தவிலக்ஷணைகளாயிருக்கும் பதினாறாயிரந்தேவிமாரோடே. ஆயிரமிரண்டாயிரமன்றிக்கே, பதினாறாயிரமுண்டாகையாலே - "பல்லாயிரம்" என்கிறது. (பௌவமெறிதுவரை) ஸ்ரமஹாமாம்படி ஸமுத்ரத்தின் திவலைகள் வீசாநிற்கும் ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலே. (எல்லாருமித்யாதி) தேவிமாரெல்லாருஞ்சூழஸிம்ஹாஸநத்திலே ரஸோத்தரனாயெழுந்தருளியிருந்தவனை அவ்விருப்பிலே கண்டவர்களுளர். (சு)

வ்யா.. ஏழாம்பாட்டு. (வெள்ளைவிளிசங்கு) ஸ்யாமளமான திருமேனிக்குப் பரபாகமானவெண்மையையுடையதாய் "அநுபவகைங்கர்யங்களில் ருசியுடையார் வாருங்கோள்" என்று தன்த்வநி

என்றதுக்கு ஆஸ்ரிதரெல்லாருமென்று சொல்லலாயிருந்ததே யாகிலும் அவனுடைய அந்தஃபுரஸ்த்திதி தோற்றவேண்டியருளுகிறார் (தேவிமாரெல்லாருமித்யாதி). ... ... (சு)

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (வெள்ளையித்யாதி)"வெள்ளையாய்விளியாநிற்கிற சங்கு" என்றுவிவக்ஷித்து, சங்கானபோதே வெளுப்பு ஸித்தமாயிருக்க, விசேஷித்ததுக்குத்தாத்பர்யமருளுகிறார்(ஸ்யாமளமானவித்யாதி), "விளி" என்றதி

நெருப்பு மிழ்ந்து செல்லும்படியான திருவாழியை ஏந்துகிறதிருக் கையுமுடையவன். (உள்ளவிடம்வினவில்) பாரதந்த்ர்யம் தோற் றஸ்வதந்த்ரனாய் நிற்கிறவிடம் எங்கேகாணலாமென்று கேட்கிறி கோளாகில். (வம்மின்) வாருங்கோள். உங்களுக்குக்காணலாவ தொரு மாற்றம் சுருங்கச் சொல்லுகிறேன்.

(வெள்ளையித்யாதி) ஶ்வேதாஶ்வவாஹநனாய் வாநரத்தை வெற்றிக்கொடியாகவுடையனுமான விஜயன் தேரின் மேலே அவ னுக்கு ஸாரதியாய் முன்னேநின்று. (கள்ளப்படைத்துணையாகி) க்ருத்ரிமமான துர்யோதநபரிகரத்துக்குப் பாபகரண விமோசந

யாலே அழையாநிற்கும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும். (வெஞ்சுடர் திருச்சக்கரம்) ஆஶ்ரிதவிரோதிகள்விஷயத்தில், "லௌகிகாக்நி, நர காக்கிநி-தண்ணீர்" என்னும்படி வெவ்விதான சுடரையுடைய திருவாழியையும். (ஏந்துகையன்) அழகுக்கும் விரோதிநிரஸநத் துக்கு முடலாக ஸர்வகாலமும் பூவேந்தினாப்போலே தரித்துக் கொண்டிருக்கும் திருக்கைகளையுடையவன். (உள்ளவிடம்வினவில்) வர்த்திக்கிற ஸ்த்தலம் கேட்கிறிகோளாகில். (உமக்கிறைவம்மின் சுவடுரைக்கேன்) வாருங்கோள் உங்களுக்கு அவன் வர்த்திக்கிற விடத்துக்கு அல்பமடையாளம் சொல்லுகிறேன்.

(வெள்ளையித்யாதி) ஶரணாகதனாய் தனக்கபிமதனான அர்ஜு நனுடைய, வெளுத்த புரவிபூண்டிருப்பதாய், வாநரமான வெற் றிக்கொடியையு முடைத்தாயிருக்கிற தேரின்மேலே அவனுக்கு ஸாரதியாய் முன்னேநின்று. (கள்ளப்படைத்துணையாகி) க்ருத்ரி

னர்த்தம் (அழையாநிற்கும்) என்றது சக்ரத்தின் சுடரென்றபோதே வெம் மையுண்டாயிருக்க "வெம்" என்று விசேஷித்ததுக்குத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதி). இவையிரண்டையும் கையிலே ஏந்துகைக்கும் ப்ரயோஜ நத்தையும், பிடிக்குமென்னாதே "ஏந்தும்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யத்தையு மருளுகிறார் (அழகுக்குமித்யாதி)."வம்மின் உமக்கிறை சுவடுரைக்கேன்" என் றந்வயித்தர்த்தமருளுகிறார் (வாருங்கோளித்யாதி).

"வெள்ளைப்புரவி" என்று ஶ்வேதாஶ்வத்வமும் கபித்வஜத்வமும் சொல் லுகையாலே அர்ஜுநஸாரத்யம் தோன்றுகையால், அதுக்கு ஹேதுவையரு ளிச்செய்யாநின்று கொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஶரணாகதனாயித்யாதி). (வெற்றிக்கொடி) ஜயத்வஜம். (எதிரியுடைய வுயிர்நிலையைக்காட்டிக்கொடுத்

ஸஹகாரியாய் நின்று. த்ருதராஷ்ட்ராதிகள் ராஜதர்மத்தை அறிந்திருக்கச்செய்தேயும், மமதையாலே ஸோஹம்பாவம் நடத்துகையாலும் ஆத்மதர்மத்திலந்வயமில்லாமையாலும் ஆத்மாத்மீயத்தை அபஹரிக்கையில் மேற்படக் களவில்லையிறே. இதுதான்ப்ராயேண அர்ஜுநாதிகளுக்கும் உற்றுப்பார்த்தாலுண்டாயிறேயிருப்பது. அவன் “ஜாநாமிதர்மம் - ஜாநாமிதர்மம்” என்றதிற்காட்டில் இவனும் கீழ்ச்சொல்லிற்றுச்செய்யாதிருக்கச்செய்தே (க) “நிஶ்சிதம்ப்ரூஹி-நிஶ்சிதம்ப்ரூஹி” என்றதுக்கு ஒருவாசியில்லையென்னுமிடம்க்ருஷ்ணன்தானே (உ)“அஶோச்யாநந்வஶோசஸ்த்வம்- அஶோச்யாநந்வஶோசஸ்த்வம்] ஶோகத்துக்கு விஷயமல்லாதவை இத்தைப்பற்ற ஶோகியாநின்றாய். [ப்ரஜ்ஞாவாதாம்ஶ்ச பாஷஸே-ப்ரஜ்ஞாவாதாம் ஶ்சபாஷஸே] முன்னே ராஜதர்மத்தை யறிந்தாப்போலே சிலவார்த்தையும் சொல்லா நின்றாய். [கதாஸூநகதாஸூம்ஶ்ச-கதாஸூநகதாஸூம்ஶ்ச] “கதாஸுவான ஶரீரம் எல்லாரும் நோக்கிலும் நில்லாது. அகதாஸுவான வாத்மா எல்லாருமழிக்கநினைத்தாலும் அழிக்கவொண்ணாதென்று பிரித்தறிந்தஜ்ஞாதாக்கள் ஶோகியாகள் காண்” என்றருளிச் செய்தானிறே.

(பாரதம் கை செய்யக்கண்டாருளர்) பாரதஸமரத்திலே பெரியத்வரையோடே கையுமணியும் வகுத்து *எல்லாச் சேனையுமிருநிலத்த வியச்செய்து நின்ற நிலைகண்டாருளர். ஆத்மாத்மீயாபஹாரக்ருத்ரிம மிரண்டு தலைக்கு முண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் தர்மாதர்ம தாரதம்யத்தாலேயிறே இங்ஙனே செய்யவேண்டிற்று. யுத்தத்துக்கு இசைந்தபின்பிறே இரண்டு தாத்தார்க்கும் தான் துணையாயிற்று. அவன் துணையாமிடத்து ஸஹகாரி நிரபேக்ஷமுமாயிருக்குமிறே. ... ... (எ)

மப் படைத்துணையாகி; அதாவது - படைத்துணையாகிற விடத்தில் இரண்டுதலையு மறும்படி செவ்வையிலன்றிக்கே, பகலை இரவாக்கியும், “ஆயுதமெடேன்” என்று ஆயுதமெடுத்தும், எதிரியுடைய உயிர்நிலையைக்காட்டிக்கொடுத்தும் செய்தவை. (பாரதம் கைசெய்யக்கண்டாருளர்) பாரத ஸமரத்தைக்கையு மணியும்வகுத்து நடத்த அத்தசையிலே கண்டவர்களுளர். ... ... (எ)

தும்) என்றது-பீமனும் துர்யோதநனுயாக கதாயுத்தம் பண்ணும்போது துர்யோதநன் தொடைகளைக்காட்டிக்கொடுக்கை ... ... (எ)

(க) கீ-உ-எ. (உ) கீ-உ-கக.

மூ.—நாழிகைகூறிட்டுக் காத்துநின்ற வரசர்கள்தம்முகப்பே
நாழிகைபோகப் படைபொருதவன் தேவகிதன்சிறுவன்
ஆழிகொண்டன் றிரவிமறைப்பச் சயத்திரதன் றலையைப்
பாழிலுருளப் படைபொருதவன் பக்கமேகண்டாருளர்.

அவ;—எட்டாம்பாட்டு (நாழிகையித்யாதி)கீழ் கள்ளப்படை யென்றத்தை வ்யக்தீகரிக்கிறர் இப்பாட்டால்.

ஸ்வா;—(நாழிகையித்யாதி) ஜயத்ரதனை ராஜாக்களெல்லாரும் தனித்தனியே நாழிகைகூறிட்டுக் காத்துநிற்க, அவர்கள் முன்னே. (நாழிகைபோக)"பகல்நாழிகை சென்றது" என்றுதோன்றும்

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (நாழிகையித்யாதி) "ஜயத்ரதனை அஸ்தமிப்பதற்கு முன்னே கொல்லக்கடவேன்" என்று அர்ஜுநன் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ண, அதுக்கிடமறும்படி ஒரு புருஷப்ரமாணமன்றியே தீர்க்கனானவனை ஒரு புருஷப்ரமாணமாகக் குழிக்குள்ளே நிறுத்தி, "நீங்கள் இன்னதனை நாழிகை காத்துக்கொள்ளுங்கோள், நாங்கள் இன்னதனைநாழிகைகாத்துக்கொள்ளுகிறோம்" என்று பகல் முப்பது நாழிகையும் இவனுக்கு ஒருநலிவு வாராதபடி காத்துக்கொண்டு நின்ற அதிரத மஹாரதரான ராஜாக்கள் தங்கள்முன்னே. (நாழிகைபோகப் படைபொருதவன் தேவகிதன்சிறுவன்) பகல் நாழிகை முப்பதும் போய்த்ததென்று தோற்றும்படியாகப் படைபொருதவனான தேவகீபுத்ரன். நாழிகைபோகப் படைபொருகையாவது - திருவாழியைக்கொண்டு ஆதித்யனை மறைக்கை. அது தான் மேலேசொல்லப்படாநின்றதிறே. கீழிற்

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (நாழிகையித்யாதி). நாழிகை கூறிட்டுக்காக்கைக்கு ப்ரஸக்தி பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறர் (ஜயத்ரதனித்யாதி). (ப்ரதிஜ்ஞை பண்ண) என்றது - அபிமந்யுவதநிமித்தமாக ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணவென்றபடி. (இன்னதனை) என்றது - இத்தனை யென்றபடி. க்ருஷ்ணன் படை பொருதத்தாலே நாழிகை போகக்கூடுமோ வென்ன வருளுகிறர் (பகல் நாழிகையித்யாதி). படை பொருகையாவது-ஒருவன்மேலே ஆயுதத்தை ப்ரயோகிக்கை; அத்தாலே (நாழிகை போயிற்றென்று தோற்றும்படி யெங்ஙனே யென்னவருளுகிறர் (நாழிகை போகவித்யாதி). இத்தால் ஆதித்யன் மேலே ஆயுதப்ரயோகம் பண்ணி மறைக்கையாலே நாழிகை போயிற்றென்று தோற்றிற்றென்று தாத்பர்யம். இதுக்கு நியாமகம் (அதுதானித்

படியாக. (தேவகிதன் சிறுவன்)தேவகீ புத்ரன். (அன்று) அவனைக் குழிச்குள்ளே நிறுத்தின வன்று. அதுக்கடி அர்ஜுநன்ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகையாலேயிறே. (ஆழிகொண்டன்றிரவி மறைப்ப) கருதுமிடமறிந்து பொரும் திருவாழியைக்கொண்டு மறைத்தவளவிலே அஸ்தமித்ததென்று குழியில் நின்றும் கரையிலே புருஷத்வயாக்ருதி தோன்ற நின்றவளவிலே,இருள்பரப்பினதிருவாழியை வாங்க, அந்தஜயத்ரதன்தலையைத் தலைபடைத்த ப்ரயோஜநம் பெறுமல் பாழிலே கிடந்துருளும்படி "படைபொருதவன்" என்னும்படி படைபொருத அர்ஜுநனருகே கண்டாருளர்.

பாட்டில், "திருச்சக்கரமேந்துகையனுள்ளவிடம் வினவில்" என்றாப்போலே, இங்கும், "தேவகிதன்சிறுவன் - உள்ளவிடம் வினவில்" என்று கூட்டிக்கொள்வது; அதுக்கடி - பூர்வோத்தரங்களுக்குச் சேரவேண்டுகையாலே.

(ஆழிகொண்டன்றிரவிமறைப்ப) அப்படி அவர்கள் காத்துக் கொண்டு நின்றவன்று பகல் நாழிகை சென்றதாக் தோற்றும்படி நினைவறிந்து கார்யஞ்செய்யும் திருவாழியைக்கொண்டு ஆதித்யனை மறைக்க. (சயத்திரதனித்யாதி) "ஆதித்யனஸ்தமித்தான்" என்று அவனைக் குழியினின்றும் அவர்கள் கிளப்பி நிறுத்தினவளவிலே, இருள் பரப்பின திருவாழியைப்போர நிறுத்தி, ஜயத்ரதனுடைய தலையைப் பாழிலே கிடந்துருளும்படி அம்பாலேபொருத அர்ஜுநனுடையவருகே கண்டாருளர். நிரவதிகதேஜோரூப

யாதி). (அதுக்கடி) என்றவநந்தரம் "ப்ரக்ருதத்துக்குச்சேருகை. அதாவது" என்றத்யாஹரித்துக்கொள்வது. (சேரவேண்டுகையாலே) என்றவநந்தரம் "கூட்டவேணுமென்கை" என்று சேஷம்.

"அன்றுழி கொண்டிரவி மறைப்ப" என்றந்வயித்து ஆழிமறைக்கைக்கு ஹேதுவையுமருளிச்செய்து கொண்டர்த்த மருளுகிறுர் (அப்படியித்யாதி). க்ருஷ்ணன் இரவியை மறைத்தால் குழியிலே மறைத்துவைத்த ஜயத்ரதன் தலையையுருட்டும்படி யெங்ஙனே யென்னவருளுகிறுர் (ஆதித்யனித்யாதி). (பாழிலே) என்றது-ஜயத்ரதன் தமப்பனிருக்கும் விஜநப்ரதேசத்திலேயென்றபடி. (அருகே) என்றவநந்தரம் இருக்கு மவனை யென்று சேஷம், கீழேபோ

இனிஆதித்யாதி தேஜஸ்ஸுக்குமவ்வருகானதேஜஸ்ஸை யுடையதிருவாழியாழ்வானாலே ஆதித்ய தேஜஸ்ஸை மறைக்கும் படியென்னென்னில், திருவாழியாழ்வானுக்கு தேஜஸ்ஸாவது அவன் திருவுள்ளத்துக் கிடானவடி வெடுக்கையும், அந்த வடிவுக்குத் தகுதியான நிறத்தை ஸம்பாதிக்கையுமிறே. அவன்தனக்கும் * இருளன்னமாமேனி அஸாதாரணமா யிருக்கச்செய்தேயும், யுகவர்ணக்ரமாவதாரங்களிலே(க)"பாலின்நீர்மைசெம்பொன்நீர்மை" என்பது(உ)"முன்னைவண்ணம்பாலின்வண்ணம்" என்பதுவெறும்புறத்தில்(ந)"நிறம்வெளிதுசெய்துபசிதுகரிது" என்பது.(ச)"தமருகந்ததெவ்வுருவம்"என்பதானஅவனோடேநித்யஸாரூப்யஸித்தனானவனுக்கு அவன் திருவுள்ளத்துக்கிடாக வேண்டின நிறம்பரப்புகை அரிதோ? ப்ராக்ருததேஜஸ்ஸு அப்ராக்ருதலோகத்தில் செல்லிலும் அப்ராக்ருததேஜஸ்ஸு ப்ராக்ருதலோகத்தில்வருகையரிதிறே; அங்குள்ளாரும் இங்குவந்தால் இங்குள்ள நிறம் மூன்றிலே அவன் திருவுள்ளத்துக் கிடாக வொன்றை யெடுக்குமத்தனையிறேயுள்ளது. இத்தால் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளுக்குக்குறைவாராதிறே.

அன்றியே, திருவாழி யாழ்வானுடைய தேஜஸ்ஸின்மிகுதியாலே இருண்டு தோன்றிற்றென்பாருமுண்டு. சந்த்ரதுல்யமான

மான திருவாழியாலே ஆதித்யனை மறைத்தாலும் லோகத்துக்கு மிகவும் வெளிச்செறிப்புண்டாமித்தனையன்றோ, "ஆதித்யனஸ்தமித்தான்" என்னும்படி கண்களுக்கு இருண்டு தோற்றுவானென்னென்னில்; இந்த ஆதித்யனுடைய தேஜஸ்ஸு கண்ணாலே முகக்கலாம்படி அளவுபட்டிருக்கையாலே தமஸ்ஸுபோம் படியாயிருக்கும்; அங்ஙனன்றிக்கே, திருவாழியாழ்வானுடைய தேஜஸ்ஸுநேர்கொடுநேர் கண்கொண்டு பார்க்கவொண்ணாதபடி மிக்கிருக்கையாலே பளபளத்துக் கண்ணை யிருளப்பண்ணிற்று.

நிறுத்தி) என்றதுக்கு இத்தொடர்வயம். (பளபளத்து) என்றது -கண்கள் தேஜஸ்ஸாலே ப்ரதிஹதஶக்திகளாம்படி தானே ஸ்ப்புரித்தென்றபடி. கோட்டானுக்குக் கண் ஸூர்யகிரணங்களாலே ப்ரதிஹதங்களாய் இருண்டு தோன்றுமாபோலே, அக்காலத்திலுள்ளவர்களுக்கும் இருண்டு தோன்றத் தட்டில்லையென்று கருத்து. .... (அ)

(க) தி-ச-வி-சச. (உ) தி-மொ-ச-கூ-அ. (ந) ௩-திருவ-௫௬. (ச) க-திருவ-சச.

மூ.—
மண்ணுமலையு மறிகடல்களு மற்றும் யாவுமெல்லாம்
திண்ணம் விழுங்கியுமிழ்ந்த தேவனைச் சிக்கனநாடுதிரேல்
எண்ணற்கரியதோ ரேனமாகி யிருநிலம்புக் கிடந்து
வண்ணக்கருங்குழல் மாதரோடு மணந்தானைக் கண்டாருளர் (கூ)

ஜலராஸியும் இருண்டு தோன்றாநின்றதிறே. திமிரஹரத்வமேயி றே சந்த்ரனுக்குள்ளது. தேவகி தன்சிறுவனை நாடுதிரேல்.

"நாழிகை கூறிட்டுக்காத்து நின்றவரசர்கள்தம் முகப்பேநாழிகைபோக, ஆழிகொண்டன்றிரவிமறைப்பச்சயத்திர தன்தலையைப் பாழிலுருளப்படைபொருதவன் என்னும்படி படைபொருதவன் பக்கமே கண்டாருளர்" என்றந்வயம். .... (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு (மண்ணித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே பாண்டவபக்ஷபாதியாய் அவர்களுடைய ஆபத்விமோசகனான ப்ரகாரத்தை அநுஸந்தித்தார். இதில் ஜகத்துக்கெல்லாம் வந்த வாபத்தை அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகரக்ஷித்தபடியை அநுஸந்திக்கிறார்.

ஸ்வா;—(மண்ணித்யாதி) எல்லார்க்குமாதாரமான பூமியையும், அந்த பூமிக்கு ஆணியடித்தாப்போலே யிருக்கிற பர்வதங்களும், இந்த பூமிக்கு ரக்ஷமாகச் சூழ்ந்துதிரைமறியும்படியான ஸமுத்ரங்களும், (மற்றும் யாவுமெல்லாம்) மற்றும் அநுக்தமான யச்சப்தவாச்யங்களுமெல்லாம், (திண்ணமித்யாதி) தன்ஸங்கல்பத்

இதுதான் (க)"ஆழியாலங்கன்றாழியைமறைத்தான்" என்கிறவிடத்திலே பூர்வர்களருளிச் செய்தார்களிறே. ... ... (அ)

வ்யா;— ஒன்பதாம்பாட்டு. (மண்ணுமித்யாதி) ஸர்வாதாரையான பூமியும், அது தனக்காதாரமான பர்வதங்களும், பூமிக்குரக்ஷகமாகச் சூழ்ந்து திரைமறிகிறஸமுத்ரங்களும் மற்றுமுண்டான ஸர்வபதார்த்தங்களுமான இவை யெல்லாவற்றையும். (திண்

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (மண்ணுமித்யாதி) "விழுங்கி"என்றதுக்கநுகுணமாக மண்ணுமித்யாதியை த்விதீயாந்தமாக்கி வ்யாக்யாநம் செய்து எல்லாத்துக்கும் முன்னே மண்ணைச் சொன்னதுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (ஸர்வாதாரையான வித்யாதி'. (திரைமறிகிற) என்றது-அலைசுருண்டுவருகிறவென்றபடி. "திண்ணம்" என்றதுக்கு வ்யாவர்த்த்யாபூர்வகமாகவும்விழுங்குகைக்

(க) தி-மொ-ரு-எ-அ.

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, க-தி, கூ-பா, மண்ணும். அளள

தாலே இவற்றையெல்லாம் தனக்குள்ளே யாக்கி. (திண்ணம்) ஸங்கல்பம். (உமிழ்ந்ததேவனை) இவை வெளிநாடுகாணும்படி உமிழ்ந்து ரக்ஷித்த ரக்ஷகனை. (சிக்கென நாடுதிரேல்) மேலெழத்தேடி "கண்டிலோம்; அவனுக்கு வேண்டாவாகில் எனக்கோ வேண்டுவது" என்றாப்போலே சொல்லி அநாதரியாதே, அவனைக்காணுமளவும் மஹா விஸ்வாஸத்தோடே தேடிக்கோளாகில்.

(எண்ணற்கித்யாதி) ஈத்ருக்தயா இயத்தயா அளவிடவொண்ணாத அத்விதீயமான மஹாவராஹமாகி; (க)"மானமிலாப்பன்றி" என்னக்கடவதிறே. (இருநிலமித்யாதி) பாதாளகதையான மஹாப்ருதிவியை உள்ளேபுக்கு அண்டபித்தியில் நின்று மொட்டு விடுவித்

ணம் விழுங்கி உமிழ்ந்ததேவனை) ஐந்த்ரஜாலிகரைப் போலன்றிக்கே, நிஸ்சயமாக ப்ரளயத்திலழியாதபடி திருவயிற்றினுள்ளேவைத்து, ப்ரளயம்கழிந்தவாறே வெளிநாடுகாண உமிழ்ந்து, இப்படி ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினுடைய ரக்ஷணத்தைப் பண்ணுகையால் வந்த புகர் வடிவிலே தோற்றும்படியிருந்தவனை. (சிக்கெனநாடுதிரேல்) மேலெழத்தேடி "கண்டிலோம்" என்று மீளுகையன்றிக்கே, "கண்டேவிடவேணும்" என்னும்ஊற்றத்துடனே தேடுகிறிகோளாகில்

(எண்ணற்கரியதோரேனமாகி) அழகாலும் வடிவிற்பெருமையாலும் மநஸ்ஸாலே பரிச்சேதிக்க வொண்ணாதபடியிருக்கையாலே அத்விதீயமான மஹாவராஹமாய். (இருநிலம்புக்கிடந்து) மஹாப்ருதிவியை ப்ரளயத்திலேமுழுகி அண்டபித்தியினின்றும் ஒட்டுவிடுவித்தெடுத்து. (வண்ணமித்யாதி) தன்னுடைய அபிமாநாந்தர்ப்

கும் உமிழ்கைக்கும் ப்ரயோஜநமுகேநவும் "தேவனை" என்றதுக்குஹேதுபூர்வகமும் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஐந்த்ரஜாலிகேத்யாதி).

(உ)மஹாவராஹஸ்ஸ்புடபத்மலோசந:- மஹாவராஹஸ்ஸ்புடபத்மலோசந:" என்கிற வசநத்தையுட்கொண்டு ஹேதுபூர்வகமாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அழகாலுமித்யாதி). இருமை - பெருமையென்று திருவுள்ளம்பற்றி, புக்கிடந்தப்ரகாரத்தையுமருளுகிறார் (மஹாப்ருதிவியையித்யாதி). "வண்ணம்" என்று அழகாய், "மாதர்" என்று ஸ்த்ரீயாய், "மணந்தானை" என்று கலந்தானையென்று விவக்ஷித்து, கலக்கைக்கு ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தன்னுடைய வித்யாதி). ... ... (கூ)

(க) நா-தி-கக-அ.

மூ.—கரியமுகில்புரைமேனி மாயனைக்கண்ட சுவடுரைத்துப்
புரவிமுகஞ்செய்து செந்நெலோங்கிவிளை கழனிப்புதுவைத்
திருவிற்பொலிமறைவாணன் பட்டர்பிரான்சொன்னமாலைபத்தும்
பரவுமனமுடைப் பத்தருள்ளார் பரமனடி சேர்வர்களே.
பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

தெடுத்து(க)"மண்ணுந்தானத்தவே" என்கிறபடியேயதாஸ்த்தானத்திலே வைத்து, இதுக்கபிமாநிநியாய், நாட்டில் கருமைவெண்மையாம்படி கருவண்ணக்குழலையுடைய மாதரோடே மணந்தானைக் கண்டாருளர். ... . (கூ)

அவ்;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றூர்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறூர்.

ஸ்வா;—(கரியவித்யாதி). நீர் கொண்டெழுந்த காளமேகம் போலே ஶ்ரமஹரமான திருமேனியையுடைய வாஶ்சர்யஶக்தியுக்தனை. (கண்டவித்யாதி) சிக்கெனநாடுவார்க்குக்கண்டவடையாளங்களை உரைத்து "கண்டாருளர்" என்று கண்டவர்களைக்காட்டி, அவன் தன்னைக் காண்பதிலும் அவனைக்கண்டவர்களைக் காண்கை

பூதையான பூமியை, இப்படி ப்ரளயத்தினின்று மெடுத்தமையைக் கண்ட ஹர்ஷத்தாலே, அதுக்கு அபிமாநிநியான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி வந்தணைக்க, அழகியதாய்க் கறுத்திருந்துள்ள திருக்குழலையுடையவளோடே கலந்து வந்தவனைக் கண்டாருளர். ... ... (கூ)

அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழிகற்றூர்க்குப்பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறூர்.

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு. (கரியமுகில்புரைமேனிமாயனை) காளமேகம்போன்ற வடிவையுடையனுய், ஆஶ்சர்யமானகுணசேஷ்டிதங்களை யுடையனுனவனை. (கண்டசுவடுரைத்து) "காணவேணும்" என்று தேடுகிறவர்களுக்கு, கண்டவடையாளங்களைச்சொல்லி. தேடுகிறவர்களுடைய அவஸ்த்தையையும், கண்டவர்களுடை

அரு,—நிகமத்தில் - "கண்டசுவடுரைத்து" என்றிருக்கையாலே கண்டவரும் உரைத்தவரும் தாமேயானுலும் தேடினவர்கள் இவராகைக்கு நியாமகமில்லாமையால், வேறு தேடினவர்களா ரென்ன வருளுகிறூர் (தேடுகிறவித்யாதி). "இன்னூர்க்குரைத்து" என்று சொல்லாமையாலே அவர்களும் தாமேயென்னலாமென்றுகருத்து. (கண்டவர்களுடையவவஸ்த்தையையும்) என்றது

(க) தி-வாய்-எ-ச-ரு.

தானே உத்தேஶ்யமென்று, (புரவியித்யாதி) செங்நெலானவை மிகவும் வளர்ந்து கதிர்ச்செறிவாலே குதிரை முகம் செய்துவிளைகிற வயலையுடைய திருமாளிகைக்கு நிர்வாஹகராய் ஶ்ரீவைஷ்ணவஶ்ரீயிலே மிகுந்த மறையே வாழ்வாக வுடையராய், ப்ராஹ்மணோத்தமர்க்கும் ஃவதப்பயன் கொண்டு உபகாரகரானவாழ்வாரருளிச் செய்த இம்மாலை பத்தும; இவரபிமாநத்திலே ஒதுங்குகைதானே புருஷார்த்தமாக ஸ்தோத்ரம் செய்யும் நல்ல மநஸ்ஸோடே ஸ்நேஹிகளாயுள்ளார். (பரமனடிசேர்வர்களே) ஸர்வஸ்மாத்பரனானவனுடைய திருவடிகளிலேசேரப்பெறுவர். இங்கேயிருந்து "நாடுதிரேல் கண்டாருளர்" என்ன வேண்டாத தேசத்திலேபோய்ச் சேரப்பெறுவர். அன்றிக்கே தேடினவிந்ததேசந்தன்னிலேவிடாய்த்தவிடத்திலே சிலபரமதார்மிகராலே தண்ணீர் பெற்றாப்போலே, கண்டார் காட்டக்காணப் பெறுவரென்னவுமாம். .... (கo)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ய வவஸ்த்தையையு மடைந்துபேசினார்தாமேயிறே.(புரவியித்யாதி) செந்நெற்களானவை யுயரவளர்ந்து கதிர்க்கனத்தாலேகுதிரை முகம் போலே தலைவணங்கி விளையாநின்றுள்ள கழனிசளையுடைய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகராய், (க)"பரமனைப்பயிலும் திருவுடையார்" என்கிறபடியேபகவதாஸத்திரூபையான ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயால் மிக்கிருப்பாராய், * வேதப்பயன் கொள்ளவல்லவராகையாலே வேதத்துக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த மாலையான விப்பத்தையும். (பரவுமித்யாதி) ப்ரீதிபரவசராய்க்கொண்டு அடைவுகெடப்பேசும் மநஸ்ஸையுடைய பக்தராயுள்ளவர்கள். (பரமனடிசேர்வர்களே) காண்கைக்குத்தேட வேண்டாதே நித்யாநுபவம் பண்ணலாம்படி, ஸர்வஸ்மாத்பரனானவனுடைய திருவடிகளைச் சேரப்பெறுவர்கள். ... ... (கo)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி நாலாம்பத்து, முதல் திருமொழி முற்றிற்று.

த்ருஷ்டாந்தார்த்தம். "செந்நெலோங்கிப் புரவி முகஞ்செய்து விளைகழனி" என்றந்வயித்து புரவிமுகம் செய்கைக்கு ஹேதுபூர்வகமர்த்த மருளுகிறார் (செந்நெல்களித்யாதி). ... ... (கo)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(க) தி-வாய்-௬-௭-க.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நாலாம்பத்து இரண்டாம் திருமொழி
அலம்பாவெருட்டா ப்ரவேசம்.

ஸ்வா;—கீழில்திருமொழியில் "அலையார் கடற்கரை வீற்றிருந் தானைக்கண்டாருளர்" என்று கொலையானை கொம்புபறித்த க்ருஷ்ணனோடே கூட்டி அநுஸந்திக்கையாலே அவ்விரண்டவதாரத்தை யும் அவ்வோகாலத்தில் கண்டவர்கள் காட்டும்போது அவைதே ஶாந்தரகத மாகையாலும், காலாந்தரகதமாகையாலும், ஸர்வதேச ஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வர்க்கு முசிதமாக * பின்னானார்வணங்கு மிடத்திலேயிறே விபவத்திலே காணவேணுமென்றவர்களுக்கும் காட்டலாவது. விபவம்நிலைநிற்குமிடத்திலே காட்டவேணுமே. இதுதான் அவ்வவகாலங்கள் தன்னிலுமுண்டிறே; ஆனாலும் அதுதானேயிறே பின்னானார்க்கும் வணங்கலாவதும்.

அலம்பாவெருட்டா ப்ரவேசம்.

அவ;—க்ருஷ்ணாவதாரகுண சேஷ்டிதங்களை நெடுக அநுபவித்துக்கொண்டு போந்து, அவைத்துடனே ராமாவதாரகுணசேஷ்டிதங்களையும் அநுபவித்த வநந்தரம், "தத்ததவதாரவிசிஷ்டனான ஸர்வேஸ்வரனைக் கண்ணாலேகண்டு அநுபவிக்கவேணும்" என்னும் அபேக்ஷைபிறந்து தமக்கு ஒரு புடை நடந்து செல்லுகிறபடியையும், தமக்கு மாநஸாநுபவ வைஶத்யத்தாலே அவன்றன்னைக் கண்ணாலே கண்டாற்போலே ஒருபுடை ப்ரகாசிக்கிறபடியையு மநுஸந்தித்து, அவையிரண்டையும் "அவனைக்காணவேணும்" என்று தேடுகிறார் சிலரும், "அப்படிதேடுகிறிகோளாகில் கண்டார் சிலருளர்" என்று சொல்லுகிறார் சிலருமாக, தம்மை இரண்டுவகை யாக்கிக் கொண்டு பேசினாராய் நின்றார் - கீழ்:

"அவதாரங்கள் தன்னைக் கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கவேணும்" என்னும் ஆசைபிறந்தாலும் பெருக்காறுபோலே அவை

அரு,-அலம்பாப்ரவேசம். வண்ணமாடங்கள் தொடங்கிகதிராயிரத்தளவும் வரவிபவாவதாரங்களை அநுபவித்துக்கொண்டுவந்தவிவ்வாழ்வார், அவைபெருக்காறுகள் போலேயிருக்கையாலே அவற்றில் தேங்கினமடுக்கள் போலேயிருக்குமர்ச்சாவதாரங்களை அநுபவிக்கக்கோலி தெற்கில் திருமலையை அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியருளுகிறார் (க்ருஷ்ணாவதாரேத்யாதி). (உகந்தருளின நிலங்

அது தன்னை அவனுக்கத்யந்தாபிமதையான ஸ்ரீ பூமி நாய்ச்சியார் திருமுலைத்தடம்போலேவிரும்புமதாய்,(க)"நங்கள்குன்றம் கைவிடான்" என்கிறபடியே நித்யவாஸம் செய்யப்படுமதாய், "மாலிருஞ்சோலை யென்னும் மலையையுடையமலை" என்னும்படி அவ்விருப்புமாறாமல் அழகர் ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளோடே (உ)"மாலிருஞ்சோலை நம்பி" என்னும்படி ப்ரகாசித்தவிடத்திலே அவரிலும் அத்திருமலைதன்னையே உத்தேஶ்யமாகக்காட்டிமங்களா

தத்காலத்திலுள்ளார்க்கு அநுபாவ்யமாய், பிற்காலத்திலுள்ளார்க்குக் கிடையாததாயிருக்கிறபடியையும், (ந)"பின்னானார்வணங்குஞ் சோதி" என்கிறபடியே அவதாரத்தில் பிற்பாடரானவர்களுக்கும் இழக்கவேண்டாதபடி ஸர்வேஶ்வரன் அர்ச்சாவதாரமாய்க்கொண்டு உகந்தருளின நிலங்களிலே அந்த அவதாரகுண சேஷ்டிதங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படியாகவெழுந்தருளி நிற்கிறபடியையுமநுஸந்தித்து, உகந்தருளின நிலங்களிலே அவனை யநுபவிக்கக்கோலி அவை யெல்லாவற்றிலும், (ச)"தென்னனுயர் பொருப்பும் தெய்வ வடமலையு மென்னுமிவையேமுலையாவடிவமைந்த" என்கிறபடியே—ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டிக்குத் திருமுலைத்தடங்களாம்படி யிருக்கையாலே அவனுக்கு அத்யந்தாபிமத ஸ்த்தலங்களாயிருக்கிற திருமலைகளிரண்டிலும் வைத்துக்கொண்டு, தெற்குத்திருமலையிலே நிற்கிறநிலையிலே அநுபவிப்பதாக முந்துற இழிந்து, ராமக்ருஷ்ணாத்யவதார சேஷ்டிதங்களெல்லாம் அந்நிலையிலே ப்ரகாசிக்கிறபடியை யநுபவியாநிற்கச் செய்தே, தத்விஷயத்திலும் ததீயவிஷயமே ப்ராப்யத்துக்குச் சரமாவதியாக அறுதியிட்டிருக்குமவராகையாலே, * கிளரொளியிளமையில் ஆழ்வாரநுபவித்ததாப்போலே, "அங்கேயெழுந்தருளிநிற்கிற அழகரிலுங்காட்டில் அவர் விரும்பியெழுந்தருளி நிற்கிற திவ்யஸ்த்தலமான திருமலையே பரமப்ராப்யம்" என்று அநுஸந்தித்து, அத்திருமலையினுடைய வைபவத்தை பஹுமுகமாகப் பேசி யநுபவிக்கிறார் - இத்திருமொழியில். ... *

களிலே-யநுபவிக்கக் கோலி) என்றது-ப்ராயேண இப்ரபந்த ஶேஷத்தாலே அநுபவிக்கக் கோலியென்றபடி. ... ... *

(க) தி-வாய்-க0-எ-ச.(உ)நா-தி-கூ-ந.(ந) தி-நெ-க0. (ச)பெரி-திருமடல்-கூ.

மூ.—அலம்பாவெருட்டாக் கொன்றுதிரியு மரக்கரைக்
குலம்பாழ்படுத்துக் குலவிளக்காய்நின்ற கோன்மலை
சிலம்பார்க்கவந்து தெய்வமளிர்க ளாடுஞ்சீர்ச்
சிலம்பாறுபாயுந் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. (க)

ஶ்ராஸநபர்யந்தமாக வநுஸந்திக்கிறார். உத்தேஶ்யவிஷயத்தைக் காணவேணுமென்று ஆசார்யபரதந்த்ரனைக்கேட்டவர்களுக்கு, நீங்கள் கேட்கிறிகோளாகில் நீங்கள் அபேக்ஷிக்கிற விஷயத்தை "கண்டாருளர்" என்று கண்டவர்களைக்காட்டினால், அந்தக் கண்டவர்களை நீங்கள் கண்டாப்போலே காட்டவேணுமென்ற பேக்ஷித்தால் அவர்கள் காட்டுவது-அர்சாவதாரத்தை அநவரதகாலமும்ஶிரஸா வஹிக்குமவர்களையிறே.

இதில் நாடுகிறவர்களார். நாடுதிரே லென்கிறவர்களார். நாடும் விஷயந்தானெது? அந்த விஷயத்தை நாடாமல் கண்டு பிரிந்துகாணவேணுமென்று நாடுகிறவர்களாரென்னில்; நாடுமவர்கள் - சென்று பொருள் படைப்பான் கற்றதிண்மையையுடையவர்கள். நாடுதிரேலென்கிறவர்கள்-*பயிலும் சுடரொளி, *நெடுமாற்கடிமை *கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு முதலானவற்றிலே நிலைநின்ற அத்யவஸாய ஸ்ரீயையுடையவர்கள். நாடும்விஷயம் - ராமக்ருஷ்ணத்யவதாரங்கள். இவ்விஷயத்தை நிலைநிற்கக்கண்டுஉளராம்படிஉளரானவர்கள் ஆழ்வார்கள். "மெய்ம்மையே கண்டாருளர்" என்றும், "மருவுமிடம் நாடுதிரேல்" என்றும் உண்டாகையாலே,*நங்கள்குன்றத்தையும்அத்தைக் கைவிடாமல்"இவனவன்" என்று தேஶகால நியமமின்றி நித்யவாஸம் செய்கிற *முடிச்சோதியிலழகரையுமுத்தேஶ்யமாகப் பேசுகிறார். ... . (*)

ஸ்வா;—முதற்பாட்டு. (அலம்பாவெருட்டா) ஆரவாரித்து

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (அலம்பா) ப்ராணிகளையிருந்த விடத்திலிருக்கவொண்ணாதபடி அலைத்து. அதாவது – "இவர்கள் கீழ்

அரு;—முதற்பாட்டு. (அலம்பாவித்யாதி) அலம்புதல்-அலைப்புதலாய், அதுக்கு ஶப்தார்த்தமருளுகிறார் (ப்ராணிகளையித்யாதி). இப்படி அலைக்கை அரக்கர் தாங்கள் ப்ராணிகளைக்கிட்டி வந்து பண்ணும் வ்யாபாரமாகத்தோற்றுகையாலே, உக்ரவேஷாதிகளைக் காண்கையால் வந்த பயத்துக்கு முன்னே சொல்லக்கூடாதென்று திருவுள்ளம்பற்றி மாநஸவ்யதையாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அதாவதித்யாதி). வெருளுகையை ஹேதுபூர்வகம் விவரிக்கிறார்

† சீட்கைவிளைத்துஅஞ்சப்பண்ணி அஞ்சினாரைக்கொன்று அதுவே யாத்ரையாய்த் திரியுமரக்கரைஅதுக்கடிஜந்மதோஷம்).குலம்பாழ் படுத்து)பாழாளாகப்படைபொருதானுக்கு. விபீஷணன்அவர்களு

நமக்கு வர்த்திக்கப்போகாது, எங்கே போவோம்'' என்று நின்று தளும்பும்படி பண்ணுகை. (வெருட்டா) வெருளப்பண்ணி. அதாவது - தங்களுடைய உக்ரவேஷங்களையும் உக்ரவ்யாபாரங்களையும் கண்டுபயப்படும்படி பண்ணுகை. அன்றிக்கே, ''அலம்பா வெருட்டா'' என்றதுக்கு - ஆரவாரித்துச் சீட்கை விளைத்து அஞ்சப் பண்ணி யென்னவுமாம். (கொன்றுதிரியும்) அவ்வளவுமன்றிக்கே, கொலைக்கஞ்சாமல் கொன்று, அதுதானே யாத்ரையாய்த் திரியா நிற்கும். (அரக்கரை) கீழ்ச்சொன்னவை யெல்லாவற்றுக்கு மடியான ஜந்மத்தையுடையவர்களை. கள்ளர், பள்ளர், வலையர் முதலானார்க்குப்ராணிகளை அலைக்கையும் பயப்படுத்துகையும் கொல்லுகையும் ஜந்மஸித்தமாய் வருமாபோலே, இவர்களுக்கும் இது ஜந்மஸித்தமாய் வருமாய்த்து. காதூஷணாதிகளும் ராவணாதிகளுமான ராக்ஷஸர் த்ரைலோக்யத்தையும் இப்படி பீடித்துக்கொண்டிறே திரிந்தது.

(குலம்பாழ்படுத்து) அவர்களை நிரஸிக்கிறவிடத்தில் அவர்கள் தங்களளவன்றிக்கே மறுகிளையறும்படி குட்டிக்கொலையாகவறுத்துப் பொகடுகையாலே, குலமாகப் பாழ்பட்டுப்போம்படிபண்ணி,

(அதாவதித்யாதி). அலம்புதல்-வாசிகமான வலைச்சலாக்கி அதுக்கு அரக்கருடைய வாரவாரத்தை ஹேதுவாகக் கருதி யோஜநாந்தரமருளுகிறார் (அனறிக்கேயித்யாதி . (சீட்கை விளைத்து) என்றது-பயிலிட்டென்றாய், கூசலிட்டென்றபடி. இத்தால் கூசலிடும்படி பயமுறுத்தி யென்கை. (கொலைக்கு) என்றது - கொல்லுகைக்கென்றபடி. ''திரியும்'' என்றவிடத்தில்வர்த்தமானார்த்தம் (அதுதானே யாத்ரையாக) என்றது. கொன்று திரியுமவரை யென்னவமைந்திருக்க, அரக்கரை யென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கீழித்யாதி). ஜந்மஸித்தமாக பரஹிம்ஸையே யாத்ரையாயிருக்கக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (கள்ளரித்யாதி). இப்படியிருக்கு மரக்கர்கள் தானென்ன ப்ரமாண ப்ரஸித்தியைப்பற்ற விசேஷிக்கிறார் (கரதூஷணேத்யாதி).

(குட்டிக்கொலையாக) கர்பத்திலே சிசுவும் நசிக்கும்படி. ராவணன் தம்பியான விபீஷணாதிகளிருக்க, குலமாகவென்னக் கூடுமோ வென்னவருளுகிறார்

† பா-சீட்கைப்பிடித்து.

க்குக்கூட்டன்றென்னு †மதுக்குஸூசகம் பெருமாள் இக்ஷ்வாகுவம்ஶஜஞக நினைத்து வார்த்தையருளிச்செய்தது. (குலவிளக்காய்நின்ற) ராவணன் திக்விஜயம்பண்ணினவன்றுதொடங்கி இக்ஷ்வாகுவம்ஶம்ஒளிமழுங்கிக்கிடந்தது; பெருமாள் திருவவதரித்தபின்பிறேகுன்

ஸ்ரீவிபீஷணனும் அவனோடே சேர்ந்தவர்களும் அவர்களுக்குக் கூட்டல்லர்களிறே. (க) "பொல்லாவரக்கனைக்கிள்ளிக்களைந்தானை" என்றது - "நல்லவரக்கருமுண்டு" என்று திருவுள்ளம்பற்றியிறே. (உ) "இலங்கையரக்கர்குலம் முருடுதீர்த்தபிரான்" என்றிறே ஆழ்வாரும். ஜந்மம் அதுவானாலும் அதுக்கீடான வ்யாபாரமில்லாதபோதே அவர்களில் வ்யாவ்ருத்தனுப் விடுமிறே. (ங) "விபீஷணஸ்து-ய:ஜ்ஞாதா நத-ரா:க்ஷஸசேஷ்டித:-விபீஷணஸ்து தர்மாத்மா நதுராக்ஷஸசேஷ்டித:" என்றார்களிறே - அவர்கள் தாங்களே. (ச) "ஆக்யாஹிமமதத்வேந ராக்ஷஸாநாம் பலாபலம்" என்று - இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யனுக நினைத்து, பெருமாள் கைக்கொண்டருளின போதே அந்தஜந்மந்தானும் மாறிப்போய்த்திறே. ஆகையால், இவ்விடத்தில் சொன்னவரக்கர் - ராவணுதிகளும் அவர்களோடு சேர்ந்தவர்களும். ஆதலால் "குலம் பாழ்படுத்து" என்னக்குறையில்லை.

(குலவிளக்காய்நின்ற) ராவணன் திக்விஜயம்பண்ணினவன்று தொடங்கி ஒளிமழுங்கிக்கிடந்த இக்ஷ்வாகுவம்ஶம், பெருமாள் திரு

(விபீஷணேத்யாதி). "கூட்டல்லர்கள்" என்றதை ப்ரமாணமுகேநஸ்த்திரீகரிக்கிறார் (பொல்லாவித்யாதி). "குலம்பாழ்படுத்து" என்றதுக்குஸம்வாதமருளுகிறார் (இலங்கையித்யாதி). ஜந்மமொன்றாயிருக்க நல்லவரக்கருண்டென்கைக்கு நியாமகமென்னென்ன வருளுகிறார் (ஜந்மமதுவானாலுமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). அரக்கருடைய வ்யாபாரமில்லாமையால் குலத்துக்குள்ளே கூட்டல்லாமையைக் கீழருளிச்செய்து, ஜந்மத்தாலும் இவர் கூட்டல்லாமையை ப்ரமாணமுகேந உபபாதிக்கிறார் (ஆக்க்யாஹீத்யாதி). ப்ரக்ருதோப ஸம்ஹாரம் (ஆகையாலித்யாதிவாக்யத்வயமும்).

"இப்போ குலவிளககாய்" என்கைக்கு முன்பு விளங்காமலிருந்ததோ வென்னும் ஶங்கையிலே "அரக்கரைக்குலம் பாழ்படுத்து" என்றதைக் கடாக்ஷித்தருளுகிறார் (ராவணனித்யாதி). (ஒளிமழுங்கிக் கிடந்த) என்றதுக்கு

(க) திருப்பாவை-கங. (உ) தி-வாய்-உ-எ-கo. (ங) ரா-ஆ-கஎ-உச.
(ச) ரா-யு-கக-எ. † பா,மிடம்.

றத்திட்ட விளக்காய்த்து. (கோன்மலை) ஸர்வஸ்வாமி நித்யவாஸம் பண்ணுகிறதேசம். ஸர்வஸ்வாமித்வம் வீறுபெற்றது இங்கேயிறே.

(சிலம்பார்க்கவந்து தெய்வமகளிர்களாடும்) முன்புராவணாதிகளுக்கஞ்சிச் சிலம்பொழிந்தும் பஞ்சடையிட்டும் வருகை தவிர்ந்து, குலம்பாழ்படுக்கையாலே ஸ்வர்கத்தில் அப்ஸரஸ்ஸுக்கள் சிலம்பார்க்க வருவர்கள், (ஆடும்) ஸ்வர்க்கத்திலிருப்புக்கு ஸாதந

வவதரித்து, ராவணாதிகளைக்கிழங்கெடுத்துப்போகட்டபின்பாய்த்து ப்ரகாஶமாய்த்து; ஆகையாலே, குலத்துக்கு ப்ரகாசகனாய் நின்றவென்கிறது. (க) "வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர் விளக்காய்த் தோன்றி" என்றாரிறே - ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள். இவர்கள் தாம் * பேசிற்றேபேசும் ஏககண்டரிறே. (கோன்மலை) ஸர்வஸ்வாமியானவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம். "குலவிளக்காய் நின்றகோன்மலை" என்கையாலே – இன்னம் அங்ஙனொத்த விரோதிகளை நிரஸித்து ஆஶ்ரிதரக்ஷணம் பண்ணுகைக்காக எழுந்தருளி நிற்கிற ஸ்த்தல மென்கிறது. ஆகையால்,ஸர்வஸ்வாமித்வம் வீறு பெற்றது – இங்கேயிறே.

(சிலம்பார்க்கவந்து தெய்வமகளிர்களாடும்) முன்பு - தேவஸ்த்ரீகள் திருச்சிலம்பாற்றில் ஸ்நாநம்பண்ணவரும்போது ராவணாதிகளுக்கு அஞ்சி, சிலம்பொழிந்தும் †பஞ்சடையிட்டும் வருவர்களாய்த்து; இப்போது - அங்ஙனன்றிக்கே, அரக்கரைக் குலம் பாழ்படுக்கையாலே, சிலம்புகள் த்வநிக்கும்படி வந்து, தேவஸ்த்ரீகளானவர்கள் ஸ்நாநம்பண்ணுநிற்கிற. இவர்கள் ஏதுக்காக இப்படி ஸ்நாநம்பண்ணுகிறதென்னில்; ஸ்வர்க்கத்திலிருப்புக்கு ஸாத

ராவணனாலே இக்ஷ்வாகு வம்ஶ்யனான அநரண்யன் ஜயிக்கப்படுகையாலே அப்ரகாசிதமாய்த்தென்று கருத்து. (ஸ்த்தலமென்கிறது)என்றது- திருமாலிருஞ் சோலையானது இப்படிப்பட்ட ஸ்த்தலமென்னப்படுகிறதென்றபடி. (வீறு பெற்றது) அதிஶயம் பெற்றது.

இம்மலையிலே குலவிளக்காய் நின்றபின்போ சிலம்பார்க்க வந்ததென்னவருளுகிறார் (முன்பித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (பஞ்சையிட்டும்) என்றது- சிலம்புத்வநியாதபடி பஞ்சை அதிலேயடைத்துக்கொண்டு மென்றபடி. சங்காபரிஹாரமுகேந சீரித்யாதிக்கு அவதாரிகையிடுகிறார் (இவர்களித்யாதி).

(க) பெரு-தி-௧௦-௬. † பா (பஞ்சையிட்டும்).

மூ.—வல்லாளன்தோளும் வாளரக்கன் முடியுந்தங்கை
பொல்லாத மூக்கும் போக்குவித்தான் பொருந்தும் மலை
எல்லாவிடத்திலு மெங்கும் பரந்து பல்லாண்டொலி
செல்லாநிற்குஞ் சீர்த் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. (உ)

மாக. சாலில் நீர்மாண்டாப்போலே, புண்யம் மாண்டால் தேடிக் கொள்ளும் தேசம். (சீர்) இதுதானேயிறே இதுக்கேற்றம். நிரூபகமும் இதுதானேயிறே இதுக்கு. (தென்திருமாலிருஞ்சோலையே) "தென்"என்று-அழகு. "மால்" என்று - பெருமை. இருமை-என்றும் பெருமை; மிக்கபெருமை யென்றபடி. .... (க)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. (வல்லாளனித்யாதி) ப்ரதிஜ்ஞையிலே(க) "பல்லாண்டுபல்லாண்டு" என்றும், (உ) "பண்பலபாடிப் பல்லாண்டிசைப்ப" என்றும் (௩) "பல்லாண்டுகூறுவத்தேன்" என்றும், "பல்லாண்டொலி செல்லா நிற்கும்" என்றுமருளிச்செய்கையாலே இவர் திருவுள்ளத்துக்குப் பொருந்துவது மங்களாசாஸநமே யென்று தோன்றுகிறதிப்பாட்டால்.

நமாக. சாலில் நீர்மாண்டாப்போலே, முன்பு ஆர்ஜித்த புண்யம் மாண்டால், தேடிக்கொள்ளும்தேசம் இது வாய்த்து. (சீரித்யாதி) இப்படியிருந்துள்ள கௌரவத்தையுடைய திருச்சிலம்பாறானது அவிச்சிந்ந ஸ்ரோதோரூபேண ப்ரவஹியாநிற்கும். (௩) "க்வசித்வரிதகாமி நீ க்வசநமந்தமந்தாலஸா" என்று தொடங்கி ஒருஸ்லோகத்தாலே திருச்சிலம்பாற்றினுடைய கதியைவர்ணித்து அருளிச்செய்தாரிறே — ஆழ்வான். (தென்திருமாலிருஞ்சோலையே) "தென்"என்று-அழகாதல்; தெற்குத்திக்கிலேயான வென்னுதல். "மால்" என்றும், "இருமை" என்று மிரண்டும் - பெருமைக்கு வாசகமாய், சோலையினுடையழகத்தையும் பரப்பையும் சொல்லுகிறது. இப்படி யிருக்கிறசோலைகளை யுடைத்தாகையாலே மாலிருஞ்சோலையென்று அத்தேசத்துக்கு நிரூபகம். * வநகிரியிறே. .... (க)

(இது வாய்த்து) என்றவநந்தரம் "என்கிறார்" என்று சேஷம், பாயுமென்கிற வர்தமாநார்த்தம் (அவிச்சிந்நேத்யாதி), அவிச்சிந்நமாக ப்ரவஹிக்கைக்கு ஸம்வாதம் (க்வசிதித்யாதி). ... ... (க)

(க) திருப்பல்லா. (உ) க-௧௦-டு. (௩) ௩-௩-கூ.

ஸ்வா.—(வல்லாளனித்யாதி). ப்ரஹ்மா கொடுத்த வரத்தால்வந்த மிக்காண்மையையும், ருத்ரன்கொடுத்தவாளையுமுடைய வரக்கன் தோளும்முடியும். அவன் தன்னைப்போலே யதேஷ்ட

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (வல்லாளன்) வலிய ஆண்மையை யுடையவன். ஆண்பிள்ளைத்தனத்தில் வந்தால் ப்ரபலனானவனென்கை. திக்கஜங்களோடே பொருதும் திக்பாலகர்களை ஜயித்துமிருக்குமவனிறே. (க) "ஹிமவாந்மந்தரோ மேருஸ்த்ரைலோக்யம்வா ஸஹாமரை:। ஶக்யம்புஜாப்யாமுத்தர்த்தும்" என்றவனிறே. (வாளரக்கன்) அதுக்குமேலே, ருத்ரன்பக்கலிலேபெற்ற வாளையுமுடையவன். இத்தால்இந்தத்தோள்வலியும் வாள்வலியு முடையனாகையாலே ஒருவராலும் ஜயிக்கவொண்ணாதவனென்கை. இப்படியிருக்கிறவனுடைய (தோளும் முடியும்) இத்தால் - அவனையழியச்செய்கிறவிடத்தில் ஓரம்பாலே அழியச் செய்துவிடலாயிருக்க, தோளைக்கழித்துத் தலையையறுத்துப் போதுபோக்காகநின்று கொன்றபடி சொல்லுகிறது. (தங்கை

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (வல்லாளனித்யாதி) ஆண்மை - பும்ஸ்த்வமென்கிற தர்மமாயிருக்க, அதுக்கு வலிமை சொல்லும்படி யெங்ஙனே யென்ன வருளுகிறார் (ஆண்பிள்ளைத்தனத்திலித்யாதி). (ஆண்பிள்ளைத்தனத்தில்) என்றது-பும்ஸ்த்வகார்யமான ஶௌர்யாதிகளிலே யென்றபடி. இவனுடைய ஶௌர்யாதிகளில் ப்ராபல்யத்தை அவனுடைய க்ருத்யத்தாலும் உக்தியாலும் மூதலித்துக்காட்டுகிறார் (திக்கஜேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே), "வல்லாளன்" என்றபோதே வாளுண்டாயிருக்க, வாளரக்கனென்றதுக்குக் கருத்தென்னென்ன வருளுகிறார் (அதுக்கித்யாதி). "வல்லாளன் வாளரக்கன் தோளும் முடியும்" என்றந்வயித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இத்தாலிந்தவித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே), வாளரக்கன்முடியையென்னவமைந்திருக்க, தோளையும் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி), (போதுபோக்காக) என்றதுக்கு - இப்படி விளம்பித்தால் அநுகூலித்தானாகில் ப்ராணனோடே விடலாமே யென்று பெருமாளுடைய திருவுள்ளமென்று கருத்து. அரக்கியின் மூக்கென்னாதே, தங்கையென்று அவன்ஸம்பந்தம் தோன்றவரு

(க) ரா-யு-ருக-கக௨.

சாரித்வத்தால்வந் தபொல்லாங்கையுடைய தங்கையுடையமூக்கும். (போக்குவித்தான்) இவளை அங்கஹீநையாக்கி இவர்களால் லோக த்துக்குவந்த விரோதத்தை நீக்கினவன் நித்யவாஸம் செய்கிற திருமலை.

(எல்லாவித்யாதி). விஷயாநுரூபம் ஸ்வரூபமென் பாரிடங் களிலும், ஸ்வரூபாநுரூபமே புருஷார்த்தமென்பாரிடங்களிலும், உ பாஸநாத்மகஜ்ஞாநமுடையாரிடங்களிலும் ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவம் மாரு டி பல்லாண்டொலி செல்லாநிற்கும். பல்லாண்டென்கிற மங்களா சாஸந ப்ரகாசிதர்க்குப் பரதந்த்ரரானதும், நித்ய விபூதியிலும்

பொல்லாத மூக்கும்) (க)"மன்னனிராவணன்றன் நற்றங்கை" என் கிற பலங்கொண்டு ஸ்வைரம் ஸஞ்சரித்துத்திரிந்த * கொல்லையரக் கியான சூர்ப்பணகையினுடைய ஹேயமான மூக்கையும். (போக் குவித்தான்) அறுப்புண்டுபோம்படி பண்ணினவன். இவள் மூக்கை யரிந்தவோபாதிகாணும் அவனுடைய தோளும்முடியுமறுத்தஅநா யாஸமும். (பொருந்தும்மலை) இப்படி அவனுக்கு ப்ராணஹாநியை யும் இவளுக்கு அங்கஹாநியையும் பண்ணினவன், அவதாரம்போ லே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே, நித்யவாஸம்பண்ணுகிறமலை.

(எல்லாவித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநரோடு, ப்ரயோஜநாந்தர பரரோடு, அநந்யஸாதநரோடு, ஸாதநாந்தரபரரோடு வாசியற, எல் லாருடைய விடங்களிலும் திருமலையிலுள்ள பரப்பெங்கும் வ்யாப் தமாய்க்கொண்டு மங்களாசாஸநத்வநி நடந்துசெல்லாநிற்கும். ப்ர யோஜநாந்தரபரர்க்கும் இது கூடுமோவென்னில்; அவர்களையுமிங் கேவந்து புகுரக்கொள்ள, இந்த நிலமிதிதானே தங்கள் ப்ரயோஜ நத்தைமறந்து மங்களாசாஸநத்திலே மூளும்படி பண்ணுமாய்த்து.

ளிச்செய்ததுக்கு ப்ரமாண பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (மன்னனித்யாதி), (கொல்லை)என்றது-வரம்பில்லாதவளென்கை. வாளரக்கன் முடியைப் போக் கினவரென்று பராக்ரமம் சொல்லுமிடத்தில் ஸ்த்ரீவ்யக்தியுடைய மூக்கைப் போக்குகையைச் சொல்லுகை சேரும்படி யென்னென்ன, (இவளித்யாதி).

எங்குமென்றத்தோடுபௌநருக்த்யம் வாராமைக்காக "எல்லாரிடத்தி லும்" என்றதுக்கு எல்லாரிடத்திலு மென்றார்த்தம் வி[illegible]த்து அத்தை விசேஷித்துக் காட்டுகிறார் (அநந்யேத்யாதி), ப்ரயோஜநாந்தரபரரை நிலமிதி தானே மங்களாசாஸநத்திலே மூட்டுமென்கைக்கு கைமுதிகந்யாயத்தை

(க) பெரியதிருமடல்-கசச.

மிகவேண்டுவது இங்கேயாகையாலே செல்லாநிற்கும். (சீர்) அம் மலைமேல் வர்திக்கிறவர்களும், அம்மலைமேலுண்டான பதார்த்தங் களைப்பக்வமாக்கி, அங்கேயிருந்திறே திருமலையாழ்வாரை(க)"உன் பொன்னடிவாழ்க" என்று அமுதசெய்யப்பண்ணுவதும். ஆஶ்ரிதர் ஸந்நிதி பண்ணவேணுமென்ற விடத்திலே ஸந்நிதிபண்ணுமவரிறே திருமலையாழ்வாரும். அன்றிக்கே "உன்பொன்னடிவாழ்க" என் கிறது அழகராகவுமாம். இருவர்க்குமுண்டிறே மங்களாசாஸநபர ரான வாஶ்ரிதர்க்குப் பரதந்த்ரராகை. இரண்டிடத்திலுமுண்டிறே *பின்னுமாளும் செய்கை. ஏவம் ப்ரகாரமான குணங்களை யும், "திருமாலிருஞ்சோலைமலை" என்கிறதிருநாமத்தையுமுடையரா யிறே திருமலையாழ்வார் தாமிருப்பது. இனக்குறவர் "பொன்னடி வாழ்க" என்கிறது, "எந்தாய்" என்கிறதிலே ப்ராதாந்யம். இங் குத் திருமாலிருஞ்சோலையென்கையாலே திருமலையாழ்வார்மேலே ப்ராதாந்யம். அதுக்கடி-அழகர்க்கு(உ)"சென்றால்குடையாம்" என் கிறபடியே இஷ்டவிநியோகார்ஹமாயிருக்கையிறே. "தென்" என்று திக்காதல், அழகாதல், தென்னவென்கிற ஆளப்பமாதல். மாலும் இருமையும்-பெருமையாய், மிக்க பெருமையென்னுதல், மாலினு டைய பெரியசோலை யென்னுதல், *மயல்மிகு பொழிலாய், மாலு க்கு மாலைவிளைக்கு மென்னுதல். ... ... (உ)

* புனத்தினைக்கிள்ளிப் புதுவவிக்காட்டுகிற குறவரும் "உன் பொன்னடிவாழ்க" என்று மங்களாசாஸநம் பண்ணும்படியிறே நிலத்தின் மிதிதானிருப்பது. (சீர்த்தென் திருமாலிருஞ்சோலையே) இப்படி யிருந்துள்ள கௌரவத்தையுடைத்தாய், அழகியதா யிருந் துள்ள திருமாலிருஞ்சோலை யென்கை.

உட்கொண்டு ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (புனத்தினையித்யாதி). புனத்தில் தினையைமுறித்து ஹவிஸ்ஸாகாட்டி, புதியதமுது செய்யப் பண்ணியென்று பாசுரார்த்தம். (தினை) தாந்ய விசேஷம். இத்தால் ப்ரயோஜநாந்தரத்துக்கும் கூட எம்பெருமானைப் பற்றவறியாத குறவருங்கூட அந்நில ஸ்வபாவத்தாலே மங்களாசாஸநம் பண்ணும்படியானால், பகவத்விஷயத்தில் ப்ரயோஜநாந்தரங் களைக் கொள்ளுமவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டாவிறே யென்று தாத்பர்யம் சொல்லிற்றாயிற்று. தென்னென்றதினர்த்தம் (அழகியதாய்) என்றது. (உ)

(க) ஙு-ரு-ரு. (உ) க-திருவ-ஙு-ரு.

மூ.—தக்கார்மிக்கார்களைச் சஞ்சலஞ்செய்யுஞ் சலவரைத்
தெக்காநெறியே போக்குவிக்குஞ் செல்வன்பொன்மலை
எக்காலமுஞ் சென்று சேவித்திருக்குமடியரை
அக்காநெறியைமாற்றுந் தண்மாலிருஞ்சோலையே. (௩)

ஸ்வா;—மூன்றாம்பாட்டு. (தக்காரித்யாதி) ஈஸ்வரனோடொக்கக்ருபையொத்திருக்குமவர்கள். (தக்கார்) ஈஸ்வரனுக்குத் தகுதியானவர்கள். அதாவது-நினைவொன்றாயிருக்கை. ஸர்வாத்மாக்களும் உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்கிற க்ருபையொத்திருக்கை. (மிக்கார்களை) ஈஸ்வரனிலும்பிராட்டியிலும் க்ருபைமிக்கிருக்கை. அதாவது-புருஷகாரமாவார்-கைவிட்டவர்களைக் கொள்ளுமவர்களிறே. (க)"அன்னையாயத்தனாயென்னையாண்டிடுந் தன்மையான் சடகோபனென் நம்பியே" என்று ஈஸ்வரனும் பிராட்டியும் செய்யுங் காரிய

வ்யா;—மூன்றாம்பாட்டு. (தக்கார்) ஈஸ்வரனோடொக்க க்ருபையொத்திருக்குமவர்கள். (தக்கார்) ஈஸ்வரனுக்குத் தகுதியானவர்கள். அதாவது-நினைவு ஒன்றாயிருக்கை. "ஸர்வாத்மாக்களுமுஜ்ஜீவிக்கவேணும்" என்கிற க்ருபை ஒத்திருக்கை. (மிக்கார்களை) அவனைப்போலே ஸ்வதந்த்ரராய், அபராதங்களைக் கண்டவாறே (௨)"க்ஷிபாமி-க்ஷிபாமி"(௩)"நக்ஷமாமி-நக்ஷமாமி,"என்கையன்றிக்கே, எப்போதுமொக்கஅநுக்ரஹ சீலராயிருக்கையாலே அவனிலுங் காட்டில் அதிகராயிருக்குமவர்களை. ஆகையிறே-இவர்களைப் பற்றுமிடத்தில் புருஷகார நிரபேக்ஷமாகப் பற்றலாயிருக்கிறது.

அரு;—மூன்றாம்பாட்டு. (தக்காரித்யாதி) "தக்கார் மிக்கார்கள்" என்றதுக்கு துல்யரென்றும் அதிகரென்றும் தோன்றுகையாலே, அது சேராமையாலே ஓராகாரத்தாலேதுல்யரென்றும், ஓராகாரத்தாலே அதிகரென்றும்விவக்ஷித்து தௌல்யத்தைக் காட்டுகிறார் (ஈஸ்வரனோடித்யாதி). (ஈஸ்வரனோடொக்க) என்றது - ஈஸ்வரனோடொக்கும்படியாகவென்கை. புநः ப்ரதீகம் க்ரஹித்துஶப்தார்த்தமருளுகிறார்(தக்காரித்யாதி). தகுதியானவரென்று ஶப்தார்த்தமாகில் க்ருபை யொத்திருக்குமவர்களென்று சொன்னபடியெங்ஙனேயென்னவிவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே).உக்தார்த்தத்தை உபபத்தியாலே த்ருடீகரிக்கிறார் (ஆகையிறேயித்யாதி). எப்போது மொக்கவநுக்ரஹஶீலரென்கைக்கு ப்ரமாணங்களைக்காட்டுகிறார் (சலிப்பின்றியித்யாதி).

(க) கண்ணி-௪. (௨) கீ. (௩) வராஹபு.

மும்செய்து, தாம்செய்யும் காரியமும் செய்கையாலே மிக்காரென்கிறது. (க) "வருமையுமிம்மையுமநன்மையளிக்கும் பிராக்களே" என்று இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் ரக்ஷிப்பாரிவர்களிறே. ஈஶ்வரனருளிலும் இவர்களருளிறே நன்றாயிருப்பது. (உ) "நல்லருளாயிரவர்நலனேந்தும் திருவல்லவாழ்" என்னக்கடவதிறே.

(சஞ்சலம் செய்யும் சலவரை) பகவத் விஷயத்திலே வைத்த நெஞ்சைக் கலங்கப்பண்ணும் க்ருத்ரிமரை. ஶ்ரீதண்டகாரண்ய வாஸிகளான ருஷிகள் பகவத்யாகம் குலைந்து (௩) "ஏஹிபஶ்ய ஶரீராணி-ஏஹிபஶ்யஶரீராணி" என்று உடம்புக்கு மன்றுடும்படியாய்த்திறே.(சலவர்) அநுகூலரைப்போலே வந்து ப்ராதிகூல்யம்

(ச) "சலிப்பின்றி யாண்டெம்மைச் சன்மசன்மாந்தரம் காப்பர்" என்கிறபடியே-ஆஶ்ரயித்தவர்களைச்சலமறநோக்குவாரும்(க)"வருமையுமிம்மையும் நன்மையளிக்கும் பிராக்கள்" என்கிறபடியே இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் ரக்ஷிப்பாரும் இவர்களேயிறே, ஆகையால், ஈஶ்வரனருளிலும் இவர்களருளிறே நன்றாயிருப்பது. (உ) "நல்லருளாயிரவர் நலனேந்தும்திருவல்லவாழ்" என்னக்கடவதிறே.

(சஞ்சலஞ்செய்யும் சலவரை) பகவத்விஷயத்திலே வைத்த நெஞ்சைக் கலங்கப்பண்ணும் க்ருத்ரிமரை. ஶ்ரீதண்டகாரண்யவாஸிகளான ருஷிகள் பகவத்யாகம் குலைந்து (௩) "ஏஹிபஶ்யஶரீராணி-ஏஹிபஶ்யசரீராணி" என்று உடம்புக்குமன்றுடும்படியாய்த்திறே-ராக்ஷஸர்கள் கலக்கினபடி. (சலவர்) அநுகூலரைப் போலேயிருந்து ப்ராதிகூல்யம் பண்ணுமவர்கள். (தெக்காநெறியே) நரகத்

ப்ரக்ருதோபஸம்ஹாரம் (ஆகையாலித்யாதி). இவர்களருள் நல்லதென்கைக்கு ஸம்வாதமருளுகிறார் (நல்லருளித்யாதி).

தேக்கா நெறியே போக்குவிக்கைக்கு ஹேதுவாக வேண்டி, சித்த சாஞ்சால்ய பரமாக்கி ஸப்தார்த்த மருளுகிறார் (பகவத் விஷயத்திலித்யாதி). இப்படிகலங்கப்பண்ணின விடமுண்டோ வென்னவருளுகிறார் (ஶ்ரீதண்டகேத்யாதி) (சலவர்). ச(ஷ)லவான்கள்; அத்தால் கபடிகளென்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அநுகூலரையித்யாதி), தெக்காவென்று-தெற்குத்திக்குக்குப் பாலகனான யமனைச் சொல்லுகிறதாய், தத்ஸம்பந்தியான நெறி-மார்கமென்று ஸப்தார்த்தம் திருவுள்ளம் பற்றித்தாத்பர்யமருளுகிறார் (நரகத்துக்

(க)தி-வாய்-௩-எ-௰. (உ) தி-வாய்-௰-௧-௫௦. (௩)ரா-ஆ. (ச) தி-வாய்-௩-எ-௧.

பண்ணுமவர்கள். (தெக்காநெறியே) நரகத்துக்குப்போம் வழியே. (போக்குவிக்கும்) மீட்சியில்லை. (செல்வன்பொன்மலை) இப்படி போம்படி பண்ணுகைக்குஹேது ஸ்ரியஃபதியாகையாலே. (க) "அசுரர்க்குத் தீங்கிழைக்கும் திருமால்" என்னக்கடவதிறே. ராவணாதிகளைக் கொல்லுகைக்குத் தபஸ்ஸு பண்ணுமவனிறே. (பொன்மலை) ஸ்ரியஃபதிவர்த்திக்கிற ஸ்லாக்யமான திருமலை.

(எக்காலமும் சென்று சேவித்திருக்குமடியரை) அநந்ய ப்ரயோஜநராய்ப் புறம்பு அந்யபரதையில்லாமையாலே சேவித்திருப்பர்கள். ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கிறே காலநியதி உள்ளது. இவர்க

துக்குப்போம் வழியே. யமபுரம் தக்ஷிண திக்கிலே யாகையாலும், நரகத்துக்குப் போவார் போவது அவ்வழியே யாகையாலும், "தெக்காநெறி" என்று - யாம்யமார்க்கத்தைச் சொல்லுகிறது. (போக்குவிக்கும்) மீட்சியில்லை. (செல்வன்). இப்படி போம்படிபண்ணுகைக்கு ஹேது ஸ்ரியஃபதியாகையிறே. (க) "அசுரர்க்குத் தீங்கிழைக்கும் திருமால்" என்னக்கடவதிறே. ராவணாதிகளைக் கொல்லுகைக்கு தபஸ்ஸு பண்ணுமவனிறே. (பொன்மலை) இப்படியிருக்கிறவன் வர்த்திக்கிற ஸ்லாக்யமான திருமலை.

(எக்காலமுமித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநராய், புறம்பு அந்யபரதையில்லாமையாலே ஸர்வகாலமும் சென்று ஸேவித்திருப்பர்கள். ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கிறே காலநியதியுள்ளது; இவர்களு

இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே; "நெறியேபோக்குவிக்கும்" என்றதுக்கு நரகத்தைப்ராபிப்பிக்குமென்றாய், அதில்வர்த மாநார்த்தமருளுகிறார் (மீட்சியில்லை) என்று. (அசுரர்க்குத் தீங்கிழைக்கும்) என்றதுக்கு (ராவணேத்யாதி). (உ) "[illegible] - ஸ்வர்கம்துர்கதிமாபவர்கிகபதம்ஸர்வஞ்சகுர்வந் ஹரிஃ" என்றதநுஸந்தேயம்.

(புறம்பு அந்யபரதையில்லாமையாலே) என்றதுக்கு பாஹ்யபதார்த்தங்களிலே ப்ரக்ருதிவாஸனையாலே உண்டான வாஸக்தியில்லாமையாலேயென்று கருத்து. "[illegible] - நப்ரதோக்ஷேஹரம் பஸ்யேத்" என்றிருக்க, ஸர்வகாலமென்னக்கூடுமோவென்னவருளுகிறார் (ப்ரயோஜநாந்தரேத்யாதி). "அடியரை" என்றது ஹேத்வபிப்ராயமென்கிறார்

(க) தி-வாய்-௩-ரு-உ. (உ) ஸ்ரீஸ்த.

ளுக்கு காலநியதியில்லை. அதுக்கடி அடியாராகையாலே. (௧)"எழுவார் விடைகொள்வாரீன் துழாயானை வழுவாவகை நினைந்து வைகல் தொழுவார்" என்னக்கடவதிறே. (அக்கான்னெறியைமாற்றும்) அக்காட்டு வழியை மாற்றும். *பாவக்காடிறே. (தண்மாலிருஞ்சோலையே) அழகர் ப்ரதிகூலரைத் தெக்கானெறியே போக்குவிப்பர். திருமலையாழ்வார் அநுகூலரைஅக்கானெறியைமாற்றுவிப்பர். (௨) "பிணிவீயுமாறு செய்வான் திருவேங்கடத்தாயன்" (௩)"சமன் கொள்வீடுதரும் தடங்குன்றம்" என்னக்கடவதிறே. அழகரைப் பற்றுகையிலும் * அபன்மலையடைவததுவிறே கருமம்.

க்கு அது இல்லை; அதுக்கடி - * அடியாராகையிறே. (௧) "எழுவார் விடைகொள்வாரீன்றுழாயானை, வழுவாவகை நினைந்துவைகல் தொழுவார்" என்னக்கடவதிறே. (அக்கான் நெறியை மாற்றும்) அக்காட்டு வழியை மாற்றும். * பாவக்காடிறே. (தண்மாலிருஞ்சோலையே) தட்பமாவது-ஸம்ஸாரதாபத்தை ஆற்றுமதாயிருக்கை. அழகர், ப்ரதிகூலரை *தெக்காநெறியே போக்குவிப்பர்; திருமலையாழ்வார், அநுகூலரை*அக்கானெறியை மாற்றுவிப்பர். (௨) "பிணிவீயுமாறு செய்வான் திருவேங்கடத்தாயன்" (௩)"சமன் கொள்வீடுதரும் தடங்குன்றம்" என்னக்கடவதிறே. அழகரைப் பற்றுகையிலும் * அபன்மலையடைவததுவிறே கருமம். .... (௩)

(அதுக்கித்யாதி). இத்தால் "𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍈𑌵𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 – அத்யந்தபக்தி யுக்தாநாம் நஶாஸ்த்ரம் நைவசக்ரம:" என்கிறபடியே ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே கைங்கர்யம் பண்ணுமவர்களுக்கு ஒரு கால நியதியில்லையென்றதாயிற்று. உக்தார்த்தேப்ரமாணம் (எழுவாரித்யாதி). (வழுவாவகை) நழுவாவகை. தச்சப்தம்ப்ரஸித்தித்யோதகமாகையாலேப்ரமாணப்ரஸித்தியைக்காட்டுகிறார் (பாவக்காடிறே) என்று. ப்ரதிகூலரைத்தெக்கான் நெறியேபோக்குவிக்கையாவது- ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநம் பண்ணுகையென்று திருவுள்ளம்பற்றி, பிணியும் ஆஶ்ரித விரோதியாகையாலே அதுக்கு ப்ரமாணமருளுகிறார் (பிணிவீயுமாதித்யாதி). அநுகூலரை அக்கானெறியை மாற்றுகையாவது-பரபங்களைப்போக்கிப் பரமபதத்தைக் கொடுக்கையென்று விவக்ஷித்து அதுக்கு ப்ரமாணம் (சமன்கொளித்யாதி). இப்பாட்டிலர்த்தத்தையெல்லாம் திருவுள்ளம்பற்றிஈடுபடுகிறார் (அழகரையித்யாதி). ... ... (௩)

---

(௧) ௧-திருவ-௨௧. (௨) தி-வாய்-௩-௩-௫. (௩) தி-வாய்-௩-௩-௭.

மூ;—ஆனயர்கூடி யமைத்தவிழவை யமரர்தம்
கோனார்க்கொழியக் கோவர்த்தனத்துச் செய்தான்மலை
வானாட்டினின்று மாமலர்க்கற்பகத்தொத்திழி
தேனறுபாயுந் தென்றிருமாலிருஞ்சோலையே. .... (௪)

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (ஆனயரித்யாதி) பசுமேய்க்குமிடையர் திரண்டு.(க)"ஆனானயன்" என்னக்கடவதிறே இவன் தன்

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (ஆனயரித்யாதி) கோ(மோ)தநரான இடையர், வர்ஷார்த்தமாக வத்ஸரந்தோறும் ஒருதிவஸம் இந்த்ரனை ஆராதித்துப்போரக் கடவர்களாய், அதுக்குடலாக அவர்கள், வாசல்கள்தோறும் ஆக்கியெடுத்துச் செல்லுகிறபடியைக்கண்டு, "நீங்கள்செய்கிறதென்?" என்று கேட்க; "வர்ஷார்த்தமாக இந்த்ரனுக்குச் சோறிடுகையாயிருக்கும்" என்ன; "நாம் பிறந்து வளருகிற வூரிலே ஒரு த்ரவ்யத்தை தேவதாந்தரம் கொள்ளுகை யாவதென்?" என்று நினைத்து அத்தைவிலக்குகைக்காக, "இந்த்ரனாகிறவனெவன், அவனை நீங்கள் கண்டறிவதுண்டோ, அவன்றான் நீங்களிட்ட சோற்றை உண்ணக்கண்டறிவீகோளோ, ஒன்று மறியிலீகோளாயிருந்திகோள்; ஆஃபின்பு, மேகங்களும் வந்து படிந்து வர்ஷிக்கும்ஸ்த்தாநமாய், என்றுமொக்கப் பசுக்களுக்குப் புல்லும் தண்ணீருமுண்டாய், நமக்கு மழைக்கும் காற்றுக்கு மொதுங்கிடமாய், கோக்களைவர்த்த(யி)ப்பிக்கைகையாலே"கோவர்த்தநம்"என்னும் பேரையுடைத்தாயிருக்கிற இம்மலையன்றோ நமக்குத்தெய்வம், இதின் முன்னே நீங்கள் சமைத்தவையெல்லாம் கொண்டுவந்திடுங்கோள்" என்ன; பஞ்சலக்ஷம் குடியிலுள்ள இடையரெல்லாரும்

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (ஆனயரித்யாதி) இடையரெல்லாரும் இந்த்ராராதநரூபமானவிழவைக்கூட்டிக்கொள்ளுகைக்கு நிமித்தத்தையும், க்ருஷ்ணன் அவனுக்குத் தவிர்த்து மலைக்கிடுவித்தப்ரகாரத்தையும் பரக்க உபபாதியாநின்று கொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (கோதநரித்யாதி). ஆயரென்னவமைந்திருக்க, ஆனென்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்து (கோதநரான) என்றது. (கொண்டு வந்திடுங்கோள் என்ன)என்கிறவிதுக்கு கோவர்த்தநத்துக்காம்படி செய்தவென்றத்தோடன்வயம், கூடியென்றதினர்த்தம் (பஞ்சலக்ஷத்யாதி).

(க) தி-வாய்-க-அ-அ.

ளையும். (அமைத்தவிழவை) இடையர்கூடிச் செய்த உத்ஸவத்தை. இதில் உடன்படாதான் க்ருஷ்ணனொருவனுமிறே. அதுக்கடி, தான் பிறந்து இவர்கள் கொடாதபோது, உங்களளவிலே யதிகரித்து அஸாதாரண விக்ரஹத்திலே கைக்கொள்ளும் பதார்த்தங்களை தேவதாந்தர்யாமித்வாரா கைக்கொள்ளுகை திருவுள்ளத்துக்கு அஸஹ்யமாகையாலே. (அமரர்தங்கோனார்க்கொழிய) அமரரென்று தேவஜாதி. கோனாரென்று இவர்களுக்கும்பிடு கொள்ளுகிறவர். (ஒழிய) க்ருஷ்ணன் நந்தகோபரையழைத்து "பசுக்களுக்கு இந்த மலையிலேயன்றோ புல்லும் தண்ணீரும்; இது கோவர்த்தநமென்று பேராகைக்கடி, கோவை வர்த்திப்பிக்கு மென்றன்றோ? ஆனபின்பு அவனுக்கிடத் தவிர்ந்து இந்தமலைக்கிடப்பாருங்கோள்" என்றருளிச் செய்ய, அவருமத்தைக்கேட்டு இடையரையழைத்து "இந்தச் சிறுப்பிள்ளைக்குள்ள அறிவும் நமக்கின்றிக்கேயிருந்தது, இவன் சொன்னப்போலே செய்யுங்கோள்" என்ன; அப்படியே செய்கிறோமென்று மலையின்முன்னே கொண்டுபோய்க் குவித்தார்கள். (கோவர்த்தநத்துச் செய்தான் மலை) * அங்கொரு பூத வடிவு கொண்டு அமுதுசெய்து இடையரோடுங்கூட நின்று வேண்டும் வரங்களும் வேண்டிக்கொண்டவன் வர்திக்கிற தேசம்.

திரண்டு இந்த்ரார்த்தமாகக் கல்பித்த உத்ஸவத்தை, முப்பத்துமுக் கோடி தேவர்களையும் கும்பிடு கொள்ளு மேற்றத்தையுடையராய், தம்மைப்போரப்பொலிய நினைத்திருக்குமவர்க்கொழிய, அசேதநமாயிருப்பதொரு பர்வதமான கோவர்த்தநத்துக்காம்படி செய்தவனுடையமலை. அப்படி தன்னபிமாநத்திலே ஒதுங்கினவர்களை அந்யசேஷமாகாதபடி நோக்கி, திருமலையாழ்வார்க்கு சேஷமாக்குகைக்காக அவனெழுந்தருளியிருக்கிற தேசமென்கை.

அமைத்த விழவை யென்றதினர்த்தம் (இந்த்ரார்தமாகவித்யாதி). அமரர்தம் கோனென்றதினர்த்தம் (முப்பதித்யாதி). கோனாரென்றது - பூஜாயாம்பஹுவசநமாகையாலேஅத்யைருளுகிறார் (தம்மையித்யாதி). "கோவர்த்தனத்து" என்றவிடத்தில் சதுர்த்தி விபக்திலுப்தமாயிருக்கிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி அர்த்தமருளுகிறார் (அசேதநேத்யாதி). "ஆம்படி" என்றதத்யாஹார்யம். க்ருஷ்ணன் மலையென்னவமைந்திருக்கவும், இப்படிவிசேஷித்ததுக்கு ஹார்த பாவத்தையருளுகிறார் (அப்படியித்யாதி).

(வானாட்டினின்றும் மாமலர் கற்பகத்தொத்திழி தேனாறு பாயும்)இந்த்ரன் கல்வர்ஷம்பொழிவித்த அபராதத்துக்குந் த[illegible]ான்று தன் தேவிக்கன்றின்பப் பூவீயாத அபராதத்துக்கும் தோற்றுப் பணிப்பூவிடுகிறபடி. வானாடென்று - ஸ்வர்க்கத்தில் பெரிய பூக்களையுடைத்தான கற்பகத்தில் பூங்கொத்துக்களின் தேன் ஆறாய்ப் பாயுமழகிய பரப்பையுடைத்தான திருமலை.

தன் ஶிஷ்யன் புறம்பொருவராலே திருந்திவர்திக்கப்புக்கால் ஆசார்யன் நினைக்கும்படி (க)"யானே நீ யென்னுடைமையும் நீயே" என்றிருக்கிறவனாகையாலே தன்ஸமர்பணத்தின்படி கைக்கொண்டானென்றிருக்கக் கடவன். அன்றிக்கே நாம் தத்விஷயத்திலே சேர்ந்ததுக்கு பலம் (உ)"அடியார்க் கென்னையாட்படுத்தவிமலன்" என்று ஈஶ்வரன் நிலையையறிந்து, ஶிஷ்யன் தானும் "அடியார்க்கென்னையாட்படுத்தாய்" என்றுப்ரார்த்திக்குமவனாகையாலே மூவர் நினைவாலும் வெறுப்பில்லை. தன் அஸந்நிதியில் புறம்பே திருந்தினாகில், திருமதிள் திருநந்தவநம் தான் குறையாக்கிவிட்டு வைத்துப் போனால் அத்தை வேறே ஒருதார்மிகன் தலைக்கட்டினால் தான் வந்து அவனையுகக்குமாபோலே உகக்கக்கடவன். திருந்தமாட்டாதவர்கள் பக்கலிலே போனால் "இவ்வாத்மாவை எம்பெருமான் நம்மோடே சேர்த்தெடுக்க நினைத்தானென்றிருந்தோம்; இது இப்படி தட்டுப்படுவதே?" என்று அவன் நாஶத்துக்கு நோகக் கடவன். .... (௪)

(வானாட்டினித்யாதி) ஸ்வர்க்கலோகத்தில் நின்றும், பெரிய பூக்களையுடைத்தான கல்பகத்தினுடைய பூங்கொத்துக்களினின்றும் கீழ்நோக்கிப்ரவஹியாநின்றுள்ள தேனானது ஆறாய்க்கொண்டு பரம்பி ஓடாநிற்கு மழகையுடைய திருமாலிருஞ் சோலையென்கை.

"வானாட்டில்" என்றவல்லொத்து மெல்லொத்தாய், வாநாடென்றும். நாட்டினின்றும் என்றவிடத்திலும் மெல்லொத்தாயிருக்கிற தென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஸப்தார்த்தமருளுகிறார் (ஸ்வர்கேத்யாதி), தொத்தென்றதினர்த்தம் (பூங்கொத்துக்களில்) என்றது. ... ... (௪)

(க) தி-வாய்-உ-கூ-க. (உ) அமல-க.

சூ.—ஒருவாரணம் பணிகொண்டவன் பொய்கையிற் கஞ்சன்ற
ஞெருவாரண முயிருண்டவன்சென்றுறையும்மலை
கருவாரணந் தன்பிடிதுறந்தோடக் கடல்வண்ணன்
திருவாணைகூறத்திரியுந் தண்மாலிருஞ்சோலையே. (ரு)

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (ஒருவாரணமித்யாதி) ஜ்ஞாநமும் பக்தியும் விரக்தியும் பூர்ணமாக வுடைத்தாகையாலே அத்விதீயமானஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானை.(பணிகொண்டவன்)பூவில்செவ்வி

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (ஒருவாரணம் பணிகொண்டவன் பொய்கையில்) ஶாபத்தாலே கஜயோநியிலே பிறந்திருக்கச் செய்தேயும், பூர்வஜந்ம ஸ்ம்ருதி குலையாமையாலே, மிகவும் பகவத்பக்தியையுடைத்தாய் திருப்பள்ளித்தாமம் பறித்திட்டுத் திரியாநிற்க, ஜகத்திலே ஒருபூமலர் கிடையாதபடி வர்ஷாபாவமாய் வரண்டவளவிலே, "எங்கேயொரு பூக்காணலாம்" என்றுதேடித் திரியச்செய்தே (க) "மொய்ம்மாம் பூம்பொழிற் பொய்கை" என்கிறபடியே தூரத்திலே ஒரு குளிர்ந்த சோலையும் பூத்த பொய்கையுமாய்த் தோற்றக்கண்டு ஓடிச்சென்று "உள்ளே துஷ்டஸத்வங் கிடக்கிறதென்றறியாமலிழிந்து" (உ)"காமருபொய்கை வைகுதாமரைவாங்கியவேழம்" என்கிறபடியே தன் அபிநிவேசாநுகுணமாக பூவை வாரிப்பறித்துக் கரையிலே யேறுவதற்கு முன்னே, நெடுங்காலமெல்லாம் "நம் சாபமோக்ஷத்துக்கு ஒரு கறையடி காணவல்லோமே" என்று கிடக்கிறதொரு முதலை வந்து காலைப் பிடித்துக் கொள்ளுகையாலே,அதுநீர்க்கிழுக்க, தான் கரைக்கிழுக்க, இங்ஙனே

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு (ஒருவாரணம்) "ஒருவாரணத்தைப் பொய்கையில் பணிகொண்டவன்" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி, திர்யக்கானவானை பணிசெய்கைக்கு நிமித்தத்தையும் அதுபொய்கையிலே வருகைக்கு ப்ரஸக்தியையும் ஒருவென்றதுக்குத் தாத்பர்யமாக வுபபாதிக்கிறர் (ஶாபத்தாலேயித்யாதி). (திருப்பள்ளித்தாமம்) என்று திருத்துழாய். இத்தைஸமர்பிக்கை-கைங்கர்யங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம். (கறையடி)என்றது-கறையென்று உரலாய், அதுபோன்ற அடியையுடைத்தானதென்றுய், ஆனையைச்சொல்லு

(க) தி-வாய்-ஈ-ரு-க. (உ) தி-மொ-ரு-அ-ஈ

குலைவதற்குமுன்னேவந்து கைக்கொண்டவன். பணிகொண்டது தான் பரமபதத்தேயோ வென்னில், அங்கன்று - பொய்கையிலே. இத்தால்தேஹதோஷமும்பாராரென்கிறது. (௧) "உம்பராலறியலாகாவொளியுளாரானைக்காகி வந்தார், நம்பரமாய துண்டே நாய்களோம் சிறுமையோரா" (௨) "ஒப்பிலேனாகிலும் நின்னடைந்தேனானைக்கு நீயருள் செய்தமையால்" என்னக்கடவதிறே. திருக்கச்சிநம்பி அருளாளப்பெருமாள் திருவடிகளிலேசென்று "தேவரீர் திருவுள்ளத்துக்கு உகந்ததொரு திருநாமம் தந்தருளவேணும்" என்று விண்ணப்பம் † செய்தவநந்தரத்திலே "ஸ்ரீகஜேந்த்ரதாஸன் என்றழைக்கக்கடவோம்" என்றருளிச்செய்தார்.

(கஞ்சன்தனொருவாரணமுயிருண்டவன்) இங்கு ஒருவாரணமென்றது பாதகத்திலுறைப்புத்தோற்ற. கஞ்சன்தனொருவாரண

நெடுங்காலம் நின்றலைந்து தன்னாற்செய்யலாவதற்றவாறே, திருவடிகளை நினைத்துக்கூப்பிட்டதோரானையை, அந்தத்வநி வழியே அதித்வரையோடே அதுஇடர்பட்ட பொய்கையிலே சென்று அம்முதலையின் வாயினின்றும் ஆனையை விடுவித்து, அதின் கையிற்பூ செவ்வியழியாமல் திருவடிகளிலே இடுவித்துக்கொண்டு அடிமை கொண்டவன்.

(கஞ்சனித்யாதி) (௩) "தீயபுந்திக்கஞ்சன்" என்கிறபடியே - துர்ப்புத்தியான கம்ஸன், ஆஸுர ப்ரக்ருதிகளை ப்ரச்சந்நரூபராக்கி வரவிட்டு பஹுமுகமாக நலியப்பார்த்தவளவில், வந்தவர்களொருவரும் விசேஷம்சொல்ல மீண்டுசெல்வரொருவரைக் காணாமையாலே, "இனி இதுகொண்டு இவனைவெல்லப்போகாது" என்று "வில்விழவுக்கென்று அழைத்து நலியக்கடவோம்" என்று, தன்னுடைய மந்த்ரிகளில் அநுகூலரான அக்ரூரரை வர

கிறது. (பொய்கையிலே) என்றவநந்தரம் "சென்று" என்று ஒருபதத்தையத்யாஹரித்து எம்பெருமான்வரவுக்கு ப்ரஸக்திபூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அந்தவித்யாதி). பணிகொண்டப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்துகொண்டு ஶப்தார்த்தமருளுகிறார் (முதலையினித்யாதி).

கஞ்சனென்னவமைந்திருக்க, "தன்" என்று விசேஷித்ததின் கருத்தை ப்ரமாணபூர்வகமருளுகிறார் (தீயவித்யாதி). கம்ஸனுடையவானையினுயிருண்கைக்கு ப்ரஸக்தியேதென்ன வருளுகிறார் (அஸுரேத்யாதி). நிறுத்திவை

---

(௧) திருமாலை-௨௮. (௨) ௪-௧௦-௧- (௩) ௨-௨-௫.

மென்கையாலே-ஆனைக்குபாதகத்வம் ப்ரக்ருதியாயிருக்கச்செய்தே யும் ஔஷதங்களையிட்டு மதமுதிதமாம்படி பண்ணுவிக்கை. ஒன்றுக்கு ப்ராண ப்ரதாநம்பண்ணி ஒன்றின் ப்ராணனை அபஹரித்தவன். (சென்றுறையும் மலை) ஆநுகூல்ய முடையவானையை ரக்ஷித்து ப்ராதிகூல்யம்பண்ணினவானையை நிரஸித்தவன்வர்திக்கிற தேசமாகையாலே அநுகூலமானவானைகளெல்லாம் சேர்ந்ததேசம்.

விட, அவரும் வந்தழைத்துக் கொண்டுபோகா நிற்கச்செய்தே, வழியிலே நலிவதாக மதகரமான த்ரவ்யங்களைத் தீற்றிப்பிச்சேற்றி (க) "புகுவாப் நின்றபோதகம்வீழ" என்கிறபடியே-புகுகிற வாசலிலே நிறுத்திவைத்ததோரானையை மதியாமல்சென்று அடர்த்து அதினுடைய கொம்புகளைப் பிடுங்கி ப்ராணனை முடித்தவன். (சென்றுறையும்மலை) தன்னுகப்பெல்லாம் தோற்றும்படி வந்து, (உ)"நங்கள் குன்றம்கைவிடான்" என்கிறபடியே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறமலை. (கருவாரணமித்யாதி) ஆநுகூல்யமுடையதோரானையை ரக்ஷித்து, ப்ராதிகூல்யம் பண்ணின தோரானையை நிரஸித்தவன் வர்த்திக்கிற தேசமாகையாலே, அநுகூலமான ஆனைகளெல்லாம் வர்த்திக்கும் தேசமாய்த்து. (௩)" மழக்களிற்றினஞ்சேர் மாலிருஞ்சோலை" என்னக்கடவதிறே.

த்த வென்றுமளவால் ஒருவென்றதின் தாத்பர்யமானவானையின் கொடுமை சொல்லிற்றென்று கண்டுகொள்வது. உயிருண்டப்ரகாரத்தை யருளுகிறார் (மதியாமலித்யாதி). உறையும்மலையென்றபோதே செல்லுகை அர்த்தஸித்தமாயிருக்கவும், சென்றென்றதுக்குக் கருத்தென்னென்னவருளுகிறார் (தன்னுகப்பெல்லாமித்யாதி), உகப்பென்றதுக்கு அநுகூலமானவானையைப் பணிகொண்டு ப்ரதிகூலமான வானையை முடிக்கையாலுண்டான ஹர்ஷமென்று கருத்து. "உறையும்"என்றவிடத்தில் வர்த்தமாநார்த்தத்தை ப்ரமாணபூர்வகமருளுகிறார் (நங்களித்யாதி). திருமலையிலேயிருக்குமானைகள் திர்யக்ஜாதீயங்களாகையாலே இவைகளுக்குத் திருவாணைகூறவும், அத்தைகேட்டுமீளவுங் கூறும்படி யென்னென்னவதுக்கு ஹேதுபூர்வகம் பரிஹாரத்தை யருளுகிறார் (ஆநுகூல்யமித்யாதி). இத்தால் ஒருவாரணமென்றது ஜாத்யபிப்ராயமாய், இவ்விடத்திலானைகளெல்லாம் பகவத்பக்தியுக்தங்களென்ற தாயிற்று.

(க) தி-மொ-௬ ரு-௬. (உ) தி-வாய்-கo-௳-௪-

(கருவாரணம் தன் பிடிதுறந்தோட) கறுத்தவானையின் நிறத்தைக் கண்டபிடி "நம்மையொழிய வேறே கலந்து பெற்ற நிறமாயிருந்தது" என்றுப்ரணய ரோஷத்தாலேயோட; தன்னை ஸங்யஸித்துப்போக அநந்தரம் இது மீளுகைக்கீடான உபாயங்களிலே இழிந்தது; அதாவது *பெருகுமதவேழம்மாப்பிடிக்குமுன்னின்று இருகணிள மூங்கில்வாங்கி அருகிருந்த தேன்கலந்து நீட்டத்தொடங்கிற்று; "அத்தை யுனக்கு வேண்டுவார்க்குக் கொடு" என்று போகத்தொடங்கிற்று. இனி உபாயாந்தரம்பலித்ததில்லை; இனிசரமோபாயத்தை அநுஷ்டிப்போமென்றுபார்த்து(கடல்வண்ணன்

(கருவாரணம்) கறுத்தநிறத்தையுடைய ஆனையானது. (தன் பிடிதுறந்தோட) இந்நிறத்தைக்கண்ட தன்னுடைய பிடியானது, 'நம்மையொழிய வேறேகலந்து பெற்ற நிறமாயிருந்தது' என்று ப்ரணய ரோஷத்தாலே தன்னை ஸங்யஸித்துப் புரிந்து பாராமல் கடுநடையிட்டுப்போக. இப்படி இது ஓடப்புக்கவாறே, இது மீளுகைக்கீடான உபாயங்களிலே இழிந்து, (க) "பெருகுமதவேழம்" இத்யாதிப்படியே சில உபஹாரங்களைப் பண்ணப்பார்க்க, "அத்தை உனக்குவேண்டுவார்க்குக் கொடாய்" என்று போகப்புக்கவாறே, "உபாயாந்தரம் பலித்ததில்லை, இனி சரமோபாயத்தை யநுஷ்டிப்போம்" என்று பார்த்து, (கடல்வண்ணன் திருவாணைகூற) அழகர் ஸ்ரீபாதமே போவாயென்ன, (திரியும்) அந்த திவ்யாஜ்ஞைக்கு இளைத்து, போகமாட்டாமல் மீளும் (உ) "ஸாந்தரோ திவ்யாஜ்ஞாலம்பநகாதரவஶாநுயாயிநிகரிணி । ப்ரணயஜகலஹஸம்ரம்பாத் ப்ரதிநிவ்ருத்தவதீ ஸ்வேஷ்டஸாந்தரோஷ்ண:" - ஸாந்தரதோர் திவ்யாஜ்ஞாலம்பநகாதரவஶாநுயாயிநி கரிணி - ப்ரணயஜ

பிடியானது துறந்தோடுகைக்கு வாரணத்தின்கருமையை ஹேதுவாகத் திருவுள்ளம்பற்றி அர்த்தயருளுகிறார் (இந்நிறத்தையித்யாதி). பிடி - பெண்ணானை. துறந்தென்றதினர்த்தம் (ஸங்யஸித்து) என்றது. துறந்தோடப்புக்கவாறே முந்துறவே ஆணையிடுகை ப்ரணயரஸத்துக்குச் சேராதாகையாலே அதுக்குச்சேர மேலுக்கவதாரிகையிடுகிறார்(இப்படியித்யாதி). (உபஹாரங்களைப் பண்ண)என்றது *இருகணிள மூங்கில்வாங்கியருகிருந்த தேன்கலந்து நீட்டுகையைச் சொல்லுகிறது. உக்தார்த்தத்துக்கு ஸம்வாதம் (ஸாந்தரேத்யாதி).

(க) உ-திருவ-எடு- (உ) ஸ்ரீஸாந்தர-ஸ்த-அ-

மூ.—ஏவிற்றுச் செய்வானேன் றெதிர்ந்துவந்த மல்லரைச்
சாவத்தகர்த்த சாந்தணிதோள் சதுரன்மலை
ஆவத்தனமென் றமரர்களும் நன்முனிவரும்
சேவித்திருக்கும் தென்றிருமாலிருஞ்சோலையே. (கூ)

திருவாணைகூற) அழகர் ஸ்ரீபாதமே போவாயென்ன; அநந்தரத்திலே மீண்டது திரியும். அன்றிக்கே "கடல்வண்ணன்" என்று அழகர்திருநாமமாய் திருவாணை யென்று பெரியபிராட்டியாராணையாகையாலே நாய்ச்சியாராணை போவாய் என்றதாகவுமாம்.

இத்தால் ஶிஷ்யன் ஆசார்யனை அநாதரித்துப்போக புருஷகாரத்தினாணையுமிட்டு மீட்கக்கூடுகிறான். இத்தால் ஶிஷ்டனைப்புகலறுக்க, அவன்தானே வந்து கூடினபடி தோற்றுகிறது. (தண்மாலிருஞ்சோலையே) அதிகாரிகள் நின்ற நின்றவளவுக்கீடாக விடாய்களை யாற்றும் திருமலை. இதுக்குப்பிடி துறந்தோடுகையிறே ஆபத்து. .... (ரு)

ஸ்வா;—ஆறும்பாட்டு. (ஏவிற்றுச் செய்வான்) தோற்றால்

கலஹஸமாதிர்யத்ரவநாத்ரிஸ்ஸ ஏஷஸுந்தரதோஷ்ணः" என்று இவ்வ்ருத்தாந்தத்தையருளிச்செய்தாரிறே - ஆழ்வான். (தண்மாலிருஞ்சோலையே) தட்பமாவது - ஸகல வஸ்துக்களும்நின்றநின்ற நிலைகளிலே தாபத்தை ஆற்ற வற்றாயிருக்கை. .... (ரு)

வ்யா;—ஆறும்பாட்டு. (ஏவிற்றுச்செய்வானேன் றெதிர்ந்து

கரிணிலம்பநகாதரவஶாநுயாயிநிஸதி - லம்பநேந-நாயகஸ்ய அந்யகாந்தாஸம்ஶ்லேஷேண, காதரா-கலுஷிதஹ்ருதயா, யா-வஶா கரேணுகா, "கரிணீதேநுகாவஶா" இத்யமரः.தாமநுகச்சதிஸதீத்யர்த்தः - கரிணிலம்பநகாதரவ ஶாநுயாயிநிஸதி, லம்பநேந - நாயகஸ்ய அந்யகாந்தா ஸம்ஶ்லேஷேண,. காதரா - கலுஷிதஹ்ருதயா, யா-கரேணுகா, "கரிணீதேநுகாவஶா" இத்யமரः.தாமநுகச்சதிஸதீத்யர்த்தः. திருமலையாழ்வார் தம்மிடத்திலிருக்கையாலே ஆனைக்கு பகவத்விஷயஜ்ஞாநாதிக்யம் பிறப்பித்து கடல்வண்ணனாணையிட, அத்தால் நாயிகாலாபம் வருகையாலே அதுக்குவேண்டும் புருஷார்த்தத்தைக்கொடுத்துத் தாபத்தைமாற்றுகையைத் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தட்பமாவதித்யாதி). (நின்றநின்றநிலைகளிலே) என்றது - தத்தத்புருஷார்த்த நிஷ்ட்டைகளிலேயென்றபடி ... ... (ரு)

தங்கள் ப்ராணனைக்கொண்டு தப்பவிரகில்லை; மீளில் இவன் கழி கத்தியாலே கழிக்குமதில் அவன் கையிலே பட்டுப்போனால் வீர ஸ்வர்க்கம் கிடைக்குமென்று, படக்கடவதாகத் துணிந்து வந்தமல்லரை. (சாவத்தகர்த்த) பசுங்கலமுடைத்தாப்போலே, கொன்றொழித்து; விரோதிநிரஸநம் கைவந்தபடி.

(சாந்தணி தோள்சதுரன்) தாம் காலும் கையுமுடலும் சேர்ந்து பொராநிற்கச் சாந்தழியாத சதிர். அதுக்கடி மஞ்சத்தில் வந்த மல்லரை) ஸ்வதந்த்ரராய்வந்து மேல்விழிலிறே, முடியாதே கைவாங்கலாவது; கம்ஸனுக்குப் பரதந்த்ரராய் வருகையாலே, இங்குத் தோற்றார்களாகில் அவன் அங்கே தோள்களைக் கழிக்குமாய்த்து; ஆனபின்பு, "கோழைகளாய்க் கொலையுண்பதில் புகழோடே முடியவமையும்" என்று மேலிட்டார்கள். என்றெதிர்ந்து வருகையாவது—"பொரக்கடவோம்" என்று நெஞ்சிலே துணிந்து பிற்காலியாதே எதிரே நடந்து வருகை; இப்படியிருந்துள்ள மல்லரை. (சாவத்தகர்த்த) குற்றுயிராக்கி விடுகையன்றிக்கே, பசுங்கலமுடைத்தாப்போலே அநாயாஸேந தகர்த்துப் பொகட்ட.

(சாந்தணிதோள்சதுரன்) கூனி சாத்திவிட்ட சாந்து குறியழியாதே காணும் அவர்களோடே வ்யாபரித்தது. மல்லரோடே

அரு,—ஆறும்பாட்டு. (ஏவிற்றித்யாதி) "என்றெதிர்ந்துவந்த மல்லரை" என்னவமைத்திருக்க, ஏவிற்றுச் செய்வானென்று சொல்லுகைக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஸ்வதந்த்ரராயித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). (முடியாது) என்றது - தங்களுக்கு ஜயம்தலைக்கட்டாதென்றபடி. (கூழைகளாய்) ஏழைகளாய். என்றுதல்-பொருதலாய், மாநஸிகமான துணிவைச்சொல்லுகிறார்(என்றித்யாதி). சாவவென்றதுக்கு வ்யாவர்த்ய பூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, தகர்க்கை - சிதறுவிக்கையாய், அதுக்கு சதுரனென்றதைக் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (குற்றுயிரித்யாதி). (குற்றுயிர்)குறுகின ப்ராணன். (பசுங்கலம்) பச்சைப்பானை.

இவன்மல்லரோடு பொருதும்போது சாந்துக்கு ப்ரஸக்தியையருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, இப்போதுசதுரனென்றதுக்கும் கருத்தருளுகிறார் (கூனியித்யாதி). ஆகில் சாந்தின் குறியழியாமைக்காகநுணிக்கையாலே பட்டதுபடாதே வ்யாபரித்தானோவென்ன, அத்தைப் பரஹரியாநின்றுகொண்டு ஈடுபடுகிறார் (மல்லரோடேயித்யாதி). கூனிசாத்தின சாந்தில் குறி எவ்வகையாலே

பெண்கள் கூனி சாந்துசாத்தினபோதே தங்கள் கண்களாலேகுறியிட்டு விட்டார்கள்; இக்குறியழியாமல் பொருத சதுரன்மலே. (அமரர்களும்நன்முனிவரும்)(க)"முனிவர்களும்யோகிகளுமித்யாதி" (சேவித்திருக்கும்) (௨)"அடியரோடிருந்தமை" என்னக்கடவதிறே.

(ஆவத்தனமென்று) உபாயத்துக்கு ஒரு கால் நினைக்கவமையுமிறே. (சேவித்திருக்கும்) பின்பு பலத்திலேயிறே அந்வயம்.

கூடஸர்வாவயவங்களும் பொருந்தி வ்யாபரியாநிற்கச்செய்தேசாத்தின சாந்து குறியழிந்ததில்லை காணும். கூனி சாத்திவிட்ட வநந்தரத்திலே, பெண்கள் கண்ணாலே இலச்சினையிட்டு விடுகையாலே இவனாலழிக்கவும் போகாதிறே. அவர்கள் கண்ணாலே யிலச்சினையிடுகையாவது - இவன் தோளிலே சேலுங்கயலு மிடுகையிறே. இவன்மல்லரோடேஅழித்தாலுகிலும் "மற்றெங்கேனுமழித்தான்" என்றிறே அவர்களிருப்பது. இது அழித்துப்போனாலுகில், பின்பு பெண்கள் கோஷ்டிக்கு ஆளாகானே. (மலே) இப்படி ப்ரதிகூலரை நிரஸித்து அநுகூலரையுகப்பிக்குமவன் வர்த்திக்கிறமலே.

(ஆவத்தனமென்று) நமக்கு ஆபத்துக்கு ரக்ஷகமான தநமென்று நினைத்து. (அமரர்களும் நன்முனிவரும் சேவித்திருக்கும்) உபயபாவநாநிஷ்டரான ப்ரஹ்மாதிதேவர்களும்,ப்ரஹ்மபாவநைக

அழியாமலிருக்குமோ அப்படி சாதுர்யத்தோடே வ்யாபரிக்கவேண்டும்படி குறியிட்டுவைத்தாராரொன்னவருளுகிறுர்(கூனியித்யாதி).(அழிக்கவும்)என்ற (வ) சகாரத்துக்கு இவர்களோடு யுத்தம் பண்ணுதிருக்கவும் போகாதிறே யென்று கருத்து. சேலும் கயலும் மத்ஸ்ய விசேஷங்கள். இவற்றை யிடுகை யென்றது - இவைபோன்றதம் கண்களாலே பார்க்கையைச் சொல்லுகிறது. பெண்கள் பார்த்துவைத்தால் இந்தச் சாந்தைமல்லரோடு பொருதழித்தால் வரும்குற்ற மென்னென்னவருளுகிறுர் (இவனித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). கண்ணனென்னுதே "சாவத்தகர்த்த சாந்தணிதோள் சதுரன்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறுர் (இப்படியித்யாதி).

முனிவர்க்கு "நன்" என்று விசேஷித்து, அமரர்க்கு விசேஷியாமையாலே வேறுபடத் தாத்பர்யமருளுகிறுர் (உபயேத்யாதி). (உயயபாவநா) என்றதுகர்மபாவனையும் ப்ரஹ்மபாவனையும் சொல்லுகிறது. "ஆவத்தந

(க) திருப்பாவை-௬- (௨) தி-வாய்-௧௦-௬-௧௧-

மூ.—மன்னர்மறுக மைத்துனன்மார்க் கொருதேரின்மேல்
முன்னங்குநின்று மோழையெழுவித்தவன் மலை
கொன்னவிற்கூர் வேற்கோனெடுமாறன் றென்கூடற்கோன்
தென்னன்கொண்டாடும் தென்றிருமாலிருஞ்சோலையே. (எ)

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு. (மன்னரித்யாதி) மலயத்வஜசக்ரவர்தியாலும் ஶ்லாகிக்கப்பட்ட திருமலையென்கிறார்.

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு (மன்னரித்யாதி). ஒருநாளையுத்தத்திலே மைத்துனன் மாரான ராஜாக்கள் தண்ணீர் விடாயாலே தாங்ளும் தங்கள் பரிகரமுமாகத் தங்கள் படைநிலத்தில் தண்ணீரில்லாமையாலே மிகவு மீடுபட்டு எதிர்த்தலைவாங்காமையாலே யென் செய்வோ மென்கிறவளவிலே, அத்விதீயமானதேரின்மேலே ஸாரதியாய்த்தாழ்ந்ததட்டிலே நின்று. (நின்று) பாண்டவபக்ஷபாதம்தோன்றநின்று. க்ருஷ்ணதேரை மீளவிடு, ப்ராணனுண்டாகில் நாளையும் யுத்தம் செய்து கொள்ளலாமென்னவும் நின்று. அவனோடே வார்த்தை யாக்கி "வாருணாஸ்த்ரத்தை இங்ஙனே தொடுத்துவிடு.

நிஷ்டரான ஸநகாதிமஹர்ஷிகளும் ஸேவித்துக்கொண்டு இராநிற்கும். "ஆவத்தனம்" என்று ஒருகால் நினைத்தால்அதுக்குபலம் அநவரதம் ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கையாய்த்து. (தென்திருமாலிருஞ்சோலையே) தென்னென்று - அழகாய், ஸர்வப்ரகார விலக்ஷணமான தேசமென்றபடி. .... (கூ)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (மன்னர்மறுக) அர்ஜுநனுடைய தேரிலே பூண்ட குதிரைகள் தண்ணீருக்கு விடாய்த்து இளைத்த

மென்று ஸேவித்திருக்கும்" என்றும்போது "ஓம்வம்வ்யாதாயஸ்வபிதி - முகம் வ்யாதாயஸ்வபிதி" என்று வாயைத்திறந்துகொண்டுஉறங்குகிறனென்றவிடத்தில் போலே ஸேவித்திருக்கும்போதெல்லாம் இங்நினைவநுவர்த்திக்குமென்றுதோன்றுமைக்காகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஆவத்தநமென்றித்யாதி). ஆபத்ரக்ஷகமென்னுமத்யவஸாயம் உபாயத்வாத்யவஸாயரூபமாகையாலே அதுஸக்ருத்கர்தவ்ய மென்கிற ஶாஸ்த்ரத்தைத்திருவுள்ளம்பற்றி (ஒருகால் நினைத்தால்) என்றது. ... ... (கூ)

அரு;—(மன்னரித்யாதி) மன்னர் - ராஜாக்கள், மறுக - வயிறெரியும்படியாக வென்று ஶப்தார்த்தம் விவக்ஷித்து "மோழை யெழுவித்தவன்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்துஹேதுபூர்வகமாகத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (அர்ஜுந

தண்ணீருண்டாங்காண், அஞ்சாதேகொள்'' என்ன, அவனும் தொடுத்து எங்கே விடவென்ன, பூமியில் நீர் நரம்பறிந்தவனுகையாலே இந்த நீர்நரம்பிலே யென்ன, இவனும் அங்கேவிட, அம்பு போன வழியே மோழைபட்டு மேலே மண்ணைக்கரைத்துக்கொண்டு கிளம்பிப்படை நிலமெல்லாம் வேண்டு மளவிலே பரக்கும்படி குமிழியெழப்பண்ணினவன் நித்யவாஸம் செய்கிறமலை. (மோழை) குமிழி; மேட்டுநீர்.

வளவிலே, கடிநஸ்த்தலத்திலே நீர்நரம்பு அறியுமவனுகையாலே, வாருணாஸ்த்ரத்தை விடுவித்து அங்கே நீரையுண்டாக்கி, குதிரைகளைவிட்டு நீரூட்டி, புரட்டி யெழுப்பிக்கொண்டு போந்து பூட்டிக் கொண்டு வந்து முன்னே நிறுத்தின இத்தைக்கண்ட ராஜலோக மடைய "இவனுடைய பக்ஷபாத மிருந்தபடியால் நாமிவனைவெல்லுகை யென்றொன்றுண்டோ'' என்று குடல் மறுகும்படியாக. (மைத்துனன்மார்க்கு) (க) " க்ருஷ்ணாஸ்ரயா: க்ருஷ்ணபலா: க்ருஷ்ணநாதாஸ்ச பாண்டவா: க்ருஷ்ணாஸ்ரயா: க்ருஷ்ணபலா: க்ருஷ்ணநாதாஸ்ச பாண்டவா:'' என்கிற படியே தன்னையே ஸர்வமுமாகப்பற்றியிருக்கும் பாண்டவர்களுக்கு.

(ஒரு தேரின்மேல்) "ஆயுதமெடுக்க வொண்ணுது'' என்கையாலே,(க)"கொல்லாமாக்கோல்கொலைசெய்து''என்கிறபடியேஉழவுகோலும் கையுமாய் நின்று தேரை நடத்துகிற ஸாமர்த்யத்தாலே தேர்க்காலாலே எதிரிகளையடங்கலும் நெரித்துப்பொகடும்படி தனக்கு உபகரணமாயுள்ள அத்விதீயமானதேரின்மேலே. (முன்னங்கு நின்று) ஸாரத்யம் பண்ணுகைக்கு அநுரூபமாக அத்தேரின்முகப்பான அவ்விடத்திலே நின்று. (மோழையெழுவித்தவன்)நீர்நரம்

நனித்யாதி). (நீர்நரம்பு) நீர்த்தாரை; அதாவது-ஜலமிருக்கும் மர்மஸ்த்தலம். (இவனை) அர்ஜுநனை. "மைத்துனன்மார்''என்கிற சரீரஸம்பந்தமே ஸாரத்யம் பண்ணுகைக்கு ஹேதுவாகையாலே அதுக்கு ப்ரமாணபூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறுர் (க்ருஷ்ணேத்யாதி).

தேரொன்றுயிருக்க, ஒரு வென்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறுர் (ஆயுதேத்யாதி). "முன்னுன அங்கு''என்றுவிசேஷணமாக்கித்தாத்பர்யமருளுகிறுர் (ஸாரத்யமித்யாதி).

(க) பார-த்ரோ-கஅ-கூ-உச.

(கொன்னவிலித்யாதி) கொலைக்குப்பரிகரமென்னும்படியான கூரிய வேலையுடையனாய், தர்மயுத்தமே செய்யுமவனாய், தபঃ பலத்தாலே நித்யகங்காஸ்நாநம் செய்து வரவல்லனாய், பாண்ட்ய மண்டலத்துக்கு ராஜாவுமாய், தெற்கில் திக்குக்கு ப்ரதாநனுமாய் மதுரையென்கிற பேரையுடைத்தானபடைவீட்டுக்கு நிர்வாஹகனுமாய். (தென்னன்) தென்னாட்டையுடையவன். "மேகத்தை விலங்கிட்டான், பூதத்தைப் பணிகொண்டான், இந்த்ரன் தலையிலே பில்விட்டவாருணாஸ்த்ரத்தின் வழியேகீழுண்டான ஜலமானதுகுமிழியெழுந்து கிளரும்படி பண்ணியருளினவன். (மலை) இப்படி ஆஸ்ரித பக்ஷபாதியானவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற மலை.

(கொன்னவிலித்யாதி) (௧) "ஜயயூஜஜதி வ்யாதொ ஊந வெ०ெஜ ரா ஜஹீவதிঃ - மலயத்வஜ இதிக்யாதோ மாநவேந்த்ரோ மஹீபதிঃ" என்கிற மலயத்வஜ சக்ரவர்த்தி இத்தேசத்தை உபலாளித்துக்கொண்டு போந்தானென்னும் ப்ரீதியாலே அவனை ஸ்லாகிக்கிறார் மேல். கொலைக்குப் பரிகரமென்னும்படியான கூரிய வேலையுடையனாய், ராஜநீதி குலையாமல் தர்ம யுத்தமே செய்யுமவனாய், தபঃபலத்தாலே நித்யம் கங்காஸ்நாநம் செய்து போரவல்ல பெருமையுடையனாய், பாண்டியராஜ்யத்துக்கு ராஜாவாய், கட்டளைப்பட்டு "நான்மாடக்கூடல்" என்னும்பேரையுடைத்தாயிருக்கும் மதுரைக்கு நிர்வாஹகனாய், தக்ஷிண திக்குக்கு ப்ரதாநனான மலயத்வஜ சக்ரவர்த்தியாலே கொண்டாடப்பட்ட தேசமாய்த்து.

"நாக்குநின்னையல்லாலறியாது" என்றருளிச்செய்யுமிவ்வாழ்வார், மலயத்வஜனை இப்படிஸ்துதிக்கக்கூடுமோவென்னவருளுகிறார் (மலயத்வஜேத்யாதி). (இத்தேஶத்தை) என்றது-திருமலையாழ்வாரையென்றபடி. "கொல்" என்று ஹிம்ஸிக்கையாய், "நவில்" அத்தைப் பரிசயம் பண்ணுமதென்றாய், அத்தால் பலிதம் (கொலைக்கித்யாதி). கூர்வேலென்ற வநந்தரம் "மாறன்" என்றதை அந்வயித்து, அதுக்கு எதிரி யென்று ஶப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி, பலிதார்த்தமருளுகிறார் (ராஜநீதியித்யாதி). "நெடு" என்றுபெருமையாய், அதுக்கர்த்தம் (தபঃபலத்தாலேயித்யாதி). "கோன்" என்றதுக்கர்த்தம் (பாண்டியேத்யாதி). தென்னென்றதினர்த்தம் (கட்டளைப் பட்டு) என்றது. அதாவது-பணியழகையுடைத்தாயென்கை. (நான்மாடக்கூடல்) என்றது வித்வான்கள் இரளும் தேஶமென்றபடி. ... ... (௭)

வளையெறிந்தான்,வடிம்பலம்பநின்றான் கடலிலே, மடியிலேகயலிட்டான்'' என்றாப்போலே சொல்லக்கடவது, பாண்ட்ய மண்டலத்தில் தர்மராஜாக்களை. அவ்வளவன்றிக்கே மலயத்வஜனென்கிற பேரையுடையனாய்.

அதாவது-அகஸ்த்யன்வர்திக்கிறமலய பர்வதத்திலே சென்று அகஸ்த்ய மஹர்ஷி முன்னே "தர்மமே நடத்தக்கடவேன்'' என்று மலயபர்வத மெழுதிக்கொடி யெடுத்தவன், கங்கையில் ஸ்நாநம் செய்யப்போகா நிற்கச்செய்தே *மதிதவழ் குடுமியளவில் சென்றவளவிலே தேர் அவ்விடத்தோடாமல் நின்றதாய், அவ்விடத்திலே தேரை நிறுத்தி "இவ்விடத்திலே தீர்த்தவிசேஷமும் தேவதா ஸந்நிதியுமுண்டாக வடுக்கும்'' என்றிறங்கி யாராய்ந்து பார்த்த வளவிலே அவ்விடத்தில் அழகர் ஸந்நிதி பண்ணி "இவ்வாற்றிலே ஸ்நாநம் செய்'' என்ன, நாமம் கேட்டு ஸ்நாநம் செய்யவேண்டுகையாலே இதுக்குப் பேரென்னென்றுகேட்க, "முன்னே ப்ரஹ்மா நம்மைக் கால்கழுவுகிற காலத்திலே நம்சிலம்பில் நீர் இதிலே தெறித்து 'சிலம்பாறு' என்று "இதுக்குப் பேராய்த்து'' என்ன, அங்கே ஸ்நாநம்செய்து கங்காஸ்நாநம் தவிர்ந்து அந்யசேஷத்வ நிவ்ருத்தி கொண்டாடி, அழகர்க்கு

அதாவது - அகஸ்த்யன் வர்த்திக்கிற மலய பர்வதத்திலே சென்று அகஸ்த்ய மஹர்ஷிமுன்னே "தர்மமே நடத்தக்கடவேன்'' என்று மலயபர்வதத்தை யெழுதிக்கொடியெடுத்தவன், கங்கையிலே ஸ்நாநம் செய்யப்போகாநிற்கச்செய்தே, * மதிதவழ் குடுமி யளவிலே சென்றவாறே, தேர்வடக்கு ஓடாமல்நின்றதாய். அவ்விடத்திலே தேரை நிறுத்தி, "இங்கே தீர்த்த விசேஷமும் தேவதாஸந்நிதியு முண்டாக வடுக்கும்'' என்று இறங்கி ஆராய்ந்து பார்த்தவளவிலே, அவ்விடத்திலே அழகர் ஸந்நிதி பண்ணி, "இவ்வாற்றிலே ஸ்நாநம்செய்'' என்ன; நாமம் கேட்டு ஸ்நாநம்பண்ண வேண்டுகையாலே "இதுக்குப்பேர் என்'' என்று கேட்க; "முன்பே நம்மை ப்ரஹ்மா காலைக்கழுவுகிற காலத்திலே நம் சிலம்பில் நீர் இதிலே தெறித்து 'சிலம்பாறு' என்று இதுக்குப்பேராய்த்து'' என்ன; அங்கே ஸ்நாநஞ்செய்து, கங்காஸ்நாநம் தவிர்ந்து இங்கே ப்ரவணனாயிருந்து, "அழகர்க்கு வேண்டுமடிமைகளெல்லாம் செய்

மூ.—குறுகாதமன்னரைக் கூடுகலக்கி வெங்கானிடைச்
சிறுகானெறியே போக்குவிக்குஞ் செல்வன் பொன்மலை
அறுகால் வரிவண்டுக ளாயிரநாமஞ் சொல்லிச்
சிறுகாலைப்பாடுந் தென் திருமாலிருஞ்சோலையே. (அ)

வேண்டுமடிமைக ளெல்லாம் செய்தானென்றொரு ப்ரஸித்தியுண்டிறே. அத்தைப்பற்ற "தென்னன் கொண்டாடும்" என்கிறது. (க) "பஞ்சவன் பவுழியன் சோழன்பார்மன்னர் மன்னர் தாம் பணிந்தேத்தும்வரன்" என்பது, (உ) "பலவேந்தர்வணங்குசழல்பல்லவன் மல்லையர்கோன் பணிந்த பரமேசுவர விண்ணகரம்" என்பது, இவர்களோடே கூட அநந்ய ப்ரயோஜநராய் அநந்ய ஸாதநராயிருக்கிற தொண்டைமான் சக்ரவர்த்திகளையும் கொண்டாடாநின்றாரிறே. இதிறே ஆழ்வார்கள் திருவுள்ளமிருக்கும்படி. இதுக்கடி பகவத் பாகவதாசார்ய விஷயங்களில் ப்ரீத்யதிஶயமிறே. இது விறே நம்மாசார்யர்களுக்கும்திருவுள்ளம், "ஜயயூஜஐதிவ்யாதொ ஊநவெ ராஜஹீவதிः-மஇலயத்வஜதிக்யாதொமாந வேந்த்ரோ மஹீபதிः" .... (எ)

ஸ்வா;—எட்டாம்பாட்டு. (குறுகாத மன்னரை) திருமலையைக்கிட்டாதராஜாக்களை. (கூடுகலக்கி) இருப்பிடத்தைக்குலைத்

தான்" என்று ஒரு ப்ரஸித்தியுண்டிறே; அத்தை அருளிச்செய்தாராய்த்து. (தென்திருமாலிருஞ்சோலையே) இப்படி அவனாலே கொண்டாடப்பட்டிருப்பதாய் தெற்குத் திக்கிலேயான திருமாலிருஞ்சோலையே. .... (எ)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (குறுகாதமன்னரை) திருமலையைக் கிட்டாத ராஜாக்களை. அநுகூலராய்ச் சேர்ந்து வாழ்ந்து போகலாயிருக்க, ப்ரதிகூலராய்ச் சேராதேயிருக்குமவர்களை. (கூடுகலக்கி) இருப்பிடத்தைக்குலைத்து, அதாவது-போக்ய போகோப

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (குறுகாதவித்யாதி) திருமலையைக் கிட்டாதவர்களை உபேக்ஷிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, அவர்களை வெங்கானிடைச் சிறுகான்நெறியே போக்குவிப்பானென்னென்ன வருளுகிறார் (அநுகூலராயித்யாதி), "வெங்கானிடைச் சிறுகானெறியே போக்குவிக்கும்" என்றத்தாலே தானேயிருப்பிடத்தைக் குலைக்கை ஸித்தமாயிருக்க, விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அதாவதித்யாதி). இத்தாலே இஷ்டஹாநி சொல்லிற்றென்று

(க) தி-மொ-எ-எ-ச. (உ) தி-மொ-உ-க0-க.

து. இருப்பிடமென்றபோதே ராஜார்ஹமாயிருந்தவென்றிறேநல்ல விடங்களைச் சொல்லுவது. (வெங்கானிடை) நிலவனுக்கும் ஸஞ்சரிக்கவொண்ணுதவழி. (சிறுகாநெறியேபோக்குவிக்கும்) கெட்டுப் போகும்போது பின்தொடருகிறார்களென்னுமச்சத்தாலே போக்குவிக்கும். (க) "உய்மின்திறை கொணர்ந் தென்றுல காண்டவரித்யாதி" அதுக்கடிஸ்ரியஃபதியாகையாலே; (உ) "அசுரர்க்குத்தீங்கிழைக்குந்திருமால்". (பொன்மலை) ஸ்ரியஃபதிவர்த்திக்கிற ஸ்லாக்யமான மலை.

(அறுகால்வரிவண்டுகளாயிரநாமம் சொல்லி) ராஜாக்கள்

கரண போகஸ்த்தாநங்களெல்லாவற்றிலும் விலக்ஷணமாம்படி அவர்கள் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் நகரிகளிலிருப்பைக்குலைத்தென்கை. (வெங்கானிடை) வெவ்வியகாட்டின் நடுவே. நிலவனுக்கும் ஸஞ்சரிக்கவொண்ணுதபடியாய்த்துக்காட்டின் வெம்மையிருக்கும்படி. (க) "வெம்மினொளிவெயில் கானகம்" என்கிறபடியே, (சிறுகானெறியே போக்குவிக்கும்) கெட்டுப்போம்போது பின் தொடருகிறார்களென்னு மச்சத்தாலே வழியானவிடமகிடக்க, சிற்றடிப்பாடே நுழைந்து போம்படியாகப்பண்ணும். (செல்வன்) இதுக்கடி-ஸ்ரியஃபதியாகை. அநுகூலரக்ஷணமும் ப்ரதிகூலநிரஸநமும் பண்ணுவது அவளுக்காகவிறே. (பொன்மலை) இப்படியிருந்துள்ள ஸ்ரியஃபதியானவன் வர்த்திக்கிற ஸ்லாக்யமானமலை.

(அறுகால்வரிவண்டுகள்) ஷட்பதங்களான அழகியவண்டுகள்.

கருத்து. காட்டின் வெம்மை ஸீதவாதா தபங்களை ஸஹித்திருக்கும் தரித்ரனுக்கும் போகவொண்ணுதபடி மிகுத்த வெய்யிலால் வந்த வெம்மையென்று திருவுள்ளம்பற்றி ப்ரமாணமும் காட்டித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (நிர்தநனுக்கு மித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). கானெறியென்று சொல்லவமைந்திருக்க, சிறுவென்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கெட்டுப்போ மித்யாதி). (கெட்டுப்போந்து) என்றது - ஶத்ருராஜாக்களைவிட்டு இவர்களிருப்பிடத்தை ஈஶ்வரன் குலைக்கையால் கெட்டுப்போம்போதென்றபடி. இவ்வளவால் இவர்களுக்கு அநிஷ்டத்தை ப்ராபிக்கை சொல்லிற்றுயிற்றென்று கருத்து. ஸ்ரியஃபதியாகில் ப்ரதிகூலரை இஷ்டஹாநியையும் அநிஷ்டத்தை ப்ராபிக்கையும்செய்து நிரஸிக்குயோவென்னவருளுகிறார் (அநுகூலேத்யாதி). இவ்விடத்தில் அநுகூலரக்ஷணத்தைச் சொன்னது த்ருஷ்டாந்தார்த்தம்.

"வரி" என்றதினர்த்தம் (அழகிய) என்றது. "அறுகால்" என்றும் "வரி"

(க) தி-வாய் ச-க-உ. (உ) தி-வாய்-ரு-டு-உ.

த்யாஜ்ரென்னுமிடமும், திருமலையோட்டைபந்தத்தாலே திர்யக்கு உபாதேயமென்னுமிடத்தையும் சேரச்சொல்லிற்று. (அறுகால்வரி வண்டுகள்) அவற்றிலும் தேஹகுணமிறே இவர்க்கு உத்தேஶ்யம். (ஆயிரநாமம் சொல்லிச் சிறுகாலைப்பாடும்) ஸத்வோத்தரகாலத்திலே யெழுந்திருந்துதிருப்பள்ளியெழுச்சிபாடாநிற்கும். (க) "காலை யெழுந்திருந்து கரியகுருவிக்கணங்கள் - சோலைமலைப்பெருமான்" என்னக்கடவதிறே. (தென்திருமாலிருஞ்சோலையே) அழகையுடைத் தானமலை. .... (அ)

அவ;-ஒன்பதாம்பாட்டு. (சிந்தவித்யாதி) குறுகாதமன்னரளவில் அழகர்தம்மால்வரும் நிக்ரஹம்(உ) "ஏறுதிருவுடையான்" (ரூ) "திரு

இந்தால்-இவற்றினுடைய ரூபகுணம் சொல்லிற்று. (ஆயிரநாமம் சொல்லிச் சிறுகாலைப்பாடும்) (ச) "தேவோ நாமஸஹஸ்ரவாந் - தேவோநாமஸஹஸ்ரவாந்" என்கிற அவனுடைய ஆயிரந்திருநாமங்களையும் ஸத்வோத்தரமானகாலத்திலே ப்ரீதிக்குப்போக்குவிட்டுப் பாடாநிற்கும். (தென்திருமாலிருஞ்சோலையே) இப்படியிருந்துள்ள அழகையுடைத்தான திருமாலிருஞ்சோலை யென்கை. ... (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. அந்த தேஶவர்த்திகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவ பூதங்களினுடையவ்ருத்தமிருக்கும்படிசொல்லுகிறது. அழகர் தம்முடையசெயல்போலேயாய்த்து-இவற்றினுடைய செயலுமிருக்கும்படி. அதாவது-ப்ரதிகூலரானவர்களைக்காணப்பொறாதாய்த்து.

என்றும் விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (இத்தாலித்யாதி). ரூபமென்றது - வண்டின்சரீரம். குணமென்றது-அழகிய வென்றவிடத்தில் விவக்ஷிதமான ஸர்வகுணங்களும். இத்தால் ஆயிரநாமம் சொல்லுகிற வண்டுகளிடத்தில் ப்ரீதியாலே இப்படி வர்ணித்தாரென்று கருத்து. (சிறுகாலை) என்றது-ப்ராதஃகாலமாய், அத்தால் பலிதம் (ஸத்வோத்தரமான காலத்திலே) என்றது. (அ)

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (சிந்தவித்யாதி) "ஆவத்தனம் செய்" என்று அழகரை ரக்ஷகமென்று நினைத்து ஸேவிக்கும் பூதங்கள் அவர்க்கநிஷ்டமாகச் சிந்தப்புடைத்தென்று ப்ராணி ஹிம்ஸை பண்ணக்கூடுமோ வென்ன வவதாரிகை (அந்ததேசேத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). (அழகர் தம்முடைய செயல் போலே) என்றது-"குறுகாதமன்னரை" என்றகீழ்ப்பாட்டைப்பற்ற.

(க) நா-தி-கூ-அ. (உ) நா-தி-கூ. (ரூ) நா-தி-கூ. (ச) பார-ஸபா-ரூஅ-கக.

மூ;—சிந்தப்புடைத்துச் செங்குருதிகொண்டுபூதங்கள்
அந்தப்பலிகொடுத் தாவத்தனஞ்செய்யப்பன்மலை
இந்திரகோபங்க ளெம்பெருமான் கனிவாயொப்பான்
சிந்தும்புறவிற் றென்றிருமாலிருஞ் சோலையே. (கூ)

விளையாடுதிண்டோள்'' என்னச்செய்தேயும்(க)'அவுணரிடைப்புக்கு' (உ)''என்றுமிரக்கமிலாதவன்'' என்கிறபடியேவருமென்று சொல்லிற்றுக்கீழ். இதில் அம்மலையிலே வர்த்திக்கிறஸ்ரீவைஷ்ணவபூதங்கள் (ங)''சென்றுசென்றுதேவர்''(ச)''ஜந்நாஜாரஸஹஸ்ரேஷு-ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு'' என்கிறபடியேகுறுகாதவளவன்றிக்கே அம்மலையிலே வர்திக்கச் செய்தே தாழ்ச்சியை மதித்துத் தீவினைபெருக்கி ஆயமாயவன் கோயில் வலஞ்செய்யாமல் வலஞ்செய்து வழக்கென நினையாமல் சூதும் களவும் செய்து அவன் தந்தகரணங்களைக் கொண்டு வழிகெட நடந்து அந்வய விநாஶரஹிதரானவர்களை அந்வயவிநாஶமுண்டாக்குவதாக பாபகரணங்களைக் குலைத்து அழகரை யுகப்பிக்குமென்னும் ப்ரகார விசேஷங்களைச் சொல்லுகிறது இப்பாட்டால்.

ஸ்வா;—(சிந்தவித்யாதி) அவர்கள் தங்களுக்கடைத்த காலங்களிலே ஸஞ்சரிக்கும்போது இவர்களெதிர்பட்டால் மூக்கும்வாயும் ரக்தம்கக்கும்படிசாகவடித்து அந்தச்செங்குருதியோடேசவத்தைக்

வ்யா;—(சிந்தப்புடைத்து) சிதறப்புடைத்து. ஆஸ்திகராய், த்யாஜ்யோபாதேய விவேகமுடையராய், அழகரளவிலும் திருமலையாழ்வாரளவிலும் ப்ரேமமுடையராய் வர்த்திக்குமவர்களைக் கண்டால் அவர்கள் ஸந்நிதியில் நில்லாதே அஞ்சலி வந்தநாதிகளைப் பண்ணித் தந்தாமைக்கொண்டு மறைந்துவர்த்தித்து, நாஸ்திகராய் த்யாஜ்யோபாதேய விவேகஶூந்யராய், தேஹபோஷணாதிகளைப் பண்ணி ஸ்வைரம் ஸஞ்சரித்துத்திரியும் ப்ரதிகூலஜநங்களை, தந்தாம் ஸஞ்சரிக்கிற தேசத்திலே காலத்திலே கண்டால், அவயவங்கள் சிதறவடித்துக் கொன்று பொகடாநிற்குமாய்த்து. (செங்குருதி

''கீழ் ப்ரதிகூலரைக் காணப்பொறுதாய்த்து'' என்கையாலே. சிதறப்புடைக்கை ப்ரதிகூலரையென்று விவக்ஷித்து, இத்தால் தோற்றுகிற அநுகூலாநு வர்தநப்ரகாரத்தையும் கூட்டித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஆஸ்திகராயித்யாதி). (காலத்திலே) என்றது-ஸந்த்யாகாலாதிகளிலேயென்றபடி.

(க) தி-மொ-உ-கூ-க உ-கூ-க (உ) தி-மொ-உ-ச-க (ங) தி-ச-வி-கூகூ,

கொண்டு கண்டாகர்ணனைப்போலே "இத்தைக்கொண்டருளவேணும்" என்று ப்ரார்த்தித்துக்கொடுத்து, அந்தமலையில் வர்திக்கிற ஶ்ரீவைஷ்ணவ பூதங்களாகையாலே தங்தாமுக்கடைத்த ஸந்த்யா காலத்திலேகொடுத்து, (க)"பின்னுமாளும்செய்வன்"என்பாரைப் போலே பின்னையும் செய்யுமென்கிறார். அன்றிக்கே தந்தாமுடைய ஆபத்துக்கழியாத தநமாக அழகர்தம்மையே நினைத்துக்கொடுக்குமென்னவுமாம். அப்போது இக்குடைஸாதநத்திலே அந்வயிக்குமென்று தோற்றும்.

இவற்றுக்கு இப்படி அயோக்யரைத் தேடிக் கொல்லக்கிடைக்குமோவென்னில்; தஙகளுக்கடைத்தகாலத்திலே யோக்யரையும் பாராது. யோக்யகாலம் பார்த்துப் புறப்படார்களே. புறப்பட்டார்களாகில் அவன்தானே யகலும்; அந்தியம்போது அங்கு நில்லென்றால், ஸங்கல்பபாரதந்த்ர்யம் வரப்பண்ணுமே; படைவீடுகாவ

கொண்டு) தாந்தாம் அடித்துக்கொன்றவர்களுடைய தேஹத்தில் நின்றும், செவ்வியிலே சிவந்துபுறப்படுகிற ரக்தத்தைக்கொண்டு. (பூதங்கள்) பூதயோநியாயிருக்கச் செய்தேயும், வைஷ்ணவ நாம ரூபங்களோடு கூடி, பகவத்பாகவத பக்தியுக்தங்களாய்க் கொண்டு திரியும் பூதங்களானவை.

(அந்திப்பலிகொடுத்து) (க) "நவம்ஸவமிதம் புண்யம்-நவம் சவமிதம் புண்யம்"என்றுஸமர்ப்பித்த கண்டாகர்ணனைப்போலே, தங்களுடைய ஜாத்யுசிதமாக ஜீவிக்குமத்தை, ஸந்த்யாகாலங்களிலே ஆராதநரூபேண ஸமர்பித்து. (ஆவத்தனம்செய்) தங்களுக்கு ஆபத்துக்கு ரக்ஷகமான தநமாக நினைத்து ஸேவித்துக்கொண்டு

(புகடாநிற்குமாய்த்து) என்றவநந்தரம் "பூதங்கள்" என்று சேஷம். குருதியென்றபோதே சிவப்புஸித்தமாயிருக்கவும் "செம்" என்று விசேஷித்தது தாத்காலிக சிவப்பைச் சொல்லுகிறதென்கிறார் (தாந்தாமித்யாதி). (செவ்வியிலே) என்றது-செவ்வியழிந்த தத்காலத்திலே யென்றபடி.

இப்படி ப்ராணி ஹிம்ஸைபண்ணி அநுசிதமானதை அழகருக்கு அந்திப்பலியாகக் கொடுக்கக்கூடுமோவென்னவருளுகிறார் (நவமித்யாதி), ஆபத்துக்கு தநமாக-ரக்ஷகமாக, "செய்"-மநஸ்ஸிலேசெய்யப்படுகிறவென்று ஶப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தங்களுக்கித்யாதி), இன்னார்க்கு அப்ப

விலொடுக்கமுறச்செறிந்தால்காவலாளர்எதிர்பட்டாரைக்கொல்லுகையும் ராஜாக்களுக்கு ப்ரியமிறே. பகவத்கார்ய நிமித்தமாகபக்தி பாரவஶ்யத்தாலே காலம் பாராமல் புறப்பட்டார்களாகில் இவர்களுக்குத் தோற்றாமல் நிற்றல்; தோற்றம் பொறுப்பர்களாகில் பரீக்ஷித் தநுவர்த்தித்தல் செய்யுமித்தனையிறே. (அப்பன்மலை) அவயவப்ரதாநம் செய்தவன்நித்ய வாஸம்செய்கிற திருமலை.

(இந்திரவித்யாதி) அம்மலைமேலுண்டான சோலைகள் பூத்து உதிர்ந்தாப்போலே அழகர்திருப்பவளத்துக்கொரு புடையொப்பாணவிந்த்ரகோபங்கள் சிந்தா நிற்குமாய்த்து; இப்படிப்பட்ட சோலைகளாலே சூழப்பட்ட தென்திருமாலிருஞ்சோலையே; காலத்தைமதியாமைடறப்பட்டார்க்கும்பாபகரணங்கள்குலைந்து பிழைக்கலாமாகையாலே அதுவேதேஶம். பாபகரணம் பகவத்கார்யமாகத் தந்தாம் காலங்களிலேகுலைப்பார்க்குமதுவேதேசம். காலமறிந்துபுறப்போரும்படியிருக்கிற. (அப்பன்மலை) ஸர்வகாரண பூதனானவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறமலை. "அப்பன்" என்றது-இவற்றுக்கும் இப்படி கிட்டிவர்த்திக்கலாம்படியிருக்கிறது, காரணத்வப்ரயுக்தமானகுடற்றுடக்காலே யென்னுமிடம் தோற்ற.

(இந்திரகோபங்கள்) சிவந்தநிறத்தை யுடையவாய், "இந்த்ரகோபம்" என்கிற நாமத்தையுடைத்தாயிருக்கிற ஜந்துக்களானவை. (எம்பெருமான் கனிவாயொப்பான்) ஸர்வஸ்வாமியான அழகருடைய, கொவ்வைக்கனிபோலேயிருக்கிற திருவதரத்துக்குப் போலியாம்படி. (சிந்தும்புறவில்) கண்டவிடமெங்கும் சிதறிப்பறக்கும் பர்யந்தத்தையுடைய. (க) "சிந்துரச் செம்பொடிப்போல் திருமாலிருஞ்சோலை யெங்கும் இந்திரகோபங்களே யெழுந்தும் பரந்திட்டன" என்றாரிறே-இவர் திருமகளாரும். (தென்றிரு

னென்னாமையாலே யருளுகிறார் (ஸர்வேத்யாதி). அழகரென்னாதே அப்பனென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அப்பனென்றதித்யாதி).

(போலியாம்படி) என்றவநந்தரம் "ஆய்க்கொண்டு" என்று சேஷம். "புற" என்று பர்யந்தமாய், அதில் இன்னவிடமென்று விசேஷியாமையாலேயெங்குமென்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கண்டவிடமெங்குமித்யாதி), இவ்வர்த்தத்துக்கு ஸம்வாதமருளுகிறார் (சிந்துரமித்யாதி). ... (கூ)

(க) நா-தி-கூ-க.

மூ.—எட்டுத்திசையு மெண்ணிறந்த பெருந்தேவிமார்
விட்டுவிளங்க வீற்றிருந்த விமலன்மலை
பட்டிப்பிடிகள் பகடுறிஞ்சிச்சென்று மாலைவாய்த்
தெட்டித்திளைக்குந் தென்றிருமாலிருஞ்சோலையே. (௧௦)

படாமல் புறப்பட்டு வர்திப்பார்க்குமதுவேதேசம். சிந்தும் புற விலேவிளங்காநின்ற தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. .... (௯)

ஸ்வா;—பத்தாம்பாட்டு. (எட்டுத்திசையுமித்யாதி) ஸ்ரீமத் த்வாரகையி லொவ்வொருதிக்கில் தேவிமாரைப்பரிகணிக்கவொண் ணுமையாயிறே யிருப்பது; இவர்களெல்லாரும் இன்னாரின்னாரென் னும்ப்ரஸித்தியோடே "ஒருவராலேஒருவர்க்குதேஜஸ்" என்கிறதை விட்டு க்ருஷ்ணனோடே விளங்கவென்னுதல்; இவர்கள் தான் "எல்

மாலிருஞ்சோலையே) இப்படியிருந்துள்ள அழகையுடைத்தான திரு மாலிருஞ்சோலை யென்கை. ... ... (௯)

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு. (எட்டுத்திசையும்) எட்டுத்திக்கிலும். (எண்ணிறந்த பெருந்தேவிமார்) அஸங்க்யாதராய், ரூபகுணத்தா லும், ஆத்மகுணத்தாலும் வந்த பெருமையையுடையராய், ஶாஸ்த் ரோக்தமானப்ரகாரத்திலே பரிக்ரஹிக்கப்பட்ட தேவிமாரானவர் கள். (விட்டுவிளங்க) மிகவும் ப்ரகாசிக்க. அதாவது - பார்த்த பார்த்தவிடமெங்கும் இவர்களுடைய திரளின் ப்ரகாசமேயாயிருக் கை. (வீற்றிருந்த) இவர்கள் நடுவே தன் வ்யாவ்ருத்தி தோற்

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (எட்டுத்திசையுமித்யாதி). நரகாஸுரவதம்பண் ணி க்ருஷ்ணன் ராஜகந்யகாஸஹஸ்ரங்களைக் கலியாணஞ்செய்தா னென்கிற ப்ரமாணத்தையுட்கொண்டருளுகிறார் (ஶாஸ்த்ரோக்தமானவித்யாதி), "எண் ணிறந்த பெரும்தேவிமார் எட்டுத்திசையிலும்விட்டுவிளங்க" என்றந்வயம்திரு வுள்ளம்பற்றியருளுகிறார்(அதாவதித்யாதி). (௧) "தேவ்யஸ்ஸஹஸ்ரம்ததா" என்கிறபடியே பரமபதநாதனுக்கு எண்ணிறந்த பெருந்தேவிமார் நடுவே வீற்றிருக்கையுண்டாயிருந்ததே யாகிலும், வீற்றிருக் கும் விமலனென்னுதே வீற்றிருந்த வென்று பூதநிர்தேசம் தோற்ற வருளிச் செய்கையாலே, க்ருஷ்ணவதார விஷயமென்று திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இவர்களித்யாதி). ஸ்த்ரீஜாதிகள் நடுவே புருஷனிருக் கும்போது வ்யாவ்ருத்தி ஸ்ப்புடதரமாயிருக்கவும், "வீற்றிருந்து" என்று விசே

(௧) ஸ்ரீகுண-ர.

லாரையும்விட்டுஎன்னெருத்தியோடும்விளங்காநின்றான்'' என்னும்படியாதல்; ஸௌபரியுடைய ஸ்த்ரீகளை, பிதாவழைத்துத் தனித்தனியே "பர்தாஉன்னளவில்எப்படி'' என்ன "எனக்குப்ரியமாகவர்த்திதுப்போரா நின்றான்'' என்று எல்லாருமிப்படி சொன்னார்களிறே. (க) "கல்லுங்கனை கடலும்'' (உ) "ஏபாவம்'' (ங) "பக்கம்நோக்கறியான்.'' அன்றியே "எண்ணிறந்தவெட்டுத்திசையும்'' என்கையால் பஞ்சாஶத்கோடியில் திக்கு முடியாதே. அன்றியிலே "பதினாறுமாயிரவர்'' என்கிற பரிகணனை யளவின்றிக்கே யென்னுதல்; அவன் தன்னையும் நாலிரண்டுபட்டினி கொள்ளும் காலத்திலும் மற்றும் சிலஸ்த்ரீகளுண்டென்று பரிகணிக்கவொண்ணாதபடி அவனையுகப்பிக்க வல்லவர்களென்னுதல். (வீற்றித்யாதி) வேறுபாடு தோன்ற விருந்த விமலன். "ஒருவனுக்கு பகவத்ஸம்ருத்தியுண்டானால், அத்தால் வந்த ஸம்ருத்தி ஆஶ்ரிதரெல்லார்க்கும் வேணும்'' என்றிருந்த போதிறே தனக்கு வைஷ்ணவத்வமுண்டென்றறியலாவது. (விமலன்) ஸ்வார்த்த ப்ரதிபத்தியில்லாமையாலே விமலத்வமான வேறுபாடு தோன்ற விருந்தவனென்கிறது. இப்படியிருக்கிறவன் நித்யவாஸம் செய்கிறதிருமலை.

னும்படி ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலே யெழுந்தருளியிருந்த. அதாவது - இத்தனை பேரோடும் பரிமாறுகிற விடத்தில் ஒரொருத்தரே "என்னையொழியவறியான்'' என்னும்படி பரிமாறுகையால்வந்த வீறுடைமைதோற்ற விருந்தவனென்கை. (விமலன்) இப்படி பரிமாறினவிதில் ஸ்வார்த்தப்ரதி பத்தியாகிறதோஷமில்லாதவனென்கை. இவனுடைய ஸமஸ்தவ்யாபாரங்களும் ஆஶ்ரிதரை ரஸிப்பிக்கைக்கு உறுப்பாயிறேயிருப்பது. இப்படியிருந்துள்ளபாரதந்த்ர்யந்தான் ப்ரணயித்வ ப்ரயுக்தமாகையாலே இவன்றனக்கு ஏற்றத்துக்குடலாமித்தனையிறே. (மலை) ஏவம் பூதனானவன் இந்த ஸ்வபாவமெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி வர்திக்கிற மலை.

ஷித்ததுக்குத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (அதாவதித்யாதி).வீற்றிருந்தவென்றவநந்தரம் விமலனென்றதைச் சேர்த்திக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). "ஸ்வரூபம் ஸ்வாதந்த்ர்யம் பகவதஃ'' ஸ்வரூபம் ஸ்வாதந்த்ர்யம்பகவதஃ'' என்கிறபடியே நிரங்குஶஸ்வ தந்த்ரனுக்கு ஸ்வார்த்தப்ரவ்ருத்தியில்லையென்னக்கூடுமோ? ஆனாலும் ஸ்த்ரீ பாரவஶ்யம் குணமாமோ வென்னவருளுகிறார் (இவனுடைய வித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).

(க) பெ-ரி-திருவ-௬அ. (உ) தி-வாய்-உ-உ-உ. (ங) தி-வாய்-உ-௬-உ

மூ.—மருதப்பொழிலணி மாலிருஞ்சோலைமலைதன்னைக்
கருதியுறைகின்ற கார்க்கடல் வண்ணனம் மான்றன்னை
விரதங்கொண்டேத்தும் வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன்சொல்
கருதியுரைப்பவர் கண்ணன் கழலிணை காண்பரே. (௧௧)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

(பட்டியித்யாதி) தனக்கு வஸ்தவ்யுமான பூமியிலே மேய்ந்து வந்து கிடக்கிற பெண்ணுனையானவைகள் அருகுகிடக்கிற களிற்றுனைகளை உரோசியெழுப்பி; ஸ்பர்ஶித்தெழுப்பி யென்றபடி. (சென்று) அதினிஷ்டத்துக்கீடாக நெஞ்சுபொருந்திச்சேர்ந்து. (மாலையித்யாதி) இராக்காலத்தில் ப்ரணயரோஷம்தலையெடுத்து ஊடலும் கூடலுமாய், ஒன்றுக்கொன்று இறுய்த்து விளையாடுதல், தீர்க்கஸம்ஶ்லேஷந்தானுதல் தெட்டல்-வாத்ஸ்யாயநமுதிர்ச்சிபோலேயிருக்கை

இத்தால் ஆசார்யனானவன் சிஷ்யன் பக்கலிலே ஶமதமாதிகளையுண்டாக்கி ஆத்மகுணத்தை விளைத்து அவனுடைய ப்ரார்த்தநாநுரூபமாக அவகாஶப்ரதாநம்பண்ணிஶாஸ்த்ரங்களையுமொருங்கவிட்டு கைங்கர்யங்களையும் மிகவுமங்கீகரிக்கு மென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. ... ... (௧௦)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப்பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

(பட்டிப்பிடிகள்) ஸ்வைரஸஞ்சாரிகளான பிடிகளானவை. (பகடுறிஞ்சிச்சென்று) *களிற்றுனையோடே ஸ்பர்ஶித்துச்சென்று. ஸ்பர்ஶத்தால் ஸம்ஶ்லேஷத்தைச் சொல்லுகிறது. "சென்று" என்று - அதிலுண்டான காலதைர்க்க்யத்தைச் சொல்லுகிறது. (மாலைவாய்) ராத்ரியிடத்திலே. (தெட்டித்திளைக்கும்) அந்த ஸம்ஶ்லேஷரஸம் முற்றிக்கனியாநிற்கும். தெட்டல்-முற்றல். திளைத்தல் - கனித்தல். (தென்திருமாலிருஞ்சோலையே) இப்படி யிருந்துள்ள சிறப்பையுடைய திருமாலிருஞ்சோலைமலை யென்கை. (௧௦)

அ,—நிகமத்தில், இத்திருமொழிகற்றார்க்குப் பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

"பகடு-புருஷகஜத்தை, உருஞ்சி-ஸ்பர்ஶித்து" என்றுஶப்தார்த்தமாய், அத்தையருளுகிறார் (களிற்றுனையித்யாதி). (சிறப்பு)-அதிஶயம். ... (௧௦)

ஸ்வா;—(மருதவித்யாதி) தவிழ்ந்து முறிக்க வேண்டாத மரங்களாகையாலே தழைத்து நிழல்கொடுக்கும் மருதமரப்பொழிலாலும், மற்றும் நாநாவான புஷ்பபலத்ருமங்களாலும் அலங்க்ருதமான திருமலையை. (தன்னை) தன்னுடைய போக்யதையாலே (க)"நங்கள்குன்றம் கைவிடான்"என்கிறபடி அழகர் தம்மை வைத்த கண்வாங்கி நீங்கவொட்டாதென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. (கருதியுறைகின்ற) நித்யவிபூதியிலிருப்பில் விருப்பத்திலுங்காட்டில் மிகவும் விரும்பிக் கருதினதாகையாலே, நித்யவாஸம் செய்யுமென்று தோற்றுகிறது. (கார்க்கடல் வண்ணனம்மான் தன்னை) கருங்கடல் வண்ணனென்னுதல்; மேகம்போலேயும் ஸமுத்ரம்போலேயுமிருக்கிற திருநிறத்தை யுடையவனென்னுதல். (அம்மான் தன்னை) எனக்கு நிருபாதிக ஶேஷியானவனை.

(விரதமித்யாதி) ஸ்வரூபாநுரூபமான மங்களா சாஸநமிறே

வ்யா;—(மருதமித்யாதி) மருதஞ்சோலைகளாலே அணியப்பட்டிருப்பதாய், "திருமாலிருஞ்சோலை" என்னும் திருநாமத்தை யுடைத்தாயிருந்துள்ள திருமலைதன்னை. "தன்னை" என்கையாலே இதினுடைய போக்யதாதிசயத்தைச் சொல்லுகிறது. (கருதியுறைகின்ற) நித்யவிபூதியிலுங்காட்டில் இதுவே நமக்கு வாஸஸ்தாநமென்றுவிரும்பி, (க)"நங்கள் குன்றம் கைவிடான்" என்கிறபடியே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற· (கார்க்கடல் வண்ண னம்மான்றன்னை) கருங்கடல்போலே யிருண்டு ஶ்ரமஹரமான திருநிறத்தையுடைய ஸ்வாமியானவனை.

(விரதமித்யாதி) ஸ்வஶேஷத்வாநுரூபமான மங்களாசாஸநமே

அரு;—நிகமத்தில்;-(அணியப்பட்டிருப்பதாய்) அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாய். "கருதி"என்றதுக்கு-விரும்பியென்றர்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி,எத்தைக் காட்டில் விருப்பமென்னுமாகாங்க்ஷையிலேயருளுகிறார்(நித்யேத்யாதி).உறைகின்ற வென்றவர்த்தமாநார்த்தம் (நங்கள் குன்றமித்யாதி).

விரதமென்றது வ்ரதமென்றாய், அது மங்களாசாஸந ரூபமென்றும், அர்சாவதார ப்ராவண்யமென்றும் திருவுள்ளம்பற்றி யோஜநாத்வய மருளுகிறார் (ஸ்வஶேஷத்வேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (அர்சாவதாரம்) என்றதுக்கு (என்னப்படும் விஷயமாகையாலே) என்றத்தோடந்வயம். ... (கக)

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

(க) தி-வாய்-கO-எ-ச.

இவர்க்கு வ்ரதமாவது. எல்லாரும் யாதானும் பற்றி நீங்கும் வ்ரதமும், அவனைப்பற்றி அந்த வ்ரதத்தை விடுவித்துக்கொள்கையுமின்றிக்கே, (க)"தேய்த்துக்கிடக்கநானொட்டேன்" என்று அவனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாநுரூப வ்ரதத்தைக் குலைக்கும்படியிறே இவருடைய மங்களாசாஸநரூபமான வ்ரதந்தானிருப்பது. (வில்லிபுத்தூர் மன்விட்டு சித்தன் சொல்) திருமாளிகைக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரருளிச் செய்ததை ஸாபிப்ராயமாக புத்திபண்ணி அநுஸந்திக்குமவர்கள் அத்யந்தஸுலபனான க்ருஷ்ணன் திருவடிகளை, (உ)"சேவடி செவ்விதிருக்காப்பு" என்று காணப்பெறுவர்கள். இதிறே*பாதப்பயன் கொள்ள வல்லபத்தியாவது. .... (கக)

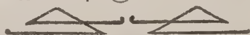
பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

நாலாம்பத்து இரண்டாந்திருமொழி முற்றிற்று.

தமக்கு வ்ரதமாகக்கொண்டு திருப்பல்லாண்டுபாடியேத்துமவரான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பெரியாழ்வாரருளிச்செய்தத்தை. அன்றிக்கே அர்ச்சாவதாரம் (ந) "அடியோமுக்கே யெம்பெருமானல்லீரோ நீர்" என்னப்படும் விஷயமாகையாலே, "இவ்விஷயத்தை யேத்தக்கடவோம்" என்னும் வ்ரதத்தையுடையராய்க்கொண்டுமங்களாசாஸநரூபேண ஏத்துமென்னவுமாம். (கருதியுரைப்பவர்) ஸாபிப்ராயமாக புத்திபண்ணி அநுஸந்திக்குமவர்கள். (கண்ணன் கழலிணை காண்பரே) அத்யந்தஸுலபனான க்ருஷ்ணன் திருவடிகளைக் கண்டநுபவிக்கப் பெறுவர். ... . (கக)

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

நான்காம்பத்து மூன்றாந்திருமொழி
உருப்பிணிதங்கை ப்ரவேசம்.

——[*]——

அவ.—கீழ்த்திருமொழியிலே ராமாவதார குணசேஷ்டிதங்க

அரு;—உருப்பிணிப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே அழகரையும் திருமலையாழ்வாரையு மநுபவித்தவர்த்ருப்தி பிறவாமையாலே மீளவுமநுபவிக்கிறரென்று ஸங்கதியருளிச் செய்யாநின்று கொண்டு பௌநருக்த்யத்தையும் பரிஹரிக்கிறார் (கீழித்யாதி).

(க) உ-ச-க. (உ) திருப்பலா-க. (ந) தி-மொ-ச-கூ-டு.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

நாலாம்பத்து மூன்றும் திருமொழி
உருப்பிணி நங்கைப்ரவேசம்

ஸ்வா;—இதுவும் கீழ்ப்போந்தரீதி பின்னாட்டிச் சில உபமாந விஶேஷங்களோடே அவதாரங்களிலுண்டான வ்யாபாரங்களையும் கூட்டி அநுஸந்திக்கிறார். *

ஞம் க்ருஷ்ணவதாரகுண சேஷ்டிதங்களுமெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி அழகர் திருமலையிலே யெழுந்தருளியிருக்கிறபடியை அநுபவித்துக்கொண்டு, "அவரிலுங்காட்டில் அவர்விரும்பி யெழுந்தருளி நிற்கிற திருமலையே பரமப்ராப்யம்" என்று அநுஸந்தித்து, திருமலையாழ்வாருடைய வைபவத்தை பஹுமுகமாகப்பேசி யநுபவித்தார்; அப்படி அநுபவித்த வளவால் தமக்குப் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே மீளவும் அவதாரகுண சேஷ்டிதங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி அழகர்திருமலையில் நிற்கிற நிலையை, கீழ்ச்சொன்ன க்ரமமன்றிக்கே முகபேதேநபேசி, திருமலைவைபவத்தையும் கீழ் உக்தப்ரகாரமன்றியே முகபேதேந பலபடியாகப்பேசி யநுபவிக்கிறார் - இத்திருமொழியில்.—

கீழ் - ராமாவதாரகுணசேஷ்டிதம் முன்னாக க்ருஷ்ணவதாரகுண சேஷ்டிதங்களையும் அழகர்பக்கலிலே கண்டநுபவித்தார்; இதில்-க்ருஷ்ணவதாரகுணசேஷ்டிதம் முன்னாக ராமாவதாரகுண சேஷ்டிதங்களையும், அவதாராந்தரகுணசேஷ்டிதங்களையுமெல்லாம் அழகர்பக்கலிலேதர்ஶித்தநுபவிக்கிறார். முத்துக்கோக்கவல்லவன் முகமறிந்து கோத்தவாறே அது விலையேறுமாபோலே, அவதார குண சேஷ்டிதங்களும் விசேஷஜ்ஞரான விவர் சேர்த்தநுபவிக்கிற வாசியாலே நிறமும் ரஸமுமுண்டாயிருக்குமிறே. ததீயவிஷ

அழகரை யநுபவிக்குமிடத்தில் முகபேதத்தை யுபபாதிக்கிறார் (கீழ் ராமாவதாரேத்யாதி). முன்பின்னாக வநுபவித்த மாத்ரத்தாலே விசேஷமென்னென்ன, த்ருஷ்டாந்தமுகேநவருளுகிறார் (முத்தித்யாதி). (நிறம்) சோபை. (ரஸம்) ஆநந்தம். திருமலையாழ்வாரை முகபேதேநவநுபவித்ததை விவரிக்கிறார் (ததீயேத்யாதி).ததீயசப்தம் திருமலையாழ்வாரைச்சொல்லுகிறது. (விசே

ஆ.—

உருப்பிணிநங்கைதன்னைமீட்பான் தொடர்ந்தோடிச்சென்ற
உருப்பனையோட்டிக் கொண்டிட்டுறைத்திட்ட வுறைப்பன்மலை
பொருப்பிடைக் கொன்றைநின்று முறியாழியும் காசுங்கொண்டு
விருப்பொடுபொன் வழங்கும் வியன்மாலிருஞ்சோலையதே. (க)

ஸ்வா;—முதற்பாட்டு. (உருப்பிணிபித்யாதி) ருக்மிணிநாய்ச்சியாரை க்ருஷ்ணனும் கொண்டுபோவான். ஶிசுபாலன் முதலான

யத்திலும் விசேஷணபேதத்தாலே விசேஷ்யத்துக்கு ரஸவிசேஷமுண்டாகக் கடவதிறே. ஆக, இது கீழ்த்திருமொழிக்கும் இத்திருமொழிக்கு முண்டான விசேஷம். .... *

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (உருப்பிணிநங்கைதன்னை) ருக்மிணிப்பிராட்டிதன்னை. "நங்கை" என்று இவளுடைய குணபூர்த்தியைச் சொல்லுகிறது. அதாவது பித்ராதிகளெல்லாம் புறம்பே கொடுப்பதாக ஸங்கல்பித்து, அதுக்கீடான உத்ஸவமும் நடத்திச்செல்லாநிற்க, அந்த அந்யசேஷத்வத்துக்கு வெருவி "இவ்வளவிலே க்ருஷ்ணன்வந்து கைக்கொண்டிலனாகில் நான் முடிவன்" என்று வ்யவஸிதையாயிருந்த குணபூர்த்தியிறே; இப்படி அவள் வ்யவஸிதையாயிருக்கிற வளவிலே, புறச்சோலையிலே நின்று ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை முழக்கிஅந்த த்வநியாலே அவளுக்குப்ராணப்ரதிஷ்டையைப்பண்ணி, விரைந்துசென்று கைக்கொண்டு தேரிலேயேற்றிக்கொண்டு போராநிற்கச்செய்தே. (மீட்பான் தொடர்ந்தோடிச்சென்ற) "இப்படிப(ப)லத்திலேகொண்டுபோகையாவதென்?" என்றுயுத்த

ஷண பேதத்தாலே) இத்யாதிக்கு திருப்பதி வளப்பத்தைக் கீழ்த்திருமொழியில் சொன்னபடியன்றிக்கே வேறுபடச்சொல்லுகையாலே விசேஷ்யமான திருப்பதியை யநுபவிக்கையிலொரு ஆநந்தமுண்டாமென்று கருத்து. ... *

அரு;—முதற்பாட்டு. (உருப்பிணியித்யாதி). "நங்கைதன்னைமீட்பான்" என்று அவன்மீட்கைக்குறுப்பானகுணபூர்தியென்று தோன்றுமைக்காகவிவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி). (வெருவி) என்றது-பயப்பட்டென்றபடி. ருக்மிணிப் பிராட்டியை ருக்மன் மீட்கைக்கு ப்ரஸக்தியையருளிச்செய்துகொண்டு மேலுக்கவதாரிகையிடுகிறார் (இப்படியித்யாதி), "ஓட்டி" என்றது-தோற்பித்தென்றபடி. க்ருஷ்ணன் அவனைக்கொல்லாமல் பிடித்துக்கொள்ளுவானென்

ராஜாக்கள் அசக்யமென்றுவிட, ருக்மன்தானும் மீட்பான்தொடர்ந்தோடிச் செல்வான். அவனை யோட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு தேர்த்தட்டிலேயிட்டுச் சிக்கெனப்பரிபவித்திட்ட. (உறைப்பன்மலை)நாய்ச்சியாரை விடாமல் வ்யவஸித்துக் கைக்கொண்டவன் மலை.

(பொருப்பித்யாதி)கொன்றைகள்பொருப்பிடைநின்றுபொன்முறியாழியும் காசுங்கொண்டு விருப்பொடு வழங்கா நிற்கும்.

ம்பண்ணி மீட்பதாகப்பின்பற்றியோடிவந்த. (உருப்பனையோட்டிக்கொண்டிட்டு) ருக்மனை ஓட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு தேர்த்தட்டிலேயிட்டு. அதாவது - ருக்மிணிப்பிராட்டிக்குத் தமையனாகையாலே, "இவனைக்கொல்லில் இவள் முகம் கருகும்" என்று அவனைப்பிடித்துக்கொண்டுவந்து தேர்த்தட்டிலே கட்டியிட்டுவைத்தமையைச் சொல்லுகிறது. (உறைத்திட்ட) சிக்கனப் பரிபவித்திட்ட. அதாவது - தேஜோவதமாம்படி தலையைச் சிரைக்கை முதலான பரிபவங்களைப் பண்ணுகையிறே. (உறைப்பன்மலை) ருக்மிணிப் பிராட்டியைச் சிக்கெனக் கைக்கொண்டு, மீட்கவந்த ருக்மனையும் பங்கித்துவிட்ட மிடுக்கையுடையவன் வர்த்திக்கிற மலை.

(பொருப்பிடைக் கொன்றை நின்று) கொன்றைகளானவை மலையிடத்திலே நின்று. (பொன்-முறியாழியும் காசுங்கொண்டு) பொன்னுண்டான முறிந்தமோதிரத்தையுங்காசையுங்கொண்டு. முறிந்த பொன்மோதிரமும் பொற்காசும்போலே யாய்த்து - இதினுடைய பூவிலுள்ள நரம்பும் இதழுமிருக்கும்படி. (விருப்பொடு

னென்னவருளுகிறார் (அதாவது ருக்மிணியித்யாதி). (கருகும்) என்றது - கருக்குமென்றபடி. (சொல்லுகிறது) என்றவநந்தரம், "என்கை" என்று சேஷம். (பரிபவித்து) என்று ப்ரமாணப்ரஸித்தியாலே அர்த்தஸித்தம். (தேஜோவதமாம்படி) பஹுமாநஹாநியாம்படி. "உறைப்பன்" என்றதுக்கு மிடுக்கையுடையவனென்றர்த்தமாய், அந்தமிடுக்கை இரண்டு வகையாக விவரியாநின்றுகொண்டு ஶப்தார்த்தமுமருளுகிறார் (ருக்மிணிப்பிராட்டியையித்யாதி).

பொன்விளங்குமென்றவிடத்தில் பொன்பதத்தை முறியென்றத்தோடன்வயித்து ப்ரதீகமெடுத் தருளுகிறார் (பொன்முறியித்யாதி). (முறிந்த) என்றது - ஒடிந்தவென்றபடி. "பொன்" என்றதை "காசு" என்றத்தோடநு

மூ.—கஞ்சனுங் காளியனுங் களிறுமருது மெருதும்
வஞ்சனையின் மடிய வளர்ந்தமணிவண்ணன் மலை
நஞ்சுமிழ்நாக மெழுந்தணவி நளிர்மாமதியைச்
செஞ்சுடர்நாவளைக்குந் திருமாலிருஞ்சோலையதே. (௨)

(வியன்மாலிருஞ்சோலையதே) வியன்—வேறு பாடு. இங்கு வழங்கி னாலும் கைக்கொள்வாரில்லை. கைக்கொள்ளத் தகுதியானாரை இங் கு வரவொட்டார்கள். இத்தால் தந்தாமுக்கடைத்த விடங்களிலே யில்லாவிட்டால், ஸௌமநஸ்யம் ஸ்ப்ருஹாவஹமானாலும் நிஷ்ப்ர யோஜநமென்று தோற்றுகிறது. இவ்வளவே யன்றிக்கே நின்ற விடத்துக்கு அவத்யாவஹ மென்றும் தோற்றுகிறது. இதுதா னெல்லாம் வேண்டுகிறது அங்கேதான் தோன்றநிற்கிலிறே. இது தன்னையிறே நிஷ்ப்ரயோஜநத்துக்கு நிதர்ஶநமாக வாழ்வார் திரு மகளார், பெரியாழ்வார் வயிற்றிலே பிறக்கையாலும், பிறந்தேன் காணுகையாலும் அநந்யார்ஹையானாலும்இரண்டுதலையும்உபேக்ஷிக் கும்படிநின்று தூங்காநின்றேனென்றதும். "இரண்டுதலையும்" என் றது அழகரையு மாழ்வாரையுமிறே. (க) "ஜநிஷ்யாஹஹ்ஹதாஶீ-ஜநித் வாஹமித்யாதி" (அதே) உறைப்பன்மலையதே; அதுவே. (க) "திருமலையதுவே" என்பாரைப்போலே.

வழங்கும்) இவற்றை விருப்பத்தோடே கொடாநிற்கும். பொன் மோதிரங்களையும் பொற்காசுகளையும் வாரிக்கொண்டு ஆதரத்தோ டே பிறர்க்குக் கொடுப்பாரைப்போலே யாய்த்து - இவை பூச்சொ ரியும்படி. (வியன்மாலிருஞ்சோலையதே) இப்படி யிருந்துள்ள வளப்பத்தை யுடைத்தாகையாலே விஸ்மயநீயமாய், "திருமாலி ருஞ்சோலை" என்னும் பேரை யுடைத்தாயிருக்கிற வதுவே. அதுவென்று - ப்ரஸித்தியைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. ... (க)

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (கஞ்சனித்யாதி) *சாதுசனத்தை

ஷங்கித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (முறிந்தவித்யாதி). (நரம்பு) என்றது - தாது. கீழ்வாக்ய விவரணம் (பொன்மோதிரங்களையுமித்யாதி). ... (க)

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (கஞ்சனுமித்யாதி), சகாரங்களுக்கு ஸமுச் சயமாகில் ப்ரயோஜநமில்லாமையால், ப்ராதாந்யத்திலேயாக்கி அது தானும் கொடுமையிலேயென்று திருவுள்ளம்பற்றி தத்தத்ஸ்வபாவாநுகுணமாக விசே ஷித்தர்த்தங்களருளுகிறார் (சாதுசனத்தையித்யாதி). "களிறுமருதும்" என்ற

(க) ஸ்தோ-ரு.

ஸ்வா;— இரண்டாம்பாட்டு. (கஞ்சனித்யாதி) விபரீதவர்க்கமெல்லாம் தந்தாம் வஞ்சனைகளாலே தாம்தாம் முடியும்படியாகத் திருவாய்ப்பாடியில் வளர்ந்தவன், நீலரத்நம்போன்ற திருமேனியோடே நித்யவாஸம் செய்கிற திருமலை. (நஞ்சித்யாதி) மதிதவழ் குடுமியிலே நஞ்சுகக்கிப் பசித்துக்கிடக்கிற மாசுணப் பாம்புகள் அம்மலையிலே தவழுகிற குளிர்ந்த பூர்ணசந்த்ரனை அபிபவரூபேண "ஜாத்புசித ஜீவநமன்ருேவிது" என்று அதின்மேலே மிகவும் கிளம்

நலியும் கம்ஸனும், பசுக்களும் இடையரும் தண்ணீர் குடிக்கிற பொய்கையை விஷத்தாலே தூஷித்துக் கிடந்த காளியனும், (க) "புகுவாய் நின்ற போதகம்" என்கிறபடியே - கம்ஸனுடைய க்ருஹத்துக்குப் புகுகிற வழியிலேநின்று நலியத்தேடின ஆனையும், தவழ்ந்து போகாநிற்க வழியிலே நலிவதாக நின்ற யமளார்ஜுநநும், (உ) "வம்பவிழ்கானத்து மால்விடை" என்கிறபடியே - காட்டிலே நலிவதாகவந்த அரிஷ்டனுகிற ருஷபமும். (வஞ்சனையின் முடிய வளர்ந்த) தந்தாம் வஞ்சனைகளாலே தாந்தாம் முடியும்படியாகத் திருவாய்ப்பாடியிலே வளர்ந்த. காளியனுக்கு வஞ்சநமும் மடியும் - ஆத்மாபஹாரமும், அபிமாந பங்கமுமாகக்கடவது. (மணிவண்ணன்மலை) இப்படி விரோதிகள் * தேயவளர்ந்தவன் நீலரத்நம்போன்ற வடிவோடே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற மலை.

(நஞ்சித்யாதி) * மதிதவழ்குடுமி ப்ரதேசத்திலே, நஞ்சையுமிழ்ந்து பசித்துக்கிடக்கிற மாசுணமானது, அந்தச் சிகரத்தின்மேலே தவழுகிற குளிர்ந்த பூர்ணசந்த்ரனை, தனக்குஆமிஷமாகக்கருதி கிளர்ந்துகிட்டி, சிவந்த தேஜஸ்ஸையுடைத்தான நாவாலே அவனை

விடத்தில், களிறும் என்றுச(ு)காரத்தைக்கூட்டிக்கொள்வதென்று திருவுள்ளம். காளியன் வஞ்சனை செய்யாதிருக்கவும் க்ருஷ்ணன் தான் அவனை ப்ராணனேடே விட்டிருக்கவும், இவர்வஞ்சனையில் மடியவென்னக்கூடுமோவென்னவருளுகிருர் (காளியனுக்கித்யாதி).

நஞ்சுமிழ்கையாலே (பசித்துக்கிடக்கிற) என்றது-அர்த்தஸித்தம். (மாசுணம்) பாம்பு. நாவளைக்கைக்கு ஹேதுவருளுகிருர் (தனக்கித்யாதி').(ஆமிஷம்) மாம்ஸம், "நாகம் நளிர்மாமதியை எழுந்தணவிச்செஞ்சுடர் நாவளைக்கும் திருமாலிருஞ்சோலையதே மணிவண்ணன்மலை" என்றந்வயம் கண்டுகொள்வது.

(க) தி-மொ-௬-௫-௬. (உ) தி-மொ-௧௦-எ-௧௩.

௩,—மன்னுநரகன் நன்னைச் சூழ்போகி வளைத்தெறிந்து
கன்னிமகளிர் தம்மைக் கவர்ந்தகடல் வண்ணன்மலை
புன்னைசெருந்தியொடு புனவேங்கையுங் கோங்குநின்று
பொன்னரிமாலைகள் சூழ் பொழின்மாலிருஞ்சோலையதே.

பிச் சிவந்து பெரிதான நாக்காலே வளைப்பதாகத் தேடா நின்றுள்ள திருமாலிருஞ்சோலை மணிவண்ணன்மலை.

இத்தால் பராநர்த்தவாக்மிகள் பாகவதசேஷத்வபர்யந்தமான அந்த திவ்யதேஶவாஸம் தன்னாலே அத்தைவிட்டு அந்த தேஶத்திலே வர்த்திக்கிறவர்களுடைய குளிர்ந்து தெளிந்த ஜ்ஞாநத்தைக் கண்டு இழந்தநாளைக்கநுதபித்து மிகவும் ஊர்த்த்வ கதியை ப்ராபித்து பக்திபார வஶ்யப்ரார்த்தனையாலே க்ரஹிக்கத் தேடுவர்களென்னுமர்த்த விசேஷங்கள் தோற்றுகிறது. பொய்யேயாகிலும் திவ்யதேசங்களிலே வர்தித்தால் ஒருநாளல்லா வொருநாளாகிலும் உயர்ந்தவர்களறிவைத் தாழ்ந்தவர்களாசைப்படுவர்களென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. "உகந்தருளின நிலங்களிலே பொய்யேயாகிலும் புக்குப்புறப்பட்டீர், அந்திமதஶையிலேகார்யகரமாம்" என்று பூர்வாசார்யர்களருளிச் செய்வர்களென்று ஆச்சாம்பிள்ளை யருளிச்செய்வர். அதாவது(க) "துஞ்சும்போதும்" இவ்விடத்திலே கணியனூர்சிறியாச்சான் வார்த்தையை நினைப்பது. விஷவாக்காவது-த்ரிவிதப்ராவண்ய நிபந்தநமான வார்த்தைகளிறே. ... . (௨)

ஸ்வா;— மூன்றாம்பாட்டு. (மன்னித்யாதி), விபரீதத்திலே நிலைநின்றநரகாஸுரனை வளைத்துஇளைப்பித்து·(எறிந்து)கொன்று.

அளையாநிற்கும் திருமாலிருஞ்சோலையாகிற வதுவே - மணிவண்ணன் மலை. ... . (௨)

வ்யா;—மூன்றாம்பாட்டு. (மன்னுநரகன்றன்னை) "ஆள்வலியாலும் தோள்வலியாலும் நமக்கோரலைச்சலில்லை" என்றுப்ரதிஷ்டிதனாயிருந்த நரகாஸுரனை· அதவா, விபரீதத்திலேநிலைநின்ற நரகாஸுரனை யென்னவுமாம். அதாவது - தேவர்களை யடர்த்து

அரு;—மூன்றாம்பாட்டு. (மன்னித்யாதி) மன்னுவென்றதுக்கு ப்ரதிஷ்டிதனென்றும், விபரீதாசரணத்தில் நிலைநின்றவ னென்றும் அர்த்தத்வயம் காட்டுகிறார் (ஆள்வலியாலுமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).

(௨) [illegible]

(க) தி-வாய்-௧-௧௦-௪. (௨) பாக-௧௦.

(சூழ்போகி) விசாரித்து. (கன்னிமகளிர்தம்மை) பதினாறாயிரம் கந்யகைகளையும், "அவர்களிஷ்டத்துக்கீடாக நம்மை யமைத்துப் பரிமாறக்கடவோம்" என்று விசாரித்துக் கைக்கொண்ட. "சூழ் போகி" என்று திருநாமமாகவுமாம். (கடல்வண்ணன்மலை) இவர் களை அங்கீகரித்த பின்பு தன்னிறம் பெற்றபடி.

தேவஸ்த்ரீகளைப்பிடித்து, அதிதியினுடைய குண்டலமளவாகப் பறித்துக்கொண்டுபோந்து குடியிருக்கமாட்டாமல் இந்த்ரன்வந்து ஸ்ரீமத் த்வாரகையிலே கூப்பிடும்படி பண்ணினவனிறே. (சூழ் போகிவளைத்தெறிந்து) இந்த்ரன் வந்து விண்ணப்பஞ்செய்த வநந் தரம் "இனியிவனை நிரஸிக்கக்கடவோம்" என்று நிரஸிக்கும் ப்ர காரமும் திருவுள்ளத்திலே விசாரித்து, ஸத்யபாமைப் பிராட்டி யோடே கூடப் பெரிய திருவடியை மேற்கொண்டு திருவாழிதொ டக்கமான திவ்யாயுதங்களோடே ப்ராக்ஜ்யோதிஷ புரத்திலே எழுந்தருளி, தப்பவொண்ணாதபடி அவனை வளைத்துக்கொன்று. சூழ்ச்சியாவது - விசாரம்; விளைத்தல் - போக்கறுத்தல்; எறிதல்- சேதித்தலாய், திருவாழியாலே யறுத்துப்பொகட்டமையைச் சொல்லுகிறது. (கன்னிமகளிர்தம்மைக் கவர்ந்த) அவன்றான் பா ணிக்ரஹணம் பண்ணுவதாக அங்கு மிங்கும் திரிந்து † பொறுக்கிக் கொண்டுவந்து திரட்டிவைத்த கந்நிகைகளானபதினாறாயிரத்தொரு நூறு ஸ்த்ரீகளையும் கைக்கொண்டுபோந்து, ஸ்ரீமத் த்வாரகையிலே பாணிக்ரஹணம்பண்ணித் தனக்கு தேவிமாராக்கியருளின. (கடல் வண்ணன்மலை) நரகவதம்பண்ணி இந்த்ராதிதேவர்களை ரக்ஷிக்கை யாலும், அவன்திரட்டிவைத்தகந்நிகைகளைக்கைக்கொண்டுபோந்து திருமணம்புணர்ந்துஅவர்களை உகப்பிக்கையாலுமுண்டானஹர்ஷ த்தாலே, கடல்போன்ற திருநிறத்தையுடையனா யிருந்தவன் நித்ய வாஸம் பண்ணுகிற மலை.

தாஜாதிர்ஹ்யோதோத ஜ்ஞாவிதொஹௌஜமெவஷிதழ - இந்த் ரேணஹ்ருதசத்ரேண ஹ்ருதகுண்டலபந்துநா । ஹ்ருதாமராத்ரிஸ்தாநேந ஜ்ஞாபிதோ பௌமசேஷ்டிதம்" என்றவசநத்தை உட்கொண்டு விபரீதத்தி லே நிலைநிற்கையை விவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி). கவருகையினர்த்தம் (கைக்கொண்டு) என்றது.

---

† (பா) பெருக்கி.

மூ.—மாவலிதன்னுடைய மகன் வாணன் மகளிருந்த
காவலைக்கட்டழித்த தனிக்காளைகருதும்மலை
கோவலர் கோவிந்தனைக் குறமாதர்கள் பண்குறிஞ்சிப்
பாவொலிபாடி நடம்பயில் மாலிருஞ்சோலையதே. (ச)

(புன்னையித்யாதி) ஸுவர்ணஸத்ருஶமான புஷ்பங்களை ஒழுகும்படி பொன்னரி மாலைபோலே தோற்றுவித்து நின்ற பொழிலாலே சூழப்பட்ட மாலிருஞ்சோலை - கடல்வண்ணன்மலை.

இத்தால் ஸுமநாக்கள் பலரும் சேரும் தேசமென்கிறது. (ந)

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (மாவலியித்யாதி) மஹாபலிமகனான பாணனுடையமகளான உஷையிருந்த கந்யாக்ருஹத்தில் காவலை, தன்பேரனைவ்யாஜீகரித்தழித்த. (தனிக்காளை கருதும்மலை) அத்விதீயமான காளை. அதாவது-காமனைப்பெற்ற பின்பும் பரமபதத்தில்

(புன்னையித்யாதி) பொற்கென்ற பூக்களை யுடைத்தான புன்னையும் செருந்தியும் புனத்திலுண்டான வேங்கையும் கோங்கும் ஒழுங்குபடநின்று பூக்கையாலே, திருமலையாழ்வார்க்குப் பொன்னரிமாலைகள் சுற்றினாற்போலே யிருக்கும் பொழில்களையுடைய மாலிருஞ்சோலையாகிற வதுவே - கடல்வண்ணன்மலை. ... (ந)

வ்யா;—நான்காம்பாட்டு. (மாவலியித்யாதி) மஹாபலிபுத்ரனை பாணனுடைய மகளான உஷையிருந்த. இத்தால் அவளுக்கு பிதாவாய் அபிமாநியானவனுடைய பலமும். அவன் இவளுடைய வைலக்ஷண்யத்துக்கிடாக வைத்த அரணும் தோற்றுகிறது. (காவலைக் கட்டழித்த) அவளிருந்த கந்யாக்ருஹத்தில் பிதாவானவன் செய்துவைத்த காவலை யெல்லாவற்றையும், பேரனைஅநிருத்தாழ்வானுக்காகச் சென்று, அரணழித்த; அதாவது அநிருத்தாழ்வா

"பொன்னரிமாலைகள்" என்றதுக்கு அநுகுணமாக (பொற்கின்ற பூக்களை யுடைத்தான) என்றது. (ஒழுங்குபடநின்று) பங்க்தியாகநின்று. (பொன்னரி மாலை) பொன்னாலே யுண்டானதாய், அரி - ஒளியை யுடைத்தான மாலை யென்றபடி. ... ... (ந)

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (மாவலியித்யாதி) உஷையிருந்த காவலையென்று சொல்லாமல், வாணன்மகளிருந்த வென்றும், அவனை மாவலிதன்னுடைய மகனென்றும் விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தையும், அவளிருந்த காவலென்றதாலே தோற்றுகிற வதிஶயத்தையுமருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி), திருப்பேர

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ச-ப, ௩-தி, ச-பா, மாவலி. கூஉள

படியே பஞ்சவிம்ஶதி வார்ஷிகனுயிருக்கை. (கருதும் மலை) பரம பதத்திலுங்காட்டில் மிகவுமபிமானித்து நித்யவாஸம் செய்கிறமலை.

(கோவலரித்யாதி) கோரக்ஷணம் விதேயமாம்போதும் ஜாதியிலே பிறக்கவேணுமே. (குறவித்யாதி) இனக்குறவர் வாழிபாடா நின்றால்-இனமான குறமாதர்களும் அது தன்னையே பாடுமத்தனையிறே. பல்லாண்டொலியிறே அத்திருமலை தன்னிலுள்ளது. [குழுஞ்சிப்பண்பாவொலிபாடி நடம்பயிலாநிற்கும்மாலிருஞ்சோலையதே]. "நந்தன் மதலையைக்காகுத்தனை நவின்று" என்னுமாபோலே. (ச)

னைச் சிறைவைத்த நிமித்தமாகவிறே வாணபுரத்துஎழுந்தருளி வாணனைஜயித்தது. அவனைஜயித்தபின்பிறே உஷை அநிருத்தனுக்கு சேஷமாய்த்து. அத்தைப்பற்ற "காவலைக்கட்டழித்த" என்கிறது. (தனிக்காளை கருதும்மலை) (ரு) "காமனைப்பயந்தகாளை" என்னுமாபோலே காமனைப்பெற்ற பின்பு அத்விதீயமான யௌவனத்தையுடையனுயிருந்தவன் பரமபதத்திலுங் காட்டில் இதுவே நமக்கு வாஸஸ்தானமென்றுகருதி நித்யவாஸம்பண்ணுகிறமலை.

(கோவலர்கோவிந்தனை) கோரக்ஷணம் பண்ணுகிற ஜாதியிலே பிறந்து அவர்களிலே ஒருவனாய், கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணினவனை. (குறமாதர்கள்) குறப்பெண்களானவர்கள். (பண்குறிஞ்சிப்பாவொலிபாடி நடம்பயில்மாலிருஞ்சோலையதே)குறிஞ்சிப்பண்ணோடே கூடினபாட்டுக்களாலே ஒலிபெறப்பாடி, அப்பாட்டுக்கநுரூபமான ந்ருத்தத்தைப் பண்ணாநின்றுள்ளமாலிருஞ்சோலையாகிறவதுவே - தனிக்காளை கருதும்மலை. ... ... (ச)

ஞானவநிருத்தாழ்வானுக்கு உஷையை சேஷமாக்கின பின்பு தனிக்காளையென்னக்கூடுமோவென்ன, ஸம்வாதபூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (காமனையித்யாதி). (என்னுமாபோலே) என்றது-என்கிறபடியே யென்றபடி. (காமனைப்பெற்றபின்பும்) என்றது - அநிருத்தபிதாவான ப்ரத்யும்னனைப்பெற்ற பின்பெல்லா மென்றபடி.

(கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணினவனை) என்றது-கோக்களாலே கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவனென்றபடி. பாவென்றதினர்த்தம் (பாட்டுக்கள்) என்றது. ... ... (ச)

(ரு) தி-வாய்-சரு-உ-அ.

மூ.—பலபலநாழஞ்சொல்லிப் பழித்த சிசுபாலன்றன்னை
அலைவலைமைதவிர்த்த வழகனலங்காரன்மலை
குலமலைகோலமலை குளிர்மாமலை கொற்றமலை
நிலமலை நீண்டமலை திருமாலிருஞ்சோலையதே. (ரு)

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (பலவித்யாதி) க்ஷீராப்தியில் நினைத்த வாஸநை. ஹிரண்யராவண ஜந்மங்களில் நினைத்தவை கூசாமல் சொன்ன பாபாசாரவாஸநைகள்; இவன்றான் அவற்றோடே யாக்கிக்கொள்ளுமளவன்றிக்கே, அவ்வாஸநை தானும்இவன் இஜ் ஜந்மத்திலார்ஜித்த பாபவிசேஷங்களோடே, அவைதான் அல்பமென்னும்படி, இவை வந்து கூடினபடி. இவையெல்லாத்தையும் நினைத்திறே, "பலபல நாழம் சொல்லிப்பழித்த" என்றது. நாழ்-குற்றம். பழித்தல்-ஸ்துதி நிந்தையாணுப் போலுமன்று, நிந்தாஸ்துதியுமன்று; நிந்தையே. (சிசுபாலன் தன்னை) அஸுரஜந்மத்திலே பிறந்து செய்த பாபங்களைப் போலன்றே ராஜஜந்மத்திலே பிறந்து த்ரிவிதகரணங்களாலும் செய்த பாபவிசேஷங்கள்.

வ்யா. ஐந்தாம்பாட்டு. (பலபலவித்யாதி) பலபலகுற்றங்களைச் சொல்லி நிந்தித்த சிசுபாலன்றன்னை. இவன் சொல்லும் தோஷங்கள் அநுகூலர்வாக்கால் சொல்லத்தக்கதல்லாமையாலே "நாழ்" என்கிறது. (நாழ்) குற்றம். "அது தனக்கு ஒரு ஸங்க்யையில்லாமையாலே "பலபல" என்கிறது. அது தன்னை நெஞ்சால் நினைத்திருக்குமளவன்றிக்கே, பிறரறியும்படி வாய்விட்டுச் சொல்லுவதே" என்று "சொல்லி"என்கிறது.

அரு,—அஞ்சாம்பாட்டு. (பலபலவித்யாதி) ஶிசுபாலன் க்ருஷ்ண தோஷங்களைத் தனித்தனியே சொல்லியிருக்க, இவர் நாழென்று ஸாமாந்ய ஶப்தத்தாலே சொல்லுவானென் னென்னவருளுகிறார் (இவனித்யாதி). நூறென்று ஸங்க்க்யாதமான வசுவுகளை க்ருஷ்ணனெண்ணிக்கொண்டானென்றிருக்க "பலபல" என்னக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (அது தனக்கித்யாதி). இத்தால் அவன்ஸதஸ்ஸில் சொன்னது நூறானாலும்ஜந்மாவதிசொன்னல் அவற்றுக்கு ஸங்க்க்யையில்லை யென்று திருவுள்ளம். நினைத்தென்னுதே சொல்லி யென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிற (அது தன்னையித்யாதி).

(அலேவலேமைதவிர்த்த) நாட்டை நலிகிறவலேவலேத்தனதனை விக்ரஹஸௌந்தர்யத்தைக்காட்டித் தவிர்த்தாளித்தனை. அல்லது

(க) "கேட்பார்செவிசுடு கீழ்மை வசவுகளே வையும்" என்றிறே - ஆழ்வார். அதாவது - பகவந்நிந்தைக்கு ஜீவநம்வைத்துக் கேட்குமவர்களுடைய செவிக்கும் சுடும்படியான தண்ணிய வசவுகளைச் சொல்லிவைகை."சேட்பால் பழம்பகைவன்" என்று இதுக்கடியும் அருளிச்செய்தாரிறே அவர்தாமே;, அதாவது - ஹிரண்ய ராவணஜந்மங்களே தொடங்கி மிகவும் ஸ்வபாவமாய்க்கொண்டு வருகிற பழையதான பகையை யுடையவனென்றபடி. இவன் ஒரோஜந்மங்களிலே பண்ணின ப்ராதிகூல்யத்துக்கு ஓரளவில்லையிறே. அவ்வவஜந்மங்களிலுண்டான காலத்தின் மிகுதியையும், பண்ணின ப்ராதிகூல்யத்தினுடைய மிகுதியையும், இவை யெல்லாவற்றையும் நினைக்கிறது - பகையினுடைய பழைமையாலே. அர்த்தயாஸனையாய்த்து - இந்த ஜந்மத்தில் இவன் இப்படி நிந்தைபண்ணித் திரிகைக்கு ஹேது. இப்படி இவன் செய்து திரிந்த கொடுமையை நினைத்திறே "சிசுபாலனை" என்னுதே, "தன்னை" என்று இவர் ஊன்றி யருளிச்செய்தது.

(அலேவலேமை,தவிர்த்தவழகன்) சரமதசையிலே தன்னழகைக் காட்டித் தன்னளவில் த்வேஷத்தைத மாற்றுகையாலே, "தான்" என்றால் நிந்தித்துக்கொண்டு திரியும் அலேவலேத்தனத்தைப்போக்கி

"பிறரறியும்படிசொல்லுவதே"என்று இவரநுதபித்தமைக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறுர் (கேட்பாரித்யாதி). அநுகூலர் பகவந்நிந்தையைக் கேளார்களாகையாலே அவர்களைக் கேட்பாரென்னக்கூடாது; ப்ரதிகூலராகில்அவர்களுக்குச் செவிசுடக்கூடுமோவென்ன (அதாவதித்யாதி). (நிந்தைக்கு) என்றது-நிந்தை பண்ணுகைக் கென்றபடி. (ஜீவநம் வைத்து) என்றது - ஜீவநம் கொடுத்தென்றபடி. பலபலநாழம்சொல்லிப்பழிக்கைக்கு ஹேதுவேதென்னுமாகாங்க்ஷையிலே "தன்னை" என்றது - இதுக்கு ஹேதுவை ஸூசிப்பிக்கிறதென்றருளிச்செய்யக்கோலி, நம்மாழ்வாரும் ஹேதுவையருளிச்செய்தாரென்கிறுர் (சேட்பாலித்யாதி). இதிலடியேதுசொல்லப்பட்டதென்னுமாகாங்க்ஷையிலே, எடுத்த பாசுரத்தை விவரித்துக் கொண்டு உபபாதிக்கிறுர் (அதாவது ஹிரண்யேத்யாதி). "சேழ்" என்றதினர்த்தம் (மிகவும்) என்றது. மிகுதியை உபபாதிக்கிறுர் (இவனேரோவித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).

(க) தி-வாய்-எ-ரு-ரு.

ஸாயுஜ்யம் கொடுத்தானென்னும்போது – ஸங்கல்ப நிபந்தநநித்ய நைமித்திகவைகல்யப்ராயஶ்சித்தாதிகளும், புரஶ்சரணாதிகளும் காம்யதர்மமான கர்மஜ்ஞாநபக்திகளும், த்யாக விஶிஷ்டஸ்வீகாரமான ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி ப்ராதாந்யங்களும், மற்றும் ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிற ஸாதநஸாத்யங்களும், ஶிஷ்யாசார்யக்ரமங்களும் குலையவேண்டிவரும். இப்படி துராசாரபரனானவிவனுக்குங் கூடக்கொடுத்தவன் ஸமாசார பரர்க்குக்கொடுக்கச் சொல்லவேணுமோவென்னில்; அப்போது ஸமாசாரந்தானுண்டாகாது. இவன் தனக்கு ஸாயுஜ்யப்ரார்த்தனையுமில்லை.

ஆனால் "தாட்பாலடைந்தான்" என்கிறபடியென்னென்னில்; இத்தன்மையறிவாரை யறிந்தவர்கள் பக்கலிலே இந்த ரஹஸ்யம் கேட்பார்கள், (க) "கேசவன் கீர்த்தியல்லால்மற்றும்கேட்பரோ"என்றபோதே இப்பேணுதல்தெரியும்றே. (உ)"வரகிமவரமான... - வதகிமபதமாகஸ்தஸ்ய தேஸ்திக்ஷமாயா:" என்று தாட்பாலடைந்த தன்மையறிந்தவர் தாமேயிறே இத்தை நிஷேதித்தார். ஆனால் இங்ஙன்பேண வேண்டுவானென்னென்னில்; ப்ரதிகூலாநுகூலங்கள் தத்ஸாதநங்கள் பலஸாதநமன்றென்று தோற்றுகைக்காகவிறே. இவன் பெற்றானென்றதும் த்ரிவிதகரண ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தியால் வந்த ஸுகதுஃக்கங்கள் அநவரதகால ரஹிதமாகக் கொடுக்கை அவனுக்கு நினைவாகையாலே குறையில்லை. இத்தைப்பற்றவிறே "அல்லலைமை தவிர்த்த" என்றருளிச் செய்ததும். இது நினைவாகில் அழகைக் காட்டுவானென்னென்னில், வாராமல் போகிறவனை புஜிப்பித்து விடவேணுமேயென்று. இவ்விடத்தே ஆண்டாளருளிச்செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது, ஒருவனைக்குறித்து நிரந்வயவிநாஶம் பரவேத்யமாகச் சொல்லுகையரிது போலேகாணும். (அலங்காரன்மலை) *முடிச்சோதிப்படியே.

ரக்ஷித்தவன். (அலங்காரன்மலை) இப்படியிருந்துள்ள அழகுக்குமேலே*முடிச்சோதியில்படியேஉண்டானஅலங்காரத்தையுமுடையவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற திருமலை.

அழகனென்றும், அலங்காரனென்றும் சொன்னத்தால் தோன்றுகிற பௌநருக்த்யத்தை அவயவ ஸௌந்தர்யபரமாகவும், ஒப்பனை யழகென்றும் பரிஹரிக்கிறார் (இப்படியித்யாதி).

(க) தி-வாய்-எ-ரு-௩. (உ) ஸ்தோ-ர-௪௩.

(குலமலை) தொண்டக்குலத்துக்குத் தலை நின்றமலை, (கோல மலை) தொண்டக்குலத்திலுள்ளார்க்கு தர்ஶநீயமான மலை. (குளிர் மாமலை) அவனுக்கும் அவனுடையார்க்கும் (க) "சென்றால் குடையாம்" என்கிறபடியே ஶ்ரமஹரபோக்யதையை மிகவும் விளைக்கிற மலை. (கொற்றமலை) அந்த போக்யதையாலே ஸம்ஸாரத்திலெப்பேர்ப்பட்ட ருசிகளாலும் வருகிற அபிமாந போக்யதைகளை ஜயிக்கலானமலை. (நிலமலை) மணிப்பாறையாயிருக்குமளவன்றிக்கே ஸூரிகளுக்கும் முமுக்ஷுக்களுக்கும் புஷ்பபலத்ருமாதிகளாய் முளைக்கவும், முளைக்க வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கவும் யோக்யமானமலை. (நீண்டமலை) பரமபதத்துக்கும் ஸம்ஸாரத்துக்குமிடை வெளியற்று ஒரு கோவையாம்படியான மலை. இப்படியிருக்கிற திருமாலிருஞ்சோலைமலை.

(அலங்காரன் மலை) "இம்மலையுண்டாயிருக்க, இவ்வழகுண்டாயிருக்க விகாஸத்துக்கு, இவ்வாத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநோதய ஸங்

(குலமலை) *தொண்டக்குலத்துக்குத் தலையானமலை. (கோல மலை) அழகர்க்கும் ஆஶ்ரிதர்க்கும் அநவரதாநுபாவ்யமான அழகையுடையமலை. (குளிர்மாமலை) ரக்ஷகனானவனுக்கு ரக்ஷ்யவர்க்கம் பெருமையால்வரும் தாபத்தையும், ரக்ஷ்யபூதரான இவர்களுக்கு ரக்ஷகனைப் பெருமையால்வரும் தாபத்தையும் ஆற்றும்படியான குளிர்த்திமிக்கிருக்கிறமலை. (கொற்றமலை) தன்னபிமாநத்திலே ஒதுங்கினாரை ஸம்ஸாரம் மேலிடாதபடி நோக்கும் வெற்றியையுடைத்தான மலை. (நிலமலை) மணிப்பாறையாயிருக்குமளவன்றிக்கே, ஸூரிகளுக்கும் முமுக்ஷுக்களுக்கும் புஷ்பபல த்ருமாதிகளாய் முளைக்கவும், "முளைக்கவேணும்" என்று ப்ரார்த்திக்கைக்கும் யோக்யமான மலை. (நீண்டமலை) பரமபதத்துக்கும் ஸம்ஸாரத்துக்கும் இடைவெளியற்று ஒருகோவையாம்படியான ஒக்கத்தை யுடையமலை. இப்படியிருக்கிற திருமாலிருஞ்சோலையாகிற வதுவே - அலங்காரன் மலை. .... (ரு)

(தொண்டக்குலத்துக்கெல்லாம்தலையான) என்றது - ஶேஷவர்கத்துக்கெல்லாம் ஶ்ரேஷ்ட்டமானவென்றபடி. கேவலம் கல்லாயிராதே மண்பாடுமுண்டாயிருக்குமென்கிறார் (மணிப்பாறையித்யாதி). (மணிப்பாறை) - ரந்த்ரமில்லாதபாறை. ... ... (ரு)

(க) க-திருவ-ருக.

ஸ்வா;—

கோச மாத்ரமேயன்றிக்கே லீலாரஸ ஹேதுவான அநுகூல வ்யாபாரம் போலே ப்ரதிகூல வ்யாபாரங்களும், அஶக்தரானல் தத்விஷய ஸௌந்தர்யமும், ததீயபாரதந்த்ர்யமும், கழற்றிக் கோக்கவொண்ணுதாப்போலே மங்களாசாஸந மென்கிற வர்த்த விஶேஷத்தையும் ஆசார்யமுகத்தாலே யறியலாயிருக்க, நிரந்வய விநாஶத்திலே அந்வயிப்பதே'' என்று வெறுக்கவுமாமிறே. வெறுக்கிறதென்? திருவடிகளிலே கூட்டிப்பழைய க்ஷீராப்தியிலே விட்டானென்னிலோவென்னில்; அங்குப்புகுந்தானென்றொரு ப்ரமாணமுண்டாக நம்மாசார்யர்களருளிச்செய்யவும் கேட்டிலோம்; அங்கு ஸாயுஜ்யமும் கூடாது; (க) *எஞ்சாப்பிறவியிடர்கடிவான் தொடரநின்ற துஞ்சாமுனிவரிறே.

இவன்தான் முன்பு அங்கு இசைந்து போந்தஶாத்ரவதர்மம் இங்கு நடத்தமாட்டாதாப்போலே அங்குள்ளாரோடும் பழம்பகைநெஞ்சு பொருந்திநடத்தமாட்டாமையாலே அங்கும்கூடாது. அவர்களும் இவன்தான் முன்பு பொருந்தி வர்த்தித்தானொருவனல்லாமை யறிந்திருக்கையாலே, அவர்களையும்இவனோடு கூட்டுகையுமரிதாயிருக்கும், தேஶவிசேஷத்திலே கொண்டுபோனுனென்றும் கேட்டிலோம்."அன்றுசராசரங்களை வைகுந்தத்தேற்றினன்'' என்றொன்றுண்டே; அந்நேரிலே க்ருபையாலே செய்தானென்னில்; அவை ராமகுணைக தாரகங்களாயிருக்கையாலே க்ருபையாலே செய்யவும் கூடும். வைகுந்தநாமஸ்த்தாநவிஶேஷம் இக்கரையிலே உண்டென்னவுமாம்.

க்ருபை தனக்கு விஷயமாம்போதும் அவை தன்னைப்போலே ராமவிரஹவாட்டமுண்டாக வேணும். அவை தானுண்டானாலும் *ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷமென்கிறநேரும்,அபிமாநமும், மோக்ஷப்ரார்த்தநாருசியும் வேணும்;அதுதன்னையும் அவற்றுக்குத்தத்காலத்திலேயுண்டாக்கிச்செய்தாலோவென்னில்; அப்போது அவைஆஶ்ரயத்தோடு சேராது. சேருங்காலத்து அநுக்ரஹத்தாலேவந்த வாகந்துகப்ரோகாதிகளும், பரஸ்பரவிரோதம்தோற்றும்,ஶாஸ்த்ரங்களுமுண்டாகில் அவையுமொருங்கவிட்டுக் கொடுக்க வல்ல ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களையுடைய வாசார்யாபிமாநமும் சேதந ருசியும் வே

(க) திருவி-கூஅ.

ஸ்வா ;—

ணும். அதுவென்? பகவதபிமாநமும் சேதநருசியுமானாலோ வென்னில், அப்போதும் இவ்வடைவுண்டாக்கினாலல்லது ஆத்மகுணம் ஒருவராலும் பிறப்பிக்கப்போகாது.

ஸ்வதந்த்ரனுக்கரியதுண்டோ வென்னில், ஸ்வாதந்த்ர்யம் இரண்டாஸ்ரயத்தில் கிடவாது; பரதந்த்ரனுக்கி இவ்வடைவிலே கொண்டுபோக வேணும். ஸ்வாதந்த்ர்யம் தான் தோற்றித்துச் செய்கையல்ல. காரியப்பாடானவை செய்யும்போது பிறரைக்கேழ்வி கேளாமல் செய்யுமளவேயிறே உள்ளது. காரியப்பாடாக ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே த்வீபாந்தரவாஸிஸிசுக்களை அங்குநின்றும் கொடுபோந்து த்வீபாந்தரந்யாயம் பயிற்றுவிக்கிற வோபாதி, கொண்டுபோய் நித்யவிபூதிந்யாயத்தைப் பயிற்றுவிக்கிலோ வென்னில்? அங்குக்கொண்டுபோன வைதிகபுத்ரர்களுக்கு தேஹபரிணாமமும் ஜ்ஞாநவிகாஸமுமற்று பூர்வ பரிமாணத்தோடே மீளுகையால் அதுவும் கூடாது. ப்ராக்ருதாப்ராக்ருதங்கள் சேராதாப்போலே ப்ராக்ருத ஜ்ஞாநவாஸநை அப்ராக்ருதத்தில் சேராது. அர்சிராதி மார்க ஸம்பாவனையும் கூடாது. ஆழ்வார் விசேஷித்தருளிச்செய்த *சூழ்விசும்பணி முகிலில் மார்கஸம்பாவநாநாதரத்வமும் கூடாது; அங்குள்ளார் எதிரேவந்து ஸம்பாவித்துக் கொடுபோக, அடியரோடிருக்கையும் சூழ்ந்திருந்தேத்துகையும் கூடாது.

அவன் தானும்இவனைத்தாட்பாலடைவித்த விக்ரஹத்தைஅங்குக்கொண்டுபோய்த்திலனிறே. அகடிதமானவடதளஸாயித்வமும், (க)"கூணோரணீயாநு-அணோரணீயாந்" (உ)"கரந்தெங்கும்பரந்துளன்" என்கிற வ்யாப்தி ஸௌகர்யமும், ஸங்கல்பஸஹஸ்ரைகதேசமான ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாராதிகளும், அவன் தன்னுடைய ஸ்வஸங்கல்ப பாரதந்த்ர்யாதிகளுமெல்லாம் ஓரொரு ந்யாயங்களாலே க(ட)டிதமாக்கினாலும், ஆத்மகுணங்கள் விளைப்பிக்கை அவனாலுமரிதாயிறே யிருப்பது. இங்குள்ளாரையும் அங்குள்ளாரையும்(௩)"ஹராஜயநு-ப்ராமயந்"(௪)"வானிலும் பெரியனவல்லன்" என்னுமவையும் ப்ராக்ருதாப்ராக்ருதவிஷய நிபந்தநமாக்கிப்ரமிப்பிக்கவும்,மயக்குவிக்கவும் வல்லயோக்யதாஸக்திமாத்ரமல்லது,நிலை நிற்க ப்ரமிப்பிக்கையும் மயக்குவிக்கையுமரிது. எளிதானாலும் ஸ்வ

(க) தை-நா. (உ) தி-வாய்-க-க-௧௦. (௩) கீ-௧அ-௬௧. (௪) தி-வாய்-க-௩-௧௦.

மூ.—பாண்டவர்தம்முடைய பாஞ்சாலிமறுக்கமெல்லாம்
ஆண்டங்குநூற்றுவர்தம் பெண்டிர்மேல் வைத்தவப்பன்மலை
பாண்டகுவண்டினங்கள் பண்கள்பாடி மதுப்பருகத்
தோண்டலுடையமலை தொல்லைமாலிருஞ்சோலையதே. (௬)

ரூ.விரோதியும் ப்ராப்யவிரோதியுமாய், நிஷ்ப்ரயோஜநத்தோடே தலைக்கட்டும். ஸ்வதந்த்ரரென்று, தந்தாமவயவங்களைத் தாந்தாமே ஜ்ஞப்திஶக்திகளாலே ஹிம்ஸித்துக்கொள்வாருமுண்டோ?

ஆகையால் ஶ்ரிய:பதியாய், ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வஶக்தியாய் ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், ஹேய குணரஹிதனாய், ஸர்வப்ரகார நிரபேக்ஷனாய், ததீயஸாபேக்ஷனாயி ருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யமும் நிருபா திக க்ருபையும் முதலான குணங்களெல்லாம் சேதநருடைய ஸா பராத ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் ஔபாதிக ப்ராவண்யத்தையும் மாற்றி அத்யந்த பாரதந்த்ர்யத்தையும் நிருபாதிக சேஷத்வத்தை யும் விளைப்பித்து மங்களாசாஸநத்திலே மூட்டுகைக்காக விரோதி நிரஸநம் செய்யவேண்டுகையாலே அயோக்யரை நிரஸித்தமாத்ரமே யன்றிக்கே ஸங்கோசரூபமான தேஹ விமோசந மோக்ஷ ஸித்தி யாய் மீளாதபடியான ப்ரதேசத்திலே இட்டுவைத்த ப்ரகாரத்தை யிறே அலைவலைமைதவிர்த்த வென்றருளிச்செய்தது. .... (௫)

ஸ்வா;—ஆறும்பாட்டு. (பாண்டவரித்யாதி) இவர்களைப் பாண்டவர்களென்கையாலே, அவளையும்பாஞ்சாலியென்று ஆபி ஜாத்யம் சொல்லுகிறது. "தம்முடைய" என்கையாலே-இவர்களு

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (பாண்டவரித்யாதி) பாண்டு புத்ரர் களுடைய மஹிஷியாய், பாஞ்சாலராஜபுத்ரியாயிருக்கிறவளுடைய மறுகுதலெல்லாவற்றையும். இத்தால் - இவள் புகுந்தவிடத்தின் பெருமையும் பிறந்தவிடத்தின் பெருமையும் பார்த்தால், இம்மறுக் கம் வருகைக்கு யோக்யதை யில்லாதவளென்கை. "பாண்டவரு டைய" என்னாதே, "தம்முடைய" என்றது-ஒரொருத்தரே தன்னை

அரு,—ஆறும்பாட்டு. (பாண்டவரித்யாதி) மறுகுதல் - ஸந்தாபம். க்ருஷ்ணையென்று அவள்பேரைச்சொல்லாமல், இப்படிவிசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). (பொறையாலே)

டைய அபிமாநத்திலே அவளொதுங்கி "[grantha] - புருஷாணுமபாவேந ஸர்வா நார்யஃபதிவ்ரதா:" என்கிற பட்டாங்கில் பாரதந்த்ர்யமும் ஸஹ தர்மசாரித்வமும் தோற்றுகிறது. (மறுக்கமெல்லாம) துர்யோத நாதிகள் ஸபாமத்யத்திலே கொடுபோய் துஶ்ஶாஸநன் பரிபவிக்க, அத்தாலே ஈடுபட்டு க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகஶூந்யையாய், நெஞ்சுமறுகி அந்தஸபையிலிருந்தவர்களெல்லாரையும் தனித்தனி முறைமை சொல்லிஶரணம்புக்க வளவிலும் "இவன் சோற்றையுண்டோமே" என்று வயிற்றைப்பார்ப்பார், துர்யோதநனுடையமாத்ஸர்யத்தைப் பார்ப்பார், தர்மபுத்ரருடைய தர்மாபாஸப்ரதிஜ்ஞையைப் பார்ப்பார், மற்றும் தந்தாம் கார்யம்போலே தோற்றுகிற அஜ்ஞாநப்ரகாஶத்தை ஜ்ஞாநமாக நினைத்து நிலம் பார்ப்பாராய், இவளை அபிஜாதையானுளொரு ஸ்த்ரீயென்றும், பதிவ்ரதை யென்றும், ஸஹதர்மசாரி யென்றும் பாராமல் துஶ்ஶாஸநன் நலிகிறதைப்பார்த்திருக்க, இவளும் தன்னுடைய அகதித்வத்தை யநுஸந்தித்து, (க) [[grantha] - சங்க்கசக்ரகதாபாணே]நீயுமென்னைப்போலேயோ? [[grantha] - த்வாரகாநிலய]பெண்

ரக்ஷிக்கைக்கீடான ஶக்திமான்களானவர்களை பர்த்தாக்களாக வுடையவளென்று தோற்றுகைக்காக. ஆனால்' இவர்கள்தான் இப்படி இவளை ரக்ஷியாமல் மறுகவிட்டிருப்பானென்னென்னில், (உ) "பொய்ச்சூதில்தோற்ற பொறையுடைமன்னர்" என்கிறபடியே க்ருத்ரிம த்யூதத்திலே இவளையும் தோற்றவர்களாகையாலே தர்மபீருக்களாய்ச் செய்யலாவதற்று, தங்கள் பொறையாலேநிலத்தைக்கீறி யிருந்தார்களித்தனையிறே. ஸந்நிஹிதரான பர்த்தாக்கள் இப்படி கைவாங்கியிருக்கையாலும், பிதாவானவன் அஸந்நிஹிதனாகையாலும், தான் அபலையாகையாலும், ப்ரபலரானவர்கள் நலிகையாலும் வந்த மறுக்கமிறேயிது.

க்ஷமையாலே,(நிலத்தைகீறியிருந்தார்கள்)-என்றநுக்லேஶித்துக் கொண்டிருந்தார்களென்றபடி.ஆனைக்குவந்தவாதமென்னுமாபோலே,இப்படிப்பட்ட "பாஞ்சாலி மறுக்கமெல்லாம்" என்றதால்தோன்றுகிறஸந்தாபாதிக்யத்தை ஹேதுக்களாலே விவரிக்கிறார் (ஸந்நிஹிதரித்யாதி).

(க) பார-ஸ-சுரு-சக.　　　(உ) உ-க-௬.

பிறந்தார் வருத்தமறிந்து ரக்ஷித்த ப்ரகாரங்களு மிவையோ? [[illegible] - அச்யுத] ஆஸ்ரிதர் தாங்கள் [illegible] கைவிடானென்கிறது, வடயக்ஷ ப்ரஸித்தியோ? [[illegible] - கோவிந்த] ஸர்வஜ்ஞராய்ஸர்வஶக்தராயிருந்தவர்களேயோரக்ஷித்தது, [[illegible] - புண்டரீகாக்ஷ] அகவாயில் க்ருபை காணலாம்படியாயன்

"மறுக்கமெல்லாம்" என்றது-(௧) "அந்தகன்சிறுவனரசர் தம் அரசர்க்கிளையவனணி யிழையைச்சென்று எந்தமக்குரிமைசெய்யெண" என்கிறபடியே குருடன் பெற்றபிள்ளையாகையாலேஅறிவுகேடு வழிவழியாய், பிதாவானவன் கண்ணஞ்சவளர்க்க வளருகை யன்றிக்கே, தான்கண்டபடி மூலையடியே திரிந்தவனாய், அதுக்கு மேலே, ராஜராஜனான துர்யோதனனுக்குப் பின்பிறந்தவனாய், அவன் கொண்டாடி வளர்த்த செருக்காலே தீம்பிலே தகணேறின துஸ்ஶாஸநனாகிறமூர்கப்பையல், மஹோத்ஸவமாகையாலே ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதையாய் ஆர்த்தவ தோஷயுக்தையாயிருக்கிறவள் பக்கலிலே கிட்டி, "சூதிலே உன்னையும் தோற்றார்கள், நீ போந்து எங்களுக்கு இழிதொழில் செய்" என்று சொல்ல; அவள் (௨) "[illegible] - ரஜஸ்வலைக வஸ்த்ராஹம் நதுமாம்நேதுமர்ஹஸி । குரூணாஞ்சபுரஸ்ஸ்தாதும் ஸபாயாம் நாஹமுத்ஸஹே." என்றவளவிலும், விடாதேமயிரைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டுபோந்து மஹாஸபையிலே நிறுத்தி, பரிபவோக்திகளைப்பேசி வஸ்த்ரத்தைஅபஹரித்துச்செய்கிறபோது அவள் பட்டமறுக்கங்கள் அநேகமாகையாலே,—

(மறுக்கமெல்லாம்) என்றதுக்கு (மறுக்கங்கள் அநேகமாகையாலே) என்றத்தோடந்வயம். எடுத்த பாசுரத்துக்கர்த்தம் (குருடனித்யாதி). அதில் த்ருதராஷ்ட்ரனென்னுதே அந்தகனென்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (குருடன்பெற்றவித்யாதி). (வழிவழியாய்) என்றவநந்தரம் "வந்திருக்குமவனாய்" என்றுகூட்டுவது. பிள்ளையென்னுதே "சிறுவன்" என்றதுக்குவிவேகஶூந்யனென்றுதிருவுள்ளம்பற்றி அத்தை ஹேதுபூர்வகம் விவரிக்கிறார் (பிதாவானவனித்யாதி). (கண்ணஞ்ச) என்றதுகண்ணாலே யஞ்சும்படி யென்றபடி. இத்தால் சிக்ஷிக்கையாலன்றிக்கேயென்றபடி. அணி-அலங்காரமாய், இழை - ஆபரணமாய், அத்தையுடையவளென்று ஶப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (மஹோத்ஸவேத்யாதி).

(௧) தி-மொ-௨-௩-௬. (௨) பார-ஸ.

ன்றே திருக்கண்களில் விகாஸமிருப்பது. உனக்கு மேதேனும் ஸ்வப்நம் முதலான ஸங்கோசங்களுமுண்டோ வென்றுப் போலே சொல்லி, ரக்ஷாபேக்ஷை பண்ணினவளவிலும்,

(க) "ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவ" என்றுப் போலே சில கண்ணழிவுகளோடே ஸ்ரீ கஜேந்த்ரனுடைய ரக்ஷாபேக்ஷையை நினைத்து வந்தாப்போலே வந்து முகங்காட்ட ஒருவழியும் காணமல், அவன் பட்டமறுக்கமறியாதே" அவனும் இவர்களைப்போலே கைவிட்டானுகாதே" என்று இவள் நினைத்துத் தான் முன்பு கேட்டுவைத்த சுருசுருப்பையும் காற்சடை கொண்டு லஜ்ஜாநிபந்தநமான ஶக்தியால் வந்த வஶக்தியையும் அந்த லஜ்ஜையையு மிடுக்கலோடே கைவிட்டவளவில், எல்லாவவஸ்த்தையிலும் த்யாகவிஶிஷ்டம் ஸ்வீகாரமாகையாலே, கழித்து உடுத்தமை தோன்றுமல் உடுத்துக்கழித்தாப்போலே நிற்கும்படி திருநாமப்ரபாவமுதவும்படியான ஸங்கல்ப மாத்ரத்தாலே வஸ்த்ரம் மாளாமல் மறுக்கமெல்லாம் மாண்டு மாண்டு இவளை மயிர் முடிப்பித்து, வதார்ஹரையும் கரிக்கட்டையையும் மன்னரும் பிள்ளையுமாக்குமளவாகநினைத்திறே "எல்லா மாண்டு" என்கிறது. இவ்வளவிலும் பர்யவஸியாமல் நூற்றுவர்தம் பெண்டிர் மேலே இம்மறுக்கமெல்லாம்வாங்கி வைத்தாலிறே இவள் மறுக்கம் மாண்டதென்னலாவது.

அன்றியே இவள் மறுக்கமெல்லாம் தானேறிட்டுக்கொண்டு "ருணம் ப்ரவ்ருத்தம்" என்று தான் மறுகுகையாலே, வ்யாதியுடையவனை வ்யாதியாளன் என்னுமாபோலன்றிக்கே, தானே பூண்டு கொள்கையாலே ஆண்டென்கிறது. அந்தவாட்சி முடிவது அவர்கள்மேலே வைத்தாலிறே யென்னவுமாம். அன்றியே "மாண்டங்கு" என்றது-மாண்தங்குஎன்றுபதமாய், மாட்சிமை தருகிற ஸ்த்ரீகள் மேலென்னுதல்; "ஆண்தங்கு" என்று பதமாய், ஆண்மையமர்ந்த நூற்றுவரென்னவுமாம். யுத்தோந்முகராய்ப்படுகையாலே ஆண்மையமருகையும் குறையில்லையே; "அங்கங்குவைத்

(ஆண்டு) அவை யெல்லாவற்றையும் ஒன்றொழியாமல் திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருந்து. (அங்கு நூற்றுவர் தம் பெண்டிர்மேல்வைத்த) அவள் பரிபவப்பட்ட வத்தசையிலே அவளைப்

(க) பார-உத்யோ-டுஅ-உஉ.

த்'' என்னவுமாம். (அப்பன்மலை) ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே அந்யோந்ய தர்ஶநமின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தேயிறே இதெல்லாம் செய்தது. இதெல்லாம் திருநாமந்தானேயிறே செய்தது; இவ்வுபகாரமெல்லாம் தோன்ற அப்பனென்கிறார். திருநாம ப்ரபாவந்தான் அவனையும் ஸ்வஸங்கல்பபரதந்த்ரனாக்கும் போலேகாணும்; தாத்பர்யஸாரத்யங்கள் பண்ணிற்றும் இவள் சொன்ன திருநாமத்துக்காக வென்னுதல். திருநாமம் சொன்ன விவள் தனக்காகவென்னுதல்.

(பாணித்யாதி) பண்ணை "பாண்'' என்று, பண்ணிலே பாடத் தகுதியானவண்டினங்களென்னுதல். பாணென்றுபாடுவாராய், அவர்களைப்போலே பண்கள்பாடிமதுப்பருகும் வண்டினங்களென்னுதல். பருகவென்றது வர்த்தமாநமாய், பருப்பருக ஊற்றுமாறுதே செல்லும் நீர் நிலமாய், பூக்களையுடைத்தானசோலையே நிரூபகமானமலை. (தோண்டலுடைய) ஊற்றுமாறுத. இம்மலைக்குப் பழமையாவது -

பரிபவிப்பித்த துர்யோதநாதிகள் நூற்றுவருடையவும் ஸ்த்ரீகள் பக்கலிலேயாம்படி பண்ணின. (க) "சந்தமல் குழலாளலக்கண் நூற்றுவர்தம் பெண்டிரு மெய்தி" என்றாரிறே - திருமங்கையாழ்வாரும். இனிநூலிழந்ததிறே இவளில் அவர்களுக்கேற்றம். (அப்பன்) சரணாகதையான த்ரௌபதிக்குச் செய்த உபகாரம் தமக்குச்செய்ததாக நினைத்து "அப்பன்'' என்கிறார்; ஆஶ்ரிதரிலே ஒருவர்க்குச் செய்ததும்தமக்குச்செய்ததாகநினைத்திராதவன்று பகவத்ஸம்பந்தம் இல்லையாகக்கடவதிறே. (மலை) இப்படியிருக்கிற உபகாரகனானவன் ஆஶ்ரித ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக நித்யவாஸம் பண்ணுகிற மலை.

(பாண்டகு வண்டினங்கள்) பாண் - பாட்டு; பாட்டுக்குத் தகுதியான வண்டினங்கள். அதாவது - பிறப்பே பிடித்துபாட்டே யொழிய வேறொன்றறியாததா யிருக்கை. (பண்கள்பாடி மதுப் பருக) ப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்தாலே நாநாவான பண்களைப் பாடிக்கொண்டு மதுபாநம்பண்ணிச் செல்லும்படியாக. (தோண்டலுடைய மலை) திருச்சோலைகள் ஒருகாலும் வாடாமல் நித்யவஸந்தமாய்ச் செல்லும்படி ஊற்றுடைத்தான மலை. (தொல்லைமாலிருஞ்சோலை

வண்டுகளென்றபோதே பாடுகைஸித்தமாயிருக்க, அத்தை யிட்டு நிரூபிக்கைக்குத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (அதாவதித்யாதி). "தோண்டல்'' என்று ஊற்றாய், அத்தை ஸப்ரயோஜநமாக வருளுகிறார் (திருச்சோலையித்யாதி). (௬)

(க) தி-மொ-௨-௩-௬.

மூ.—கனங்குழையாள்பொருட்டாக் கணை பாரித்தரக்கர்தங்கள்]
இனங்கழுவேற்றுவித்த வெழிற்றேளெம்பிராமன்மலை
சுனங்கொழிதெள்ளருவிவந்து சூழ்ந்தகல்ஞாலமெல்லாம்
இனங்குழுவாடும்மலை யெழின்மாலிருஞ்சோலையதே. (எ)

அநாதியான திருமலையாழ்வார் தாமே திருவநந்தாழ்வானென்னு மிடம் தோற்றுகிறது. ... ... (௯)

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. (கனமித்யாதி)கீழ்"நந்தன்மதலை" என்றத்தையநுஸந்தித்தார்; இதில் "காகுத்தனை" என்றத்தை யநுஸந்திக்கிறார்.

ஸ்வா;—(கனமித்யாதி) (கனங்குழை) காதுப்பணி. நாய்ச்சியார் பெருமாள் திருக்கையிலறுகாழி திருவுள்ளம் பற்றியிருக்குமா போலே பெருமாளும் நாய்ச்சியாருடைய கர்ணவிபூஷணத்திலே மிகவும் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கும் போலே காணும்; அத்தை

யதே) திருவனந்தாழ்வானே திருமலை யாழ்வாராய் வந்து நிற்கை யாலே, அநாதியாய்க்கொண்டு பழையதாய் திருமாலிருஞ்சோலை யென்னும்திருநாமத்தையுடைத்தாயிருக்கிறவதுவே-அப்பன்மலை. தோண்டல் - ஊற்று. ... . (௬)

வ்யா;—ஏழாம்பாட்டு. (கனங்குழையாள் பொருட்டா) கனம்-பொன். பொன்னாலே செய்யப்பட்ட காதுப்பணியையுடையவள் காரணமாக. இவள் காதும் பணியுமான சேர்த்தி எப்போதும் பெருமாள் திருவுள்ளத்திலே கிடக்கும்போலே காணும்; (க) "யெவாஜாநாமி கேயூரெ நாஹம் ஜாநாமி குண்டலே"-யேசாரு சுபகுண்டலம் - முகந்த்ரக்ஷயந்திராமஸ்ய" என்று இவர் தம்மு

அரு;—ஏழாம்பாட்டு (கனமித்யாதி) பொருட்டாவென்றது - பொருட்டென்றுயர்த்தமருளுகிறார் (காரணமாக)என்று; அவள்நிமித்தமாகவென்றபடி. "சீதை பொருட்டா" என்றுதே கனங்குழையாளென்றதுக்குப் பாவமருளிச் செய்துகொண்டு ஈடுபடுகிறார் (இவள்காதுமித்யாதி). (போலேகாணும்) என்ற வநந்தரம் இவரருளிச்செய்ததென்று கூட்டுவது. உக்தார்த்தத்தைத்ருஷ்டாந்தமுகேநத்ருடீகரிக்கிறார் (யேசாருவித்யாதி) "நதேமநுஷ்யாதேவாஸ்தே யேசாருசுபகுண்டலம், ...

(க) ரா-அ-௬ச-௬௧.

அவர்க்கு நிரூபகமாக வருளிச்செய்கிறார். இவள் பொருட்டாக. (கணைபாரித்து) நாள்தோறும் அம்புகளெல்லாம் கோணிமிர்த்துப் பாரித்துப்பார்ப்பபென்னுதல். ராக்ஷஸருடம்புகளிலே மந்தகதியாகப் பாரித்துப்பார்ப்பர்; இனியாகிலும் அநுதபித்து மீளுவர்களோவென்னும் நசையாலேயென்னுதல். (க)"கிள்ளிக்களைந்தானை" என்னக்கடவதிறே. இதில் மீளாதாருடம்புகளிலே கூர்வாயம்புகளைக் கழுக்கோலினமினமாக ஊடுருவயேற்றுவித்த. ஒருகோலுடைய காதுப்பணியும் முகமுமான சேர்த்தியை † அநுகூலர் காண ஆசைப்பட்டிருக்குமா போலே. (கணைபாரித்து) அவளைப் பிரிந்த நாள்தொடங்கி, நினைத்தபோதெல்லாம் பிரித்தவர்களை நிரஸிக்கையிலுண்டான கறுவுதலாலே திருச்சரங்களைத் தெரிந்து பரப்பிப் பாரித்துக்கொண்டிருந்தென்னுதல். அன்றிக்கே, யுத்தகாலந்தன்னிலே (உ) "வாளிபொழிந்த" என்கிறபடியே திருச்சரங்களை யுத்தபூமியெங்கும் பரப்பியென்னுதல்.

(அரக்கர் தங்களினம் கழுவேற்றுவித்த) ராக்ஷஸருடைய திரளை, * கூர்வாயம்புகளான கழுக்களிலே ஏற்றுவித்த. கழுப்போலே உடலைப்பிளந்து மறுபாடுருவ நிற்கையாலே, அம்பை

முகம் த்ரக்ஷ்யந்தி ராமஸ்யவர்ஷேபஞ்சதஶேபுநஃ" என்று சக்ரவர்த்தியானவன் பெருமாள் மீண்டெழுந்தருளும்போது மகரக்குழையும் காதுமாயிருக்குமழகைக்காணுமவர்கள் தேவர்களென்று கொண்டாடுகையாலே, அவன்தனக்கும் அந்தவழகைக் காண்கையிலே கரை புரண்டவாசை ஸித்தமிறேயென்று திருவுள்ளம். அநுகூலரென்றதுக்கும் இந்த சக்கிரவர்த்தியின் நிலை எல்லார்க்கும் துல்யந்யாய ஸித்த மென்று கருத்து. (ஆசைப்பட்டிருக்குமா போலே) என்றவநந்தரம் "பெருமாளும் பிராட்டியுடைய காதில் பணியும் முகமுமான சேர்த்தியைக் காணவாசைப் பட்டிருப்பர்" என்று கூட்டுவது. "கனங்குழையாள்பொருட்டாக்கணைபாரித்து" என்றால்விருத்தமாகையாலே "பிரித்தவர்களை நிரஸிக்கைக்காக" என்றர்த்தம் விவக்ஷித்துஅதுக்குயுத்தாத் பூர்வகாலபரமாகவும் யுத்தகாலபரமாகவுமிரண்டுதாத்பர்யமருளுகிறார் (அவனையித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). (தெரிந்து)என்றது ஆராய்ந்தென்றபடி. "பாரித்து" என்றது-உத்யோகமாய், அத்தால் பலிதார்த்தம் (பரப்பிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்து) என்றது. பாரித்தென்றதுக்கு இரண்டாமர்த்தத்தில் பரப்புகையே ஶப்தார்த்தம்.

(க) திருப்பாவை-கங (உ) தி-வாய்-அ-சு-உ. †(பா) அநுபவிக்கவுவள்.

அரக்கரின மெல்லாம் நேர்நின்றவர்களைப்பட்டுருவுகையாலே அம்புகளைக் கழுவென்கிறது. அன்றியே லங்காத்வாரத்திலே நேர்நில்லாமல் பட்டவர்களை ஸ்ரீவாநர வீரர்கள் பெருமாள் கேள்வி கொள்ளாமல் கழுவிலேவைத்து விரோதிக்கவும் கூடுமிறே கோபத்தாலே. வாலியைப்பார்த்து இவ்வார்த்தை சொல்லுவிதியாகில், கண்டவிடமெங்கும் கழுமலையாக்குவேனென்றாரிறே பெருமாள். அது இங்குக் கூடாமலிராதிறே. கழுகென்று பாடமாய்த்தாகில் போரச்சேருமிறே. அன்றிக்கே தலைக்குறைத்தலாய்கழுகைக்காட்டுமிறே.

(எழில்தோளித்யாதி) ஶௌர்யம் விளங்குகிறதோள். நற்குலையைஉபகரிக்கையாலே தேஜஸ்ஸு விளங்குகிறதோள். பாபகரணங்களைக்குலைக்கக்குலைக்கப்பூரித்ததோள். அம்புக்குவிஷயமானவர்களை யுத்தத்திலே ரமிப்பிக்கையாலும், க்ருபாதிகுணங்களுக்கு விஷயமானவர்களை அவ்வோரளவுக்கீடாக ரமிப்பிக்கையாலும் ராமனென்கிறது. இத்தோளழகைக்கண்டிருக்கச்செய்தேயும்புமான்கள் ஈடுபடாமலிருப்பதே. (க) "வு ஸாழ-பும்ஸாம்."

"கழு" என்கிறது. அன்றிக்கே, "கழுகேற்றுவித்த" என்று பாடமாகில், ராக்ஷஸருடைய திரளைக்கொன்று கழுகுகளேறி ஜீவிக்கும்படி பண்ணினவனென்கை. (எழில்தோளெம்மிராமன்மலை) வீரஸ்ரீயால் வந்தஅழகையுடைத்தான தோளையுடையனாய், ஜநகியான பிராட்டிக்கு உதவுகையாலே அவளுடையப்ரஜைகளான நமக்கெல்லாம் உபகாரகனாய், அழகாலும் குணங்களாலும் ஸர்வரையும்ரமிப்பிக்கையாலே "ராமன்" என்னும் திருநாமத்தையுடையவன், அவதாரத்திற் பிற்பாடர்க்கும் உதவுகைக்காக எழுந்தருளிநிற்கிறமலை.

"கழுகுகள்" என்றது-மாம்ஸ போஜிகளான பக்ஷிவிஶேஷங்கள். (வீரஸ்ரீயால்) என்றது-"அரக்கர் தங்களினங்கழுவேற்றுவித்த" என்றதின் சேர்த்தியாலே. "கனங்குழையாள்பொருட்டா" என்றத்தைகடாக்ஷித்து "எம்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (ஜநகியித்யாதி). "எழில்தோள்" என்றதைப்பற்ற (அழகாலும்) என்றது. எம் என்றபதத்தில் விவக்ஷிதமானப்ரகாரத்தைப்பற்ற (குணங்களாலும்) என்றது. இவற்றால் ரமிப்பித்தானென்றுகருத்து. அன்றிக்கே (க) "ரூபௌதார்யகுணை: பும்ஸாம்" என்றப்ரமாணத்தைப்பற்றராமசப்தார்த்தம் (அழகாலுமித்யாதி) என்னவுமாம்.

(க) ரா-அ-௩-உக.

மூ;—எரிசிதறுஞ்சரத்தா லிலங்கையினைத் தன்னுடைய
வரிசிலைவாயிற்பெய்து வாய்க்கோட்டந் தவிர்த்துகந்த
அரையனமரும்மலை யமரரொடு கோனுஞ்சென்று
திரிசுடர்சூழும்மலை திருமாலிருஞ்சோலையதே. .... (அ)

(கனமித்யாதி) பொன்கொழித்துவருகிற திருச்சிலம்பாறென்னுதல். தலையருவியென்னுதல். அன்றியே திருச்சோலைகள் அதிவ்ருஷ்டி அநாவ்ருஷ்டிகளாலே ஈடுபடாமல் கர்ஷகரைப்போலே அம்மலைமேலேமேகங்கள் குடியிருந்து அளவுபார்த்துமழை பொழிகையாலே அருவிகுதிக்குமென்னுதல். (கனம்) பொன்னுக்கும் மேகத்துக்கும்பேர். இப்படியிருக்கிற திருவருவியிலே. (அகல் ஞாலமித்யாதி) ப்ரஹ்ம லோக பர்யந்தமாக வுள்ளாரெல்லாம் தந்தாமுடைய புத்ர பௌத்ராதிகளோடேவந்து திரை சூழ்ந்து, பெருக்காறுகையாலே தனி இழியவொண்ணுகையாலே ஒருவரையொருவர் கைகோத்துக்கொண்டு திரள்திரளாகத் தீர்த்தமாடுகிற அழகிய திருமாலிருஞ்சோலைமலை இராமன்மலை ; இனங்குழுவாடு மெழில்மாலிருஞ்சோலைமலை யெம்மிராமன் மலை. (எ)

ஸ்வா;—எட்டாம்பாட்டு (எரியித்யாதி)[தன்னுடைய வரிசிலைவாயில் பெய்து சிதறு மெரிசரத்தாலிலங்கையினை] தனக்க ஸாதா

(கனங்கொழிதெள்ளருவி) பொன்னைக் கொழித்துக்கொண்டு வாராநின்றுள்ள தெளிந்த அருவியிலே. (வந்துசூழ்ந்தகல் ஞாலமெல்லாம்) பரப்பையுடைத்தான பூமியிலுள்ளாரெல்லாரும் வந்து சூழ்ந்துகொண்டு. (இனங்குழுவாடும்மலை)திரள்திரளாகத் தீர்த்தமாடாநிற்கும் மலையான. (எழில்மாலிருஞ்சோலையதே) ஸர்வப்ரகார விலக்ஷணமா யிருந்துள்ள மாலிருஞ்சோலையாகிற வதுவே இராமன் மலை. .... (எ)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (எரிசிதறும்சரத்தால்) நெருப்பைச்

(கொழித்துக்கொண்டு) கிளப்பிக்கொண்டு, "அகல்ஞாலமெல்லாம் வந்து சூழ்ந்து" என்றங்வயித்து "ஞாலம்" என்றது - மஞ்சாக்ரோசந்திபோலே அங்குள்ளாரைச் சொல்லுகிறதென்றர்த்த மருளுகிறர் (பரப்பையித்யாதி). இனமென்றும், குழுவென்றும் பர்யாயமாகையாலே யருளுகிறர் (திரள் திரளாக) என்றது. ... (எ)

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (எரிசிதறுமித்யாதி) அம்புறாப்பொதியிலிருக்கும் போதும் நெருப்பைச் சொரிந்திருக்கை கூடாமையாலே கால விசேஷத்

ரணமாய் அலங்காரவரியையுடைத்தானசார்ங்கவில் நாணிலேதொடுத்து தொடுக்கும்போதொன்றாய், விடும்போது பலவாய், படும்போது நெருப்பாயிறே பெருமாளுடைய திருச்சரங்கள் தானிருப்பது.(இலங்கையினை) லங்கையிலுள்ளராவணபக்ஷபாதிகளை. ௦ வாஃ கெராஸநி - மஞ்சாஃக்ரோஸந்திபோலே.

சிதறாநின்றுள்ள அம்பாலே. தொடுத்துவிடும்போதாய்த்து "அம்பு" என்றறியலாவது. தைக்கும்போது உடம்பிலே நெருப்பைச் சொரிந்து கொண்டாய்த்துத் தைப்பது. (க) "தீப்தபாவகஸங்காசை:" என்றானிறே. அதாவது-எதிரிகள் மேலே படும்போது ஜ்வலித்த அக்நியோடு துல்யங்களாயிருக்குமென்கை. (இலங்கையினை) அந்தகனுங்கூட ப்ரவேசிக்க அஞ்சும்படியான வூரை. வரங்கொடுத்த ப்ரஹ்மாதிகளும் இவ்வூரின்பேர் கேட்டால் குடல்கரிந்து கிடக்கும்படியாயிறே யிருப்பது. ஆதித்யனும், இவ்வூரில் புழுங்கலுலர்த்துகை முதலானவற்றுக்கு வேண்டுமளவு தன்கிரணங்களை ப்ரகாசிப்பித்து, நடுங்கியொடுங்கிக்கொண்டிறே போருவது; ஆகையாலிறே, ராவணன் பட்டுக்கிடக்கிறபோது,மண்டோதரி(உ)"உத்திஷ்டோத்திஷ்ட கிம் ஶேஷே ... -
உத்திஷ்ட்டோத் திஷ்ட்ட கிம் சேஷேப்ராப்தேபரிபவேநவே|அத்யைவநிர்பயம் லங்காம்ப்ரவிஷ்டாஸ் ஸூர்யரஸ்மய:" என்றது. இப்படியிருக்கிற வூரையாய்த்து மநுஷ்யரூபமாய் நின்று சரங்களாலே யழியச்செய்தது. (தன்னுடைய வரிசிலை வாயில் பெய்து) தனக்கு அஸாதாரணமாய், அழகுக்குடலான வரியையுடைத்தா

திலேநெருப்பைச் சொரியுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அத்தையருளுகிறார் (தொடுத்தித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே), எடுத்தப்ரமாணத்துக்கர்த்தம் (அதாவதித்யாதி). "இலங்கையினை" என்றவிடத்தில் இன்சாரியையாய், லங்கையை யென்றர்த்தமாய், இவ்வூர் "ராவணபாலிதாம் -ராவணபாலிதாம்" என்கிறபடியே அபேத்யமாகையால் அத்தைப்பலபடி உபபாதிக்கிறார் (அந்தகேத்யாதி வாக்யசதுஷ்டயத்தாலே), ஊரையென்று ஸாமாந்யமாகச் சொல்லாமல் கீழ்ச்சொன்னவதிசயம் தோன்றும்படி இலங்கையென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி), தன்னுடைய வென்றத்தால் பலிதம் (தனக்கஸாதாரணமாய்) என்றது. (அழகுக்குடலான) என்றது-பெருமாளு

(க) ரா-யு-௯-௨௨. (உ) ரா-யு-௧௧௪-௮௨.

(வாய்க்கோட்டம் தவிர்த்துகந்த) செவ்வைக்கேடாகச்சொல்லுகிறவார்த்தைகளைத் தவிர்த்துகந்த. அதாவது (க) "ந நமேயம் -

யிருந்துள்ள ஸ்ரீசார்ங்கத்தினுடைய வாயிலே புகுவித்து. வில்லுக்கு வாய்-அம்பிறே. வாயான அம்பிலே புகும்படி ப்ரவேசிப்பித்து. ஸர்ப்பம் நாவாலே விழுங்குமாபோலேயாய்த்து - வில்லும் அம்பாலே க்ரஸிக்கும்படி. இத்தால்-ஈஶ்வரத்வப்பிடாராலன்றிக்கே, (உ) "ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே - ஆத்மாநம்மாநுஷம் மந்யே." என்கிற அவதாரத்தில் மெய்ப்பாடு தோன்ற நின்று, அம்புகளாலே அழியச்செய்தபடி சொல்லுகிறது.

(வாய்க்கோட்டம் தவிர்த்து) வாக்கின், கோடுதலுண்டு - விலங்குதல், அத்தைத்தவிர்த்தானாய்த்து. (க) "ந நமேயம்-நநமேயம்" என்றிருந்த விருப்பைத் தவிர்த்தானாய்த்து. [கஸ்யசித்] இவர் தம்மை இதரஸஜாதீயராக்கி வைக்கையாலே "மநுஷ்யர்" என்றேயிருந்தான். "இவனே யன்றிக்கே, 'ஈஶ்வரன்' என்றுசொல்லுகிறவன்றான் வந்தால் தான் வணங்குவனோ" என்

டைய வழகுக்குடலான வென்றபடி. (வரியை) என்றது-அழகையென்றபடி. வில் அழகாகிலிறே பெருமாளுக்கு மழகாகிறது. யத்வா-வில்லினுடைய வழக்குடலான, வரியை-ரேகாரூபங்களான சித்ரத்தையுடைத்தான வென்று கொள்ளவுமாம். வாயென்றத்தால் அம்பைச் சொல்லக்கூடுமோ வென்ன, க்ரஸநஸாதகமாகையாலே சொல்லலாமென்று அத்தை ஸத்ருஷ்டாந்த முபபாதிக்கிறார் (ஸர்ப்பமித்யாதி), இலங்கையழித்தென்னாதே வரிசிலை வாயில் பெய்தென்றதுக்கு ப்ரயோஜநமருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). இலங்கையழித்தென்று சொல்லும்போது ஸூர்யரஶ்மிக்கும் ப்ரவேசிக்கப் போகாதவற்றை ஈஶ்வரத்வப்பிடாரால் அழித்தானென்று தோற்றுமிறே. அங்ஙன் தோன்றாமைக்காக வரிசிலைவாயில் பெய்ததென்று கருத்து.

வாயில் விலங்குதலென்னென்ன வருளுகிறார் (நநமேயமித்யாதி). நநமேயமென்றது-கொடுமையாகைக்காக. "கஸ்யசித்" என்றதுக்கு ப்ரதீகக்ரஹண பூர்வகம் வ்யாக்க்யாநம் செய்தருளுகிறார் (இவரித்யாதி). (இருந்தான்) என்றவநந்தரம் "ஆகையாலே, இவரை" என்று பதத்வய மத்யாஹரித்துக்கொள்வது. இப்போது "கஸ்யசித்" என்றது - கஸ்யாபி என்றாய், ஈஶ்வரஸ்யாபி என்று கருத்து. இத்தால் ஈஶ்வரவிஷயத்தில் நநமேயமென்கை க்ரூரமென்ற

(க) ரா-யு-ங௬-கக. (உ) ரா-யு-கஉ0-கக.

நமேயம்" என்றவை முதலானவையிறே, (உகந்தவரையன்) "இவர்களுடையவிபரீதகரணங்குலையப்பெற்றோம்" என்றுப்ரியப்பட்டராஜாநித்யவாஸம் செய்கிற திருமலை.

(அமரரித்யாதி) தேவர்களோடு இந்த்ரனும் லோகோபகாரமாக ஸஞ்சரிக்கிற சந்த்ராதித்யர்களும் தந்தாம் ப்ரயோஜநத்துக்

ஞனிறே. ஸ்வரூபம் கைபுகுந்தால், (க) "நஜஜெத்வவாசிநஃ - நமஜித்யேவ வாதிநஃ" என்றுய்த்திருப்பது; "மஃ" என்றிருக்கையாய்த்து ஸ்வரூபவிரோதி. அநுகூலபாஷணம் பண்ணுகை ப்ராப்தமாயிருக்க, "எனக்கு" என்ற பேச்சில் விலங்குதலைத் தவிர்த்தானாய்த்து. (உகந்த அரையன்) ஈரரசு தவிர்த்த பின்பு உகந்தபடி. இவன்றான், "எனக்கு" என்றிருக்குமத்தைத் தவிர்த்தோமாகில், இனி நம்மதேயன்றோவென்று இனியனானான்; இவன் "என்னது" என்றிருக்குமது தவிர்ந்தால், பின்பு உள்ளதடையத் திருவிடையாட்டமாயிருக்குமிறே. (அரையன்) இவன்பக்கல் அல்பாநுகூல்யமமைகிறது உடையவனாகையிறே. இவன் ப்ராதிகூல்யத்தினின்றும் நிவ்ருத்தனானவளவுகொண்டு உகக்கும்படியாய்த்து ஸ்வாபாவிக ஸம்பந்தம் இருப்பது. (அமருமலை) இப்படியிருக்கிறவன், பின்பு எல்லாருடையவும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைப் போக்கிரக்ஷிக்கைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிறமலை.

(அமரரொடுகோனும்) தேவர்களோடே கூட அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான இந்த்ரனும். (திரிசுடரும்) லோகோபகாரமாக

தாயிற்று, அதுதான் க்ரூரமானபடியை ப்ரதிகோடி முகேந வருளுகிறார் (ஸ்வரூபமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). ப்ரக்ருதத்திலே உபஸம்ஹரிக்கிறார் (அநுகூலேத்யாதி). (விலங்குதலை) என்றது - ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யென்றபடி. ஈரரசுதவிர்க்கையால் வந்தவுகப்பை உபபாதிக்கிறார் (இவன்தானித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). உகந்தவனென்னாதே உகந்தவரையனென்று ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தம் தோற்றச்சொல்லுகைக்கு ப்ரயோஜநமருளுகிறார் (இவன் பக்கலித்யாதி. அல்பாநுகூல்யந்தன்னை இன்னதென்று நின்றுகொண்டு விவரிக்கிறார் (இவன் ப்ராதிகூல்யேத்யாதி).

"அமரரொடு கோனும்" என்றுதேவர்களையெல்லாம் சொல்லியிருக்கவும் தனித்துத் திரிகையையும், சுடரையுமிட்டு விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (லோகேத்யாதி), மூலத்திலில்லாதிருக்க, திரிசுடருமென்று

(க) பார-ஶாந்தி-௩௩௭-௪௦.

காகச் சென்று ப்ரதக்ஷிணமாக வருகிற திருமாலிருஞ்சோலை மலையது-அரையனமரும்மலை. அன்றியே "இலங்கையினை வரிசிலை சிதறுமெரிசரவாயில் பெய்தவாய்க் கோட்டம் தவிர்த்து கந்தவரையனமரும்மலை" என்றந்வயித்து, வில்லுக்குவாய் அம்பிறே. இலங்கையை, பாம்புகள் க்காலே க்ரஸிக்கின்றமாபோலே வில்அம்பாகிற வாயாலே க்ரஸித்துவிட்டபின்பிறே வாய்க்கோட்டம் தவிர்த்தது. வாலியைக்கொன்ற வம்பு இலங்கையை விழுங்கிற்றென்னவுமாம். ராவணன் பட்டபின்பும் ஈரரசு தவிர்ந்ததில்லையிறே.

இந்த்ரனோடே அமரரென்றதே, "அமரரொடுகோன்" என்றது-கர்மநிபந்தநமான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்திலும் நின்ற நின்றவளவுகளிலே அந்யசேஷத்வம் ப்ரபலமென்கைக்காகவிறே. கர்மபலம் ஸித்தித்தாலும் அதுபுஜிக்கும்போதும்தேவப்ரஸாதாநுமதிகள்வேணுமிறே. அதில்லாமையாலேயிறே ராவணன்எரிசரத்துக்கிலக்காகவேண்டிற்றும். (க)"வரங்கருதித்தன்னைவணங்காதவன்மையுரங்கருதி மூர்க்கத்தவனை" என்றும், (உ) "பெருவரங்களவைபற்றிப்பிழக்குடைய விராவணன்" என்றும், "*கல்லாதவரிலங்கை" என்றும் கட்டழித்துக்கற்றவரிலங்கையாக்கினானிறே. ஒருவன்பக்கலிலேஒன்றைப் பெற்றால் அது புஜிக்குந்தனையும் அது பெறும்போதும் போலே அவனுடையப்ரஸாதாநுமதிகள் வேண்டாவோ?; தவசியைப்ப கட்டிவாள்வாங்கிவந்தேனென்னலாமோ? (௩)'தேவாநாம் தாநவாநாஞ்ச ஸாமாந்யமதிதைவதம்' - தேவாநாம்தாநவாநாஞ்சஸாமாந்யமதிதைவதம்"என்கிறபடியேஇவ்வநுவர்தநத்தால் வருகிறப்ரஸாதாநுமதிகளாலேயிறே தேவாஸுர ராக்ஷஸாதிகளுக்கும் ஆயுராரோக்யைஸ்வர்யங்களும் அல்ப ஜீவிகையாய்ப்போருகிறதும். ஆர்க்கும் அத்யுத்கடபலஸித்தியுண்டிறே. இவைதானெல்லாம் போராதிறே. அநந்யார்ஹசேஷத்வம் பிறந்தாலிறே, ஈரரசுதவிர்ந்ததாவது. ஆகையிறே அரையனமரும் மலையென்றது. ... (அ)

பகவதாஜ்ஞையாலே இரவுபகல் வெளிச்செறிப்பைப் பண்ணிக்கொண்டு ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள சந்த்ர ஸூர்யர்களும் கீழ்ச்சொன்ன அபிமதம் இங்கும் கூட்டிக்கொள்ளக்கடவது. (சென்று - சூழும்மலை) வந்து, தந்தாமுடைய பதஸ்த்தைர்யார்த்தமாக

அபிமதம் கூட்டக்கூடுமோவென்னவருளுகிறார் (கீழ்ச்சொன்னவித்யாதி).

(க) உ-திருவ-அச. (உ) ச-அ-ரு. (௩) ஜி-க-உ.

மூ.—

கோட்டுமண் கொண்டிடந்து குடங்கையின் மண்கொண்டளந்து
மீட்டுமதுண்டுமிழ்ந்து விளையாடு விமலன்மலை
ஈட்டியபல்பொருள்க ளெம்பிரானுக் கடியிறையென்று
ஓட்டருந்தண் சிலம்பாறுடை மாலிருஞ்சோலையதே. (கூ)

ஸ்வா,—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கோட்டித்யாதி) நாநாவான வவதாரங்களிலும் அபதாநங்களிலுமுண்டான குணவிசேஷங்களை யநுஸந்திக்கிறார்.

ஸ்வா.—(கோட்டித்யாதி) பாதாளகதையான மஹாப்ருதிவியை மஹாவராஹமாயொட்டு விடுவித்தெடுத்துத்தானத் தே

ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணுநிற்கும்மலை. தங்களை நெருக்கிக்கொண்டு திரிந்த ராவணனை நிரஸித்த உபகாரஸ்ம்ருதியாலும் வந்து ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணு நிற்பர்களிறே. (திருமாலிருஞ்சோலையதே) இப்படியிருந்துள்ள திருமாலிருஞ்சோலை யாகிறவதுவே-அரையனமரும் மலையென்கை. .... (அ)

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கோட்டுமண் கொண்டிடந்து) ஹிரண்யாக்ஷனாலே தள்ளப்பட்டு ப்ரளயகதையான பூமியை, நீருக்கும் சேற்றுக்கும் இறாயாத வராஹவேஷதனைக் கொண்டு புக்கு அண்டபித்தியினின்றும் ஒட்டுவிடுவித்தெடுத்துத்திருவெயிற்றிலே கொண்டு. (குடங்கையில் மண்கொண்டளந்து) பின்புமஹாபலியாலே அபஹ்ருதையாய் அந்யசேஷப்பட்டுக்கிடந்த பூமியை, ஶரணாகதனான இந்த்ரனுக்குவாங்கி கொடுக்கைக்காகவாமநவேஷ பரிக்ரஹத்தைப் பண்ணி அர்த்தியாய்ச்சென்று (க) "தன்குடங்கை

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கோட்டுமண்ணித்யாதி) "மண்ணிடந்துகோட்டுக்கொண்டு" என்றந்வயித்துமண்ணையெடுக்கைக்கு ப்ரஸக்தியையும் எடுத்த ப்ரகாரத்தையும் சொல்லாநின்றுகொண்டுதாத்பர்யத்தையருளுகிறார் (ஹிரண்யாக்ஷனாலேயித்யாதி), "மண்குடங்கையில் கொண்டு" என்றந்வயித்துத்தன் திருவெயிற்றிலே கொண்டு ஸ்வஶேஷமாக்கினவன் மீளவுமொருவன் பக்கல் கொள்ள ப்ரஸக்தியேதென்னு மாகாங்க்ஷயிலே அதுக்கு ப்ரஸக்தியையும் ப்ரயோஜநத்தையுமருளிச் செய்யாநின்றுகொண்டு, அவன் கொள்ளும் ப்ரகாரத்தையும் அளக்கும்ப்ரகாரத்தையும்காட்டுகிறார் (பின்பித்யாதி).(குடங்கை) உள்ளங்கை. எடுத்தப்ரமாணத்தில் தன்னென்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்து

(க) ந-திருவ-சுஉ.

வைத்து, அதுக்குமேலே கொடுத்து வளர்ந்தகையாலே, வாமநவேஷத்தைப்பரிக்ரஹித்து உதக பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டு நமுசிப்ரப்ருதிகளைந்யாயத்தாலேசுற்றி யெறிந்துத்ரிவிக்ரமவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து அந்யஶேஷத்வஸ்வ ஸ்வாதந்த்ர்யம் போம்படி திருவடிகளைப்பரப்பி யளந்துகொண்டு. அந்யஶேஷத்வ நிவ்ருத்தியை முற்படச் சொல்லிற்று, கரையருகே அழுந்துவாரைக்கைக் கொடுத்தேறவிடுமாபோலேப்ரதமாக்ஷரத்தில் சதுர்த்திஸ்த்தாநத்திலே அணுகவந்தானிவனுகையாலேயிறே.(மீட்டுமித்யாதி)பின்னையும் அபதாநஸங்கல்பங்களாலே உண்டுமிழ்ந்து லீலைகொண்டாடா

நீரேற்றான்'' என்கிறபடியே கொடுத்து வளர்ந்த கையைக்கொண்டு நீரேற்றுப்பரிக்ரஹித்து, கையிலே நீர்விழுந்தவநந்தரம் திருமேனியைவளர்த்து எல்லை நடப்பாரைப்போலே திருவடிகளாலேயளந்து.

(மீட்டுமதுண்டுமிழ்ந்து) திரியவும் அவாந்தர ப்ரளயத்திலே அழியப்புக, (க)''பெருவெள்ளமுண்ணுமல்தான் விழுங்கி'' என்கிறபடியே அந்த பூமியைத் தன் திருவயிற்றிலே வைத்துநோக்கி ப்ரளயாநந்தரம் வெளிநாடுகாண வுமிழ்ந்து. (விளையாடும்) இப்படிலீலை கொண்டாடும். ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதி ஸம்ஹாரங்கள்மூன்றும்அவனுக்கு லீலையாயிறே யிருப்பது; அத்தைப்பற்ற, ஜகத்ரக்ஷணம் பண்ணின வித்தை லீலையாக அருளிச்செய்கிறார் (விமலன்) ஹேயப்ரத்ய (கொடுத்துவளர்ந்தகை)என்றது. மீட்டுமென்றது-மீளவுமென்றுய், அத்தாலே முன்பொருகாலுமுண்டுமிழ்ந்தது சொல்லாமையாலே, இப்படி சொல்லக்கூடுமோவென்னும் சங்கை வாராமைக்காக ''அழியப்புக'' என்றொரு பதமத்யாஹரித்து அதுக்கர்த்தமருளிச் செய்யாநின்றுகொண்டு ப்ரமாணபூர்வகமுண்ட ப்ரகாரத்தையும் உமிழ்கைக்கு ப்ரயோஜநத்தையும் காட்டுகிறார் (திரியவுமித்யாதி).

கீழ்பண்ணின வ்யாபாரங்களெல்லாம், ஆயாஸம் தோற்றச்செய்ததாகத் தோற்றியிருக்க, அநாயாஸ கார்யமான லீலையாகச் சொல்லும்படி யெங்ஙனே யென்னவருளுகிறார் (ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதீத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (அவனுக்கு) ஸர்வஶக்தியானவனுக்கு, கீழெல்லாம் அவதாரங்கள் ப்ரஸ்துதமாகையாலே இங்குச் சொன்ன ஹேயப்ரத்யநீகத்வம் விக்ரஹபரமாகச் சொல்லவேண்டியிருக்குமது-வாமநனாய் வளருகையால் ஏகரூபத்வமில்லாம லிருக்கக்

(க) தி-மொ-கக-கூ-எ.

நிற்கச் செய்தேயும் தத்கததோஷம் தட்டாதவன். (க) "இன்புறு மிவ்விளையாட்டுடையான்" என்றாப்போலே.

(ஈட்டிய) (உ) "பொன்முத்துமரியுகிரும்புகழைக்கைம்மாகரிக்கோடும்" என்கிறவை, நாநாவர்ணரத்நங்கள், அகில் சந்தனமென்றாப் போலே சொல்லுகிறவையெல்லாம் பர்த்ருக்ருஹத்துக்குப்போம் பெண் பிள்ளைகள் மாத்ருக்ருஹத்திலே "பர்தாவுக்கு" என்று தேடிவைத்தவை யெல்லாம் கொண்டு கடுநடையிட்டுச் செல்லுமா போலே, மலையிலுள்ள பதார்த்தங்களெல்லாம் பலகாலும்கொண்டு வந்துதிருச்சிலம்பாற்றுதன்னிலேசேர்க்க, இவையெல்லாத்தையும் மஹோபகாரகராயிருக்கிற வழகர்திருவடிகளிலே ஸ்வரூபாநுரூப

நீகன். அதாவது (ந) "ஸமிச்சாப்ரவ்ருத்தாய - ஸதைகரூபரூபாய" என்கிற திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை இதரஸஜாதீய மாக்குவது, சிறுக்குவது, பெருக்குவதாகா நிற்கச்செய்தே, ஐச்சிகமாகவும் பரார்த்தமாகவும் செய்கையாலே விகாராதி தோஷாஹிதனுயிருக்கை. (மலை) ஏவம்பூதனானவன் ஸம்ஸாரப்ரளயகதரை யெடுக்கைக்கும், அந்ய சேஷத்வத்தை யறுத்துத்திருவடிகளின் கீழேயிட்டுக் கொள்ளுகைக்கும், மேல் ஸம்ஸார ப்ரளயத்தில் அகப்படாதபடி நோக்குகைக்குமாக எழுந்தருளி நிற்கிறமலை.

(ஈட்டிய வித்யாதி) பெருகி வரும்போது திருமலையில் இரண்டருகிலுமுள்ள பதார்த்தங்களையும் வாரிக்கொண்டு வருகையாலே, * பொன் முத்து மரியுகிரும் புழைக்கைம்மாகரிக்கோடும் அகில் குறடும் சந்தனமும் முதலாக, தான் திரட்டின பல பதார்த்தங்களையும், என்னுடைய நாதனானவனுக்குத் திருமுன்காணிக்கை

கூடும்படி யென்னென்ன வருளுகிறார் (அதாவதித்யாதி). கர்மக்ருதமான விகாரமில்லாமையாலே ஹேயப்ரத்யநீகத்வத்துக்குத் தட்டில்லை யென்று கருத்து. இப்படி இவ்வவதாரங்களை யெடுத்தவனென்று விசேஷித்ததுக்கு ப்ரக்ருதோபயோகம் காட்டுகிறார் (ஏவம்பூதனித்யாதி). (ஸம்ஸார ப்ரளயகதரை யெடுக்கைக்கும்) என்றதுக்கு (ச) "ஸம்ஸாரப்ரளயகதா ந் [illegible] நாராயணோ ஹ்யவநிநா-மக்நாநுத்தரதேலோகாங்காருண்யாச்சாஸ்த்ர பாணிநா" என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநப்ரதாநம் பண்ணுகையைச் சொல்லுகிறது.

(புழைக்கை) துளையுடைய கை. கோடு-தந்தமும், அகில் குறடும்-அகில் கட்டையும். அடியிறையென்றதினர்த்தம் (திருமுன் காணிக்கை) என்றது.

(க) தி-வாய்-ந-கo-எ. (உ) தி-மொ-சு-கூ-சு. (ந) வி-பு-க-உ.

மூ.—ஆயிரந்தோள் பரப்பி முடியாயிர மின்னிலக
ஆயிரம்பைந்தலைய வனந்த சயன னாளுமலை
ஆயிரமாறுகளுஞ் சுனைகள் பலவாயிரமும்
ஆயிரம் பூம்பொழிலுமுடை மாலிருஞ்சோலையதே. (௰)

மாகச்சேர்க்கவேணுமென்று பெரியகுளிர்த்தியோடே "தூங்கருவியாய் வாராநின்றதீ" என்று தோன்றும்படியான திருச்சிலம்பாற்றையுடைய திருமாலிருஞ்சோலையது விமலன்மலை.

இத்தால் அசலப்ரதிஷ்டிதரான ஆழ்வார்கள் பக்கலுண்டான ஜ்ஞாநபக்தி வைராக்யங்களெல்லாவற்றையும் "அழகர்க்கு, அழகர்க்கு" என்று திருவுள்ளத்திலேசேர்த்துவைத்து "இவற்றை அங்கீகரிக்கவேணும்" என்று ப்ரார்த்தித்து, தூங்கு பொன்மாலைகளோடே விகல்பிக்கலாம்படியிருப்பவர் தோன்றுநின்ற தென்னுதல். (க)"இன்றுவந்தித்தனையுமமுதுசெய்திடப்பெறில்நானொன்று நூறாயிரமாகக்கொடுத்துப்பின்னுமாளும் செய்வன்" என்கிறவபிநிவேசம்தோன்றநிற்பார்க்குப்போலியாயிரா நின்ற தீயென்னுதல்.

ஸ்வா;—பத்தாம்பாட்டு. (ஆயிரமித்யாதி). க்ஷீராப்திநாதனுக்கு அந்தத்திருவணைப்படுக்கைவாய்ப்பிலுங்காட்டில் (உ)"நின்றால் மரவடியாம்" என்கிறபடியே இத்திருமலைமேல் நிலை அத்யந்தாபிமதமென்று தோற்றுகிறது.

(ஆயிரமித்யாதி) (௩) "தாளும் தோளும் முடிகளும் சமனிலாதபலபரப்பி" என்னுமாபோலே அநேகமாயிரம் திருத்தோள்

யென்று இத்தை ஸமர்ப்பிக்கையிலுண்டான த்வரையாலே மிகவும் விரைந்து வாராநிற்பதாய், தன் பக்கல் அவகாஹித்தாருடைய ஸகல ச்ரமங்களு மாறும்படி குளிர்ந்திருப்பதான திருச்சிலம்பாற்றையுடைய திருமாலிருஞ்சோலையாகிறவதுவே - விமலன்மலை,(கூ)

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு (ஆயிரம்தோள்பரப்பி) ஆயிரம் திருத்தோள்களையும் பரப்பிக்கொண்டு. (முடியாயிரம் மின்னிலக)

"ஓட்டரும்" என்றது-ஓடிவருமென்றாய், அதுக்கு ஹேது பூர்வகமர்த்தமருளுகிறார் (இத்தையித்யாதி). (கூ)

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (ஆயிரமித்யாதி). மின்னென்றது கௌணவ்ருத்தியாலே, மின்கள்போலேயிருக்கிற ரத்நாதிகளைச் சொல்லுகிறதென்று

(க) நா-தி-கூ-எ. (உ) க-திருவ-ரு௩. (௩) தி-வாய்-அ-க௦-அ.

களையும் பரப்பி அநேகமாயிரம் திருமுடிகளை மின்னிலகப் பரப்பி. திருவபிஷேகங்களிலுண்டான ரத்நாதி ப்ரபைகளாலே திருவபிஷேகம் மிகவும் மின்னித்தோற்றுமிறே. (ஆயிரமித்யாதி) அநேகமாயிரம் ரத்நங்களாலே விளங்காநின்ற அநேகமாயிரம் திருமுடிகளையுடையதிருவநந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளிகிறவன் ப்ராப்தாநுரூபமாக அத்யந்தாபிமதத்தோடே (க)"நங்கள்குன்றம் கைவிடான்" என்கிறபடியே ஆளும்மலை.

திருமுடிகளாயிரமும் திருவபிஷேகத்தி லுண்டான ரத்நாதிகளாலே ஒளிவிட. இவ்விடத்தில், "ஆயிரம்" என்றது-ஸஹஸ்ர ஸங்க்யையைச் சொன்னபடியன்று, அநேகத்வ பர்யாயம்; அல்லாதபோது, தோள்கள் ஆயிரமானால் முடிகள் ஆயிரமாகக் கூடாமையாலே. (உ)"தாளும்தோளும் முடிகளும் சமனிலாத பலபரப்பி" என்றுரிறே - ஆழ்வார். (ஆயிரம்பைந்தலைய வனந்தசயன னாளும் மலை) இவ்விக்ரஹத்தினுடைய பரப்பெல்லாம் தன்னுள்ளே யடங்கும்படியாகக் கொண்ட வடிவாகையாலே ஆயிரம் பரந்த தலைகளையுடைய திருவனந்தாழ்வான் மேலே பள்ளிகொண்டருளுகிறவன், அந்தத்திருவனந்தாழ்வானேபாதி, தனக்கபிமதமான வாஸஸ்தாநமாக அபிமாநித்தாளுகிறமலை. அத்திருவனந்தாழ்வான்றானே திருமலையாழ்வாராய் நிற்கையாலே அப்படி அபிமாநித் தானென்னக் குறையில்லையிறே.

திருவுள்ளம்பற்றியருளுகிறுர் (திருமுடிகளித்யாதி). "ரத்நம் மணிர் த்வயோரச்மஜாதௌ" என்று நிகண்டு சொல்லுகையாலே ரத்ந ஶப்தம் முத்துப்பவளமு மொழிந்தவற்றைச் சொல்லக்கடவது. ஆதிஶப்தத்தாலே முத்துப்பவளமும் சொல்லுகிறதென்று கண்டுகொள்வது. ஆயிரமென்றது அநேகமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதமருளுகிறுர் (தாளுந்தோளுமித்யாதி). அன்றிக்கே முடிகளாயிரமானால் தோள்களாயிர மென்னக்கூடாதென்னுமதுக்கு ஸம்வாதமாகவுமாம். இப்போது சமனில்லாதவென்றது-ஸமஸங்க்யாகங் களன்றென்று கருத்து. அநந்தஶயனென்ன வமைந்திருக்க, ஆயிரம் பைந்தலையென்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறுர் (இவ்விக்ரஹத்தினுடைய வித்யாதி) ஆளும்மலை யென்றதுக்கு ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யத்தை யருளுகிறுர் (அந்தத் திருவநந்தாழ்வானேபாதியித்யாதி).

(க) தி-வாய்-க0-எ-ச. (உ) தி-வாய்-அ-கஉ-அ.

(ஆயிரமித்யாதி) திருச்சிலம்பாறென்னும்ப்ரஸித்தியையுடைத்தானவாறு, திருநாராயணப்பொய்கையை நோக்குகைக்கு†ஹேது திருச்சிலம்பில்தெறித்ததிவலைகள். அக்யஸ்பர்ஶமற்று மற்றுமுண்டான ஆயிரமாறுகளும். (சுனைகள் பலவாயிரமும்) "மணங்கமழ்சாரல்" "வந்திழிசாரல்" "நலந்திகழ்நாராயணன்" "ஆராவமுது" என்றுப்போலே திருநாமங்களையுடைத்தான அநேகமாயிரம்திருச்சுனைகளும். இவ்வாறுகளில் தீர்த்தங்களாலும் இச்சுனைகளில் தீர்த்தங்

(ஆயிரமித்யாதி) இங்கும் எடுத்தது ஆயிரமாகவருளிச் செய்கிறார் - தம்முடைய ப்ரேமாதிஶயத்தாலும், அவற்றினுடைய பன்மையாலும். (ஆயிரமாறுகளும்) திருச்சிலம்பாறென்றுமிறேகீழ்ச் சொல்லி வந்தது. (க) "சுக்தொடுமணியும் அணிமயில்தழையும் தழுவி வந்தருவிகள் நிறைந்து வந்து" என்கிறபடியே திருமலைப் பரப்பிலே பெருகிவரும் காறுறுகள் அநேகமாயிறே யிருப்பது. அத்தைப்பற்றச்சொல்லுகிறது. (சுனைகள்பலவாயிரமும்) திருமலைப்பரப்பிலே பார்த்தால், அவ்வாறுகள் நீர் தேங்கிநிற்கும் திருச்சுனைகளும்அப்படிபலவாயிறேயிருப்பது. "திருநாராயணப்பொய்கை, நலந்திகழ்நாரணன், ஆராவமுது" என்றுப்போலே சொல்லுகிறவை திருமலையடிவாரத்தி லுள்ளவையிறே. மேலும் இப்படி அநேக முள்ளது கண்டுகொள்வது. (ஆயிரம்பூம்பொழிலும்) அந்த ஆறுகளின் நீராலும் சுனைகளின் நீராலும் வளர்ந்து ஸர்வகாலமும் பூமாறாமல் செல்லும் திருச்சோலைகளும் அநேகமாயிறேயிருப்பது. "சோலைமலை" என்றிறே திருமலைதனக்கு நிரூபகம். (ஆயிரமாறு

(எடுத்தது) என்றது ஆறு முதலாகவெடுத்ததெல்லா மென்றபடி.

(ஆயிரமாக வருளிச்செய்கிறார்) என்றது அநேகமாக வருளிச் செய்கிறாரென்றபடி. திருமலையாழ்வாரில் ஆறு முதலானவற்றை அளவிட்டுச் சொல்லாமல் இப்படி அநேகமாகச் சொல்லுவா னென்னென்ன வருளுகிறார் (தம்முடைய வித்யாதி). திருச்சிலம்பாறென்றுமே ப்ரமாண ப்ரஸித்தமாய், ஆழ்வாரும் கீழ்ப்பாட்டில் ஒன்றுமே சொல்லியிருக்க இங்கே ஆயிரமென்கை எத்தாலே யென்னவருளுகிறார் (திருச்சிலம்பித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே), எடுத்த பாசுரத்தில் அருவிகளென்றதினர்த்தம் (காறுறுகள்) என்றது, அதாவது-காட்டாறுகளென்றபடி. ... ... (கo)

(க) தி-மொ--கூ-அ-க. † (பா) ஹேதுவாக.

மூ.—மாலிருஞ் சோலையென்னும் மலையையுடைய மலையை
நாலிரு மூர்த்தி தன்னை நால்வேதக் கடலமுதை
மேலிருங் கற்பகத்தை வேதாந்த விழுப்பொருளின்
மேலிருந்தவிளக்கை விட்டுசித்தன் விரித்தனவே. (கக)

களாலும் வளருகிற அநேகமாயிரம் திருச்சோலைகளையுமுடைத்
தான திருமாலிருஞ்சோலைமலை.

இத்தால் அங்கே நித்யவாஸம் செய்கிற திருமாலையாண்டான்
போல் வாருடைய நிர்வாஹப்ரவாஹங்களைக் காட்டுகிறது - ஆயி
ரமாறுகளால். அவையெல்லாமோரர்த்தத்திலே சேர்ந்தமைதோற்
றுகிறது, திருச்சிலம்பாறென்று திருநாமத்தையுடைத்தானவாறு
திருநாராயணப்பொய்கையை நோக்குகையாலே. ஆறுகள் போலே
திருச்சுனைகளும் ஸ்தாவரஜாதியிலே அவதரித்த ஸூரிகளுக்கு
தாரகாதிகளாய் நோக்கினமையையும் காட்டுகிறது. .... (கO)

ஸ்வா;—நிகமத்தில்;—மாலிருஞ்சோலையித்யாதி) அழகருக்
கேற்றம்திருமலையையுடையவரென்று.ஈஶ்வரனைமலையென்கைக்கடி

களு மித்யாதி) (க) "நதீஸஹஸ்ராஹ்யைர் ... (illegible) ...
... (illegible) ... -
நதீபிஶ்ஶதஸாஹஸ்ரைர் நிர்ஜரைர் பஹுபிர்வ்ருதா।
அநேகஶதஸாஹஸ்ரைருத்யாநைருபலக்ஷிதா." என்றிறேப்ரமாண
ப்ரஸித்தி. (உடை) இவை யெல்லாவற்றையு முடைத்தாயிருக்கிற
திருமாலிருஞ்சோலையாகிற வதுவே-அநந்தசயனனுளும் மலை.(கO)

அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழியாலே, அழகருடைய வை
பவத்தைத் தாம் ப்ரகாசிப்பித்தமையை யருளிச்செய்து, இதுக்கு
வேறொரு பலம் சொல்லாதே இத்தை யறிகைதானே பலமாகத்
தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா.—(மாலிருஞ்சோலை யென்னும் மலையையுடைய மலை
யை) திருமாலிருஞ்சோலையென்னும் திருநாமத்தையுடைய திரு

அரு;—பதினோராம்பாட்டு. (மாலிருஞ்சோலையித்யாதி) எல்லாத் திரு
மொழிகளிலும் நிகமத்தில் பலம் சொல்லியிருக்க, இங்குச் சொல்லாதிருக்கக்
கூடுமோவென்ன வருளுகிறார் (நிகமத்திலித்யாதி). "திருமலையையுடைய"
என்றத்தாலே இது அத்யந்தாதரணீயமான புடைமையென்று தோன்று

போக்யதாவெள்ளமும் நிலைகுலையாமையும். (நாலிருமூர்த்திதன்னை) அஷ்டவஸுக்களுக்கு அந்தர்யாமியானவனை. அன்றிக்கே, வாஸுதேவஸங்கர்ஷணப்ரத்யும் நாநிருத்தரில், இருமூர்த்தி, பெரியவன் வாஸுதேவன். அன்றிக்கே நாலிருமூர்த்தி, யென்றது-திருமந்த்ர

மலையை• ஸ்ரீ வைகுண்டம் க்ஷீராப்தி தொடக்கமான ஸ்தலங்களெல்லாவற்றிலும் தனக்கு அபிமதமானவாஸஸ்த்தாநமாகவுடையனாய், இந்நிலையைவிட்டு ஒருகாலுஞ் சலியாமையாலும் வடிவில்பெருமையாலும் போக்யதாதிசயத்தாலும் மலைபோலேயிருக்கிறவனை•

(நாலிரு மூர்த்தி தன்னை) ஷாட்குண்ய ப்ரகாசகமாயும், அதிலே இவ்விரண்டு குணங்களுக்கு ப்ரகாசகமாயு மிருந்துள்ள வாஸுதேவஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தரூபேண நாலுவகைப் பட்டிருக்கிற பெரிய வடிவுகளையுடையவனை. (௧) "ஷாட்குண்யாத் வாஸுதேவ: பர இதி ஸபவாந் முக்தபோக்யோ பலாட்யாத் போதாத் ஸங்கர்ஷணஸ் த்வம் ஹரஸி விதநுஷே ஸாஸ்த்ரம் ஐஸ்வர்ய வீர்யாத் ப்ரத்யும்ந: ஸர்கதர்மௌ நயஸி ச பகவந் ஸக்தி தேஜோநிருத்த:-குணைஷ்ஷட்பிஸ்த்வேதை: ப்ரதமதரமூர்த்திஸ்தவபபௌ ததஸ்திஸ்ரஸ்தேஷாம் த்ரியுகயுகளைர்ஹித்ரிபிரபூ:" என்றருளிச்செய்தாரிறே - ஆழ்வான். அதவா, திருவஷ்டாக்ஷர ரூபியானவனையென்னவுமாம். (௨)"ஸர்வம் ஹி ஸமவாப்நோஷி ஸாக்ஷாந்நாராயணஸ்ஸ்வயம் । அஷ்டாக்ஷரஸ்வரூபேண முகேஷு பரிவர்த்ததே - வ்யக்தம்ஹி பகவாநேஷஸாக்ஷாந்நாராயணஸ்ஸ்வயம்- அஷ்டாக்ஷரஸ்வரூபேண முகேஷு பரிவர்த்ததே."

கையாலே அத்தையருளுகிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதி), அழகரை மலையென்றது -மலைபோலே யிருக்கையாலே யென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அத்தை மூன்று ப்ரகாரத்தாலே உபபாதிக்கிறார் (இந்நிலையை யித்யாதி).

நால்-நாலுவகைப்பட்டதாய், இருமை-பெருமையாய், அப்படிப்பட்டிருக்கும் மூர்தியென்றக்ஷரார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி, அம்மூர்தி பேதத்தைகுணபேதத்தையிட்டு நிரூபியாநின்றுகொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (ஷாட்குண்யேத்யாதி). (ஷாட்குண்யப்ரகாசகமாயும்)என்றது- (வாஸுதேவ) என்றத்தோடந்வயித்துக்கொள்வது. ஐவ்வஞ்சுவஸ்துக்க ளென்னுமாபோலே, (இவ்விரண்டு) என்றது - இரண்டென்றபடி. இந்த வாக்யத்துக்கு ஸங்கர்ஷணேத்யாதி யோடந்வயம். நாலிருவென்றது-நாலிரண்டென்றாய், அது அஷ்டாக்ஷரத்தைச்சொல்லுகிறதாய், அத்தை மூர்தியாகவுடைய வென்றர்த்தாந்தர மருளுகி

(௧) வர-ஸ்த-௧௬.

த்திலெட்டுத் திருவக்ஷரத்துக்கும் ஸரீரியென்றபடி. (நால்வேதக் கடலமுதை) வேதத்தில் ப்ரயோஜநாம்ஸம் திருமந்த்ரம்; (க) "மாதவன்பேர் சொல்லுவதேயோத்தின் சுருக்கு."

(மேலிருங்கற்பகத்தை) ஸ்வர்கத்தில் கற்பகத்திலும் வ்யாவ்ருத்திசொல்லுகிறது. அந்தக்கல்பகம் தன்னையொழிந்தவற்றைக்கொடுக்குமித்தனையிறே. இந்தக்கற்பகம் தன்னைக்கொடுக்கும். (உ) "எனக்கே தன்னைத் தந்தகற்பகம்" என்னக்கடவதிறே. அந்தக்கற்பகம் அபேக்ஷித்தார்க்கிறே கொடுப்பது. இந்தக் கற்பகம் அதிகாரியையுண்டாக்கித்தன்னைக்கொடுக்கும். "என்னையாக்கிக்கொண்டெனக்கே தன்னைத்தந்தகற்பகம்" என்னக்கடவதிறே. (வேதாந்தவிழுப்

என்னக்கடவதிறே. (நால்வேதக் கடலமுதை) ருகா(ஸோமா)தி பேதத்தாலே நாலுவகைப்பட்டிருந்துள்ள வேதமாகிற ஸமுத்ரத்தில் ஸாரமான அம்ருதமானவனை; (ங) "வேதியர் முழு வேதத்தமுதத்தை" என்னுமாபோலே. அன்றிக்கே, "நால்வேதக் கடலமுது" என்று ஸகல வேதஸாரமான திருமந்த்ரத்தைச் சொல்லுகிறதாய், ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அத்தை இவனுகச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநம் - ப்ரதிபாத்ய ப்ரதிபாதகபாவ ஸம்பந்தம். இவ்விடத்துக்கு இப்படி பொருளாமிடத்தில், "நாலிரு மூர்த்திதன்னை" என்கிற விடத்துக்கு முற்பட்ட யோஜனையொன்றுமேயாகக் கடவது.

(மேலிருங்கற்பகத்தை) மேலானபெரியகல்பகத்தை. இத்தால் ஸ்வர்க கல்பகத்தில் வ்யாவ்ருத்திசொல்லுகிறது. அதாவது-அந்தக் கல்பகம் தன்னையொழிந்தவற்றைக் கொடுக்குமித்தனையிறே; இது தன்னையுங் கொடுக்குமிறே. அந்தக் கல்பகம் அபேக்ஷித்தார்க்கிறே கொடுப்பது; இது அதிகாரியையுமுண்டாக்கிக்கொடுக்கும். ஆகையாலிறே (க) "என்னையாக்கிக்கொண்டு எனக்கே தன்னைத்தந்தகற்பகம்" என்று ஆழ்வாரருளிச்செய்ததும். (வேதாந்த விழுப்பொரு

ளுர் (அதவேத்யாதி). (ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு) என்றது - அழகரைச் சொல்லுகிற மலையென்ற விஸேஷ்ய பதத்தோடே இப்பதத்தினுடைய ஏகார்த்தத்தை யென்றபடி. இப்பதத்துக்குத் திருமந்த்ர ப்ரதிபாத்யனென்றர்த்தமானுல் நாலிரு மூர்த்தியென்றதுக்குச் சொன்ன விரண்டாமர்த்தத்திலும் இவ்வர்த்தம் பலிக்கையால் பௌநருக்த்யமன்றோ வென்னவருளுகிருர் (இவ்விடத்துக்கித்யாதி).

(க) உ-திருவ-ஙக. (உ) தி-வாய்-உ-எ-கக. (ங) தி-வாய்-ங-ங-ரு.

பொருளின்) (௧) "அந்தணர்மாட்டந்தி வைத்த மந்திரத்தை". இத்தால் ப்ரணவத்தைச் சொல்லுகிறது. (மேலிருந்தவிளக்கை) வேதாந்தத்தில் ஸர்வஸ்மாத்பரனென்று ப்ரகாசகனானவனை. அதாகிறது- அகாரார்த்தமானவனை. (விட்டுசித்தன விரித்தனவே) பகவத்ஸ்வரூபகுணங்களிலே வ்யாபித்த திருவுள்ளத்தையுடைய வாழ்வார் இந்தப்ரபந்தத்தாலே வெளியிட்டருளினார். இதுக்குப் பலஸ்ருதி சொல்லாமைக்கடி இது தானே பலமாகை. .... (௧௧)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ளின் மேலிருந்த விளக்கை.) வேதாந்தப்ரதிபாத்யங்களான சீரிய வர்த்தங்களுக்கெல்லாம் மேலாயிருந்துள்ள ஸ்வயம்ப்ரகாச வஸ்துவானவனை. வேதாந்த ப்ரதிபாத்யங்களான சீரியவர்த்தங்களாவன - (௨) "போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா" (௩) "க்ஷரம் ப்ரதாநமம்ருதாக்ஷரம்ஹர: க்ஷராத்மாநாவீசதே தேவ ஏக:" (௪) "ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேச:" இத்யாதிகளால் சொல்லப்படுகிற தத்வத்ரயமும். (மேலிருந்த) என்றது-இந்ததத்வத்ரயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு மேலாயிருந்த வென்றபடி. அதாவது-சேதநாசேதநங்களிரண்டும் ப்ரகாரமாகத்தான் ப்ரகாரியாய் (௫) "ந தத்ஸமஸ்சாப்யதிகஸ்ச த்ருஸ்யதே." என்னும்படி ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருக்கை. (விட்டு சித்தன் விரித்தனவே) இப்படியிருக்கிறவனை, * அரவத்தமளிப்படியே திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்கையாலே "விஷ்ணுசித்தன்" என்னும் திருநாமத்தையுடைய பெரியாழ்வார் விஸ்தரேண வருளிச்செய்தவை. இதுக்குப் பலம் சொல்லாமைக்கடி, இவ்வர்த்தத்தை அறிகிறது தானே இது கற்கிறதுக்கு ப்ரயோஜநமாகையாலே. ... . (௧)

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி
நாலாம்பத்து மூன்றும் திருமொழி முற்றிற்று.

விழுப்பொருளென்றதுக்கர்த்தம் (சீரியவர்த்தங்களுக்கு) என்றது.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

---

(௧) திருநெ ௪. (௨) ஶ்வே-௧-௧௨. (௩) ஶ்வே-௧-௧௦.
(௪) ஶ்வே-௬-௧௬. (௫) ஶ்வே-௬-௮.

உகூ-வது ஶடகோபாசார்யரின் வாழித்திருநாமம்.

ஆவணியிலுத்திரத்தில் அவதரித்தோன்வாழியே
ஆழ்வார்கள்பதின்மர்கலையர்ப்ந்துரைப்போன்வாழி
ஶ்ரீவாஸாசார்யன்தன் இணையடியோன்வாழியே [யே
சீலமிகுஶடகோபனைச்சிந்தைசெய்வோன்வாழியே
பூவளருமாண்டாளைப்பரவுமவன்வாழியே
பொன்புரையுமரங்கரையேபுகழுமவன்வாழியே
ஆவலுடன்வேங்கடவர் அடிபணிவோன் வாழியே
அழகாருஞ்சடகோபன்மலரடிகள்வாழியே.

மங்கல.

வையமெல்லாம்வாழமறைநான்குந்தான்வாழ
செய்பதமிழ்மறையும்சீர்வாழ—பையரவின்
தன்குருவைவாழ்த்தும்ஶடகோபதேஶிகனே
இன்னமொருநூற்றாண்டிரும்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நாலாம்பத்து நாலாந் திருமொழி

நாவகாரியம் ப்ரவேசம்.

கீழே * கதிராயிரமிரவியிலே ப்ரமேயமாகிற அவனை காணவேணுமெனனும் ஸ்நேஹமுடையீர்களாகில் அவனை "கண்டாருளர்" என்று காட்டின முமுக்ஷுக்களை உத்தேஸ்யமாகவநுஸந்தித்தார்; மேலிரண்டு திருமொழியாலே அந்த முமுக்ஷுக்களுக்குமுத்தேஸ்யராய், (க) "சென்றாற்குடையாம்" என்கிறபடியே அழகரைத்தம்மடியிலே வைத்து ரக்ஷிப்பாராய், ஸூரிகளில் தலைவரான திருவநந்தாழ்வானையநுஸந்தித்து (உ) "திரிதந்தாகிலும்" என்கிறபடியே "மாலிருஞ்சோலையென்னும் மலையையுடையமலை" என்று அந்தமலையிலொருகொடி முடியாய் நிற்கிற வடிகளை யநுஸந்தித்தாராய் நின்றார் கீழ்.

நாலாம்பத்து நாலாந்திருமொழி நாவகாரியம், ப்ரவேசம்.

அவ;—கீழ் இரண்டு திருமொழியிலே- ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரகுண சேஷ்டிதங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி ஸர்வேஸ்வரன் திருமலையில் நிற்கிறநிலையை அநுபவியாநின்றுகொண்டு, அவன்றன் ப்ராப்யத்தில் ப்ரதமாவதியாகையாலே தச்சரமாவதியான திருமலையாழ்வார்பக்கலிலே திருவுள்ளமூன்றி, திருமலையாழ்வாருடைய வைபவத்தை விஸ்தரேண பேசி யநுபவித்து ப்ரீதரானார். அவ்வளவிலே, ஸர்வேஸ்வரன் திருமலையில்நிற்கிற நிலையிலுங்காட்டில், * பள்ளியிலோதிவந்த தன்சிறுவனை ப்ரஹ்லாதன், திருநாமஞ்சொன்னதுவே ஹேதுவாகப்பிதாவானவன ஸத்ருவாய்க்கொண்டு பஹுமுகமாக நலிய, நலிவுபடுகிற ஆபத்தசையிலே திருப்பா

அரு;—நாவகாரியம் ப்ரவேசம், அழகரையும் திருமலையாழ்வாரையுமநுபவித்த வநந்தரம் திருக்கோட்டியூர் லெம்பெருமானை யநுபவித்த ப்ரீதியாலே அவரை ஸேவியாதவர்களை நிந்தித்தும் ஸேவித்தவர்களை ஸ்லாகித்தும் பேசுகைக்குப் பலபடி நியாமகங்களையருளிச் செய்யாநின்று கொண்டு ஸங்கதியருளுகின்றார் (கீழிரண்டித்யாதி). அழகரையநுபவித்த போது ஸர்வேஸ்வரன் திருக்கோட்டியூர் நிலையைக்காட்டுகையாலே அநுபவிக்கிறாரென்றுஸங்கதி கண்டுகொள்வது. (திருவுள்ளமூன்றி) என்றது-"உலைப்பன்மலை" இத்யாதிகளாலே பாட்டுத்தோறுமழகரை விசேஷணமாகவும் திருமலையாழ்வாரை விசேஷ்யமாகவும் அநுபவிக்கையைப்பற்ற. (திருமலையில நிற்கிற நிலையிலுங்காட்டில்) என்றதுக்கு (மஹாகுணமே தோன்ற திருக்கோட்டி

(க) க-திருவ-ருரு.

(உ) கண்ணி-ரு.

இதில் ஈாவகாரியம் சொல்லாமல் ஆசார்யகிஞ்சித்காரபாரதந்த்ர்யத்தோடே வர்த்திக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய த்ரிவித கரணப்ரவ்ருத்தியும், அவர்களுடைய திருவுள்ளத்துக்கீடாக லோகோபகாரப்ரவ்ருத்தியும், ஶிஷ்யபுத்ராதிகளுடையஉஜ்ஜீவநத்துக்கு மீடாகக்*கரியகோலத்திருவுருக்காண் பாரையும் இங்ஙேர்காணுதாரையும்உத்தேஶ்யப்ரதிபத்தியும்நிஷேதப்ரதிபத்தியும்சொல்லுகிறது

திக பிதாவான பந்தா(வாயா)ஸக்தியாலே (க)"அடுத்ததோருருவாய்" என்கிறபடியே இரண்டுவடிவைச் சேர்த்துக்கொண்டு வந்து தோன்றி, ப்ரதிகூலனான ஹிரண்யனை நிரஸித்து, பாலனான ப்ரஹ்லாதனை ரக்ஷித்தருளின மஹாகுணம் தோன்றத் திருக்கோட்டியூரிலேயெழுந்தருளி நிற்கிறநிலையை இவர்க்கு ப்ரகாஶிப்பிக்க,

அத்தைக்காண்கையாலும், திருப்பல்லாண்டிலும் * வண்ணமாடத்திலும் செல்வநம்பி யோட்டை ஸம்பந்தத்தையிட்டும் க்ருஷ்ணாவதாரகந்தமானதுகொண்டும் தாம்விரும்பியருளிச்செய்த தேசமாகையாலும், திருக்கோட்டியூரிலே திருவுள்ளம்சென்று அங்கே யெழுந்தருளிநிற்கிறவன்படிகளை யநுபவிக்கிறவிவர், அவ்வநுபவஜநிதஹர்ஷ ப்ரகர்ஷத்தாலே, அவன்கொடுத்த கரணங்களைக்கொண்டு அவனை யநுபவித்து வாழலாயிருக்க, த்ரிவிதகரணங்

யூரிலெழுந்தருளியிருக்கிற நிலையை) என்றத்தோடந்வயம். (பந்தாஸக்தியாலே) என்றது - பந்தத்தாலுண்டான வபிநிவேஶத்தாலே யென்றபடி. (திருப்பல்லாண்டிலும்-செல்வநம்பியோட்டைஸம்பந்தத்தையிட்டு-அருளிச்செய்த) என்றந்வயம் கண்டுகொள்வது. அதாவது-"அணிகோட்டியர் கோனபிமாநதுங்கன்" என்றுரென்கை. (வண்ணமாடத்திலும் - க்ருஷ்ணாவதாரகந்தமானதுகொண்டுமருளிச்செய்த) என்றந்வயம் கண்டுகொள்வது, "திருக்கோட்டியூர் கண்ணன் கேசவநம்பி"என்றாரிறே யென்று கருத்து.

திருக்கோட்டியூரிலெம்பெருமானை யநுபவிக்கிறவர் தாம் வேண்டினபடி அநுபவியாதே "ஸம்ஸாரிகள் தோஷம்ஸ்வதோஷமாகநினைக்கக்கடவன்" என்றிருக்கை ப்ராப்தமாயிருக்க, சிலரை நிந்திக்கைக்கும் சிலரை ஸ்துதிக்கைக்கும் ப்ரஸக்தியென்னென்னவருளுகிறார் (அவ்வநுபவேத்யாதி). (நிந்தித்தும் ஶ்லாகித்து மவன்படிகளைச்சொல்லுகிறார்)என்றந்வயம். (கீழவன்படிகள்) என்றது-இங்கு மநுஷங்கித்துக் கொள்வது.

(க) திவாய்-அ-க௩.

மூ;—
நாவகாரியஞ் சொல்லிலாதவர் நாடொறும் விருந்தோம்புவார்
தேவகாரியஞ்செய்து வேதம்பயின்று வாழ்திருக்கோட்டியூர்
மூவர்காரியமுந் திருத்து முதல்வனைச் சிந்தியாதவப்
பாவகாரிகளைப் படைத்தவ னெங்ஙனம் படைத்தான்கொலோ.

வ்யா:—

களாலும் அவனோடே ஒட்டற்றுத்திரிகிற பாபகாரிகளானவர்களை நிந்தித்தும்,ஆத்மகுணோபேதராய் ஆசார்யப்ரேமயுக்தராய் அவ்வாசார்யன் உகக்கும்விஷயமென்று (க)"திரிதந்தாகிலும்" என்கிறபடியே அவன் பக்கலிலே ப்ரவணராய் அவனை அநுபவியாநின்றுள்ள மஹாத்மாக்களை ஸ்லாகித்துச் சொல்லுகிறார் - இத்திருமொழியில்.

திருமங்கையாழ்வாரும் பெரிய திருமொழியில் திருமலையிலெழுந்தருளிநிற்கிற நிலையை யநுபவித்த வநந்தரம், திருக்கோட்டியூரிலெழுந்தருளிநிற்கிற நிலையையிறே யநுபவித்தது. பெரிய திருமடலிலும் (உ) "மன்னனை மாலிருஞ்சோலைமணாளனை" என்று திருமலையில் நிற்கிற நிலையை யருளிச்செய்த வநந்தரம், "கொன்னவிலுமாழிப்படையானைக் கோட்டியூரன்னவுருவினரியை" என்று திருக்கோட்டியூரில் நிற்கிறநிலையையிறே யருளிச்செய்தது. அப்படியே இவரும், திருமலையி லெழுந்தருளிநிற்கிற நிலையை அநுபவித்தவநந்தரம், திருகோட்டியூரிலெழுந்தருளி நிற்கிறநிலையை யநுபவிக்கிறார். இவர்களிருவருமிறே திருக்கோட்டியூர் விஷயமாக ஒரொரு திருமொழி யருளிச்செய்தவர்களும் *

அழகரை யநுபவித்தவநந்தரம் இவர்க்கு ஸர்வேஶ்வரன் திருக்கோட்டியூர் நிலையைக் காட்டவநுபவித்தாரென்னு மதுக்கு த்ருஷ்டாந்தமருளுகிறார் (திருமங்கையாழ்வாருமித்யாதி). மற்றோராழ்வாரை த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொல்லவொண்ணாதோ வென்ன வருளுகிறார் (இவர்களித்யாதி). *

அரு;—முதற்பாட்டு. (நாவகாரியமித்யாதி) மேல் நாலு திருமொழி ஆச்சாம்பிள்ளை வ்யாக்க்யாநமாயிருக்கு மளவின்றிக்கே இப்பாட்டுத் தொடங்கி ஒரோ ப்ரதேஶங்களிலே ஒரு பாட்டுத்தான், பாதிபாட்டுத்தானிருந்த ஸ்தலங்களிலே மணவாளமாமுநிகள் ஸ்ரீஸூக்தியில் கௌரவத்தாலே சேர்த்துக்கொண்டு வ்யாக்க்யாநம் செய்தருளினாரென்று ஸம்ப்ரதாயம் கண்டுகொள்வது. இதுக்கு ஸூசகம் கடிநபாகமாயிருக்கை.

(க) கண்ணி-ந. (உ) பெரியதிருமக-உகு.

ஸ்வா;—முதற்பாட்டு. (நாவகாரியம்) நாவுக்கு அகார்யமாவது-ஸப்தங்கள் நாரத்தளவிலே பர்யவஸிக்கையும், பொய்சொல்லுகையும், பிறர்க்கு க்லேசாவஹமான ஹேதுக்களைச் சொல்லுகையும். (க)"நாவாயிலுண்டே-யித்யாதி" அல்லாத திருநாமங்களிடையிலே இளைப்பாறவேணும். கொங்கிலே திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானெழுந்தருளி ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருமாளிகையிலே விட்டவளவில் பிறந்த வார்த்தைகளை ஸ்மரிப்பது.

அநந்தாழ்வான் சரம ஸமயத்திலே "பட்டருக்குத் திருநாமமேது" என்று கேட்க, "அழகிய மணவாளப்பெருமாள்" என்

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (நாவகாரியம்) நாவுக்கு அகார்யமாவது - ஸப்தங்கள் நாரத்தளவிலே பர்யவஸிக்கையும், பொய்சொல்லுகையும், பிறர்க்கு க்லேஸாவஹமான ஹேதுக்களைச் சொல்லுகையும். (க) "நாவாயிலுண்டே" இத்யாதி. அல்லாத திருநாமங்கள் இடையிலே இளைப்பாறவேணும். கொங்கிலே திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் எழுந்தருளி ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருமாளிகையிலே விட்டவளவிலே பிறந்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது.

அனந்தாழ்வான், சரம ஸமயத்திலே "பட்டர்க்குத் திருநாம

நாவுக்ககார்யத்தை மூன்று வகையாகக் காட்டுகிறார் (நாவுக்கித்யாதி). தாங்களுச்சரிக்கும் ஸப்தங்கள் ஸரீரபூதமான நாரத்தளவிலே தானே நின்று நாராயணனைச் சொல்லுகை யன்றிக்கே அவற்றையே சொல்லும்படி உச்சரிக்கை அகார்யமென்று கருத்து. ஸத்யமாகிலும் ஒருவர்க்கப்ரியமாகச் சொல்லுகையும் அகார்யமென்கிறார் (பிறர்க்கித்யாதி), நாவுக்ககார்யம் தானேதென்று ஜிஹ்வையிலே பாசுரமுகேந திருநாமோச்சாரணம் கார்யமென்கிறார் (நாவாயித்யாதி), இப்பாசுரத்தில் "ஓவாதுரைக்கு முரை" என்றதுக்கு வ்யாவர்த்ய பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அல்லாதவித்யாதி). (அல்லாத திருநாமம்) என்றது - ஸஹஸ்ராக்ஷரி முதலானது. திருநாமம் தானும் குருபரம்பராநுஸந்தாந பூர்வகமல்லாதபோது நாவுக்ககார்யமென்று நாலாம் வகையை ஐதிஹ்யமுகேந வருளுகிறார் (கொங்கிலித்யாதி). (கொங்கிலே) கொங்கு நாட்டிலே, (விட்டவளவிலே) எழுந்தருளியிருந்த வளவிலே). (பிறந்தவார்த்தை) என்றது - க்ரந்தாந்தரங்களிலே காணத்தக்கது.

ஆசார்யனுகந்த திருநாமோச்சாரணமே கார்யம், அல்லாதது கார்யமன்றென்று அஞ்சாம்வகையும காட்டுகிறார் (அனந்தாழ்வானித்யாதி) (பட்டர்க்

(க)-௧-திருவ கூ௫.

கிற திருநாமமென்று சொல்ல "இது பர்த்ருநாமக்ரஹணம் பண்ணுமாபோலே யிரா நின்றது. ஆகிலும் பட்டருகந்த திருநாமமன்றோ" என்று இத்திருநாமத்தைச் சொன்னவநந்தரத்திலே திருநாட்டுக்குப்போனான். உடையவரெழுந்தருளியிருக்கிறகாலத்திலே வடுகநம்பியருகே ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரெழுந்தருளியிருந்து "ஓம் நமோ நாராயணாய" என்று இத்தைச்சொல்ல, இத்தைக்கேட்ட வடுகநம்பி நாவகாரியமென்று எழுந்திருந்து கடக்கப்போனார் ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர்சரமஸமயத்திலே உடையவர் எழுந்தருளி "இப்போது திருவுள்ளத்திலநுஸந்தாநமேது" என்றுகேட்க, "பகவந்நாமங்களாயிருப்பனவநேகம்திருநாமங்களுண்டு. ஆயிருக்க, திருவரங்கமென்கிற நாலைந்து திருவக்ஷரமும் கோப்புண்

மேது" என்றுகேட்க, "அழகிய மணவாளப் பெருமாளென்கிறதிருநாமம்" என்றுசொல்ல, "இதுபர்த்ருநாம க்ரஹணம் பண்ணுமாபோலே இராநின்றது, ஆகிலும் பட்டர் விரும்பின திருநாமமன்றோ" என்று இத்திருநாமத்தைச்சொன்ன வநந்தரத்திலே திருநாட்டுக்குப்போனான். உடையவரெழுந்தருளி யிருக்கிற காலத்திலே வடுகநம்பி யருகே ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ரெழுந்தருளியிருந்து "ஓம் நமோநாராயணாய" என்று இத்தைச் சொல்ல, இத்தைக்கேட்ட வடுகநம்பி "நாவகாரியம்" என்று எழுந்திருந்து கடக்கப்போனார். ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் சரமகாலத்திலே உடையவரெழுந்தருளி, "இப்போது திருவுள்ளத்திலநுஸந்தாநமேது" என்றுகேட்க; "பகவந்நாமங்களாயிருப்பன அநேகம் திருநாமங்களுண்டாயிருக்க, 'திருவரங்கம்' என்கிறநாலைந்து திருவக்ஷரமும்கோப்புண்டபடியேயென்று நினைத்திருந்தேன்

குத் திருநாமமேதன்ன) என்றது-பட்டருக்கு உகப்பான திருநாமமேதென்னவென்றபடி. (பர்த்ருநாமக்ரஹணம் பண்ணுமா போலே) என்றதுக்கு பர்த்தாவினுடைய அஸாதாரணமான நாமத்தைமறைத்து "இன்னான் பிள்ளை, இன்னான் மணவாளப் பிள்ளை" என்று சொன்னாப்போலே, நம்பெருமாள் ஸ்ரீரங்கநாயகனென்னாப்போலேசொல்லாதே, அழகியமணவாளனென்று மறைத்துச்சொன்னதாயிரா நின்றதென்று கருத்து. திருநாமத்தை குருபரம்பரா பூர்வகமாகவே சொல்லவேணும். அல்லாதது அகார்யமென்னு மதுக்குப்பின்னையுமோரை திஹ்யத்தையருளுகிறார் (உடையவரித்யாதி). ஆசார்யனுகந்த திரு

டபடி யென்'' என்று நினைத்திருந்தேன் காணுமென்றருளிச் செய்ய, அத்தை ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் விரும்பின திருநாமமென்று உடையவர் விரும்பியிருப்பர்.

(க)''வனதஜ்ரதழ - ஏதத்வ்ரதம்மம''என்று ஈஸ்வரஸங்கல்பம்' * யாதானும்பற்றி நீங்கும் வ்ரதம் ஸம்ஸாரிகள் வ்ரதம். ''விரதம் கொண்டேத்தும்'' என்று முமுக்ஷுக்கள் வ்ரதம். முமுக்ஷுக்களுக்குக் கூறுயிறே அர்சாவதார மிருப்பது.(உ)''அடியோமுக்கே யெம்பெருமா னல்லீரோ நீரிங்தளுநீரே'' என்னக்கடவதிறே.(ங) ''எண்ணுதேயிருப்பாரை யிறைப்பொழுதுமெண்ணேமே'' என்று

காணும்'' என்று அருளிச்செய்ய, அத்தை ''ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் விரும்பின திருநாமம்'' என்று உடையவர்விரும்பியிருப்பர்.

(க) ''வனதஜ்ரதமம'' என்று ஈஸ்வரஸங்கல்பம்; * யாதானும்பற்றி நீங்கும்விரதம் ஸம்ஸாரிகள் வ்ரதம்;(ச)''விரதங்கொண்டேத்தும்''என்று முமுக்ஷுக்கள் வ்ரதம்;முமுக்ஷுக்களுக்குக்கூறுயிறேஅர்ச்சாவதாரமிருப்பது. (உ) ''அடியோமுக்கேயெம்பெருமானல்லீரோ நீரிங்தளுநீரே'' என்னக்கடவதிறே. (ங)''எண்ணுதேயிருப்பாரை யிறைப்பொழுது மெண்ணேமே'' என்று கழித்து,

---

நாமமே கார்யம், மற்றது அகார்யமென்னுமதுக்குப் பின்னையுமோரைதிரஹ்யம் (ஆழ்வாரித்யாதி).

இத்திருமொழி ப்ரவேஶத்திலே திருக்கோட்டியூர் நம்பியையநுபவித்து அவ்வநுபவப்ரகர்ஷத்தாலே சிலரை நிந்தித்தும் சிலரை ஸ்துதித்தும்போருகிறுரென்ற வர்த்தத்ருஷ்டாந்தங்களையும் காட்டிக்கொண்டு பரக்கவுபபாதிக்கிறுர் (ஏதத்வ்ரதமென்று தொடங்கி கண்டுகெக்கிறுரென்னுமளவும்). ஈஸ்வரனுடையவும் ஸம்ஸாரிகளுடையவும் வ்ரதம் போலே முமுக்ஷுக்களுக்கு அர்சாவதாரத்தை ஏத்துகையே வ்ரதமென்னுமத்தை ஸம்வாத பூர்வகம் காட்டுகிறுர் (விரதமித்யாதி), உக்தார்த்தத்துக்கு உபபத்தியருளுகிறுர் (முமுக்ஷுக்களுக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).இத்தால் அர்சாவதாரத்தில் ப்ராவண்யத்தாலே அதுக்காளாகாதாரை நிந்திக்கையும் ஆளானுரை ஸ்துதிக்கையும் யுக்தமென்று கருத்து. இவ்வர்த்தத்துக்குத் திருமங்கைமன்னனையும் ஆழ்

(க) கீ-கஅ-சுசு. (உ) தி-மொ-ச-கு-டு.(ங) தி-மொ-உ-கு-க.(ச) ச-உ-கக.

கழித்து,(க)"ஆரெண்ணும் நெஞ்சுடையார்அவரெம்மையாள்வார்" என்றருளிச்செய்தாரிறே.(உ)* ஒழிவில்காலமெல்லா மடிமையைய பேக்ஷித்து,*புகழுநல்லொருவனிலே வாசிகமான வடிமை செய்து *மொய்ம்மாம்பூம் பொழிலிலே அடிமையிலிழியா தாரை நிவே தித்து, * செய்ய தாமரைக்கண்ணனிலே பகவத்ஜ்ஞாநத்தை உப தேசித்து, *பயிலும் சுடரொளியிலே பண்டேதிருந்தின ஸ்ரீவைஷ் ணவர்களைக்கண்டு உகக்கிறூர்.

(நாவகாரியம்) (௩)[வாழ்த்துவார்பலராக]ஸ்ருஷ்டிக்குப்ரயோ ஜநம் திருநாமம் சொல்லுகையிறே. (நாவகாரியம்) நாவுக்கு அ கார்யமாவது-அஸத்யம் சொல்லுகிற நாக்காலே பகவத் விஷயத்

(க)"ஆரெண்ணும் நெஞ்சுடையாரவரெம்மையாள்வாரே" என்று அருளிச்செய்தாரிறே. நம்மாழ்வார்,(உ)"ஒழிவில் காலமெல்லாம்" என்று அடிமையையபேக்ஷித்து, *புகழுநல்லொருவனிலே-வாசிக மான வடிமைசெய்து, *மொய்ம்மாம் பூம்பொழிலிலே-அடிமையி லிழியாதாரை நிந்தித்து, *செய்ய தாமரைக்கண்ணனிலே - பகவத் ஜ்ஞாநத்தை யுபதேசித்து, * பயிலும் சுடரொளியிலே - பண்டே திருந்தின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டுஉகந்தாப்போலே, இவரும், திருக்கோட்டியூரிலே யெழுந்தருளிநிற்கிற ஸர்வேஶ்வரனை யநுப வித்த வநந்தரம்,அவன் திருவடிகளில் அடிமையிலிழியாதே அந்ய பரராய்த் திரிகிறவர்களை நிந்தித்து, அவன் திருவடிகளிலடிமை யையுகந்து அவனையநுபவிக்கையேயாத்ரையாயிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ் ணவர்களைக் கண்டு உகக்கிறூர்.

(நாஅகாரியம்) (௩) [வாழ்த்துவார் பலராக] ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரயோஜநம் திருநாமம் சொல்லுகையிறே. (நாவகாரியம்) நாவுக்கு அகார்யமாவது - அஸத்யம்சொல்லுகிற நாக்காலேபகவத்விஷயத்

வாரையும் த்ருஷ்டாந்தமாக வருளுகிறூர் (எண்ணுதேயித்யாதி).

ப்ரவேஶத்தில் சொல்லவேண்டுமர்த்தத்தை யருளிச்செய்து, ஸிம்ஹாவ லோகநந்யாயத்தாலேநாவுக்ககார்யம் எம்பெருமான் திருநாமோச்சாரணமென் னுமதுக்கு ஸம்வாதாந்தரமருளுகிறூர் (வாழ்த்துவாரித்யாதி). எடுத்த பாசு ரத்துக்கர்த்தம் (ஸ்ருஷ்டிக்கித்யாதி). நாவுக்ககார்யத்தைக்கீழஞ்சுவகையாலு மன்றிக்கே ப்ரகாராந்தரேண வருளுகிறூர் (நாவுக்கித்யாதி). அஸத்யவாக் கரலே திருநாமம் சொல்லுகை அகார்யமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகி

(க) தி-மொ-உ-௬-உ. (உ) தி-வாய்-௩-௩-க (௩) தி-வாய்-௩-க-எ.

ைதச் சொல்லுகை. (க)"ஆவியையரங்கமாலைஎச்சில் வாயால் தூய் மையில் தொண்டனேன் நான் சொல்லினேன் தொல்லை நாமம் பாவியேன்பிழைத்தவாறே"என்று அயோக்யன்திருநாமம்சொல்லு கையும் பாபபலமென்றாரிறே.(உ)"திருவாகம்தீண்டிற்றுச்சென்று" என்று "அவனைப் பார்க்குமத்தனையோ ? தன்னைப் பார்க்கவேண் டாவோ?"என்றுதிருவுள்ளத்தை கர்ஹிக்கிறாரிறே.(ந) "கொடுமா வினையேன்" என்று *பொய்ந்நின்ற ஞானம் துடங்கி * நெடுமாற் கடிமையளவும் கர்மபலமென்றநுஸந்தித்தாரிறே. (சொல்லிலாத

ைதச் சொல்லுகை. (க) "ஆவியையரங்கமாலை - எச்சில்வாயால்- தூய்மையில் தொண்டனேன்நான் சொல்லினேன் தொல்லைநாமம்- பாவியேன் பிழைத்தவாறு" என்று - "அயோக்யன் திருநாமம் சொல்லுகையும் பாபபலம்" என்றாரிறே; (உ) "திருவாகம் தீண் டிற்றுச்சென்று" என்று-அவனைப்பார்க்குமத்தனையோ, தன்னையும் பார்க்கவேண்டாவோவென்று திருவுள்ளத்தை கர்ஹித்தாரிறே. (ந)"கொடுமாவினையேன்"என்று*பொய்ந்நின்றஞானந்தொடங்கி *நெடுமாற்கடிமையளவும் கர்மபலமென்று அநுஸந்தித்தாரிறே;

றார் (ஆவியையித்யாதி). அஸத்யம் சொல்லுகிற நாவாலே திருநாமத்தைச் சொல்லுகை அக்ருத்யமென்னுமதுக்குப் பாசுரமுகேந த்ருஷ்டாந்தம் காட்டு கிறார் (திருவாகமித்யாதி). "தீண்டிற்று" என்றபதத்தாலே நெஞ்சுக்கு ஸ்ப ர்ஶாऽயோக்யதை தோன்றுகையாலே அதுக்குத் தாத்பர்யத்தையருளுகிறார் (அவனையித்யாதி), (தன்னை)என்றது - நெஞ்சை யென்றபடி. இப்படி அ யோக்யமான நெஞ்சாலே அவ்விலக்ஷண விஷயத்தை நினைக்கை அக்ருத்ய மானாப்போலே, அஸத்யம் சொல்லுகிற நாவாலே திருநாமத்தைச் சொல்லுகை யும் அக்ருத்யமென்று கருத்து. அநாதிகாலம் பொய்யே சொல்லிப் போந்த நாவாலே பகவத்விஷயத்தைப் பேசுகை - கொடுமாவினையென்று விவக்ஷித் து ஸம்வாதாந்தரம் காட்டுகிறார் (கொடுவித்யாதி). கர்மபல மென்றது - "பாபः பாபேந கர்மணா" என்கிற ந்யாயத் தாலே பூர்வதுஷ்கர்மபலமான வக்ருத்யமென்றபடி. "கொடுமாவினையேன்" என்றதுக்கு இவ்வர்த்தம் ஈட்டிலருளிச்செய்ததில்லையேயாகிலும் இவர்க்கு

(க) திருக்குறு-கஉ. (உ) பெரியதிருவந்-உ௦.
(ந) தி-வாய்-அ-க௦-க.

வர்) இவை புகுந்து கழியாதவர்.

(நாடொறும் விருந்தோம்புவார்) நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அப்போதமுதுசெய்ய வெழுந்தருளின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப்போலே ஆதரிப்பர்கள். (தேவகாரியம்செய்து இவர்களுக்கு உகப்பாகபகவத்ஸமாராதநம் பண்ணிப்போருமவர்கள்.(க)"திரிதந்தாகிலும்" என்னக்கடவதிறே, (வேதம் பயின்றுவாழ்) பகவத் பாகவத கைங்கர்யத்துக்கேகாந்தமான ப்ரதேசங்களை நெருங்க வநுஸந்தித்து, வேதப்ரதிபாத்ய வஸ்துவைக்

(சொல்லிலாதவர்) இவைபுகுந்து கழியாதவர்.

(நாடொறும் விருந்தோம்புவார்) நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை, அப்போது அமுது செய்ய வெழுந்தருளின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப்போலே ஆதரிப்பவர்கள். (தேவகாரியம்செய்து) இவர்களுக்கு உகப்பாக பகவத்ஸமாராதநம்பண்ணிப் போருமவர்கள்.(க)"திரிதந்தாகிலும்" என்னக்கடவதிறே.(வேதம்பயின்றுவாழ்) பகவத்பாகவதகைங்கர்யங்களுக்குஏகாந்தமானப்ரதேசங்களை நெருங்க அநுஸந்தித்து, வேதப்ரதிபாத்ய வஸ்துவைக் கண்

இப்படியோஜநாந்தரம் விவக்ஷிதமென்றுகொள்வது. (இவை) என்றது-நாவுக்ககார்யமான கீழ்ச்சொன்னவை யெல்லாமென்றபடி.

திநங்கள் தோறும் விருந்தைப் பேணுவர்களென்று ஶப்தார்த்தமாய், விருந்தாவது-தங்களுடைய ப்ரேமத்துக்கு விஷயமானவர்களை ஷட்ரஸோபேதமாக புஜிப்பிக்கையாய், அதுதானும் நித்யமாகச் செய்யும்போது அவ்வூரிலுள்ளாரோடு எழுந்தருளின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடு வாசியறச் செய்கை சொல்லவேண்டுகையாலே அத்தையருளுகிறார் (நித்யேத்யாதி). ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களானபோதே பகவத் ஸமாராதநம் பண்ணுகை ஸித்தமாயிருக்க, இப்படி விசேஷித்ததுக்குக் கிழைக்கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இவர்கட்கித்யாதி). வேதம் சொல்லியென்னாதே "பயின்று" என்றதுக்குஇரண்டுபதங்களாலும் பகவத் பாகவத கைங்கர்யபரதை தோன்றுகையால், அத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி வேதமென்றத்தை விசேஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (பகவதித்யாதி). வாழென்றதுக்கு வேதம்பயின்று என்றத்தைப்பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (வேதப்ரதிபாத்யேத்யாதி).

(க) கண்ணி-ரு.

கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கிறவர்கள். (க)"ஒத்தின் பொருள்முடிவு மித்தனையே, உத்தமன்பேரேத்தும் திறமறிமின்" என்னக்கடவதிறே. (திருக்கோட்டியூர்) இவற்றைநினைத்திறேஇவர்தாம் (உ)"அல்வழக்கொன்று மில்லாவணி கோட்டியர் கோனபிமானதுங்கன்செல்வனைப்போலத்திருமாலேநானுமுனக்குப்பழவடியேன்' என்றது.

இவரைப்போலே தம்மையுமங்கீகரிக்க வேணுமென்னும்படியிறே இவர்களேற்றம். (மூவர்காரியமும் திருத்தும்) அவர்களுக்கு வந்தவாபத்துக்களைப்பரிஹரிக்கும். "வெதாபஹார மது கைடபாதி கெஷ்டாதி-வேதாபஹார குருபாதகேத்யாதி" மஹாபலிபோல்வார் கையிலேராஜ்யத்தைப் பறிகொடுக்க, அத்தைமீட்டுக்கொடுக்கையுமிவையிறேமூவர்காரியமும்திருத்துகையாவது. (முதல்வனை) திருத்துகைக்கடிஸம்பந்தம். (சிந்தியாதவப்பாவகார்களை) துர்மாநிகளாயெதிரிட்டுப்போருகிற இவர்கள்தண்மைபாராதே இவர்கள்காரியம் செய்த உபகாரத்துக்குத்தோற்று அநுஸந்தியாதபாபகர்மாக்களை (படைத்தவனெங்ஙனம் படைத்தான்கொலோ)என்னப்ரயோஜநத்

ணாலே கண்டநுபவிக்கிறவர்கள். (க) "ஒத்தின்பொருள் முடிவுமித்தனையே உத்தமன்பேர் ஏத்தும் திறமறிமின்" என்னக்கடவதிறே. (திருக்கோட்டியூர்)இவற்றை நினைத்திறேஇவர்தாம் (உ)"அல்வழக்கொன்றுமில்லா வணிகோட்டியர் கோனபிமானதுங்கன் செல்வனைப்போலத் திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்" என்றது.

இவரைப்போலே தம்மையும் அங்கீகரிக்கவேணுமென்னும்படியிறே இவர்களேற்றம் (மூவர்காரியமும் திருத்தும்) அவர்களுக்குவந்த ஆபத்துக்களைப் பரிஹரிக்கும். (ந) "வெதாபஹார மது கைடபாதி தைத்யவீரா ச்ராவபிஜோவந-வேதாபஹாரகுருபாதகதைத்யபீடாத்யாபத்விமோசந" இத்யாதி - மதுகைடபர்கள் கையிலே வேதத்தைப் பறிகொடுக்க அத்தைமீட்டுக்கொடுக்கையும், குருவானபிதாவினுடைய ஶிரஶ்சேதம் பண்ணுகையால் வந்த ஆபத்தைப்போக்கிக்கொடுக்கையும், மஹாபலி போல்வார்கையில் ராஜ்யத்தைப்பறிகொடுக்க அத்தை மீட்டுக்கொடுக்கையுமாகிற இவையிறே - மூவர் காரியமும் திருத்துகையாவது. (முதல்வனை) திருத்துகைக்கடி - ஸம்பந்தம். (சிந்தியாத

(இவர்கள்) ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ரர்கள். (படைத்தான்)என்றவநந்தரம்"இன்

(க) திருவ-ந-க. (உ) திருப்பல்லா கக. (ந) ஸ்தோத்ரரத்நம்.

மூ.—

குற்றமின்றிக் குணம்பெருக்கிக் குருக்களுக்கனுகூலராய்ச்
செற்றமொன்றுமில்லாத வண்கையினர்கள் வாழ்திருக்கோட்டியூர்
துற்றியேழுலகுண்ட தூமணி வண்ணன்றன்னைத் தொழாதவர்
பெற்றதாயர் வயிற்றினைப் பெருநோய்செய்வான் பிறந்தார்களே.

துக்குப்படைத்தனென் றறிகிறிலோமிறே.(க)"முந்நீர்ஞாலம்படைத்தசெம்முகில்வண்ணனே" என்றுஜலஸ்த்தலவிபாகமற வர்ஷிக்குமவனிறே. (உ) "சோம்பாதிப் பல்லுருவையெல்லாம் படர்வித்த" என்னக்கடவதிறே.

இப்பாட்டில் பூர்வவாக்யம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் தொழில், உத்தரவாக்யம் ஈஶ்வரன் தொழில். "நாவகாரியம் சொல்லிலாதவர்" என்று நிஷித்தநிவ்ருத்தி. "நாடொறும் விருந்தோம்புவார்" என்று மாநஸம். "தேவகாரியம்செய்து" என்று காயிகம். "வேதம் பயின்றுவாழ்" என்று வாசிகம். (க)

ஸ்வா.—இரண்டாம்பாட்டு. (குற்றமித்யாதி) கீழில்பாட்டில் சொன்ன ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய அநுகூல வ்ருத்தியை யநுஸந்திக்கிறார்.

(குற்றமித்யாதி) குற்றமாவது-தோஷகுணஹாநிகள். அதா

அப்பாவகாரிகளை) துர்மாநிகளாய் எதிரிட்டுப் போருகிற விவர்கள்தண்மை பாராதே, இவர்கள் காரியம் செய்த வுபகாரத்துக்குத் தோற்று அநுஸந்தியாத பாபகர்மாக்களை. (படைத்தவனெங்ஙனம் படைத்தான்கொலோ) "என்ன ப்ரயோஜநத்துக்குப் படைத்தான்" என்று அறிகிறிலோமீ! (க)"முந்நீர்ஞாலம் படைத்த வெம்முகில்வண்ணன்" என்று ஜலஸ்த்தல விபாகமறவர்ஷிக்குமவனிறே.(உ)"சோம்பாதிப்பல்லுருவையெல்லாம்படர்வித்த"என்னக்கடவதிறே. .... (க)

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு(குற்றமின்றி)குற்றமாவது- தோஷகுணஹாநிகள்.இதில்தோஷமாவது-அக்ருத்யகரணம்; குணஹாநியா

னகாரியம்"என்றொரு பதமத்யாஹார்யம், பாவகாரிகளை ஸ்ருஷ்டிக்கிறதென்னென்ன வருளுகிறார் (முந்நீரித்யாதி). உதாரனானாலும் நிஷ்ப்ரயோஜநமாகச் செய்தே மீளவும் ஸ்ருஷ்டிக்கிறதென்னென்ன, ஒருகாலல்லாவொருகாலாகிலும்பலிக்குமென்னுமதைப்பற்றவென்றருளுகிறார்(சோம்பாதீத்யாதி).

(க) தி-வாய்-ரு-அ-க. (உ) பெரியதிருவ-கஅ.

வது-கீழில்பாட்டிற்சொன்ன நாவகாரியம். தோஷகுணஹாநிகள் தான் அதிகாராநுகுணமாகவே றுபட்டிறேயிருப்பது. குணஹாநியாவது-அதிகாராநுகுணமாக ஶாஸ்த்ர ஸித்தமானவர்த்தங்களிலே ஸதாசார்ய நியமனமுண்டானால் அதுசெய்யாதொழிகை. இவ்வடைவிலே அவ்வாசார்யன் வேண்டாவென்றத்தைச்செய்கை-தோஷமாவது.

அவன்வேண்டாவென்றவைதான், த்யாஜ்யமென்றும்-நிஷேதமென்றும், நிஷித்தமென்றும், நிந்திதமென்றும், நாலுவகையாயிருக்கும். அதில் த்யாஜ்யமாவது - ஆசார்யன் ஓரவஸ்த்தையிலே செய்யென்றத்தை ஓரவஸ்த்தையிலே தவிரச் செல்லுகை. நிஷேதமாவது-வைதமல்லாதவற்றிலே அல்பஜ்ஞர்செய்யுமவற்றைக்கண்டு அவன் நிஷேதிக்கச்செய்தே செய்கை. நிஷித்தமாவது - தத்கததோஷமாத்ரமாய், ஸ்நாந மாத்ரத்தாலே சுத்தமாகை. நிந்திதமாவது-ஶரீராவஸாந ப்ராயஶ்சித்தமாய், புத்திபூர்வமான பரதார பரிக்ரஹாதிகள். இப்படி குற்றம் தீர்ந்திருப்பாரைக் கிடைக்குமோவென்னில்; ஆசார்யபரதந்த்ரராவதுக்கு முன்புள்ளவை ஆசார்யன் க்ஷமித்தபோதே கழியும்; பின்பு அந்தவபிஸந்திவிராமந் தன்னாலே செய்யான்; பூர்வமேவவுண்டான வபிஸந்திவாஸநை பின்புநலிந்தாலும் வாசிகக்ரியாபர்யந்தமாகச்செய்யான். ஸமர்யாதாதிவர்தநமுண்டாய்த்தாகில் தன்னதிகாரத்தை நோக்க,அவனுடைய க்ஷமையாலே கழியும். (க) "யஸ்ய [illegible]-யத்ப்ரஹ்மகல்பேத்யாதி" (உ) "நாளுநின்றடுமித்யாதி" இனிநிருபாதிகநிஷேதமாவது-*நீர்நுமதென்றிவை வேர்முதல்மாய்க்கையாகிற த்யாகப்ரகார நிர்ணயமேயிறே. தோஷகுண ஹாநிகளற்று.

வதுக்குத்யாகரணம். "இதம்,குர்யாத் "இதம்நகுர்யாத்" என்று விதிநிஷேதாத்மகமாயிறே சாஸ்த்ரந்தானிருப்பது. இதில், விஹிதத்தைச்செய்து, நிஷித்தத்தைத் தவிர்ந்து போரவேணுமே ஶாஸ்த்ரவஶ்யனவனுக்கு; அல்லாதபோது, (ங) "ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிர் மமைவாஜ்ஞா-ஶ்ருதிஸ்ஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா" என்கிறபடியே-பகவதாஜ்ஞாநுரூபமான ஶாஸ்த்ரத்தைஅதிக்ரமித்தானுகையாலேபகவந்நிக்ரஹத்துக்கு விஷயமாமிறே; இப்படி யிருந்துள்ள குற்றமின்றிக்கே. (குணம்பெருக்கி) ஶமதமாத்யாத்ம குணங்களை மே

(க) வைகுண்ட்டஸ்த-ருக. (உ) தி-வாய்-க-ங-அ. (ங)

(குணம்பெருக்கி) ஸ்வார்த்த நிரபேக்ஷமாக அவன் சொன்னத்தைச்செய்து குணத்தை அபிவ்ருத்தமாக்கி. (குருக்களுக்கநுகூலராய்) குருக்களென்கிற பஹுவசநத்தாலே ஸம்ஸாரவர்த்தகரான குருக்களளவிலும் ப்ரதிகூலியாமல், லோகாபவாதபரிஹாரார்த்தமாகவும், லோகஸங்க்ரஹத்யா கர்தவ்யமாகவும் ஶிஷ்யபுத்ராதிகளுடையஉஜ்ஜீவநார்த்தமாகவும் பேணிக்கொண்டுபோரவும் வேணுமிறே. பஹுவசநம் நிவர்த்தகாசார்யர்களளவிலே

மேலும் அபிவ்ருத்தமாக்கி. ஆத்மகுணங்களெல்லாவற்றுக்கும் ப்ரதாநம் ஶமதமங்களிறே; இவையிரண்டு முண்டானாலிறே ஆசார்யன் இவனுக்குக் கைபுகுந்து திருமந்த்ராதிகளை யுபதேசிப்பது; ஆகையிறே ஶமதமங்கள் (க) "ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் - ஜாயமாநம் ஹிபுருஷம்" இத்யாதிப்படியே யுண்டான பகவத்கடாக்ஷத்தாலே ஆசார்யாங்கிகாரத்துக்குமுன்னே அங்குரித்து, பின்னே ஆசார்யோபதேசாதிகளாலே வர்த்தித்து வரக்கடவதாயிருக்கும். அவற்றினுடைய அபிவ்ருத்தி இவனுடைய க்ருதிக்கோளடியாக வரக்கடவதாயிருக்கையாலே, "குணம்பெருக்கி" என்று அதிகாரி க்ருத்யமாகச் சொல்லுகிறது. (உ) "ஶாந்தோ நியதாத்மா - ஶமதமநியதாத்மா" இத்யாதி.

(குருக்களுக்கனுகூலராய்) "குருக்கள்" என்கிற பஹுவசநம் - பூஜ்யதையைப்பற்ற வித்தனை; ஆசார்யனுக்கு அநுகூலராயென்கை. அன்றிக்கே, "அனுகூலராய்" என்று பலரையும் சொல்லுகையாலே, தந்தாமாசார்ய விஷயத்துக்கு அநுகூலராயென்கி

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (குற்றமித்யாதி) ப்ராதாந்யத்தை யுபபாதிக்கிறார் (இவையிரண்டுமித்யாதி). ஶமதமாதிகள் ஆசார்யோபதேஶாதிகளாலேயன்றோ உண்டாவது, முன்னேயுண்டாகிறபடி யெப்படி யென்கிற சங்கையைப் பரிஹரித்துக்கொண்டு நிகமிக்கிறார் (ஆகையாலேயித்யாதி). ஜாயமாநகடாக்ஷத்தாலுண்டாய் ஆசார்யோபதேஶாதிகளாலே வர்த்தி(யி-ல்)க்கத்தக்கதானவற்றை "குணம்பெருக்கி" என்று இவனுடைய ப்ரயத்ந ஸாத்யமாகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன வருளுகிறார் (அவற்றினுடைய வித்யாதி). (குறிக்கொள்)என்றது-பேணிக்கொள்ளுகை.

நேரே ஆசார்யன் திருமந்த்ரத்தை உபதேஶித்தவனாகையாலே, "குருக்கள்" என்று பஹுவசநம் தோற்றச் சொல்லலாமோ வென்னவருளுகிறார் (குருக்களித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). கௌரவ புத்திபண்ணுகையாவதே

(க) பார-மோக்ஷ, (உ)

யானபோது ஸ்வரூபாநுரூபமாகவும், மங்களாநுரூபமாகவும், ஆரோஹரூபமாகவும், அவரோஹ ரூபமாகவும் வருகிற குருபரம்பராநுவர்த்தநமாகக்கடவது. குருக்களென்ன, ஆசார்யர்களைக் காட்டுமோவென்னில்: (க) "𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 - ஆசார்யோவேத ஸம்பந்ந:" என்றெடுத்து, "𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 - குருரித்யபிதீயதே" என்று பர்யாயமாக்கிற்றிறே. இது ஆத்மநி குருஶப்த வசநமாய், மந்த்ரப்ரதிபாத்யமான † ஏகவிஷயத்திலேயானபோது உஜ்ஜீவநமும் ப்ரதிபத்தியும் கிஞ்சித்காரமும் நித்யார்சனையும்சேரக்கிடக்குமிறே. (௨) '𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌾𑌪𑌿 - அத்ரபரத்ரசாபி' "அம்புதத்தைப்பார்த்திருப்பானற்று" 'அப்பொருள்தேடித்திரிவானற்று".

றதாகவுமாம். அநுகூலராகையாவது (௩) "𑌦𑍇𑌵𑌮𑌿𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 - தேவமிவாசார்யமுபாஸீத" என்கிறபடியே பகவத்விஷயத்தோபாதி கௌரவபுத்திபண்ணி ஸேவிக்கும் தங்கள் ஸேவையாலே உகப்பித்திக்கொண்டுபோருகை. உபஜீவநமும் ப்ரதிபத்தியும் கிஞ்சித்காரமுமெல்லாம் ஒருமடை கொண்டபோதிறே யதாப்ரதிபத்தி விளைந்ததாவது. (௪) "தேவுமற்றறியேன்" என்று இருக்கவேணுமே. (௫) "𑌆𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍀𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 । 𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍋 𑌧𑍀𑌰𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 - ஆஸ்திகோதர்மஶீலஸ்சஶீலவாந் வைஷ்ணவ ஶ்ஶுசி:। கம்பீர ஶ்சதுரோதீரஶ்ஶிஷ்ய இத்யபிதீயதே" என்றும் (௬) "𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌵𑌸𑍁 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌸𑍂𑌨𑍍 । 𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌨𑍇𑌤𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 — ஶரீரம் வஸுவிஜ்ஞாநம் வாஸ: கர்மகுணாநஸூந்। குர்வர்த்தம் தாரயேத்யஸ்து ஸஶிஷ்யோ நேதர: ஸ்ம்ருத:" என்றும் ஶாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லுகிறஶிஷ்யலக்ஷணமெல்லா முடையவனாயிருக்கையிறே குருக்களுக்கு அநுகூலராயிருக்கையாவது.

தென்னுமாகாங்க்ஷையிலே அத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு ஆநுகூல்யத்தை விவரிக்கிறார் (உபஜீவநமென்று தொடங்கி அநுகூலராகையாவதென்னுமளவும்). (உபஜீவநம்) ப்ராப்யத்வபுத்தி. (ப்ரதிபத்தி) ப்ராபகத்வப்ரதிபத்தி. யத்வா, உபஜீவநம் - தளிகைப்ரஸாதாந்வயம். (ப்ரதிபத்தி) உத்தாரகபுத்தி.

(க) அத்வய-உப- (௨) ஸ்தோ-ர-௩, (௩) ஆபஸ்த-தர்,
(௪) கண்ணி-௨. (௫) (௬) † (பா) வகுத்த

(செற்றமித்யாதி) செற்றமாவது - பொருமை; அதாவது பரஸம்ருத்த்யஸஹதை. ஒன்றுமில்லாமையாவது —பரஸம்ருத்திதானே ஸ்வஸம்ருத்தியாயிருக்கை. (வண்மையித்யாதி) வண்மை - ஔதார்யம். அதாவது - செய்த வம்ஸத்தை நினைக்கையன்றிக்கே செய்யுமம்ஸத்திலே ப்ரதிபத்தியாய், "ப்ரியஹிதங்களெல்லாம் செய்யாநிற்கச்செய்தே ஒன்றும்செய்திலோமே'' என்றுகைமறிக்கை. (வாழ்)இதுதானே ஸாத்த்யமாயிருக்கை. ஏவம் ப்ரகாரரானவர்கள் நித்யவாஸம்செய்கிற திருக்கோட்டியூரிலே ஸந்நிஹிதனாய்.

(துற்றியித்யாதி) (க) "துற்றாக முன்துற்றிய தொல்புகழோன்'' என்னுமாபோலே ஏழுலோகத்தையும் துற்றாகவமுதுசெய்த. (தூமணிவண்ணன் தன்னைத் தொழாதவர்) உண்டார்

(செற்றமொன்றுமிலாத) செற்றமாவது-பொருமை. அதாவது பரஸம்ருத்த்யஸஹதை. ஒன்றுமில்லாமையாவது - முதலிலே அந்வயமின்றிக்கே யிருக்கை. கீழ்ச்சொன்னவையெல்லா முண்டானாலும் உண்டாகவரிதாயிருப்பதொன்றிறேயிது. (வண்மையினார்கள்) உதாரமான கொடையையுடையவர்கள். அதாவது ஒருவர்க்கு ஒன்றைக்கொடுக்குமிடத்தில்,கொள்ளுகிறவன் சிறுமையையும் கொடுக்கிறவன் சீர்மையையும் பாராமல் கொடுக்குமவர்களென்கை. த்ருஷ்டாத்ருஷ்டங்களிரண்டுக்கும் ஒக்குமிறேஇவர்களுக்கிது.(வாழ்திருக்கோட்டியூர்)இத்தேசந்தானே இவர்களுக்குவாழ்வு. (உ) "நல்லார்கள்வாழும்நளிரரங்கம்''என்றும் (ங) "வேங்கடத்தைப்பதியாக வாழ்வீர்காள்'' என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. இப்படியிருக்கிறவர்கள்வர்த்திக்கிற திருக்கோட்டியூரில்.

(துற்றியேழுலகுண்ட) ப்ரளயத்திலழியாதபடி ஸகலலோகங்களையும் திருவயிற்றிலே வைக்கிறவிடத்தில் ஒரொன்றாக வன்றிக்கே திரளப்பிடித் தமுதுசெய்த. (தூமணிவண்ணன் தன்னை) இவற்றை வயிற்றிலேவைத்து நோக்கின பின்பு திருமேனியிற்பிறந்த புகரைச் சொல்லுகிறது. உண்டார்மேனி கண்டால் தெரியுமிறே. (பழிப்

கீழ்ஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்யத்தை யருளிச் செய்து ஸப்தார்த்தமருளுகிறார் (பழிப்பற்ற வித்யாதி).(இவ்வுபகாரத்துக்கு) என்றது - வயிற்றில்வைத்துக்கொண்டவுபகாரத்துக்கென்றபடி. ... ... (உ)

(க) தி-மொ-எ-க-உ- (உ) நா-தி-கக-ரு- (ங) நா-தி-அ-கூ-

மூ.—
வண்ண நன்மணியும் மரகதமு மழுத்திநிழலெழும்
திண்ணைசூழ்திருக்கோட்டியூர் திருமாலவன் றிருநாமங்கள்
எண்ணக்கண்ட விரல்களாலிறைப்பொழுது மெண்ணகிலாதுபோய்
உண்ணக்கண்டத மூத்தைவாய்க்குக் கவளமுந்துகின்றார்களே.

மேனிகண்டால் தெரியுமிறே. தூய்தான நீலரத்நம்போலே யிருக்கிற திருமேனியையுடையவனை. (க) "கரியகோலத் திருவுருக்காண்பன்நான்" என்றாப்போலே ஆசார்ய ப்ரீதி நிபந்தநமாக இவ்வடைவிலே தொழாதவர். (பெற்றவித்யாதி) இவனைப்பெறுவதற்கு முன்பு பட்ட வ்யஸநம் அல்பமென்னும்படிகாணும் இவன் பிறந்து தொழுகைக்கு யோக்யனாயிருக்கச்செய்தே தொழாமையாலே இவருக்கு வந்த வ்யஸநம். இவனைக்காணுந்தோறும் காணுந்தோறும் வயிற்றெரிமண்ட வடித்துக்கொள்ளும்படி. இவர்களடியாக வருகிற வ்யஸநமாகையாலே "பெருநோய் செய்வான் பிறந்தார்களே" என்கிறார். (உ) "ராஜநிஷ்டாதி- மாஜநிஷ்டேத்யாதி" (பெருநோய்)மீளாவ்யாதி. தொழுவார்க்கு இத்தனையடைவு வேணும்போலேகாணும். (உ)

அவ,—மூன்றாம்பாட்டு. (வண்ணமித்யாதி) தொழுவார்களுக்கும் தொழாதவர்களுக்குமுள்ள நன்மை தீமைகளை யநுஸந்தித்தார் கீழில்பாட்டில். இதில் திருநாமங்களை யெண்ண யோக்யராயிருக்கச்செய்தே எண்ணாதவர்களுடைய வ்ருத்தங்கண்டு வெறுக்கிறார்.

பற்ற நீலமணிபோலேயிருக்கிற வடிவை யுடையவன்றன்னை. (தொழாதவர்) இவ்வுபகாரத்துக்குத் தோற்று எப்போது மொக்கத் தொழவேண்டியிருக்க, இவ்விஷயத்தில் தலைவணக்காமல் திரியும் க்ருதக்நரானவர்கள். (பெற்றதாயரித்யாதி) பெற்றமாதாவினுடைய உதரத்தை மிகவும் நோவுபடுத்தப் பிறந்தார்களித்தனை. இவன் பகவத்பரனானபோதிறே, (௩) "ஜநநீக்ருதார்த்தா- ஜநநீக்ருதார்த்தா" என்கிறபடியே அவளும் உத்தரிக்கைக் குறுப்பாவது; அல்லாதபோது, இவனால் ஒரு ப்ரயோஜநம் அவளுக்கு இல்லாமையாலே, ப்ரஸவகாலத்திற்பட்ட வேதனையே சேஷித்துவிடுமித்தனையிறே. .... (உ)

(க) கண்ணி-௩- (உ) (௩)

ஸ்வா,— (வண்ணமித்யாதி) நன்றான வர்ணத்தை யுடைத்தான ரத்நங்களும் அப்படிப்பட்ட மரதகமுமழுத்தி நிழலெழும்படி கைப்பணியிட்டுத் திருத்தினசுவரிலே ரத்நங்கள் ப்ரதிபிம்பிக்கும்படி மாடங்களுக்கலங்காரமான திண்ணைகளாலே சூழப்பட்ட திருக்கோட்டியூரிலே(க)"வண்ணமாடங்கள்சூழ திருக்கோட்டியூர்" என்னுமாபோலேயும்(உ)"திருவிழவில்மணியணிந்ததிண்ணை"என்னுமாபோலே சொக்கநாராயணர்திருநாள்தோறுமலங்கரிப்பர்களிறே. அங்கேநித்யவாஸம் செய்கிற ஶ்ரீமானான சொக்கநாராயணருடைய திருநாமங்களை.

வ்யா. — மூன்றாம்பாட்டு. (வண்ணநன்மணியும் மரகதமுமழுத்தி) நல்லநிறத்தை யுடைத்தான மாணிக்கங்களையும், அப்படியிருந்துள்ள மரதகங்களையும் பகைத்தொடையாகக் கொண்டு ஒழுங்குபட அழுத்தி. (நிழலெழும் திண்ணைசூழ்) திண்ணைகளைப் பளிங்குபோலே பளபளக்கும்படி சாந்திட்டுத் தீற்றி அதிலே நிழலெழும்படி இவற்றைப்பதித்துவைப்பார்களாய்த்து. இப்படித்தான் செய்கிற தேதுக்கென்னில்; சொக்கநாராயணர்திருவீயிதிலேயெழுந்தருளும்போது அலங்காரமாக. (உ) "திருவிழவில் மணியணிந்த திண்ணைதோறும்" என்னக்கடவதிறே. அல்லது,பகவதேகபரராயிருக்கிறவர்கள், ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகத்தந்தாமகங்களை அலங்கரித்துவைக்கிறார்களன்றே. (௩) "யானே நீ என்னுடைமையும் நீயே" என்றிருக்குமவர்களாகையாலே, இவர்களுடைய ஆத்மாத்மீயங்களெல்லாம் அங்குத்தைக்கு சேஷமாயிறே யிருப்பது. இப்படி யிருந்துள்ள திண்ணைகளாலே சூழப்பட்ட திருக்கோட்டியூரில்.(திருமாலவன் திருநாமங்கள்)ஶ்ரிய:பதியானவனுடைய திரு

அரு,—மூன்றாம்பாட்டு. (வண்ணமித்யாதி) நல்லவண்ணமென்றத்தை மணிக்கும் மரதகத்துக்கும் விசேஷணமாக்கித்தாத்பர்யமருளுகிறார்(நல்லவித்யாதி).(பகைத்தொடையாக) விஜாதீயமான வஸ்துக்களுடைய சேர்வையாக. (ஒழுங்கு) பங்க்தி. திண்ணைகள் கண்ணாடிபோலே ஸ்வச்சத்வமில்லாமையால், அதிலே நிழலெழக்கூடுமோவென்னவருளுகிறார் (திண்ணைகளையித்யாதி).

(க) க-க-க. (உ) தி-மொ-எ.அ-சு. (௩) தி-வாய்-உ-கூ-கூ.

(எண்ணக்கண்ட விரற்களால்) அஸாதாரணமான திருநாமங்களை அர்த்தஸஹிதமாக, (௧) "வெள்ளியான் கரியான் மணிநிறவண்ணன் விண்ணவர்தமக்கிறை யெமக்கொள்ளியா னுயர்ந்தானுல கேழுமுண்டுமிழ்ந்தான்" என்று ஆழ்வாரநுஸந்தித்த திருநாம விசேஷங்களை வாச்யத்துக்கு வாசகமாகவும் (௨) "மன்னு நாரணன் நம்பி" என்று வாசகத்துக்கு வாச்யமாகவும், (௩) "தேனும் பாலும்" என்னும்படி நிரதிசயபோக்யமான திருநாமங்களை எண்ணி ஜபித்து ப்ரதிஜ்ஞை தலைக்கட்டி விடுகையன்றிக்கே (௪) "பேருமோராயிரம் பிறபலவுடைய வெம்பெருமான்" என்கையாலே காலதத்வமுள்ள தனையும் விரல் மடக்கி யெண்ணுநின்றால் எண்ணினவிடமும் எண்ணுமிடமும்

நாமங்களை. திருநாமத்தில் ஏதேனுமொருபடி அந்வயமுண்டான மாத்ரத்திலே அவன் அபிமாநித்து ரக்ஷிக்கும்படியாகப் பண்ணும் புருஷகாரபூதையான பிராட்டியோடே கூடி யெழுந்தருளி யிருக்கிறவனுடைய திருநாமங்களை யென்கை. திருநாமந்தான் ரஸிப்பதும் - இருவருமான சேர்த்தியில் ரஸமறிந்து அநுபவிப்பார்க்கிறே. (௫) "எனக்கென்றும் தேனும் பாலுமமுதுமாய திருமால் திருநாமம்" என்றாரிறே - திருமங்கையாழ்வார்.

(எண்ணக்கண்ட விரல்களால்) இப்படி யிருந்துள்ள தன்னுடைய திருநாமங்களை எண்ணுகைக்காக வாய்த்து - ஸர்வேஶ்வரன் இவர்களுக்கு விரற்களை ஸ்ருஷ்டித்தது. எண்ணுகையாவது - திருநாமங்களை "இன்னது, இன்னது" என்று பரிகணிக்கை. (௪) "ஓரா

திருக்கோட்டியூரான் திருநாமங்களென்ன வமைந்திருக்க, "திருமால்" என்றதுக்கு இரண்டு வகையாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (திருநாமத்திலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). இரண்டாம் தாத்பர்யத்துக்கு ஸம்வாதம் (எனக்கித்யாதி)

எண்ணும் விரற்களென்ன வமைந்திருக்கவும் கண்டவென்று விசேஷித்ததுக்கு ஈஶ்வரனாலே எண்ணுகைக்காக ஸங்கல்பிக்கப்பட்டவென்று ஶப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). அநந்யஸாதநரானவிவர்களுக்கு திருநாமோச்சாரணம் ஸாதநமல்லாமையால் அதில் ந்யூநாதிரேகம் வாராமைக்காக விரலிட்டெண்ணவேணுமோவென்ன வருளுகிறார் (எண்ணுகையாவதென்று தொடங்கி திருநாமங்களை யெண்ணுகையாவதென்னுமளவும்). (இன்னது, இன்னது) என்றவநந்தரம் "இத்தனை இத்தனை" என்று

(௧) தி-மொ-௬-௧௦-௩. (௨) ௧-௧-௧௦. (௩) தி-மொ-௯-௧௦-௯.
(௪) தி-வாய்-௧-௩-௪. (௫) தி-வாய்-௬-௩-௧.

அஸங்க்யாதமாயிருக்கை; அவனுடையவாநந்தத்தை (க) "ஸுரூ ராவு உநவஸாவஸஹ-அப்ராப்யமநஸாஸஹ" என்னுமல் ஒருந்யாயத்தாலே அளவிட்டாலும் ஆநந்தாவஹமான திருநாமங்களை எங்ஙனேயளவிடுவது; (உ) "நீராய் நிலனாய்" என்கிற ஸாதாரணநாமங்களை உபேக்ஷித்து மீளலாம்; எப்பொழுதானவப்பொழுதைக்கப்பொழு தாராவமுதானதிருநாமங்களையெண்ணி யெண்ணிதுல்யவிகல்பம் செய்து அவன்தன்னை *முடிச்சோதிப்படியே அநுபவிக்குமாபோலே அவன் ஸ்வரூபரூபகுணங்களுக்கு வாசகமானதிருநாமங்களையுமநுபவிக்குமத்தனையிறே; "தலையும்கையும் வணங்கவும் அஞ்ஜலிபண்ணவும்கண்

யிரமாயுலகேழளிக்கும்பேராயிரம்கொண்டதோர்பீடுடையன்" என்கிறபடியே ஓரோதிருநாமங்களே ஸஹஸ்ரமுகமாய்நின்று ஜகத்தையெல்லாவற்றையும் ரக்ஷிக்கவற்றான திருநாமங்களாயிரமுடையனாகையாலேவந்த பெருமையையுடையவனாயிறேஅவனிருப்பது. (ந) "தேவோ நாமஸஹஸ்ரவாந் -தேவோநாமஸஹஸ்ரவாந்" என்னக்கடவதிறே. (ச) "பேராயிரங்கொண்டதோர் பீடுடையன்" என்று, "இவற்றையுடையவன் ஆர்?" என்னும் அபேக்ஷையிலே "நாராயணன்" என்றாரிறே. இங்கும், சொக்கநாராயணரிறே யெழுந்தருளியிருக்கிறவர். "நாராயணன்" என்கிற திருநாமம் அவ்வஸ்துவுக்கு நிரூபகமாய், இத்தாலே நிரூபிதமான வஸ்துவுக்கு விசேஷணமாயத்து அல்லாத திருநாமங்கள் தானிருப்பது. ஆகையாலே, (ரு) "நாமமாயிர மேத்தநின்ற நாராயணா" என்றும், (கூ) "நாமம் பலவுமுடை நாரணநம்பி" என்றும், (எ) "நாரணன்றன் நாமங்கள்" என்றும் எல்லாருமருளிச்செய்தது. இப்படியிருக்கிற திருநாமங்கள்தான் அவனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதி சேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமாயிறே யிருப்பது. அவற்றின் விசேஷமறிந்து ஆதராதிசயத்தாலே "இன்னது இன்னது" என்று பரிகணிக்கையாய்த்து-திருநாமங்களை யெண்ணுகையாவது. இப்படி, இவற்றை யெண்ணுகையே ஸ்வபாவமாயிருக்கக்கடவ விரல்களாலே.

சேஷம். "இறைப்பொழுது" என்றதுக்குச்சேர "எண்ணக்கண்ட" (என்றதுக்குத் திருநாமங்களையெண்ணுகைக்காக ஸங்கல்பித்தவிரற்களென்றத்தாலே இதுவேஸ்வபாவமென்னுமிடம் தோன்ற நிகமிக்கிறார் (இப்படியித்யாதி)

(க) தை-ஆ. (உ) தி-வாய்-கூ-கூ க, (ந) பார ஸபா-நஅ.
(ச) தி-வாய்-க-ந-க. (ரு) நா-தி-உ-க. (கூ) தி-மொ-கo-அ-ச. (எ) உ-திருவ-உ.

டது'' என்னுமாபோலே விரல்கண்டதும் திருநாமமெண்ணுகைக்கென்றிருக்கிறார். கரணஸ்வபாவங்களைச் செய்பலாவதில்லையிறே.

(இறையித்யாதி) அத்யல்பகாலமுமெண்ணுதிருக்க வொண்ணுத திருநாமங்களை அத்யல்பகாலமும் எண்ணவுமெண்ணுமல் போவரே. (உண்ணவித்யாதி) போஜநநியதிபண்ணி அதிகாரானுகுணமாக உண்ணக்கண்டவாயால் க்ரமத்திலே யுண்ணுமல் க்ஷுத்தாதிசய ஸௌஷ்டவங்களாலே (௧) "கடமுண்டார்கல்லாதவர்" என்கிறபடியே ஊத்தைமாசேறும்படி ஆரோடிசிலுண்டார்ந்தபின் எண்ணுதவிரற்களால் கவளமுந்துகிறது பகவத்பாகவதாசார்ய விஷயங்களுக்கு என்செய்வாராகத்தான். (௨) "உத்தமர்கட்கென்செய்வார்" என்னக்கடவதிறே. "* பரமன் பவித்திரன் சீர்வாய் மடுத்துப்பருகிக் களித்தவர் தொண்டர்க்குச் சொன்னமாலையமுதுண்ணக்கண்டவாயால், அதுண்ணுமல் ஊத்தைக்கவளமுந்துவதே; தொண்டுபட்டுச்சொன்னமாலையமுதுண்கைக்கு ஹேதுவாகத் தீர்த்தப்ரஸாதங்களாலே ஊத்தைஹாரணம்செய்கைதானுமரிதாவதே'' என்று மிகவும்வெறுத்தருளுகிறார்.

(இறைப்பொழுதுமெண்ணகிலாது) ஒருக்ஷணகாலமும் இவற்றையெண்ணுதே. "அநவரதம் எண்ணவேண்டுமவற்றை க்ஷணகாலமும் எண்ணுதொழிவதே!'' என்கை. (போய்) இத்தைவிட்டுப் புறம்பேபோய். (உண்ணக்கண்டதம் ஊத்தைவாய்க்கு) ஶரீரபோஷணத்துக்கு வேண்டுவது தின்னக்கடவ தங்களுடைய ஊத்தைவாய்க்கு. (கவளமுந்துகின்றார்களே) திரளைகளைத்திரட்டி வாய்க்குள்ளே தள்ளாநின்றார்கள். (௩) "கணைநாணிலோவாத்தொழிற்சார்ங்கன் தொல்சீரைநன்னெஞ்சே ஓவாதவூணுக வுண்'' என்று அவன்குணங்களையநுபவிக்கை உணவாகவும், அக்குணங்களுக்குவாசகமான திருநாமங்களையெண்ணுகை கையில் விரல்களுக்கு ப்ரயோஜநமாகவுமிறே இவர்தாம் நினைத்திருப்பது. துல்யந்யாயாத் வாயும் திருநாமம்சொல்லக் கண்டதிறே. இப்படியிருக்கிற வாயை சரீரபோஷணத்துக்கானது ஜீவிக்கைக்கே கரணமாக்கி, சோற்றை

"இறைப்பொழுது" என்றவிடத்தில் ச (உ) காரத்தைக் கூட்டி அத்தால் ஆழ்வார்வித்த(ஐ)ராகை தோன்றுகிறதென்கிறார் (அநவரதமித்யாதி). (ஆனது ஜீவிக்கைக்கே) என்றது-ஆனவஸ்துவை புஜிக்கைக்கே யென்றபடி.

---

(௧) ௪-திருவ ௫௨. (௨) திவாய் ௩, ௫, ௭. (௩) பெரியதிருவ, ௭௮

மூ.—

உரகமெல்லணையான்கையி லுறைசங்கம்போன் மடவன்னங்கள்
நிரைகணம் பரந்தேறுஞ் செங்கமலவயல் திருக்கோட்டியூர்
நரகநாசனை நாவிற்கொண்டழையாத மானிடசாதியர்
பருகுநீரு முடுக்குங்கூறையும் பாவஞ்செய்தனதான்கொலோ. (ச)

இத்தால் பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநப்ரகாசரத்நமான செல்வநம்பி திருக்கோட்டியூர் நம்பிபோல்வார், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு நிழல் கொடுத்து வர்த்திக்கும் தேசமென்றதாய்த்து. (க) "செழுமாமணிகள் சேரும்" என்னுமாபோலே. (ரு)

அவ,—நாலாம்பாட்டு. (உரகமித்யாதி) இஷ்டப்ராப்தியறியாதாப்போலே அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியுமறியாதொழிவதே யென்கிறார் இப்பாட்டில்.

ஸ்வா;— (உரகமித்யாதி). "பரமபதத்திலும் க்ஷீராப்தியிலுங்காட்டில் அத்யந்தாபிமதமித்தேசம்" என்று அத்யந்தம்ருதுவான திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுடைய

தாரகமாக்கி, கையையும் அதுபிடித்து உண்கைக்கு ஸாதநமாக்குவதே! என்று இன்னாதாகிறார். ... . (ரு)

வ்யா.— நாலாம்பாட்டு. (உரகமெல்லணையான்) திருவனந்தாழ்வானை ம்ருதுவான படுக்கையாக வுடையவன். ஸைத்யமார்த்தவ ஸௌரப்யங்கள் ப்ரக்ருதியாயிருக்குமிறே - ஸர்ப்பஜாதிக்கு. ஆகையாலிறே, திருவனந்தாழ்வான்றான், சேஷியான ஸர்வேஸ்வரனுடைய திருமேனியின் மார்த்தவாநுகுணமாக இந்த வடிவைக்கொண்டு திருப்படுக்கையா யிருக்கிறது. அங்குப் பள்ளி கொள்ளுகிறவனுடைய திருநாமம் "உரகமெல்லணையான்" என்றிறே, (கையிலுறைசங்கம் போல்)(உ)"கைவண்ணம்தாமரை" என்

(உந்துகின்றார்கள்) என்றவிடத்தில் ஸ்வரத்துக்கர்த்தம் (இன்னாதாகிறார்) என்றது. ... ... (ரு)

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (உரகமித்யாதி) நித்யஸூரிகளெல்லாரும் சதுர்புஜராயிருக்க, இவர் ஸர்பவடிவைக் கொள்ளுவானென்னென்னவருளுகிறார் (ஆகையாலிறேயித்யாதி). திருக்கோட்டியூர்ப்ரஸ்துதமாயிருக்க, க்ஷீராப்தியில் நாகபர்யங்க ஶாயியை இங்குச் சொல்லுகிற தென்னென்ன வருளுகிறார்(அங்

(க) தி-வாய்-ரு-அ-கூ. (உ) திருநெ-உக.

திருக்கையிலே நித்யவாஸம்செய்கிற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம்போலே. (மடவித்யாதி) [கணநிரைமடவன்னங்கள் பரந்தேறும் செங்கமல வயல் திருக்கோட்டியூர்] நெல்லைமிகுத்துக் கிளம்பின செந்தாமரை வயல்களிலே ஒன்றுக்கொன்று பவ்யமான வன்னங்கள் திரண்டொழுங்குபடநிறைந்து ஆமிஷார்த்தமாகநாநாவானவலைகளுக்குத் தப்பின ஜலசரங்களும் தப்பாதபடி பரந்தேறி ஜீவிக்கும்வயல்களையுடைத்தான திருக்கோட்டியூரிலே பள்ளிகொண்டருளாநின்ற.

(நரகநாசனை) நாவில்கொண்டழைப்பார்க்குப் பொறியில் வாழ்நரகமெலலாம் புல்லெழுந்தொழியும்படி பண்ணுகிற நரகநாச

னும்படியான திருக்கையிலே வாத்திக்கிற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம்போலே, (மடமித்யாதி) மடப்பத்தையுடைத்தான அன்னங்களானவை ஒழுங்குபடத் திரளவந்து பரந்தேறிவர்த்திக்கிற சிவந்த கமலங்களை யுடைத்தான வயலோடுசேர்ந்த திருக்கோட்டியூரிலே.

இத்தால் - அன்னங்களானவை தாமரைமேலே யிருக்கும்போது காண்பார்க்கு, திருக்கையும் ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யமும்போலே யிருக்குமென்கை. (க) "செங்கமல நாண்மலர்மேல் தேனுகரு மன்னம்போல்" என்று - திருக்கையும் ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யமுமான சேர்த்திக்கு இதுதன்னை த்ருஷ்டாந்தமாகவிறே இவர் திருமகளாரும் அருளிச்செய்தது. ஸர்வதாஸத்ருஶமானவற்றில் த்ருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்திகங்கள் மாற்றிக்கொள்ளலாயிருக்குமிறே. (உ) "மதயானைபோலெழுந்தமாமுகில்காள்" (ங) "திணரார்மேகமெனக் களிறுசேரும்" இத்யாதிகளிலே இது கண்டுகொள்வது.

(நரகநாசனை) * நாவில்கொண்டழைப்பார்க்கு பூர்வகர்மாநுகுணமாக வரும் நரகத்தை நசிப்பிக்குமவனை. இவனோடு ஒரந்வய

வித்யாதி).நிரை என்றதினர்த்தம் (ஒழுங்குபட)என்றது. கணமென்றதினர்த்தம் (திரள) என்றது.

இவர் கையில் சங்கத்துக்கும் தாமரைப்பூவில் ஹம்ஸத்துக்கும் ஸாத்ருஶ்ய முண்டென்கைக்கு ஸம்வரதம் காட்டுகிறார் (செங்கமலேத்யாதி). ஆகில் தாமரையிலன்னத்தை யன்றோத்ருஷ்டாந்தமாக்க வேண்டுவதென்னவருளுகிறார் (ஸர்வதேத்யாதி).

(க) நா-தி-எ-எ. (உ) நா-தி-அ-கூ. (ங) தி-வாய்-சு-கo-ரு,

ணே. அஹ்ருதயமாகச் சொல்லுகிற கடபடாதிஶப்தம்போலேயாகிலும் நாவாலேசொல்லி அநிஷ்டநிவ்ருத்திபண்ணிக்கொண்டு வர்த்திக்கமாட்டாமல் பெறுதற்கரிதான மநுஷ்யஜாதியிலே பிறந்தவர்கள். (பருகித்யாதி) குடிக்கிறதண்ணீருமுடுக்கிறபுடைவையுமுடுக்கிறவன்தானும் என்னவென்ன பாபங்களைச் செய்தனவோவென்று வெறுத்தருளுகிறார்.

முண்டாகவே யமவஶ்யதை தன்னடையேமாறுமிறே (க) "நவ...ஹாமவதா யமவிஷயமதூநி - நகலுபாகவதா யமவிஷயம் கச்சந்தி" என்னக்கடவதிறே. (நாவில்கொண்டழையாத) அவனைச் சொல்லுகைக்காக அடியிலே ஸ்ருஷ்டமான நாவிலே கொண்டு சொல்லாத; அன்றிக்கே, அஹ்ருதயமாகவாகிலும் நாவிலே கொண்டு சொல்லாதவென்னவுமாம். (மானிடசாதியர்) பெறுதற்கரிதான மநுஷ்யஜந்மத்திலே பிறந்துவைத்து வ்யர்த்த ஜந்மாக்களாய்த்திரிகிறவர்கள், "இதுக்கு யோக்யமான ஜந்மத்தைப்பெற்றுவைத்து இழந்துபோவதே" என்று வெறுத்தருளிச்செய்கிறார். (பருகு நீரு முடுக்குங்கூறையும் பாவஞ்செய்தன தான் கொலோ) அவர்கள் குடிக்கும் தண்ணீரும் உடுக்கும் புடைவையும் பாபத்தைச்செய்தனவோதானென்கிறார்.

(உ) "ஃநெநஜீவெநா...நாநாவ்...விஶ்ய நாமரூபெவ்யாகரவாணி-அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி" என்று வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்ட்யுந்முகம் பகவத்ஸங்கல்பமாகையாலே நாமரூபவிஶிஷ்டமான ஸகல வஸ்துக்களிலும் ஒரோ ஜீவாதிஷ்டாநமுண்டென்று கொள்ளவேணும். வடவடாதி - கடபடாதிகளாயிருந்துள்ள பதார்த்தங்களில் ஜீவாதிஷ்டாநமுண்டென்று தோற்றுதிருக்கிறது - கர்மாநுகுணமான ஜ்ஞாநஸங்

அழைக்கை நாவாலேயாயிருக்க நாவில் கொண்டென்னு மதுக்கு அவன் திருநாமத்தைச் சொல்லுகைக்காக ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட தென்னுமதிசயத்தை விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதி). ஹ்ருதயத்தை வ்யாவர்த்திக்கிற தென்று யோஜநாந்தரம் (அன்றிக்கேயித்யாதி),

அசேதநமான ஜலத்துக்கும் புடைவைக்கும் பாபமுண்டோவென்னவருளுகிறார் (அநேநேத்யாதி) "வ்யாகரவாணி - வ்யாகரவாணி" என்றவிடத்

(க) (உ) சாந்தோ-ஞ-௩ உ.

வ்யா.—

கோசாதிஶயத்தாலே. (௧) "𑌤𑌯𑌾 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌾 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌪𑌾𑌲 𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 - தயாதிரோஹிதத்வாச்ச ஶக்திஃ க்ஷேத்ரஜ்ஞஸம்ஜ்ஞிதா - ஸர்வபூதேஷு பூபால தாரதம்யேந வர்த்ததே." (௧) "𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌮𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌾𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍋𑌧𑌿𑌕𑌾 - அப்ராணிமத்ஸு ஸ்வல்பாஸா ஸ்த்தாவரேஷு ததோதிகா." என்னக்கடவதிறே. ஆகையாலே, "பாவம் செய்தன தான்கொலோ" என்கிறது. அதாவது-இவை பண்ணின பாபமிறே இவர்களுக்கு ஶேஷமாகைக்கடியென்கை. விலக்ஷணரானவர்களுக்கு சேஷமான பதார்த்தங்களுக்கு அவ்வழியாலே மேலொரு நன்மையுண்டாகவும், ஹேயரானவர்களுக்கு சேஷமானவற்றுக்கு ஒரு நன்மையின்றிக்கே பூர்வபாபபலமேயாய்ப்போமித்தனையாகவும் சொல்லாநின்றதிறே. (௨) "𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌮𑌾𑌗𑌤𑍇 । 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌷𑌧𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 - வேதவித்யாவ்ரதஸ்நாதே ஶ்ரோத்ரியே க்ருஹமாகதே - க்ரீடந்த்யோஷதயஸ ஸர்வா யாஸ்யாமஃ பரமாம்கதிம்." என்றும் (௩) "𑌨𑌷𑍍𑌟𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇 । 𑌦𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌰𑍁𑌦𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 - நஷ்டஶௌசே வ்ரதப்ரஷ்டே விப்ரே வேதவிவர்ஜிதே - தீயமாநம் ருதத்யந்நம் கிம்மயா துஷ்க்ருதம்க்ருதம்.' என்றும் ஶ்ரீவிஷ்ணுதர்மத்திலே சொல்லப்பட்டதிறே. (௪)

திலே (என்று) என்கிறதுக்கு என்றதென்று அர்த்தம் கண்டுகொள்வது, (பாவம் செய்தனதான் கொலோ) என்றது - ஸம்ஶயமின்றிக்கே நிஶ்சயத்தைச் சொல்லுகிறதாக்கிவிவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி). இப்பாட்டில் சொன்ன வர்த்தத்துக்கு ப்ரமாணம் காட்டக்கடவாராய்க்கொண்டு முந்துற அதினர்த்தத்தையருளுகிறார் (விலக்ஷணரித்யாதி). விலக்ஷணரென்றது - வேதாந்தஜ்ஞானமுடையரான பகவந்நிஷ்டரைச் சொல்லுகிறது. இதுக்கு வசநத்தில் "ஶ்ரோத்ரியே" என்னுமளவும் விவக்ஷிதம். இங்ஙனன்றாகில் பரமாங்கதிமென்று அவற்றுக்கு இவன் ஸம்பந்தத்தால் மோக்ஷம் வருவதாகச் சொல்லக்கூடாதிறே. "வேதவித்யாவ்ரதஸ்நாதே" என்று விசேஷித்திருக்கையாலே ஶ்ரோத்ரியபதம் ஏகசாகாத்யாயியைச் சொல்லவும் கூடாதிறே. (௪)

---

(௧) வி-பு-௪-௭-௪௩. (௩) வி-த. (௩) விஷ்ணுதர்மம்.

மூ.—

ஆமையின் முதுகத்திடைக்குதிகொண்டு தூமலர்சாடிப்போய்த்
தீமைசெய்திளவாளைகள் விளையாடுநீர்த் திருக்கோட்டியூர்
நேமிசேர்தடங்கையினானை நினைப்பிலா வலிநெஞ்சுடைப்
பூமிபாரங்களுண்ணுஞ் சோற்றினைவாங்கிப் புல்லைத்திணிமினே.

ஸ்வா.—

குடிக்கிறதண்ணீருக்கு மூடுக்கும் கூறைக்கும் ஶாஸ்த்ரவஶ்யதை யுண்டாகிலன்றோ பாபம்வருவது. ஆயிருக்க, ஶாஸ்த்ர யோக்யனாயிருக்கச்செய்தேயும்அயோக்யனானபாபியோட்டைஸ்பர்ஶம்சேதநாசேதநமென்றுபாராதிறே,(க)"ஜலேஜீவா:ஸ்தலேஜீவா:-ஜலேஜீவாஸ்ஸ்த்தலே ஜீவா:" என்றும், (உ)"அணோரணீயா ந்-அணோரணீயாந்" (ங)கரந்த சிலிடந்தொறு மிடந்திகழ் பொருடொறும்" என்றும் சொல்லுகையாலே அத்யந்தம் ஸூக்ஷ்மமான விஶிஷ்ட ஜந்துக்களுண்டாக வேதாந்தங்களும் ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும் அருளிச்செய்கையாலே பாபவிமோசநார்த்தமாக ஜாதமான அல்பஜந்துக்களைப் பாபவர்தகன்ஸ்பர்ஶிக்கையாலே. இதுக்கடி இவற்றுக்குப் பூர்வமேவ உண்டான பாபமித்தனையிறே. (ச) "எத்தவல்லார்திரிதலால் தவமுடைத்துத் தரணிதானே" என்று நல்லவர்களாலே அசேதநமான பூமிக்குநன்மையைக்கற்பியாநின்றால் இதுக்குச் சொல்லவேண்டாவிறே. (ரு) "கூடுதோவா-குந்தோவா" (சு) "ஊனேறு" இத்யாதிகளில் பகவத்பாகவத ஸ்பர்ஶமுள்ளவை ஜ்ஞாநாதிகர்க்கும் பக்திவிவஶர்க்கும் உத்தேஶ்யமாகாநின்றால் இதரஸ்பர்ஶமுள்ளவை ஸத்துக்களுக்கு நிஷேதநிஷித்தநிந்திதங்களென்று மிகவும் தோன்றுமென்றாகருத்து.

இத்தால் ஸூரிகளொரு [illegible]டைக்கொ[illegible]ம்படி ஸாரக்ராஹிகளாய், ஶுத்தஸ்வபாவரான [illegible] ஶிஷ்யாசார்யர்களான முறைமை குன்றுமல் * [illegible]றைப[illegible] [illegible]ராயிருக்கச்செய்தேயும்ஸௌமநஸ்யம் விஞ்சி[illegible] [illegible]க்கிற[illegible]த்திலுண்டான குண விசேஷங்களைக்கண்[illegible] அ[illegible] † மக்க[illegible] ஸம்ஸாரிகளையும் போக்யமாக †விரும்[illegible] [illegible]. .... (ச)

அவ:—அஞ்சாம்பாட்[illegible] [illegible]மாறியடைக்கிறார்.

(க) (உ) தை-நா- (ங) திவாய்-க க-கூ. (ச) பெரு-தி-கo-ரு.
(ரு) (சு) பெரு-தி-ச-க. † (பா) மக்நராய் விரும்பார்கள்.

ஸ்வா;—(ஆமையித்யாதி) நாளாவிளையவாளை யென்கிற மத்ஸ்யங்கள் (ஆமையின் முதுகத்திடைக்குதிகொண்டு) ஆமையினுடைய நடுமுதுகிலே குதித்து அதில் நில்லாமல் போதலர்ந்த செவ்வித்தாமரையிலே இதழ் மடியும்படி பின்னையும் குதித்துப் போய் தஜ்ஜாதியோடே தீமைசெய்து விளையாடும்படியான நீரையுடைத்தான திருக்கோட்டியூரிலே நித்யவாஸம்செய்வானாய், திரு

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (ஆமையித்யாதி) ஒருகாலும் ஜலஸம்ருத்திமாறுத ஸ்த்தலங்களில், ஆமைகளும்மத்ஸ்யங்களும்வர்த்திக்கக்கடவதாய், தாமரை செங்கழுநீர் ஆம்பல் நெய்தல் முதலான புஷ்பங்களு முண்டாயாய்த்திருப்பது. அதில், மத்ஸயங்களிலே க்ஷுத்ரமத்ஸ்யங்களும் மஹாமத்ஸ்யங்களு முண்டிறே. மஹாமத்ஸ்யமிறே - வாளையாவது. அதுதன்னிலும் முதிர்ந்து வயஸ்ஸுப்புகுந்தவை பிறழவும் குதிக்கவும் மாட்டாதே திரியாநிற்கும்; இளையவையாய்த்து - களித்து விளையாடித்திரிவன. அப்படி பருவத்தாலிளையதா யிருந்துள்ள வாளைகளானவை, செருக்காலே உகளித்து நீருக்குள்ளே முதுகுதோற்றும்படிகிடக்கிற ஆமையின் முதுகிலே சென்றுகுதித்து, பின்பு அருகே மலர்ந்துநிற்கிற தாய்தான தாமரைசெங்கழுநீர் முதலான பூக்களை உழக்கிக்கொண்டு போய் ஒன்றோடொன்று எதிர்பொருது க்ஷுத்ரஜந்துக்களைக்கலக்கி ஓட்டி ஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணுகையாகிற தீம்புகளைச் செய்து விளையாடாநின்றுள்ள ஜலஸம்ருத்தியையுடையதிருக்கோட்டியூரில். ப்ராப்யபூமியி லுள்ளதெல்லாம் ஶ்லாக்யமாயிருக்கு

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (ஆமையித்யாதி) நீர் திருக்கோட்டியூரென்று நீரை நிரூபகமாகச்சொல்லுகையாலே ஜலஸம்ருத்தி தோற்றியிருக்கவும், இங்ஙன் விசேஷிக்கிறதுக்குக்கருத்தருளுகிறூர் (ஒருகாலுமித்யாதி), ஸாமாந்யமாகச் சொல்லாதே வாளையென்று மத்ஸ்ய விசேஷத்தைச் சொன்னதுக்கும் இளமைசொன்னதுக்கும் வ்யாவாத்யபூர்வகம் கருத்தருளுகிறூர் (அதிலித்யாதிவாக்யசதுஷ்டயத்தாலே), "இளவாளைகள் ஆமையித்யாதிவிளையாடும்" என்றந்வயித்து ஶப்தார்த்தமருளுகிறூர் (அப்படியித்யாதி), (உகளித்து) கிளம்பி. சாடியென்றதினர்த்தம (உழக்கி) என்றது. அதாவது - முறித்துப் பொகட்டென்றபடி, பகவத்பரரான விவர் இப்படி வர்ணிப்பானென்னென்னவருளுகிறூர் (ப்ராப்யேத்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே).

வாழி பொருந்தப் பிடித்த பெரிய திருக்கையை யுடையவனை. *அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை யுடையவனை.

(நினைப்பித்யாதி) நினைப்பில்லாத வளவேயன்றிக்கே நிபுணுசார் மிறே யிவர்க்கு; ஆகையால், இத்னுடைய வ்யாபாரத்தை ஊர்ச் சிறப்பாக்கிக்கொண் டருளிச் செய்கிறார்.

(நேமிசேர்தடங்கையினுனை) திருவாழியோடே சேர்ந்திருக் கிற பெரிய திருக்கையை யுடையவனை. வெறும்புறத்திலே, திருக் கையினழகுதானே அமைந்திருக்க, அதுக்குமேலே திருவாழி யோட்டைச்சேர்த்தியுமுண்டானுல் அழகு இரட்டித்திருக்குமிறே; *அணியாராழியிறே. ஸர்வாபரணங்களும் தானேயாகப்போரும் படியிறே திருவாழிதானிருப்பது. (க) "சக்கரத்தண்ணலே" என்று கையும்திருவாழியுமான அழகைநினைத்தால் தரைப்பட்டுக்கண் ணும்கண்ணீருமாய்க்கிடக்கும்படியாயிறேயிருப்பது. (நினைப்பிலா வலிநெஞ்சுடை) இவ்விஷயத்தை ஒருகாலும் நினைத்தல் செய்யாத திண்ணிய நெஞ்சையுடைய. "அநவரத சிந்தநாவிஷயமானவித்தை காதாசித்கமாகவும்நினையாதொழிவதே!" என்னும் இன்னுப்பாலே யருளிச்செய்கிறார்.

கையும் திருவாழியுமான சேர்த்திதானும், உபேயபரனுனவ னுக்கும் உபாயபரனுனவனுக்கும் வேணுமிறே. உபேயபரனுன வனுக்குஅழகுக்குடலாகவேணும்; உபாயபரனுனவனுக்குவிரோதி

நினைப்பிலாவலி நெஞ்சென்று நினையாமையாகிற வலிமைசொல்லுகைக் குச்சேரவேண்டி, "நேமிசேர்" என்றதுக்கு பாவமருளுகிறார் (வெறும்புறத்தி லித்யாதி), எடுத்த பாசுரத்துக்கர்த்தம் (ஸர்வேத்யாதி), அழகு இரட்டித் திருக்கு மென்றத்தால் பலிதத்தை யருளுகிறார் (சக்கரத்தண்ணலித்யாதி). நினைப்பிலா நெஞ்சுடையென்றத்தால் வலிமை பலிக்கச்செய்தேயும் வலிமை சொன்னதுக்கு பாவமருளுகிறார் (அநவரதமித்யாதி).

அழகில் நெஞ்சு செல்லாதவர்க்கு உபேயபரதையாலே நினையாவிட்டா லும் உபாயத்வேநவாகிலும் நினைக்க ப்ரஸக்தியுண்டென்னு மத்தையும் காட் டா நின்றுகொண்டு பபாதிக்கிறார் (கையுமித்யாதி வாக்யபஞ்சகத்தாலே).

(க) தி-வாய்-ச-எ-க0.

யர்கள் "ஸதாத்யேயவஸ்துகாண்" என்றறிவித்தால், "ஓங்காண், எனக்கு நினைக்கைக்கு வேறு விஷயமி[illegible]" என்னும்படி வலிதான நெஞ்சையுடை[illegible] க்ருதக்நராய் [illegible]க்கு பாரமானவர்கள், பூமிதான் (க) "நஹாரஂஸஹேஸி ஸ்ரா: - நபாரம் ஸப்தஸாகரா:" இவர்களே எனக்கு பாரமென்னுமிறே.

(இவர்களுண்ணும் சோற்றை வாங்கி) உண்ணும் சோறு-மிக்க பசியோடே வாயிலிட்ட சோறு; அத்தை வாங்கி, ம்ருகங்கள் தின்கிற புல்லைத்திணியுங்கோள். "திணியுங்கோள்" என்றது-இவன் நிரஸநத்துக் குடலாகவேணும். (உ) "எப்போதும் கைகழலா நேமியான் நம்மேல்வினைகடிவான்" என்னக்கடவதிறே. இப்படியிருக்கிற விஷயத்தை ஒருகாலும் நினையாதிருக்கைக்கு மேற்பட நெஞ்சில் வன்மையுண்டோ? நெஞ்சில் வலிமைதான் - தானுக நினையாத வளவன்றிக்கே, ஹிதபரரானவர்கள் "ஸதாத்யேய விஷயங்காண், ஒருகாலாகிலும் நினைக்கமாட்டாயோ?" என்றால், "எனக்கு நினைக்கைக்கு வேறே விஷயமுண்டுகாண்" என்று உதறி விடும்படியாயிறேயிருப்பது. (பூமிபாரங்கள்) இப்படி பகவத்ஸ்மரண கந்த(ஂஂஂ)ரஹிதராகையாலே விஶ்வம்பரையானபூமியாலும் பரிக்கவொண்ணாத பாரமாயிருந்துள்ள பாபிகளானவர்கள். தாங்களறியாதே யிருக்கச்செய்தேயும் தானறிந்த ஸம்பந்தமே ஹேதுவாகத்தங்களை ரக்ஷித்துக்கொண்டு திரியும் ஈஶ்வரவிஷயத்தில் க்ருதக்நரானவர்களையிறே - பூமிபாரமென்கிறது.

(உண்ணும் சோற்றினைவாங்கிப் புல்லைத்திணிமினே) "மநுஷ்யயோநியிலே பிறந்துவைத்தே அறிவிலிகளாகையாலே அந்த ஜந்மபலமில்லாத உங்களுக்கு மநுஷ்யர் ஜீவிக்கிற ஜீவநமேதுக்கு?" என்று பறித்து, அறிவில்லாத பசுக்கள் தின்கிற ஜீவநமான புல்லைக்கொண்டுவந்து திணியுங்கோள். ஆஹாரநித்ராதி சதுஷ்டயமும் பசுக்களுக்கும் மநுஷ்யர்களுக்கும் ஸமாநமாயிருக்க, ஜ்ஞாநமிறே பசுக்களிற்காட்டில் இவர்களுக்கு அதிகமான விஷயம்; அந்த ஜ்ஞாநமில்லாதார் பசுஸமரிறே; அத்தைப்பற்ற, மநுஷ்யர்

வலிமையினுடைய சரமாவதியைக்காட்டுகிறார் (நெஞ்சிலித்யாதி), பர்வதாதிகளிலும் இவர்கள் பாரமென்கைக்கு அவர் பாபமே ஹேதுவென்றருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி), அவனை நினையாமை பாபமென்னுமத்தையு முபபாதிக்கிறார் (தாங்களித்யாதி).

(க) (உ) பெரியதிருவ-அஎ.

"தின்னேன்" என்றாலும் திணியுங்கோளென்றபடி. திணித்தாலும் இவன் மென்றிரக்கவேண்டாவோ வென்னில், "உங்கள் பூர்வர்கள் இப்படி காண்போந்தபடி" என்று இவர்களை இசைவித்து வாங்கின சோற்றை அந்த ம்ருகங்களுக்கு இடுங்கோள்; ம்ருகங்கள் இட்டவனையறிந்து வஶவர்தியாய் வருமே, இவர்கள்இட்டவனையு மறியார்கள்; இடுகிற ஜீவநவாசியு மறியார்கள். வாசியறிந்தவர்களைப் பார்த்திறே திணியுங்கோளென்றது.

இத்தால் தந்தாமுடைய கடாக்ஷ விசேஷங்களாலே தந்தாமுக்காஸங்கவர்திகளான ஶிஷ்யபுத்ரர்களை உஜ்ஜீவிப்பிக்க வல்லவாசார்யர்கள், தந்தாமுடைய நினைவாலே தாரஸ்த்தரான ஶிஷ்யபுத்ரர்களை உஜ்ஜீவிப்பிக்கும்படி வல்லரானவர்களையும் ஸாமநாக்

ஜீவிக்கிறசோற்றைத் தின்னுதபடிவாங்கிப்பசுக்கள்தின்கிறபுல்லைத் திணியுங்கோ ளென்கிறார். (க) "மிண்டர் பாய்ந்துண்ணும்சோற்றை விலக்கி நாய்க்கிடுமினீரே" என்று தங்கள் திறத்தில் அவன் செய்தஉபகாரத்தையறிந்து அவனெழுந்தருளியிருக்கிற தேசத்தை வாய்புலத்த வேண்டியிருக்க, அது செய்யாதே க்ருதக்நராய் முண்டித்து பலத்தாலே ஜீவித்துத் திரிகிறவர்கள் ஜீவிக்கிறசோற்றை விலக்கி, ஒருநாள் ஒரு பிடிசோறிட்டவன் வாசலைப்பற்றிக்கிடக்கும் க்ருதஜ்ஞமான நாய்க்கிடுங்கோள் நீங்கள் என்றாரிறே-ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்.

இவர்கள் இப்படி "திணிமின்" "இடுமின்" என்கிறது ஆரைக்குறித்தென்னில்; விசேஷஜ்ஞராய் இது செய்கைக்கீடான சக்திமான்களா யிருப்பவரைக் குறித்திறே இப்படி இவர்கள் தானருளிச் செய்கிறது; "இது தன்னைக்கேட்டாகிலும் லஜ்ஜாபயங்களுண்டாய் பகவத்விஷயத்தில் நெஞ்சுபுரிவர்களோ" என்னும் நசையாலேயிறே. .... (ரு)

தம்மைப்போலே விசேஷஜ்ஞரெல்லாம் ஶக்தராகையாலும் அவிஶேஷஜ்ஞர் அநர்ஹராகையாலும் "திணிமின், இடுமின்" என்று ஆரைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாரென்னும் ஶங்கையை அநுவதிக்கிறார் (இவர்களித்யாதி). விஶேஷஜ்ஞரான ஶக்திமான்களைக் குறித்துக் கோட் சொல்லுவாரைப் போலே நிர்தயமாகச் சொல்லக்கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). (ரு)

(க) திருமா-கச.

மூ.—
பூதமைந்தொடு வேள்வியைந்து புலன்களைந்து பொறிகளால்
ஏதமொன்றுமில்லாத வண்கையினார்கள்வாழ் திருக்கோட்டியூர்
நாதனைநரசிங்கனை நவின்றேத்துவார்களுழக்கிய
பாததூளிபடுதலா லிவ்வுலகம் பாக்கியஞ்செய்ததே. (கூ)

களையும் கூடி, பிரிந்திருக்கச் செய்தேயும் அவர்களுடைய நீர்மையை விஸ்வஸித்து ஸங்மர்யாதாநிவர்த்தந நிஷ்ப்ரயோஜந வ்யாபார போகி (ஹோமி) களான ப்ரகாரத்தைக் காட்டுகிறது.

அவ;—ஆறும்பாட்டு. (பூதமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் "கினைப்பிலாவலி நெஞ்சுடைய பூமி பாரங்கள்" என்று அவைஷ்ணவர்கள் ஹேயதையைச் சொல்லிற்று; இதில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுடைய வேற்றம் சொல்லுகிறது.

ஸ்வா;—(பூதமைந்து) *மண்ணும் நீரெரி [illegible] வுமாகாசமுமாம் புண்ணாராச்கை. தத்வம் – இருபத [illegible] லேழு - ப்ரதாநம், இந்தமேழிலும் ஐந்து ப்ரதாநம், இ[illegible] மதங்களுக்கு மொக்கும். (வேள்வியைந்தும்) பஞ்சம[illegible] கள். (புலன்களைந்து) இந்த்ரியங்களைந்து. (பொ[illegible]

அவ;—ஆறும்பாட்டு. கீழ்ஐந்துபாட்டாலும் – அவைஷ்ணவர்களுடைய ஹேயதை சொல்லிற்று; இப்பாட்டு[illegible] மேலைந்துபாட்டாலும் - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஏற்றம் சொல்லுகிறது.

வ்யா;—(பூதமைந்தொடு) இத்தால்-பஞ்சபூதாரப்த(மு)மான தேஹத்தைச் சொல்லுகிறது. * மண்ணும் நீரெரிகால் மஞ்சுலாவுமாகாசமுமாம் புண்ணாரக்கையிறே. இத்தோடே (வேள்வியைந்து) பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்கள். (புலன்களைந்து) ஸப்தாதிகளான விஷயங்களைந்து. "புலன்கள்" என்று-புலப்படும் விஷயங்களைச் சொல்லுகிறது. "பொறிகள்" என்று - ஸ்ரோத்ராதிகளான இந்த்ரியங்களைந்தையும் சொல்லுகிறது. இவற்றை "பொறி" என்கி

அரு;—ஆறும்பாட்டு. (பூதமித்யாதி) "பூதமைந்து" என்றது-லக்ஷணயா ஸரீரத்தைச் சொல்லுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஸம்பந்தத்தைக் காட்டுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). தேஹம் பஞ்சபூதாரப்தமென்னு மதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (மண்ணுமித்யாதி). (கால்)காற்று, (மஞ்சு) மேகம், (ஆக்கை) ஸரீரம், "பூதமைந்தும்" என்றது-ஐந்தாலுமென்றபடி, வேழ்வியைந்துமென்றது-ஐந்தாலு மென்றபடி,

(௧)"புலனைந்துமேயும் பொறியைந்து நீங்கி" (ஏதமொன்றுமிலாத) இவற்றோடு கூடியிருக்கச் செய்தே தோஷமின்றிக்கே யிருக்கை.

(பூதமைந்து மேதமொன்றில்லாத) ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்க ளோடே கலசிபிறே ப்ரக்ருதியிருப்பது, ஸத்வத்துக்கு நிவ்ருத்தி குணம், தமஸ்ஸுக்கு ப்ரவ்ருத்தி குணம், முன்பு விஹிதத்தில் நிவ்ருத்தியும் நிஷித்தத்தில்ப்ரவ்ருத்தியுமாய்ப் போருமவையிறே; அக்ருத்யகரணத்திலும் க்ருத்யாகரணம் க்ரூரமாகிறது. அக்ருத்ய கரணத்துக்கு தேச தோஷத்தாலும் தேஹ தோஷத்தாலும் கூடு மென்று அநுக்ரஹத்துக்கு விஷயமுண்டு, இழ் தனக்கடைத்தது செய்யாதபோது நிக்ரஹம் கனத்திருக்கும். (௨)"நீசனேன் நிறை வொன்றுமிலேன்" என்று அநாத்மகுண பூர்த்தியையும் ஆத்மகுண கந்தமில்லாமையையுமருளிச்செய்தாரிறே. ஸத்வம் விஞ்சினபோது மற்றையிரண்டும் ஸத்வத்தின் வழியிலே வரும்; அப்போது நிவ் ருத்தி நிஷித்தத்திலும் ப்ரவ்ருத்தி விஹிதத்திலும் கிடக்கும். அதாவது தனக்கும்பிறர்க்குமாய்ப்போம்தவனிரண்டுக்கும்ப்ராயஸ் சித்தம் பகவத்பாகவத விஷயங்களிலே அந்வயிக்கும். தனக்கென் றிருக்கை - ஏதம்; ஈஸ்வரனுக்கென்கை - ஏதமின்றிக்கேயிருக்கை. ஏதமொன்றுமின்றிக்கே யிருக்கையாவது - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக் கென்றிருக்கை. (வேள்வியைந்து மேதமொன்றிலாத) ஸ்வர்காதி ஸாதநமாக வநுஷ்டிக்கை - ஏதம்; மோக்ஷஸாதநமாக வநுஷ்டிக்கை - ஏதமின்றிக்கேயிருக்கை; பகவத்பாகவத ப்ரீதியென்றநு ஷ்டிக்கை - ஏதமொன்றுமின்றிக்கேயிருக்கையாவது. (புலன்க றது - இவனை சப்தாதிகளிலே கொடுபோய் விழவிட்டு முடிக்குமவை தாகையாலே. (௧) "புலனைந்துமேயும் பொறியைந்து" என்னக்கட வதிறே. இவற்றால் (ஏதமொன்றுமிலாத) இவற்றோடே கூடியிருக் கச் செய்தே தோஷமின்றிக்கே யிருக்கை.

(பூதமைந்து மேதமொன்றில்லாத) தேஹத்தைத் தனக்கு என்றிருக்கை-ஏதம்; ஈச்வரனுக்கு என்றிருக்கை -ஏதமின்றிக்கே யிருக்கை. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு என்றிருக்கை - ஏதமொன்று மின்றிக்கே யிருக்கையாவது. (வேள்விமைந்துமேத மொன்று மிலாத) ஸ்வர்க்காதி ஸாதநமாக வநுஷ்டிக்கை -ஏதம்; மோக்ஷ

(௧) தி-வா-ய்-௨-அ-௪. (௨) தி-வாய்-௩-௩-௪.

ளைந்து மேதமொன்றுமிலாத) இந்த்ரியங்களை இதர விஷயங்களிலே மூட்டுகை ஏதம்; பகவத்விஷயத்திலே மூட்டுகை-ஏதமின்றிக்கே யிருக்கை, பாகவத விஷயத்திலே மூட்டுகை - ஏதமொன்றுமின்றிக்கே யிருக்கையாவது. (பொறிகளைந்து மேத மொன்றுமிலாத) ஶப்தஸ்பர்ஶ ரூபரஸங்களைத் தனக்கென்றிருக்கை-ஏதம்; இவற்றை பகவத் விஷயத்துக்கென்றிருக்கை-ஏதமின்றிக்கேயிருக்கை; பாகவத விஷயத்துக் கென்றிருக்கை-ஏதமொன்று மின்றிக்கேயிருக்கையாவது.

(வண்கையினார்கள்) வண்மை-ஔதார்யம், அதாகிறது-"பூமி பாரங்களுண்ணும் சோற்றை வாங்கி" அப்பதார்த்தங்கள் நஶியாதபடியாகவாங்குகையும் இவற்றைஶ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குக்கொடுக்கையும். ஈஶ்வரனையுமுள்பட்டப்பறித்திறே பாகவத கைங்கர்யம்பண்ணிற்றித்திருமங்கையாழ்வார். அதுக்குஉபாயமாகவிறே ஈஶ்வரன்

ஸாதநமாக வநுஷ்டிக்கை - ஏதமின்றிக்கேயிருக்கை; பகவத்பாகவதப்ரீதி என்றநுஷ்டிக்கை-ஏதமொன்றுமின்றிக்கே யிருக்கையாவது. (புலன்களைந்து மேதமொன்றுமிலாத) ஶப்தஸ்பர்ஶரூபரஸகந்தங்களைத் தனக்கு என்றிருக்கை - ஏதம்; இவற்றை பகவத்விஷயத்துக் கென்றிருக்கை-ஏதமின்றிக்கேயிருக்கை; பாகவதவிஷயத்துக்கென்றிருக்கை-ஏதமொன்று மின்றிக்கே யிருக்கையாவது. (பொறிகளைந்து மேதமொன்றுமிலாத) இந்த்ரியங்களை இதர விஷயங்களிலே மூட்டுகை-ஏதம்; பகவத்விஷயத்திலே மூட்டுகை - ஏதமின்றிக்கே யிருக்கை; பாகவத விஷயத்திலே மூட்டுகை - ஏதமொன்று மின்றிக்கே யிருக்கையாவது.

(வண்கையினார்கள்) அதாவது - ஔதார்யம். அதாகிறது - "பூமிபாரங்களுண்ணும் சோற்றினைவாங்கி" என்கிறபடியே அப்பதார்த்தங்கள் நசியாதபடியாக வாங்குகையும், இவற்றைஶ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குக் கொடுக்கையும். ஈஶ்வரனையு முட்படப்பறித்திறே பாகவதகைங்கர்யம் பண்ணிற்று - திருமங்கையாழ்வார்; அதுக்கு

வாங்குகையும் ஔதார்யமாகச் சொன்னதுக்கு அந்தப்பதார்த்தங்கள்.

நஶியாதபடி ஸத்தாப்ரதாநம் பண்ணுகையாலே யென்று கருத்து இப்படி செய்தவர்களுண்டோவென்னவருளுகிறார் (ஈஶ்வரனித்யாதி). அதுக்கு உபாயமாக) என்று "நின் திருவெட்டெழுத்தும் கற்று நானுற்றது

திருமந்த்ரத்தைத் உபதேசித்தது. (க) "துன்னுசகடத்தால் புக்க பெருஞ்சோற்றைத்தான் துற்றியதெற்றனவும்" என்றுஸ்ரீவைஷ்ண வர்களுக்கிடாதேதானேஉண்டானென்றிறேஆழ்வார்கர்ஹித்தது. (உ)"பொதுவாகவுண்பதனைப்புக்குநீயுண்டக்கால்சிதையாரோவுன்னோடு" என்று ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாழ்வானையுட்படகர்ஹித்தார்களிறே பெண்கள். அவ்வளவன்றிக்கே "சாதுகோட்டியுட்கொள்ளப்படுவார்" என்கிறபடியே தங்கள் திரளில் கூட்டாதே பாஞ்சஜந்யத்தைப் பற்பநாபனோடேயிறே கூட்டிவிட்டது. அவதாரத்திலுண்ட விழவு தீரவிறே அர்ச்சாவதாரத்தில் அமுதுசெய்தாப்போலே குறையாமல் கொடுக்கிறது. (வாழ்) கண்ணாலேகண்டநுபவிக்கப்பெற்றவர்கள்.

உபாயமாகவிறேஈஸ்வரன்திருமந்த்ரத்தையுபதேசித்தது. (க)"துன்னுசகடத்தாற்புக்க பெருஞ்சோற்றை - தான் துற்றிய தெற்றனவும்" என்று - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கிடாதே தானேயுண்டானென்றிறே ஆழ்வார் கர்ஹித்தது. (உ) "பொதுவாக வுண்பதனைப்புக்கு நீயுண்டக்கால் சிதையாரோ உன்னோடு" என்றுஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாழ்வானையு முட்பட கர்ஹித்தாளிறே பெண்; அவ்வளவுமன்றிக்கே, (க) "சாதுகோட்டியுட்கொள்ளப்படுவாரே" என்கிறபடியே, - தங்கள் திரளில்கூட்டாதே * பாஞ்சசன்னியத்தைப் பற்பநாபனோடேயிறே கூட்டிவிட்டது. அவதாரத்திலுண்டானவிழவுதீரவிறே,அர்ச்சாவதாரத்தில் அமுது செய்தாற்போலே குறையாமல் கொடுக்கிறது. (வாழ்)கண்ணாலேகண்டு அநுபவிக்கப்பெற்றவர்கள்.

முன்னடியார்க்கடிமை" என்கிறபடியே, பாகவத கைங்கர்யத்துக்கு உடலாக வென்றபடி, பூதமைந்தொடு வென்று தொடங்கி வண்ணையினார்களென்னுமளவில், ஸ்வார்த்தமாயிருக்கையும் பரார்த்தமாகாமையும் கர்ஹிதமென்று பலிக்கையால் அதுக்கு ஸம்வாதங்களைக்காட்டுகிறார் (துன்னித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). இப்படி ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாழ்வானை உக்தியால் கர்ஹித்த மாத்ரமன்றிக்கே அநுஷ்டானபர்யந்தமாக்கினாரென்கிறார்(அவ்வளவித்யாதி). ஸ்வார்த்ததை கர்ஹிதவ்யை யென்னுமதக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன வருளுகிறார் (அவதாரத்திலித்யாதி). (அவதாரத்தில்) க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் (அமுது செய்தாப்போலே) என்றவநந்தரம் "கண்டுகேந்து" என்று சேஷம்.

(க) பெரியதிரும-௧௪௦. (உ) நா-தி-எ-௬. (௩) ௩-௬ ௧௧,

(திருக்கோட்டியூர் நாதனை) "ஸ்ரீவைகுண்ட்டநாதன், திருப் பாற்கடல் நாதன்" என்பதிலும் திருக்கோட்டியூர் நாதனென்கையிறே ஏற்றம். நாதனை யென்றது - சொக்கநாராயணனை, நரசிங்கனை யென்றது-தெற்காழ்வாரை. *மார் விரண்டு கூறுகக்கீறிய கோளரியை வேறாகவேத்தியிருக்கு மவர்களிறே இவர்கள். ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானைத் "திருநாமம் சொல்லவொட்டேன்" என்ற வாய்தகர்த்திறே மார்பிடந்தது. (பாததூளிபடுதலால்) அநுபவ ஜநித ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டு ஸஞ்சரிக்கிற தூளிபடுதலால், (இவ்வுலகம்)* நினைப்பிலா வலிநெஞ்சுடைப் பூமிபாரங்கள் வர்த்திக்கிற லோகம்.

(பாக்கியம் செய்ததே) திருவுலகளந்த திருவடிகளில் தூளி பட்டதன்று பாக்யம். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸ்ரீபாததூளிபட்டது பாக்யம். கல்லைப்பெண்ணாக்கி ஸரீரத்தைப் பூண்கட்டிற்ற

(திருக்கோட்டியூர்நாதனை) 'ஸ்ரீவைகுண்டநாதன்' 'திருப்பாற்கடல்நாதன்' என்பதிலும், "திருக்கோட்டியூர்நாதன்" என்பதிறேயேற்றம். நாதனையென்றது - சொக்கநாராயணரை. (நரசிங்கனை) என்றது - தெக்காழ்வாரை. (நரசிங்கனை நவின்றேத்துவார்கள்) * மார்விரண்டு கூறுகக்கீறிய கோளரியை வேறாகவேத்தியிருக்குமவர்களிறே இவர்கள். ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானை "திருநாமம் சொல்லவொட்டேன்" என்ற வாயைத் தகர்த்திறே மார்வை இடந்தது. (உழக்கியபாததூளி படுதலால்) அநுபவஜநிதப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டு ஸஞ்சரிக்கிற தூளி படுதலால். (இவ்வுலகம்) * நினைப்பிலாவலி நெஞ்சுடைப்பூமி பாரங்கள் வர்த்திக்கிற இந்த லோகம்.

(பாக்கியம்செய்ததே) திருவுலகளந்த திருவடிகளின் தூளிபட்டதன்று பாக்யம்; ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸ்ரீபாததூளிபட்டது பாக்யம். கல்லைப் பெண்ணாக்கி சரீரத்தைப் பூண்கட்டித்தந்தவித்தனை -

அதிசயிதமான தேசத்துக்கு நாதனென்னாதே திருக்கோட்டியூர் நாதனென்றதுக்குபாவமருளுகிறார் (ஸ்ரீவைகுண்ட்டேத்யாதி) நரசிங்கனையென்றவிடத்தில் குணநுஸந்தாநம் நவின்றேத்துகைக்கு ஹேதுவென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (மார்விரண்டித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (ஸஞ்சரிக்கிற)என்றவநந்தரம் "பாதம்" என்று ஶேஷம். (கூ)

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ச-ப, ச-தி, எ-பா, குருந்தமொன்று ௬௬௧
ழு;—

குருந்தமொன்றொசித் தானொடுஞ்சென்று கூடியாடிவிழாச்செய்து
திருந்துநான்மறையோ ரிராப்பகலேத்திவாழ் திருக்கோட்டியூர்
கருந்தடமுகில்வண்ணனைக்கடைக்கொண்டுகைதொழும்பத்தர்கள்
இருந்தவூரி லிருக்குமானிட ரெத்தவங்கள் செய்தார்கொலோ. (எ)

த்தனை அவன் திருவடிகள். கடல் வண்ணன் பூதங்கள் ஸ்ரீ பாத தூளிபட்டால் (க) "போயிற்று வல்லுயிர்ச்சாபம்" என்றுஸ்வரூபத்தைப்பற்றிவரும் விரோதிகளும்போமிறே. *பேர்த்தகரநான்குடையான் திருவடி படுவதிலும் பேரோதும் தீர்த்தகரர் ஸ்ரீபாதம் படுகையிறேபாக்யம். ... . (௬)

ஸ்வா;— எழாம்பாட்டு. (குருந்தமித்யாதி) அத்விதீயமான குருந்தம் பூமுட்டாக்கிட்டாப்போலே யிருக்கையாலே க்ருஷ்ணன் விரும்பியிருக்கும். (உ) "பூங்குருந்தேறியிராதே" என்னக்கடவதிறே. "இதிலேக்ருஷ்ணன் வந்தேறக்கூடும். பின்னைநலிகி[illegible]" என்றிறே அஸுரன்ப்ரவேஶித்தது, (ஒசித்தான்) விரோதி[illegible]ம். (ஒசித்தானொடும் சென்றுகூடியாடி விழாச்செய்து) விரோதிநிரஸநஶீலனைச் சென்று கிட்டி. இருவர்நினைவு மொன்றாய்

அவன் திருவடிகள்; * கடல்வண்ணன் பூதங்கள் ஸ்ரீபாததூளிபட்டால் - "போயிற்று வல்லுயிர்ச்சாபம்" என்று ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி வரும் விரோதிகளும்போமிறே, * பேர்த்தகரம் நான்குடையான் திருவடிகள் படுவதிலும் *பேரோதும் தீர்த்தகரர் ஸ்ரீபாதம் படுகையிறே பாக்யம். .... (௬)

வ்யா.—எழாம்பாட்டு. (குருந்தமொன்று) அத்விதீயமான குருந்தம். பூமுட்டாக்கிட்டாற்போலே க்ருஷ்ணன் விரும்பியிருக்கும். (உ) "பூங்குருந்தேறியிராதே" என்னக்கடவதிறே. "இதிலே க்ருஷ்ணன்வந்து ஏறக்கூடும், பின்னை நலிகிறோம்" என்றிறே - அஸுரன் ப்ரவேசித்தது. (ஒசித்தான்) விரோதிநிரஸநம்பண்ணினான். (ஒசித்தானொடுஞ்சென்று கூடியாடி விழாச்செய்து.) விரோதிநிரஸந சீலனைச்சென்று கிட்டி; இருவர்நினைவு மொன்றாய் அவன்

அரு;—எழாம்பாட்டு. (குருந்தமித்யாதி) அத்விதீயத்வத்தை உபபாதிக்கிறார் (பூமுட்டாக்கித்யாதி), ஒசிக்கைக்குஹேதுவையருளுகிறார் (இதிலேயித்யாதி), கூடியென்றதினர்த்தம் (இருவர் நினைவுமொன்றாய்) என்றது,

---

(க) தி-வாய்-ரு-உ-க. (உ) நா-தி-௩-எ.

அவன் குணங்களிலே அவகாஹித்து அநந்தரம் இவர்களுக்கு விக்ரஹாநுபவத்தைக்கொடுக்கும். அங்கும் *ஸதாபஶ்யந்தியிறே. (திருந்து நான் மறையோர்) வேதத்துக்குத் திருத்தமாவது - குணவிக்ரஹாநுபவத்துக்கு ஏகாந்தமான ப்ரதேசங்களில் சொல்லுகிறபடியே அநுஷ்ட்டிக்கை. (இராப்பகலேத்தி) வேறு அந்யபரதையில்லாமையாலே இதுமாறாமல் நடக்கும். (வாழ்) அநந்யப்ரயோஜநராகையாலே இதுதானே பலமாயிருக்கும். (திருக்கோட்டியூர்) அவர்கள் வர்திக்கிற தேசம். (கருந்தடமுகில் வண்ணனை) கருத்துப்பெருத்திருக்கிற நீல் முகில்போலே யிருக்கிற திருமேனியையுடையவனை.

குணங்களிலே அவகாஹித்து, அநந்தரம் இவர்களுக்கு விக்ரஹாநுபவத்தைக்கொடுக்கும். அங்கும் * ஸதாபஶ்யந்தியிறே. (திருந்துநான்மறையோர்) வேதத்துக்குத் திருத்தமாவது - பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை உள்ளபடி ப்ரதிபாதிக்கை. இதில் இவர்கள் செய்வது குணவிக்ரஹாநுபவத்துக்கு ஏகாந்தமானப்ரதேசங்களில் சொல்லுகிறபடியே அநுஷ்டிக்கை. (இராப்பகலேத்தி) வேறு அந்யபரதையில்லாமையாலே இதுமாறாமல்நடக்கும். (வாழ்) அநந்யப்ரயோஜநராகையாலே இது தானே பலமாயிருக்கும். (திருக்கோட்டியூர்) அவர்கள் வர்த்திக்கிற தேசம். (கருந்தடமுகில்வண்ணனை) கறுத்து நெய்த்திருக்கிற முகில்போலே யிருக்கிற திருமேனியையுடையவனை.

"விழாச்செய்து" என்றதினர்த்தம் (அநந்தரமித்யாதி) கொடுக்குமென்றதுக்கு திவ்யதேசம் கொடுக்குமென்று கருத்து, திருத்தத்தையுடைத்தாய் நாலுவகைப்பட்ட மறையையுடையவர்களென்று ஶப்தார்த்தமாய், அதில் அர்த்தாநுஷ்ட்டாந பர்யந்தமென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (வேதத்துக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே), விழாச்செய்தென்னுமளவால் அநுபவத்தைச் சொல்லி "இராப்பகலேத்திவாழ்" என்றுவ்யாவ்ருத்தியைச்சொல்லுகையாலே "திருந்துநான் மறையோர்" என்றத்தாலே அநுஷ்ட்டாநத்தைச்சொல்லிற்றென்று திருவுள்ளம்.

கடைக் கொண்டென்றது - நிகர்ஷத்தை யநுஸந்தித்துக் கொண்டென்னுதல்; நிக்ருஷ்டமான க்ருத்யத்தைக்கொண்டென்னுதல், கடைசி

(கடைக்கொண்டுகைதொழும்) தங்கள் நைச்யத்தையே முன்னிட்டுத் தொழுமவர்கள். அன்றிக்கே உத்க்ருஷ்டன் பக்கல் அபக்ருஷ்டன் செய்யும் தொழிலென்னவுமாம். அன்றிக்கே, கடையென்று - முடிவாய், மேல் "விற்கவும் பெறுவார்கள்" என்கையாலும் ததீய சேஷத்வமே தங்களுக்கு ஸ்வரூபமென்று கண்டவர்களுக்கு உசப்பாக பகவத்விஷயத்தைத் தொழுமவரென்னவுமாம். (பத்தர்கள்) வைதமாகவன்றியிலே ராகமாகத் தொழுமவர்கள். (இருந்தவூரிலிருக்கும் மானிடர்) மானிடரென்கையாலே மநுஷ்ய ஜந்மத்துக்கு ப்ரயோஜநம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிருந்த வூரிலே யிருக்கை யென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது. அங்குப்போகிறதும் "வானவர் நாடு" என்றிறே. (க) "சீதனையே தொழுவார் விண்ணுளாரிலும் சீரியர்" என்கையாலே அவர்களில் இவர்களுக்கு வாசியுண்டானாப் போலே தேசத்துக்கும் அவதாரத்துக்கும்வாசியுண்டு. "இருந்தவூரி

(கடைக்கொண்டு கைதொழும்) தங்கள்நைசபத்தை முன்னிட்டுத்தொழுமவர்கள். அன்றிக்கே,உத்க்ருஷ்டன்பக்கலிலேஅபக்ருஷ்டன் செய்யுந்தொழிலென்னவுமாம். அன்றிக்கே, "கடை" என்று முடிவாய், மேல்"விற்கவும் பெறுவார்கள்" என்கையாலும் "ததீய ஶேஷத்வமே தங்களுக்கு ஸ்வரூபம்" என்று கொண்டு அவர்களுக்கு உகப்பாக பகவத்விஷயத்தைத் தொழுமவரென்னவுமாம். (பத்தர்கள்) வைதமாகவன்றிக்கே, ராகமாகத் தொழுமவர்கள். (இருந்தவூரிலிருக்கும் மானிடர்) "மானிடர்"என்கையாலே-மநுஷ்யஜந்மத்துக்குப்ரயோஜநம்ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிருந்தவூர்லிருக்கையென்னுமிடம்காட்டுகிறது. அங்குப்போகிறதும் (க)"வானவர் நாடு"என்றிறே. (க) "சீதனையேதொழுவார் விண்ணுளாரிலும் சீரியர்" என்கையாலே - அவர்களில் இவர்களுக்கு வாசியுண்டானாப் போலேஅத்தேசத்துக்கும் அவதாரத்துக்கும்வாசியுண்டு. "இருந்த

யிலே தங்களையிட்டுக்கொண்டென்னுதலென்று மூன்று வகையையு மடைவேயருளுகிறார் (தங்களித்யாதி வாகயத்ரயத்தாலே). அவர்களைப்போலே அவர்களிருந்தவூரும் உத்தேஶ்யமாமோவென்னவருளுகிறார் (அங்கித்யாதி). அது பரமபதமன்றோ, இவ்விபூதிப்ராக்ருதமன்றோ உத்தேஶ்யமானபடியெங்ஙனே யென்னவருளுகிறார் (சீதனையித்யாதி). (அவதாரத்துக்கும்) என்றது

(க) திருவி-எ௬. (உ) தி-வாய்-ரு-௬-௬.

விருக்கும் மானிடர்" என்கையாலே அவர்களல்லருத்தேஶ்யர்; அவர்களிருந்ததேசம் *வைகுந்தமாகும் தம் மூரெல்லாம்.

ஆழ்வானுக்கொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருவடிச்சார்ந்தாரென்று விண்ணப்பம்செய்ய, "பாகவதகைங்கர்யமேயாத்ரையாய்ப்போந்தவரை அப்படி சொல்லலாகாது; 'திருநாட்டுக்குப்போனார்' என்று சொல்லவேணுங் காணும்" என்றருளிச்செய்தார். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை; "நீராட" என்றும், ஆசார்யனை 'திருமஞ்சநம்பண்ண" என்றும்சொல்லுகிறது உத்தேஶ்யதாரதம்யத்தையிட்டிறே. வடுகநம்பி திருநாட்டுக்குப் போனாரென்று ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் அரு

ளூரிலிருக்கும் மானிடர்" என்கையாலே அவர்களல்லர் உத்தேஶ்யர், அவர்களிருந்ததேசம், (க) "வைகுந்தமாகும் தம்மூரெல்லாம்."

ஆழ்வானுக்கு, "ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர், திருவடிச்சார்ந்தார்" என்று விண்ணப்பம் செய்ய; "பாகவத கைங்கர்யமே யாத்ரையாய்ப்போந்தவரை அப்படி சொல்லலாகாது, 'திருநாட்டுக்குப் போனார்' என்று சொல்லவேணுங்காணும்" என்றருளிச் செய்தாராம். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை "நீராடவேணும்" என்றும், ஆசார்யனை 'திருமஞ்சனம்பண்ணவேணும்" என்றும்சொல்லுகிறது-உத்தேஶ்ய தாரதம்யத்தை யிட்டிறே. "வடுகநம்பி திருநாட்டுக்குப்போனார்" என்று ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானு

அவதரித்த தேசத்துக்குமென்றபடி. "மானிடர்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யாந்தரமருளுகிறார் (இருந்த வித்யாதி).

தேசமே உத்தேஶ்யமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதமாக ஒரைதிஹ்யமருளுகிறார் (ஆழ்வானுக்கித்யாதி). (திருவடிச்சார்ந்தார்) என்றது - எம்பெருமானையே ப்ராப்யமாகச் சொல்லலாகாது, வானவர் நாடான திருநாட்டுக்குப்போனாரென்றவேணு மென்று இவ்வைதிஹ்யத்துக்குத்தாத்பர்யம். திருநாட்டுக்குப் போனாரென்றாலும் திருவடிச்சார்ந்தாரென்றாலும் பலமொத்திருக்க, இவ்வசநபேதத்தாலே யென்ன விஶேஷமென்னவருளுகிறார் (ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையித்யாதி). பகவந்நிஷ்டரைத் திருவடிச்சார்ந்தாரென்றாப்போலே பாகவதநிஷ்டரைச் சொல்லலாகாது; வானவர் நாடான தேஶஸம்பந்தத்தை யிட்டேசொல்லவேணுமென்றதாயிற்று. கீழ்வாக்யத்தில்சொன்ன தாரதம்யத்துக்கு ஒருஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (வடுகநம்பியித்யாதி). ஆசார்யன் திருவடி

(க) தி-வாய்-ரு-ஙு-கக.

ளாளப் பெருமாளெம்பெருமானுர்க்கு விண்ணப்பம் செய்ய, சிறிது போது மோஹித்துக்கிடந்து, உணர்ந்தருளி அவரைப்பார்த்து திருநாட்டுக்குப் போனுரென்னலாகாது காணும். உடையவர் ஸ்ரீ பாதத்துக்குப்போனுரென்னவேணுங் காணுமென்றருளிச் செய்தார். ஸ்ரீசபரியும் பெருமாள் திருவடிகளிலே ப்ரார்த்தித்ததுமிது விறே.

ஆழ்வான் ஸம்ஸாரத்திலார்த்தியின் கனத்தாலே கலங்கிப்பெருமாள் திருவடிகளிலே "அடியேனைத்திருநாட்டேறப்போம்படி திருவுள்ளமாகவேணும்" என்றுவிண்ணப்பம்செய்துபெருமாளும் திருவுள்ளமாய், பின்புஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருமாளிகையிலேபுறவீடுவிட்டிருக்கிறவளவிலே இத்தைஉடையவர்கேட்டருளி, பஞ்சுக்கொட்டன் திருவாசலளவாகவெழுந்தருளி "பெருமாளுக்கு விண்ணப்பம் செய்தால் செய்தருளுவர்; நாமடியாகப்பெரு

ருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிறிதுபோது மோஹித்துக்கிடந்து உணர்ந்தருளி, அவரைப்பார்த்து "திருநாட்டுக்குப்போனுர்" என்னலாகாதுகாணும், 'உடையவர் ஸ்ரீபாதத்துக்குப்போனுர்' என்னவேணுங்காணும்" என்றருளிச்செய்தாராம். ஸ்ரீஶபரியும் பெருமாள் திருவடிகளிலே ப்ரார்த்தித்ததுமிதுவிறே.

ஆழ்வான், ஸம்ஸாரத்தில் ஆர்த்தியின் கனத்தாலே கலங்கி, பெருமாள் திருவடிகளிலே, "அடியேனைத் திருநாடேறப் போம்படி திருவுள்ளமாகவேணும்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய; பெருமாள் திருவுள்ளமாய், ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருமாளிகையிலே புறவீடுவிட்டிருக்கிறவளவிலே, இத்தை உடையவர் கேட்டருளி பஞ்சுக்கொட்டன் திருவாசலளவாக வெழுந்தருளி, பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தால் †(விண்ணப்பம் செய்தது பெருமாளும்) செய்தருளுவர், நாமடியாகப்பெருமாள் இரண்டு

களே ப்ராப்யமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறுர் (ஶ்ரீஶபரியுமித்யாதி).

ஆசார்யனிருந்தவிடமே உத்தேஶ்ய மென்னுமதுக்குப் பின்னையுமோரைதிஹ்யம் காட்டுகிறுர் (ஆழ்வானித்யாதி). (புறவீடு) பரஸ்த்தானம். (பஞ்சுக்கொட்டன் திருவாசலளவாகவெழுந்தருளி) என்றதுக்கு எம்பெருமானைவரையிட்டுக்கேட்போமென்று ஆர்யபட்டர்கள் வாசலளவாக வெழுந்தருளி

† குண்டலிதம்க்லாஸிக்கம்.

மான் இரண்டு வார்த்தையருளிச்செய்தாராகவொண்ணாது'' என்று மீண்டும் ஆழ்வானிருக்கிறவிடத்தேற வெழுந்தருளி "ஏன் ஆழ்வான்'' என்ன, "அடியேன் மறந்தேன்'' என்று விண்ணப்பம்செய்தான். மறக்கைக்கடி ஸம்ஸாரத்திலார்த்தியின்கனம்.

(எத்தவங்கள்செய்தார்கொலோ)(க)"அருளார் திருச்சக்கரத்தாலகல்விசும்பும்நிலனுமிருளார்வினை கெடச்செங்கோல் நடாவுதிரீங்கோர் பெண்பால் பொருளோவெனு மிகழ்வோ விவற்றின்புறத்தாளென்றெண்ணே'' என்கிறபடியே அவன் காவலுக்குள்ளே கிடக்கிறது தானேயிறே தவமாவது. (உ)"நீர்நிலைநின்றதவமிதுகொல்'' என்று பகவத்விஷயத்தைக் கிட்டுகைக்குத் தவமொன்று; பாகவத விஷயத்தைக் கிட்டுகைக்கு அநேகம் தபஸ்ஸு வேணுமிறே. (கொலோ) பகவத்விஷயத்தைக் கிட்டுகைக்குத் தபஸ்ஸறிவர்; பாகவத விஷயத்தைக் கிட்டும் தபஸ்ஸுக்களிறே இவர்க்கறியப் போகாதிருப்பது. ... . (எ)

வார்த்தை யருளிச்செய்தாராக வொண்ணாது'' என்று, மீண்டும் ஆழ்வானிருக்கிற விடத்தேற வெழுந்தருளி "என் ஆழ்வான்!'' என்ன; "அடியேன் மறந்தேன்'' என்று விண்ணப்பம் செய்தார். மறக்கைக்கடி - ஸம்ஸாரத்தில் ஆர்த்தியின் கனம்.

(எத்தவங்கள் செய்தார்கொலோ) (க)"அருளார் திருச்சக்கரத்தால் அகல் விசும்பும் நிலனும் இருளார் வினைகெடச் செங்கோல் நடாவுதிர் - இவற்றின் புறத்தாளென்றெண்ணே'' என்கிறபடியே அவன் காவலுக்குள்ளே கிடக்கிறதுதானேயிறே தவமாவது - (உ) "நீர் நிலைநின்ற தவமிதுகொல்'' என்றுபகவத்விஷயத்தைக் கிட்டுகைக்குத்தவம் ஒன்று; பாகவத விஷயத்தைக் கிட்டுகைக்கு அநேகம்தபஸ்ஸுவேணுமிறே. (கொலோ) பகவத்விஷயத்தைக் கிட்டுகைக்கு தபஸ்ஸு அறிவர்; பாகவத விஷயத்தைக்கிட்டும் தபஸ்ஸுக்களிறே இவர்க்கு அறியப்போகாதிருப்பது. (எ)

விசாரித்தென்றுகருத்து. (என் ஆழ்வான்) என்றதுக்கு இச்சேர்த்தியைவிட்டு அங்கே போகவேண்டிற்றோ வென்றுபாவம்.

இவர்களுக்குத் தபஸ்ஸு ஏதென்னவருளுகிறார் (அருளாரித்யாதி), (எ)

(க) திருவி-ஙஙு. (உ) திருவி-ஙஅ,

மூ.—
நளிர்ந்தசீலன் நயாசல னபிமானதுங்கனை நாடொறும் [டியூர்
தெளிந்தசெல்வனைச் சேவகங்கொண்ட செங்கண்மால் திருக்கோட்
குளிர்ந்துறைகின்ற கோவிந்தன் குணம்பாடுவாருள்ள நாட்டினில்
விளைந்ததானியமு மிராக்கதர் மீதுகொள்ளகிலார்களே. (அ)

அவ:—எட்டாம்பாட்டு. (நளிர்ந்தவித்யாதி) ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிருந்தவூரில் ப்ரதிகூலர்மேலிட்டார்களென்கிறது இப்பாட்டால்.

ஸ்வா;—(நளிர்ந்தவித்யாதி) குளிர்ந்தஶீலத்தையுடைய செல்வநம்பி. ஈஶ்வரன் ஶீலம் கொதித்திருக்கும்(க)"வாள்கொள்நீள்மழுவாளியுன்னாகத்தான்" என்றும்(உ) "ஆளராய்த்தொழுவாருமமரர்கள்" என்றும் துர்மாநியானருத்ரனும்சாவாமைக்குமருந்துதின்றும் தேவஜாதியுமிறே இவனுக்கடிமை செய்வது. (ங)" அக்கும்புலியினதளுமுடையாரவரொருவர் பக்கம்நிற்கின்றபண்பர்" என்றும், (ச)"தாழ்சடையும் நீண்முடியுமொண் மழுவும்சக்கரமும் சூழரவும்

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (நளிர்ந்தசீலன்) குளிர்ந்த சீலத்தையுடைய செல்வநம்பி. ஈஶ்வரன்சீலம் கொதித்திருக்கும். அதுக்கடி "வாள்கொள் நீள்மழுவாளியுன்னாகத்தான்" என்றும், "ஆளராய்த்தொழுவாரு மமரர்கள்" என்றும்-துர்மாநியான ருத்ரனும், சாவாமைக்கு மருந்து தின்னும் தேவஜாதியுமிறே இவனுக்கடிமை செய்வது. (ங) "அக்கும் புலியினதளுமுடையா ரவரொருவர் பக்கம்நிற்க நின்றபண்பர்" என்றும், (ச)"தாழ்சடையும் நீண்முடியும்

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (நளிர்ந்தவித்யாதி) (குளிர்ந்தசீலத்தையுடைய செல்வநம்பி) என்றது செங்கண்மாலென்றதுக்கு விசேஷணமாகாமைக்காகவும் ப்ரதமாந்தமென்று, செல்வனையென்றதுக்கு விஶேஷண மல்லவென்று தோன்றுமைக்காகவுமென்று கண்டு கொள்வது. குளிர்ந்தவென்று விஶேஷிக்கைக்கு வெவ்விதான ஶீலமுண்டோவென்ன வருளுகிறார் (ஈஶ்வரனித்யாதி). இங்கு ஶீலமென்றது-ஸ்வபாவம். (துர்மாநியான) என்றது - தான் மழுவையாளுமவனாய், ஸம்ஹாரத்திலதிக்ருதனென்றும் துர்மாநத்தை யுடையவனென்றபடி. (சாவாமைக்குமருந்துதின்றும்) என்றதுக்கு ப்ராப்தவிஷயத்தில் பரார்த்த கைங்கர்யபரனன்றிக்கே கேவலஸ்வதேஹ போஷண பரதையாகிறதுஸ்ஸ்வபாவத்தையுடையவரென்றுகருத்து. இத்தால் இவர்களோட்டை ஸங்கத்தாலே ஈஶ்வரன் ஸ்வபாவம் கொதித்திருக்கு மென்றதாயிற்று. (அக்கும்) அஸ்த்தியும்,(புலியினதளும்)வ்யாக்ர சர்மமும். "இசைந்துதோற்று

(க) தி-வாய்-கூ-ங-க0. (உ) தி-மொ-கூ-சு-க (ங)ங-திருவ-கூங.

பொன்னுணும்தோன்றுமால்'' என்றும் * இரண்டுருவு மொன்றாயி சைந்து தோற்றுகையாலே. (க)''ஏறாளுமிறையோனும் திசைமுக னும்-கூறாளும் தனியுடம்பன்'' என்று இவனுடம்பு தேவதானமும் திருவிடையாட்டமுமாயிறேயிருப்பது. இப்படியன்றியே இவர் (உ)''காணிலு முருப்பொலார் செவிக்கினாதகீர்த்தியார்''என்றிறே யிருப்பது.

நயவென்றது-நீதியை. அங்கும் (ங) ''நீதிவானவர்'' என்னக்கட வதிறே. (அசலன்) நீதிக்குக்குலைத்தலில்லாதவன். ஶேஷஶேஷிபாவ ஸம்பந்தம்,(ச)''ஒண்டொடியாள் திருமகளும்நீயுமேநிலாநிற்ப''என்

ஒண்மழுவும் சக்கரமும் சூழரவும் பொன்னுணும் தோன்றுமால்'' என்றும் - * இரண்டுருவு மொன்றாயிசைந்து தோற்றுகையாலே. (க)''ஏறாளுமிறையோனும் திசைமுகனும் திருமகளும்கூறாளும்தனி யுடம்பன்'' என்று-இவனுடம்பு தேவதானமும் திருவிடையாட்ட முமாயிறேயிருப்பது. இப்படியன்றியே, (உ)''காணிலுமுருப்பொ லார் செவிக்கினாத கீர்த்தியார்'' என்றிறே - இவரிருப்பது.

(நயாசலன்) நயமென்று – நீதியைச் சொல்லுகிறது. அங்கும் ''நீதிவானவர்'' என்னக்கடவதிறே. (அசலன்) நீதிக்குக் குலைதலி ல்லாதவன். சேஷசேஷிபாவஸம்பந்தம், (ச) ''ஒண்டொடியாள் திரு மகளும்நீயும்'' என்கிறபடியே அடைவுபட்டிறே அங்கிருப்பது;

கையாலே ஈஶ்வரன் ஶீலம் கொதித்திருக்கும்'' என்றத்த்யாஹரித்து அந்வயம் கண்டுகொள்வது. தர்மாதிகளையும் பிராட்டியையும் ஒரு திருமேனியில் சேர்க்கையாலே ஶீலம் கொதித்திருக்குமென்கிறார் (ஏறாளுமித்யாதி). (தேவதாநம்) தேவதாந்தரத்துக்குவிட்டிருக்கும்பூமி.(உருப்பொலார்) பொல்லாவுருவுடையார். (இனாத) இனியதாகாத. இப்படி தேவதாந்தரங்களை நினைத்து விட்டிருக்கையாலே இவருடைய ஸ்வபாவம் குளிர்ந்திருக்குமென்றதாய்த்து.

நயமென்றது-ஶேஷத்வமென்று சொல்லக்கடவராய்த் திருவுள்ளம்பற்றி இச்சப்தம் அத்தைச்சொல்லும்படியைக் காட்டுகிறார் (நயமென்றித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). இங்கே நீதிகுலையாதிருக்கை அருமையோவென்ன வருளுகிறார் (ஶேஷ ஶேஷீத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). அடைவு கெட்

(க)தி-வாய்-ச-அ-க. (உ) தி-ச-வி-ருக, (ங) தி-வாய். (ச) தி-வாய்-ச-ரு-கo.

கிறபடியே அடைவுபட்டிறே அங்கிருப்பது; இங்கு மனையடைவே (க)"யானேயென்றனதே" என்று அடைவுகெட்டிருக்கும். உக்ரஸேநனை முடியைச் சூட்டிஆஸநத்திலே உயரவைத்துத்தான் திருக்கையிலேவெண்சாமரமிடுமிடமிறே இவ்விடம். (உ)"விண்ணுளார் பெருமாற்கடிமை செய்வாரையும் செறுமைம்புலன்" என்றும், *மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவரும் அதிசங்கை பண்ணவேண்டுமிடமிறேயிது. இந்நிலத்தில் குறையாதிருக்கை. பாபம்மாண்டால்பண்ணும் க்ருபையிறே, பாபம்வந்தவாறே குலைவது. பாபம் கிடக்கக்கண்டு பண்ணும் க்ருபையாகையாலே குலையாது.

(அபிமாநதுங்கன்) (ங)"என்னில்மிகுபுகழார்யாவரே" (ச)"மாறுளதோவிம் மண்ணின் மிசையே" (ரு) "யாவர்நிகரகல்வானத்தே"

இங்கு மனையடைவே (க) "யானே யென்றனதே" என்று-அடைவு கெட்டிருக்கும். உக்ரஸேநனை முடியைச்சூட்டி ஆஸநத்திலே உயர வைத்து தான் திருக்கையாலே வெண்சாமர மிடுமிடமிறே இவ்விடம். (உ)"விண்ணுளார் பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையும்செறுமைம்புலன்" என்று - * மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவரும் அதிசங்கை பண்ணவேண்டு மிடமிறேயிது. இந்நிலத்திலே குலையாதிருக்கை. பாபம் மாண்டால்பண்ணும் க்ருபையிறே பாபம் வந்தவாறே குலைவது, பாபம் கிடக்கப்பண்ணும் க்ருபையாகையாலே குலையாது.

(அபிமானதுங்கனை) (ங)"என்னில்மிகுபுகழார்யாவரே" (ச)"மாறுளதோ அம்மண்ணின்மிசையே" (ரு)"யாவர்நிகரகல்வானத்தே".

டிருக்கையை உபபாதிக்கிறார் (உக்ரஸேநனித்யாதி). நளிர்ந்த சீலனென்னும்படி ஜ்ஞாநாதிகரானவர்க்கும் நீதி குலையாதிருக்கை அருமையோ வென்ன வருளுகிறார் (விண்ணுளாரித்யாதி). (குலையாதிருக்கை) என்றவநந்தரம் "அருமையிறே" என்றுசேஷம். நீதிகுலையாமைக்கு ஹேதுவருளுகிறார் (பாபமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ஸ்வயத்நத்தால் பாபம் மாண்டால் க்ருபை பண்ணுவது உபாஸகர்க்கு, பாபம் கிடக்க க்ருபைபண்ணுவது ப்ரபந்நனுக்கென்று கருத்து.

"நயாசலன்" என்று ஶ்ரேஷ்டத்வத்தைச் சொல்லிவைத்து அபிமாநத்தைச் சொல்லக் கூடுமோ [illegible] ஸ[illegible]யிலே தாஸோஹமென்கிற வபிமாநமாகையாலே சேருமெ[illegible]ர்த்தை [illegible]ஷ்டாந்தமாக வுபபாதிக்கிறார் (என்

(க) தி-வாய்-உ-௯-௯. (உ) தி-வாய்-எ-க-௬. (ங) பெரிய-திருவ-ச. (ச) தி-வாய்-௬-ச-௯. (ரு) திவாய்-ச-ரு-அ.

(௧)"யான்பெரியன்நீபெரியையென்பதனையாரறிவார்" என்று பகவதநுபவத்தாலேவந்தசெருக்கும்கர்வமுமிறே அபிமாநிக்கிறது. (௨) ["புவியுமிருவிசும்பும்நின்னகத்த"] இதுவன்றேவுன்படி. [நீயும்] சேதநாசேதநங்களைஉன் திருவயிற்றிலேவைத்தநீயும். [என்செவியின் வழிபுகுந்தென்னுள்ளாய்] என்று தத்வத்ரயத்தையும் அணுபரிமாணனை என்னுடைய நெஞ்சுக்குள்ளேயடக்கின நானோ நீயோ பெரியாரென்னுமிடத்தை உனக்கு பக்ஷபாதியுமாய் கையாளுமாய் கைப்பட்டவனுமானவனோடே விசாரி. (௩) "சிறியேனுடைச்சிந்தையுள் மூவுலகும் தன்னெறியாவயிற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தார்" என்னக்கடவதிறே. நளிர்ந்த சீலனென்று - குணம். நயாசலனென்று

(௧)"யான்பெரியன் நீபெரியையென்பதனை யாரறிவார்" என்று-பகவதநுபவத்தால்வந்த செருக்கும் கர்வமுமிறே அபிமாநிக்கிறது. (௨)[புவியுமிருவிசும்பும் நின்னகத்த] இதுவன்றே நின்வடிவின்படி. [நீயும்]சேதநா சேதநங்களை உன் திருவயிற்றிலேவைத்தநீயும்.[என் செவியின் வழிபுகுந்தென்னுள்ளாய்] என்று - தத்வத்ரயத்தையும் அணுபரிமாணனை என்னுடைய நெஞ்சுக்குள்ளே யடக்கின நானோ நீயோ பெரியாரென்னு மிடத்தை, உனக்குபக்ஷபாதியுமாய்க் கையாளுமாய்க்கைப் பட்டவனுமானவனோடே விசாரி. (௩)"சிறியேனுடைச் சிந்தையுள் மூவுலகும் தன்னெறியா வயிற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தார்" என்னக்கடவதிறே. "நளிர்ந்தசீலன்" என்று - குணம். "நயாசலன்" என்று-அநுஷ்டானம். "அபிமானதுங்கன்"

ணில் மிகுமித்யாதி), (செருக்கு)என்றது-ஹர்ஷப்ரகர்ஷம். கர்வமென்றது-உத்க்ருஷ்ட ஜநாவமாநஹேதுவான ஜ்ஞாநவிசேஷம். இவையிரண்டாலும் தன்னை அதிஶயிதனுகச் சொல்லுகிறதென்றபடி. யான் பெரியனித்யாதி பாசுரத்தை ப்ரதீகக்ரஹண பூர்வகம் விவரிக்கிறுர் (புவியுமென்று தொடங்கி விசாரியென்னுமளவும்). சொன்ன பாசுரார்த்தத்துக்கு ஸம்வாதம் (சிறியனித்யாதி). ஆழ்வார்களுக்குள்ள வபிமாநம் ஆழ்வார்கள் பாசுரங்களிலே ஸ்ப்புடமாக பகவதநுபவத்தால் வந்ததென்று தோன்றினும், இங்கே அபிமாநதுங்க னென்றத்தாலே தாஸோஹமென்கிற வபிமாநத்துக்கு நியாமக மென்னென்னவருளுகிறுர் (நளிர்ந்தவித்யாதி). இத்தால் சீழ்பதச்சேர்த்தியாலே இப்படி சொல்ல வேணுமென்று கருத்து. குணமாவது எம்பெருமானைப்போலே தேவதாந்தர

(௧) பெரிய-திருவ-எ௫. (௨) தி-வாய்-அ-எ-அ.

அநுஷ்ட்டாநம். அபிமானதுங்கனென்று-இவற்றால்வந்தசெருக்கு. இச்செருக்குக்கடி ஜ்ஞாந கார்யமென்கிறது.

(நாடொறும் தெளிந்த) என்று இச்செருக்கோடே விபரீதச் செருக்குமொருநாளும் கலசாதென்கின்றது. (௧) "கலக்கமில்லா நற்றவர்" என்று கலங்காதிருக்கைதான் அரிதாயிறேயிருப்பது. (௨) "தெளிவுற்றுவீவின்றிநின்றவர்க்கு" என்கிறபடியே, இத்தெளிவுதான் குலையாதிருக்கை தானேற்றமாயிறே யிருப்பது. இப்படியன்றிக்கே நாடோறும் தெளிந்துவாராநிற்குமிவர்க்கு. (செல்வனை) (௩) "𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌿𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃-லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மி ஸம்பந்ந:" என்றும், (௪) "𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌗𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 – அந்தரிக்ஷகதஸ்ஸ்ரீமாந்" என்றும், (௫) "𑌸𑌧𑍁𑌨𑌾𑌗𑌵𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍-ஸதுநாகவரஸ்

என்று இவற்றால் வந்தசெருக்கு. இச்செருக்குக்கடி ஜ்ஞாநகார்யமென்கிறது.

(நாடொறும்தெளிந்த) என்று - இச்செருக்கோடே விபரீதச் செருக்கு ஒருநாளும் கலசாதேநிற்கிறது. (௧) "கலக்கமில்லா நற்றவமுனிவர்" என்றுகலங்காதிருக்கைதான் அரிதாயிறேயிருப்பது. (௨) "தெளிவுற்று வீவின்றிநின்றவர்" என்கிறபடியே-இத்தெளிவுதான் குலையாதிருக்கைதானேற்றமாயிறேயிருப்பது அன்றிக்கே நாடொறும்தெளிந்துவாராநிற்குமிறேஇவர்க்கு (செல்வனை) (௩) '𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌿𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃- லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" என்றும் (௪) '𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌗𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍-அந்தரிக்ஷ கதஸ்ஸ்ரீமாந்" என்றும், (௫) "𑌸𑌧𑍁𑌨𑌾𑌗𑌵𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 -ஸதுநாகவரஸ்ஸ்ரீமான்" என்றும்சொல்லுகிற

ஸம்பந்தமில்லாத ஸ்வபாவம், அநுஷ்ட்டாநமாவது-ஶேஷத்வத்திலே நிலைநிற்கை, இவையிரண்டாலும் செருக்குவரும் க்ரமத்தையருளுகிறார் (இச்செருக்குக்கித்யாதி), (ஜ்ஞாநகார்யம்)என்றது-அந்யஸம்பந்தமற்று பகவச்சேஷத்வத்தில் நிலைநின்ற ஜ்ஞாநத்தினுடைய கார்யமான ப்ரேமமென்றபடி.

நளிர்ந்த சீலனென்று விபரீதச்செருக்குக்கு ஹேதுவான அந்யஸ்ஸம்பந்தமற்றதென்று சொல்லியிருக்கையால், விபரீதச் செருக்குக்கலசாமை அர்த்தஸித்தமாயிருக்கவும் தெளிந்த வென்று சொல்லுகை துர்லபதை தோன்றவென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (கலக்கமில்லாவித்யாதி). நாடொறுமென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தெளிவுற்றித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). செல்வம்-ஸம்பத்தாய், அத்தையுடையவனென்று சொல்லுமிடத்தில் செல்வத்தில் ஸங்கோசிக்க நியாமகமில்லாமையாலும் லௌகிக ஸம்பத்து ஆழ்வாருக்கு விவக்ஷிதமல்லாமையாலு மருளுகிறார் (லக்ஷ்மண இத்யாதி).

(௧) தி-வாய்-௮-௩-௧௦. (௨) தி-வாய்-௭-௫-௧௪. (௩) ரா-பா-௧௮-௨௯.
(௪) ரா-யு-௧௯-௭. (௫) வி-தர்மம்.

ஸ்ரீமான்" என்றும், சொல்லுகிற மூன்று ஸ்ரீயும் இவர்க்குண்டு. (க) "லக்ஷ்மணோலக்ஷ்மிஸம்பந்ந: - லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" என்று பெருமாள் ராஜ்யத்தை இழந்தார். இவர் கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யத்தைப்பெற்றார். [ஸம்பந்ந:-ஸம்பந்ந:](உ)"சுற்றமெல்லாம் பின்தொடர" எல்லாவடிமையும் பெற்றார். "ஸம்பந்ந:" என்கையாலேபாகவதகைங்கர்ய பர்யந்தமாகையிறேபூர்த்தி. பகவத்கைங்கர்யம் செய்தது தம்முடைய ஸத்தை பெறுகைக்காக. அந்த ஸத்தையையழிய

மூன்று ஸ்ரீயுமிவர்க்குண்டு. (க) "லக்ஷ்மணோலக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந: என்று-பெருமாள் ராஜ்யத்தை இழந்தார்; இவர் கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்தைப்பெற்றார். * சுற்றமெல்லாம் பின்தொடர எல்லாவடிமையும் பெற்றார். "ஸம்பந்ந:" என்கையாலே பாகவதகைங்கர்யபர்யந்தமாகையிறே பூர்த்தி. பகவத்கைங்கர்யம் செய்தது தம்முடைய ஸத்தைபெறுகைக்காக; அந்த

---

*"லக்ஷ்மி ஸம்பந்ந:" என்கிறவிடத்தில் "ஸம்" என்கிற உபஸர்கத்தால் லக்ஷ்மீசப்தார்த்தமான பகவத்கைங்கர்யத்துக்கு பாகவத கைங்கர்யமாகிற பூர்திசொல்லுகிறதென்றருளிச்செய்யக்கடவராய், காட்டில் பெருமாள் விஷயத்தில் கைங்கர்யமே பண்ணுமவர்க்கு பாகவதகைங்கர்யம் அப்ரஸக்தமென்னுமைக்காக, சுற்றத்தாரெல்லாரும் தாங்களே ஸர்வவித கைங்கர்யம் பண்ணுவதாகப் பின்தொடர, அவர்களைவிட்டுப் போந்த பெருமாள் விஷயத்தில் கைங்கர்யமே பின்தொடர்ந்தவர்க்கு முகப்பாகையாலே பாகவத கைங்கர்யமும் இவர்க்குஸித்தித்ததென்றுதாத்பர்யமருளுகிறார் (சுற்றமித்யாதி). "சுற்றமெல்லாம் பின்தொடரத்தொல்கானமடைந்தவன் விஷயத்தில்" என்று கூட்டிக்கொள்வது. (பூர்தி)என்றவநந்தரம் "ஸம்பந்ந:" என்கையாலே அத்தைச் சொல்லுகிறதென்றந்வயித்து அத்யாஹரித்துக்கொள்வது, இளையபெருமாளுக்கு சக்ரவர்த்தித் திருமகன் முகோல்லாஸமே உத்தேஶ்யமாகையால், பகவத்கைங்கர்ய நிஷ்டையைச் சொல்லவேண்டியிருக்க, அர்த்தாத் இவர் பண்ணும் ராமாநுவர்த்தநம்பாகவதமுகோல்லாஸார்த்தமானாலும்இவர்புத்த்யா பாகவதகைங்கர்யம் பண்ணுகிறதாகச் சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (பகவத்கைங்கர்யேத்யாதி).(செய்தது)என்றது-கங்காவதரணத்பூர்வம் செய்த(தென்றபடி),அந்தஸத்தையையழியமாறி)என்றதுக்கு(௩)"சுயோத்யாஜித வலவங்காலெவ விமரக்ஷண। சுஹஜெகொமஜிஷ்யாதி வீதயா வெஹசுணகாநு।சுநாயொயாஷிநாயவஸ்ஸ்ங்களஸ்யாயாஹவிஷ்யஸி

(க) ரா-பா-கஅ-உக. (உ) பெரு-தி-அ-சு, (௩) ரா-அ.

மாறியிறே பாகவதகைங்கர்யம்பண்ணிற்று. [𑌅𑌂𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌗𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 - அந்தரிக்ஷகதஸ்ஸ்ரீமான்] பிராட்டியையும் பெருமாளையும் கண்டிறே இவர்படைவீடுவிட்டுப் புறப்பட்டது. ஆகாசமிறே இவர்க்குள்ளது.

இளையபெருமாளும் ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானும் படைவீட்டை விட்டபின்பிறே ஸ்ரீமானாய்த்து. பிராட்டிலங்கைக்குள்ளே யெழு

ஸத்தையை யழியமாறியிறே பாகவதகைங்கர்யம் பண்ணிற்று. [" 𑌅𑌂𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌗𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 - அந்தரிக்ஷகதஸ்ஸ்ரீமான்] பிராட்டியையும் பெருமாளையும்கண்டபின்பிறே இவர்படைவீடுவிட்டுப் புறப்பட்டது; ஆகாசமிறே இவர்க்குள்ளது.

இளையபெருமாளும் ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானும் படைவீட்டை விட்டபின்பிறே ஸ்ரீமான்களாய்த்து. பிராட்டி லங்கைக்குள்ளே

அயோத்யாமித ஏவத்வம் காலேப்ரவிஶ லக்ஷ்மண। அஹமேகோ கமிஷ்யாமி ஸீதயா ஸஹ தண்டகாந்। அநாதாயாஹி நாதஸ்த்வம் கௌஸல்யாயா பவிஷ்யஸி" என்றுகங்காவதரணாநந்தரம் தமக்கு அபிமதயான கௌஸல்யா ரக்ஷணார்த்தமாக அயோத்யை யேறப்போகச் சொல்லி நியமித்திருக்கவும், அத்தை விட்டு அக்கௌஸல்யைக்கும்மற்றும் பின்தொடர்ந்தவர்களுக்கும் இஷ்டதமம் பெருமாள் பின்போகையே யென்று இவர் ராமாநுவர்தநம் பண்ணுகையாலே பாகவதமுகோல்லாஸமே உத்தேஶ்யமாய், தத்ஸத்தையையழித்தானென்று கருத்து. ஶ்ரீ சத்ருக்கநாழ்வான் பாகவதகைங்கர்ய நிஷ்டரென்றும், இளைய பெருமாள் பகவத் கைங்கர்யநிஷ்டரென்றும் நம்மாசார்யர்கள் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது - ராமாநுவர்தநத்தால் பகவந் முகோல்லாஸ த்வாராவும் பாகவதமுகோல்லாஸம் இவர்க்கு உத்தேஶ்யம், ஶ்ரீஶத்ருக்நாழ்வானுக்கு ஸாக்ஷாத் பாகவதமுகோல்லாஸமே உத்தேஶ்யமென்னும் பேதத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றியென்று கண்டுகொள்வது. "அந்தரிக்ஷகதஶ்ஶ்ரீமாந்" என்றதுக்கு விரோதிநிவ்ருத்தியாகிறதே ஶ்ரீயென்று விவக்ஷித்து வ்யாவர்த்யத்தை யருளுகிறார் (அந்தரிக்ஷேத்யாதி).

ஆகாஶத்தில் நின்றபின்பு ஶ்ரீமானென்னக்கூடுமோ? லௌகிகஶ்ரீயில்லாமலிருக்கவென்ன, அதுக்கு த்ருஷ்டாந்தமுகேந பரிஹரிக்கிறார் (இளையபெருமாளுமித்யாதி). இத்தால் இருவர்க்கும் லௌகிக ஶ்ரீ அன்றென்றதாய்த்து, பிராட்டியைக்கண்டன்றிறேபுறப்பட்டதென்னக்கூடுமோவென்னவருளுகிறார் (பிராட்டியித்யாதி). (கடாக்ஷம பெற்றதில்லை) என்றது-கடாக்ஷம் பெற்ற

ந்தருளியிருக்கச்செய்தேயும் ஸஹவாஸதோஷத்தாலே பிராட்டி கடாக்ஷம் பெற்றதில்லை. லங்கையைவிட்டுக் கிளம்பினபின்பிறே ஸ்ரீமானென்றது. "ஸதூநாகவரஸ்ஸ்ரீமான்" என்று ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான் ஸ்வரக்ஷணத்தில் ஸ்வவ்யாபாரத்தைப் பொகட்டபின்பிறே ஸ்ரீமானாய்த்து. முதலையல்லவிரோதி; அஹங்காரம். இவற்றால்பலித்தது-ப்ராப்யத்தைலபித்தபடியும்ப்ராப்திவிரோதி நிவ்ருத்தமானபடியும் ப்ராபகவிரோதிநிவ்ருத்தமானபடியும் சொல்லிற்று.

(சேவகம் கொண்ட) இவன் செய்தானென்றால் இவனுக்கு உகப்பாம். "கொண்ட" என்கையாலேஈஸ்வரனுகப்பனென்கிறது. சேவகம்கொண்டது ஸ்வரூபத்தைக்காட்டியோ வென்னில், அன்று, கண்ணழகைக்காட்டி யென்கிறது. (செங்கண்மால்) (க) "சேவியேனுன்னையல்லால்சிக்கனச்செங்கண்மால்" என்னக்கட

எழுந்தருளி யிருக்கச்செய்தேயும் ஸஹவாஸதோஷத்தாலே பிராட்டி கடாக்ஷம் பெற்றதில்லை; லங்கையைவிட்டுக் கிளம்பின பின்பிறே "ஸ்ரீமாந்" என்றது. "ஸதூநாகவரஸ்ஸ்ரீமாந்" என்று ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான் ஸ்வரக்ஷணத்தில் ஸ்வவ்யாபாரத்தைப் பொகட்டபின்பிறே ஸ்ரீமானாய்த்து. முதலையல்ல விரோதி, அஹங்காரம். இவற்றால் பலித்தது-ப்ராப்பத்தை லபித்தபடியும், ப்ராப்திவிரோதி நிவ்ருத்தமானபடியும், ப்ராபகவிரோதி நிவ்ருத்தமானபடியும் சொல்லிற்று.

(சேவகங்கொண்ட) இவன்செய்தான் என்றால் இவனுக்கு உகப்பாம்; "கொண்ட" என்கையாலே ஈஸ்வரன் உகப்பனென்கிறது. சேவகங்கொண்டது ஸ்வரூபத்தைக் காட்டியோவென்னில்; அன்று, கண்ணழகைக்காட்டி யென்கிறது. (செங்கண்மால்) (க)"சேவியேனுன்னையல்லாற்சிக்கனச்செஙகண்மாலே" என்னக்கட

தில்லையென்றபடி. ஸ்ரீவசநபூஷணத்தில் பிராட்டிகடாக்ஷம் பெற்றாரென்னுமது மாநஸகடாக்ஷமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. விரோதியான முதலை காலைப்பற்றிக்கிடக்க ஸ்வவ்யாபார நிவ்ருத்தி மாத்ரத்திலே ஸ்ரீமானென்னக்கூடுமோவென்ன வருளுகிறார் (முதலையித்யாதி). (இவற்றால்) என்றது-இம்மூன்றுப்ரமாணத்தாலென்றபடி (பலித்தது) என்றது-பலித்ததாயிருக்கிறதென்றபடி.

(க) திருமாலை ௩௫.

வதிறே. (திருக்கோட்டியூர் குளிர்ந்துறைகின்ற) பரமபதத்தில்ஸம்ஸாரிகளிழவிலே திருவுள்ளம்குடிபோய் உள்ளுக்கொதித்திருக்கும். அவ்விருப்பு நித்யமானாலும் இருந்தாலும் முள்மேலிருப்பென்னக்கடவதிறே. ப்ரீதியோடே பொருந்திவர்த்திப்பதுஇங்கேயிறே. (க) "அந்தாமத்தன்புசெய்தென்னாவிசேரம்மானுக்கு" என்று காட்டுத்தீயிலே அகப்பட்டவன் தடாகத்திலேவந்துவிழுமாபோலயிறேவந்து விழுந்தது. (உ) "வெள்ளத்தினுள்ளானும்வேங்கடத்துமேயானுமுள்ளத்தினுள்ளானென்றோர்" என்னக்கடவதிறே. "பள்ளிகொள்ளும் சீதனையேதொழுவார்விண்ணுளாரிலும்சீரியர்" என்னக்கடவதிறே.

வதிறே. (திருக்கோட்டியூர் குளிர்ந்துறைகின்ற) பரமபதத்தில் ஸம்ஸாரிகளிழவிலே திருவுள்ளம் குடிபோய் உள்ளுக்கொதிக்கும்; அவ்விருப்பு நித்யமானாலும், இருந்தாலும் "முள்மேலிருப்பு" என்னக்கடவதிறே; ப்ரீதியோடே பொருந்தி வர்த்திப்பதிங்கேயிறே. (க) "அந்தாமத்தன்பு செய்தென்னாவி சேரம்மானுக்கு" என்று காட்டுத்தீயிலே அகப்பட்டவன் தடாகத்திலேவந்து விழுமாபோலேயிறே வந்துவிழுந்தது. (உ) "வெள்ளத்தினுள்ளானும் வேங்கடத்துமேயானு முள்ளத்தினுள்ளான்" என்னக்கடவதிறே. (ங) "பள்ளிகொள்ளும் சீதனையே தொழுவார் விண்ணுளாரிலும் சீரியர்" என்னக்கடவதிறே.

த்ருஷ்டாந்தமுகேந ஸம்வாதம்காட்டுகிறார் (அவ்விருப்பித்யாதி). (நித்யமானாலும்) என்றவநந்தரம் "அத்தை" என்றுசேஷம். அந்தாமத்தில் நின்றும் என்னாவியிலே அன்பு செய்து சேர்ந்தாரென்று விவக்ஷித்து, அந்தாமத்தை விடுகைக்கு ஹேது - அவ்விடத்திலுள் கொதிப்பென்றும், ஆவியிலே சேருகைக்கு ஹேது அன்பென்றும் தாத்பர்யமருளிச் செய்துகொண்டு த்ருஷ்டாந்தமுகேந ஸம்வாதாந்தரமருளுகிறார் (அந்தாமத்தித்யாதி). ஈட்டில் சொல்லுகிறபடியன்றிக்கே யோஜநாந்தரம் விவக்ஷித்தாரென்று கொள்வது. திருப்பாற்கடலில் சாய்ந்தவிருப்பும் திருவேங்கடத்தில் நின்றநிலையும் உள்வெதுப்போடிருந்தபடியாய் ஆழ்வார் திருவுள்ளத்தில் சேர்ந்தபின்பு உள்ளம் குளிர்ந்திருந்தானென்று விவக்ஷித்து ப்ரக்ருதத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தமுகேந பின்னையுமொருஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (வெள்ளத்தித்யாதி). திருக்கோட்டியூரில் வர்தநம்குளிர்ந்திருக்குமென்கைக்குத்ருஷ்டாந்தமுகேநபின்னையுமொரு ஸம்வாதம் (பள்ளியித்யாதி). இதுக்கு "சீதனை" என்றதிலே நோக்கு.

(க) தி-வாய்-உ-௫-க. (உ) க-திருவ-௬௬. (ங) திருவி-௭௬.

(கோவிந்தன் குணம்பாடுவாருள்ளநாட்டினுள்) செங்கண்மாலென்று-வாத்ஸல்யம்; சேவகம் கொண்டவென்று-ஸௌஶீல்யம். கோவிந்தனென்றது - ஸௌலப்யம். அவதாரம் பரத்வமென்னும்படியிறே அர்சாவதாரஸௌலப்யம். இதுக்கேகாந்தமான குணங்களை ஸ்நேஹத்தோடே சொல்லுவாருள்ளநாட்டினுள். அவர்களளவல்ல; அவர்கள் ஸம்பந்த முடையாரளவல்ல; அவர்களிருந்த வூரளவல்ல; அவ்வூரோடே சேர்ந்த நாட்டினுள். (விளைந்ததானியமுமிராக்கதர்மீது!கொள்ளகிலார்களே) தனக்கும் தன்பந்துக்களுக்கு மென்னிலிறே அவர்கள் கொள்ளுவது. பகவத் பாகவத விஷயங்களென்றால் அவர்களுக்குக் கொள்ளஶக்தியில்லை. (க) "புனத்திணைக்கிள்ளிப்புதுவவிக்காட்டியுன் பொன்னடி வாழ்க" என்றிறே இவர்களுகப்பது. ... . (அ)

(கோவிந்தன் குணம்பாடுவாருள்ளநாட்டினுள்) "செங்கண் மால்" என்று வாத்ஸல்யம்; "சேவகங்கொண்ட" என்று - ஸௌஶீல்யம்; "கோவிந்தன்" என்று- ஸௌலப்யம்; "அவதாரம் பரத்வம்" என்னும்படியிறே-அர்ச்சாவதார ஸௌலப்யம். இதுக்கு ஏகாந்தமான குணங்களை ஸ்நேஹத்தோடே சொல்லுவாருள்ள நாட்டினுள். அவர்களளவல்ல, அவர்கள் ஸம்பந்தமுடையாரள வல்ல, அவர்களிருந்த வூரளவல்ல; அவ்வூரோடே சேர்ந்தநாட்டினுள். (விளைந்ததானியமு மிராக்கதர்மீது கொள்ளகிலார்களே) தனக்கும் தன்பந்துக்களுக்கு மென்னிலிறே அவர்கள் கொள்ளுவது; பகவத்பாகவத விஷயங்களுக்கென்றால் அவர்களுக்குக் கொள்ள சக்தியில்லை. (க) "புனத்திணைக்கிள்ளிப் புதுவவிக்காட்டியுன் பொன்னடிவாழ்க" என்றிறே இவர்களிருப்பது. (அ)

குணம்பாடி யென்றவிடத்தில் வாத்ஸல்யாதிகள் விவக்ஷிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அதுக்கு நியாமகங்காட்டிக்கொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (செங்கண்மாலித்யாதி). மாலென்று-வ்யாமோஹம், அதுக்கு ஸூசகம் (செங்கணென்றது) என்று திருவுள்ளம். (இதுக்கு)-என்றது. அர்சாவதாரத்துக்கென்றபடி. (ஏகாந்தமானகுணங்கள்) கீழ்சொன்னகுணங்கள், குணம்பாடுவாருள்ள நாட்டினில் வர்திக்குமவர்களுடைய பகவத் பாகவதர்களுக் கென்றிருப்பரோ வென்னவருளுகிறார் (புனத்திணையித்யாதி). (புதுவவி) புதிதானஹவிஸ்ஸு.

(க) ரு-௩-௩.

மூ.—
கொம்பினார் பொழில்வாய்க் குயிலினம் கோவிந்தன்குணம்பாடுசீர்
செம்பொனார்மதிள்சூழ் செழுங்கழனியுடைத் திருக்கோட்டியூர்
நம்பனைநரசிங்கனை நவின்றேத்துவார்களைக் கண்டக்கால்
எம்பிரான்றன சின்னங்களிவரிவரென் றாசைகள் தீர்வனே. (கூ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கொம்பினரித்யாதி)இப்பாட்டில் ஸ்ரீவைகுண்ட்டநாதனைக்கண்டு பகவதநுபவம் பண்ணப் பெறாத விழவு தீருமென்கிறார்.

ஸ்வா;—(கொம்பினரித்யாதி) பணைகளாலே நெருங்கின சோலையிடத்துக்குயில்கள்.(க)"குயிலாலும்வளர்பொழில்சூழ்"*கோவிந்தன் குணம்பாடு சீர்குயில்களானவை "தாழ்ந்த குலத்திலே வந்தவதரித்துத்தாழ்ந்தார்காரியம்செய்வதே"என்று அவனுடையஸௌலப்யத்தை அநுஸந்தித்து ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டுப்பாடாநிற்கும். "கூட்டிலிருந்துகிளியெப்போதும் கோவிந்தா"என்றுசொல்லுவது-சிலர் பயிற்றுவித்தாலிறே. அங்ஙனன்றியே இவைதானே

வ்யா;— ஒன்பதாம்பாட்டு. (கொம்பினரித்யாதி) பணைகளாலே நெருங்கின சோலையிடத்துக்குயில்கள். (க) "குயிலாலும் வளர்பொழில்சூழ்." (கோவிந்தன்குணம்பாடுசீர்)குயிலினங்களானவை, "தாழ்ந்த குலத்திலே யவதரித்துத் தாழ்ந்தார்கார்யம் செய்வதே!" என்று அவனுடைய ஸௌலப்யத்தை யநுஸந்தித்து, ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டுப் பாடாநிற்கும். * "கூட்டிலிருந்து கிளியெப்போதும் கோவிந்தா கோவிந்தா" என்று சொல்லுவது-சிலர் பயிற்றுவித்தாலிறே; அங்ஙனன்றிக்கே இவைதானேபாடாநிற்கும்.

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கொம்பினரித்யாதி) "கொம்பின்" என்றவிடத்தில் இன்-சாரியையாலர்த்தமருளுகிறார் (பணையித்யாதி). (பணைகள்) கிளைகள். குயில்களென்றபஹுவசநத்தாலே இனபதம் வ்யாக்யாதம். குயில்களானவை பாடாநிற்குமென்றந்வயம். பாடுமென்று ஸ்வகர்த்ருகமாகச் சொல்லுகைக்கு வ்யாவர்த்யபூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கூட்டிலித்யாதி). கோவிந்தனென்று சொல்லவேணுமோ, மற்றும் நாமாந்தரங்களிருக்க வென்ன

(க) தி-மொ-௩-கூ-அ.

பாடாநிற்கும். (க) "நாராயணனை வரக்கூடவாயேலிங்குத்தை நின்றும் துரப்பன்" என்னும்படி இதுவொழிந்த நாமாந்தரங்கள் சொல்லுவதில் இங்கு நின்றும் போகவமையு மென்னும்படியிறே இவற்றின்படி.(உ) "இன்னடிசிலொடுபாலமுதூட்டியெடுத்தவென் கோலக்கிளியைஉன்னொடுதோழமைகொள்ளுவன்குயிலே" என்று கைக்கூலி பெற்றாலிறே கூவுவது. இவையப்படியன்று.

(சீர்ச்செம்பொனூர் மதிள் சூழ்செழுங்கழனியுடைத்திருக்கோட்டியூர்) ஶ்லாக்யமாய் சிவந்தபொன்னாலே சமைந்த மதிளாலே சூழப்பட்டுஅழகிய கழனிகளையுடைத்தான திருக்கோட்டியூர். உள்ளுப்புக்கநுபவிக்கவேண்டாதபடி கொம்புகளாலே ஆர்ந்த சோலையும், குயில்கள் பாடுகையும், சிவந்த பொன்னாலே சமைந்த திருமதிள்களையும் அழகிய கழனிகளையும் கண்டநுபவிக்க

(க) "நாராயணனைவரக்கூவாயேலிங்குத்து நின்றும்துரப்பன்" என்னும்படி இதுவொழிந்த நாமாந்தரங்கள் சொல்லுவதில் இங்குநின்றும் போகவமையு மென்னும்படியிறே இவற்றின்படி. (உ) "இன்னடிசிலொடு பாலமுதூட்டியெடுத்தவென் கோலக்கிளியை, உன்னொடுதோழமைக் கொள்ளுவன் குயிலே" என்று கைக்கூலிபெற்றாலிறே கூவுவது; இவை அப்படியன்று.

(சீர்ச்செம்பொனூர் மதிள்சூழ் செங்கழனியுடைத்திருக்கோட்டியூர்) ஶ்லாக்யமாய்ச்சிவந்தபொன்னாலே சமைத்த மதிள்களாலே சூழப்பட்டு அழகிய கனிகளை யுடைத்தான திருக்கோட்டியூர். உள்ளுப்புக்கநுபவிக்கவேண்டாதபடி கொம்புகளாலே ஆர்ந்தசோலையும், குயில்கள் பாடுகையும், சிவந்த பொன்னாலே சமைந்த திருமதிள்களும், அழகிய கழனிக்கட்டளையும் கண்டநுபவிக்க

அதுக்குத்ருஷ்டாந்த பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (நாராயணனையித்யாதி). கூவாமல் போகை துரக்கைக்கு ஹேதுவானாப்போலே இந்த கோவிந்தனென்ற நாமத்தையொழிய வேறே சொன்னால் ஒன்றுக்கொன்று துறக்கும்படி இக்குயில்களுடைய அத்யவஸாயமென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இதுவித்யாதி). "பாடும்" என்கிற வர்தமாநத்தாலேநிருபாதிகமாகப்பாடுமென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (இன்னடிசிலித்யாதி).

(ஶ்லாக்யமாய்) என்றதுக்குத்திருக்கோட்டியூர் என்றத்தோடந்வயம். செழுமென்றதினர்த்தம் (அழகிய) என்றது. இந்தவபதாநம் விஶ்வஸ

(க) நா-தி-ரு-கO. (உ) நா-தி-ரு-ரு.

வேண்டும்படி நிரதிஶயபோக்யமாயிருந்ததேசம் (நம்பனை) விஶ்வஸநீயனை. (நரசிங்கனை) விஶ்வாஸத்துக்கடி இந்தவபதாநம். (க) "அடுத்ததோருருவாயின்று நீவாராயெங்ஙனும் தேறுவருமரே" என்னக்கடவதிறே. ஶ்ரீப்ரஹ்லாதனுக்கு உதவினது ஸம்ஸாரிகளுக்கு விஶ்வஸிக்கைக்குடல். ஆழ்வார்க்கு உதவினதிறே ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு விஶ்வஸநீயம் (உ) 'அங்கப்பொழுதேயவன் வீயத்தோன்றிய வென்சிங்கப்பிரான்" என்று ஶ்ரீப்ரஹ்லாதனுக்கு விஶ்வஸிப்பிக்கைக்கன்றிறே. ஹிரண்யனை விஶ்வஸிப்பிக்கைக்கிறே தோன்றிற்று.

எம்பாரருளிச் செய்யும் வார்த்தை:—"ஈஶ்வரனுக்கு மூன்றாபத்து வந்து கழிந்தது" என்றருளிச் செய்வர், த்ரௌபதிக்கும் ஶ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வானுக்கும் ஶ்ரீப்ரஹ்லாதனுக்கு முதவிற்றிலனாகில் ஸம்ஸாரிகள் ஈஶ்வரதத்வமில்லையென்றிறே எழுதியெழுத்திடு

வேண்டும்படி நிரதிசயபோக்யமாயிருந்துள்ள தேசம். (நம்பனை) விஶ்வஸநீயனை. (நரசிங்கனை) விஶ்வாஸத்துக்கடி இந்த அபதாநம். (க) "அடுத்ததோருருவாயின்று நீவாராயெங்ஙனந்தேறுவருமா" என்னக்கடவதிறே. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதனுக்கு உதவினது ஸம்ஸாரிகள். விஶ்வஸிக்கைக்குடல் ஆழ்வார்க்கு உதவினதிறே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு விஶ்வஸநீயம். (உ) "அங்கப்பொழுதேயவன் வீயத்தோன்றிய, என் சிங்கப்பிரான்" என்று ஸ்ரீ ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு விஶ்வஸிப்பிக்கைக்கிறே தோன்றிற்று.

எம்பாரருளிச்செய்யும் வார்த்தை:— "ஈஶ்வரனுக்கு மூன்றாபத்து வந்துகழிந்தது" என்றருளிச்செய்வர். அதாவது-த்ரௌபதிக்கும் ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கும் ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கும் உதவிற்றிலனாகில், ஸம்ஸாரிகள் "ஈஶ்வரதத்வமில்லை" என்று எழுதி

நீய மென்கைக்குத் ஸம்வாதமருளுகிறார் (அடுத்ததோரித்யாதி). எடுத்த பாசுரத்துக்கு "எங்ஙனம் தேறுவர்" என்று ஸாமாந்யமாகச் சொல்லாதே உம ரென்று விசேஷித்ததுக்கு பாவமருளுகிறார் (ஶ்ரீப்ரஹ்லாதனுக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).

ஶ்ரீப்ரஹ்லாதன் விஶ்வஸிக்கைக்கு தோன்றினது தானே ஸம்ஸாரிகள் விஶ்வஸிக்கைக்கு உடலாயிருக்கு மென்னுமத்தை அபியுக்தோக்தி பூர்வகமுபபாதிக்கிறார் (எம்பாரித்யாதி). (எழுத்திடுவர்களிறே) என்றவநந்தரம் "என்

(க) தி-வாய்-அ-க-ங.

(உ) தி-வாய்-உ-அ-கூ.

வர்கள். ஆழ்வாரும் "எங்ஙனம் தேறுவருமரே" என்று தம்முடைய விழவிலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வ்யவஸாயம் குலைகிற தென்றிறே அஞ்சுகிறது. (க)"பிழைக்கின்ற தருளென்றுபேதுறுவன்" என்று தம்முடைய விழவுக்கு நோகை யன்றியிலே ஈஸ்வரனருளுக்கிறே இவர் நோவது.

(நவின்றேத்துவார்களைக்கண்டக்கால்) ப்ரீதிக்குப் போக்கு

எழுத்திடுவர்களிறே. ஆழ்வாரும் "எங்ஙனங்தேறுவருமர்" என்று தம்முடையஇழவிலும்'ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அத்யவஸாயம்குலைகிறதோ" என்றிறே அஞ்சுகிறது. (க) "பிழைக்கின்றதருளென்று பேதுறுவன்" என்று தம்முடைய இழவுக்கு நோகையன்றியிலே, ஈஸ்வரனருளுக்கிறே இவர்நோவது.

(நவின்றேத்துவார்களைக் கண்டக்கால்) ப்ரீதிக்குப் போக்கு

கை" என்று சேஷம், எங்ஙனுமென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஆழ்வாருமித்யாதி), வ்யவஸாயம் குலைகையாவது-ஆழ்வார்க்கு உதவாவிடில் இனி யாருக்கு உதவி ரக்ஷகனாகப்புகுகிறானென்று ததேகரக்ஷகத்வாத்யவஸாயம் குலைகையென்றபடி. அவர்களத்யவஸாயம் குலைந்தால்இவர்க்கஞ்சுவானென்னென்ன வருளுகிறார் (பிழைக்கின்றதித்யாதி), (பேதுறுவன்) க்லேசப்படுவேன். இத்தால் ஈஸ்வரன் க்ருபாகுண ஹாநிக்கு நோவுபடும் ஸ்வபாவராகையாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ரக்ஷகத்வாத்யவஸாயம் குலையும்போது ஈஸ்வரன் க்ருபாவானன்றென்று சொல்லவேண்டுகையால் அஞ்சுகிறாரென்றதாய்த்து. ஆக "அடுத்ததோருருவாயின்று நீவாராய்" என்றாரிறே யென்று பரமப்ரக்ருதத்தோடே சேர்த்துக்கொள்வது. அன்றிக்கே இப்படி அஞ்சுகைக்கு த்ருஷ்டாந்தமருளுகிறார் (பிழைக்கின்றதித்யாதி). தம்இழவுக்கு நோகையன்றிக்கே ஈஸ்வரனுடைய க்ருபாகுணஹாநிக்கு நோவுபடுமாபோலே தம்முடைய இழவுக்கஞ்சாமல் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய அத்யவஸாயம் குலைகைக்கு அஞ்சுகிறாரென்று கருத்து.

புநஃபுநஃ பரிஶீலநம் பண்ணிக்கொண்டேத்துவர்களென்று ஸப்தார்த்தமாய் பலிதார்த்தமருளுகிறார் (ப்ரீதிக்கித்யாதி), ஏத்துவார்களை எம்பிரான்றனசின்னங்களென்றென்றுசொல்லவேயமைந்திருக்க, கண்டக்காலென்றும்

(க) தி-வாய்-௯-௪-௩.

விட்டுச் சொல்லுவார்களைக் கண்டக்கால் கண்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறலாம். (௧) "ஈட்டங்கண்டிடக்கூடுமேலது காணும் கண்பயனாவதே" என்னக்கடவதிறே. (எம்பிரான் தன சின்னங்களிவரென்றென்று) சின்னமென்று - அவனுடைய வடையாளம். இவர்களைக் கண்டால் அவன் ஸாத்விக ஸேவ்யனென்று தோன்றும். ஸவிநீதஹ்ருத்வர்கம் - அவிநீதப்ருத்யவர்கம்" என்றிறே அவனைக் கழித்தது. (௨) கூராராழிவெண்சங்கேந்திவாராய்" என்று "அவற்றேடுவாராதபோதுபோகாய்"என்றிறேஇவரிருப்பது," (௩) "என்னைவிசேரம்மானுக்குஅந்தாமவாழ்முடி சங்காழிநூலாரமுள" என்னக்கடவதிறே. (ஆசைகள் தீர்வனே) ஆசைகளென்றது-காணவென்றும் கிட்டவென்றும் கூடவிருக்க வென்றுமிறே இவருடையவாசைகள். அவனைக்காணவேணுமென்கிறவாசைகள் தீரும் உகந்தருளின நிலங்களையநுபவித்தால். "அடியார்கள் குழாங்களையுடன்கூடுவதென்று

விட்டுச் சொல்லுவார்களைக் கண்டக்கால், கண்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறலாம். (௧) "ஈட்டங்கண்டிடக்கூடுமேல் அதுகாணும் கண்பயனாவது" என்னக்கடவதிறே. (எம்பிரான்றனசின்னங்களிவரிவரென்று) சிந்நமென்று – அவனுடைய அடையாளம். இவர்களைக் கண்டக்கால் "அவன் ஸாத்விகஸேவ்யன்" என்று தோன்றும். "அவிநீத ப்ருத்யவர்க்கன்" என்றிறே அவனைக்கழித்தது. (௨) "கூராராழிவெண்சங்கேதி-வாராய்" என்று அவற்றேடுவாராத போது "போகாய்" என்றிறேஇவரிருப்பது. (௩) "என்னைவிசேரம்மானுக்கு அந்தாமவாண்முடிசங்கழி நூலாரமுள" என்னக்கடவதிறே. (ஆசைகள் தீர்வனே) "ஆசைகள்" என்று-காணவென்றும், கிட்டஎன்றும், கூடவிருக்க என்றுமிறே இவருடைய ஆசைகள். "அவனைக் காணவேணும்" என்கிற ஆசைகள் தீரும் உகந்தருளின

காட்சியில் தெளர்லப்யம் தோற்ற விசேஷித்ததுக்கு பாவமருளுகிறா (கண்படைத்தவித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). (அவனை) ருத்ரனை, சிந்ஹங்கள் ஆஶ்ரா விஷயங்களென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (கூராராழியித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). திருக்கோட்டியூரி லெம்பெருமானை யேத்துவார்களைக் கண்டால்ஆசைகள் தீருமோ? பரமபதத்தில்நித்யஸூரிகளோடேகூடி-ப்ரஹ்மாநுபவத்தாலன்றோ ஆசைதீருவதென்னவருளுகிறார் (அவனையித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே).

---

(௧) பெரு-௨-௧. (௨) தி-வாய்-௯-௯-௧. (௩) தி-வாய்-௨-௫-௧.

கொலோ "என்கிற இழவுகள்தீரும் இங்கே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திரளைக்கண்டால்.

(க) "கண்ணாரக்கண்டுகழிவதோர்காதல்" என்கிறபடியேகண்டவாறே ஆசைகள் தீருமிறே. ஈஶ்வரனைக்கண்டால் ஆசைகள்தீராது; இவர்களைக் கண்டால் ஆசைகள்தீரும்(உ) "கடிவார் தண்ணந்துழாய் கண்ணனித்யாதி' - " அடியேன்வாய்மடுத்துப்பருகிக்களித்தேன்" என்று பூர்ணாநுபவம் பண்ணின பின்பிறே "அடியார்கள் குழாங்களையுடன் கூடுவதென்று கொலோ" என்றுப்ரார்த்தித்தது. (ங) தேர்கடவியபெருமான்கனைகழல்காண்பதென்றுகொல்கண்களே' என்று ஆசைதீர்ந்தது*பயிலும் சுடரொளியிலேயிறே. (ச) "திருநா

நிலங்களை அநுபவித்தால். "அடியார்கள் குழாங்களை - உடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்கிற இழவுகள் தீரும் இங்கே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திரளைக் கண்டால்.

(க) "கண்ணாரக்கண்டு கழிவதோர்காதல்" என்கிறபடியே கண்டவாறே ஆசைகள் தீருமிறே. ஈஶ்வரனைக்கண்டால் ஆசைகள் தீராது, இவர்களைக்கண்டால் ஆசைகள்தீரும். (உ) "கடிவார் தண்ணந் துழாய்க்கண்ணன்" இத்யாதி "அடியேன் வாய்மடுத்துப் பருகிக்களித்தேனே" என்று-பூர்ணாநுபவம் பண்ணின பின்பிறே "அடியார்கள் குழாங்களை உடன்கூடுவதென்று கொலோ" என்று ப்ரார்த்தித்தது (ங) "தேர்கடவிய பெருமான்கனைகழல்காண்பதென்று கொல் கண்களே" என்று ஆசைகள் தீர்ந்தது *பயிலுஞ் சுடரொளியிலேயிறே. (ச) "திருநாவாயவையுள் புகலாவதோர்நாள்" என்று அத்திரளிறே உத்தேஶ்யம். (ரு) "ஔண

கீழ்ச்சொன்னதுக்கு ஸம்வாதம் (கண்ணாரவித்யாதி). (ஆசைதீராது) என்றது - மேலும் பாகவதஸம்ஶ்லேஷத்திலாசைபிறக்குமென்றபடி. (ஆசைகள்தீரும்) என்று பாகவத ஸம்ஶ்லேஷத்துக்குமேல்இனியொன்றிலேயாசைபிறவாதென்றபடி. தீராதென்றதுக்கு உதாஹரணம்காட்டுகிறார் (கடிவாரென்று தொடங்கி, ப்ரார்த்தித்ததென்னுமளவும்). தீருமென்றதுக்குதாஹரணம் (தேர்கடவியவித்யாதி). பாகவதஸம்ஶ்லேஷத்தால் ஆசைதீருமென்றதுக்கு ஸம்வாதமுமேகந உபபத்தியருளுகிறார் (திருநாவாயித்யாதி). உத்தேஶ்யமென்னுமதுக்குருப பின்னையுமொருஸம்வாதம்காட்டுகிறார் (ஔணமித்யாதி). (ஔணம்)

(க) திருவி ௬௭. (உ) தி வாய்-உ-ங-௯. (ங) தி-வாய்-ங-௬-௧0.
(ச) திவாய்-௧-அ-ங. (ரு) ௪-திரு-௪-௧.

௱௲. காசின் வாய்க்கரம் விற்கிலுங்கரவாது மாற்றிலிசோறிட்டுத்
தேசவார்த்தைபடைக்கும் வண்கையினர்கள்வாழ்திருக்கோட்டியூர்
கேசவாபுருடோத்தமா கிளர்சோதியாய் குறளாவென்று
பேசுவாரடியார்களெந்தம்மைவிற்கவும் பெறுவார்களே. (௧௦)

வாய வையுட்புகலாவதோர் நாள்'' என்று அத்திரளிறே உத்தேஸ்யம். ''ஒண்விழவிலொலிய திரட்பேணிவரு வேங்கடவாவென்னுள்ளம் புகுந்தாய்'' என்று அவன்வருமிடத்தில் அவர்களும் மங்களாசாஸநம் பண்ணிக்கொண்டு கூடவந்து புகுவார்கள். .... (௯)

அவ;—பத்தாம்பாட்டு. (காசித்யாதி) திருநாமம் சொல்லுவார்க்குண்டான பெருமை என்னலளவிடப்போகாதென்கிறார்.

ஸ்வா;—(காசித்யாதி). கழஞ்சுபொன்னுக்கு ஒருபிடிநெல் விற்கும்படியான காலத்திலும் தம்தாமுக்குள்ளபண்டங்களை ஒளியாமல்மிடியர்தெளிய வெளியாக்கி. (மாற்றிலிசோறிட்டு) ப்ரத்யுப

விழ விலொலியதிரப் பேணி வருவேங்கடவாவென்னுள்ளம் புகுந்தாய்'' என்று அவன் வருமிடத்திலே அவர்களும் மங்களாசாஸநம் பண்ணிக்கொண்டு கூடவந்து புகுவர்கள், ... (௯)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (காசின்வாய் கரம்விற்கிலும்) *ஒரிடங்காசுக்கு ஒருபிடிநெல் விற்கும்காலத்திலும். ஸுபிக்ஷமான காலத்தில் அதிதிஸத்காரம் பண்ணிப் போருமது ஒரேற்றமன்றிறே; துர்பிக்ஷகாலத்திலும் தனக்குள்ள அம்சத்தை அதிதிகள் விஷயத்திலே ஸமர்ப்பிக்குமதிறே - ஏற்றமாவது. * காசின்வாய்கரம் விற்கிறதுக்கு மேற்பட்டதொரு துர்பிக்ஷமில்லையிறே; அதைப் பற்ற இப்படி யருளிச்செய்கிறார். (கரவாது) தந்தாமுள்ள தநதாந்யங்களை ''பின்புத்தைக்குநமக்குவேணும்'' என்னும்நினைவாலே மறைத்துவையாதே, ''இக்காலத்துக்கு இவ்விஷயங்களிலே விநியோகப்படுகைக்கன்றோ இவற்றைக்கண்டது'' என்றுவெளியிட்டுக் கொண்டிருந்து.

(மாற்றிலிசோறிட்டு) ப்ரத்யுபகார நிரபேக்ஷமான சோற்றை

ப்ரவணநக்ஷத்ரம்.

(௯)

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (காசின் வாயித்யாதி) ''வாய்''என்றதினர்த்தம் (ஓரிடம்) என்றது. (காசுக்கு) பொற்காசுக்கு, இன் - சாரியை. கரமென்று- சிங்கையாய், பலிசம்(ஒருபிடிநெல்) என்று. (இவற்றைக்கண்டது) என்றது

காரம் நச்சாமல் லுப்தர்க்கும் மிடிபசியர்க்கும் சோறிட்டு தூர்மாதி களுக்கு இராமடம் கற்பித்து.

(தேசவார்த்தை படைக்கும்) "ஔதார்யதேஜஸ்ஸௌம்க்ருபையும் முதலான குணங்களுமெல்லாம் இவர்களுக்கேயோவுள்ளது" என்னும் வார்த்தை மிகவுமுண்டாம்படியாலும் தாங்கள் முன்பு செய்த ஔதார்யங்களை நினையாமல் செய்ய வேண்டுமவையேநினைக்குமுதாரகுணபாவமே தங்களுக்கு வாழ்வாக நினைத்திருக்கையிட்டு. அதாவது - அதிதி ஸத்காரந்தான் விஹிதமாகையாலும் பகவத்விபூதி பூதரன்றோ வென்னும் ப்ரதிபத்தியாலும்,எதிர்த்தலையில் தைந்யதர்ஶநத்தால் வந்த க்ருபையாலும்இடுகை. ஸர்வாதித்யம்பண்ணுமவர்களுக்கு விஷயவிபாகம்பண்ணவொண்ணுதிறே. ஆகையால் லுப்தர்க்கும் தரித்ரர்க்கும் பசியர்க்கு மெல்லாமிடவேணுமிறே, இவர்கள் விஷயத்தில் ஒரு ப்ரத்யுபகாரத்தைக் கணிசித்தன்றிறேயிடுவது. ஆகையால் "மாற்றிலிசோறிட்டு" என்கிறது. "நாடொறும் விருந்தோம்புவார்" என்றுப்போலே இத்தையும் விசேஷவிஷயமாக்கினுலோவென்னில், "சோறு"என்றும், "இட்டு" என்றும் சொல்லுகையாலே, இத்தை வைஷ்ணவவிஷயங்களி லாக்கப்போகாது, ஆனபின்பு, இது ஸாமாந்ய விஷயமாமித்தனை. இதுதானும் ஶாஸ்த்ர ஸித்தமாகையாலே தேசத்துக்கு ஒருவளபபம் சொல்லுகையிறேஇப்போது இவர்க்குஅபேக்ஷிதம்.

(தேசவார்த்தை படைக்கும்) யஶஸ்கரமான வார்த்தைகளைப் படைக்கும். அதாவது - இருந்தாரிருந்த விடங்களிலே தங்களுடைய ஔதார்யம் க்ருபைமுதலான குணங்களைச் சொல்லிக் கொண்டாடும்படியாகை. இவர்கள், புகழை நச்சிச் செய்யாதிருந்தாலும் தன்னடையே வந்ததுண்டாயிறே இருப்பது.(வண்கையினுர்கள்)உதாரமானகையை யுடையவர்கள்.அதாவது-உள்ளதெல்லாம் பரார்த்தமாகவேவிநியோகிக்கவேணும்" என்னுமௌதார்யமுடை

தாங்யாதிகளையார்ஜித்ததென்றபடி."புல்லைத்திணிமின்" என்றவர்க்குஸர்வ விஷயமாக இடுகைசொல்ல க்கூடுமோவென்னவருளுகிருர் (ஸர்வேத்யாதி).

தேசங்கள்தோறுமுண்டானவார்த்தையென்று ஶப்தார்த்தமாய், பலித மருளுகிருர் (யஶஸ்கரமானவித்யாதி). "சோறிட்ட" என்றத்தால் ஔதார்யம் ஸித்தித்திருக்கவும் சொன்னது தநாதிவ்யதிரிக்தவிஷயமென்று தாத்பர்யமருளுகிருர் (அதாவதித்யாதி).

மவர்கள்வர்த்திக்கிற திருக்கோட்டியூர். கேசவாவென்கிறஅநேகதிருநாமங்களை பக்திபாரவஶ்யத்தாலேயும் ப்ராப்தியாலேயும் பேசுவார்யாவர்சிலருடையவடியார்கள்; அவர்களுக்குக்ரயவிக்ரயார்ஹர்நாங்களென்னப் பெறுவார்கள். இதிறேபரமபுருஷார்த்த ப்ராப்தி.

இத்தால் க்ஷாமக்ஷோபவ்யாதி மிடிகளிலும் பகவத் பாகவதாசார்ய கைங்கர்யங்களே புருஷார்த்தமாக லோபமறச்செய்யும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நித்யவிபூதியிலுள்ளா ரெல்லாரும் கொண்டாடும்படியானதேஜஸ்ஸை இங்கேவர்திக்கச்செய்தேபெறுவரென்கிறது.

யவர்களென்கை. (வாழ்திருக்கோட்டியூர்) இப்படியிருந்துள்ளவர்கள் இத்தேசவாஸமே தங்களுக்கு வாழ்வாகக்கொண்டு வர்த்திக்கிற திருக்கோட்டியூர்.

(கேசவா) அழகியதிருக்குழற்கற்றையை யுடையவனே! (புருடோத்தமா) அவ்வழகை ஆஶ்ரிதர்க்கு எப்போது மநுபவிக்கக்கொடுக்கும்ஔதார்யத்தையுடையவனே! (கிளர்சோதியாய்) "அது தன்பேறு"என்னுமிடம்தோற்றும்படியானமிக்கதேஜஸ்ஸையுடையவனே!(குறளா) உன்னுடைமை பெறுகைக்குநீஇரப்பாளனுமவனே!. (என்று பேசுவாரடியார்கள்) என்று இப்படி அவன் ஸ்வபாவங்களுக்குத்தோற்றுப் பேசுமவர்களுக்கு அடியாரானவர்கள். இப்படி பேசுமவர்களேயன்று நமக்கு உத்தேஶ்யர், "இவர்கள்இவ்வாசியறிந்துபேசுவதே!" என்று அவர்கள் ஸ்வபாவத்துக்குத்தோற்று அடிமையா யிருக்குமவர்களே நமக்கு உத்தேஶ்யரென்கை. இவர்களுக்கு உத்தேஶ்யராவது எவ்வளவென்னில், (எந்தம்மை விற்கவும் பெறுவார்கள்) என்கிறார்,-இவர்களுக்கு சேஷமாகையே புருஷார்த்தமென்றிருக்கும் எங்களை, தங்களுக்கு இஷ்ட விநியோகத்துக் குறுப்பாக விற்றுக்கொள்ளவும் உரியவர்கள். (க) "தத்பக்தி நிக்நமநஸாம் க்ரயவிக்ரயார்ஹாஃ-தத்பக்தி நிக்நமநஸாம் க்ரயவிக்ரயார்ஹாஃ" என்னக்கடவதிறே. .... (௧௦)

"புரு-பஹு, ஸநோதி-ததாதீதி-புருஷஃ.தேஷு உத்தமஃ" என்றுவ்யுத்பத்தியையுட்கொண்டு கேசவாவென்றத்தைக் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அவ்வழகையித்யாதி). (௧௦)

மூ.—சீதநீர் புடைசூழ் செங்கழனியுடைத் திருக்கோட்டியூர்
ஆதியானடியாரையு மடிமையின்றித் திரிவாரையும்
கோதில்பட்டர்பிரான் குளிர்புதுவைமன் விட்டுசித்தன்சொல்
ஏதமின்றியுரைப்பவ ரிருடீகேசனுக்காளரே. (கக)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழிகற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

ஸ்வா;—பதினோராம்பாட்டு. (சீதநீரித்யாதி) அகாதமாய், ஆதபப்ரவேசத்தால் வருமுஷ்ணமின்றியிலே சைத்யமேயாயிருக்கிற வாற்றுநீராலே சூழப்பட்ட ஜலஸம்ருத்திமாறாதவயல்களையுடைத்தான திருக்கோட்டியூரிலே நித்யஸந்நிஹிதனாய், ஜகத்

அவ.—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்,

வ்யா:—(சீதநீரித்யாதி) அகா(ய)தமாய் வாதாதப ப்ரவேசத்தால் வரும் உஷ்ணம் தட்டாமையாலே எப்போது மொக்கக்குளிர்த்தி மாறாத ஜலத்தாலே சுற்றும்சூழப்பட்டிருப்பதாய், அழகிய கழனிகளையு முடைத்தாயிருக்கிற திருக்கோட்டியூரிலே. பார்த்த பார்த்த விட-மெங்கும் ஜலஸம்ருத்தியும் விளைகழனியுமாய்க் கிடக்குமாய்த்து.

(ஆதியானடியார்ரையு மடிமையின்றித் திரிவாரையும்) கரணகளேபரங்களையிழந்து *அசிதவிசேஷிதராய்க்கிடக்கிற தசையிலே *தயமாந மநாவாய்க்கொண்டு, (க) "விசித்ராதேஹஸம்பத்தி ரீஶ்வராய நிவேதிதும்! பூர்வமேவக்ருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா" - விசித்ராதேஹஸம்பத்தி ரீஸ்வராய நிவேதிதும்! பூர்வமேவக்ருதாப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா." என்கிறபடியே தன்னை ஆஶ்ரயிக்கைக் குறுப்பான கரணகளேபரங்களைக் கொடுத்

அரு;—நிகமத்தில்.—நீருக்குசைத்யம் ஸ்வபாவமாயிருக்க, விசேஷித்ததுக்கு ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அகாதமாயித்யாதி). புடையென்றதினர்த்தம் (சுற்றுமென்றது).

ஜகத்காரணவாசியான "ஆதியான்" என்றபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கரணகளேபரங்களித்யாதி). திருக்கோட்டியூர்" என்றபதச்சேர்த்தி

காரணவஸ்துவானஸ்ரீமந்நாராயணர்க்குஅடிமைசெய்கிறஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய பெருமையையும் அடிமையின்றியிலே நிலைதிரிந்து அநர்த்தப்படுவாருடைய வநர்த்தபரம்பரைகளையு மறிவிப்பதாக.

(கோதில்பட்டர்பிரான்) மங்களாசாஸந மொழிந்தப்ரதிபத்திகளெல்லாம் கோதாய், அலைவில்லாத மங்களாசாஸநமொன்றுமே ஸாரமாகப்ரதிபத்திபண்ணியிருப்பாராய், ப்ராஹ்மணோத்தமர்க்கு உபகாரகராய், ஸோஹம்பாவத்தாலே வந்த வுஷ்ணம் தட்டாமல் தாஸோஹத்தால் வந்தகுளிர்ச்சி மாறாத திருமாளிகைக்கு நிர்வாஹகரானவாழ்வாரருளிச் செய்தஇப்பத்துப் பாட்டையும். (ஏதமின்றியுரைப்பவர்) இவருடைய வபிப்ராய மொழிந்தவையெல்லாம் பொல்லாங்காகநினைத்துரைக்கவல்லவர்கள். (இருடீகேசனுக்காளரே) இந்த்ரியங்களை ஸங்கல்பத்தாலும் க்ருபாதிகுணங்களாலும் ஸௌந்தர்யத்தாலும் .ஸ்வகரணநியமந ஶக்தியாலும் ஆகந்தக

தருளி, ஆஶ்ரயணீயத்வே ஸௌலப்யனைக் கொண்டு ஸந்நிஹிதனாய் நிற்கிற காரணபூதனானவனுக்கு, அவன் கொடுத்த கரணகளே பரங்களைக்கொண்டு வ்யபிசரியாதே சேஷபூதராய் அடிமைசெய்து வர்த்திக்கிறவர்களையும், "முதல்வனைச் சிந்தியாதவப் பாவகாரிகளைப்படைத்தவன்" என்கிறபடியே அவன்பண்ணின உபகாரத்தை யறிந்தநுஸந்தியாதேபாபகர்மாக்களாய் அவன் திருவடிகளிலடிமையில் அந்வயமற்று கரணத்ரயத்தையும் அந்ய பரமாக்கிக்கொண்டு திரிகிறவர்களையும்.

(கோதிலித்யாதி) கீழ்ச்சொன்னஇரண்டு தலையையும் ஶ்லாகித்தும் நிந்தித்தும்சொன்ன விதுக்கு அநுரூபமான நிஷ்டையில்லாமையாகிற குற்றமின்றிக்கே யிருப்பாராய், வைதிகோபகாரகராய் ஸாம்ஸாரிக ஸகல தாபஹரமான குளிர்த்தியையுடைய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த இப்பத்துப்பாட்டையும். (ஏதமின்றியுரைப்பவர்) நிர்தோஷமாகச்சொல்லுமவர்கள். அதாவது - இவர் திருவுள்ளக்கருத்தையறிந்து அதில் பழுதறச்சொல்லுகை. (இருடீகேசனுக்காளரே) இந்த்ரியங்களை

யால் பலித்தவர்த்தம் (ஆஶ்பரணீபத்வே ஸௌலபனைக்கொண்டு) என்றது. பட்டரென்றதினர்த்தம் (வைதிகர்) என்றது. (கக)

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

ப்ரேரகாதிகளாலும் நியமிக்கவல்ல சொக்கநாராயணர்க்குஜ்ஞாந பக்திவைராக்யங்களோடே மங்களாஸாஸநபர்யந்தமாக வடிமை செய்யுமாளாகப்பெறுவர். ... . (கக)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

—(*)—

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி நாலாம்பத்து அஞ்சாம்திருமொழி ஆசைவாய் ப்ரவேசம்.

அவ;—கீழில் திருமொழியிலே, "ஆதியானடியாரையும் அடிமையின்றித்திரிவாரையும" என்று ஸம்ஸாரிகள் பொல்லாங்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களேற்றமுமிறே சொல்லிற்று. ஸம்ஸாரிகளுக்கு பகவத்ஸம்பந்தமொத்திருக்க, அவர்களைக்கழிக்கைக்கடி ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமில்லாமையிறே.(க)"வணக்கொடுமாள்வதுவலமே" என்று

அந்யபரமாகாதபடி நியமித்து அடிமைகொள்ள வல்லவனுக்கு அடிமை செய்யுமவர்களாகப் பெறுவர். (கக)

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

நாலாம்பத்து நாலாம்திருமொழி மூற்றிற்று.

ஆசைவாய் ப்ரவேசம்.

கீழிற்றிருமொழியிலே "ஆதியானடியாரையும் அடிமையின்றித் திரிவாரையும்" என்று ஸமஸாரிகள் பொல்லாங்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்றமுமிறே சொல்லிற்று; ஸம்ஸாரிகளுக்கு பகவத்ஜ்ஞாநஸம்பந்தமொத்திருக்க, அவர்களைக்கழிக்கைக்கடிபகவத்ஸம்பந்தஜ்ஞாநமில்லாமையிறே. (க) "வணக்கொடுமாள்வது வலமே"

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம꞉.

அரு;—ஆசைவாய்ப்ரவேசம்;—கீழ்நிந்த்யத்வேந ஸம்ஸாரிகள் ப்ரஸ்துதராகையால் அவர்களைக் குறித்து உபதேஸிக்கிறரென்று ஸங்கதியை தர்ஸிப்பிக்கிறர், (கீழித்யாதி). ஸம்பந்தமென்றது-வாஸ்தவமான ஸேஷத்வ ஸம்பந்தமென்றபடி. (ஜ்ஞாநம்)என்றவநந்தரம் "அவர்களுக்கு""என்றத்த்யாஹார்யம். அடிமையின்றித் திரிவர்களைக்குறித்து உபதேஸித்தால் ப்ரயோஜநமென்னென்ன வருளுகிறர் (வணக்கொடித்யாதி). (ஸமயத்திலே) என்றவநந்தரம் "ஆகிலும்" என்று சேஷம். *

(க) தி-வாய்-க-ரு-அ.

மூ.—

ஆசைவாய்ச்சென்ற சிந்தையராகி யன்னையத்தனென் புத்திரர்பூமி
வாசவார் குழலாளென்றுமயங்கிமாளுமெல்லைக்கண்வாய் திறவாதே
கேசவா புருடோத்தமா வென்றுங்கேழலாகிய கேடிலீயென்றும்
பேசுவாரவ ரெய்தும்பெருமை பேசுவான்புகில் நம்பரமன்றே. (க)

சரமஸமபத்திலே பகவத் ஸமாஸ்ரயணம் பண்ணுகை ஶ்ரேஷ்ட்ட மாகையாலே ஸம்ஸாரிகளைப் பார்த்து ஹிதோபதேசம் பண்ணி யருளுகிறார் இத்திருமொழியால்.

அவ;—முதற்பாட்டு. திருநாமங்களைச் சொன்னவர்கள் பெறும் பேறு என்னால் சொல்லப்போகாதென்கிறார்.

ஸ்வா;—முதற்பாட்டு, (ஆசைவாயித்யாதி) ஸ்நேஹமிருந்த விடத்திலே கைகழிந்த மநஸ்ஸையுடையராய்; * அன்னை யென்று தொடங்கி வாசவார்குழலாளளவும் ஆசையிருக்குமிடம். (மயங்கி) இவர்கள் பேரும் சொல்லமாட்டாதே மயங்கி. (மாளுமெல்லைக் கண்) (க)“வைத்தநாள் வரையெல்லை குறுகி” என்கிறபடியேசரம காலத்திலே. (வாய்திறவாதே) அவ்வளவிலே கீழ்ச்சொன்னவர் பேர்களைச் சொல்லியழையாதே.

என்று ஸமயத்திலே பகவத்ஸமாஸ்ரயணம்பண்ணுகைஶ்ரேஷ்ட்ட மாகையாலே ஸம்ஸாரிகளைப் பார்த்து ஹிதோபதேசம் பண்ணி யருளுகிறார் இத்திருமொழியில். ... . *

அவ;—முதற்பாட்டு. திருநாமங்களைச் சொல்லுமவர்கள் பெறும்பேறு என்னால் சொல்லப்போகாதென்கிறார்.

வ்யா.—(ஆசையித்யாதி) ஸ்நேஹமிருந்தவிடத்திலே கைகழிந்த மநஸ்ஸையுடையராய். * அன்னையென்று தொடங்கி, * வாச வார்குழலாளளவும்ஆசையிருக்குமிடம். (மயங்கி)இவர்கள் பேரும் சொல்லமாட்டாதேமயங்கி. (மாளுமெல்லைக்கண்) (க) “வைத்தநாள்வரை எல்லை குறுகி” என்கிறபடியே சரமகாலத்திலே. (வாய்திற வாதே). அவ்வளவிலேகீழ்ச் சொன்னவர்கள் பேரைச்சொல்லி யழையாதே.

அரு;—முதற்பாட்டு. (ஆசைவாயித்யாதி), கேசவாவித்யாதியை யெல்லாம் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (திருநாமங்களை யித்யாதி), (அத்தன்) பிதா

(க) தி-வாய்-ரு-ரு-௧0.

அவர்கள் பேர் சொல்லவொண்ணாதாகில் பின்னையார் பேர் சொல்லுவதென்னில், (கேசவா) உங்கள் மரணவேதனைபோகவேணுமாகில் (௧) "கேஶவ: க்லேஶநாஶந:-கேசவ: க்லேசநாசந:" என்னப்பாருங்கோள். (௨) "கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்ன" என்று சொல்லக்கடவதிறே. (புருடோத்தமா) ஔதார்யம். அதாவது அநிஷ்டநிவ்ருத்தியு மிஷ்டப்ராப்கியும் பண்ணுகை. (கேழலாகிய கேடிலீயென்றும்) இவர்கள் கேடுபோனால் தன் கேடுபோச்சுதாக நினைத்திருக்கை. (பேசுவாரவரெய்தும் பெருமை) அவர்களேற்றத்துக்குப் பாசுரமிடப்போகாது. அவரென்னுமித்தனையிறே. அவர்கள் பெறும் பேற்றை நம்மால் பேசப்போகாது. (பேசுவான் புகில் நம்பரமன்றே) நம்மால் பேசித்தலைக்கட்டப்போகாது. கொடுக்கிறவன் தானறியுமித்தனை. அதாவது - "இதரஸங்கம் குலைப்ய பெறுவதாம், சரமகாலத்திலதிலே அவர்களை யழையாதொழி

அவர்கள்பேர் சொல்லவொண்ணாதாகில் பின்னையார்பேரைச் சொல்லுவதென்னில்; (கேசவா) உங்கள் மரணவேதனை போகவேணுமாகில் (௧) 'கேஶவ: க்லேஶநாஶந:-கேசவ: க்லேசநாசந:" என்னப்பாருங்கோள். (௨) "கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்ன" என்று சொல்லக்கடவதிறே. (புருடோத்தமா) ஔதார்யம். அதாவது - அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியும் இஷ்டப்ராப்தியும் பண்ணுகை. (கேழலாகிய கேடிலீயென்றும்) இவர்கள் கேடு போனால் தன்கேடு போச்சுதாக நினைத்திருக்கை. (பேசுவாரவரெய்தும் பெருமை.) அவர்களேற்றத்துக்குப் பாசுரமிடப்போகாது, "அவர்" என்னுமித்தனையிறே. அவர்பெறும்பேற்றை நம்மால், சொல்லப்போகாது. (பேசுவான்புகில்) பேசப்புக்கோமாகில். (நம்பரமன்றே) நம்மால் பேசித்தலைக்கட்டப்போகாது. கொடுக்கிறவன்றானறியுமித்தனை. அதாவது-"இதரஸங்கம்குலையப்பெறுவதாம் சரமகாலத்தில் அவர்களை அழையாதொழியப் பெறுவதாம்; நம்மு

(வாசம்) பரிமளம். (வார்) நீளுதல். (கேழலாகி) வராஹரூபியாய். (கேடிலீ) கேடில்லாதவனேயென்று சப்தார்த்தமாய், கேடில்லாமைக்கு ஹேதுவையருளுகிறார் (இவர்கள் கேடித்யாதி). நம்பரமென்றதுக்கு வ்யாவர்த்த்யம் சொல்லுகிறார் (கொடுக்கிறவனித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (௧)

---

(௧) (௨) தி.வாய். ௧௦-௨-௧.

மூ,—
சீயினாற்சிறந் தேறியபுண்மேற் செற்றலேறிக் குழம்பிருந்தெங்கும்
ஈயினாலரிப் புண்டு மயங்கி எல்லைவாய்ச்சென்று சேர்வதன்முன்னம்
வாயினால்நமோநாரணாவென்று மத்தகத்திடைக் கைகளைக்கூப்பிப்
போயினாற்பின்னை யித்திசைக்கென்றும் பிணைக்கொடுக்கிலும்போ
[கவொட்டாரே.

யப்பெறுவதாய்; நம்மையழைக்கப்பெறுவதாம்; தென்னவேற்றம்;
இதென்ன வேற்றம்'' என்று இதிலேற்றமறிந்து ஈடுபடுவானவனி
றே. ... . (க)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு (சீயித்யாதி). இத்திருநாமம்சொன்
னவர்கள் மோக்ஷத்தைப் பெறுவர்களென்கிறார்.

ஸ்வா,—(சீயினால் சிறந்தேறியபுண்மேல்) சீயானது விஞ்
சிப்புடைப்பட்டபுண்ணின் மேலே. (செற்றலேறி) ஈயிருந்து முட்
டையிட்டு. (குழம்பிருந்து) அவை புழுத்து நீராய்ப்பாயுமளவில்,
(ஈயினாலரிப்புண்டுமயங்கி)அதுபொறுக்கமாட்டாமல்மூர்ச்சித்து.
(எல்லைவாய்ச்சென்று சேர்வதன் முன்னம்) சரமகாலத்தைச்
சென்று கிட்டுவதுக்கு முன்னே. (வாயினால்நமோநாரணாவென்று)
வாய்படைத்ததுக்கு ப்ரயோஜநம் பெறும்படி. ''எனக்குநானுரி
யேனல்லேன்; உனக்கு உரியேன்'' என்று சொல்லுகையிறே வாய்

டைய பேர்களைச்சொல்லப் பெறுவதாம்; இதென்னவேற்றம்!
இதென்னவேற்றம்''என்றுஇதின்ஏற்றமறிந்துஈடுபடுவானவனிறே.

அவ.—இரண்டாம்பாட்டு. திருநாமஞ்சொன்னவர்கள் மோ
க்ஷத்தைப் பெறுவர்களென்கிறார்.

வ்யா:—(சீயினாற்சிறந்தேறிய புண்மேல்) சீயானது விஞ்சி
உடைபட்ட புண்ணின்மேலே.(செற்றலேறி). ஈயிருந்து முட்டை
யிட்டு. (குழம்பிருந்து) அவைபுழுத்து நீராய்ப்பாயுமளவிலே. (ஈயி
னாலரிப்புண்டு)ஈயினாலே அரிப்புண்டு (மயங்கி) அதுபொறுக்கமாட்
டாமல் மூர்ச்சித்து. (எல்லைவாய்ச்சென்று சேர்வதன்முன்னம்)
சரமகாலத்தைச்சென்று கிட்டுவதுக்குமுன்னே. (வாயினால் நமோ
நாரணாவென்று) வாய்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறும்படி. ''என

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (சீயினாலித்யாதி) பிணைக்கொடுக்கிலுமித்யா
தியைப் பற்றவுவதாரிகை (திருநாமமித்யாதி).

படைத்தப்ரயோஜநம். !(மத்தகத்திடைக்கைகளைக் கைகூப்பி) தலை படைத்தப்ரயோஜநம் பெற்று.

(போயினல்) இப்படிச்செய்து போயினலென்றதுவழிபோக்குத்தானே ப்ரயோஜநமென்கை. இவனொருகால் தொழுதால் இதுக்குப்பலம் வழிபோக்கில் (க)"மற்றெல்லாம்கைதொழப்போய்" என்றும், (உ) "தொழுதனருலகர்கள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே,இவன்பார்த்தவிட மெல்லாம் அஞ்ஜலிக்காடாயிறேஇருப்பது.அங்குப்புக்காலும்,(ங)ஸாஞ்ஜலிபுடா:-பத்தாஞ்ஜலிபுடா:" என்றுஅங்கும்இதிறேபலம். இவனொருகால்ஆத்மஸமர்பணம் பண்ண,(ச)'ஆண்மின்கள்வானகமாழியான்தமர்' என்றுத்ரிபாத்விபூதியாக ஸமர்ப்பிப்பர்கள். ஒருகால் "நம:" என்ன, காலதத்வமுள்ளதனையும்(ரு) "நமோநாராயணாய" என்று சூழ்ந்திருந்தேத்துகையிறேபலம். (பின்னையித்திசைக்கென்றும் பிணைக்கொடுக்கிலும்போக

க்கு நானுரியேனல்லேன், உனக்குரியேன்" என்று சொல்லுகையிறே வாய்படைத்ததுக்கு ப்ரயோஜநம். (மத்தகத்திடைக் கைகளைக்கூபபி) தலைபடைத்த ப்ரயோஜநம் பெற்று.

(போயினல்) இப்படி செய்துபோனல். போயினலென்றது- வழிப்போக்குத்தானே ப்ரயோஜநமென்கை. இவன் ஒருகால் தொழுதால், இதுக்குப் பலம் வழிப்போக்கில், (க) "மற்றெல்லாம் கைதொழப்போய்" என்றும், (உ) "தொழுதனருலகர்கள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவன் பார்த்தப்பார்த்தவிடமெல்லாம் அஞ்ஜலிக்காடாயிறே யிருப்பது. அங்குப்புக்காலும் (ங) 'ஸாஞ்ஜலி புடாஹ்ருஷ்டா:" என்றதிறேபலம். இவன் ஒருகால் ஆத்மஸமர்ப்பணம்பண்ண, (ச)"ஆண்மின்கள் வானகமாழியான்றமர்" என்று த்ரிபாத்விபூதியாக ஸமர்ப்பிப்பர்கள். ஒருகால் "நம:"என்ன, காலதத்வ முள்ளதனையும் * நமோநாராயணாயவென்று சூழ்ந்திருந்தேத்துகையிறே பலம். (பின்னையித்திசைக்கென்றும் பிணைக்கொ

வழிப்போக்குத்தானே ப்ரயோஜநமென்னுமத்தை, கைகூப்பி யென்றத்தைக் கடாக்ஷித்து விவரிக்கிறார் (இவனொருகாலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). நமோநாரணாவென்றத்தைப்பற்றி வழிபோக்கு ப்ரயோஜநமென்னுமத்தை உபபாதிக்கிறார் (இவனொருகாலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (உ)

(க) தி-மொ-ங-எ (உ) தி-வாய்-கo-கூ-ங. (ங) பார-ஆந. (ச) தி-வாய்-கo-கூ-சு. (ரு) திருப்பல்லா-கஉ,

மூ:— [சுற்றுமிருந்து
சோர்வினாற்பொருள்வைத்ததுண்டாகிற்சொல்லு சொல்லென்று
ஆர்வினவும் வாய்திறவாதே யந்தகால மடைவதன்முன்னம்
மார்வமென்பதோர் கோயிலமைத்துமாதவனென்னுந் தெய்வத்தை
ஆர்வமேன்பதோர் பூவிட வல்லார்க் கரவதண்டத்தி லுய்யலுமாமே. [நாட்டி

வொட்டாரே) நித்யமுக்தரைப்பிணையிடிலும் போரவொட்டார்கள். அதுக்கடி *விண்ணுளார் பெருமாற்கடிமை செய்வாரையும் செறும் தேசமாகையாலே. அவன் தானும் * ஏற்றிவைத்தேணி வாங்குமவனிறே. இத்தால் கர்மமடியாக மீட்சியில்லையென்றபடி.

அவ;—மூன்றும்பாட்டு. (சோர்வித்யாதி) ஆத்மஸமர்பணம் பண்ணினார்க்கு யமவஶ்யதையில்லை யென்கிறார்.

ஸ்வா;—(சோர்வினால் பொருள்வைத்ததுண்டாகில்) முன்பு இவன் கையில் கண்டவையடைய (௧)“அட்டைகள்போல் சுவைப்பர்”என்கிறபடியே, இவர்கையிலுள்ளவை நிஶ்ஶேஷமாகவாங்கிக் கொள்வர்கள். “இவர்களைக்காணுமல்வைத்ததுண்டாகில் சொல்லு சொல்லு” என்று ஒருகால் சொன்னப்போலே ஒன்பதின்கால்

டுக்கிலும்போகவொட்டாரே) நித்யமுக்தரைப்பிணையிடிலும் போகவொட்டார்கள். அதுக்கடி - * விண்ணுளார் பெருமாற்கடிமை செய்வாரையும் செறும் தேசமாகையாலே. அவன்றானும் * ஏற்றி வைத்தேணி வாங்குமவனிறே. இத்தால்-கர்மமடியாக மீட்சியில்லையென்றபடி. ... . (௨)

அவ.—மூன்றும்பாட்டு. ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணினார்க்கு யமவஶ்யதை யில்லையென்கிறார்.

வ்யா.—(சோர்வினால் பொருள்வைத்த துண்டாகில்) முன்பு இவன்கையில்கண்டதையடைய (௧)“அட்டைகள்போல்சுவைப்பர்” என்கிறபடியே இவன்கையிலுள்ளவை நிஶ்ஶேஷமாகவாங்கிக்கொ

அரு;—மூன்றும்பாட்டு. (சோர்வினாலித்யாதி) உத்தரார்த்தத்தையெல்லாம் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (ஆத்மேத்யாதி).

“சோர்வினால்”என்றது-காணுமலென்றும், “வைத்ததுண்டாகில்” என்றயதி(ஞ்) ஶப்தத்தாலே வைக்கைக்கு யோக்யதையில்லையென்று தோன்றுகையால் அத்தையருளுகிறார் (முன்பித்யாதி).

(௧) தி-வாய்-௯-௧-௨.

சொல்லி. (சுற்றமிருந்து) "இவனொருத்தரையொருத்தரறியாமல் கொடுக்கில் செய்வதென்" என்று விடாதே சுற்றமிருப்பர்கள். ஆத்ம பந்துக்களாகிலிறே, (௧) "திருமாலைப் பாடக்கேட்டு வளர்த்ததனால்பயன்பெற்றேன்" என்பது. (௨) "துஞ்சும்போதழைமின்" இத்யாதி.

(ஆர்வினவிலும் வாய்திறவாதே) பகவத்பாகவதவிஷயங்களையும் ஆசார்யனையும் ப்ரக்ருதி பந்துக்களையும் மறைத்துவைத்த வர்த்தம்கொடுத்து வேட்ட விளையாள் வினவிலும்வாய்திறவாதே. இவர்களுக்கும்இவனுக்கும் "இவனையிழக்கப்போகிறோமென்கிறபயமன்று. இவன் வைத்த வர்த்தம் ஒருவருமறியாமல் மண்தின்று போகில் செய்வதென்" என்கிறபயம். இவ்வர்த்தத்தை நச்சிவரும் போதும் அக்காலத்திலே அவன் முகத்திலே விழிக்கவருகிறோமென்றிறே வருவது. (அந்த காலமடைவதன் முன்னம்) சரமகாலம் வருவதுக்கு முன்னே.

பார்கள். இவர்களைக்காணாமல் வைத்ததுண்டாகில. (சொல்லு சொல்லென்று) ஒருகாற் சொன்னாற்போலே ஒன்பதின்கால் சொல்லி. (சுற்றமிருந்து) "இவன் ஒருத்தரை ஒருத்தரறியாமல் கொடுக்கிற் செய்வதென" என்றுவிடாதே சுற்றமிருப்பர்கள். ஆத்ம பந்துக்களாகிலிறே, (௧) "திருமாலைப்பாடக்கேட்டு வளர்த்ததனால் பயன் பெற்றேன்" என்பது. (௨) "துஞ்சும்போதழைமின்" இத்யாதி.

(ஆர்வினவிலும் வாய்திறவாதே) பகவத் பாகவத விஷயங்களையும் ஆசார்யனையும் ப்ரக்ருதிபந்துக்களையும் மறைத்துவைத்த அர்த்தங்கொடுத்துவேட்ட இளையாள்வினவிலும் வாய்திறவாதே. இவர்களுக்கும இவனுக்கும் "இவனையிழக்கப் புகுகிறோமென்கிற பயமன்று, இவன்வைத்த அர்த்தம் ஒருவருமறியாமல் மண்தின்று போகிற் செய்வதென்?" என்கிறபயம். இவ்வர்த்தத்தை நச்சிவரும் போதும்அக்காலத்திலே "அவன் முகத்திலே விழிக்கவருகிறோம்" என்றிறே வருவது. (அந்தகாலமடைவதன்முன்னம்) சரமகாலம் வருவதுக்குமுன்னே.

ஆரென்று வினவுமிடத்தில், ஆவஶ்யகதை தோற்றுகையால் அத்தையருளுகிறார்(பகவதித்யாதி). (மறைத்து) என்றது-அறியாதபடிபண்ணியென்றபடி.

---

(௧) திருநெ-௧௪. (௨) தி-மொ-௧-௧-௫௦.

(மார்வமென்பதோர் கோயிலமைத்து)ஹ்ருதயமென்றுப்ரஸித்தமாய்,அத்விதீயமானஸ்த்தாநத்தையுண்டாக்கி.(மாதவனென்னும் தெய்வத்தை நாட்டி) ஸ்ரியஃபதியென்று ப்ரஸித்தமாய் அத்விதீயமானவஸ்துவைப்ரதிஷ்ட்டிப்பித்து. (க) "திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்னத் திருமால் வந்தென்னெஞ்சு நிறையப் புகுந்தான்" என்று இவர் அஹ்ருதயமாகச் சொன்னத்தை ஸஹ்ருதயமாகக்கொண்டுவந்து புகுந்தான். "இவர் இப்போதே அஹ்ருதயமாகச் சொன்னேனென்னவும் வல்லர், அதுக்குமுன்னே இவர் நெஞ்சிலிட மறப்புகுந்து கொள்ளும் கிடீர்" என்று பிராட்டி கூடக்கொண்டு புகுந்தாள். இவர் நெஞ்சு திருந்துவதுக்கு முன்பிறே அல்லாதவிடங்களில் நிற்பது. (உ)"நின்றதெந்தை யூரகத்து" இத்யாதி உகந்தருளினநிலங்களில் கண்டநுபவிக்குமாபோலேஇவர் திருவுள்ளத்திலிருப்பும்கண்டநுபவிக்கலாம்படியிருக்குமிவர்க்கு. (௩) "சலசயனத்துள்ளு மெனதுள்ளத்துள்ளுமுறைவாரை யுள்ளீரே" என்

(மார்வமென்பதோர் கோயிலமைத்து) ஹ்ருதயமென்று ப்ரஸித்தமாய் அத்விதீயமான ஸ்த்தாநத்தை யுண்டாக்கி. (மாதவனென்னும் தெய்வத்தை நாட்டி) ஸ்ரியஃபதி யென்று ப்ரஸித்தமாய் அத்விதீயமான வஸ்துவைப்ரதிஷ்ட்டிப்பித்து. (க) "திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றே னென்னத் திருமால்வந்தென் னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்" என்று - இவர் இப்போதே அஹ்ருதயமாகச் சொன்னத்தை ஸஹ்ருதயமாகக் கொண்டுவந்துபுகுந்தான். இவர், இப்போதே "அஹ்ருதயமாகச் சொன்னேன்" என்னவும் வல்லர், அதுக்குமுன்னே இவர்நெஞ்சில் இடமறப் புகுந்துகொள்ளுங் கிடீரென்று பிராட்டியுங் கூடக்கொண்டு புகுந்தான். இவர் நெஞ்சு திருந்துவதுக்குமுன்பிறே - அல்லாதவிடங்களில் நிற்பது; (உ) ["நின்றதெந்தை யூரகத்து" இத்யாதி] உகந்தருளின நிலங்களில் கண்டநுபவிக்குமா போலே இவர் திருவுள்ளத்தி லிருப்புக் கண்டநுபவிக்கலாம்படி யிருக்குமிவர்க்கு; (௩) "சல

இவன் நாட்டினால் அவன் வந்திருக்குமோவென்ன, இருக்குமென்னுமதுக்குபலப்ரமாணங்களாலுமர்த்தமருளுகிறார்(திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதி)

(க) தி-வாய்-௧௦-அ-௧. (உ) தி-ச-வி-௬௪. (௩) தி மொ-எ-௯-௧.

னக்கடவதிறே. (௧) "வந்தாயென்மனம் புகுந்தாய்" என்று இன்றிறே புகுந்தது. (௨) "வந்துவந்தென்மனத்திருந்து" என்கிறபடியே இவரிசையாமல் தட்டினநாளைக்கு ஓரவதியில்லையிறே. (௩) "அடியார் மனத்தாயோ" (௪) "வெள்ளத்தான் வேங்கடத்தானேலும் கலிகன்றி யுள்ளத்தினுள்ளேயுளன்" என்று உகந்தருளின நிலங்களோடொக்குமிறே இவர் திருவுள்ளமும்.

(ஆர்வமென்பதோர் பூவிடவல்லார்க்கு) "சோர்வினால் பொருள் வைத்ததுண்டாகில்" என்று "தேஹபந்துக்களையும் ஆத்மபந்துக்களையும் மறைத்துவைத்த பொருளையிட்டுக் கோயிலைச் சமைத்துத் திருநந்தவநத்தையுமுண்டாக்கித் திருப்பள்ளித்தாமத்தையும் தேடு" என்று இவனையரிய தேவைகளையிடானிறே. (௫)*நாடாதமலர்

சயனத்துள்ளு மெனதுள்ளத்துள்ளு முறைவாரை" என்னக்கடவதிறே. (௧) "வந்தாயென்மனம் புகுந்தாய்" என்றிறே புகுந்தது. (௨) "வந்து வந்தென்மனத்திருந்து" என்கிறபடியே இவர் இசையாமல் தட்டினநாளுக்கு ஓர் அவதியில்லையிறே. (௩) "அடியார் மனத்தாயோ" (௪) "வெள்ளத்தான் வேங்கடத்தானேலும் கலிகன்றி உள்ளத்தினுள்ளேயுளன்" என்று-உகந்தருளின நிலங்களோடொக்குமிறே - இவர் திருவுள்ளமும்.

(ஆர்வமென்பதோர் பூவிடவல்லார்க்கு) "சோர்வினால் பொருள் வைத்ததுண்டாகில்' என்று-தேஹபந்துக்களையும் ஆத்மபந்துக்களையும் மறைத்து வைத்தபொருளையிட்டுக் கோயில்சமைத்துத் திருநந்தவநத்தையு முண்டாக்கித் திருப்பள்ளித் தாமத்தையும் தேடு" என்று இவனை அரியதேவைகளையிடானிறே. (௫)*நாடாதமலர் நாடிநாடோறும் நாரணன்றன் வாடாதமலரடிக்கீழ்வைக்கவிறே இவனை அடியிலே ஸ்ருஷ்டித்தது; இப்படி பூவோடே பூவைச்

"ஆர்வமென்பதோர் பூ" என்றதுக்கு இரண்டர்த்தம்-பக்தியாகிறபுஷ்பமென்றும், "ஆர்வமென்பது" என்றும் "ஓர்பூ" என்றும்பதத்தைப்பிரித்து, பக்தியையும் புஷ்பத்தையுமென்றும், அதில் முந்தினவர்த்தத்தை வ்யாவர்த்யபூர்வகமருளுகிறார் (சோர்வினாலித்யாதி). இரண்டாமர்த்தம் (நாடாதவித்யாதி). இரவியின் புத்ரன்யமனானையாலே அரவனென்று யமனைச் சொல்

(௧) தி-மொ-௧-௧0-௯. (௨) தி-மொ-௬-௨-௩. (௩) தி-மொ-எ-௯-எ.
(௪) தி-மொ-௧௧ ௫-௧0. (௫) தி-வாய்-௧-௪-௯.

மூ.—

மேலெழுந்ததோர்வாயுக்கிளர்ந்து மேல்மிடற்றினையுள்ளெழவாங்கி
காலுங்கையும் விதிர்விதிர்த்தேறிக் கண்ணுறக்கமதாவதன்முன்னம்
மூலமாகியவொற்றையெழுத்தை மூன்றுமாத்திரையுள்ளெழவாங்கி
வேலைவண்ணனை மேவுதிராகில் விண்ணகத்தினின் மேவலுமாமே.

நாடிநாடோறும் நாரணன் தன் வாடாத்மலரடிக்கீழ் வைக்கவிறே, இவனை அடியில் ஸ்ருஷ்டித்தது. இப்படி பூவோடே பூவைச் சேர்க்க வல்லார்க்கு. (அரவதண்டத்திலுய்யலுமாமே) யமபடரால் வரும்க்லேசம். அதாவது-(க)“வெஞ்சொலாளர்கள்- கடியர்கொடிய செய்வனவுள” என்னக்கடவதிறே. நெடுஞ்சொலால் மறுத்ததுக்குப் பலம் கடுஞ்சொல் கேட்கையிறே. (உய்யலுமாமே) ப்ராப்யத்திலும் இதுபோகையிறே ப்ரதாநமென்கிறார். ... . (ந)

அவ;—நாலாம்பாட்டு. (மேலித்யாதி). ப்ரணவார்த்தம்நெஞ்சில் பட்டவர்கள்* அடியார்கள் குழாங்களையுடன்கூடுவரென்கிறார்.

ஸ்வா;—(மேலெழுந்ததோர் வாயுக்கிளர்ந்து) மேல் மூச்செறிந்து, (மேல்மிடற்றினையுள்ளெழ வாங்கி) நெஞ்சுகீழே யிடிவிழுந்து,

---

சேர்க்கவல்லார்க்கு. (அரவதண்டத்திலித்யாதி) (அரவதண்டம்) யமபடரால் வரும் க்லேஸம்; அதாவது - (க)“வெஞ்சொலாளர்கள் நமன்றமர்கடியர் கொடியசெய்வனவுள” என்னக்கடவதிறே * நெடுஞ் சொலால் மறுத்ததுக்குப் பலம் கடுஞ்சொல் கேட்கையிறே. (உய்யுலுமாம்)ப்ராப்யத்திலும்இதுபோகையிறேப்ரதாநமென்கிறார்.

அவ;—நாலாம்பாட்டு. ப்ரணவார்த்தம் நெஞ்சில் பட்டவர்கள் * அடியார்கள் குழாங்களையுடன் கூடுவரென்கிறார்.

வ்யா.—(மேலெழுந்ததோர் வாயுக்கிளர்ந்து) மேல்மூச்செறிந்து. (மேல்மிடற்றினையுள்ளெழவாங்கி). நெஞ்சு கீழேயிடியவிழு

விற்று, அத்தையருளுகிறார் (யமபடரித்யாதி). அரவதண்டத்திலும் தப்பி உஜ்ஜீவிக்கலாமென்று ஸப்தார்த்தமாய், இத்தைத் தப்புகிறது உஜ்ஜீவநமாமோ வென்னவருளுகிறார் (ப்ராப்யத்திலுமித்யாதி). (ந)

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (மேலெழுந்தவித்யாதி) மூலமாகியவித்யாதியைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (ப்ரணவார்த்தமித்யாதி).

(க) தி-மொ-ரு-அ-ச

மூ.—

மடிவழிவந்து நீர்ப்புலன்சோர வாயிலட்டிய கஞ்சியுமமீண்டே-
கடைவழிவாரக்கண்டமடைப்பக் கண்ணுறக்கமதாவதன்முன்னம்
துடைவழியும்மைநாய்கள்கவராச்சூலத்தாலும்மைப்பாய்வதுஞ்செய்யார்
இடைவழியில்நீர் கூறையுமிழவீ ரிருடீகேசனென் றேத்தவல்லீரே.

(காலும் கையும் விதிர்விதிர்த்தேறி) ப்ராணவாயுமேல் நோக்கினவாறே, காலும் கையும் பதைக்கத்துடங்கிற்று. (கண்ணுறக்கமதாவதன்முன்னம்) தீர்க்கநித்ரை கொள்வதற்கு முன்னே. (மூலமாகியவொற்றையெழுத்தை) ஸகலவேதங்களுக்கும் காரணமானதிருமந்த்ரத்தில் ப்ரதமபதத்தை உச்சாரணக்ரமம் தப்பாமலுச்சரித்து, (வேலைவண்ணனை மேவுதிராகில்) ஸ்ரீவைகுண்ட்ட நாதனைக்கிட்டவல்லிகோளாகில், (விண்ணகத்தினில் மேவலுமாமே) அடியார்களையுடன் கூடலாமென்கிறார். ... . (ச)

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. (மடியித்யாதி). விரோதிநிரஸநசீலனை எத்துவார்க்கு முன்பு க்லேஸப்பட்டுப்போனவழி இனிப்போகவேண்டா வென்கிறார்.

ந்து. (காலும் கையும் விதிர்விதிர்த்தேறி). ப்ராணவாயு மேல்நோக்கினவாறே காலும் கையும் பதைக்கத்தொடங்கிற்று. (கண்ணுறக்கமதாவதன் முன்னம்). தீர்க்க நித்ரை கொள்ளுவதற்கு முன்னே. (மூலமாகிய ஒற்றையெழுத்தை). ஸகலவேதங்களுக்கும் காரணமான திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதமபதத்தை உச்சாரண க்ரமம் தப்பாமல்உச்சரித்து. (வேலைவண்ணனைமேவுதிராகில்)ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனைக்கிட்டவல்லிகோளாகில், (விண்ணகத்தினில்மேவலுமாமே) * அடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடலாமென்கிறார். (ச)

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. விரோதி நிரஸநசீலனை யேத்துவார்க்கு முன்பு க்லேஸப்பட்டுப்போன வழியிலே இனிப்போக வேண்டா வென்கிறார்.

(பதைக்கத்துடங்கிற்று)சலிக்கத்துடங்கிற்று."மாத்ராத்ரயமும்,உள்ளெழ-உள்ளில் நின்று மெல்லார்க்கும் கேட்கும்படி, வாங்கி-உச்சரித்து" என்றுய், பலிதத்தையருளுகிறார் (உச்சாரணக்ரமமித்யாதி). (ச)

அரு.—அஞ்சாம்பாட்டு. (மடிவழியித்யாதி) இந்த்ரியங்கள் ஆத்மாவுக்கு விரோதிகளாகையாலே அவற்றை நியமிக்கை இருடீகேச பதத்துக்கர்த்தமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அவதாரிகை யருளுகிறார் (விரோதீத்யாதி).

ஸ்வா;—(மடிவழி வந்து நீர்புலன்சோர) யமபடரைக்கண்ட பயத்தாலே ஒருஇந்த்ரியவிசேஷத்தாலேஜலம் ப்ரவஹிக்க. (வாயிலட்டியகஞ்சியும் மீண்டே கடைவழிவாரக்கண்டமடைப்ப) பொரிக்கஞ்சியைக் கொடுத்தால் கண்டமடைக்கையாலே உள்ளுப்புகாதே மீண்டும் கடைவாயாலே வழியாநிற்கும். (கண்ணுறக்கமதாவதன் முன்னம்) தீர்க்க நித்ரை கொள்வதற்கு முன்னே.

(துடைவழியும்மை நாய்கள் கவரா) "நாயினத்தொடும்திளைத்திட்டோடியு முழன்றும்" என்றதுக்குப்பலம். (சூலத்தாலும்மைப் பாய்வதும்செய்யார்) "உயிர்களைக்கொன்றேன்" என்று ஆயுதத்தாலே நலிந்ததுக்குப்பலம். (இடைவழியில் நீர்கூறையுமிழவீர்) "வழிகளில்நின்று சீலையுறிந்ததுக்குப்பலம்" என்றென்று சொல்லியிறே அவர்கள் வழியில் நலிவது. இதுதப்பவேண்டியிருந்தி கோளாகில் (இருடீகேசனென்றேத்த வல்லீரே) இந்த்ரியங்களை நியமிக்குமவனென்று ப்ரீதியோடே கூட ஸ்தோத்ரம் பண்ணில் இவை

வ்யா.—(மடிவழிவந்து நீர்ப்புலன்சோர) யமபடரைக்கண்ட பயத்தாலே ஓர் இந்த்ரிய விசேஷத்தாலே ஜலம் ப்ரவஹிக்க. (வாயிலட்டியகஞ்சியும் மீண்டே கடைவழிவாரக் கண்டமடைப்ப) பொரிக்கஞ்சியைக் கொடுத்தால், கண்டமடைக்கையாலே உள்ளுப்புகாதே மீண்டும் கடைவழியாலே வழியாநிற்கும். (கண்ணுறக்கமதாவதன் முன்னம்) தீர்க்க நித்ரைகொள்ளுவதற்குமுன்னே.

(துடைவழியும்மை நாய்கள்கவரா) (க)"நாயினத்தொடும்திளைத்திட்டு ஓடியுமுழன்றும்" என்றதுக்குப்பலம். (சூலத்தாலும்மைப் பாய்வ்துஞ் செய்யார்) "உயிர்களைக்கொன்றேன்" என்று ஆயுதத்தாலே நலிந்ததுக்கு பலம். (இடைவழியில் நீர்கூறையுமிழவீர்) வழியில்நின்று சீரையுரிந்ததுக்கு பலம். என்று என்று சொல்லியிறே அவர்கள் வழியில் நலிவது. இது தப்பவேண்டியிருந்திகோளாகில் (இருடீகேசனென்றேத்தவல்லீரே) இந்த்ரியங்களை நிய

"அட்டிய" என்றது-வார்த்தவென்றாய், அத்தால்பலிதமருளுகிறார் (பொறியித்யாதி).

(நாயினத்தோடும் திளைத்திட்டு) என்றது - வேட்டையாடுகிற போது நாய் ஸமூஹங்களோடே கூடப்போய் களித்துக்கொண்டென்றபடி. (௫)

(க) தி-மொ-க-கூ-கூ.

மூ:—

அங்கம்விட்டவையைந்துமகற்றி யாவிமூக்கினிற்சோதித்தபின்னைச்
சங்கம்விட்டவர்கையைமறித்துப்பையவேதலைசாய்ப்பதன்முன்னம்
வங்கம்விட்டுலவுங் கடற்பள்ளிமாயனை மதுசூதனைமார்பில்
தங்கவிட்டுவைத்தாவதோர்கருமஞ் சாதிப்பார்க்கென்றுஞ் சாதிக்கலாமே

வாராது, யமவஶ்யதைக்கடி இந்த்ரிய வஶ்யதையிறே, இதுக்கு ஸாதநமாகவிறே பரஹிம்ஸாதிகளைப்பண்ணுவது. அத்தைக்குலைக்குமவனென்கிறார். ... . (ரு)

அவ;—ஆறும்பாட்டு. (அங்கமித்யாதி) முற்பட்டொருகால் உபாயவரணம்பண்ணினார்க்கு ஸதாபஶ்யந்திபண்ணலாமென்கிறார்.

ஸ்வா;—(அங்கம் விட்டவையைந்து மகற்றி) பஞ்சவ்ருத்தி ப்ராணன் ஶரீரத்தை விட்டகன்று. (ஆவிமூக்கினில் சோதித்த பின்னை) இவனுக்கு ப்ராணனில்லையென்றறிந்த பின்பு. (சங்கம்

மிக்குமவனென்று ப்ரீதியோடேகூட ஸ்தோத்ரம் பண்ணினால் இவைவாரா. யமவஶ்யதைக்கடி இந்த்ரியவஶ்யதையிறே. இதுக்கு ஸாதநமாகவிறே பரஹிம்ஸாதிகள் பண்ணுவது; அத்தைக் குலைக்குமவனென்கிறார். .... (ரு)

அவ.—ஆறும்பாட்டு. (அங்கமித்யாதி) இப்பாட்டில், ஒருகால் உபாயவரணம் பண்ணினார்க்கு * ஸதாபஶ்யந்தி பண்ணலாமென்கிறார்.

வ்யா.— (அங்கம் விட்ட வையைந்துமகற்றி) பஞ்சவ்ருத்தி ப்ராணன் சரீரத்தை விட்டகன்று. (ஆவிமூக்கினில் சோதித்த பின்னை) இவனுக்கு ப்ராணனில்லையென்று அறிந்தபின்பு. (சங்கம்

அரு,—ஆறும்பாட்டு. (அங்கமித்யாதி) வங்கம் விட்டித்யாதியைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இப்பாட்டிலித்யாதி.

"அவையைந்தும் அங்கம்விட்டகற்றி" "என்றந்வயித்தர்த்த மருளுகிறார் (பஞ்சவ்ருத்தீத்யாதி),(அகன்று) என்றது-அகன்றதென்றபடி. "சோதித்த" என்றதினர்த்தம் (இல்லையென்றறிந்த) என்றது. 'சங்கமென்றது- ஸங்கமாய், ஆசையைச் சொல்லுகிறதென்று' ஜீவாசையில்லையென்றும், அர்த்தாசையில்லையென்றும் விவக்ஷித்து முதலர்த்தமும் மூன்றாமர்த்தமும், ஸங்க

விட்டு) இனி இவன் பிழைக்கு மென்கிற வாசையைவிட்டு. "சங்கம்விட்டு" என்று "சொல்லுசொல்லு"என்றுசுற்றுமிருக்கிறதிரள் குலைந்தென்னுதல்; அன்றியேஇனிஇவன்பக்கல் சிலகிடைக்குமென்கிற வாசையைவிட்டென்னுதல். (கையைமறித்து) அருகிருந்தவர்களை "அவன் செய்ததென்" என்று வந்தவர்கள் கேட்க, கையை மறித்து. (பையவே தலைசாய்ப்பதன் முன்னம்) மெள்ள இவனருகு நின்று மெழுந்திருந்து விடப்போய் இவனையிழந்த இழவு தோற்றக் கவிழ்தலையிட்டிருப்பர்களாய்த்து.

(வங்கம்விட்டுலவும்கடல்பள்ளிமாயனை) மரக்கலமுலாவாநின்றுள்ள கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற அத்யாஶ்சர்யபூதனை. அன்றிக்கே "மாயனை"-என்றது-ஜ்ஞாநமாய்,தன்னிச்சையாலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனென்றபடி. (க)"குரைகடல்மேல் அரவணைமேல் குலவரைபோல்பள்ளிகொண்டு" என்னக்கடவதிறே. (மதுசூதனை)மது

விட்டு) இனி இவன் பிழைக்குமென்கிற ஆசையைவிட்டு. "சங்கம்விட்டு" என்று - * சொல்லுசொல்லென்று சுற்றுமிருக்கிற திரள் குலைந்தென்னுதல். அன்றிக்கே, இவன்பக்கல் சிலகிடைக்குமென்கிற ஆசையை விட்டென்னுதல். (கையைமறித்து) அங்கிருந்தவர்களை, "அவன்செய்ததென்" என்று வந்தவர்கள்கேட்க, கையை மறித்து. (பையவேதலை சாய்ப்பதன் முன்னம்) மெள்ளஇவனருகு நின்று மெழுந்திருந்து விடப்போப், இவனை இழந்த இழவுதோற்ற கவிழ்தலையிட்டிருப்பர்களாய்த்து.

(வங்கம்விட்டுலவும் கடல்பள்ளி மாயனை) மரக்கலமுலாவாநின்றுள்ள கடலில் கண்வளர்ந்தருளுகிற வாஶ்சர்யபூதனை. அன்றிக்கே, "மாயனை" என்றது - ஜ்ஞாநமாய், தன்னிச்சையாலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனென்றபடி. (க)"குரைகடல்மேல் அரவணைமேல் குலவரைபோல்பள்ளிகொண்டு" என்னக்கடவதிறே. (மதுசூதனை) மதுவை நிரஸித்தாற்போலே ஆஶ்ரித விரோதியைப் போக்கும

(ஜூ)மென்றிரண்டாமர்த்தமாக வருளுகிறார் (இனியிவனித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). (விடப்போய்) தூரப்போய்.

"விட்டலவு" என்றது- அப்ரதிஹதமாகஸஞ்சரிக்கையென்றும்ஸார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (மரக்கலமித்யாதி). நரகம் வாராமைக்குப்

(க) தி-மொ-ரு-கூ-எ.

வைநிரஸித்தாப்போலே ஆஶ்ரிதவிரோதியைப்போக்குமவனை. (௧) "வெள்ளைநீர்வெள்ளத்தணைந்தவரவணைமேல் துள்ளுநீர்மெள்ளத்துயின்றபெருமானே,வள்ளலேயுன் தமர்க்கென்றும்நமன்றமர் கள்ளர்போல்" என்னக்கடவதிறே. (மார்வில் தங்கவிட்டு வைத்து) விடுகையாவது-ஓரிடத்திலேயிருந்துகை.(ஆவதோர்கருமம்) ஸுகரமுமாய்ப்ராப்தமுமானஆத்மஸமர்பணம்;(௨)"நமோவென்னலாம்கடமை" என்னக்கடவதிறே. (சாதிப்பார்க்கென்றும் சாதிக்கலாமே) உபாயம் ஸக்ருத்கர்தவ்யம்; உபேயம் ஸதாகர்தவ்யம். *ஆவத்தனமென்றது-ஸக்ருத். சேவித்திருக்குமென்றது-ஸதா. .... (௬)

வனை. (௧)"வெள்ளை நீர்வெள்ளத்தணைந்தவரவணைமேல், துள்ளுநீர் மெள்ளத் துயின்றபெருமானே, வள்ளலே உன்றமர்க்கென்றும் நமன்றமர்கள்ளர்போல்" என்னக்கடவதிறே. (மார்வில்தங்கவிட்டு வைத்து) தங்கவிடுகையாவது - ஓரிடத்திலேயிருந்துகை. (ஆவதோர்கருமம்) ஸுகரமுமாய் ப்ராப்தமுமான ஆத்மஸமர்ப்பணம். (௨) "நமோவென்னலாங்கடமை"என்னக்கடவதிறே.(சாதிப்பார்க்கென்றும் சாதிக்கலாமே) உபாயம் ஸக்ருத்கர்த்தவ்யம், உபேயம் ஸதாகர்தவ்யம். (௩) "ஆவத்தநம்" என்று - ஸக்ருத்; "சேவித்திருக்கும்" என்று - ஸதா. ... . (௬)

பரோபதேசம் பண்ணும் ப்ரகரணத்துக்குச்சேர ஆஶ்ரித விரோதிகளின்னுரென்று ஸம்வாதமுகேந காட்டுகிறுர் (வெள்ளைநீரித்யாதி). மார்வில்-மநஸ்ஸிலே, தங்கவிட்டு வைத்து-அந்த வோரிடத்திலே தானேயிருக்கும்படி வைத்தென்று ஶப்தார்த்தமாய் தங்கவிடுகையை விவரிக்கிறுர் (விடுகையாவதித்யாதி). என்றும் சாதிக்கலாமென்று ஸார்வகாலிகமான பலத்தைச்சொல்லுகையாலே அதுக்குச் சேரவர்த்தமருளுகிறுர் (ஸுகரமுமாயித்யாதி). ப்ராப்தமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறுர் (நமோவென்னலாமித்யாதி). (கடமை)ப்ராப்தம். "சாதிப்பார்க்கு"என்றது-ஆத்ம ஸமர்பணமாகிறகருமம் செய்வார்க்கென்றும், என்றும் சாதிக்கலாமென்றதுக்கு நித்யமான வுபேயத்தை ஸாதிக்கலாமென்றும் ஶப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துப் பலிதார்த்த மருளுகிறுர் (உபாயமித்யாதி), உக்தத்துக்கு அடைவே ஸம்வாதம்(ஆவத்தநமித்யாதி). "ஆவத்தநமென்றமமரர்களும் நன்முனிவரும் சேவித்திருக்கும் தென் திருமாலிருஞ்சோலையே" என்றந்வயம். ... ... (௬)

(௧) தி-மொ-அ-௧0-எ. (௨) தி-வாய்-௫-௫-௬0. (௩) ௪-௨-௬.

மூ.—
தென்னவன்றமர் செப்பமிலாதார் சேவதக்குவார் போலப்புகுந்து
பின்னும்வன்கயிற்றால் பிணித்தெற்றிப்பின் முன்னாக விழுப்பதன்முன்னம்
இன்னவனினையா னென்றுசொல்லி யெண்ணியுள்ளத் திருளறநோக்கி
மன்னவன்மதுசூதனனென்பார் வானகத்துமன்றாடிகள்தாமே. (எ)

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. (தென்னவனித்யாதி) இப்பாட்டில் விரோதிநிரஸந சீலனையநுஸந்திப்பார் நித்யஸூரிகள் கார்யத்துக்கும் ஸ்ரீவைகுண்ட்டநாதனோடே மன்றாடுவர் களென்கிறார்.

ஸ்வா;—(தென்னவன்) தமர். தெற்குத் திக்குக்குக் கடவனான யமனுடைய ஶேஷபூதர். (செப்பமிலாதார்) செவ்வையில்லாதார், கரணத்ரயமும் அடைவு கெட்டிருக்குமவர்கள். (சேவதக்குவார் போலப்புகுந்து) எருதுகள் தங்கள் வசப்படுகைக்கு இவற்றின் செருக்கைக்குலைக்கும் நீசஜாதிகளைப்போலே புகுந்து து:க்கா நுபவம்பண்ணுவிக்கை. (பின்னும் வன்கயிற்றால் பிணித்தெற்றி) சேவதக்குவார் அதக்கும் ப்ரகாரம், து:க்கா நுபவத்துக்குத் தங்

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. (தென்னவனித்யாதி) இப்பாட்டில், விரோதிநிரஸநசீலனை அநுஸந்திப்பார் நித்யஸூரிகள்கார்யத்துக்கும் ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனோடே மன்றாடுவர்களென்கிறார்.

வ்யா.—(தென்னவன்தமர்) தெற்குத் திக்குக்குக் கடவனான யமனுடைய சேஷபூதர். (செப்பமிலாதார்) செவ்வையில்லாதார், கரணத்ரயமும் அடைவு கெட்டிருக்குமவர்கள். (சேவதக்குவார் போலப்புகுந்து) எருதுகள் தங்கள் வசப் படுகைக்கு இவற்றின் செருக்கைக் குலைக்கும் நீசஜாதிகளைப்போலே புகுந்து து:க்கா நுபவம் பண்ணுவிக்கை. (பின்னும் வன்கயிற்றால் பிணித்தெற்றி) சே

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (தென்னவனித்யாதி).மதுசூதனனித்யாதியைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகையிடுகிறார் (இப்பாட்டித்யாதி).

செப்பம்-செவ்வையாய், கரணத்ரைக ரூப்யமில்லாதாரென்று ஶப்தார்த்தமாய், பலிதார்த்தமருளுகிறார் (கரணேத்யாதி). சேவை - எருத்தை; அதக்குவார் போலப்புகுந்து - க்லேசப்படுத்தியென்று ஶப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துப்பலிதார்த்தமருளுகிறார் (எருதுகளித்யாதி). செருக்கைக்குலைக்கையாவது - வ்ருஷணத்தை ப்ரஹரிக்கை. அதக்கும் ப்ரகாரமென்ற

கள் தர்ஶநமாத்ரமே யமைந்திருக்கப் பின்னும் யமபடர் பாசங்களாலே சூரியிலே வரிவாரைப்போலே வரிந்து. (எற்றி) (க) "நமன்றமர்செய்யும் வேதனை" என்கிறபடியேஎற்றி. (பின்முன்னாகவிழுப்பதன் முன்னம்) மூக்கும் முகமும் உதடும் பல்லும் தகரும்படி முகம் கீழ்ப்பட யமபுரத்தளவும் இழுப்பதற்கு முன்னே.

(இன்னவனின்னையானித்யாதி) அவனின்னானென்னு மதுக்கு ஏகாந்தமான குணங்களையுமநுஸந்தித்து நெஞ்சில், அஜ்ஞாநாந்தகாரம் போகப்பார்த்து. (மன்னவன்) தென்னவனுக்கு மன்னவனானவன். (மதுசூதனென்பார்) ஆஶ்ரித விரோதிகளைப்போக்குமவனென்று சொல்லுமவர்கள். (வானகத்து மன்றாடிகள்தாமே) பரமபதத்தில் நித்யஸூரிகள் கார்யத்துக்கும் ஶ்ரீ வைகுண்டநாதனோடே மன்றாடுவர்களிறே. (தாமே) வேறு ஸஹகாரிகளில்லை. (எ)

அதக்குவார் அதக்கும் ப்ரகாரம், துக்காநுபவத்துக்குத்தங்கள் தர்ஶநமாத்ரமேயமைந்திருக்க, பின்னையும்யமபடர், பாஶங்களாலே சூரியிலே வரிவாரைப்போலே வரிந்து. (எற்றி) (க) "நமன்றமர் செய்யும்வேதனை" என்கிறபடியே எற்றி. (பின் முன்னாக இழுப்பதன் முன்னம்) மூக்கும் முகமும் உதடும் பல்லும் தகரும்படி முகம் கீழ்ப்பட யமபுரத்தளவும் இழுப்பதற்கு முன்னே.

(இன்னவனின்னையானென்று சொல்லியெண்ணி) அவன் இன்னானென்னு மதுக்கு ஏகாந்தமான குணங்களையு மநுஸந்தித்து. (இருளறநோக்கி) நெஞ்சில் அஜ்ஞாநாந்தகாரம் போகப்பார்த்து. (மன்னவன்) தென்னவனுக்கும் மன்னவனானவன். (மதுசூதனனென்பார்) "ஆஶ்ரிதவிரோதிகளைப்போக்குமவன்" என்றுசொல்லுமவர்கள். (வானகத்து மன்றாடிகள்தாமே) பரமபதத்தில் நித்யஸூரிகள் கார்யத்துக்கும் ஶ்ரீவைகுண்ட நாதனோடே மன்றாடுவாரிவர்களிறே. (தாமே) வேறு ஸஹகாரிகளில்லை. (எ)

வநந்தரம் "பண்ணுவிக்கும்" என்று சேஷம். (சூரியிலே) வரிகோடியிலே. (வரி வாரைப்போலே) வரிஞ்சுபோடுவாரைப்போலே; பந்திப்பாரைப்போலே யென்றபடி.

இன்னவனின்னையா னென்ற விரண்டுக்கும் ஸ்வரூபபரமாகவும் ஸ்வபாவ பரமாகவும் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அவனித்யாதி). உள்ளத்திருளறநோக்கி யென்றதினர்த்தம் (நெஞ்சிலித்யாதி). ... ... (எ)

(க)

மூ.—

கூடிக்கூடி யுற்றார்களிருந்து குற்றம்நிற்க நற்றங்கள் பறைந்து
பாடிப்பாடியோர்பாடையிலிட்டுநரிப்படைக்கொருபாகுடம்போல
கோடிமூடியெடுப்பதன்முன்னங்கௌத்துவமுடைக்கோவிந்தனோடு
கூடியாடிய வுள்ளத்தரானாற் குறிப்பிடங்கடந் துய்யலுமாமே.(அ)

அவ;-எட்டாம்பாட்டு. (கூடியித்யாதி) இப்பாட்டால், மூன்றெழுத்தை உச்சரிப்பார் ஸ்ரீ கௌஸ்துபத்தோபாதி அவனுக்காதரணீய ரென்கிறார்.

ஸ்வா;—(கூடிக்கூடியுற்றார்களிருந்து) இவனுக்குச்சரமகாலம் வந்தவாறே பந்துக்களெல்லாரும் திரண்டு திரள்திரளாக விருந்து, (குற்றம்நிற்க நற்றங்கள் பறைந்து) இவன் பண்ணின ப்ராதிகூல்யங்கள் கிடக்க, அல்பாநுகூல்யங்களுள்ளவற்றைச் சொல்லாநிற்பர்கள். மஹாராஜர் வாலிபட்டவளவில் அவன்முன்புபண்ணின ப்ராதிகூல்யங்களை மறந்து, "நான் முற்படவகப்பட்டபோது என்னைக் கொல்லலா யிருக்க, கொல்லாதே விட்டவனையிறே நான்

அவ;—எட்டாம்பாட்டு. (கூடியித்யாதி) இப்பாட்டால்—மூன்றெழுத்தை உச்சரிப்பார் ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தோபாதி அவனுக்கு ஆதரணீயரென்கிறார்.

வ்யா.—(கூடிக்கூடியுற்றார்களிருந்து) இவனுக்குச் சரமகாலம் வந்தவாறே, பந்துக்களெல்லாரும் திரண்டு திரள்திரளாகவிருந்து. (குற்றம் நிற்க நற்றங்கள் பறைந்து) இவன் பண்ணின ப்ராதிகூல்யம் கிடக்க, அல்பாநு கூல்யங்களுள்ளவற்றைச் சொல்லாநிற்பர்கள். மஹாராஜர், வாலி பட்ட வளவிலே, அவன் முன்புபண்ணின ப்ராதிகூல்யங்களை மறந்து, "நான் முற்பட அகப்பட்டபோதே என்னைக்கொல்லலாயிருக்க என்னைக்கொல்லாதே விட்டவனையிறே நான்கொல்லுவித்தேன்" என்று அழுதாரிறே; அத்தைக்கண்டு,

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (கூடியித்யாதி) "கௌத்துவமுடைக்கோவிந்தனோடு கூடியாடிய" என்றத்தால் அவன் குணாநுஸந்தாநத்தால் வந்ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டு கோவிந்தாவென்று திருநாமோச்சாரணம் பண்ணுகை அர்த்தஸித்தமாகையாலும், கௌஸ்துபத்தைச் சொன்னது அத்தைப்போலே யாவனென்னுமது தோற்றுகைக்காகவுமென்று விவக்ஷித்து அவதாரிகை (இப்பாட்டாலித்யாதி).

சொல்லுவித்தேன்'' என்றழுதாரிறே. அத்தைக்கண்டு பெருமாளும் சோகித்தாரிறே. பெருமாள் ராவணன் பூசல் தலையில் நிராயுதனாய் நின்றபடியைக்கண்டு கொல்லாதே "இன்று போய்நாளைவா'' என்றாரிறே. க்ருஷ்ணன் கம்ஸனை நிரஸித்த வநந்தரம் அவன் ஸ்த்ரீகள் படுகிற க்லேசத்தைக்கண்டு "நான் என்ன காரியம் செய்தேன்'' என்று வெறுத்தானிறே. இப்படி எல்லார்க்கும் க்ருபை பிறக்கும்படியாயிறே அத்தசையிருப்பது. (பாடிப்பாடி) இவர்கள் ப்ரலாபிக்கும்போது ஒரு ப்ரபந்தம் பாடினாப்போலே யாய்த்திருப்பது. (ஓர்பாடையிலிட்டு) ஓராசந்தியில் இவனையெடுத்து. (நரிப்படைக்கொரு பாகுடம் போலே).

(கோடி மூடி யெடுப்பதன் முன்னம்) கோடிப் புடவையையிட்டு மூடியெடுத்தல்; அன்றிக்கே ஆசந்தியைக் கோடித்தெடுத்தென்னுதல்; இப்படி செய்வதுக்கு முன்னே. (கௌத்துவமு

பெருமாளும் ஸோகித்தாரிறெ. பெருமாள், ராவணன், பூசல்தலையில்நிராயுதனாய் நின்றபடியைக்கண்டு கொல்லாதே "இன்று போய் நாளைவா'' என்றாரிறே; க்ருஷ்ணன், கம்ஸனை நிரஸித்தவநந்தரம் அவன் ஸ்த்ரீகள் படுகிற க்லேஶத்தைக்கண்டு, "நான் என்னகார்யம் செய்தேன்!'' என்று வெறுத்தானிறே. இப்படி எல்லார்க்கும் க்ருபை ஜநிக்கும்படியாயிறே அத்தசையிருப்பது. (பாடிப்பாடி). இவர்கள் ப்ரலாபிக்கும்போது, ஒருப்ரபந்தம் பாடினாப்போலே யாய்த்திருப்பது. (ஓர்பாடையிலிட்டு) ஓர் ஆசந்தியிலே இவனை இட்டு. (நரிப்படைக்கொரு பாகுடம்போலே) நரிப்படை - நரிக்கூட்டம். (பாகுடம்) பாகுக்குடம்.

(கோடிமூடி யெடுப்பதன் முன்னம்) கோடிப்புடைவையையிட்டுமூடியெடுத்தென்னுதல்; அன்றிக்கே, ஆசந்தியைக்கோடித்தெடுத்தென்னுதல்; இப்படிசெய்வதற்குமுன்னே. (கௌத்துவமுடைக்

(நிராயுதனாய் நின்றபடியை) என்றது - மரிக்குமவன்போலே ஆயுதங்களைப் பொகட்டு நின்றபடியை யென்கை. (நரிப்படைக் கொருபாகுடம் போலே) என்றது - நரிக்கூட்டத்துக்கு ஒரு உபஹாரம்போலேயென்றபடி.

(கோடி) புடவை; நூதநவஸ்த்ரம், (கோடித்து) - அலங்கரித்து. கௌஸ்துபம் ஆத்மவர்க்கத்துக்கு அபிமாநி தேவதையாகையாலே யருளுகிறார்

டைக்கோவிந்தனோடு) இவ்வாத்மவர்கத்தைத்தரித்தது நிரூபகமாகவுடையனாய் ஸர்வஸுலபனுமான க்ருஷ்ணனோடே. (கூடியாடியவுள்ளத்தரானால்) ஈஸ்வரனும் சேதநனுமொருநினைவாய் அவன்குணங்களிலே அவகாஹித்த நெஞ்சையுடையரானால். (குறிப்பிடம் கடந்துய்யலுமாமே) "அவஸ்யமநுபோக்தவ்யம்" என்கிறபடியே அநுபவவிநாஸ்யமானதேசத்தைக்கடந்து. (உய்யலுமாமே)(க) "உயிரும் தருமனையே நோக்கும்" என்கிறதேசத்தைவிட்டு, "தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்கும்" என்கிற தேசத்தேறப்போகப் பெறுவர்களென்கிறார். (உ) "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்பக்கண்டசதிர்" என்னக் கடவதிறே, ... (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வாயித்யாதி) இப்பாட்டு ஸர்வ

கோவிந்தனோடு) இவ்வாத்மவர்கத்தைதரித்தது நிரூபகமாகவுடையனுமாய் ஸர்வஸுலபனுமானக்ருஷ்ணனோடே. (கூடியாடியஉள்ளத்தரானால்) ஈஸ்வரனும் சேதநனும் ஒரு நினைவாய்அவன் குணங்களிலே அவகாஹித்த நெஞ்சை யுடையரானால். (குறிப்பிடங் கடந்துய்யலுமாமே) (௩) "அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம் - அவஸ்ய மநுபோக்தவ்யம்" என்கிறபடியே அநுபவ விநாஸ்யமானதேசத்தைக் கடந்து. (உய்யலுமாமே) (க) "உயிரும் தருமனையே நோக்கும்" என்கிற தேசத்தைவிட்டு "தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்கும்" என்கிற தேசத்தேறப் போகப் பெறுவர்களென்கிறார். (உ) "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்பக் கண்டசதிர்" என்னக்கடவதிறே. .... (அ)

அவ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வாயித்யாதி). இப்பாட்டில் ஸாவ

(இவ்வாத்மேத்யாதி). (ஈஸ்வரனும் சேதநனுமொரு நினைவாய்) என்றது - சேதநனை ஈஸ்வரன் சேஷபூதனென்று நினைத்திருக்கை யென்றபடி. (அநுபவ விநாஸ்யமான தேஶத்தை) என்றது - தேசஸம்பந்தத்தை யென்றபடி. யமவஸ்யதையுள்ள தேஶத்தை விட்டுப் பரமபதத்தில் போய் ஜீவிக்கலாமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதங்களைக் காட்டுகிறார் (உயிருமித்யாதி).

அரு,—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வாயித்யாதி) செங்கண்மாலொடும் சிக்கெனச் சுற்றமாயித்யாதியைப் பற்றவருளுகிறார் (இப்பாட்டாலித்யாதி).

(க) க-திருவ-௬௭. (உ) தி-வாய்-௪-௯-௧௦. (௩)

மூ.—

வாயொருபக்கம் வாங்கிவலிப்ப வார்ந்தநீர்க்குழிக்கண்கள்மிழற்றத்
தாயொருபக்கந் தந்தையொருபக்கந் தாரமுமொருபக்கமலற்ற
தீயொருபக்கஞ்சேர்வதன்முன்னஞ்செங்கண்மாலொடுஞ் சிக்கனச்சுற்ற
மாயொருபக்கம் நிற்கவல்லார்க் கரவதண்டத்தி லுய்யலுமாமே.

வித பந்துவாக அவனைப்பற்றினால் பின்னையம வஸ்தை யில்லை யென்கிறார்.

ஸ்வா;—(வாயொருபக்கம் வாங்கிவலிப்ப) வாதவிகாரத்தாலே வாயானது ஒருக்கடித்துவலிக்க.(வார்ந்தநீர்க்குழிக்கண்கள்மிழற்ற) பந்துக்களை விட்டுப்போகிறேனென்று இவர்கள் பக்கல் ஸங்கத்தாலே அழுகிற வளவிலே யமபடரைக்கண்டவாறே பயத்தின் கனத்தாலே கண் உள்ளே இடிவிழுந்தலமாவாநிற்கும். தன்னையுண்டாக்கினாரும் தானுண்டாக்கினவர்களும் ஓரருகேயிருந்துகதற.

அநந்தரம் (தீயொருபக்கம் சேர்வதன் முன்னம்) ஸம்ஸ்கரிப்பதுக்கு முன்னே. (செங்கண்மாலொடும் சிக்கனச் சுற்றமாய்) வாத்ஸல்யத்தையும் வ்யாமோஹத்தையுமுடைய ஸர்வேஸ்வரனை. (சிக்கெனச்சுற்றமாய்) நிருபாதிக ஸர்வவித பந்துவுமாகப்பற்ற

வித பந்துவாக அவனைப்பற்றினால், பின்னையமவஸ்யதை இல்லை யென்கிறார்.

வ்யா.—(வாயொருபக்கம் வாங்கிவலிப்ப) வாதவிகாரத்தாலே வாயானது ஒருக்கடுத்துவலிக்க. (வார்ந்த நீர்க்குழிக்கண்கள்மிழற்ற) "பந்துக்களைவிட்டுப் போகிறேன்" என்று இவர்கள் பக்கல் ஸங்கத்தாலே அழுகிற வளவிலே, யமபடரைக்கண்டவாறே பயத்தின் கனத்தாலே கண் உள்ளே இடிய இழிந்து அலமாவாநிற்கும். (தாயொருபக்கமித்யாதி). தன்னைஉண்டாக்கினாரும்,தானுண்டாக்கினவர்களும், ஓரருகே யிருந்து அலற்ற,

அநந்தரம், (தீயொருபக்கம் சேர்வதன்முன்னம்) ஸம்ஸ்கரிப்பதற்கு முன்னே. (செங்கண்மாலொடும்) வாத்ஸல்யத்தையும் வ்யாமோஹத்தையு முடைய ஸர்வேஸ்வரனை. (சிக்கனச்சுற்றமாய்) நிருபாதிக ஸர்வவித பந்துவுமாகப்பற்ற வல்லாருமாய். (ஒருபக்கம் நிற்கவல்லார்க்கு) ஸம்ஸாரிகளோடுள்ள உறவைக் கலசாதே அவ

(ஒருக்கடுத்து வலிக்க) என்றது - ஒரு பார்ஸ்வமாக விழுக்கவென்றபடி. மிழற்ற வென்றதினர்த்தம் (அலமாவாநிற்கும்) என்றது. ... (கூ)

மு.— [ராண்மேல்
செத்துப்போவதோர்போது நினைந்து செய்யுஞ்செய்கைகள் தேவபி
பத்தராயிறந்தார்பெறும்பேற்றைப்பாழித்தோள்விட்டு சித்தன்புத்தூர்க்கோன்
சித்தம்நன்கொருங்கித் திருமாலைச்செய்தமாலையிவைபத்தும் வல்லார்
சித்தம்நன்கொருங்கித் திருமால்மேற் சென்றசிந்தை பெறுவர்தாமே. (க௦)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வல்லாருமாய். (ஒரு பக்கம் நிற்கவல்லார்க்கு) ஸம்ஸாரிகளோ டுள்ளவுறவைக்கலசாதே இவனேயாகப்பற்றி நிற்கவல்லார்க்கு. (அரவதண்டத்திலுய்யலுமாமே)யமபடரையும் அவர்கள்க்ரூரமான தண்டங்களையும்தப்பி உஜ்ஜீவித்துப்போகலாம். (க)“மாதாவினைப் பிதுவைத்திருமாலைவணங்குவன்” என்றும் (உ)“சேலேய் கண்ணிய ரும்பெரும் செல்வமும் நன்மக்களும் மேலாத்தாய் தந்தையும் அவ ரே” என்று பற்றுமவர்க்கு உஜ்ஜீவித்துப்போகலாமென்கிறார். (கூ)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழியை அப்யஸித்தவர்கள் ஸ்ரி யஃபதிபக்கலிலே பெரியாழ்வார் பெற்றவரிசைகளை பெறுவர்க ளென்கிறார்.

ஸ்வா;—(செத்துப்போவதோர் போது நினைந்து) ஶரீராவ ஸாந ஸமயத்திலே யமபடர்செய்யும் செயல்களை நினைத்து. (தேவ பிரான் மேல்பத்தராய்) அயர்வறுமமரர்களதிபதிபக்கலிலே ப்ரே

னேயாகப்பற்றி நிற்கவல்லார்க்கு. (அரவதண்டத்திலுய்யலுமாமே) யமபடரையும் அவர்கள் க்ரூரமான தணடங்களையும் தப்பி உஜ்ஜீ வித்துப் போகலாம். (க) “மாதாவினைப்பிதுவைத்திருமாலை வண ங்குவனே” என்றும், (உ) “சேலேய் கண்ணியரும் பெரும்செல்வ மும் நன்மக்களும், மேலாத்தாய்தந்தையுமவரே” என்றும் பற்றி னவர்க்கு உஜ்ஜீவித்துப்போகலா மென்கிறார். (கூ)

அவ;—நிகமத்தில்,இத்திருமொழியை அப்யஸித்தவர்கள், ஸ்ரியஃ பதிபக்கலிலேபெரியாழ்வார்பெற்றவரிசைகளைப் பெறுவரென்கிறார்.

வ்யா;—(செத்துப்போவதோர் போது - செய்யும் செய்கை கள்-நினைந்து) சரீராவஸாநஸமயத்தில் யமபடர்செய்யும் செயல்களை நினைத்து. (தேவபிரான்மேல் பத்தராய்) * அயர்வறுமமரர்களதிபதி

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (செத்தித்யாதி) பாழித்தோ ளித்யாதியைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (நிகமத்திலித்யாதி).

(க) திருவி-கூரு. (உ) தி-வாய்-ரு-௫.

மத்தைப்பண்ணி. (இறந்தார் பெறும் பேற்றை) பக்தராய், பின்பு இறந்தார் பெறும்பேற்றை (பாழித்தோள் விட்டுசித்தன்) ஸம்ஸாரத்தை வென்ற மிடுக்கையுடையதோள்களை யுடையவாழ்வார். சரமகாலத்திலே இவர்களைப்போலே பக்தியுண்டாகையன்றிக்கே ஸதாமநோரதம் பண்ணும் நித்யஸூரிகளைப்போலே யிருக்கிற வாழ்வாரை ஸ்வாமியாகப் பற்றியிருக்கும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருடையருமாய் "ஆசைவாய்ச் சென்ற சிந்தை யருமாய்" என்கிறபடியே கரணத்ரயமும் புறம்டபோதல், கலந்திருத்தல் செய்யாதே. (திருமால் மேல் சென்ற சிந்தை பெறுவர்தாமே) ஸ்ரியஃ பதிவிஷயமாகச் சொன்ன விப்பத்துப் பாட்டுமெப்பயஸித்தவர்கள் ஆழ்வாரைப் போலே கரணத்ரயமுமொருபடிப் படவுடையராவர்கள். (௧0)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பக்கலிலே ப்ரேமத்தைப்பண்ணி. (இறந்தார் பெறும்பேற்றை) பக்தராய், பின்பு இறந்தார் பெறும்பேற்றை. (பாழித்தோள் விட்டுசித்தன்) ஸம்ஸாரத்தைவென்ற மிடுக்கையுடைய தோள்களையுடைய ஆழ்வார். (புத்தூர்க்கோன்) சரமகாலத்திலே அவர்களைப்போலே பக்தியுண்டாகையன்றிக்கே, ஸதா மநோரதம் பண்ணும் நித்யஸூரிகளைப்போலே யிருக்கிற ஆழ்வாரைஸ்வாமியாகப் பற்றி யிருக்கும் ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரையு முடையரானவர்.

(சித்தம் நன்கித்யாதி) "ஆசைவாய்ச்சென்ற சிந்தையராகி" என்கிறபடியே கரணத்ரயமும் புறம்புபோதல் கலந்திருத்தல் செய்யாதே ஸ்ரியஃபதிவிஷயமாகச் செய்த இப்பத்துப்பாட்டும் அப்யஸித்தவர்கள். (சித்தம் நன்கொருங்கித் திருமால்மேல் சென்ற சிந்தை பெறுவர்தாமே) ஆழ்வாரைப்போலே கரணத்ரயமும் ஒருபடிப்பட வுடையராய், ஸ்ரியஃபதிபக்கலிலே சென்ற மநஸ்ஸையுடையராவர்கள். ... ... (௧0)

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

க்ஷத்ரியரல்லாதவராகையாலே தோள் மிடுக்கைச் சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (ஸம்ஸாரத்தையித்யாதி). விட்டுசித்தனென்றபதத்தின் யோகார்த்தத்தையும் கூட்டியர்த்த மருளுகிறார் (சரமகாலத்திலேயித்யாதி).

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்,

பெரியாழ்வார் திருமொழி நாலாம்பத்து அஞ்சாம் திருமொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,
பெரியாழ்வார் திருமொழி நாலாம்பத்து ஆறுந்திருமொழி
காசும் கறையுடைப்ரவேசம்.

ஸ்வா;—நாவகாரியத்திலே, ப்ராப்யாநுரூபமானபக்தியோடே திருநாம விசேஷங்களைஆசார்ய முகத்தாலறிகையன்றிக்கேதந்தாமுடைய தர்மவீர்ய ஜ்ஞாநத்தாலே பிறந்த வெளிச்செறிப்புக் கொண்டு திருநாமங்களை ஒரு போகியாகச்சொல்லி நிர்ணயித்துப் பரிகணித்து ஊர்த்த்வகதியிலே பர்வக்ரமமாகப்போய் ஒருநிபுணாசார்யமுகத்தாலே அடிமைத்தொழிலிலே திருநாமங்களைச்சொல்லி மூளாதவளவேயன்றிக்கே நின்றநிலை தெரியாமல் நிற்க, நிலையின்றியேறினவழியே மீளுவாரைப்போலன்றிக்கே ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாநந் தன்னாலே யேறி நிபுணாசார்யனைக்கிட்டி அடிமைத்தொழிலிலே மூண்டுமூண்டு திருநாமவாசியறிதல், உபதேஶகம்யஜ்ஞாநத்தாலே இவர்களுடைய சரமத்தை ப்ரதமமாக்கி அடிமையாய்த் திருநாமம் சொல்லுவாரையும் அடைவிலே அருளிச்செய்தார்.

இவ்வடைவிலே திருநாமம் சொல்லவல்லார் செத்துப்போவ

காசுங்கறையுடை ப்ரவேசம்.

அவ.— * நாவகாரியத்திலே, பகவத்விமுகராய்த் தம்மாலே நிந்திதரானவர்களையும் விடமாட்டாத பரமக்ருபையாலே அவர்களைக் குறித்து ஹிதத்தை உபதேசிப்போமென்று பார்த்து, (க) "மாளுமோரிடத்திலும் வணக்கொடுமாள்வதுவலமே" என்கிறபடியேசரமதசையிலேயாகிலும்பகவத்ஸமாஶ்ரயணத்தைப்பண்ணினால் தப்பாமல் உஜ்ஜீவிக்கலாம்படி யிருக்கையாலே, இந்தவாசியை அவர்களுக்கறிவித்தால், சேதநராகையாலே பகவத்ஸமாஶ்ரயண

காசும் கறையுடைப்ரவேசம்;—கீழில் திருமொழியிலே ஸம்ஸாரிகளைக் குறித்து சரமகாலத்திலே எம்பெருமானை நினைத்துத் திருநாமங்களைச் சொன்னால் உஜ்ஜீவிக்கலாமென்று உபதேஶித்து, அதுக்கு மாட்டாதவர்களைக் குறித்து நீங்கள் பெற்ற பிள்ளைகளுக்கு அவன் திருநாமங்களைச் சாற்றி வாயாரவழைத்தால் உஜ்ஜீவிக்கலாமென்று உபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதியைக்காட்டுகைக்காக பரோபதேசத்துக்கு ப்ரஸக்தியை யருளுகிறார (நாவ

(க) தி-வாய்-க-ந-அ.

தோர் போதை இப்போது இப்போதென்று நினைத்து பக்திபாரவஶ்யத்தாலும் கைங்கர்யம் தேஶகாலாவஸ்தா ரூபமாகச்செய்யுமடைவறிந்து செய்துபோருமவர்கள் ஶரீராவஸாநத்திலே பெறும்பேற்றை ஆசைவாயிலே அருளிச்செய்தார்.

த்திலேயிழிவர்களென்று திருவுள்ளம்பற்றி, "ப்ராக்ருதவிஷயங்களிலுண்டான ஆசையாலே அவற்றின் பக்கலிலேசென்ற நெஞ்சையுடையராய் அவற்றின் பேரைச்சொல்லி, பின்னை அதுதானும் மாட்டாதே கலங்கி முடிந்து போங்காலத்திலே அவற்றின் பேர்களைச்சொல்லாமல் பகவந்நாமத்தைப் பேசுமவர்கள்பெறும் பேற்றின்கனம்நம்மால்சொல்லித்தலைக்கட்டப்போகாது" என்றுதொடங்கி, அந்திமதசையில்வரும் க்லேசபரம்பரைகளையும், அத்தசைவருவதற்குமுன்னே ஏதேனுமொருவழியாலேயாகிலும் பகவத்ஸமாஶ்ரயணத்தைப் பண்ணிஶரீரத்தை விட்டால் அதிக்ரூரமாகயமபடர்பண்ணும் தண்டங்களையும் தப்பி அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே பரமபதத்திலேபோய் பகவதநுபவத்தைப்பண்ணி புநராவ்ருத்தியின்றிக்கே காலதத்வமுள்ளதனையும் நித்யஸூரிகள் திரளிலே கூடியிருந்து வாழலாமென்னுமிடத்தை அவர்கள் நெஞ்சிலேபடும்படியாகவுன்ற உபதேசித்தார் - கீழ்த்திருமொழியில்.

இப்படி இதரவிஷய ஸங்கமற்று பகவத்ப்ரேமபூர்வமாக அவன் திருநாமங்களைப் பேசத்தக்க பரிபாகமில்லாதாரையும் ஒருவழியால் அவன் திருநாமத்திலே அந்வயித்து உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, த்ருஷ்டப்ரயோஜநங்களை நச்சி, பெற்ற பிள்ளைக்கு ப்ராக்ருதவிஷயங்களின்பேரை யிடுமவர்களைக்குறித்து, நீங்கள் இப்படி ப்ராக்ருதவிஷயங்களின் பேரிட்டால் இம்மையில் நீங்களாசைப்படுகிற க்ஷுத்ரப்ரயோஜநங்கள் தானும்ஸித்திப்பது பணியில்லை; மறுமைக்குத்தானே யொன்

காரியத்திலித்யாதி). (பகவந்நாமங்களையே பேசுமவர்கள்) என்றதுக்குஇதுவுமொரு ஸமாஶ்ரயணமென்று கருத்து.

(ப்ராக்ருதவிஷயங்கள்)என்றது-உபகரிக்கும்பாமரரான மநுஷ்யர்களென்றபடி. (இம்மையிலே) இஜ்ஜந்மத்திலே. (மறுமைக்கு) அத்ருஷ்டத்துக்கு.

இப்படி திருநாமம் சொல்லுமடைவறியாதவர்களையும் ஒரு வழியே யறிவிப்பதாகவும் தம் அபிமாநத்திலே சேர்ப்பதாகவும் திருவுள்ளம்பற்றியருளிநெஞ்சிளகியிருப்பாரும்பாரதந்த்ர்யத்திலே ஒருபடிப்பட்டிருப்பாரும் ஸ்த்ரீகளாகையாலே,(க)[நஸ்த்ரீ ஸ்வாதந்த்ர்ய-நஸ்த்ரீஸ்வாதந்த்ர்யம்] ஸ்த்ரீகளுக்கு ஒருகாலும் ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லை. கந்யகையானபோது மாதாபிதாக்கள் கீழே நின்றும், பின்பு பர்தாவின் கீழேநின்றும், பர்தா பாணிக்ரஹண ஸமயத்தில் ப்ரதிஜ்ஞை குலைந்தாலும் தான்படி கடவாமல் கிடந்தும், அவன் தர்மத்திலே ஒருப்பட்டபோது தான் ஸஹதர்மசாரியுமாய், அவனுடைய நியதாநியதங்களைப் பாராமல் பாதிவ்ரத்யத்தாலே அத்யந்த பரதந்த்ரையுமாய் இவனுடைய வியோகத்தில் புத்ராதிகள் கீழேஒதுங்கியும், அதில்லையாகில்பின்னையும் மாதாபிதாக்கள் ஜ்ஞாதிவர்கஸம்பந்திகளில்லையாகில் லோகாபவாதத்தின் கீழே ஒதுங்கியும் போருகையாலே பித்ராதிகளிலும் காட்டில் மாத்ருவர்கத்துக்கு, புத்ராதிகளைத் திருநாமம் சாத்தினால் நிரயநிஸ்தாரகமான அநிஷ்டநிவ்ருத்தி-"நம்பிகாள் நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள்" என்று முற்பட இவர்களுக்குக் கண்ணழிவற ஸித்திக்குமென்று திருநாம ப்ரபாவத்தை இதர ஸம்பந்தரஹிதமாக்கி வைத(ய) மாகவருளிச் செய்கிறார். .... *

அவ;—முதற்பாட்டு. (காசித்யாதி), ஆபாஸமான பேர்களை நச்சி நீங்கள் பெற்ற பிள்ளைகளை இதரர்பேரிட்டு நரகாத்மாவாய்ப் போகாதே எல்லாரையும் பெற்றவர்களைப்பெற்றவன்பேரிட்டால், முக்கும் உறுப்பன்று, ஆனபின்பு அத்தைவிட்டு பிக்ஷைபுகுந்தாகிலும்ஜீவித்துத் தன் திருநாமத்திலே அந்வயித்தாருடைய ஸகலக்லேஶங்களையும்போக்கும் ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருநாமத்தை, நீங்கள் பெற்றபிள்ளைக்கிட்டுவாயாரவழைத்து ப்ரீதராயிருங்கோள்: இவ்வளவேபற்றுசாக அந்தப்பிள்ளையுடைய மாதாவானவள் (உ) "ஜநநீக்ருதார்த்தா - ஜநநீ க்ருதார்த்தா" என்கிறபடியே நரகத்திற் புகாமல் உஜ்ஜீவித்துப்போமென்று ஒருகால்போலே ஒன்பதின்காலுபதேசித்து, பகவந்நாமங்களை யிடும்படியாக அவர்கள் நெஞ்சைத் தெளிவிக்கிறார் - இத்திருமொழியில், ... (*)

(க) மநுஸ்ம்ருதி. (உ)

மூ.—காசுங் கறையுடைக் கூறைக்குமங்கோர் கற்றைக்கும்
ஆசையினா லங்கவத்தப் பேரிடுமாதர்காள்
கேசவன் பேரிட்டு நீங்கள்தேனித் திருமினோ
நாயகன் நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள். (௧)

யமவஶ்யதைதவிரும், பின்னைஊர்த்த்வகதியைப்ராபிக்கவுமாமென்று உபதேசிக்கிறார்.

ஸ்வா;—(காசித்யாதி), நாலிரண்டு காசுகிடைக்குமென்றும், ஒருதலைக்கறைச்சீரை கிடைக்குமென்றும், அங்கே பின்னையும் ஒரு கோட்டை நெல் ஒருகட்டுக்கற்றைக்கு ஒரு பொய்த்தரவும் கிடைக்குமென்றும்ஶ்ரத்தையாலே, (அங்கவத்தப்பேரிடுமாதர்காள்) அங்கவத்தப்பேரென்று-ஸமஸ்த பதமானபோது மிகவும் பொல்லாப் பேரளவிலே நிற்கும். அங்கென்றும் அவத்தமென்றும் பதமான போது, அங்கென்றுவஸ்துக்கள் விலங்கிப்போமிடங்களிலேவஸிக்

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (காசித்யாதி) பிறர்பேரிடுகிறது - அவர்களுக்கு உத்தேஶ்யராய், ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகவன்றே; அத்ருஷ்டப்ரயோஜநத்துக் காகவுமன்றே; த்ருஷ்டப்ரயோஜநங்களில் சிலவற்றை நச்சியிறே. ஆகையால், நாலிரண்டு காசுகிடைக்குமென்றும், தலைகளில் கறையையுடைத்தாயிருப்பதொரு சீரைகிடைக்குமென்றும், அங்கே ஒருகட்டுக்கற்றை கிடைக்குமென்று முண்டான வாசையாலே. உங்களுடைய ஆசையொழிய அதுதான் ஸித்திக்கிலுமாம், ஸித்தியாதொழியிலுமாம், என்னும் படியிறே அவர்கள் லுப்ததையிருக்கும்படி. (அங்கவத்தப்பேரிடும் ஆதர்காள்) ப்ராக்ருதரானவர்கள் பக்கலுண்டான ஹேயமான நாமங்களையிடும் அறிவுகேடர்காள். "அங்கு" என்று இவர்கள் உபகாரமாக நினைத்திருக்கும் விஷயங்களினுடைய க்ஷுத்ரதையைச் சொல்லுகிறது. அவர்கள் தான் க்ஷுத்ரரானாலும்

அரு;—முதற்பாட்டு. (காசுமித்யாதி) (தலைகளில்) தலப்புக்களில். (கறை) கம்பி. "கற்றைக்கும் அங்கவத்தப்பேரிடும்" என்னாதே ஆசையினாலென்றதுக்குத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (உங்களுடையவித்யாதி). கொடுக்குமவனவத்தப் பேரென்னாதே அங்கென்று - ஔதாஸீந்யம் தோன்ற வருளிச் செய்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அங்கித்யாதி). (உபகாரமாக) என்றது-உபகாரகங்களாக

குமவர்களைக் காட்டும்; அவத்தமென்றபோது அங்குள்ளவர்களும் பேர் சொல்லக்கூசும்படியான துர்நாமங்களைக்காட்டும். (ஆதர் காள்) அறிவுகேடர்காள்.

(கேசவன்பேரிட்டு)ஸர்வகாரணபூதனாய் க்லேஶநாஶகனாயிருக்கிறவனுடைய பேரிட்டு, கேசவாவென்றழைத்து, (நீங்கள் தேனித்திருமினோ) நீங்கள் அந்தப்பிள்ளை யளவிலே ஸ்நேஹித்து ஸந்தோஷத்தோடே யிருங்கோள். (தேனிக்கை) ஸ்நேஹிக்கை. (நாயகன் நாரணன்) நாயகன்-ஸர்வசேஷி. (நாரணன்) ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகன். (தம்மன்னை நரகம்புகாள்) தம்மன்னை - தன்னன்னை.

நாயந்தான் நன்றாயிருக்கையன்றிக்கே, அதுவும் தீயதாயிருக்குமென்னுமிடம் சொல்லுகிறது - "அவத்தப்பேர்" என்று. ஆதர்-குருடரும், அறிவிலோரும்.

(கேசவன்பேரிட்டு.)(௧) "க இதி ப்ரஹ்மணோ நாம ஈஶோஹம் ஸர்வதேஹிநாம் । ஆவாம் தவாங்கஸம்பூதௌ தஸ்மாத் கேஶவநாமவாந் - க இதிப்ரஹ்மணோநாம ஈஶோஹம் ஸர்வதேஹிநாம்-ஆவாம் தவாங்கேஸம் பூதௌ தஸ்மாத் கேசவநாமவாந்." என்கிறபடியே - ஸர்வகாரண பூதனாய், (௨) "கேஶவ꞉ க்லேஶநாஶந꞉- கேசவ꞉ க்லேஶநாஶந꞉" என்கிறபடியே-க்லேசநாசனாயிருக்கிறவனுடைய திருநாமத்தையிட்டு "கேசவா" என்றழைத்து. (நீங்கள் தேனித்திருமினோ) நீங்கள் அந்தப் பிள்ளையளவிலே ஸ்நேஹித்து ஸந்தோஷத்தோடே யிருங்கோள். தேனித்திருக்கையாவது-இனியராயிருக்கை. (நாயகன் நாரணன்) "நாயகன்" என்றது - ஸர்வசேஷி யென்றபடி, "நாரணன்" என்றது - ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகனென்றபடி. இத்தால் - ஆஶ்ரிதரை ரக்ஷிக்கைக்கீடான ப்ராப்தியையும் குணயோகத்தையு முடையவனென்கை. (தம்மன்னை) தாயாரானவள். * "தமப்பன்" என்னுமாபோலே, "தம்

வென்றபடி. (நாமம் நன்றாயிருக்கை) என்றது - அவர்களுடைய பேர்தான் பகவந்நாமமாய் அத்ருஷ்டப்ரதாநமாயிருக்கை யென்றபடி.

கேசவன் பேரானல் ப்ராப்தமுமாய் மஹாபலப்ரதமுமாயிருக்குமென்றருளிச்செய்கிறார் (கஇதீத்யாதி) நாயகனான நாராயணன் பேருடைய பிள்ளைக்குத்தமன்னையென்றுமப்தார்த்தம் விவக்ஷிதமாகையால், நரகம்புகாளென்ற

---

(௧) (௨) நாரஸிம்ஹபு.

மூ.—அங்கொரு கூறையரைக்குடுப்பதனுசையால்
மங்கியமானிடசாதியின் பேரிடுமாதர்காள்
செங்கணெடுமால் சிரீதராவென்றழைத்தக்கால்
நங்கைகாள் நாரணன்றம்மன்னை நரகம்புகாள். (௨)

நரகம்புகாள்-பிள்ளைக்கு நாராயணனென்று பேரானல் அவனைப் பெற்றவளுக்கு எங்ஙனே யமவஶ்யதை கூடுவது; பிள்ளைபெற்று நாராயணனென்று பேரிட்டது யமவஶ்யதை கூடுகைக்கோ; அன்றிக்கேதம்மன்னையென்று-நாராயணனுடையமனையிலுள்ளார் நாராயணனென்றழைக்கையாலே இப்படி அழைத்தவர்களெல்லார்க்கும் யமவஶ்யதையில்லை. ஆகையாலே நரகம்புகார்களென்று சொல்விரித்ததாகவுமாம். கேசவனென்றது-நாராயணனளவில்பர்யவஸிக்கும் பேரிடும் மாதர்காளென்னவுமாம்; நங்கைகாளென்னுமாபோலே.

ஸ்வா;—இரண்டாம்பாட்டு. (அங்கித்யாதி). அங்கென்று - ஸூதூரஸ்த்தர் வர்திக்கிற தேசத்தைக்காட்டுகிறது. ஒரு கூறையென்று ஹேயமாய்கொள் கொடைக்†காற்றிப்போராதென்கிறது,

மன்னை'' என்கிறது. (நரகம்புகாள்) பிள்ளைக்கு நாராயணனென்று பேரானல் அவனைப்பெற்றவளுக்கு எங்ஙனே யமவஶ்யதைகூடுவது. பிள்ளைபெற்று "நாராயணன்'' என்று பேரிட்டது யமவஶ்யதை கூடுகைக்கோ. பெற்ற வருத்தமும் பிள்ளையளவில் ஸ்நேஹம் மிக்கிருப்பதும் மாதாவுக்காகையாலே - இவளை ப்ரதாநையாகச் சொல்லுகிறது. இப்படிபேரிட்டழைத்து, பிள்ளையளவிலே ஸ்நேஹித்துப் போரும் பித்ராதிகளுக்கும் இப்பேறு ஒக்குமிறே. (௧)

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (அங்கொருகூறை யரைக்குடுப்பதனுசையால்) அங்கே பெற்று ஒருபுடவை அரைக்கு உடுக்கவேணுமென்னும் ஆசையாலே. இவ்விடத்திலும் "அங்கு'' என்று உபகாரவிஷயத்தினுடைய க்ஷுத்ரதையைச் சொல்லுகிறது. "ஒரு

துக்கு பாவமருளுகிருர் (பிள்ளைக்கித்யாதி). நாரணன் தமப்பனென்றதே தம்மன்னை யென்றதுக்குத் தாத்பர்யம் காட்டுகிருர் (வருத்தமுமித்யாதி). ஆனல் தமப்பன் முதலானர்க்கு இப்பலமொக்குமோ வென்னவருளுகிருர் (இப்படியித்யாதி)

அரு,—இரண்டாம்பாட்டு. (அங்கொருவித்யாதி) அங்கென்ற வநந்தரம் பெற்றென்றத்த்யாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிருர் (அங்கித்யாதி).

† (பா) மாற்றப்போகாது,

ஒன்றென்று மேல்புடவையும் தலைச்சீரையும் புறம்பே தேடவேணு மென்கிறது. (ஆசையால்) இவனுக்காசையும் அவனுக்குநிராசையு மாயிறே யிருப்பது. (மங்கிய மானிடசாதியின் பேரிடுமாதர்காள்) ஹேயராய்ச் செத்துப்போனவர்களுடைய "உங்களையாண்டார், அப்பாண்டார், ஐளிபிளி" என்றுப்போலே சிலபேர்களையிட்டுச் சென்றாலாகிலும் சிலதருமோவென்று பேரிடுமல்பர்காள்.

(செங்கணெடுமால் சிரீதராவென்றழைத்தக்கால்) இப்படிப் பேரிட்டுஅழைத்தக்கால், (நங்கைகாள்)(க) "ஷ்ரவராயதிராஜமஜ கூறை" என்றும், "அரைக்குடுப்பது"என்றும் சொல்லுகையாலே, அரைக்குஉடுக்கும் சீரைக்கு இணைச்சீரை வேறே தேடவேணு மென்கை. "ஆசையால்" என்கையாலே-அதுதானும் உங்களாசை யேயுள்ளது, கிடைக்கிலுமாம், கிடையாதொழியிலுமாமென்கை. (மங்கியமானிடசாதியின்பேரிடு மாதர்காள்) (உ) "ஸஹஸைவ - அஸந்நேவ" என்கிறபடியே அழிந்துகிடக்கிற மநுஷ்யஜாதியுடைய பேரையிடாநிற்கும் அறிவுகேடர்காள். (ங) "ஆன்விடை யேழன் றடர்த்தாற் காளானாரல்லாதார் மானிடவரல்லர்" என்னும்படி யானவர்கள் பேரையிறே யிடுகிறது. த்ருஷ்டத்துக்கும் அத்ருஷ்டத்துக்கும் உறுப்பன்றிக்கே யிருக்கிறவர்கள்பேரை யிடுகிறது உங்களறிவுகேடிறே.

(செங்கண் நெடுமால் சிரீதராவென்றழைத்தக்கால்) வகுத்த சேஷியானவனுடைய திருநாமத்தையிட்டு, "செங்கணெடுமாலே" "சிரீதரனே" என்று அழைத்தால். "செங்கணெடுமால்" என்றது - வாத்ஸல்யப்ரகாசகமான திருக்கண்களையும், ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் மிக்கவ்யாமோஹத்தையுமுடையவனென்கை. அன்றிக்கே,"மால்" என்றது - பெரியோனென்றபடியாய், * நெடுமையால் - ஸர்வாதிகத்வம் சொல்லுகிறதாகவுமாம். அப்போதைக்கு, "செங்கண்" என்றது - ஐஸ்வர்யத்துக்குஸூசகம். "சிரீதரா" என்றது-கீழ்ச்

(இணைச்சீரை) மாறியுடுக்கும் புடவையும், மேலுக்குப்போகடும் புடைவையும். அறிவுகேடெப்படி யென்னவருளுகிறார் (ஆன்விடையித்யாதி). கீழ்வாக்யவிவரணம் (த்ருஷ்டேத்யாதி).

செங்கணெடுமாலென்றதினிரண்டாமர்த்தத்தைத்திருவுள்ளம் பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (வகுத்தவித்யாதி).

(க) (உ) தை-ஆ- (ங) தி-மொ-கக-எ-க.

மூ.—உச்சியிலெண்ணெயுஞ் சுட்டியும் வளையுமுகந்து
எச்சம் பொலிந்தீர்கா ளென்செய்வான் பிறர்பேரிட்டீர்
பிச்சைபுக்காகிலு மெம்பிரான் திருநாமமே
நச்சுமின்நாரணன் றம்மன்னை நரகம்புகாள். (ங)

ஸ்த்ரீப்ராயமிதரஞ்ஜகத்'' (க) "நாவலம் பெரியதீவினில் வாழும் நங்கைமீர்'' என்று எல்லாரையும் ஸ்த்ரீகளாகச் சொல்லுகையாலே நங்கைகாளென்கிறார். (நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள்) நாராயணன் தாயார் நரகம்புகாள்.

ஸ்வா;—மூன்றாம்பாட்டு. (உச்சியித்யாதி) பேரிட்டாலும் பிள்ளைதலைக்குத் துளி யெண்ணெய் கிடைக்குமத்தனையல்லது இட்டவர்கள் தலைக்குக்கிடையாதிறே. (சுட்டியும்வளையும்) உங்களுகப்பிறே. (எச்சம்பொலிந்தீர்காள்) எச்சம்-பிள்ளை - பிள்ளை பெற்று இருவர் பலராய்ப்பொலிந்தீர்காள். (உ) "ஆத்மாவை புத்ரநாமாஸி'' (என்செய்வான்பிறர் பேரிட்டீர்) இந்தப்பிள்ளையை முழுக்கரக்ஷித்துத் தலைக்கட்டவல்லரென்றோ; உங்கள் மிடிதீர்க்கவல்லரென்றோ, அவர்கள் தங்கள் மிடிதீர்ந்து

சொன்ன இரண்டு யோஜனைக்கும் பொது. நீர்மைக்கும் மேன்மைக்கு முடலாயிறே லக்ஷ்மீஸம்பந்தந்தானிருப்பது (நங்கைகாள்) சொன்னவை யறியத்தக்க பூர்த்தியை யுடையவர்களே. (நாரணன் றம்மன்னை நரகம்புகாள்) பூர்வவத்.... ... (உ)

வ்யா;—மூன்றாம்பாட்டு. (உச்சியிலெண்ணெயும் சுட்டியும்வளையும்) பிள்ளைக்கு உச்சியிலே தடவத்தக்க எண்ணெயையும், நெற்றியிலே அலங்காரமாகத் தூங்கும்படி கட்டத்தக்க சுட்டியையும், கைக்கு அலங்காரமாக இடத்தக்க வளையையும். இத்தால் - பிள்ளை தலைகாயாமல் தப்புகைக்கு எண்ணெய் பெறலாம், பிள்ளைப்பணிகளானவை பெற்றுப்பூட்டலாமென்றுயித்து-பிறர் பேரிடுகையிலிழிகிறது. (உகந்து) இவற்றை யாசைப்பட்டு. இவர்களாசையேயொழிய இதுதானும் கிடையாதபடியிறே எதிர்த்தலையில் லுப்ததை பார்த்தாலிருப்பது. (எச்சம்பொலிந்தீர்காள்) பிள்ளைபெற்று அபிவ்ருத்த(ஃ)ரானவர்களே! எச்சம்-ஸந்தாநம். (என்செய்வான் பிறர்

அரு,—மூன்றாம்பாட்டு. (உச்சியித்யாதி) ஒருமுட்டை யெண்ணெய்க்கும் ஒரு சுட்டிக்கும் பேரிடுவரோ வென்னவருளுகிறார்(இத்தாலித்யாதி).

(க) ங-சு-க, (உ) மந்த்ரப்ரஶ்நம்,

நின்றது கண்டோ? லோகாபவாதம் தீருமென்றோ? நிரயநிஸ்தாரகராவரென்றோ. பிறரென் ஆ-உறவறுத்து வைத்தாரிறே.

(பிச்சையித்யாதி) ஒருப்ராஹ்மணன் தன் பிள்ளையைப்பேரிடுகிற ஸமயத்திலே ஐஸ்வர்யந்தர வல்லானொருவன் பேரிடவேணுமென்ன, "வைஸ்ரவணன் பேரையிடு" என்றவளவிலே "ஐளிபிளி" என்றிட்டு அழைத்து உஜ்ஜீவிப்பதில் நாராயணனென்கிற திருநாமத்தைச்சாத்தி பிக்ஷுபுக்கு ஜீவிக்கிறேனென்றானென்று பிள்ளையருளிச் செய்வரென்று ஆச்சான்பிள்ளையருளிச் செய்வர். (எம்பிரான் திருநாமமே நச்சுமின்) இதரர் பேரிடுவதில் எனக்கு ஸ்வாமியானவன் திருநாமத்தை பக்தியோடே சாத்தியழையுங்கோள். வர்ணாஸ்ரமதர்மம் வைதமான வோபாதி இதுவும் வைதமாக இடுங்கோள். ஆகிலுமென்பானென்னென்னில், வர்ணாஸ்ரமதர்மிகளுக்கு ஜந்மாந்தரஸித்தமான புண்யபாப பலங்களை புஜிக்க விதித்த வோ

பேரிட்டீர்). இந்தப்பிள்ளையை முழுக்கரக்ஷித்துத் தலைக்கட்டவல்லரென்றோ; உங்கள் மிடிதீர்க்கவல்லரென்றோ; அத்ருஷ்டத்துக்குத்தான் உறுப்பாவரென்றோ; எதுக்காகப் பிறர் பேரிட்டீர்.

(பிச்சைபுக்காகிலும்) நாடெங்கும் பரப்புண்டே, அதிலே பிக்ஷையைப் புகுந்து ஜீவித்தாகிலும். (எம்பிரான்திருநாமமே நச்சுமின்) எனக்கு ஸ்வாமியானவனுடைய திருநாமத்தையே விருப்பத்தோடே சாத்தியழையுங்கோள். "ஒருப்ராஹ்மணன், தன்பிள்ளையைப்பேரிடுகிற ஸமயத்திலே, 'ஐஸ்வர்யந்தரவல்லானொருவன் பேரிடவேணும்' என்ன; 'வைஸ்ரவணன் பேரையிடு' என்றவளவிலே, 'ஐளிபிளி' என்று இட்டு அழைத்து ஜீவிப்பதில் 'நாராயணன்' என்கிற திருநாமத்தைச்சாத்தி, பிக்ஷைபுக்கு ஜீவிக்கவமையுமென்றான்" என்று ஆச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்ததாகப் பிள்ளையருளிச் செய்வர். இத்தால்-பிக்ஷையைப் புகுந்தாகிலும் என்னுடைய நாதனானவனுடைய திருநாமத்தையே நான் சொன்னபடியே-உங்கள் பிள்ளைக்கு விரும்பியிடுங்கோள்; பிக்ஷைபுகவேண்டாதபடி அத்ருஷ்டமும்

(ஆச்சான்பிள்ளை) நாலூராச்சான்பிள்ளை. (பிள்ளை) என்றது - திருவாய்மொழிப்பிள்ளையை. ... ... (௫)

மூ—மானிடசாதியில் தோன்றிற்றோர் மானிடசாதியை
மானிடசாதியின்பேரிட்டால் மறுமைக்கில்லை
வானுடைமாதவா கோவிந்தா வென்றழைத்தக்கால்
நானுடைநாரணன் றம்மன்னை நரகம்புகாள். .... (ச)

பாதி உங்களுக்கும் அந்நேர்வரும்; அதுபோராதாகில் பிக்ஷையைப் புக்காகிலும் ஜீவித்து எம்பிரான் திருநாமத்தையே நச்சுமின். (ந)

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (மானிடவித்யாதி) மநுஷ்யஜந்மத்தில் பிறந்தமநுஷ்யஜந்மத்தை மநுஷ்ய ஜந்மத்தின் பேரிட்டால், மறுமைக்கு என்னப்ரயோஜநமுண்டு--வருகிற ஜந்மத்துக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டாம்.

(வானித்யாதி) நித்ய விபூதியையுடைய ஸ்ரீமானே! லீலாவிபூ

அவன் ப்ரஸாதத்தாலே தன்னடையே ஸித்திக்குமென்றுகருத்து. நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள். ஆகையாலே அத்ருஷ்டத்தில் தானே குறையில்லையென்கை. (ந)

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (மானிடசாதியில் தோன்றிற்றோர் மானிடசாதியை) மநுஷ்யஜாதியில் உத்பந்நமானதொரு மநுஷ்ய ஜந்துவை. ஆத்மாகர்மாநுகுணமாக தேவாதியோநிகள் தோறும் பிறக்கக்கடவதாகைபாலே, புண்யபாபங்களிரண்டையும் அநுபவிக்கைக்கும் ஆர்ஜிக்கைக்கு முறுப்பாகவாய்த்து மநுஷ்யயோநியிலே பிறந்தது. ஆகையால் இப்படியிருக்கிற மநுஷ்யஜாதியிலே உத்பந்நமானதொரு ஜந்துவை. (மானிடசாதியின் பேரிட்டால் மறுமைக்கில்லை) த்ருஷ்ட- ப்ரயோஜநத்தை நச்சி, கர்மவஶ்யமான மநுஷ்ய ஜாதியிலே ஒன்றின்பேரிட்டால் ஐஹிகத்தில் சில ப்ரயோஜநம் ஸித்தித்ததாகிலும் மறுமைக்கு ஒருப்ரயோஜநமில்லை. மறுமையாவது-அத்ருஷ்டம்.

(வானுடையித்யாதி) தன்னோடு ஸம்பந்தித்தாரை உத்தரிப்பிக்கும் ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருநாமத்தையிட்டு, 'நித்யவிபூதியையுடைய ஸ்ரீமானே!', லீலாவிபூதியை விரும்பி ரக்ஷிக்கிற கோவிந்

அரு,—நாலாம்பாட்டு. (மானிடவித்யாதி) மநுஷ்யஜாதியிலே பிறக்கை மநுஷ்யஜாதியின் பேரிடாமைக்கு ஹேதுவாக வேண்டியும், மறுமைபிறந்தவனுக்கு உத்தேஶ்யமென்கைக்காகவு மென்று கீழ்வாக்யத்தை விவரிக்கிறார் (கர்மேத்யாதி).

"வானுடை" என்றுவிசேஷித்ததுக்குப்பலிதார்த்தம் (உத்தரிப்பிக்கும்)

மூ.—மலமுடையூத்தையிற் றோன்றிற்றோர் மலவூத்தையை
மலமுடையூத்தையின் பேரிட்டால் மறுமைக்கில்லை
குலமுடைக்கோவிந்தா கோவிந்தாவென்றழைத்தக்கால்
நலமுடைநாரணன் றம்மன்னை நரகம்புகாள். .... (ரு)

தியை விரும்பி ரக்ஷிக்கிற கோவிந்தா வென்றழைத்தக்கால், (நானுடை நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள்) (க) "அஹமித்யேவாநுஸந்தாதா - அஹமர்த்தோந சேதநாத்மா" என்கிறபடியே அஹமர்த்தத்தையுடையனை நாராயணனென்று பரமசேதநன்பேரிட்ட சேதநனைக்காட்டுகிறது. தம்மன்னை நரகம்புகாள். .... (ச)

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (மலமித்யாதி) மலத்தையுடைத்தான மலத்திலே தோன்றின மலவூத்தையை, மலமுடைமலத்தின்

தா!' என்று அழைத்தக்கால். (நானுடை நாரணன்) என்னுடைய நாராயணன். "மானிடசாதி" என்று எடுத்தவதுக்கு நாலாமடியாகையாலே "என்னுடை" என்கிறஸ்தாநத்திலே, "நானுடை" என்கிறது (உ) "ஊனுடைச்சுவர்வைத்து" என்கிறபாட்டிலே, "நானுடை" என்னுமாபோலே. பகவந்நாமமிட்ட பிள்ளையைச் சொல்லுகிறதாயிருக்கச்செய்தே, "நாயகன் நாரணன்" என்றும் "நானுடை நாரணன்" என்று மருளிச்செய்கிறது, பகவத்விஷயத்தில் தமக்குண்டான ப்ரேமாதிசயத்தாலே. (தம்மன்னை நரகம்புகாள்). (ரு)

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (மலமுடையூத்தையில் தோன்றிற்றோர் மல ஊத்தையை). (ங) "ஸோமஸஞ்ஜ்ஞோபவிண்மூத்ரஸ்நாயுமஜ்ஜாஸ்திஸம்ஹதௌ| தேஹே-மாம்ஸாஸ்ருக்பூய விண்மூத்ரஸ்நாயுமஜ்ஜாஸ்தி ஸம்ஹதௌ-தேஹே" என்கிறபடியே மாம்ஸாஸ்ரு

என்றது, "கோம் - ஸம்விந்ததீதி - கோவிந்தஃ - காம் - பூமிம், விந்ததீதி - கோவிந்தஃ" என்று விவக்ஷித்தருளுகிறார் (லீலேத்யாதி). அப்போபேரிட்ட பிள்ளையைத்தமக்கு நாயகனென்றும் தம்முடைநாரணனென்றும் கௌரவமாகச் சொல்லுகிறதென்னென்னவருளுகிறார் (பகவதித்யாதி)... (ச)

அரு.—அஞ்சாம்பாட்டு. (மலமுடையித்யாதி) பூயவென்றது - சீ. ஸ்நாயுவென்றது - நரம்பு. மஜ்ஜை யென்றது - கொழுப்பு.

(க) ஸ்ரீபாஷ்ய-ஜி. (உ) தி-மொ-க-சு கூ. (ங) வி-பு-க-கள-கூங.

பேரிட்டால் வருகிற ஜந்மத்துக்கு என்னப்ரயோஜநமுண்டு. (குலமுடைக்கோவிந்தா கோவிந்தா வென்றழைத்தக்கால்) கோபகுலத்தில் பிறந்து கோவிந்தாபிஷேகம் செய்த கோவிந்தா கோவிந்தாவென்றழைத்தக்கால். ராஜகுலத்திலே அவதரிக்கிலும் கோபகுலமிறே ப்ரதாநமாவது (க)"கஉறபிஞர்" என்னக்கடவதிறே. கோவிந்தன் பேரிட்ட கோவிந்தன் பக்கலிலே ஸ்நேஹத்தை யுடையளான அந்த நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள். .... (௫)

காதி மலயுக்தமாய் ஹேயமாயிருக்கிற ஶரீரத்திலே தோன்றின தொன்றாய், தானும் அப்படியான சரீரத்தோடே கூடியிருக்கிற ஜந்துவை. காரணகுணமாயிறே கார்யமிருப்பது. உத்பாதகரான மாதாபிதாக்களுடைய ஶுக்ல ஶோணிதங்களாலே பரிணதமான தாகையாலே, உத்பந்நமானஜந்துவினுடையசரீரமும் தத்ஸ்வரூபமாயிருக்குமிறே; அத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றியாய்த்து இப்படியருளிச்செய்தது.

(மலமுடையூத்தையின் பேரிட்டால் மறுமைக்கில்லை) கீழ்ச்சொன்னபடியே மலத்தையுடைத்தாய் ஹேயமாயிருந்துள்ள ஶரீரத்தைப் பரிக்ரஹித்துக்கொண்டிருப்பதொரு கர்மவஶ்ய ஜந்துவின் பேரிட்டால், இம்மையில் சில ப்ரயோஜநங்களுண்டாய்த்ததாகிலும், மறுமையாகிற அத்ருஷ்டத்துக்கு ஒருப்ரயோஜநமில்லை. (குலமுடையித்யாதி) ஹேயப்ரத்யநீகனானவனுடைய திருநாமத்தையிட்டு, கோபகுலத்திலே பிறந்து கோவிந்தாபிஷேகம் செய்த கோவிந்தா! கோவிந்தா!! என்றழைத்தக்கால். (நலமுடை நாரணன்) திருநாமம் சொன்னாரை உத்தரிப்பிக்கும் நன்மையுடையனான நாராயணன். அன்றிக்கே, இப்படி கோவிந்தா கோவிந்தா வென்றழைக்கும் ஸ்நேஹத்தையுடைய திருவுடையளான-நாரணன் தம்மன்னை என்று மேலே கூட்டவுமாம். .... (௫)

(ஹேயப்ரத்யநீகன்) என்றது - கீழ்ச்சொன்னதுக்கு ப்ரதிகோடித்வேந பலித்தவர்த்தம். (திருநாமத்தையிட்டு) என்றது - அழைக்கைக்கு ஹேதுவாக அர்த்தஸித்தார்த்தம். நலமுடையென்றத்தை நாரணனுக்கு விசேஷணமாக வருளிச்செய்து தம்மன்னை யென்றதுக்கு விசேஷணமாககியருளுகிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி). ... ... (௫)

(க) தி-வாய்-௪-அ-௪.

மூ.—நாடுநகருமறிய மானிடப் பேரிட்டுக்
கூடியழுங்கிக் குழியில் வீழ்ந்து வழுக்காதே
சாடிறப்பாய்ந்த தலைவா தாமோதராவென்று
நாடுமின் நாரணன் றம்மன்னை நரகம்புகாள். .... (க)

ஸ்வா;—ஆறும்பாட்டு. (நாடித்யாதி) நாடென்றது-அஜ்ஞர. நகரமென்று-நாகரிகராய், ஜ்ஞாதாக்களைக்காட்டும். இவர்களெல்லாரும் அஸாரமென்றறிந்து நெகிழச்செய்தேயும் அத்தை மதியாமை ஹேயமநுஷ்யர் பேரிட்டு, அவர்களோடே கூடி, அவர்கள் பக்கலிலே கால் தாழ்ந்து, அவர்கள் விழுந்த குழியிலே விழுந்து, அவர்களறிவு கற்பிக்கும்படி தவற வர்த்தியாதே "சாடிறப்பாய்ந்த தலைவா தாமோதரா" என்று பிள்ளையைப்பேரிட்டு இதுவே நமக்கு ஊற்றமென்று நாடுமின், அந்த நாரணன் தம்மன்னை. .... (க).

வ்யா;—ஆறும்பாட்டு. (நாடித்யாதி) நாட்டிலுள்ளாரோடு நகரத்திலுள்ளாரோடு வாசியற எல்லாரும் "இவன் அஸாதாரணன்" என்று அறியும்படி க்ஷுத்ரமநுஷ்யர் பேரையிட்டு, அவர்களோடே கூடி அவர்கள் பக்கலிலே கால் தாழ்ந்து அவர்கள் விழுந்த குழியிலே விழுந்து தவற வர்த்தியாதே. (சாடிறவித்யாதி) ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருநாமத்தைபிட்டு, சகடாஸுரனை முறியப்பாய்ந்த தலைவனே! தாமோதரனே! என்று வாயார வழைத்துக் கொண்டு திரியுங்கோள். (நாரணன் தம்மன்னை) நாராயணனை வவனுடைய மாதாவானவள் நரகம்புகாள். .... (க)

அரு--ஆறும்பாட்டு(நாடித்யாதி)(அஸாதாரணன்)என்றது-இவன் மநுஷ்யன் பேரிட்டுக்கொள்ளுகையாலே அவனுக்கு அஸாதாரணதாஸனென்றபடி. (மானிடப்பேரிட்டு)என்றவிடத்திலேமானிடபதத்தை"கூடி" என்றத்தோடு மந்வயித்துக்கொள்வது,என்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (அவர்களோடேயித்யாதி), அழுங்கியென்றதினர்த்தம் (தாழ்ந்து) என்றது, (அவர்கள் விழுந்த குழியிலே) என்றது-நரகக்குழியிலே யென்றபடி, (தவறிவர்தியாதே, என்றது-பின்னையும் அக்குழியிலுங் காட்டில் அதோகதியிலே நழுவாதேயென்றபடி, நாடுமினென்றதினர்த்தம் (திரியுங்கோள்) என்றது, ... (க)

மூ.—மண்ணிற்பிறந்து மண்ணாகும்மானிடப் பேரிட்டங்கு
எண்ணமொன்றின்றி யிருக்குமேழை மனிசர்காள்
கண்ணுக்கினிய கருமுகில்வண்ணன் நாமமே
நண்ணுமின் நாரணன்றம்மன்னை நரகம்புகாள். .... (௭)

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு. (மண்ணித்யாதி) தேஹோபாதாநமான பஞ்சபூதங்களிலும் ப்ராசுர்யமாகத் தோற்றுவது பூம்யம்ஸமாகையாலே ஶரீரத்தை மண்ணென்கிறது. அதிலே பார்த்திவமானரேதஸ்ஸா மூலமாகப் பிறக்கையாலே மண்ணில் பிறந்தென்கிறது. (மண்ணாகும்) ஶரீராவஸாநத்திலே பின்னையும் மண்ணாய்ப்போகிற அமமானிடப்பேரிட்டு.

(அங்கு எண்ணமொன்றின்றி யிருக்குமேழை மனிசர்காள்) அவர்களிடத்திலே கூடி த்ருஷ்டாத்ருஷ்டங்களில் விளைவதொன்று

வ்யா;—ஏழாம்பாட்டு. (மண்ணிற்பிறந்து)(க)"மண்ணாய் நீரெரிகால் மஞ்சுலாவுமாகாசமுமாம் புண்ணாக்கை" என்கிறபடியே தேஹோபாதாநம் பூதபஞ்சகமேயாகிலும் ப்ரசுரமாயுள்ளது ப்ருதிவீத்ரவ்யமாகையாலே அதில்நின்றும் தேஹத்துக்கு உத்பத்தியாக அருளிச்செய்கிறார். (மண்ணாகும்) தேஹந்தான் உருக்குலைந்தால் கார்யத்துக்குக் காரணத்திலே லயமாகையாலே, மீளவும மண்ணாய்ப்போகக்கடவதிறே; அத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார். (மானிடப்பேரிட்டு) ஆக இப்படி மண்ணிலே பிறந்து மண்ணாய்ப்போகாநிற்கும் க்ஷுத்ரமநுஷ்யருடைய பேரையிட்டு. இத்தால் அவர்கள் பரிக்ரஹித்திருக்கிற ஶரீரத்தினுடைய பொல்லாங்கையும் அஸ்த்திரதையையும் க்ஷுத்ரதையையும்சொல்லி, இப்படியிருக்கிறவர்களுடைய பேரையிடுவதே! என்கிறார்.

(அங்கெண்ணமொன்றின்றி யிருக்குமேழைமனிசர்காள்) அவ்விஷயத்திலே ஒரு விசாரமற்றிருக்கிற அறிவிலி மநுஷ்யர்காள். அதாவது-முன்பு அப்படிச்செய்தால், பின்பு தத்விஷயமாக ஒரு விசாரமுண்டாய் "என்னகார்யம் செய்தோம்" என்று அநுதபிக்க

அரு—ஏழாம்பாட்டு, (மண்ணிலித்யாதி) மானிடவர்தேஹத்துக்கு பூதபஞ்சகமு முபாதாநமாயிருக்க, ப்ருதிவீமாத்ரத்திலென்னக்கூடுமோ வென்ன ஸம்வாத பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (மண்ணாய்நீரெரியித்யாதி),

---

(க) தி-மொ-க-கூ-கு

மறியாமல் நிர்பரராயிருக்கும் சபல பாவத்தையுமுடைய மநுஷ்யர்காள்!. (கண்ணுக்கினிய கருமுகில் வண்ணன் நாமமே நண்ணுமின்) காண்கைதானே ப்ரயோஜநமா யிருக்கிறவனுடைய திருநாமத்தை உங்கள் பிள்ளைகளுக்கிட்டு உங்கள் பிள்ளையைச்சேர்ந்து போருங்கோள், அந்த நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள். .... (எ)

ஸ்வா;—எட்டாம்பாட்டு. (நம்பிபிம்பாதி) "ஐஸ்வர்யத்தால் பூர்ணராயிருக்கிறவர்கள் பேரை எங்கள் பிள்ளைக்கிட்டு நாங்கள் அவர்கள் பக்கலிலே ஜீவநத்தை வாங்கி ஜீவித்தால் என்ன பொல்லாங்குண்டு; நரகஹேதுக்களான கார்யம் செய்திலன்றோ நரகம் வருவது" என்று ஸம்ஸாரிகளபிப்ராயமாக, "நான் நிஷேதித்த பின்பு செய்வீகோளாகில் அநர்த்தபரம்பரைகளாம்" என்ன, "நீர் நிஷேதிப்பதற்கு முன்னே நாங்களறியாத்தனத்தாலே யிட்டபேரை 'என் செய்வான் பிறர்பேரிட்டீர்' என்று நிஷேதித்தால் நாங்கள் ஜீவிக்கும்படி யென்? இனிமேல் தவிருமத்தனையன்றோ" என்ன, "அதுவொண்ணாது; பிக்ஷைபுக்காகிலும் ஜீவியுங்கோள், இட்டபேரை மாற்றி எம்பிரான் திருநாமத்தையிடுவதாக ஶ்ரத்தை பண்ணுங்கோள்" என்ன; இது தன்னையும் மாற்றவேணுமென்றால் செய்வதென்னென்ன; நிஷேதாபாவஸ்த்திதியில் அவதாரணையை ப்ரயோகித்து, தேவதத்தநாமம்-ஆஶ்ரமபேதங்களாலும் தீக்ஷாபேதங்களாலும் ஐஶ்வர்யபேதங்களாலும் ஜாதிவ்யக்தி நாமங்கள் பேதித்தமையைக்காட்டி அவதாரணையைத்தெளிவித்தவராகையாலே "நம்பி பிம்பி" என்று நிஷேதிக்கிறார்.

லாமிறே. அதின்றிக்கே நிர்ப்பரராயிருக்கை - உங்களறிவு கேடிறே யென்கை. (கணணுக்கித்யாதி) வைத்தகண்வாங்காதே கண்டு கொண்டிருக்கும்படி த்ருஷ்டிப்ரியமான காளமேகம்போன்ற வடிவையுடையனாயிருக்கிறவனுடைய திருநாமத்தை நண்ணுங்கோள், அதாவது—அவன் திருநாமத்தை உங்கள் பிள்ளைக்குஇட்டு அழையாநின்றுகொண்டு, அத்திருநாமத்தில் செறிவுடையராய்ப் போருங்கோளென்கை. அந்நாரணன் தம்மன்னை நரகமபுகாள். .... (எ)

நண்ணுதல் நிரந்தரத்யாநமாய், அந்தநைரந்தர்யத்தை விவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி), ... (எ)

மூ.—நம்பிபிம்பியென்று நாட்டுமானிடப் பேரிட்டால்
நம்பும்பிம்புமெல்லாம் நாலுநாளி லழுங்கிப்போம்
செம்பெருந்தாமரைக்கண்ணன் பேரிட்டழைத்தக்கால்
நம்பிகாள் நாரணன்றம்மன்னை நரகம்புகாள். ... (அ)

(நம்பிபித்யாதி). பிம்புக்கொரு பொருளுண்டாகிலாய்த்து நம்பிக்கொரு பொருளுண்டாவது; உங்களபிப்ராயத்தாலே பிம்புக்கொரு பொருளுண்டாகிலும் யோகரூடிப்பேரும் நீங்கள் நினைத்த நம்பில் செல்லாது, ப்ரபஞ்சாவலம்ப ந்யாயத்தாலே சென்றாலும் அந்யாபம் தன்னாலே நாலு நாளிலே அது நழுவிப்போம். நாட்டு மானிடமென்னுமளவே நிலைநிற்பது நாட்டுமானிடத்தை நம்பி பிம்பியென்னுமவை நிலைநில்லாது, இடாதேகொள்ளுங்கோள்.

(செம்பெருந்தாமரைக்கண்ணன்) தாமரை போராமையாலே செம்பெருங்கண்ணனென்கிறார். (பேரிட்டழைத்தக்கால்) இப்படிக்

அவ;—எட்டாம்பாட்டு. (நம்பியித்பாதி). லோகத்தில் "இன்னநம்பி, இன்னநம்பி" என்று ஒரு க்ராமத்துக்கும் ஜநபதத்துக்கும் ப்ரதாநராய் ப்ரஸித்தராயிருக்குமவர்களுடைய நாமங்களை, த்ருஷ்டப்ரயோஜநங்களை நச்சி, பிள்ளைகளுக்கு இட்டுத்திரியுமவர்களைப் பார்த்தருளிச் செய்கிறார்.

வ்யா:-(நம்பிபிம்பியென்று நாட்டுமானிடப்பேரிட்டால்) "பிம்பிக்கு ஒரு பொருளுண்டாகிலாய்த்து-நீங்கள் சொல்லுகிற நம்பிக்கும் ஒருபொருளுண்டாவது!" என்றுக்ஷேபித்து, நம்பிக்கு எதிர்த்தட்டாக ஒருபிம்பியை யருளிச்செய்கிறார். இப்படி சிலநாட்டிலுண்டான க்ஷுத்ரமநுஷ்யருடைய பேரையிட்டால். (நம்பும் பிம்புமெல்லாம் நாலுநாளிலழுங்கிப்போம்) 'நம்பி, பிம்பி' என்கிற பேருக்கடியான முதன்மையெல்லாம் நாலுபோதில் நசித்துப்போம். அதாவது கர்மநிபந்தநமாக வந்ததாகையாலே, (க) "வாழ்ந்தார்கள் வாழ்ந்தேநிற்ப ரென்பதில்லை" என்கிறபடியே அழிந்துபோம்.

பின்னை யார்பக்கலிலே நாங்கள் ஜீவநம் பெற்று ஜீவிப்பதென்ன, (செம்பெருமித்யாதி) சிவந்து பெருத்த தாமரைப்போலே

அரு—எட்டாம்பாட்டு. (நம்பியித்யாதி) பிம்பியென்றொரு பேரில்லாமையாலே அத்தையெடுக்கை த்ருஷ்டாந்தார்த்தமென்கிறார் (பிம்பிக்கித்யாதி);

(க) திரு-வாய்-ச-க கூ.

மூ.—ஊத்தைக்குழியி லமுதம்பாய்வது போலுங்கள்
மூத்திரப்பிள்ளையை யென்முகில்வண்ணன் பேரிட்டுக்
கோத்துக் குழைத்துக் குணலமாடித் திரிமினோ
நாத்தகுநாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள். ... (௯)

கொத்தவனுடைய திருநாமத்தைச்சாத்தியழையுங்கோள். (அழைத்தக்கால்) இத்தை நிஷேதிக்க வல்லாரொருவருமில்லை யென்ற வளவிலே; இங்ஙனெல்லாத்தையும் நிஷேதிக்கிறதென்? வைதிகயார்க்கத்தில் கர்மஶ்ரேஷ்டரான மாதாபிதாக்கள் பேரிட்டால் யமவஶ்யதையுண்டோவென்று கர்மஶ்ரேஷ்டரானவர்கள் வந்து ப்ரத்யவஸ்த்திதராய், (க)"ஶாத்ருதேவோ ஸவ, பித்ருதேவோ ஸவ - மாத்ருதேவோபவ - பித்ருதேவோபவ" என்று நின்றதீயென்ன; (நம்பிகாள்) என்றுநீங்கள் பூர்ணரேயென்கிறார். அதுக்கடி விஹித கர்மம் ஜந்மத்திலே மூட்டும், ஜந்மத்துக்கு உஜ்ஜீவநம் பூர்வ பூர்வ ஜந்மங்களிலார்ஜநத்திலே யாயிருக்கும். அத்தைப்பற்றி வரும் வாஸநையாலே ஆர்ஜநம் கூடுதல். ப்ரரோசக வாக்யங்களாலே ஆர்ஜநம் கூடுதல் செய்தால் யமவஶ்யதை வரவும் கூடுமிறே. அவ்வளவேயன்றிக்கே (உ) "நாந்யதஸ்தீதிவாதிநஃ-நாந்யதஸ்தீதிவாதிநஃ" என்றிறே நீங்கள் தானிருப்பது, மேலில் நிஷேதம் பாராமே. (அ)

ஸ்வா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஊத்தையித்யாதி) துர்கந்த நிஷித்தச் சேறுயிருப்பதொரு அங்கணக்குழியிலே ஸுகந்தமாயிருக்கிற திருக்கண்களை யுடையவனுடைய திருநாமத்தையிட்டு அழைத்தக்கால். அதாவது திருநாமம் சொன்னவர்களுக்கு ஸகல ஸம்பத்துக்களு முண்டாம்படி கடாக்ஷிக்கும் திருக்கண்களையுடையவன் திருநாமத்தை உங்கள் பிள்ளைக்கிட்டு ஆதரம் தோற்ற அழைத்தக்காலென்கை. (நம்பிகாள்) * அறிவினால் குறைவில்லாத பூர்ணர்காள். (நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள்) (அ)

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு (ஊத்தைக்குழியில் அமுதம் பாய்வதுபோல்) அஶுத்தமாய் யோக்யர்க்கு ஸ்பர்ஶிக்கைக்கு அர்ஹமல்லாதபடி யிருக்கும் ஊத்தைக்குழியிலே, பரிசுத்தமாய் யோக்யர்க்கு போக்யமாயிருக்கும் அம்ருதமானது பாய்ந்தாப்போலே.

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஊத்தையித்யாதி) சரீரம் கேவலஜல பரிணமமல்லாமையாலே மூத்ரபதம் லாக்ஷணிகமென்றருளுகிறார் (உங்களுடைய

(க) தை-ஶீக்ஷா (உ) கீ-௨-௪௨.

ஶுத்தமாய் போக்யமாய் தாவள்யமாய் நிரயநிஸ்தாரகமாய் மரணரஹிதமாய்ப்ராப்தமாய் ஸகலலோகஸங்க்ரஹமாயிருப்பதொரு அம்ருதம், அதிலே பாய்ந்தாப்போலே யிருப்பதொன்றிறே. உங்கள் ஶுக்லஶோணித பரிணமமாய் அஶுத்தாஸ்பதமான கர்ப்ப கோளகையிலே நின்றும் ஜலநிர்கமநயோநிஜாதமான பிள்ளையை, (என்முகில்வண்ணன் பேரிட்டு) என்னுடையவனென்னும்படி தன்னை எனக்கமைத்து வைத்து, என்னாலே தனக்கு ரக்ஷயாம்படியிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனுகிற முகில்வண்ணன் திருநாமத்தைச் சாத்தி.

(கோத்துக்குழைத்துக்குணலமாடித்திரிமினே) (௧)"எங்கள் குழுவினில் புகுதலொட்டோம்" என்றது-எங்களபிமாநத்தில் புகுரா

(உங்கள் மூத்திரப்பிள்ளையை) உங்களுடைய ஶுக்ல ஶோணித பரிணமரூபமான பிள்ளையை. (என்முகில் வண்ணன் பேரிட்டு) எனக்கு பவ்யனாய் காளமேக நிபஶ்யாமமான வடிவையுடையவனானவனுடைய விலக்ஷணபோக்யமான திருநாமத்தையிட்டு. இத்தால் அத்திருநாமமிடுகிற விஷயத்தினுடைய ஹேயதையும் திருநாமத்தினுடைய வைபவமு மருளிச் செய்தாராய்த்து. ஊத்தைக் குழியிலே அம்ருதம் பாய்ந்தால், தானும் அஶுத்தமாய் யோக்யர்க்கு போக்யமாகாதபடியாய்ப் போம்; இங்கு அத்திருநாமம் *ஸ்பர்ஶவேதியாகையாலே, தனக்கு ஒரு ஸ்பர்ஶதோஷமின்றிக்கே, தான் புக்கவிடத்தைப் பரிசுத்தமாக்கி, விலக்ஷண பரிக்ராஹ்யமாம்படி பண்ணும். இதில், த்ருஷ்டாந்தமான அம்ருதத்திற்காட்டில் தார்ஷ்டாந்திகமான திருநாமத்துக்குள்ள வாசி.

(கோத்துக் குழைத்துக்குணலமாடித் திரிமினே) ஸர்வேஶ்வரனோடே ஒரு கோவையாகக்கூடிக் குணலையிட்டுத்திரியுங்கோள்.

வித்யாதி). அமுதம்பாய்வதுபோலென்ற த்ருஷ்டாந்தத்துக்குச்சேரவேண்டியருளுகிறார் (விலக்ஷண போக்யமான) என்று. ஊத்தைக்குழியிலமுதம் திருநாமத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகக் கூடுமோவென்னும் ஶங்கையிலே ஹேயத்தோடு ஸம்பந்திக்கையிலே த்ருஷ்டாந்தமித்தனை போக்கி வெடுவாசியுண்டென்கிறார் (ஊத்தைக்குழியிலித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே).

கோத்தென்றதினர்த்தம் (ஒரு கோர்வையாக) என்றது - ஒரு பங்க்தியாக வென்றபடி. குழைத்தென்றதினர்த்தம் (கூடி) என்றது. (குணலை)

(௧) திருப்பல்லா-௩.

மூ.—சீரணிமால் திருநாமமே யிடத்தேற்றிய
வீரணி தொல்புகழ் விட்டுசித்தன் விரித்த
ஓரணியொண்டமிழொன்பதோ டொன்றும் வல்லவர்
பேரணி வைகுந்தத்தென்றும் பேணியிருப்பரே. (௧௦)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

மையாலேயன்றோ, எங்களை யபிமாநித்தவன் திருநாமத்தைச் சாத்தின நீங்கள் எங்களோடே பகவந்நாமம்சொல்லும்படி இயல்கோத்துக் குழைத்து உங்கள் நெஞ்சை எங்களோடே கூட்டிக்கோர்வை விடாமல் குணலைக்கூத்தாடி எங்களையுடையவர்களோடே திரியுங்கோள். (நாத்தகும்) உங்கள்நா உங்களுக்குத்தகுதியாம். அந்ய சேஷதவமும் துர்போஜநமும் தவிர்ந்தால், பகவச்சேஷத்வமும் தீர்த்தப்ரஸாதங்கள் ஜீவநமாகையும் கூடும். நாப்படைத்தப்ரயோஜநமும் பெற்றிகோளாவுதிகோள், நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள். (௯)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப்பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

ஸ்வா:-(சீரணியித்யாதி) குணங்களை ஆபரணமாகவுடையவனென்

அதாவது-பிள்ளைபெற்றுத் திருநாமமிட்டபோதே நீங்கள் பகவத் பரிக்ரஹமாய் விடுகையாலே, அந்த ஸம்பந்தமடியாக அவனோடே கூடிக்கலந்து களித்துத் திரியுங்கோளென்கை. (நாத்தகும்) பிள்ளைக்குத் திருநாமத்தையிட்டு அத்தைப்பலகாலும் சொல்லுகையாகிறவிது உங்கள் நாவுக்குச்சேரும், திருநாமம் சொல்லுகைக்கிறே நாக்கண்டது. அன்றிக்கே, "நாத்தகுநாரணன்" என்று மேலே கூட்டி (க) "ஸாஜிஹ்வாயா ஹரிம் ஸ்தௌதி - ஸாஜிஹ்வாயா ஹரிம் ஸ்தௌதி" என்கிறபடியே நாவுக்கு அநுரூபவிஷயம் நாராயணனென்னவுமாம். (நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள்). .... (௯)

அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா.—(சீரணிமால்)குணங்களை ஆபரணமாகவுடையனாய் ஆஸ்

ஹர்ஷவிசேஷத்தாலே தலைகீழாகக்கூத்தாடுகை, திரிமினோவென்ற வநந்தரம் திருநாமம் சொல்லுகை யென்ற த்யாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றி ஸப்தார்த்தமருளுகிறார் (பிள்ளைக்கித்யாதி). ... ... (௯)

(க) விஷ்ணுதர்மம்-௧.

னுதல், குணங்கள் புறம்பொரு வ்யக்தியில் கிடவாமையாலே கல்யாண குணங்களுக்கெல்லாம் ஆஶ்ரயமானவனென்னுதல். (மால்) ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தில் வந்தால் வ்யாமோஹத்தையுடையவன். (திருநாமமே யிடத்தேற்றிய) இதர நாமங்களை மாற்றி நாரணன்தன் நாமங்களே தாம்தாம்பெற்ற பிள்ளைகளுக்குச் சாத்தும்படியாகப் பலஹேதுக்களாலும் தெளிவித்த.

(வீரணியித்யாதி)வீரப்பாட்டை ஆபரணமாகவுடையருமாய்ஸூரிகளைப்போலே அநாதிஸித்த மங்களாசாஸநப் புகழையும்விஷ்ணுசித்தரென்கிற திருநாமத்தையுமுடைய வாழ்வார், பகவதநுபவப்ரகாரத்தைதத் திருப்பல்லாண்டு துடங்கி இவ்வளவும் அந்யாபதே

ரிதவ்யாமுக்தனுனவனுடைய. அன்றிக்கே "சீரணிமால்" என்றது-குணங்களினுடையதிரளையுடையவனென்றுய்,அக்குணங்கள் புறம்பொரு வ்யக்தியில் கிடவாமையாலே, கல்யாண குணங்களுக்கெல்லாம் ஆஶ்ரயமானவனென்னவுமாம். (க)"யாஜ்ஞ்நாரீவ ஸௌவேரேஜா மணா நாநாகரோஜஹாஞ - தாதுநாமிவ ஶைலேந்த்ரோ குணா நாமாகரோ மஹாந்" என்னக்கடவதிறே. (மால்) பெரியவன்; ஸர்வேஶ்வரனென்னவுமாம். (திருநாமமேயிடத்தேற்றிய) இதர நாமங்களை மாற்றி *நாரணன்றன் நாமங்களே தாந்தாம் பெற்ற பிள்ளைகளுக்குச் சாத்தும்படியாகப் பலஹேதுக்களாலும் தெளிவித்த.

(வீரணிதொல்புகழ் விட்டுசித்தன் விரித்த) ஜிதேந்த்ரியத்வமாகிற வீரப்பாட்டை ஆபரணமாகவுடையராய், ஸூரிகளைப்போலே அநாதிஸித்த மங்களாசாஸநப் புகழையுடையரான பெரியாழ்

அரு;—நிகமத்தில்(பெரியவன்)என்றது-ஶப்தார்த்தமாய்பலிதார்த்தமருளுகிருர் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி). அன்றிக்கே மாலென்றதுக்கு மூன்றர்த்தமாகவுமாம், அதாவது-வ்யாமுக்தனென்றும், பெரியோனென்றும், ஸ்வாமியென்றும், ஆக இப்படியே கொள்ளவுமாம். நாமமே என்ற ஏவகாரார்த்தம்-(இதர நாமங்களைமாற்றி) என்றது. (பலஹேதுக்களாலும்) என்றது-மானிடப்பேரிடும் போதையில் தோஷங்களாலும், இவன்பேரிடும் போதையில் உஜ்ஜீவநஹேதுவான குணங்களாலுமென்றபடி.

(க) ரா-கிஷ்-கரு-உக.

சத்தாலும் ஸ்வாபதேசத்தாலும் ஜகத்திலுள்ளார்க்கெல்லாம் அத்விதீ யாபரணமாக ஒண்டமிழொன்பதோடொன்றாக விரித்துரைத்த விப்பத்துப்பாட்டையும் ஸாபிப்ராயமாகவல்லார். அதாவது-மலையெடுக்கவும் கடலைச்சிறுங்கிக்கவும் வல்லாரென்கிற வளவேயு மன்றிறே இவர் திருவுள்ளத்தில் கருத்தறிகை; அதாவது - இப்பிள்ளைகளுக்கிட்ட திருநாமம் விசேஷண பர்யந்தமோ, விசேஷ்யபர்யந்தமோ வென்று விகல்பித்தால் அஸாதாரண நாமம் விசேஷணத்தில் நில்லாதாப்போலே அசித்விசிஷ்ட ஜீவாந்தர்யாமி யளவிலும் நில்லாது, இதறியும்போது ஆசார்ய ஸேவையாலே வந்த வ்யுத்பத்த்யநுஷ்டாநாபிமாநங்கள் வேணும். இவற்றிலுத்தேஶ்யமுமாய் ஸுலபமுமாயிருப்பது இவரபிமாநமேயிறே. இத்தையிறே வல்லாரென்கிறது. இப்ரதிபத்தியுடையவனிட்டதிறே, திருநாமமாவதும். இத்திருநாமமேயாகிலும் புத்ராதிகளிடையிடுவதானால் திருநாமமாகாதிறே. (பேரணிவைகுந்தத்தென்றும்பேணியிருப்பரே) அவனுக்கஸாதாரணமான திருநாமங்களைத் தங்களுக்காபரணமாகக் கொண்டு ஸூரிகள் வர்திக்கிற தேசத்திலேயென்றும் விரும்பி மங்களாசாஸநபரராய் வர்திக்கப்பெறுவர்.

வீரணியென்றது-ஜிதேந்த்ரியத்வம். அதாவது-ப்ராக்ருதவிஷயம்போலே அப்ராக்ருத விஷய ஸௌந்தர்யத்தையும் ஜயிக்க வல்லராயிருக்கை; தந்தாம்பிள்ளைகளை ஆழ்வாரருளிச்செய்யப்பெற்றோமென்கிற வபிமாநத்தோடே திருநாமம் சாத்தினவர்கள் "கொ

வார் பரப்பின. (ஓரணியித்யாதி). அப்ப்யஸித்தார்க்கு அத்விதீயமான ஆபரணமாய், அர்த்த ப்ரகாஶகமாய், ஸர்வாதிகாரமான த்ராவிடரூபமாயிருந்துள்ள இப்பத்துப்பாட்டையும் ஸாபிப்ராயமாக வல்லவர்கள். (பேரணி வைகுந்தத்து) பெரிய அழகையுடை ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே. அதாவது-பகவதநுபவ கைங்கர்யங்களுக்கு அநுரூபமாகையாலே மிகவும் விலக்ஷணமான தேசத்திலே யென்கை. (என்றும் பேணியிருப்பரே) ஸர்வகாலமும் ஆதரத்தோடே வர்த்திக்கப்பெறுவார். அதவா, பேணுகையாவது - ஈஶ்வரனைப்

"ஒண்" என்றதினர்த்தம் (அர்த்தப்ரகாசமாய்) என்றது. ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

டுமைசெய்யும் கூற்றமுமென்கோலாடி குறுகப்பெறு" என்றத்தை விஶ்வஸித்து நரகபீதி தணிந்தவளவேயன்றிக்கே இவரபிமாநத்தாலே பரமபதமும் பெறுவர்களென்கிறது. .... (௧௦)

பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி நாலாம்பத்து ஏழாம் திருமொழி தங்கையை மூக்கும் ப்ரவேசம்.

அவ-கீழில்திருமொழியிலே*நாரணன் தன் நாமங்களான திருநாம ப்ரபாவத்தைப் பலப்ரகாரமாக வருளிச்செய்தார். அத்திருநாமங்கள் தான் ஸ்வரூப ரூபகுணங்களுக்கு வாசகமானாலும் உகந்தருளின நிலங்களிலல்லது குணப்ரகாஶமில்லாமையாலே திருநாமங்களை அங்கே சேர்த்தநுபவிக்கிறார்.

பேணுகையாய், மங்களாசாஸநபரராய் வர்த்திக்கப் பெறுவரென்னவுமாம். .... (௧௦)

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி நாலாம்பத்து ஆறும் திருமொழி முற்றிற்று.

நாலாம்பத்து ஏழாந்திருமொழி, தங்கையை மூக்கும் ப்ரவேசம்.

அவ;--பகவத்வைமுக்யாதி தோஷமடியாகத் தம்மாலேநிந்திதரான ஸம்ஸாரிசேதநரையும் விடமாட்டாத தம்முடைய பரமக்ருபையாலே, அவர்களைத்திருத்தியாகிலும் உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அவர்கள் திருந்துகைக் குறுப்பான ஹிதத்தை உபதேசித்தருளினார். கீழிரண்டு திருமொழியாலே;

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

அரு;—தங்கையைப்ரவேசம். தம்மாலே நிந்திதரான ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஹிதோபதேசம் பண்ணினவநந்தரம் தாம் முன்பநுபவித்த உகந்தருளின நிலங்களிலநுபவம் நெஞ்சிலூற்றிருக்கையாலே மீளவுமத்தை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியருளுகிறார் (பகவதித்யாதி).

அங்குச்சேர்த்த ப்ரகாரந்தானென்னென்னில், "வடதிசைமதுரை" என்று தொடங்கி உகந்தருளின நிலங்களெல்லாத்தையு மெடுத்துத் திருவயோத்யையைப்ரதாநமாக்கி,அதிலேயிருந்தரசாண்ட வெம்புருடோத்தமனிருக்கை திருக்கண்டங்கடி நகரென்கிறார்.

கீழே (க)"வல்லாளன் தோளும் வாளரக்கன் முடியும் தங்கை பொல்லாத மூக்கும் போக்குவித்தான்" என்றது பின்னாட்டித் தங்கையை மூக்குமென்கிறார். "நந்தன் மதலையைக் காகுத்தனை" என்றது-முடியப்பின்னாட்டிப்போருகிறபடி, இதில் காகுத்தனை முன்னாக வநுஸந்திக்கிறார். .... *

அது செய்து தலைக்கட்டின வநந்தரம், 'முன்பு திருமலை திருக்கோட்டியூரில் அநுபவித்தாப்போலே இன்னமும் அவன் உகந்தருளின நிலங்களிலே எழுந்தருளி நிற்கிற நிலையை அநுபவிக்க வேணும்" என்னுமாசைகிளர்ந்து(க)"வடதிசைமதுரைசாளக்கிராமம்" இத்யாதிப்படியே தனக்கு அபிமதமான தேசங்கள் பலவற்றிலுமுள்ள விருப்பத்தை எல்லாவற்றையும் ஒருமடைகொள்ளப்பண்ணி வர்த்திக்கிற ஸ்த்தலமாய், திருவுலகளந்தருளுகிறபோது தன் திருவடிகளில் பிறந்த ஏற்றத்தாலே *ஸகலலோகபாவநபூதையாய்க் கொண்டு ஸர்வகாலமும் ப்ரவஹியாநிற்கிற கங்கையினுடையகரையிலே யுள்ளதான திருக்கண்டங்கடி நகரிலே அநேகாவதாரகுணசேஷ்டிதங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி எழுந்தருளி நிற்கிற புருஷோத்தம ஶப்தவாச்யனை ஸர்வேஶ்வரனை அநுபவியா நின்று கொண்டு, அவனிலுங்காட்டில் அவன் வர்த்திக்கிற தேசமே ப்ராப்யத்தில் சரமாவதி யாகையாலே அத்தேசத்தினுடைய வைபவத்தையும் பஹுமுகமாகப் பேசியநுபவிக்கிறார் - இத்திருமொழியில்.

வடதிசையித்யாதிப்படியே ஒருமடை செய்துகொள்ளப்பண்ணி வர்திக்கையாவது-"வடதிசை மதுரை சாளக்கிராமம் வைகுந்தம் துவரையயோத்தியிட முடைவதரியிட வகையுடைய வெம்புருடோத்தம னிருக்கை கண்டமென்னும் கடிநகர்" என்கையாலே, மதுரை முதலான திவ்யதேசங்களில் பண்ணும் விருப்பத்தை யெல்லாம் இதிலே உடைத்தாயிருக்கையென்றபடி.

(க) ச.உ-உ.

மூ.—
தங்கையைமூக்குந் தமயனைத்தலையுந் தடிந்தவெம்தாசரதிபோய்
எங்குந்தன்புகழா விருந்தரசாண்ட வெம்புருடோத்தம னிருக்கை
கங்கைகங்கையென்ற வாசகத்தாலே கடுவினைகளைந்திடுகிற்கும்
கங்கையின்கரைமேற் கைதொழநின்ற கண்டமென்னுங்கடிநகரே.

அவ;—முதற்பாட்டு. (தங்கையித்யாதி) இரண்டவதாரத்திலே யூற்றமாகப் பலகாலும் புருஷோத்தமனென்று மநுஷ்யத்வே பரத்வத்தையருளிச் செய்கிறார். புருஷோத்தம வித்யை என்று முண்டிறே.

ஸ்வா;—முதற்பாட்டு. (தங்கையித்யாதி). தோளும் தலையுமிழக்கும்படி காரியம் பார்த்த வல்லாளன் தங்கையிறே; தன் மூக்கும் தமையன் தலையுமிழக்கும்படி காரியம்பார்த்தவளிறே இவள் தானும். விஷயபாரவஶ்யமென் செய்யாது தான். ராவணவதாநந்தரம் ப்ரஹ்மேமாதிகள் வந்து (௧) "𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌃 - பவாந் நாராயணோதேவ:" என்ன, (௨) "𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍 - ஆத்மாநம் மாநுஷம்மந்யே ராமம்தஶ

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (தங்கையை மூக்கும் தமையனைத் தலையுந்தடிந்த) தங்கையான சூர்பணகையுடைய மூக்கையும், தமையனான ராவணனுடைய தலையையுமறுத்த. (௩) "வாளரக்கன் முடியும் தங்கை பொல்லாதமூக்கும் போக்குவித்தான் பொருந்துமலை" என்று திருமலையில் நிற்கிறநிலையில் கண்டநுபவித்த ராமாவதாரகுணத்தை, திருக்கண்டங்கடிநகரில் நிற்கிறநிலையிலும் கண்டநுபவிக்கிறார். (௪) "𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾 - த்வம் மாதாஸர்வலோகாநாம் தேவதேவோ ஹரி: பிதா" என்று ஸர்வலோகத்துக்கும் மாதாவும் பிதாவுமாய்க்கொண்டிருக்கும் மிதுநத்தை முறையிலே விரும்பாமல் முறைகெட விரும்புவார் பெறும்பேறு இது என்னுமிடம் தோற்றவிறே * தங்கையை மூக்கும் தமையனைத் தலையும் தடிந்தது. அதாவது—

அரு,—முதற்பாட்டு. (தங்கையையித்யாதி) இப்படி தங்கைமூக்கையும் தமையன் தலையையுமறுக்கையைப் பலவிடங்களிலே அருளிச்செய்கைக்குக் கருத்தென்னென்ன வருளுகிறார் (த்வம்மாதாவென்று தொடங்கி பல

---

(௧) ரா-யு-௧௨௦-௧௩ (௨) ரா-யு-௧௨௦-௧௧ (௩) ௪-௨-௨ (௪) வி-பு-௧-௧௮-௧௨௬.

ரதாத்மஜம்'' என்று பொருந்தாமை தோற்ற வார்த்தையருளிச் செய்தாரிறே. அத்தையும் பின்பு விளைந்த காரியங்களையும் பற்றத் திருவயோத்யையை நோக்கி மீண்டெழுந்தருளித் திருவபிஷேகம் செய்து எல்லாரையு முகப்பித்து தர்மஸம்ஸ்த்தாபநம் செய்து "ரமயதீதி-ராமஃ'' என்னும்படி எங்கும் தன்புகழாக்கி ராஜ்யத்தை

முக்யவிசேஷணபூதையான பிராட்டியை உபேக்ஷித்து, விஶேஷ்ய பூதரான பெருமாளை விரும்பின சூர்ப்பணகைக்கு முக்யாங்க ஹாநியே பலமாய்த்து; அவளுக்கு விஶேஷ்யபூதராய்க்கொண்டு ஸர்வர்க்கும் ப்ராணனாயிருக்கிற பெருமாளை உபேக்ஷித்து, விஶேஷணபூதையான பிராட்டியை, விபரீத புத்த்யா விரும்பின ராவணனுக்கு ப்ராணஹாநியே பலமாய்விட்டதென்கை. இவ்வர்த்தத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக வாய்த்து - இவர்பலவிடங்களிலுமருளிச்செய்தது.

(எம்தாசரதி) "எம்'' என்று ஆஶ்ரிதரெல்லாரையுங் கூட்டிக்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார். இவ்வர்த்தத்தை வெளியிட்டருளினது ஆஶ்ரிதரெல்லார்க்கு மொக்குமிறே. "தாசரதி" என்றது ராவணவதாநந்தரம் ப்ரஹ்மாதி தேவர்கள்வந்து (க) "ஹவாஞா ரா௱ய௵ாெ௨வஃ - பவாந்நாராயணோதேவஃ'' என்றது அஸஹ்யமாய், (உ) "ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே ராமம் தஶரதாத்மஜம்'' என்று நின்றநீர்மையை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக. (போயெங்கும் தன்புகழா விருந்தரசாண்ட) ராவணவதாநந்தரம் லங்கையில் நின்றும் மீண்டு திருவயோத்யையிலேஎழுந்தருளி திருவபிஷேகம்பண்ணியருளி (ங) "[illegible] ஜம

விடங்களிலும் அருளிச்செய்தென்னுமளவும்). (முக்யாங்கஹாநி) என்றது-முகத்திலுண்டான வங்கஹாநி யென்றபடி, இது-சாடு, ப்ரதாந விசேஷண ஹாநியுண்டாய்த்தென்றும் கருத்து. (அவளுக்கு) பிராட்டிக்கு.

"என்'' என்று ஏகவசநமாகச்சொல்லாயிருக்க, ஆஶ்ரிதரைக் கூட்டிக்கொண்டாகிலும் பஹுவசநம் ப்ரயோகிப்பானென்னென்னவருளுகிறார் (இவ்வர்த்தத்தையித்யாதி). கண்டமென்னும் கடிநகரிலிருப்பும் ஆஶ்ரிதரெல்

(க) ரா-யு-கஉ0-கங. (உ) ராயு-கஉ0-கக. (ங) ரா-யு-கஙஉ.

ஈரரசு தவிர்த்து நெடுநாளாண்டு தேவதூதன் வந்து வீசுவில்லிடும் படி திருவுள்ளம்பொருந்தி யெழுந்தருளியிருந்ததெல்லாம் தம்பேருக நினைத்து "எம் தாசரதி போயிருந்தரசாண்டு" என்கிருர். (எம்புருடோத்தமனிருக்கை) தாசரதியான வெம்புருடோத்தமன் இங்குப்போலே காலபரிகணனையின்றிக்கே நித்யவாஸம் செய்கிற தேசம்.

(கங்கையித்யாதி) யாதோரிடத்திலே யாவனொருவன் கங்கா ஸ்நாநம் செய்கிருனுக நினைத்து "கங்கை" "கங்கை" என்று

[illegible] - ராமோராமோ ராமஇதிப்ரஜா நாமபவங்கதாஃ। ராமபூதம் ஜகதபூத்ராமேராஜ்யம் ப்ரஶாஸதி" என்கிறபடியே நாடடங்கத் தன்னுடைய குணங்களையே வாய்புலத்திராமாத்வைதமாம்படி பண்ணுகையாலே எல்லாவிடத்திலும் தன்னுடைய கீர்த்தியேயாம்படி பதினோராயிரம் ஸம்வத்ஸரமிருந்து ராஜ்யம் பண்ணியருளின. (எம்புருடோத்தமனிருக்கை). இங்கும் "எம்" என்று ஆஶ்ரிதரெல்லாரையும் கூட்டிக்கொண்டருளிச் செய்கிருர். "புருடோத்தமன்" என்றது ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றபடி. (க) "[illegible]। [illegible] - யஸ்மாத்க்ஷரமதீதோஹமக்ஷராதபிசோத்தமஃ। அதோஸ்மிலோகேவேதேசப்ரதிதஃ புருஷோத்தமஃ"என்றருளிச்செய்தானிறே தானே. தாசரதியானபுருஷோத்தமனென்கையாலே மநுஷ்யத்வேபரத்வம் சொல்லுகிறது. "இருக்கை" என்றது - வாஸஸ்தாந மென்றபடி.

(கங்கையித்யாதி) ஏதேனுமோரிடத்திலே ஸ்நாநம்பண்ணுமவர்கள் அவகாஹிக்கிற ஜலத்தை கங்கையாக நினைத்து, கங்கையினுடைய "கங்கை" என்கிற ஶப்தத்தைச்சொல்ல,இந்தவாசகத்தாலே, அவர்களுடைய * அவஶ்யமநுபோக்தவ்யமான பாபத்தைப் போக்கவல்ல. (கங்கையின்கரைமேல் கைதொழநின்ற) இப்படியிருந்

லார்க்கு மென்னுமிடம் ஸூசிப்பிக்கைக்காக வென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளுகிருர் (எம்மென்றித்யாதி).

கடுவென்று விசேஷித்ததுக்கு பாவமருளுகிருர் (அவஶ்யமித்யாதி),

(க) கீ-கரு-கஅ.

ஸ்நாநம் செய்ய, பூர்வாகத்தில் நின்றும் பிரிப்பட்டுப்போந்தவற்றில் ஆஸந்நாநுபவ யோக்யமான கொடிய பாபங்களை யெல்லாம் போக்கி ரக்ஷிக்கவல்ல கங்கையின் கரைமேல். கங்கை முதலான தீர்த்த தேவதைகளும் கங்காஸ்நாநம் செய்தவர்களும் மற்றுமுண்டான லோகவிசேஷங்களில்ருசிபிறந்தவர்களும் (கைதொழநின்ற), எல்லாரும் கங்கையின் கரைமேல்சென்று கைதொழும்படியிருந்த. புருஷோத்தமனிலும் காட்டில் நிலைநின்றபுருஷார்த்தம் திருக்கண்டங்குடி நகரென்கிறார்.

அன்றிக்கே,(க)"[illegible]-காயாம்ச" கங்கங்கைதான்எல்லாருடைய பாபத்தையும் போக்கும். கங்கை முதலான தீர்த்தங்கள் தான் எல்லாருடைய பாபத்தையும் தாந்தாமேறிட்டுக் கொண்டு போக்குமதொழியத் தானாகப் போக்கமாட்டாதென்றும், தாந்தாமேறிட்டுக்கொண்ட பாபங்கள் போய் பாவநமாவது-(உ) '[illegible] - விஷ்ணு பக்தாநாம் பாதப்ரக்ஷாளநோதகம்" என்கிறபடியே அவ்வோ தீர்த்தங்களிலே ஸ்ரீ பாதம் விளக்கினால் அவை [illegible]மென்கிற வர்த்தம் பலவிடங்களிலும் காணலாம். ஆகையால் "கண்டமென்னும் கடிநகர் தானே கங்கை கங்கையென்ற வாசகத்தாலே கடுவினை களைந்திடகிற்கும்" என்னவுமாம்.

வடுகநம்பி உடையவர் தீர்த்தத்தாலே கீழ்நாட்டில் க்ஷாமம் தீர்த்தவார்த்தையை இவ்விடத்தே ஸ்மரிப்பது. அன்றிக்கே ஸத்வாரமான மாத்ரமேயன்றிக்கே அத்வாரமாகத் திருக்கண்டங்கடிநகர்தானே கடுவினைகளைந்திடகிற்குமென்கிறதேயிறே முக்யமும்ப்ராப்தமும். (௩) "[illegible] -மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று பாபத்தைப்

துள்ள கங்கையினுடைய கரையிலே விசேஷஜ்ஞரெல்லாரும் கையெடுத்துத் தொழும்படியாய்நின்ற. (கண்டமென்னும் கடிநகரே) கண்டமென்கிற சிறப்பையுடைத்தான நகரம். கடி - சிறப்பு. இத்தால் - ப்ராப்யபூதனான புருஷோத்தமனிலுங் காட்டில் அவன் வர்த்திக்கிற தேசமே சரமாவதியாகையாலே, அத்தேசத்தை வர்ணித்துக்கொண்டநுபவிக்கிறார். ... ... (க)

கிற்கு மென்றதின்பொருள் (வலல' என்றது. (கடி) சிறப்பு. ... (க)

(க) (உ) (௩) கீ-கஅ-௬௬.

மூ. —
சலம்பொதியுடம்பில் தழலுமிழ்பேழ்வாய்ச் சந்திரன்வெங்கதிரஞ்ச
மலர்ந்தெழுந்தணவு மணிவண்ணவுருவின் மால்புருடோத்தமன்வாழ்வு
நலந்திகழ்சடையான் முடிக்கொன்றைமலரும் நாரணன் பாதத்துழாயும்
கலந்திழிபுனலாற் புகர்படுகங்கைக் கண்டமென்னுங் கடிநகரே. ... (உ)

போக்குகிறேனென்றது போலேயோ ? (௧) "பண்டை வல்வினை பாற்றியருளினான்" என்றது. (உ) "உண்ணாது வெங்கூற்றமோவாதுபாவங்கள் சேரா."

"கங்கைகங்கை யென்ற கங்கையின் கரைமேல் கை தொழ நின்ற வெம்புருடோத்தம னிருக்கை கண்டமென்னும் கடிநகர் வாசகத்தாலே கடுவினைகளைந்திடகிற்கும்" என்றந்வயம். ...(௧)

ஸ்வா;—இரண்டாம்பாட்டு. (சலமித்யாதி) அம்ருத கிரணனுகையாலே ஜலமயமான ஶரீரத்தையுடைய சந்த்ரன், (தழலுமிழ் பேழ்வாய் வெங்கதிர்) அக்நியையுமிழா நின்ற கிரணமாகிற பெரிய வாயையுடையனுமாய் ப்ரபாவானை தானும்,வெம்மையையுடையனாயிருக்கிற வாதித்யனும் தாழ(மலர்ந்து) ஒருதிருவடிகளைப்படிக்களவாக விரித்து. (எழுந்தணவும்) ஒரு திருவடிகள் மேலே கிளர்ந்து ஸ்வ ஸ்வாதந்த்ர்யங்கள் குலையுமளவு மெழா நிற்குமாய்த்து,

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (சலமித்யாதி) அம்ருதகிரணனுகையாலே ஜலத்தைப் பொதிந்துகொண்டிருக்கிற வடிவையுடைய சந்த்ரனும், உஷ்ண கிரணனுகையாலே அக்நியை உமிழா நின்ற பெரியகிரணங்களையுடையனாய் வெம்மையே ஸ்வபாவமாகவுடைய ஆதித்யனும், திருவுலகளந்தருளுகிறபோது அத்ருஷ்ட பூர்வமாய் அநேகபுஜாயுதமாய் அதிஶீக்ரமாகவளர்ந்தருளுகிறபடியைக்கண்டு "என்னுகிறதோ!"என்று அஞ்சும்படியாக(மலர்ந்தெழுந்தணவுமணிவண்ணவுருவின்)(௩) "எண்டிசையும் பேர்த்தகரநான்குடையான்" என்கிறபடியே – அதிவிஸ்த்ருதமாய்க்கொண்டு கிளர்ந்து அவர்களிருப்பிடங்களைச்சென்று கிட்டின நீலரதநத்தின் நிறத்தையுடைத்

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (சலமித்யாதி) "பேழ்" என்றதினர்த்தம் (பெரிய) என்றது. "வாய்" என்றதினர்த்தம் (கிரணங்கள்) என்றது, அஞ்சுகைக்கு ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (திருவுலகித்யாதி).

(௧) கண்ணி-எ. (உ) தி-மொ-எ-௪-அ. (௩) உ-திருவ-௧௪.

(மணியித்யாதி). நீலரத்நம்போன்ற வடிவழகையும் பதறியளந்த வ்யாமோஹத்தையுமுடைய புருஷோத்தமனுக்கு ப்ராப்யமான தேசம்.

(நலமித்யாதி), தீர்த்தத்தை தரிக்கையாலே நலந்திகழ் சடையானென்கிறது. அவன் தலையில் கொன்றையும் இவனுக்கு ஶரீரியும் ஶேஷியுமான நாராயணன் திருவடிகளில் ப்ரஹ்மா சாத்தின திருத்துழாயும், (கலந்து) இரண்டும் கூடி பூமியிலே தாழ்ந்து வருதான வடிவையுடையவனாய். (மால்) (க)"ஒண்மிதியில் புனலுருவி ஒருகால் நிற்ப" என்கிறபடியே-கீழ்மிதித்த திருவடிகளாலே பூமி முதலாகக் கீழுள்ள லோகங்களெல்லாவற்றையும். [ஒருகாலுமித்யாதி]. அப்படியே மேலெடுத்த திருவடியாலே ஊர்த்வலோகங்களெல்லாவற்றையும் பெறும்பேறு பெற்றாற்போலே பதறியளந்து கொண்ட வ்யாமோஹத்தை யுடையனான. (புருடோத்தமன்வாழ்வு). இந்த வ்ருத்தாந்தத்தாலே - எல்லாருடைய அந்யஶேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்களைப் போக்கி எல்லா ஜகத்துக்கும் தானே சேஷியென்னுமிடம் தோற்ற நின்ற ஸர்வாதிகனான புருஷோத்தமனுக்கு ப்ராப்யமான தேசம்.

(நலந்திகழ் சடையான் முடிக்கொன்றைமலரும்) (உ) 'பாவநாயாஹம் ஜடாஜூடே யோஹ்யஸ்மி த்வயாத்ருதா-பாவநார்த்தம் ஜடாமத்யே யோக்யோஸ்மீத்யவதாரணாத்.'' என்கிறபடியே திருவடிகள் விளக்கின தீர்த்தத்தை தரித்துக்கொண்டிருக்கிற நன்மை விளங்காநின்ற ஜடையையுடைய ருத்ரனுடைய ஶிரஸ்ஸில் கொன்றைப்பூவும். (நாரணன் பாதத்துழாயும்) அவனுக்கு சேஷியும் சரீரியுமான நாராயணனுடைய திருவடிகளில் திருத்துழாயும். (கலந்திழி புனலால்) சிவந்த நிறத்தையும் பசுத்த நிறத்தையு முடைத்தான அவையிரண்டோடும் கலந்து ஆகாசத்தில்நின்றும் பூமியிலே யிழிந்து ப்ரவஹிக்கிற ஜலத்தாலே. (புகர்படு கங்கை) ஒளியை

நாராயணஶப்தத்தில் தத்புருஷார்த்தத்தையும் பஹுவ்ரீஹ்யர்த்தத்தையும் திருவுள்ளம்பற்றி சடையானென்ற பதச்சேர்த்தியாலே பலித்தவர்த்தத்தையருளுகிறார் (அவனுக்கித்யாதி). ... ... (உ)

(க) திருநெ-ு. (உ) ஈஶ்வர ஸம்ஹிதை.

மூ;—

அதிர்முகமுடையவலம்புரிகுமிழ்த்தழலுமிழாழி கொண்டெறிந்த
தெதிர்முகவசுரர் தலைகளையிடறு மெம்புருடோத்தம னிருக்கை
சதுமுகன்கையிற் சதுப்புயன்றாளிற் சங்கரன்சடையினிற் றங்கிக்
கதிர்முகமணிகொண்டிழிபுனற்கங்கைக்கண்டமென் னுங்கடிநகரே.

கிற புனலால், (புகர்படு) தேவதாந்தரபாரும் பகவத்பரரோடே கூடினால் தாஸோஹமென்று விளங்குவர்களென்று காட்டுகிறது. சந்திரன் வெங்கதிரஞ்ச வென்றது - திருச்சிலம்புக்குக் கீழே தாழ்கையாலே. ... . (௨)

ஸ்வா;—மூன்றும்பாட்டு. (அதிரித்யாதி), (க) "அதிர்குரல்சங்கம்" என்கிறபடியே வலம்புரிக்கு அதிருகை ஸ்வபாவமாயிருக்குமிறே. (குமிழ்த்து)ஊதி, (௨)"குழல்முழஞ்சுகளினூடு குமிழ்த்து" என்னுமாபோலே; (அழலுமிழாழி கொண்டெறிந்து) திருக்கையிலேயிருந்துகருதுமிடம்பொருதுமிறே; விரோதிநிரஸநம்செய்வது. (அங்கித்யாதி) விரோதிநிரஸநம் செய்த பின் எம்புருடோத்தம னிருக்கை யென்கிறார்.

யுடைத்தாயிருந்துள்ள கங்கையினுடைய கரையில். (கண்டமென்னுங்கடிநகரே). "கண்டம்" என்று - தேசத்துக்குத் திருநாமம். கடி-பெருமை. நகரென்கிறது-புருஷோத்தமனும் ததீயரும் வர்த்திக்கிற தேசமாகையாலே. (௩)"அரங்கமாநகர்"என்னுமாபோலே.

வ்யா;—மூன்றும்பாட்டு. (அதிர்முகமுடைய) திருவுலகளந்தருளுகிறபோது நமுசிப்ரப்ருதிகளான அஸுரர்கள் ப்ரதிபந்திக்கையாலே த்வநியாநின்றுள்ள முகத்தை யுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தைத் திருப்பவளத்திலே வைத்தூதி, நெருப்பை உமிழாநின்றுள்ள திருவாழியைக் கொண்டெறிந்து, அவ்விடத்திலே யுத்தோத்யுக்தராய்க்கொண்டு எதிர்ந்த முகத்தையுடையரான அஸுரர்களுடைய தலைகளை யுருட்டினவனாய், ஆஶ்ரிதரான நமக்கு ப்ராப்யபூதனான புருஷோத்தமனுடைய வாஸஸ்தாநம்.

அரு,—மூன்றும்பாட்டு. (அதிர்முகமித்யாதி) குமிழ்த்து என்றதினர்த்தம் (திருப்பவளத்திலே வைத்தூதி) என்றது.

(க) தி-வாய்-௨-௧௦-௨. (௨) ௩-௬-௧௧. (௩) திருமா-௧.

மூ:—

இமையவரிறுமாந் திருந்தரசாள வேற்றுவந்தெதிர்பொருசேனை
நமபுரநணுக நாந்தகம் விசிறு நம்புருடோத்தம னகர்தான்
இமவந்தந்தொடங்கியிருங்கடலளவு மிருகரை யுலகிரைத்தாட
கமையுடைப்பெருமைக்கங்கையின் கரைமேற்கண்டமென்னுங் கடிநகரே.

(சதுமுகனித்யாதி), நான்முகன் கையில் நால்தோளமுதின் திருவடிகளில், சங்கரன் தலையில்தங்கி, (கதிர்முகமணிகொண்டிழி) மிக்கப்ரகாஶத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற ரத்நாதிகளை இருகரையும் வீசியெறிந்து கொண்டிழிகிற புனலையுடைத்தான கங்கைக் கரை மேல்கண்டமென்னும்கடிநகர் அங்கென்றது-பாரதஸமரவிபரீதரை

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (இமையவரித்யாதி). தேவர்களெல்

(சதுமுனிகத்யாதி). (க) "க்ருஹீத்வா தர்மபாநீயம் பாதம் நாதஸ்ய துஷ்டயே। க்ஷாளிதம் பரயாபக்த்யா பாத்யார்க்யாதிபிரர்ச்சிதம் - க்ருஹீத்வா தர்மபாநீயம் பாதம்நாதஸ்ய துஷ்டயே - க்ஷாளிதம் பரயாபக்த்யா பாத்யார்க்க்யாதிபி ரர்ச்சிதம்" என்கிற படியே-திருவடிகள் விளக்குகிறபோது, அது சதுர்முகனை ப்ரஹ்மாவின் கையிலும், அநந்தரம் விளக்கப்பட்ட சதுர்ப்புஜனை ஸர்வேஶ்வரன்திருவடிகளிலும், அநந்தரம் (உ) "தச்சம்பு பதிதம் த்ருஷ்ட்வா ததார ஶிரஸா ஹர: - ததம்புபதிதம் த்ருஷ்ட்வா ததார சிரஸாஹரः" என்கிறபடியே திருவடிகளினின்றும் விழுகிற வித்தை ஶிரஸ்ஸாலே தரித்த ருத்ரனுடைய ஜடையிலும் தங்கி. (கதிரித்யாதி). ஒளியையுடைத்தாய் ஶ்ரேஷ்டமாயிருக்கிற ரத்நங்களைக் கொழித்துக்கொண்டு இழிகிற புனலையுடைத்தான கங்கையினுடைய கரையிலே. (கண்டமென்னுங் கடிநகரே). .... (ரு)

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (இமையவரிறுமாந்திருந்தரசாள) இந்த்ராதி தேவர்கள் ப்ரதிபக்ஷ பயமற்று மாலையிட்டு மார்வுந்தோ

(தர்மபாநீயம்) என்றது-தர்மதேவதை தானே தீர்த்தமாய்க்கொண்டு வருகையைப்பற்ற. ... ... (கூ)

அரு,—நாலாம்பாட்டு. (இமையவரித்யாதி) "இருமாந்திருந்த" என்றது-அசுரரேற்று வருகைக்கு ஹேதுவென்று திருவுள்ளம்பற்றி விசேஷிக்கிறார் (ப்ரதிபக்ஷேத்யாதி), (இட்டு) என்றது - இட்டுக்கொண்டென்றபடி.

லாம் தாங்கள் ஜயித்தார்களாக கர்வித்துத் தந்தாம் ஆஸநங்கள் குலையாமலிருந்து தத்தத் பதங்களைத் தந்தம்ஸ்வம்மாக நினைத்து, ஸாவதியான தத்தத் போகமாத்ர மொழியத் தாந்தாமபிமாநித்து நிருபாதிக ஶேஷித்வ ஸங்கல்ப நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யஹேதுத்வம் முதலான குணங்களோடே ஶ்ரியঃபதியாக பாவித்தார்கள். இவர்களுக்கு ஜந்ம ஶத்ருக்களாய் இவர்கள் ஈஶ்வரன் கொடுத்த போகத்தை புஜிக்கிறுர்களென்று காணமாட்டாமல் அஸஹமானரான வஸுரர்கள் அவர்களைநலியாமல் தானேஏறிட்டுக்கொண்டிருக்கச் செய்தேயும் தன்மேலும் வெல்லலாமென்று வந்து யுத்தோந்முகரானவர்களுடைய கூட்டக்கட்டெல்லாம் (நமபுரம்நணுக) அதர்மபலம் புஜிப்பிக்கிற தர்மராஜனுடைய ராஜ்யத்திலே சேர. (நாந்தகம்விசிறும்) திருக்கையில் வாளை அசைத்துவீசாநின்ற."விசிறும்" என்ற வர்த்தமாநத்தால் எதிர்பொரு சேனை போயிருக்கச்செய்தேயும் இன்னமுமெதிர்பொரவருவாருண்டோவென்று யுத்தோந்முகனாய் நின்று வீசுகையாலே எம்புருடோத்தமனென்கிறுராதல், அவன் நித்யவாஸம் செய்கிற நம்மூரென்னுதல்.

(இமவந்தமித்யாதி). ஹிமவானுடைய உச்சி முதலாக மஹத்தான ஸமுத்ரம் முடிவாக விரண்டு கரையிலுண்டான லோகத்திலுைம பார்த்து கர்வோத்தரராயிருந்து ராஜ்யம் பண்ணும்படியாக. (எற்றுவந்தித்யாதி) அவர்கள் ஜீவிக்கிறது கண்டு பொறுக்கமாட்டாமல் அழியச் செய்வதாக என்று கொண்டுவந்து, அவர்கள் மேலும் அவர்களுக்கு ரக்ஷகனான தன் மேலும் எதிர்ந்து பொருகிற அஸுர ராக்ஷஸ ஸேனையானது. (நமபுரம்நணுக நாந்தகம் விசிறும்). யமபுரத்தை ப்ராபிக்கும்படியாக ஸ்ரீநந்தகமென்கிற திருநாமத்தை யுடைத்தான *கொற்ற வொள்வாளை வீசும். (நம்புருடோத்தமன் நகர்தான்) இப்படி ஆஶ்ரிதரக்ஷணம் பண்ணும் ஸ்வபாவனான நம்முடைய புருஷோத்தமனுடைய நகர்தான்.

(இமவந்தமித்யாதி) ஹிமவானுடைய உச்சிதொடங்கி பெரிய கடலளவும் இரண்டு கரையிலுள்ள லோகத்தாரும் ஆரவாரித்துக்

"கொற்ற-ஜயத்தையுடைய, ஒள்-அழகிய, வாள்" என்றபடி.

பூமிபஹு பாரத்தைச் சுமக்கையாலே பொறுமை ப்ரஸங்கிக்கவும் க்ஷமையுண்டாயிருக்கையால் அதின் மிகுதி சொல்லுமாபோலே இங்குப் பொரு

மூ.—

உழுவதோர்படையு முலக்கையும்வில்லு மொண்சுடராழியுஞ் சங்கும்
மழுவொடுவாளும் படைக்கலமுடைய மால்புருடோத்தமன் வாழ்வு
எழுமையுங்கூடி யீண்டியபாவ மிறைப்பொழு தளவினிலெல்லாஞ்
சழுவிடும்பெருமைச் கங்கையின் கரைமேற் கண்டமென்னும் கடிநகரே.

னுள்ளாரெல்லாம் தந்தாமுடைய வபிமத ஸித்திக்கு ஜலஸம்ருத்தி பெற்றோமென்று ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம் செய்யும்படியாக. (கமையித்யாதி), க்ஷமையால் வந்த பெருமையையுடைத்தான கங்கையின் கரைமேல். அதாவது-இருகரையும் கடந்தழித்து அடைவு கெடப் பெருகாமல், அமைவு தோன்றத்தெளிந்து குளிர்ந்து பெருகுகை யிறே பெருமை. அமைவு - சமைவென்றபோது சைதந்ய வ்யவஸாயத்தைக் காட்டும், கங்கையின் கரைமேல் கண்டமென் னும் கடிநகர் நம்மூர். ... . (௪)

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (உழுவதித்யாதி), கலப்பை முத லாக ஸாதர்ரணு ஸாதாரண ரூபத்தால் அநேகமாயிரம் திவ்யாயு

கொண்டு தீர்த்தமாட. (கமையுடைப் பெருமைக் கங்கையின் கரைமேல்), க்ஷமாவத்தையால் வந்த பெருமையை யுடைத்தான கங்கா தீரத்தில். அதாவது-ஸர்வலோகரும் பாபக்ஷயார்த்தமாக வந்து தன்னுடையஜலத்திலே அவகாஹித்தால் அவையெல்லாவற் றையும் பொறுத்து அவர்களைப் பரிஶுத்தராக்கிவிடும் பெருமை யைச் சொல்லுகிறது. (கண்டமென்னும் கடிநகரே). ... (௪)

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (உழுவதோர் படையும்). கலப்பை யும், உலக்கையும்-முஸலமும். வில்லும். ஸ்ரீ சார்ங்கமும். (ஒண் சுடராழியும்) அழகிய தேஜஸ்ஸையுடைத்தான திருவாழியும். சங்கும் - ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும். (மழுவொடுவாளும்) பரசுவும், நந் தகமும். (படைக்கல முடைய) இவற்றை ஆயுதமாகவுடைய. (மால்புருடோத்தமன் வாழ்வு) ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸந ஸாதநங்

மே ப்ரஸங்கிக்கவும்க்ஷமையுண்டாயிருக்கையாலே அதின்மிகுதி சொல்லுமா போலே இங்குப்பொறுமை ப்ரஸங்கிக்கைக்கு நிமித்தமேதென்ன வருளுகிறார் (அதாவதித்யாதி). (௪)

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு (உழுவதித்யாதி) மேழெல்லாத்தையும் கடாக்ஷி த்து ஆயுதங்களையுடைத்தாகையால் வந்தபெருமைமாலென்ற பதத்துக்கு அர்த்தமென்றருளுகிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதி).

மூ;—

தலைப்பெய்பெய்துகுமுறிச் சலம்பொதிமேகஞ் சலசலபொழிந்திடக்கண்டு
மலைப்பெருங்குடையால் மறைத்தவன் மதுரைமால் புருடோத்தமன்வாழ்வு
அலைப்புடைத்திரைவா யருந்தவமுனிவ ரவபிரதங்குடைந்தாடக்
கலப்பைகள் கொழிக்குங் கங்கையின்கரைமேற் கண்டமென்னுங் கடிநகரே.

தங்களை ஆஸ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக வுடையனாய், அதுதானே பெருமையாக விருக்கிற புருஷோத்தமனுக்கு ப்ராப்யஸ்த்தலம்.

(எழுமையித்யாதி) பூர்வாக(வ)த்தில் பிரிபட்டுஏழுஜந்மம் முடிவான ப்ராரப்த்தமெல்லாம்கூட்டியிட்டதொகையில் புண்யாம்ஸத்தை நீக்கி பாபாம்ஸமெல்லாம்ஸ்நாந வ்யாஜத்தாலே அல்பகாலத்திலே கழுவிடும் பெருமை கங்கைக்குண்டாவது; ஸ்வதோஷ தர்ஸநம்செய்து தோஷநிவ்ருத்தி ஸாபேக்ஷனாய் தர்மஸபையிலேஅறிவித்து அவர்கள் விதிக்கச்சென்று திருக்கண்டங்கடிநகர் துறையாலே பூர்வதோஷமும் நிவ்ருத்தமாமென்னுமது மறிந்து பாபவிமோசந ப்ரார்த்தனையோடே கூடினாலிறே விமோசநம் பிறப்பது. (கழுவிடும்) கழுவி ஸுத்தனாக்கிவிடும். .... (ரு)

ஸ்வா;—ஆறும்பாட்டு. (தலையித்யாதி) (சலம்பொதி மேகம்

களான இவற்றையுடையனை தானே தனக்குப் பெருமையாயிருக்கும் புருஷோத்தமனுக்கு ப்ராப்யமான ஸ்த்தலம்.

(எழுமையுங்கூடி யீண்டியபாவம்-எல்லாம்) அநேக ஜந்மங்கூடித்திரண்ட பாபங்களெல்லாவற்றையும், (இறைப்பொழுதளவினில் கழுவிடும்பெருமைக் கங்கையின் கரைமேல்) தன்னுடைய ஜலத்திலே அவகாஹித்தவர்களுக்கு க்ஷணகால மாத்ரத்திலே கழுவி விடாநிற்கும் பெருமையையுடைத்தானகங்கையினுடைய கரையின்மேல். (கண்டமென்னும் கடிநகரே). .... (ரு)

வ்யா;—ஆறும்பாட்டு. (தலைப்பெய்தித்யாதி) (சலம்பொதி

"கழுவி" என்றது- கழுவென்றிருக்கிற தாகத்திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (கழுவிவிடாநிற்கும்) என்றது. (ரு)

அரு.—ஆறும்பாட்டு. (தலைப்பெய்தித்யாதி) மேகமானது வர்ஷிக்கும்போது ஜலத்தைக்ரஹிக்கை ஸித்தமாயிருக்கவும் சலம்பொதியென்று விசே

தலைப்பெய்து குமிறி) இந்த்ரனேவற்படியே ஸமுத்ரம் தரையாம் படி ஜலத்தையெல்லாம் தன்வயிற்றிலே பொதிந்துகொண்டு திருவாய்ப்பாடியிலே தலைப்பட்டிடித்து முழங்கிச் சலசலெனக் குடத்திட்டுச்சொரிந்தாப்போலே சொரிந்திட. சலசலப்பு-அநுகாரத்வநி. (கண்டு) மேகங்களினுடைய மிகையையும் திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளாரெளிமையையும் கண்டு, (மலைப்பெருங்குடையால் மறைத்தவன்) மலையாகிற பெரியகுடையாலே "ஒருதுளி, ஒருகல்லு, ஓரிடி" என்றவையுமொருவர் மேல்விழாமல் மறைத்தவன். (மதுரைமால்) அவதரித்தவிடத்தில் வ்யாமோஹமிறே, விரோதிநிவ்ருத்தியும் நிகளபந்த நிவ்ருத்தியும் உக்ரஸேநனை அபிஷேகம்செய்வித்ததும் முதலானவையெல்லாம், (புருடோத்தமன் வாழ்வு) அவனுக்கு நிரதிஶய போக்யமான தேசம்.

மேகம்-தலைப்பெய்து குமுறி) இந்த்ரன் ஏவற்படியே ஸமுத்ரம் தரையாம்படிஜலத்தை எல்லாம்தன்பக்கலிலேபொதிந்துகொண்ட மேகங்களானவை திருவாய்ப்பாடியிலே வந்து கிட்டி, கேட்டவர்கள் குடல் குழம்பும்படி யிடித்து முழங்கி. தலைப்பெய்கை - கிட்டுகை. (சலசலபொழிந்திட) சலசலவென, குடமிட்டுச் சொரிந்தாப்போலே வர்ஷிக்க. சல:சல வென்கிறது - அநுகாரத்வநி. (கண்டு) மேகங்களினுடைய பகைப்பையும், திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளார் எளிமையையுங்கண்டு. (மலைப்பெருங்குடையால் மறைத்தவன்) மலையாகிற பெரியகுடையாலே, "ஒருதுளி" "ஒருகல்" "ஒரு இடி" என்கிறவிவை ஒருவர்மேலே விழாதபடி மறைத்தவன். (மதுரைமால்) விரோதியான கம்ஸனை யழியச்செய்து மாதா பிதாக்கள் சிறையையும் விடுத்து உக்ரஸேநனை அபிஷேகம்பண்ணி அங்குவர்த்தமாநரானவர்களெல்லாரையும் வாழ்வித்து நோக்கிக்கொண்டு போரும்படி திருவவதரித்த தேஶமான ஸ்ரீமதுரையில் வ்யாமோஹத்தையுடையவன். (புருடோத்தமன் வாழ்வு) இப்படி தான் வளர்ந்தவிடத்தோடு பிறந்தவிடத்தோடு வாசியற இரண்டிடத்தி

லுித்ததுக்கு பாவமருளுகிறார் (இந்த்ரனித்யாதி) "குமுறி" என்றதினர்த்தம் (கேட்டவர்களித்யாதி). இத்தால் இடிவிழுந்தபொதையில் முழக்கமும் கர்ஜநமும் விவக்ஷிதமென்றதாயிற்று. (இடித்து) என்றது - இடிவிழப்பண்ணி யென்றபடி, (பகைப்பையும்) த்வேஷிக்கையும். (எளிமையும்) என்று கூட்டினது - மலையெடுத்து ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவைச் சொல்லுகைக்காக.

மூ.—

விற்பிடித்திறுத்து வேழத்தைமுறுக்கி மேலிருந்தவன்றலைசாடி
மற்பொருதெழப்பாய்ந்தரையனையுதைத்தமால் புருடோத்தமன்வா
அற்புதமுடையவைராவதமதமுமவரிளம்படியரொண்சாந்தும்[ழ்வு
கற்பகமலருங் கலந்திழிகங்கைக் கண்டமென்னும் கடிநகரே. (எ)

(அலைப்பித்யாதி), கங்கையலைகிற திரைவாயிலே தீக்ஷா நிபந்தநமாக அரிய தபஸ்ஸுகளைச் செய்து வாங்நியதியும் செய்து யாகாதிகளையும் மந்த்ரக்ரியாத்ரவ்ய லோபங்கள் வாராமல் செய்து அவப்ருதஸ்நாநமும் உக்தலக்ஷணத்திலே செய்தவநந்தரம் பெருக்காறாய் யாகசாலையிலுண்டான கலப்பைமுதலான வுபகரணங்களையெல்லாமெடுத்துத் தள்ளிக்கொண்டு போகாநிற்கிற கங்கையின் கரைமேல். .... (௬)

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. (வில்லித்யாதி) தேவஸ்த்ரீகளுடைய அங்கராகாலங்க்ருதமாய் வருகிறது கங்கையென்று வர்ணிக்கிறார்.

ஸ்வா;— (வில்லித்யாதி) கம்ஸன் பரீக்ஷார்த்தமாக இட்ட

லுள்ளாரையும் ரக்ஷித்தருளின ஏற்றத்தையுடையனான புருஷோத்தமனுக்கு நிரதிசய போக்யமான தேசம்.

(அலைப்புடைத்திரைவாய்) அலைகிற திரையிடத்திலே. (அருந்தவமுனிவர்) அரியதபஸ்ஸுக்களை யுடையராய் பகவந்மநநசீலராயிருக்குமவர்கள். (அவபிரதம் குடைந்தாட) பகவத்ஸமாராதநரூபங்களான யாகங்களை அவிகலமாக அநுஷ்டித்து, அதினுடைய சரமதிவஸத்திலே அவப்ருதஸ்நாநஞ்செய்ய. (கலப்பைகள் கொழிக்கும்) அநந்தரம் பெருக்காறாய் யாகபூமியிலுண்டான கலப்பை முதலான உபகரணங்களெல்லாவற்றையும் எடுத்துத் தள்ளிக்கொண்டு போகாநிற்கிற. (கங்கையின் கரைமேல்கண்டமென்னும் கடிநகரே). ... . (௬)

வ்யா;—ஏழாம்பாட்டு. (விற்பிடித்திறுத்து) கம்ஸன் ‘ ‘வில்விழவுக்கு’’ என்று உறவிலே அழைத்துவிட, தானும் அதுக்கென்

யாகசாலை நிர்மிக்கைக்கு கர்ஷணார்த்தமாகக்கலப்பை யென்றுகருத்து.

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (விற்பிடித்தித்யாதி) வில்லைமுறிக்கைக்கு ப்ரஸக்திபூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கம்ஸனித்யாதி). (உறவிலே யழைத்து

வில்லை நடுவே பிடித்து முறுத்து. (வேழத்தை முறுக்கி) குவலயாபீடத்தைக்கொம்பை முறித்துச் சலிப்பித்துக்கொன்று, (மேலிருந்தவன் தலைசாடி) ஆனைகொம்பிழந்து விழுந்தபின்னும் ஶிக்ஷாபலத்தாலே விழாதபடி நடத்தவல்ல பாகனைத் திருக்கையி

னப் போகிறாய் மதுரையிலே சென்று அவனுடைய ஆயுத சாலையிலே புக்கு அவனுக்கு அபிமதமான வில்லைப்பிடித்து முறித்து. (வேழத்தைமுறுக்கி) அநந்தரம் (க)"புகுவாய்நின்றபோதகம்" என்கிறபடியே - அவனுடைய க்ருஹத்வாரத்திலே நின்று தன்மேலே அடர்த்துவந்த மத்தகஜமான குவலயாபீடத்தை ஶ்ருங்கபங்கம் பண்ணி. (மேலிருந்தவன் தலைசாடி) கொம்புமுறிந்து தளர்ந்து விழுந்தத்தை சிக்ஷாபலத்தாலே எழுப்பி அதின்மேலே யிருந்து நடத்திக்கொண்டு வந்த பாகனுடைய தலையை அந்தஆனைக்கொம்பாலே சிதறவடித்து. (மற்பொருது) ஆனையின் கொம்பையும் கையிலே கொண்டு உள்ளே புகுந்தவளவிலே அந்தச் செருக்குப்

விட)என்றதுக்கு-தநுர்யாகமென்கிற வ்யாஜத்தையிட்டு உறவுபோலேதானே நலிகைக்கு அழைக்கவென்றுகருத்து. (தானுமதுக்கென்னப் போகிறாய்) என்றது - தநுர்யாகத்துக்காக உறவுபோலே தானேகம்ஸனை நலிகையை உட்கொண்டுபோகிறானென்கை. (உ)"புருஷைர்பஹுபிர்குப்தமர்சிதம் பரமர்த்திமத் । வார்யமாணோ ந்ருபி꞉ க்ருஷ்ண꞉ ப்ரஸஹ்யதநுராததே - புருஷைர்பஹுபிர்குப்தமர்சிதம் பரமர்த்திமத் । வார்யமாணோந்ருபிꞏ க்ருஷ்ணꞏ ப்ரஸஹ்யதநுராததே" என்கிறபடியே ரக்ஷிக்கப்பட்டு அர்சிதமாகையாலே அபிமதமானவில்லை அநேகரை நிராகரித்துக் கொண்டு பிடிக்கையும் துஷ்கரமாகையால் இதுவுமொரு வீரசரிதமென்றும் பிடித்தென்றதுக்குக்கருத்து. (முறித்து) என்றவிடத்தில் (ங)"கரேணவாமேந ஸலீலமுத்த்ருதம் ஸஜ்யம் ச க்ருத்வா நிமிஷேண பஶ்யதாம் । ந்ருணாம் விக்ருஷ்ய ப்ரபபஞ்ஜ மத்யதோ யதேக்ஷுதண்டம் மதகர்யுருக்ரம꞉ - கரேணவாமேநஸலீல முத்த்ருதம்ஸஜ்யம் சக்ருத்வா நிமிஷேண பஶ்யதாம் । ந்ருணாம்விக்ருஷ்ய ப்ரபபஞ்சமத்யதோ யதேக்ஷுதண்டம் மதகர்யுருக்ரமꞏ"என்றதநுஸந்தேயம், ஶ்ருங்கபங்கம்பண்ணினபின்பு(ச) "ஆனைமாமலையின் மருப்பினைக்குவடிறுத்துருட்டி" என்கிறபடியே உருண்டு விழுந்திருக்க, பாகனுக்கு மேலிருக்கக்கூடுமோவென்னும் ஶங்கையை ப்பரிஹரியாநின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (கொம்பித்யாதி). (கொம்பை

(க) தி-மொ- (உ) வி-பு-ரு. (ங) (ச) தி-வாய்-அ-ரு-க.

லொரு கொம்பாலே தலைசிதறச்சாடி; (முற்பொருது) முற்ற வெளியில் நின்ற மல்லரை யுத்தம் செய்து நெரித்து வெண்கலப்பைப் போலே தூக்கியெறிந்து, (எழப்பாய்ந்தரையனையுதைத்த) எத்தனையேனுமுயர வேறினதெல்லாம் தனக்கரணமென்றிருந்த கம்ஸனை, மஞ்சஸ்த்தலத்திலேயிருந்த கம்ஸன் தலைக்குமேலே அநேகம் தூரமெழப்பாய்ந்து, அவன்தலையை இடத்திருவடிகளாலே உதைத்துக்கொன்ற. (மாலித்யாதி) வ்யாமோஹத்தாலே உக்ரஸேநனை அபிஷேகம் செய்வித்த பின்பிறே புருஷோத்தமனுய்த்து.

(அற்புதமித்யாதி) இந்த்ரனுக்கு நித்யாபூர்வ புருஷார்த்த

பொருமல் வந்தெதிர்ந்த சாணூர முஷ்டிகரான மல்லருடல்கள் நெரிந்து விழும்படியாக அவர்களோடே பொருது.

(எழப்பாய்ந்தரையனை யுதைத்த) அநந்தரம், கம்ஸனிருக்கிற மஞ்சத்தின் முற்றவெளியிலே சென்று (க) "தங்மஞ்சவ்யவஸ்திதः-துங்கமஞ்சவ்யவஸ்த்திதः" என்கிறபடியே உயர்ந்த மஞ்சத்திலேயிருக்கிறவனைக்கண்டு. அவனிருக்கிறவிடத்திலே கிளரக்குதித்து, ராஜாவாய்க்கொண்டு அபிஷேகமும் தானுமா யிருக்கிறவனை (உ) "கேஶேஷ்வாக்ருஷ்யவிகளத்கிரீடமவநீதலே ஸகம்ஸம்பாதயாமாஸ தஸ்யோபரி பபாதச- கேஶேஷ்வாக்ருஷ்யவிகளத்கிரீடமவநீதலே-ஸகம்ஸம்பாதயாமாஸ தஸ்யோ பரிபபாதச" என்கிறபடியே அபிஷேகத்தைத் தட்டிப்பொகட்டு மயிரைப்பிடித்திழுத்து மஞ்சத்துக்குக் கீழேதள்ளி அவன்மேலே குதித்துத் திருவடிகளாலே உதைத்த. (மால்புருடோத்தமன் வாழ்வு) இப்படி ஆஸுரப்ரக்ருதியான கம்ஸனை நிரஸித்த பெருமையையுடையனான புருஷோத்தமனுக்கு அபிமதமான தேசம்.

(அற்புதமுடைய ஐராவதமதமும்) ஆஶ்சர்யமான ரூபசேஷ்டிதாதிகளையுடைய ஐராவதத்தினுடைய மதஜலமும். (அவரிளம்

யும்கையிலேகொண்டு) என்றது. (௩) "ரங்கம்விவிஶதூராஜந் கஜதந்தவராயுதௌ- ரங்கம்விவிஶதுராஜந்கஜதந்த வராயுதௌ" என்றத்தைப் பற்ற. மாலென்றதினர்த்தம் (பெருமையுடைய) என்றது.

ஐராவதம் கீழ்ப்ரஸ்துதமாகையாலே அதிருந்துள்ளஸ்வர்க்கத்தில் வஸிப்

(க) வி-பு-ரு-௨௧-௨௬. (உ) வி பு-ரு-௨௦-௮௬. (௩) வி-பு-ரு-

மூ;—

திரைபொருகடல்சூழ்திண்மதிள் துவரைவேந்துதன் மைத்துனன்மா
அரசனையவிய வரசினையருளு மரிபுருடோத்தமனமர்வு [ர்க்காய்
நிரைநிரையாக நெடியனயூப நிரந்தரமொழுக்கு விட்டிரண்டு
கரைபுரைவேள்விப்புகைகமழ்கங்கைக்கண்டமென்னுங்கடிநகரே.

மான ஐராவதத்தின் மதஜலமும் ஸ்வர்க்க காமரான தேவர்களுக்கத்யந்தாபிமதைகளுமாய் அப்பதமுள்ளளவும் யௌவநம் குலையாத தேவஸ்த்ரீகள் முலைகளிலணிந்த சாந்தும் அவர் குழலில் சொருகின கற்பகமலரும் கலந்திழிகங்கை. ... . (எ)

ஸ்வா;—எட்டாம்பாட்டு. (திரையித்யாதி) பொரு திரை கடல் சூழ்கையாலே ஜலதுர்க்கமும், அதுக்குள்ளே திண்ணிதாகவுண்டான கிரிதுர்கமும் சூழப்பட்ட வென்னுதல்; அன்றிக்கே செய்குன்றம்போன்ற கற்பார் மதிளென்னுதல்; இப்படியிருக்கிற ஸ்ரீமத்த்வாரகைக்கு நிர்வாஹகராய் ஈரரசுதவிர்த்துவிட்டுவிளங்க

படியரொண்சாந்தும்) ஸ்வர்க்கவாஸிகளான தேவர்களுக்கு அபிமதைகளாய், அந்தப்பதமுள்ளவளவும் யௌவநம்குலையாதவடிவையுடையரான தேவஸ்த்ரீகள் தங்களுக்கு அலங்காரமாக வணிந்த சாந்தும். (கற்பகமலரும்) அவர்கள் குழலில் சொருகின கற்பகப் பூக்களும். (கலந்திழிகங்கை) இவற்றையெல்லாம் சேர்த்துக்கொண்டு இழியாநிற்கிற கங்கையினுடைய கரைமேல். (கண்டமென்னும் கடிநகரே). .... (எ)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (திரைபொரு கடல்சூழ் திண்மதிள் துவரைவேந்து) கடலைச் செறுத்துப்படைவீடு செய்ததாகையாலே *திரைபொரு கடலாலே சூழப்பட்டிருப்பதாய், திண்ணியதான மதிளையுடைத்தாயிருக்கிற ஸ்ரீமத்த்வாரகைக்கு ராஜா

கும் தேவர்கள் ஸ்ம்ருதராகையால், அவரென்கிறுரென்றர்த்த மருளுகிறுர் (ஸ்வர்கேத்யாதி). எண்ணென்றதின் பலிதார்த்தமருளுகிறுர் (தங்களுக்கித்யாதி).

அரு,—எட்டாம்பாட்டு. (திரைபொருவித்யாதி) (செறுத்து) நெருக்கி. அதாவது-இடம் கொடுக்கும்படிபண்ணி யென்கை. (திரைபொரு) என்றது அலைகளாலேயுத்தம் பண்ணுமாபோலே யிருக்கிறதென்றபடி. "அரசினை"

விருந்தவன். (தன்மைத்துனன் மார்க்காய்) த்ரௌபதியுடைய ப்ரீதியிலே நின்று "மைத்துனன் மார்க்காய்" என்கிறார். (அரசினை யவிய) வநாக்நி மஹாவர்ஷத்திலே அவியுமாபோலே மிகை விருதூதிவாய்மா றிவந்தப்ரதிபக்ஷத்தைநிரஸித்து, பாண்டவாதிகளுக்கு அரசினை யருளும் அரிபுருடோத்தமனமர்வு. வேத வாதராய் ஶப்தமாத்ரத்திலே நிற்பார்க்கும் வேத வேதாந்த நிகமநதத்வ தர்ஶிகளாய் பரஸ்பர விரோதஸமாதாந ஸாபேக்ஷராயிருப்பார்க்கும் ப்ரணவோச்சாரணத்துக்குப் பூர்வ பாவியாயும் ப்ரணவஶப்த வாச்யனுமிறே ஹரியென்றால் தோற்

வானவன். *வண்டுவராபதி மன்னனிறே. (தன்மைத்துனன் மார்க்காய்). (க) "க்ருஷ்ணாஶ்ரயா: க்ருஷ்ணபலா: க்ருஷ்ணநாதாஶ்ச பாண்டவா: - க்ருஷ்ணாஶ்ரயா: க்ருஷ்ண பலா: க்ருஷ்ண நாதாஶ்ச பாண்டவா:" என்கிறபடியே தன்னையே தங்களுக்கு ஆஶ்ரயமும் பலமும் நாதனுமாகப் பற்றியிருக்கிற தன் மைத்துனன்மாரான பாண்டவர்களுக்குப்பக்ஷபாதியாய்நின்று. (அரசினையவியஅரசினை யருளும்) *பொய்ச்சூதிலே அவர்களைத்தோற்பித்து அவர்கள் இராஜ்யத்தைத்தாங்கள் பறித்துக்கொண்டு, பத்தூர் ஓரூர்கொடுக்கச் சொன்னவிடத்திலும் கொடோமென்று தாங்களே அடைய புஜிப்பதாகவிருந்த துர்யோதநாதி ராஜாக்கள் விளக்குப் பிணம் போலே அவிந்து போகப்பண்ணி ராஜ்யத்தைப் பாண்டவர்களுக்குக் கொடுத்தருளும்.

(அரிபுருடோத்தமன் அமர்வு) (உ) "மஹத்யாபதி ஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர்த்தவ்யோ பகவாந்ஹரி: - மஹத்யாபதிஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர்த்தவ்யோ பகவாந்ஹரி:" என்று ஆபத்தசையிலே ஸ்மரிக்கப்படுமவனாக ஸ்ரீ வஸிஷ்ட்ட பகவானாலே த்ரௌபதிக்குச்சொல்லப்பட்டவனாய், (ங) "ஹரிர்ஹரதி பாபாநி துஷ்டசித்தைரபி

என்றவிடத்தில் இன்-சாரியையாய், அரசையென்றபடியாய், அதில் முந்தின பதம் ராஜாவைச் சொல்லுகிறதென்றும், இரண்டாம்பதம் ராஜ்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்றும் விவக்ஷித்து ப்ரஸக்திபூர்வகமர்த்த மருளுகிறார் (பொய்ச் சூதிலேயித்யாதி).

கண்ணனென்னாதே ஹரிபதம்ப்ரயோகித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (மஹதீத்யாதி), யோகார்த்தத்தை விவரிக்கிறார் (ஹரிரித்யா).

(க) பார-த்ரோண கஅங .(உ) பாரத உத்யோக. (ங) ஹர்ய

மூ;—

வடதிசைமதுரை சாளக்கிராமம்வைகுந்தம்துவரையயோத்தி
இடமுடைவதரியிடவகையுடையவெம்புருடோத்தமனிருக்கை
தடவரையதிரத்தரணிவிண்டிடியத் தலைப்பற்றிக்கரைமரஞ்சாடி
கடலினைக்கலங்கக்கடுத்திழிகங்கைக்கண்டமென்னும்கடிநகரே.

றுவாது. புருஷோத்தமனென்றால் ப்ரதமாக்ஷர விவரணநாராயண பதத்திலே அஸாதாரண குணவிஶிஷ்டனைய் வாச்யப்ரதாநனைத் தோற்றும். ஸத்ப்ரஹ்மேத்யாதிகளில் பஶ்வதிகரணந்யாயத்தாலே அதுதான் சேராது. (அமர்வு) இதுக்கவ்வருகு அவனுக்கபிமதமும் ப்ராப்தமுமாயிருப்பதில்லையிறே.

(நிரையித்யாதி) நிரைநிரையாக வொழுங்குபட நாட்டப்பட்டு நெடிதான யூபங்களும் செய்கிற யாகத்தில் ஹோம தூமங்களும் இருகரை குறிக்கவொண்ணாதபடி ஒரு கோவையாய்த் தோற்றுகிற கங்கையின் கரைமேல். ... . (அ)

ஸ்வா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வட.வித்யாதி) உத்தர மதுரை தொடக்கமாக அநேகம்திருப்பதிகளுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் திருவுள்ளம் பொருந்தி வர்திக்கும் திருப்பதி.

விவ்ரு—த்ஃ- ஹரிர்ஹரதிபாபாநி துஷ்டசித்தைரபி ஸ்ம்ருதஃ'' என்கிறபடியே ஸ்மரித்தவர்களுடைய ஸகலபாபங்களையும் போக்குமவனான புருஷோத்தமன் திருவுள்ளம் பொருந்தி வர்த்திக்கிற ஸ்தலம். (நிரைநிரையாக நெடியனயூபம்) ஒரோ ரொழுங்காய்க் கொண்டுநெடியதாயிருந்துள்ள,பசுக்கள்பந்திக்கிறயூபங்களானவை. (நிரந்தரமொழுக்குவிட்டு) இடைவிடாமல் நெடுகச் சென்றிருப்பதாய், (இரண்டுகரைபுரை வேள்விப்புகைகமழ் கங்கை) இருகரையுமொத்து யாகதூமம் கந்தி (மயி)யாநிற்கிற கங்கையினுடைய கரையில். (கண்டமென்னுங் கடிநகரே). .... (அ)

வ்யா,—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வடதிசைமதுரை) வடக்குத்திக்கில் மதுரை, தென்திசை மதுரை யுண்டாகையாலே விசேஷிக்கிறது. (சாளக்கிராமம்) புண்யக்ஷேத்ரங்களில் ப்ரதாநமாக வெண்

புரையென்றதினர்த்தம் (ஒத்து) என்றது, அதாவது-சேர்ந்தென்றபடி.

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வடதிசையித்யாதி) ஸாளக்ராமமென்கிறதுக்கு மூர்த்திகளில் ப்ரஸித்தியுண்டாகையாலே திவ்யதேஶங்கள்சொல்லும் ப்ரகரணத்துக்குச் சேரவருளுகிறார் (புண்யக்ஷேத்ரங்களிலித்யாதி). ''எய''

(தடவரையித்யாதி) இடமுடைத்தான ஹிமவான் ஒரு சிறு கற்போலே அதிர்ந்து சலிக்கும்படி அதன்மேலே குதித்து அதில் நின்றும் போந்து பூமியாழ்ந்திடங் கொண்டு தளமிடியும்படி குதித்து, (தலைப்பற்றி) நடுநின்ற மரங்களின் தலையிலே மணலே றக்கிளம்பி, கரைநின்ற மரங்களும் வேரோடே சாய்ந்து ஒழுகும் படி தள்ளி, (கடலினைக்கலங்க) ஒன்றாலும் கலங்காத ஸமுத்ரமும்

ணப்படும் ஸ்ரீ ஸாளக்கிராமம். (வைகுந்தம்) அப்ராக்ருதமாய் நித்ய வாஸஸ்த்தலமான ஸ்ரீமத்வைகுண்ட்டம். (துவரை). ⁕பதினாறுமாயி ரவர் தேவிமார்பணிசெய்ய மணவாளராய் வீற்றிருந்த ஸ்ரீமத்த்வா ரகை. (அயோத்தி) (௧) "அயோத்திநகர்க்கதிபதி" என்கிறபடியே ராமாவதாரஸ்த்தலமாய் அத்யந்தாபிமதையாயிருந்துள்ள திருவ யோத்த்யை. (இடமுடைவதரி) நரநாராயண ரூபியாய்க்கொண்டு திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டருளி உகப்புடனே யெழுந்தருளியிருக் கும்ஸ்த்தலமாய், இடமுடைத்தாயிருந்துள்ள ஸ்ரீபதரி. (இடவகையு டைய) இவற்றை வாஸஸ்த்தாநமாகவுடையனை. (எம்புருடோத் தமனிருக்கை). ஆஸ்ரிதரான நமக்கு இனியனை புருஷோத்தம னுடைய இருப்பிடம்.

(தடவரையித்யாதி) பகீரதன் தபோபலத்தாலே இறக்கிக் கொடுவருகிறபோது வந்திழிகிற வேகத்தைச்சொல்லுகிறது. (தட வரையதிர) உயர்ந்த நிலத்தில் நின்றும் வந்திழிகிற வேகத்தாலே மந்த(ந்)ராதிகளானபெரியமலைகள்சலிக்கும்படியாக. (தரணிவிண் டிடிய) பர்வதத்தில் நின்றும் பூமியிலே குதிக்கிற வளவில் பூமி விண்டு இடிந்துவிழ. (தலைப்பற்றிக்கரைமரஞ்சாடி) வ்ருக்ஷங்களி னுடைய தலையளவும் செல்லக்கிளம்பி. கரையில்நிற்கிற மரங்களை மோதிமுறித்து. (கடலினைக் கலங்கக்கடுத்திழி கங்கைக்கண்ட மென்னும் கடிநகரே) ஒன்றாலும் கலங்காதகடலும் கலங்கும்படி

என்று விசேஷித்ததுக்குபாவம் (ஆஸ்ரிதர்க்கித்யாதி).

கங்கையானது ஸந்ததம்ப்ரவஹிக்கும்போது ப்ரவாஹத்துக்கு ந்யூநாதி ரேகமில்லாமையால், இப்படிசொன்ன வேகாதிஸயகார்யமெல்லாம் சேரும் படி தாத்பர்யமருளுகிறார் (பகீரதனித்யாதி). (௯)

(௧) பெரு-தி-அ-௯.

மூ;—

மூன்றெழுத்ததனைமூன்றெழுத்ததனால் மூன்றெழுத்தாக்கிமூன்றெழுத்தை
என்றுகொண்டிருப்பார்க் கிரக்கநன்குடைய வெம்புருடோத்தமனிருக்கை
மூன்றடிநிமிர்த்து மூன்றினிற்றோன்றி மூன்றினில் மூன்றுருவானான்
கான்றடம்பொழில்சூழ் கங்கையின் கரைமேற் கண்டமென்னும் கடிநகரே.

கலங்கும்படி, (சுளித்திழி கங்கை) தரணி விண்டிடியக்குதித்தவேக மடங்காமல் குதியாநின்ற கங்கையின் கரைமேல். .... (௬)

ஸ்வா;—பத்தாம்பாட்டு. (மூன்றித்யாதி) அகாரப்ரதாநமாயிருக்கிற ப்ரணவத்தை, (மூன்றெழுத்ததனால்) நிருக்தமென்கிற

வேகித்துக்கொண்டு இழியாநின்ற கங்கையினுடைய கரைமேலே, சண்டமென்னும் கடிநகரே. .... (௬)

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு. (மூன்றெழுத்ததனை) (க) "ஹ-ரிதிஜிமெ.. ஜாயத - பூரிதி ருக்வேதாதஜாயத" இத்யாதிப்படியே வேதத்ரயத்தினின்றும் வ்யாஹ்ருதித்ரயத்தையும் தோன்றுவித்து, பரிஶுத்தமான வ்யாஹ்ருதித்ரயத்தையும் ஸ்வ ஸங்கல்பத்தாலே பொன் ஓடவைக்குமாபோலே ஓடவைத்து, அந்த வ்யாஹ்ருதித்ரயத்தினின்றும் அகார உகார மகாரங்களாகிற அக்ஷரத்ரயத்தையும் தோன்றுவித்து, அந்த வக்ஷரத்ரயத்தையும் ஸம்ஹிதாகாலத்திலே "ஓம்" என்று ஏகாக்ஷரமாக்கப்பட்டதாகையாலே, அக்ஷரத்ரயாத்மகமா யிருக்கிற அந்த ப்ரணவத்தை. "அதனை" என்றது-அதினுடைய கௌரவத்தைப்பற்ற. (உ) "..."

அரு;—பத்தாம்பாட்டு, (மூன்றெழுத்தித்யாதி) "ஓமித்யேகாக்ஷரம்" ஓமித்யேகாக்ஷரம்" என்று ப்ரணவத்தை ஏகாக்ஷரமாகச் சொல்லாநிற்க, இவர் மூன்றெழுத்தென்னக் கூடுமோவென்னும் ஶங்கையிலே ப்ரமாணபூர்வகம் பரிஹாரமருளுகிறார் (பூரித்யாதி). அதில், "..." தாநிஶுக்ராண்யப்யதபத்" என்றதினர்த்தம் (பரிசுத்தேத்யாதி). "..." - தேப்யோபிதப்தேப்யஸ்த்ரயோ வர்ணா அஜாயந்த" என்றதுக்கர்த்தம் (அந்தவித்யாதி). "..." - தாநேகதாஸம பரத்ததேததோமிதி" என்றதினர்த்தம் (அந்தவக்ஷரேத்யாதி). கீழெடுத்த ப்ரதீகத்துக்கர்த்தம் (அக்ஷரேத்யாதி), கௌரவத்தை ப்ரமாணமுகேந வெளியிடுகிறார் (ஆத்யமித்யாதி). (க) "யஸ்ஸிந்த்ரயீவ்ருத்திஷ்டா, ..."

(க) அதர்வ-கோபதப்ரா. (உ)

ப்ரக்ரியையால், (மூன்றெழுத்தாக்கி) அகார உகார மகார மென்கிற மூன்றெழுத்தாக்கி, (மூன்றெழுத்தை யேன்று கொண்டிருப்பார்க்கு) அகாரவாச்யனே உத்தேஶ்யனென்று ப்ரதிபத்திபண்ணி

த்ரய்யஸ்மிந் ப்ரதிஷ்டிதா । ஸ குஹ்யோ(அ)ந்யஸ் த்ரிவ்ருத்வேதோ யஸ்தம் வேத ஸ வேதவித் - ஆத்யந்துத்ர்யக்ஷரம்ப்ரஹ்மத்ரயீ யஸ்மிந் ப்ரதிஷ்ட்டிதா- ஸகுஹ்யோந்யஸ்த்ரிவ்ருத்வேதோயஸ்தம் வேதஸவேதவித்'' என்னும்படியிறே இதினுடையவைபவம். (மூன்றெழுத்தனைதல்) பதஸமதிகமஹேதுவாய் "நிருக்தம்" என்று மூன்று அக்ஷரமான பேரையுடைத்தா யிருக்கிறவதினாலே, (மூன்றெழுத்தாக்கி) ப்ரக்ரியைபண்ணும்க்ரமத்தாலே ப்ரக்ரியை பண்ணி, மூன்று பதமாய் மூன்றர்த்தத்துக்கு வாசகமாயிருக்கும் மூன்றெழுத்தாகப்பிரித்து. ப்ரணவந்தான் ஸம்ஹிதாகாலத்திலே "ஓமித்யேகாக்ஷரம் - ஓமித்யேகாக்ஷரம்'' என்கிறபடியே, ஏகாக்ஷரமாய், ஏகபதமாய், ஏகார்த்தப்ரதிபாதகமாய், அஸம்ஹிதாகாலத்திலே மூன்றக்ஷரமாய்மூன்றுபதமாய் மூன்றர்த்த ப்ரதிபாதகமாயிறே யிருப்பது.

(மூன்றெழுத்தை யேன்றுகொண்டிருப்பார்க்கு) அந்த மூன்றெழுத்தையும், 'நமக்குத் தஞ்சமான அர்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறதாகையாலே நமக்குஉத்தேஶ்யம்' என்று தங்கள்நெஞ்சிலேதரிக்குமவர்களுக்கு. அதாவது அகாரமான துஸ்வரூபேணவும்தா(யா)து நிஷ்பந்நரூபேணவும் ப்ரத்யயவேஷேணவும் ஈஶ்வரனுடைய காரணத்வ ரக்ஷகத்வஶேஷித்வங்களையும், அர்த்தபலத்தாலே ஶ்ரிய:பதித்வத்தையும் ஏவம்பூதனான ஈஶ்வர விஷயத்தில் சேதநனுடைய

-த்ர்யக்ஷரம் குஹ்ய: ஸ த்ரிவ்ருத் - த்ரிகுணித:, அந்யோ வேத:- யஸ்மிந்த்ரயீப்ரதிஷ்ட்டிதா, ததாத்யந்து த்ர்யக்ஷரம்குஹ்ய:, ஸ:, த்ரிவ்ருத் - த்ரிகுணித:, அந்யோவேத:'' இத்யந்வய:.

"என்றுகொண்டு'' என்றதினர்த்தம் (தரித்துக்கொண்டு) என்றது. (ஸ்வரூபேணவும்) என்றது - அகாரத்வரூபேணவுமென்றபடி. (நிஷ்பந்நரூபேணவும்) என்றது - "அவ ரக்ஷணே - அவ-ரக்ஷணே'' என்கிறதாதுவில் பிறந்தவாகாரத்திலுமென்றபடி. (ப்ரத்யயவேஷேணவும்) என்றது அகாரத்

யிருப்பார்க்கு, (இரக்கநன்குடையவெம் புருடோத்தமனிருக்கை) இவர்களளவிலே தன்பேறாக க்ருபைபண்ணவல்லனாய், எனக்கு ஸ்வாமியான அந்தப் புருஷோத்தமன்நித்யவாஸம்செய்கிறதேசம்.

(மூன்றடி நிமிர்த்து) இத்தை ப்ரணவத்தோடே மூன்றுபதமாக விவரித்து. (மூன்றினில் தோன்றி) அந்த பதத்ரயத்திலும் தோற்றின அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வ அநந்யஶரணத்வ அநந்யபோகத்வங்களாய்த் தோன்றின வர்த்தங்கள் மூன்றுக்கும் ப்ரதிஸம்ப

ஶேஷத்வத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலும், உகாரமானது அவதா(ர)ரணவாசகமாய்க் கொண்டு அந்த ஶேஷத்வத்தினுடைய அநந்யார்ஹதையை ப்ரதிபாதிக்கையாலும், மகாரமானது (க) "ஜ்ஞா அவபோதநே - மந-ஜ்ஞாநே" என்கிற தாதுவிலே நிஷ்பந்நமாய்க்கொண்டு ஜ்ஞாநவாசியுமாய், கீழ்ச்சொன்ன அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வத்துக்கு ஆஶ்ரயமான ஆத்மாவினுடைய தேஹாதிரிக்தத்வாதிகளைப்ரதிபாதிக்கையாலும், அக்ஷரத்ரயமும் நமக்குத்தஞ்சமான அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதென்று தங்கள் நெஞ்சில்எப்போதும்அநுஸந்தித்திருக்கை. (இரக்கம் நன்குடையவெம்புருடோத்தமனிருக்கை) இவர்களளவிலேதன்பேறாகக்ருபைபண்ணுமவனாய், எனக்குஸ்வாமியானபுருஷோத்தமனுடைய வாஸஸ்தாநம்.

(மூன்றடி நிமிர்த்து) இந்தப்ரணவந்தான் (உ) "ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத் - ஓமித்யக்ரேவ்யாஹரேத்" என்கிறபடியே பதத்ரயாத்மகமான திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதமபதமாகையாலே இத்தோடே கூடி மேலிரண்டு பதத்தையுங்கூட்டி மூன்றுபதமாக வளர்த்தி. (மூன்றினிற்றோன்றி) அந்தமூன்று பதத்திலும் ஆத்மாவினுடைய அநந்யார்ஹஶேஷத்வம் அநந்யஶரணத்வம்அநந்யபோக்யத்வமாகிற

திலே நிக்கழிந்த சதுர்த்தியோடு கூடின வேஷத்தாலுமென்றபடி. நன்காணவிரக்கமுடைய வென்றந்வயித்தருளுகிறார் (இவர்களளவிலித்யாதி).

அடியென்றது - பாட்டுக்களில் முதலடி இரண்டாமடி யென்னுமாபோலே பாதவாசகமன்றிக்கே பதவாசகமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (இந்தப்ரணவமித்யாதி), 'மூன்றுருவானான் - எம்புருடோத்தமனிருக்கை" என்றந்வயம். (௧0)

(க) தாதுபாட (உ) நாராயணோபநிஷத்

ந்தியாய்ஶேஷித்வஶரண்யத்வபோக்த்ருத்வப்ரகாஶங்களான மூன் றுருவானுனென்னுதல். அன்றியே, மூன்றில்ப்ரதிஸம்பந்தியாய்த் தோன்றினமூன்றிலுங் காட்டில் † ஸ்வரூபேண மூன்றுருவானுன். ஆனாலும்அவன்தன்னுடையமேன்மையிற்காட்டில்அவனுடையநீர் மையும்குணபரமாமித்தனையிறே.சேதநபரமாயிருக்கிறமூன்றில்ஸா க்ஷாத்ஸ்வரூபேண. (க) "தேவுந்தன்னையும்".மூன்றுருவானுன்.

(கான்றடம் பொழில்சூழ் கங்கையின்கரைமேல்) கானென்று கடல்கரைக்கழிக்கும் பேர். நீரோடு கானுக்கும்பேர்-இவ்வளவிறே கங்கைக்குள்ளது. பாபவிமோசநம் கடிநகரிலே, நீரோடுகால் களாலும் தடாகங்களாலும் திருச்சோலைகளாலும்சூழப்பட்ட திருக் கண்டங் கடிநகர் எம்புருடோத்தமனிருக்கை. ... (௧0)

அவ;—நிகமத்திலித் திருமொழி கற்றூர்க்குப்பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறூர்.

ஆகாரத்ரயத்தையும் "தான்றுவித்து","தோன்றி" என்றது-தோன் றுவித்தென்றபடி, (மூனறினில் மூன்றுருவானுன்) பதத்ரயப்ரதி பாத்யமான சேதநனுடைய, வாகாரத்ரயமும் விஷயமாக தத்ப்ரதி ஸம்பந்தியாய் தானும் ஶேஷித்வ ஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்களா கிற ஆகாரத்ரயத்தையு முடையனுனவன். மந்த்ரத்தை பதத்ரயா த்மகமாய், சேதநனுடைய ஆகாரத்ரயத்தையும் தன்னுடைய வா காரத்ரயத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கும்படியாய் *அடியிலே உண்டாக்கி வைத்தான் ஈஶ்வரனுகையால், இவையெல்லாவற்றையும் அவன் செயலாக வருளிச் செய்கிறூர். (கான் தடம்பொழில்சூழ் கங்கை யின் கரைமேல்) "கான்" என்று நாற்றம். தடம்என்று-பெருமை. நறுநாற்றத்தையுடைய பெரிய பொழில்களாலே சூழப்பட்டிருப் பதாய், கங்கையினுடைய கரையிலேயான. (கண்டமென்னுங் கடி நகரே). .... (௧0)

நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றூர்க்குப் பலம்சொல்லித்தலைக் கட்டுகிறூர்.

---

† (பா) மேன்மையும் சீர்மையும் வடிவழகுமான மூன்றுருவானுன்.
(க) தி வாய்-உ-எ-௪.

மூ;—
பொங்கொலி கங்கைக்கரைமலி கண்டத்துறை புருடோத்தமனடிமேல்
வெங்கலிநலியா வில்லிபுத்தூர்க்கோன் விட்டுசித்தன் விருப்புற்றுத்
தங்கியவன்பாற் செய்தமிழ்மாலை தங்கிய நாவுடையார்க்குக்
கங்கையிற்றிருமால் கழலிணைக்கீழே குளித்திருந்த கணக்காமே.
பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்வா;—(பொங்கொலியித்யாதி) மிகவும் பெரிய ஆரவாரத்தோடே கிளம்பிவருகிற கங்கையினுடைய உயர்ந்தகரைமேலேயாயிருக்கிற திருக்கண்டங்கடிநகரிலே நித்யவாஸம் செய்வானுமிருக்கிற புருஷோத்தமன் திருவடிகளின்மேலே, (வெங்கலியித்யாதி), (உ) "கலியுகமொன்றுமின்றிக்கே" என்னுமாபோலேவெவ்விதான கலியும் நலியாதபடியான திருமாளிகைக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வார். (வெங்கலி) ப்ராக்ருத ஸ்ருஷ்டியில் க்ருதயுகாதிகளில் முடிவில் வருகிற கலியுகத்தில் வெம்மையில்லை போலே காணும். வெம்மையுள்ளது பர்வக்ரமமாகவிறே. (விட்டு சித்தன்) இதுவுமொரு ஸமாஸத்வயம். (விருப்புற்று) அத்யந்தம் ப்ரீதியின் மேலே.

(தங்கியவன்பால்) நிலைநின்ற பக்திபாரவஶ்யத்தாலே, (செய்தமிழ்மாலை) செய்யப்பட்ட தமிழ்மாலை, சொன்னமாலை யென்று

வ்யா;—(பொங்கித்யாதி) ஜலத்தினுடைய கொழிப்பால் வந்த கிளர்த்தியையும் கோஷத்தையு முடைத்தான கங்கையினுடைய கரையிலேயாய், ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலுமுண்டான ஏற்றத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற திருக்கண்டங்கடிநகரிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற புருஷோத்தமனுடைய திருவடிகளிலே. (வெங்கலி நலியா வில்லிபுத்தூர்க்கோன் விட்டுசித்தன் விருப்புற்று) விபரீதஜ்ஞாநாதிகளை ஜநிப்பிக்கும் க்ரூரமான கலியுகத்தால் வந்த நலிவென்பதொன்றில்லாத ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகரானபெரியாழ்வார் ஆசைப்பட்டு.

(தங்கியவன் பால்செய் தமிழ்மாலை) நிலைநின்ற ப்ரேமத்தாலே செய்த தமிழ்த்தொடையானவிது. (தங்கியநாவுடையார்க்கு) ஒரு

அரு;—பதினோராம்பாட்டு. (பொங்கொலியித்யாதி) (கொழிப்பாலே) என்றது - ஸம்ருத்தியாலே யென்றபடி. பொங்கென்றதினர்த்தம் (கிளர்த்தியையும்) என்றது. மலியென்றதினர்த்தம் (ஸர்வப்ரகாரேத்யாதி).

(உ) தி-வாய்-டு-உ-கக.

மல் செய்தவென்கையாலே அநுஷ்ட்டாந பர்யந்தமாகச் செய்த (க) *நடைவிளங்கு தமிழ் மாலே. (தங்கிய நாவுடையார்க்கு) "ஜநஃ வஹ்வெல்லாவா ஹஸ்தாஃ-மநஃபூர்வோ வாகுத்தரஃ" என்றுத நாவுடையார்க்கு. நான்தான்வேண்டாவென்றிலும் (உ)"என்வாயவனையல்லது வாழ்த்தாது" என்பார்க்கு. (கங்கையித்யாதி). (கங்கையில் குளித்துத் திருமால் கழலிணைக் கீழேயிருந்த கணக்காமே) தேஸாந்தரத்வீபாந்தரங்களிலே யிருந்தார்க்கும் உபரிதந பாதாள லோகங்களிலே யிருந்தார்க்கும் நித்யவிபூதியிலேயிருந்து தங்கிய நாவுடையார்க்கும் (ங) "சேவடி செவ்வி திருக்காப்பு" என்ற இவர் தம்மைப்போலே இவரபிமாநத்திலேஒதுங்க வல்லார்க்கும் அவன் திருவடிகளின் கீழேயிருந்து மங்களாஸாஸநம் பண்ணின விவர்நேர் ப்ரயோஜநத்திலொக்கும். .... (கக)

பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி நாலாம்பத்து ஏழாம் திருமொழி முற்றிற்று.

காலும் நீங்காதே வர்த்திக்கும்படியான நாவையுடையவர்களுக்கு. அதாவது-எப்போதும் இதனையே சொல்லிக்கொண்டு திரியுமவர்களுக்கென்கை. (கங்கையிலித்யாதி) [கங்கையில்-குளித்து - திருமால் கழலிணைக்கீழே-இருந்த கணக்காமே] அதாவது - இத்திருமொழி தங்கின நாவுடையவர்களுக்கு ஏதேனுமோரிடத்திலே இருந்தாலும், ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளில் பிறப்பால்வந்த ஏற்றத்தையுடைய கங்கையிலே ஸ்நாநம்பண்ணி, திருக்கண்டங்கடிநகரிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஶ்ரியஃபதியானவன் திருவடிகளின் கீழே நிரந்தர ஸேவைபண்ணி யிருந்தத்தோடு ப்ரயோஜநமொக்குமென்கை. பகவத்ப்ரீதியிறே அதுக்கு ப்ரயோஜநம்; அது இவர்களுக்குமொக்குமென்றதாய்த்து. ... ... (கக)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அந்வயம் காட்டுகிறார் (கங்கையிலித்யாதி). ஶப்தார்த்தம் ஸ்பஷ்டமாகையாலே தாத்பர்யமருளுகிறார் (அதாவதித்யாதி). கணக்காமென்றதினர்த்தம் (ஒக்கும்) என்றது. ... (௪0)

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

(க) பெரு-தி க-கா. (உ) க-திருவ-கக. (ங) திருப்பல்லா-கஉ.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி நாலாம்பத்து
எட்டாம் திருமொழி மாதவத்தோன் ப்ரவேசம்.

அவ;—கீழே "வடதிசைமதுரை" என்றும், "சாளக்கிராமம்" என்றும், "வைகுந்தம்" என்றும் பரத்வத்தையும் அர்சாவதாரத்வத்தையுமிறே சொல்லிற்று. அவை மூன்றும் அஞ்சுக்கு முபலக்ஷ

நாலாம்பத்து எட்டாந் திருமொழி, மாதவத்தோன் ப்ரவேசம்.

அவ;—(க) "போகத்து வழுவாத புதுவையர்கோன்" என்கிறபடியே திருவவதார ஸமயமே தொடங்கி க்ருஷ்ணவதார குண சேஷ்டிதங்களையெல்லாம் முற்றூட்டாக வநுபவித்துக்கொண்டு வந்த விவர், *என்னாதன் தேவியிலே அந்தக்ருஷ்ணவதார சேஷ்டிதங்களோடே ராமாவதாரகுண சேஷ்டிதங்களையும் அநுபவிக்கையி லுண்டானவாசையாலே இரண்டையும் ஒன்றுக்கொன்று எதிராகப்பேசி நின்று அநுபவித்து, பின்பு *கதிராயிர மிரவியிலே ராம க்ருஷ்ணவதார குணசேஷ்டிதங்களையும் அவதாராந்தர குணசேஷ்டிதங்களையும் கலப்பிலே அநுபவித்தவநந்தரம், இவ்

ஸ்ரீ மதேராமாநுஜாய நமஃ.

அரு.—மாதவத்தோன்ப்ரவேசம். திருக்கண்டம் கடிநகரென்கிற திவ்யதேசத்தை யநுபவித்த வநந்தரம் திருவரங்கம் திருப்பதியை யநுபவிக்கைக்குப் பலபடியாக நியாமகங்களை யருளிச் செய்கைக்காக வ்ருத்தவர்திஷய மாண கதநம்பண்ணுகிறார் (போகத்துவழுவாத வித்யாதி). வண்ணமாடங்கள் தொடங்கி இத்திருமொழிக்கு ஸங்கதி யருளிச்செய்ததில் இதில் க்ருஷ்ணவதாரகுணங்கள் தொடருகையாலும், திருவரங்கம் திருப்பதி அர்சாவதாரஸ்தலங்கட்கெல்லாம் வேர்ப்பற்றுகையாலுமுண்டான வித்திருமொழியின் ப்ராதாந்யம் தோற்றுகைக்காக வென்று கண்டுகொள்வது. (இரண்டையுமொன்றுக்கொன்று எதிராகப்பேசி) என்றது - ஒருத்திசக்ரவர்த்தித்திருமகனைப்பாடச் சொல்லுகிறதாகவும், பின்னையொருத்தி க்ருஷ்ணனைப்பாடச் சொல்லுகிறதாகவும் இரண்டு நாயிகாதசையை ப்ராப்தராய் இரண்டவதாரத்தையும் எதிருக்திவிஷயமாக்கி யென்றபடி. (கலப்பிலே) என்றது - அவதாராந்தர குணசேஷ்டிதஸமுதாயாநுபவத்திலே யென்றபடி.

(க) நா-தி-அ-கo.

ணம், இவையித்தனையும் சேரவுள்ளது பெரிய பெருமாள் பக்கலி லே. (க) "விண்ணோர் முதலென்னும்" என்றும், (உ) "கடலிடங் கொண்ட" என்றும், (ங) "கட்கிலீ" என்றும், (ங) "காகுத்தா கண்ணனே" என்றும், (ச) "திருவரங்கத்தாய்" என்றும், (ரு)"ஆ ராமம் சூழ்ந்தவரங்கம்" என்றும் திருப்பதிகளெல்லாம் பெரிய

வவதாரகுண சேஷ்டிதங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி உகந்தரு ளின நிலங்களிலே எழுந்தருளி நிற்கிற நிலைகளையநுபவிக்க வேணு மென்னு மாசை பிறந்து, ப்ரதமம், ராமக்ருஷ்ணாத் யவதாரகுண சேஷ்டிதங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி திருமலையிலே யெழுந் தருளி நிற்கிற அழகரையும், அவரிலுங்காட்டில் ப்ராப்யத்தில் சர மாவதியான திருமலையாழ்வாரையுமநுபவித்து, பின்பு திருக்கோட் டியூரிலே நிற்கிற நிலையையும் அநுபவிக்கையிலே ப்ரவ்ருத்தரான விவர்; அங்கேயெழுந்தருளி நிற்கிறநிலையில் தங்களுக்கு ஆதரணீய மன்றிக்கே அந்யபரராய்த்திரிகிற ஸம்ஸாரிகளை நிந்தித்தும், அந் நிலையின் வாசியறிந்து ப்ரவணராயநுபவிக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஶ்லாகித்தும், இப்படியிருந்துள்ளசெருக்கோடேகூடியநுபவித்து, தாம் நிந்தித்தவர்களையும் விடமாட்டாத பரமக்ருபையாலே அவர் களைக்குறித்து இரண்டு திருமொழியாலே பரோபதேசத்தைப் பண்ணி, மீளவும் உகந்தருளின நிலங்களிலே நிற்கிற நிலையையநு பவிக்கையிலுள்ள வாசையாலே "வடதிசை மதுரை" இத்யாதிப் படியே அநேக தேசத்திலுண்டான விருப்பத்தையெல்லாம் பண் ணிக்கொண்டு திருக்கண்டங்கடிநகரிலே அவதாரகுண சேஷ்டி தங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி எழுந்தருளி நிற்கிறபடியையும், அத்தேசவைபவந்தன்னையும் அநுபவித்து இனியராய்நின்றார்-கீழ்;

அவையெல்லாம் போலன்றிக்கே, (சு) "வடிவுடை வானோர் தலைவனே" என்றும், (உ)"கடலிடங்கொண்ட கடல்வண்ணா" என் றும், (ங) "கட்கிலீ" என்றும், (க) "காகுத்தா கண்ணனே" என்

(அவை யெல்லாம் போலன்றிக்கே) என்றது - கீழநுபவித்தவர்ச்சாஸ்த் தலங்கள் போலன்றிக்கே யென்றபடி. (கட்கிலியென்னும்) என்றது - கண் ணுக்கு விஷயமாகாதவனென்ருய், அத்தால் அந்தர்யாமியும் இவரென்னு

(க) தி-வாய்-எ-உ-சு. (உ) தி-வாய்-எ-உ-எ. (ங) தி-வாய்-எ-உ-ங.
(ச) தி-வாய்-எ-உ-ச. (ரு) சிறியதிருமடல்-எக, (சு) தி-வாய்-எ-உ-கO.

பெருமாளுக்குப் பகலிருக்கையிறே, உபயவிபூதியிலும் நடக்கும் செங்கோலும் தனியாணையும் பெரிய பெருமாளதிறே. (௧) "பொங்கோதம்" (௨) *எழுலகம் தனிக்கோல் செல்ல வீற்றிருக்கிறாரும் பெரிய பெருமாளிறே. (௩) "பைகொணகத் தணையான் பயிலுமிடம்" என்று கோயிலிலேயிறே திருவுள்ளம்பொருந்தியிருப்பது.

(௪) "அரங்கமாளி விண்ணாளி" (௫) *ஆயிரஞ்சுடர் வாயரவணைத்துயின்றாரும் பெரிய பெருமாளிறே. *துவரையென்னுமதில் நாயகராகி வீற்றிருந்த மணவாளரிறே. (௬) "அயோத்தியெம்மரசே"...

...னும் சொல்லுகிறபடியே - பரத்வாதிகளிலுண்டான குணங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி வர்த்திக்கிற ஸ்தலமாய், (௧) "பொங்கோதஞ் சூழ்ந்தபுவனியும்" இத்யாதிப்படியே "உபய விபூதியையும் தனிக்கோல் செலுத்துகிறதும் இங்கேயிருந்தே" என்று தோற்றும்படி யிருப்பதாய், (௭) "மாலிருஞ்சோலை மணாளர் பள்ளிகொள்ளுமிடம்" என்றும், (௮) "பொன்னிசூழரங்க நகருள் முனைவன் - திருமாலிருஞ்சோலை நின்றான்" என்றும், (௯) "பயின்றதரங்கம் திருக்கோட்டி" (௧௦) "தேனார் திருவரங்கம் தென்கோட்டி" என்னும் சொல்லுகிறபடியே முன்பு அநுபவித்ததிருமலை திருக்கோட்டியூரில் நிலைகளுக்கு வேர்ப்பற்றான விடமுமாய், (௧௧) 'ஆராமஞ்சூழ்ந்த வரங்கம்" என்கிறபடியே "உகந்தருளினநிலங்களெல்லாம் பகலிருக்கை" என்னும்படி ஆஶ்ரித ரக்ஷணத்துக்கு ஏகாந்தமான விடமென்று நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்தலமான *திருவரங்கந் திருப்பதியிலே (௧௨) "வன்பெருவானகம்" இத்யாதிப்படியே ஸகல தேஶத்திலுள்ளாரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படியாகவும் (௧௩) "தென்னாடும் வடநாடுந்தொழநின்ற" என்றும், (௧௪) "யாவரும் வந்தடிவணங்க" என்றும்சொல்லுகிறபடியேஸகலதேசத்திலும்ருசிபிறந்தவர்களெல்லாரும் வந்து அநுபவிக்கும்படியாகவும் ஆஶ்ரயிக்கும்படியாகவும், (௧௨) 'அன்பொடுதென்திசைநோக்கி' என்கிறபடியே (௧௫) *மன்னுடைய

(௧) நா-தி-௧௧-௩. (௨) தி-வாய் ௪-௫-௧. (௩) தி-மொ-௫-௪-௨.
(௪) தி-மொ-௭-௩-௪. (௫) தி-மொ-௫-௭-௬. (௬) திருப்பள்ளி-௪.
(௭) தி மொ-௧௧-௨ அ. (௮) தி மொ-௯-௯-௨. (௯) உ-திருவ-௪௬.
(௧௦) ௩-திருவ-௬௨. (௧௧) சிறியதிருமடல்-௭௧. (௧௨) பெரு-தி-௧-௧௦.
(௧௩) பெரி-தி-௪-௯-௧௧. (௧௪) பெருதி-அ-௧௦. (௧௫) பெரி-தி-௪-௯-௨.

சே" என்று திருவயோத்யையில் திருவாராதநம் கொண்டருளினரும் பெரிய பெருமாளிறே. *அந்தணர்தம் சிந்தையானும் அரங்கமேய வந்தணனிறே. *அன்பொடு தென்திசை நோக்கிப் பள்ளி கொள்ளுகிறதும் வன்பெருவானகம் முதலானவையெல்லா முஜ்ஜீவிக்கவிறே. ஆகிலும் இரண்டு ப்ரதாநம் (௧) "தென்புலர்க் கென்னைச் சேர்கொடான்" என்று ஆஶ்ரிதர் யாம்யமார்க்கத்தில் போகாமையும், ஆஶ்ரிதனை விபீஷணனைக் கடாக்ஷித்துமிறே. வடதிசை மதுரைசாளக்கிராமம் வைகுந்தம் துவரையயோத்தியிடமுடைவதரியிட வகையாக வைகுந்தன் புகழாத் திருக்கண்டங்கடி நகரிலே யிருந்தரசாண்டாரும் பெரியபெருமாளே. எங்கும்பெரிய பெருமாளே யாகிலும் "திருவரங்கமென்பதுவே யென்திருமால் சேர்விடமே" என்கிறார். ... ... *

அவ;—முதற்பாட்டு. (மாதவனித்யாதி), அவன் ஆசார்ய வரணம் செய்து ஓதின ப்ரகாரத்தை யநுஸந்திக்கிறார்.

விபீடணற்காய் மதிளிலங்கைத் திசைநோக்கி மலர்க்கண் வைத்து, (௨) "திருவாளனினிதாகத் திருக்கண்கள் வளர்கின்ற" என்கிற படியே ஸ்ரீயப்பதியாகையால் வந்தபெருமை தோற்றத் திருவுள்ளத்திலுகப்புடனே கண்வளர்ந்தருளுகிற பெரிய பெருமாள் பக்கலிலே, விசேஷித்து க்ருஷ்ணாவதார குணசேஷ்டிதங்களும் ராமாவதார குணசேஷ்டிதங்களும் அவதாராந்தர குணசேஷ்டிதங்களுமெல்லாம் ஒருமடை கொள்ள ப்ரகாசிக்கிற படிகளை (௩) "*திருவேங்கடமதனைச் சென்று" என்றநுபவியா நின்றுகொண்டு, அவர் தம்மிலுங் காட்டில் அவர் விரும்பிக் கண்வளர்ந்தருளுகிற தேசமே பரம ப்ராப்யமாகையாலே அத்தேசத்தினுடைய வைபவத்தையும் பஹுமுகமாகப்பேசிஅநுபவித்துப்ரீதராகிறார்-இத்திருமொழியில்,

அவ;—முதற்பாட்டு. ஸாந்தீபிநிபுத்ராநயநம் பண்ணினவன் வர்த்திக்கிற தேசமிது வென்கிறார்.

மது சொல்லிற்றென்றும் கண்டு கொள்ளவது. படியென்றது - படிகளை யென்றபடி, (திருவேங்கடம்தனைச் சென்று) என்றது - திருமழிசைப்பிரான் திருமலையையும் எம்பெருமானையும் ஒருபோகியாக வநுபவித்தாப்போலே யென்றபடி. (அவர்தம்மிலும்) என்றது - பெரியபெருமாள் தம்மிலுமென்றபடி. ... ... *

(௧) தி-மொ-௭-௩-௩. (௨) பெரி-தி-௪-௯-௧௦. (௩) ௪-திருவ-௪௧.

மூ—மாதவத்தோன் புத்திரன்போய் மறிகடல்வாய் மாண்டானை
ஓதுவித்ததக்கணையா வுருவுருவே கொடுத்தானூர்
தோத்தவத்தித் தூய்மறையோர்துறைபடியத்துளும்பியெங்கு
போதில்வைத்ததேன்சொரியும் புனலரங்கமென்பதுவே. (க)

ஸ்வா.—(மாதவத்தோனித்யாதி), மஹா தபஸ்ஸைப் பண்ணின ஸாந்தீபநி புத்ரன் மறிகடலிலே போய் முடிந்தவனை, மாதவத்தோனோதிவித்ததுக்கு குருதக்ஷிணையாக, (உருவுருவேகொடுத்தானூர்) பூர்வமேவ வுண்டான அவயவம்; காலபரிணாமம் நடக்கிற தேசத்திலே அதில்லாதபடி செய்தவிது என்ன வாஸ்சர்யந்தான். இப்படி கொடுத்தவன் நித்யவாஸம் செய்கிறவூர்.

வ்யா.—(மாதவத்தோன் புத்திரன்போய் மறி கடல் வாய் மாண்டானை) மஹாதபஸ்ஸையுடையனான ஸாந்தீபிநிபுத்ரன், நெடுங்காலத்திலே, திரைமறிகிற கடலிடத்திலே புகுந்து மடிந்தவனை. (ஓதுவித்த தக்கணையா) அத்யயநம் பண்ணின வநந்தரம் குருதக்ஷிணை கொடுக்கத் தேடுகிறவளவிலே, இவனுடைய அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களை அறிந்தவனாகையாலே (க) "காதலென் மகன்புகலிடம் காணேன் கண்டு நீ தருவாயெனக்கு" என்று "முன்பே ஸமுத்ரத்தில் ம்ருதனான என்புத்ரனைக்கொண்டுவந்து தரவேணும்" என்று, அபேக்ஷிக்க, "அப்படியே செய்கிறோம்" என்று, அவன் அத்யயநம்பண்ணுவித்ததுக்குதக்ஷணையாக (உருவுருவேகொடுத்தானூர்) (உ) "தவோக்தம் யாதநாஸம்ஸ்தம் யதாவச்சரீரிணம் । விதேஹ்வஜாக்ஷுஷ:-தம்பாலம் யாதநா ஸம்ஸ்த்தம் யதா பூர்வஶரீரிணம்-பித்ரேப்ரதத்தவாந்க்ருஷ்ண:"என்கிறபடியேபூர்வ

அரு;—முதற்பாட்டு. (மாதவத்தோனித்யாதி) (புத்ரன்) என்றது-புத்ரனை யென்றபடி. அப்போது கடலிலே விழுந்தவனைக் கொண்டுவருகை அதிஶயமல்லாமையால் "மாண்டானை" என்றபூதநிர்தேஶபலிதத்தை யருளிச் செய்கிறார் (நெடுங்காலத்திலே) என்று. (திரைமறிகிற) என்றது - அலைகிளம்பிப்புரளுகிற வென்றபடி. "மறிகடல்வாய் போய்மாண்டமாதவத்தோன் புத்திரனை" என்றந்வயம். (உருவை) ஶரீரத்தை. (உருவே) அவ்வுருவாகவே. விகாரமின்றிக்கே கொடுத்தவரிருக்குமூரென்று ஶப்தார்த்தம் திருவுள்ளம் பற்றிப்ரமாண பூர்வகம்தாத்பர்யமருளுகிறார் (தம்பாலமித்யாதி).

(க) தி-மொ-ரு அ எ. (உ)

(தோதவத்திபிந்பாதி) (தோதவத்தி) ஸ்நாநஸாடி தோய்ந்துலர்ந்தது, "பட்டுப்படி பருத்திப்படி" என்கிறவற்றிலுங்காட்டில் இதுவிறேப்ராஹ்மணர்க்குயோக்யமாயிருப்பது,(தூய்மறையோர்) வேதாந்தத்துக்கு வ்யாஸபதம் செலுத்த வல்லவர்கள், மறைக்குத் தூய்மையாவது-நித்யநிர்தோஷஸ்வயம்ப்ரகாஸா ௨ பௌருஷேயை கார்த்த நிர்ணயகராய் அத்யந்தரஹஸ்யமாயிருக்கை, இதில் பரஸ்பர தோஷ பரிஹாரம் செய்ய வல்லருமாய் தந்நிஷ்டருமா யிருக்கும் ஆழ்வான்போல் வார்-தூய்மறையோராவார்.

*எவ்வுலகத்தெவ்வவையிலும் ஓதுவாரோத்தான * அநந்த வேதங்களும் சொல்லுகிற*சின்னமும் திருநாமமுமிவள்வாயனவாய்த் திருந்தின ப்ரகாரமறிந்து (க) "தொன்மையூரரங்கமே" என்னுமாசையுடையார் அங்கே நித்யவாஸம்பண்ணி*கங்கையில் புனிதமான தேஹத்தில் ஒன்றும் விசேஷமறக் கொண்டுவந்து கொடுத்தவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம்.

(தோதவத்தித் தூய்மறையோர்) ஸமாசாரபரராகையாலே, பரிசுத்தமாகத்தோய்த்து உலர்த்தின வஸ்த்ரங்களைத் தரித்துக்கொண்டிருப்பாராய், தூய்தான மறையையே தங்களுக்கு நிரூபகமாகவுடையரா யிருக்குமவர்கள். மறைக்குத் தூய்மையாவது-அபௌருஷேயமாய், நித்ய நிர்த்தோஷமாயிருக்கையாலே ஸர்வப்ரமாணவிலக்ஷணமாய், பகவத்ஸ்வரூபரூப குண விபூதிகளை உள்ளபடி ப்ரதிபாதிக்கவற்றாயிருக்கை. இத்தை இவர்கள் நிரூபகமாகவுடையராயிருக்குகையாவது (௨) "ஸ்வாத்யாயோத்யேதவ்ய:" - "ஸ்வாத்யாயோத்யேதவ்ய:"என்கிறவிதிப்ரகாரம்தப்பாமல் அத்யயநம்பண்ணி, அதில் அர்த்தஜ்ஞாநத்தையும் அதுக்குஅநுரூபமான அநுஷ்டானத்தையு முடையராயிருக்கையாலேவைதிகர் என்றே நிரூபகமாம்படியிருக்கை.

(துறைபடிய)(௩)"கங்கையிற்புனிதமாய காவிரி"என்கிறபடியே *கலந்திழி புனலான கங்கையிலுங்காடில் பரிசுத்தமான காவேரி

தோதவத்திகளாய் தௌ(யோ)தவஸ்த்ரவான்களாய், †தூய்தான மறையையுடையவர்களென்று ஸப்தார்த்தமாய்த் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கங்கையி

(க) தி-மொ-எ-௨-எ. (௨) (௩) திருமாலை ௨௩.

*தெளிவிலாக் கலங்கல் திருமுகத்துறைபடியத் துளும்பின ஜலம் தாமரைத்தாள் முதலானவற்றை யலைக்க, பக்வமான பூக்கள் அவ்வலைச்சலாலே மலர்ந்து மதுவெள்ளத்தைவிட, பரந்ததேனே நிருபகமாம்படியான புனல் சூழ்ந்த திருவரங்கமென்னும் ப்ரஸித்தியாலே பெரியபெருமாளுக்கு மஹிமதமான வேற்றத்தை யுடைத்தாய் "ரங்கம் ரங்கமிதி ப்ரூயாத் - ரங்கம்ரங் கமிதிப்ரூயாத்" என்னும்படியிறே உருவுருவே கொடுத்தானூர் இருப்பது.

இந்நேரை மிகவுமறிந்த நம்மாசார்யர்கள் வணங்கும் பலதுறையொருதுறையாக்கித் தாங்களநுஷ்டிக்க, இவர்களுடையகுணம் தேங்கி எங்கும்பரந்து ஸாமநாக்களை அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபநஸாபேக்ஷராக்கித் தங்கள்பக்கலிலே அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநஸாபேக்ஷப்ரார்த்தனையோடே வந்து ப்ரஶ்நம் பண்ணும்படியிருப்பார்க்கிறே ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிடவேதங்களில் நேர்கொடு நேரே பரஸ்பரவிரோத பரிஹாரம் செய்ய வல்லராவதென்கிறது இத்தால். ... ... (க)

யிலே, பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்நோக்கான திருமுகத்துறை முதலான துறைகளிலே, திரள்திரளாக அவகாஹித்துஸ்நாநம் பண்ண. (துளும்பியித்யாதி) அப்படி அவர்கள் திரள்திரளாகப் புகுந்து ஸ்நாநம் பண்ணுகையாலே எங்குமலையெறிந்து, ஆஸந்நமான புஷ்பங்களின் நாளங்களையலைக்க, அந்தப்பூக்களில் வைத்ததேனைது சொரியும்படியான புனலையுடைத்தாய், திருவரங்கம்என்கிற திருநாமத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற திவ்யநகரி. (௪) "க்ஷீராப்தேர் மண்டலாத் பாநோர் யோகிநாம் ஹ்ருதயாதபி। ரதிம் கதோ ஹரிர் யத்ர ததோ ரங்கமிதி ஸ்ம்ருதம்॥ - க்ஷீராப்தேர்மண்டலாத்பாநோ: யோகிநாம் ஹ்ருதயாதபி - ரதிங்கதோ ஹரிர்யத்ர தஸ்மாத்ரங்கமிதிஸ்ம்ருதம்" என்கிற ஏற்றத்தையுடைத்தா யிருக்கையாலே 'அரங்கமென்பதுவே" என்று ப்ரஸித்திதோற்றவருளிச்செய்கிறார்.

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. வைதிக புத்ராநயநம் பண்ணினவன் வர்த்திக்கிற தேசமிது வென்கிறார்.

லித்யாதி), "தம்பி" என்றதினர்த்தம் (அலையெறிந்து) என்றது. (வைத்த) என்றது - உண்டான வென்றபடி. ... ... (௪)

மூ. —

பிறப்பகத்தே மாண்டொழிந்த பிள்ளைகளை நால்வரையும்
இறைப்பொழுதிற்கொணர்ந்து கொடுத்தொருப்படுத்தவுறைப்பனூர்
மறைப்பெருந்தீ வளர்த்திருப்பார் வருவிருந்தை யளித்திருப்பார்
சிறப்புடைய மறையவர்வாழ் திருவரங்கமென்பதுவே. (உ)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. (பிறப்பகமித்யாதி). வைதிகபுத்ராநயநாஸ்சர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார். கீழ்ச்சொன்ன வாஸ்சர்யம்போலன்றிறே இது.

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (பிறப்பகமித்யாதி). க்ருஷ்ணனையாஸ்ரயித்த வைதிகனென்றிருப்பானொரு ப்ராஹ்மணனுடைய ஸ்த்ரீ ஸூதிகாக்ருஹத்தில் ப்ரஸவிக்க ப்ரஸவிக்க, நாய்ச்சியார் "ப்ராக்ருதா ப்ராக்ருத ஸக்தி பரிணாமம் காணவேணும்"என்றும், "க்ருஷ்ண விக்ரஹத்தை யங்கே காணவேணும்" என்னும் நசையாலும் ஸூதிகாக்ருஹத்தில் கிடவாதபடி தங்கள் ஸங்கல்பத்தாலே பெறப்பெறக் கொண்டுபோய் அங்கேயிட்டுவைக்க, அதறியாதே அவளும் ஸோகார்த்தையாய்ப் பின்னையும் தன் ப்ரஸவகாலத்திலே பர்தாவைப்பார்த்து "என்பிள்ளைகளெல்லாரும் இங்ஙனே போவானேன்?" என்று க்லேஸித்துக் கேட்டவளவிலே, அவனும் க்ருஷ்ணனுக்குச் சென்று இச்செய்திகளை அறிவித்து "என் ப்ராஹ்மணி ப்ரஸவிக்கக்காலமாய்த்து; இனியாகிலும் இப்பிள்ளையைரக்ஷித்துத் தரவேணும்" என்ன,

வ்யா;—(பிறப்பித்யாதி) "ஒருப்ராஹ்மணனுக்கு முன்பே மூன்றுபிள்ளைகள், பிறந்தபோதே காணவொண்ணாதபடி போய் விடுகையாலே, நாலாம்பிள்ளையை ஸ்த்ரீ ப்ரஸவிக்கத் தேடுகிறவளவிலே, க்ருஷ்ணன் பக்கலிலே வந்து 'இந்தவொரு பிள்ளையையும் தேவரீர் ரக்ஷித்தருளவேணும்" என்று அபேக்ஷிக்க, க்ருஷ்ணனும் 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்று அநுமதிசெய்தவநந்தரம், ஏகாஹ

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (பிறப்பித்யாதி) ஸூதிகாக்ருஹத்திலே காணாதே போன பிள்ளைகளைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கைக்குப்ரமாண ப்ரஸித்தியையுட்கொண்டு ப்ரஸக்திகதநமுகேந தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஒருப்ராஹ்மணனுக்கித்யாதி). (ப்ரஸவிக்கத்தேடுகிறவளவிலே) என்றது - ப்ரஸவிக்க உத்

க்ருஷ்ணனும் ஏகாஹதீக்ஷயிலே மாத்யந்திந ஸவநத்திலேயிருக்கிறவர் எழுந்திராமல், "நான்போகிறேன்" என்று அர்ஜுநன் போய்ஸூதிகாக்ருஹத்தைச்சூழச் சரக்கூடம் கட்டி நிற்க, அவள் ப்ரஸவித்தபிள்ளை ஆகாசத்திலே கதறிக்கொண்டுபோக, ப்ராஹ்மணன் அர்ஜுநனைப்பிடித்து "க்ஷத்ரியாதமா" என்று க்ருஷ்ணன் பக்கலிலே இவனைக்கொண்டுபோய்க் காட்டினவளவிலே, "இவனைவிடு, நான் உன் அபேக்ஷிதத்தைச் செய்கிறேன்" என்ன, அவனிசையாதபடியாலே எல்லாரையும் கூடக்கொண்டுபோய், விரஜைக்கு இக்கரையிலே நிறுத்தி அக்கரையிலே போய் அங்குத்திருவோலக்கம் குலையாமலிருக்க, பிள்ளைகள் கிடந்த விடத்தே, இட்டுவைத்தவன் எடுத்துக்கொண்டு போருமாபோலே கொண்டுபோந்து ப்ரா

தீக்ஷபானக்ரதுவிலே தீக்ஷிதராயிருக்கிறவிவர் எழுந்தருளவொண்ணாது" என்னுமத்தைப்பற்ற, 'நான்போய் ரக்ஷிக்கிறேன்' என்று அர்ஜுநன் ஏன்றுகொண்டு ப்ராஹ்மணனையுங் கூட்டிக்கொண்டு போய் ஸூதிகாக்ருஹத்தைச் சுற்றும் காற்றுமுட்பட ப்ரவேசிக்கவொண்ணாதபடி சரக்கூடமாகக் கட்டிக் காத்துக்கொண்டு நிற்கச்செய்தே, அந்தப் பிள்ளை பிறந்தவளவிலே பழையபடியே காணவொண்ணாதபடி, போய்விட்ட வளவிலே, ப்ராஹ்மணன்வந்து அர்ஜுநனை 'க்ஷத்ரியாதமா! உன்னாலேயன்றோ பிள்ளை போகவேண்டிற்று, க்ருஷ்ணனெழுந்தருளி ரக்ஷிக்கிறவித்தை நீயன்றோ கெடுத்தாய்" என்று பர்த்ஸித்து, க்ருஷ்ணன்பக்கலிலே தள்ளிக்கொண்டுவர; க்ருஷ்ணன் இத்தைக்கண்டு மந்தஸ்மிதம்பண்ணி, 'அவனைவிடு, உனக்குப்பிள்ளை நாம்கொண்டுவந்து தருகிறோம்' என்று ப்ராஹ்மணனுக்கு அருளிச்செய்து, போனபிள்ளைகளை மீளக்கொண்டுவந்து கொடுத்தான்" என்கிறகதையை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறார்.

(பிறப்பகத்தே மாண்டொழிந்த பிள்ளைகளை நால்வரையும்) (க) "என்னுடைமனைவி காதல் மக்களைப் பயத்தலுங்காணாள்" என்

யோகிக்கிறவளவிலே யென்றபடி. (என்றுகொண்டு) என்றது - ரக்ஷணபாரத்தைத்தன் மேலே ஏறிட்டுக்கொண்டென்றபடி. (சரக்கூடமாக) என்றது அபிமந்த்ரித பாணமயமானக்ருஹமாகவென்றபடி. (பர்த்ஸித்து) நிந்தித்து--ப்ரமாணபூர்வகம் ஸப்தார்த்தமருளுகிறார் (காதல்மக்களையித்யாதி). அல்ப

(க) தி-மொ-ரு-அ-அ.

ஹ்மண்ன் வாசலிலே இவன் கண்டவுருப்படியேகாட்டிக்கொடுத்து நீக்கிவிட்டானிறே மாதத்யந்திநத்துக்கு முன்னே. அது தானும் மிகையிறேஅத்யல்பகால மென்கையாலே. இத்தை "ஸகுதந -ஸத்வதநு" என்றதே(க)"நாகாரணாத் -கேவலம்யத் தாண ய-நாகாரணாத் -கேவலம் தர்மத்ராணாய" என்றார்களிறே.(உறைப்ப னார்)தேசகாலாதிகாரிநியதியன்றியிலே நித்யவாஸம் செய்கிறவூர்.

கிறபடியே பெற்றவளுமுட்பட முகத்தில் விழிக்கப்பெறாதபடி ஸஂ திகாக்ருஹத்திலே, "இன்னவிடத்திலே போய்த்து" என்று தெரி யாதபடி மாண்டுபோய்விட்ட நாலுபிள்ளைகளையும். (இறைப்பொ ழுதில் கொணர்ந்து கொடுத்து) தீக்ஷிதனாய் நிற்கிற காலமாகை யாலே ப்ராதஸ்ஸவநம் தலைக்கட்டி மாத்யந்திநஸவநத்துக்கு முன் னை அல்பகாலத்திலே, (உ) "எல்லாவுலகுங்கழியப் படர்புகழ்ப் பார்த்தனும் வைதிகனுமுடனேறத் திண்டேர்கடவி" என்கிறபடி யே ப்ராஹ்மணனையும் அர்ஜுநனையுங் கூடத் தேரிலே கொண்டேறி அர்ஜுநனைத் தேரை நடத்தச் சொல்லி, அண்டத்துக்குள்ளுண் டான லோகங்களும் ஆவரணங்களுமாகிற எல்லாவற்றுக்கும் அவ் வருகு படும்படியாக, கார்யரூபமானதேர் காரண ரூபமான தத் வங்களுக்குள்ளே போகிறவிடத்தில் உருக்குலையாதே தேருக்குத் திண்மையைக்கொடுத்து நடத்திக்கொண்டுபோய், தமஸ்ஸளவில் சென்றவாறே தேரையும் இவர்களையும் நிறுத்தி (உ) "சுடரொளி யாய்நின்ற தன்னுடைச்சோதி" என்கிறபடியே ஜலத்திலே மத்ஸ்ய முலாவுமாபோலே தேசிகரே ஸஞ்சரிக்க வேண்டும்படி நிரவதிகதே ஜோரூபமான பரமபதத்திலே, தன்னிலமாகையாலே தானே போய்ப்புக்கு, நாய்ச்சிமார், தங்கள்ஸ்வாதந்த்ர்யம் காட்டுகைக்காக அங்கே அழைப்பித்திட்டுவைத்த அந்தப்பிள்ளைகளை அங்கு நின்று மெடுத்துக் கொண்டுவந்து மாதாபிதாக்கள் கையிலே கொடுத்து. (ஒருப்படுத்த உறைப்பனார்) (ங) "தாயொடுகூட்டிய" என்கிறபடி-

காலத்திலே கொண்டு வந்து கொடுக்கைக்கு ஹேதுபூர்வகம் ப்ரமாணப்ரஸி த்தியை யுட்கொண்டு தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (தீக்ஷிதனாயித்யாதி). (தங் தள் ஸ்வாதந்த்ரயம்) என்றது - க்ருஷ்ணனைக்காண வேணுமென்னும் ப்ரண யத்தால் வந்த ஸ்வாதந்த்ர்ய மென்றபடி.

(க) வி-பு-ரு-க-ருக. (உ) தி-வாய்-ரு-கo-ரு. (ங) க-கு-எ.

(மறையித்யாதி) மறைத்தீ-பெருந்தீ, காம்யயஜ்ஞமும், நித்ய யஜ்ஞமும். காம்யயஜ்ஞத்துக்கு த்விபரார்த்தகாலம் ப்ரஹ்மாவா யிருந்து ஜீவிக்கை. நித்யயஜ்ஞத்துக்கு வளர்த்தியாவது-ஸங்கல்ப நிபந்தநமானவர்ண பாரதந்த்ர்யத்தோடே அகரணே ப்ரத்யவாய பரிஹாரம் ப்ரயோஜநமென்றிருக்கை. இவற்றுக்குஸாக்ஷாத்ப்ர யோஜநம் காம்யதர்மத்தை விட்டு வர்ணதர்மத்திலே நிற்கையும், வர்ணதர்மத்தையும் த்யஜித்து வெண்ணெயுண்டவாயினமுதான பெரிய பெருமாளை உபாய நிரபேக்ஷமாகப்பற்றி மற்றொன்றினைக் காணாதிருக்கையும்.

(வருவிருந்தையளித்திருப்பார்) இப்படி ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞா நத்தாலே கரையேறினருளராகில், அவர்களுக்கும், இந்த நிரதிஶய புருஷார்த்தம் உபதேஶகம்யஜ்ஞாநத்தாலேஸித்தித்தபாகவதர்க்கும், கைங்கர்யபரராய்த்தந்தாம்திருமாளிகைகளிலேஎழுந்தருளிவந்த ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஸ்வரூபாநுரூபமாகவாதரித்துஅமுதுசெய்யப் பண்ணியும், இவர்களமுதுசெய்வதற்குமுன்னேவேறேசிலஶ்ரீவைஷ்ணவர்கள் "ஸ்வரூபாநுரூபமாக அங்கே அமுது செய்யும்படி அருளிச் செய்ய வேணும்" என்ற பேக்ஷித்தால், தங்களிழவு பாராதே பரஸம்ருத்தியே ப்ரயோஜநமென்றிருக்கையும், இழவுதோன்றித் தாகில் தாங்களும் அவர்களோடே சென்று அங்கேயமுது செய்கையும், இங்குச்சமைந்தவற்றையும் அங்கே கொண்டுபோய் அமுது செய்கையும் * வந்து மேயும் குருகினங்கள் போலன்றிக்கே அபேக்ஷித்தழைத்தால் வருவிருந்தான ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஸ்வரூபாநு

யே பூர்வரூபத்தில் ஒன்றும்குலையாமல், "என்னுடைய பிள்ளைகள்" என்று தாயார் எடுத்து உச்சிமோந்து அணைத்துக் கொள்ளும்படி சேர்த்துவிட்ட ஶக்தி மானானவன் வர்த்திக்கிற தேசம்.

(மறைப்பெருந்தீ வளர்த்திருப்பார்) வேதோக்தமான மஹாக்நிகளை பலஸாதநமாகவன்றிக்கே பகவத்ஸமாராதந புத்தியாலே அவிச்சிந்நமாக வளர்த்துக்கொண்டிருக்குமவர்கள். (வருவிருந்தை யளித்திருப்பார்) வரும்விருந்தினரை ரக்ஷித்துக்கொண்டிருப்பார். அதாவது தந்தாம் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை, ஸ்வரூபாநுரூபமாக ஆதரித்து அமுது செய்யப்பண்

ரூபமாக நியதமான பதார்த்தங்களில் அவர்களபிமதமான பதார்த்தங்கள் தமக்கரிதாய்த்தாகில் வருந்தியும் தேடி அமுது செய்யப் பண்ணியிருப்பார்.

பாகவதஶேஷத்வஸீமையன்றோஸ்வரூபம். அப்போதவர்களபிமதத்தில் தமக்கு ஶக்யமானவையு முபகரிக்க வேண்டாவோ?. ரஹஸ்யரூபேணவு மென்னில்; இவர்களுபகரித்தாலும் அவர்களங்கீகரியாமையால், இவர்களுபகரிக்க விரகில்லை; பகவத் விஷயத்தில் ப்ரார்த்தனை போலே ப்ரார்த்தித்துக் கொடுத்தால் அவர்களங்கீகரியாமை யென்னென்னில், பகவத் விஷயத்திலும் போக்யபூர்வகமான போக்த்ருத்வமிறே சேதநர்க்குள்ளது. போக்த்ருத்வம் முந்துமாகில் முகோல்லாஸப்ராப்யம் ஸித்தியாமையால் ஸ்வரூபநாஶமும் வருமிறே. ஆகையால் இங்கும் இவர்கள் கொடுத்தாலுமவர்கள் ஆதரியார்.

உபயாநுராகமான மதீயத்வமுண்டாகையாலே இவ்வர்த்தத்தை யறிந்தவர்கள் உபகரிப்பதும் செய்யார்கள். உபகரிக்கில் உபயாநுராக மில்லாத பதார்த்தங்களை அவர்கள்விரும்பினார்களாகில் அவற்றை உபகரிக்குமத்தனை. இந்நேரறியாதார் செய்து போருகிறத்தைஅறிந்தவர்கள் செய்யார்களிறே. இவ்விடத்திலேநம்பிள்ளை அரக்கறைச்சூடிக்கருளிச் செய்தவார்த்தை. ஸங்மர்யாதாதிவர்தநமோவென்னில், அதுவும் லோகாபவாத பீதிபரிஹாரார்த்தமாகவும் லோகஸங்க்ரஹதயாகர்தவ்யமாகவு மன்றிக்கே மங்களரூபேண (க) "𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 - 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃 - க்ஷேத்ராணி மித்ராணி-ஸர்வேபவந்திப்ரதிகூலரூபா:". இதில் உபயாநுராகமில்லை. நல்ல புதல்வர்ப்படியே; இவ்வதிகாரிக்கு தேஹதாரண ஸௌஷ்ட்டவமாத்ரமே பொறுப்பது.

(சிறப்பித்யாதி). "எனக்கே கண்ணனையான் கொள்சிறப்பு" என்கிற சிறப்பையுடையவர்களென்னுதல்; இது தன்னைத் தங்கள் பக்கலிலேஜ்ஞாநாநுஷ்ட்டாநஸாபேக்ஷராய் நித்யஸேவை செய்து

ணுகை. (சிறப்புடையமறையவர்வாழ்) இப்படி வைதிககர்மாநுஷ்ட்டாநத்தையும் பகவத்ஸமாராதநத்தையும் அநந்யப்ரயோஜநமாகச் செய்கையாகிற நன்மையை யுடையராய், இதுக்கு உடலாக

சிறப்பென்றதினர்த்தம் (நன்மையை) என்றது.

மூ.—மருமகன் றன் சந்ததியை யுயிர்மீட்டு மைத்துனன்மார்
உருமகத்தேவீழாமே குருமுகமாய்க் காத்தானூர்
திருமுகமாய்ச் செங்கமலந் திருநிறமாய்க் கருங்குவளைப்
பொருமுகமாய் நின்றலரும் புனலரங்க மென்பதுவே. (ரு)

போரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பக்கலிலே இவ்வர்த்தத்தை யநுஸந்தித்து, உடையவர் திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானையும், அருளாளப் பெருமாளெம் பெருமானரையும் திருவுள்ளம்பற்றியிருக்குமாபோலேயும், பெரியநம்பி முதலானோர் உடையவரைத் திருவுள்ளம் பற்றி யிருக்குமாபோலேயும், நஞ்சீயர் நம்பிள்ளையைத் திருவுள்ளம்பற்றி யிருக்குமாபோலேயும், பெரிய வடக்கில் திருவீதிப்பிள்ளை தம்மகனான லோகாசார்யரைத் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்குமாபோலேயும் *வளர்த்ததனால்பயன் பெற்றுச் சிறப்புடைய மறையவர்வாழ் என்னுதல். இவை யெல்லாமாகிலும் "சிறப்புடைய மறையவர்" என்கிறது * கலியுங்கெடு மென்ற விஷயத்தைக் கண்டு கொண்டவர்களையிறே.

(வாழ்)(க)"நல்லார்கள் வாழும் நளிரரங்கம்" என்றிறே கோயிலில் வாழ்விருப்பது. (திருவரங்கம்) மண்ணில் பரிமளமாயுமிருக்கிற பிராட்டிமார் நித்யவாஸம் பண்ணுவது இங்கேயிறே. (என்பதுவே) ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராண ப்ரஸித்திமாத்ரமேயன்றிக்கே,ஆழ்வார்களெல்லாரும் திருமகளாரும் ப்ராப்யமாகவிரும்பியருளிச்செய்தப்ரஸித்தியிறே முக்க்யம். (உ) "யஃ்ஜுஸாயஃ்ரொணம்வேசாஸ்து- தர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம் வேதாஶ்ச" [திருவரங்கமென்பதுவே உறைத்திட்டவுறைப்பனூர்]. .... (ரு)

ஸ்வா;—மூன்றும்பாட்டு. (மருமகனித்யாதி) உத்தரைதன் சிறுவனான மருமகன்தன் சந்ததியை யுயிர்மீட்டு. "தன்"என்று

வேததாத்பர்யத்தை யறிந்திருக்குமவர்கள், பெருமாளையநுபவித்துக்கொண்டு வாழாநிற்கிற திருவரங்கமென்பதுவே. .... (உ)

அவ;—மூன்றும்பாட்டு. கரிக்கட்டையைப் பிள்ளையாக்கியும், பாண்டவர்களுடைய தேஹம் பாரதயுத்தத்தில் அழியாதபடி நோக்கியும் செய்தவன் வர்த்திக்கிற தேசமிது வென்கிறார்.

வ்யா.—(மருமகனித்யாதி) மருமகனான அபிமந்யுவினுடைய புத்ரனான பரிக்ஷித்தின் ப்ராணனை மீட்டு. அதாவது - கரிக்கட்

(க) நா-தி-கக-டு. (உ) ஆப-த.

அவனுடைய விருப்பத்தைக் காட்டுகிறது. (மைத்துனன்மாருரு மகத்தே வீழாமே) த்ரௌபதியுடைய ஸஹதர்மபதிவ்ரதாக்நியிலும் ஶரணுகதையுடைய பரிபவத்தில் லஜ்ஜாஶக்திகண்டிருந்த தந்த்ரமுடைய ஶக்திலஜ்ஜாபாவத்தாலும், ந்யாயநிஷ்ட்டூர தர்மத்தை முக்க்யமாக நினைத்திருந்த ப்ரமத்தாலும், (க) "[illegible] ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவ" என்ற க்ருஷ்ணுபிப்ராயத்தாலும், கரிக்கட்டைபோலே அழிந்து ஶரணுகதைக்காகக் கொடுத்த ஶரீரங்களைப் பிள்ளையும், "மகத்து" என்கிற ஶப்தம் மஹத்தாய், மஹத்தான யுத்தத்திலே மடிந்துபோகாமலென்னுதல்; மகமென்று - யஜ்ஞமாய், யுத்தம் நரமேதயஜ்ஞமாய், அதிலே குலையுண்ணுமலென்னுதல். ப்ரகரணௌசித்யங்களாலே ஶப்தங்கள் விரிந்தும் சுருங்கியும் வருமிறே,

(குருமுகமாய்க்காத்தானூர்) ஹிதோபநிஷதாசார்யனாய் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம் செய்து கொண்டு போருவது-அதில் முதிர்ச்சிடையாய்ப்போனவனை. (உ) "[illegible]" - யதிமே ப்ரஹ்மசர்யம் ஸ்யாந் மயிஸத்யஞ்ச திஷ்ட்டதி-அவ்யாஹதம்மமைஶ்வர்யம் தேநஜீவதுபாலகః" என்றருளிச்செய்து. (ந) "[illegible]" - பாதேநகமலாபேந ப்ரஹ்மருத்ரார்சிதேநச - பஸ்பர்ஶ புண்டரீகாக்ஷ ஆபாததலமஸ்தகம்" என்கிறபடியே திருவடிகளாலே ஶரீரத்தை எங்குமொக்க ஸ்பர்ஶித்து; மீளவும் உயிர் பெறுத்துகை. (மைத்துனன்மாருருமகத்தே வீழாமே). மைத்துனன்மாரான பாண்டவர்களுடைய தேஹம் பாரத யுத்தமாகிற நரமேதயஜ்ஞத்திலே விழுந்து நஶித்துப்போகாமே. மகம்-யஜ்ஞம்.

(குருமுகமாய்க்காத்தான்) குருமுகமாய் நின்று ஹிதோப

அரு,—மூன்றும்பாட்டு. (மருமகனித்யாதி) உருவென்று - ஶரீரமாய், அத்தைத்ரவ்யமாகவுடைத்தான மகமென்று - நரமேத (ய) மாய், அதில் மைத்துனன்மார் வீழப்ரஸக்தியில்லாமை இங்ஙன் சொல்லக்கூடுமோ வென்னும் ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறூர் (மைத்துனன்மாரான வித்யாதி).

(க) பாரஉத்யோ-ரு-அ-உஉ, (உ) பார. (ந) பார,

தோன்ற விபூத்யத்யாய விஸ்வரூபம் காட்டுவது, அதுவும் போராமல் “மாம்-மாம்” “அஹம்-அஹம்” என்று தன்னைக்காட்டுவது. “த்யஜ-த்யஜ” “வ்ரஜ-வ்ரஜ” “த்வா-த்வா” “மாஸுச:-மாஸுச:” என்று தெளிவித்து, (௧) “தவவசநம்கரிஷ்யே-தவவசநம்கரிஷ்யே” என்பித்து ஈஸ்வரனை தான் இவர்களை ஸிஷ்யவர்கமாக்கித்தான் முகஸ்த்தனாய், குருவாய்ரக்ஷித்தானென்னுமிடம் - “பாண்டவஸ்ய-அபாண்டவஸ்ய” என்ன; ஏவுக்குமிலக்குக்கும் நடுவே “யாதவஸ்ய—யாதவஸ்ய” என்பது, *பாலப்பிராயத்தே யருள் செய்வது, என்னுடைய பஞ்சவ்ருத்திப்ராணனென்றவை முதலாகரக்ஷித்தானென்னுமிடம் ப்ரஸித்தமிறே. இப்படியிருக்கிறவன் நித்யவாஸம் செய்கிறவூர்.

(திருமுகமித்யாதி) திருமுகத்துக்குஸத்ருஸம்செங்கமலமாய், தேசாதிகளைப் பண்ணி ரக்ஷித்தவன். இத்தால் (௨) “எல்லாச்சேனையு மிருநிலத்த வித்த” என்கிறபடியே உபயஸேனையிலும் பூபாரமானவர்களைஎல்லாம் நசிப்பிப்பதாகப்ரவர்த்திப்பிக்கப்பட்டதாய், *மண்ணின்பாரம் நீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தவனுடையதிருவுள்ளத்துக்கு உகப்பாக விருக்குமதொன்றாகையாலே - பாரதயுத்தத்தைநரமேதயஜ்ஞமாக அருளிச்செய்தது. இதில்இவர்கள்விழுந்து நசியாமலிருந்தது - அடியேபிடித்து இவர்களை அபிமாநித்துக்கொண்டு குருமுகமாய் நின்று, வயஸ்த்தரானகாலத்தோடு புரஸ்த்தரான காலத்தோடு வாசியற ஹிதத்தையே உபதேசித்துக்கொண்டு தீயவழிகளிலே போகாமல் விலக்கி நல்லவழிகளிலே நடத்தி, இப்படி அபிமாநியாய் நின்று ரக்ஷித்துக்கொண்டு போருகையாலே என்னுமிவ்வர்த்தத்தை வெளியிட்டருளினாராயிற்று. (ஊர்) இப்படி குருமுகமாய் நின்று பாண்டவர்களை ரக்ஷித்தவன் தன்னபிமாநத்திலே ஒதுங்கினவர்களெல்லாரையும் தீயவழிபோய் நசியாமல் ரக்ஷிக்கைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிறதேசம்.

(திருமுகமாய்ச்செங்கமலம்) செங்கமலமானது, பெரிய பெரு

பாரதயுத்தத்தை நரமேத மென்று சொன்னதுக்கு நிமித்தத்தையும் குருமுகமாக ரக்ஷித்தப்ரகாரத்தையும் அருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி) “இப்படி காத்தவனூர்” என்றதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி).

(௧) கீ-௧௮-௬௬. (௨) தி-வாய்-௩-௨-௩

மூ.—கூன்றொழுத்தை சிதகுரைப்பக் கொடியவள்வாய் கடியசொற்
கேட்டீன்றெடுத்த தாயரையு மிராச்சியமு மாங்கொழியக் [கேட்
கான்றொடுத்த நெறிபோகிக் கண்டகரைக் களைந்தானூர்
தேன்றொடுத்த மலர்ச்சோலைத் திருவரங்கமென்பதுவே. (ச)

திருநிறத்துக்கு ஸத்ருஸம் கருங்குவளையாய், ஒன்றோடேபொருந்தி ப்ரபைகள் ப்ரதிபிம்பிக்கும்படி அலராநின்ற புனலாலே சூழப்பட்ட திருவரங்கமென்பது-காத்தானூர்.

இத்தால். * கண்ணன் கோளிழைவாண் முகத்தே தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் (க) 'உருவொத்தன நீலங்களே" என்னுஸமுதாயசோபைக்குத்தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் காட்டுகிறது. ... . (௩)

அவ;—நாலாம்பாட்டு. (கூனித்யாதி). இவ்வளவேயோ பித்ருவசந பரிபாலநம் செய்தவருமை யென்கிறார்.

ஸ்வா;—(கூனித்யாதி). அவள் ஶரீரம் கோணினப்போலே காணும் தொழும்பியுடைய நெஞ்சில் கோணுதலும் தோன்றச் சித

மாளுடைய திருமுகத்துக்குப்போலியாய், (திருநிறயாய்க் கருங்குவளை) கருங்குவளையானது அவருடைய திருநிறத்துக்குப் போலியாய். (பொருமுகமாய் நின்றலரும் புனலரங்கமென்பதுவே) பராபாகத்தாலே ஒன்றுக்கொன்று எதிர்பொருகிற முகத்தையுடைத்தாய்க்கொண்டு விகஸிக்கும்படியான ஜலஸம்ருத்தியை யுடைய அரங்க மென்பதுவே. .... (௩)

அவ;—நாலாம்பாட்டு. கைகேயிவசநமடியாக நாட்டைவிட்டுக் காட்டிலே போய் கண்டகரான ராக்ஷஸரை நிரஸித்தவன் வர்த்திக்கிற தேசமிதுவென்கிறார்.

வ்யா.—(கூன்தொழுத்தை சிதகுரைப்ப). கூனியாகிற அடியாட்டியானவள் திருவபிஷேக மஹோத்ஸவத்துக்கு அழிவான துருக்திகளைச் சொல்ல. அதாவது (உ) "ஜ்ஞாதிதாஸீயதோஜாதா கைகேய்யாஸ்து ஸஹோஷிதா। ப்ராஸாதம் சந்த்ரஸங்காஶ மாருரோஹ யத்ருச்சயா - ஜ்ஞாதிதாஸீயதோஜாதா கைகேய்யாஸ்து ஸஹோஷிதா - ப்ராஸாதம் சந்த்ரஸங்காஶ மாருரோஹ யத்ருச்சயா" என்கிறபடியே ஜ்ஞாதிதாஸியானவிவள் யாத்ருச்சிகமாக மாளிகைத்தளத்தின்மேல் ஏறிப்பார்த்தவாறே, பெருமாளுடைய திரு

(க) திருவி-௩-அ. (உ) ரா-அயோ.

குரைத்தபடி. சிதகாவது-அவள் குஞ்ஜிகையாக வார்த்தைசொல்லி ஸம்பாவிக்க, அவள் ஸம்பாவனையும் சிதறி அவள் வார்த்தையும் சிதையும்படியான துருக்திகளைச் சொல்லுகையிறே; இவளுடைய கொடிய வார்த்தையைக் கேட்டவவளுடைய கடிய சொற்களைக் கேட்டு; அவள் இவன் முகம் பாராதிறே துருக்திகளைச் சொல்லிற்று.

வபிஷேகத்துக்குத் திருப்படை வீடெல்லாம் கோடித்துக்கிடக்கிறபடியையும், (உ) "வ்ருந்தம் வ்ருந்த மயோத்யாயாம் - ப்ருந்தம் ப்ருந்த மயோத்யாயாம்" என்கிறபடியே திரள்திரளாக வந்துகிடக்கிற ஜந ஸம்மர்த்தத்தையும் மங்களவாத்ய கோஷங்களையுமெல்லாங் கண்டு ஸஹிக்கமாட்டாதே தளத்தினின்று மிறங்கிவந்து கைகேயியை பர்த்ஸித்து, "உன் மாற்றாட்டிமகன் அபிஷேகம் செய்யத் தேடுகிறான், உன்மகன் அவனுக்கு இனி இழிதொழில் செய்திருக்குமித்தனையிறே, இத்தைப்பார்த்துக்கொண்டு நீ யிருக்கிறதேது, அவனுடைய அபிஷேகத்தைக் குலைத்து உன்மகனை அபிஷேகம் பண்ணுவிக்கும்படி ராஜாவோடே சொல்லு; அதுக்கு உபாயம்,-முன்பே உனக்குத் தந்திருப்பது இரண்டுவரமுண்டே, அவை இரண்டையும் - உன் மகனை அபிஷேகம் பண்ணுவிக்கையும், ராமனைக் காடேறப்போக விடுகையும், என்று வேண்டிக்கொள்; ஸத்ய தர்ம பரனான ராஜாவால் செய்யாதொழியப் போகாதுகாண்" என்று திருவபிஷேகத்துக்கு விக்நமான துருக்திகளைச் சொன்னாளிறே.

(கொடியவள் வாய்க்கடியசொல்கேட்டு) இப்படி குப்ஜை சொன்ன வார்த்தையாலே கலங்கி, பின்பு ராஜாவுடனே "முன்பு சொன்ன விரண்டுவரமும் எனக்கு இப்போது தரவேணும்; அதாவது - என்மகனை அபிஷேகம் பண்ணுவிக்கையும், ராமனைப் பதினாலு ஸம்வத்ஸரம் வநவாஸார்த்தமாகப்போகவிடுகையும்" என்ன, இத்தைக்கேட்டு ராஜா இதுக்கு இசையாமைதோற்றவிருக்க; "அறுபதினாயிரம்ஸம்வத்ஸரம் ஸத்யதர்மத்தைத்தப்பாமல் நடத்திப்போ

அரு,—நாலாம்பாட்டு. (கூனித்யாதி) சிதகென்றதினர்த்தம் (துருக்திகளை) என்றது. (சொன்னானிறே) என்றவநந்தரம், † "அதென்கை" என்று கூட்டி, அதாவதென்றத்தை அந்வயித்துக்கொள்வது.

(௨) ரா-அ. † இது அநந்விதம்.

இவள் "ரமயதீதி ராம: - ரமயதீதிராம:" என்கிறவருடைய முகத்தைப் பார்த்திறே சொல்லிற்று. இவள் அவளிலும் கடியவளிறே. அவளுக்கும் தாஸி இவளிறே.

(ஈன்றெடுத்தவித்யாதி) "ஐயரைத்தேற்றிப்போகிடீர்" என்ன, "நான் அவரை ஶோகநிவ்ருத்தி பண்ணிக்கொள்ளுகிறேன், புத்தி பேதிக்கிலும் நீர் இப்போதே போம்" என்ற சொல்லைக் கேட்ப தாம், லோகரக்ஷணார்த்தமாகவும், தன்னுடைய ஸ்நேஹகார்யமாகவும் பெற்றெடுத்தவள் வார்த்தை கேளாமல் விஶ்லேஷா ஸஹமாநத்தாலே வாடின சராசரங்களை யொழியக் கான்றொடுத்த நெறி போனதாம், இதுக்கெல்லாமடி கண்டகரைக்களை கையிறே, விரோதி நிரஸநம் ஒருதலையானால் "தோஷா குணாய குணா தோஷா: - தோஷாகுணகுணதோஷா:" என்கிறபடியே தோஷ குணங்கள் மாறும்படியாயிறே யிருப்பது.

ந்தவன் இப்போது ஸத்யத்தை அதிக்ரமிக்கிறான், ஸகலதேவதைகளும் இத்தை அறியுங்கோள்" என்று இவள் கூப்பிட்டவாறே; அவன் செயலாவதற்று அநுமதிபண்ண; அவ்வளவிலே, அவள் ஸுமந்த்ரனைப் போகவிட்டுப்பெருமாளை அழைப்பித்துவிட, அவர் எழுந்தருளி வந்து, சக்ரவர்த்தி கலங்கிக்கிடக்கிற படியைக்கண்டு, "இதுக்கடியென்?" என்று இவளைக்கேட்க, இச்செய்திகளை யெல்லாம் சொல்லி, "உம்மைக்காடேறப்போக விடுவதாக அழைத்துவிட்டார், உம்மைக்கண்டவாறே சொல்லமாட்டாமல் கிடக்கிறாரித்தனை; உங்கள் ஐயர் ஸத்யதர்மத்தை நோக்கவும் நீர் அவர்க்கு ப்ரியம் செய்யவும் வேண்டியிருந்தீராகில் அவர் நினைவு நான் சொல்லுகிறேன், நீர் கடுகக் காடேறப்போம்" என்று சொன்ன கொடுமையையுடையளான கைகேயி வாயில் இந்த வெட்டிய சொல்லைக் கேட்டு.

(ஈன்றெடுத்த தாயரையும் இராச்சியமு மாங்கொழிய) "ஏக புத்ரையான நான் உம்மைப் பிரிந்திருக்கமாட்டேன், கூடப்போருமித்தனை" என்று பின்றொடர்ந்த பெற்றதாயாரான கௌஸலையாரையும், ஸ்தாவரங்களோடு ஜங்கமங்களோடு வாசியறத்தன் குணங்களிலேயீடுபட்டு, பிரியில் தரிக்கமாட்டாதபடியிருக்கிறராஜ்

(கான்றெடுத்த) இடைவெளியறச் செறிந்தகாடு. (கண்டகர்) ஆஸ்ரித விரோதிகள். ஏவம்ப்ரகார பூதனானவன் நித்யவாஸம் செய்கிறதேஶம். (தேனித்யாதி) தேன்மாறாத மலர்களாலே அலங்க்ருதமான சோலையென்னுதல், வண்டுகள் மதுபாநம் செய்து களித்து வர்திக்கும் சோலையென்னுதல். (க) "கோல் தேன்பாய்ந்தொழுகும்" என்னுமாபோலே, கொம்பில் தேனென்னுதல்; [சோலைத்திருவரங்கம் கண்டகரைக்களைந்தானூர்.]

இத்தால் "ஸவர்கஸ்ஸர்வகந்தமயஃ - ஸர்வரஸஸ்ஸர்வகந்தஃ" என்கிற பெரியபெருமாளுக்கு - ஸர்வரஸ ஸர்வகந்த விகாஸ ஸுமநாக்களாய் ஸூரிகளும், செண்பகமாய் நிற்கும் முமுக்ஷுக்க

யத்தையும் கைவிட்டு. (கான்தொடுத்த நெறிபோகி) (உ) தெவ நெநவநம்கத்வா - தேவநேந வநம்கத்வா". என்கிறபடியே காட்டோடு தொடுத்துக்கிடக்கிறவழியே, (ந) "நெய்வாயவேல் நெடுங்கண்நேரிழையு மிளங்கோவும் பின்புபோக" என்கிறபடியே - பிராட்டியும் இளையபெருமாளும் பின்னே ஸேவித்துக்கொண்டுவர ஸ்ரீதண்டகாரண்யத்திலே எழுந்தருளி. கண்டகரைக் களைந்தான். (ச) "ஏஹிபஶ்யஶரீராணி - ஏஹிபஶ்ய ஶரீராணி" என்கிறபடியே ராக்ஷஸர் தின்ற உடம்பைக்காட்ட வந்து நின்ற தண்டகாரண்ய வாஸிகளான ருஷிகளுக்காக, அவர்களை நித்யபீடை செய்துபோந்த கண்டகராய் ஜநஸ்தாந வாஸிகளான ராக்ஷஸர் முதலானாரை நிரஸித்தருளினவன் (ஊர்) ஏவம்பூதனானவன் இங்ஙனொத்த விரோதிகளை நிரஸித்து ஆஸ்ரித ரக்ஷணம் பண்ணுகைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம்.

(தேனித்யாதி) தேன்மாறாத மலர்களையுடைத்தான சோலை. அன்றிக்கே, "தேன்" என்று - வண்டாய், வண்டுகள் மாறாமல் படிந்து கிடக்கிற புஷ்பங்களையுடைத்தான சோலை என்னுதல்; அன்றிக்கே, (க) "கோல்தேன் பாய்ந்தொழுகும்" என்கிறபடியே - கொம்புகளில் தேன் வைக்கப்பட்டிருப்பதாய்ப் பூமாறாத சோலை

தேனென்றதுக் கிரண்டர்த்தம்-தேனென்றும், வண்டென்றும். தொடுத்தவென்றதுக்கிரண்டர்த்தம் - மாறாதவென்றும், வைக்கப்பட்டவென்றும், இத்தையெல்லாமருளிச்செய்கிறார் (தேன்மாறாதவித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே)

(க) தி-மொ-க-கூ-அ. (உ) ரா-பா-க. (ந) பெரு-தி-கூ-உ. (ச) ரா-ஆ-சூ-கக

மூ.—

பெருவரங்க ளவைபற்றிப் பிழக்குடைய விராவணனை
உருவரங்கப் பொருதழித் திவ்வுலகினைக் கண்பெறுத்தானூர்
குரவரும்பக் கோங்கலரக் குயில்கூவுங் குளிர்பொழில்சூழ்
திருவரங்கமென்பதுவே யென்றிருமால் சேர்விடமே. (ரு)

ளும் ஸ்த்தாவர ரூபேண நின்று அடிமை செய்வர்களென்று காட்டுகிறது. .... (சு)

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (பெருவிதியாதி), ப்ரஹ்மேஶாநாதிகளாலே பெற்றவரங்களைத் தனக்குத் தஞ்சமாகப்பற்றி இவ்வரமுள்ளதனையும் நமக்குப்பிழைவாராதென்றுதான் தேவர்ஷிகள் முதலானார்க்கெல்லாம் பிழைகளே செய்துவரும் ராவணனை. "ரமயதீதி-ராமঃ" என்கிறவர்க்கு ப்ரதியான ராவணனை, (பிழ

யென்னுதல். இப்படியிருந்துள்ள சோலைகளையுடைய திருவரங்கமென்னும் திருநாமத்தையுடையவதுவே. .... (சு)

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. ராவணவதம் பண்ணி, இந்த லோகத்தை ரக்ஷித்தருளினவன் வர்த்திக்கிற தேசமிது வென்கிறார்.

வ்யா—(பெருவரங்களவைபற்றி) ப்ரஹ்மாதிகள் கொடுத்தபெரியவரங்களானவற்றைத்தனக்கு பலமாகப்பிடித்துக்கொண்டு, இந்த வரபலமாய்த்து இவன் அடித்து அழிவுசெய்து திரிகைக்குஹேது. (பிழக்குடைய விராவணனை) "இவ்வரமுள்ள வளவும் நமக்கு ஓரழிவு வாராது" என்று நினைத்து தேவதைகள் ருஷிகள் முதலானரெல்லாரளவிலும் செய்து திரிந்த பிழைகளை யுடையனான ராவணனை. பிழக்கு - பிழை. (க) "ராவணோ லோகராவண: - ராவணோலோகராவண:." என்கிறபடியே லோகத்தை யெல்லாம் படஅடித்துக் கிடந்து கூப்பிடும்படி யிறே இவன் செய்து திரிவது.

அரு,—அஞ்சாம்பாட்டு. (பெருவரங்களித்யாதி) வரபலம்பிழக்குண்டாகைக்குஹேது வென்னுமத்தைக் காட்டுகிறார் (இந்தவித்யாதி). இன்னாரிடத்தில் பிழக்கென்னுமையாலே ஸாமாந்யமாகச் சொன்னதுக்கு ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இவ்வரமித்யாதி). அரக்கனை யென்னாதே-இராவணனை யென்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்து கொண்டு விவரிக்கிறார் (ராவண இத்யாதி)."ராவயதீதி-ராவண:" என்கிறவ்யுத்பத்தி இங்குவிவக்ஷிதமென்று

(க) ரா.

க்கு) பிழை, (உருவித்யாதி) அவனுக்கு ரூபஹாநியாக, அவன் புத்ரமித்ரர்களில் யுத்தோந்முகரானவர்களை யெல்லா மழித்தவன்· தன்னையும் (க) "ஹதாஶ்வோ ஹதஸூதோ ஹதவீரஃ- சசால சாபஞ்சமுமோசவீரஃ"என்னும்படி வெறுங்கை வீரனாக்கி இப்போதாகிலும் சொன்னது செய்தானாமோ வென்னும் நசையாலே "போய்வா" என்றது, ரூபஹாநியாய்த்தது போனப்போலே வாராமையாலே யிறே. (அரங்க) என்றது-கழியவென்றபடி.

ஆனாலும் வரச்சொல்லவந்தவனோடு பொருகையும் கொல்லுகையும், தவறுதலுண்டானாலும்,கர்தவ்யமோ வென்னில்; இவன் சேவகக் கோழையாலே விஜயஸாபேக்ஷனாய் வரமாட்டான். பெருமாளுக்கும் இவனைக்கொல்லுகை குணபாவமன்று· ஆனால் கூடினபடி யென்னென்னில், பெரியகோபத்தோடே வந்து கொன்று போவென்று சலிப்பித்துப் போகவிட்ட விஜயத்தோடே நிற்க, அவரைக் கால்கட்டினபின் உதறிப்போந்ததிறே யுள்ளது. (இவ்வுலகினைக்கண் பெறுத்தானூர்) "அஞ்சினோம்" என்ற இவ்விலங்கையிலுள்ளார்க்கு ஒரு ரக்ஷகனை யுண்டாக்கிக் கொடுத்தவனென்னுதல். எல்லாலோகத்துக் குண்டானவிரோதியைப்போக்கித் தன்னை யுண்டாக்கிக் கண்பெறுத்து வித்தானூர்· கண்ணில்லையிறே தன்

(உருவரங்கப் பொருதழித்து) இப்படியிருக்கிறவனை அழியச் செய்யுமிடத்தில், (உ)"தோள்கள் தலை துணிசெய்தான்" என்கிறபடியே - "அகப்படாதவன் அகப்பட்டான், தப்பாமல் கொன்று விடுவோம்" என்று பாராதே, தோள்களைக்கழித்தும் தலைகளைச் சரித்துப் போதுபோக்காக நின்று கொல்லுகையாலே ரூபமானது அவயவங்கள் சிந்நம் பிந்நமாம்படி பொருது, பின்பு ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தாலே ப்ராணபர்யந்தமாக அழித்து. (இவ்வுலகினைக் கண்பெறுத்தான்) இந்த லோகத்தைக் கண்பெறுவித்தவன்."கண்" என்று - நிர்வாஹ வஸ்துவைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் - விரோதியான ராவணனை நிரஸித்து, அவனாலே நெருக்குண்ட ப்ராணிகளையெல்லாம் ரக்ஷிக்கையாலே· இந்தலோகத்துக்குத் தானே ரக்ஷகனென்னுமிடத்தை யறிவித்தவனென்கை.

கருத்து. அரங்கவென்றதினர்த்தம் (அவயவங்கள் சிந்நம்பிந்நமாம்படி) என்றது. (நிர்வாஹவஸ்துவை) என்றது-நிர்வாஹகவஸ்துவை யென்றபடி. நிர்வாஹகவஸ்துவைக்கொடுக்கையாவதென்னென்னவருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி)

(க) ரா யு-ருசு-கச0. (உ) தி-வாய்-க-சு-எ.

ணைப் பாராதார்க்கு. (௧) "[illegible] – யஶ்சராமம் நபஶ்யேத்" தன்னைப்பாராதார்க்கு கண்கள் வஶவர்தியாகாதாப்போலே தன்னைப்பார்த்தார்க்கும் கண்கள் வஶவர்தியாகாதிறே. (௨) "[illegible] - பும்ஸாம்" இவ்விளைப்பாறிக் கண்வளருகிறவனூர்.

(குரவித்யாதி) குரவு கோங்கு முதலானவ்ருக்ஷங்கள் புஷ்பிதங்களாகவும், குயில்வண்டுகளை யழைத்துக் கூவும்படியாகவும். வண்டின் முகத்திலொழியப் பூவலராதிறே. குளிர்த்தியையுடைத்தான சோலையாலே சூழப்பட்ட திருவரங்கமென்று; பரமபதத்திலும், வ்யூஹவிபவங்களிலும் மற்றுமுகந்தருளின நிலங்களிலும் எல்லா ஶாஸ்த்ரங்களிலும், ப்ரஸித்தமென்கையாலே "என்பதுவே" என்கிறார். (என் திருமால் சேர்விடமே) என் திருமாலென்று வஸ்துவை நிர்தேஶித்தாப்போலே, அவனுக்குச் சேர்விடமாவதும் இதுவேயென்று நிர்தேஶிக்கிறார். இவர் நிர்தேஶித்த விடத்திலே விரும்பிக் கண்வளருகையாலேயும் என் திருமாலென்கிறார். இவ்வுலகினைக் கண்பெறுத்தானை யென்திருமால் சேர்விடமானவூர் திருவரங்கமென்பதுவே.

இத்தால் முமுக்ஷுக்களும் ஸூரிகளும் ஸ்தாவரரூபிகளாய் நின்று பெருமாளை ஸேவிக்கப் பெற்றோமென்கிற ஸௌமநஸ்யத்

(குரவுத்யாதி) குரவுகளானவை அரும்பிச் செல்லவும், கோங்குகளானவை யலர்ந்து செல்லவும், குயில்களானவை ஹர்ஷத்தாலேயிருந்து கூவும்படியான குளிர்ந்த சோலைகளாலே சூழப்பட்டிருக்கிற. (திருவரங்கமென்பதுவே) திருவரங்கமென்று ப்ரஸித்தமாயிருக்கிற வதுவே. இத்தால் - அநேக புராண ப்ரஶஸ்தமாகையாலும் ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஒருமிடறாக அருளிச்செய்கையாலுமுண்டான ப்ரஸித்தியைச் சொல்லுகிறது. (என்திருமால் சேர்விடமே) ராவணவதாநந்தரம் (௩) "திருமகளோடு இனிதமர்ந்த" என்கிறபடியே—பிராட்டியோடே கூடி ரஸோத்தரனாயிருந்த என்னுடைய ஶ்ரிய:பதியானவன் பரமபதாதிகளெல்லாவற்றிலுங் காட்டில் விரும்பி, விடாயர் மடுவிலே சேருமாபோலே சேருகிற ஸ்தலம்.

"இவ்வுலகினைக் கண்பெறுத்தானை என்திருமால் சேர்விடமான ஊர் திருவரங்கமென்பதுவே" என்று அந்வயம். (ரு)

---

௧) ரா. (௨) ரா-அ-௩-௨௧. (௩) பெரு-தி-௧௦-௭.

மூ.—கீழுலகிலசுரர்களைக் கிழங்கிருந்து கிளராமே
ஆழிவிடுத்தவருடைய கருவழித்த வழிப்பனூர்
தாழைமடலூடுரிஞ்சித் தவளவண்ணப் பொடியணிந்து
யாழினிசைவண்டினங்க ளாளம்வைக்கு மரங்கமே. (௬)

ணை மதுரபாஷிகளான நம்மாசார்யர்கள் அக்கரைநோக்கின ஆர்த்த ப்ரபந்நரை யழைத்துக்காட்டி இந்த ஸுமநாக்களோடே சேர்த்து த்ருப்தியை விளைப்பித்துத் தாங்களுமுகந்து வர்த்திக்கும் தேசமென்று காட்டுகிறது. .... (௫)

ஸ்வா,—ஆறும்பாட்டு. (கீழ்த்யாதி) மேலுலகில் தேவர்களுக்காகக்கீழுலகிலே வர்த்திக்கிற வஸுரர்களை நிரஸிக்க, அடிக்கெடாமல் வந்தபடியாலே திருவாழியாழ்வானை யேவி அவர்களுடைய கருக்குலைய வறுத்துப்பொகட்டழித்த ஸர்வேஶ்வரன் நித்யவாஸம் செய்கிற தேசம்.

அவ;—ஆறும்பாட்டு. பாதாள வாஸிகளான அஸுரர்களை, தேவர்களுக்காகத் திருவாழியை யேவி, கிழங்கெடுத்துப் பொகட்டவன் வர்த்திக்கிற தேச மிதுவென்கிறார்.

வ்யா,— (கீழுலகிலசுரர்களை) பாதாளலோக வாஸிகளான அஸுரர்களை. பாம்புக்குப் புற்றுப்போலே, என்றுமொக்க அஸுரர்களுக்கு வாஸஸ்தாநமாயிறே பாதாளந்தானிருப்பது. இப்படி யிங்கே யிருந்துவந்து தேவர்களோடே யுத்தம் செய்யாநிற்பர்களாய்த்து. அப்படி அவர்கள் வந்து தேவர்களை அடர்க்குங்காலத்தில், தேவர்களுக்காக நின்று அவர்களை அழியச்செய்யக் கடவனுயிறே ஸர்வேஶ்வரன்றானிருப்பது. இப்படி பலகாலும் வர, அழியச் செய்துவிடச் செய்தேயும், பின்னையும் அடிக்கெடாமல் கிளர்ந்துவரப்புக்கவாறே. (கிழங்கிருந்து கிளராமே) அப்படி அடிக்கிடந்து தளராதபடியாக. (ஆழிவிடுத்து அவருடைய கருவழித்த வழிப்பன்)*கருதுமிடம்பொரும் திருவாழியாழ்வானையேவிவிட்டு, அவர்களுடைய கருவளவாக அழித்துப் பொகட்ட ப்ரதிபக்ஷ நிரஸந ஸ்வபாவன். (ஊர்) பின்பும் அங்ஙனொத்த விரோதிகளை நிரஸிக்கைக்காக நித்யவாஸம் செய்கிற தேசம்.

அரு,—ஆறும்பாட்டு. (கீழிலகித்யாதி) அஸுரர்கள்எல்லாலோகங்களிலுமுண்டாயிருக்க, கீழுலகிலென்று விஶேஷிப்பானென்னென்ன, வருளிச்செய்கிறார் (பாம்புக்கித்யாதி). மேலுக்கவதாரிகை (இப்படி) இங்கேயித்யாதி வாக்யத்ரயமும். (கருவளவாக) என்றது - கர்ப்பபர்யந்தமாக வென்றபடி, அழிப்பனென்றதுக்கர்த்தம் (ப்ரதிபக்ஷத்யாதி).

மூ.—கொழுப்புடைய செழுங்குருதி கொழித்திழிந்து குமிழ்த் தெறிய
பிழக்குடைய வசுரர்களைப்பிணம்படுத்தபெருமானூர் [றிய
தழுப்பரிய சந்தனங்கள் தடவரைவா யீர்த்துக்கொண்டு
தெழிப்புடைய காவிரிவந் தடிதொழுஞ், சீரரங்கமே. (எ)

(தாழையித்யாதி) தாழைமடலுக்குள்நெருங்கமுழுசி, அயப்பூவிலுண்டான வெள்ளைச்சுண்ணமணிந்த வுடம்போடே கர்வித்து யாழ்நரம்பில் கிளம்பின த்வநியால் வந்த விசைபோலே வண்டினங்களானவையாளத்தி வைக்கும்படி தாழை முதலான சோலையையுடைத்தான திருவரங்கம் கருவழித்த வழிப்பனூர்.

இத்தால் தூராத்கந்திகளாய், பாகவதஸ்வபாவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீ பாதரேணுவை ப்ரபந்நரானவர்கள் ஸிரஸாவஹித்து தர்மநஸ்த்தர்சீரையறிந்து ஆநந்தநிர்ப்பரராவர்களென்று காட்டுகிறது. ... ... (சு)

ஸ்வா; — ஏழாம்பாட்டு. (கொழுப்பித்யாதி) நிணம்கொழு

(தாழைமடலூடுரிஞ்சி) மலராத்தொடங்குகிற தாழம்பூமடலினுள்ளேபரிமளத்தில் லோப(ஹ)த்தாலே உடம்பைஉரோசிக்கொண்டு புகுந்து. (தவளவண்ணப் பொடியணிந்து) அதினுள்ளிலுண்டான வெளுத்த நிறத்தையுடைத்தான சுண்ணத்தை உடம்பெங்கும் அணிந்துகொண்டு. (யாழினிசை வண்டினங்கள் ஆளம் வைக்கும்) அந்த ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே, யாழோசைபோலே யிருக்கிற இனிய இசையை யுடைய வண்டினுடைய திரள்களானவை பாடுகைக்கு அடிக்கொண்டு "தென, தென" என்று ஆளத்தி வையாநிற்கு மரங்கமே. .... (சு)

அவ.—ஏழாம்பாட்டு. லோகபீடை பண்ணித்திரியும் பாபரான அஸுரர்சளை நசிப்பித்துப் பொகட்டவன் வர்த்திக்கிற தேசமிதுவென்கிறார்.

வ்யா.— (கொழுப்புடைய செழுங்குருதி) ஊட்டுப்பன்றி

நீரக்கழியவலர்ந்த தாழம் பூவினுள்ளே யுரோசிக்கொண்டு போகவேண்டாமையாலருளுகிறார் (மலரவித்யாதி), உரிஞ்சி யென்றதினர்த்தம் (உரோசிக்கொண்டு)என்றது; அதாவது-தேய்த்துக்கொண்டென்றபடி. (யாழ்) வீணைநரம்பு. ... ... (சு)

அரு:—ஏழாம்பர்ட்டு. (கொழுப்பித்யாதி) ஊட்டுப்பன்றி-ஆஹாரமிட்டு

த்துச் செருக்கும்படியாகவிறே ஊட்டியிட்டாப்போலே ஶரீரங்களை வரபல புஜபலங்களாலே வளர்த்துப் பிழைசெய்து பொருகிற மலைபோலே யிருக்கிற அஸுரர்களுடைய ஶரீரங்களை (க)“பிளவெழவிட்ட குட்டம்” என்னும்படி குத்திப்பிளக்க, ஊற்றுமாறாமல் ரக்தம் கிளம்பி நிலத்திலே யிழிந்து குமிழியெழக் குதித்தலையெறியும்படி. (பிணம்படுத்த பெருமானார்) பிணமாக்கின ஸர்வேஶ்வரன் நித்யவாஸம் செய்கிற தேஶம்.

(தழுப்பித்யாதி) நால்வரிருவர் தழுவினாலும் கைக்கடங்காத

லே நிணம் கொழுக்கும்படி போஷகபதார்த்தங்களை ஜீவித்து உடம்பை வளர்த்துக்கொண்டு திரிகையாலே, ரக்தமும் கொழுப்புடைத்தாய் அழகிதாயிருக்குமிறே; அத்தைப்பற்ற “கொழுப்புடைய செழுங்குருதி” என்று அருளிச் செய்கிறார். (கொழித்திழிந்து குமிழ்த்தெறிய) இப்படியிருந்துள்ள ரத்தமானது ஊற்றுமாறாமல் கிளர்ந்து அருவி குதித்தாப்போலே நிலத்திலே யிழிந்து குமிழி கிளம்பி அலையெறியும்படியாக, (பிழக்குடையவசுரர்களை) லோகத்தை யடைய பீடித்துக்கொண்டு திரியும் பிழைகளையுடையரான அஸுரர்களை. இத்தால் அஸுர யோநியில் பிறந்தா ரெல்லாரையும் நிரஸிக்கவேணுமென்னும் நிர்ப்பந்தமில்லையிறே, அவர்கள் செய்த பிழைகளைக் கணக்கிட்டே நிரஸிக்கு மென்னுமிடந் தோற்றுகிறது. (பிணம்படுத்த பெருமானார்) இப்படி யிருக்கிறவர்களை நிரஸிக்கிற விடத்தில், அங்கவைகல்யங்களைப் பண்ணிவிடுதல், குற்றுயிராக்கிவிடுதல் செய்கையன்றிக்கே, நிரந்வயவிநாஶமாக்கிவிட்ட ஸர்வேஶ்வரன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம்.

(தழுப்பரிய சந்தனங்கள் தடவரைவாயீர்த்துக்கொண்டு)

வளர்த்தபன்றி. (நிணம்) மாம்ஸம். (ஜீவித்து) புஜித்து. (கொழுப்புடைத்தாய்) என்றது-ஸம்ருத்தியையுடைத்தா யென்றபடி, கொழுத்தென்றதினர்த்தம் (ஊற்றுமாறாமல் கிளர்ந்து) என்றது. எறியவென்றதுக்கர்த்தம் (அலையெறியும்படிவர்க) என்றது. (குற்றுயிர்) குறுகின ப்ராணன். நிரந்வயவிநாஶமாவது-நிஶ்ஶேஷமாக நஶிக்கை.

“தடவரைவாய் தழுப்பரிய சந்தனங்களை யீர்த்துக்கொண்டு” என்றந்

(க) தி-மொ-கக-ச-ச.

மூ.—வல்லெயிற்றுக் கேழலுமாய் வாளெயிற்றுச் சீயமுமாய்
எல்லையில்லாத் தரணியையு மவுணனையு மிடந்தானூர்
எல்லியம்போ திருஞ்சிறைவண் டெம்பெருமான்குணம்பாடி
மல்லிகைவெண் சங்கூதும் மதிளரங்க மென்பதுவே. (அ)

படி இடமுடைத்தான மலைமேலே நின்று வளர்ந்த சந்தனமரங்களை வேர்பறிய வகழ்ந்து ஈர்த்துக்கொண்டு "இது பெரிய பெருமாளுக்குச் சாத்துப்படியாம்" என்று தெளிந்து காவேரியானது வந்து திருவடிகளிலே ஸமர்பித்துத் தொழாநிற்கும்படி சீரிதான திருவரங்கமென்கிறார்.

இத்தால் அங்கு வர்த்திப்பாரெல்லாம் நல்ல பதார்த்தம் கண்டால் பெரிய பெருமாள் திருவடிகளிலே நிருபாதிகமாக ஸமர்பித்துத் திருவடி தொழுவர்களென்கிறது. ... ... (எ)

ஸ்வா;—எட்டாம்பாட்டு. (வல்லித்யாதி) வலிய எயிறுகளையுடைய ஸ்ரீவராஹமும், ஸ்ரீநரஸிம்ஹமுமாய், (எல்லையில்லாத்

பெரிய மலையிடத்திலே வளர்ந்து, ஒருவரிருவரால் தழுவ வரிதாம்படி யிருக்கிற சந்தநமரங்களை வேரோடே அகழ்ந்து இழுத்துக்கொண்டு. (தெழிப்புடைய காவிரிவந்தடிதொழும்) "இத்தைக் கைக்கொண்டருளவேணும்" என்னுமாபோலே யிருக்கிற முழங்கின த்வநியையுடைய காவேரியானது, ஆதரத்தோடே வந்து, தான் கொண்டுவந்த சாத்துப்படியையும் பெரிய பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்துத் திருவடிகளைத் தொழாநிற்கும். (சீரரங்கமே) இப்படி யிருந்துள்ள சிறப்பை யுடைத்தான அரங்கமே. .... (எ)

அவ,— எட்டாம்பாட்டு. ஸ்ரீவராஹமும் ஸ்ரீநரஸிஹ்மமுமாய் பூம்யுத்தரணமும் ஹிரண்யவிதாரணமும் பண்ணினவன்வர்த்திக்கிற தேசமிது வென்கிறார்.

வ்யா.—(வல்லெயிற்றுக் கேழலுமாய்) வலிதான எயிறுகளையுடைய வராஹமுமாய். * எயிற்றுக்கு வன்மையாவது (க) "ஊன்றிடந்து எயிற்றிற்கொண்ட" என்கிறபடியே அண்டபித்தியிலே

வயித்தர்த்தமருளுகிறர் (பெரியவித்யாதி). (அகழ்ந்து) என்றது-பிடுங்கிக்கொண்டென்றபடி. தழிப்பென்றதினர்த்தம் (முழங்கின த்வநி) என்றபடி.

(க) தி-வாய்-ஏ-ச.

வ்யா;—
ஓட்டின பூமியை மறுபாடுருவக்குத்தி யிடந்தெடுத்து, தன்பக்கலிலே தரிக்கத்தக்க பலம். * கேழலாகவேண்டிற்று, ப்ரளயங்கதையான பூமியை யெடுக்கும்போது நீருக்கும் சேற்றுக்கும் இறாயாதவடிவுகொண்டு எடுக்கவேண்டுகையாலே. நீரும் சேறும் காணப்பணைக்கும்படியிறே வராஹஜாதியிருப்பது.

"ஆய்" என்றது - அவ்வவதாரத்தில் புரையற்றிருக்கை. மாயாம்ருகத்தை மோந்துபார்த்து "ராக்ஷஸகந்தமுண்டு" என்றுவெருவியோடிப் போயிற்றினவிறே மற்றுண்டான ம்ருகங்கள்: அப்படியன்றிக்கே, ஸஜாதீயங்கள் மோந்துபார்த்து "தன்னினம்" என்று விஸ்வஸிக்கும்படியிருக்கை. மநுஷ்யயோநியிலே அவதரித்தவிடத்தில்ஈஸ்வரத்வாபிமாநகந்த(மற)மற்று(க)"ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே" - ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே" என்றிருந்தாப் போலேயாய்த்து, திர்யக்யோநியிலே அவதரித்தாலு மிருக்கும்படி. (உ) "மானமிலாப்பன்றியாம்" என்றாரிறே - இவர் திருமகளார். * மானமிலாமையாவது - ஈஸ்வரத்வாபிமாநம் மறந்தும் இல்லாதபடியிருக்கை. "வராஹகல்பம் வாராநிற்கச் செய்தே, 'ஸ்ரீவராஹநாயனார்க்கு முத்தக்காசை யமுது செய்விப்பது' என்று கிடந்ததாய், 'இதென்ன மெய்ப்பாடுதான்!' என்றுநஞ்சீயர் வித்தராயருளுவர்" என்று ப்ரஸித்த மிறே.

(வாளெயிற்றுச் சீயமுமாய்) ஒளியையுடைத்தான எயிறுகளையுடைய ஸிம்ஹமுமாய். கீழ், "வல்லெயிறு" என்றார் - பூமியை யெடுக்கத்தக்கபலம் சொல்லுகைக்காக ; இங்கு, "வாளெயிறு" என்றார் - அழகுக்குடலாகையாலே. (ங) "அலைத்தபேழ்வாய் வாளெயிற்றோர் கோளரியாய்" (ச) "ஏய்ந்தபேழ்வாய் வாளெயிற்

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (வல்லெயிறித்யாதி) பணைக்கை - பெருக்கையாய், உத்ஸாஹிக்கை யென்றபடி.

புரையற்றிருக்கையை விவரிக்கிறார் (மாயாம்ருகேத்யாதி). ஸாதர்ம்யத்ருஷ்டாந்த மருளுகிறார் (மநுஷ்யேத்யாதி). (முத்தக்காசை) கோரைக்கிழங்கு.(அழகுக்குடலாகையாலே)யென்றதுக்குவிரோதி நிரஸநத்துக்கு நகங்களே யாகையாலே, எயிறு அழகுக்கே உடலென்றுகருத்து.

(க) ரா-யு-கஉ0-கக. (உ) நா-தி-கக-அ. (ங) தி-மொ-க-எ-உ.
(ச) தி-மொ-க-எ-ங.

றோர் கோளரியாய்'' என்று இவ்வவதாரத்துக்கு எயிறு சொல்லுமிடமெல்லாம் அழகுக் குடலாகவிறே சொல்லுவது. "சீயம்''என்றது - நரஸிம்ஹமென்றபடி. "தேவாதிசதுர்வித ஜாதியிலும் ஒன்றாலும் படக்கடவேனல்லேன்'' என்று அவன்கொண்டவரத்துக்கு விரோதமற அழியச்செய்கைக்காகவிறே இவ்வவதாரமாக வேண்டிற்று. (க)"நரஸ்யார்த்ததநும் க்ருத்வா ஸிம்ஹஸ்யார்த்ததநும்ததா.'' என்னும்படியிறே அப்போது அவதரித்தது. ஆகையாலே கேவலம் ஸிம்ஹமென்றாலும் நரஸிம்ஹமென்னுமிடம் அர்த்தாத்ஸித்தமாய் வரும்.

"ஆய்'' என்கிறவிது - இப்படி இரண்டு வடிவையும் சேர்த்துக்கொண்டு வந்தவிடத்தில் சேராச்சேர்த்தியா யிருக்கையன்றிக்கே, சேர்ப்பாலும் கண்டசர்க்கரையும் சேர்ந்தாப்போலே ஒன்றுக்கொன்று ரஸாவஹமாய்ச்சேர்ந்து, அநுபவிப்பார்க்குஅத்யந்த போக்ய மாயிருக்கையாலே. (உ) "அழகியான் தானே யரியுருவன்றானே'' என்றாரிறே திருமழிசையாழ்வார். அங்காந்தவாயும் மோறாந்த முகமும் நா மடிக்கொண்டவுதடும் குத்துமுறுக்கினகையும் அதிர்ந்த அட்ட ஹாஸமுமாயிக்கிற விருப்பிறே இவர்க்கு அழகிதாய்த் தோற்றுகிறது. ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநார்த்தமாகக்கொண்ட வடிவாகையாலே, அவ்வடிவும் அதிலுண்டான வ்யாபாரங்களுமெல்லாம், பகவத்குணஜ்ஞாந முடையவர்களுக்கு அழகுக்கடலாய்த் தோற்றுமிறே.

(எல்லையில்லாத் தரணியையு மவுணனையும்) எல்லையில்லாத

(சேர்ப்பால்) குழம்புப்பால், சீயமென்றதால் நரஸிம்ஹமென்று தோன்றுகையாலே, அப்போதையிலாகாரம்பயத்துக்குடலாயிருக்க, அழகுக்குடலாய் ஆநந்தகரமாயிருக்குமோவென்னவருளுகிறார் (அங்காந்தவித்யாதி).(அங்காந்தவாயும்) திறந்தவாயும், (மோறாந்த) தூறுமண்டின, (இவர்க்கழகியதாகத்தோற்றுகிறது) என்றது - ப்ரேமாதிஶயமுடையராகையாலே அழகாய்த்தோற்றுமென்றபடி, இத்தை விவரிக்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதி).

அவுணனை நிரஸிக்கை ஓரதிஶயமாக வேண்டி எல்லையில்லாவென்றத்தை இங்குமந்வயித்து அர்த்தமருளுகிறார் (எல்லையில்லாதவித்யாதி), அவு

(க) ப்ராஹ்மபுராணம். (உ) ச- திருவ-உஉ.

தரணியையும்) முழுகி எல்லைகாணவொண்ணாமல் பாதாள கதையான பூமியையும், ப்ராதிகூல்யத்துக்கு எல்லை காணவொண்ணாதபடியான பாகவதாபசாரத்தையும் விளைத்துக்கொண்ட ஹிரண்யனையும்-கொம்பாலும், திருவுகிராலும் இடந்தானார்.

பரப்பையுடைய பூமியையும், எல்லையில்லாத பெருந்தவத்தையுடையனான ஹிரண்யாஸுரனையும். பூமிக்கு எல்லையில்லாமையாவது — த்வீபங்களும் ஸமுத்ரங்களும் போலன்றிக்கே, எல்லாம் தன்னுள்ளேயாம்படி பஞ்சாஶத்கோடி விஸ்தீர்ணையாயிருக்கை. ஹிரண்யனுடைய தபஸ்ஸுக்கு எல்லையில்லாமையாவது — இவன் கொண்டவரம் ஒரொன்றேஅவதி காணவொண்ணாதபடியிருக்கை. (இடந்தான்) திருவெயிற்றாலும் திருவுகிராலும் இடந்தவன். திருவெயிற்றாலே பூமியை யிடக்கையாவது - அண்டபித்தியினின்றும் ஒட்டுவிடுவித்தெடுக்கை. திருவுகிராலே ஹிரண்யனையிடக்கையாவது. (க) "பொன்னன் பைம்பூண்நெஞ்சிடந்து" என்கிறபடியே- தேவர்களுடைய வரபலத்தாலே பூண்கட்டியிருக்கிற மார்வை, அகவாயில் ரத்தம்குதிகொண்டு (உ) "இவ்வையமூடு பெருநீரில் மும்மைபெரிதே" என்கிறபடியே எங்கும் பெருகும்படியாக (உ) "பிளவெழவிட்டகுட்டம்" என்னும்படி இருபிளவாக்குகை.

ஆக, ஹிரண்யாக்ஷனும் ஹிரண்யனும் ப்ரணயிநியான பூமிப்பிராட்டிக்கும் பக்தனான ப்ரஹ்லாதனுக்கும் வந்த ஆபத்துக்களை இரண்டவதாரமாய் வந்து போக்கினபடி சொல்லிற்று. ஸ்ரீவராஹமாய் ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டிக்குப்பண்ணின ரக்ஷணம், அல்லாத ரக்ஷணங்கள் போலன்றிக்கே முக்க்யமான ரக்ஷணமிறே எல்லார்க்குமேற. ஸ்ரீந்ருஸிஹ்மமாய் ப்ரஹ்லாதனுக்குப்பண்ணின ரக்ஷண

ணனை இடந்தாப்போலே பூமியையிடந்ததென்று தோற்றுமைக்காக இரண்டையும் விவரித்துக்காட்டுகிறார் (திருவெயிற்றிலேயித்யாதி), இரண்டபதானங்களும் ஆஶ்ரிதோபகாரமானபடியைக் காட்டுகிறார் (ஆகவித்யாதி). (முக்க்யமான) என்றது-சாடு, ப்ரதானமான வென்றும், முகஜந்யமானவெயிற்றாலே வந்த ரக்ஷணமென்றும். (எல்லார்க்குமேற) என்றது - எல்

(க) தி-மொ-ங-ச-ச. (உ) தி-மொ-கக-ச-ச.

(எல்லியித்யாதி) ஸந்த்யா காலமான ராத்ரியிலே முகுளிதமான மல்லிகைப்பூக்களின்மேலேயிருந்து மதுபானம் பண்ணும் பெரிய சிறகையுடைத்தான வண்டுகளின் த்வநிதாய்தாக வெளுத்த சங்க்கத்தை யூதினுப்போலே யிருப்பதான கொடிபடர்ந்த சோலைகளாலும் திருமதிள்களாலும் சூழப்பட்ட திருவரங்கம் - (அவுண

முடம், எல்லார்க்கும் கைகண்டு தெளியலாம்பாடி யிருக்குமதிறே. (ஊர்) இப்படி நித்யாஸ்ரிதையான பிராட்டியோடு இன்று ஆஸ்ரயித்த ப்ரஹ்லாதனேடு வாசியறத்தன்னை அழியமாறிவந்து ரக்ஷித்தவன, பின்புள்ளாரையும் ரக்ஷிக்கைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம்.

(எல்லியம்போதிருஞ் சிறைவண்டு எம்பெருமான் குணம்பாடி) (க)"அறுகால் வரிவண்டுகளாயிரநாமஞ்சொல்லி, சிறுகாலைப் பாடும்" என்றூரே அங்கே, இங்கே இப்படி யருளிச் செய்கிறார். இத்தால் - திவ்யதேஸங்களில் வர்த்திக்கும் வண்டுகளானவை, காலாநுகுணமாகப் பண்களிலே பகவத்குணங்களை நியமேந பாடும்படி சொல்லுகிறது. (எல்லியம்போது) அந்தியம்போதிலே. இருஞ்சிறைவண்டு - பெரியசிறகை யுடைத்தான வண்டுகளானவை. பகவத்ப்ரவணமான விஷயங்களினுடைய ரூபகுணங்களும் உத்தேஸ்யமென்று இருக்குமவராகையாலேயிறே இவற்றினுடைய சிறகை வர்ணித்துக்கொண்டருளிச்செய்கிறார். (எம்பெருமான் குணம்பாடி) ஸர்வஸ்வாமியான பெரியபெருமாளுடைய, கீழ்ச்சொன்ன ஆஸ்ரிதரக்ஷணங்களாலுண்டான திவ்யகுணங்களை ப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்தாலே பாடி.

(மல்லிகை வெண்சங்கூதும்) மல்லிகைப்பூவாகிற வெள்ளிய சங்கை ஊதாநிற்கும். அதாவது - ஸாயங்கால புஷ்பமான மல்லிகையினுடைய பூவை அது இருந்து ஊதும்போது, அந்தப்பூவானது அலருவதுக்கு முன்பு தலைகுவிந்து மேல்பருத்துக் காம்படி நேர்ந்து வெளுத்த நிறத்தையுடைத்தாய் சங்குபோலே யிருக்கையாலே, வெள்ளிய சங்கை இருந்து ஊதுமாபோலே யிருக்குமாய்

லார் நெஞ்சிலும்படவென்றபடி. (கைகண்டு)என்றதும்-சாடு, ப்ரத்யக்ஷித்தென்றும், மார்வைப்பிளந்த கையைக்கண்டென்றும், (நேர்ந்து) என்றது-ஸூக்ஷ்ம

(க) ச-உ-அ-

மூ;—

குன்றாடு கொழுமுகில்போற் குவளைகள்போற்குரைகடல்போல்
நின்றாடு கணமயில்போல் நிறமுடைய நெடுமாலூர்
குன்றாடு பொழில்நுழைந்து கொடியுடையார்முலையணவி
மன்றாடு தென்றலுலா மதிளரங்க மென்பதுவே. (௯)

ணையு மிடந்தானூர். பெரிய பெருமாளுடைய திவ்ய குணங்களைப் பாடி யூதிளைப்போலேயிறே கர்வத்தாலே மேலேபறப்பது, பூவின் மேலே வண்டுகள் வருவதாயிருப்பது.

†இத்தால் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்துக்கும் ஆர்த்தப்ரபந்நருக்கு முண்டான ஸம்பந்த ப்ராதாந்ய ப்ரகாஶத்தைக் காட்டுகிறது. .... (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (குன்றாடித்யாதி). பரத்வாதிகளை உபமாநத்வாரா கோயிலிலே அருளிச்செய்கிறார்.

ஸ்வா;—(குன்றாடித்யாதி) பர்வதாக்ரத்திலே மிகவும் நீர் கொண்டெழுந்து ஸஞ்சரிக்கிற மேகம்போலேயும், அப்போதலர்ந்த குவளைகள் போலவும், மிக்க வாரவாரத்தை யுடைத்தான கடல் போலவும், வர்ஷாவில் ஸஞ்சரித்து நின்றாடுகிற மயில் திரள்போல

த்து. அத்தைப்பற்ற இப்படி யருளிச்செய்கிறார். (மதிளரங்கமென்பதுவே). இப்படியிருந்துள்ள சோலைச் சிறப்பையுடைத்தாய் அரணாகப் போரும்படியான திருமதிளையுடைத்தா யிருக்கிற திருவரங்க மென்பதுவே. ... ... (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. அநேக த்ருஷ்டாந்தமிட்டுச் சொல்லவேண்டும்படியான விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தையுடையனாய் ஆஶ்ரித வ்யாமுக்த்தனானவன் வர்த்திக்கிற தேசமிது வென்கிறார்.

வ்யா.—(குன்றாடு கொழுமுகில்போல்) கழுத்தே கட்டளையாக நீரைமுகந்து, போகமாட்டாதே மலையின் உச்சியிலே சார்ந்த மேகம்போலேயும். (குவளைகள்போல்) கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கும் குவளைகள் போலேயும். (குரைகடல்போல்) அநுபவித்து முடிக்கவொண்ணாமைக்கு கோஷிக்கிற கடல்போலேயும். (நின்றாடுகணமயில்போல்) வைத்தகண் வாங்கவொண்ணாமைக்கு

மா யென்றபடி. (அ

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (குன்றாடித்யாதி) "கொழுகுன்றாடு" என்றந்வயித்து கொழுவென்றது-ஜலஸம்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதாக்கித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கழுத்தேயித்யாதி).

---

† (பா) ஷட்பதநிஷ்டராய் பகவத்குணங்களுக்குப் போக்குவிடுமவர்களுக்கும் சுத்தஸ்வபாவரானஸுமநாக்களுக்கு முண்டானசேர்த்தி சொல்லுகிறது.

வும். (நிறமித்யாதி) திருநிறத்தையும் மிக்க வ்யாமோஹத்தையு முடைய பெரிய பெருமாள் நித்யவாஸம் செய்கிற வூர்.

(குன்றித்யாதி) மலயபர்வதத்தில் பொழில்களூடே நுழைந்து அங்குத்தைப் பரிமளத்தைக் கொடுபோந்து. (கொடியிடையார் முலையணவி) வல்லி ஜாதக்கொடிபோலேயிருக்கிற இடையையுடைய ஸ்த்ரீகளுடைய முலைகளில் அங்கராக பரிமளத்தையளைந்துகொண்டு போந்து, (மன்றாடுதென்றலுலா) இளந்தென்றல் பசுங்கொழுந்து

ஹர்ஷத்தாலே நின்று ஆடாநின்றுள்ள மயில் திரள்போலேயும். (நிறமுடைய) வடிவழகையுடைய. நிறம்-அழகு. அன்றிக்கே, திருமேனியில்நிறந்தன்னையே சொல்லிற்றனபோது, கண்டகண் மயிர்க்குச்சியிடும்படியான குளிர்த்திக்கு-நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகத்தின் நிறத்தையும், நெய்ப்புக்கு-குவளைப்பூவின்நிறத்தையும், இருட்சிக்கு-கடலின் நிறத்தையும், புகர்ப்புக்கு-மயில் கழுத்தின்நிறத்தையும் த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகிறதென்று நியமித்துக்கொள்ள வேணும். ஒன்றே உபமானமாகப் போருவதல்லாமையாலே அங்கும் இங்கும் கதிர்பொறுக்கிச் சொல்லுகிறார். (நெடுமாலூர்) (க) "ஹ்ருதாநாம் - பக்தாநாம்" என்கிறபடியே - இவ்வடிவழகை ஆஶ்ரிதர்க்கு முற்றூட்டாகக்கொடுக்கும் நிரதிசய வ்யாமோஹத்தையுடையவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம்.

(குனறித்யாதி) (உ)"தென்னன் பொதியில் செழும்சந்தின் தாதளைந்து" என்கிறபடியே மலயபர்வதத்தில் சந்தந வ்ருக்ஷங்களையுடைய பொழில்களூடே நுழைந்து அங்குண்டானபூக்களின் தாதுகளை அளைந்து அரிமிதியான பரிமளத்தைக் கொய்து கொண்டு போந்து. (கொடியிடையார் முலையணவி) நேர்மைக்கும் நுடங்குதலுக்கும் கொடிபோலே யிருக்கும் இடையையுடையரான ஸ்த்ரீகளுடைய சந்தந குங்குமாத்யலங்கார யுக்தமான முலைகளை ஸ்பர்ஶித்து அங்குண்டான பரிமளத்தையும் அளைந்துகொண்டு போந்து (மன்றாடு தென்றலுலா) அது கைபுகுந்த கர்வத்தாலே வெளிநிலத்திலே புறப்பட்டு மன்றுகளினூடே தென்றலானது உலாவா

(அரிமிதியான) அரிமிதியடித்த நெல்லுபோலே நல்லதானவென்றபடி. (கொய்துகொண்டு) சேரப்பிடித்துக்கொண்டு, (நுடங்குதலுக்கும்) சலிக்கைக்கும், (மன்றுகளினூடே) சாலச்சந்திமத்யே. ... ... (கூ)

(க) ஜிதந்தா-க- (உ) பெரி-திரும-அரு.

மூ.—பருவரங்களவைபற்றிப் படையாலித் தெழுந்தானைச்
செருவரங்கப் பொருதழித்த திருவாளன் திருப்பதிமேல்
திருவரங்கத் தமிழ்மாலை விட்டுசித்தன் விரித்தனகொண்டு
இருவரங்க மெரித்தானை யேத்தவல்லா ரடிபோமே. (கo)

தானது உள்புகப்பெறாமல் மன்றிலே நின்று தடுமாறி உலாவா நின்றது. இதின்வரவுபார்த்துப் படுக்கைபடுப் பாரில்லையிறே அவ்வூரில். (க)"பற்றிலார் பற்ற"(உ)*அற்றபற்றர் சுற்றிவாழுமூரிறே" இதுபுறம்பே நின்றுஉலாவுமதொழியச்செய்யலாவதில்லையிறே; பெரிய பெருமாளாஜ்ஞை நடையாடுகிறவூரிலே காமனாஜ்ஞை நடையாடாதே; இது புகுராமைக்கிறே மங்களாஶாஸநபரர் திருமதிளிட்டது. உள்ளிருப்பார் மங்களாஶாஸநபரரேயிறே. (ந) "கண்ட கண்கள்மற்றொன்றினைக்காணா" என்றிறே அவர்களிருப்பது. (கூ)

அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழிகற்றார்க்குப்பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

ஸ்வா;—(பருவரமித்யாதி) ப்ரஹ்மேஶாநாதிகள் பக்கலிலே மேலெழச்சிலவரங்களைப் பெற்று அதுதான் விஶேஷணபர்யந்தமென்னு மறியாதே அத்தாலே தானும் தன் பரிகரமும் பெரிய கர்வத்தோடேயுத்தோந்முகனாய் வந்தவனை. (செருவித்யாதி)யுத்த

நிற்கும். (மதிளரங்கமென்பதுவே) இப்படி தென்றலுலாவுவதுமாய் அரணாகப்போரும் மதிளையுடைத்தான அரங்கமென்பதுவே. (கூ)

அவ;-—நிகமத்தில், இத்திருமொழியைக் கொண்டு பெரிய பெருமாளை யேத்துமவர்கள்விஷயத்தில் தமக்குண்டான ஶேஷத்வ ப்ரதிபத்தியை யருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா;—(பருவரங்களவைபற்றி) ப்ரஹ்மாதிகள் பக்கலிலே பெற்ற பெரியவரங்களானவற்றைத் தனக்கு பலமாகப்பிடித்து. (படையாலித்தெழுந்தானை) (ச) "தான்போலுமென் றெழுந்தான்" இத்யாதிப்படியே தன்னைப்போரப் பொலிய நினைத்து, யுத்தவிஷயமாக கர்வித்துக் கிளர்ந்துவந்த ராவணனை. (செருவரங்கப் பொரு

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (பருவித்யாதி) ஆழ்வாரைப்போல்வார் ஶேஷத்வப்ரதிபத்திபண்ணும்படி "சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்" என்கிறபடியே இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பெரிய பெருமாளை அநுபவித்துக்கொண்டு இத்திருமொழியாலேத்துகையே பலமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (நிகமத்தி

(க) தி-வாய்-எ-உ-எ. (உ) தி-ச-வி ௫௨. (ந) அமல-கo. (ச)தி மொ ௪௪-௬.

ந்யாயம் நடத்தமாட்டாதபடி அவனைச்சலிப்பித்து "போவா" என்றழித்த வீரஸ்ரீயையுடையவன் நித்யவாஸஞ்செய்கிறவூர். (கண்டகரைக்களைந்தானூர்) (க)"நஞ்சேவகனார் மருவிய-மதிள் திருவரங்கம்பெரியகோயில்" என்கிறதிருப்பதிமேல். பத்துப்பாட்டும் திருவரங்கம் வருகையினாலே; விஷ்ணுசித்தன் விரித்த திருவரங்கத்தமிழ் மாலைகொண்டு, விரோதிநிரஸந ஶீலராயிருக்கிறபெரியபெருமாளை ஏத்தவல்லார்; இவர் தம்மைப்போலே மங்களாஶாஸநபரராய் இவரபிமாநத்திலே ஒதுங்கி ஏத்தவல்லர்க்கடியோமே என்கிறார். இவருடைய *பயிலுஞ் சுடரொளி * நெடுமாற்கடிமை முதலாயுள்ளனவெல்லாம் இதிறே. (உ)"நானுமுனக்குப்பழவடியேன்" என்றவிடத்திலேபொருதகுறைதீர (௩)"எந்தம்மை விற்கவும் பெறுவார்களே" என்றவிடத்திலே ஶேஷத்வம் தோன்றாத பாரதந்த்ர்யத்தாலும் ஸந்தோஷம் விளையாமல் பாகவத ஶேஷத்வம் தோன்ற "ஏத்தவல்லாரடியோமே" என்றருளிச் செய்தது இங்கேயிறே.

இருவரங்கமெரித்தானென்றது-மது கைடபர்களை. அதுவென்! அவர்கள் திருவநந்தாழ்வானுடைய வெய்யவுயிர்ப்பிலேயன்றோ எரிந்ததென்னில்; (ச) "ராகவோ ரக்ஷிணோவாஹு:-ராமஸ்ய தக்ஷி

தழித்த) யுத்தத்திலே அவனுடைய அபிமாநமெல்லா மழியும்படி பொருது முடித்துப்பொகட்ட. (திருவாளன் திருப்பதிமேல்) வீரஸ்ரீயையுடையவன் திருப்பதிவிஷயமாக. தேஶிகரானபெருமாளைச் சொன்னதெல்லாம் உபஸர்ஜந கோடியிலேயாய், அத்தேசமேயாய்த்து இத்திருமொழிக்கு விஷயம். (திருவரங்கத்தமிழ் மாலையித்யாதி) பாட்டுத்தோறும் திருவரங்கமென்கிற திருநாமத்தையுடைத்தான தமிழ்த்தொடையாக, பெரியாழ்வார் விஸ்தரேணவருளிச்செய்த இப்பத்தையுங்கொண்டு.

(இருவரங்க மெரித்தானை) மதுகைடபர்களாகிற இருவருடைய சரீரத்தையும் திருவநந்தாழ்வானுடைய ஶ்வாஸோச்வாஸத்தாலே தக்த்தமாக்கிப் பொகட்டவனை. (ரு)"காய்ந்திருளை மாற்றிக்

லித்யாதி). (உபஸர்ஜநமாவது) அப்ரதாநம், "அடியோம்" என்ற பஹுவசந

(க) திருமா-கக. (உ) திருப்பல்-கக. (௩) ச-ச-க௦. (ச) ரா-ஆ-௩ச.க௩.
(ரு) ௩-திருவ-௬௬.

ணோபாஹஃ."(க) "தடிந்தவென்தாசாதி" என்கிறவிடத்தில்ஸாமானாதிகரண்யம்சேராமையால்ஸாயுஜ்யபரர்கருதுமிடம்பொருந்துகாணென்று ஆச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்வர். அன்றிக்கேசாணூரமுஷ்டிகர்களையென்னுதல், ஆனால் அவர்களை வெண்கலப்பைபோலே நெருக்கித்தூக்கிப்பொகட்டானென்னுநின்றதீயென்னில், அவர்கள் தந்தாமுடையவஹங்காராக்நியாலும், மீட்சியில் கம்ஸபயாக்நியாலும், இவன்றன்னைக் கண்டபோது குவலயாபீடநிரஸந பயாக்நியாலும், எரிந்தார்களென்னலாம். (உ) "வெறியவவர்வயிறழலநின்ற பெருமான்" என்னக்கடவதிறே. (ங) "நவை ரஹ்மா நேஸா நஃ- நப்ரஹ்மா நேஸாநஃ" என்கையாலே அவர்களுக்குமுன்பு சொன்ன வக்நிகளும் நிபந்தநமான காலாக்நியழியாத வ்யக்திகளிலும் தோன்றிச்சுடுகையால் சுடுதடி சுட்டாப்போலே இருவரங்க மெரித்தானென்கிறார். (எத்தவல்லா ரடியோமே). (கo)

பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி
நாலாம்பத்து எட்டாம்திருமொழி மூற்றிற்று.

கதிரிலகுமாமணிகள், எய்ந்தபணக்கதிர்மேல் வெவ்வுயிர்ப்ப,வாய்ந்த, மதுகைடபரும் வயிறுருகி மாண்டார்" என்னக்கடவதிறே. (எத்தவல்லாரடியோமே) இத்திருமொழியைக்கொண்டு, இப்படி விரோதிநிரஸந சீலரான பெரிய பெருமாளை, வாய்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறும்படி எத்தவல்லவர்களுக்கு அடியராயுள்ளவர்கள் காங்களென்று தம்முடையஸம்பந்திகளையும் கூட்டிக்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார்.

இத்தால் இத்திருமொழியைக்கொண்டு பெரிய பெருமாளையேத்துமவர்கள் விஷயத்தில் தமக்குண்டான ப்ரதிபத்தி விசேஷத்தை யருளிச்செய்தா ராய்த்து. .... (கo)

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி நாலாம்பத்து
எட்டாம் திருமொழி மூற்றிற்று.

தாத்பர்யம் (தம்முடையவித்யாதி). ... ... (கo)

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

(க) ச-எ-க. (உ) தி-மொ-ரு-கo-ரு. (ங) நாராயணோபநிஷத்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நாலாம்பத்து ஒன்பதாம்திருமொழி.

மரவடி ப்ரவேசம்.

அவ:—கீழில் திருமொழியிலே "திருவாளன் திருப்பதி" என்றும் 'உருவுருவே கொடுத்தான்" என்றும் "இறைப்பொழிதில் கொணர்ந்து கொடுத்து" என்றும் "எல்லையில்லாத் தரணியையுமவனையுமிடந்தான்" என்றும், கரிக்கட்டையான மருமகன் சந்ததிக்கும் அதுக்கு யோக்யரான மைத்துனன்மார்க்கும் ப்ராணன்களைக் கொடுப்பதிலும், ஸங்கல்பஸஹஸ்ரைகதேசத்திலே நடக்கிற ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹார மோக்ஷ ப்ரதத்வாந்தர்யாமித்வங்களிலும் ஒருவனை ஆத்மகுணம் பிறப்பிக்கை யரிதென்னுமிடத்தை இத்திருமொழியாலே அருளிச்செய்கிறார். .... *

நான்காம்பத்து ஒன்பதாம்திருமொழி, மரவடியை ப்ரவேசம்.

அவ,—கீழில்திருமொழியிலே க்ருஷ்ணாவதாரகுணசேஷ்டிதங்களும் ராமாவதாரகுண சேஷ்டிதங்களும் அவதாராந்தரகுண சேஷ்டிதங்களுமெல்லாம் பெரிய பெருமாள் பக்கலிலே ப்ரகாசிக்கையாலே அவற்றையடையத் தனித்தனியே பேசி யநுபவியா நின்றுகொண்டு, தத்விஷயத்திலும், ததீயவிஷயமே உத்தேச்யமென்னும் ப்ரதிபத்தியாலே அவர் விரும்பி வர்த்திக்கிற திவ்யதேசமான திருவரங்கம் திருப்பதியினுடைய வைபவத்தை பஹுமுகமாகப் பேசி யநுபவித்தார்; இப்படி யநுபவித்திருக்கச் செய்தேயும், இவ்வளவில் தமக்கு பர்யாப்தி பிறவாமையாலே மீளவும் ததுபயவிஷயாநுபவதத்பரராய், முன்பு அநுபவித்த ப்ரகாரமன்றியே முகபேதேந பெரிய பெருமாளுடைய திவ்யசேஷ்டித ரஸவிசேஷங்களை அத்யாதரேண அநுபவித்து வித்தராகா நின்றுகொண்டு தத்ஸம்பந்திதயா பரமப்ராப்யமான திருவரங்கம் திருப்பதியினுடைய வைபவவிசேஷங்களையும், முன்பு உக்தமான ப்ரகாரமன்றிக்கே ப்ரகாராந்தரேண பேசியநுபவித்துப்ரீதராய்ச்செல்லுகிறார் - இத்திருமொழியில்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

அரு;—மரவடிப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே திருவரங்கம் திருப்பதியை யநுபவித்திருக்கவும் பர்யாப்திபிறவாமையாலே முகபேதேந அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (கீழ்த்திருமொழியிலேயித்யாதி).

மூ,—
மரவடியைத்தம்பிக்குவான்பணையம்வைத்துப்போய்வானோர்வாழச்
செருவுடையதிசைக்கருமந்திருத்திவந்துலகாண்ட திருமால்கோயில்
திருவடிதன் றிருவுருவுந் திருமங்கைமலர்க்கண்ணுங் காட்டிநின்று
உருவுடையமலர்நீலங் காற்றாட்டவோசலிக்கு மொளியரங்கமே.

ஸ்வா,—முதற்பாட்டு. (மரவடியித்யாதி). ஸ்ரீ பரதாழ்வான் (க)"ஹ்ராதுஶ்ஶிஷ்யஸ்ய தாஸஸ்ய - ப்ராதுஶ்ஶிஷ்யஸ்யதாஸஸ்ய" என்று தனக்குமவர்க்கு முண்டான ஸம்பந்த விஶேஷங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு செல்லச்செய்தேயும் இவர், தம்பியென்கிறாரிறே பாகவாசியறிந்தவராகையாலே. இவர்மீளவேணுமென்று ஸ்ரீ பாதத்திலேவந்து விழுந்து நிர்பந்தித்தவாறே, நாம் மீண்டால் உம

அவ,—முதற்பாட்டு. மீண்டு எழுந்தருளுமதுக்கு விஸ்வாஸமாக ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்குத் திருவடிநிலைகளைக் கொடுத்துப்போய், தேவர்களுக்கு விரோதியான ராவணாதிகளைநிரஸித்து மீண்டுவந்து லோகத்தையாண்டருளினவன் வர்த்திக்கிற தேசமிதுவென்கிறார்.

வ்யா,-(மரவடியைத்தம்பிக்குவான்பணயம் வைத்துப்போய்)கைகேயி, (உ)"ராஜந்-ராஜந்" என்றுஸ்வாதந்த்ர்யத்தை ஆரோபித்து வார்த்தைசொன்னபோதேபிடித்துதக்த(ஞ்) சித்தனாயிருந்து, சக்ரவர்த்திக்கு ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களைப்பண்ணிவிட்டவநந்தரம் தன்னை அபிஷேகம் செய்வதாக உத்யோகித்துக் கொண்டிருந்த ராஜலோகத்திலுள்ளாரும் பௌரஜாநபதங்களுமாயுள்ள ஸபாமத்யத்திலே வந்து, தன்னுடைய ஆற்றாமை தோற்ற ப்ரலாபித்து, புரோஹிதனை ஸ்ரீ வஸிஷ்ட பகவானையும் கர்ஹித்து, "பெருமாளுக்கு சேஷபூதனான நான் முடிசூடி ராஜ்யம் பண்ணுகைக்கு அர்ஹனல்லேன்" என்னுமிடத்தை யறிவித்து, பின்பு எல்லாரையுங் கூட்டிக்கொண்டு திருச்சித்திர கூடத்திலே வந்து தன்னுடைய ஆர்த்தி தோற்றத் திருவடிகளிலே விழுந்து சரணம்புகுந்து, தான் விண்

அரு;—முதற்பாட்டு. (மரவடியித்யாதி) ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு விஸ்வாஸகரமாகத் திருவடிநிலைகளைக் கொடுக்கைக்குப்ரஸக்தியை யருளிச்செய்துக்கொண்டு அர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (கைகேயீத்யாதி).

(க) ரா-அ-கoச-கஉ. (உ) ரா-அ-எஉ-உச.

க்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன, தேவரீர் திருவபிஷேகம்செய்து ஸ்வதந்த்ரராகவும் நான் பாரதந்த்ரனாகவும் அபேக்ஷையென்ன, "ஐயர் உமக்கன்றோ ராஜ்யம் தந்துபோனார்" என்ன, "ராஜ்யஸ்வாதந்த்ர்யம் தேவரீரதன்றோ" என்ன,"வீரபோக்யையன்றோ வஸுந்தரை, அதுக்குராஜகுலஜாதத்வமன்றோவேண்டுவது" என்ன, என்னை இங்ஙனழைக்கிறதென், ஐயர்காலம் என்னை தம்பி, "தம்பி" என்றழைத்து நான் அபேக்ஷித்ததும் எனக்கு வேண்டுவதும் செய்தன்றோபோந்தது, இன்று தம்பியல்லேனோ? †பழையரோதநம் பேர்த்தோவென்ன, அதுவென், தம்பியாகில் தமையன் சொன்னது செய்யுமென்ன,நான் கூற்றுக்கு ஸ்வதந்த்ரனோ? ஶிஷ்யனென்ன ஆனால்ஆசார்யன் சொன்னத்தைச்செய்யுமென்ன; அதுதனக்கு க்ரயவிக்ரயார்ஹனோ, தாஸனன்றோவென்ன, ஆனால் ஸ்வாமிசொன்னத்தைச் செய்யுமென்ன, இந்நிர்பந்தங்களால் ஸ்வாதந்த்ர்யம் மிகுமத்தனைகாணுமென்று நிருத்தரனாய்ச்செய்வடுப்பதென்னென்ன, "இவனுக்கென் செய்வோம் (க) 'நவஸீதா-நசவஸீதா' 'நவாஹம் - நசாஹம்' (உ) 'வஸீதாஜவா அ-ஸீதாமுவாச' என்றாணையிட்டு ஒன்றைச் செய்கிறோமன்றே"என்று திருவுள்ளம் பிசகி, "வாரீர்நீர்தாம் பாரதந்த்ர்ய மபேக்ஷையென்றும், செய்யவடுப்பதென்னென்றும் கேட்டீரே, நமக்காகவும்போய் அபிஷேகத்தைச் செய்யுமென்ன, "அது திருவுள்ளமாகில் திருவடிநிலைகளாலே என்னைஅபிஷேகம் செய்தருளும் மீண்டு" என்று தம்முடைய க்லேசத்தை முன்னிட்டு க்ருபை செய்தருளவேணுமென்ன, க்ருபையாலே செய்தேனாகில் உம்முடை

ணப்பம் செய்தது மாறாமல் செய்கைக்கீடான ப்ராப்திகளை யெல்லாம் புரஸ்கரித்து, "தேவரீர் மீண்டெழுந்தருளித் திருவபிஷேகம் பண்ணி யருளவேணும்" என்று கண்ணும் கண்ணீருமாய்க்கொண்டு ப்ரார்த்தித்த தம்பியான ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு, "பிள்ளாய்! நீ நம்மை நிர்ப்பந்திக்க கடவையல்லை, உன்னை ஸ்வதந்த்ரனாக்கி வார்த்தை சொன்னோரெதிரே உன் ஸ்வரூபாநுரூபமான பாரதந்த்ர்யத்தைப் பெற்று நீபோ, நாம் பதினாலு ஸம்வத்ஸரமும் கழிந்தாலொழிய மீளுவதில்லை" என்று ஒருபடிப்பட அருளிச்செய்கையாலே, "திருவுள்ளக்கருத்து இது, ஆனபின்பு நாம் இனி நிர்ப்பந்

(க) ரா-அ-டுஅ-௯க. (உ) ரா அ-௯-க-உ. †பழைய ஸம்பந்தம்.

ய ப்ரார்த்தனை ஸ்வாதந்த்ர்யமாங் காணுமென்ன, தேவரீருடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே அடியேனை இங்கேதானாகிலும் பரதந்த்ரனாக்குமென்ன, அங்குப்போனாலும் அபேக்ஷைஇதுவாகில், அத்தை இங்கே பெறுமென்று கொடுத்தருளி, நாம் வந்தபோது காணும் ஐபருமாச்சியும் சொன்ன நாள் கழித்தால் வருமோவென் றிருமென்ன, அது தன்னை விஸ்வஸிக்கும்படி யென்னென்ன, இத்தை விஸ்வஸியுமென்று திருவடி நிலைகளைக்கொடுத்தருளி, "தம்பியார் போகீர்" என்ற தணங்களிலே அறிவுபிறந்தார்நெஞ்சுஉளுக்கி*அடிநிலையீந்தானென்றவர்தாமே, "மரவடியைத் தம்பிக்கு வான்பணையம் வைத்துப்போய்" என்கையாலே இதுநெடுவாசிதோன்றுமிறே.

அல்பத்ரவ்யத்துக்காக பஹு த்ரவ்யத்தைப்பணையம் வைப்பாரைப்போலேயிறே வான்பணையமென்றது. இவர்தாம் அவர்பக்கல்கொண்ட அல்பத்ரவ்யந்தானென்னென்னில், இப்போது உத்யோகபங்கம் பண்ணாமல் இசைந்துமீளுமளவேயிறே,*விள்கைவிள்ளாமை விரும்புகைக்கு ப்ரகாசம்; இரண்டும் இரண்டு தம்பிமார் பக்கலிலும் காணலாம்.

திக்கக் கடவோமல்லோம்" என்று மநஸ்ஸா மீண்டு, "அடியேனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திக்கும், தேவரீர் மீண்டெழுந்தருளுவீரென்னும் விஸ்வாஸத்துக்கும் ஹேதுவானது தானேது" என்ன, "இரண்டுக்குமாக இத்தைக்கொண்டுபோ" என்று திருவடி நிலைகளைக் கொடுத்து, (க) ‘[illegible] | [illegible] - பாதுகே சாஸ்ய ராஜ்யாய ந்யாஸம் தத்வா புநஃ புநஃ| நிவர்த்தயாமாஸ ததோ பரதம் பரதாக்ரஜஃ." என்கிறபடியே இத்தைப் பலகாலுமருளிச்செய்து ஸ்ரீபரதாழ்வானை உகப்பித்து மீளவிட்டு எழுந்தருளுகையாலே "மரவடியைத் தம்பிக்கு வான்பணயம் வைத்துப் போய்" என்கிறார்.

பணயமாவது-விஸ்வாஸ ஹேதுவாயுள்ளது. "வான்பணயம்" என்கையாலே - மஹா விஸ்வாஸ ஹேதுவாயுள்ள தென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. "வான்" என்று - வலியாதல், பெருமையாதல்,

---

(க) ரா-அ-க.

இவர் தமக்கு உத்யோகந்தானென்னில், (வானோர்வாழ) தேவர்கள் தங்களபிஸந்திபெறும்படியாக. (செருவுடையதிசை) தெற்குநோக்கி யடியிட்டபோதே "பூசல் பூசல்" என்று எதிரே வந்த துர்வர்கமெல்லாத்தையும் தர்மரூபேண ராவணவதபர்யந்த (போய்) அவனை மீளவிட்டபின்பு திருச்சித்திர கூடத்தினின்றும் அவ்வருகே யெழுந்தருளினபடியைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் - தண்டகாரண்யத்திலே யெழுந்தருளினது முதலாக லங்காபர்யந்தமாக எழுந்தருளின தூரமெல்லாம் சொல்லுகிறது.

(வானோர்வாழ) (க) "[illegible] - ஸஹிதேவைரு தீர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வதார்த்திபி: - அர்த்திதோ மாநுஷேலோகே ஜஜ்ஞே விஷ்ணுஸ்ஸநாதந:" என்கிறபடியே - ராவணனாலே பீடிதராய் தத்வதார்த்திகளாய்ச் சரணம் புகுந்து அவதரிப்பித்த தேவர்களானவர்கள் தந்தாம் பதங்களிலே அலேச்சலற்று வாழும்படியாக. (செருவுடைய திசைக் கருமம் திருத்தி) "செரு" என்று-யுத்தம். "செருவுடையதிசை" என்று-தக்ஷிணதிக்கைச் சொல்லுகிறது. இத்திக்கிலேயிறே-ராவணாதி ராக்ஷஸரெல்லாருங் கூடிக்கொண்டிருந்தது. இந்தத் திசைக் கருமம்திருத்துகையாவது-(உ)"நாட்டைநலியுமரக்கரைநாடித்தடிந்திட்டு" என்கிறபடியே - தன்னுடைய அபிமாநாந்தர்ப் பூதமான நாட்டை. நலிந்து திரிகிற ராக்ஷஸரானவர்களை, இருந்த விருந்த விடங்களிலேதேடிச்சென்றுகொன்று, ஜநஸ்த்தாநத்திலிருந்தராக்ஷஸரை முதல் முடித்த விசேஷத்தைக்கேட்டு, ராவணன் வந்து, தண்டகாரண்யத்திலே எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தேபிராட்டியைப் பிரித்துக்கொண்டுபோக, அது நிமித்தமாக, (ங) "[illegible] - கரிஷ்யேமைதிலீ ஹேதோரபிசாசமராக்ஷஸம்" என்று ஸங்கல்பித்து அவர்களைத் தேடித் திரியச்செய்தே, ராஜ்யதாரங்களை யிழந்து சுரமடைந்து கிடந்த மஹா

(க) ரா-அ-க-கூ. (உ) தி-வாய்-எ-ரு-க. (ங) ரா-ஆ-கூ ச-கூகூ.

மாக நிரஸித்து. நாட்டில் யுத்தம் செய்வார்க்கெல்லாம் இவ்வ்யா பாரமமாத்ருகையாம்படியிறே திருத்தினபடி.

(வந்து) ஸ்ரீபரதாழ்வாள் முதலானார்க்லேஸங்களெல்லாம் போம்படி திருவயோத்த்யையிலே மீண்டெழுந்தருளி நாய்ச்சியாரோடேகூடித்திருவபிஷேகம்செய்து லோகத்தில் ஸங்கல்ட நிபந்தநமான பாத்த்யபாதகங்களும் விஸ்லேஷத்தில் வாட்டமும் தீர்த்துத்

ராஜரைக்கண்டு அவரோடே உறவுகொண்டு அவருக்குஶத்ருவான வாலியைநிரஸித்து அவரைராஜ்யதாரங்களோடே கூட்டி, பின்பு அவரையும் அவருடைய பரிகரத்தையும் துணையாகக்கொண்டு கடலையணைசெய்து, (க) "மறுகரையதனைலேறி" என்கிறபடியே—அவ்வழியாலே லங்கையிலே போய்ப்புக்கு, (க) "எரிநடுவே லரக்கரொடு மிலங்கை வேந்த னின்னுயிர் கொண்டு" என்கிறபடியே-*இலங்கை பாழாளாம்படி, ராவணனுடைய பரிசரமான ராக்ஷஸரை யடையக் கொன்று, பின்பு ராவணன்றன்னையும் முடித்து, லங்கைக்கு ராஜாவாக ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானை அபிஷேகம் பண்ணிவைக்கை.

(வந்து) ராவணவதாநந்தரம பிராட்டியோடே கூடியிருந்து (உ) "[illegible] வர்ஷேஹநி [illegible] சதுர்த்தஶே ஹி ஸம்பூர்ணே வர்ஷேஹநி ரகூத்வஹ-நத்ரக்ஷ்யாமியதித்வாந்து ப்ரவேக்ஷ்யாமிஹுதாஶநம்" என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிப்போனா ஸ்ரீபரதாழ்வானை "அழியக் கொடுக்கவொண்ணாது" என்று புஷ்பக விமாநத்திலேயேறிப்பெரிய த்வரையோடே மீண்டு திருவயோத்யையிலே யெழுந்தருளி. (உலகாண்ட) எழுந்தருளினாப்போலே திருவபிஷேகம் பண்ணியருளி பதினலாண்டு பிரிந்து உருவிக்கிடந்த திருவயோத்யையிலும், கோஸல ஜநபதத்திலுமுள்ள ப்ராணிகளானவைவாழும்படியாகவும், (ங) "[illegible]

வானோர் வாழக்கருமம் திருத்துகைக்கு ரக்ஷ்யரான தேவர்களபேக்ஷித்ததுண்டோ வென்னவருளிச் செய்கிறார் (ஸஹித்யாதி). (சுரமடைந்து) ருஶ்ய மூகமென்கிற பர்வதமடைந்தென்றபடி. "திசைக்கருமம் திருத்தி உலகாண்ட" என்றிருக்கவும், வந்தென்று சொல்லுகையால், வருகையில்ஒரு அதிஶயம் தோற்றவந்தென்றதென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (ராவணவதாநந்தரமித்யாதி).

(க) பெரு-தி-கo-எ. (உ) ரா-அயோ ககஉஉகூ. (ங) ரா-யு-கஙக-கூடு.

தேறிரமிக்கும்படி தர்மரூபேண தாமுமாசரித்து லோகத்தையும் ந்யாயத்திலே ரக்ஷித்துப்பின்புள்ளாரிழவாதபடியாகவும் ஸ்ரீரங்கராஜர் நித்யவாஸம் செய்கிறவூர் கோயில்.

(திருவித்யாதி) அவனுடைய விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தையும் அவளுடைய காருண்ய கடாக்ஷத்தையும். (உருவுடையமலர்நீலம்) உபமாநத்வாரா நன்றான நீலமலரானது காட்டி,காற்றசைக்கச்சலியாதவொளியையுடைத்தான திருவரங்கம். (ஓ) அசையாதல். நிஷேதமாதல்.

இத்தால் ஸ்ரீமந்நாராயணனென்கிற அர்த்த விசேஷத்தைக் காட்டுகிறது. (திருமங்கைமலர்க்கண்) நித்யபுருஷகாரத்தைக் காட்டுகிறது. (திருவடி தன்திருவுரு) திருவடிகளைக் காட்டுகிறது. (உருவுடையமலர்நீலம்) ஆத்மகுணத்தின் மேலேயான தேஹகுணத்தையும் ஸௌமநஸ்யத்தையுமுடையராய் இவ்வர்த்த நிஷ்டராயிரு

ஹிம்ஸந் வரஸ்பரம் - ராமமேவாநு பஶ்யந்தோ நாப்யஹிம்ஸந் பரஸ்பரம்" என்கிறபடியே-சிறியத்தைப்பெரியது நலியாதபடியாகவும், (க) "ராமோராமோராம இதி ப்ரஜாநாமபவந் கதா:- ராமோராமோராம இதிப்ரஜாநாமபவந்கதா:"என்கிறபடியே-நாடடங்கத் தன்னுடைய குணஜிதராய்த் திருநாமமே சொல்லி வாய்புலத்தும்படியாகவும், (உ) "தஶவர்ஷஸஹஸ்ராணி தஶவர்ஷ ஶதாநிச । ராமோராஜ்யமுபாஸித்வா - தஶவர்ஷஸஹஸ்ராணி தஶவர்ஷஶதாநிச-ராமோராஜ்யமுபாஸித்வா" என்கிறபடியே-பதினோராயிரம் ஸம்வத்ஸரமிருந்து லோகத்தை ஸவிநயமாக ஆண்டருளின. (திருமால்கோயில்) இப்படி ராஜ்யத்தை நிர்வஹிக்கிறவளவில், பிராட்டியைப்பிரிந்து நெடுங்காலமிருந்த இழவுதீர "திருமால்" என்னும்படி பின்பு அவளோடே கூடினவன், ஆஶ்ரித ஜநங்களை யெல்லாம் ரக்ஷிக்கைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கோயில்.

(திருவடியித்யாதி). ஸர்வஸ்வாமியான பெரிய பெருமாளுடைய அழகிய திருமேனிநிறத்தையம், பெரிய பிராட்டியாருடைய விகஸிதமான திருக்கண்களின்நிறத்தையும் ப்ரகாசிப்பித்து நின்று,

---

திருவென்றத்தை ஔபசாரிகோக்தியாக்கி அடியென்றதினர்த்தமருளுகிறார் (ஸர்வஸ்வாமியான) என்று. உருவுடைய வென்றதினர்த்தம் (அழ

(க)ரா-யு-கூகக. (உ) ரா-பா-க-கஎ.

மூ;—

தன்னடியார்திறத்தகத்துத் தாமரையாளாகிலுஞ்சிதகுரைக்குமேல்
என்னடியாரதுசெய்யார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தாரென்பர்போலும்
மன்னுடையவிபீடணற்காய்மதிளிலங்கைத்திசைநோக்கிமலர்க்கண்
என்னுடையதிருவரங்கர்க்கன்றியுமற்றொருவர்க்காளாவரே[வைத்த

க்குமாசார்யர்களைக் காட்டுகிறது. (காற்றோட்டச்சலியா)என்கையாலே - ஸ்பர்ஸேந்த்ரிய ப்ரதாநமான விஷயங்கள் சலிப்பித்தாலும் சலியாத தேஜஸ்ஸையுடையராயிறே அங்குள்ளாரிருப்பது. கீழே "மன்றூடுதென்றலுலா" என்ற விடத்தில் திருமதிளுக்குள்ளன்றிக்கே புறம்பிருப்பாரையும் தென்றல்நலியாது; அவர்களும் அநாதரமதிளுக்குள்ளே யிருக்கையாலே. (க)

ஸ்வா.—இரண்டாம்பாட்டு. (தன்னடியாரித்யாதி) பிராட்டி அழகையுடைத்தான நீலமலரானது, காற்று அசைக்க அசையாநிற்கும் ஒளியையுடைத்தான திருவரங்கம். "ஓ சலிக்கும்" என்கிற விடத்தில், ஓகாரம்-சிறப்பிலேயாதல், அவ்யயமாதல். "அரங்கமே" என்கிறவிடத்தில், ஏகாரம்-அவதாரணவாசகமாய், ஸ்தலாந்தரங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறதாதல்; ஈற்றசையாதல். .... (க)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. புருஷகார பூதையான பிராட்டி தானே சிதகுரைக்கிலும் அவளோடே மறுதலைத்துநின்று ஆஸ்ரிதரை ரக்ஷித்தருளும் பெரிய பெருமாள் குணத்தை யருளிச்செய்து, இப்படியிருக்கிற விவர்க்கொழிய வேறொருவர்க்காளாவரோவென்கிறார்.

வ்யா;—(தன்னடியாரித்யாதி) பிராட்டி சிதகுரைத்தாலும்

கையுடைத்தான) என்றது. மலராநின்றுள்ள நீலம் - கருநெய்தலென்றருளுகிறார் (நீலமலரானது) என்று. "சிறப்பு" என்றது-அதிஸயம். இத்தால் நன்றாகச் சலிக்குமென்கை. ... ... (க)

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (தன்னடியாரித்யாதி). "தாமரையாளாகிலும்" என்றபதத்தாலும் "சிதகுரைக்குமேல்" என்றயதி (ஜீ) சப்தத்தாலும் ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் மார்த்தவாதிகள் இவளுக்குண்டென்று தோன்றுகையால் புருஷகாரபூதை யென்றது ஸித்தமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அவதாரிகையிடுகிறார் (புருஷகாரேத்யாதி).

தொகுத்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (பிராட்டியித்யாதி). "செய்தாரேல்

சிதகுரைத்தாலும் குணத்தை தோஷமாகப்ரமித்தாயோ வென்றிறே அவன் பாசுரம். பெரியபெருமாளுடைய ஆஶ்ரிதபக்ஷபாதாதிஶயத்வம் சொல்லுகிறது. இருவரும் இசலி ஆஶ்ரிதரை நோக்கும்படி சொல்லுகிறது. "என்னடியாரதுசெய்யார்" என்கிறதிலும் "சிதகுரைக்கும்" என்கிறதிறே உத்தேஶ்யம். கைக்கொள்ளுகைக்குச்சொல்லும் வார்த்தைபோலன்றிறே கைவிடாமைக்குச் சொல்லும் வார்த்தை. அடியாரென்று ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தி. தன்னடியாரென்று - அந்யஶேஷத்வநிவ்ருத்தி. அடியாரென்பது ஶேஷியும் உபாயமும் உபேயமும் தானாகப் பற்றினவர்களை. அடி

"குணத்தை தோஷமாக ப்ரமித்தாயோ" என்றிறே அவன் பாசுரம். பெரிய பெருமாளுடைய ஆஶ்ரித பக்ஷபாதாதிசயஞ் சொல்லுகிறது. இருவரும் இசலி ஆஶ்ரிதரை நோக்கும்படி சொல்லுகிறது. "என்னடியாரது செய்யார்" என்பதிலும், "சிதகுரைக்கும்" என்கிறதிறே உத்தேஶ்யம்;— கைக்கொள்ளுகைக்குச் சொல்லும் வார்த்தைபோலன்றிறே கைவிடாமைக்குச் சொல்லும் வார்த்தை. "அடியார்" என்று-ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்தி; "தன்னடியார்" என்று-அந்யசேஷத்வ நிவ்ருத்தி. 'அடியார்" என்பது-சேஷியும் உபாயமும் உபேயமும் தானாகப்பற்றினவர்களை. "அடியார்" என்று

நன்று" என்றத்தைப்பற்ற வருளுகிறார் (பெரியபெருமாளித்யாதி). "சிதகுரைக்கும்" என்றத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (இருவருமித்யாதி). (இசலி) ஸ்பர்த்தைபண்ணி. (இருவருமித்யாதி). (சித்குரைக்கை) தோஷோக்தி பண்ணுகை. இது ஆஶ்ரிதரை நோக்குகையாமோ வென்ன வருளுகிறார் (என்னடியாரித்யாதி). உத்தேஶ்யமானபடி யென்னென்ன வருளுகிறார் (கைக்கொள்ளுகைக்கித்யாதி). (கைவிடாமைக்குச்சொல்லும் வார்த்தை) என்றது - சிதகுரைக்கை - இவள் ஆஶ்ரித தோஷத்தைச் சொல்லுமது ஸர்வேஶ்வரனைக் கொண்டு ஆஶ்ரிதரைக் கைவிடேனென்று சொல்லுவித்து த்ருடமாக்கவேணுமென்னும் கருத்தாலாகையாலே ரக்ஷணோபயுக்தமென்று கருத்து. (தன்னடியார்) என்றது-ஸ்வதஸ்ஸித்தமான தாஸ்யத்தைப்பற்ற; ஸர்வவிஷயமாகில் சிதகுரைக்கக் கூடாமையாலும் அவர்கள் விஷயத்தில் நன்று செய்தாரென்றால் ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்கம் வருகையாலும் அதிகாரிவிசேஷ நிஷ்டமாக்கி யருளுகிறார் (அடியாரென்றித்யா

யாரென்று நிரூபகம் - இவர்களுக்கு. குலசரணகோத்ராதிகள் நிரூபகம் மற்றையார்க்கு. ஔபாதிகமுமாய் அநித்யமுமாயிருக்குமது; நிருபாதிகமுமாயிருக்கும் இது. (க) "பலசதுப்பேதிமார்" என்று நிரூபகம் அவர்களுக்கு. (க) "திருநாரணன் தொண்டர்" என்றிறே இவர்களுக்கு நிரூபகம்.

ஒருமிதுநம் சேஷியானல், நம்மடியாரென்னவேண்டாவோ வென்னில், தன்னென்கிறதுக்குள்ளே தானுமந்தர்பூதையாகையா

நிரூபகம்-இவர்களுக்கு; குல சரண கோத்ராதிகள் நிரூபகம் மற்றையார்க்கு. ஔபாதிகமுமாய் அநித்யமுமாயிருக்கும் அது, நிருபாதிகமுமாய் நித்யமுமாயிருக்கும் இது. (க) "பலசதுப்பேதிமார்" என்று நிரூபகம் அவர்களுக்கு, (உ) "திருநாரணன் தொண்டர்" என்றிறே இவர்களுக்கு நிரூபகம்.

ஒரு மிதுநம் சேஷியானல் "தம்மடியார்" என்ன வேண்டாவோ வென்னில், "தன்" என்கிறதுக்குள்ளே, தானும் அந்தர்ப்

திவாக்யத்ரயத்தாலே), இதுவே நிரூபகமாகவேணுமோ? வேறில்லையோ வென்னவருளுகிருர் (குலசரணேத்யாதி). இவ்விரண்டுபேருக்கும் இவையிரண்டும் நிரூபக மென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிருர் (பலசதுவித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).

பிராட்டி பெருமாளோடே சொல்லும்போது நம்மடியாரென்று சொல்ல வேண்டுகையால் அத்தை அநுவதிக்கிற ஆழ்வார் தம்மடியாரென்று இருவர்க்கும் ப்ராதாந்யம் தோன்ற வருளிச்செய்யாமல், ஈஶ்வரன் மாத்ரம்தோன்றும்படி ஏகவசநமாகத் தன்னடியாரென்பானென்னென்கிற ஶங்கையை அநுவதிக்கிருர் (ஒருமிதுநமித்யாதி). (ஶேஷியானல்)என்றவநந்தரம் "அதிலொருத்தி ஒருவனைப்பார்த்து வார்த்தை சொல்லும்போது" என்று ஶேஷம். (வேண்டாவோ) என்றவநந்தரம் என்னிலென்பதுக்கு முன்பாக "அத்தை அநுவதிக்கிற வாழ்வாரும் தம்மென்னவேண்டாவோ" என்று ஶேஷம். பிராட்டி சொல்லும்வார்த்தை நம்மடியா ரென்றல்ல, உன்னடியாரென்றே சொல்லுவது; அந்த உன்னென்ற சொல்லுக்குள்ளே தானும் அந்தர்பூதையாகையாலே அத்தை அநுவதித்தவாழ்வாரும் தன்னடி யாரென்று இருவரையும் சொல்லுகிருரென்று திருவுள்ளம்பற்றிப் பரிஹரிக்கிருர் (தன்னென்கிறதுக்குள்ளேயித்யாதி) "தன்னென்கிறதுக் குள்ளே" என்றவநந்தரம் "அவளும் அந்தர்பூதையென்றும், உன்னடியாரென்று தான் சொல்லுகிற வார்த்தையிலே" என்றும் கூட்டிக்கொள்வது. இவள் அந்தர்பூதையென்னுமதுக்கு

(க) திருமாலை-சஉ. (உ) தி-வாய்-ரு.

லே. அவன்ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிபித்தனையும் இவள்தோயல்வாசி யிறே யென்னுதல். அடியாரென்றதுக்குள்ளே அடிமையிலந்தர் பாவம் தனக்குண்டாகையாலே யென்னுதல். இத்தால்-நாரகோடி-க(ஞ)டிதையென்கை. (க) "ஜீதரஹாவெந-மித்ரபாவேந" என்றும், (உ) "உகந்ததோழன்" என்றும், அவன் நினைவாகையாலே, அவன் முன்னே நம்மடிமை யென்னமாட்டாளே; தானும் (ங) "ஜீதரஔவயிகஷ - மித்ரமௌபயிகம்" என்றாளே. அத்தாலேமயன்னுதல். அடியாரென்கிற பஹுவசநம் ஊரிரண்டிட்டவாறே அடியாரும்

பூதையாகையாலே, அவன் ஸ்வரூபரூபகுண விபூதி யித்தனையும் இவள் தோயல் வாசியிறே யென்னுதல்; "அடியார்" என்பதுக் குள்ளே அடிமையில் அந்தர்ப்பாவம் தனக்கு முண்டாகையாலே யென்னுதல். இத்தால - நாரகோடி கடிதையென்கை.

(க) "ஜீதரஹாவெந-மித்ரபாவேந" என்றும், (உ) "உகந்ததோழன்" என்றும் அவன் நினைவாகையாலே அவன்முன்னே "நம்மடியார்" என்னமாட்டாளே; தானும் (ங) "ஜீதரஔவயிகஷ - மித்ரமௌபயிகம்" என்றாளே, அத்தாலேயென்னுதல். "அடியார்" என்கிற பஹுவசநம்-ஊர் இரண்டிட்டவாறே அடியாருமிரண்

நியாமகமருளுகிறார் (அவனித்யாதி). (தோயல்வாசி) என்றது - பிராட்டியை யிட்டே நிருபிக்கும்படியான ஸம்பந்த விசேஷம். ஶேஷபூதரிலே பிராட்டியும் கூடியிருக்கையாலே தான் உன்னடியாரென்னு மிடத்தில் தன்னை விவக்ஷியாதே சொன்னாளாகையாலே ஆழ்வாரும் தன்னடியாரென்று அநுவாதத்திலே பிராட்டியைக் கூட்டாதே யருளிச் செய்தாரென்று பரிஹாராந்தரமருளிச் செய்கிறார் (அடியாரென்பதுக்குள்ளேயித்யாதி).

ஈஶ்வரன் ஶரணாகதரைத்தனக்குத் துல்யரென்று நினைக்கையாலே இவளும் அவன்முன்னே அவர்களைத் தனக்கு ஶேஷமென்னக்கூசி "உன்னடியார்" என்றாளாக, இவரும் அவளைக் கூட்டாதே தன்னடி யாரென்றாரென்றருளுகிறார் (மித்ரபாவே நேத்யாதி). பஹுவசந மென்றவநந்தரம் "நிலத்தேவர்விஷயம்" என்று கூட்டுவது. மற்றுமடியாருண்டோ வென்னவருளுகிறார் (ஊரித்யாதி). (இரண்டிட்டவாறே) நித்யவிபூதியும் லீலாவிபூதியுமான

(க) ரா-யு-கஅங. (உ) தி-மொ-டு-அ-க. (ங) ரா-ஸு-உகக.

இரண்டிட்டதே. (க) "மேலாத்தேவரும் நிலத்தேவரும்" என்று. இனிநிலத்தேவர் விஷயமாகவிறே சிதகுரைப்பது. * அருள்புரிந்த சிந்தையடியார்மேல் வைத்துப்பொருள் தெரிந்துகாண் குற்றவப் போதுஇருள்திரிந்து நோக்கினவடியார் விஷயமிறே இது.

(திறத்தகத்து) அவர்கள் விஷயமாக. (தாமரையாளாகிலும்) பெரியபிராட்டியாரேயாகிலும்-அபிஸப்தம் - ஆஶ்ரித விஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாத மார்த்தவமும், தன்னடியா ரென்னும்படி காட்டிக்கொடுக்கையாலும் சொல்லக்கூடாது. வெந்நீரைக்குளி

டிட்டதே. (க) "மேலாத்தேவர்களும் நிலத்தேவரும்" என்று—இந் நிலத்தேவர் விஷயமாகவிறே சிதகுரைப்பது. (உ)* அருள்புரிந்த சிந்தை அடியார்மேல் வைத்துப் பொருள் தெரிந்து காண்குற்ற வப்போது இருள் திரிந்து நோக்கின அடியார் விஷயமிறே இது. (திறத்தகத்து)அவர்விஷயமாக(தாமரையாளாகிலும்)பெரியபிராட் டியாரேயாகிலும், அபிசப்தம்- ஆஶ்ரிதவிஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட் டாத மார்த்தவமும், "தன்னடியார்" என்னும்படி காட்டிக் கொடுக்கையாலும் சொல்லக்கூடாது. வெந்நீரைக் குளிர்நீராக்கு

வாறே. பஹுவசநத்தைநிலத்தேவர்விஷயமாகவொதுக்கு வாவெனன்னென்ன வருளுகிறார்(இந்நிலத்தேவரித்யாதி). இந்நிலத்தேவர்விஷயத்தில் சிதகுரைக் கும்ப்ரஸக்தியை ஸம்வாதமுகேநவருளுகிறார் (அருள்புரிந்தவித்யாதி). "அத் து" என்றது - சரரியையாய், "அகம்" என்றது-ஸப்தம் யர்த்தமாய், திறத்தி லென்று ஶப்தார்த்தமாய், பலிதார்த்தமருளுகிறார் (அவர்விஷயமாக) என்று. (அபிஶப்தம்) என்றவநந்தரம் "விரோதஸூசகம" என்று கூட்டுவது. விரோ தம் தானெங்ஙனேயென்னவருளுகிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதி). (மார்த்தவமும்) என்றது-மார்தவத்தாலுமென்றபடி. இது * தாமரையாளென்றபதஸூசிதம். (சொல்லக்கூடாது) என்றது-தோஷத்தைச் சொல்லக்கூடாதென்றபடி. அப ராதத்தாலேகோபம்வந்தால் தோஷம்சொல்லக்கூடாதோவென்னவருளுகிறார் (வெந்நீரையித்யாதி), இத்தால் அபராதத்தால் வந்த சீற்றத்தால் வெந்நீர் போன்றவவன் திருவுள்ளத்தைக்குளிரப்பண்ணும் புருஷகாரபூதையான விவ ளுக்கு அபராதத்தால் கோபம்பிறக்கக்கூடாதென்று கருத்து.[சீற] கோபிக்க

(க) தி-வாய்-ரு-ந-அ. (உ)உ-திருவ-ரு௯. (௩)

நீராற்றுமத்தனை யல்லது தான் சுடக்கூடாதிறே. அப்படியே நீ சிதகுரைக்கக்கூடுமோ.

(க)“தன்னுகத்திருமங்கை தங்கிய சீர்மார்வன்” என்று தன் ஸத்தைபெறவிறே இவளநுபவிப்பது. இப்படி ஸத்தைபெறும்படியான போகத்திலே புருஷகாரமாம்போது தெளிவுண்டாகவேணும், அப்போது ப்ரணயித்வத்துக்கு நமஸ்காரமிறே. ஆனால் புருஷகாரமும் போகமும் சேரும்படியென்னென்னில், இவளைப்போபோலே அவன் தானும் (உ) “பித்தர்பனிமலர் மேல் பாவைக்கு” என்று இவள் விஷயத்திலே ப்ரேமம் கனத்திருக்கும், இருவர்க்குமுண்டான ப்ரேமம் இவர்கள் பாசுரத்திலே தெரியுமிறே. (ங) “நஜீ

மத்தனையலலது தான் சுடக்கூடாதிறே, அப்படியே இவள் சிதகுரைக்கக் கூடுமோ.

(க)“தன்னுகத்திருமங்கை தங்கிய சீர்மார்வன்” என்று-தான் ஸத்தைபெறவிறே அவளநுபவிப்பது, இப்படி ஸத்தை பெறும்படியான போகத்திலே புருஷகாரமாம்போது தெளிவுண்டாகவேணும், அப்போது ப்ரணயித்வத்துக்கு நமஸ்காரமிறே. ஆனால் புருஷகாரமும் போகமும் சேரும்படியென்னென்னில், இவளைப்போலே அவன்றானும்(உ)“பித்தர்பனிமலர்மேற் பாவைக்கு”என்று இவள் விஷயத்தில் ப்ரேமம் கனத்திருக்கும். இருவர்க்கு முண்டான ப்ரேமம் இவர்கள் பாசுரத்திலே தெரியுமிறே. (ங) “நஜீவெ

(அப்படியே) என்றது - அப்படியேயாகையாலே யென்றபடி.

இவள் புருஷகாரமென்னுமிடத்தில் வரும் ஶங்கையை அநுவதிக்கிறார் (தன்னுகவித்யாதி). (போகத்திலே) என்றது - போகதசையிலேயென்றபடி. (தெளிவுண்டாகவேணும்) என்னுமதுக்கு சேதநருடைய அபராதமும், அவர் விஷயத்தில் அவனுக்குண்டான சீற்றமும், அத்தை யாற்றும்க்ரமமும் இவள் நெஞ்சிலுண்டாக வேண்டுகையாலே போக (மோஹ) பாரவஶ்யம் கழியுண்டு தெளிவு பிறக்கவேணுமென்று கருத்து. (நமஸ்காரம்) என்றது - நமஸ்காரம்பண்ணி அனுப்பிவிடுகை பாமென்றபடி. (ஆனால்) என்றது - ஆகையாலென்றபடி. புருஷாகாரத்துக்கும் போகத்துக்கும் சேர்த்தியை உபபாதியா நின்று கொண்டு சிதகுரைக்கைக்கும் ப்ரஸக்தியையருளுகிறார் (இவளைப்போலேயித்யாதி). “சிதகுரைக்கத்துடங்கினாள்” என்

(க) நா-தி-அ-ச. (உ) திருநெ-கஅ. (ங) ரா-ஸு-சுசு-கO

(௧)“ஞஜீவெயஂக்ஷணமவி-நஜீவேயம்க்ஷணமபி”என்னுமொருதலை; (௨)“இறையுமகலகில்லேன்”என்னுமொருதலை. அவன்வைஶ்வரூப்யமெல்லாம் கொண்டு இவளை அநுபவிக்க விழிந்தாலும் தன் குணரூப சேஷ்டைகளாலே குமிழிநீருண்ணப் பண்ணும். இவ்வநுபவஜநித ப்ரீதிக்குப் போக்குவீடாக “உனக்கென்செய்வேன்” என்று கொடுத்தல்லது தரிக்கமாட்டாதவளவிலே, “நாம் இவன் பக்கலிலே ஒன்றுகொள்ளாதபோது இவன் முடியும்” என்று பார்த்து, அவன் “உனக்கு வேண்டுவதென்” என்றவளவிலே “சேதநராபராதத்தைப் பொறுக்கவேணும்”என்ன, தன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் இவர்களபராதத்தையும் ஶாஸ்த்ரமர்யாதையையும் மறந்து பொறுத்தேனென்ன, “இவன் பொறுத்தது நமக்காகவோ? இவர்

யஂக்ஷணமவி-நஜீவேயம்க்ஷணமபி” என்னும்ஒருதலை; (௨) “இறையும்-அகலகில்லேன்” என்னும் ஒருதலை அவன் வைஶ்வரூப்யமெல்லாங்கொண்டு இவளையநுபவிக்க விழிந்தாலும், தன் குணரூப சேஷ்டிதங்களாலே குமிழிநீருண்ணப்பண்ணும்; இவ்வநுபவ ஜநித ப்ரீதிக்குப் போக்குவீடாக “உனக்கென்செய்வன்” என்று ஒன்று கொடுத்தல்லது தரிக்கமாட்டாதவளவிலே, “நாம்இவன்பக்கலிலே ஒன்று கொள்ளாதபோது இவன் முடியும்” என்று பார்த்து, அவன் “உனக்கு வேண்டுவதென்?” என்றவளவிலே, “சேதநராபராதத்தைப் பொறுக்கவேணும்” என்ன, தன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் இவர்கள் அபராதத்தையும் ஶாஸ்த்ர மர்யாதையையும் மறந்து “பொறுத்தேன்” என்ன, “இவன் பொறுத்தது நமக்காகவோ,

றவிடத்தில் பிராட்டி தனக்காகவும், ஈஶ்வரன் ஸ்வபோகா(ஹோமா)ர்த்தமாகவும்பொறுத்தானாகில் நிலைநில்லாது. ஆஶ்ரிதரிடத்தில் பக்ஷபாதத்தாலே அவர்களுக்காகப் பொறுத்தேனென்றானாகில் நிலைநிற்குமென்றும் நெஞ்சிலே வைத்துக்கொண்டு “இவர்களை நான் பொறுக்கச்சொன்ன மாத்ரத்திலே நீ இவர்களுடைய அபராதங்களைப் பாராதே பொறுத்தேனென்கிறதென் ? நான் இவர்களிடத்தில் ப்ரேமத்தாலே பொறுக்கச்சொல்ல வந்தேனல்லேன். இவர்களைப்பாராய்” என்று விஶேஷித்துச்சொல்லத்தொடங்கினாளென்று தாத்பர்யம்கண்டு கொள்வது. “சிதகுரைக்குமேல்” என்றதுக்கும்

(௧) ரா-ஸு-௬௬-௧௦- (௨) தி-வாய்-௬-௧௦-௧௦-

களுக்காகவோ?, தன் போகத்துக்காகவோ ?" என்றுராய்கைக்காக, சிதகுரைக்கத்துடங்கினாளாகில், "என்னடியாரதுசெய்யார்" என்னும் அவன். நீ சிதகுரைக்கக் கூடாதாப்போலே அவர்கள் செய்யவும் கூடாது. ஸாக்ஷியுண்டென்னிலும், அவர்கள் செய்யக் கூடாது. உன் ப்ரமமாமித்தனே.

(என்னடியாரது செய்யார்) ஸ்வதந்த்ரரும் அந்யசேஷ பூதரும் செய்யுமவற்றை என்னடியாரும் செய்வர்களோ ? செய்தார்களென்று நிர்பந்தித்தாயாகில், அவர்கள் என்னடியாராகிறார். உன்னடியாரன்றே, நீ செல்லநில்லு. (அது செய்யார்) ஆஸ்ரயணத்துக்கு முன்பு இவள் மன்றுடும். பின்பு அவன் மன்றுடும்.

இவர்களுக்காகவோ, தன் போகத்துக்காகவோ" என்று ஆராய்கைக்காகச் சிதகுரைக்கத் தொடங்கினாள்; ஆகில், "என்னடியாரது செய்யார்" என்னும் அவன்; நீ சிதகுரைக்கக்கூடாதாப்போலே அவர்கள் செய்யவுங்கூடாது. "ஸாக்ஷியுண்டு" என்னிலும் அவர்கள் செய்யக்கூடாது, உன் ப்ர(ஹ்ர)மமாமித்தனே.

(என்னடியாரது செய்யார்) ஸ்வதந்த்ரரும் அந்யஶேஷ பூதரும் செய்யுமத்தை என்னடியாரும் செய்வார்களோ. "செய்தார்கள்" என்று நிர்ப்பந்தித்தாயாகில், அவர்கள் என்னடியாராகிறார், உன்னடியாரன்றே, நீ செல்லநில்லு. (அதுசெய்யார்) ஆஸ்ரயணத்

"என்னடியாரது செய்யார்" என்றதுக்கும் ஸங்கதி (ஆகிலித்யாதி). ஆகிலென்றது - துடங்கினாளாகிலென்றபடி. "அவன்செய்யாரென்னும்" என்றந்வயம். செய்யாரென்றதினுறப்பை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளுகிறார் (நீயித்யர்தி). அடியாரென்றதுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (ஸாக்ஷியித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே).

என்னென்றதுக்கு வ்யாவர்த்த்யமருளுகிறார் (உன்னித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). செய்யாரென்றே ஈஸ்வரனிருந்தானாகில் ஆராய்கைக்காக இவள் சிதகுரைப்பானென்னென்னிலருளுகிறார் (ஆஸ்ரயணத்துக்கித்யாதி). விஶேஷித்துச்சொல்லாதே, அதுவென்றதுக்கு த்ருஷ்டாந்தபூர்வகம் பாவமருளு

(க) "அன்றின்னாதன செய்சிசுபாலன்" என்றாப்போலேயும், இவள் சிதகுரைக்குமென்றாப்போலேயும், ஈஶ்வரனும் அது செய்யாரென்று அதின்பேரைச் சொல்லக் கூசினபடி.

(செய்தார்களாகில் நன்று செய்தார்) நாமுண்டென்றும், ஒரு ப்ரமாணமுண்டென்றும், நாம் பொறுப்போமென்றும் நினைத்துச் செய்தார்களாகில் அழகிதாகச்செய்தார்கள். ஒரு தர்மாதர்மமும் பரலோகமுமில்லை யென்று செய்தார்களன்றே. "ப்ராமாதிகத்துக்கு நாமுளோம்" என்றன்றோ செய்த்து. அதாவது மடலெடுக்கையும் காமன்காலிலே விழுகையும். (உ) [செய்யும் கிரிசைகளித்

துக்கு முன்பு இவள்மன்றாடும், பின்பு அவன் மன்றாடும். (க)"அன்றின்னாதனசெய் சிசுபாலன்" என்றாப்போலேயும், "இவள் சிதகுரைக்கும்" என்றாப்போலேயும், ஈஶ்வரனும் "அதுசெய்யார்" என்று அதின் பேர்சொல்லக் கூசினபடி. (செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்) "நாமுண்டு" என்றும், "ஒரு ப்ரமாணமுண்டு" என்றும், "நாம் பொறுப்போம்" என்றும் நினைத்துச் செய்தார்களாகில் அழகிதாகச் செய்தார்கள். "ஒருதர்மாதர்மமும் பரலோகமுமில்லை" என்று செய்தார்களன்றே. ப்ரமாதிகத்துக்கு நாமுளோமென்றன்றோ செய்தது; அதாவது மடலெடுக்கையும், காமன் காலிலே விழுகையும். (உ)"செய்யுங் கிரிசைகள்" இத்யாதி. (என்பர்). "நாம் நெஞ்

கிறார் (அன்றித்யாதி). லோகத்தில் முமுக்ஷுக்கள் அஶக்யாம்ஶத்துக்கு ஈஶ்வரன் க்ஷமிப்பனென்னு மாஸ்திக்யத்தாலே செய்தார்களாகில் நன்றென்றிருக்குமென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (நாமுண்டென்று மித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ஆழ்வார்கள் விஷயமாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ப்ராமாதிகத்துக்குமித்யாதி): (நாமுளோமென்றன்றோ) என்றது - நாமுளோமென்றிருக்குமவர்களன்றோ வென்றபடி. மடலெடுக்கை தோஷமோவென்னவருளுகிறார் (செய்யுமித்யாதி). "செய்யாதனசெய்யோம்" என்ற விடத்தில் ஸாதநாந்தரங்களும் இவ்வதிகாரிக்குச் செய்யாதனவாகையால், மடலெடுக்கை முதலானதும் ஸாதநபுத்த்யா செய்யுமதாகையாலே தோஷமாமென்றுகருத்து. நன்றுசெய்தாரென்றிருப்ப ரென்னாதே என்பரென்றதுக்குத்

(க)நா-தி-ச-எ. (உ) திருப்பாவை-உ.

யாதி] (என்பர்) நாம் நெஞ்சாலே பொறுத்து இவளுக்கு முகம் கொடுத்துக்கேட்கில், இவள் இன்னமும்குறைசொல்லக்கூடுமென்று வாய் திறந்தருளிச் செய்வர். (போலும்) "ஓங்காண் போ" என்றுப்போலே உதாஸீநோக்தி.

(மன்னுடைய விபீடணர்க்காய்)கீழருளிச் செய்தவர்த்தத்தை மூதலிக்கிறார். ஐஶ்வர்யம் மாறாத விபீஷணர்க்காகப்பிராட்டியையும் விட்டுப்பற்றவேண்டும்படியான மஹாராஜரையும் விட்டு (க)"விபீடணற்கு வேறாக நல்லானை" என்னும்படியிறே விபீஷண பக்ஷபாதம். ஆகையாலே சேர்க்கைக்கீடான பாசுரம் கேட்குமத்தனை யொழிய, பிரிப்பார் பாசுரம் கேளானென்கிறது. குற்ற

சாலே பொறுத்து "இவளுக்கு முகம் கொடுத்துக் கேட்கில் இவள் இன்னமும் குறைசொல்லக்கூடும்" என்று, வாய்திறந்தருளிச் செய்வர் போலும். "ஓங்காண், போ" என்றுப்போலே உதாஸீநோக்தி.

(மன்னுடைய விபீடணர்க்காய்) கீழ் அருளிச்செய்த அர்த்தத்தை மூதலிக்கிறார். ஐஶ்வர்யம் மாறாத விபீஷணர்க்காக, பிராட்டியையும் விட்டுப் பற்றவேண்டும்படியான மஹாராஜரையும் விட்டு,(க)"விபீடணற்குவேறாக நல்லானை" என்னும்படியிறே விபீஷண பக்ஷபாதம். ஆகையாலே சேர்க்கைக்கீடானபாசுரங்கேட்குமித்தனை யொழிய பிரிப்பார் பாசுரம் கேளானென்கிறது. "குற்ற

தாத்பர்யம் (நாமித்யாதி). நெஞ்சாலே பொறுத்தென்றது - மநঃபூர்வகமாகப்பொறுத்தென்றபடி. போலுமென்பரென்றந்வயம் திருவுள்ளம் பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஓங்காணித்யாதி).

மன்னுடையவித்யாதிக்கு ப்ரக்ருதோபயோகம்காட்டுகிறார் (கீழித்யாதி). ஸப்தார்த்தம் (ஐஶ்வர்யமித்யாதி). மூதலிக்கிற ப்ரகாரத்தை விஸ்தரேண உபபாதிக்கிறார் (பிராட்டியித்யாதி). பிராட்டியை விட்டென்றது-(உ)"ஸ்வயி கிஞ்சித்ஸமாபந்நே கிங்கார்யம் ஸீதயாமம - த்வயிகிஞ்சித்ஸமாபந்நேகிங்கார்யம் ஸீதயாமம" என்னும்ஸ்வபாவத்தைப்பற்ற. ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் தோஷமுண்டானால் பிரிப்பார் வார்த்தை கேளாமல் போவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (குற்றமித்யாதி), (௩)"தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத்

(க) தி-மொ-௯-அ-௫ (உ) ரா-யு-௪௧-௪. (௩) ரா-யு-௧௮-௩.

முண்டென்றமஹாராஜரையும், குற்றமில்லையென்ற திருவடிஇளைய பெருமாளையும் பூர்வபக்ஷமாக்கி "குற்றமுண்டு, நாம்கைக்கொள் ளக்கடவோம்" என்றாரிறே பெருமாள். (சிதகுரைக்கும்) என்றது மஹாராஜர் கோடி. என்னடியார் அது செய்யாரென்றது - திருவடி இளையபெருமாள் கோடி. சிதகுரைக்கை - புருஷகாரக்ருத்யம்; அடியார் அது செய்யாரென்றது - ஶரணாகதக்ருத்யம். நன்று செய் தாரென்றது - ஶரண்யக்ருத்யம்.

விபீஷணனையும் இலங்கையையும் மதிளையும்திக்கையும் நோக் கியிறே கண்வளருகிறது. பெரிய பெருமாள் திருக்கண்கள் ஆஶ்ரி தரைக்கண்டவாறே அலர்ந்தபடி. (மலர்க்கண்) *கரியவாகிப்புடை பரந்து மிளிர்ந்து செவ்வரியோடி நீண்டதிறே திருப்பாணாழ்வா

முண்டு" என்ற மஹாராஜரையும், "குற்றமில்லை" என்ற திருவடி இளையபெருமாளையும் பூர்வபக்ஷமாக்கி, "குற்றமுண்டு, நான் கைக் கொள்ளக்கடவேன்" என்றாரிறே பெருமாள். "சிதகுரைக்கும்" என்றது மஹாராஜர் கோடி; "என்னடியார் அது செய்யார்" என்றது திருவடி இளையபெருமாள்கோடி. சிதகுரைக்கை - புருஷ காரக்ருத்யம், "அடியார் அதுசெய்யார்" என்றது ஶரணாகத க்ருத் யம், "நன்றுசெய்தார்" என்றது ஶரண்யக்ருத்யம்.

(மதிளிலங்கைத் திசைநோக்கி) விபீஷணனையும் லங்கையை யும் மதிளையும் அத்திக்கையும் நோக்கியிறே கண்வளர்ந்தருளுகி றது. (மலர்க்கண்)பெரியபெருமாள் திருக்கண்கள் ஆஶ்ரிதரைக்கண் டவாறேமலர்ந்தபடி.(மலர்க்கண்)(க)*கரியவாகிப்புடைபரந்துமிளி ர்ந்துசெவ்வரியோடி நீண்டதிறே திருப்பாணாழ்வாரைக் கண்டவா

லெ.தசு.ஶஹி-௪தழ - தோஷோயத்யபிதஸ்யஸ்யாத் ஸதாமேததகர்ஹிதம்" என்றத்தைப்பற்ற (பூர்வபக்ஷமாக்கி) என்றது. இவ்விடத்தில் ஶிக்ஷிதமான ப்ரமேயத்தையருளுகிறார் (சிதகுரைக்கை யித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே).

"விபீடணர்க்காய்" என்னவமைந்திருக்க, "மதிளிலங்கைத்திசைநோக்கி" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (விபீஷணனையுமித்யாதி). மலரென் றதுக்குத் தாத்பர்யம் (பெரிய பெருமாளித்யாதி). "திசைநோக்கி மலர்க்கண்

ரைக் கண்டவாறே. (என்னுடைய திருவரங்கர்க்கு) இச்செய லுக்குத் தோற்று அடிமைபுக்கு எழுதிக் கொடுக்கிறார். (மற்றொரு வர்க்காளாவரே)(க) "மற்றொன்றினைக்காணாவே" என்கிறபடியே பெரியபெருமாளை யொழியவேறொருத்தர்க்குஆளாவரோ. ஆகையா லே, சிதகுரைத்தார் ஸ்ரீரங்கநாயகியாரும், நன்று செய்தாரென்று மன்றாடினாரும் பெரியபெருமாளாயிருந்ததிறே. (உ) * அன்றேதந் தையும்தாயுமாவார் திருவரங்கத்துள்ளோங்கும் ஒளியுளார் தாமே யிறே. (ஆளாவரே) "ஆட்கொள்வானமருமூரணியரங்கமே" என்று ஆட்கொள்வார் பெரியபெருமாளிறே. (ங) "அணியார்பொழில்சூழ ரங்கநகரப்பா".

(தன்னித்யாதி) பெரிய பெருமாளும் ஸ்ரீரங்கநாயகியாருமாக இசலி ஆஶ்ரிதரை ரக்ஷிக்கிற ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார். (தன்

றே. (என்னுடைய திருவரங்கர்க்கு) இச்செயலுக்குத் தோற்று அடிமை புக்கு எழுத்திடுகிறார். (மற்றொருவர்க் காளாவரே) (க) "மற்றொன்றினைக்காணாவே" என்கிறபடியே பெரிய பெருமாளை யொழிய வேறொருத்தர்க்கு ஆளாவரோ? ஆகையாலே, சிதகுரைத் தார் ஸ்ரீரங்கநாயகியாரும் "நன்று செய்தார்" என்று மன்றாடினார் பெரியபெருமாளாயுமிருந்ததிறே. (உ)*அன்றே தந்தையும் தாயுமா வார்-திருவரங்கத் துள்ளோங்கு மொளியுளார் தாமேயிறே. (ஆ ளாவரே) "ஆட்கொள்வானமரு மூரணியரங்கம்" என்று ஆட் கொள்வார் பெரிய பெருமாளிறே. (ங) "அணியார் பொழில்சூழ் அரங்க நகரப்பா."

வைத்த" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து "என்" என்றதுக்குபாவமருளுகிறார் (இச் செயலித்யாதி). மன்றாடிக் கைவிடாமல் ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவருளுகிறார் (அன்றேதந்தையுமித்யாதி), "மற்றொருவர்க்காளாவரே" என்கிறதென்? அவ தாரங்களிலே ஆளாகவொண்ணாதோவென்னவருளுகிறார் (ஆட்கொள்வானித் யாதி). பணியாயென்றதுக்கு உய்யும்வகை யென்றத்தைத்திருவுள்ளம்பற்றி உஜ்ஜீவநம் ஆட்கொள்ளுகையாய் ஸம்வாதாந்தர மருளுகிறார் (அணியாரித் யாதி). ... ... (உ)

(க) அமல-கo (உ) திருமாலை-ஙஎ, (ங) தி-மொ-கக-அ-அ

னித்யாதி) அடியாரென்றது-கர்மபல ப்ரதாநஸ்வத்வத்தால் வந்த ஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்தியையும் அகரணே ப்ரத்யவாய பரிஹாரதர்மத்தால் வந்த ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியையு முடையவர்களை. ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தி பாரதந்த்ர்ய மன்றோ, ஶேஷத்வமாமோ வென்னில், அது நிவ்ருத்தமானாலன்றோ அது தான் தோன்றுவது. தோன்றுகையாலே அடியாரென்கிறார். இனி, தன்னடியாரென்று - அந்யஶேஷத்வநிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது. அந்யஶேஷத்வத்துக்கு உதயமெங்கே யென்னில், கீழ்சதுர்த்தியில்கழிந்தது காமநாதிகாரத்தால்வந்த அந்யஶேஷத்வமும் காம்யவிதியால் வந்த ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமுமிறே மிகவும் கழிந்து தோன்றுவது. அந்த வந்யஶேஷத்வம்கழிவதும் வர்ணாஶ்ரமதர்மத்திலே நிலைநின்றவர்களுக்கிறே உள்ளது; இவர்களுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யகர்ப்பமுண்டாகையாலே தேஹோபாதியும் கர்மோபாதியும் வைத(ய)மாகையாலே கழியாது.

இப்பத விவரணத்திலே போகிற வதிகாரிக்கு இதுதானும் அந்யஶேஷத்வமாய், உகாரத்திலே ஸ்த்தாந ப்ரமாணப்ரதாநமான அவதா(ய)ாரணத்தாலேகழியக்கடவது. இவ்வகாரஶப்தவாச்யனுடைய ஶேஷித்வமிளைப்பாறுகிற அவதாரணே - அபரஶேஷித்வத்தையும் அதிகஶேஷித்வ ஶங்கையையுமறுக்கிறது. ஸர்வாதிகனுக்கு ஶேஷமென்றபோதே அர்த்த பலத்தாலே கழிந்தது. உகாரம் லக்ஷ்மீவாசகமென்றாலும் நிரூபகநிரூப்யங்கள் மறிபடாது; பட்டர்பிரியவருளிச்செய்தாரென்னென்னில், அவன் தன்னைப்போலே இவளும்ஆசார்யபதத்தை ஆசைப்பட்டாளிறே, லக்ஷ்மீதந்த்ராதிகளிலே. அத்தாலே அது சேரும். இது தன்னை ப்ரமேயஸாரத்திலே அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானார் "அவ்வானவர்க்கு" என்று விளங்க வருளிச் செய்தாரிறே.

இதுதான் அசித்வாசகமுமாம், ஸ்த்தாநப்ரமாண ஸித்தமாகையாலே. இவையெல்லாம் இவ்வுகாரத்திலேயுண்டானாலும்இவையெல்லாத்தாலும் இவ்வந்யஶேஷத்வநிவ்ருத்தியே ப்ரதாநம்; ஸர்வாதிகனுக்கு ஶேஷ மென்றதும் விஶேஷ்ய பர்யந்தாபிதாநத்

மூ;—
கருளுடையபொழில்மருதுங்கதக்களிறும்பிலம்பனையுங் கடியமாவும்
உருளுடைய சகடரையுமல்லரையுமுடையவிட்டோசைகேட்டான்
இருளகற்றுமெறிகதிரோன்மண்டலத்தூடேற்றிவைத்தேணிவாங்கி
அருள்கொடுத்திட்டடியவரையாட்கொள்வானமருமூரணியரங்கமே.

தால் வந்த வாதிக்யமும், தேவதாந்தர்யமித்வத்தால் வந்த வாதிக்யமும் ப்ராப்தமல்லாத ஸர்வஶப்தத்திலே தோற்றுகையாலும் முமுக்ஷுக்களுக்கு அநுபாஸ்யங்களாகையாலும் அவதாரணையோடு சேராது. ஆகையால் அந்ய ஶேஷத்வநிவ்ருத்தியே இதுக்குப்ரதாநம். ஔபாதிகமான விஹிததர்மத்திலே நிற்கிறவன் அத்யந்தம் ஔபாதிகமான காம்யதர்மத்திலே நிற்கிறவர்களை ஆதரிக்கிறது ஔபசாரிகம். அகரணேப்ரத்யவாயமில்லை.

அவர்கள் தான் ஸத்யாதிதபஸ்ஸுகளைச் செய்யுங்காலத்திலே இவர்களாதரிக்கும்படி கோலிச் செய்கையாலே அவர்கள் புண்ய பலபூர்த்தி இவர்களாதரமாயிருக்கும். வஸிஷ்ட்டவாக்காலேப்ரஹ்மர்ஷியென்ன வேண்டிற்றிறே. அகரணேப்ரத்யவாயதர்மங்களிலே ஒரோப்ரதேசங்களிலே அர்த்த க்ஷேத்ரபஶ்வாதிகளைப் பலமாக விதித்ததும் ப்ரரோசகமாமித்தனை, இவையெல்லாம் கண்டு நீக்கினலிறே அந்யஶேஷத்வமற்றதாவது. ஶேஷியும் உபாயமும்உபேயமும் தானாகப் பற்றினவர்களுக்கு "மந்" என்கிறபதத்தில் தன்னடியாரென்று நிருபகம். .... (உ)

ஸ்வா;—மூன்றும்பாட்டு. (கருளித்யாதி) இருண்டதழையை

அவ—மூன்றும்பாட்டு. விரோதிநிரஸநசீலனாய், அடியாரானவர்களை புநராவ்ருத்தி யில்லாதபடி பரமபதத்திலே கொடுபோய் வைத்து அடிமைகொண்டருளுமவன் வர்த்திக்கிற தேசமிதுவென்கிறார்.

வ்யா;—(கருளுடைய பொழில்மருதும்). "கருள்" என்று - கருப்பாய், அத்தாலேசீற்றத்தைச்சொல்லுகிறது. "கறுப்பும் சிவப்பும்-வெகுளிப்பொருள்" என்னக்கடவதிறே. அகவாயில் "இவனை நலியவேணும்" என்னும் சீற்றத்தையுடைத்தாய், புறம்பு ஆகர்ஷக

அரு;—மூன்றும்பாட்டு. (கருளுடையவித்யாதி)வெகுளியென்று கோபவாசகபதமாய், அதினுடைய பொருளை- அர்த்தத்தையுடைத்தான தென்ற

யுடைத்தான மருதும், அதிகோபததையுடைத்தானகுவலயாபீடமும், கொடுமைக்கொரு விசேஷணமிட்டுச் சொல்லவேண்டாதபடி கொடியனான ப்ரலம்பாஸுரனும், (கடியமாவும்)* ஒருயிராயிருக்கிறவனை முடிக்கவந்த குதிரையும்.

(உருளுடைய சகடரையும்மல்லரையும்) தன்னையே சொல்லவமையும். (உடையவிட்டோசை கேட்டான்) இவர்களெல்லாரை

மாம்படி. சோலைசெய்துநின்ற யமளார்ஜுநங்களையும். (கதக்களிறும்) மதகரமான த்ரவ்யங்களைத் தீற்றிப்பிச்சேற்றி நிறுத்துகையாலே அதிகுபிதமாய் வந்த குவலயாபீடத்தையும். (பிலம்பனையும்) நம்பி மூத்தபிரானும் தானுமாக இடைப்பிள்ளைகளோடே கூடி விளையாடாநிற்கச்செய்தே அவர்களுக்குள்ளே ஒருவனாய்க்கலந்து வந்து †தன்னோடொக்க விளையாடி நலியநினைத்த ப்ரபலம்பாஸுரனையும். (கடியமாவும்). (௧) "வ்யாதிதாஸ்யோ மஹாரௌத்ர: - வ்யாதிதாஸ்யோமஹாரௌத்ர:" என்கிறபடியே ஸ்ரீப்ருந்தாவநத்துக்குப் போகிறவழியிலே நலிகைக்காக அதிக்ரூரமாய் வாயை அங்காந்துகொண்டுவந்த கேஶியாகிற அஸுரனையும்.

(உருளுடைய சகடரையும்) கண்வளராநிற்கச்செய்தே நலிவதாக உருண்டுகொண்டுவந்த சகடாஸுரனையும். (மல்லரையும்) குவலயாபீடத்தினுடைய ஶ்ருங்கபங்கத்தைப்பண்ணி, ரங்கமத்யத்திலேவந்துபுகுந்த செருக்குக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாமல் மேலிட்டுவந்த மல்லரையும். (உடையவிட்டு) சிதிலராக்கி. நிரஸநப்ரகாரபேதமுண்டானாலும் நிரஸந மொத்திருக்கையாலே "உடையவிட்டு" என்றொருகாலே அருளிச்செய்கிறார். "உடையவிட்டு',

---

யடி, (சோலைசெய்து) என்றது-சோலைபோலே தழைத்தென்றபடி, கதம் கோபமாய், ஹேதுபூர்வகமர்த்தமருளுகிறார் (மதகரேத்யாதி. (தன்னோடொக்க) என்றது - தர்மைக்யத்தைப்பற்ற, (௨) "த்ருஷ்ட்வா ப்ரலம்பம் நிஹதம் - த்ருஷ்ட்வாப்ரலம்பம் நிஹதம்பலேந" என்று நம்பிமூத்தபிரானாலேயிறே ப்ரலம்பவதம்.

---

(௧) வி-பு-ரு-௧௯-௧௪. (௨) வி-பு-ரு-௯-௩௭. † (பா) நின்னொடொக்க.

யும் நிரஸிக்கும்படியான நல்விரகைப்பிட்டு நிரஸித்து ஜகத்தை ரக்ஷித்து விரோதிநிரஸந பரிலனென்று ஸாதுக்கள் ஸ்தோத்ரம் செய்கிற ப்ரஸித்தியைக்கேட்டான். ஒருசொல்லாலே உடையவிட்டானென்ற அநாயாஸத்வம் பாரீர். (இருளித்யாதி) திமிரஹரமான கிரணங்களை வீசும் ஶக்தியையுடைய ஆதித்யன் ப்ரபாமண்டலத்தூடே ஆசார்யபரதந்த்ரருமாய் முமுக்ஷுக்களுமான ஆர்த்த ப்ரபந்நரை, ஆசார்யோபதேஶகம்யமார்க்கவழியே ஏற்றிவைத்துஏற்றி.

என்கையாலே-பசுங்கலமுடைத்தாப்போலே நிரஸித்த அநாயாஸத்தைச் சொல்லுகிறது. (ஓசைகேட்டான்) இவற்றை நிரஸித்த ப்ரகாரங்களைச்சொல்லி, விஶேஷஜ்ஞர் ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிற ப்ரஸித்தியைக் கேட்டான்.

மேலே - மோக்ஷப்ரதத்வமிறே சொல்லுகிறது. அது தான் விரோதி நிரஸந பூர்வகமாயிறேயிருப்பது. "அவித்யா கர்மவாஸநா ருசி ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தங்கள்" என்று - விரோதிகள் தான் அநேகமிறே. (க) "அஹம் த்வா ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று அவற்றையெல்லாம் ஏகோத்யோகேந நிரஸித்துப் பொகட்டிறே கொடுபோவது. ஆகையால் கீழ்ச்சொன்ன விரோதிநிரஸநம் அதுக்கு ஸூசகம். (இருள் கற்று மெறிகதிரோன் மண்டலத்தூடேற்றி) திமிரஹரமாய்க் கொண்டு வீசுகிறகிரணங்களையுடையனான ஆதித்யனுடைய மண்டலத்தூடே கொடுபோய்ப்பரமபதத்திலேயேற்றி. "ஆதித்யமண்டலத்தூடே கொடுபோய்" என்றவிது - "அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே கொடுபோய்" என்னுமதுக்கு உபலக்ஷணம். (உ) "போம்வழியைத்

(பண்ணுகிறப்ரஸித்தியை) என்றது-பண்ணுகிறதாயிருக்கிற கீர்த்தியையென்றபடி. உத்தரார்த்தத்துக்குச்சேர பூர்வார்த்தத்துக்கு பாவமருளுகிறார் (மேலித்யாதி). எறியென்றதின்அர்த்தம் (வீசுகிற) என்றது; அதாவது-வ்யாபிக்கிறவென்றபடி. ஏற்றியென்றால் போராதோ, மண்டலத்தூடென்று வழியைச் சொல்லவேணுமோ வென்னவருளுகிறார் (போமித்யாதி). ... (௩)

(க) கீ-௧௮-௬௬. (உ) தி-வாய்-௩-௯-௯.

என்கையாலே (௧) "அன்னதோரில்லியினூடுபோய்" என்றுநிஷேதித்த ஸ்வயம்ஶக்தியையும் நிஷேதிக்கிறது. அன்றிக்கே உபதேஶ நிரபேக்ஷஜ்ஞாந முடையார் இவரபிமாநத்தாலேஇரண்டருகும் நிலவிளக்கேற்றிறைப்போலே(௨) "கதிரவரவரவர்கைநிறைகாட்டினர்" என்கிறபடியே த்வாதஶாதித்யர்களும் தாழ்ந்தங்கீகரிக்கப் போனவழி இவருபதேஶஸாபேக்ஷராய் இவரபிமாநத்திலே ஒதுங்கி அநந்யகதித்வமும் ஆகிஞ்சந்யமுமுடையவர்களுக்கும்கொடுக்குமென்னவுமாம்.

(வைத்து) * சூழ்ந்திருந்தேத்தவைத்து. "அடியரோடிருக்கவைத்து" என்றும் ப்ராப்யகௌரவத்தாலே உபகாரஸ்ம்ருதி தலையெடுத்து இத்தையுபகரித்தவனைக்காணவேணுமென்னும் ப்ரதத்தையுண்டாய்த்தாகில் இப்ப்ராப்யத்துக்குப்பூர்வபாவி தானாகையாலே தன்னைக்காட்டுதல்; அவரோஹத்தில் பரமகுருவைக்காட்டுதல்; சரமோபகாரகனான இவன் தன்னை அங்கே அழைத்துக்காட்டுதல் செய்தாலிறே நித்யஸங்கல்பத்தால்வந்த அபுநராவ்ருத்தி தான் கூடுவது. இவனேறின வேணியை அங்கேவாங்கி, காட்டியாகிலும் இவனைரமிப்பிக்கவேணுமிறே. (௩) "பிணைக்கொடுக்கிலும் தரும்" என்கிறபடியே-அங்குப்போய் அநுபவிக்குமநுபவம்அபரிச்சிந்நமென்னும்படியிறே அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தில் அநுபவஸாகம். ஆகையாலே முந்துற இந்த ரஸத்தை அநுபவிப்பித்துக் கொண்டாய்த்து ப்ராப்யபூமியான பரமபதத்தில் ஏற்றுவது. (வைத்து) (௧) "மாமணிமண்டபத் தந்தமில் பேரின்பத் தடியரோடிருந்தமை" என்கிறபடியே ஆநந்தமயமான திருமாமணி மண்டபத்திலே நிரதிசயாநந்தயுக்தராய்க் கொண்டு நித்யஸூரிகளோடே கூடியிருக்கும்படி வைத்து. (ஏணிவாங்கி) ஏணியாவது - ஏறுகைக்கு ஸாதநமாயுள்ளதிறே; அத்தை வாங்குகையாவது-இவர்கள் விஷயத்தில் தன்னுடைய உபாயபாவத்தை நிவர்த்திப்பிக்கை, ப்ராப்தியளவுமிறே உபாயமாக வேண்டுவது; மேல் உபேயமாயிருந்தே அநுபவிப்பிக்கு மித்தனையிறே.

(௧) பெரியதிருமடல். (௨) தி-வாய்-௧௦-௯-௪. (௩) ௪-௫-௨.

போதவொட்டாரோ'' என்னுநின்றதிறே.(க)"ஸ்தரவா ஸ்தரவாவி-அத்ரபாத்ரசாபி''. (அருள்கொடுத்திட்டு) அங்கே யேழுகைக்கும், இங்கேமீளாமைக்குமாயிறே அவன்கொடுத்தவருள் தானிருப்பது.

(இட்டு) தன்முகோல்லாஸத்தாலே ஜீவநமிட்டு. (அடியவரை யாட்கொள்வான்) தான்செய்தநன்மைகளொன்றையும் நினையாதே "அடிமைக்கிசைவதே" என்கிறவொன்றையும்நினைத்திறேகாலதத்வமுள்ளதனையும் அடிமைகொள்வதும். (அமருமூரணியரங்கமே) இவ்வடிமைக்கிசைவாரை இன்னமும் கிடைக்குமோ வென்றிறே இங்கே அமர்ந்தமை தோன்றக்கண்வளர்ந்தருளுகிறது. உபதேசஸகம்பஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களை யுடைய நம்பூர்வாசார்யர்களிறே அவ்வூர்க்குஆபரணமாவார். .... (௩)

(அருள்கொடுத்திட்டு) புநராவ்ருத்த்ய பாவத்துக்கும், நித்யகைங்கர்யலாபத்துக்குமுடலான தன்னுடைய ப்ரஸாதத்தை இவர்களுக்குக்கொடுத்து. (அடியவரை) ஶேஷத்வமேநிரூபகமாகவிருக்கிற இவர்களை. ஔபாதிகமானநிரூபகங்களெல்லாம் ஸம்ஸாரதசையில் வந்து கழிந்துபோமவையிறே. ஆவிர்ப்பூதஸ்வரூபனுனல் ஶேஷத்வமே நிரூபகமாகவிறே யிருப்பது.(ஆட்கொள்வான்) ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தி விஶேஷத்தைக் கொள்ளுமவன். "அடியவரையாட்கொள்வான்'' என்கையாலே-ராஜபுத்ரன் தலையிலேமுடியை வைக்குமாபோலே, சேஷபூதரான விவர்களுக்குக் கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யத்தைக் கொடுக்கும்படிசொல்லுகிறது. அவன்றனக்கும் ஸ்வரூபஸித்தி - ஆட்கொள்ளுகையாலேயிறே. இவன், அடிமை செய்து ஸ்வரூபம் பெறும்; அவன், அடிமைகொண்டு ஸ்வரூபம் பெறும். சேஷபூதனுக்கு ஸ்வரூபஸித்தி கிஞ்சித்காரத்தாலேயானுப் போலே, சேஷிக்கு ஸ்வரூபஸித்தி கிஞ்சித்கார ப்ரதிஸம்பந்திதையாலேயிறே. (அமருமூர்) அப்படிசெய்யுமவன்,அதுக்குஉறுப்பாகச்சேதநரைத் திருத்தும்படிநித்யவாஸம்பண்ணுகிறவூர். (அணியரங்கமே) "அணி" என்று-ஆபரணமாய், ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆபரணமான தேசமென்கை. அன்றிக்கே, "அணி" என்று-அழகாய், மாடங்களும் மாளிகைகளும் திருமதிள்களும் திருக்கோபுரங்களும்

(க) ஸ்தோத்ரா-௩.

ரூ.—

பதினாறுமாயிரவர் தேவிமார் பணிசெய்யத் துவரை யென்னு
மதில்நாயகராகி வீற்றிருந்த மணவாளர் மன்னுகோயில்
புதுநாண்மலர்க் கமல மெம்பெருமான்பொன்வயிற்றிற் பூவேபோல்வான்
பொதுநாயகம்பாவித் திறுமாந்து பொன்சாய்க்கும் புனலரங்கமே.

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (பதினாறித்யாதி) ஸ்ரீமத்த்வாரகை யிலே பெண்பிறந்தார்க்கு முகம்கொடுத்தப்ரகாரத்தை யநுஸந் திக்கிறார்.

ஸ்வா,—(பதினாறித்யாதி) நரகாஸுரன் சேர்த்தராஜகந்ய திருச்சோலைகளும் முதலானவற்றோடே கூடிதர்ஸநீயமா யிருக்கும் படியைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம்.

"பிள்ளை திருநறையூரரையரும் பட்டரும் ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணா நிற்கப் பின்னே ஸேவித்துக்கொண்டுபோனேன்; அல்லதாரெல்லா ரும் கடுங்குதிரைபோலே வாராநிற்க, இவர்கள் திருக்கோபுரங் களையும் திருமாளிகைகளையும், கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே பார்த்து வாழ்ந்துகொண்டு வருகிறபடியைக்கண்டு, 'அல்லாதார்க் கும் இவர்களுக்கும் செயல் ஒத்திருக்க இவர்களான வாசிதோற்ற விருந்தபடியென்! என்று இருந்தேன்காணும்' என்று நஞ்ஜீயர் நம் பிள்ளைக்குஅருளிச்செய்தார்"என்றுப்ரஸித்தமிறே. ப்ராப்யபூமியா யுள்ளவையெல்லாம் விசேஷஜ்ஞரானவர்களுக்கு போக்யமாயிறே யிருப்பது. ... . (ரு)

அவ;—நாலாம்பாட்டு. ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலே * பதினாறுமா யிரந்தேவிமார் பணிசெய்யவிருந்தவன் வர்த்திக்கிற தேசமிது வென்கிறார்.

வ்யா,—(பதினாறுமாயிரவர் தேவிமார்பணிசெய்ய) நரகாஸுர ன்திரட்டிவைத்த ராஜகந்யகைகளாய், அவனை நிரஸித்தவநந்தரம் அங்கு நின்றும் கொண்டுவந்து திருமணம் புணர்ந்தருளின பதினா

அரு;— நாலாம்பாட்டு (பதினாறித்யாதி) க்ருஷ்ணனுக்குப் பதினாறாயிரம் தேவியார்வருகைக்கு ப்ரமாணப்ரஸித்தியைப்பற்றி ப்ரஸக்தியருளுகிறார்(நர கேத்யாதி)."பதினாறுஆய்" என்று பதவிபாக(ஸாம)மாய்த் திருவுள்ளம்பற்றி

கைகளைப் பாணிக்ரஹணம் செய்து அவர்களிஷ்டாநுவர்த்தநம் செய்ய ஸ்ரீமத்த்வாரகை யென்னும் ப்ரஸித்தியையுடைய அதிலே இவர்களெல்லார்க்கும் தனித்தனியே "என்னையொழிய வறியான், என்னை யொழிய வறியான்" என்னும்படி வேறுபாடு தோன்ற

றுயிரந் தேவிமாரானவர்கள் தங்களுடைய ப்ரேமாநுகுணமாகவும் ப்ராப்யாநுகுணமாகவும் நித்யபரிசர்யை பண்ண. (துவரையென்னுமதில்) † ஸ்ரீமதுரையிலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே இங்குள்ளாரெல்லாரையும் அங்கே கொடுபோய் வைக்கத் திருவுள்ளம் பற்றி, ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே யுண்டாக்கினதாகையாலே அத்யந்த விலக்ஷணமாய், ஸ்ரீமத்த்வாரகையென்று ப்ரஸித்தமாயிருந்துள்ள திருப்படை வீட்டிலே.

(பதிஞறுயிருக்கும்)என்றது. (ப்ராப்யாநுகுணமாகவும்) என்றது-ப்ராப்யத்தின் வைலக்ஷண்யத்துக்கநுகுணமாகவுமென்றபடி. செய்யவென்றுவர்த்தமாநார்த்தம்(நித்யபரிசர்யை) என்றது. துவரையில்வீற்றிருந்தவென்னவமைந்திருக்க, "என்னுமதில்" என்றதுக்கு ப்ரஸித்தமாய், அத்யந்தவிலக்ஷணமா யென்று மப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி வைலக்ஷண்யத்துக்கு ஹேதுவைக்காட்டா நின்று கொண்டு அர்த்தமருளுகிருர் (ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலே யித்யாதி). ஸ்ரீமதுரையிலேயென்னவேண்டியிருக்க, ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலேயென்றது - ப்ரதம லேகைப்ரமாதாகதமென்றுகண்டுகொள்வது. இங்ஙனன்றுகில் ஸ்ரீமதுரையிருக்கச்செய்தேஜராஸந்தநிமித்தமாகத்வாரகாநிர்மாணம்பண்ணிஞரென்னும்ப்ரமாணத்தோடு விரோதிக்குமிறே. (ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலே) இத்யாதிக்குமேலந்வயமும்காணுமிறே.(க) "[illegible]-ருரோத மதுராமேத்ய" என்றுகாலயவநன்வந்துஉபரோதித்தத்தைச்சொல்லி, (க) "[illegible] வா[illegible] - மாகதோப்யத்யவாஶ்வோவாபரஶ்வோவாகமிஷ்யதி" என்று ஜராஸந்தன் வரவையும் சொல்லி, "[illegible]-தஸ்மாதத்யவிதாஸ்யாமோ துர்கம் த்விபததுர்கமம்" என்று த்வாரகா நிர்மாணம் சொல்லும் ப்ரமாணவிரோதமநுஸந்தேயம்.

(க) பாகவ-க௦-ஞ௦-சஈ. † (பா) ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலே.

அவர்களிஷ்டானுவர்த்தநம் செய்து மணவாளராயிருந்த அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நித்யவாஸம் செய்கிறகோயில்.

(புதுவித்யாதி) அப்போதலர்ந்தசெவ்விப்பொற்றாமரை, ஜகத்காரணவஸ்துவினுடைய திருவயிற்றில்பொற்றாமரைப்பூப்போலே; (போது நாயகம் பாவித்து) தன்னை ஸர்வசேஷியாக நினைத்து

(நாயகராகிவீற்றிருந்தமணவாளர்) அவர்களுக்குத்தனித் தனியே "என்னையொழியவறியார்; என்னையொழியவறியார்" என்னும்படி நாயகராய்க்கொண்டு, தம்முடைய வ்யாவ்ருத்திதோற்ற எழுந்தருளியிருந்தமணவாளரானவர். (மன்னுகோயில்) * எட்டிழையாய் மூன்று சரடாயிருக்கும் மங்களஸூத்ரத்தைத்தரித்து, தமக்கு அநந்யார்ஹராய் அநந்யபோக(ஹோம)ராயிருக்குமவர்களோடேகலந்து அடிமைகொள்ளுகைக்காகஅழகியமணவாளப்பெருமாளாய்க்கொண்டு, அவதாரம்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கோயில்:

(புதுநாண்மலர்க்கமலம்) அப்போதலர்ந்தசெவ்வித்தாமரைப் பூவானது. (எம்பெருமான் பொன்வயிற்றில் பூவேபோல்வான்) ஜகத்காரணபூதனான ஸர்வேஶ்வரனுடையஸ்ப்ருஹணீயமான திருவயிற்றில் பூவையொப்பான்; பூவையேபோல்வதாக வென்றபடி:

"தேவிமார்பணி செய்ய வீற்றிருந்த" என்றபோதே நாயகத்வம் ஸித்தமாயிருக்க, "நாயகராகி" என்றதுக்கு "த-ூஷொ நக்ஷாரஷ-க்ஷிண: - தில்யோநேகத்ரதக்ஷிண:" என்கிற தக்ஷிணநாயகத்வத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அவர்களித்யாதி). "தேவிமார்பணி செய்ய நாயகராகி வீற்றிருந்த" என்று விசேஷித்ததுக்குப்ரக்ருதோபயோகம் காட்டாநின்றுகொண்டு "மன்னு கோயில்" என்றதுக்குஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (எட்டிழையித்யாதி).

நாண்மலரென்றதின்அர்த்தம்(அப்போதலர்ந்த)என்றது. புதுவென்றதின் பலிதார்த்தம் (செவ்வி)என்றது. "எம்பெருமான்" என்றுசொன்ன ஸர்வேஶ்வரத்வத்துக்கு இங்குநாபீகமலம்சொல்லுகையால்அர்த்தஸித்தமானஜகத்காரணத்வம் ஹேதுவென்றுதிருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (ஜகத்காரணபூதனான)

மூ.—

ஆமையாய்க் கங்கையா யாழ்கடலா யவனியா யருவரைகளாய்
நான்முகனாய்நான்மறையாய்வேள்வியாய்த்தக்கணையாய்த்தானுமானான்
சேமமுடைநாரதனார்சென்றுசென்றுதுதித்திறைஞ்சக்கிடந்தான்கோயில்
பூமருவிப்புள்ளினங்கள்புள்ளரையன்புகழ்குழறும்புனலரங்கமே.

(இறுமாந்து) கர்வித்து. அதன் பொன்னிறத்தைத் தன்னிறத்தாலே தள்ளும்படியான ஜலஸம்ருத்தி மாறாத திருவரங்கமே-மணவாளர் மன்னு கோயில்.

இத்தால், பகவத்ஸௌமநஸ்யத்திலும் ததீயர்ஸௌமநஸ்யத்துக்குண்டான வேற்றம் சொல்லுகிறது.

“பதினாறுமாயிரவர் தேவிமார் - பொதுநாயகம் பாவித்திறுமாந்து பணிசெய்ய” என்று கீழே அந்வயிக்கவுமாம். .... (௪)

(பொதுநாடகம்பாவித்து) ஸர்வநிர்வாஹகத்வத்தை பாவித்து. அது - ஜகத்காரணதயா ஸர்வ நிர்வாஹகமாயிருக்கிற விருப்பைத் தானுமுடைத்தாக பாவித்தென்கை. (இறுமாந்து) இந்த நினைவாலே கர்வித்து. (பொன்சாய்க்கும்) மற்றுண்டான தாமரைகளினுடைய அழகைத்தள்ளி விடாநிற்கும். (புனலரங்கமே) இப்படியிருந்துள்ள ஜலஸம்ருத்தியையுடைத்தாயிருந்துள்ள திருவரங்கமே.

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. ஸ்ரீநாரதபகவானுக்குத் தன் வைபவத்தை ப்ரகாசிப்பித்த ஸர்வேஸ்வரன், அவன் † பக்கலிலே ஸ்தோத்ரம் பண்ணி வணங்க, கண்வளர்ந்த தேசமிது வென்கிறார்.

என்று (அது)என்றது - பொன்வயிற்றில்பூவை. (தானும்) என்றது-திருவரங்கத்தில்பூவை, பொன்-பொன்னுகையை; ஸ்ப்ருஹணீயமானதையை, சாய்க்கும்-நிராகரிக்குமென்று ஸப்தார்த்தமாய், அர்த்தமருளுகிறார் (மற்றித்யாதி) (மற்றுண்டான) என்றது-ஸ்தலாந்தரத்திலுண்டானவென்றபடி. (௫)

அகு,—அஞ்சாம்பாட்டு. (ஆமையித்யாதி) ஆமையாயென்றுதொடங்கி பூர்வார்த்தத்தைக்கடாக்ஷித்தருளுகிறார் ஸ்ரீநாரதபகவானுக்குத்தன்வைபவத்தை ப்ரகாஸிப்பித்தஸர்வேஸ்வரன்) என்று. “சேமமுடை” இத்யாதியைக் கடாக்ஷித்தருளுகிறார் (அவனித்யாதி).

† (பா) பலகாலும்.

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ச-ப, கூ-தி, ரு-பா, ஆமையாய்- ககருங வ்யா;—

அவ;—துர்யோதநாதிகள்யாகத்தில் வந்த ராஜாக்களெல்லாரும், ஸ்ரீமத்த்வாரகையாகிற திருப்படை வீட்டிலுண்டான ஸம்ருத்தியும் அங்கு க்ருஷ்ணனெழுந்தருளியிருக்கிற மதிப்புமெல்லாம் துர்யோதநாதிகள் சொல்லக்கேட்டு, "க்ருஷ்ணனோடே நாம் உறவு செய்துகொண்டு இருக்கவேணும்" என்னுமத்தைப் பற்ற, துர்யோதநாதிகளும் பாண்டவர்களும் தாங்களுமெல்லாரும் தந்தாமுடைய பரிவாரங்களோடே கூடவந்து "ரைவதகம்" என்கிறபர்வதத்தைச் சூழவிட்டிருந்து, தாங்கள் ஸேவார்த்தமாக வந்த செய்தியை க்ருஷ்ணனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து போகவிட க்ருஷ்ணனும், "இவர்கள் ஸபரிகரராய்த்திரளவருகைக்கு ஹேதுவென்" என்று சிந்தித்து, நம்பி மூத்தபிரான், ஸாத்விகியாழ்வார், இவர்கள் முன்னாக, ஸபரிகரராய் ஸாயுதராய்க்கொண்டு இவர்களிருக்கிறவிடத்திலேஎழுந்தருளி எல்லாரையும் குஶலப்ரஶ்நம்பண்ணி அவர்களுடைய வயஸ்ஸுக்களுக்கும் பலங்களுக்கும் மதிப்புக்கு மநுகுணமாக ஆஸநமிடவேண்டுவார்க்கெல்லாம் ஆஸந மிடுவித்து, தாமும் தமக்கநுகுணமானதொரு திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே எழுந்தருளி யிராநிற்கச்செய்தே,

ஸ்ரீநாரதபகவான் வந்து ஸேவித்து, (க) "ஆஶ்சர்ய꞉ ... ... ஆஶ்சர்ய꞉ கலுதேவாநா மேகஸ்த்வம்புருஷோத்தம - தந்யஶ்சாஸி மஹாபாஹோலோகே நாந்யோஸ்தி கஶ்சந" என்று விண்ணப்பம் செய்ய, (க) "...

ஸர்வேஶ்வரன் நாரதபகவானுக்கு ப்ரகாஶித்தபடி அபூர்வகதையாகையாலே அத்தை ப்ரமாணகதந பூர்வகமாக உபபாதிக்கிறார் (துர்யோதநாதிகளென்று தொடங்கி-ஸங்க்ரஹேணவருளிச் செய்கிறரென்னுமளவும்). (துர்யோதநாதிகள் யாகத்தில்) என்றது - துர்யோதநாதிகளுடைய யாகத்திலேயென்றபடி. (ராஜாக்களெல்லாரும்) என்றதுக்கு (சொல்லக்கேட்டு) என்றத்தோடந்வயம். (என்னுமத்தைப்பற்ற) என்றவநந்தரம் "அந்த ராஜாக்களும்" என்று சேஷம். (விட்டிருந்து) என்றது - பாளய மிறங்கி யென்றபடி. (ஸாத்வகியாழ்வார்) என்றது - கண்ணனுக்குத்திருத்தம்பிமார் முறையிலே யொருவர்,

(க) ஹரிவம்ஶம்-கடுக.

வ்யா;—

க்ருஷ்ணா பர்யாப்தவாக்யோஸ்மி ப்ரத்யுவாச முநிம் ப்ரபு: । ஆஸ்சர்யஸ்சைவ தந்யஸ்ச தக்ஷிணாபிஸ்ஸஹேரித:- ஏவமுக்தஸ்ஸ்மிதங்க்ருத்வா ப்ரத்யுவாச முநிம்ப்ரபு: । ஆஸ்சர்யஸ்சைவ தந்யஸ்ச தக்ஷிணைபிஸ்ஸஹேரித:'' என்று இப்படி மஹர்ஷிசொன்னதைக்கேட்டு ஸ்மிதம்பண்ணி, மஹர்ஷியைப்பார்த்து "தக்ஷிணைகளோடே கூட, நான் ஆஸ்சர்யனாகவும் தந்யனாகவும் சொல்லப்பட்டவன்'' என்று அருளிச்செய்ய; இத்தைக்கேட்டு ஸந்தோஷித்து, (க) "ஏவமுக்தோ முநிஸ்ரேஷ்ட: ப்ராஹ மத்யே மஹீக்ஷிதாம் । க்ருஷ்ண பர்யாப்தவாக்யோஸ்மி கமிஷ்யாமி யதாகதம்- ஏவமுக்தோமுநிஸ்ரேஷ்ட: ப்ராஹமத்யே மஹீக்ஷிதாம் । க்ருஷ்ணபர்யாப்த வாக்யோஸ்மி கமிஷ்யாமி யதாகதம்'' என்று - "இருக்கிற ராஜாக்களுடைய மத்யத்திலே தேவரீரருளிச்செய்த வாக்யத்தினாலே நான்பர்யாப்தனாகாநின்றேன், இனிவந்த வழியே போகிறேன்'' என்று விண்ணப்பம் செய்து போகப்புக; இப்படி போகத்தேடுகிற நாரதபகவானைக்கண்டு, அவராலே சொல்லப்பட்ட இந்த ரஹஸ்யத்தைத் தாங்களறியாமையாலே, க்ருஷ்ணனுடைய திருமுகமண்டலத்தைப்பார்த்து, "'ஆஸ்சர்யராகாநின்றீர், தந்யராகாநின்றீர்'என்று மஹர்ஷிசொன்னவளவில் 'தக்ஷிணைகளோடே கூட' விப்படியே'' என்று தேவரீரருளிச்செய்த இந்த மஹாரஹஸ்ய மெங்களுக்குத் தெரிகிறதில்லை, இத்தையருளிச்செய்யவேணும்'' என்ன; "மஹர்ஷிதன்னைக்கேளுங்கோள், அவர் உங்களுக்குச் சொல்லக்கடவர்'' என்று அருளிச்செய்து, அவரையும் "'நீர் இவர்களுக்குச் சொல்லும்'' என்ன;

அவரும் இவர்களைப்பார்த்து, "ஆனால்கேட்கலாகாதோ'' என்று சொல்லி(க) "அஹம் கதாசித் கங்காயா ஸ்தீரே த்ரிஷவணாதிபி:- அஹம் கதாசித் கங்காயா ஸ்தீரே த்ரிஷவணாதிபி:'' என்று தொடங்கி, நான் ஒரு கால் கங்கைக்கரையிலே த்ரிஷவண ஸ்நாநாதிகளைப்பண்ணி வர்த்தியாநிற்கச் செய்தே, ஒரு நாள் ராத்ரிபோய், ஆதித்யனுதித்த வளவிலே, கூப்பீடுவழியகலமும் அதிலிரட்டி நீளமுமாய் நீருக்குள்

"அஹம்கதாசித்'' என்ற ஸ்லோகத்துக்கர்த்தம்-(நானொருகாலித்யாதி) [த்ரயாணாம்ஸவநாநாம்ஸமாஹார: - த்ரிஷவணம் - த்ரயாணாம்ஸவநாநாம்ஸமாஹார: - த்ரிஷவணம்] த்ரிஸந்த்யையிலு மென்றபடி.

(க) ஹரிவம்-

வ்யா;—

ளே் நனைந்து உடம்பெங்கும் பாசிபற்றி, கண்ணுக்கு ப்ரியமாயி ருப்பதொரு கூர்மத்தைக்கண்டு (க) "ஸ்ராஸ்யாஸ்யஸரீரொஸிகூ-ரு ஜஃயநெர்யாஸிசெஜ தஃ। யஸ்ஸ்வசெவஜெஹாஅாஹ்யாம் ஸவாஸாஹ்யாம் ஸராவ்ருதஃ॥ தொயெ சாஸி நிஸ்ஸஜஃ கிஞ்சிஜ்ஜூவிஜயநு - த்வ மாஸ்சர்யஸரீரோஸி கூர்மதந்யோஸி மேமதஃ। யஸ்த்வமேவ மஹோத்வாப்ப்யாம் கபாலாப்ப்யாம் ஸமாவ்ருதஃ। தோயே சரஸி நிஸ்ஸங்கஃ கிஞ்சிதந்ய தசிந்தயந்" என்று - அந்தக் கூர்மத்தைப் பார்த்து, "யாதொரு நீ இப்படியே கபாலத்வய ஸமாவ்ருதனுய்க் கொண்டு இந்த ஜலத்துக்குள்ளே ஒன்றையும் சிந்தியாமல் நிஸ்ஸங்கனுய்க்கொண்டு ஸஞ்சரியா நின்றுய்; இப்படியிருக்கிற நீ ஆஸ்சர்யமான சரீரத்தை யுடையனுகா நின்றுய், தந்யனுகா நின்றுயென்று எனக்கு மதம்" என்று நான் சொல்ல;

அந்தக்கூர்மந்தான், என்னைப்பார்த்து, ஒரு மநுஷ்யன்சொல் லுமாபோலே, "வாராய் மஹர்ஷியே! என்பக்கல் ஆஸ்சர்யமேது? நான் எங்ஙனே தந்யனுகா நின்றேன், யாதொன்றிலே என்னைப் போலே பதினுயிரம் ஸத்வங்களெல்லாம் ஸஞ்சரியாநின்றன, அப் படியிருக்கிற கங்கையாகிற நதியன்றே ஆஸ்சர்யையும் தந்யையும்" என்று சொல்ல; அந்த கங்கையைக்குறித்து, நான் "ஆஸ்சர்யை யாகாநின்றுய், தந்யையாகாநின்றுய்" என்று சொல்ல; அந்தக்கங் கையானதுஒருவடிவுகொண்டுநின்று, "நான் ஆஸ்சர்யையும்தந்யை யுமல்ல ; யாதொன்றிலே என்னைப்போலே அநேகமாயிருந்துள்ள நதிகளெல்லாம் சென்று புகுராநின்றன, அப்படியிருந்துள்ள ஸமுத் ரமன்றே ஆஸ்சர்யமும் தந்யமும்" என்று சொல்ல; அநந்தரம், நான் அந்த ஸமுத்ரத்தைப்பார்த்து, "லோகத்தில் வைத்துக் கொண்டு நீ ஆஸ்சர்யமாகாநின்றுய், தந்யமாகாநின்றுய்" என்று சொன்னவாறே; அந்த ஸமுத்ரம் என்னைப்பார்த்து, "நீ சொன்ன ஆஸ்சர்யமும் தந்யதையும் எனக்கில்லை; நான்றான் யாதொன்றின் மேலே வஸியாநின்றேன், அப்படியிருக்கிற பூமிக்கன்றே அவை யிரண்டு முள்ளது" என்ன, அநந்தரம், நான் பூமியைப்பார்த்து ஸ்துதித்துக்கொண்டு, "ஆஸ்சர்யையாகாநின்றுய், தந்யையாகா

(மநுஷ்யன் சொல்லுமாபோலே) என்றதுக்கு (தந்யையு மென்று சொல்ல) என்றத்தோடந்வயம். (ஆஸ்சர்யமும்) என்றது-ஆஸ்சர்யத்தையு மென்றபடி.

(க) ஹரிவம்ஸம்-

வ்யா;—

நின்றாய்'' என்ன; நான் சொன்ன ஸ்தோத்ரவசநத்தாலேலஜ்ஜித்து பூமியானது என்னைப்பார்த்து, "நான் ஆஶ்சர்யையுமன்று, தந்யையுமன்று; எனக்கு ஆதாரங்களா யிருந்துள்ள பர்வதங்களுக்கன்றோ அவையிரண்டு முள்ளது'' என்ன;

அநந்தரம், நான் அந்தப்பர்வதங்களைக்கிட்டி, "லோகங்களில் வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் ஆஶ்சர்யங்களும் தந்யங்களுமாகாநின்றி கோள்'' என்ன; அந்தப்பர்வதங்கள்,என்னைப்பார்த்து, "நாங்கள் தந்யங்களுமன்று, ஆஶ்சர்யங்களுமன்று, ப்ரஜாபதியான ப்ரஹ்மாவானவன் இவையிரண்டு முடையனாகா நின்றான்'' என்ன; அநந்தரம் ப்ரஹ்மாவைச் சென்று கிட்டி அநுவர்த்திக்கும்க்ரமத்திலே அநுவர்த்தித்து ஸர்வஶ்ரஷ்டாவான அவனுடைய வைபவத்தை யெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு, "ஆஶ்சர்யனும் தந்யனுமாகா நின்றாய், உன்னை யொப்பார் லோகத்தில் ஒருவருமில்லை'' என்ன; அந்த லோகபிதாமஹனை ப்ரஹ்மாவானவன், என்னைப்பார்த்து, "ஆஶ்சர்யனென்றும் தந்யனென்றும் என்னை இப்படிஸ்துதிக்கிறதென்; ருக்யஜுஸ்ஸாமாதர்வணரூபங்களாய், தத்வார்த்த தர்ஶகங்களாய், லோகங்களையும் என்னையும் தரியாநின்றன - யாவை சிலவேதங்கள், அவற்றுக்கன்றோ யிவையிரண்டு முள்ளது'' என்ன; அநந்தரம், நான் வேதங்களைக்கிட்டி, அவற்றினுடைய வைபவத்தைச் சொல்லி ஸ்துதித்துக்கொண்டு, "நீங்களன்றோ தந்யரும் ஆஶ்சர்ய பூதரும்'' என்ன; அந்த வேதங்கள், என்னைப்பார்த்து, "நாங்கள் யஜ்ஞார்த்தமாக ஸ்ருஷ்டங்களென்பது யாதொன்று, ஆகையாலே அஸ்மத்பராயணங்களா யிருக்கிற யஜ்ஞங்களுக்கன்றோ அவையிரண்டு முள்ளது'' என்ன;

அநந்தரம், நான் அந்த யஜ்ஞங்களைப்பார்த்து ஸ்தோத்ரம் பண்ணிக்கொண்டு, "லோகத்தில் உங்களிற்காட்டில் தந்யங்களுமில்லை; ஆஶ்சர்யங்களுமில்லை'' என்ன; அந்த யஜ்ஞங்கள், என்னைப் பார்த்து, (க) "ஸூஸ்வொ நாவஸாவஸூஸ்வொ விவா

(முதலென்னை) என்றது - நாரதரைச் சொல்லுகிறது. (தத்வார்த்ததர்ஶகங்கள்) என்றது - தர்ஶிததத்வார்த்தங்களென்று அக்ந்யாஹிதாதிகளைப்போலே கண்டு கொள்வது.

(க) ஹரிவம்ஶம்-

வ்யா;—

ஃசெந। ஆஸ்ர்யம்பரமம்விஷ்ணுஸ்ஸஹ்யஸ்மாகம்பராமதிஃ॥ யதாஜ்யம் வயமஸ்நீமோ ஹுதமக்நிஷுபாவகம்। தத்ஸர்வம்புண்டரீகாக்ஷோ லோகமூர்த்திஃப்ரயச்சதி - ஆஸ்சர்யஸப்தோ நாஸ்மாஸு தந்யஸப்தோபிவாமுநே - ஆஸ்சர்யம் பரமம் விஷ்ணு ஸ்ஸஹ்யஸ்மாகம் பராகதிஃ ॥ யதாஜ்யம் வயமஸ்நீமோ ஹுதமக்நிஷுபாவகம் । தத்ஸர்வம் புண்டரீகாக்ஷோ லோகமூர்த்திஃப்ரயச்சதி" என்று - "ஆஸ்சர்யசப்தமும் தந்யசப்தமும் எங்கள் பக்கலில்லை, விஷ்ணுவா யிருக்கும் பரமமான ஆஸ்சர்யம்; அவனேயாயிருக்கும் எங்களுக்கு பரையான கதி; அக்நிகளில் ஹுதமாயிருந்துள்ள யாதொரு ஆஜ்யத்தை நாங்கள் புஜியா நின்றோம், அதினுடைய ப(ஃ)லத்தையெல்லாவற்றையும், புண்டரீகாக்ஷனாய் லோகமூர்த்தியான அவனன்றோ கொடுக்கிறான்" என்ன;

இத்தைக்கேட்டு, நான் பூமியிலேவந்து, உங்கள்திரளுக்கு நடுவேயிருக்கிற க்ருஷ்ணனைக்கண்டு ஸேவித்து, "நீர் ஆஸ்சர்யருமாகாநின்றீர், தந்யருமாகா நின்றீர்" என்றுகொண்டு என்னாலே விண்ணப்பம் செய்யப்பட்ட வார்த்தை யாதொன்று, அதுக்கு ப்ரத்யுத்தரமாக; (க) "தக்ஷிணாபிஸ்ஸஹேத்யேவம் - தக்ஷிணாபிஸ்ஸஹேத்யேவம்" என்று கொண்டு, க்ருஷ்ண னருளிச்செய்தவார்த்தை எனக்குப் பர்யாப்தமான வசநம்.

எங்ஙனே யென்னில்; (க) "யஜ்ஞாநாம்ஹிகதிர்விஷ்ணுஸ்ஸர்வேஷாஞ்சஸதக்ஷிணஃ। தக்ஷிணாபிஸ்ஸஹேத்யேவம் ப்ரஸ்நோமமஸமாப்தவாந் - யஜ்ஞாநாம்ஹி கதிர்விஷ்ணு ஸ்ஸர்வேஷாஞ்ச ஸதக்ஷிணஃ। தக்ஷிணாபிஸ்ஸஹேத்யேவம் ப்ரஸ்நோமம ஸமாப்தவாந்" என்று - எல்லா யஜ்ஞங்களுக்கும் தக்ஷிணைகளோடேகூடி யிருக்குமுள்ள ஸர்வேஸ்வரன் கதி; ஆகையாலே, (க) "தக்ஷிணாபிஸ்ஸஹேத்யேவம் - தக்ஷிணாபிஸ்ஸஹேத்யேவம்" என்கிற விதினாலே என்னுடைய ப்ரஸ்நமானது பரிஸமாப்தமாய்த்ததென்று சொல்லி;

க்ருஷ்ணன் வார்த்தைபர்யாப்தமான வுத்தரமானபடி எத்தாலே யென்னும் ராஜாக்களுடைய ப்ரஸ்நத்தை அநுவதித்துக்கொண்டு நாரதபகவானுபபாதிக்கிறனென்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலித்யாதி - பர்யாப்தமாய்த்தென்னுமளவும்). "இத்யேவம் ப்ரஸ்நஃ" என்கிறவிது - ஏவம் ரூபம்ப்ரஸ்நமென்றுதோர்றுமைக்காக ஏவம்ரூபேண உத்தரேணஎன்ற விவக்ஷித்து அர்த்தமருளுகிறார் (என்கிற விதினாலே) என்று. (இனிநான் வந்தவழியே போகிறேன்)

(க) ஹரிவம்ஸ-கருகூ.

ஸ்வா,—(ஆமையித்யாதி). ஸர்வஜ்ஞனை ஸ்ரீநாரதன் ப்ரஹ்மேஶாநாதிகள் முதலானோரை தத்வநிர்ணயஸாபேக்ஷனாய் அநுவர்த்தித்துக் கேட்குமளவில் பெரியனாய் தநிகனாயிருப்பானொருவனே தத்வமாக வேணுமென்ன; இந்தருஷியும் "கங்காஸ்நாந

(க) "[Sanskrit-script quotation] | [Sanskrit-script quotation] கூர்மேண ஹிதம் பூர்வம் பாரம்பர்யாதிஹாகதஃ - ஸதக்ஷிணேஸ்மிந் புருஷே தத்வாக்யம்ப்ரதிபாதிதம்" என்று கூர்மத்தாலே முன்புசொல்லப்பட்டதாய், பாரம்பர்யத்தாலே இவ்வளவும் வந்திருப்பதாய், "ஆஶ்சர்யனாகாநின்றாய், தந்யனாகாநின்றாய்" என்கிறவாக்யம், ஸதக்ஷிணனான க்ருஷ்ணனாகிற இந்தப் புருஷன் பக்கலிலே என்னாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது.

(க) "[Sanskrit-script quotation] | [Sanskrit-script quotation] - யந்மாம்பவந்தஃ ப்ரச்சந்தி வாக்யஸ்யாஸ்யசநிர்ணயம் | ததேதத்ஸர்வமாக்யாதம் ஸாதயாமி யதாகதம்" என்று இந்த வாக்யத்தினுடைய யாதொருநிர்ணயத்தை நீங்கள் ப்ரஶ்நம்பண்ணினிகோள், அதெல்லாம் என்னாலே சொல்லப்பட்டது; இனி நான் வந்தவழியேபோகிறேன்" என்று ஸ்ரீநாரதபகவான் சொன்னதாக, ஸ்ரீஹரிவம்ஶத்திலே நூற்றைம்பத்தொன்பதாமத்யாயத்திலே சொல்லப்பட்ட கதையை இப்பாட்டிலே இவர் ஸங்க்ரஹேண வருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா;-(ஆமையித்யாதி) ஸ்ரீநாரதபகவானுக்குத்தன்னுடையஸர்வாதிகத்வத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக, ப்ரதமம் கங்காஜலத்துக்

என்றவநந்தரம் சொன்னாரென்றுக்ரியையை அத்த்யாஹரித்துக்கொள்வது. இதுக்கு (அவரும் இவர்களைப்பார்த்து ஆனால் கேட்கலாகாதோ வென்று சொலலி "அஹம்கதாசித்கங்காயாஸ்தீரே த்ரிஷவணதிபிஃ" என்று தொடங்கி) என்ற வாக்யத்தோடு அந்வயம் கண்டு கொள்வது. சொன்னாரென்றவத்த்யாஹாராநந்தரம் "இப்படி" என்று ஒரு பதம் கூட்டுவது.

☞ இதுவரையில் அச்சிட்டுவந்த ஸ்வாபதேஶக்ரந்தம் அஞ்சாம்பாட்டு முதல் கிடைக்கவில்லை; இனி இதுமுதல் ஸங்க்ரஹமான தொரு ஸ்வாபதேச க்ரந்தம் கிடைத்தபடியால் அதிலுள்ளபடி அச்சிடப்படும்.

ஸூத்தனைய் நமக்குஇதுவிளங்கும் படியென்?’’ என்றுநிற்குமள
வில், கங்கைக்குள்ளே ஆகாஸாவகாஸமறும்படி பெரியதொரு கூர்
மம் வந்துதோன்ற, அத்தைக்கண்டு ஆஸ்சர்யப்பட்டு, ‘‘ வை ரூ ஹ
செ ஹ்ராசெத ஹ்ராஸி யசெந ஹ்ராஸி-ப்ருஹத்யோத்யோஸி தந்யோஸி’’
என்று ஸ்தோத்ரம்பண்ணி நமஸ்கரிக்க,

‘‘நீஇங்ஙன் சொல்லுகிறதென்? இவையெல்லாமுள்ளது என்னை
தரிக்கிற கங்கைக்குக்காண்’’ என்ன; கங்கையும். தன்னுடைய ப்ரவா
ஹத்தை ஸஹிக்கிற ஸமுத்ரத்தைக்காட்ட, ஸமுத்ரமும் தன்னைத்
தரிக்கிற பூமியைக்காட்ட, பூமியும் ஆதாரமான பர்வதங்களைக்
காட்ட அவையும் ஸ்ரஷ்டாவான ப்ரஹ்மாவைக்காட்ட, அவனும்
தனக்கு இப்பதத்தைக் கொடுத்த வேதத்தைக் காட்ட, வேதமும்
யாகங்களைக்காட்ட,

அந்தயாகமும் தக்ஷிணையைக்காட்ட, இவையெல்லாவற்றிலும்
தான்ப்ரகாரியாய் நின்றும் பலப்ரதனைகைக்கு அஸாதார்ண விக்ரஹ

குள்ளே ப்ருஹத்ரூபமாய் ப்ரியகரமாய் ஆஸ்சர்யமாயிருப்பதோ
ராமையாய், அநந்தரம், அந்த ஆமைக்கும் அநேகமாயிரம் ஸத்வங்
களுக்கும் வாஸஸ்த்தலமாம்படியான பெருமையையுடைய கங்கை
யாய், அந்த கங்கைக்கும் மற்றும் அநேகமாயிருந்துள்ள நதிகளுக்
கும் புகலிடமாய்க்கொண்டு, அகாதமாயிருக்கும் பெருமையை
யுடையஸமுத்ரமாய், அநந்தரம் அந்த ஸமுத்ரந் தனக்கும் தன்னுள்
ளேவாஸஸ்த்தாநமாம்படியான பெருமையையுடைய பூமியாய், அ
நந்தரம், அந்தபூமிக்கும் ஆதாரங்களான பெருமையையுடைய பர்
வதங்களாய், அநந்தரம் சதுர்தஸபுவந ஸ்ரஷ்டாவான பெருமை
யையுடைய சதுர்முகனாய், அநந்தரம் அவன்றனக்கும் அந்தப்பத
ஸித்தி முதலானவற்றுக்கடியான பெருமையையுடைய சதுர்வே
தங்களாய்;

அநந்தரம், அந்தவேதங்களும் தன்னைப்பற்றவே ஸ்ருஷ்டங்
களாய்த்தினவென்னும்படியாய், ஸகலர்க்கும்பலஸாதநமானபெரு
மையையுடைய யாகங்களாய், அநந்தரம் அவற்றுக்கும் வீர்ய
த்தைக் கொடுக்கும் பெருமையையுடைய தக்ஷிணையாய்; அநந்
தரம், அந்த தக்ஷிணைகளுடைய த்வாரா ஸர்வர்க்கும் தத்த தபே
க்ஷாநுகுணமாக ஸர்வா பீஷ்டங்களையும் கொடுக்கும் பெருமை
யையுடையனாய் அஸாதாரண விக்ரஹவிஸிஷ்டனான தானுமான

யுக்தனுமானவன்இப்படி உபர்யுபரிநாரதன் சென்று ஸ்தோத்ரம் பண்ணக்கண்வளர்ந்தருளினசேமமுடையகோயில். (சேமம்)ரக்ஷை.

வன், இதில் ப்ரதமோக்தமான கூர்மம், இவன்றன்னுடைய ஆவிர்ப்பாவ விசேஷமாகையாலே, இவன்றனைச் சொல்லிற்று. நடுவே சொன்னவை யெல்லாற்றுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று அதிகமாகச் சொன்ன மாஹாத்ம்யம் இவனுடைய புத்த்ய தீநமாகையால், அந்தநிர்வாஹக நிர்வாஹ்யரூப ஸம்பந்த நிபந்தநமானஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அவற்றை யெல்லாம் இவனைச் சொல்லிக்கொடு போந்தது.

(சேமமுடை நாரதனார்சென்றுசென்று துதித்திறைஞ்ச) இது கீழோடும்மேலோடும் அந்வயித்துக்கிடக்கிறது. சேமம்-ரக்ஷை. சேமமுடையனாகையாவது - கர்மபாவனையன்றிக்கே, ப்ரஹ்மபாவநாநிஷ்டனாயிருக்கை. "நாரதனார்" என்றது (க) "[illegible]-ஸர்வஸம்ஶய நிர்முக்தோநாரதஸ்ஸர்வதர்மவித்" என்கிற ஜ்ஞாநாதிசயத்தாலும், பகவத்ஸந்நிதியிலே வந்தவாறே ஆடுவது பாடுவதாகாநிற்கும் ப்ரேமாதிஶயத்தாலுமுண்டான கௌரவாதிஶயத்தாலே. "சென்று சென்று துதித்திறைஞ்ச" என்றது - கீழோடே அந்விதமானபோது, கூர்மாதிகளான வ்யக்திகள் தோறும் சென்று அவற்றினுடைய ஆஶ்சர்ய தந்யதைகளைச் சொல்லி ஸ்துதித்தநுவர்த்தித்துக்கொண்டு வந்தபடி சொல்லுகிறது; மேலோடே அந்வயித்தபோது, "சென்று சென்று" என்கிற வீப்ஸை பலகாலும் வந்து ஸேவிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது.

(உ) "இன்பத்தும்புருவும்நாரதனும் இறைஞ்சியேத்த" என்றும், (ங) "தும்புருநாரதர் புகுந்தனர்" என்றும் இந்தஸ்த்தலத்திலே பலகாலும் வந்து ஸேவிக்கும்படியைச் சொல்லிற்றிறே. ஸ்துதிக்கையாவது - வீணாபாணியாய்க்கொண்டு ஸந்நிதியிலேவந்து கானமுகேந ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகை. இறைஞ்சுகையாவது - தன்னுடைய ஶேஷத்வத்துக்கும் எதிர்த்தலையில் ஶேஷித்வத்துக்கும் அநுகுண

பஹுவசநத்துக்குத்தாத்பர்யம் (நாரதனாரித்யாதி).

(க) (உ) பெரு-திஎக-ரு. (ங) திருப்பள்ளி-அ.

(பூமருவிபித்யாதி) அன்னம்வண்டு முதலான புள்ளினங்கள் பூக்களிலேசேர்ந்து மதுபாநம் பண்ணிக்களித்துத் தங்களுக்கு ராஜாவான பெரியதிருவடிபுகழை, எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் மிகும்படி சூழுநிற்கிற ஜலஸம்ருத்தி மாறாதகோயில்.

மாகத் திருவடிகளிலே ப்ரணாமாதிகளைப் பண்ணுகை. (கிடந்தான் கோயில்) இப்படி ஸ்ரீநாரதபகவான் ஸேவிக்கும்படியாகவும், ருசியுடையாரெல்லார்க்கும் கண்ணாலேகண்டு ஆஶ்ரயிக்கைக்கும் அநுபவிக்கைக்கு முடலாகவும், (க) "கிடந்த தோர்கிடக்கை" என்கிறபடியே கிடையழகால் வந்த மினுக்கம் தோற்றும்படியாகக் கண்வளர்ந்தருளினவனுடைய தேசம்.

(பூமருவிப்புள்ளினங்கள்)(உ) "நீர்ப்பூநிலப்பூமரத்திலொண்பூ" என்கிறபூக்களின் குளிர்த்தியாலும் மார்த்தவத்தாலும் பரிமளத்தாலும் மதுவாலுமுண்டான போக்யதையாலே விடமாட்டாதேபொருந்தி, அன்னங்கள் வண்டுகள் முதலான பக்ஷிஸமூஹங்களானவை தங்களுடைய ஜாதிக்கு ராஜாவான பெரிய திருவடியுடைய புகழை, அநக்ஷரரஸமாகப் பேசா நிற்கும்படியாய், அவற்றுக்கு போக்யமான புஷ்பங்கள் மிகவுமுண்டாகைக்கடியான ஜலஸம்ருத்தியையுமுடைத்தாயிருக்கிறதிருவரங்கமே.

கீழ்ச்சொன்னபடியே ஸ்ரீநாரதபகவானுக்குத் தன்னுடைய ஸர்வாதிகத்வத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக, கூர்மாதிகளான வ்யக்திகள் தோறும் அவன் வந்து ஸ்துதித்திறைஞ்ச பாரம்பர்யேண வந்து தானுமானவனாய், பின்பு அவனுக்கும் பலகாலும் ஸேவ்யனாய்க்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளினவனுடைய கோயில் - திருவரங்கம்" என்றந்வயம். ... . (௫)

அவ;—ஆறாம்பாட்டு. த்ரௌபதியைக் குழல் முடிப்பித்து, பாண்டவர்களையே ராஜாக்களாக்கி, உத்தராதநயனையும் உஜ்ஜீவிப்பித்தவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேச மிதுவென்கிறார்.

வித்யாதி). "புனலரங்கம்" என்றதுக்கர்த்தம் (அவற்றுக்கித்யாதி). அர்த்தகதந ரூபேண அந்வயம் காட்டுகிறார் (கீழித்யாதி). ... ... (௫)

(க) திருமாலை-௨௩. (உ) திருவிரு-௫௫.

மூ;—
மைத்துனன்மார் காதலியை மயிர்முடிப்பித்தவர்களையேமன்னராக்கி
உத்தரை தன்சிறுவனையுமுய்யக்கொண்ட வுயிராளனுறையுங்கோயில்
பத்தர்களும் பகவர்களும் பழமொழிவாய் முனிவர்களும் பரந்தநாடும்
சித்தர்களும்தொழுதிறைஞ்சத்திசைவிளக்காய்நிற்கின்றதிருவரங்கமே.

ஸ்வா;—ஆறாம்படி. (மைத்துனனித்யாதி). மைத்துனன்மாரு டைய காதலியான த்ரௌபதியை அவள்ப்ரதிஜ்ஞையைத் தலைக்

வ்யா.—(மைத்துனன்மார் காதலியை மயிர்முடிப்பித்து) மைத்துனன்மாரான பாண்டவர்களுக்கு அபிமதையான த்ரௌபதியைக் குழல் முடிப்பித்து. (௧) "ஸா ஹம்கேஶக்ரஹம்ப்ரா ப்தாவபரிக்லிஷ்டாஸஹாமதா - ஸாஹம்கேஶக்ரஹம்ப்ராப்தா பரிக்லிஷ்டாஸபாகதா" என்கிறபடியே துஶ்ஶாஸநன் வந்து மயிரைப் பிடித்திழுக்க, அன்றுமுதலாக "என்னை யிதுசெய்தவனையும் இதுக்கு ப்ரவர்த்தகரானவர்களையும் கொன்று களப்படுத்தினாலொழிய குழல் முடியேன்" என்றிறே யிவளிருந்தது. பதினாலு ஸம்வத்ஸரம் காட்டிலே திரிந்தகாலத்தோடு மீண்டு நாட்டிலே வந்தகாலத்தோடு வாசியற, இவள், விரித்ததலையுந் தானுமாய்த் திரிகிறபடியைக்கண்டு, "இவள் ஸங்கல்பத்தின்படியே கார்யம் செய்துகொடுத்து இவள் குழல்முடித்தவன்றிறே நாம் ஶரணாகதரக்ஷகனென்னும் பேர்படைப்பது" என்றிறே க்ருஷ்ணன்திருவுள்ளமிருந்தது.

அரு;—ஆறும்பாட்டு. (மைத்துனனித்யாதி) "காதலியை" யென்றது- காதலுக்கு விஷயபூதையென்று விவக்ஷித்து (அபிமதையான) என்றது. த்ரௌபதியைக் குழல் முடிப்பிக்கும்படி குழல் விரித்திருக்க ப்ரஸக்தியேதென்ன வருளுகிறார் (ஸாஹமித்யாதி), (களப்படுத்துகை) யுத்தபூமியிலே விழப்பண்ணுகை. பாண்டவர்க்கபிமதையாகில் அவளுடைய ப்ரதிஜ்ஞையைத் தலைக்கட்ட ப்ராப்தர் அவர்களாக வேண்டியிருக்க, க்ருஷ்ணன் மயிர் முடிப்பிக்கைக்கு நிர்ப்பந்தமேதென்ன வருளுகிறார் (பதினாலித்யாதி), (பதினாலு ஸம்வத்ஸரம்)என்றதுக்கு(விரித்ததலையும்) என்றத்தோடந்வயம். காட்டிலே பதினாலுஸம்வத்ஸரமிருந்ததில்லாமையாலேயென்று கொள்வது. துர்யோதநாதிகளையுத்தத்திலே அர்ஜுநாதிகள் கொன்றிருக்க, ஆயுதமெடாத

(௧) பாரத-ஸபா-உத்யோ-௮௧-௨௪.

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ௪-ப, ௯-தி, ௬-பா, மைத்துனன். ௧௧௬௩-வ்யா;—

தூதுபோனதும், ஸாரத்யம் பண்ணிற்றும், பரமரஹஸ்யமான ப்ரபத்தியை உபதேசித்ததுமெல்லாம் இதுக்காகவிறே.

எங்ஙனேயென்னில்;—தூதுபோனது, *பொய்ச்சுற்றம்பேசிச் சென்று பேதஞ்செய்தெங்கும் பிணம்படுத்துகைக்காக. ஸாரத்யம் பண்ணிற்றும் "ஆயுதமெடுக்க வொண்ணாது" என்கையாலே, *கொல்லாமாக்கோல் கொலைசெய்து எல்லாச்சேனையுமிருநிலத்து அவிக்கைக்காக. ப்ரபத்த்யுபதேசம் பண்ணிற்று, (௧) *[illegible] - அஸ்த்தாநஸ்நேஹ காருண்ய தர்மாதர்மதியாகுலனாய் (௨) "[illegible] - நகாங்க்ஷே விஜயம் க்ருஷ்ண" என்று காண்டீவத்தையும் பொகட்டு யுத்தாந் நிவ்ருத்தனானவனை, (௩) "[illegible] - கரிஷ்யே வசநம் தவ" என்று யுத்தே ப்ரவ்ருத்தனும்படி பண்ணுகைக்காக. ஆகையால் இவையெல்லாம் இவள் குழலை முடிப்பிக்கைக்காகச் செய்தவையென்னக் குறையில்லை.

(௪) "[illegible] - இதந்துதே குஹ்யதமம் ப்ரவக்ஷ்யாமி" என்றவோபாதி (௫) "[illegible] - இதந்தே நாதபஸ்காய" என்கிற விதுவும் முன்னே சொல்லிக்கொள்ளவிறே யடுப்பது; அங்ஙன் செய்யாதே, "முந்துற, அர்த்தத்தை யருளிச்செய்து வைத்து, பின்னை இத்தையருளிச் செய்வானென்?" என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க; "த்ரௌபதி குழல் விரித்துக் கிடக்கையாலே செய்வதறியாமல், மூலையில் கிடந்தாரை முற்றத்திலே யிடுவாரைப்போலே, பரமரஹஸ்யமானத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு நின்றான்; பின்னை அர்த்தத்தின் சீர்மையை அநுஸந்தியா, 'கைப்பட்ட மாணிக்கத்தைக் கடலிலே பொகட்டோம்!' என்று பதண் பதணென்றான்காணும்" என்றிறேயருளிச்செய்தது.

க்ருஷ்ணன் அவர்களைக்கொன்று குழல் முடிப்பித்தபடி யெங்ஙனேயென்ன வருளுகிறார் (தூதுபோனதுமித்யாதி).

ப்ரபத்த்யுபதேசம்பண்ணினது யுத்தத்திலே அர்ஜுநனை மூட்டி அவர்களைக்கொன்று குழல் முடிப்பிக்கைக்காக வென்னுமதுக்கு ஆக்ஷேபஸமாதாந வ்யாஜேந ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (இதந்துதே இத்யாதி).

(௧) கீதார்த்தஸங் (௨) கீ-௧-௩௨, (௩) கீ-௧௮-௭௩, (௪) கீ-௯-௧. (௫) கீ-௧௮-௬௭.

கட்டி மயிரைமுடிப்பித்து. (அவர்களையே மன்னராக்கி) அந்தப்பாண்டவர்களையே அவளுக்காக ராஜ்யப்ராப்தராம் படிபண்ணி. (உத்தரைதன் சிறுவனையுமுய்யக் கொண்ட) உத்தரையுடையபுத்ரனையும் ப்ராணனுண்டாம்படி உஜ்ஜீவிப்பித்த. (உயிராளனுறையும்

(அவர்களையே மன்னராக்கி) கீழே, "மைத்துனன்மார்" என்கையாலே, "அவர்களையே" என்று பராமர்ஸிக்கிறார். (க) "நாடுடை மன்னர்க்கு" என்கிறபடியே-ராஜ்யப்ராப்தரிவர்களாயிருக்க, *பொய்ச்சூதிலே தோற்பித்து, இவர்கள் ராஜ்யத்தைத் தாங்களே வாங்கிக் கொண்டு, இவர்களைக்காட்டிலே தள்ளிவிட்டு, மீண்டு நாட்டிலே வந்தவிடத்திலும், "இவர்களுக்கு ஒரு கோல்குத்து நிலமும் கொடோம்" என்று தாங்களே எல்லாம் ஆளுவதாகஇருந்த துர்யோதநாதிகளைக் கிழங்கெடுத்துப் பொகட்டு, ராஜ்யத்துக்கு ப்ராப்தரான வவர்களையே ராஜாக்களாக்கி.

(உத்தரைதன் சிறுவனையு முய்யக்கொண்ட) கீழ் - "மருமகன்றன் சந்ததி" என்றார், இங்கு - "உத்தரைதன் சிறுவன்" என்கிறார். அங்கு - பித்ருஸம்பந்தத்தையிட்டுச்சொன்னார் ; இங்கு மாத்ரு ஸம்பந்தத்தை யிட்டுச் சொல்லுகிறார். பிதாவான அபிமந்யு யுத்தத்திலே பட்டுப்போகையாலே, "இவனை யிழந்தோம்" என்னும் க்லேசம் அவனுக்கு இல்லையிறே, மாதாவிறே இருந்து க்லேசப்படுகிறவள், இப்ப்ரஜை பிழைத்தால் உள்ளப்ரியமும் அவளுக்கேயிறே ; அத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. (உய்யக் கொண்ட) கரிக்கட்டையாய்ப்போனவனையும், ஸத்யவசநத்தாலும் திருவடிகளினுடைய ஸ்பர்ஶத்தாலும், போனவுயிரை மீட்டு எழுந்திருக்கப்பண்ணின. (உயிராளன்) ஸர்வாத்ம ஸாதாரண நாதனை

"ஆக்கி" என்றத்தால் சிலநாள் பாண்டவர்கள் மன்னராகாமலிருந்தமை தோற்றுகையால் அதுக்கு ப்ரஸக்தியையும், "இவர்களையே" என்ற அவதாரணத்துக்கு ஹேதுவையுமருளுகிறார் (நாடுடையித்யாதி).

*மாதவத்தோனிலே "மருமகன் தன் சந்ததியை" என்று தனக்கு மருமகனைபடியாலே பிதாவான அபிமந்யுவையிட்டருளிச் செய்தாப்போலே இங்கும் சொல்லவேண்டியிருக்க உத்தரையையிட்டுச் சொல்லுவானென்னென்னவருளுகிறார் (கீழென்று தொடங்கி - சொல்லுகிறாரென்னுமளவும்).

(க) தி-வாய்-கூ-கூ-ச.

கோயில்) ஆத்மாக்களை யாண்டுபோருகிற வன்நித்யவாஸம்பண்ணுகிற கோயில்.

(பத்தரித்யாதி). நிருபாதிகஸ்நேஹிகளும் த்ரிதண்டிகளான ஸந்யாஸிகளும் வேதபாராயணபரராய் மநநஸீலரான ருஷிகளும். (பரந்தநாடும்) பரப்பையுடைத்தான தேசங்களிலுள்ளவர்களும். (சித்தர்களும்) ஆநந்தநிர்ப்பரரான நித்யமுக்தரும். ஸித்தரென்று முமுக்ஷுக்களைச் சொல்லவுமாம். (தொழுதிறைஞ்ச)(க) "ஸ்ரூ ஜலிவுடாஹு ஷ்டாநஜெது வாஜிநு - பத்தாஞ்சலிபுடாஹ்ருஷ்டாநம இத்யேவவாதிநः" என்று அஞ்ஜலிபூர்வகமாக ப்ரணமத்தைப்பண்ண; (திசைவிளக்காய் நிற்கின்ற) திக்குக்கள்தோறும்

வன். (உறையும்கோயில்) அவதாரம்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கோயில்.

(பத்தர்களும்)(உ)"மாலையுற்றெழுந் தாடிப்பாடித் திரிந்தரங்கனெம்மானுக்கே, மாலையுற்றிடும் தொண்டர்" என்கிற பக்தர்களும் (பகவர்களும்) (௩)"சிற்றெயிற்று முற்றல்மூங்கில் மூன்று தண்டரொன்றினரற்றபத்தர்" என்கிற ஸந்யாஸிகளும். (பழமொழியாய் முனிவர்களும்) அபௌருஷேயமாய் நித்யமாயிருக்கையாலே பழமொழியாயிருந்துள்ள வேதத்தை எப்போதுமொக்க வாக்கிலேயுடையராயிருக்கும் ருஷிகளும். (பரந்தநாடும்) (௪)"தென்னாடும்வடனாடும்" என்னும்படி விஸ்தீர்ணமான நாட்டிலுள்ளாரும். (சித்தர்களும்) நித்ய விபூதியிலே ஆநந்த நிர்ப்பரராயிருக்கும் நித்யமுக்தரும். (தொழுதிறைஞ்ச) அஞ்ஜலிப்ரணாமாதிகளைப் பண்ணும்படியாக. (திசைவிளக்காய் நிற்கின்ற) ஸர்வதிக்குக்களுக்கும் ப்ரகாஶகமாய்க்கொண்டு நிற்கிற. ஏதேனுமோரிடத்திலே யிருந்தாலும் அத்திக்கை நோக்கி வணங்கும்படியிறே இதினுடைய ப்ரகாச

பகவரென்றதுக்கர்த்தம் (சிற்றெய்த்தித்யாதி). தொழுகையும் இறைஞ்சுகையும் ஏகார்த்தமாகையால், பௌநருக்த்யம் வாராமைக்குப் பிரித்துக்காட்டுகிறார் (அஞ்ஜலியித்யாதி), (ஸர்வதிக்குக்களுக்கும்) என்றது-ஸர்வதிக்வர்த்திஜநங்கள் பொருட்டு மென்றபடி, (ப்ரகாஶகமாய்) என்றது தன்னைப்ரகாஶிப்பிக்கக்கடவதாயென்றபடி. இத்தால் ஸர்வதிக்குக்களிலும், ப்ரகாஶிதமாயிருக்கு மென்றதாய்த்து, இத்தை உபபாதிக்கிறார் (ஏதேனுமித்யாதி). (௬)

(க) பா-மோ- (உ) பெரு-தி-உ-அ. (௩) தி-ச-வி-௫உ, (௪) ௪-௬-௧௧.

மூ,—
குறட்பிரமசாரியாய் மாவலியைக் குறும்பதக்கி யரசுவாங்கி
இறைப்பொழுதிற் பாதாளங் கலவிருக்கை கொடுத்துகந்த வெம்மான்கோயில்
எறிப்புடைய மணிவரைமே லிளநாயிறெழுந்தாற்போ லரவணையின்வாய்ச்
சிறப்புடைய பணங்கண்மிசைச்செழுமணிகள் விட்டெறிக்குந் திருவரங்கமே.

ப்ரகாஶகமான கோயிலென்னுதல். சேதநர்க்குஜ்ஞாநப்ரகாஶக மென்னுதல். இதுவாய்த்து உயிராளனுறையும்கோயில். (சு)

அவ ;—ஏழாம்பாட்டு. (குறளித்யாதி) மஹாபலியைச்செருக்கு வாட்டினவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவிடம் கோயிலென்கிறார்.

ஸ்வா;—(குறளித்யாதி) காட்டில்குறள்வளர்ந்தருளின விடமென்னும்படி வாமநப்ரஹ்மசாரியாய். (மாவலியைக்குறும்பதக்கி)

மிருப்பது. (க) "ஜௌஸாஜ்ஞாமதௌவாவி ஹீவாஜ்ஞாமதௌவிவா। ஸ்ரீராஜஹிஜநௌவா ஹூக்ஷாவுரணிவுரகு நஸீததி - தேஶாந்தரகதோவாபி த்வீபாந்தரகதோபிவா। ஸ்ரீரங்காபிமுகோ பூத்வாப்ரணிபத்யநஸீததி" என்னக்கடவதிறே. (திருவரங்கமே) இப்படியிருந்துள்ள திருவரங்கமே - உயிராளனுறையுங் கோயில். (சு)

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. ஸ்ரீ வாமநனாய் மாவலியைக்குறும்பதக்கி ராஜ்யத்தை வாங்கி அவனைப் பாதாளத்திலே வைத்தவன் வர்த்திக்கிற தேசமிது வென்கிறார்.

வ்யா;-(குறட்பிரமசாரியாய்) வாமநப்ரஹ்மசாரியாய். (குறள்) கோடியைக்காணியாக்கினாப்போலே, பெரியவடிவைக் கண்ணாலே முகந்து அநுபவிக்கலாம்படி சுருக்கினபடி. சேர்ப்பால் சுருங்கினதனையும் ரஸிக்குமாபோலே, வடிவும் சுருங்கினதனையும் ரஸாவஹ

அரு,—ஏழாம்பாட்டு. (குறளித்யாதி) குறளாய்-ப்ரஹ்மசாரியாயென்று ஸப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி குறளாகாதவன் குறளானானென்று தோன்றுகையால் பலித்தவர்த்தமருளுகிறார் (கோடியையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (கோடியைக்காணியாக்கினாப்போலே) என்றதுக்கு கோடித்ரவ்யத்துக்குண்டான பரிமாணத்தைச்சிறுக்கிக்காணி யிடையாக்கினால் நிறம் பெற்று போக்யமாயிருக்குமாபோலே யென்று கருத்து. குறளாயென்று விஶேஷித்ததுக்கு

(க) ஸ்ரீரங்கமாஹாத்ம்யம்.

இந்த்ரனதான ராஜ்யத்தை ப்பறித்துக்கொண்ட மஹாபலியுடைய குறும்பையடக்கி. (அரசுவாங்கி. யிறைப்பொழுதில்)அவன்தானே

மாயிருக்குமாய்த்து. (௪)"புலங்கொள்மாணாய்"என்றாரிறே ஆழ்வார் இவ்வடிவழகாலேயிறே மஹாபலியை வஶீகரித்தது. (பிரமசாரியாய்)அதுக்குமேலே ஒருவஶீகாரஸாதநமிறேயிது. (௨)"பொங்கிலங்கு புரிநூலும் தோலுந்தாழ" என்கிறபடியே, யஜ்ஞோபவீதமும் க்ருஷ்ணாஜிநமும் முஞ்ஜியுமானவிநீதவேஷம். இந்த்ரன், "என்னுடைய ராஜ்யத்தையிழந்தேன், அதை மீட்டுத்தரவேணும்" என்று கண்ணும் கண்ணீருமாய்வந்து ஶரணம்புகுந்து நின்றான்; "ப்ரபலனாயிருப்பானொருவன் இவனுடைய ராஜ்யத்தைப் பறித்துக்கொண்டான், ராவணாதிகளைப்போலே அழியச்செய்யப் போகாதாய்த்து,ஔதார்யமென்றொருகுணலேஶத்தையேறிட்டுக்கொண்டிருக்கையாலே; இவ்இரண்டுக்கும் அவிருத்தமாகச்செய்வதென்" என்றுபார்த்து, "அவன்கொடுக்க உகந்திருக்குமாகில்நாம் சென்று இரக்கக்கடவோம்" என்றிறே இரப்பில் தகணேறின ப்ரஹ்மசாரியாய்த்து.

(மாவலியை)(௩)"கோவாகியமாவலியை"என்கிறபடியே-ஸர்வேஶ்வரன் இந்த்ரனுக்குக்கொடுத்த த்ரைலோக்யைஶ்வர்யத்தை பலத்தாலேபறித்துக்கொண்டு,ஒருத்தர்கீழடங்காமல் தன்னரசாயிருந்த மஹாபலியை. (குறும்படக்கி) கள்ளர், பள்ளிகள், ஸாதுக்களுடைய ஸ்வத்தை அடித்துத் தங்களதாக்கிக்கொண்டு ஒருத்தர் கீழடங்காதேயிருக்குமாபோலே, பரஸ்வாபஹாரத்தைப்பண்ணி அதில் ஒரு பயமற்று, தன்னுடைமையைத் தான் ஜீவிக்குமாபோலே ஜீவித்திருந்த, குறும்பையடக்கிச் செருக்கைவாட்டி. (அரசுவாங்கி)கீழ்ச்சொன்னவடிவழகையும் விநீதவேஷத்தையும் முன்னி

ப்ரக்ரு தோபயோகம் காட்டுகிறார் (இவ்வடிவித்யாதி). இதுவென்றது - ப்ரஹ்மசாரிவேஷம், அத்தை விவரிக்கிறார் (பொங்கித்யாதி) அரசுவாங்குகைக்கு ப்ரஹ்மசாரியாகை ஸாதநமாவானென் ? ராவணாதிகளைப்போலே நிரஸிக்க வொண்ணாதோ வென்ன வருளுகிறார் (இந்த்ரனித்யாதி - ப்ரஹ்மசாரியாய்த்து) என்னுமளவும்.

(௧) தி-வாய்-௧-அ-௬. (௨)தி-மொ-௪-௪௭- (௩) தி-வாய்-௯-அ-௭.

தரும்படி விரகிட்டு அல்பகாலத்திலே ராஜ்யத்தைவாங்கி இந்த்ரனுக்குக் கொடுத்து அவனுக்குப் பாதாளத்தைச் சிறையிருப்பாகக் கொடுத்து விரோதியைஜயிக்கையாலே உகந்த என்ஸ்வாமியானவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறகோயில். (கலவிருக்கை) கலந்தவிருக்கை. மநஸ்ஸுக்குப் பொருந்தின விருப்பிடமென்றபடி.

ட்டுக்கொண்டுசென்று அவனைசித்தாபஹாரம்பண்ணி, (க)"கொள்வன் நான் மாவலி மூவடி தா" என்று சில அநந்வித பாஷணங்களைப்பண்ணி, இந்த மௌக்த்யத்தாலும் அவன்நெஞ்சை இளகப்பண்ணி, சுக்ராதிகள், "இவன் தேவகார்யம் செய்யவந்தான். உன் ஸர்வஸ்வத்தையும் அபஹரிக்க வந்தான்" என்று சொல்லுகிற வார்த்தையும் அவன் செவியில் படாமல் உதகம்பண்ணித் தரும்படியாக்கி, (உ)"பொற்கையில் நீரேற்று" என்கிறபடியே கொடுத்து வளர்ந்த பொலிவையுடைத்தான கையிலே உதகத்தையேற்று, இந்த்ரனதான ராஜ்யத்தை அவஙபக்கல் நின்றும் வாங்கி.

(இறைப்பொழுதில்) இதுதான்செய்கிறவளவில், காலதைர்க்க்யமன்றிக்கே, அல்பகாலத்திலே செய்து. (பாதாளம் கலவிருக்கைகொடுத்து) "மூன்றடி" என்றுவாங்கி, இரண்டடியாலே ஸர்வலோகத்தையுமளந்து, (ங)"ஒன்றும் தருகவென்னுமாவலியைச்சிறையில்வைத்த" என்கிறபடியே மற்ற ஓரடியும் தருமளவும், சிறைவைப்பாரைப்போலே, பாதாளத்தை அவனுக்கு இருப்பிடமாக்கி. பாதாளத்தே தள்ளி. "கலவிருக்கைகொடுத்து" என்றது - அவ்விருப்பு சிறையிருப்பாகவன்றிக்கேபோக(ஸௌம)பூமியாகக்கொடுத்தபடியைப்பற்ற. கலவிருக்கையாவது - நெஞ்சு கலந்திருக்குமிருப்பிறே. கலவிருக்கையாகக் கொடுத்தென்றபடி. (உகந்த) இவனுக்கு இவ்விருப்பைக்கொடுத்து, இந்த்ரனுக்கு அவனிழந்த ராஜ்யத்தைக்கொடுத்து, "ஶரணாகதனனவனிழவுதீரப்பெற்றோம்" என்று ப்ரீதனானன். (எம்மான்கோயில்) என்னுடைய ஸ்வாமியானவன் அநந்யப்ரயோஜந ரானவர்களுக்குத் தன்னைக்கொடுக்கைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கோயில்.

(பொலிவை) அதிஶயத்தை. ஶப்தார்த்தக பூர்வகம் "எம்" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (என்னுடைய வித்யாதி).

(க) தி-வாய்-ங-அ-கூ, (உ) நாதி-கக-டு, (ங) தி-மொ-ங-ச-க.

மூ.—
உரம்பற்றியிரணியனை யுகிர்நுதியாலொள்ளிய மார்புறைக்கவூன்றிச்
சிரம்பற்றி முடியிடியக்கண்பிதுங்க வாயலரத் தெழித்தான்கோயில்
உரம்பெற்ற மலர்க்கமல முலகளந்த சேவடிபோலுயர்ந்துகாட்ட
வரம்புற்ற கதிர்ச்செந்நெல்தாள்சாய்த்துத்தலைவணக்குந்தண்ணரங்கமே.

(எறிப்பித்யாதி) கிரணங்களையுடைய ஸ்படிகரத்ந கிரியின் மேலே தருணாதித்யன் உதித்துத்தோற்றுமாபோலே பெரியபெருமாளுக்குப் படுக்கையான திருவநந்தாழ்வானுடைய அழகிய பணாமண்டலங்களின்மேலே அதிப்ரகாசமான மாணிக்யப்ரபை ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள திருவரங்கமே எம்மான்கோயில். (க) "சுடர்மணிகளிமைக்கும் நெற்றி" என்னக்கடவதிறே. (எ)

அவ;—எட்டாம்பாட்டு.(உரமித்யாதி) ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸந ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்:

(எறிப்புடையமணிவரைமேல்) அதிப்ரகாசமாயிருப்பதொரு நீலரத்நபர்வதத்தின்மேல் (இளநாயிறெழுந்தாற்போல்) பாலாதித்யர்கள் உதித்தாப்போலே. (அரவணையின்வாய் சிறப்புடைய பணங்கள்மிசைச் செழுமணிகள் விட்டெறிக்கும்) திருவநந்தாழ்வானிடத்தில் அழகிய பணங்களின்மேலுண்டான பெரிய ரத்நங்களானவை மிகவும் ப்ரகாசியாநிற்கும். இத்தால் - திருவரவணையின்மேலே, * பச்சைமாமலைபோலே யிருக்கும் திருமேனியோடே பள்ளிகொண்டருளுகிற பெரியபெருமாளை யநுபவிப்பார்க்கு அத்திருவனந்தாழ்வானுடைய ஒளிதானே ப்ரகாசமாயிருக்கும்படி சொல்லுகிறது. (திருவரங்கமே) கீழ்ச்சொன்ன விதுவேயாய்த்து இத்தேசத்துக்குச் சிறப்பு. .... (எ)

அவ;—எட்டாம்பாட்டு. அதிக்ரூரனான ஹிரண்யனை யடர்த்துப் பிடித்து நிரஸித்தவன் வர்த்திக்கிறதேச மிதுவென்கிறார்.

தார்ஷ்டாந்திகத்துக்குச்சேர "இளநாயிறு" என்றத்தை ஸமஷ்டி வாசகமென்று திருவுள்ளம் பற்றியருளுகிறார் (பாலேத்யாதி). சிறப்புடைய வென்றதினர்த்தம்(அழகிய) என்றது."செழு" என்றதினர்த்தம் (பெரிய)என்றது. "திருவடிதன் திருவுருவும்" இத்யாதியாலே ப்ராயிகமாகத்திருப்பதிக்குச்சிறப்புச்சொல்லிக்கொண்டுவருகிறப்ரகரணத்துக்குச் சேர இப்பாட்டிலும் சொல்லும்படியை அருளிச்செய்கிறார் (கீழ்ச்சொன்ன வித்யாதி). ... (எ)

(க) பெரு-தி-க-க.

ஸ்வா;—(உரமித்யாதி) ஸ்வர்ணமயமான தேஹத்தை யுடைய ஞகையாலே ஹிரண்யனென்று பேரையுடையவனை. அவன்பதை யாதபடி மார்வையமுக்கித்திருவுகிரின்அக்ரத்தாலே. திருவுகிருக் கு இறையாகப் பெறுகையாலேஅழகிதான மார்பிலேஅவனுனேயும்

வ்யா;—(உரம்பற்றி யிரணியனை) தேவர்கள் கொடுத்த வர பலங்களையும் தன்னுடைய புஜபலத்தையும் நினைத்து, "ஒருவராலு மோரழிவில்லை" என்று வரங்கொடுத்த தேவர்களோடு அல்லாதா ரோடு வாசியற எல்லாரையும் நெருக்கித்தன்கீழேயாக்கி, "தன்னு டைய நாமமே யொழிய பகவந்நாமமும் தேசத்தில் நடக்கவொ ண்ணாது" என்றுவிலக்கி, திருநாமம் சொன்னதுவே ஹேதுவாக,* பள்ளியிலோதிவந்த தன் சிறுவனை ப்ரஹ்லாதனை வாசாமகோசர மான பீடைகளைப்பண்ணின ஹிரண்யனை, "பிள்ளாய், நீ சொல்லு கிறவன் எங்கேயுளன்?" என்று கேட்டபோது, "எங்குமுளன்" என்று ப்ரஹ்லாதன்சொல்ல; ஆனால் "இங்கு முளனோ" என்று * தானளந்திட்டதூணிலேயடிக்க,(க)"ஆங்கேவளர்ந்திட்டுவாளுகிர்ச் சிங்கவுருவாய்" என்கிறபடியே-தேவர்கள் கொடுத்தவரத்தில் அகப் படாததொரு வடிவைக்கொண்டு, அத்தூணைப் பிளந்துகொண்டு புறப்பட்டு, "அடித்தகை பிடித்த பெருமாள்" என்னும்படி அத்தூ ணில்அடித்தகை வாங்குவதற்குமுன்னே பலத்தாலேவந்து அமுக் கிப்பிடித்து.

(உகிர்நுதியால்) "அஸ்த்ர ஶஸ்த்ரங்களி லொன்றாலும் படக் கடவேனல்லேன்" என்று வரங்கொள்ளுகையாலே, அவற்றால் நிர ஸிக்கப்போகாமையால் திருவாழி தொடக்கமானவையும் அழகுக் குடலா யிருந்துவிட, திருவுகிரை ஆயுதமாகக்கொண்டு அதனு டைய கூர்மையாலே. (ஒள்ளியமார் புறைக்கவூன்றி)ஆபரணங்க

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (உரமித்யாதி) அடர்த்து-மேலிட்டு, "இரணி யனை உரத்தாலேபற்றி" என்றந்வயித்து ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யகதநமுகேந ஶப்தார்த்தமும், காட்டுகிறார் (தேவர்களித்யாதி). (முன்னே) என்றவநந்தரம் "அவனை" என்று சேஷம்.

திருவாழி முதலான வாயுதங்களிருக்க உகிர்நுதியாலென்றதுக்கு ஹேது பூர்வகமர்த்தமருளுகிறார் (அஸ்த்ரேத்யாதி),நுதியென்றதினர்த்தம் (கூர்மை) யென்றது. அவயவாந்தரங்களிருக்க, மார்வையுறைக்கவூன்றுகைக்கு ஒள்ளிய வென்றபதம் ஹேதுகர்ப்பமென்று விவக்ஷித்தருளுகிறார் (ஆபரணேத்யாதி)

(க)௧-௭-௯.

படியூன்றி அவன் தலையபிஷேகத்தோடே நெரியும்படியாக ப்பிடித்துக் கண்கள்பிதுங்கிப் புறப்படும்படியாகவும் வாய்விட்டுக் கூப்பிடும்படியாகவும் கிழித்துப் பொகட்டவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கோயில். (தெழித்தல்) ஆர்ப்பரவம் செய்கையென்னவுமாம்.

(உரமித்யாதி) நிலவுரத்தாலேவயல்களிலுண்டான தாமரைப் பூவானது திருவுலகளந்தருளினபோது எடுத்த திருவடிகள்போலே வளர்ந்து தோற்ற; (வரம்புற்ற வித்யாதி) வரப்பிலே கதிர்கனத்தாலே சாய்ந்த செந்நெற்கதிரானது அத்திருவடிகளுக்குத்தோற்று நிர்மமரானவர்களுடைய ப்ரஹ்வீபாவத்தைக் காட்டா நின்றுள்ள ஸ்ரமஹரமானகோயில்.

ராகாதிகளாலே அலங்கரித்து, அவன் பலகாலும் பார்த்து அநுபவித்துக்கொண்டிருந்த அழகியமார்விலே மறுபாடுருவும்படியாக வூன்றி. (சிரமித்யாதி) அபிஷேகமானது பொடிபடும்படியாகவும், கண்கள் பிதுங்கும்படியாகவும், வேதனைகள் பொறுமல் வாய் அலறும்படியாகவும், தலையைப்பிடித்து நெரித்து, "ப்ரஹ்லாதனுடைய விரோதி போகப்பெற்றோம்" என்னும் ப்ரீதியாலே ஆர்ப்பரவம் செய்தவன் இங்ஙனொத்த விரோதிகளைப்போக்கி ஆஸ்ரிதரை ரக்ஷிக்கைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம்.

(உரம்பெற்றவித்யாதி) சேற்றுவாய்ப்பாலே உரம்பெற்றிருக்கிற தாமரைப்பூவானது திருவுலகளந்தருளினபோது மேலெடுத்த திருவடிகளைப்போலே கிளரவளர்ந்து ப்ரகாசியா நிற்க. (வரம்புற்ற வித்யாதி) அப்போது, (௧) "ஸம்வெவ்லுராணாழ் - ஸங்கைஸ்ஸுராணும்" என்கிறபடியே தேவர்கள் முதலானவர்கள் திரண்டு காலைநீட்டித் தலையைவணக்கித் தண்டனிட்டுக் கிடந்தாற் போலே, வரம்புசேர்ந்து விளைந்துநிற்கிற செந்நெற்களானவை தாள்களை நீட்டித் தலையை வணங்கும் சிறப்பையும், ஸர்வர்க்கும் தாபஹரமான குளிர்த்தியையுமுடைத்தான திருவரங்கமே. (அ)

ழுடியிடியக் கண்பிதுங்க வாயலறச் சிரம்பற்றித்தெழித்தான்" என்றங்வயித்து அர்த்தமருளுகிறார் (அபிஷேகமித்யாதி), தெழித்தா னென்றதினர்த்தம் (ஆர்ப்பரவம் செய்தவன்) என்றது அதாவது-அட்டஹாஸம். (அ)

---

(௧) மாங்கள்யஸ்தவம்.

மூ.—

தேவுடையமீனமா யாமையா யேனமா யரியாய்க் குறளாய்
மூவுருவிலிராமனாய்க் கண்ணனாய்க் கற்கியாய் முடிப்பான்கோயில்
சேவலொடு பெடையன்னஞ் செங்கமலமலரேறி யூசலாடிப் [கமே.
பூவணைமேல் துதைந்தெழு செம்பொடியாடி விளையாடும் புனலரங்

இத்தால்—கருந்தரையில் ஆசார்யனுடைய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களாலே ஊர்த்த்வகதியை ப்ராபித்தஶிஷ்யனுடைய மௌஸ்யத்தை அந்யஶேஷத்வஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்களை நிஷேதித்த திருவடிகளுக்குப் போலியாகக்கண்டு * அஹமந்நபூதராயிருக்கச் செய்தேயும் அதிகாராநுகுண ப்ரமாணவ்யவஸாயம் கடவாமல் தானும் நடக்கையும் கூப்பிப்பணியுமவர்களைக் காட்டுகிறது. (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (தேவுடையவித்யாதி) எல்லாவவதாரங்களையும் சேர்த்தநுபவிக்கிறார்.

ஸ்வா;— (தேவுடையவித்யாதி) த்யோதமாநகுணங்களையுடையனவாய் ஆபத்ரக்ஷகங்களுமான மத்ஸ்யாத்யநேகாவதாரங்க

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. தஶாவதாரமாய்க்கொண்டு ஜகத்ரக்ஷணம் பண்ணுமவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசமிது வென்கிறார்.

வ்யா;-(தேவுடை)தேஜஸ்ஸையுடைய. இது, ஸகலாவதாரவிசேஷணம். சேதநருடையஜந்மம், கர்மநிபந்தநமாய்ஸ்வார்த்தமாயிருக்கையாலே பிறக்கப்பிறக்க ஒளிமழுங்கி வாராநிற்கும்; ஈஶ்வரனுடைய ஜந்மம், இச்சமாய் பரார்த்தமாயிருக்கையாலே பிறக்கப்பிறக்க ஒளி பெற்று வாராநிற்கும். (க)"பலபிறப்பாய் ஒளிவரும்" என்றருளிச் செய்தாரிறே. (உ)"ஸஉ ஶ்ரேயாந் ஹவதிஜாயமாநஃ-ஸஉ ஶ்ரேயாந்பவதிஜாயமாநஃ" என்னக்கடவதிறே. உகாரம் அவதா(யா)ரணவாசகமாய். 'ஸஏவஶ்ரேயாந்' என்றபடி. அதாவது - அவனே ஜாயமாநனாய்க்கொண்டு ஶ்ரேயானாகை நின்றவனென்கை. அவதாரணத்தாலே சேதநனை வ்யாவர்த்திக்கிறது. (மீனமாய்) (ங) * வா

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (தேவுடையவித்யாதி) அவதாரமாகையாலே சேதநனுடைய ஜந்மம் போலே தேஜஸ்ஸு மழுங்கியிருக்கவேண்டாவோ வென்ன, இரண்டுக்கும் வைஷம்யமருளுகிறார் (சேதநனித்யாதிவாச்யத்வயத் தாலே).

(க) தி-வாய்-க-ங-உ. (உ) யஜு-ஆர. (ங) தி-மொ-அ-அ-க.

ளைப் பண்ணிப் ப்ரளயத்தை வற்றுவித்து, ஜகத்தைத்தரித்து, ப்ரளயத்திநின்றும் ஜகத்தையெடுத்து, ஆஸ்ரிதனுடைய ஸ்தம்பத்திலே தோற்றி, தன்னுடைமை பெறுகைக் கிரப்பாளனாய், க்ஷத்ரியகுலங்களை அறுத்துப்போகட்டு, லங்கையை தஹித்து, க்ருஷ்ணனுக்குப் பரிவனாய், பாண்டவஸாரதியாய், ஜகத்ஸம்ஹாரத்தைப்பண்ணினவன்.

னோரளவும் முதுமுந்நீர் வளர்ந்தகாலம் வந்துய்யக்கொண்ட மத்ஸ்யாவதாரமாய். (ஆமையாய்) தேவகார்யார்த்தமாக ஸமுத்ரமதநம் பண்ணுகிறபோது மந்தாநமான மந்தரத்துக்கு ஆதாரமான கூர்மாவதாரமாய். (ஏனமாய்) ப்ரளயங்கதையாய் அண்டபித்தியிலே சேர்ந்தபூமியை உத்த(ஊ)ரிக்கைக்கீடானவராஹாவதாரமாய். (அரியாய்) "தேவாதி யோநிகளொன்றாலும் படக்கடவேனல்லேன்" என்று வரங்கொண்ட ஹிரண்யனை நிரஸிக்கைக்கீடான நரஸிம்ஹாவதாரமாய். (குறளாய்) மஹாபலியாலே அபஹ்ருதமான ராஜ்யத்தை இந்த்ரனுக்கு வாங்கிக்கொடுக்கைக்கீடாக வாமநாவதாரமாய்.

(மூவுருவிலிராமனாய்) அதாவது - துஷ்டக்ஷத்ரிய நிரஸநார்த்தமாக பரசுராமாவதாரமாய், ராவணவதார்த்தமாக தஶரதாத்மஜ ராமாவதாரமாய், ஆஸுரப்ரக்ருதிகளான க்ஷத்ரியாதிகளை நிரஸிக்கைக்காக பலபத்ர ராமாவதாரமாய். இதில் நடுச்சொன்ன ராமாவதாரம் முக்க்யம் - ஸ்வரூபேணாவதரித்ததாகையாலே. பூர்வோத்தரங்களிரண்டும் கௌணம் - ஆவேஶாவதாரங்களாகையாலே. ஆனால் இவைதன்னை முக்க்யாவதாரங்களோடே கூடப் பரிகணிப்பானென்னென்னில்; ஸ்வரூபாவேசமாகையால் வந்த உத்கர்ஷத்தாலே. இவற்றில் பரசுராமாவதாரம், அஹங்கார யுக்தஜீவனை அதிஷ்டித்து நிற்கிறதாகையாலே, முமுக்ஷுக்களுக்கு அநுபாஸ்யம், பலபத்ர ராமாவதாரம், அஹங்கார கந்தரஹிதமாய் ஈஶ்வரனுக்கு அத்யந்தாபிமதவிஷயமாயிருக்கையாலே, முக்க்யாவதாரங்களோபாதி உபாதேயம். அநுபாஸ்யமான அவதாரந்தன்னை இவரரு

ப்ராஸங்கிகமாகப்ரபந்நருக்குச் சிலஸ்வரூப ஶிக்ஷை செய்தருளுகிறார் (ஆதி லித்யாதி). திருவநந்தாழ்வானை எம்பெருமான் ஸ்வரூபேணவரவழித்தபடியைப்பற்றவருளுகிறார் (பலபத்ரேத்யாதி). (அநுபாஸ்யமான அவதாரம்) என்

அவ்வவதாரங்களுக்குப் பிற்பட்டவர்களுக்கும் இழக்கவேண்டாதபடி நித்யவாஸம் பண்ணுகிறகோயில்.

(சேவலித்யாதி) சிவந்ததாமரைப்பூவின்மேல் அன்னமானது பேடையோடே கூடிச் செருக்குக்குப் போக்கு வீடாகக் காற்றடித் தசைந்த பூக்களின்மேலேயிருந்து ஊசலாட, அந்தப்பூம்படுக்கைகளினின்றும் அவற்றினுடைய ஸஞ்சாரத்தாலே கிளம்பின சிவந்த

ளிச்செய்வானென்னென்னில்; தஶாவதாரமு மருளிச்செய்கிறவராகையாலும், அவ்வவதாரத்தில பண்ணின விரோதிநிரஸநம் தமக்கு அபிமதமாயிருக்கையாலுமருளிச்செய்தார். (க)"மன்னடங்க மழுவலங்கைக் கொண்ட விராமநம்பி" என்றிறே மேலும் இவரருளிச்செய்தது.

(கண்ணனாய்.) பூபாரநிரஸநார்த்தமாகக்ருஷ்ணவதாரமாய். (கற்கியாய்) கலிகல்கதூஷிதரான துஷ்டரை நிரஸிக்கைக்காக கல்க்யவதாரமாய். (முடிப்பான்) இப்படி இவ்வவதாரங்களாய்க் கொண்டு துஷ்க்ருத்துக்களை முடிக்குமவன். (கோயில்) அவதாரத்துக்குப் பிற்பாடரானவர்களையும் ரக்ஷிக்கைக்காக நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம்.

(சேவலித்யாதி) அபிமதவிஷயமான சேவலோடே கூடவந்து தனக்கு அபிமதமாயிருந்துள்ள பேடையன்னமானது, சிவந்த தாமரைப்பூவின்மேலே ஏறியிருந்து, ஸ்வவ்யாபாரங்களாலே †(முழுசி), அத்தையசைத்து ஊசலாடி. (பூவணையித்யாதி) பூப்படுக்கையின் மேலே பரஸ்பர ஸம்ஶ்லேஷ கார்யரூபமான உழறுதலைச் செய்து, அத்தாலே அதினின்றும் கிளர்ந்த சுண்ணமாகிற சிவந்த

றது - பரசுராமாவதாரம், "க்ஷீ ஹவிஷ்யந் கலிகல்மஷதூஷிதாந் துஷ்டாநஶேஷாந் ஹநிஷ்யஸி - ஸஷஷ்டஸ்யா வஸாநஸ்ஸந்தராப்ரஶாயி லக்ஷ்மீஶஸ்ஸக்ஷேமவந்" - கல்கிபவிஷ்யங்கலிகல்கதூஷிதாந் துஷ்டாநஶேஷாந்பகவாந் ஹநிஷ்யஸி । ஸஏஷதஸ்யாவஸாநஸ்ஸந்தரப்ரஶாதி லக்ஷ்மீஶஸ்ஸக்ஷேமவந்" என்கிறஶ்லோகத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றி கல்கியாயென்றதுக் கர்த்தமருளுகிறார் (கலிகல்கேத்யாதி). (சேவல்) - பும்பக்ஷி. (ஊசலாடி) உஞ்சலாடி. துகைந்தென்றதினர்த்தம் (உழறுதலை) என்றது. அதாவது - துகைக்கை யென்றபடி. (சுண்ணம்) புஷ்பதூளி. ... ... (கூ)

---

† குண்டலிதகம் க்லாசித்கம் (க) ரு-ச-கூ,

மூ.—
செருவாளும்புள்ளாளன் மண்ணாளன் செருச்செய்யுநாந்தகமென்னு
மொருவாளன் மறையாளனோடாதபடையாளன் விழுக்கையாளன்
இரவாளன்பகலாளனென்னையாளனேழுலகப்பெரும்புரவாளன்
திருவாளனினிதாகத் திருக்கண்கள் வளர்கின்ற திருவரங்கமே.

சுண்ணங்களிலே அவகாஹித்து லீலாரஸமநுபவிக்கும்படி ஜலஸம்ருத்தியையுடைய திருவரங்கம்.

இத்தால்—ஸாரக்ராஹிகளாய் ஶுத்தஸ்வபாவருமான ஶிஷ்யாசார்யர்கள் ஸௌமநஸ்யத்தோடே ராகோத்தரராய் வர்த்திக்கும்படியைக் காட்டுகிறது. ... ... (கூ)

ஸ்வா;—பத்தாம்பாட்டு. (செருவித்யாதி) விரோதிநிரஸநஸ்பாவனான பெரியதிருவடியைத்தன் திருவுள்ளத்தின்படியே நடத்து

பொடியிலே முழுகி, இப்படி யிருந்துள்ள லீலாவ்யாபாரங்களைப் பண்ணும்படியான ஜலஸம்ருத்தியையுடைய திருவரங்கமே.... (கூ)

அவ. பத்தாம்பாட்டு. ஸர்வநிர்வாஹகனாய் ஶ்ரியꞏபதியானவன் ஸரஸமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிற தேசமிதுவென்கிறார்.

வ்யா.—(செருவாளும்புள்ளாளன்) யுத்தத்தை ஸ்வயமேவ நிர்வஹியாநிற்கும் பெரியதிருவடியை ஆளுகிறவன். ஆஶ்ரித விரோதிகளான அஸுரராக்ஷஸரோடே யுத்தம்பண்ணுமிடத்தில், அந்த யுத்தத்தைப் பெரியதிருவடி தானே நடத்த, இவன் காணவந்த சோழரோபாதி அத்தைக் கண்டுகொண்டு அவன் தோளிலே யிருக்குமத்தனையாய்த்து. (க) "பாறிப்பாறி அசுரர்தம்பல் குழாங்கள நீறெழப்பாய் பறவையொன்றேறி வீற்றிருந்தாய்" என்றாரிறே ஆழ்வார். அதாவது-அஸுரவர்க்கத்தினுடைய பலவகைப்பட்டகுழாங்களானவை, பாறிப்பாறி நீறெழுந்துபோம்படியாக, ப்ரதிபக்ஷத்

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (செருவாளுமித்யாதி) இனிதாகவென்றத்தைப் பற்ற (ஸரஸமாக) என்றது. "ஶ்ருங்காராதௌ விஷே வீர்யே குணே ராகே த்ரவே ரஸ:" என்கிறபடியே ரஸமென்று ராகத்தைச் சொல்லுகிறது. (தானே நடத்த) என்றது - தானே யுத்தத்தை நடத்த வென்றபடி. (காணவந்த சோழரோபாதி) என்றது - யுத்தம்பார்க்கவந்த தடஸ்த்தராஜாக்களைப் போலே யென்கை. (பாறிப்பாறி) சிதறிச்சிதறி. "செருவாளும்" என்றத்

(க) தி-வாய்-உ-கூ-அ.

மவன். (மண்ணாளன்) பெரியதிருவடி தோளிருப்பைக்காட்டி பூமியை எழுதிக்கொண்டவன். (செருவித்யாதி) யுத்தோந்முகமாய் நாந்தகமென்னும் திருநாமத்தையுடைத்தாய் அத்விதீயமான

தின்மேலே பாயாநின்றுள்ள அத்விதீயமான பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டு தன்னுடைய வ்யாவ்ருத்திதோற்ற விருந்தவனென்றபடி. (க) "புகழ்கின்ற புள்ளூர்தி" என்று விரோதி நிரஸநத்தால் வந்த புகழடங்கலும் கிடப்பது அவன்பக்கலிலே. "அவனை வாஹநமாகவுடையனென்கிறதே அவனுக்கேற்றம்" என்று மருளிச்செய்தாரிறே.

(மண்ணாளன்) நித்யஸூரிகளில் தலையான பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடையனென்கையாலே நித்யவிபூதியை யாளுமவனென்னுமிடம் சொல்லிற்றாய், இத்தால் லீலாவிபூதியை ஆளும்படி சொல்லுகிறது. ஆஸ்ரிதாநாஸ்ரித விபாக(ஸாம)மறமண்ணிலுள்ளாரெல்லாரையும் ஆளுகிறவன். ஆஸ்ரிதரை, "நம்மோட்டை ஸம்பந்தமறிந்தவர்கள்" என்று ஆளும்; அநாஸ்ரிதரை, தானறிந்த ஸம்பந்தத்தாலே ஆளும். பூமியைச்சொன்னவிது அல்லாத லோகங்களுக்கு முபலக்ஷணம். (செருச்செய்யும் நாந்தகமென்னுமொருவாளன்) கீழ், "புள்ளாளன்" என்று -ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக்குடலான வாஹநத்தைச் சொல்லிற்று, இங்கு, ஆயுதத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆஸ்ரிதவிரோதிகள்மேலே பூசலைச்செய்யாநிற்பதாய், நந்தகமென்

தோன்றும் வீரஸ்ரீ அவனுக்கே யானால் ஸர்வேஸ்வரனுக்கேற்ற மேதென்ன வருளுகிறார் (புகழ் நின்றவித்யாதி).

உபயவிபூதிநாதனை மண்ணாளனென்று ஏகதேஸத்தையிட்டுச் சொல்லுகைகூடாமையால் தாத்பர்யமருளுகிறார் (நித்யஸூரிகளிலித்யாதி). "மண்" என்று "மஞ்சா꞉ க்ரோஸந்தி" என்றாப்போலேமண்ணிலுள்ளாரைச் சொல்லுகிறதாய், அந்தஸாமாந்யோக்திக்கு பாவமருளுகிறார் (ஆஸ்ரிதாநாஸ்ரிதேத்யாதி) ஆஸ்ரிதரையுமநாஸ்ரிதரையும் ஏகரீதியாகவாளக்கூடுமோவென்னவருளுகிறார் (ஆஸ்ரிதரையித்யாதி). மண்ணென்று லீலாவிபூதியை யெல்லாம் சொல்லுமபடி யெங்ஙனே யென்னவருளுகிறார் (பூமியையித்யாதி). நந்தகமானபோதே யுத்தஸாதநத்வம்ஸித்தமாயிருக்க,' செய்யும்'' என்றுவிஸேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கீழித்யாதி). ஸப்தார்த்த மருளுகிறார் (ஆஸ்

(க) தி-வாய் ௧௦-௪-௯.

வாளைத்திருக்கையில் சலியாமல் பிடிக்கவல்லவன். (மறையாளன்) வேதத்தினுடைய ஸ்வரூபாதிகளையும் நித்யத்வத்தையும் தன்புத்த்யதீநமாகவுடையனாய்(க)"𑌵𑍇𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌃-வேதைஶ்சஸர்வைரஹமேவவேத்ய:" என்கிறபடியே வேதைகஸமதிகம்யனானவன். (ஓடாதவித்யாதி) வளையாத அல்லாத வாயுதங்களையுடையவன். ஓடுதல் - கெடுதல். அன்றியேநாட்டில் நடையாடாத வாயுதமென்னுமாம். (விழுக்கையாளன) சீர்மையையுடையனும் திருநாமத்தையுடைத்தாய் அத்விதீயமாயிருந்துள்ள கொற்றவொள்வாளை யுடையவன். திவ்யாயுதங்கள்தான் ஸர்வஜ்ஞமாய், நினைவறிந்து கார்யம் செய்யுமவையாயிறே யிருப்பது.

(மறையாளன்) இப்படி ஆயுதத்தாலே அழியச்செய்யவொண்ணாத பாஹ்யகுத்ருஷ்டி மதங்களையழியச்செய்கைக்குப்பரிகரமான வேதத்தை ஆளுகிறவன், ஶஸ்த்ரத்தாலும் ஶாஸ்த்ரத்தாலுமிறே ப்ரதிபக்ஷநிரஸநம்பண்ணுவது. ஶஸ்த்ரத்தாலே நிரஸிக்குமளவில், சரீரவிநாசபர்யந்தமாம்; ஶாஸ்த்ரத்தாலே நிரஸிக்குமளவில், அவர்களுடைய விபரீதஜ்ஞாநாதிகள்போய், இச்சரீரந் தன்னோடேயிருக்கச்செய்தே திருந்தி உஜ்ஜீவிக்கைக்கு உறுப்பாம். இது இரண்டுக்கும் விசேஷம். (ஓடாதபடையாளன்) யுத்தத்தில் புகுந்தால் பிற்காலியாதபடியான பரிகரத்தை யுடையவன். அன்றிக்கே, (உ) "𑌅𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑌵𑌦𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌧 - அஸங்க்யேய நித்யநிரவத்ய நிரதிசய கல்யாண திவ்யாயுத" என்கிறபடியே லோகத்தில் வழங்காத ஆயுதவிசேஷங்களை யுடையவனென்னவுமாம். (விழுக்கையாளன்) (௩) "𑌪𑌰𑌿𑌜𑌨𑌪𑌰𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌾

ரிதவிரோதிகளித்யாதி). (கொற்ற) ஜயஸூசகமான. (ஒள்வாள்) அழகிய வாள். "செருச்செய்யும்" என்று ஸ்வாதந்த்ர்யேணகர்த்ருத்வமாய் யுத்தத்துக்குச் சொல்லக்கூடுமோ வென்ன (திவ்யேத்யாதி).

விரோதிநிரஸந ப்ரகரணத்துக்குச் சேரத்தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி). நந்தகம் போலே வேதமும் விரோதி நிரஸநம் பண்ணும் ப்ரகாரமெங்ஙனே யென்ன வருளிச் செய்கிறார் (யுத்தத்திலித்யாதி). படையென்றது ஆயுதமாய், அர்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கேயித்யாதி). (வழங்காத) வ்யவஹ்ருதமல்லாத. இது - ஓடாதவென்றதின் பலிதார்த்தம்.

(க) கீ-கரு-கரு. (உ) ஶரண-கத்யம். (௩) வரத-ஸ்த-௩௩.

வன். விழுக்கை - நீக்குதலென்றுமாம். அத்தால் ஶத்ருக்களையோட்டவல்லனென்கை.

(இரவாளன் பகலாளன்) அஹோராத்ரோபலக்ஷிதமான காலத்துக்கு நிர்வாஹகனானவன். (என்னையாளன்) என்னை அநந்யார்ஹனாக்கியாண்டுகொடுபோருகிறவன், (ஏழுலகப்பெரும்புரவாளன்) உபயவிபூதியையும் *அங்காதும் சோராமல் ஆளுமவன். (ஏழுலகு) த்ரிவிதசேதநரும், சதுர்விதப்ரக்ருதியையும், (புரவு) வரிசையும் தரங்கட்டும். (திருவாளன்) இவையெல்லாத்துக்கும் ஹேதுவாக

ஹ-ஷணாநி - பரிஜநபரிபர்ஹ பூஷணாநி" இத்யாதிப்படியே ஆத்மாத்மீயங்களுடைய ஆஶ்ரிதார்த்தமாக்கிவைக்குஞ்சீர்மையை யுடையவன். (விழுக்கை) சீர்மை. அன்றிக்கேவிழுப்பத்தையுடைத்தானகையையுடையவன். சீர்மையோடேகூடின கொடையை யுடையவனென்றபடி. (௩) "ஸஸவ-ா-நயி-ொநா-ஷ்டா ஸமெ-த்ய ப்ரதி நந்ய - ஸஸர்வாநர்த்திநோத்ருஷ்ட்வா ஸமேத்யப்ரதிநந்த்யச" என்னக் கடவதிறே.

(இரவாளன்பகலாளன்) திவாராத்ரரூபமான காலத்துக்கு நிர்வாஹகனானவன். இத்தால் சேதநர்க்கு ஜ்ஞாநஸங்கோச ஹேதுவாயும் ஜ்ஞாநவிகாஸ ஹேதுவாயுமிருந்துள்ள காலங்களை ஸ்வாதீநமாக வுடையவனென்கை. (என்னையாளன்)(௨) "எயிற்றிடை மண்கொண்ட வெந்தை யிராப்பகலோதுவித்தென்னைப் பயிற்றிப் பணிசெய்யக்கொண்டான்" என்கிறபடியே தானேதிருத்தி, திவாராத்ரவிபாகமற என்னையாளுகிறவன். (ஏழுலகப்பெரும்புரவாளன்) ஸமஸ்தலோகங்களுமாகிற பெரிய புரவை ஆளுகிறவன். (புரவு) ஸ்வக்ஷேத்ரம். "இத்தால்ஸமஸ்தலோகங்களையும் ஆளுமிடத்தில், அல்பக்ஷேத்ரவானானவன் அத்தை இரவுபகல்பார்த்து நோக்கி ஆளுமா

சேதநர் விஷயத்தில் உபகாரம் சொல்லுகிற ப்ரகரணத்துக்குச் சேரத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இத்தாலித்யாதி). (ஜ்ஞாநஸங்கோசஹேதுவாயும்) என்றது - நித்ராஹேதுவாயுமென்றபடி. இத்தால் நித்ராப்ரதாநத்தால் ஆயாஸம் தீருகையே உபகார மென்றதாய்த்து. கீழே உபயவிபூதியையுமாளுமவனென்று சொல்லி யிருக்கையால், அத்தோடுபௌநருக்த்யம் வாராமைக்காகத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இத்தாலித்யாதி). ... (க௦)

(க) ரா-அ-கக-உ௭, (௨) ரு உ-௩,

மூ;—கைந்நாகத்திடர் கடிந்தகனலாழிப் படையுடையான்கருதுங்கோயில்
தென்னாடும் வடநாடுந் தொழநின்ற திருவரங்கந் திருப்பதியின்மேல்
மெய்ந்நாவன்மெய்யடியான்விட்டு சித்தன்விரித்த தமிழுரைக்கவல்லார்
எஞ்ஞான்று மெம்பெருமா னிணையடிக் கீழிணைபிரியா திருப்பர்தாமே.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

——[z]——

பெரிய பிராட்டியாருக்கு வல்லபனானவன். திருவாலே ஆளப்பட்டவனென்னுதல். திருவையாளுமவனென்னுதல். (இனிதாகவித்யாதி) பெரியபெருமாள் பிராட்டியாரோடுகூட ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக்குப்பாங்கான தேசமென்று உகந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறவிடம் கோயில். (கo)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப்பலம் சொல்லுகிறது.

ஸ்வா;—(கைந்நாகத்தித்யாதி) கையையுடையநாகமுண்டு—

போலே ஆண்டுகொண்டு போருமவனென்கை. (க) ''பொங்கோதம் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகு மங்காதுஞ் சோராமேயாள்கின்ற'' என்னக்கடவதிறே.

(திருவாளன்) பெரியபிராட்டியாரை திவ்யமஹிஷியாக வுடையவன். கீழ்ச்சொன்ன லோகத்தையெல்லா மாளுவது இருவருமான சேர்த்தியிலேயாய்த்து. (இனிதாகத்திருக்கண்கள் வளர்கின்ற திருவரங்கமே) ''க்ஷீராப்தி தொடக்கமான ஸ்த்தலங்களெல்லாவற்றிலுங்காட்டில் அபிமதஸித்திக்குடலான தேசம்'' என்று திருவுள்ளத்திலுகப்போடேகூடக் கண்வளர்ந்தருளுகிற கோயில், திருவரங்கமே. (உ) ''க்ஷீராப்தெள ஸ்வர்ணஸாஹஸ்ரனோ ஸ்யாமிநாம் ஹ்ருதயாஞ்சலி । மதிமந்தோ ஹரியத்ர தஸ்யாஞ்ச்ருஜ்ஞிதிஸ்ருதழ்-க்ஷீராப்தேர் மண்டலாத்பானோர் யோகிநாம்ஹ்ருதயாதபி-ரதிம்கதோஹரிர்யத்ரதஸ்மாத்ரங்கமிதிஸ்ம்ருதம்'' என்னக்கடவதிறே (கo)

அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றார்க்கு பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா.—(கைந்நாகத்திடர்கடிந்த) ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய

(க) நா-தி-கக-ரு, (உ) ஸ்ரீரங்கமா,

ஸ்ரீகஜேந்த்ரன் அவனுடைய துதிக்கை முழுத்தும்படியான வாபத்தை ஸவாஸநமாகப்போக்கினவன விரோதிநிரஸநபரிகரமான திருவாழியாகிற ஆயுதத்தோடே உகந்துவர்த்திக்கிறகோயிலான. (தெதுஃக்கத்தைப் போக்கின. "ஆனைக்கும் தனக்குத்தக்க வாதம்" என்னுமாபோலே வடிவின் கனத்துக்குத் தக்கபடியிறே துஃக்கத்தின் கனமிருப்பது. (க) "ஆனையின் துயரம்" என்றாரிறே. ஆனைக்கு வாசகமான ஶப்தங்கள் பலவுமுண்டாயிருக்க, "கைந்நாகத்திடர்" என்றது-(உ) "கைம்மா துன்பம்" என்கிறபடியே துதிக்கையை முழுத்தின ஆபத்தென்று தோற்றுகைக்காக.

அதாவது - நெடுங்காலம் வர்ஷாபாவத்தாலே வரண்டு, லோகத்தில் ஒருபூக்காணக்கிடையாதபடியாகையாலே, "எங்கேயொரு திருப்பள்ளித்தாமம் கிடைக்குமோ" என்று தடுமாறாநிற்க, (ங) "மொய்ம்மாம் பூம்பொழிற் பொய்கை" என்கிறபடியே - தூரத்திலே குளிர்ந்தசோலையும் பூத்தபொய்கையுமாய்த் தோற்றகண்டு, பெரிய அபிநிவேஶத்தோடே ஓடிச்சென்று, "உள்ளே துஷ்டஸத்வங்கிடக்கிறது" என்றறியாமல் பொய்கையிலே யிழிந்து பூவைவாரிப்பறித்துக் கரையிலேயேறத் தேடுகிறவளவிலே, முதலைவந்து காலைப்பிடிக்க; "ஒரு நீர்ப்புழு நிமித்தமாக ஈஶ்வரனை யழைக்கவேணுமோ, நாமோ தள்ளிப்போகிறோம்" என்று போகப்பார்த்தவளவில்; பிடித்தமுதலை ப்ரபலமாகையாலே (ச) "஗ஜ ஆகர்ஷதே தீரே ஗்ராஹ ஆகர்ஷதே ஜலே - கஜ ஆகர்ஷதேதீரே க்ராஹ ஆகர்ஷதேஜலே" என்கிறபடியே இங்ஙனே ஆயிரம் தேவஸம்வத்ஸரம் சென்றவளவில்; முதலைக்குத்தன்னிலமாகையாலும் அபிமதலாபத்தாலும் (க) "முழுவலிமுதலை" என்கிறபடியே பலம் அபிவ்ருத்தமாய், ஆனைக்

அரு,—பதினோராம் பாட்டு. (கைந்நாகமித்யாதி) ஆனையினுடையஇடர்கடிகை அதிஶயமாகவேண்டி இடரின்கனத்தை யருளுகிறார் (ஆனைக்குமித்யாதி).

ஆபத்துவருகைக்குஹேதுவையும், அவ்வாபத்தை இவன்போக்குகைக்கு நிமித்தத்தையும், போக்கும் ப்ரகாரத்தையும் விஸ்தரேணவருளிச்செய்வதாக ப்ரஸ்தாத்தைக்கிளப்புகிறார் (அதாவதித்யாதி). (அதாவது) என்றவநந்தரம் "எங்ஙனேயென்னில்" என்றுசேஷம். (அபிமதலாபத்தாலும்) என்றவநந்தர "பொய்கை" என்றுசேஷம். (அபிமதாலாபத்தாலும்) என்றது-பூவிடாதகுறை

(க) தி-மொ-உ-ங-க. (உ) தி-வாய்-உ-கூ-க.
(ங) தி-வாய்-ங-டு-க. (ச) வி-த-கூ-கூ.

குத் தன்னிலமல்லாமையாலும் அபிமதாலாபத்தாலும்பலம் க்ஷீணமாகையாலே துதிக்கை முழுத்தும்படி யாய்த்ததிறே;

இப்படி யானவாறே தன்னுற்செயலற்று, (க) "ஏவமாவிஷ்ட ஸுஷ - மநஸாசிந்தயத்தரிம்" என்கிறபடியே ஸர்வேஸ்வரனையே ரக்ஷகனாக வநுஸந்தித்து, (உ) "நாராயணா ஓ! மணிவண்ணா நாகணையாய் வாராய்" என்ன; இந்த ஆர்த்தத்வநி செவிப்பட்டவாறே (ங) "ஸுதந்த்ர த்வரிதவதி வ்ரஹிதஹஸ்த - அதந்த்ரிதசமூபதி ப்ரஹிதஹஸ்தம்" இத்யாதிப்படியே, (ங) "ஹமவதஸ்த்வராயை நமஃ — பகவதஸ்த்வராயைநமஃ" என்று அறிவுடையார் ஈடுபடும்படி பெரியத்வரையோடே மடுவின்கரையிலே வந்து, ஆனையை ஒரு கையாலும் முதலையை ஒரு கையாலுமாக எடுத்தணைத்துக்கொண்டு கரையிலேறி, கையில் திருவாழியாலே முதலையின் வாயைப் பிளந்து விடுவித்து, சாத்தியருளின திருப்பரியட்டத் தலையைச்சுருட்டித் திருப்பவளத்திலேவைத்து அதினுடைய புண்வாயை வேதுகொண்டு, நெடுநாள்பட்ட க்லேஶமெல்லாம் தீரும்படி திருக்கையாலே குளிர ஸ்பர்ஶித்துத் திருக்கண்களாலே குளிரக்கடாக்ஷித்து அதின் கையில் பூவைத்திருவடிகளிலே யிடுவித்துக்கொண்டு அதினுடைய துஃக்கத்தைப்போக்கினபடியைச்சொல்லுகிறது - "இடர்கடிந்த" என்று.

(கனலாழிப்படையுடையான்) ஜ்வலியாநின்றுள்ள திருவாழியை ஆயுதமாகவுடையவன். "இடர்கடிந்த கனலாழிப்படையுடையான்" என்கையாலே - கையும் திருவாழியுமாய்க் கொண்டு வந்துதோற்றியாய்த்து முதலையைவிடுவித்ததும், ஆனையைரக்ஷித்ததும். (ச) "தொழுங்காதல் களிறளிப்பான்-மழுங்காதவைநுதிய சக்கரநல் வலத்தையாய் - தோன்றினையே" என்று அறிவுடையார் ஈடும்படியாயிறேஅப்போது வந்ததோன்றினபடி. (கருதும்கொயில்)

யாலுமென்றபடி. (பலக்ஷீணமாய்) என்றது-பலம் க்ஷீணமாயென்றபடி. (இத்யாதிப்படி) என்றதுக்கு (பெரியத்வரையோடே) இத்யாதி வாக்யத்தோடந்வயம்.

(க) விஷ்-தர்ம்-சுகூ-சஎ, (உ)சிறியதிரு, (ங)ர-ஸ்த-உ-ருஎ, (ச) தி-வாய்-க-கூ,

ன்ஞுடித்யாதி) ஸகலலோகங்களிலுள்ளாரும் பெரியபெருமாள் குணங்களுக்குத்தோற்று நிர்மமராய்த்தொழும்படிவிஷயமாய், திருவரங்கமென்கிற திருநாமத்தையுடைத்தாய் நித்யாபிமதமானதேசமென்கை.

(மெய்ந்நாவனித்யாதி) விப்ரலம்பகரன்றென்கை. யதார்த்தவாதியென்று ஆப்திக்குறுப்பாக வருளிச்செய்கிறார் (மெய்யடியான்) ப்ரயோஜநாந்தரபரரன்றிக்கே அநந்யப்ரயோஜநராய் அநந்யஸாதநராய் மங்களாசாஸநமே யாத்ரையாம்படியான தாஸ்யபூர்த்

"பரமபதம் க்ஷீராப்தி தொடக்கமான ஸ்த்தலங்களெல்லாவற்றிலுங் காட்டில், ஆஶ்ரிதரை அநுபவிப்பிக்கைக்கும் ரக்ஷிக்கைக்கு முடலானஸ்த்தலம்" என்று விரும்பிவர்த்திக்கும் கோயில். (தென்னாடும் வடநாடும் தொழநின்ற) த்ராவிட பாஷாப்ரதாநமான தென்னாடும், ஸம்ஸ்க்ருத பாஷாப்ரதாநமான வடநாடும் இருந்ததே குடியாகத் தொழும்படிநின்ற. (திருவரங்கந் திருப்பதியின்மேல்) திருவரங்கமென்கிற திருநாமத்தையுடைத்தான திருப்பதிவிஷயமாக.

(மெய்ந்நாவன்) மெய்யே சொல்லும் நாவையுடையவன். அஸத்யமென்பது ஒன்று ஊடுகலசாத நாவையுடையவனென்கை, (க) "பொய்ம்மொழி யொன்றில்லாத மெய்ம்மையாளன்" என்னுமாபோலே. இத்தால் - பகவத்வைபவம் தேஶவைபவம் கீழருளிச்செய்தவற்றில் ஒன்றிலும் ஒருபொய் யில்லாமை சொல்லுகிறது. (மெய்யடியான்) அநந்யப்ரயோஜநனான வடியான். "அடியான்" என்று பேரிட்டு ப்ரயோஜநத்துக்கு மடியேற்குமவர்கள் பொய்யடியாரிறே. ஶேஷத்வம் ஸ்வரூபமானால் சேஷிக்கு அதிஶயத்தை விளைக்குமதொழிய, ஸ்வாதிஶயந்தேடுகை சேராதிறே. அங்ஙனன்றிக்கே, ஶேஷிக்கு மங்களமே ஆஶாஸித்துக்கொண்டு திரியும் ஸ்வபாவராகையாலே, தம்மை "மெய்யடியான்" என்கிறார். இவையிரண்டும் - தாமருளிச்செய்தவசநங்களை அப்ப்யஸிப்பார்க்கு ஆப்திக்கு

கீழ்நாடும் மேல்நாடுமென்னாதே இப்படிச்சொன்னதுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (த்ராவிடேத்யாதி). இத்தால் உபயவேதாந்த ஜ்ஞாநவான்களும் தொழுவரென்று சொல்லிற்றாய்த்து. "மெய்ந்நாவன்" என்றத்தால் வ்யாவர்த்த்யத்தையருளுகிறார் (அஸத்யேத்யாதி). (ஊடு) வார்த்தாமத்யே. இணை

தியையுடையவர். (விட்டுசித்தன்) திருவுள்ளத்துக்குள்ளே அவனை வைத்து நோக்குமவர். (விரித்ததமிழுரைக்கவல்லார்) மங்களாசாஸநபுருஷார்த்தம் விஶதமாம்படி ஸர்வாதிகாரமான த்ராவிடபாஷையாலே விஸ்த்ருதமாக்கின விந்தத்திருமொழியை அப்யஸிக்க வல்லவர்கள். (எஞ்ஞான்றுமித்யாதி) எல்லாக்காலத்திலும் எங்களுக்கு ஶேஷியான ஸ்ரீ வைகுண்ட்டநாதனுடைய ஒன்றுக்கொன்றொப்பான திருவடிகளின் கீழேவிஶ்லேஷரஹிதராய், தங்களிலொருநினைவாயிருப்பர். (க) "பரமாத்துமனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்" என்னக்கடவதிறே. ... ... (௧௧)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்,

பெரியாழ்வார் திருமொழி நாலாம்பத்து பத்தாந் திருமொழி துப்புடையாரை ப்ரவேசம்.

அவ;—கீழிற்றிருமொழியிலே புருஷகாரத்தாலல்லது பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் ஸித்தியாதென்னுமிடமும் எல்லாத்தேஶத்திலும்

உடலாக வருளிச்செய்தாராய்த்து. (விட்டுசித்தன்) * அரவத்தமளிப்படியே - ஸர்வேஶ்வரனைத் திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர். (விரித்த தமிழுரைக்கவல்லார்) விஸ்தரேண ப்ரதிபாதித்த த்ராவிடரூபமான இத்திருமொழியைச் சொல்ல வல்லவர்கள். (எஞ்ஞான்றுமித்யாதி) எல்லாக்காலத்திலும், எனக்கு ஶேஷியான ஸ்ரீவைகுண்ட்டநாதனுடைய, ஒன்றுக்கொன்றொப்பான திருவடிகளின்கீழே விஶ்லேஷரஹிதராய், * அடியார்கள் குழாங்களோடே தாங்களிருக்கப்பெறுவர். (௧௪)

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார்திருமொழி, நாலாம்பத்து ஒன்பதாம் திருமொழி முற்றிற்று.

நான்காம்பத்து - பத்தாந்திருமொழி - துப்புடையாரைப்ரவேசம்.
அவ,- கீழ் இரண்டு திருமொழியிலே - பெரிய பெருமாளு

யென்றதின்பலிதார்த்தம் (அடியார் குழாங்களோடே) என்றது. (இணை) தங்களுக்கு ஸத்ருஶரென்றபடி.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்

(க) திருப்பல்லாண்டு ௧௨,

எல்லாக்காலத்திலும் எல்லாவவஸ்த்தையிலும் மங்களாஶாஸநமே ஸ்வரூபத்தோடு சேர்ந்த நிலைநின்ற புருஷார்த்தமென்று அறுதியிட்டார் கீழ்; மங்களாஶாஸநம்பண்ணுதபோது க்ஷணகாலமும்பொறுக்கமாட்டாத தம்முடைய மார்த்தவத்தை அவன் திருவுள்ளத்திலே படும்படியாக விண்ணப்பம் செய்கிறார். *

டைய திவ்ய வைபவத்தையும், பெரியகோயிலானதிருவரங்கம்திருப்பதியினுடைய வைபவத்தையும், பெரிய அபிநிவேஶத்தோடே பேசியநுபவித்து ப்ரீதரானார்; (க) "தன்னடியார்" இத்யாதியில்சொன்னபடியே - புருஷகாரபூதையான பிராட்டிதானே சிதகுரைக்கிலும் அவளோடே மறுதலைத்து ஆச்ரித ரக்ஷணம்பண்ணும் வாத்ஸல்யாதிஶயயுக்தராய், (உ) "இருளகற்றும் எறிகதிரோன் மண்டலத்தூடேற்றி" இத்யாதிப்படியே - அநந்யப்ரயோஜநராய்த் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தவர்களை அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே அபுநராவ்ருத்திலக்ஷணமான பரமபதத்திலே கொடுபோய் * அருள் கொடுத்திட்டு அடிமைகொள்ளும் ஸ்வபாவரான பெரிய பெருமாளுடைய திவ்ய குணத்தை யநுஸந்தித்தவராகையாலே, அவர்க்குத் திருந்தின சேதநரை இங்கு நின்றும் கொடுபோய் அடிமைகொள்ளுகை திருவுள்ளமாகையாலே, "நாம்இனி அங்கேபோய்அடிமைசெய்யவேணும்" என்னும் அபேக்ஷை பிறந்து, அதுக்கு தேஹஸம்பந்தமற்றுப்போகவேண்டும்படியை அநுஸந்தித்து, இந்தப்ரஸங்கத்திலே ஶரீரவிஶ்லேஷஸமயத்தில் ஸம்ஸாரிகளானவர்களுக்கெல்லாம் யமபடரால் வரும் நலிவைநினைத்து, "அது நமக்கு வாராதொழியும்போது ஸர்வேஶ்வரனானவனே போக்கித்தந்தருளவேணும்" என்று அத்யவஸித்து, " அது தன்னை ஏற்கவே அவன் திருவடிகளிலே விழுந்து

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

அரு; — துப்புடைப்ரவேஶ, — கீழிரண்டு திருமொழியாலும்பெரியபெருமாளை அநுபவிக்கும்போது அவருடைய வாத்ஸல்யாதிகள் அநுபூதமானதையால் தம்முடையபயநிவ்ருத்திக்காகஶரணம்புகுகிறார் இத்திருமொழியிலென்றுஸங்கதியைப் பரக்கவருளிச் செய்வதாக வ்ருத்த வர்த்திஷ்யமாணங்களைச் சொல்லா நின்றுகொண்டு இவ்வர்த்தத்தில் வரும் ஶங்காஸமாதாநங்களையும் பண்ணுகிறா (கீழிரண்டித்யாதி). ... ... *

(க) ச-௯-உ- (உ) ச-௯-ரு-

இது அந்திமஸ்ம்ருதியானுலோவென்னில்; அதுகூடாது. ப்ரபந்நரானவிவர்க்கு அந்திமஸ்ம்ருதி உபாயபூதனுன வீஸ்வரன்பக்கலிலேகிடக்கையாலே. (௧)"ஸஹம்ஸ்மராமி-அஹம்ஸ்மராமி" என்னக்கடவதிறே. ஆகையாலே கரணங்கள் அவிதேயங்களான மரணகாலத்தில் மங்களாசாஸநம் பண்ணுதபோது தரிக்கமாட்டேன். இதுக்கு விச்சேதம் வாராதபடி பரிஹரித்துத் தந்தருளவேணுமென்று பெரியபெருமாளை அர்த்திக்கிருர். இம்மங்களாசாஸநம் ஸ்வரூபத்தோடே சேருமோவென்னில், ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவம் மாறுடும்படி ப்ரேமம் தலைமண்டையிட்டு அதன்கார்யமாய்க்கொண்டு வருகிற பரிவாகையாலே சேரும். *

அர்த்தித்துச்செய்வித்துக்கொள்வோம்" என்று ஒருப்பட்டு, "சரமதசையில் கர்மாநுகுணமாக யமபடர்வந்து என்னை நலியும்போது அந்த க்லேஶத்தாலே தேவரீருடைய திருவடிகளை ஒருபடியாலும் நினைக்கவும் ஒன்று சொல்லவும் க்ஷமனல்லேன்" என்று அத்தைப்பற்ற "அப்போதைக்கு இப்போதே சொல்லிவைத்தேன், ஆனபின்பு அக்காலத்தில் அவர்கள் என்னை நலியாதபடி தேவரீர் ரக்ஷித்தருளவேணும்" என்று பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே சரணம்புக்கு விண்ணப்பம்செய்து சொல்லுகிருர் - இத்திருமொழியில்.

இதுதானிருந்தபடியென்?;-(௨)"நவஸஹாமவதா யவிஷயமஹதி-நசலுபாகவதாயமவிஷயம்கச்சந்தி" என்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலும், (௩) "வேண்டாமைநமன்றமரென்தமரை வினவப்பெறுவாரலர்" என்கிற பகவதுக்தியாலும், (௪) "உன்றமர்க்கென்றும் நமன்றமர் கள்ளர்போல்" என்று அபியுக்தர் சொல்லுகையாலும், (௫) "பரிஹரமதுஸூதநப்ரபந்நாந் - பரிஹரமதுஸூதநப்ரபந்நாந்" என்று யமன்றுனே சொல்லுகையாலும், பாகவதரானவர்களுக்கு யமவஶ்யதை வரக்கூடாதென்னுமிடம் ப்ரஸித்தமாயிருக்க, "சரமதசையிலே யமபடர்வந்து நலிவர்கள்" என்று பயப்பட்டுத்திருவடிகளிலே சரணம்புகுந்து, "அத்தசையிலே என்னை ரக்ஷித்தருளவேணும்" என்றுஇவர் அர்த்திக்கிறவிது, கீழ்ச்சொன்ன வசநங்களோடு விருத்தமன்றோவென்னில், ஆழ்வார்கள் தாங்

(௧) வராஹசரம. (௨) (௩) தி-மொ-௧௦-௭-௫. (௪) (௫) வி-பு-௩-௭-௧௪.

மூ.—
துப்புடையாரை யடைவதெல்லாஞ் சோர்விடத்துத் துணையாவரென்றே
ஒப்பிலேனாகிலு நின்னடைந்தே னானைக்குநீ யருள்செய்தமையால்
எய்ப்பென்னை வந்துநலியும்போதங்கேது நானுன்னை நினைக்கமாட்டேன்
அப்போதைக்கிப்போதே சொல்லிவைத்தே னரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே

அவ:—முதற்பாட்டு. (துப்பித்யாதி) ஸர்வஶக்தியான நீ அந்திமதசையில் எனக்கு ரக்ஷகனாகவேணுமென்கிறார்.

ஸ்வா;—(துப்பித்யாதி) ஶக்திமான்களை ஆஶ்ரயிக்கிறது, தாகள், * மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்று அவனை உள்ளபடியறிந்து அநுபவியாநிற்கச்செய்தே ஓரோதசைகளிலே வந்தவாறே, அநாதிகாலம் ஸம்ஸரண ஹேதுவாய்க்கொண்டு போந்தஸ்வகர்மபலத்தையும், அந்தக்கர்மாநுகுணமாகவே நிர்வஹித்துக்கொண்டுபோந்தவனாய், பந்தமோக்ஷோபய நிர்வாஹகனாயிருக்கிற ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யபலத்தையு மநுஸந்தித்து, "நிரங்குஶ ஸ்வதந்த்ரனானவிவன் இன்னம் நம்மைஸம்ஸரிப்பிக்கில் செய்வதென்" என்று (க)"மக்கள் தோற்றக்குழி தோற்றுவிப்பாய் கொல்" என்றும், "இன்னம் ஆற்றங்கரை வாழ்மரம்போ லஞ்சுகின்றேன்" என்றும்,(உ)"வைத்தசிந்தை வாங்குவித்து நீங்குவிக்க நீயினம் மெய்த்தன்வல்லை - உய்த்துநின்மயக்கினில் மயக்கலென்னை மாயனே" என்றும் அவனைக்குறித்து விண்ணப்பம் செய்யும் ப்ரகாரத்திலே ;

இவரும், ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும், அநாதிகாலம் அவன் திருவடிகளைக்கிட்டாதபடி அகலவடித்தகர்மப(ப)லத்தையும் அநுஸந்தித்து, "ஸ்வதந்த்ரனானவன் நம்முடைய கர்மாநுகுணமாக விட்டு உபேக்ஷித்திருக்குமாகில், முன்புபோலே யமபடரால்வரும் நலிவு நமக்குவரில் செய்வதென்" என்று அஞ்சி, அவன் திருவடிகளிலே சரணம் புகுந்து, அத்தசையில் என்னைரக்ஷித்தருளவேணும் என்று அர்த்திக்கிறார். ஆகையால், இந்த பயமும் ப்ரார்த்தனையும் இவருடைய அதிஶங்காமூலமான கலக்கமடியாக வந்ததாகையாலே, கீழ்ச்சொன்ன வசநங்களோடு விரோதமில்லை. *

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (துப்புடையாரை யடைவது) துப்பு- ஸாமர்த்த்யம். ரக்ஷணஸாமர்த்த்யமுடையாரை ஆஶ்ரயிப்பது. இது

(க) தி-மொ-கக-அ-க. (உ) தி-ச-வி-அ௫.

னும் தன்கரணங்களும் தனக்குதவாதவாபத்தசையிலே தனக்கு ரக்ஷகராவார்களென்றிறே. ஆனபின்பு ஸர்வஶக்தியான நீ உன் பக்கலிலே ஸர்வபரந்யாஸம் பண்ணியிருக்கிற என் ஶரீராவஸாந காலத்தில் என் ஆத்மீயங்களொன்றும் எனக்கு உதவமாட்டா, அத்தசையில் (க)"அஹம்ஸ்மராமி" "நயாமி"

முன்னிலைப் படர்க்கையாய், ஈச்வரன்றன்னையே சொல்லுகிறது. பஹுவசநம் - பூஜாவாசி. ரக்ஷண ஸாமர்த்த்யந்தான் வ்யக்த்யந்தரத்திலே இல்லையிறே; (உ) "நஸம்பதாம்ஸமாஹாரே விபதாம் விநிவர்த்தநே । ஸமர்த்தோத்ருஶ்யதே கஶ்சித்தம் விநாபுருஷோத்தமம்" (ங) "நஹிபாலநஸாமர்த்ய ம்ருதேஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம் । ஸ்த்திதௌ ஸ்த்திதம்மஹாத்மாநம் பவத்யந்யஸ்ய கஸ்யசித்" என்கிறபடியே. (எல்லாம்சோர்விடத்து) இந்த்ரியங்களடைய அழிந்து மநஸ்ஸும் அழிந்தவிடத்து. அந்திமதசையைச் சொன்னபடி.

(துணைபாவரென்றே) காஷ்ட்டபாஷாண ஸந்நிபமாய்க்கிடக்கிறதசையில், (க) "அஹம்ஸ்மராமி" என்கிற

அரு;—முதற்பாட்டு. (துப்புடையித்யாதி). (முன்னிலைப் படர்க்கையாய்) என்றது-முன்னே நின்றவனைப்பார்த்துச் சொல்லுவதா யென்றபடி. இத்தால் துப்புடையாரான வும்மை யென்றபடி. அப்போ ஈஶ்வரன் தன்னை யென்றந்வயம். "நின்" என்று அவனை ஏகவசநத்தாலே சொல்லியிருக்க இங்கே பஹுவசநம் சேருமோவென்னவருளுகிறார் (பஹுவசந மித்யாதி). (பூஜாவாசி)என்றது-பூஜாஸூசகமென்றபடி. இப்படிபடர்க்கையானபதத்தை முன்னிலையாக்குகைக்கும் பஹு வசநத்தைப் பூஜாஸூசகமாக்குகைக்கும் நிமித்தமென்னென்ன வருளுகிறார் (ரக்ஷணேத்யாதி).

(துணையாவரென்றே) என்றது - துணையாவீரென்றே யென்றபடி. (ஒப்

(க) வராஹசரமம் (உ) (ங)

என்று நீ அருளிச்செய்தபடியே ரக்ஷகனாகவேணும். (ஒப்பித்யாதி) உன்னையாஸ்ரயிக்கைக்கு யோக்யதை யில்லாதபடி தோஷயுக்தனா யிருக்குமிருப்புக்கு அஸத்ருஶனாயிருந்தேனேயாகிலும் உன்னுடையக்ஷமாவாத்ஸல்யதயாதிகுணங்களை அநுஸந்தித்து உன்னையாஸ்ரயித்தேன். இப்படி நம்மை யாஸ்ரயித்தவர்களை நாம் ரக்ஷிக்க வெங்கேகண்டீரென்ன; (ஆனைக்கு நீயருள்செய்தமையால்) என், ஸ்ரீகஜேந்த்ரனை ரக்ஷித்திலையோ?; ஆனையினுடைய துதிக்கைமுழுத்தினவாபத்திலே உன் க்ருபையாலே ரக்ஷித்திலையோ?.

படியே துணையாவரென்றே. "அது நாம்செய்வது, தங்களுடைய இழவுபேறுகள் நம்மதாம்படி யிருக்கும் நம்மோட்டை ஸம்பந்தத்தை யறிந்து நம்பக்கலிலே (௧) "ஸக்ருதா - ஸ்மர்த்தா" என்கிற படியே ஸக்ருத்ஸ்மரண ப்ரபத்தியைப் பண்ணினவர்களுக்கன்றோ, நீர் அவர்களுக்கு ஒப்போ? என்ன; (ஒப்பிலேனாகிலும் நின்னடைந்தேன்) அவர்களுக்கு ஸத்ருஶனல்லேனாகிலும், என்னுடைய து:க்காதிஶயத்தாலே, அந்த து:க்கநிவ்ருத்திக்குறுப்பாக, எதிர்த்தலையில் யோக்யதை பாராதே ரக்ஷிக்கும் உன்னைச்சரணமாக அடைந்தேன். "நாம்இப்படியாரைரக்ஷித்ததுகண்டுநீர்நம்மையடைந்தது"என்ன; (ஆனைக்கு நீயருள் செய்தமையால்) ஆர்த்தியும் அநந்யகதித்வமுமொழிய வேறொரு யோக்யதையு மின்றிக்கேயிருக்கிற ஆனைக்கு நீயருள்பண்ணினபடியினாலே.

பிலேனாகிலேன்) என்றதுக்கு ஈஸ்வரோக்திரூபேண வவதாரிகையருளுகிறார் (அதுநாமித்யாதி)(௧, "விஶ்வ-ஏவ க்ஷுஜோஜஜ-விஸ்வரூபஞ்சமாமஜம்" என்றவிடத்தில் விஸ்வரூபபதத்தாலேதோன்றின ஶரீரஶரீரிபாவ ஸம்பந்தத்தால் பலிதமான வர்த்தமருளுகிறார்(தங்களுடையவித்யாதி). (ஸத்ருஶனல்லேனாகிலும்) என்றதுக்கு ஶரீர ஶரீரிபாவ நிபந்தநமான வத்யந்த பாரதந்த்ர்ய ஜ்ஞாநமில்லாமலிருந்தேனே யாகிலு மென்று கருத்து. (வேறொரு யோக்யதையுமின்றிக்கே யிருக்கிறவானைக்கு) என்றது-ஸ்ரீபாகவதத்தில் சொல்லுகிறபடியே ஜலபாநார்த்தமாகப்போன வானையை முதலைபிடிக்க ஸாமாந்யேந

உமக்கப்படியாபத்து ஏதென்ன (எய்ப்பித்யாதி) தேஹவிமோசநகாலத்தில் த்ரிவிதகரணங்களும் சோரும்படியானதசையிலே; அன்றிக்கே அத்தசையில் மங்களாசாஸந விச்சேதத்தால் வந்தவிளைப்புநலியுமளவிலெலன்னுமாம். (அங்கித்யாதி) அத்தசையில் உன்னை ரக்ஷகனாக அநுஸந்திக்கக்ஷமனுகேன். அதுக்காக அநுஸந்தாநக்ஷமனான விப்போதே விண்ணப்பம் செய்துவைத்தேன். "இந்த ரக்ஷகத்வத்தை ப்ரத்யக்ஷிப்பித்துக்கொண்டு கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வானுகிற படுக்கையிலே பிராட்டியோடே கூடப்பள்ளிகொண்டருளுகிறவனே! சொல்லிவைத்தேன்" என்றந்வயம். (க)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. (சாமிடத்தித்யாதி). ஶரீரவியோககாலத்தில் யமபடர்வந்து கிட்டாதபடி நோக்கியருளவேணுமென்கிறார்.

ஆனல் அவ்வானையோபாதி, நீரும் உமக்கு ஆர்த்தி வந்தபோது நினையும், அப்போதுவந்து ரக்ஷிக்கிறேம் என்ன; (எய்ப்பென்னை வந்து நலியும்போது அங்கேதும் நானுன்னை நினைக்கமாட்டேன்) வாத பித்த ச்லேஷ்ம தோஷத்ரயமும் ஒக்க உல்பணித்து நெருக்குகையாலுண்டான இளைப்பானது என்னை வந்து நலியும் காலத்தில், அவ்வவஸ்த்தையில் ஏகதேசமும் நான் உன்னை நினைக்கமாட்டேன். "ஆனல் செய்யவடுப்பதென்" என்ன; (அப்போதைக் கிப்போதே சொல்லி வைத்தேன்) அக்காலத்துக்கு உடலாக, கரணகளேபரங்கள் இளைப்பற்றுத் தெளிந்திருக்கிற இப்போதே சொல்லிவைத்தேன். "இப்படி நீர் சொல்லிவைத்தால்இத்தை நினைத்திருந்து உம்மை ரக்ஷிக்கவேண்டும் நிர்பந்தமேது நமக்கு" என்ன; (அரங்கத் தரவணைப் பள்ளியானே) இப்படி ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றே, தேஶவிப்ரக்ருஷ்டமானக்ஷீராப்தியைப்போலன்றிக்கே,கோயிலிலே திருவனந்தாழ்வானுகிற திருப்படுக்கையின்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறது. அந்த யோகநித்ரைபோலேயோ இந்த யோகநித்ரை; தாழ்ந்தாரை ரக்ஷிக்கைக்கன்றே. .... (க)

ஜகத்காரண வஸ்து ரக்ஷிக்கக்கடவதென்று கூப்பிட்டதாய், அதஏவ பகவதத்யந்த பாரதந்த்ர்ய ஜ்ஞாநஶூந்யமானவானைக் கென்றபடி.

(தோஷத்ரயமாவது) வாதபித்தஶ்லேஷ்மங்கள்... ... (க)

மூ.—

சாமிடத்தென்னைக் குறிக்கொள்கண்டாய் சங்கொடு சக்கரமேந்தினனே
நாமடித்தென்னை யனேகதண்டஞ் செய்வதாகிற்பர் நமன்றமர்கள்
போமிடத் துன்றிறத்தெத்தனையும் புகாவண்ணம் நிற்பதோர் மாயைவல்லை
ஆமிடத்தேயுன்னைச் சொல்லிவைத்தே னரங்கத் தரவணைப்பள்ளியானே.

ஸ்வா;—(சாமிடமித்யாதி) தேஹவிமோசநம் பிறக்கும்போது என் ப்ரக்ருதியறிந்து என்னைத் திருவுள்ளம் பற்றியருளவேணும்; என்ஸ்வபாவம் கண்டாயிறே. (சங்கித்யாதி) அழகுக்கும் ஆண்பிள்ளைத்தனத்துக்கும் உறுப்பாக ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தோடே திருவாழியையும் பூவேந்தினாப்போலே தரித்தவனே! கையுமாழ்வார்களுமான வழகைக்கண்டால் பரியாதிருக்கமாட்டாரிறே.

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (சாமிடத்து) சரீரவிஶ்லேஷஸமயத்திலே. கீழ் "எல்லாம் சேர்விடம்" என்றத்தை இங்கே ஸ்பஷ்டமாக வருளிச்செய்கிறார். (என்னை) தோஷத்ரயெளல்பண்யத்தாலே கலங்கி, உன்னை நினைக்க க்ஷமனன்றிக்கே யிருக்கிறஎன்னை. (குறிக்கொள்கண்டாய்) "நான் கலங்கிக்கிடந்தேன்" என்று நீ உபேக்ஷித்திராதே திருவுள்ளம் பற்றியருள்கிடாய். அன்றிக்கே, யமபடரால் வந்தநலிவுக்கு அஞ்சி, திருவடிகளிலே இப்போது ஶரணம் புகுந்த வென்னை, அப்போது திருவுள்ளம்பற்றி யருள்கிடாயென்னவுமாம். (சங்கொடு சக்கர மேந்தினனே) ஆஶ்ரித ரக்ஷணத்தில் விளம்பாஸஹத்வத்தாலே அநவரதம் ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்தையும் திருவாழியையும் திருக்கையிலே ஏந்திக்கொண்டிருக்கிறவனே. ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவத்தைமாறடி, அவனுக்குத் தாம் மங்களாஶாஸநம் பண்ணும் ஸ்வபாவராய், திவ்யாயுதங்களையும் அழ

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (சாமிடத்தித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் "எய்ப்பென்னை வந்து நலியும்போது" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து என்னையென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தோஷத்ரயேத்யாதி), நாமடித்தித்யாதியைக் கடாக்ஷித்து, என்னை யென்றதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரமருளுகிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி), எம்பெருமான் விஷயத்தில் பரிவரானவிவர் ஸ்வவிஷயத்திலே இப்படி ரக்ஷிக்கச்சொல்லி ப்ரார்த்திக்கக் கூடுமோ வென்னும் ஶங்கையைப் பரிஹரியா நின்றுகொண்டு ஈடுபடுகிறார் (ரக்ஷ்யேத்யாதி).

(நாமடித்தித்யாதி) பூர்வதோஷங்களை நினைத்து நாவைமடித்துப் பல்கறுவிக்கொண்டு நாநாவான தண்டங்களைச் செய்யக்கடவதாக அவஸர ப்ரதீக்ஷராய் நிற்பார்களாய்த்து யமபடர். (போமிடமி த்யாதி) அவர்கள் கொண்டுபோமிடத்து உன்விஷயத்தில் அத்ய ல்பமும் நினைவுண்டாகாதபடி பண்ணும் அத்விதீயமான வாஸ்சர்ய ஸங்கல்பத்தையுடைய. (ஆமிடமித்யாதி) கரணங்கள் விதேய மானதசையிலே "நீயே அத்தசையில் ரக்ஷகனாக வேணும்" என்று சொல்லிவைத்தேன். (அரங்கமித்யாதி) எனக்கு விண்ணப்பம் செய்யலாம்படி அடுத்தணித்தாகப் பள்ளிகொண்டருளுகிறவனே.

குக்குடலாக நினைத்து அவற்றுக்கு மங்களாஶாஸநம்பண்ணுமவர், இப்போது, அவனை ரக்ஷகனாகவும் திவ்யாயுதங்களை ரக்ஷணபரிகர மாகவும் அநுஸந்திக்கும்படியாய்த்துச் சொல்லுகிறபயம்.

பயஹேதுதன்னை யருளிச்செய்கிறார் (நாமடித்தித்யாதி) க்ரோ தாதிஶயத்தாலே நாவைமடித்துக்கொண்டு, என்னை கர்மாநுகுண மாக அநேக தண்டங்களைச் செய்யக்கடவதாக நில்லாநிற்பர் யம படரானவர்கள். ஶரீர விஶ்லேஷ ஸமயத்தில் வேறொருவர்க்குத் தோன்றாமல் இச்சேதநனொருவனுக்குமே தோன்றும்படி இப்படி வந்து புகுந்து நில்லாநிற்பர்களாய்த்து. (போமிடத்து) அவர் கள் இழுத்துக் கொண்டு போமளவில். (உன்திறத் தெத்தனை யும் புகாவண்ணம் நிற்பதோர்மாயைவல்லை) இவ்வாத்மாவி னுடைய மநஸ்ஸு உன்விஷயத்தில் ஏகதேஶமும் உள்புகுராதபடி உன்னைக்கொண்டு மறைய நிற்பதொரு வஞ்சநத்தை வல்லை. (ஆமி டத்தே யுன்னைச்சொல்லிவைத்தேன்) ஆனபின்பு, கரணங்கள் என் வசமாய்ச் செல்லலான தசையிலே, "சாமிடத்தென்னைக் குறிக் கொள்கண்டாய்" என்று உன்னைக்குறித்துச் சொல்லிவைத்தேன். (அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே) இவ்வாத்மாக்களுடைய ரக்ஷ ணார்த்தமாக முற்கோலி வந்து, இவற்றினுடைய ரக்ஷணசிந்தை யைப் பண்ணிக்கொண்டு, திருவரங்கத்திருப்பதியிலே திருவநந் தாழ்வானாகிற திருவணையின்மேலே பள்ளிகொண்டருளுகிறவனே.

போமிடத்தென்ற வநந்தரம் நெஞ்சென்று அத்யாஹாரம் திவுவுள்ளம் பற்றி அர்த்தமருளுகிறார் (இவ்வாத்மாவித்யாதி), (வஞ்சநத்தை) என்றவநந் தரம் பண்ணவென்று சேஷம். ... ... (உ)

மூ-—

எல்லையில்வாசல் குறுகச்சென்றால் எற்றி நமன்றமர் பற்றும்போது
நில்லுமினென்னுமுபாயமில்லை நேமியுஞ் சங்கமுமேந்தினானே [ண்டென்றும்
சொல்லலாம்போதே யுன்னாமமெல்லாம் சொல்லினேனென்னைக் குறிக்கொ
அல்லற்படாவண்ணங் காக்கவேண்டு மரங்கத் தரவணைப் பள்ளியானே. (௩)

அவ;— மூன்றாம்பாட்டு. (எல்லையித்யாதி) அந்திமஸ்ம்ருதி என்கையிலில்லை. ரக்ஷணத்துக்குப்பரிகரமுடைய நீயேயெனக்கு துஃக்கங்கள் வாராதபடி ரக்ஷித்தருளவேணுமென்கிறார்,

ஸ்வா;— (எல்லையில்வாசல் குறுகச்சென்றால்) ஆயுஸ்ஸினுடைய வெல்லையிலேயாம்யமார்க்கம் அத்யாஸந்நமானால். (வாசல்) வழி. (எற்றிநமன் தமர்பற்றும்போது) பிடரியிலே ப்ரஹரித்து யமபடர் பிடிக்கும் தசையிலே. (நில்லுமினென்னு முபாயமில்லை) அவர்களை நிவாரிக்கத்தக்கதொரு ஸாதகமென்பக்கலில்லை. (நேமியும்சங்கமுமேந்தினானே) நிவாரணபரிகரமான திருவாழியையும்

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு, (எல்லையில்) ஆயுஸ்ஸினுடையஎல்லையான மரணதசையில். (வாசல் குறுகச்சென்றால்) வாசல் – வழி. "யாம்யமார்க்கக(ம)தி இனி ஆஸந்நம்" என்னுமளவாகச்சென்றால். (எற்றி நமன்றமர் பற்றும்போது) யமபடரானவர்கள் பிடிப்பதற்கு முன்னே தியங்க வெற்றிவந்து பிடிக்கும்போது. பிடித்தல்ல அடிப்பது, அடித்தாய்த்துப் பிடிப்பது. இப்படி யமபடர் வந்து கொடுபோவதாகப் பிடிக்குங் காலத்தில். (நில்லுமினென்னுமுபாயமில்லை) "நில்லுமின்" என்று அவர்களைத்தகைகைக்குத்தக்க உபாயமொன்றும் என்கையிலில்லை. இத்தால் தம்முடையஸர்வோபாய ஶூந்யதையைச் சொல்லுகிறார். (நேமியும் சங்கமுமேந்தினா

அரு,—மூன்றாம்பாட்டு. (எல்லையித்யாதி) வாசலென்று வழிநடையை லக்ஷிக்கிறதென்றருளுகிறார் (யாம்யேத்யாதி). சென்றாலென்றது-காலம் வந்தாலென்றபடி, "நமன் தமர் எற்றிப்பற்றும்போது" என்றந்வயித்தர்த்தமருளுகிறார் (யமபடரித்யாதி), (முன்னே) முந்துறவே. (தியங்க) மதிமயங்க, மேலோடே அந்வயம் வ்யக்தமாகத் தோற்றவேண்டி பலிதார்த்தத்தையருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி), மேலே "நேமியும் சங்கமுமேந்தினானே" என்று உபாயம் அவன்கையில் கண்டவராகையாலே இங்கே (என்கையிலில்லை) என்றது

ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும் இடைவிடாமல் தரித்துக்கொண்டிரு க்கிறவனே! உன்கையில் ஸாதநத்துக்கு என்பக்கலிலே ஜீவநமு ண்டென்கை.

(சொல்லலாமித்யாதி) கரணங்கள் வஶவர்த்தியானதஶையி லே உன்னுடைய ப்ராப்யவாசகமான திருநாமங்களைச்சொல்லி மங்களாசாஸநம்பண்ணி அநுபவித்தேன். (என்னைக்குறிக்கொ

ளே) விரோதி நிரஸநபரிகரமான திவ்யாயுதங்களை ஸர்வகாலமும் திருக்கையிலே ஏந்திக்கொண்டிருக்கிறவனே. இப்படி யிருக்கை யாலே, * பற்றிலார்பற்ற நின்றானாயிருக்கிற தேவரீரை யொழிய எனக்கொரு ரக்ஷகரில்லை யென்கை. கீழே - "சங்கொடு சக்கரமேந் தினனே" என்றார்; இங்கே - "நேமியும் சங்கமு மேந்தினனே" என்கிறார். இதுவாய்த்து இவர் கைக்கண்டிருக்குமுபாயம். (க) "எப்போதும் கைகழலாநேமியான் நம்மேல்வினை கடிவான்" என் றிறே இவர்களிருப்பது.

"நில்லுமினென்னுமுபாயமில்லை" என்பானென், நம்முடைய நாமங்களை எப்போதும் சொல்லாநின்றீரே, அதுதான் உபாயமா னாலோவென்ன, அது நான்ஸாதநமாகச்சொன்னேனோ? (சொல்ல லாம்போதே யுன்னாமமெல்லாம் சொல்லினேன்) கரணங்கள் வஶ வர்த்தியாயிருக்கிறபோதே உன்திருநாமங்களை யெல்லாம் ப்ராப்ய மாக வநுஸந்தித்த வித்தனையன்றோ, மங்களாஶாஸநபரனாய் உன் னுடைய ஸம்ருத்தியை ஆஶாஸித்துக்கொண்டு திரியும் நான் என் னுடைய ஸம்ருத்திக்கு உறுப்பாக ஏதேனுமொன்று செய்கைக்கு யோக்யதையுண்டோ? நீ யறிய உன்னை ரக்ஷகனாக அநுஸந்தித்தி

இவனே ரக்ஷகனென்னுமதுக்கு ஸூசகம்காட்டுகிறார் (கீழேயித்யாதி).

மேலுக்கவதாரிகை (நில்லுமினித்யாதி). (சொன்னேனோ) என்ற வநந்தரம் என்கிறாரென்று சேஷம், ஆனால் நீர்ஸாதநமாகச் சொல்லா விட்டால் சொல்லும் க்ரமமேதென்னும ஶங்கையையும் பரிஹரியா நின்று கொண்டு ஶப்தார்த்தமருளுகிறார் (காணேத்யாதி). ப்ராப்யமாக வநுஸந்திப்பானேன், ப்ராபகமாக வநுஸந்திக்க வொண்ணாதோவென்ன வருளுகிறார் (மங்களாசாஸநேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ஆனால், இப்போ தான் நம்மை ஸாதநமாக வநுஸந்திப்பானேன், நீர் ஸ்வஸம்ருத்தி பரரல்லவே யென்னவருளுகிறார் (உன்னையித்யாதி), (செயலறுதியாலே)

(க) பெரியதிருவ-அஎ.

மூ.—
ஒற்றைவிடையனுநான்முகனுமுன்னையறியாப்பெருமையோனே
முற்றவுலகெல்லாம் நீயேயாகி மூன்றெழுத்தாய முதல்வனேயோ!
அற்றதுவாணாளிவற்கென்றெண்ணி யஞ்சநமன்றமர்பற்றலுற்ற
அற்றைக்கு நீயென்னைக்காக்கவேண்டு மரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே.

ண்டு) இவன் மங்களாஶாஸநத்தாலல்லது தரியானென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளி. (என்றுமித்யாதி) மரணதஶைதுடங்கிமேலுள்ள காலமெல்லாம் மங்களாஶாஸந விச்சேதத்தால்வரும் க்லேஶங்கள் வாராதபடி ரக்ஷித்தருளவேணும். என்னுடைய வல்லலைப்போக்குகைக்கு அவஸர ப்ரதீக்ஷராய்க்கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே; காக்கவேணுமென்றந்வயம். ... . (ரு)

அவ;—நாலாம்பாட்டு. (ஒற்றையித்யாதி) மரணதஶையில்மங்களாஶாஸந விச்சேதத்தால்வந்தவ்யஸநம் யமபாதையோடொக்குமென்றார் கீழ். இப்பாட்டில் அந்த வ்யஸநத்தை ப்ரணவப்ரதிபாத்யனை நீயே ரக்ஷித்தருளவேணுமென்கிறார்.

ஸ்வா; — (ஒற்றையித்யாதி) ருஷபவாஹநத்வத்தைத்

ருக்கிற விதுதானும் என்னுடைய செயலறுதியாலே இப்போது செய்கிற வித்தனையன்றோ. (என்னைக்குறிக்கொண்டென்றும்) இப்படியிருக்கும் ஸ்வபாவனை என்னை, ஸர்வகாலமும் திருவுள்ளம் பற்றி. (அல்லல்படாவண்ணம் காக்கவேண்டும்) என்னுடைய புருஷார்த்தத்துக்கு விரோதியான யமபடரால் வரும் நலிவிலே அகப்பட்டு துஃக்கப்படாதபடி ரக்ஷித்தருளவேணும். (அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே) இதுக்காகவன்றோ தேவர் அணித்தாக வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறது. .... (ரு)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (ஒற்றைவிடையனும்) (க)"நுண்ணு

செயல்மாட்சியாலே. அதாவது-யமபடரால் வரும் பயத்துக்கு நிவர்த்தகமான வ்யாபாரமில்லாமையால், பயாதிஶயத்தாலே ரக்ஷ்யத்வாநுஸந்தாநமுண்டாய்த்தென்றபடி. "என்னைஎன்றும் குறிக்கொண்டு" என்றந்வயித்தர்த்தமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). (அணித்தாக) ஸமீபமாக. ... (ரு)

அரு,—நாலாம்பாட்டு. (ஒற்றையித்யாதி) "உன்னையறியாப்பெருமையோனே" என்று சொல்லுகைக்கு உறுப்பாக இவர்களுக்கு ஜ்ஞாநாதிசயம்

(க) தி-வாய்-கூ-க0-அ.

தனக்கஸாதாரணமாக வுடையனானருத்ரனும், அவனுக்குங்கூட ஜநகனாய் நாலுவேதங்களையுமதிகரிக்கைக்கு நாலுமுகங்களையுடையனாயிருக்கிற ப்ரஹ்மாவும் இவர்கள் ப்ரஹ்மபாவனை தலையெடுத்து ஸ்வயத்நத்தாலே உன்னையறியப் பார்த்தால் அவர்களுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கு அபூமியான மாஹாத்ம்யத்தையுடையவனே, (க) "யஸ்ய மஹிமார்ணவவிப்ருஷ...." - யஸ்யமஹிமார்ணவவிப்ரு

ணார்வில் நீலார் கண்டத் தம்மானும்" என்கிறபடியே ப்ராஹ்மபாவனை தலையெடுத்தபோது. அல்லாதாரைப்போலன்றிக்கே, தத்வத்தை யதாவாக தர்ஶிக்கவல்ல ஸூக்ஷ்ம ஜ்ஞாநத்தையுடையனான அத்விதீய வ்ருஷபவாஹநனும். "ஒற்றைவிடையனும்" என்றது - லோகவ்யாவ்ருத்தமாகையாலே அத்விதீயமாய் அவனுக்கு அபிமதமாயிருக்குமென்னுமிடம்தோற்றுகைக்காக. இத்தையிறே, அவன் தனக்குப்பெருந்தவுடைமையாக நினைத்திருப்பது. (நான்முகனும்) (உ) "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் யோ வை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" - யோப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் யோவை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" என்கிறபடியே அவ்யவதாநேந திருநாபீகமலத்திலே பிறந்து, பிதாவான தேவரீர் தம்மாலே கொடுக்கப்பட்ட நாலுவேதங்களையுமுடையனாய், (ஈ) "அமரர்க்குமறிவியந்து" என்கிறபடியே இவ்வருகுள்ளார்க்கெல்லாம் ஜ்ஞாநப்ரதனுமாயிருக்கு மேற்றத்தையுடைய சதுர்முகனும். (உன்னையறியாப் பெருமையோனே) ஸர்வகாரணபூதனாய்

சொல்லவேண்டி ப்ரமாணமுகத்தாலே அத்தை அருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு ஶப்தார்த்தமுமருளுகிறார் (நுண்ணுணர்விலித்யாதி) ஆனால் "நுண்ணுர்வில் நீலார் கண்டத்தம்மான்" என்றாப்போலே ஜ்ஞாநாதிசயம் தோன்ற விசேஷிக்கவொண்ணாதோ? ஒற்றைவிடையென்று சொல்லவேணுமோவென்னவருளுகிறார் (ஒற்றையித்யாதி). (அபிமாநியாயிருக்கும்) என்றது - அபிமாநிக்கும்படியாயிருக்கு மென்றபடி. இத்தை விவரிக்கிறார் (இத்தையேயித்யாதி), நான்முகனும்" என்ற அபிஶப்தத்தாலே தோற்றின வதிசயத்தை யருளுகிறார் (யோப்ரஹ்மாணமித்யாதி). "மூன்றெழுத்தாய" என்றத்தையும், "முற்றவுலகெல்லாம் நீயே" என்றத்தையும் கடாக்ஷித்து, உன்னையென்றது - பெருமைக்கு ஹேதுவானமையை அருளுகிறார் (ஸர்வேத்யாதி).

(க) ஸ்தோ-ர-கக. (உ) ஶ்வே-சு-கஅ. (ஈ) தி-வாய்-க-க-அ.

ஷஸ்தே'' என்னக்கடவதிறே. வேதங்களால் அபரிச்சேத்யனை வுன்னை கர்மவஸ்யரானவிவர்களால் ஔபாதிகஜ்ஞாநம்கொண்டறியப் போமோ ?

(முற்றவித்யாதி) அவன்ப்ராதே ஸிகனுகிலன்றோஇவர்களுக் கறியலாவது. லோகமடங்கலும் ஒன்றொழியாமல் நீயென்கிற சொல்லுக்குள்ளே யடங்கும்படி ஜகதாகாரனாய். (மூன்றித்யாதி) இவ்வர்த்தப்ரதிபாதகமாய் அக்ஷரத்ரயாத்மகமான ப்ரணவப்ரதி பாத்யனாய், (க) ''யஃவாஂஸ்ஂ ஜெஹஸுரஃ - யஃபரஸ்ஸமஹேஸ்வரஃ'' என்று அத்தாலே ஸர்வஸ்மாத்பரனாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டவனே;

ஸர்வசேஷியாய்ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸர்வஸரீரியாயிருக்குமுன்னை உள்ளபடி யறியவொண்ணாதபடி நிற்கும் பெருமையையுடையவனே. (உ) '' யஂநெஃவா நஂநயோ நஂவாஹஂ நஂ ஶஂகரஃ । ஜாநந்தி வரமெஂஶஂ தஂவிஷ்ணோஃவரஂஂஂவஂ - யந்நதேவாநமுநயோ நசாஹம்நச ஶங்கர ஃ - ஜாநந்திபரமேஶஸ்ய தத்விஷ்ணோஃ பரமம் பதம்'' என்று விஷ்ணுவினுடைய பரமமான ஸ்வரூபத்தைத் தானும் ருத்ரனும் மற்றுமுண்டான தேவர்களும் ருஷிகளும் அறியார் களென்னுமிடம்ப்ரஹ்மா தானேசொன்னனிறே. (௩)''கார்செறிந்த கண்டத்தான் எண்கண்ணன் காணான் அவன் வைத்த பண்டைத் தானத்தின்பதி'' என்று - அவனெழுந்தருளி யிருக்கிற தேசத்தை யுமுட்பட அவர்களறியமாட்டார்களென்றிறே திருமழிசைப்பிரானருளிச்செய்தது.

(முற்றவுலகெல்லாம் நீயேயாகி) ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தவஸ்துக் களும் ப்ரகாரமாகத் தான்ப்ரகாரியா யிருக்கையாலே, ஒன்றொழியாதபடி ஸகலலோகங்களும் நீயேயாய். (ச) ''ஸவஂஂவஂஂவஂ ப்ரஹ்ம - ஸர்வம்கல்விதம் ப்ரஹ்ம'' (ரு) '' வுஂஂஂஷெவெஂவஂ ஸவஂஂ-புருஷஏவேதம்ஸர்வம்''என்னக்கடவதிறே. (மூன்றெழுத் தாய முதல்வனே) அக்ஷரத்ரயாத்மகமானப்ரணவத்துக்கு வாச்ய

''முற்றவுலகெல்லாம் நீயே''என்றதுக்குப்ரகாரப்ரகாரி பாவம் அர்த்தமாகச் சொல்லிற்றேயாகிலும், மூன்றெழுத்தாய வென்றத்தைக் கடாக்ஷித்து ஸர்வகாரணத்வாதிகளைச் சொன்ன விவர்க்கு அதுக்கு ஸந்நிஹிதமான விப் பதத்தையே கடாக்ஷித்து ஸர்வ ஶரீரத்வம் சொல்லுகை உசிதமாகையால், ஸர்வ ஶரீரபரமாகவும், இதுக்கு யோஜநாந்தரம் கண்டுகொள்வது. ... (ச)

(க) தை-நா. (உ) (௩) (ச) திருவ-எ௩. (ரு) சாந்தோ. (சு) புருஷஸூ.

ஜகத்காரண பூதனென்றுமாம். (அற்றதித்யாதி) இவர்களுக்கு ஜீவநஹேதுவான ஆயுஸ்ஸு க்ஷயித்ததென்று மநோரதித்துத் தங்கள் தர்ஸநத்தாலும் செயல்களாலும் இவர்கள் பயப்படும்படி யமபடர்பற்றுகையிலே உத்யுக்தரான வந்தஜ்வஸத்தில். (நீயித்யாதி) (க) "நமன் தமர் என்தமரை வினவப்பெறுவாரலர்" என்னும் நீ, உன்னையே ரக்ஷகனுகவத்யவஸித்த வென்னை ரக்ஷித்தருளவேணும். (அரங்கத்தித்யாதி) உன்னுடையப்ரணவப்ரதிபாத்யதையை ப்ரகாஸிப்பித்துக் கொண்டு கோயிலாழ்வாருக்குள்ளே பள்ளிகொண்டருளுகிறவனே. ... ... (ச)

ஞய்க்கொண்டு ஸர்வகாரணபூதனு யிருக்கிறவனே. "மூன்றெழுத்தாய" என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யம், வாச்யவாசக பாவஸம்பந்த நிபந்தநம். ப்ரணவந்தான் ஸப்தப்ராதாந்யத்தாலே ஜீவபரமாய், அர்த்தப்ராதாந்யத்தாலே பகவத்பரமாயிறேயிருப்பது. (உ) "ஓங்காரோ பகவாந் விஷ்ணு:- ஓங்காரோ பகவாந் விஷ்ணு:" என்றும், (ந) "ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம வ்யாஹரந் மாமநுஸ்மரந் - ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹமவ்யாஹராந் மாமநுஸ்மரந்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. அதில் ப்ரதமாக்ஷிரத்தில் ப்ரக்ருத்யர்த்தமிறே ஸர்வகாரணத்வம். (ஓ) இப்படி நீயே நிர்வாஹகன் என்று இருப்பாரிடத்தில் யமபடரால்வரும் நலிவு வரக்கடவதோ! என்று விஷண்ணராகிறுர். (அற்றதுவாழ்நாளிவற்கென்றெண்ணி) ஜீவிக்கும் காலமெல்லாம் பொகட்டிருந்து இவனுக்கு ஆயுஸ்ஸு அற்றதென்றெண்ணி. (அஞ்ச நமனறமர் பற்றலுற்றவற்றைக்கு) மேல் ஒருவேதனை செய்வதுக்குமுன்னே பிடிக்கிறபிடியிலே அஞ்சும்படியாக யமபடரானவர்கள்வந்து பிடிக்கையாலே யொருப்பட்டவன்றைக்கு. (நீ யென்னைக் காக்கவேண்டும்) ஸர்வாதிகனுய் ஸரணுகதரக்ஷகனுன நீ, உனக்குப் பரிந்தன்றியுளே னுகாதபடியிருக்கும் என்னை அவர்கள் கையிலே காட்டிக்கொடாதே ரக்ஷித்தருளவேணும். (அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே) ஆஸ்ரிதரை ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றே அணித்தாகவந்து கோயிலிலே சாய்ந்தருளிற்று. (ச)

(க) தி-மொ. (உ) (ந) கீ-அ-கந.

மூ—
பையரவினணைப்பாற்கடலுட் பள்ளிகொள்கின்ற பரமமூர்த்தி
உய்யவுலகு படைக்கவேண்டியுந்தியிற்றோற்றினாய்நான்முகனை
வையமனிசரைப் பொய்யென்றெண்ணிக்காலனையுமுடனேபடைத்தாய்
ஐயவினியென்னைக் காக்கவேண்டு மரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே.

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. (பையரவித்யாதி) ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணி ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருபாற்கடலிலே சாய்ந்தருளி அதிலும் ஸுலபனாய்க் கோயிலிலே பள்ளிகொண்டருளுகிற நீயே ரக்ஷித்தருள வேணுமென்கிறார்.

ஸ்வா!—(பையரவித்யாதி) ஸ்வஸ்பர்ஶத்தாலே விகஸிதமான பணங்களையுடையனாய், மென்மை, குளிர்த்தி, நாற்றம், இவைகளை ப்ரக்ருதியாகவுடையனாயிருக்கிற திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகக்கொண்டுதிருப்பாற்கடலிலே இவ்விபூதியிலுள்ளார்க்குக்கிட்

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (பையரவினணைப்பாற்கடலுள்பள்ளி கொள்கின்ற பரமமூர்த்தி) திருப்பாற்கடலிலே ஸ்வஸ்பர்ஶத்தாலே விகஸிதமான பணங்களையுடையனாய், மென்மைகுளிர்த்தி நாற்றங்களை ப்ரக்ருதியாகவுடைய திருவனந்தாழ்வானாகிற படுக்கையின்மேலே.(க)"உள்ளப்பல்யோகுசெய்து" என்கிறபடியேஸம்ஸாரிகளான ஆத்மாக்களை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்கீடான பல உபாயங்களையும் திருவுள்ளத்திலே சிந்தித்துக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளாநின்ற பரமஶேஷியானவனே. மூர்த்திசப்தம்- ஐஶ்வர்யத்துக்கும் விக்ரஹத்துக்கும் வாசகமாகையாலே, இவ்விடத்தில் ஐஶ்வர்யவாசகமாய்க்கொண்டு ஶேஷித்வத்தைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் இவை அறியாதிருக்க, தான் அறிந்ததாக இவற்றினுடைய ரக்ஷணோபாய சிந்தை பண்ணுகைக்கடியானப்ராப்தியைச்சொல்லுகிறது. இப்படி ஸ்ருஷ்டமானஜகத்தினுடையரக்ஷணார்த்தமாகவந்துகண்வளர்ந்தரு

அரு,—அஞ்சாம்பாட்டு. (பையரவித்யாதி) "பாற்கடலுள் பையரவினணைப் பள்ளிகொள்கின்ற "என்றந்வயித்து ஹேதுபூர்வகம் ஶப்தார்த்தமருளுகிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதி), அரவினணையென்ற விடத்தில் இன்சாரியைச் சொல்லாய், அரவாகிறவணையென்று ஶப்தார்த்தமாய், அரவுபதவாஸநையருளுகிறார் (மென்மையித்யாதி), மேலுக்கவதாரிகை (இப்படியித்

(க) தி-வாய்-எ-அ-ச,

டலாம்படி அணித்தாகப்பள்ளிகொண்டருளுகிற பரம புருஷனே, அநந்த ஶாயித்வத்தாலே உன்னுடைய ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தையும் உபாயோபேயத்வங்களையும் ப்ரகாசித்தவனே யென்கை. இத்தால் வ்யூஹகுணங்களும் பெரியபெருமாள் பக்கலிலே யுண்டென்கை. (உய்யவித்யாதி) லோகமாக வாத்மஜ்ஞானம் பிறந்து உஜ்ஜீவிக்கைக்குறுப்பாகசேதநர்க்குஶரீரேந்த்ரியங்களைக்கொடுக்கவேணுமென்று நினைத்து அந்த ஸ்ருஷ்டிக்கு உனக்கு உபகரணபூதனான சதுர்முகனைத் திருநாபீகமலத்திலே ஸ்ருஷ்டித்தாய்.

(வையவித்யாதி) ஜகத்திலுண்டான மநுஷ்யரை அஸ்த்திரரென்று நினைத்து அவர்களுடைய நித்யஸம்ஹாரத்துக்கு உனக்கு உபகரணபூதனான ம்ருத்யுவையும் கூடவே ஸ்ருஷ்டித்தாய். இத்தால உன்னாலே உண்டாக்கப்பட்டவற்றை நீயேபோக்குமிடத்தில்

ளின வளவன்றிக்கே, ஜகத்துக்கு, தன்னை முதலிலே ஸ்ருஷ்ட்டித்தருளின உபகாரந்தன்னை யருளிச்செய்கிறார். (உய்யவித்யாதி) கரண களேபரவிதுரராய் போக(ஹொம)மோக்ஷ ஶூந்யராய்*அசிதவிசேஷிதராய்க்கிடக்கிற ஆத்மாக்கள் கரணகளேபரங்களைப்பெற்று, திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கைக்குறுப்பாக லோகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கையிலே விருப்பத்தை யுடையனாய், வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டிக்கு கர்த்தாவான சதுர்முகனைத் திருநாபீகமலத்திலே தோற்றுவித்தவனே.

(வையமித்யாதி) ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்டி பண்ணுகிறபோதே, "பூமியிலுண்டான மநுஷ்யர் நம்முடைய ஆஜ்ஞாரூபமான ஶாஸ்த்ரமர்யாதையில் நிற்பார் சிலரல்லர், க்ருத்ரிமராய் விபரீதப்ரவ்ருத்தராமவர்கள்" என்று திருவுள்ளம்பற்றி, "அப்படி அதிப்ரவ்ருத்தரான தசையில் அதுக்கிடாக ஶிக்ஷித்தாகிலும் ரக்ஷிக்கவேணும்" என்று காலனையுமுடனே ஸ்ருஷ்டித்தவனே! "பொய்யர்" என்கிறவித்தை, "பொயி" என்று குறைத்துக்கிடக்கிறது. (ஐய) ஐயனே!;

யாதி), (ஜகத்துக்கு) என்றதுக்கு (உபகாரத்தை) என்றத்தோடந்வயம், தன்னையென்று ஜகத்தைச்சொல்லுகிறது. "உய்யவுலகுபடைக்க வேண்டி நான்முகனை உந்தியில் தோற்றினாய்" என்றந்வயித்து உந்தியென்று லாக்ஷணிகமாய் நாபீகமலத்தைச்சொல்லுகிறதாக்கி அர்த்தமருளுகிறார் (கரணேத்யாதி).

மூ;—

தண்ணனவில்லை நமனுமர்கள் சாலக்கொடுமைகள் செய்யாநிற்பர்
மண்ணொடுநீருமெரியுங்காலுமற்றுமாகாசமுமாகிநின்றாய்[டென்றும்
எண்ணலாம்போதே யுன்னாமமெல்லாமெண்ணினே னென்னைக்குறிக்கொண்
அண்ணலே நீயென்னைக்காக்கவேண்டு மரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. (ரு)

உனக்கருமையில்லை யென்கை. (ஐய) (க) "மாதாபிதா ஸுப்ராதா மாதாபிதாப்ராதா" என்கிறபடியே எனக்கு நிருபாதிகபந்துவான வனே. (இனியென்னைக்காக்கவேண்டும்) நான் உன்னபிமானத்தி லே ஒதுங்கினபின்பு கைம்முதலற்றவென்னை ரக்ஷித்தருளவேணும். (அரங்கத்தித்யாதி) திருப்பாற்கடலிலேவந்து கிட்டமாட்டாத வென்போல்வார்க் காகவன்றோ நீ கோயிலிலே வந்து சாய்ந்தரு ளிற்று. .... (ரு)

அவ;—ஆறும்பாட்டு. (தண்ணனவித்யாதி) ஸர்வாந்தர்யாமி யான நீ என்னை ரக்ஷித்தருளவேணு மென்கிறார்.

ஸ்வா;—(தண்ணனவில்லை நமன்றமர்கள்) ஐயோவென்னு

பரமபந்து வானவனே. இத்தால் - ரக்ஷிக்கைக்கீடான ப்ராப்தி யைச் சொல்லுகிறது. (இனியென்னைக் காக்கவேண்டும்) அந்த வையத்திலுள்ளார் படியன்றிக்கே, உன்னுடைய அங்கீகாரவிசே ஷத்தாலே வ்யாவ்ருத்தனாய் உனக்கு மங்களாஶாஸநம் பண்ணி யன்றி தரியாதபடியான பின்பு, இப்படியிருக்கிற வென்னை, என் னுடைய புருஷார்த்தத்துக்கு விரோதியான யமபடரால்வரும் நலி வில் அந்வயமில்லாதபடி ரக்ஷித்தருளவேணும். (அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே) ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணி, ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தினு டைய ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளின வளவன்றிக்கே, இங்குவந்து சாய்ந்தருளிற்று - அநந்யகதிகளாய் ஆர்த்தராய்த் திருவடிகளிலே வந்து விழுந்தாரை ரக்ஷிக்கைக்காக வன்றோ. .... (ரு)

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (தண்ணனவில்லை) மெத்தனவில்லை. உக் திவ்ருத்திகளெல்லாம்கடிநமாயாய்த்திருப்பது (உ) "கூடுஞ்சொலார்

திருப்பல்லாண்டில் தோற்றுகிறமங்களாஶாஸநம் பரத்வ ஸ்வபாவாநு குணமாகவும், இத்திருமொழியில் யமபடரால் வந்த நலிவு சொல்லும்ப்ரகர ணத்தாலும் அர்த்தமருளுகிறார் (அந்தவையத்திலுள்ளவித்யாதி) ... (ரு)

அரு;—ஆறும்பாட்டு. (தணணனவித்யாதி) தணிதல்-த்ருப்தி யென்

(க) ஸுபா- (உ) தி-மொ.

மிரக்கமில்லாத யமபடர் தண்டிக்கும்போது ஆஶ்ரயங்கள் பொறுக்குமளவன்றியிலே மிகவும் க்ரௌர்யங்களைப்பண்ணுகிற்பர்கள். க்ருபாவானான நீ இத்தைப் பரிஹரித் தருளவேணு மென்கை.

கடியார்'' என்னக்கடவதிறே. அன்றிக்கே, தண்ணனவாவது - தணிதலாய், அது இல்லையென்கையாலே - நலிகையில் ஓவுதலில்லாமையைச் சொல்லுகிறது. ஒருகால் விட்டுப் பற்றுவதில்லையென்கை. (நமன்றமர்கள்) ப்ரதாநனான யமன்தானுகில் கண்குழிவு கண்டவாறே ஒருகாலாக விட்டிருக்கவுங்கூடும்; இவர்கள் அவனுடைய படராகையாலே "அவன்சொன்னதில் ஒன்றும் தப்பாதே செய்யவேணும்'' என்னும் நினைவாலே கண்பாராதே க்ரூரமாக நலியா நிற்பர்களாய்த்து. (சாலக்கொடுமைகள் செய்யாநிற்பர்) மிகவும் கொடிதான தண்டனைகளைப் பண்ணுகிற்பர்கள்.

அதாவது - இந்த தேஹவிஶ்லேஷத்துக்குமுன்னே, சிவந்த மயிரும் எரிந்த விழியும் பொறிபறக்கிற முசமும் நாமடிக்கொண்ட உதடுமான உக்ரவேஷத்தோடே, * சேவதக்குவாரைப்போலே, கையும் சூலமும் பாசமும் முதலானவற்றோடே வந்துநிற்கும் நிலைதன்னாலே வயிறுஎரிகொளுந்தும்படி பண்ணுகையும்,(க) "நமன்றமர் பாசமவிட்டால் அலைப்பூணுண்ணும்'' என்னும்படி இந்தசரீரந்தன்னை விடுவிக்கிற ஸமயத்தில் அலைச்சல் படுகையும், பின்பு யாதநா சரீரத்திலே புகுரச்சொல்லி மோதுகையும்,(உ) "பின்னும் வன்கயிற்றால் பிணித்தெற்றிப் பின்முன்னாக விழுப்பதன் முன்னம்'' என்கிறபடியே வலிய; கயிற்றால் காலிலே கட்டித் தியங்கவடித்து, தலைபின்னும் கால்முன்னுமாக யாம்யமார்க்கத்தாலே யிழுத்துக்கொண்டுபோகையும், நாய்களையேவித் துடைவழிகவருவிக்கையும், சூலத்தாலே பாய்கையும், முதலாகச்செய்யுங் கொடுமைகளுக்கு ஒரு முடிவில்லையிறே. "செய்யாநிற்பர்'' என்கிற வர்த்த

கை. கீழ்ச்சொன்னத்தை விவரிக்கிறார் (ஒரு காலித்யாதி). "சாலக்கொடுமைகள் செய்யாநிற்பர்'' என்றதுக்கு ஹேதுவாக வேண்டி, "நமன்தமர்'' என்றதுக்கு வ்யாவ்ருத்தி பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ப்ரதாநனித்யாதி).

மிகவும் கொடுமைகளெங்ஙனேயிருக்கு மென்னும் ப்ரஶ்நத்தை அநுவதித்து அவற்றை விவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி - இல்லையிறே யென்னுமள

(க) தி-வாய்-௩-உ-௧௦. (உ) ௪-டு-௭.

(மண்ணித்யாதி) ஒன்றுக்கொன்று காரணமாய்நின்ற பூதபஞ்சகங்களும் தந்மாத்ரைகளும் இந்த்ரியங்களும் மஹதஹங்காரங்களும் இவையெல்லாத்துக்கும் காரணமான மூலப்ரக்ருதியும் தத்கதரான ஜீவஸமஷ்டியும் இவற்றையெல்லாத்தையும் நினைக்கிறது (மற்றுமென்று). ஆக இவற்றையுடைய வுன்னோடே ஸமாநாதிகரித்துச் சொல்லலாம்படி இவற்றுக்குள் அந்தராத்மாவாய் நின்றாய். இத்தால் அந்தர்யாமியும் பெரிய பெருமாளே யென்கை. (எண்ணலாமித்யாதி) கரணங்கள் வஶவர்த்திகளாய் அநுஸந்தாநத்துக்கு ஸக்

மாநத்தாலே உத்ப்ரோத்தரம் செய்யும் கொடுமைகளையெல்லாம் சொல்லுகிறது.

(மண்ணித்யாதி) பூமியோடே ஜலமும் அக்நியும் வாயுவும் ஆகாசமுமாகிற ஜகத்காரணமாகிய பூதபஞ்சகமும், மற்றும்கார்யரூபமான ஜகத்துத்தானும் "நீ" என்கிற சொல்லுக்குள்ளே அடங்கும்படி உனக்கு ப்ரகாரமாக இவற்றுக்கு ப்ரகாரியாய்க் கொண்டு நின்றவனே. இத்தால் ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வப்ரகாரியா யிருக்கையாலே உனக்கு விதேயமல்லாததொன்று இல்லை யிறே. ஆன பின்பு இந்த யமபடரால்வரும் நலிவை நீயே மாற்றவேணும். (எண்ணலாம்போதே யுன்னமமெல்லா மெண்ணினேன்) இத்தால் தம்முடைய ப்ராப்யநிஷ்டையைச் சொல்லுகிறார். கரணங்கள் விதேயமாய் அநுஸந்திக்கலானபோதே, உன்னுடைய திருநாமமெல்லாம் எனக்கு தாரகமாகவும் போக்யமாகவும் அநுஸந்தித்தேன். நாராயணைஶப்தத்துக்குள்ளே ஸகலநாமங்களு மந்தர்ப்

வும்). (அதாவது) என்றவநந்தரம் "எங்ஙனே யென்னில்" என்று சேஷம். (சேவதக்குவார்) என்றது - சேங்கன்றுகளுக்கு பீஜப்ரஹாரம் பண்ணுவாரென்றபடி. (தியங்க) மயங்க.

இவ்விஶேஷணத்துக்குப்ரக்ருதோப யோகம் காட்டுகிறார் (இத்தாலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). (மாற்றவேணும், என்ற நந்தரம் "என்றதாய்த்து" என்று சேஷம். ஸாதநத்வப்ராந்தியை நிவர்த்திப்பிக்கிறார் (இத்தாலித்யாதி). ஶப்தார்த்தம் காட்டுகிறார் (கரணங்களித்யாதி). அஸங்க்யேய குணசேஷ்டித வாசகங்களான திருநாமங்கள்பலபலவாயிருக்க, "உன்னமமெல்லாம் எண்ணினேன்" என்று சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (நாராயண

தியுள்ள போதே மங்களாஸாஸந விஷயபூதனானவுன்னுடைய ப்ராப்யவாசகங்களாய் மேன்மைக்கும் நீர்மைக்கும் வடிவழகுக்கும் வாசகங்களான திருநாமங்களை வாசகமாக்கி மங்களாஸாஸநம் பண்ணினேன்.

'இப்படிப்பட்டவன்' என்று என்னைத்திருவுள்ளம் பற்றியருளி, எல்லாக்காலத்திலும் இதினுடையவிழவுதன்னதாம்படி ஸ்வாமியானநீ உன்கைபார்த்திருக்கிற வென்னை ரக்ஷித்தருளவேணும்.

பூதமாகையாலே, அதொன்றையும் சொல்லவே எல்லா நாமங்களையும் சொன்னாராவரிறே. இவர்தாம் அதொழிய வேறொன்றறியாரிறே. (௧) "நன்மைதீமைகளொன்று மறியேன் நாரணாவென்னுமித்தனையல்லால்" என்றும்' (௨) "ஓவாதே நமோநாரணா வென்பன்" என்றுமிறே இவரிருப்பது. மங்களாஸாஸநத்துக்கும் இதுதானேயிறே இவர்க்குவாசகம். (௩) "நமோநாராயணாயவென்று-பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்து பல்லாண்டு - ஏத்துவர்" என்றாரிறே, ஆகையால், இத்திருநாமமொழிய ஒருக்ஷணமும் தரிக்கமாட்டார். (௨) "உண்ணாநாள் பசியாவதொன்றில்லை-நமோநாரணாவென்றெண்ணாநாள் எனக்கு - பட்டினிநாள்" என்னுமவரிறே. ஆக, இப்படி உன்னுமெல்லா மெண்ணினேன்.

(என்னைக் குறிக்கொண்டு) இப்படிஉன்திருநாமத்தைச்சொல்லி உனக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுதபோது க்ஷணகாலமும் தரிக்கமாட்டாதவென்னைத் திருவுள்ளம்பற்றி. (என்றும்) ஸர்வகாலத்திலும். இங்நிலைதான் இவர்க்கு காதாசித்கமன்றே. (அண்ணலே) ஸர்வ ஸ்வாமியானவனே! இத்தலைபிழவுபேறுகள் உன்னதாம்படியன்றோ குடற்றுடக்கிருப்பது. (நீ என்னைக் காக்கவேண்டும்) இப்

ஸப்தத்துக்குள்ளேயித்யாதி). அந்தர்ப்பூதமாகையாலே - ஸகல நாமங்களுக்கும் வாச்யங்களானகுண சேஷ்டிதாதிகளெல்லாம் இத்திருநாமத்தில் ஸங்க்ரஹேண சொல்லப்படுகையால் இத்திருநாமமே அல்லா நாமங்களென்கை. இவர் தாம் எல்லாநாமங்களையும் சொன்னாராகைக்கு இத்தைத்தான் சொன்னாரோவென்னுமாகாங்க்ஷயிலே அருளுகிறார் (இவர் தாமித்யாதி). (வாசகம்) என்றது - வார்த்தை யென்றபடி.

---

(௧) ரு-௧-௩. (௨) ரு-௧-௯. (௩) திருப்பல்-௧௨.

மூ.—
செஞ்சொன் மறைப்பொருளாகிநின்ற தேவர்கள்நாயகனே யெம்மானே
எஞ்சலிலென்னுடை யின்னமுதே யேழுலகுமுடையா யென்னப்பா
வஞ்சவுருவில்நமன்றமர்கள் வலிந்து நலிந்தென்னைப் பற்றும்போது
அஞ்சலமென்றென்னைக் காக்கவேண்டு மரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே. (எ)

(அரங்கத்தித்யாதி) அந்தர்யாமித்வத்தி லீழியமாட்டாதவர்களுக்
காகவன்றோ நீ கோயிலில் சாய்ந்தருளிற்று. (சு)

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. (செஞ்சொலித்யாதி) வேதைகஸமதி
கம்யனாய் ஸர்வாதிகனான நீ எனக்கு அபய ப்ரதாநம் பண்ணியரு
ளவேணுமென்கிறார்.

ஸ்வா;—(செஞ்சொல்மறைப்பொருளாகின்ற) யதாபூதவாதி
யாய், பாஹ்பகுத்ருஷ்டிகளான ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு ஸ்வார்த்
தங்களைப்ரகாஶியாத வேதத்துக்குப்ரதாநார்த்தமாய் (க)"ஸவெ—

படி யிருந்துள்ள நீ, கீழ்ச்சொன்ன புருஷார்த்த நிஷ்டையை
யுடையேனான வென்னை, இப்புருஷார்த்தத்துக்கு விரோதியாக யம
படரால் வரும் நலிவில் அகப்படாதபடி ரக்ஷித்தருளவேணும்.
(அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே) இதுதான் நான் இன்று விண்
ணப்பம் செய்யவேணுமோ?, இதுக்கு முற்கோலிவந்தன்றோ தேவ
ரீர் இங்கே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறது. .... (சு)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (செஞ்சொல் மறைப் பொருளாகி
நின்ற) செவ்விய சொல்லை யுடைத்தான வேதத்தினுடைய அர்த்த
பூதனாய்நின்ற. சொல்லுக்குச் செவ்வையாவது - யதாபூ(ஹ-ூ)த
வாதித்வம். நாஸ்திகரா யிருப்பார்க்கு ஸ்வார்த்தத்தை மறைக்கை
யாலே இத்தை "மறை" என்கிறது-இதுதான் பூர்வபாகமென்றும்
உத்தரபாகமென்றும் இரண்டுகூறாய், அதில் பூர்வபாகம் கர்மப்ரதி
பாதகமாய், உத்தரபாகம் ப்ரஹ்ம ப்ரதிபாதகமா யிருந்ததேயாகி

(இப்புருஷார்த்தத்துக்கு) என்றது-மங்களாசாஸநரூப புருஷார்த்தத்துக்
கென்றபடி. ... ... (சு)

அரு;—எழாம்பாட்டு. (செஞ்சொலித்யாதி) மறைப் பொருளென்றுஸா
மாந்யமாக வேதத்துக்கெல்லாம் இவன் பொருளென்னக்கூடுமோ ?, பூர்வபா
கம் கர்மத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற தன்றோவென்ன வருளுகிறார் (இதுதானித்யா
தி). பூர்வபாகத்தில் நாராயணாதி ஶப்தங்களேயன்றிக்கே அக்நீந்த்ராதிபதங்

வெ௨ாயமெ்தெ௺ கு௦ ஹவந்தி-ஸர்வேவேதாயத்ரைகம்பவந்தி'' (க) ''ஸ வெ௰வெ்ஷாயனுதஞ்ஜாஜநதி - ஸர்வேவேத:யத் பதமாமநந்தி '' (உ) '' வெமெ்ஞஸ்ஹஸெ்வெ௰ஈஹமெவவெதஃு: - வேதைஶ்சஸர்வை ரஹமேவவேத்ய:'' என்னக்கடவதிறே.

(தேவர்கள்நாயகனே) * அயர்வறுமமர்களதிபதியானவனே; ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு நிர்வாஹகனென்னுமாம். (எம்மானே) உன்னுடைய வேதைகஸமதி கம்யத்வத்தையும் ஸர்வநிர்வாஹகத்வத்தை

ஆம் ஆராதந ஸ்வரூபத்தையும் ஆராத்ய ஸ்வரூபத்தையும் சொல்லுகிறதாகையாலே, (உ) ''வெமெ்ஞஸ்ஹஸெ்வெ௰ ஈஹமெவவெதஃு:- வேதைஶ்சஸர்வை ரஹமேவவேத்ய: '' என்கிறபடியே '' எல்லா வேதங்களுக்கும் இவனே ப்ரதிபாத்யன்'' என்னத்தட்டில்லைபிறே. (க) '' ஸவெ௰வெ்ஷாயனுதஞ்ஜாஜநதி - ஸர்வேவேதாயத்பதமாமநந்தி'' என்னக்கடவதிறே. பூர்வபாகத்தில் இவனே ஶத்வாரகமாகப்ரதிபாதியாநிற்கும். உத்தரபாகத்தில் அத்வாரகமாக ப்ரதிபாதியாநிற்கும். அத்தைப்பற்றவிறே '' ஶ்ருதிஶிரஸிவிதீப்தே - ஶ்ருதிஶிரஸிவிதீப்தே'' என்றருளிச்செய்தது.

(தேவர்கள் நாயகனே) (௩) ''யத்ரபூர்வெ ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா: - யத்ரபூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவா:''என்கிற நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனானவனே. அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனாகையாவது - * அஹ்ருத ஸஹஜதாஸ்யராகையாலே தன்னுடைய அநுபவகைங்கர்யங்களையொழிய அரைக்ஷணமும் செல்லாதபடியாய். * அஸ்த்தாநே பயஶங்கிகளாய்க்கொண்டு மங்களாசாஸநபரராய்ப் போருகிறவர்களுடையப்ரக்ருதியறிந்து விநியோகங்கொண்டு போருகை. (எம்மானே) அவர்களைப்போலே என்னையும் உன்திருவடிகளுக்குப் பரிவனாக்கி அடிமை

களையிட்டு தேவதாந்தராராதநரூபேண கர்மம் ப்ரதிபாத்யமாயிருக்க இங்ஙன் சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறுர் (பூர்வபாகத்திலித்யாதி).

நித்யஸூரிகளுக்கு அந்நபாநாத்யபேக்ஷையின்றிக்கேயிருக்க, இவன் நிர்வஹிக்கையாவதென்னென்ன வருளுகிறுர் (அவர்களுக்கித்யாதி), தேவர்கள் நாயகனென்றத்தைக் கடாக்ஷித்தருளுகிறுர் (அவர்களையித்யாதி). எஞ்

(க) கட-உ-கரு-எ. (உ) கீ-கரு-கரு. (௩) புருஷஸூ.

செஞ்சொல்

யும் காட்டி என்னை யடிமைகொண்டவனே; (எஞ்சலிலித்யாதி) நா ஶரஹிதமாய், போக்யமுமானவம்ருதம்போலே எனக்கு நித்ய நிரதிஶய போக்யனானவனே.

கொண்டு போருகிறவனே. (எஞ்சலி லென்னுடையின்னமுதே ப்ராக்ருதமான அம்ருதத்தில் வ்யாவ்ருத்தி. எஞ்சல் - சுருங்கல். "இல்" என்பது-இல்லாமை. அதாவது - தேசகாலங்களால் வரும் ஸங்கோசரஹிதமாயிருக்கை. அது எல்லாதேசத்திலு மின்றிக்கே எல்லாக் காலத்திலும் புஜிக்கவொண்ணாதபடியா யிருக்குமிறே. "என்னுடையமுது" என்கையாலே - புஜித்தார்க்கு, உடம்பைப் பூண்கட்டுமதுபோலன்றிக்கே உயிரைப் பூண்கட்டுமதாயிருக்கை. "இன்னமுது" என்கையாலே - புஜித்தார்க்கு, த்ருப்தியைப் பிறப்பிக்குமது போலன்றிக்கே,(க)"அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென் னாராவமுதம்"என்கிறபடியே-புஜிக்க புஜிக்க மேன்மேலன த்ருஷ்ணையை விளைக்குமதாயிருக்கை. கீழ்ச்சொன்ன நித்யஸூரிகளும், (உ) "அப்பால் முதலாய்நின்ற அளப்பரியவாரமுது" என்று - இவ்வம்ருதத்தையிறே புஜிப்பது. அவ்வம்ருதந்தான்(ரு)"அரங்க மேயவந்தணன்" என்னும்படி ஆஸந்நமாய்த்தே இவர்க்கு.

சலிலென்றத்தால் வரும் ப்ராக்ருதாம்ருத வ்யாவ்ருத்தியை உபபாதிக்கிறார் (அதித்யாதி), எல்லாக்காலத்திலும் புஜிக்கவொண்ணாமையாவது—ஶூசியா யிருக்கும் காலத்திலே தானே புஜிக்கலாயிருக்கை. ஆகையாலேயிறே பெரிய திருவடி இந்த்ரனை ஜயித்து அம்ருதம் கொணர்ந்தபோது ஸர்ப்பங்களை ஸ்நாநம்பண்ணிவந்து புஜியுங்கோளென்றது. (என்னுடை) என்ற விடத்தில் "என்" என்றத்தால் ஆழ்வாருடம்பையுபேக்ஷித்து ஆத்மாவைப் பேணுகையாகிற ஸ்வபாவம் தோற்றுகையால் அதுக்குச் சேர ப்ராக்ருதாம்ருத வ்யாவ்ருத்தியையருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதி).தெகுட்டாமையாகிற வ்யாவ்ருத்தியை உபபாதிக்கிறார்(இன்னமுதித்யாதி). எம்பெருமானாகிற வம்ருதந் தான் பருகப்பருகஆராவமுதமாயிருக்குமோவென்னவருளுகிறார் (கீழித்யாதி) நித்யஸூரிகளும் இவ்வம்ருதத்தையே அநுபவிக்கிறதாகில் என்னுடைய வென்று அஸாதாரண்யம் தோற்றச் சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (அவ்வம்ருதமித்யாதி).

(க) தி-வாய்-உ-டு-ச. (உ) திருநெ-கச.

(ஏழுலகுமுடையாய்) (௧) "𑌪𑌤𑌿𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 - பதிம்விஶ்வஸ்ய" என்கிறபடியே ஸர்வலோகேஶ்வரனானவனே, (என்னப்பா) எனக்கு இவ்வர்த்தங்களையும் ப்ரமாணங்களையுமுபகரித்தவனே; எனக்கு நிருபாதிகபந்துவென்றுமாம். (வரவு தெரியாதபடி வருமவர்களாய்) யமனுக்குப் பரதந்த்ரராயிருக்கிறபடர் பலாத்கரித்து ப்ரஹரித்து என்னைப்பிடிக்குமளவில். (அஞ்சலமித்யாதி) அத்தஶையில் (௨) "𑌮𑌾𑌶𑍁𑌚𑌃 - மாஶுசஃ" என்று என்னை ரக்ஷித்தருளவேணும். (அரங்

(ஏழுலகுமுடையாய்) இத்தால்-லீலாவிபூதி யோகத்தைச் சொல்லுகிறது, (௬) "𑌪𑌤𑌿𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯-பதிம் விஶ்வஸ்ய" என்கிறபடியே-ஸமஸ்த லோகங்களுக்கும் கடவனான ஸ்வாமியானவனே. (என்னப்பா) இங்கும் ஒரு கூறுண்டே இவர்க்கு. ஆந்தராளிகராகையாலே இரண்டிடத்திலு மந்வய முண்டிறே. *பொருளல்லாதவென்னைப் பொருளாக்குகையாலே எனக்கு ஸத்தா காரணமானவனே. (வஞ்சவுருவில் நமன்றமர்கள்) தங்கள் வரவு ஒருவருக்கும் தெரியாதபடி ரூபத்தை மறைத்துக்கொண்டு வரும் யமபடரானவர்கள். (வலிந்து நலிந்தென்னைப் பற்றும்போது) பலாத்கரித்துப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து என்னைப் பிடிக்கும்போது. (அஞ்சலமென்றென்னைக் காக்கவேண்டும்) 'அஞ்சாதேகொள்' என்று உன் திருமிடற்றோசை கேட்கும்படியருளிச்செய்து, கீழ்ச்சொன்னபடியே உன்னை யநுபவித்து உனக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுத

"தேவர்கள்நாயகனே" என்றத்தாலே நித்யவிபூதியோகத்தைச் சொல்லுகிறதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி இதுக்குப்பலிதமருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி), "எம்மானே" "என்னப்பா" என்கிறவற்றுக்கு பௌநருக்த்யம் வாராமைக்காக, "தேவர்கள் நாயகனே யெம்மானே" என்ற சேர்த்தியைக்கடாக்ஷித்து அவர்களோடு ஸமபாகமும் "ஏழுலகமுடையா யென்னப்பா" என்ற சேர்த்தியாலே இங்குள்ளாரோடு ஸமபாகமுண்டென்றும் தோற்றவேணு மென்று இரண்டும் சொல்லவேண்டிற்றென்று அருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு ஈடுபடுகிறார் (இங்குமித்யாதி), இத்தால் இவருடைய ஜ்ஞாநாதிஶயத்தாலே நித்யஸூரிகளோடே சேர்த்திசொல்லுகை ப்ராப்தம், இங்கும் கூட்டுண்டோவென்ற இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம், (ஆந்தராளிகர்) என்றது-முமுக்ஷுதஶையைப்பற்ற. என்னப்பாவென்றதுக்கு ஹேதுபூர்வகம் ஶப்தார்த்தமருளுகிறார் (பொருளித்யாதி).

---

(௧) தை-நா-௧௧. (௨) கீ-௧௮-௬௬.

மூ —
நானேதுமுன் மாயமொன்றறியேன்மன்நமர்பற்றி நலிந்திட்டிந்த
வூனேபுகேயென்றுமோதும்பேதங்குன்னைநானென்றுநினைக்கமாட்டேன்
வானேய்வானவர்தங்களீசா மதுரைப்பிறந்த மாமாயனேயென்
ஞானப்நீ யென்னைக்காக்கவேண்டுமரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே.

கத்தித்யாத). எனக்கு அபயப்ரதானம் பண்ணியருளுகைக்காகக் கோயிலே சாய்ந்தருளினவனே. ... ... (எ)

அவ;—(எட்டாம்பாட்டு). (நானித்யாதி) பரமபதத்தினின்றும் போந்து க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்த நீ என்னை ரக்ஷித்தருளவேணுமென்கிறார்.

ஸ்வா;—(நானித்யாதி) உனக்குப்பரிந்தல்லது நிற்கமாட்டாத நான் உன்னுடைய வாஸ்சர்யாவஹமான குணங்களை யொன்றுமறியேன்; உன்னுடைய ஸங்கல்பங்களை யென்றுமாம். (நமன்றமரி

போது தாக்கமாட்டாத வென்னை, இப்புருஷார்த்தத்தைக் கலக்கும் யமபடரால் வரும் பாதையில் அந்வயியாதபடி ரக்ஷித்தருளவேணும். (அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே) இப்படி ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றோ கீழ்ச்சொன்ன இரண்டு விபூதியிலும் வ்யாவ்ருத்தமாய்க்கொண்டு த்ருதீய விபூதியான திருவரங்கத் திருப்பதியிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறது. .... (எ)

வ்யா; எட்டாம்பாட்டு. (நானித்யாதி) அதீதாநாகதங்களில் ஒன்றுமறியாத நான்ஸர்வஶக்தியான உன்னுடைய மாயைகளிலே தேனுமொன்றுமறியேன். இப்போது இவர் "உன்மாயம்" என்றது, "போமிடத்துன் திறத்தெத்தனையும்புகாவண்ணம் நிற்பதோர் மாயைவல்லை" என்று சொன்னதுபோலே யிருக்குமவற்றையிறே.

(த்ருதீயாவிபூதி)என்றது - ப்ரத்யக்ஷ பரமபதமாகையாலே நித்யவிபூதியென்னலாய், இங்கேயிருக்கையாலே லீலாவிபூதி யென்னலாயிருக்கையாலே உபயாகாரமுண்டென்னுமத்தைப்பற்ற, ... (எ)

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (நானித்யாதி) எதுமென்றத்தோடு "அறியாத", என்றத்யாஹரித்து அந்வயித்தர்த்தமருளுகிறார் (அதீதேத்யாதி). மாயமென்றது-மூலப்ரக்ருதி முதலானவற்றை யன்று, க்ருத்ரிமத்தை யென்று விவக்ஷித்து த்ருஷ்டாந்த பூர்வகமருளுகிறார் (இப்போதித்யாதி), (அதாவது)

த்யாதி) யமபடர்முற்படவிந்த ஶரீரத்தோடே பிடித்துஹிம்ஸித்து இத்தைவிடுவித்து யாதநாஶரீரத்தையுண்டாக்கி அத்தைக்காட்டி "நீ இந்த ஶரீரத்திலேப்ரவேஶி" என்றுநிர்ப்பந்திக்க, இவன் அதில் புகவிசையாமையாலே கண்ணற்று ப்ரஹரிக்கிறஸமயத்திலே (அங்

அதாவது - கர்மாநுகுணமாக இச்சேதநர் விஷயத்தில் அவன்பண்ணிவைக்கும் வஞ்சநங்க ளநேகங்களிறே; அவையெல்லாம் அவன்ருனறியு மத்தனையொழிய, எதிர்த்தலைக்குத்தெரியாதபடியிறேயிருப்பது; அத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிருர் (நமன்றமர்பற்றிநலிந்திட்டு) கர்மங்களைப் பத்தும்பத்தாகக் கணக்கிட்டு நலியக்கடவ யமபடராணவர்கள், வந்து பிடிக்கிறபோதே எல்லா துஃக்கங்களும் விளையும்படி வந்துபிடித்து, வாசாமகோசரமாம்படி, இந்த ஶரீரத்தோடே நலியத்தக்கதெல்லாம் நலிந்து.

(இந்தவூனேபுகேயென்று மோதும்போது)அநந்தரம் யாதநாஶரீரத்தைக்காட்டி "இந்தச் சரீரத்திலேபுகு" என்பர்களாய்த்து. "இந்தவூன்"என்று-விட்ட சரீரத்திற்காட்டில் ப்ரவேசிக்கிற சரீரத்தினுடையகொடுமையைச்சொல்லுகிறது. அதாவது-சேத(ஹஃ) நபேத (ஹஃ) நாதிகளிலும்விடக்கடவதன்றிக்கே அத்யந்த துஃக்காவஹமாயிருக்குமிறே; அத்தைப்பற்றவிறே "யாதநாசரீரம்" என்று பேராய்த்து. (க) "யாதநா தீவ்ரவேதநா-யாதநாதீவ்ரவேதநா" என்னக்கடவதிறே. இப்படியிருக்கிற சரீரத்தைக்காட்டி "இதிலே புகு" என்றுல், இவன் வெருவிப்பிறகாலியா நிற்குமிறே. "இதிலே புகு" என்று கண்பாராதே மோதாநிற்பர்களாய்த்து' அதிலே

என்றது அநேகமாயும் க்ருத்ரிமமாயு மிருக்கையாவதென்றபடி. இதுக்கநந்தரம் "எங்ஙனேயென்னில்" என்றுசேஷம். ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தானவனிடத்தில் ஒரு வஞ்சநமும் சொல்லக்கூடாதிருக்க, அநேக வஞ்சநங்களுண்டோவென்று ஶங்காதாத்பர்யம். இத்தைப்பரிஹரிக்கிருர் (கர்மாநுகுணேத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). கொடுமையை வ்யவஹாரமுகத்தாலே த்ருடீகரிக்கிருர் (அத்தையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).

புகேயென்று சொன்னவநந்தரம் இவன்ப்ரவேஶிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க மோதுவானென்னென்ன ப்ரஸக்தியையருளுகிருர் (இப்படியித்யாதி), (வெருவி)அஞ்சி.ப்ரவேஶிப்பிக்கைக்கு ப்ரயோஜநமருளுகிருர் (அதிலேயித்யாதி),

(க) அமரகோ.

சேது நானுன்னை நினைக்கமாட்டேன்) ஆபத்விமோசகனான வுன்னை ஒருப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷகனாக நினைக்கமாட்டேன்.

(வானேயித்யாதி) பரமபதத்தில் பொருந்திவர்த்திக்கிற நித்யமுக்தர்க்கு நியந்தாவானவனே; (மதுரைப்பிறந்தமாமாயனே) அது உண்டது உருக்காட்டாமையாலே முமுக்ஷுஸாபேக்ஷனாய்ஸ்ரீமது

ப்ரவேசிப்பிக்கவேணுமே யவர்களுக்கு, மேலுண்டான துக்கங்களை யெல்லாம் இவனை யநுபவிப்பிக்க. இப்படி "இதிலேபுகு" என்று அவர்கள் மோதுங்காலத்தில். (அங்குன்னை நானொன்றும் நினைக்கமாட்டேன்) அவ்விடத்தில், ஆபத்விமோசகனான உன்னைநான் ஒருப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷகனாக நினைக்கமாட்டேன். "அன்றிக்கே அங்கேதும் நானுன்னை நினைக்கமாட்டேன்" என்று பாடமானபோது - அவ்விடத்தில் ஏகதேசமும் நானுன்னை நினைக்க மாட்டேனென்று பொருளாகக்கடவது. அவர்கள் நலிகிற நலிவிலே அகப்பட்டு மநஸ்ஸு கலங்குகிற தசையிலே தேவரீரை நினைக்கப்போமோ?

(வானேய்வானவர் தங்களீசா) பரமபதத்திலே பொருந்தி வர்த்திக்கிற நித்யமுக்தர்க்கு, ஸ்வரூபாநுரூபமான வடிமைகொள்ளும் நியந்தாவானவனே. ஏய்கை — பொருந்துகை. (மதுரைப் பிறந்தமாமாயனே) அப்படி ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருந்துவைத்து இங்குள்ளாரை ஆட்கொள்ளுகைக்காக ஸ்ரீ மதுரையிலே இதர ஸஜாதீயனாய் வந்தவதரித்த வாஸ்சர்யபூதனே! அங்கு நியந்தாவாய் நின்று ஆட்கொள்ளும், இங்கு நியாம்யனாயிருந்து ஆட்கொள்ளும். (க) "ஆட்கொள்ளத் தோன்றிய வாயர் தம்கோ" என்றாரிறே. (என் ஆனாய்) தன்னுடைய ஸ்வாபாவிகமான பலத்தால் வந்தபெருமதிப்பைப்பாராதே அல்ப பலவிஸிஷ்டனான பாகன்கையிலேவஸீக்ருதமான மத்தகஜம்போலே மங்களாஸாஸநபரனான வெனக்குவஸீ

ஸப்தார்த்தமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி), நினைக்கமாட்டாமைக்கு ஹேது வருளுகிறார் (அவர்களித்யாதி).

தங்களென்றதின் தாத்பர்யம் (ஸ்வரூபாநுரூபமான) என்றது. மாமாயனே யென்றவிடத்தில்மாவென்று பெருமையைச்சொன்னதுக்குவ்யாவ்ருத்தி பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அங்கித்யாதி), நியாம்யனாய் ஆட்கொள்ளுகை ஆஸ்சர்யத்தில் மஹத்த்வமென்று கருத்து. ... ... (அ)

(க) க-எ-கக!

மூ.—
குன்றெடுத்தாநிரைகாத்தவாயாகோநிரைமேய்த்தவனேயெம்மானே
அன்றுமுதலின்றறுதியா வாதியஞ்சோதி மறந்தறியேன் [து
நன்றுங்கொடியநமன்றமர்கள்நலிந்து வலிந்தென்னைப் பற்றும்போ
அன்றங்குநீயென்னைக்காக்கவேண்டுமரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே

ரையிலே வந்தவதரித்து அத்யாஶ்சர்யாவஹமான குணசேஷ்டிதங்களை ப்ரகாஶிப்பித்தவனே, (என்றுய்) ஆனைதன்பலத்தையறியாதே பாகனுக்கு வஶவர்த்தியாமாபோலே என் மங்களாஶாஸநஸூத்ரவஶீக்ருதனானவனே; (நீ என்னைக்காக்கவேண்டும்) ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவத்தை ப்ரேமத்தாலே நான் மாருடி ப்ரதிபத்தி பண்ணிலும் நீயே ரக்ஷகனாகவேணும். (அரங்கத்தித்யாதி). அந்தக்ருஷ்ணவதாரத்திலுதவாதார்க்கும் உதவுகைக்கன்றோ நீ கோயிலில் சாய்ந்தருளிற்று. ... ... (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (குன்றித்யாதி) அந்தக்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தம் பின்னாட்டி அந்தக்ருஷ்ண குணங்களைப் பெரியபெருமாள் பக்கலிலே மீளவுமநுஸந்திக்கிறார்.

ஸ்வா;—(குன்றெடுத்தா நிரைகாத்தவாயா) இந்த்ரனாலே பசுக்களுக்கும் இடையர்க்கும் வந்தவாபத்தை, ரக்ஷகமாகச்சொன்ன

க்ர்தனானவனே (நீ யென்னைக்காக்கவேண்டும்) ஸர்வரக்ஷகனான நீ, உனக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுதபோது க்ஷணகாலமும் தரிக்கமாட்டாத வென்னை, இதுக்குவிக்நமாக யமபடர்பண்ணும்நலிவால் வந்த கலக்கத்தில் அங்வயியாதபடி ரக்ஷித்தருளவேணும். (அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே) பயிர்த்தலையிலே குடில்கட்டிக்கிடக்குமாபோலே, பரமபதாதிகளைவிட்டுக்கோயிலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறது, அபிமாநாந்தர்ப் பூதரானவர்களை அழிவற நோக்குகைக்காகவன்றோ. .... (அ)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (குன்றித்யாதி) இந்த்ரன் பசிக்கோபத்தாலே கல்வர்ஷத்தை வர்ஷித்தபோது, நின்றதொருமலையைக் குடையாகவெடுத்து, அந்த வர்ஷாபத்தில் ஈடுபடாதபடி பசுநிரையை ரக்ஷித்த ஆயனானவனே. இது தான், கோபகோபீஜநங்

மலையை யெடுக்துக்கவித்து ரக்ஷித்தக்ருஷ்ணனே; (கோநிரையித்யாதி) தன்னுடைய ரக்ஷணத்து விலக்காமையையுடைய பசுக்களை ரக்ஷித்து அத்தாலே உன்னுடைய ஸ்வாமித்வத்தைப்ரகாசிப்பித்தவனே. (அன்றித்யாதி) நீ மயர்வறமதிநலமருளின வன்றுமுதல் இன்றளவாகவென்னுதல். * கருவரங்கத்துட்கிடந்து கைதொழுதவன்று முதலென்னுதல். ஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பு கீழுமொருபோகியாய்த்தோற்றுகையாலே † யானவன்று முதலென்னுதல். (ஆதியித்யாதி) காரணமாய் விலக்ஷணமான விக்ரஹமென்னுதல். கார

களை ரக்ஷித்ததுக்கு முபலக்ஷணம். ஆனால் அவர்கள்தன்னைச்சொல்லாதே, "ஆநிரைகாத்த ஆயா" என்று இத்தைச்சொல்லுவானென்னென்னில்; எல்லாவற்றிலும் ப்ரதாந ரக்ஷ்யவர்க்கம் இவையேயாகத்திருவுள்ளம்பற்றி யிருக்கையாலே. * ஆயனாயன்றுகுன்றமொன்றெடுத்தான் அரங்கமாநகரமர்ந்தானிறே.

(கோநிரைமேய்த்தவனே) ஆபத்தசையில் ரக்ஷித்தவளவன்றிக்கே,அவதாரத்தின்மெய்ப்பாட்டுக்கீடாக அல்லாத இடையரோபாதி கையிலே கோலெடுத்துப் பசுநிரைமேய்த்தவனே (க) "திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புவத்தி"என்று பரமபதத்திலிருப்பிலுங்காட்டில் பசுநிரைமேய்க்கஉகந்திறேயவதரித்தது.(எம்மானே)இந்தகுணசேஷ்டிதங்களாலே என்னை யெழுதிக்கொண்டவனே."அம்மானே"என்று பாடமாகில்"ஸர்வஸ்வாமியானவனே"என்று பொருளாகக்கடவது. அப்போதுகீழ்ச்சொன்னரக்ஷணத்துக்கடியானப்ராப்தியைச்சொல்லுகிறது. (அன்றுமுதல்) * கருவரங்கத்துள் கிடந்த வன்றுமுதலென்னுதல்; திருப்பல்லாண்டுபாட நீவிஷயீகரித்த வன்று முதலென்னுதல். (இன்றறுதியா) இன்றளவாக. (ஆதியஞ்சோதி மறந்தறியேன்) ஸர்வகாரணமாய் விலக்ஷணதேஜோரூபமான உன்

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (குன்றித்யாதி) ஆதியென்றதுக்கு இரண்டர்த்தம் "ஆதியான சோதி" என்றும், "ஆதியான வுன்னுடைய சோதி" என்றும். இவ்விரண்டையும் க்ரமேண வருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே)(உ) "முந்நீர் ஞாலம்படைத்தவெம்முகில் வண்ணனே"

† இங்கே ஒருபதம் விட்டிருக்கிறது.

(க) தி-வாய்-க0-ரு-க0. (உ) தி-வாய்-ரு-உ-க.

ணத்வரக்ஷகத்வங்களென்னுதல். இவற்றில் எனக்கு விஸ்ம்ருதியில்லையென்கை.

(நன்றித்யாதி) நல்ல நெருப்பென்னுமாபோலே, "நன்றுங் கொடிய" என்று க்ரௌர்யத்தின் மிகுதி சொல்லுகிறது. (நலிந்தித்யாதி) உனக்குப்பரிந்தல்லது நிற்கமாட்டாதவென்னை அவர்கள் பலத்தாலே பாதித்துப்பிடிக்கும்போது, (அன்றித்யாதி) அக்காலத்திலே அவ்விடத்திலேரக்ஷகனானநீ. (௧)"நமன் தமர்என் தமரைவினவப்பெறுவாரலர்" என்ற நீ. (என்னைக்காக்கவேண்டும்) மங்களாஶாஸந விச்சேதம்வருமென்றஞ்சுகிறவென்னை ரக்ஷித்தருளவேணும். மங்களாஶாஸந விரோதியைப்போக்கி மங்களாசாஸநம்பண்ணுவித்துக்கொள்ளுகைக்காகக் கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான்

னுடைய விக்ரஹத்தை மறந்தறியேனென்னுதல்; ஸ்வகாரணபூதனான உன்னுடைய விலக்ஷணமான தேஜஸ்ஸையுடைய விக்ரஹத்தை மறந்தறியேனென்னுதல்.

(நன்றுங்கொடியநமன்றமர்கள்) மிகவும் கொடிய யமபடரானவர்கள். "நன்றும்" என்றது - மிகவுமென்றபடி. (நலிந்துவலிந்தென்னைப் பற்றும்போது) நலிந்துகொண்டு பலாத்கரித்து என்னைப் பிடிக்கும்போது. (அன்றங்குநீ என்னைக் காக்கவேண்டும்) அவர்கள் நலியுங்காலத்திலே, அவ்விடத்திலே சேஷியாய் ரக்ஷகனான நீ; உன்பக்கல் விஸ்ம்ருதியின்றிக்கே, மங்களாஶாஸநபரனாய்க் கொண்டு போருமென்னை, இப்புருஷார்த்தத்துக்கு விரோதியானவர்கள்நலிவில்அகப்படாதபடி ரக்ஷித்தருளவேணும். (அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே) (௨)"அரவணைமேல்பேராயற்காட்பட்டார்பேர் நமன்றமராலாராயப்பட்டறியார்" என்னும்படி (௧)"நமன்றமரென்றமரை வினவப்பெறுவாரலர்" என்று அபிமாநித்து நோக்கிக்கொண்டுபோரும் தேவரீருடைய அபிமாநாந்தர்ப்பூதரானவர்களுக்கு இதுதான் வருகைக்கு ப்ரஸங்கமுண்டோ. என்னுடைய அதிசங்கா

என்று ஸவிக்ரஹனாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிக்குமென்கையாலே விக்ரஹத்துக்கும் காரணத்வமுண்டென்று கருத்து. ... ... (௯)

---

(௧) தி-மொ-௧௦-௯-௫. (௨) ௧-திருவ-௫௫.

மூ.—
மாயவனை மதுசூதனனை மாதவனை மறையோர்க ளேத்தும்
ஆயர்களேற்றினை யச்சுதனை யரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானை
வேயர்புகழ் வில்லிபுத்தூர் மன்விட்டுசித்தன்சொன்னமாலை பத்தும்
தூயமனத்தன ராகி வல்லார் தூமணிவண்ணனுக் காளர்தாமே. (௰)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மேலே பள்ளிகொண்டருளுகிறனே; இதெல்லாம் சரமசதுர்த்தியிலே திருமந்த்ரத்திலே காணலாமிறே. ... (௯)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப்பலம் சொல்லித்தலைக்கட்டுகிறார்.

ஸ்வா;—(மாயவனை) ஆஶ்சர்யஶக்தியுக்தனை. (மதுசூதநனை) மங்களாஶாஸநவிரோதிகளை மதுவாகிற வஸுரனை நிரஸித்தாப்

மூலமான கலக்கத்தால்வந்த பயத்தாலே அடியேன் விண்ணப்பம் செய்த வித்தனை யன்றோ. .... (௯)

அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றார்க்குப்பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா.—(மாயவனை) ஆஶ்சர்யரூபகுண சேஷ்டிதங்களையுடையவனை. இத்தால் விக்ரஹகுணமான ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யங்களாலும், ஆத்மகுணமான வாத்ஸல்யஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யாதிகளாலும்ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தமான மநோஹாரிசேஷ்டிதங்களாலும் அநுபவிதாக்களானப்ரேமயுக்தர்க்கு அநவரதமங்களாசாஸநம்பண்ணவேண்டும்படியான வைலக்ஷண்யத்தையுடையவனென்கை. (மதுசூதனனை) அநுபவிப்பார்க்குவரும் விரோதிகளை, மதுவை நிரஸித்தாப்போலே நிரஸித்துக்கொடுக்குமவனை. இத்தால் அநுபவ

அரு:—பத்தாம்பாட்டு. (மாயவனையித்யாதி) ரூபமென்றது - விக்ரஹகுணம். விஷ்ணுசித்தன் சொன்னமாலையென்று மங்களாசாஸநத்துக்கு விரோதியான யமபடரால் வரும் நலிவைப்போக்கித் தரவேணுமென்று சொன்ன திருமொழி இதுவாகையாலே அப்படி சொல்லுகையிலே இவ்விஶேஷணம் ஹேதுவைக் காட்டுகிறதென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி) மதுவை நிரஸித்தாப்போலே யமவஶ்யதையைப் போக்குவன். ஆகையாலே சொன்னாரென்று அவன் விஷயமாக இத்திருமொழியைச சொல்லுகையிலே ஹேதுவென்றருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). பகவத்வைபவம்யதார்த்தம் யதா

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ௪-ப, ௧௦-தி, ௧௦-பா மாயவனை. ௧௨௧௫

போலே நிரஸிக்குமவனை. (மாதவனை) அதுக்கடியாகஸ்ரிய:பதியானவனை.

(மறையோர்களேத்தும் ஆயர்களேற்றினை) வேத தாத்பர்யம் கைப்பட்டிருக்குமவர்களுடைய மங்களாஶாஸநத்துக்கு விஷயபூதனான க்ருஷ்ணனை. கோபகுலத்தின்நடுவே மேனாணித்திருக்குமவனை.

விரோதியான யமவஶ்யதைக்குஅஞ்சவேண்டாதபடியான வைலக்ஷண்யத்தை யுடையவனென்கை. (௧) "வரிஹாஸ்யஹஸ்தந வ்ருவந்நாநு - பரிஹரமதுஸூதந ப்ரபந்நாந்" என்று யமன்றானும் நடுங்கும்படியானவிஷயமிறே. (மாதவனை) ஆஶ்ரிதரானவர்களுக்கு உபாயதசையில் புருஷகாரபூதையாய், உபேயதசையில் ப்ராப்யபூதையாயிருக்கும்பெரிய பிராட்டியாருக்கு வல்லபனானவனை. இத்தால் "அச்சேர்த்திக்கு என்வருகிறதோ!" என்று ஸர்வகாலமும் (௨) "வடிவாய் நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு" என்று மங்களாஶாஸநம் பண்ணவேண்டும்படி யிருக்குமவனென்கை.

(மறையோர்களேத்து மாயர்களேற்றினை) அபௌருஷேயமாய் நித்ய நிர்த்தோஷமாய் பகவத்வைபவயாதார்த்த்ய ப்ரதிபாதகமாயிருந்துள்ளவேதத்தினுடையதாத்பர்யத்தையறிந்திருக்குமவர்கள், பரத்வத்திலுங் காட்டில்நீர்மையிலேயீடுபட்டு அநவரதம் ஸ்துதிக்கும்படி ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகனாய்க்கொண்டு, கோபர்க்கெல்லாம் தலைவனாகையால்வந்த மேனாணிப்பை யுடையவனை. மேன்மைக்கு "அமரரேறு" என்னுமாபோலேயிறே, நீர்மைக்கு "ஆயர்களேறு" என்கிறவிது. பெரியபெருமாளை க்ருஷ்ணாவதாரமாகவிறே நம் பூர்வாசார்யர்கள் அநுஸந்திப்பது. (௩) "கொண்டல்வண்ணனைக் கோவலனாய் வெண்ணெயுண்டவாயன் என்னுள்

பவதிததா ப்ரதிபாதயதி" என்கிற வ்யுத்பத்தியைத் திருவுள்ளம்பற்றி (பகவத் வைபவ யாதார்த்த்ய ப்ரதிபாதகமாய்) என்றது.

எத்துகைக்கு ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யம் (பரத்வத்திலித்யாதி): எத்துமென்ற வர்த்தமாநார்த்தம் (அநவரதம்) என்றது. எற்றினையென்றத்தால் பலிதம் (மேனாணிப்பென்றது). (அமரரேறென்னுமாபோலே) என்றது-அமரர்களதிபதி யென்னுமாபோலே யென்றபடி,

---

(௧) வி-பு ௩-எ-௧௩. (௨) திருப்பல்லா-௨. (௩) அமல-௧௦.

(அச்சுதனை) இப்படி மங்களாஶாஸந பரரை ஒருநாளும் நழுவ விடாதவனை. (அரங்கத்தித்யாதி) மங்களாஶாஸநத்துக்கு விஷய பூதனுய்க்கொண்டு கோயிலிலே தன் ஸௌகுமார்யத்துக்குத்தகுதி யாகத் திருவநந்தாழ்வான் மேலே பள்ளிகொண்டருளுகிறவனை. (வேயரித்யாதி) வேயர்-குடிப்பேர். இந்தகோத்ரஜரெல்லாரும் தங்கள் வம்ஶத்திலே இவர்வந்தவதரிக்கப்பெறுகையாலே க்ருதார்த்த

ளங் கவர்ந்தானை'' என்றாரிறே திருப்பாணாழவார். திருப்பவளத்தை மோந்துபார்த்தால் இப்போதும் வெண்ணெய் மணக்கு -மாய்த்து. (க) "க்ஷுண்ணக்ஷீரநவநீத லவநிஜோஷ்ட சுலஹரீ ... ப்ராணநிஹிதம் ... - கூர்மவ்யாக்க்ரீநக பரிமிளத்பஞ்சஹேதீயசோதா நத்தாமௌக்த்யாபரணமதிகம்நஸ் ஸமாதிந்திநோதி'' என்று-"யசோதைப்பிராட்டிபிள்ளைப்பணியாகச் சாத்தின திருவாபரணம் இப்போதும் பெரிய பெருமாள் திருக்க ழுத்திலே கிடக்கிறது''என்று கண்டநுபவித்தாரிறேபட்டர். ஆகை யால் இவ்விடத்தில் "மறையோர்கள்'' என்கிறது - திருப்பாணாழ் வார், பட்டர்போல் வாரானவர்களை.

(அச்சுதனை) ஆஸ்ரிதரை ஒருகாலும் நழுவவிடாதவனை. (உ) "பச்சைமாமலைபோல்மேனி பவளவாய் கமலச்செங்கணச்சுதா'' என்றாரிறே - தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார். "அச்சுதா'' என்ற வநந்தரம், "ஆயர்தங்கொழுந்தே'' என்று மருளிச்செய்தாரிறே. (அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானை) உகந்தருளின நிலங்களெல்லா வற்றிலும் ப்ரதாநமாய், பெரியபிராட்டியாருக்கு ந்ருத்த ஸ்த்தாந மாகையாலே "ரங்கம்'' என்கிற திருநாமத்தையுடைத்தாயிருக்கிற கோயிலிலே, மென்மைகுளிர்த்தி நாற்றங்களை ப்ரக்ருதியாகவுடைய திருவனந்தாழ்வானுகிற படுக்கையிலே, கீழ்ச்சொன்ன குணங்க ளெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி பள்ளிகொண்டருளுகிறவனை. (வேயர் புகழ் வில்லிபுத்தூர்மன் விட்டு சித்தன்) தாம் திருவவதரித்த குடி யிலுள்ளாரெல்லாரும், தம்முடைய வைபவத்தைச் சொல்லிப்புக ழும்படியாயிருப்பாராய், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகராய்,

---

(க) ரங்க-ஸ்த. (உ) திருமா-உ.

ராய்ப்புகழாநிற்பர்களாய்த்து. திருமாளிகைக்கு நிர்வாஹகராய் பெரியபெருமாளைத் தம் திருவுள்ளத்திலே வைத்து மங்களாசாஸநம்பண்ணும் பெரியாழ்வார், மங்களாசாஸநவிரோதி நிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்தித்தருளிச்செய்த வாசிகமான திருமாலையை, அநந்யப்ரயோஜநராய் அநந்ய ஸாதநராய் மங்களாசாஸநபரராய் அப்யஸிக்கவல்லார்.

(தூமணியித்யாதி) நிர்த்துஷ்டமான நீலமணிபோலே யிருக்கிற திருமேனியையுடைய பெரியபெருமாளுக்கு(க) "ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்" என்கிறபடியே ஸர்வவ்யாபகனுனஸர்வேஸ்வரனை, *அரவத்தமளிப்படியே தந்திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டு, *உறகலுறகல்படியே மங்களாசாஸநம் பண்ணும் பெரியாழ்வார். (சொன்னமாலைபத்தும்) அநுபவத்துக்கும் மங்களாசாஸநத்துக்கும் விரோதியானவற்றைப் போக்கிக் கொள்ளுகைக்காக அருளிச்செய்த ஶப்தஸந்தர்ப்ப ரூபமான இப்பத்துப்பாட்டையும்.

(தூயமனத்தனராகி வல்லார்) ப்ராப்யாந்தரத்திலும் ப்ராபகாந்தரத்திலும் அந்வயமில்லாமையாலே நிர்த்தோஷாந்தஃகரணராய், இவரபிமாநத்திலே யொதுங்கி அப்யஸிக்க வல்லவர்கள். (தூமணிவண்ணனுக் காளர்தாமே) பழிப்பற்ற நீலமணிபோலே யிருக்கிற வடிவழகையுடையவனுக்கு, (உ) "மணிவண்ணா வுன்சேவடி செவ்விதிருக்காப்பு" என்று ஸர்வகாலமும் மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்கள் தாங்களாவார். இங்கிருந்த நாளும் பெரிய பெருமாள் திருவடிகளிலே மங்களாசாஸநம் பண்ணிக்கொண்டிருந்து, ஶரீராவஸாநத்தில் பரமபதத்திலேபோய் நித்யஸூரிகள் திரளிலே

" உறகலுறகல் " என்கிறபடியே மங்களாசாஸநம் பண்ணுமென்றதுக்கு "அரவத்தமளியினோடு மழகியபாற்கடலோடும்" இத்யாதிப்படியே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனை இத்திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்கையாலே யென்று கருத்து.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

——[!]——

பத்தாம்திருமொழி அரும்பதம் முற்றிற்று.

(க) ரா-அயோ. (உ) திருப்பல்லா-க.

ரிஷ்யாமி - அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி'' என்று மங்களாஶாஸந ரூப கைங்கர்யங்களைப்பண்ணப்பெறுவார்கள். ... ... (க0)

பிள்ளைதிருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி
நாலாம்பத்து பத்தாம்திருமொழி முற்றிற்று.

புகுந்து (க)''சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்பல்லாண்டு'' என்கிறபடியேஅங்கே யெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பை யநுபவித்து, காலதத்வமுள்ளதனையும் மங்களாசாஸநம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கப் பெறுவரென்கை. ... . (க0)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி நாலாம்பத்து
பத்தாம்திருமொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

——(:)——

பெரியாழ்வார் திருமொழி அஞ்சாம்பத்து முதல்திருமொழி வாக்குத்தூய்மைப்ரவேசம்.

ஸ்வா;—கீழில் திருமொழியிலே "சொல்லலாம்போதே யுன்னுமமெல்லாம் சொல்லினேன்" என்று திருநாமத்தில் போக்யதையை அநுபவித்தார். "இத்தை அநாதிகாலம் இழக்கைக்கடியென்" என்று பார்த்தவாறே "அதுக்கு ஹேது இதரவிஷயங்களிலே ப்ராவண்யமாகையாலேயாயிருந்தது" என்றுவெறுத்து இப்படிஅயோ

பெரியாழ்வார் திருமொழி ஐந்தாம்பத்து முதல்திருமொழி.

வாக்குத் தூய்மை ப்ரவேசம்.

கீழில் திருமொழியிலே—"சொல்லலாம்போதே யுன்னுமமெல்லாம் சொல்லினேன்" என்று திருநாமத்தின் போக்யதையையநுபவித்து, "இத்தை அநாதிகாலம் இழக்கைக்கடியென்" என்று நிரூபித்தவாறே, அதுக்கு ஹேது, "இதர விஷயங்களிலே (க)'ஆவியேயமுதே' என்று திரிகையாலே யிழந்தது" என்று வெறுத்து, இப்போது (உ)"ஆவியையரங்கமாலே" என்றும், (ங) "ஆவியேயமுதே

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

அரு,—வாக்குப்ரவேசம்;—ஆழ்வார் கீழ்த்திருமொழியிலே பெரியபெருமாள் போக்யதையையும்திருநாமத்தில் போக்யதையையுமநுபவித்து இதுவே அபராதமாக வெண்ணி, தத்க்ஷாமணபூர்வகம் என்வசமன்றிக்கே கரணங்கள உன்போக்யதையிலும் திருநாமத்தில் போக்யதையிலும் விழுகின்றன வென்கிறாரென்றுஸங்கதியையருளுகிறார்(கீழித்யாதி).(திருநாமத்தில்போக்யதையும்) என்றவந்தரம் "அவன்போக்யதையும்" என்று கூட்டுவது, "ஆவியேயமுதே" என்று ஏகதேசமுமெடுத்ததுக்கு "எனநினைந்துருகிவவரவர்பிணை முலை துணையாபாவியேனுணராதெத்தனை பகலும்பழுதுபோ யொழிந்தன நாள்கள்" என்னுமளவும் நோக்கு. (என்று) என்கிற பதத்துக்கநந்தரம் "திரிகை" என்று சேஷம். இதுக்கு(அதுக்குஹேது)என்றகீழ்பதத்தோடந்வயம். (திரிகையாலே) என்றதுக்கு "முன் இப்படி" என்று சேஷம். (ஆவியை யரங்கமாலே யென்

(க) தி-மொ-க-க-உ, (உ) திருக்குறு. (ங) திருமாலை.

மூ;—
வாக்குத்தூய்மையிலாமையினாலேமாதவாவுன்னை வாய்க்கொள்ளமாட்டேன்
நாக்குநின்னையல்லா லறியாது நானதஞ்சுவ னென்வசமன்று
மூர்க்குப்பேசுகின்றானிவனென்று முனிவாயேலுமென் னாவினுக்காற்றேன்
காக்கைவாயிலுங் கட்டுரை கொள்வர் காரணா கருளக்கொடியானே. (க)

க்யனான நான் இவ்விஷயத்திலே இழிந்து அத்தைதூஷித்ததென்'' என்றும், "அத்தைப்பொறுத்தருளவேணும்" என்றும் க்ஷமை கொள்ளாநின்றுகொண்டு அவன் போக்யதையிலே தம்முடைய கரணங்கள் மேல்விழுகிறபடியை யருளிச்செய்கிறார். *

அவ;—முதற்பாட்டு. (வாக்கித்யாதி) நான் அஶுத்தனென்றகலாநிற்க, என்னுடைய ஜிஹ்வை உன் பக்கலிலே மேல்விழாநின்றதென்கிறார்.

ஸ்வா;- (வாக்கித்யாதி) உன்னை அநுஸந்திக்கைக்குக்கரணமான வாக்குக்கு ஶுத்தியில்லாமையாலே, வாக்கு அஶுத்தியா

யென்றனுருயிரனைய வெந்தாய்'' என்ற, தப்பைப்பொறுத்தருளவேணுமென்று, பெரியபெருமாள் போக்யதையிலே தம்முடையகரணத்வயமும் மேல்விழுகிறபடியைச் சொல்லுகிறது. .... *

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (வாக்கித்யாதி) வாக்குக்கு அசுத்தியாவது-பகவத்ஸந்நிதியிலே அஸத்யம் சொல்லுகையும், ப்ரயோஜநத்

றும்) என்றதுக்கு "அழுக்குடம் பெச்சில் வாயால் தூய்மையில் தொண்டனேன் நான் சொல்லினேன் தொல்லை நாமம் பாவியேன் பிழைத்தவாறென்றஞ்சினேற்கு'' என்று அபராதம் பொறுத்தருளவேணுமென்று இவ்வளவும் நோக்கு, (என்றதப்பை) என்றது - என்றவனையநுபவிக்கையாகிற தப்பையென்றபடி. (பொறுத்தருளவேணும்)என்றது-பாவியேனென்று தம்முடைய தோஷத்தை அநுஸந்திக்கையாலே அர்த்தஸித்தம். "பொறுத்தருள வேணும்''என்றவநந்தரம "திருமங்கைமன்னனும்தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாருமருளிச் செய்தாப்போலே இவரும் உன்னை அநுபவிக்கையாகிற அபராதத்தைப் பொறுத்தருளவேணுமென்று சொல்லா நின்றுகொண்டு'' என்ற இவ் வாக்யம் "பெரிய பெருமாள்'' என்றதுக்குக்கு முன்பு அநுஸந்திப்பது. (பெருமாள்போக்யதையிலே)என்றது-திருநாமத்தின் போக்யதைக்குஉபலக்ஷணம்.

அரு;—முதற்பாட்டு. (வாக்குத்தூய்மையித்யாதி) வாக்குத்தூய்மையில்லாதபோது அஶுத்தி ஸித்தமாகையால் அத்தையருளுகிறார் (வாக்குக்கித்

வது - பகவத்ஸந்நிதியிலே அஸத்யம் சொல்லுகையும், பரஸ்தோத்ரம் பண்ணுகையும், ப்ரயோஜநத்துக்காக பகவத்ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகையும் - வாக்கு - சொலவு. (மாதவாவுன்னை வாய்க்கொள்ளமாட்டேன்) ஸ்ரியஃபதியான வுன்னை என்வாக்குக்கு விஷயமாக்க விளையாநின்றேன், ஆனால் தவிருகிறீரென்ன; (நாக்கு நின்னையல்லாலறியாது) ரஸநேந்த்ரியமானது ஸர்வரஸமான வுன்னையல்ல

தைக் ‡கணிசிக்கையும், பரஸ்தோத்ரம் பண்ணுகையும். (க) "பாவியேன் பிழைத்தவாறு." வாக்கு-சொலவு. (மாதவாவுன்னை வாய்க்கொள்ளமாட்டேன்) திருநாமம் சொல்லுகைக்கு முடிந்தவதிகாரிகள் பிராட்டியும் நித்யஸூரிகளுமிறே. (க)["பரதனுந்தம்பி" இத்யாதி.] உன்போக்யதைக்குத் தோற்றுப் பெரியபிராட்டியார் தொடக்கமானார் சொல்லும் பாசுரத்தை, இதரவிஷயங்களின் போக்யதைக்குத்தோற்று ஸ்தோத்ரம் பண்ணின நாக்காலே சொல்லமாட்டேன். "மாட்டீராகில் தவிரும்" என்ன; (நாக்குநின்னையல்லாலறியாது) ரஸமறிந்தநாக்கு. *ஸர்வரஸனான நின்னையல்லாலறியாது.

யாதி), (பகவத்ஸந்நிதியிலே) என்றது - இவை மூன்றும் அதிக்ரூரமென்று தோன்றுகைக்காக. (கணிசிக்கையும்) என்றது-இச்சித்துக்கேட்கையுமென்றபடி, தூய்மையில்லாமையினாலே உன்நாமம் சொல்லமாட்டே னென்கைக்கு இது அயுக்தமோ, இப்படி சொன்னபேர்தா னுண்டோ வென்னவருளுகிறார் (பாவியேனித்யாதி). தூய்மையில்லாதே திருநாமத்தைச்சொல்லி இப்படிப் பட்ட பாவியேனான நான்பிழைத்தவாறு, தப்புச்செய்த ப்ரகாரமென்று திருமங்கையாழ்வார் அநுஸந்திக்கையாலே அயுக்தமென்று கருத்து. "மாதவர்" என்றும், "கருளக்கொடியான்" என்றும் ஸம்போதிக்கையாலே வாய்க்கொள்ளவதிகாரிகள் அவர்களே, வாக்குத்தூய்மையுண்டாகையாலே, அதில்லாமையாலே நான்வாய்க்கொள்ளமாட்டேனென்கிறாரென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (திருநாமமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (முடிந்த) என்றது-அதிகாரத்துக் கெல்லை நிலமானவென்றபடி. பரதனுமென்றெடுத்த பாசுரத்துக்கு "இரவு நன்பகலும் துதிசெய்ய நின்ற" என்றவளவுக்கும் நோக்கு,(இத்யாதி) என்றதுக்கநந்தரம்"ப்ரகாரேண அவர்களே அதிகாரிகளாகையாலே" என்று கூட்டிக்கொள்வது.

(ரஸமறிந்த) என்றவாக்யத்துக்குப்ராதீதிகார்த்தம்சா(வா)டு,ஶப்தோச்சார

---

‡ இதுமுதல் பூர்வர்கள்வ்யாக்யாநம் (க, திருக்குறு-கஉ. (உ)தி-மொ-உ-ரு-எ.

தறியாது. அது விஷயாதீநமாய்புறம்பொன்றும் அறிகிறதில்லை. ஆனால்நீரும் அத்தோடே கூடினீரோவென்ன, (நானதஞ்சுவனென் வசமன்று) நான்ஸ்வதோஷத்தை அநுஸந்தித்து அஞ்சாநின்றேன்; அது ரஸஜ்ஞையாகையாலே மேல்விழாநின்றது. என்வசத்தில் வருகிறதில்லை.

இங்ஙன் சொல்லப்பெறுமோவென்ன, (மூர்க்கித்யாதி) என்

"அத்தால் வரும் குற்றமும் உம்மதன்றோ" என்ன; அது விஷய தோஷம். (க) "அகலகில்லேன்" என்றது மார்வின் குற்றமானாப் போலே. "ஆனால் நீரும் நாக்கோடே கூடிச்சொல்லும்" என்ன; (நான் அதஞ்சுவன்) நாக்கின்தோஷத்தையநுஸந்தித்து நான் அஞ்சாநின்றேன். அது ரஸஜ்ஞமாகையாலே மேல்விழாநின்றது, கரணியான உம்முடைய வசமாக்கினீரோவென்ன; அது என்வசமன்று. உன்வசம்.

"நாக்கு நின்னையல்லாலறியாது" என்பது, "நானதஞ்சுவன்" என்பதாகாநின்றீர், இதுமூர்க்கர்சொல்லும் பாசுரமாயிராநின்றதீ! என்ன; (மூர்க்குப்பேசுகின்றானிவனென்று முனிவா

ணத்தால் வருமாநந்தத்தை யறியும் நாக்கு ஆநந்தமயனானவனுடைய திருநாமமல்லா லறியாதென்று ப்ரக்ருதார்த்தம். உக்திப்ரத்யுக்தி முகத்தாலே "நான் அது அஞ்சுவன்" என்றதுககு அவதாரிகை (அத்தாலித்யாதி),(உம்மதன்றோவென்ன) என்றதுக்கு-கரணி நீராகையாலேயென்று கருத்து. (விஷய தோஷம்) என்றது-வாக்குக்கு விஷயமான வுன் வைலக்ஷண்ய மென்றபடி. "நானதஞ்சுவன்" என்றதுக்கு "தூய்மையில்லாமையினாலே" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து ஹேதுபூர்வகமர்த்தமருளுகிறார் (நாக்கினித்யாதி), நாக்கான தன்தோஷத்தைக்கண்டஞ்ச வேண்டாவோ வென்னவருளுகிறார் (அதித்யாதி), ரஸத்தையறிந்ததாகையாலே ஆசைமிகுத்துத்தன்தோஷத்தை அநுஸந்தித்ததல்லவென்று கருத்து. மேலுக்கவதாரிகை (கரணீத்யாதி), என்வசமென்றத்தோடு "அது" என்றெடுத்தது "நானதஞ்சுவன்" என்றவிடத்திலே அதுவென்றத்தை இங்கந்வயித்துக் கொள்வதென்னும் கருத்தாலே. அங்கே "அது" என்றதுக்கர்த்தமருளிச் செய்யாமையால் இங்ஙன் கொள்ளவேணும். "என்" என்றதுக்கு வ்யாவர்த்யமருளுகிறார் (உன்வசம்)என்று.

மேலுக்கவதாரிகை (நாக்கித்யாதி), "நானதஞ்சுவன்" என்பதென்று

பாசுரத்தைப்பார்க்கில் மூர்க்கர் சொல்லும் பாசுரம்போலே தோற்றி நீ சிறிதுயேயாகிலும். (என் நாவினுக்காற்றேன) உன்முனிவுக்காற்றலாம்; என் நாவுக்காற்றப்போகாது. என்னுல் தகையப்போகிறதில்லை. ஆனால் அது நமக்கு அவத்யமாகாதோவென்ன; (காக்கையித்யாதி), பெரியவர்கள். குற்றமாகக் கொள்ளாதவளவேயன்றிக்கேகுணமாகக்கொள்வர்கள்; காகமான து தனக்கு வேண்டினபடி கூப்பிடவற்றை அறிவுடையார் தங்களுக்கு நன்மைக்கு ஹேதுவென்று கொள்வர்கள். (கட்டுரை) நற்சொல்லு, அப்படி

யேனும்) என்பாசுரத்தைப்பார்த்தால் மூர்க்கர்சொல்லும் பாசுரம் போலே தோற்றி, முனிகைக்கு யோக்யதையுண்டு; ஆகிலும் (என்னுவினுக்காற்றேன்) உன்முனிவுக்கு ஆற்றலாம், என்னுவுக்கு ஆற்றப்போகாது. ஆனால் அது நமக்கு அவத்யமாகாதோ வென்ன; (காக்கைவாயிலும் கட்டுரைகொள்வர்) அறிவுடையார் குற்றமாகாதவளவன்றிக்கே குணமாகவும் கொள்ளுவர்கள். அது ஓரிடத்தேயிருந்து தனக்குவேண்டினது பிதற்றிப்போகவும், அத்தை அறிவுடையார், "நமக்கு நன்மை சொல்லுகிறது" என்று கொள்ளுவர்களிறே. (கட்டுரை)நற்சொல்லு. அப்படியே நான் வேண்டிற்

"அது" என்றத்தைக்கூட்டி யெடுத்தது பாடபலத்தாலே. (மூர்க்கன்சொல்லும் பாசுரம்) என்றதுக்கு "நாக்குச்சொல்லும், நான்சொல்ல வஞ்சுவன்" என்றவசநத்வயமும் "மாதாமேவந்த்யா" என்னுமாபோலே வ்யாஹதார்த்தமாகையால் அஜ்ஞன் சொல்லும் வார்த்தையென்று கருத்து. கீழெடுத்த ப்ரதீகத்துக்குத் தாத்பர்யத்தை ஸூசிப்பித்துக்கொண்டு மேலுக்கவதாரிகை (என்பாசுரத்தை யித்யாதி). (போலே தோற்றி) என்றது-என்புத்தி பூர்வகமாக நாக்குச் சொல்லுகையன்றிக்கே அவஶமாகச் சொல்லுகையால் "நாக்குச்சொல்லும் நான் சொல்லவஞ்சுவன்" என்றதுக்கு வ்யாஹதியில்லையென்னும் கருத்தாலே. வ்யாவர்த்த்யபூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறுர் (உன்னித்யாதி). (ஆற்றலாம்) பொறுக்கலாமென்றபடி. (ஆனால்) என்றது - ஆற்றமாட்டீராகிலென்றபடி. அதென்றது - துஷ்டநாக்கு ஸ்துதிக்குமதென்றபடி, (குற்றமாகாத வளவன்றிக்கே) என்றது-குற்றமாகக் கொள்ளாதவளவன்றிக்கே யென்றபடி. (அறிவுடையார்) என்றது- ஶகுநஶாஸ்த்ரஜ்ஞர். காக்கைவாயிலே தீமைக்கு ஸூசகமான சொல்லுண்டாகிலும் இங்கு நற்சொல்லே விவக்ஷிதமென்கிறுர் (கட்டுரையித்யாதி), கீழ்த்ருஷ்டாந்தத்

மூ;—

சழக்குநாக்கொடு புன்கவிசொன்னேன் சங்குசக்கரமேந்துகையானே
பிழைப்பராகிலுந் தம்மடியார்சொற் பொறுப்பது பெரியோர்கடனன்றே [து
விழிக்குங்கண்ணிலேனின்கண்மற்றல்லால்வேறொருவரோ டென்மனம்பற்று
உழைக்கோர்புள்ளிமிகையன்று கண்டாயூழியேழுலகுண்டுமிழ்ந்தானே. (௨)

யே நான் வேண்டிற்றுச்சொன்னத்தையும் குணமாக்கிக் கொள்ள வேணும். நமக்கப்படி செய்யவேண்டுகிற தென்னென்ன. (காரணகருளக்கொடியானே) உடையவனுகையாலே எல்லாம் பொறுக்கவேணும், இதுக்கு உத்பாதகனானவனல்லேயோ? இல்லாதவற்றை யடையவுண்டாக்குகைக்கும் அபராதக்ஷாமணத்வத்துக்கும் ரக்ஷகத்வத்துக்கும் கொடிக்கட்டியிருக்குமவனல்லேயோ? ... (௧)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. (சழக்கித்யாதி) உனக்கடிமையான நான் அயோக்யமான நாவாலே சொன்னவித்தைப் பொறுத்தருளவேணுமென்கிறார்.

ஸ்வா;—(சழக்கித்யாதி) பிறரைமுன்பு ஸ்துதித்துப்போருகையாலே அஶுத்தமான நாவைக்கொண்டு புல்லிதானகவிகளைச் சொ

றுச் சொன்னத்தையும் குணமாக்கிக் கொள்ளவேணு மென்ன: "நான்கைக்கொள்ள வேண்டுகிறதென்" என்ன; நிரபேக்ஷனுகையாலே யென்கிறார் மேல்-(காரண) கருளக்கொடியானே) ஜகத்தை யுண்டாக்கிற்று அவர்கள் பக்கலிலே ஒருகார்யங் கொள்ளுகைக் கிறே. (௧) "விவித்ராஶ்ஹவஸ்ருஷ்டிః- விசித்ராதேஹஸம்பத்திః" ["வாழ்த்துவார் பலராக" இத்யாதி.] ரக்ஷகத்வத்துக்குக் கொடிக் கட்டியன்றோ கிடக்கிறதென்கிறார் - (காரணகருளக்கொடியானே) உடையவனுகையாலே எல்லாம் பொறுக்கவேணும். .... (௧)

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (சழக்கு) பொல்லாங்கு. நாக்குக்கு தோஷமாவது - ஸ்வோத்கர்ஷம் சொல்லுகையும், பகவத்

தால் பலிதத்தை தார்ஷ்டாந்திகத்திலே காட்டாநின்றுகொண்டு மேலுக்கவதாரிகை யிடுகிறார் (அப்படியேயித்யாதி). காரணவென்றதுக்குத்தாத்பர்யாந்தரம் (காரணவித்யாதி). ... ... (௧)

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (சழக்கித்யாதி). புன்மை - தோஷமாய், இவர்கவி-லக்ஷணோபேதமாயிருக்க; இப்படி சொல்லக்கூடுமோவென்னவருளு

ன்னேன். சழக்கு-பொல்லாங்கு. (புன்கவி) உனக்கு அநர்ஹமாயிருக்கை. (சொன்னேன்) நெஞ்சிலே நினைக்கையும் கூட அவத்யமாயிருக்க அதுக்குமேலே சொல்லுவதும் செய்தேன். (சங்கித்யாதி) கையுமாழ்வார்களுமான வழகைப்பேசநான் அர்ஹனோ? வெறும்புறத்திலே ஆலத்தி வழிக்கவேண்டினகையில் பூவேந்தினாப்போலே ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும் திருவாழியையும் தரித்தவனே! இப்படி அறிந்துவைத்துச் சொல்லிற்றென்கொண்டென்ன; (பிழைப்பித்யாதி) தப்பச்செய்தார்களாகிலும் அநந்யார்ஹஶேஷபூதர் செய்தவற்றைப் பெரியோர்க்குப் பொறுக்கை உசிதமென்று நினைத்துச்சொன்னேன்.

பாகவத ஸந்நிதியிலே அஸத்யஞ்சொல்லுகையும், பரஸ்தோத்ரம் பண்ணுகையும். (புன்கவிசொன்னேன்) கவிக்குக்குற்றமில்லை, நான் சொல்லுகையாலே குற்றமாகச்சொன்னேன். நெஞ்சாலேநினைக்கையே பிடித்து அவத்யமாயிருக்க; சொல்லுவதுஞ்செய்தேன். (சங்குசக்கரமேந்துகையானே) இப்படி அநுதபிக்கைக்கடி - உன்ஸர்வாதிகத்வம்; அதுக்கு அடையாளமிறே-கையிலேந்தின ஆழ்வார்கள். (பிழைப்பராகிலுமித்யாதி) நம்பெருமையையும் உம்முடைய சிறுமையையும்பார்த்தால், பின்னைச்சொல்லப்பெறுவீரோவென்ன; (பிழைப்பராகிலும்) தப்பச்செய்தார்களேயாகிலும்; (தம்மடியார் சொல்) அநந்யார்ஹஶேஷபூதர் சொன்னசொல்லாகையாலே பெரியோர்க்குப் பொறுக்கைக்கு உசிதம், அடியாராகையாலும் பொறுக்கவேணும், பெருமையாலும் பொறுக்கவேணும், தாம்பொறுக்கிறோம், நம்மையொழிய ரக்ஷகர் உமக்குப்புறம்பு உண்டோ இருந்ததோ வென்ன;

கிறார் (கவிக்கித்யாதி), நினைத்தேனென்னாதே சொன்னேனென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (நெஞ்சாலித்யாதி), (நினைக்கையே பிடித்து) என்றது-ஜ்ஞாநேச்சாப்ரயத்நங்கள் மூன்றையும் சொல்லுகிறது. நீர் அநுதபிக்கைக்கு விஷயம் விலக்ஷணமோ வென்னவருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). அதறிந்தபடியெங்ஙனே யென்னவருளுகிறார் (அதுக்கித்யாதி), பிழையென்று தப்பாய், (அத்தைச்செய்தார்களேயாகிலும்) என்றதுக்கு ப்ரஸக்தியைக் காட்டியர்த்தமருளுகிறார் (நம்பெருமையித்யாதி). கடனென்றதினர்த்தம்(உசிதம்)என்றது.

இங்ஙனே செய்யவேண்டுகிறதென்? உமக்குப்புறம்பு விஷயமில்லையோவென்ன; (விழிக்குமித்யாதி). உன்னுடைய குளிர்ந்த கடாக்ஷமொழிய வேறு குளிரநோக்குவாரை யுடையேனல்லேன். (வேறித்யாதி)நீகுளிரநோக்காதொழிந்தாலும் வருத்தவுன்னையொழிய என்மநஸ்ஸு புறம்புபற்ருது. ஆனுல் உம்மைக்கைக்கொள்ளுகை நமக்கவத்யமன்ருேவென்ன; (உழைக்கித்யாதி). அது நமக்கவத்யமாகாது. அபராதஸஹனென்றதுவே உனக்கு நிரூபகமாமென்கிருர். புள்ளிமானுக்கு ஒருபுள்ளியேறி என், குறைந்தென்?; ஸர்வாத்மாக்களுடையவும் அபராதங்களைப் பொறுக்கிற வுனக்கு என்னுடைய வபராதக்ஷாமணட் அவத்யமாகப்புகுகிறதோ; அதவா,"இது உமக்கு அவத்யமன்ருே நாம் பொறுத்தாலும்" என்ன;

(விழிக்குங் கண்ணிலேன் நின் ன்மற்றல்லால்) உன்னுடைய கடாக்ஷமொழிய, வேறு நோக்குகைக்கு ஒரு மறுவிழியுடையேனல்லேன்; உன்னையொழிய வேறொரு ரக்ஷகரையுடையேனல்லேன் நம்மைப்போலே ரக்ஷகருமாய்போக்யருமா யிருப்பாருண்டானுல் பற்றக்குறையில்லையே என்ன; (வேறொருவரோடென்மனம் பற்ருது) குணக்ருததாஸ்யமன்றிக்கே ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமான தாஸ்யமாகையாலே, புறம்புபோகாது. உமக்குப் புறம்பு போக்கில்லையாகில், உம்மைக் கைக்கொண்டவாறே நமக்கு அவத்யமாகாதோவென்ன; (உழைக்கோர்புள்ளி மிகையன்றுகண்டாய்) புள்ளிமானுக்கு, ஒருபுள்ளி ஏறியென், குறைந்தென்; ஸர்வாத்மாக்களுடையவும் அபராதங்களைப்பொறுக்கிற வுனக்கு என்னுடைய அபராதம் பொறுக்கை அவத்யகமாகப் புகுகிறதோ.குற்றவாளரை அங்கீகரிக்

"நின் கணல்லால் மற்றுவிழிக்கும் கண்ணிலேன்" என்றந்வயித்தர்த்தமருளுகிருர் (உன்னுடைய வித்யாதி). இத்தால் நான்வேறொருவரை ரக்ஷகராக வெண்ணிப்பற்றினேனல்லே னென்றதாய்த்து. (போக்யருமாய்) என்றது - கவிசொல்லுகைக்கடியான வைலக்ஷண்யத்தைச் சொன்னபடி. (உனக்கவத்யமாகப் புகுகிறதோ) என்றது - பொறுக்கை அவத்யமுமென்று, பொறுமை அதிஶயமுமன்றென்றபடி. யேலுக்கவதாரிகை (குற்றவாளரையித்யாதி). ... ... (உ)

(உழைக்கித்யாதி). புள்ளிமானுக்கு ஒருபுள்ளியேறி யென்,குறைந்தென்; முன்பேஸாபராதி; அத்தோடே இதுவுங்கூட தேவர்க்ஷமைக்கு விஷயமாகிறதென்றுமாம். நாம் அப்படி அங்கீகரித்ததுண்டோவென்ன; (ஊழியேழித்யாதி) ஸம்ஸாரிகளில் உனக்கபராதம் பண்ணுதிருப்பாருண்டோ? அத்தைப்பாராதேயன்றோ அவர்களை வயிற்றிலேவைத்துப் புறப்படவிட்டு ரக்ஷித்தது. அப்படி இதுவும் செய்தருளவேணும். .... (உ)

கையன்றோ உனக்குநிரூபகம். "நாம்அப்படிஅங்கீகரித்ததுண்டோ" என்ன; உண்டென்கிறார் - (ஊழியேழுலகுண்டுமிழ்ந்தானே) ஸம்ஸாரிகளில் உனக்கு அபராதம் பண்ணுதிருப்பாரொருவருண்டோ, அவர்களபராதங்களைப் பாராதேயன்றோ அவர்களை வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தது; அப்படியே என்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறார் (உ)

அவ;— மூன்றாம்பாட்டு. (நன்மைதீமையித்யாதி) "காரணு" என்று - நம்முடைய ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரயோஜநம் "வாழ்த்துவார் பலராக" என்றீர், அதுவும் மாசூணும்படியன்றோ நம்முடையபடியென்ன; அது ஒக்கும்; அப்படியன்றே நான், "கோயிலில்வாழும் வைட்டணவன்" என்னும் வன்மைகண்டாயென்கிறார்.

அரு,—மூன்றாம்பாட்டு. (நன்மை) "நன்மைதீமைகளித்யாதி" என்றவநந்தரம் "வ்யாக்யாயதே" இதிசேஷ:. முதற்பாட்டோடே ஸங்கதியருளுகிறார் (காரணவித்யாதி). (பலராகவென்றீர்) என்னுமளவுக்கு பலருஜ்ஜீவிக்கும்படி ஸ்துதிக்கைக்காக ஜகத்ஸ்ருஷ்டி நீ பண்ணுகையாலே உன்னாலே ஸ்ருஷ்டமான வென்துஷ்டமான நாவும் ஸ்துதிக்கையாகிற வபராதத்தைப் பொறுக்கவேணுமென்னுநின்றீரென்று கருத்து, அதுவுமித்யாதிக்கு பலரப்படி ஸ்துதிக்கையும் நமக்கு மாலிந்யாவஹமாம்படி நம்முடைய வைலக்ஷண்யமிருக்கையாலே நாம் அதுக்காக ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணினோமோ, ஆகையால் உம்முடைய துஷ்டநாவுஸ்துதிக்கையாகிற வபராதம்க்ஷமிக்கையாகிற நிர்பந்தமில்லை யென்று கருத்து. ஒக்குமித்யாதிக்கு உன்வைலக்ஷண்யமப்படிப்பட்டதே, அதில் குறையில்லை. நீ ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணிற்று மங்ஙனேயென்று, ஆகிலும் என்னுடையநாச் செய்யு மபராதம் உனக்கு அவஶ்யம் பொறுக்கவேணும்; உன் விஷயவாஸியான வைஷ்ணவனென்னுமத்தாலே யென்று கருத்து.

மூ.—
நன்மைதீமைகளொன்றுமறியேன்நாரணனென்னுமித்தனையல்லால்
புன்மையாலுன்னைப்புள்ளுவம்பேசிப்புகழ்வானன்று கண்டாய் திருமாலே
உன்னுமாறுன்னை யொன்றுமறியேனோவாதே நமோநாரணாவென்பன் [யே.]
வன்மையாவதுன் கோயிலில்வாழும் வைட்டணவனென்னும்வன்மைகண்டா

அவ;—மூன்றாம்பாட்டு. (நன்மையித்யாதி) உம்முடையவடிமைக்கடியேனென்ன; உன்கோயிலில் வாழும் வைஷ்ணவனென்னும் வன்மை யென்கிறார்.

ஸ்வா;—(நன்மையித்யாதி) நான் திருநாமத்தைச்சொல்லுகை அத்தலைக்கு நன்மையாய்த் தலைக்கட்டுகிறதோ? தீமையாய்த்தலைக்கட்டுகிறதோ? அறிகிறிலேன். இவனைப்பார்த்தால் தோஷமாய், அவனைப்பார்த்தால் குணமாயிருக்குமிறே. (நாரணனென்னுமித்தனையல்லால்) (க) "நல்கத்தானாகாதோ நாரணனை" என்று சொ

வ்யா. (நன்மையித்யாதி) நான் திருநாமம் சொல்லுகை அத்தலைச்கு நன்மையாய்த் தலைக்கட்டுகிறதோ, தீமையாய்த் தலைகட்டுகிறதோ, அறிகிறிலேன். இவனைப்பார்த்தால் தோஷமாய், அவனைப்பார்த்தால் குணமாயிருக்கும்; இத்தலையைப்பார்த்தால் அபராதமாய், அத்தலையைப் பார்த்தால் அபராதஸஹமாயிருக்கும். (நாரணனென்னு மித்தனையல்லால்) (க) "நல்கத்தானாகாதை, நாரணனைக் கண்டாக்கால்" என்று - அபராத ஸஹத்வத்தைகாட்டும் திருநாமமிறே. ஸம்ஸாரிகள் குற்றங்களைப் பொறுத்து விடமாட்டாதே நிற்கிறவிடமிறே.

இப்படிஸந்தேஹிக்கைக்கு ஹேதுவைக் காட்டுகிறார் (இவனையித்யாதி). கீழ்வாக்யத்தை விவரிக்கிறார் (இத்தலையித்யாதி). இத்தலை - சேதநன், வாக்குத்தூய்மையில்லாத விவனைப்பார்த்தால் அபராதமாமென்று கருத்து. (அத்தலையைப்பார்த்தால்) என்றது - அபராத ஸஹனனவனைப் பார்த்தாலென்றபடி. திருநாமம் அபராத ஸஹமானவழி யெங்ஙனே யென்னும் ஶங்கையிலே அவனுடைய வபராத ஸஹத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே யென்றதைக் காட்டுகிறார் (நல்கவித்யாதி). இப்பாசுரத்தில்தான் நாராயணபதம்அபராத ஸஹத்வத்தைக் காட்டும் ப்ரகாரம் எங்ஙனே யென்னவருளுகிறார் (ஸம்ஸாரிகளித்யாதி). நாரங்களை அயநமாகவுடைய வனென்னும் பஹுவ்ரீஹி

(க) தி-வாய்-க-சு-ரு.

ல்லுகிறபடியே இந்நாராயணபதத்துக்கு அபராத ஸஹத்வம் அர்த்தமாகிறது - அபராதங்களைப் பொறுக்கையைத் திருநாமமாகவுடையவனேயென்னுமிடமொழிப. (புன்மையித்யாதி) தண்மையாலே ஸர்வாதிகனான வுன்னைக் க்ருத்ரிமம் சொல்லிப்புகழுமவனல்லேன். (திருமாலே) பிராட்டி முன்னாக விழிந்தவெனக்கு அபராதத்துக்கு அஞ்சவேணுமோ ?

(புன்மையால்) தண்மையாலே, (உன்னை) ஸர்வாதிகனானவுன்னை, (புள்ளுவம்பேசி) க்ருத்ரிமம்சொல்லி. *என்கொள்வனுன்னை விட்டென்னும் வாசகங்கள் சொல்லுகிறேனல்லேன். புன்மை-ப்ரயோஜநத்தை ஆசைப்படுகை; நன்மை - மோக்ஷத்தை ஆசைப்படுகை. (௧) "பெருமக்கள்" என்று (௨) - *பேராளன் பேரோதும் பெரியோரே. (௩)" மாசூணுவான் கோலத்தமரர்கோன்." (திருமாலே) (௪) " மைதிலியும் துதிசெய்ய நின்ற" என்று - ஸ்தோத்

யாலே அந்தர்யாமித்வம் தோன்றுகையால் அது அபராதங்களைப் பொறுவிடில் கூடாமையால் பொருதவிடம் அந்தர்யாமித்வமாய் அர்த்தாத்நாராயணபதம் அபராத ஸஹத்வத்தைக்காட்டுமென்று திருவுள்ளம்.

"புகழ்வானன்றுகண்டாய்" என்றதுக்கு ப்பாசுரமுகேந ஸப்தார்த்தமருளுகிறார் (என்கொள்வனித்யாதி). அதாவது - "வன்கள்வனேன்" என்கிறபடியே, அங்குக்கபடமாகச்சொன்னேனென்னுமாபோலே இங்கொருப்ரயோஜநத்தை ஆசைப்பட்டுக் கபடமாகச்சொல்லுகிறேனல்லேன்; பகவல்லாபத்தை யாசைப்பட்டிருந்த நான் ஸத்தை குலையாமைக்குத் திருநாமத்தைச் சொன்னேனென்கை. புன்மைக்குப்ரதிகோடியையும் காட்டா நின்று கொண்டு விவரிக்கிறார் (புன்மையித்யாதி). பகவத்பரராயிருக்குமவர்கள் ஸத்தாஸித்த்யர்த்தமாகத் திருநாமத்தைச் சொல்லுவர்களோ வென்னவருளுகிறார் (பெருமக்களித்யாதி). எமக்கும் பெருமக்கள் "என்று சொல்லவல்லபகவத்பரர் பேரளன்பேரோதும் பெரியோர்" என்று திருமங்கை மன்னன் சொன்னவர்களும் அபி (ஹி)ந்நரென்று திருவுள்ளம். ப்ரயோஜநாந்தரபரர் அவனை ஸ்துதிப்பர்களாகில் அது அவ ய மென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (மாசூணுவித்யாதி). (திருமாலே) என்று இவ்விடத்தில் ஸம்போதிக்கைக்கு ப்ரயோஜநோக்தி முகேநதாத்பர்யமருளுகிறார் (மைதிலியுமித்யாதி வாக்யத் வயத்தா

---

(௧) தி-வாய்-௩-௭-௫. (௨) திருவாய்-௭-௪-௪. (௩) தி வாய்-௩-௧ ௮.
திருவாய்-௨-௩-௭.

(உன்னுமாறித்யாதி) ஶாஸ்த்ரோக்தமான க்ரமத்திலே உன்னை அநவரதபாவனை பண்ணவறிகிறிலேன். (ஓவாதித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநனாகையாலே ஒருநாளுமிடைவிடாதே திருமந்த்ரத்தை

ரத்துக்கு அதிகாரி பிராட்டியிறே. ப்ரீதிக்குத்தோற்றுச் சொல்லுமவளிறே. (க) "தன்னாகத் திருமங்கை" என்று - அவளுக்கு அநுபவம் ஸத்தாஸித்தியானாப்போலே, எனக்கும் திருநாமஞ்சொல்லுகை ஸத்தாஸித்தி. அன்றிக்கே, ஸர்வாதிகத்வம்; (உ) "வானவர் சிந்தையுள் வைத்துச் சொல்லும்செல்வன்." ப்ரயோஜநத்தோடே சொல்லில் பகவந்மந்த்ரங்களும் கழியுண்கிறதிறே.

இதரபலங்களைவிட்டு மோக்ஷத்துக்கு உறுப்பாகச் சொல்லப்பாரும் என்ன; (உன்னுமாறுன்னை யொன்றுமறியேன்) ஶாஸ்த்ரோக்தமான நிரந்தர ஸ்ம்ருதிபண்ண வறியேன். (ஓவாதே நமோ

லே). இத்தால் பிராட்டிபோல்வார் அதிகாரிகளொழிய நான் அதிகாரியல்லேனென்று கருத்து. நீர் அதிகாரியாகாவிடில் திருநாமத்தைச் சொல்லுவானென்னென்கிற ஶங்கையிலே த்ருஷ்டாந்த பூர்வகம் பரிஹாரமருளுகிறார் (தன்னாகவித்யாதி). அன்றிக்கே திருமாலே யென்றதுக்கு த்ருஷ்டாந்த மென்று தாத்பர்யாந்தரமாகவுமாம். (தன்னாக) தானுளளாக. "தங்கிய சீர்மார்பர்க்கு" என்னுமளவும் விவக்ஷிதம். திருமாலே என்றதுக்கு இன்னமொருதாத்பர்யம் (அன்றிக்கேயித்யாதி). (ஸர்வாதிகனை நான் ஸ்துதிக்கைக்கர்ஹனல்லேன்) என்றதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் காட்டுகிறார் (வானவரித்யாதி). "வானவர் சிந்தையுள்வைத்துச் சொல்லும் செல்வனைச்சிந்தையுள் வைப்பன் சொல்லுவன் பாவியேன் என்னுமளவும் கண்டுகொள்வது. நீர் ஸத்தை குலையாமைக்குத்திருநாமம் சொன்னேனென்னு மதுக்கு அடையாளமென்னென்ன வருளுகிறார் (ப்ரயோஜநேத்யாதி).

மேலுக்கவதாரிகை - (இதரேத்யாதி). இத்தால் ப்ரயோஜநாந்தரத்துக்காகாவிட்டால் மோக்ஷத்துக்குஸாதநாங்கமாகச்சொல்லுமென்றதாய்த்து. (விட்டு) என்றவநந்தரம் "இருக்கிறீர்" என்று சேஷம். "உன்னையுன்னுமாறு-நினைக்கும் ப்ரகாரமொன்றுமறியேன்" என்று ஶப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஶாஸ்த்ரேத்யாதி). ஸாதநமானபக்தியை யறியாமையால் ததங்கமாகச் சொல்லமாட்டேனென்று கருத்து. ஓவாதே யென்றதுக்கு வ்யாவர்த்

(க) நா-தி-அ-ச. (உ) தி-வாய்-க க௦-எ.

அர்த்த ஸஹிதமாகவநுஸந்திப்பன். வன்மையாவது-எனக்குப(ப)லமாகவுள்ளது (உன்கோயிலிலித்யாதி) உன் எல்லைக்குள்ளே வர்த்திக்கிறேனென்னும் ப(ப)லமிறே எனக்குள்ளது. (க) "ஹவிஷயவாஸிநः - பவத்விஷயவாஸிநः" என்னக்கடவதிறே. பகவதபிமாநமுள்ளதேசத்திலே வர்த்திக்கையிறே இவ்வாத்மாவுக்குத்தஞ்சம் (ங)

அவ;—நாலாம்பாட்டு. (நெடுமையித்யாதி) அத்தேசவாஸத்தாலே தமக்குண்டான அநந்யப்ரயோஜநத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

நாரணனென்பன்) ப்ரயோஜநம் பெற்றவாறே குலையும் ஐஸ்வர்யகாமர்க்கு; அங்கி கைப்பட்டவாறே குலையும் உபாஸகர்க்கு; இதுதானே ப்ரயோஜநமாகையாலே, ப்ரபந்நர்க்குக் குலையாது. (ஓவாதே) இதுமாறினால் எனக்கு ஸத்தை குலையும். "சொல்லாதபோது ஸத்தை குலையுமென்பது, சொல்லில் உனக்கு அவத்யம் என்பதாகாநின்றீர், நல்லவன்மையாயிருந்ததீ! "என்ன;" அவ்வன்மைக்குக்குறையென்" என்கிறார்மேல் (உன்கோயிலிலித்யாதி) வன்மை - மிடுக்கு. "கோயிலில்வாழும்" என்று - புறம்புள்ள அபிமாநம் குலைகையாலும், தாம் அநந்யப்ரயோஜநராகையாலும், இவருடைய ராஜகுலமிருக்கிறபடி. (கோயிலில்வாழும்) (க) "ஹவத்விஷயவாஸிநः - பவத்விஷயவாஸிநः" (உ) "இவற்றின் புறத்தாளென்றெண்ணே" என்று-பகவதபிமாநமுள்ள தேசத்தே கிடக்கையிறே தங்களுக்குப் பேறாக நினைத்திருப்பது.¶ உன்னல்-நினைத்தல். (ங)

அவ.—நான்காம்பாட்டு. (நெடுமை) கீழிற்பாட்டிலே "புன்மையாலுன்னைப்புள்ளுவம்பேசிப் புகழ்வானன்றுகண்டாய்" என்ற

த்யபூர்வகம் தாத்பர்ய மருளுகிறார் (ப்ரயோஜநமித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). (அங்கி) என்றது - ஸாதநபக்தியை. ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாகில் நடுவே விடவொண்ணாதோ வென்னப்ரதீகக்ரஹணபூர்வகம் ஹேதுவருளுகிறார் (ஓவாதேயித்யாதி). அவத்யமென்ற வநந்தரம் "அத்தைப்பொறுக்கவேணும்" என்று சேஷம். (நல்லவன்மையாயிருந்தது) என்றது - நல்ல மிடுக்குடையவன் வார்த்தையாயிரா நின்றதென்றபடி. ... ... (ங)

(க) ஸ்ரீரா-ஆ.

மூ—

நெடுமையா லுலகேழுமளந்தாய் நின்மலா நெடியாயடியேனைக்
குடிமைகொள்வதற் கையுறவேண்டா கூறைசோறிவைவேண்டுவதில்லை
அடிமையென்னுமக்கோயின்மையாலே யங்கங்கே யவைபோதருங்கண்டாய்
கொடுமைக்கஞ்சனைக்கொன்று நின்றுதைசோத்தவன்றளைகோள்விடுத்தானே

ஸ்வா;—(நெடுமையித்யாதி) ஏகரூபமானவடிவை அபரிச்சேத்யமாக்கிவ்யாபித்து ஸர்வலோகங்களையு மளந்துகொண்டவனே!

தம்முடைய அநந்யப்ரயோஜநத்வத்தை மேலிரண்டுபாட்டாலேயருளிச்செய்கிறார். கீழே - ப்ராப்தியையும் ரக்ஷகத்வத்தையுஞ் சொல்லிற்று; இப்பாட்டில் - அநந்யப்ரயோஜநத்வம் சொல்லுகிறது

வ்யா—(நெடுமை லுலகேழுமளந்தாய்) அபேக்ஷிக்கைக்குச் சிறியனைப்போலே, அளக்கைக்கு நெடியனானபடி. (க) ["ஓங்கி

அரு; — நாலாம்பாட்டு. (நெடுமை) "புன்மையாலுன்னைப் புள்ளுவம் பேசிப்புகழ்வானன்று கண்டாய்" என்ற தம்முடைய வநந்யப்ரயோஜநத்வத்தை யென்றது - "ப்ரயோஜநாந்தரபரதையாகிற புன்மையாலே யுன்னைக்ருத்ரிமஸ்தோத்ரம் பண்ணுவனன்றுகாண்" என்றத்தாலே உன்னுடைய விஷயத்தில் கைங்கர்யமே வேண்டுவன் என்று தோன்றுகையால் அவ்விடத்தில் அர்த்தஸித்தமாகச்சொல்லப்பட்ட வநந்ய ப்ரயோஜநத்தை யென்றபடி. (ப்ராப்தியையும்) என்றது - காரணனென்றதைப்பற்ற. (ரக்ஷகத்வம்) என்றது. "விழிக்கும் கண்ணிலேன் நின்கண்மற்றல்லால்" என்றத்தைப்பற்ற. (இப்பாட்டு)என்றது- இப்பாட்டுக்கனென்றாய், மூன்று பாட்டையும் சொல்லுகிறது. இத்தால் முதல் மூன்று பாட்டுக்கும் ஸங்கதி காட்டிக்கொண்டு மூன்றும்பாட்டை விவரிக்கிறதாக ஸங்கதி சொல்லிற்றாய்த்து. அன்றிக்கே (ப்ராப்தியையும்) என்றது - "கோயில் வாழும்வைட்டணவன்" என்றத்தைப் பற்ற. "ஓவாதேநமோ நாரணாவென்பன்" என்றத்தாலேஅபராதஸஹத்வம் சொல்லுகையால் ரக்ஷகத்வம் அர்த்தஸித்தமென்னுமத்தைப்பற்ற (ரக்ஷகத்தையும்) என்றது. ஆக இப்போது கீழ்பாட்டுக்குப்ரதாநப்ரதிபாத்யம் ப்ராப்தி ரக்ஷகத்வங்களாய், அந்தரகைஷதானும் கைங்கர்யப்ரதாநமே, வேறொன்றன்று என்று தம்முடைய ப்ரயோஜநத்வத்தை இப்பாட்டுச் சொல்லுகிறதென்று கீழ்பாட்டோடுதானே ஸங்கத்யந்தரமருளிச் செய்கிறாராகவுமாம்.

"நெடுமையால்" என்றதுக்குக்கருத்தருளுகிறார் (அபேக்ஷிக்கைக்கித்யாதி), நெடுமையில்லாவிடில் எழுலகை ஒருகாலாலே அளக்கக்கூடாதென்று

(க) திருப்பாவை-ந.

(நின்மலா) ஸ்வப்ரயோஜநராஹித்யத்தால் வந்தநைர்மல்யம். (நெடியாய்) அநாஶ்ரிதர்க்குக் கிட்டவொண்ணுமையால் வந்த அபரிச்சேத்யதையைச் சொல்லுகிறது. (அடியேனித்யாதி) உனக்கு அநந்யார்ஹனுகையாலே அநந்யப்ரயோஜனனுன வென்னை ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியைக்கொண்டருளுகைக்கு ஸந்தேஹிக்கவேண்டா, நான் அநந்யப்ரயோஜநனென்ன; அது எங்ஙனே கூடும்படி,

யுலகளந்த'' இத்யாதி] ஏகரூபமான வடிவையிறே பரிணமிக்கப் பண்ணிற்றும், கொடுக்கும் கையைக்கொண்டு ஏற்றதுவும். நெடுமையான திருவடிகளைக் கொணடல்லகாணும் அளந்தது, நெடுமையால். (நின்மலா) பரப்ரயோஜநமாகையாலே கீழ்ச்சொன்ன விரண்டு தோஷமுமில்லை. (நெடியாய்) இந்நிலையிலே அநாஶ்ரிதர்க்குக் கிட்டவொண்ணுதே ஆஶ்ரிதர்க்குக் கிட்டலாயிருக்கும். (க) [அமரர்க்கரியானைத் தமர்கட்கெளியானை] ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு அரியனுய், அநந்யப்ரயோஜநர்க்கு எளியனுபிருக்கும், (அடியேனை) மஹாபலியைப்போலே ஔதார்ய மாசைப்பட்டவனல்ல, இந்த்ர

கருத்து. வ்யாக்யாதா ஈடுபடுகிறுர் (ஏகரூபமான வித்யாதி). (பண்ணியும்) என்றது - பண்ணினது மென்றபடி. (கையைக்கொண்டு) என்றது. கையைக்கொண்டிறே என்றபடி. நெட்டயத்தாலென்னுதே நெடுமையாலென்னக் கூடுமோவென்ன, இத்தைப்பரிஹரியாநின்றுகொண்டு ஈடுபடுகிறுர் (நெடுமையானவித்யாதி). திருவடிகள் முன்னுமிருக்க அளக்கக்கூடாமையால் நெடுமையே ப்ரதாநகாரணமென்று கருத்து. (கீழ்ச்சொன்னவிரண்டும்) என்றது - ஏகரூபமானவடிவைப்பரிணமிப்பிக்கையும் யாசகத்வமும். இவ்விரண்டுக்கும் தோஷத்வமில்லையென்று கருத்து, நெடுமையாலென்று சொன்னபோதே நெடியவனென்றது - ஸித்தமாயிருக்க, மீளவும் நெடியாயென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறுர் (இந்நிலையிலேயித்யாதி). இத்தால் "நெடியாய்"என்றது-பெரியோனென்றதாய், இவ்வாகாரங்களுண்டானவனென்று கருத்து. எடுத்தபாசுரத்துக்கர்த்தம் (ப்ரயோஜநேத்யாதி) அடிமைகொள்கைக்கு ஸம்ஶயிக்கவேண்டாவென்கைக்குஹேது அடியேனையென்றது எனுமிடம் தோன்றவ்யாவர்த்த்யபூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறுர்(மஹாபலியித்

(க) தி-வாய்-கo-ரு-கூ.

தேஹயாத்ரை உமக்கு வேண்டாவோவென்ன; (கூறைசோறித்யாதி) நான் அந்நபாநாதிகளால் தரிக்குமவனல்லேன்; கைங்கர்யை கதாரகன் நான்.

ஶேஷபூதனுக்கு ஶேஷவ்ருத்தியே தாரகாதிகளிருக்குமிறை. தேஹாதி விலக்ஷணனாகையாலே ஶப்தாதிகள் தாரகங்களாகாது.

ஊனப்போலே த்ரைலோக்யமாசைப்பட்டவனல்ல, என் ஸ்வரூபம் ஸபலமாக்கவமையும் (குடிமை) அடிமைகொள்வதற்கு. என்ஸ்வரூபாநுரூபமான சேஷவ்ருத்தியைக் கைக்கொண்டருளவேணும். கொள்ளுமிடத்தில் (ஐயுறவேண்டா) "ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஸ்வப்ரயோஜநமு முண்டென்று ஸங்நேஹிக்கவேண்டா, நான் அநந்ய ப்ரயோஜநன்" என்ன; நீர் அநந்யப்ரயோஜநரானபடியென்? உமக்கு தேஹம் கிடந்ததாகில், அந்நபாநாதிகள் தாரகமாயிரா நின்றதாகி லென்ன; (கூறைசோறிவை வேண்டுவதில்லை. நான் ராஜகுலம் புகுகையாலே, எனக்கு, அவ்வவ கைங்கர்யரஸத்துக்குள்ளே எல்லா ரஸங்களுமுண்டு.

தன ஸ்வரூபத்தை யாதொன்றாக நினைத்தான், அதுக்கீடாக விறே தாரக போஷகாதிகளிருப்பது. தேஹாதிவிலக்ஷணனாகை யாலே ஶப்தாதிகள் புருஷார்த்தமாக மாட்டாது, பரதந்த்ரனாகை

யாதி) மேல்பதத்தைக்கடாக்ஷித்து (ஸபலமாக்கவமையும்) என்றது. (ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமும்) என்றது - மஹாபலியின் ஸ்வபாவத்தைப்பற்ற. (ஸ்வப்ரயோஜநம்) என்றது - த்ரைலோக்யத்தைக்கொண்ட விந்த்ரன் ஸ்வபாவத்தைப்பற்ற. கீழ்பதத்தால் பலித்த தாத்பர்யத்தைப் பிரிகையாகக்கொண்டு மேலுக் கவதாரிகை யருளுகிறார் (நானித்யாதி)

"அடிமையென்னுமக்கோயின்மையாலே யங்கங்கேயவைபோதருங்கண்டாய், ஆகையாலே கூறைசோறிவை வேண்டுவதில்லை" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி அடிமையென்னுமித்யாதிக்குத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (நான்ராஜகுலேத்யாதி) அங்கங்கே யென்றதினர்த்தம் (அவ்வோகைங்கர்யரஸத்துக்குள்ளே) என்றது. (அவை) என்றது - கூறைசோறுகளைப் பராமர்ஶிக்கிறதாய், அத்தால் பலிதார்த்தம் (எல்லாரஸங்களும்) என்றது. ரஸம் - ஆநந்தம். விஷயாநுபவாதிகளே நாட்டார் புருஷார்த்தங்களாக விரும்ப, இவர் கைங்கர்யத்தையே புருஷார்த்தமென்கிறபடி யெங்ஙனே யென்னவருளுகிறார் (தேஹாதீத்யாதி). "ஸ்வரூபவிச்சேதம் புருஷார்த்தமென்று மாயாவாதிபக்ஷத்தை

பரதந்த்ரனாகையாலே ஸ்வாநுபவமுமன்று. ஸ்வரூபம்நித்யமாகையாலே ஸ்வரூபோச்சேதமும் நித்யஜ்ஞாநாதி குணகத்வாத் குணவிநாஶமுமன்று. புருஷார்த்தமன்றென்றதாய்த்து. ஆனால் நாம் உமக்குச் செய்யவேண்டுவதென்னென்ன; (அடிமையித்யாதி) உனக்குசேஷபூதனென்கிற ராஜகுலத்தாலே அந்த வந்தக்கைங்கர்யங்களே எனக்கு தாரகாதி ஸகல புருஷார்த்தங்களு மாகையால்.

யாலே ஸ்வாநுபவம் புருஷார்த்தமாகமாட்டாது, ஸ்வரூபம் நித்யமாகையாலே ஸ்வரூபவிச்சேதம் புருஷார்த்தமாகமாட்டாது, நித்யஜ்ஞாநகுணனாகையாலே குணநாஶம்புருஷார்த்தமாகமாட்டாது. இனிசேஷ பூதனுக்கு சேஷவ்ருத்தியே புருஷார்த்தமென்கிறார். "ஆனால் நாம் உமக்குச் செய்யவேண்டுவதென்" என்ன. அவற்றின் ஸங்கங்களையும் அதுக்கடியான கர்மங்களையும்போக்கவேணுமென்கிறார் மேல், இரண்டுக்கும் இரண்டு த்ருஷ்டாந்தம். (கொடுமைக் கஞ்சனைக்கொன்று) * மக்களறுவரைக் கல்லிடை. மோதின க்ரூராத்மாவைக் கொன்றாற் போலே அவற்றின் ஸங்கங்களைப் போக்கவேணும். (நின்தாதை) தந்தைகாலில் விலங்கறவந்து தோன்றினாப்போலே அதுக்கடியான கர்மங்களையும் போக்கியருள வேணும். இவ்விடத்தில், கர்மங்களாவன – அவித்யா கர்ம வாஸநா ருசிகளாலே கட்டுண்டிறே ப்ரக்ருதி கிடக்கிறது, அத்தை விடுவித்

ச்சொல்லுகிறது. ஜீவபரருக்கு ஐக்யம் சொல்லுகையாலே ஸுகதுக்கங்களின்றிக்கே பாஷாணவத்மோக்ஷமாகையாலேயாயிச மதரீத்யா (குணவிநாஶமே புருஷார்த்தம்) என்றது. மேலுக்கவதாரிகை (ஆனாலித்யாதி) அவற்றிலென்றது கூறைசோறு முதலான த்ருஷ்டப்ரயோஜநங்களிலென்றபடி. (இரண்டும்) என்றது - கொடுமைக்கஞ்சனைக்கொல்லுகையும், தளைவிடுக்கையுமென்றபடி. "நின் - தன்னுடைய, தாதை - தமப்பனுடைய, கோத்த -காலிலேயிட்ட, வன் - வலியதான, தளை-விலங்கினுடைய, கோள் - மிடுக்கை, விடுத்தானே - விடுத்தவனே" என்று ஶப்தார்த்தம் திருவுள்ளப்பற்றித்தாத்பர்யம் சொல்லாநின்றுகொண்டு தளைத்ருஷ்டாந்தமாணபடியையு முபபாதிக்கிறார் (தந்தைகாலிலித்யாதி). (அதுக்கு) அந்தஸங்கத்துக்கு. (கர்மங்களாவன) என்றவநந்தரம் "அவித்யாதிகள்" என்று சேஷம் கூட்டுவது. அவை த்ருஷ்டாந்தமானமைக்கு ஸாத்ருஶ்யத்தை உபபாதிக்கிறார், (அவித்யேத்யாதி) (இறே) என்றவநந்தரம் "சேதநஸ்வரூபத்தில்" என்று கூட்டுவது. (கிடக்கி),

(க) "நின்னையேதான்வேண்டியித்யாதி" (கொடுமையித்யாதி) அக்கைங்கர்யவிரோதிகளான இதரபுருஷார்த்தங்களில்ஸங்கங்களையும் அதுக்கடியான கர்மங்களையும் க்ரூரனான கம்ஸனை நிரஸித்து உனக்குப்பிதாவான ஸ்ரீவாஸுதேவர் காலில் வலிய விலங்கை வெட்டிவிட்டாப்போலே போக்கியருளவேணுமென்கிறார். .... (ச)

துத்தந்தருளவேணுமென்கிறார். (கூறைசோறிவைவேண்டுவதில்லை) ஆசைப்படுவதில்லை யென்னுதல் உன்னை அபேக்ஷிப்பதில்லை யென்னுதல். நீர் ஆசைப்படுவதும் அபேக்ஷிப்பது மேதென்னில்; * அடிமையென்னுமக்கோயின்மையே ஆசைப்படுவதும் அபேக்ஷிப்பதுமென்னுதல். (கோயின்மை) வேண்டப்பாடு; புருஷார்த்தம். (அங்கங்கே; கூறைசோறிவை - போதரும்) (அங்கங்கே) எங்கேயிருக்கிலென்-தேவமநுஷ்யாதிஜந்மங்தோறுமென்றுமாம். "அடிமை-போதரும்" என்று-யதாந்வயந்தானே பொருளாகவுமாம். (க)"நின்னையேதான் வேண்டி" இத்யாதி. ... (ச)

றது) ஸம்ஶ்லேஷித்திருக்கிறது யோஜநாந்தரம் சொல்லுகைக்காக ப்ரதீகக்ரஹணம் (கூறையித்யாதி). (வேண்டப்பாடு) அதிசயம், அந்வயம் காட்டுகிறார் (அங்கித்யாதி). இப்பக்ஷத்தில் "அங்கங்கே கூறுசோறிவைபோதரும், அவை அடிமை யென்னுமக்கோயின்மையாலே வேண்டுவதில்லை" என்றந்வயம் கண்டுகொள்வது. (அங்கங்கே) என்றதுக்கு தேசபரமாகவும் ஜந்மாத்யவஸ்த்தாபரமாகவும் இரண்டர்த்தமருளுகிறார் (எங்கேயித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) அவையென்றதுக்கு - ஸர்வவித கைங்கர்யம் அர்த்தமாய், யோஜநாந்தரமருளுகிறார் (அடிமையித்யாதி) (யதாந்வயந்தானே) என்றது - கைங்கர்யரஸத்துக்குள்ளே கூறைசோறிவற்றால் வரும்ரஸமுண்டென்று முன்சொன்ன யோஜனையில் "அவை" என்றதுக்கு "போதரும்" என்றத்தோடந்வயமாகையாலே அதுதானே இங்குமென்றபடி. (ச)

(க) பெருமாள்திரு-க.

மூ.— [யெல்லாம்
தோட்டமில்லவ ளாத்தொழுவோடைத் துடவையுங்கிணறு மிவை
வாட்டமின்றியுன்பொன்னடிக் கீழேவளைப்பகம் வகுத்துக்கொண்டிருந்தேன்
நாட்டுமானிடத்தோடெனக்கரிது நச்சுவார்பலர்கேழலொன்றாகிக்
கோட்டுமண்கொண்ட கொள்கையினனே குஞ்சரம்வீழக் கொம்
பொசித்தானே.

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. (தோட்டமித்யாதி)எனக்குக்ருஹ க்ஷேத்ராதிகளான ஸர்வைஶ்வர்யங்களும் உன் திருவடிகளே யென்கிறார்.

ஸ்வா;—(தோட்டம்) ஸஸ்யங்களுக்கு க்ருஷிபண்ணுமிடம். (இல்லவன்) க்ருஹணி. (ஆ) பசு. (தொழு) பசு நிற்கும் ப்ரதேஶம் (ஓடை) குளம். (துடவை) விளை நிலம். (கிணறு) துரவு. (இவையெல்லாம் வாட்டமின்றி) இவையொன்றும் குறையாமல்.

அவ.—ஐந்தாம்பாட்டு. (தோட்டமித்யாதி) கிழிற்பாட்டில்–"கூறைசோறிவை வேண்டுவதில்லை" என்று – தாரகபதார்த்தம் கைங்கர்ய ரஸத்துக்குள்ளே உண்டென்றார்; இப்பாட்டில்-போஷக போக்யங்களும் உன் திருவடிகளை அநுபவிக்கிற ரஸத்துக்குள்ளே உண்டென்கிறார்.

வ்யா;—(தோட்டம்)கார்ஹஸ்த்யதர்ம மநுஷ்டிக்கைக்காக க்ருஷிபண்ணுந் தோட்டம். (இல்லவள்) க்ருஹிணி. (ஆ.) பசு. (தொழு) பசு நிற்கிற ப்ரதேசம். (ஓடை) குளம். (துடவை)விளை நிலம். விளை நிலத்துக்கு ஹேதுவிறே குளம். (கிணறும்) தோட்டத்துக் குறுப்பாகக் கிணறும். (இவையெல்லாம் வாட்டமின்றி)

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (தோட்டமிவித்யாதி) "இல்லவன்" என்றத்தையும் "ஆ" என்றத்தையும் கடாக்ஷித்து (போஷகபோக்யமும்) என்றது

ஆனால்தோட்டம் முதலானவற்றை இப்படிச்சொல்லுவானென்னென்ன வருளுகிறார் (கார்ஹஸ்த்யேத்யாதி), கார்ஹஸ்த்யதர்மமாவது – தனக்கு போஷகபோக்யங்களை ஸம்பாதிக்கை. "தோட்டம்" என்றது – துடவைக்கு முபலக்ஷணம். இத்தால் இப்பாட்டில் போஷகபோக்யங்களுக்கு சேஷமாக தோட்டத்தையும் துடவையையும் தொழுவையும் சொல்லிற்றாய்த்து, ஆனால் குளத்தையும் கிணற்றையும் சொல்லுவானென்னென்ன வருளுகிறார்.

(உன் பொன்னடிக் கீழேவளைப்பக்கம் வகுத்துக்கொண்டிருந்தேன் இனி உமக்கு ஒரு குறையில்லையேயென்ன; ஒரு குறையுண்டு; அதேதென்ன:

(நாட்டுமானிடத்தோ டெனக்கரிது) உன்னையொழியப் புறம்பே தாரக போஷக போக்யங்களாயிருப்பாரோட்டை ஸஹவாஸம் எனக்கு துஸ்ஸஹம், இத்தை ஆசைப்படுவார் பலருண்டாயிருந்தது (கேழலித்யாதி) ஸர்வலோகங்களும் ப்ரளயத்திலே அகப்படக் கொம்பிலே கோத்தெடுத்து யதாஸ்த்தானத்திலே வைத்து ரக்ஷிக்கையை ஸ்வபாவமாக வுடையவனே: (குஞ்சரமித்யாதி) குவலயாபீடத்தை விழவிட்டு அதின் கொம்பை முறித்தவனே: அப்படியே

இவற்றிலொன்றும் குறையாமல். (உன்பொன்னடிக்கீழே) நிரதிசயபோக்யமான உன் திருவடிகளிலே, இவற்றிலொன்றும் குறையாமல் திரள, வகுத்துக்கொண்டிருந்தேன் - என்னெஞ்சாலே வளைத்துக்கொண்டிருந்தேன். (அகம்) நான். வகுத்து - பிரித்து,

இனி உமக்கொரு குறையில்லையே யென்ன; ஒரு குறையுண்டு (நாட்டு மானிடத்தோடெனக்கரிது) உன்னையொழியப் புறம்பே தாரகபோஷக போக்யங்களாயிருப்பாரோட்டை ஸஹவாஸம் எனக்கு துஸ்ஸஹம்; இத்தை ஆசைப்படுவார் பலர். (கேழலொன்றாகிக் கோட்டுமண்கொண்ட) ஸர்வலோகங்களும் ப்ரளயத்திலே அகப்பட * ஊன்றியிடந்தெடுத்து "தானத்தே வைத்தானால்" என்கிறபடியே ஸ்வஸ்தானத்திலே வைத்தானென்கை. (கொள்கையினான்) இதுதானே ஸ்வபாவமானவனென்கை. (குஞ்சரமித்யாதி), குவலாயபீடத்தை நிரஸ்தமாம்படி கொம்பை யொசித்தவனே. இத்தால்

விளைநிலத்துக்கித்யாதி வாட்டமாவது - வெய்யில்காற்று முதலானவற்றால் வரும் பல்லவாதிகளுடைய விகாரமாகையால் அதுதோட்டம் முதலானவற்றிலெல்லாம் அந்வயமாகையாலேலக்ஷணயா அர்த்தமருளுகிறார் இவற்றிலித்யாதி அகம் உன் பொன்னடிக்கீழே வாட்டமின்றி இவையெல்லாம் வளைப்புவகுத்துக்கொண்டிருந்தேன்" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி உன்னித்யாதிக்கர்த்தமருளுகிறார் நிரதிசயேத்யாதி எல்லாமென்றதினர்த்தம் திரள என்றது வளைப்புவகுத்த ப்ரகாரத்தை யருளுகிறார் நெஞ்சாலே யித்யாதி

மேலுக்கவதாரிகை இனி இத்யாதி மானிடத்தோடு என்றவநந்தரம் "இருக்கை" என்றத்யாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறார் உன்னையித்யாதி "நச்சுவார்பலர்" என்றதுக்கு அர்த்தமருளுகிறார் இத்தை

மூ;—
கண்ணாநான்முகனைப்படைத்தானே காரணாகரியாயடியேனான்
உண்ணாநாள் பசியாவதொன்றில்லை யோவாதேநமோநாரணவென்
றெண்ணாநாளுமிருக்கெசுர்ச்சாமவேதநாண்மலர்கொண்டுனபாதம்
நண்ணாநாளவைதத்துறுமாகிலன்றெனக்கவைபட்டினிநாளே. (ரு)

யென்னுடைய ஸம்ஸார ஸம்பந்தத்தை யறுத்து உன் திருவடிகளை
த்தந்தருளவேணும். (ரு)

அவ;—ஆறும்பாட்டு. (கண்ணாவித்யாதி) ப்ரக்ருதி ஸம்பந்த
ம்கிடக்க தாரகாதிகளெல்லாம் அந்நபாநாதிகளாக வேண்டாவோ
வென்ன அவற்றில் தமக்கு அபேக்ஷை யில்லாமையை யருளிச்செ
ய்கிறார்.

ஸ்வா;—(கண்ணா) க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்து ஸுலபனானவ
னே: (நான்முகனைப் படைத்தானே) ப்ரஹ்மாவைத் திருநாபியிலே

பலித்தது-ஸம்ஸாரிகள் பக்கல் நின்றுமெடுத்து, ஸ்வஸ்தானமான
உன் திருவடிகளிலே வைத்து, அதுக்கு விரோதியான கர்மங்களை
க்கழித்துத் தரவேணுமென்கிறார். ... . (ரு)

வ்யா;—ஆறும்பாட்டு. கண்ணாவித்யாதி. கீழ்ப்பாட்டில் -
தாரகாதிகளெல்லாம் அவன் திருவடிகளே என்றார்; ப்ரக்ருதி
கிடக்க அது செய்யப்போமோவென்ன; அதில் தமக்கு அந்வய
மில்லாதபடியை இப்பாட்டிலே யருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா;—(கண்ணா) க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்துத் தண்ணிய
ரோடே நின்றான்" என்னும்படி ஸுலபனானவனே. (நான்முகனை

யித்யாதி இத்தை என்றது - துஸ்ஸஹமான ஸஹவாஸத்தை யென்றபடி
அத்விதீயமானகேழலாய், கோட்டிலே - எயிற்றிலே, மண்கொள்ளுகையேஸ்
பாவமாக வுடையவனென்று ஶ்ரீபாதார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றியருளுகிறார்
ஸர்வலோகங்களுமித்யாதி ஸர்வலோகங்களும் என்றது - பூமிமுதலான
கீழ்லோகங்களுமென்றபடி எடுத்து என்றது ஸ்வவாக்யம், வீழவென்றதி
னார்த்தம் நிரஸ்தமாம்படி என்றது, கேழலொன்றாயித்யாதி இரண்டு ஸம்
போதநங்களுக்கும் ப்ரக்ருதோபயோகம் காட்டாநின்றுகொண்டு தாத்பர்ய
மருளுகிறார் இத்தாலித்யாதி என்கிறார் என்றவநந்தரம் " என்னுமர்த்தம் "
என்றுசேஷம் ... ... (ரு)

அரு;—ஆறும்பாட்டு. (கண்ணாவித்யாதி) கீழிரண்டு பாட்டோடு மிப்
பாட்டுக்கு ஶங்காஸமாதாந ரூபேண ஸங்கதியருளுகிறார் (கீழித்யாதி), கீழ்ப்

ஸ்ருஷ்டித்தவன் கிடீர் இப்படி ஸுலபனானென்கை. (காரணா) ப்ரஹ்மாவுக்கு முன்உண்டான ப்ராக்ருத ஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லுகிறது. (கரியாய்) காரணத்வ நிபந்தநமான உபகாரமில்லையாகிலும் விடவொண்ணாதபடியான திருமேனியென்கை. "காரணா நான்முகனைப்படைத்தானே கண்ணா கரியாய்" என்றந்வயம் அத்தலையிருந்தபடி இது. (அடியேநித்யாதி) உனக்கு அநந்யார்ஹ சேஷபூதனான நான் வந்தேறியான தேஹம் கிடந்ததேயாகிலும் அந்நபாநாதிகள் ஜீவியாதபோது க்ஷுதாதிகளுண்டாகாது,

ஆனால் உமக்கு எதிலபேக்ஷையென்ன; (ஓவாதித்யாதி). மாறு

ப்படைத்தானே) இப்படி ஸுலபனானவன் தானாரென்னில்; ப்ரஹ்மாவைத் திருவுந்தியிலே ஸ்ருஷ்ட்டித்தவன். (காரணா) ப்ரஹ்மாவுக்குமுன்புண்டான ப்ராக்ருதஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணினவனே (கரியாய்) காரணத்வமும் ஸௌலப்யமுமன்றிக்கே, துர்லபனானாலும் விடவொண்ணாத வடிவழகு. "காரணா - நான்முகனைப்படைத்தானே கண்ணா - கரியாய்" என்றந்வயம். இது என் ஸ்வரூபம், உம்முடைய ஸ்வரூபமிருந்தபடி யென்னென்ன; (அடியேன் நான்) உனக்கு அநந்யார்ஹ சேஷபூதனான நான். ஆனாலும் தேஹங்கிடைக்கையினாலே இதுக்குதாரகமென்னென்னில்; (உண்ணாள்பசியாவதொன்றில்லை) பசிப்பதெப்போதோ வென்னில்; (ஓவாதே) மாறாதே (நமோ

பாட்டில்) என்றது-கீழிரண்டு பாட்டிலென்றபடி, (அது செய்யப்போமோ) என்றதுக்கு பசியென்னும் ஶத்ருவிருக்கையாலே திருவடிகளை தாரகாதிகளென்னக்கூடுமோவென்று கருத்து, (தண்ணியர்) நிக்ருஷ்டர், (நீநானென்னும்படி) என்றது-ஸாம்யப்ரதிபத்தியாலே இட்டீடு கொள்ளும்படியென்கை. (ஆரென்னில்) என்றது-ஸர்வஸ்மாத்பரனே ஸுலபனானவனென்றபடி. அவனுக்கிறேஸௌலப்யம் குணமாவதென்று கருத்து இவனுடைய கறுப்பு நீலரத்நம்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமாயிருக்குமென்றத்தைப் பற்றவருளுகிறார் (காரணத்வமுமித்யாதி). கண்ணாவென்ற வநந்தரம் "இப்படியிருக்கிறவனார்" என்று பிறக்குமாகாங்க்ஷாநுஸாரேணக்ரமேண அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றிக் கீழ் வ்யாக்யாநம் செய்து அர்த்தஸாமர்த்த்யாநுகுணமாக அந்வயாந்தரமருளுகிறார் (காரணேத்யாதி). மேலுக்கெல்லாமவதாரிகை (பசிப்பதித்யாதி) திரு

தே அஹங்கார நிவ்ருத்தி பூர்வகமான ஸ்வரூபஸாதந புருஷார்த்தங்களுக்கு வாசகமான திருநாமத்தை ப்ராப்யபுத்த்யாப்ரீதிப்ரேரிதனுய் அநுஸந்தியாதபோதும் அதின் விவரணமான ருகாதிவேதத்ரயங்களாகிற செவ்விப்பூக்களைக் கொண்டு உன் திருவடிகளைக் கிட்டி நின்றநுபவியாத நாள். (அவைதற்றுழுமாகில்) அப்படிப்

நாரணுவென்றெண்ணுளும்) "நமோநாரணு" என்கையாலே-தேஹாத்மாபிமாநத்தையுங் குலைத்துக்கொண்டு திருநாமத்தை யநுஸந்திக்கிறுர்.

(இருக்கெசுர்ச் சாமவேதநாண்மலர்கொண்டு)"நமோநாரணு" என்றது போராமே, பெருந்திருப்பாவாடை-யிலே மண்டுகிறுர். திருமந்த்ரம் ஸங்க்ரஹமும், வேதம் விவரணமுமாயிறே யிருப்பது. (க)"மாதவன்பேர் சொல்லுவதே ஓத்தின் சுருக்கு."

"அவைதத்துறுமாகில்"என்கையாலே அவைகூடாது. "உண்

நாமம் கொண்டேத்துமது போராதோ? ருகாதி வேதங்களும் வேணுமோ வென்னவருளுகிறுர் (நமோ நாரணுவித்யாதி).

திருநாமம் சிறு திருப்பாவாடையும். வேதங்கள் பெரிய திருப்பாவாடையுமாகைக்கு ஏகரஸமாயிருக்குமோ வென்ன வருளுகிறுர் (திருமந்த்ரமித்யாதி). ஆகில் பதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறுர் (அவையித்யாதி). அவை கூடாதென்றது - எண்ணு நாளும் நண்ணுநாளும் வரக்கூடாதென்றபடி. வரக்கூடாதென்றதுக்குக் கீழ் பாசுரமே ப்ரமாணமாகக்காட்டுகிறுர் (உண்ணுநாளித்யாதி). (உண்ணுநாள் பசியாவதொன்றில்லை யென்கையாலும்) என்றதுக்கு ப்ராக்ருதமான தாரகாதிகளே உண்ணுநாள் பசியாவது. ஓவாதே உண்ணுநாளும் உன்பாதம் நண்ணு நாளும் பசிக்கும். ஆகையாலே ஓவாதே எண்ணிக்கொண்டும் நண்ணிக்கொண்டு மிருப்பனென்று பலிக்கையாலு மென்றுகருத்து. (அது) என்றது - உண்ணுநாளென்றபடி பட்டினியும் அதென்றதின் விவரம். "உண்ணு நாள்பசியாவதொன்றில்லை" என்றதுக்கு உண்ணு நாளும் பசியும் இவை யொன்றுமில்லை யென்று கருத்து. "உன்பாதம் நண்ணுநாள்" என்ற வநந்தரம் "பசிக்கும் நாள்" என்று மூலத்திலே கூட்டுவது. "எண்ணு நாளும் நண்ணுநாளும்" என்று ச(உ)காரத்தை இரண்டிடத்திலும் கூட்டிக்கொள்வது.இவைபசிக்கும் நாளாகுகைக்குப்பட்டினி நாளோ வென்ன,"அவைதத்துறும் இத்யாதி"

(க) உ திருவ

பட்டதிவஸங்கள் கூடுமாகில். "ஆகில்" என்கையாலே அது கூடாதென்கை. (அன்றெனக்கவை பட்டினிநாளே) அதுவிறே ஶேஷபூதனான வெனக்கு உபவாஸதிவஸம். அப்போது ஸ்வரூபஹாநி பிறக்குமென்கை .... (சு)

ணுநாள் பசியாவதொன்றில்லை" என்கையாலும், "ஓவாதே நமோநாரணா" என்கையாலும் கூடாது; கூடில், நாளும் அது, பட்டினியும் அது. நாண்மலர்கொண்டு நண்ணுகைக்கு ப்ரமாணம்-வேதம். (க) "நாடாதமலர்நாடி" த்ருஷ்டாZத்ருஷ்ட மிரண்டும் புறம்பே - ஸம்ஸாரிகளுக்கு; உபாயோபேய மிரண்டும் புறம்பே - ஸம்ஸாரிகளுக்கு; உபாஸகர்க்கு உபாயம் தங்கள் கையிலே; உபேயம் ஈஶ்வரன். உண்ணுநாள், உனபாதம் நண்ணுநாள்;- உண்ணும் நாள், உனபாதம் நண்ணும் நாள். (பசிஆவது.) பசிப்பதென்றபடி; ஓவாதே நண்ணும்நாள்பசிகெடுவது. ஓவாதேயெண்ணுநாள் இருக்கெசுர்ச்சாமவேத நாண்மலர் கொள்ளாநாள். அவன் கொள்ளாநாள். (அவைதத்துறுமாகில் அன்றெனக்கவை பட்டினிநாளே). தத்துறுகை-தட்டுப்படுகை. இத்தால்-மாறுமாகிலென்றபடி. தத்துறுமாகில் - மாறுபட்டப்படுமாகி லென்னவுமாம். மாறுபட்டப்படுகையாவது - அநந்யப்ரயோஜநமாகையன்றிக்கே, ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக் கணிசிக்கை. ... . (சு)

என்று மூலாவதாரிகை கண்டு கொள்வது. (இங்கவை) என்றது - ஓவாதே எண்ணு நாளையும் நண்ணும் நாளையும் சொல்லுகிறது. அன்றென்றது - தட்டுப்படுகிற மாஸஸம்வத்ஸராதியான ஸ்தூலகாலத்திலே யென்றபடி. "அவை-தட்டுப்படுகிற நாள்கள்,உண்ணுத நாள்என்று மூலத்துக்கு ஸப்தார்த்தம் கண்டுகொள்வது, ருக்யஜுஸ்ஸா மங்களாலேத்தி யென்று கீழருளிச்செய்து அவற்றால் சொல்லப்பட்டவென்னு மர்த்தாந்தரத்தை ஸூசிபபிக்கிறார் (நாண்மலரித்யாதி). நாள்பூவைக்கொண்டு கிட்டவேணுமோ வென்ன, அதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (நாடாதவித்யாதி). ப்ராக்ருதங்களான வந்நாதிகள் உண்ணவிடில் பசியில்லையென்னுமதுக்கு மேலாக வைலக்ஷண்யம் காட்டுகிறார் (த்ருஷ்டாத்ருஷ்டங்களித்யாதி). ஸம்ஸாரிகளை இரண்டு வகையாகச் சொன்னது-ஸ்வர்க்காதி காமரையும், தேஹாத்மாபிமாநிகளையுமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, பசிப்பதெப்போதென்னு மாகாங்க்ஷயிலே (ஓவாதே) என்று தொடங்கி 'உண்ணாளென்னுமளவு முத்தரமாக ஒருதாத்பர்யமருளிச் செய்து, உண்ணாளென்னு மாகாங்க்ஷயிலே "இருக்கெசுரித்யாதி-நண்ணுநாள்" என்னுமளவு முத்தரமாகவும், பசிப்பதெப்போதென்னு மாகாங்க்ஷயிலே, "எண்ணுநாள்" என்னுமளவு முத்தரமாகவும், "இவைதத்துறுமாகில்"

(க) தி-வாய்-க-ச-

மூ;—
வெள்ளை வெள்ளத்தின்மேலொரு பாம்பை மெத்தையாக விரித்ததன்மேலே
கள்ளநித்திரை கொள்கின்றமார்க்கங் காணலாங்கொலென் றாசையினாலே
உள்ளஞ்சோர வுகந்தெதிர்விம்மி யுரோமகூபங்களாய்க் கண்ணநீர்கள்
துள்ளஞ்சோரத் துயிலணைகொள்ளேன் சொல்லாயானுன்னைத்தத்துறுமாறே

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. (வெள்ளையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே தமக்கு அவனே ப்ராப்யமென்றார். அந்த ப்ராப்யத்தை அப்போதே கிட்டப்பெறாமையாலே நோவுபடுகிறார் இதில்.

ஸ்வா;—(வெள்ளையித்யாதி) நிர்மலமான ஜலத்தின் மேலே

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. (வெள்ளை வெள்ளம்.) கீழ்ப்பாட்டில் "உண்ணாநாள் பசியாவதொன்றில்லை" என்றார்; இப்பாட்டில் — "துயிலணைகொள்ளேன்" என்கையாலே-உறக்கமுந்தானில்லையென்கிறார்.

வ்யா;—(வெள்ளை வெள்ளத்தின்மேல்.) நிர்மலமானஜலத்தின் மேலே.(ஒரு பாம்பை) நாற்றம்மென்மை குளிர்த்தி தொடக்கமான

இத்யாதி இவற்றுக்கு ஸம்ஹாரமாகவும் யோஜநாந்தரம் திருவுள்ளம் பற்றி இதுக்கு ஸூசகமருளுகிறார் (உண்ணாளித்யாதி), பசிகெடுமதென்னுமளவும். "எண்ணாளும்" என்றவநந்தரம் "உண்ணாநாள்" என்றநுஷங்கித்துக் கொள்வதென்று திருவுள்ளம், இத்தால் பலிதமருளுகிறார் (உண்ணாளித்யாதி). (ஒன்றில்லை) என்றவநந்தரம் "பசியாவது" என்றபதம் அநுஷங்கிக்க வேணுமென்று அந்தப்பதத்துக்கர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (பசியாவதித்யாதி), "பசிப்பது எண்ணாநாள்" என்றத்தால் பலிதத்தையருளுகிறார் (ஓவாதேயித்யாதி), இருக்கெசுர்ச்சாமவேதேத்யாதிக்கு ஓவாதே நமோநாரணாவித்யாதியைக் கடாக்ஷித்துப் பின்னையுமோரர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (ஓவாதே யெண்ணுமித்யாதி), (எண்ணும் நாளில்) என்றது-அப்படியே எண்ணுகிற நாளிலேயுமென்றபடி. (அவன்கொள்ளாநாள்) என்றவநந்தரம் "பசிக்கும்நாள்" என்றுதல், "உண்ணாநாள்" என்றுதல் கீழ்ச்சொன்ன விரண்டு பக்ஷத்துக்கும் சேரவத்யாஹரித்துக் கொள்வது. "இப்பக்ஷத்தில் இருக்கெசுர்ச்சாமவேத நாண்மலர்களை நீ கொண்டிருக்கும்படி உனபாதம் கண்ணாநாள்" என்று ஸப்தார்த்தம் கண்டுகொள்வது. (மாறுமாகில்) என்றது-விச்சேதம் வந்ததாகிலென்றபடி. (மாறுபட்டுப்படுமாகில்) என்றது-தட்டுப்படுமாகிலென்றபடி. ... (௬)

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (வெள்ளையித்யாதி) "வெள்ளைவெள்ளம்" வ்யாக்யாயத இதிஶேஷ꞉. "பாம்பை" என்ற ஏகவசநத்தாலே ஒன்றென்றது ஸித்த,

வெளுத்த நிறத்தையுடைத்தான வெள்ளத்தின்மேலே, நாற்றம் குளிர்த்தி மென்மை தடக்கமான குணங்களைப்ரக்ருதியாகவுடையனாய் கைங்கர்யத்துக்கு அத்விதீயனான திருவநந்தாழ்வானைப்படுக்கையாக நிருத்தாதபடி விரித்து. (அதன்மேலித்யாதி) அப்படுக்கையின்மேலே படுக்கைவாய்ப்பாலே உறங்குகிறானென்னும்படியாய் ஜகத்ரக்ஷணசிந்தை பண்ணிக்கொண்டு பள்ளி கொள்ளுகிற ப்ரகாரம். (மார்க்கம்) வழி, நீ ரக்ஷணசிந்தை பண்ணுகிறவழி யென்றபடி. (காணலித்யாதி) காணவேணுமென்கிற ஸ்நேஹத்தாலே.

குணங்களுக்கு ஆஸ்ரயமாகையாலே அத்விதீயமானபாம்பை படுக்கையாக விரித்து அதன்மேலே ப்ரஹ்மருத்ராதிகள், "படுக்கைவாய்பாலே யுறங்குகிறான்" என்னும்படியாய்,(க)"உலகெல்லாம் நன கொடுங்கயோகணைவான்" என்னும்படி - (கள்ளநித்திரைகொள்கின்ற.)கண்வளராநின்ற, (மார்க்கம்) வழி. அதாகிறது — "இன்னது என்று அறிகிற ஜ்ஞானம். காணலாங்கொலன் ஆசையினாலே காணவேணுமென்கிற ஸ்நேஹத்தினாலே.

மாயிருக்கவும்"ஒரு" என்ற விசேஷித்ததுக்குபாவமருளுகிறார்(நாற்றமித்யாதி) (தடக்கமான) என்றது - வேண்டும் வைபுல்யம் வெளுப்புமுதலானவற்றைப் பற்ற. "அதன்மேலே" என்றெடுத்தது - "கள்ள நித்திரை கொள்கின்ற" என்றதுக்கு உபலக்ஷணம். "கள்ள நித்திரை" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதி), வர்த்தமானார்த்தம் சொல்லுகைக்காக வெடுத்தருளுகிறார் (கள்ளநித்திரையித்யாதி)."மார்க்கம்" என்றதுக்கு முக்யார்த்தம் - வழி யென்றருளிச் செய்து, அத்தால் கள்ள நித்திரை கொள்கின்ற ப்ரகாரம்லக்ஷிக்கிறதாய், அதில் காண்கைதானென்னென்ன, அத்தை விவரிக்கிறார் (அதாகிறதித்யாதி). "இன்னபடி கிடக்கிறான்" என்று கண்ணாலே காணும் ஜ்ஞானமென்றபடி. "விம்மி" என்றது - வார்த்தை கத்கதமாம்படியானவிக்ருதிவிசேஷம். "துள்ளம்" என்றதீனர்த்தம் (துளி) என்றது. 'சொல்லாய்" என்றது - சொல்ல வேணுமென்றாய், அத்தை ஹேதுபூர்வகமருளுகிறார் (கண்ண நீர்களித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). "சொல்லாய்" என்றதுக்கு - "சொல்லாதேபோனாய்" என்றர்த்தாந்தரம் விவக்ஷித்தருளுகிறார் (நானித்யாதி). சொல்லவேணு மென்கைக்கு நிர்பந்தமேதென்ன வருளுகிறார் (நானித்யாதி). ஏகயோஜனையாகவுமாம். இப்பாட்டிலே "கள்ளநித்திரை கொள்கின்றமார்கம் காணவேணு மென்னுமாசையினாலே துயி

(உள்ளஞ்சோர) நெஞ்சழிய. (க) "பாலாழி நீ கிடக்கும் பண்பையாம் கேட்டேயும் காலாழும் நெஞ்சழியும்" என்கிறபடியே (உகந்தெதிர் விம்மி) ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே வார்த்தை சொல்லவொண்ணாதபடி எதிர்விம்மிப்பொருமி. (உரோமகூபங்களாய்) உடம்பெல்லாம் மயிர்கூச்செறிந்து. இவ்வநுஸந்தாநம் ப்ரத்யக்ஷம்போலே ப்ரகாஶித்து பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷபண்ணி அதுகிடையாமையாலே (கண்ணநீர்கள் துள்ளம்சோர) உள்ளழிந்து கண்ணநீர்பாய. (துயிலணைகொள்ளேன்) படுக்கை சேர்த்தியை யநுஸந்தித்த வெனக்குப்படுக்கை பொருந்துகிறதில்லை. (சொல்லாயித்யாதி) நான் உன்னைக்கிட்டும் வழி சொல்லாய். எல்லாத் தசையிலும் அவனையே கேட்குமவரிறே இவர். ... . (எ)

(உள்ளஞ்சோர). நெஞ்சழிய.(க) 'பாலாழி நீ கிடக்கும் பண்பையாங் கேட்டேயுங், காலாழும் நெஞ்சழியும்.' (உகந்தெதிர் விம்மி. ப்ரீத்யதிசயத்தாலே வார்த்தை சொல்லவொண்ணாதபடி எதிரே விம்மி. (உரோம கூபங்களாய், உடம்பெல்லாம் மயிர்க்குழி யெறிந்து இவ்வநுஸந்தாநம் ப்ரத்யக்ஷம்போலேப்ரகாசித்து, கையைநீட்டி யணைக்கத்தேடிக் காணாமையால் வந்த இழவாலே கண்ணீர் துளிசோர்ந்து. (துயிலணைகொள்ளேன்).படுக்கைச்சேர்த்தியையநுஸந்தித்தேன், படுக்கையி லெனக்குப் பொருந்துகிறதில்லை (சொல்லாய் யானுன்னைத் தத்துறுமாறே) தத்துறுமாறு-கிட்டும்வழி. "கண்ணநீர்கள் துள்ளஞ்சோர" என்று அழுகைபோவது, அநுபவத்தாலே; அநுபவிப்பது, கிட்டினால்; கிட்டுகைக்கு உபாயம்-சிந்திக்கிறநீ, நான் கிட்டுகைக்குச்சிந்திக்கிற உபாயம் சொல்லாய். நான் விமுகனான தசையிலும் என்னைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகைக்கு உபாயம் சிந்திக்கிற நீ நான் அபிமுகனான இத்தசையில் உன்னைக் கிட்டும் விரகு சொல்லலாகாதோ.(உ)"பாற்கடல்யோக நித்திரை சிந்தை செய்த வெந்தாய் உன்னைச் சிந்தை செய்து செய்தே" என்று இவர் நினைவுக்கு அவன் நினைவிறே. .. (எ)

லணைகொள்ளேன்" என்கையால் நீ என்னைப் பெறுகைக்கு யோக நித்திரையாகிற சிந்தையைப் பண்ணுகையாலே நானுமுன்னைக் கண்டு கிட்டவேணுமென்று சிந்தையைப் பண்ணுநின்றேனென்று பலித்தவர்த்தத்துக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (பாற்கடலித்யாதி). ... ... (எ)

(க) பெரியதிருவ- (உ) தி-வாய்-உ-

மூ.—

வண்ணமால்வரையே குடையாக மாரிகாத்தவனே மதுசூதா
கண்ணனே கரிகோள் விடுத்தானே காரணா களிறட்டபிரானே
எண்ணுவாரிடரைக்களைவானேயேத்தரும்பெருங் கீர்த்தியினானே
நண்ணிநானுன்னைநாடொறுமேத்தும்நன்மையேயருள்செய்யும்பிரானே

அ.வ;—(வண்ணமித்யாதி) கிட்டுந்தன்னையும் உன்னைமாறாமல் ஏத்தும்படி பண்ணியருளவேணுமென்கிறார்.

ஸ்வா;—(வண்ணமித்யாதி). நாநாவர்ணமான தாதுக்களையுடைத்தான பெரிய மலையை குடையாகக் கல்வர்ஷத்தைக் காத்தவனே: (மதுசூதா) முதற்களையான மதுவாகிற வஸுரனை நிரஸித்தவனே! (கண்ணனே) ஸர்வஸுலபனான க்ருஷ்ணனே. (கரிகோள்விடுத்தானே) ஸ்ரீ கஜேந்த்ரன் ஆபத்தைப் போக்கினவனே! (காரணா) ஜகத்காரண பூதனே! (களிறட்டபிரானே) குவலயாபீடத்தை நிரஸித்த வுபகாரகனே!

அவ.—எட்டாம்பாட்டு. (வண்ணமால்வரையே) கீழிற் பாட்டிலே - கிட்டும் ப்ரகாரஞ் சொல்லாயென்றார்; இப்பாட்டில் - கிட்டுந்தன்னையும் ஸ்தோத்ரம் மாறாதபடி பண்ணியருள வேணுமென்கிறார்.

வ்யா.—(வண்ணமால்வரையே) நாநாவர்ணமான தாதுக்களையுடைத்தான பெரியமலையே உபாயமாக (க) "ஆபரொருப்பபடுத்தவடிசிலுண்டதும்" என்று நினைத்த மலையேகுடையாகக் கல்வர்ஷத்தைக் காத்தவனே. (மதுசூதா) † முதல்களையான மதுவை நிரஸித்தவனே. (கண்ணனே) ஸர்வஸுலபனே. (கரிகோள்விடுத்தானே) ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானாபத்தைப் போக்கினவனே. (காரணா) ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்திறே வந்தவதரிப்பது. (க)["இருவரவர் முதல்வன் தானே" இத்யாதி.] (களிறட்டபிரானே) குவலயாபீடத்தை நிரஸித்தவனே.

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (வண்ணமாலித்யாதி)(கிட்டுந்தனையும்)என்றது- "நாடொறுமேத்தும் நன்மையே" என்றது அவதா(யா)ரணத்தால் பரஸ்தோத்ரம் வ்யாவர்த்த்யமாகத் தோன்றுகையாலே, கிட்டினபின்பு அதுக்குப்ரஸக்தியில்லாமையாலென்று கண்டுகொள்வது. "மால்" என்றதினர்த்தம்

(எண்ணுவாரித்யாதி) உன்னையநுபவிப்பாருடைய விரோதியைப்போக்குமவனே! (ஏத்தருமித்யாதி). அபரிச்சேத்யமாய்போக்யதை யளவிரந்திருக்கிற குணங்களையுடையவனே! (நண்ணியித்யாதி). ஏத்தியல்லது தரிக்கமாட்டாத நான் உன்னைக் கிட்டி நாள்தோறு மேத்தும்படிக்கீடானநன்மையையருளவேணும். ஶ்ரேயஸ்ஸை யுண்டாக்கியருளவேணும். (எம்பிரானே) அநந்யரானவர்களுக்கு உபகாரகனானவனே: "காரணா எண்ணுவாரிடரைக்களைவானே மதுசூதா கரிகோள்விடுத்தானே கண்ணனே வண்ணமால் வரையே குடையாக மாரிகாத்தவனே களிறட்டபிரானே ஏத்தரும் பெருங் கீர்த்தியினானே நண்ணி நானுன்னை நாடொறு மேத்தும் நன்மையேயருள் செய் எம்பிரானே" இத்யந்வயம். ஆக ஸர்வஸுலபத்வமும் ப்ராப்யத்வமும் சொல்லிற்று. ... (அ)

(எண்ணுவாரிடரைக்களைவானே) அநுஸந்தாந விரோதியைப் போக்குகிறவனே. பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்த்யாதிகளை இவன் வேணுமென்று எண்ணினபோதே இவற்றுக்கு விரோதியானவற்றைப்போக்குமவனே.(ஏத்தரும்பெருங்கீர்த்தியினானே) அபரிச்சேத்யமுமாய் நிரதிஶயபோக்யமுமான குணங்களையுடையவனே. (நண்ணியித்யாதி) உன்னைக் கிட்டினவன்றோடு கிட்டாதவன்றோடுவாசியற ஏத்தும்படிக்கீடான அருளைத் தந்தருளவேணும்.

"காரணா - எண்ணுவாரிடரைக் களைவானே - மதுசூதா - கரிகோள்விடுத்தானே - கண்ணனே-வண்ணமால்வரையே குடையாக மாரிகாத்தவனே களிறட்டபிரானே - ஏத்தரும்பெருங் கீர்த்தியினானே, நண்ணிநானுன்னை நாடொறுமேத்தும் நன்மையேயருள் செய்யும், பிரானே" என்று அந்வயம். ஆக, இப்பாட்டில் - அஸாதாரணரக்ஷகத்வமும் ஸர்வஸுலபத்வமும் ப்ராப்யத்தமும் சொல்லிற்றாய்த்து. (அ)

(பெரிய) என்றது. (உபாயமாக) என்றது. வர்ஷநிவாரணோபாயமாக வென்றபடி. (உண்டதென்றுநினைத்த) என்றது-மலையுண்டதென்று ஆயர் நினைத்தத்தை யென்றுகருத்து."கோள்" என்றதினர்த்தம் (ஆபத்து) என்றது. கீழ்வாக்யவிவரணம் (பரபக்தீத்யாதி). "ஏத்தரும்" என்றதின்பலிதார்த்தம் (அபரிச்சேத்யம்) என்றது. (கிட்டினவன்றோடு) என்றது-த்ருஷ்டாந்தார்த்தம். அப்போதுவிஶதமாக வநுபவித்து ஸ்துதிக்குமாபோலே எப்போதும் வைஶத்யம் பிறப்பிக்கவேணுமென்று கருத்து - "நண்ணி" என்

மூ.—
நம்பனே நவின் றேத்தவல்லார்க ணாதனே நரசிங்கமதாளுய்
உம்பர்கோனுலகேழுமளந்தா யூழியாயினுயாழிமுன்னேந்திக்
கம்பமாகரி கோள்விடுத்தானே காரணா கடலைக்கடைந்தானே
எம்பிரானென்னையாளுடைத்தேனேயேழையேனிடரைக்களையாயே

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (நம்பனித்யாதி). ரக்ஷகனுமாய் ப்ராப்யனுமான நீயே என் ப்ராப்திவிரோதியைப் போக்கி யருள வேணுமென்கிருர்.

ஸ்வா;—(நம்பனே) என்னை உன் கையிலே பொகடலாம்படி விஶ்வஸநீயனானவனே! (நவின்றித்யாதி) ஸ்நேஹபூர்வகமாகப் பரிந்தேத்த வல்லார்களுக்கு ஸ்வாமியானவனே ! (நரசிங்கமதாளுய்)

அவ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (நம்பனே) கீழிற்பாட்டிலே-ஸாதாரண ரக்ஷகத்வமும் அஸாதாரண ரக்ஷகத்வமும் சொன்னார்; இப்பாட்டில் சரமகாலத்திலே திருநாமஞ் சொல்லவல்லேனும்படி பண்ணிரக்ஷிக்கவேணுமென்கிருர்; விஶ்வஸநீயனான நீ ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிருர்;

வ்யா.—(நம்பனே) விஶ்வஸநீயனே. தனக்கு தானும் ரக்ஷகனன்று, பிறரும் ரக்ஷகரன்று. நான் "நன்மை" என்று ப்ரமித்துப் பண்ணும் நன்மை, தீமையாய்த் தலைக்கட்டும். பிறர் தந்தாமுக்கு நன்மை தேடிவரு மித்தனையல்லது இவனுக்கு நன்மைதேடார்கள். (நவின்றேத்தவல்லார்கள் நாதனே) ஸ்நேஹபூர்வகமாக ஏத்தவல்லவர்களுக்கு ஸ்வாமியானவனே. தன்னுடைமையாகையாலே அவர்களை நழுவவிடாதவனே. (நரசிங்கமதாளுய்) ஈஶ்வர

றது - விரும்பியென்றபடி. (ஸாதாரணரக்ஷகத்வம்) என்றது - "காரணா" என்றத்தால் பலிதமான ஸர்வஸாதாரணசரணகளேபர ப்ரதாநத்தைப் பற்ற. மேல்பாட்டிலவதாரிகையிற் சொன்ன வஸாதாரணரக்ஷகத்வத்தை ஸமுச்சயிக்கிறது. (ரக்ஷகத்வமும்) என்றசகாரம். இதுக்கு ப்ராபகம் "கரிகோள்விடுத்தானே" என்றது. "எண்ணருமபெரும்கீர்த்தியினானே" என்று கல்யாணகுணாகரத்வம் சொல்லுகையாலும், "எம்பிரான்" என்கையாலும்: ப்ராப்யத்வமர்த்தமென்று திருவுள்ளம். ... ... (அ)

அரு:—ஒன்பதாம்பாட்டு. (நம்பனேயித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் சொன்னஸாதாரணரக்ஷகத்வத்தையும் அஸாதாரணரக்ஷகத்வத்தையும் ஹேதுவாகவருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு தம்மை ரக்ஷிக்கும் பிரகாரத்தை விஶிஷ்ட

திருநாமம் சொல்லப்பெறாத ஹிரண்யனை அச்செய்கைக்காக அவன் வரத்திலகப்படாத நரஸிம்ஹமானவனே! அதுவென்று அழகைச் சொல்லுகிறது. (உம்பரித்யாதி). தேவர்களைமெய்க்காட்டுக்கொண்டுபோருகிற இந்த்ரனுக்காகஸப்தலோகங்களையும் அளந்தவனே அன்றிக்கே அயர்வறுமமரர்க ளதிபதியாய் வைத்து அங்குநின்றும் போந்தவதரித்து உலகேழையு மளந்தானென்னவுமாம், கீழெல்லா மொன்றுக்கு மேல் ஆறுய ஆக ஏழுலகு மென்றபடி. [ஊழியாயினாய்) ஊழிகாலம். காலோபலக்ஷித ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் நிர்வாஹகனானவனே.

னையொழிய, பிதாவாகிலும் ரக்ஷகனாக நம்பப்போகாதென்கிறது. விஶ்வஸநீயனுமாய் ஸ்தோத்ரங்களினாலே நெருங்க ஏத்துவதுக்கு ப்ரதிபாத்ய ஸ்வாமியுமாய் ஸர்வகாரணபூமானவனைப் பேர்சொல்லப் பொறுத்திலனிறே ஹிரண்யன். நவின்றேத்த வல்லார்கள் நாதனை நரசிங்கமதானாய்) (க) "நம்பனை நரசிங்கனை நவின்றேத்துவார்களைக்கண்டக்கால் எம்பிரான் றன்சின்னங்கள்" என்றும், (உ) * நாதனை நரசிங்கனை நவின்றேத்துவார்களுழக்கிய பாதநாளிபடுகலால் பாக்கியம் பண்ணப்பெற்றோம் என்றும் கொண்டாடவேண்டின விஷயத்திலேயிறே ஹிரண்யன் அபராதம்பண்ணிற்று. (உம்பர்கோன்) இங்குள்ளார் ஸ்வரூபத்துக்கு அஞ்சியும் தண்டத்துக்கு அஞ்சியுமிறே ஏத்துவது. "பரவிவானவரேத்த நின்றபரமனை" என்று - ராகப்ராப்தமாக ஏத்துவார் அங்குள்ளாரிறே. (உலகேழுமளந்தாய்)(ங)"ஏத்தவேழுலகுங்கொண்ட."(உம்பர்கோனுலகேழுமளந்தாய்) இந்த்ரனுக்காக உலகேழுமளந்தாயென்னுதல்; (ச) "நான்முகனார் பெற்றநாடு" என்கிறபடியே - ப்ரஹ்மாவதான சதுர்த்தஶ புவநத்தையுமளந்தாயென்னுதல். (ஊழியாயினாய்)

ட்யமருளிச்செய்கிறார் (கீழித்யாதி). "நவின்றேத்தவல்லார்கள்" என்றத்தையும் "இடரைக்களையாய்" என்றத்தையும் கடாக்ஷித்து இப்பாட்டிலித்யாதியென்று கண்டுகொள்வது, ஈஶ்வரனை யொழிந்தவர் விஶ்வஸநீயரன்றென்கைக்கு ஹேதுவையருளுகிறார் (தனக்கித்யாதிவாக்ய சதுஷ்டயத்தாலே) ரக்ஷகரல்லாமையாலே விஶ்வஸநீயரன்றென்று கருத்து. நவிலுகை-செறிகையாய், அத்தாலே ஸ்நேஹபூர்வகத்வ அர்த்தஸித்தமென்றருளுகிறார். (ஸ்நேஹேத்யாதி). நாதனே என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தன்னுடைமை

(க) பெரியாழ்வார்-தி-ச-ச-கூ. (உ) பெரியாழ்வார்தி-ச-ச-சு.
(ங) தி-வாய்-உ-உ-கக. (ச) தி-வாய்-ஏ-ரு-க.

(ஆழிமுன்னேந்தியித்யாதி). ஏற்கவே திருவாழியைதரித்துக் கொண்டிருந்து முதலையின் கையிலே அகப்பட்டு நடுங்குகிற யானை யினுடைய பேய்சிறையை வெட்டிவிட்டவனே: வடிவில் பெருமை யாகவுமாம். "கோள் முதலை முஞ்ச குறித்தெரிந்த சக்கரம்" என்னக்கடவதிறே. (காரணா) ஜகத்காரணபூதனானவனே! ாரணமாய்

ஊழி - காலம். ஸ்ருஷ்டி. (க) ["வாழ்த்துவார் பலராக" இத்யாதி.] (ஆழிமுன்னேந்தி) விரோதிவருவதற்கேற்கவே திருவாழியை தரித்து.

(கம்பமாகரிகோள் விடுத்தானே) "கோள்முதலைதுஞ்சக்குறித் தெறிந்த சக்கரம் என்கிறபடியே திருவாழியைக்கண்டு கார்யங் கொண்டபடி. (கம்பம்)—நடுக்கம். நடுங்காநின்றவர்களை யென்னு தல்; அசையாநின்றவர்களை யென்னுதல. முதலைநீரிலேயிழுக்க,ஆனை கரையிலே யிழுக்கப்பட்ட அசைவென்னுதல். (மா) பெருமை. துக்கம் பாடாற்றமாட்டாமைக்கு விரோதியைப் போக்கினவனே. "தடமலர்ப்பொய்கைபுக்கு நாகத்தின் நடுக்கம் தீர்த்தாய்," "என்னாரிடரை நீக்காய்." (கோள்) சிறை. "கோள்விட்டது" என்னக்கடவதிறே. (காரணா) மூன்றுபத்திலே ஒன்றிறே இது. இப்

யித்யாதி). ப்ரஹ்லாதன் விஷயத்தில் பிதாவையும் ரக்ஷகனாக நம்பப்போகா தென்னுமதுக்கு, கீழ்மேல் விசேஷணங்களைக்கடாக்ஷித்து ஹேதுவருளுகிறார் (விஸ்வஸநீயனுமாயித்யாதி), "நவின்றேத்தவல்லார்க்கு நாதனானை நரசிங்க மாகையாலே" என்றஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்யம் தோற்றவேண்டி வாக்யத்வயத்தையும் சேர்த்தருளுகிறார் (நவின்றித்யாதி) ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யத்தை உபபாதிக்கிறார் (நம்பனையித்யாதி) இத்தாலேத்தவல்லவர்கள் விஷயத்தில் அபராதம் பண்ணினவனை நிரஸிக்கையாலே நவின்றேத்தவல்லார்க்கு நாதனானவனென்று சொல்லிற்றாய்த்து, "நவின்றேத்தவல்லார்கள் உம்பர்கோனே" என்றுகூட்டியருளுகிறார் (இங்குள்ளாரித்யாதி). தண்டத்துக்கு யமதண்டத்துக்கு ப்ராயஸ்சித்தமாக ஏத்துவரென்றுகருத்து. "நவின்றேத்தவல்லார்கள் நாதனே" என்றத்தைக்கூட்டி ஸம்வாதமுகேந தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஏத்தவித்யாதி). "உம்பர்கோன்" என்றதுக்கு - நித்ய ஸூரிகளுக்கு நாதனேஎன்றர்த்த மருளிச்செய்து, உம்பர்கோனுக்காக வென்றும், உம்பர்கோன்தான் வேழுலகையுமென்றும் திருவுள்ளம்பற்றி இரண்டுயோ

(க) தி-வாய்-ரு-க-எ,

உத்பாதித்தவனே! ரக்ஷகனென்கை. (கடலைக்கடந்தானே) இந்த்ராதிதேவர்களுக்காக மஹோததியைக்கடைந்தவனே. (எம்பிரான்) அச்செயலாலே என்னை எழுதிக்கொண்டவனே! அவற்றை எனக்கறிவித்த வுபகாரகனென்றுமாம். (என்னையாளுடைத்தே

போது காரணத்வம் ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வானைப் பெற்றதும்; ஈஸ்வரத்வம் நிலைநின்றதும் இப்போதென்கை.

(கடலைக் கடைந்தானே) (க) "அமரர்கள் தொழுதெழ அலைகடல் கடைந்தவன்" என்கிறபடியே ஸ்துத்யனாய்க்கொண்டு நின்று கடைந்தபடி, (எம்பிரான்) அச்செயலாலே என்னை எழுதிக்கொண்டவனே. (என்னையாளுடை) என்னை. இவ்வளவுபுகுர நிறுத்தினவனே. தேனே. எனக்குத்தேன்போலே என்றும் நிரதிசய போக்யனானவனே. (என்னையாளுடைத் தேனே) போக்யதைக்

ஜனை யருளுகிறார் (இந்த்ரனுக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ஊழியாயினாய் என்றதுக்கு காலோபலக்ஷித ஸகலபதார்த்தங்களை ஸ்ருஷ்டித்ததுக்கு அந்தர்யாமியாயிருக்குமவனே யென்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி, "நவின்றேத்தவல்லார்கள்" என்றபதத்தைக்கடாக்ஷித்து இப்படி ஸ்ருஷ்டித்ததும் ஏத்துகைக்காக வென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (ஸ்ருஷ்டியித்யாதி). (இத்யாதி) என்ற வநந்தரம் "என்கிறபடியே ஏத்துகைக்குறிப்பு, "என்றுக்கூட்டிக்கொள்வது, விவரணம் (முதலைநீரித்யாதி). பெருமைஎதிலேயென்ன துக்கம் பொறுமையிலே யென்று விவக்ஷித்து பலிதார்த்தமருளுகிறார் (துக்கேத்யாதி). நடுக்கமுண்டென்னுமதுக்கும் அது பொறுக்கமாட்டாமைக்கும் ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (தடமலரித்யாதி). மூன்றுபத்தாவது - ப்ரஹ்லாதன் இந்த்ரன், ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான், இவர்களுக்குண்டான வாபத்து (காரணத்வம்) என்றவநந்தரம் "பெற்றது" என்று சேஷம், இப்போது காரணத்வம் சொல்லுவானென்னென்ன (ஸ்ரீகஜேந்த்ரேத்யாதி). நவின்றேத்தவல்லார்கள் "என்றத்தைக்கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யம் (அமரர்களித்யாதி). "தொழுதெழு" என்றவிடத்தில் தொழுகை கரணத்ரயத்தாலும் என்றுவிவக்ஷித்து (ஸ்துத்யனாய்) என்றது (இவ்வளவும்) என்றது - ஸாதநத்வபுத்தி தவிர்ந்து தன்பக்கல் போக்யதா புத்தி வருமளவுமென்றபடி. (புகுரநிறுத்துகையாவது. போக்யதையாலே ஸ்வவசமாக்கிக்கொள்ளுகை. "எம்பிரான்" என்றத்தால் தம்மை எழுதிக்கொள்ளுகையும் "என்னையாளுடை" என்றத்தால் ஸ்வ

(க) தி-வாய்-க-ரு-கக.

மூ —
காமர்தாதை கருதலர்சிங்கங் காணவினிய கருங்குழற்குட்டன்
வாமனனென்மரதகவண்ணன் மாதவன் மதுசூதன்றன்னைச்
சேமநன்கமரும்புதுவையர்கோன்விட்டுசித்தன்வியன்றமிழ்பத்தும்
நாமமென்றுநவின்றுரைப்பார்கள்நண்ணுவாரொல்லைநாரணனுலகே.

னே) உன் போக்யதையைக்காட்டி என்னை யடிமைகொண்டவனே (ஏழையேனித்யாதி) உன் போக்யதையிலே சபலனான நான் என்னுடைய மங்களாஶாஸந விரோதியை வாஸநையோடே போக்கியருளவேணும். .... (௯)

அவ;—நிகமத்தில் இப்பத்தை அப்யஸித்தவர்கள் இதின் பாசுரமாத்ரத்தாலே சடக்கெனப் பரமபதத்தை ப்ராபிப்பர்களென்கிறார்.

ஸ்வா;—(காமர்தாதை) தன் வடிவழகாலே நாட்டை வெருட்

குத் தோற்றபடி. (௧) "தேட்டருந்திறல் தேனினை." (ஏழையேன்) சபலன், இதுக்கு முன்பு விஷயங்களில் சபலன்; இப்போது போகரூபமானதிருநாமங்களிலே சபலன். (இடரைக்களையாயே) இவர்க்கு இடராவது - சரமகாலத்தில் திருநாமஞ் சொல்லமாட்டாதிருக்கையிறே. இதுக்கு அஞ்சியிறே "அப்போதைக்கப்போதே சொல்லிவைத்தேன்" என்றும். (௨) "ஐயார்கண்டமடைக்கிலும் நின்கழல் எய்யாதேத்த" என்றும் ப்ரார்த்தித்து வைப்பது. இவர்க்கு க்லேசம் - அப்போதை வேதனையன்று, திருநாமஞ் செலலப் போகாதிருக்கில் செய்வதென் என்கிறபயமிறே திருவுள்ளத்திற் செல்லுகிறது. .... (௯)

அவ;—நிகமத்தில், இப்பத்தை அப்யஸித்தவர்கள், இவரைப் போலே சரமகாலத்திலே திருநாமஞ்சொல்லவேணுமென்று கரையவேண்டா, இப்பாசுரமாத்ரமே யமையுமென்கிறார். இத்திருமொழிதான், "மாதவா, நாரணா" இத்யாதியாலே திருநாமமிறே சொல்லிற்று.

வ்யா. —(காமர்தாதை) இவரகப்பட்ட துறை யிருக்கிறபடி

வஶமாக்கிக்கொள்ளுகையும் ஏகமாகையால் வரும் பௌநருக்த்யத்தைப் பரிஹரிக்கிறார் (போக்யதைக்கித்யாதி) அங்கு செயலுக்குத் தோற்றபடி சொல்லிற்றென்று கருத்து. இவருக்கு இடராவது என்றவாக்யத்தைவ்யாவர்த்ய பூர்வகம் விவரிக்கிறார் (இவர்க்குக்லேசமித்யாதி). ... ... (௯)

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (காமர்தாதையித்யாதி) "வியன்தமிழ்பத்தும்

---

(௧) பெரியாழ்வார்-தி-உ-௧. (௨) தி-வாய்-உ-௯-௫.

டித்திரிகிற மன்மதனுக்கும் ஜநகனானவனே ! அவனுக்கு அவ் வைலக்ஷண்யத்துக்கடி இவனென்கை. (கருதலர் சிங்கம்) இவ் வடிவழகு காணவேண்டாதவர்களுக்கு ஸிம்ஹம்போலே கிட்ட வரியனாயிருக்குமவன். (காணவித்யாதி). அநுகூலர் கண்ணுக்கு இனியனாய் கறுத்தநிறத்தயுடைய திருக்குழலையுடையபிள்ளை. "கா ணவினியகருங்குழல் "என்று குழலுக்கு விசேஷணமாகவுமாம்.

*தெரிவைமாருருவமே மருவிப்போந்த விசேஷமீட்டது"காமனார் தாதை" என்கிற வடிவிறே. (கருதலர்சிங்கம்) இவ்வடிவுகாண வேண்டாதார் சத்ருக்களிறே. "அலைவலைமை தவிர்த்தவழகன்" என்று - ப்ரதிகூலனையும் அநுகூலனாக்கிச் சேர்த்துக்கொண்ட வழகிறே. (காணவினியகருங்குழற் குட்டன் காணவினிய) ராவ ணாதிகளுக்கு மகப்பட (க) "ரஂஜநீயஸ்யவிக்ரமை:-என்றுகண் டபோதேரஸிக்கை(உ)"கண்ணுக்கினியான்"என்றும்(ந)"மனத்து க்கினியான்" என்றும்-உட்கண்ணுக்கும் புறக்கண்ணுக்கும் இனிய விஷயமிறே. (கருங்குழற்குட்டன்) அழகுக்கு முற்பட வெடுப் பது (ச) "குழலழகர்" என்றிறே. குட்டன், அவ்வடிவை அமைத் துக் கொடுத்து அநுபவிக்கும்படி பண்ணுகை. "காணவினியகருங்

நாமமென்று நவின்று" என்றபதத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (நிகமத்தி லித்யாதி), திருநாமத்தில் போக்யதையாலே சரமகாலத்திலுங்கூட திரு நாமம் சொல்லவேணுமென்னுமத் யபிநிவேசம்உங்களுக்குவேண்டா, இத்தை யநுஸந்திக்கவேஎப்போதும் திருநாமமநுஸந்தாநத்தால் வருமாநந்தமெல்லாம் ஸித்தித்ததாமென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். (வேணுமென்று) என்ற வநந்தரம் "நீங்கள்" என்று கூட்டுவது. ஆகையால் ஆழ்வார் அநுஸந் தாதாக்களைக்குறித்து என்னைப்போலே கரையவேண்டா வென்ன வேண்டி யிருக்கும், அவர்கள் கரையும்போது இவரைப்போலேகரையவேணு மென்று கரைச்சலுண்டாகையாலே அத்தை அநுவதிக்கிறபோது இவரைப்போலே யென்று சொல்லத்தட்டில்லை திருநாமத்தில் போக்யதையிலே ஈடுபட்ட விவர்தம்முடைய ப்ரபந்தத்தையே சொல்லவமையுமென்னப் போமோவென் னவருளுகிறார் (இத்திருமொழியித்யாதி). காமர்தாதையென்று அழகுக் கொள்கலமானமன்மதனுக்கும் தமப்பனென்கையாலே தோன்றுகிற ஸௌந்தர் யாதி சயத்தை இப்போது சொல்லுகைக்கு ஹேதுவருளுகிறார் (இப்போதித் யாதி). அழகு அகப்பட்ட துறையென்று உபபாதிக்கிறார் (தெரிவையித் யாதி). தெரிவைமார் - ஸ்த்ரீகள். கருதலர் - சத்ருக்கள். கருதாதவர்

(க) (உ) (ந) திருப்பாவை-கஉ. (ச) நா-தி-கக-உ.

(வாமநன்) இவர்களை பெருகைக்குத்தான் அர்த்தியாமவன் அவ்வடிவழகைச்சுருங்கித்து அநுபவிக்கலாம்படி வாமனனானவ னென்னுமாம். (என்மரதகவண்ணன்) மரதகம்போலே பசுத்துக்கு ளிர்ந்த திருமேனியைக்காட்டி என்னைவஶீகரித்தவன். (மாதவன்) இவ்வடிவழகைப்பிராட்டிக்குமுற்றூட்டாக்கக்கொடுக்குமவன் அவ ள் புருஷகாரமாகக்கிடீர் அவ்வடிவழகை எனக்கு உபகரித்ததென் னுமாம். (மதுசூதநன்தன்னை) அவ்வநுபவவிரோதிகளை மதுவை ப்போக்கினாப்போலே போக்குமவன்.

குழல்" என்று - குழலுக்கே விசேஷணமாகவுமாம். (வாமனன்) "கரியகுழல்செய்ய வாய்முகத்து. வாமனநம்பீவருக" என்னக்கட வதிறே. (என்மரதகவண்ணன் குளிர்ந்த திருமேனியையுடையவன்). "உலகளந்த மாணிக்கமே என் மரதகமே" என்னக்கடவதிறே. (மாதவன்) இவ்வடிவைத் தலைநீர்ப்பாட்டிலே அநுபவிப்பாள் பிரா ட்டியிறே. (௧) "வடிக்கோல வாணெடுங்கண் மாமலராள் செவ் விப் படிக்கோலங் கண்டகலாள்" என்னக்கடவதிறே. (மதுசூ தன்றன்னை). அநுபவவிரோதியைப் போக்கினபடி. (௨) "வானோர் சோதிமணிவண்ணா மதுசூதா நீயருளாய்" என்னக்கடவதிறே

கள் சத்ருக்களோவென்ன வருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). கருதலர் சிங்கம் என்றத்தால் மேலணிப்புத் தோற்றுகிறதே யாகிலும் அழகைச் சொல்லுகிற ப்ரகரணத்துக்குச்சேர, அழகாலே ஶத்ருக்களை வஶீகரித்தவனென்று விவ க்ஷித்து. அப்படி வஶீகரித்தவிடமுண்டோ வென்னவருளுகிறார் (அலவல மையித்யாதி). அழகைச் சொன்னால், "காணவினியன்" என்றது ஸித்த மாயிருக்க, விஶேஷிக்கவேணுமோ வென்ன வருளுகிறார் (ராவணேத்யாதி) வாமநனைக்கருங்குழல் குட்டனாகவநுபவித்ததுக்கு ஸம்வாதம்காட்டுகிறார் (கரி யவித்யாதி). "காகுத்தநம்பி" என்றதுக்கு விஶேஷணமான இந்த "கரியகு ழல் செய்வாய் முகம்" என்றது - வாமநநம்பியென்றதுக்கும் விஶேஷண மாக்கிக்கொள்வதென்று கருத்து, வண்ணமென்றது நிறத்தைச் சொல்லுமா கில் அத்தால் வரும் ஸௌந்தர்யம் "காமர்தாதை" என்றத்தால்ஸித்தமாகை யாலே மரதகம் போலே குளிர்ந்தவடிவையுடையவனென்றருளுகிறார் (குளிர்ந் தவித்யாதி). (தலைநீர்ப்பாட்டிலே) முதல் மடையிலே. "விட்டுசித்தன்" என்ற வநந்தரம் "சொன்ன" என்றபதம் அத்யாஹாரமாகத் திருவுள்ளம்பற்றியருளு கிறார் (ரக்ஷையித்யாதி) பத்தும்நாமங்களென்னவேண்டியிருக்க, "நாமம்" என்று ஏகவசநமாகச் சொன்னதுக்கு ஸம்வாதம் (நாமமித்யாதி), ஸமஷ்டி வாசக

(௧) இயற்ப-௨-திருவந்தாதி-௮௨. (௨) தி-வாய்-௧-௫-௫.

(செம்மித்யாதி) வஸ்துவுக்குத்தானே ரக்ஷகமாகப்போரும்படியான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகரானவாழ்வாரருளிச்செய்த அழகிய தமிழான பத்துப்பாட்டும். ரக்ஷை பொருந்தினவூர்.

(சேமநன்கமரும் புதுவையர்கோன்) ரக்ஷைபொருந்திய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரார்க்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்த பத்தும். (நாமமென்று) திருநாமமென்று. (க) "நாமமாயிரம்" என்றுப்போலே. (நவின்றுரைப்பார்கள்). ஸ்நேஹத்தோடே ஸ்தோத்ரம்பண்ண வல்லவர்கள். (நண்ணுவாரொல்லை நாரணனுலகே) பரமபதத்தைச் சடக்கெனக் கிட்டப்பெறுவர்கள். அதாவது - ஈஸ்வரனுக்குப் பரிவராய் போருகை. "சேமனன்கமரும்" என்று சொல்லிற்றும்இவ்வர்த்தத்தையிறே. சேமத்துக்கு நன்மையாவது- அத்தலைக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகையிறே. இவ்வர்த்தம் இவ்வூரிலே நடக்கை, (உ) "பொன்றிகழ்மாடம் பொலிந்துதோன்றும் புதுவை" என்று - பொன்னுலகோடொக்கத் திருப்பல்லாண்டு பாடுகையிறே. "ஒல்லை" என்றது - "ஒவாதேநமோநாரண" என்மென்று கருத்து. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரை இப்படி விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இவ்வர்த்தமித்யாதி), (நடக்கை) ஆசாரமென்றபடி, இவ்வூரிலுள்ளார் எப்போதும் மங்களாஸாஸநம் பண்ணுவர்களோவென்னவருளுகிறார் (பொன்றிகழித்யாதி). புதுவையென்று சொல்லுகிறபடியே திருப்பல்லாண்டு பாடுகையாலே பொன்னுலகோடொக்குமிறே. இவ்வூரென்று அத்யாஹரித்து அந்வயித்துக்கொள்வது, பொன்னாலே திகழாநின்றுள்ள மாடங்களாலே ஸம்ருத்தமாய் தோன்றுகையாவது பொன்னுலகுபோலே தோன்றுகை. அதுதானும் ஆகாரத்தாலே ஸாம்யம் சொல்லக்கூடாமையால் "சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டு" என்கிறபடியே மங்களாஸாஸநம் மாறாமல் நடக்கையாகிற ஸாம்யம் சொல்லவேண்டுகையாலே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலுள்ளாரெப்போதும் மங்களாஸாஸநம் பண்ணுவர்களென்று கருத்து. ஒல்லை என்றவிடத்தில் சைக்ர்யத்தை உபபாதிக்கிறார் (ஒல்லையென்றதித்யாதி). இத்திருமொழியை நவின்றுரைக்கும்போது இதிலே நமோநாரணவென்றிருக்கையாலே இத்திருமொழியை நவிலுகையே நமோநாரணவென்றதின் நவிலுகையாலே அதில் முதல் சொல்லுகை பக்திப்ரபத்தியாய், இரண்டாமுருத் தொடங்கி அத்தலைக்கு மங்களாஸாஸநபரனாகவருகையாலுண்டான ஸீக்ரதைசொல்லிற்றென்று கருத்து. அநந்தரம் "அங்கே உதவச் சொல்லுகைக்

(க) நா-தி-உ-க. (உ) பெ-தி-ரு-ந-க0.

மங்களாஶாஸந பரரை உடைத்தென்கை (காமமித்யாதி) ப்ராப்யவாசகமென்று ஸ்நேஹத்தோடே அநுஸந்திக்கவல்லார். (நண்ணுவாரித்யாதி) பரமபதத்தைச்சடக்கெனக் கிட்டப்பெறுவார்கள் (நாரணனுலகு) உபயவிபூதிநாதனுடைய தேசமென்கை. அவவிடமே முக்தப்ராப்யன். .... (௧௦)

பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

னுசொல்லுகையாலே ஒருக்காற்சொல்லி அநந்தரம் சொல்லுகைக்கு உதவ அங்கேயாம்படிவைக்கை. நாரணனுலகே. இங்கிருந்தநாள் * நாரணனென்னுமித்தனையல்லால் வழிப்போக்கிலும் (க) "வரமெயம்வ-ணுரீகாக்ஷ நாமஸங்கீர்த்தநாம்ருதம் - பாதேயம் புண்டரீகாக்ஷநாமஸங்கீர்தநாம்ருதம்" வழியிலுள்ளார்கண்டு உகப்பதும் "நாரணன்றமர்" என்றிறே; அங்குப்புக்காலும் * நமோ நாராயணாயவென்று சூழ்ந்திருந்திறே யேத்துவது? இங்கிருந்த நாளொடு வழிப்போக்கோடு திவ்யதேசப்ராப்தியோடு வாசியற இதுவேயிறே பலம். (வியந்தமிழ்) விஸ்மய நீயமானதமிழ். "வியந்தமிழ்" என்றபோது, "அமரர்க்கறிவியந்து" என்னுமாபோலே, வியந்த தமிழென்னவுமாம். ... ... (௧௦)

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

காம்படி வைக்கை" என்றந்வயம். அங்கே உதவுகை - பகவத்விஷயத்திலே மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகை, யத்வா, அங்கேயென்றது - பரமபதமென்றாய், ஆர்த்தராய், இத்திருமொழியை நவின்றுரைப்பார் முதல் சொல்லி இரண்டாம் வார்த்தை அங்கேயாம்படியாவர்களென்று கருத்து, பரமபதம வைகுந்தமென்று தேஶவிஶேஷ வாசகமான பதத்தையிட்டுச் சொல்லாமல் திருநாமத்தையிட்டு நிரூபித்ததுக்கு பாவமருளுகிறார் (இங்கிருந்தவித்யாதி), (அல்லால்) என்றவநந்தரம் "இல்லை" என்றுமசேஷம், வழியிலுள்ளாரித்யாதிக்குப் போகிறபோது நாராயணஸங்கீர்த்தநம் பண்ணிக்கொண்டு போகையால் நாரணன் தமரென்றறிந்து உகப்பாரென்று கருத்து. திருநாமஸங்கீர்த்தநம் பலமென்று நிஶ்சித்தவராகையாலே ஆதரத்தாலே அந்தத் திருநாமத்தையிட்டு லோகத்தை நிரூபித்தாரென்று கருத்து, "வியன்தமிழ்" என்றது கடைக்குறைத்தலாய் வியர்ந்த தமிழென்றாய், வியத்தல்-கொடுத்தலாய், விஷ்ணுசித்தன் அத்யேதாக்களுக்குக் கொடுத்த தமிழென்று விவக்ஷித்து யோஜநாந்தரமருளுகிறார் (வியன்தமிழென்றபோதித்யாதி), இப்பக்ஷத்தில் மூலத்திலே "விஷ்ணுசித்தன்" என்றவநந்தரம் "சொன்ன" என்றத்யாஹாரம் வேண்டுவதில்லை. ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி அஞ்சாம்பத்து இரண்டாந் திருமொழி, நெய்க்குடம் ப்ரவேசம்.

அவ;-தாம் அயோக்யதையை அநுஸந்தித்து அகலச்செய்தேயும் தம்கரணங்கள் மேல் விழுகிறபடியைக்கண்டு க்ஷமைகொண்டார் கீழ்; "நீர் தோஷம் பார்த்து நம்மைக்ஷமை கொள்ளவேண்டுவது நாம் கடக்கவிருக்கிலன்றோ" என்று தன் ஸௌசீல்யத்தாலே மேல்விழுந்து வந்து புகுந்து கிடந்தபடியைக்காட்டிக் கொடுக்கக் கண்டுபேசுகிறார் இத்திருமொழியில். இப்படி அவன்வந்துபுகுர அவித்

ஐந்தாம்பத்து-இரண்டாந்திருமொழி நெய்க்குடம் ப்ரவேசம்.

அவ;—கீழே, "அப்போதைக்கிப்போதே சொல்லிவைத்தேன்" என்று - "அந்திமகாலத்திலே யமபடர் நலியும்போது ஸ்தோத்ரம் பண்ணவோண்ணாதென்று ஏற்கவே சொல்லிவைத்தேன்" என்ற இவர், "சழக்குநாக்கொடு புன்கவிசொன்னேன்" என்று - 'தம்முடைய அயோக்யதையை அநுஸந்தித்து அகல, அவர் கரணங்கள் மேல் விழுந்தபடி கண்டு க்ஷமைகொள்ள "இவர் தோஷம் பார்த்து, க்ஷமைகொள்ளவேண்டுவது நாம் கடக்க நிற்கிலன்றோ" என்று தான் மேல்விழுந்து வந்து புகுந்து கிடந்தபடி சொல்லுகிறார் - இத்திருமொழியில். ... . *

அவ;—முதற்பாட்டு. "அப்போதென்றும் இப்போதென்றும் உமக்கிரண்டு காலமுண்டோ" என்று அவன்வந்து கைக்கொண்ட

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம:

அரு;—நெய்க்குடம்ப்ரவேசம். (சழக்குநாக்கு) தோஷயுக்தமானநாக்கு. "பிழைப்பராகிலும் தம்மடியார் சொல்பொறுப்பது பெரியோர் கடனன்றே" என்றத்தைப்பற்ற (க்ஷமைகொள்ள) என்றது. (க்ஷமைகொள்ள வேண்டுவது நாம் கடக்க நிற்கிலன்றோ) என்றதுக்குத் தம்முடைய தோஷத்தைக்கண்டு ஸஹிக்கமாட்டாமல் கடக்கநிற்கிறுனென்று அபராதக்ஷாமணம் பண்ணிக்கொள்ளவேண்டுவதென்று கருத்து.

அரு,—முதற்பாட்டு. (நெய்யித்யாதி) "கைக்கொண்டுநிற்கின்றநோய்காள்" என்றபதத்தாலே அவித்யாதிகளெல்லாம் சொல்லபடுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி அவதாரிகை (முதற்பாட்டிதயாதி). "பாம்பணையோடுமகிடந்தாய்"

மூ;—
நெய்க்குடத்தைப்பற்றி யேறுமெறும்புகள் போல்நிரந்தெங்கும்
கைக்கொண்டுநிற்கின்ற நோய்காள் காலம்பெற வுய்யப்போமின்
மெய்க்கொண்டுவந்து புகுந்து வேதப்பிரானார் கிடந்தார்
பைக்கொண்டபாம்பணையோடும் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. (க)

யையும் கர்மமும் வ்யாதியும் இந்த்ரியங்களேயும் யமபடரையும் பார்த்து "நீங்கள் பண்டை தேஹமும் ஆத்மாவு மென்றிருக்க வேண்டா. அவன் திவ்ய தேசங்களில் பண்ணுமாதரத்தை யெல்லாம் என் தேஹத்திலும் ஆத்மாவிலும் பண்ணிக்கொண்டு புகுந்தான். இனி நீங்கள் ஜீவிக்கவேண்டியிருந்தி கேளாகில் இங்கு நின்றும் போகப்பாருங்கோள்" என்கிறார். ... ... *

அவ;—முதற்பாட்டு. (நெய்யித்யாதி) நோய்களைப்பார்த்து நீங்கள் சடக்கெனப் போங்கோளென்கிறார்.

ஸ்வா;—(நெய்யித்யாதி) ஸூத்தமாய் போக்யமான ஆஜ்யமிருக்கிற(வ)கடத்தைப்பற்றிக்கொண்டேறுகிற க்ஷுத்ரமானபிபீலி

பின்பு, அவித்யையையும் கர்மத்தையும் வ்யாதிகளையும் இந்த்ரியங்களையும் யமபடரையும்பார்த்து, "பண்டைதேஹமும் ஆத்மாவும்" என்றிருக்கவேண்டா, அவன் உகந்தருளின நிலங்களில் பண்ணும் விருப்பத்தையெல்லாம் என் தேஹத்திலும் ஆத்மாவிலும்பண்ணிக் கொடுவந்து புகுந்தான, நீங்கள் உஜ்ஜீவிக்கவேண்டி யிருந்தீராகில் போகப்பாருங்கோ ளென்கிறார்.

வ்யா;—(நெய்க்குடத்தைப்பற்றி யேறுமெறும்புகள் போல்) அக்நிஹோத்ர ஸமாராதந யோக்யமாய் போக்யமுமான பதார்த்தமிருக்கிற (வ)டத்தை ஸ்பர்ஸித்துக்கொண் டேறுகிற க்ஷுத்ர ஜந்

என்றத்தைப்பற்ற (உகந்தருளினநிலங்களித்யாதி). "மெய்க்கொண்டு" என்றத்தைப்பற்ற (தேஹத்திலும்) என்றது. "பட்டினம்" என்றது - நிதிவைத்தவிடமாய், நிதிதானும் எம்பெருமானுக்கு ப்ரியதமமானவாத்மாவாகையாலே (ஆத்மாவிலும்) என்றது.

பட்டினமென்றவிடத்தில்நிதிஸ்த்தாநீயமானவாத்மாவுக்கு பகவதாராதந யோக்யத்வமும் போக்யத்வமுமுண்டாகையால் அதுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்ன நெய்ப்பதத்தில் யோக்யத்வபோக்யத்வங்களும் விவக்ஷிதமென் றருளுகிறார் (ஸ்பர்ஸித்தித்யாதி). "நிரந்து" என்று ஐகாரமில்லாததாயும்,

கைகள்போலே (நிரந்தித்யாதி) பரந்து இடைவிடாதே தர்மபூதஜ்ஞாநமுள்ளவிடமெங்குமாக்ரமித்துப்போக்குவரத்தின்றியே அவஸர ப்ரதீக்ஷமாய் நிற்கிற வ்யாதிகாள்; (காலமித்யாதி) நீங்கள் ஜீவிக்கவேண்டில் இப்போது உடனே போங்கோள்.

துக்களைப்போலே. (நிரந்து). பரந்து. (நிறைந்து) இடைவிடாதே. (எங்கும்) தர்மபூத ஜ்ஞாநமுள்ள விடமெங்கும்; "வாமெசாமெவஷ நாஶிரஸிமெஸஸுவ்ழ - பாதேயேவேதநா ஶிரஸிமே ஸுகம்" (கைக்கொண்டு) † உடன்வந்திப்போலே; கைக்கூட்டமிட்டாப்போலே யென்னவுமாம். (நிற்கின்ற) போக்குவரவின்றியிலே; அவஸர ப்ரதீக்ஷமாய்க்கொண்டு நிற்கிறவென்னவுமாம்.

(நோய்காள்) த்ருஷ்டாந்தத்தில் எறு மெறும்புகள் போலே நோய்களும் பலவிறே. "கைக்கொண்டு நிற்கின்ற நோய்காள்"

"நிறைந்து" என்று ஐகாரமுண்டானதாயும் பாடத்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி யதாக்ரயமர்த்த மருளுகிறார் (நிரந்தித்யாதி). பரந்து என்றாலும், இடைவிடாதே யென்றாலும், ஶரீரமெங்குமென்னுமது ஸித்தமாயிருக்கவும் எங்குமென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தர்மேத்யாதி). இத்தால் ஶரீரத்திலும் ஆத்மாவிலுமென்றபடி. ஆத்மதர்மம் ஶரீரத்திலே வ்யாபித்திருக்குமோவென்ன, அநுபவம் காட்டுகிறார் (பாதேயித்யாதி). ஸுகமென்றவநந்தரம் "என்னக்கடவதிறே" என்று சேஷம். எங்கும் நிற்கின்றவென்ன வமையாதோ? கைக்கொண்டென்னவேணுமோவென்ன, இரண்டுவகையாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (உடனித்யாதி). (உடன்வந்தி) என்றது வந்தேறியன்றிக்கே ஸஹஜமென்றபடி. (கைக்கூட்டமிட்டாப்போலே) என்றது - அணிவகுத்தாப்போலே யென்றபடி. கைக்கொண்ட நோய்காளென்னவமைந்திருக்க, நிற்கின்றவென்றதுக்கு இரண்டுவகையாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (போக்கித்யாதி).

நோய்காளென்ற விடத்தில் பஹுவசநம் த்ரித்வாதிமாத்ரத்தில் பர்யவஸிக்கையன்றிக்கே அஸங்க்கயேயதையைச் சொல்லுகிறதென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (த்ருஷ்டாந்தத்திலித்யாதி). (த்ருஷ்டாந்தத்தில்) என்றது - ஶரீரத்துக்குத்ருஷ்டாந்தமான நெய்க்குடத்திலென்றபடி. நிரவயவமான வாத்மாவில் வ்யாபித்து அதுக்குந்யூநாதிரேகமான விகாரத்தைப் பண்ணமாட்டாதே கேவலஶரீரத்தை விகரிப்பிக்கிற விவற்றை நோய்காளென்றுஶப்தார்த்தமாக நினைத்துப்போகச் சொல்லுவானென்னென்னவருளுகிறார் (கைக்

---

† (பா) உடன் வந்தவுடல் போலே.

என்று - பகவதாஜ்ஞையாலே உள்ளுப்புகப்பெறாதே நின்றாலும் வேதனைஸ்வரூபஸ்பர்ஸியிறே. விஸிஷ்டவேஷத்தில் த்ருஷ்டாந்தத்தில் எறும்பால் (ஷ)டத்துக்கு வருவதொரு து:க்கமில்லை. (க) "மொய்த்தவல்வினை" என்கிறபடியே.

(காலம்பெற) சடக்கெனப்போமின். "அநாதிகாலம் வாஸனை பண்ணின நாங்கள் போகிறதென்" என்ன; உங்களுக்கு உஜ்ஜீவநார்த்தமாகப் போங்கோளென்ன; ஆனால் மெள்ளப் போகிறோமென்ன; (காலம்பெற) கடுகப்போங்கோள். (உ) "மடியடக்கி நிற்பதனில் - ஈண்டடி யெடுப்பதன்றோவழகு" என்கிறார். (ங) "உபதிஷ்டநஷ்டா ஸவே வ்யாயயஃவசிவஸம்ஹிதா: । ... உபதிஷ்டந்துமாம் ஸர்வே வ்யாதயஃ பூர்வஸஞ்சிதா: - அநுஜ்ஞாம் கந்துமிச்சாமி" என்று இவர்க்கு ருணமில் ... ிறே. (ச) "வேங்கடத் துறைவார்க்குநமோ" என்றபோதே கடங்கள் வெந்ததிறே. போங் கோளென்னவும் வேண்டா, இவர், "பிணமெழுந்து கடிக்கிறதோ"

கொண்டித்யாதி). (பகவதாஜ்ஞையாலே) என்றது - ஜீவாத்மஸ்வரூபம் நிரவயவமாயேயிருக்கக்கடவதென்கிற வாஜ்ஞையாலே யென்றபடி. (உள்ளுப் புகப் பெறாதே நின்றாலும்) என்றது-விகாரஜநகமாக ஆத்மாவில் வ்யாபியாதே யிருந்தாலுமென்றபடி. வேதனை ஸ்வரூபஸ்பர்ஸியாகையாலேநோய்காளென்றதென்று கருத்து. வேதனை ஸ்வரூபஸ்பர்ஸி யென்னுமத்தைத்ருஷ்டாந்தபலத்தால் ஸாதிக்கிறார் (விஸிஷ்டேத்யாதி). (து:க்கமில்லை) என்றது ஹாநியில்லை யென்றபடி. இல்லை யென்றவநந்தரம் †பூதமிறே யுள்ளதென்று சேஷம். நோய்கள் வ்யாபித்திருக்கைக்குஸம்வாதம் (மொய்த்தவித்யாதி).

உய்யவென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அநாதீத்யாதி). காலம்பெற வென்றதுக்குக் கீழ்ஸப்தார்த்தம்காட்டி ஸங்கா ஸமாதாநரூபேண தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஆனலித்யாதி). (மடியடக்கி) என்றது-புடவையடக்கிக்கொண்டென்றபடி. போங்கோளென்னலாமோ, அநுபவித்துத்தீர வேண்டாவோ வென்ன வருளுகிறார் (உபதிஷ்டந்த் வித்யாதி). உபாஸகனுக்கு யஜ்ஞாதிருணத்ரய முண்டாயிருக்கையால் தத்பலமான வ்யாதிகளை அழைத்தநுபவிக்க வேண்டிற்று. இவர்ப்ரபந்நராகையாலே (கூ) கடங்கள் வெந்துபோகையால் அநுபவிக்கவேணுமென்னும் நிர்பந்தமில்லையாகையால் போங்கோளென்றாரென்றுகருத்து. ஆகில்போங்கோளென்னப்ரஸக்தியேதென்னும்ஸங்கையை ஸூசிப்பித்துக்கொண்டு பரிஹாரமருளுகிறார் (போங்கோளித்யாதி).

(க)திருமா-ச. (உ)பெரியதிருவ்-ங0. (ங)வாய்-ங-ங-எ. † ஸங்நிக்தம்.

எங்களுக்கு இப்படி போகவேண்டுகிறதென்னென்ன; (மெய்க்கொண்டித்யாதி). என்னுடைய தேஹத்தை போக்யமாகக்கொண்டு நானிருக்கிற விடத்திலே தான்வந்து என் ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே புகுந்து வேதைகஸமதிகம்யனானவன் தன்னை நமக்கு உபகரித்துக்கொண்டு பள்ளிகொண்டருளினான். ஸ்வஸ்பர்ஸத்தாலே விகஸித

என்னு மதிசங்கையாலும் பூர்வவாஸனையாலும் பயப்பட்டுச்சொல்லுகிறாரித்தனை.

"இப்போது நாங்கள்போகிறது என்" என்ன; ஹேதுசொல்லுகிறார்மேல்;-(மெய்க்கொண்டு வந்துபுகுந்து) என்னுடைய தேஹத்தை போக்யமாகக்கொண்டு, அதுக்குமேலேவந்து, அதுக்குமேலே புகுந்து, அதுக்குமேலே கிடந்தார். கிடந்தவர்தாம் ஆரென்னில்; (வேதப்பிரானார்) வேதத்திலே கேட்டுப்போகிற தன்னை நான் கண்ணாலே கண்டு அநுபவிக்கலாம்படி தன்னை உபகரித்தவன். (க)"*வந்தாய்அதுக்குமேலேநின்றாய்அதுக்குமேலேமன்னிநின்றாய் அதுக்குமேலேஎன்மனம்புகுந்தாய், அதுக்குமேலே போயறியாய்" என்றிறே இவர்களீடுபடுவது. "பிரான்" என்று-உபகாரகத்வம். அதாவது - ப்ரமாண ப்ரமேயங்களை உபகரிக்கையாலே. (பைக்கொண்ட பாம்பணையோடும்) பகவதநுபவத்தால் வந்த விகாஸமன்றிக்கே, ஆழ்வாரை அங்கீகரித்த ப்ரீதியால்வந்த விகாஸம்.

(பாம்பணையோடும்) அந்தஃபுரபரிகரத்தோடும். (உ)*திருமாற்

"பாம்பணையோடும்" என்னுமளவுக்கு மவதாரிகை (இப்போதித்யாதி). வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற பிரானென்று ஶப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறார்வேதத்திலேயித்யாதி)(ங)"நசக்ஷுஷா பஶ்யதி-நசக்ஷுஷாபஶ்யதி" என்னப்படுமவனை கண்ணாலே காணும்படி யெங்ஙனே யென்னவருளுகிறார் (வந்தாயித்யாதி). ஆழ்வார்களுக்கெல்லாம் ஈடுபடும்படி மாநஸாநுபவமுண்டாகையால் அங்ஙன் சொல்லத்தட்டில்லை யென்றுகருத்து. வேதத்தை உபகரித்தவனென்று ஶப்தார்த்தம் திருவுள்ளம் பற்றித் தாத்பர்யாந்தரமருளுகிறா (பிரானென்றித்யாதி). தம்மிடத்தில் வந்துகிடக்கும்போது பகவதநுபவத்தால் வந்த விகாஸம் திருவநந்தாழ்வானுக்குச் சொல்லுகையில் ப்ரயோஜநமில்லாமையாலே அதுக்கு பாவமருளுகிறார் (பகவதித்யாதி). அணையென்றது உபலக்ஷணமாய், தாத்பர்யமருளுகிறார் (அந்தஃபுரேதயாதி). ஒரு திருவநந்தாழ்வானைச் சொன்னத்தாமல்ல அந்தஃ புரபரி

(க)தி-மொ-க-கo-கூ. (உ) க-திருவ ருங. (ங) தை-ஙா.

மான பணங்களையுடைய திருவநந்தாழ்வானோடேயாய்த் துப் பள்ளி கொண்டருளிற்று. (பண்டன்று) பழையதேஹமும் நானுமன்று. (பட்டினம் காப்பே) பட்டினம்-பத்தநம்; ராஜதாநி, நிதிகிடக்குமிடம்; நிதியாவது - ஆத்மாவிறே. அவன் இவரை ஆளிட்டுக்காவாதே தானே காத்துக்கொண்டுகிடக்கிறானிறே. அவன் இவரைக்காத்துக் கொண்டு கிடக்குமாபோலே இவரும் வைத்தமாநிதியான வவனைக் காக்கிறபடி. ... ... (க)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. (சித்திரகுத்தனித்யாதி) யமபடர் தாங்களே அஞ்சி ஒளித்தார்களென்கிறார்.

கரவிறே (பண்டன்று) பழையதேஹமும் பழைய ஆத்மாவுமன்று நினையாதேயென்ன; "அதுக்கடியென்" என்ன; (பட்டினங்காப்பே) "பட்டினம" என்கிறது-பத்தநமென்றபடி. அதாவது-நிதிகிடக்கு மிடம் ராஜதாநி. இங்கு, ஈஶ்வரனுக்கு நிதியாவது-ஆத்மாவிறே.

(காப்பே) ஆளிட்டுக்காவாதே தானே காத்துக்கொண்டு கிடக்கையாலே. (பண்டன்று) அவன் இவரைக் காத்துக்கொண்டு கிடக்குமாபோலே இவரும் *வைத்தமா நிதியையிறே காப்பது.

கரமெலலாம் சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (திருமாற்கித்யாதி). (க) "நிவாஸஶய்யாஸந-நிவாஸஶய்யாஸந" இத்யாதிப்படியேஸமஸ்தவிதபரி கரமும் இவராகையாலே சொல்லலாமென்று கருத்து. காப்பென்னுமளவும் அவதாரிகை(அதுக்கடியென்னென்ன)என்றது. (நிதிகிடக்குமிடம் ராஜதாநி) என்றது - நிதிகிடக்குமிடமான ராஜதாநியென்றபடி.

கிடந்தாரென்றதைக் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஆளிட்டித் யாதி). அவன்கிடக்கையாலே பண்டைதேஹமும் ஆத்மாவுமன்றென்றுகருத் து. முன்பு அவன் என்னைக்காக்குமாபோலே நான்அவனைக்காக்கும்படியென் று தாத்பர்யாந்தரமருளுகிறார் (பண்டன்றித்யாதி).ஆழ்வாரை அவன் அந்தர் யாமியாய் நின்று காக்குமபோது நோய்களைக் கிடக்கவொட்டிலும், ஆழ் வார் தாம் அவனைக்காக்குமபோது பரிவராகையாலே அவனுக்கிருப்பிடமான வாத்மாவிலும் தேஹத்திலும் நோய்களை வரவொட்டாரென்று கருத்து. (க)

அரு:—இரண்டாம்பாட்டு. (சித்திரகுத்தனித்யாதி) "எல்லையில் வாச ல்" என்கிறபாட்டிலே "நில்லுமினென்னுமுபாயமில்லை" என்று தூதர்கஞ் சினபடி சொல்லியிருக்க, "தூதுவரோடியொளித்தார்"என்று இப்பாட்டிலே அச்சம் கெட்டபடியை இவர்தாமே சொல்லக் கூடுமோ வென்னவருளுகிறார்

(க) ஸ்தோ-ர.

மூ.—சித்திரகுத்தனெழுத்தால் தென்புலக்கோன் பொறியொற்றி
வைத்தவிலச்சினைமாற்றித் தூதுவரோடியொளித்தார்
முத்துத்திரைக்கடற்சேர்ப்பன் மூதறிவாளர்முதல்வன்
பத்தர்க்கமுதனடியேன்பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. (உ)

ஸ்வா;—(சித்திரகுத்தனித்யாதி) ஸர்வாத்மாக்கள் பண்ணும் புண்யபாபங்களைப்பதினாலுபேர் ஸாக்ஷியாக யமனுடைய கணக்கன் சித்ரகுப்தன் பட்டோலைகொள்ளும். (தென்னித்யாதி) தெற்குதிக்கான யமபுரத்துக்கு ஸ்வாமியான யமன் மேலெழுத்திடாநிற்கும். (வைத்தவிலச்சினை மாற்றியித்யாதி) இட்டவிலச்சினையை அழி

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. கீழே "நில்லுமினென்ன வுபாயமில்லை" என்று அஞ்சினவர் உபாயமறிந்து அச்சம்கெட்டபடியைச் சொல்லுகிறது இப்பாட்டில்.

வ்யா;—(சித்திரகுத்தனெழுத்தால்) ஸர்வாத்மாக்களும் பண்ணும் புண்யபாபங்களும், பதினாலுபேர் ஸாக்ஷியாக, யமனுடைய கணக்கன் பட்டோலைப்பட்டிறே கிடப்பது.(தென்புலக்கோன்பொறியொற்றி). தெற்குத்திக்கிலேயான யமபுரத்துக்கு ஸ்வாமியான யமன் இவனெழுதின பட்டோலைக்கு மேலெழுத்திட்டபடி. (வைத்த விலச்சினை மாற்றித் தூதுவரோடி யொளித்தார்) அநாதிகாலார்

(கீழித்யாதி). உபாயத்வாத்யவஸாயம் நிஷ்களங்கமாகப் பிறந்தபின்பு சொல்லுகிறுரென்றுகருத்து. "அமுதனடியேன்" என்றத்தைப்பற்ற (உபாயமறிந்து) என்றது. தூதுவரோடி யொளித்தாரென்று இவ்வளவே அச்சம் கெட்டபடி சொல்லுகைக்கு அமைந்திருக்க, சித்திரகுத்தனெழுத்தைச்சுட்டிப் போனுர்களென்னவேணுமோவென்னும் ஶங்கையிலே யருளுகிறுர் (ஸர்வாத்மாக்களுமித்யாதி). (பதினாலுபேர்ஸாக்ஷி) என்றது - பூதங்களைந்தும், சந்த்ராதித்யர்களும், அஹோராத்ரங்களும், மநஸ்ஸும், உபயஸந்த்யையும், யமனும், தர்மதேவதையுமாகிறவர்கள். தூதுவரோடிப்போகிலும் கணக்கிருந்ததாகில் அஞ்சுகையநுவர்த்திக்குமே, ஆகையால் அத்தைச் சுட்டதும் சொல்லவேணுமென்றுகருத்து. (பொறியொற்றி) என்றது-ஒப்பமிட்டென்றுய் அத்தையருளுகிறுர் (இவனித்யாதி)(இவன்)சித்ரகுப்தன்.ஆல்- அசையாய், சித்ரகுத்தனெழுத்தைத்தென்புலக்கோன் பொறியொற்றி வைத்த விலச்சினையோடி மாற்றி-கிரஸித்தென்றும்ஶப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துத்தாத்பர்யமருளுகிறுர்(அநா

த்துக் கணக்கைச் சுட்டுப்பொகட்டு யமபடர் பகவத் தூதர்களுக்கு அஞ்சி ஓடிஒளித்தார்கள்.

(முத்துத்திரையிக்யாதி) திரையானவை முத்துக்களைக் கரையிலே கொடுவந்து சேராநின்றுள்ள கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவன். (மூதறிவாளர் முதல்வன்) அநாதியாக ஸர்வஜ்ஞரான நித்ய ஸூரிகளுக்கு ஸத்தா ஹேதுவானவன். (பத்தர்க்கமுது) தன்னு

ஜிதங்களான புண்யபாபங்களெழுதின கணக்குச்சுருணையை இலச்சினையோடே சுட்டு ஓடியொளித்தார்கள். (௧)"வள்ளலே புன்றமர்க்கென்றும் நமன்றமர்கள்ளர்போல்"என்னக்கடவதிறே. (௨)"நமன்றமராலாராயப் பட்டறியார் கண்டீர்" என்கிறபடியே இவன் பட்டோலைபுரட்டிப்பாராதவளவன்றிக்கே சுட்டுப்போனார்களாய்த்து. (௩) "உயிருந்தருமனையே நோக்கும்" என்கிறபடியே பருப்பருத்த ப்ரஹ்மாதிகளையொழியஸர்வாத்மாக்களும் யமவஶ்யராயிறேயிருப்பது. இந்தயமவஶ்யதை குலைவது பின்னை ஆர்க்கென்னில்; (௪) "நமன்றமரென்றமரை வினவப்பெறுவாரலர்" என்று அவன் அபிமாநித்தார்க்கிறே.

(முத்துத்திரைக்கடல் சேர்ப்பன்) முத்துக்களைத்திரையானது கொண்டுவந்து கரையிலே சேராநின்றுள்ள கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவன். *வெள்ளைநீர் வெள்ளத்தணைந்து *கள்ளநித்திரை கொள்கின்ற மார்க்கங்காண்கையிலே இவர்க்குமநோரதம். (மூதறிவாளர் முதல்வன்) *அயர்வறுமமரர்களதிபதி. (பத்தர்க்கமுதன்) ஆஶ்ரிதர்க்கு நிரதிசய போக்யனானவன். (௫)"அடியேன்மேவியமர்

ந்தித்யாதி). மாற்றி யென்றத்தால் பலிதம் (சுட்டு) என்றது. ஓடியொளிக்கைக்குக்கள்ளரோ வென்னவருளுகிறார் (வள்ளலேயித்யாதி). (புரட்டிப்பார்க்கை) அந்தஏட்டைப்பொகட்டு அப்புறத்தேட்டைப் பார்க்கை. "தூதவரோடியொளித்தார்" என்றுதமக்குயமவஶ்யதையில்லையென்று சொல்லக்கூடுமோ? உயிரெல்லாம் யமவஶ்யமாயன்றோ விருப்பதென்று ஶங்கையை ப்ரமாண பூர்வகமாகக்கிளப்பிக்கொண்டு பரிஹரிக்கிறார் (உயிருமித்யாதி வாக்ய த்ரயத்தாலே)

மூதறிவாளரா யிருக்குமவர்களுக்கு முதல்வனே என்று ஶப்தார்த்தம் விவக்ஷித்து அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வித்யாதி). இவ்வாழ்வார் "பத்தர்க்கமுதன்" என்று எம்பெருமானையறிந்தபடி யெங்ஙனே யென்னவருளு

(௧)தி-மொ-அ-௧0-எ. (௨) ௪-திருவ-௫௫. (௩) ௪-திருவ-௬எ.
(௪)தி-மொ-௧0-௬-௫. (௫) தி-வாய்-௬-௧0-எ.

லல்லது செல்லாத ஆஸ்ரிதர்க்கு நிரதிஶய போக்யனானவன். (அடி
யேன்) நான் அவன் போக்யதையிலே தோற்று அவனுக்குப்பரிய
மவன். (பண்டன்று) முன்புபோலன்று, (பட்டினங்காப்பே) ஆத்
மாவுக்குங் காவலுண்டாய்த்து. ... ... (உ)

கின்றவமுதே.'' (அடியேன்) "மூதறிவாளர் முதல்வன்'' என்று-
நித்யவிபூதியோகஞ் சொல்லி, "முத்துத்திரைக்கடற் சேர்ப்பன்''
என்று - லீலாவிபூதியோகஞ்சொல்லி, "அடியேன்'' என்று-உபய
விபூதி நாதனுடைய போக்யதையிலே தோற்றவடியே னென்கை
யாலே (பண்டன்று) யமவஶ்யதை குலைகையாலே, பண்டை தேஹ
மும் ஆத்மாவுமல்ல. (பட்டினங்காப்பே) ஆத்மாவுக்கும் தேஹத்
துக்கும் ரக்ஷையுண்டாய்த்து. இனி நீங்கள்போகப் பாருங்கோ
ளென்கிறார். .... (உ)

அவ;—மூன்றாம்பாட்டு. (வயிற்றில் தொழுவையித்யாதி)
கீழ்ப்பாட்டிலே-யமவஶ்யதை யில்லையென்றார்; இப்பாட்டிலே-அதுக்
கடியான தேஹஸம்பந்தமும் இல்லையென்கிறார். அதவா, "மூதறி
வாளர் முதல்வன்'' என்றார்-கீழ்; இதில்-தமக்கு அறிவைப் பிறப்
பித்தபடி சொல்லுகிறாரென்றுமாம். "அடியேன்'' என்றார்-கீழ்;
இதில்-அடிமைகொண்டபடி சொல்லுகிறாரென்றுமாம்.

கிறார் (மூதறிவித்யாதி) தாம் இப்படிப்பட்ட யோக்யதையிலே ஈடுபட்ட வா
கையால் மற்றுமுள்ளபத்தரும் "இவன் அமுதன்'' என்றறிவரென்று பூரித்
துத்தாத்பர்யம் கண்டுகொள்வது. கீழ்ப்பாட்டில் சொன்னநோய்களுக்குள்ளோ
தூதுவரோடிப்போகையாலே ப்ரேஷித்த நீங்களும் போங்கோளென்கிறாரென்
றுதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிநீங்களித்யாதி). (உ)

அரு;—மூன்றாம்பாட்டு. (வயிற்றிலித்யாதி) "வயிற்றுத்தொழுவைப் பிரித்து
காலிடைப்பாசம் கழற்றி'' என்றவிரண்டிக்கும் ஸ்தூலஸூக்ஷ்ம ரூபமான
ஶரீரஸம்பந்தமறுகையைச் சொன்ன பக்ஷத்தைக்கடாக்ஷித்து அதுவே இப்பா
ட்டுக்குப்ரதாநப்ரதிபாத்யமென்று திருவுள்ளம்பற்றிக் கீழ்ப்பாட்டோடே
ஸங்கதியருளுகிறார் (கீழிலித்யாதி). "இராப்பகலோதுவித்து'' என்றதைக்
கடாக்ஷித்து மூதறிவாளர் முதல்வனான எம்பெருமான் அவர்களைப்போலே
யாக்கினானென்று இதுவே ப்ரதாநப்ரதிபாத்யமாக ஸங்கத்யந்தரமருளுகிறார்
(அதவேத்யாதி). "பணிசெய்யக்கொண்டான்'' என்றதைப்பற்றவருளுகிறார்
(அடியேனித்யாதி).

மூ.—

வயிற்றிற்றொழுவைப்பிரித்து வன்புலச் சேவையதக்கிக்
கயிற்றுமக்காணிகழித்துக் காலிடைப் பாசங்கழற்றி
எயிற்றிடைமண்கொண்டவெந்தை யிராப்பக லோதுவித்தென்னை
பயிற்றிப்பணிசெய்யக்கொண்டான் பண்டன்று பட்டினங்காப்பே.

அவ;—மூன்றாம்பாட்டு. (வயிற்றிலித்யாதி) என்னுடைய தேஹவஶ்யதையைத் தவிர்த்து ஜ்ஞாநாநுஷ்ட்டாநங்களையு முண்டாக்கினானென்கிறார்.

ஸ்வ;-(வயிற்றிலித்யாதி) கர்ப்பவாஸமாகிற சிறைக்கூடத்தைக் கழற்றி, (தொழு) விலங்கு விஶேஷம். (வன்புலச்சேவையதக்கி) இந்த்ரியங்களாகிற வலிய சேக்களை அதக்கி, நெருக்கி. (கயிற்றுமக் காணிகழித்து) நரம்பு எலும்புமான ஶரீரத்தில் நசையறும்படி பண்ணி. (அக்கு) எலும்பு. (காலிடைப்பாசம் கழற்றி) யமபடர் கையில் பாசத்தாலே காலிலே துவக்கி இழுப்பர்கள்; அத்தைத்தவிர்த்து. அன்றியே - "கால்" என்று - காற்றாய், பாசமென்று -

வ்யா.—(வயிற்றில் தொழுவைப்பிரித்து) கர்ப்பவாஸமாகிற சிறைக்கூடத்தைக் † கழித்து. (தொழு) விலங்கு. விலங்கிலே ஒரு விஶேஷமிறே தொழுவிலே யடைக்கையும். (வன்புலச்சேவையதக்கி) இந்த்ரியங்களாகிற வலிய சேக்களை, அதக்கி-நெருக்கி. (க)"சேவதக்குவார்போல" என்னக்கடவதிறே. (௨)"காவலில் புலனைவைத்து." (கயிற்றுமக்காணிகழித்து) நரம்பும் எலும்புமான ஶரீரத்தில் நசையறும்படிபண்ணி. அக்கு—எலும்பு. (காலிடைப்பாசம்கழற்றி) யமபடர் கையும்பாசமுமாய் வந்துபுகுந்து, இவன்காலிலே துவக்கி முகம் கீழ்ப்பட விழாதபடி பண்ணி. (க) "பின்முன்னாக விழுப்பதன் முன்னம்" என்னக்கடவதிறே. அன்றிக்கே, "காலிடைப்பாசம் கழற்றி" என்றது, "கால்"என்று - காற்றாய், "பாசம்" என்றது-ஆத்மாவை வரிந்துகொண்டுகிடக்கிற ஸூக்ஷ்மசரீரமாய், இச்

இந்த்ரியங்களை நெருக்கவேணுமென்னுமதுக்குப்ரமாணம் (காவலில்) என்று. ஆணியென்றதினர்த்தம் (ஶரீரத்திலே) என்றது. (துவக்கி) கட்டி. (ஸூக்ஷ்மஶரீரமாய்) என்றவநந்தரம் "காலிலேயிருக்கிற பாசத்தைக் கழற்றி" என்றதத்யாஹரித்துக்கொள்வது. காலிலே ஸூக்ஷ்ம

(க) ௬-ரு-எ,(௨) திருமாலை-க.   † (பா) கழற்றி.

ஆத்மாவை வரிந்து கொண்டு கிடக்கிற ஸூக்ஷ்மஶரீரம் - பஞ்ச வ்ருத்திப்ராணனாலே ப்ரேரிதமாயிருக்கும். அக்காணி யென்று ஸ்த்தூலஶரீரம். காலிடைப்பாசமென்று-ஸூக்ஷ்மஶரீரம். ஆக உபயஶரீரஸம்பந்தத்தையும் அறுத்தென்றுமாம். (காலிடைப்பாசம்) கால்கட்டான தேஹ ஸம்பந்தமென்னவுமாம்; கால்கட்டான விஷயாந்தரஸங்கத்தைப் போக்கி யென்றுமாம்.

(எயிற்றித்யாதி) ப்ரளயார்ணவத்திலே அகப்பட்ட பூமியையெடுத்தாப்போலேஸம்ஸாரப்ரளயத்தினின்றும் என்னையெடுத்தவென் ஸ்வாமி. (இராப்பகலோதுவித்து) திவாராத்ர விபாக(ஹாஹ) மற

சரீரம் பஞ்சவ்ருத்திப்ராணனாலேப்ரேரிதமாயிருக்கும். "அக்காணி" என்றது - ஸ்த்தூலசரீரம்; "காலிடைப்பாசம்" என்றது-ஸூக்ஷ்ம சரீரம். ஆக, (க) " ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபாம்விஸ்ருஜ்ய - ஸ்த்தூல ஸூக்ஷ்மரூபாம் விஸ்ருஜ்ய" என்கிறபடியே உபயஶரீரப்ராப்தியுமறும்படிபண்ணி. "காலிடைப்பாசம்" என்று – காற்கட்டான ஸ்நேஹமென்னவுமாம். அன்றிக்கே, "காலிடைப்பாசம்" என்று-* ஹரிணீகுரமாத்ரமான ச(வ)ர்மவிசேஷ விஷயஸ்நேஹமென்னவுமாம்.

(எயிற்றிடைமண்கொண்ட வெந்தை) ப்ரளயார்ணவத்திலே யகப்பட்டுக்கிடக்கிற பூமியை யெடுத்தாப்போலே, ஶரீரவஶ்யனான வென்னை யெடுத்த ஸ்வாமி. (இராப்பகலோதுவித்து) திவாராத்ர விபாக(ஹாஹ)மற ஸர்வகாலமுமென்றபடி. (ஓதுவித்து). ஶிக்ஷிப்பித்து. அதாவது கர்ப்பவாஸமும், இந்த்ரியவஶ்யத்வமும், சர்மவஶ்யத்வமும் யமவஶ்யத்வமும் த்யாஜ்யமென்னுமத்தை யறிவித்து.

ஶரீரமிருக்குமோ வென்னவருளுகிறார் (இஶ்ஶரீரமித்யாதி). லோகாந்தரகமநதசையிலே ப்ரேரிதமாம்போது ப்ராணனிலேலிங்கஶரீரமிருக்கு மென்று கருத்து. "இடை" என்று நெருக்குதலாய், காலைநெருக்கினவென்று ஶப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துக் (கால்கட்டான)என்றது (உ)" [illegible] | [illegible] - அந்யத்ரபீஷ்மாத்காங்கேயா தந்யத்ரசஹநூமத: | ஹரிணீகுரமாத்ரேண சர்மணாமோஹிதம் ஜகத்" என்கிறபடியே தத்விஷயஸ்நேஹம்துர்மோசமென்றருளுகிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி).

வயிற்றிலென்றுதுடங்கி இவ்வளவுக்கும் தொகுத்ததாத்பர்யமருளுகிறார் (அதாவதித்யாதி) ஓதுவித்தெனறதுக்கர்த்தாந்தரமருளுகிறார்(கீழிலித்யாதி),

(க) ஶரணாகதிகத்யம். (உ)

என்னை ஶிக்ஷிப்பித்துக் ஶாஸ்த்ரோக்தமான த்யாஜ்யோபாதேயங்களை யடைய வறிவிக்கை. (பயிற்றி) அநுஷ்டாந பர்யந்தமாம்படி வாஸனை பண்ணுவித்து. (பணிசெய்யக்கொண்டான்) மங்களாஶாஸந ரூபநித்யகைங்கர்யம் கொண்டருளினான். (பண்டன்று) இந்த்ரியங்களுக்கு ஶேஷமான பண்டு போலன்று. (பட்டினம்காப்பே) பத்தனம் காவலுண்டாய்த்து. அவன் இத்தலையை நோக்க, நாம் அத்தலையை நோக்குகையாலே காவலுற்றதென்கை. ... (௩)

கீழிற்பாட்டிற்சொன்ன தன்னுடைய ஸர்வஶேஷித்வத்தையும், நிரதிஶய போக்யதையையும், தமக்கு "ஶேஷத்வம்ஸ்வரூபம்" என்னுமிடத்தையுமாய்த்து ஓதுவித்தது.

(பயிற்றி) இத்தை அநுஷ்டாநபர்யந்தமாக்கி. (க) ["செய்யேல் தீவினையென்று" இத்யாதி.] (பணிசெய்யக் கொண்டான்) ஓதுவித்த ப்ரயோஜநம் பெற்றபடி. "நித்யகைங்கர்யங் கொள்ளக் கடவோம்" என்று திருவுள்ளத்தாலே அறுதியிட்டுக்கொண்டபடி. (பண்டன்று) இந்த்ரியங்களுக்கு ஶேஷவ்ருத்தி பண்ணிப்போந்த பண்டுபோலன்று. (உ) "என்னையாளும் வன்கோ" என்னக்கடவதிறே. (பட்டினங்காப்பே) இன்று ரக்ஷையுண்டாகையாலே. (௩) "என்கோலாடி குறுகப்பெறா" என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. "இராப்பகல்" என்று-மூதறிவாளர்படியாய், திவாராத்ர விபாக

(இத்தை) என்றது-த்யாஜ்யதாபுத்தியை, ஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தை யென்னுதல். த்யாஜ்யதாபுத்தியை அநுஷ்டாநபர்யந்தமாக்கினதுக்கு ஸம்வாதம் (செய்யேல் தீவினை) என்றது. ஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தை அநுஷ்டாநபர்யந்தமாக்கினதுக்கித்யாதி ஶப்தக்ராஹ்யமான "நின்கழலெய்யாதேத்த" என்ற ஸம்ஶ[illegible]தமென்று கண்டுகொள்வது. ஓதுவித்து, கர்ப்பவாஸாதிகளை மாற்றி, ஸ்தூலஸூக்ஷ்மஶரீரங்களையும் கழித்துப்பணிசெய்யக் கொண்டானென்கையாலே இச்சரீரத்தில் பண்ணுமது கூடாமையால், அர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதி). "என்கோலாடி குறுகப்பெறா" என்னுமர்த்தத்தைச் சொல்லுகையாவது - ஆழ்வாருடைய செங்கோலாடுகிற தேஶமெல்லாம் யமாதிகள்வந்து கிட்டப்பெறார்களென்னுமதிசயத்தைச் சொல்லுகை யென்றபடி. ஓதுவித்தென்னவமைந்திருக்க, இராப்பகலென்னவேணுமோ வென்னும் ஶங்கையிலே ஸிம்ஹாவலோகநயாயேந அதுக்கு ப்ரயோஜநமருளுகிறார் (இராப்பகலித்யாதி). "எயிற்றிடை மண்கொண்ட வெந்தை இராப்

(க) தி-வாய் உ-௯-௩. (உ) தி-வாய்-எ-க-உ. (௩) ரு-ரு-ச.

மூ.—மங்கியவல்வினை நோய்காளுமக்குமோர் வல்வினை கண்டீர்
இங்குப்புகேன்மின்புகேல்மின் எளிதன்று கண்டீர்புகேல்மின்
சிங்கப்பிரானவனெம்மான் சேரும் திருக்கோயில்கண்டீர்
பங்கப்படாதுய்யப்போமின்பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே (௪)

அவ;—நாலாம்பாட்டு. (மங்கியவித்யாதி) நோய்களைப்பார்த்து நீங்கள் ஹிரண்யன் பட்டது படாதே போகப்பாருங்கோளென்கிறார்.

ஸ்வா.—(மங்கியவித்யாதி) நானுரும்படி பண்ணக்கடவ ப்ரபலபாப பலமான வ்யாதிகாள்!; விபஜிக்கவொண்ணாதபடிகிடக்கிற பாபங்களென்னுமாம். (இங்குப்புகேல்மினித்யாதி) நீங்கள் இங்

மற்றபடியால் அகாலகால்யமான தேசம்போலே யென்றபடி. (௫)

அவ;—நாலாம்பாட்டு. (மங்கிய) நீங்கள், ஹிரண்யன் பட்டது படாதே போகப்பாருங்கோளென்கிறார்.

வ்யா.—(மங்கியவல்வினைநோய்காள்) தெரியாதபடி மங்கிக்கிடக்கிற வலியபாபங்களால் பலிதமான நோய்காள்! விபஜிக்கவொண்ணாதபடி மங்கிக்கிடக்கை. (௧) "சார்ந்தவிருவல்வினைகள்" என்னுமாபோலே "இங்குப்புகேல்மின் புகேல்மின்" என்று ப்ரதிஷேபத்தைக்காட்டுகிறார் ஆத்மாவைமங்கப்பண்ணுமதாய், இவனால் கழித்துக்கொள்ள வொண்ணாததுமாய், அவனே கழிக்கவேண்டும்படியான நோய்காள். (உமக்குமோர் வல்வினைகண்டீர்) ம்ருத்யுவுக்

பகலென்னையோதுவி துப்பயிற்றி வயிற்றில் தொழுவைப்பிரித்தித்யாதிபணி செய்யக்கொண்டான், ஆகையாலே பண்டன்று பட்டினம்காப்புப் பெற்றது" என்றந்வயம். ... ... (௫)

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (மங்கியவித்யாதி) சிங்கப்பிரானித்யாதியைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகையிடுகிறார் (நீங்களித்யாதி).

(ப்ரதிஷேபத்தைக்காட்டுகிறார்) என்றது - தனித்தனியே நோய்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறாரென்றபடி. மங்கியவென்றதுக்கு - தெரியாதிருத்தலாகக் கீழருளிச்செய்து, நசிக்கப்பண்ணுமதாயென்றர்த்தாந்தர மருளுகிறார் (ஆத்மாவையித்யாதி), வலிமைக்கர்த்தமருளுகிறார் (இவனாலித்யாதி), (வேண்டும்படியான) என்றவநந்தரம் "வினையால்வந்த" என்றுசேஷம். "உமக்கும்" என்ற ச(உ)ம்மைத்தால் க்ரௌர்யங்களில்ப்ராதாந்யம் சொல்லுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ம்ருத்யுவுக்குமித்யாதி).

---

(௧) திரு-வாய்-௧-௫-௧௦,

குப்புகுராதே கொள்ளுங்கோள். வீட்ஸையாலே தனித்தனியே நியமிக்கிற மை தோற்றுகிறது. (உமக்குமோர்வல்வினை கண்டீர்) உங்களுக்கும் வலியவிரோதி கிடிகேள். ம்ருத்யுவுக்கும் ம்ருத்யு கிடிகோள். (இங்கித்யாதி) இவற்றின் நெஞ்சிலே படுகைக்காகப் பலகாலும் சொல்லுகிறார். இங்கென்று - திருப்பல்லாண்டி லந்வய முடையாரையும் கூட்டுகிறாரென்று பட்டர். (எளிதன்று) உங்களுக்கு இவ்விடம் ஸுலபமன்று. அதென்னென்ன, (கண்டீர்) ஹிரண்யன் பட்டபடிகண்டிகோளே. ஆனபின்பு புகுராதேகொள்ளுங்கோள்.

(சிங்கமித்யாதி) ஸிம்ஹம் கிடக்கிற முழஞ்சிலே புகுவாருண்டோ? ஸ்ரீநரஸிம்ஹ ரூபியாய் ஆஸ்ரிதர்க்கு உதவினாப்போலே எனக்கு முதவி என்னையடிமை கொண்டவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்ரீவிமாநம் கிடிகோள். (பங்கமித்யாதி) பரிபவப்படாதே

கும் ம்ருத்யுவென்கிறார். (இங்குப்புகேல்மின் புகேல்மின்) இவற்றின் நெஞ்சிலே படுகைக்காகப் பலகாலும்சொல்லுகிறார். (இங்கு) "'இங்கு' என்று – திருப்பல்லாண்டோடே அந்வயமுடையாரெல்லாரையும் கூட்டிக்கொள்ளுகிறார்" என்று பட்டர்.

(எளிதன்று) உங்களுக்குப் பண்டுபோலெளிதன்று. "ஆவதென்" என்ன; (கண்டீர்) ஹிரண்யன் பட்டபடி கண்டிகோளே. (புகேல்மின்) நில்லுங்கோள். புகுராமையென்னென்ன - (சிங்கப்பிரானவனெம்மான் சேருந்திருக்கோயில்கண்டீர்) ஸிஹ்மங்கிடந்த முழஞ்சிலே புகுவாருண்டோ. "ப்ரஹ்லாதன் விரோதியைப் போக்கினதும் தமக்கு" என்றிருக்கிறார். ஹிரண்யன்பட்டது

"புகேல்மின்" என்ற பௌநருக்த்யத்துக்கு ப்ரயோஜநாந்தரமருளுகிறார் (இவற்றினித்யாதி).

(புகுராமையென்னென்ன) என்றதுக்கு- தூணில் பிறந்த சிங்கப்பிரான் இங்கில்லாமையாலேஹிரண்யன் பட்டது படுவானென்னென்று கருத்து. எம்மானென்றதுக்குத் தாத்பர்யம்(ப்ரஹ்லாதனித்யாதி),பங்கப்படாதித்யாதிக்குக் கருத்தருளுகிறார் (ஹிரண்யனித்யாதி). உய்யப்போமினென்றதுக்கு ஸப்தார்

மூ.—மாணிக்குறளுருவாய மாயனையென்மனத்துள்ளே
பேணிக்கொணர்ந்து புகுதவைத்துக் கொண்டேன்பிறிதின்றி
மாணிக்கப்பண்டாரங் கண்டீர் வலிவன்குறும்பர்களுள்ளீர்
பாணிக்கவேண்டா நடமின் பண்டன்று பட்டினங்காப்பே.

பிழைத்துப் போகப் பாருங்கோள். பண்டுபோல் உங்களுக்கு எளி தன்று. பட்டினம் காவலுடைத்து. .... (௪)

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. (மாணியித்யாதி) தேவகார்யம் செய்தாப்போலே என்கார்யமும் செய்வதாக வந்து புகுந்தான். சுக்ராதிகள் பட்டது படாதே போங்கோளென்று இந்த்ரியங்களுக் குச் சொல்லுகிறார்.

ஸ்வா.—(மாணிக்குறளுருவாய மாயன்) இரப்பிலேதக்ஷணேறி

படாதே போகப்பாருங்கோள். (பங்கம்) பரிபவம். பிழைத்துப் போங்கோள். பண்டுபோல் உங்களுக்கு எளிதன்று, உறைப்பான காவலுண்டாய்த்து. .... (௪)

அவ;—ஐந்தாம்பாட்டு. (மாணிக்குறளுருவாய)தேவகார்யம் செய்யவந்தாப்போலே என்கார்யம் செய்யவந்தான்; நமுசிசுக்ராதி கள் பட்டது படாதே போங்கோளென்று இந்த்ரியங்களுக்குச் சொல்லுகிறார். கீழ்ப்பாட்டில்- "புண்ணிரந்த" என்றார்; இப்பாட் டில் - மண்ணிரந்தவனைச்சொல்லுகிறார்.

வ்யா.—(மாணிக்குறளுருவாய மாயனை) இரப்பிலேதகணேறி

த்தம் (பிழைத்தித்யாதி), பண்டித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (பண்டித்யாதி). சிங்கப்பிரானித்யாதியைப்பற்ற (உறைப்பான காவல்) என்றது. (௪)

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு.(மாணியித்யாதி) "மாணிக்குறளுருவாய"என்ற துக்குப்ரக்ருதோபயோகம் காட்டாநின்று கொண்டு வன்குறும்பர்களுள்ளீர் ந டமின்" என்கிற பதங்களைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை ,(தேவகார்யமித்யாதி). "சிங்கப்பிரானவனெம்மான் சேரும்திருக்கோயில்"என்றருளிச்செய்து இங்கு "மாணிக்குறளுருவாயமாயன்"என்று வாமநாவதாரத்தைச்சொல்லுகைக்கு (௧) "இரணியனைப்புண்ணிரந்தவள்ளுகிரால்பொன்னாழிக்கையால் நீமண்ணிரந்து கொண்டவகை" என்றபாசுரத்தை யுட்கொண்டு ஸங்கதியருளுகிறார் (கீழித் யாதி). மாணி - ப்ரஹ்மசாரியாதல், அழகாதல், இரண்டையும் கூட்டியருளு கிறார் (இரப்பிலேயித்யாதி). யத்வா மாணிபததாத்பர்யம் (இரப்பிலே

(௧)

நிரதிஶயபோக்யனுமாய், தன் குணசேஷ்டிதங்களில் ஆஶ்சர்யத்தாலே அவனைவஶீகரித்தவன். (மாணி) அழகியனுமாம். (குறள்) சேர்ப்பால்போலே. (உருவாயமாயன்) மாயந்தான் ஒரு வடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்கை. (என்னெஞ்சு[illegible]). என்னெஞ்சுக்குள்ளே ஸ்நேஹத்தோடே வைத்துக்[illegible]. பேணுதல்- ஆசைப்படுதல். ஆதரமாகவுமாம். (பிறிதின்றி) [illegible] என்று; வேறின்றியென்றபடி.

(மாணிக்கப்பண்டாரம் கண்டீர்) (க) "உலகளந்தமாணிக்கம்"

நிரதிசயபோக்யனுமாய் தன்னுடைய தேஹகுணங்களாலும் ஆத்மகுணங்களாலும் அவனைவசிகரித்தபடி. மாணி - அழகு. குறள் - சேர்ப்பால்போலே. (உருவாயமாயனை) மாயந்தான் ஒரு வடிவு கொண்டாப்போலேயிருக்கை. அழகுதான் ஒருவடிவுகொண்டு உலாவுமாபோலே யிருக்கை. உரு - வடிவு. (பேணி) ஸ்நேஹத்தோடே, கொடுவந்து என்னெஞ்சுக்குள்ளே வைத்துக்கொண்டேன். பேணி - ஆசைப்பட்டு; ஆதரித்தென்னவுமாம். (பிறிதின்றி) திருவுலகளந்தருளினவன்று அவன் ஸாபேக்ஷனாய் நான் நிரபேக்ஷனாகையாலே பிரிவுண்டாய்த்து; இன்று இருவரும் ஸாபேக்ஷராகையாலே (பிறிதின்றி) இரண்டின்றி.

(மாணிக்கப்பண்டாரங்கண்டீர்) மாணிக்குறளுருவாயமாயன்-மாணிக்கப்பண்டாரம். (க) "உலகளந்தமாணிக்கம்" என்னக்கட-

---

தகணேறி) என்றது. "குறளுரு"என்றதின் தாத்பர்யம் (நிரதிஶயபோக்யனுமாய்) என்றது. கீழ்பதங்களையும் கடாக்ஷித்துவ்யுத்க்ரமேணமாயன் பத தாத்பர்ய மருளுகிறார் (தன்னுடைய வித்யாதி) என்று இங்கே யோஜிக்கவுமாம். (அவனை) மஹாபலியை. மாணிபதத்துக்கர்த்தாந்தரம் (மாணியழகு)என்றது.குறளுருவிலே நிரதிஶயபோக்யதை தோற்றுமோ வென்னவருளுகிறார்(குறளித்யாதி). (சேர்ப்பால்) குழம்புப்பால். உருவென்று-வடிவாதல் அழகாதல். இவற்றை இரண்டு வாக்யத்தாலே அருளுகிறார் (மாயந்தானித்யாதி). "பேணிக்கொணர்ந்தென் மனத்தினுள்ளே புகுதவைத்துக்கொண்டேன்" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி, பேணியென்றதுக்கு மூன்றர்த்தம் காட்டுகிறார் (ஸ்நேஹத்தோடேயித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே). (ஸாபேக்ஷராகையாலே) என்றவநந்தரம் "பிரிவில்லை" என்று சேஷம்.

(மாயன்மாணிக்கப்பண்டாரம்) என்றது - மாயனாகிறமாணிக்கத்துக்கு

க. திருவி-

என்கிறபடியே நீலரத்நப(ஹ)ண்டாரம் கிடிகோள். (வலியித்யாதி(மிகவும் வலியராய் மூலையடியே நடந்து திரிகிற இந்த்ரியங்களாகிற குறும்பராயுள்ளீர், (வலி) பலம், வன்மை - தொன்மைகேடு. (குறும்பர்) கள்ளர். "ஸ்ஷஐந்த்ரியஸ்வஸ்ரநாழ - ஏஷஇந்த்ரியதஸ்யூநாம்" (க) "கோவாயித்யாதி" (பாணிக்கவேண்டா நடமின்) விளம்பிக்கவேண்டா, கால்வாங்கிப் போங்கோள், அதுவென்னென்ன பண்டுபோலே இதுஅராஜகமன்று ஸராஜகமாய்த்தென்கிறார். (ரு)

அவ;—ஆறும்பாட்டு. (உற்றவித்யாதி) பசுக்களை நோக்கினாப்போலே என்னையும் நோக்குவதாக க்ருஷ்ணன் வந்து என்ஹ்ரு

வதிறே. (வலிவன்குறும்பர்களுள்ளீர்) மிகவும் வலிதாய் மூலையடியே நடந்து திரிகிற குறும்பர்களாயுள்ளீர். குறும்பர்கள் - இந்த்ரியங்கள். வலி - பலம்; வன்மை - தொன்மைக்கேடு. "வன்கை யர்" என்னக்கடதிறே. குறும்பர்கள் - கள்ளர்கள். (உ) "ஸ்ஷ ஐந்த்ரியஸ்வஸ்ரநாழ-ஏஷ இந்த்ரியதஸ்யூநாம்" (க) "கோவாயைவரென் மெய்குடியேறி" என்று இவர்களதிறே குடியிருப்பு. இவர் குடிமைசெய்திறே போந்தது. (உள்ளீர்) உண்டாகில். (பாணிக்க வேண்டா) விளம்பிக்கவேண்டா. (நடமின்) கால்வாங்கிப்போகப் பாருங்கோள். (ங) "ஈண்டடியெடுப்பதன்றோ வழக்கு" அதுக்கடியென்னென்ன (பண்டன்று) நீங்கள் மெய்க்குடியேறின காலமன்று. இன்று வ்யாவ்ருத்தியுண்டென்கிறார். .... (ரு)

அவ;—பசுக்களுக்கு இந்த்ராதிகளால் வந்தவாபத்தைப்போக்

இருப்பிடமென்றபடி. பண்டாரமென்ற வநந்தரம் "என்னுடைய தேஹம்" என்றுமூலத்திலும் வ்யாக்யாநத்திலு மத்யாஹரித்துக்கொள்வது. வலியென்று-பலத்தையும், வன்மையென்று-மார்த்தவஹாநியுமாய், உபயத்தாலும் பலிதத்தையருளுகிறார் (மிகவும்வலியதாய்) என்று. (தொன்மைக்கேடு) மார்த்தவஹாநி. தஸ்யூநாம் - சோராணாம். "தஸ்யுஸ்தேநஸ்தஸ்கர மோஷகா-தஸ்யுதஸ்கரமோஷகாஃ" என்றிறே நிகண்டு. ஆழ்வார்க்கு இந்த்ரியவஶ்யதையில்லையே இப்படிச்சொல்லுகிற தென்னென்னவருளுகிறார் (கோவாயித்யாதி). "பட்டிணங்காப்பு" என்றதுக்குப் பலிதார்த்தமருளுகிறார் (இன்றித்யாதி). (ரு)

அரு,—ஆறும்பாட்டு. (உற்றவித்யாதி) "பெற்றங்கள்மேய்க்கும்பிரானார்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து பாவமருளுகிறார் (பசுக்களுக்கித்யாதி). 'இந்த்ராதி

(க) தி-மொ-எ-எ-க. (உ) (ங)

மூ.—
உற்றவுறுபிணி நோய்காளுமக்கொன்று சொல்லுகேன் கேண்மின்
பெற்றங்கள் மேய்க்கும்பிரானார் பேணுந்திருக்கோயில் கண்டீர்
அற்றமுரைக்கின்றேனின்ன மாழ்வினைகாளுமக்கிங்கோர்
பற்றில்லைகண்டீர் நடமின் பண்டன்று பட்டினங்காப்பே. (கூ)

தயத்திலே புகுந்தான். நீங்கள் நலிவுபடாதே போங்கோளெ ன்று நோய்களைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

ஸ்வா:—(உற்றவித்யாதி) அநாதிகாலமே பிடித்து என்னை விடாதே வலிசெய்கிற துஃக்கஹேதுவான நோய்காள். பிணி - துஃக்கம். நோய் - வ்யாதி. (உமக்கித்யாதி). உங்களுக் கொரு வார்த்தை சொல்லுகிறேன் ; புத்திபண்ணிக்கேளுங்கோள், அதே தென்ன; (பெற்றமித்யாதி). பசுக்களை மேய்க்குமவனாய், ஆஶ்ரி தவிஷயத்தி லுபகாரத்தையே தனக்கு நிரூபகமாகவுடையனான க்ருஷ்ணன் ஆதரித்துவர்த்திக்கிறதிவ்யவிமாநம் கிடீகோள்.

கிளைப்போலே உங்களாலே நான்பட்ட க்லேசம் போக்க வந்தான். நீங்கள் கம்ஸாதிகள் பட்டது படாதே போங்கோளென்று நோய்க ளைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (உற்றவுறுபிணிநோய்காள்) அநாதி காலமே பிடித்து என்னைவிடாதே நலிவு செய்கிற நோய்காள். (உற்ற - நோய்காள், உறுபிணிகாள்) அஸாதாரண மென்னும்படி யான நோய், மறுபாடுருவக்கொண்டபிணி. உங்களுக்கு ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறேன், புத்தி பண்ணிக்கேளுங்கோள். அதென் னென்ன; (பெற்றங்கள்மேய்க்கும் பிரானார்பேணும் திருக்கோயில் கண்டீர்) யசோதைப்பிராட்டிக்கு பவ்யனாய்வந்தவதரித்தாப்போ லே எனக்கு பவ்யனாய் வந்து உபகரித்தபடி. (பேணுந்திருக்கோ

கள்,என்றவிடத்தில் ஆதிசப்தத்துக்குகம்ஸாதிகள்விவக்ஷிதம்.க்ருஷ்ணனுக்கு ப(வு)காதிகளால் நலிவுவருவதாக கம்ஸன்ப்ரேரிக்கையால், அதுபசுக்களுக்கு ஆபத்தைச் செய்கிறபடி ஸித்தமென்று கொள்வது. (கம்ஸாதிகள்)என்றவிட த்தில் இந்த்ராதிகள் விவக்ஷிதம். (பட்டதுபடாதே) அவமாநவிநாஶங்களைப் படாதே யென்றபடி.

இரண்டு ஸம்போதநங்களாக வர்த்தாந்தரமருளுகிறார்(உற்றநோய்காளித் யாதி). (பிணி) ஶரீரவ்யாதி.

(அற்றமித்யாதி) இன்னம் உங்களுக்கறுதி சொல்லுகிறேன். (ஆழ்வினைகாள்) நான் தரைப்படும்படிகொண்டு மூழ்த்துகிற நோய்காள். (உமக்கித்யாதி). உங்களுக்கு இங்கொரு அவலம்பமில்லை கிடிகோள், நீங்கள் போகவமையும். (பண்டன்றித்யாதி), அவன் "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி - மாஶுச: - ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி - மாஶுச:" என்ற வின்று பண்டுபோலன்று; இது காவலுடைத்து. (சு)

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. (கொங்கைபித்யாதி) என்னுடைய விஷயப்ராவண்யத்துக் கடியான பாபத்தைப்போக்கி ரக்ஷித்தானென்கிறார்.

யில்) தம்முடைய திருமேனியை விரும்பிவந்து புகுருகையாலே, உகந்தருளின நிலங்களோடொக்க வருளிச்செய்கிறார். (கண்டீர்) இது ப்ரத்யக்ஷமன்றோ.

(இன்னம் - அற்றமுரைக்கின்றேன்) இன்னம் - மீண்டும், உங்களுக்கு அறுதி சொல்லுகிறேன். (ஆழ்வினைகாள்) அநாதிகாலம் ஈஶ்வரனைவிட்டுத்தரைப்பட்டுப்போம்படி பண்ணினவைகளே. (ஆழ்வினை) துரவகாஹமான வினையென்றுமாம். உமக்கிங்கொரு ப்ரயோஜநமில்லை. (கண்டீர்) பெற்றங்கள் மேய்க்கிறவரைக் கண்டிகோளே. தாம்கண்டவாறே இவையும் கண்டதாக நினைத்திருக்கிறார். (நடமின்) போகப்பாருங்கோள். (பண்டன்று)* மாயன் படைத்த மயக்கிலே அகப்பட்ட பண்டுபோலன்று. (க) "மாஶுச: - மாஶுச:" என்கிற வின்று, ஸர்வபாபங்களும் * மோக்ஷயிஷ்யாமியிலே அந்வயித்தது, ... (சு)

ஆழப்பண்ணினவினைகளென்றும, ஆழ்ங்காலானவினைகளென்றும்இரண்டர்த்தமருளுளிச் செய்கிறார் (அநாதீத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). ப்ரயோஜநமில்லாமைக்கு ஹேதுவருளுகிறார் (பெற்றங்களித்யாதி). தாம் கண்டாலும் இவற்றைக்கண்டதாகச் சொல்லுகிறபடி யெங்ஙனே யென்னவருளுகிறார் (தாமித்யாதி). "பட்டினம்காப்பு" என்றதுக்கு பலிதம் (ஸர்வேத்யாதி).(சு)

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (கொங்கையித்யாதி) "அங்கோர்முழையினில் புக்கிட்டு" என்றதுக்கு நரகத்தில் ப்ரவேசமாகவருளிச் செய்யும்பக்ஷத்துக்குச்

(க) கீ-கஅ.

மூ.—
கொங்கைச்சிறுவரையென்னும் பொதும்பினில் வீழ்ந்துவழுக்கி
அங்கோர்முழையினிற் புக்கிட்டழுந்திக் கிடந்துழல்வேனை
வங்கக்கடல்வண்ண னம்மான் வல்வினையாயின மாற்றிப்
பங்கப்படாவண்ணஞ் செய்தான் பண்டன்று பட்டினங்காப்பே,

ஸ்வா;—(கொங்கையித்யாதி) முலையாகிற சிறுவரை. சிறிதான மலைகளென்கிற குழியிலே வழுக்கி விழுந்து. (சிறுவரை) தாழ்வரை யென்னுமாம். (அங்கோரித்யாதி) அம்மலையருகே

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. (கொங்கைச்சிறுவரை யித்யாதி) யமவஶ்யத்தைக்கடி இந்த்ரியவஶ்யதையென்கிறார் இப்பாட்டில்.

வ்யா;—(கொங்கைச்சிறுவரையென்னும்) கவித்வம்தோற்ற முலைமலை யென்கிறார். (க) "முலைமலைமேல் நின்றும் ஆறுகளாய்" என்னக்கடவதிறே. (பொதும்பினில் வீழ்ந்துவழுக்கி) குழியிலே வழுக்கிவிழுந்து. குழியென்றது-இவனை ஆழப்பண்ணுமது; இவன் தானாகவிழுந்திலன், அதுதான்விழப்பண்ணிற்று. (அங்கோர்முழையினில் புக்கிட்டு) ஶாஸ்த்ரஞ்சொல்லும் ஸ்த்தானத்திலே புக்கு. (அழுந்திக்கிடந்துழல்வேனை) அதிலேகிடந்து க்லேசிக்கிறவென்னை.

சேரகொங்கைச்சிறுவரையித்யாதி உழல்வேனை யென்னுமளவுக்கும் தாத்பர்யமருளுகிறார் (யமவஶ்யதைக்கித்யாதி).

"பொதும்பினில்" என்றதுக்கு கொங்கையாகிற குழியென்றும், "அங்கோர் முழையினில்" என்றதுக்கு ஹரிணீகுரமாத்ரமான வவயவமென்றும் ஶப்தார்த்தம் திருவுள்ளம் பற்றித்தாத்பர்யாந்தரமருளுகிறார் (கொங்கைச் சிறுவரை யென்றும் ப்ரதீகம் துடங்கி அதவாவென்னு மளவும்) கச(வு)குசாத்யவயவங்களில்ஹேயதைதோற்றியிருக்குமவர்"சிறுவரை"என்று வர்ணித்துச் சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (கவித்வமித்யாதி). கவிஸமாதியாலே சொன்னரித்தனை போக்கி, அதினழகி லீடுபட்டுச் சொன்னாரன்றென்று கருத்து- (வழுக்கி) என்றது சறுக்கியென்றபடி. வரையென்று ஔன்னத்யம் தோற்றவர்ணித்த கொங்கையைக்குழி யென்று சொல்லும்படி யெங்ஙனே யென்னவருளுகிறார் (குழியென்றதித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே. அங்கென்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்ய மருளுகிறார் (ஶாஸ்த்ரமித்யாதி). (ஶாஸ்த்ரம்) என்றவநந்தரம் "ஹேயமாக" என்று சேஷம். (ஸ்த்தா

(க)

யுண்டானதொரு பாழியிலே ப்ரவேஸித்துக் கால்வாங்கமாட்டா தே தடுமாறுகிற வென்னை.

(வங்கமித்யாதி) மரக்கலகங்களை யுடைத்தான கடல்போலே ஸ்ரமஹரமாய் அழகிதான வடிவழகாலே என்னை யடிமை

அங்கு, ஓர் என்றது - அத்விதீயம். இவன் தப்பிலும் தப்பவொண்ணாதபடி தன்வசத்திலே இழுத்துக்கொள்ளுகை. அதவா, கொங்கை-முலை; சிறு அரை - சிற்றிடை; பொதும்பு-அக்ராம்யமான அந்தஸ்த்தானத்தைச் சொல்லுகிறார். "என்னும்" என்று. "முலையிருக்கும்படியே! இடையிருக்கும்படியே!" என்று முந்துற இவற்றையிறே கொண்டாடுவது. பொதும்பு - விஷயப்ராவண்யஸ்த்தானம். (அங்கோர்முழை) பின்னை அதொருமுழஞ்சிறே. "முழை" என்று - நரகம். விஷயப்ராவண்யத்தால் பலிப்பது நரகமிறே. (அழுந்திக்கிடந்துழல்வேனை) பின்னை, கர்ப்பவாஸத்தோடு யமகர்த்தமத்தோடு ஸஞ்சரியாநிற்கு மத்தனையிறே.

(வங்கமித்யாதி) * தெரிவைமாருருவமேமருவி*அவரவர் பணைமுலையைத் துணை யென்றிருந்த விவரை யெடுத்தது வடிவழகாலேயிறே. (அம்மான்) அதுக்கடி உடையவனாகையிறே. வங்கத்தை

நத்திலே) என்றது - ஹரிணீகுரமாத்ரமான ஸ்த்தானத்திலே யென்றபடி. ஓரென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அங்கோரென்றதித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). ஆகவித்தால் மிகவும் விஷயப்ரவணனனென்னை யென்றதாய்த்து; (அக்ராம்யமான)என்றது-ஹரணீகுரமாத்ரமானவவயவத்தைக்குழிக்கு வாசகமான ஶப்தத்தாலே மறைத்தென்றபடி, பொதும்பென்றதுக்கு அவயவவிஶேஷமர்த்தமாகில் "என்னும்" என்ற பதத்துக்கு அந்வயமெங்கே என்னும் ஜிஜ்ஞாஸையிலே உழல் வேனை யென்றத்தோடு அந்வயமென்று திருவுள்ளம் பற்றி என்னுமென்றதுக்குத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (என்னுமித்யாதி). அந்த ஸ்த்தானத்தைச் சொல்லுகிறாரென்றவிடத்தில் ஸ்த்தானந்தானேதென்னுமாகாங்க்ஷையிலே பதாரூடமாகவத்தைச் சொல்லுகிறார் (விஷயேத்யாதி).

முழையென்று-த்வாரமாய் நரகத்வாரத்தைச் சொல்லுகிற தென்றுவிவக்ஷித்து அதினுடைய வத்விதீயத்வத்தைக் காட்டுகிறார் (பின்னையித்யாதி). அதென்றது - நரகத்வாரமென்றபடி. முழஞ்சு - புகுந்தால் புறப்படவொண்ணாதஸ்த்தலம். பொதும்பினில் வழுக்கிவீழ்கைக்கு அங்கோர் முழையினில் புகுகையிலே ஹேதுத்வத்தைக் காட்டுகிறார் (விஷயேத்யாதி)- அழுந்திக்கிடக்கையும் உழலுகையும் ஏகதா சேராமையாலே தாத்பர்யமருளுகிறார் (பின்னையித்யாதி).

எம்மான்பதத்துக்குப் ரஸநப்ரதி வசநமூகேந பாவமருளுகிறார் (அதுக்கித்

கொண்ட வென்ஸ்வாமி. (வல்வினையித்யாதி). விஷயப்ராவண்யத்துக் கடியான பாபங்களைப்போக்கி. (பங்கமித்யாதி). என்னைப்பரிபவப்படாதபடி பண்ணினான். (பண்டன்றித்யாதி). முன்புபோலன்று; இதுகாவலுடைத் தென்கிறார். (எ)

அவ;—எட்டாம்பாட்டு. (ஏதமித்யாதி) ஆசார்யனைப் நின்று அஜ்ஞாதஜ்ஞாபகனை னென்கிறார்.

யுடைத்தான கடலின்நிறம்போலேயிருக்கிற திருமேனியையுடைய ஸர்வேஸ்வரன். (க) "வங்கமாமுந்நீர்" என்னக்கடவதிறே. (வல்வினையாயினமாற்றி) இதுக்கடியான கர்மங்களைப்போக்கி. (பங்கப்படாவண்ணஞ்செய்தான்) என்னை எளிவரவுபடாதபடி பண்ணினான். (பங்கம்) பரிபவம். கடலுக்கு வங்கம்போலே இவன் வடிவழகை அநுபவிப்பார்க்கு திவ்யாயுதங்களிலே நின்று அநுபவிக்கைக்கு ஒரு த்ருஷ்டாந்தம். அதவா, (கொங்கையித்யாதி) இது தன்னை கர்ப்பவாஸமென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். "அங்கோர் முழை" என்று கர்ப்பவாஸம். .... (எ)

அவ;—எட்டாம்பாட்டு. (ஏதம்) கீழ்ப்பாட்டிலே - * மாதரார் கயற்கணென்னும் வலையில்பட்ட விவரைமீட்டதுவடிவழகென்றார்; இப்பாட்டில் - * ஐயப்பாடறுத்ததும் அழகென்கிறார், அன்

யாதி). அடியென்றவநந்தரம் "என்னென்னில்" என்று சேஷம். (திருமேனியை என்றது - திருமேனிநிறத்தை யென்றபடி. (இதுக்கு)என்றது - உழலுகைக்கென்றபடி. ஸிம்ஹாவலோகநந்யாயத்தாலே ஸங்கத்தை யிட்டுவிசேஷித்ததுக்குக்கருத்தருளுகிறார் (கடலுக்கித்யாதி). (போலே) யென்றவநந்தரம் 'திவ்யாயுதங்கள்" என்று சேஷம். கொங்கையாகிற சிறுவரைகளையுடைத்தானஸ்த்ரீகளென்றும், பொதும்பினில்-குழியினில், புமானிடத்தில் வீழ்ந்து வழுக்கி அங்கோர்முழையினில் புக்கிட்டென்றுகர்ப்பவாஸமாய்அழுந்தியித்யாதியிலே க்லேஶித்துக்கொண்டு கர்ப்பத்தில் சலிக்கையைச் சொல்லுகிறதாய் ஸப்ரகாரமாககேவலகர்ப்பவாஸத்தைச்சொல்லுகிறதென்று மூன்றும்யோஜனையருளுகிறார் (அதவேத்யாதி). ... ... (எ)

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (ஏதமித்யாதி) (ஐயப்பாடறுத்ததும்) என்றது ஸம்ஶயச்சேதநம்பண்ணினது மென்றபடி. இதுபிரமகுருவாகி யென்றத்தைப்பற்ற. (அழகு) என்றது பீதகவாடையென்றத்தைப்பற்ற.

(க) தி-மொ-கூ-க-க,

மூ. —

ஏதங்களாயினவெல்லா மிறங்கலிடுவித்தென்னுள்ளே
பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து
போதிற்கமலவன்னெஞ்சம் புகுந்து மென்சென்னித்திடரில்
பாதவிலச்சினைவைத்தார் பண்டன்று பட்டினங்காப்பே. (அ)

ஸ்வா;—(ஏதமித்யாதி) ஏதம்-குற்றம். குற்றங்களானவையெல்லாம். அவையாவன - தேஹாத்மாபிமாநம், அந்யஶேஷத்வம், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம், ஸ்வரக்ஷணப்ரவ்ருத்தி, ஸ்வப்ரயோஜநம், இவையெல்லாம் வாஸநையோடே நஶித்துப்போம்படி பண்ணி. (என்னுள்ளே) இப்படி நிர்த்தோஷமான வென்னெஞ்சுக்குள்ளே. (பீதகவாடைப்பிரானார்)பொற்கென்றதிருப்பீதாம்பரத்தை யுடைய

றிக்கேகிழே"இராப்பகலோதுவித்து"என்றதுசாஸ்த்ரமுகத்தாலேயோ ஈஶ்வரமுகத்தாலேயோ? ஆசார்ய முகத்தாலேயோ வென்னில்; ஆசார்யமுகத்தாலே யென்கிறது - இப்பாட்டில்.

வ்யா;—(ஏதங்கள்)ஏதம்-குற்றம். ஏதங்களானவையெல்லாம்- தேஹாத்மாபிமாநமும்,ஸ்வாதந்த்ர்யமும், அந்யஶேஷத்வமும்,ஸ்வரக்ஷணமும், ஸ்வப்ரயோஜநமும்-பூர்வாக(ம)மும், உத்தராகமும், ப்ராரப்தமுமென்னவுமாம். நிஷ்க்ருதியில்லாதவையும் நிஷ்க்ருதியுள்ளவையுமென்றுமாம். (க) "ஶாஷெஶெவ ஸூராவெவ - கோக்நேசைவஸூராபேச" ஆர்த்ரமானவையும்ஶுஷ்கமானவையுமென்றுமாம். (இறங்கலிடுவித்து) இவை போம்படிபண்ணி. என்னெஞ்சுக்குள்ளே. (பீதகவாடைப்பிரானார்) ஸர்வேஶ்வரத்வ சிஹ்நமுமாய் புருஷோத்தமத்வ லக்ஷணமுமாயிருக்கும் திருப்பீதாம்பரத்

நிஷ்க்ருதியுள்ளவற்றுக்கும் இல்லாதவற்றுக்கும் ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (கோக்நஇயாதி) (க) ஸ்ரஹ்ஶெஸ்ரூணெஹதயா। நிஷ்க்ருதி விஹிதாஸத்பி: க்ருதெநாஸி நிஷ்க்ருதி: - ப்ரஹ்மக்நேப்ரரூணஹேதா। நிஷ்க்ருதிர்விஹிதாஸத்பி: க்ருதக்நேநாஸ்தி நிஷ்க்ருதி:" என்றவசநஶேஷம் அநுஸந்தேயம். ஜ்ஞாதமான பாபங்கள் - (ஆர்த்ரமானவை) என்றது; (ஶுஷ்கமானவை) என்றது-அஜ்ஞாதமானபாபங்கள். "பிரம" என்றது - ப்ரஹ்மவென்றாய், அது தான் திருமந்த்ரமாய், அத்தை உப

(க)

உபகாரகர். (பிரமகுருவாகிவந்து) ப்ரஹ்மோபதேஷ்டாவான. வாசார்யனாய் வந்து. ஆசார்யனுன விக்ரஹத்தைப் பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு வந்தாய்த்துத் திருத்துவது.

(போதித்யாதி). ஹ்ருதயகமலமாகிற புஷ்பத்திலேயென்னுதல், ஹ்ருதயகமலத்திலே ஜ்ஞாநத்துக் கிருப்பிடமான வலிய நெஞ்சென்னுதல். வன்மை - பகவத்வைமுக்யத்தாலே வந்த

தையுடைய ஸர்வேஶ்வரன். (பிரமகுருவாகிவந்து) ப்ரஹ்மத்தையுபதேசிக்கிறவன். (க) "உத்பாதகப்ரஹ்மதாத்ரோர்கரீயாந்ப்ரஹ்மதஃ - உத்பாதகப்ரஹ்ம பித்ரோர்கரீயாந்ப்ரஹ்மதஃ" என்னக்கடவதிறே. ப்ரஹ்மசப்தம்-ஜ்ஞாநவாசி. ஈஶ்வரத்வப் பிடார்கொண்டு திருத்தவொண்ணுமல் ஆசார்யனுயிறே திருத்துவது.

(போதில்கமலவன்னெஞ்சம்புகுந்தும்) போது - அறிவு. இல்-இருப்பிடம். "கமலம்" என்று - ஹ்ருதயகமலம். வன்மை - அந்தர்யாமியையும் அறியவொட்டாதவலிமை. ஜ்ஞாநப்ரஸரத்வாரமான நெஞ்சை யிருப்பிடமாகவுடைய கமலம். (புகுந்தும்) இப்படிக்கொத்த நெஞ்சுக்குள்ளே புகுந்து திருத்தினபடி. (பீதகவாடைப்பிரானர் பிரமகுருவாகிவந்துபோதில் கமலவன்னெஞ்சம் புகுந்து - ஏதங்களாயினவெல்லா மிறங்கவிடுவித்து) "ஏதங்கள்" என்

தேஶிக்கிறவென்று ஶப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி, இப்படி விசேஷித்ததுக்குத்தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறர் (ப்ரஹ்மத்தையித்யாதி). ஶ்ரேஷ்டதை தோற்றவேணுமென்று கருத்து. (க) "உத்பாதகப்ரஹ்மதாத்ரோர்கரீயாந் ப்ரஹ்மதஃ பிதா - உத்பாதகப்ரஹ்ம பித்ரோர்கரீயாந் ப்ரஹ்மதஃ பிதா" என்றுப்ரமாணஶேஷம். (ஜ்ஞாநவாசி) என்றது - ஜ்ஞாயதே அநேநேதிவ்யுத்பத்த்யா மாத்ரவாசியென்றபடி. "பிரானர் வந்து புகுந்து" என்னவமைந்திருக்க "குருவாகி" என்றதுக்கு பாவமருளுகிறர் (ஈஶ்வரத்வேத்(யாதி)பிடார்). அஹங்காரம். (உ) "மாற்பால் மனஞ்சுழிப்ப மங்கையர்தோள் கைவிட்டு" என்னுமாபோலே என்னெஞ்சம் "புகுந்தபின்பு" இறங்கவிடுவித்து என்றுதோன்றவேண்டியவயிக்கிறர் (பீதகேத்யாதி). (ஏதங்களென்றது) என்கிறதுக்கு - ஏதங்களானவை யெல்லாமிறங்க விடுவித்தென்னுமளவும்

(க) (உ) ௩-திருவ-௧௪.

றது - மகாரத்தில் - தேஹாத்மாபிமாநத்தைக்கழித்து, சதுர்த்தியாலே - ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் கழித்து, உகாரத்தாலே - அந்ய ஶேஷத்வத்தைக்கழித்து, நமஸ்ஸாலே - ஸ்வயத்நத்தைக் கழித்து, நாராயணபதத்தாலே - ஸ்வப்ரயோஜநத்தைக் கழித்துஇப்படி ஈச்வரனுக்குப் பிரிவின்றிக்கேயிருக்க, "பிரிந்தான்" என்கைக்கடி அந்த ஜ்ஞாநமில்லாமையிறே. ஜ்ஞாநமில்லாதபோது (க) "அஸந்நேவ - அஸந்நேவ" என்றும், ஜ்ஞாநமுண்டானவாறே (க) "ஸந்தமேநம் - ஸந்தமேநம்" என்னவுங்கடவதிறே. ஈஶ்வரனைச் செய்யுமதன்று, ஆசார்யனைவந்து செய்யவேணும். இவனுக்குத் திருந்தலாவது - இவன் பண்ணும் க்ருத்யங்கள் ஒரொன்றே ஸத்தையை நஶிப்பிக்கப்போந்திருக்க அத்தைப்பொறுத்து ஸத்தையை நோக்கிப்போருகையாலேயிறே இன்று இவனுக்கு உபதேசிக்கலாகிறது. (உ) "ஒத்தார் மிக்காரை யிலையாயமாமாயா" என்று படாததெல்லாம் பட்டாலும் * அறியாதன வறிவித்திறே திருத்துவது. ஸாபேக்ஷனல்லாதவன் நாலுவகைப்பட்ட ஜந்மத்திலே வந்தவரித்து ஸத்தையைநோக்கி, உபதேசத்துக்கு யோக்யமான கரணப்ரதாநத்தையும் பண்ணி, அதுக்குயோக்யமான ஶரீரத்தையும் உண்டாக்கி, மாதா பிதாக்களுக்கு அந்தர்யாமியாய் நின்றும் ஆசார்யனாய் நின்றும் உபதேசித்த உபகாரத்தை நினைத்து "பீதகவாடைப் பிரானார்" என்கிறார்.

நோக்கு. (மகாரத்திலே) இத்யாதியை மகாரத்தாலே யித்யாதியாகப்பண்ணிக் கொள்வது. ஹ்ருதயத்திலே எப்போதுமுண்டாயிருக்க, புகுந்தெனபாலெனன்னென்ன வருளுகிறார். (ஈஶ்வரனுக்கித்யாதி). "ஈஶ்வரத்வப் பிடார் கொண்டு" என்றவாக்யத்தை விவரிக்கிறார் (ஈஶ்வரனையித்யாதி). ஆசார்யனைவந்து செய்யவேணுமென்றத்தை உபபாதிக்கிறார் (இவனுக்கித்யாதி). (திருத்தலாவது) என்றவநந்தரம் "எங்ஙனே" என்று சேஷம். ஆசார்யனைச் செய்யவேணுமென்றதுக்கு ஸம்வாதம்காட்டுகிறார் (ஒத்தாரையித்யாதி). "ஒத்தார்மிக்கார்" என்கிறபாட்டில் பதங்களை அடைவேகடாக்ஷித்து "பிரானார்" என்றதுக்குக்கருத்தருளுகிறார் (ஸாபேக்ஷனையித்யாதி).

(க) தை-ஆ-கூ-க. (உ) தி-வாய்-உ-ரு-உ.

வண்மை. தாமே ஆபிமுக்யத்தை விளைத்துக் கொடுவந்துபுகுந்து. (என்னித்யாதி). என் தலையாகிற நீண்முடிமேட்டிலே தம் திருவடிகளாகிற காலேறிப்பாயும்படி திருவடிநிலைகளை வைத்தார். (க)"க்ஷாவ..நஃ - கதாபுநஃ" இத்யாதி (பண்டித்யாதி) முன்புபோலன்றிக்கே இப்போது ஆசார்யாபிமாநத்தாலே ரக்ஷையையுடைத்து, நீங்கள் போங்கோளென்கிறார். (அ)

அவ;—(உறகலித்யாதி). கீழ்தமக்கு அவன் காவலானபடி சொன்னார், தாம் அவனுக்குக்காவலானபடி சொல்லுகிறார் இதில்.

(என்சென்னித்திடரில்) என் உத்தமாங்கத்திலே திருவடிகளாகிறஇரண்டுகாலும் ஏறிப்பாயாதமேட்டிலே. (உ)"நீள்கழல்சென்னி பொருமே" என்று பூசல்பொருதிறே *பாதவிலச்சினை வைத்தது. தோளுக்குத் திருவாழிபோலே தலைக்குத்திருவடிநிலை. (க) "க்ஷாவ..நஃ ஜாயோஜ்-கதாபுநஃஶங்கரதாங்க" இத்யாதி. (பண்டன்று) இந்த்ரியங்களுக்குப் பொதுவான பழையகாலம்போலன்று. திருவாழிக்கல் நாட்டித்திருவிடையாட்டமாய்த்து. (ங)"ஒருகாலிற்சங்கொருகாலிற் சக்கரமுள்ளடி பொறித்து" என்னக்கடவதிறே. காவலும் படைத்து. ... . (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. கீழ்-ஈஶ்வரன் தமக்குக் காவலானபடி சொன்னார். இப்பாட்டில் தாம் அவனுக்குக்காவலானபடி யருளிச் செய்கிறார்.

(காலும்) என்றது - ஜலம் பாய்கிற காலென்றபடி. திடர்பத தாத்பர்யம் (ஏறிப்பாயாதவித்யாதி) பொருமேயென்றதினர்த்தம் (பூசல்பொருது) என்றது; சண்டையிட்டென்றபடி. இலச்சினையென்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (தோளுக்கித்யாதி). தோளுக்கென்றது - ஶிஷ்யனுடைய தோளுக்கென்றபடி. எடுத்தஸம்வாதத்துக்கு "அலங்கரிஷ்யதி" என்றதிலிலேயும் நோக்கு. கீழ்ப்பாட்டின் ப்ரமேயத்தைப்பற்றி (இந்த்ரியங்களுக்கித்யாதி). (அ)

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு (உறகலித்யாதி) கீழென்றது எட்டுப்பாட்டிலுமென்றபடி. காவலானபடி யருளிச்செய்கையாவது - பரிவராலே காவலாக மற்றைப்பேரை நியமிக்கையால், தாம் காவலானவர்க்கெல்லாம் தலைவரானபடியைக்காட்டுகிறாரென்றபடி.

(க) ஸ்தோ-ருக. (உ) (ங) க-அ-கூ.

மூ.—உறகலுறகலுறக லொண் சுடராழியேசங்கே
அறவெறிநாந்தகவாளே யழகியசார்ங்கமேதண்டே
இறவுபடாமலிருந்த வெண்மருலோகபாலீர்காள்
பறவையரையாவுறகல் பள்ளியறை குறிக்கொண்மின். (கூ)

ஸ்வா;—(உறகலித்யாதி). உறங்காதே சொள்ளுங்கோளெ ன்று பலகாலும் சொல்லுகிறாரிறே, அநவதாநம் வாராமைக் காக. ஆரைத்தான் இப்படி உணர்த்துகிறதென்னில், அநிமிஷ ரான நித்யஸூரிகளையாய்த்து. அவர்களையும் உறங்காதேகொள் ளுங்கோளென்று நியமிக்கும்படி பண்ணிற்று இவருடைய பரி வின் மிகுதி. (ஒண்சுடரித்யாதி) அழகிய ப்ரபை(மெ ஐ)யையுடையதிரு

வ்யா;—(உறகலுறகலுறகல்) அவர்கள் புத்திபண்ணி நோக் குகைக்காகப் பலகாலுமருளிச்செய்கிறார். ஆரைத்தான் உறங் காதிருக்கச்சொல்லுகிறதென்னில், அநிமிஷரையாய்த்து. ப்ரயோ ஜநாந்தரபரரான மஹாராஜருமகப்படப்பரியும் விஷயத்துக்கு நித் யர்பரியக் கேட்கவேண்டாவிறே. அவர்களையு மகப்பட, "உறங் காதே கொள்ளுங்கோள்" என்னும்படியிறே இவர்பரிவு. இவர்க ளுக்கு உறக்கமாவது குணவித்த(ஃ)ராய் நஞ்சுண்டாரைப்போலே தந்தாமையறியாதிருத்தல்; அநுபவத்திலே யிழிந்து கைங்கர்யப ரராயிருத்தல். (ஒண்சுடராழிபேசங்கே) அழகிதான நிறத்தை யும் ஒளியையும் அநுபவத்துக் குறுப்பாக்காதே, ரக்ஷைக்கு உறு

இப்பாட்டில் * அஸ்த்தாநஸ்நேஹரக்ஷாவ்ய ஸநிகளான ஸ்ரீபஞ்சாயுதங் களையும் பெரியதிருவடியையு மட்பட உறகலென்றருளிச் செய்கையாலே தோற்றின ஆழ்வாருடைய பரிவின்மிகுதியைக் கடாக்ஷித்து வ்யாக்யாதா சுடிபடுகிறார் (ஆரைத்தானித்யாதி வாக்யசதுஷ்டயத்தாலே). அநிமிஷராய்ப் பரியுமவர்களுக்கு உறங்கப்ரஸக்தி தானுண்டோவென்ன வருளுகிறார் (இவர் களுக்கித்யாதி). "ஒண்சுடர்" என்றத்தை ஆழிக்குஞ்சங்குக்கும் விசேஷண மாக்கி அதுக்குக்கருத்தருளுகிறார் (அழகிதானவித்யாதி).

சுடர்ப்தம்ஆழிக்கு விசேஷணமானபோது சிவந்தநிறத்தைச்சொல்லுகிறதா யும், சங்குக்கு விசேஷணமானபோது ஒளியென்று ப்ரஸாதமாய் ஶ்வேத ரூபத்தைச் சொல்லுகிறதென்றும், "ஒண்" என்றத்தை இரண்டிலும் விசே ஷணமாகவும் திருவுள்ளம்பற்றி (அழகிதானநிறத்தையும் ஒளியையும்) என்ற து. அநுபவத்துக்கு உறுப்பாக்குகை ஆபரணகோடியிலே யாகை. ரக்ஷைக்கு

வாழி. வேறொரு விசேஷணமிட்டுச்சொல்லவொண்ணாத வழகை யுடைய ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம். ஶத்ருஶரீரங்களறும்படியாக வெறி யப்படுவதாய் நாந்தகமென்னும் திருநாமத்தையுடைய வாளாகிற வாயுதம். அழகையுடைய ஸ்ரீ ஶார்ங்கம், அப்படிப்பட்ட (மகெ)கதை.

ஆக ஸ்ரீபஞ்சாயுதங்களையும் காவலாகவடைத்து அதுக்குமே லே திக்பாலகர்களைக் காவலாகவடைக்கிறார், லோகங்களுக்கு அழிவுவாராதபடி ஸர்வேஶ்வரனாலே திக்பாலநத்திலே நியோகி க்கப்பட்டுபாலநத்தையே நிரூபகமாகவுடைய இந்த்ராதிகளெட்டுப் பேரையும் சொல்லுகிறது. இவர்களும் போராதென்று பெரிய திருவடியைத் தனிக்காவலாகவடைக்கிறார். பறவைக்கரசே! நீ

ப்பாக்கப் பாருங்கோள். (அறவெறிநாந்தகவாளே) ஶத்ருக்கள் ஶரீரமறும்படியாக எறிகிற; நாந்தகம் - நந்தகமென்கிற திருநா மம்அவன்வாளுக்கு. (அழகிய சார்ங்கமே) அழகாவது - ஈச்வரன் ஒருகால் நோக்கினால், பின்பு (க) "சார்ங்கமுதைத்தசரமழை" என்னும்படி ஶரவர்ஷமாகச் சொரியும். (தண்டே) விரோதிவர் க்கத்திலே யெப்போதும் ஓங்கினபடியே யிருக்கும்.

நித்யவிபூதியிலுள்ளாரைக் காவலடைத்து, லீலாவிபூதியிலு ள்ளாரைக் காவலடைக்கிறார்மேல் (இறவுபடாமலிருந்த வெண்ம ருலோக பாலீர்கள்) இறவுபடாமல் - தப்பாமல், ஈஶ்வரன் வைக் கவிருந்த எட்டுதிக்குக்குங் காவலான லோகபாலகர்காள். பால நஸாமர்த்த்யத்தை நிரூபகமாகவுடைய நீங்கள், உங்கள் பெருமை க்கீடாகக் காக்கவேணும். (பறவையரையா) இவர்களெல்லாம் தாம்தாம் நின்றநின்றவிடங்கள் குலையாதே நின்றிறே காப்பது. ஓரிடத்தில் நில்லாதே எங்கும் வ்யாபரித்து நோக்கும் பெரியதி ருவடியை, "உறங்காதே கொள்" என்கிறார். *நீண்டவசுரருயி

உறுப்பாக்குகை-ஆயுதகோடியிலேயாகை. (ஒக்கினால் நோக்கினால். ப்ரேமித்தா லென்றபடி. வாக்யாவதாரிகை யருளிச்செய்ததுக்குச்சேரக்கீழ்ப்ரதீகத்தைக் காட்டிஶப்தார்த்தம் காட்டுகைக்குபுநஃ ப்ரதீக க்ரஹணம் இறவுபடாமலென் று தாத்பர்யமருளுகிறார் (பாலநேத்யாதி). பெரியதிருடிவாஹநமாயிருக்கக் காவலாகவைக்கக் கூடுமோவென்னவருளுகிறார் (நீண்டவித்யாதி). (௯)

(க) திருப்பாவை-௪.

மூ.—அரவத்தமளியினோடு மழகியபாற்கடலோடும்
அரவிந்தப்பாவையுந்தானு மகம்படிவந்துபுகுந்து
பரவைத்திரைபல மோதப் பள்ளிகொள்கின்ற பிரானைப்
பரவுகின்றான்விட்டுசித்தன்பட்டினங்காவற்பொருட்டே (ம)

உறங்காதேகொள், திருப்பள்ளியறையைக் குறிக்கொண்டு நோக்கிக்கொள். பள்ளியறையென்கிறது - தந்திருமேனியை. (கூ)

அவ;— பத்தாம்பாட்டு. (அரவத்தித்யாதி). தம்முடைய திருமேனிதிருப்பள்ளி யறையானபடி சொல்லுகிறார்.

ஸ்வா;-(அரவத்தித்யாதி). திருவனந்தாழ்வானாகிறபடுக்கையோடும் திருப்பாற் கடலோடும் ஸர்வேஸ்வரன் பள்ளிகொண்டருளுகையால் வந்தவழகென் கை. (அரவிந்தமித்யாதி). தாமரைப் பூவை பிறப்பிடமாகவுடையளாகையாலே நிரதிஶயபோக்யையாய் நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வத்தையுடைய பெரிய பிராட்டியாரும் அவனுக்குத்தகுதியானதானும். (அகம்படியித்யாதி).*அடியார் குழாங்களோடேவந்தாய்த்துப்புகுந்தது.

இப்படிப் புகுந்து கடலில் அலைகேட்கும்படி பள்ளிகொள்ளுகிற வுபகாரனை, உபகாரஸ்ம்ருதியாலே அக்ரமமாக

ரெல்லாந் தகர்த்துண்டுழலும் புள்ளிறே. (பள்ளியறைகுறிக்கொள்மின்) தம்முடைய திருமேனியைக் குறிக்கொண்டு நோக்குங்கோளென்கிறார். (கூ)

அவ;—பத்தாம்பாட்டு. தம்முடைய திருமேனி திருப்பள்ளியறையானபடி சொல்லுகிறார் - இப்பாட்டில்.

வ்யா;—(அரவத்தமளியினோடும்) திருவனந்தாழ்வானாகிற படுக்கையோடும், திருப்பாற்கடலோடும், நிரதிஶயபோக்யதையையுடையளாய் நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வத்தையு முடையளான பிராட்டியோடும். (தானும்) உபயவிபூதி விஶிஷ்டனான தானும். (அகம்படிவந்துபுகுந்து) * அடியார்கள் குழாங்களோடே வந்துபுகுந்து.

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (அரவத்தித்யாதி) அத்து-சாரியையாய், அமளி-படுக்கையாய், இன் - சாரியையாய் அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (திருவநந்தாழ்வானோடும்) என்று. அரவிந்தத்தில் பிறந்தபாவை யென்று ஸப்தார்த்தமாய், அதின்போக்யதையெல்லாம் ஒருருவுகொண்டாப்போலே யிருக்கையாலே அருளுகிறார் (நிரதிஶயேத்யாதி). பாவைபத தாத்பர்யம் (நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வமித்யாதி). அகம்படியென்றதினர்த்தம் (அடியார்கள்) என்றது. (கேட்

வேத்த' அதுதானே ப்ரபந்தமாய்த்தலைக்கட்டினவித்தனை. (பட்டினமித்யாதி). இவர் பரிவாலேமங்களாசாஸநம்பண்ண அந்தவாசகமே ப்ரபந்தமாய்த்தலைக்கட்டினவித்தனை; திருப்பல்லாண்டில் துடங்கின மங்களாஸாஸநத்தை இங்கே நிகமிக்கிறார். (க0)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

(பரவையித்யாதி) தான், இவர் திருவுள்ளத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடிக்கு ஸ்மாரகமாக, அலைகேட்கும்படி கண்வளர்ந்தருளுகிறஉபகாரத்துக்குத் தோற்று, (பரவுகின்றான் விட்டுசித்தன்) தம்ஸத்தைக்காகப் போற்றுகையன்றிக்கே, காவலுக்குறுப்பாகப் போற்றுகிறார்.(பட்டினங்காவல்பொருட்டே)ரக்ஷையின்பொருட்டு.

ஆக இத்திருமொழியில் - திருப்பல்லாண்டிலர்த்தத்தை நிகமிக்கிறார். "சேவடி செவ்வித்திருக்காப்பு" என்றவர்த்தம், * உறகலுறகலிலே நிகமித்தார், "அடியோமோடும் நின்னோடும்" என்கிறபாட்டினர்த்தத்தை * அரவத்தமளியிலே நிகமித்தார். (க0)

பேரியவாச்சான் பிள்ளைதிருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி ஐந்தாம் பத்து இரண்டாந் திருமொழி முற்றிற்று.

கும்படி) ஆழ்வாருக்குக் கேட்கும்படி.

காப்பென்று ரக்ஷயாகையாலே, அந்தரக்ஷ உபயவிபூதியிலுள்ளாரையும் காவலாக்குகையாலே, இங்கே நிகமித்தாரென்றும், அரவிந்தப்பாவையென்கையாலே சங்கையு மென்றவர்த்தமும், அகம்படியென்கையாலே சுடராழிமுதலானாரும், தானுமென்கையாலே நின்னோடுமென்றவர்த்தமும், விஷ்ணுசித்தனென்கையாலே அடியோமோடுமென்றவம்ஶமும் தோற்றி, "பட்டினங்காவல் பொருட்டுப்பரவுகின்றான்" என்கையாலே பல்லாண்டு பாடுகையும் தோற்றுகையால் இரண்டாம்பாட்டை நிகமித்தாரென்று மருளுகிறார் (திருக்காப்பித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ... ... (க0)

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி அஞ்சாம்பத்து

மூன்றாந்திருமொழி துக்கச்சுழலை ப்ரவேசம்.

அவ;—கீழில் திருமொழியில் *திருமாலிருஞ்சோலைமலையிலும் *சூழ்விசும்பணி முகிலிலும் சொன்னவர்த்தங்கள் சொல்லிற்று; *முனியே நான்முகனில் ஒன்பது பாட்டாலும் சொன்னவர்த்தத்தை இதிலே சொல்லுகிறது. பத்தாம்பாட்டிலர்த்தம் மேலில்திருமொழியிலே சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே கீழ்த்திருமொழியிலே

மூன்றாம் திருமொழி துக்கச்சுழலை ப்ரவேசம்.

அவ;—கீழ்த்திருமொழியிலே - * திருமாலிருஞ்சோலைமலையிலும் * சூழ்விசும்பணிமுகிலிலும் சொன்ன அர்த்தத்தைச் சொல்லிற்று; இத்திருமொழியிலே * முனியே நான்முகனில் ஒன்பது

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ,

அரு;—துக்கச் சுழலைப்ரவேசம். "அரவத்தமளியினோடும் அழகியபாற்கடலோடும் அரவிந்தப்பாவையுந்தானுமகம்படிவந்துபுகுந்து" என்கையாலே "திருமாலிருஞ் சோலைமலை"யென்னென்ன; "திருமால்வந்து என்னெஞ்சுநிறையப் புகுந்தான்" என்னுமர்த்தத்தை ஸூசிப்பிக் கிறதென்றும், * உறகலித்யாதியிலே *அந்தமில் பேரின்பத்தடியரோடிருந் தமையைக்காட்டுகிறதென்றும் ப்ரபந்ந ஜநகூடஸ்தர்க்கும் இவ்வாழ் வாருக்கு முள்ளவைக கண்ட்யம் தோன்றவேண்டி, அத்தையருளுகிறார் (கீழ்த்திருமொழியிலேயித்யாதி).

(ஒன்பதாம்பாட்டில்) என்றது-*முனியே நான்முகனில் ஒன்பதாம்பாட்டளவுமென்றபடி. "திருவாணைநின்னாணை கண்டாய்" என்னுமர்த்தம் "ஒளித்திடில் நின்திருவாணை கண்டாய்" என்றத்தாலே தோன்றுகையாலே ஒன்பதாம் பாட்டளவு மென்னத்தட்டில்லை.

(க) "அதனில் பெரியவென்னவாவறச் சூழ்ந்தாய்" என்றுநம் மாழ்வார் தம்முடைய வபிநிவேஶத்தையெல்லாம் ஸாத்மிக்கும்படி அநுபவிப்பித்தாயென்று அநுஸந்தித்தாப்போலே பெரியாழ்வாரும் தம்மிடத்தில் அபிநிவேஶத்தாலே தடுமாறுகிற வீஶ்வரனைக்குறித்து "வடதடமும் வைகுந்தமும் மதிள்துவராபதியும் இடவகைகளிகழ்ந்திட்டென் பாலிடைவகைகொண்டனை" என்று அத்தையருளிச்செய்து ஆஶ்வஸிப்பித்து அவாவையறப்பண்ணுகையால் சென்னியோங்கில் பத்தாம்பாட்டு முனியேநான்முகனில் பத்தாம் பாட்

(க) தி-வாய்-கO-கC-கl

மூ.—

துக்கச்சுழலையைச் சூழ்ந்துகிடந்த வலையையறப்பறித்துப் [டே
புக்கினிற்புக்குன்னைக் கண்டுகொண்டே னினிப்போகவிடுவதுண்
மங்களறுவரைக் கல்லிடைமோத விழந்தவள்தன் வயிற்றில்
சிக்கெனவந்து பிறந்துநின்றாய் திருமாலிருஞ்சோலை யெந்தாய். (௧)

அநிஷ்டநிவ்ருத்தியைச் சொல்லி இத்திருமொழியிலே இஷ்ட ப்ராப்த்திக்குத் திருவாணையிட்டுத் தடுக்கிறா ரென்றுமாம்,

அவ;—முதற்பாட்டு. (துக்கமித்யாதி) அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகமாக உன்னைக்காணப்பெற்ற நான் இனிப் போகவிடுவேனோ வென்கிறார்.

ஸ்வா;—(துக்கமித்யாதி). சுழலாறுபோலே வளையவருகிற துஃக்கத்தை விளைப்பதாயிருக்கை. கார்ப்பாஸம்போலே இவ

பாட்டிற் சொல்லுகிறவர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது, * சென்னியோங்கில் - பத்தாம்பாட்டிலர்த்தத்தைச் சொல்லும். "பரவுகின்றான்விட்டுசித்தன்" என்று-ஸத்தைக்கும் போக(ஹேது)த்துக்கு மன்றிக்கேரக்ஷைக்கு உறுப்பாகச் சொல்லுகைபலமென்றார்; "அரவத்தமளியினோடும்" என்று நாம் உம்முடைய உடம்பிலே புகுந்து அநுபவித்தோமாகில் இனிப்போகவமையாதோவென்ன; இனிப்போகவொட்டோமென்கிறார். கீழில் திருமொழியிலேநெய்க்குடத்தைப்பற்றி என்று தொடங்கி, நோய்காளென்று அநிஷ்ட்ட நிவ்ருத்தியைச்சொல்லிஇதில் இஷ்டப்ராப்தியைப்பண்ணித் தரவேணுமென்றுதிருவாணையிட்டுத்தடுக்கிறாரென்றுமாம். *

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (துக்கச்சுழலையை) வ்யாதிகளுக்கெல்லாம் கொள்கலமான சரீரம். வ்யாதிகள்கிடப்பது ஶரீரத்தைப்

டிலர்த்தத்தை ச்சொல்லுகிறதென்றருளுகிறார் (சென்னியோங்கி லித்யாதி). கீழ்த்திருமொழியில் "* உறகலுறகல், அரவத்தமளி" என்கிறவிரண்டு பாட்டோடும் இதுக்குஸங்கதிகாட்டுகிறார் (பரவுகின்றானித்யாதி). கீழெட்டுப் பாட்டோடு மொருஸங்கதி யருளுகிறார் (கீழில்த்திருமொழியிலேயித்யாதி). *

அரு;—முதற்பாட்டு. (துக்கமித்யாதி) துக்கமென்று-து:க்காவஹமான வ்யாதிகளாய் சுழலையென்று அவைசுழலுகைக்கு ஸ்தாநமாய், அர்த்தமருளுகிறார்(வ்யாதிகளுக்கெல்லாமித்யாதி) துக்கமென்றத்தைவ்யாதிபரமாக்குவானொ

னைச்சுற்றிக் கிடக்கிற து:க்கங்களை யென்றுமாம். (சூழ்ந்துகிடந்தவலையை) தப்பவொண்ணுதபடி வீசின சரீரமாகிறவலையை. ஆத்மாவைச் சுற்றிக்கொண்டுகிடக்கிற அவித்யா கர்மாதிகளென்

பற்றிபிறே.(க)"நோயெலாம் பெய்ததோராக்கை" என்னக்கடவதிறே. சுழலாறுபோலே வளையவளைய வருகிற துக்கத்தை. (உ) 'சூழ்ந்து"காவஸாவஸஜீவஸு-ஆஸ்தேகார்ப்பஸபீஜவத்'(ங) "மொய்த்தவல்வினை" என்கிறபடியே இவனைச் சுற்றிக்கிடக்கிற து:க்கங்களை யென்னவுமாம், "தாயே - நோயே, தந்தையே - நோயே, தாரமே - நோயே, கிளையே-நோயே, மக்களே-நோயே" என்னக்கடவதிறே. (சூழ்ந்துகிடந்தவலையை) து:க்கத்தைத் தப்பவொண்ணுதபடி வீசிக்கிடக்கிற சரீரத்தை. "வலை" என்கிறது தப்பவொண்ணுமையைப்பற்ற. வலையாவது - கயிறு மணியுமா யிருப்பதொன்று; இதுவும் நரம்புமெலும்புமாயிருப்பதொன்று. அதவா ஆத்மாவைச்சுற்றிக்கொண்டுகிடக்கிற அவித்யாகர்ம வாஸநாருசிகளென்னவுமாம். இவற்றை "வலை" என்கிறது-ஒன்றுக்கொன்று

ன்னென்னவருளுகிறர் (வ்யாதிகளித்யாதி). இப்பக்ஷத்திலே து:க்காவஹமானவ்யாதிகள் சுழலுகைக்கு ஸ்தாநமாய், அத எவது:க்கத்தைவ்யாபித்துக்கிடக்கிறவலை - சரீரமென்று ஸாமாநாதிகரண்யேந அந்வயம்கண்டுகொள்வது. து:க்கமென்று முக்க்யமாக து:க்கபரமாக்கி யோஜநாந்தர மருளுகிறர் (சுழலாதித்யாதி). இப்பக்ஷத்தில் துக்கத்தைச் சூழ்ந்து கிடக்கிற வலையென்றந்வயம். து:க்கமென்று ஶரீராநுபந்தி ஜநபரமாக்கி மூன்றுமர்த்தமருளுகிறர் (ஆஸ்தேயித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (சுற்றிக்கிடக்கிற) என்றது - பந்துக்கள் தாங்கள் இவன் பக்கல் கொள்ளுகைக்கும் தாங்களொன்று செய்கைக்கும் சூழ்ந்து கிடக்கிறவென்றபடி. இப்பக்ஷத்தில்சுழலுகிறது:க்கங்களை பந்துக்களைச் சூழ்ந்து கிடந்த புத்ரத்வாதிரூபேண ஸம்பந்தித்திருக்கிற வலையையென்றந்வயம். (வீசிக்கிடக்கிற) ஸம்பந்தித்துக்கிடக்கிற. (எலும்புமாயிருப்பதொன்று) என்றவநந்தரம் "இந்த ஸாத்ருஶ்யத்தைப்பற்றவும்" என்றுசேஷம். துக்கச்சுழலே" என்றதுக்கு து:க்கங்களுக்குச் சுழல்கிற ஸ்தாநமானவாத்மா வென்று நாலாமர்த்தம் விவக்ஷித்து வலை யென்றதுக்கு யோஜநாந்தர மருளுகிறர் (அதவேத்யாதி).வலையில் ஸூத்ரங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பிணைத்துக்கொண்டிருக்குமா போலே அவித்யாதிகளும் கார்யகாரண ரூபேண பிணைத்துக் கொண்டிருக் கையைப்பற்ற வென்கிறர் (இவற்றையித்யாதி). அறப்பமி

(க) தி-மொ-கூ-எ-எ. (உ)   (ங) திருமாலை-௬.

னுமாம், (அறப்பறித்து) ருசிவாஸனைகளோடே கூடப்போகும்படிபண்ணி.

(புக்கித்யாதி) புக்கவிடமெல்லாம் புக்கு உன்னைக்கண்டுகொண்டேன், பரத்வம், வ்யூஹம் விபவம் அந்தர்யாமித்வம், அர்ச்சாவதாரமளவாகச் சொல்லுகை. எல்லாவிடத்திலும் உன்னை ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்றேன். (இனிப்போகவிடுவதுண்டே) கைப்

காரணமுமாய் கார்யமுமாயிருக்கையாலே. (அறிப்பறித்து) ருசிவாஸனைகளோடே கூடப் போம்படிபண்ணி.

(புக்கினில் புக்குன்னைக் கண்டுகொண்டேன்). புக்கவிடமெல்லாம் புக்கு உன்னைக் கண்டுகொண்டேன், அந்தர்யாமித்வம் பரத்வம் வ்யூஹம் விபவம் அர்ச்சாவதாரமளவாக. "அறப்பறித்து" என்று அநிஷ்டநிவருத்தியும், "கண்டுகொண்டேன்" என்று இஷ்டப்ராப்தியும் பண்ணித்தந்தோமாகில், இனிப்போய் வரவமையாதோவென்ன; (இனிப்போகவிடுவதுண்டே) "அறப்பறித்து" என்றும் "கண்டுகொண்டேன்" என்றும் தாம் செய்தாராகைக்கடி பிதா தேடினஅர்த்தத்தை "தன்னது" என்னும் புத்ரனைப்போலே; இனிப்போய் வரவமையாதோவென்ன; (இனிப்போக விடுவதுண்டே) விரோதியிலே சிறிதுகிடத்தல், காட்சியிலே சிறிதுகிடத்தல், இவையிரண்டுக்கும் மூலமான ஸுக்ருதம் என்கையிலே கிடத்தல் செய்யிலன்றோ நான்போகவிடுவது. உன்னாலே பெற்றநான் என்

த்து உன்னைக்கண்டு கொண்டேனென்று ஆழ்வார் ஸ்வகர்த்ருகமாக இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களைப் பண்ணிக்கொண்டதாக மூலமிருக்க ஈஶ்வரன் இவையிரண்டையும் தான் பண்ணினதாகச் சொல்லக்கூடுமோ வென்றும் ஶங்கையிலே பூர்வாவதாரிகையை விவரித்துக்கொண்டு மீளவும் அவதாரிகையிடுகிறார் (அறப்பறித்தென்றுமித்யாதி). (புத்ரனைப்போலே) என்றவநந்தரம் "அன்றோ நீர் சொல்லுகிறது" என்று சேஷம். (உண்டே யென்ற ஸ்வரத்துக்கு இல்லையென்று விவக்ஷித்து அறப்பறித்தென்றத்தையும், "புக்கினில்புக்கு" என்றத்தையும் கடாக்ஷித்து பாவமருளுகிறார் (விரோதீத்யாதி), இவையென்றது-புத்திஸ்த்தமான அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்ட ப்ராப்திகளை யென்றபடி. விரோதியான வஜ்ஞாநமிருந்தாலும், ப்ராப்யனான வுன்னுடைய வைலக்ஷண்யஜ்ஞாநத்தில் குறையுண்டானாலும் நான் ஸ்வதந்த்ரனாய் ஸாதநாநுஷ்டானானாலும், உன்னைப்போகவிடலாமென்று இவ்வாக்யத்

பட்ட வுன்னை நான் போகஸம்வதிப்பேனோ? போகிலும் கூட்ப்போமித்தனை உன்னாலே பெற்றநான் உன்னைப்போகவிடுவேனோ "நான் உன்னைப் போகவிடுவேனா யிருந்தேனோ" என்று அவனைக்கேட்கிறாராகவுமாம்.

"(மக்களறுவரித்யாதி) தேவகியாரிழவு தீர்ந்தாப்போலே என்னிழவையும் தீர்த்தருளவேணுமென்கிறார், காலநேமியோடே ஸம்பந்தமுடையராய் ப்ரஹ்மஶாபத்தாலே பாதாளத்தில் வர்த்

னாலே இழப்பேனோ; பேறு உன்னாலே, இழவு இவனாலே; அவன் பெறுகைக்கு க்ருஷிபண்ணும். இவனுடைய அநுமதி பேற்றுக்கு ஹேதுவல்லாதாற்போலே அவனுடைய அநுமதியும் இழவுக்கு ஹேதுவன்று. (போகவிடுவதுண்டே) "உன்னைநான் போகவொட்டேன்" என்று-போக்குமுண்டாய், "ஒட்டேன்" என்கையன்றிக்கே, போகவென்று ஒரு பொருளுண்டோ வென்கிறார். (உண்டே). உனக்குத்தெரியாதோ போகைக்கு ஹேது உண்டாகில் என்று அவனைக் கேட்கிறாராகவுமாம்.

போகாதபடி பெற்றுத்தம்மிழவு தீர்ந்தமையை அருளிச்செய்கிறார்: (மக்களறுவரைக்கல்லிடைமோத இழந்தவள் தன்வயிற்றிற் சிக்கனவந்து பிறந்து) இழந்தவளிழவு தீர்த்தாற்போலே என்னுடைய இழவு தீர்க்கவேணுமென்கிறார். தேவகிப் பிராட்டிக்கு அஷ்டமகர்ப்பமிறே க்ருஷ்ணன். காலநேமியோடே ஸம்பந்தமுடையராய், ஹிரண்யசாபத்தாலே பாதாளத்திலே வர்த்திப்பார்

துக்குத் தாத்பர்யம். உன்னாலே பெற்ற நானென்னவேணுமோ, தம்மாலே பேறென்னக்கூடாதோ வென்னவருளுகிறார் (இவனாலே யித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). இழவுக்கடி இவனாகவேணுமோ, அவனநுமதியாலே யன்றோ ஸம்ஸரித்ததென்னவருளிச் செய்கிறார் (இவனுடையவித்யாதி), போகவிடேனென்னதே உண்டேயென்றதுக்குக்கருத்தருளுகிறார் (உன்னைநானித்யாதி).

மேலுக்கவதாரிகை (போகாதவித்யாதி). க்ருஷ்ணன் அவதரிக்கும்படி பாக்யாதிகையான தேவகிப்பிராட்டியார் வயிற்றில் பிறந்த அறுவருக்கும்கம்ஸனாலே நிரஸநம் வரக்காரணமென்னென்னும் ஶங்கையைப்பரிஹரியா நின்று கொண்டு "மக்களறுவரை" என்றதுக்குஶப்தார்த்தமருளுகிறார் (தேவகிப்பிராட்டியித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே).

திப்பார் ஆறு அஸுரர்களை யோகநித்ரையாலே தேவகிகர்ப்ப த்திலே ப்ரவேசிப்பிக்க, அந்த வஸுரர்களை ஜநிக்க ஜநிக்க, கம்ஸன் கல்லோடேயடித்துப் பொகட்டான், ஏழாம் கர்ப்பமான நம்பிமூத்தபிரானை ரோஹிணி யார்வயிற்றிலே அவதரிப் பித்துத் தான் அஷ்டமகர்ப்பமாகவிறேவந்தவதரித்தது. இப்படி ஆறுபுத்ரர் களைக்கல்லோடே மோதஇழந்ததேவகிவயிற்றிலே, (சிக்கெனவித் யாதி). அந்தகம்ஸனால் நலிவுபண்ணுதபடிவலியையாய், அவனதன க்கே பாதகனாய்க்கொண்டு வந்தவதரித்தாய். (திருமாலிருஞ்சோ லையெந்தாய்) அந்தவவதாரத்தி லுதவப்பெறுத வெனக்காகத் திரு மலையிலே ஸந்நிஹிதனுனாய். க்ருஷியைப்பண்ணி பலவேளையிலே பெ கட்டுப்போகலாமோ. ... ... (க)

ஆறு ராக்ஷஸரை யோகநித்ரையாலே ப்ரவேசிப்பிக்க, தேவகியார் வயிற்றிலே பிறந்த ஆறு ராக்ஷஸரை (கல்லிடைமோத). கம்ஸனாலே நிரஸிக்கப்பட, ஏழாம்கர்ப்பமான நம்பி மூத்தபிரானைரோ ஹிணியார் வயிற்றிலே அவதரிப்பித்து, தான் எட்டாம் கர்ப்பமா யிறே வந்தவதரித்தது. (இழந்தவள் தன்வயிற்றில்) அவள் முன்பு இழந்த இழவு தீரவந்து சிக்கனவந்து பிறந்து நின்றாய். (திருமா லிருஞ்சோலை யெந்தாய்) அங்கு - ஆச்ரிதபாரதந்த்ர்யம்; இங்கு - ஸ்வாமித்வம். தேவகிப்பிராட்டியார்வயிற்றில் க்ருஷ்ண னெழுந் தருளியிருந்த விருப்பும் இவர்க்கு. ... ... (க)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. (வளைத்துவைத்தேன்). கீழிற்பாட் டிலே-உன் ஸ்வரூபம் பெறவேண்டி யிருந்தாயாகில் என்கார்யம்

கல்லிடைமோதப்பட்ட மக்களறுவரை யிழந்தவள்'' என்றந்வயம் திரு வுள்ளம்பற்றியருளுகிறார் (கம்ஸனாலேயித்யாதி), அறுவரை நிரஸித்தவன் ஏழாம் கர்ப்பத்தை நிரஸியாமைக்கு ஹேதுவென்னென்ன வருளுகிறார் (ஏழா மித்யாதி). அவனே திருமலையிலே நின்றானென்னுமதுக்குத்தாத்பர்யமருளு கிறார் (தேவகியித்யாதி). ... ... (க)

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (வளைத்தித்யாதி, ''இனிப்போகவிடுவதுண் டே'' என்றும், இனிப்போகலொட்டேன்'' என்றும் நீ என்னிடத்திலிருந்து என்கார்யம் செய்யவேணுமென்று இரண்டுபாட்டிலும் சொல்லுகையால்வந்த பௌநருக்த்யத்தைப் பரிஹரிக்கிறார் (கீழித்யாதி). ''சிக்கென வந்து பிறந்து நின்றாய்'' என்று ஆஶ்ரித பாரதந்த்ரயத்தையும் ''எந்தாய்'' என்று ஸ்வாமித்

மூ;—
வளைத்துவைத்தேனினிப் போகலொட்டேனுன்றனிந்திரஞாலங்களா
லொளித்திடில்நின்றிருவாணைகண்டாய்நீயொருவர்க்கும் மெய்யனல்
அளித்தெங்கும்நாடும் நகரமுந் தம்முடைத் தீவினைதீர்க்கலுற்று[லை
தெளித்துவலஞ்செய்யுந்தீர்த்தமுடைத்திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. (வளைத்த்த்யாதி) அவனுக்குப்போ
கவொண்ணுதபடி பெரிய பிராட்டியாராணையிடுகிறார்.

ஸ்வா;—(வளைத்தித்யாதி),ஸ்ரீபரதாழ்வான்பெருமாளைவளைத்
து "போகவொண்ணுது, என் கார்யம் செய்தல்லது" என்றுப்
போலே இவரும் ஈஶ்வரனை வளைக்கிறுர். தஞ்செல்லாமையிறே
வளைக்கிறது, (இனியித்யாதி), உன்சுவடறிந்த நான் இனிப்போக
விடுவனே? (உன்னித்யாதி), உன்னுடைய ஐந்த்ர ஜாலிகங்களை
யிட்டு என்னை மறைத்து நீ மறையகிற்கில், இங்கேயிருத்தி ஒரு
செய்யவேணுமென்றுர்; இப்பாட்டில்-உன் ப்ரணயித்வ குணம்பெற
வேண்டி யிருந்தாயாகில் என்கார்யஞ் செய்யவேணுமென்கிறுர்; *

வ்யா•—(வளைத்துவைத்தேன்) உதாரர்வாசலிலே தரித்ரரு
மாய் அந்தருமாயிருப்பார், "பெற்றன்றிப்போகோம்" என்று
கிடக்குமாபோலே, வளைத்துக்கிடக்கிறுர். ஸ்ரீபரதாழ்வான் பர்ண
சாலைவாசலிலே வளைத்துக்கிடந்தானிறே. (இனிப்போகலொட்
டேன்) உன் சுவடறிந்தபின்பு போகவிடுவனே. (உன்றனிந்திர
ஞாலங்களாலொடித்திடில்) அதாவது மாய்யை மெய்யென்னு
ம்படி ப்ரமிக்கை; அபோக்யங்களை போக்யமாக்குகை.

வத்தையும் சொல்லிப்போக விடுவதில்லை என்கார்யம் செய்யவேணுமென்று
சொல்லுகையால் செய்யாவிடில் உனக்கு இவையிரண்டுக்கும் ஹாநிவருமென்
று கீழ்ப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்று திருவுள்ளம், ஸ்நேஹகார்யமான திரு
மலையில் வர்த்தநத்தை முன்னிட்டு ப்ரணயித்வ குணத்தைச்சொல்லி என்
கார்யம் செய்யவேணுமென்கையால் ப்ரணயித்வகுணம் கார்யம் செய்கைக்கு
ஹேதுவென்கிறுர் (இப்பாட்டிலித்யாதி).

அதாவதென்றது இந்த்ரஜாலமாவதென்றபடி. (ப்ரமிக்கை) என்றது-ப்ர
மிப்பிக்கையென்றபடி. ப்ரக்ருதத்துக்குச் சேரவிவரிக்கிறுர் (அபோக்யங்களை

குணுவிஷ்காரத்தைப்பண்ணி மறப்பித்துத் தான் மறையநிற்கை. அன்றிக்கே "ஜஜஜாயா - மமமாயா" என்கிற ப்ரக்ருதியை யிட்டு மறைக்கையென்னுமாம்.

(திருவாணை கண்டாய்) உனக்கநந்யார்ஹமாய் நிரதிஶய போக்யபூதையுமான பெரிய பிராட்டியா ராணைகிடாய்; அவள் பக்கல்முகம் பெறவேண்டியிருந்தாயாகில் அவள் பரிகரமானவென்ன பேக்ஷிதம் செய்தல்லது உனக்குத்தரஞ் சொல்ல வொண்ணுது; இங்ஙனே நம்மை நீர் நிர்பந்திக்கைக்கு நாம்உமக்குத் தப்பினதுண்டோவென்ன, (நீயொருவர்க்கும் மெய்யனல்லை) (க) "கருமலர்க்கூந்

(உ) "ஜஜஜாயாஹ்ஸுரத்யா - மமமாயா துரத்யயா" (ஒளிததிடில்) * அற்பசாரங்களவை சுவைத்தல் மறக்கப்பண்ணுகை.(ங) "அகற்ற நீ வைத்த மாயவல்லைம்புலன்களாமவை" எனனக்கடவதிறே. அவை தான் * இன்னமூன்றென்னவிறே தோன்றுவது. அகற்றுகையாவது- பகவத்ஸம்பந்தத்தையுங் குலைத்து, கர்ப்பவாஸத்தையும் விளேத்திறே யிருப்பது. (ஒளித்திடில்) நீ மறைய நிற்கில்.

நின்றிருவாணைகண்டாய். உனக்கு அநந்யார்ஹசேஷபூதைமாய் நிரதிசயபோக்யபூதையுமாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாராணைகிடாய்.(ங) ["மாயஞ்செய்யேல்"] நீர், வளேப்பது, திருவாணையிடுவது, "ஒளித்திடில்" என்பதாகிறதென் எனன; நீ பொய்யனுகையாலே என்ன; நாம் ஆராளவிலே பொய்செய்தோமென்ன; (நீஒருவர்க்கும் மெய்யனல்லை) ["கருமலர்க் கூந்தல்" இத்யாதி.] (ஒளித்தித்யாதி)

யித்யாதி). ஈஶ்வரன்தான் ஒளித்திடுகையாவதென்னென்ன வருளுகிருர் (அல்பசாரங்களித்யாதி). அல்பஸாரங்களான விஷயங்கள் இவனுக்கு சுவைக்குமோவென்னவருளுகிருர் (அவைதானித்யாதி). அல்பஸாரங்கள் சுவைத்து அலமாக்கப்பண்ணுகைக்கு "அகற்ற நீவைத்த" என்றது ஸம்வாதமானமையை உபபாதிக்கிருர் (அகற்றுகையாவதித்யாதி).

இப்படி ஆணையிட்டபேருண்டோவென்ன வருளுகிருர் (மாயமித்யாதி) மேலுக்கவதாரிகை (நீர்வளேப்பதித்யாதிவாக்யத்வயமும்). "புரிகுழல் மங்கையொருத்திதன்னைப்புணர்தியவளுக்கும் மெய்யனல்லை" என்னுமளவும் கடாக்ஷித்து ஸம்வாதம் காட்டுகிருர் (கருமலரித்யாதி). "நாடுநகரமுமெங்குமளித்

(க) (உ) கீ-எ-கச. (ங) தி-வாய்-கଠ-கଠ-உ.

தலித்யாதி'' (க) ''ஒருபேதைக்குப்பொய்குறித்து'' என்கிறபடியே நீ யாருடனே நிலைநிற்க ஸம்ஶ்லேஷித்தாய். (அளித்தித்யாதி). அஜ்ஞரோடு ஸர்வஜ்ஞரோடு வாசியற, அவிஶேஷஜ்ஞரோடு விஶேஷஜ்ஞரோடு வாசியறவென்கை. இப்படியெங்கும் ரக்ஷித்து. (தம்முடையித்யாதி) தந்தாமாலே பண்ணப்பட்ட துஷ்கர்மங்களைப் போக்குகையிலே ஒருப்பட்டிருக்குமவர்களாலே தீர்த்தங்களை ப்ரோக்ஷித்துக்கொண்டு ப்ரதக்ஷிணாதிகளைப் பண்ணப்படும் தீர்த்தங்களையுடையதான திருமலையிலே நின்றருளினவென் ஸ்வாமியே. (அளித்தித்யாதி) அழகர்க்கு விசேஷணமாகவுமாம். (௨)

அவ;—மூன்றாம்பாட்டு. (உனக்கித்யாதி) முதற்பாட்டில் உன்ஸ்வரூபஸித்திக்காக வென்காரியம் செய்யென்றார், இரண்டாம்பாட்டில் உன் ப்ராணயித்வத்துக்காக என் காரியம் செய்யென்றார். இப்பாட்டில் உனக்கு தேஜோஹாநி வாராமலிருக்கவேண்டில் என்காரியம் செய்யென்கிறார்.

அஜ்ஞரோடு விசேஷஜ்ஞரோடு அநுகூலரோடு ப்ரதிகூலரோடு வாசியற ரக்ஷித்து. (தம்முடைத்தீவினை தீர்க்கலுற்று). தந்தாமாலே பண்ணப்பட்ட துஷ்கர்மங்களைப் போக்குகையிலே ஒருப்பட்டிருக்கிற தீர்த்தங்களை. தெளித்துவலஞ்செய்யுமவர்களுக்குத் தீர்க்கவற்றத் தீர்த்தங்களையுடைத்து உன்றிருமலை. அதிலே வர்த்திக்கிற நீ என்கார்யஞ்செய்யவேணுமென்கிறார். (௨)

அவ;—மூன்றாம்பாட்டு. ஸ்வரூபம் பெறவேண்டியிருந்தாயாகில் ரக்ஷியென்றார் - முதற்பாட்டில்; இரண்டாம்பாட்டில் - ப்ரணயித்வம்; இப்பாட்டில் உனக்கு தேஜோஹாநிவாராமல் ரக்ஷியென்கிறார்.

து'' என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி அர்த்தமருளுகிறார் (அஜ்ஞரோடித்யாதி). எங்குமென்றதினர்த்தம் (அநுகூலரோடித்யாதி). ரக்ஷித்தென்றது இஷ்டங்களைக்கொடுத்தென்றபடி. ''தெளித்துவலம் செய்யும் தம்முடைத்தீவினைத் தீர்க்கலுற்றிருக்கிற தீர்த்தமுடைய திருமாலிருஞ்சோலை'' என்றந்வயம் தோற்றவருளுகிறார் (தெளித்துவலம் செய்யுமவர்களுக்கித்யாதி). தெளித்து - ப்ரோக்ஷித்துக்கொண்டு வலஞ்செய்யும் தம்முடை ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணுமவர்களுடையவென்று பதார்த்தம். அளித்தென்றதுக்கு ''தீர்க்கலுற்று'' என்றத்தோடு ஸமாநகர்த்ருத்வம்கண்டு கொள்வது.

ழே. —

உனக்குப்பணிசெய்திருக்குந் தவமுடையேனினிப்போயொருவன்
றனக்குப்பணிந்து கடைத்தலைநிற்கை நின்சாயை யழிவுகண்டாய்
புனத்திணைக்கிள்ளிப் புதுவவிக்காட்டியுன் பொன்னடிவாழ்கவென்று
இனக்குறவர் புதியதுண்ணுமெழில்மாலிருஞ்சோலையெந்தாய். (௩)

ஸ்வா;—(உனக்கித்யாதி) வகுத்தவிஷயமான வுனக்கு முற்பட்ட ஶேஷத்வஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பு ஶேஷவ்ருத்தியிலே ஆசைபிறந்து கைங்கர்யமே யாத்ரையாய் அதில்லாதபோது ஸத்தைகுலையும்படியாய் இப்படி கைங்கர்யம் பண்ணி அதுவே யாத்

வ்யா;—(உனக்குப்பணிசெய்திருக்குந் தவமுடையேன்) முதலில் சேஷத்வஜ்ஞாநம்பிறந்து,பின்பு சேஷவ்ருத்தியிலே ஆசைபிறந்து, கைங்கர்யமே யாத்ரையாய், அது செய்யாதபோது ஸத்தைகுலையும்படியாயிருக்கும்; இவைநாலும் ஸம்ஸாரிகளுக்கில்லை. நமக்கு

அரு:—மூன்றாம்பாட்டு. (உனக்கித்யாதி) உனக்கென்றதுக்கு-ஶேஷியான வுனக்கென்று ஸப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி அர்த்தாத்ஶேஷத்வத்தைக் காட்டுமென்று அருளிச்செய்கிறார் (முதலில்ஶேஷத்வஜ்ஞாநம்) பிறந்துஎன்று பணி - கைங்கர்யமாய், அதிலாசையில்லாதபோது அது ஸித்தியாமையாலே ஆசையும் பணிபதத்தாலே அர்த்தஸித்த மென்றருளுகிறார் (பின்பு ஶேஷவ்ருத்தியிலே ஆசைபிறந்து) என்று. "செய்து" என்றது - செய்துகொண்டென்றாய், அத்தால் வர்த்தமாநார்த்தம் தோன்றுகையாலே அருளுகிறார் (கைங்கர்யமே யாத்ரையாய்) என்று. செய்யும் தவமுடையேனென்றதே இருக்குமென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (செய்யாதபோதித்யாதி). உனக்குப்பணிசெய்திருக்கும் நான் வேறொருவன் தனக்குப்பணிசெய்யும்போது உனக்குச் சாயலழிவுவருமென்று சொல்லக் கூடுமோ? ஸம்ஸாரிகள் த்ருஷ்டார்த்தமாக வெம்பெருமானுக்கு ஶேஷவ்ருத்தி பண்ணியும் வேறேயும்போனால் ஈஶ்வரனுக்கு அத்தால் தேஜோஹாநிவரவில்லையேயென்ன வருளுகிறார் (இவைநாலுமித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே) பார்யாலக்ஷணமுள்ளவள் உஞ்சவ்ருத்திபண்ணும்போது பர்த்தாவுக்குதேஜோஹாநிவருமாபோலே இவை நாலுமுள்ளவாழ்வாரை அந்யரைப்பணியும்படி வைத்தால் ஈஶ்வரனுக்கு தேஜோஹாநிவருமென்றுகருத்து.

நமக்குறித்யாதி வாக்யத்துக்கு நாலுமில்லாத நாம் புறம்பேபோகிலும் அவனுக்கு சாயையழிவில்லையென்று நைச்யாநுஸந்தாநத்தைப்பற்றவருளிச் செய்

ரையாயிருக்கும்படியான தபஸ்ஸையுடையேன், இவர்க்குத்தபஸ் ஸு அவன்ப்ரஸாதமாய்த்து. (இனிப்போய்) இப்படி கைங்கர்யமே யாத்ரையான பின்பும் இவற்றைவிட்டுப் புறம்பேபோய் அந்யவிஷயாபேக்ஷனாய். (ஒருவன் தனக்குப்பணிந்து) க்ஷுத்ரனாயிருப்பானொரு ஸம்ஸாரி சேதநன் காலிலே விழுந்து அவன் வாசலைப்பற்றி நிற்கை. (நின்னித்யாதி) உனக்குத் தேஜோஹாநிகிடாய், உன்ஸ்வரூபஹாநிக்காய்த்து நான்க்லேசிக்கிறது.

(புனத்திணையித்யாதி) புனத்தில் புதுத்திணைக்கதிரை முறி உபாயமநுஷ்டித்து உபேயத்திலாசையுமேயுள்ளது. ஆழ்வார்களுக்கு இவை நாலுமுண்டு. (தவமுடையேன்) உன் ப்ரஸாதமுடையேன். (இனிப்போய்) இந்நாலுதசையும் பிறந்த பின்பு இவற்றைப்பொகட்டுப் புறம்பேபோய். போகையாவது - இந்திரஞாலங்கள் காட்டிப் புறம்பே தள்ளினுயாகிலும். (ஒருவன் றனக்குப்பணிந்து) ப்ரஹ்மாமுதலாக பிபீலிகாந்தமாக அதிக்ஷுத்ரரிறே; அவர்களிலே ஒருத்தனுக்கு. (கடைத்தலைநிற்கை) (க)"உன் கடைத்தலை யிருந்துவாழும்" என்கிறசெயலை அங்கே செய்கை உனக்கு அவத்யமிறே. (உன்சாயையழிவுகண்டாய்) உனக்கு தேஜோஹாநியிறே.

எனக்கு இது புதுமையன்று;(புனத்திணையித்யாதி) புனத்தினில் புதுத்தினையைமுறித்து ஹவிஸ்ஸுக்காட்டி - புதியது அமுது செய்யப்பண்ணி. இப்படி அமுது செய்யப்பண்ணினல் வேண்டிக்

கிறரென்று கருத்துகண்டுகொள்வது, இந்நாலுமுள்ளவர்க்குப் புறம்புபோக ப்ரஸக்தியுண்டோ வென்னவருளுகிறர் (போகையாவதித்யாதி). (புறம்பே) என்றவநந்தரம் "தள்ளுகை" என்று சேஷம். (தள்ளினுயாகிலும்) என்றது-விஷயப்ரவணனுக்கினுயாகிலுமென்றபடி. ஆகிலும்என்றச(ு)காரத்துக்கு விஷயபரதையைப்பற்ற கடைத்தலைநிற்கப்பண்ணுகை உனக்குமிகவும் சாயலழிவென்று கருத்து. தலைக்கடை-கடைத்தலை யென்ருய், இத்தால் அவர்களுக்கு சேஷமாய், அவர்கள் வாசலைக்காக்கை யென்று விவக்ஷித்து வ்யாவர்த்யபூர்வகமருளுகிறர் (உன்கடைத்தலையித்யாதி).

(ஹவிஸ்ஸுக்காட்டி) என்றதுக்கு விவரணம் (புதியது அமுது செய்யப்பண்ணி) என்றது. எம்பெருமானுக்கு அமுது செய்யப்பண்ணினல் வரும்

(க) திருமாலை-௩அ.

த்து அக்நியிலே பக்வமாக்கி அழகருடைய ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகளைச்சொல்லி மங்களாஶாஸநம்பண்ணி "உன்திவ்யைஶ்வர்யம் ஸம்ருத்தமாகவேணும்" என்று திருப்பல்லாண்டு பாடி திருமலையில் திருக்குறவர் தங்களுடைய புத்ரதாரங்களோடும் நவபோஜநம் பண்ணா நிற்பர்கள். (எழிலித்யாதி) அழகிய திருமலையிலே வர்த்திக்கிற ஸ்வாமியே. அந்நிலையிலே எனக்கு உன் ஸ்வாமித்வத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தவனே! ... . (௩)

கொள்ளும்படியேதென்னில்; (உன்பொன்னடிவாழ்கவென்று) இந்த தேசந்தான் (௧)"அமுதுசெய்திடப்பெறில்பின்னுமாளுஞ்செய்வன்" என்னும்தேசமிறே. இப்படிசொல்லுகிறாரென்னில்(இனக்குறவர்) புருஷர்களோடு ஸ்த்ரீகளோடு வ்ருத்த(ஐ)ர்களோடுவாசியறஎல்லாரும்* பல்லாண்டொலி செல்லாநிற்கும். *குறமாதர்கள் பண்குறிஞ்சிப் பாவொலிபாடும் தேசமிறே. (புதியதுண்ணும்) பிதாவுக்குப் பொருந்தும் நாள் பார்த்திறே புத்ரன்புதியதுண்பது. (எழில்மாலிருஞ்சோலை) எழில் - அழகு. திவ்யதேசங்களுக்கு அழகாகிறது-அநந்யப்ரயோஜநராய் அத்தலைக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்கள் வர்த்திக்கை. (எந்தாய்) புத்ரஸம்பந்தமிருக்கிறபடி.(௨)"ஒண்டொடியாள்" இத்யாதி. (௩) "நின்னலாலறிகின்றிலேன்", "உனக்குப் பணி செய்திருக்கும்". ... . (௩)

பலம் தங்களுக்காக வேண்டியிருக்க, அவன் பொன்னடி வாழ்கையைப் பலமாக்கக் கூடுமோ வென்னும் ஶங்கையிலே அருளுகிறார் (இத்தேஶந்தானித்யாதி), இனவென்று விசேஷித்ததுக்கு பாவம் (புருஷர்களித்யாதி), "புதிய துண்ணும்" என்கிற வர்த்தமாந நிர்த்தேசத்தால், எக்காலமும் புதியதுண்கை சொல்லக்கூடுமோ, அதுபிதாவுக்குப்பொருந்தும் நாள் பார்த்தன்றோ செய்வதென்னில், அருளுகிறார் (பிதாவுக்கித்யாதி). "மாதாபிதா ப்ராதா" என்று சொல்லப்பட்ட பிதாவுக்கு நித்யம் பொருந்தின நாளாகையாலே இங்ஙன் சொல்லத் தட்டில்லையென்று கருத்து. பொன்னடிவாழ்க வென்னுமத்தைக் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (திவ்யேத்யாதி). இதரவிஷய வைராக்யத்துக்கும், ஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயம் அவனென்கைக்கும் கைங்கர்யம் ஸத்தாதர்ரகமென்னுமதுக்கும் ப்ரமாணத்ரயமருளுகிறார் (ஒண்டொடியாளித்யாதி.) ... ... (௩)

(௧) நா-தி-௯-௭- (௨) தி-வாய்-௪-௯-௰- (௩) தி-வாய்-௧௦-௰-௩-

மூ.—
காதம்பலவுந் திரிந்துழன்றேற்கங்கோர் நிழலில்லைநீருமில்லையுன்
பாதநிழலல்லால் மற்றோருயிர்ப்பிடநானெங்குங் காண்கின்றிலேன்
தூதுசென்றாய்குருபாண்டவர்க்காயங்கோர்பொய்ச்சுற்றம் பேசிச்சென்று
பேதஞ்செய்தெங்கும்பிணம்படுத்தாய்திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்.

அவ;—நாலாம்பாட்டு. (காதமித்யாதி) உன் திருவடிகளை யொழியப் புறம்புபோக்கிடமில்லாத வென்காரியம் செய்தருள வேணுமென்கிறார்.

ஸ்வா;—(காதமித்யாதி). நெஞ்சுக்கும்கண்ணுக்குமெட்டினவிடமெல்லாம் அலமர்ந்து திரிந்தவிடத்து, அவ்விடங்களில் ஒருநிழலா

அவ;—நான்காம்பாட்டு. (காதம்பலவும்) * இனிப்போயொருவன் றனக்குப்பணிந்து நிற்கைக்கும் போகைக்கு மிடமுண்டோ உன்திருவடிகளை யொழிய வென்கிறார்.

வ்யா;—(காதம்பலவுந் திரிந்துழன்றேற்கு) நெஞ்சுக்கும் கண்ணுக்குமெட்டின விடமெல்லாம் அலமர்ந்து திரிந்தவிடத்து. ஸம்

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (காதம்பலவும்) அங்கோர்நிழலில்லை நீருமில்லை,உன் பாதநிழலல்லால் மற்றோருயிர்ப்பிடம் நானெங்கும் காண்கின்றிலேன்" என்றபதங்களைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகையிடுகிறார் (இனியித்யாதி), (நிற்கைக்கும்)என்ற வநந்தரம் "அதுக்குடலாக" என்றுசேஷம். (போகைக்கும்) என்றது-போக்குகைக்கு மென்றாய், இந்திரஜாலங்களால் விஷயங்களிலே தள்ளுகைக்குமென்றபடி. இத்தால் ஸம்ஸாரத்தில் மரீசிகாஜலமும், விஷ வ்ருக்ஷத்தின் நிழலுமாயிருக்கும தொழிய உஜ்ஜீவிக்கைக்கிடமில்லை யென்றதுக்கு அவற்றில் பிறந்த ஹேயதாபுத்திதார்ட்ட்யத்தாலே உன்னாலே இந்திர ஜாலங்காட்டி அவற்றிலேதள்ளி அதுக்காக அந்யர்வாசலிலே நிற்கப்பண்ணுகைக்கு யோக்யதையில்லையென்றதாய்த்து.

"காதம்பலவும் திரிந்துழன்றேற்கு" என்றதுக்கு "அங்கோர் நிழலில்லை நீருமில்லை" என்றெடுத்ததாகத் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (நெஞ்சுக்குமித்யாதி - விஷவ்ருக்ஷநிழலிறே யென்னுமளவும்). "பலகாதமும் உழன்று திரிந்தேற்கு" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றிக் காதத்தினுடைய பன்மையை நிரூபித்துக்கொண்டருளுகிறார் (நெஞ்சுக்குமித்யாதி), (மரீசி

தல் நீராதல் கண்டிலேன். கண்டது ஸம்ஸார விஷவ்ருக்ஷத்தின் நிழலும் மரீசிகாஜலமுமிறே. *வாஸுதேவதருச்சாயையும் அவன் திருவுள்ளத்தில் நீர்மையுமிறே நிழலும் நீருமாவது. (உன்பாதமித்யாதி) (க)"அவனடிநிழல்தடம்"என்னக்கடவதிறே. இதுவொழிந்து மூச்சுவிடுகைக்கு ஓரிடமும் அநந்யகதியான நான்காண்கிறிலேன்.

அந்நிழலி லொதுங்கினருண்டோ வென்ன! (தூதித்யாதி) குருகுலத்தில்பிறந்தபாண்டுபுத்ரர்களுக்காகக்கழுத்திலே ஓலைகட்டி தூதுபோய்த்திலையோ? அவர்களநந்யகதித்வம் கண்டன்றோ நீஅது செய்தது. (அங்கித்யாதி) அந்த துர்யோதநாதிகள் பக்கல் "உங்களோடு அவர்களோடு வாசியென்? நீங்களும் நமக்கு பந்துக்களன்றோ" என்று அஹ்ருதயமாக உறவு சொல்லிக்கொண்டு சென்று ஸம்பந்தமொத்திருக்கச் செய்தே ஆஸ்ரிதாநாஸ்ரிதவிபாக (ஹாம)

ஸாரத்துக்குள், அலமாவாத இடமில்லை-படாத க்லேசமில்லை, அவ்விடத்தில் ஒருநிழலாதல், துளிநீராதல் கண்டிலேன்; உண்டாகில் உள்ளது மரீசிகாஜலமிறே. நிழலும் விஷவ்ருக்ஷநிழலிறே. (உன்பாதமித்யாதி) (க)"அவனடிநிழல்தடம்" என்னக்கடவதிறே. *வாஸுதேவதருச்சாயையொழிய வேறு நிழலுண்டோ; மூச்சு விடுகைக்கு ஓரிடங்காண்கிறிலேன் உன்திருவடிகளை யொழிய.

(தூதுசென்றாய் குருபாண்டவர்க்காய்) திருவடிகளைப் பற்றினார்க்குக் கார்யஞ்செய்தபடி சொல்லுகிறது. குருவம்ஸத்தில் பிறந்தபாண்டவர்களுக்காகக் கார்யம் செய்ததில்லையோ. (பொய்சுற்றம்) உங்களோடு பாண்டவர்களோடுவாசியில்லையென்று; (பொய்ச்சுற்றம்)பொய்யுறவுசொல்லுகை. (பேதஞ்செய்து) ஆஸ்ரிதரென்

கை) கானல். மற்றோருயிர்ப்பிடமித்யாதிக் கர்த்தம் (மூச்சித்யாதி). மற்றென்றதினர்த்தம் (உன்திருவடிகளையொழிய) என்றது.

பொய்ச்சுற்றம் பேசி யென்னுமளவுக்கும் தாத்பர்யம் (உங்களோடித்யாதி). (என்று) என்றது-சொல்லியென்றபடி, † "பொய்செய்" என்னுமளவுக்கும் ஸப்தார்த்தம் (பொய்யுறவித்யாதி). பேதம் செய்கையை ஹேது பூர்வகமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதி - உறவைக்குலைத்தென்னுமளவும்).

(க) தி-வாய்-௧௦-௧-௨. † இதுஸந்திக்தம்.

மூ.—
காலுமெழாகண்ணநீரும்நில்லா வுடல்சோர்ந்து நடுங்கிக்குரல்
மேலுமெழாமயிர் கூச்சுமறா வெனதோள்களும் வீழ்வொழியா
மாலுகளாநிற்கு மென்மனமே யுன்னைவாழத்தலைப்பெய்திட்டேன்
சேலுகளாநிற்கும் நீள்சுனைசூழ்திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய். (ரு)

த்தைப்பண்ணி பூபாரமானவர்களை நிரஸித்துப்பொகட்டிலையோ? அவ்வவதாரத்திலுதவாத வெனக்காகத் திருமலையில் நின்றருளின வனே. .... (௪)

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. (காலுமெழா) பக்தியாலே பரவஶ னை வென் கார்யம் செய்தருள வேணுமென்கிறார்.

ஸ்வா;—(காலுமெழா)(க) "காலாழும்"என்கிறபடியேகால் நடை

றும் அநாஶ்ரிதரென்றும் இரண்டிட்டு, "எங்களுக்குப்பிணங்கா தொழியப்பெறில் ஓரூரமையும்" என்றவர்களை, "பத்தூர்பெறாது" என்னும்படிபண்ணி, அவர்களுறவைக்குலைத்து * எல்லாச்சேனையு மிருநிலத்தவித்தவெந்தை வர்த்திக்கிறதேசம் திருமலை. (௪)

அவ;—ஐந்தாம்பாட்டு. (காலுமெழா) திருவடிகளை யொழியப் புகலில்லையென்றார்-கீழ்ப்பாட்டில்;இப்பாட்டில்-தாம்பெற்ற பேற்றை யருளிச்செய்கிறார். பெற்ற அம்சத்தில் க்ருதஜ்ஞதை வேணுமிறே மேலும் கார்யம் செய்கைக்கு.

வ்யா;—(காலுமெழா). (க) "காலாழும்" என்று-பரவசமாம்

(இரண்டிட்டு) என்றது-இரண்டை அவலம்பநமாகக் கொண்டென்றபடி. (பிணங்காதொழியப்பெறில்) என்றது-சண்டையில்லாமல் போகப்பெறிலென்றபடி. (பத்தூர் பெறாதென்னும்படி) என்றது-பத்தூர் பெறுவிடில் போராதென்று சொன்னார்களாம்படி யென்கை. (அவர்கள்) என்றதுக்கு (என்னும்) என்றத்தோடந்வயம். "எங்கும் பிணம்படுத்தாய்" என்றதுக்குப் பாசுரமுகேந வர்த்தமருளுகிறார் (எல்லாச்சேனையுமித்யாதி). ... ... (௪)

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (காலுமித்யாதி) (தாம்பெற்றபேற்றை) என்றது-புகலிடமானவன் திருவடிகளில் பக்த்யதிஶயத்தை யென்றபடி. தம் கார்யம் செய்யவேணுமென்னுமிப்ப்ரகரணத்திலே பெற்றவம்ஶத்தைச்சொல்லுவானென்னென்ன வருளுகிறார் (பெற்றவித்யாதி).

(க) பெரியதிருவ-௩௪.

தாரா. (கண்ணநீரும் நில்லா) கண்கள்நீர்மாறாது. (உடல்சோர்ந்துநடுங்கி)ஶரீரமானதுபரவஶமாய்த்தடுமாறி.(குரல்மேலுமெழா) வார்த்தை சொல்லபலமில்லை.(மயிர்க்கூச்சுமறா) ரோமங்கள்புளகிதமாய் மாறுகிறதில்லை. (எனதோளித்யாதி) என்கைகளும் அஞ்ஜலிமாறா.

(மாலுகளாநிற்குமென்மனம்) என்மநஸ்ஸானது மேல்மேலன பித்தேறாநின்றது. (உன்னையித்யாதி). உன்னையநுபவித்து வாழவேணுமென்று தலைப்பட்டேன். (சேலித்யாதி) சேலாகிற மத்ஸ்யங்கள் உகளிக்கும்படி பரப்பையுடைத்தான தடாகங்கள்சூழப்பட்டிருக்கிற திருமலையிலே ஸந்நிஹிதனாய் எனக்கு இந்தபக்தியை

படி. (கண்ணநீரும் நில்லா) "கண்சுழலும்" என்றபடி. (உடல்சோர்ந்து) ஶரீரமானது பரவஶமாய் (நடுங்கி) தடுமாறி, (குரல்மேலுமெழா) "நெஞ்சழியும்"என்கிறபடியே கூப்பிடுகைக்கும் க்ஷமமல்ல. (மயிர்கூச்சுமறா) மயிர்க்குழிகளெறிந்து புளகிதகாத்ரமாயிருக்கும். (எனதோள்களும் வீழ்வொழியா) நிர்விகாரமாய்.

(மால் உகளாநிற்குமென்மனமே) என்மநஸ்ஸானது உன்னுபகாரத்தை நினைத்து மேன்மேலும் பித்தேறாநின்றது; உன்னையநுபவித்து வாழுகையிலே மூர்த்தாபிஷிக்தனானேன். இவர்க்கு வாழ்ச்சியாவது-இவ்வவஸ்த்தைகள் பிறக்கை. * உன்தாளிணைக்கீழ்வாழ்ச்சியென்கிறதும் - இத்தையிறே. (சேலுகளாநிற்கும்) சேல் உகளும்படி பரப்பையுடைத்தாயிருக்கும் தடாகங்கள் சூழப்பட்டிருக்கிற திருமலையிலே வர்த்திக்கிற. இத்தால் - ஜலத்தைப்

(கண்சுழலுமென்றபடி) என்றதுக்கு அவனிடத்தில் ப்ரேமத்தாலே அவன் வருமிடம் பார்த்துக்காணாமையால் கண்ணீர்விழ விடுமென்று கருத்து. "அறா" என்றது-எறியாநிற்கவென்றாய், அதின் பலிதார்த்தத்தையருளுகிறார் (மயிர்க்குழியித்யாதி). (புளகிதகாத்ரமாய்) என்றது-எப்போதும் புளகித காத்ரமாயென்றபடி. வீழ்வு-விழுகையாய், ஒழிகையில்லாமையாய், விழாதேயிருக்குமென்று ஶப்தார்த்தம், அத்தாலே ஸ்தம்பித்திருக்கையை விவக்ஷித்துப் பலிதார்த்தம் (நிர்விகாரமாய்) என்றது.

"தலைப்பெய்திட்டேன்" என்றதினர்த்தம் (மூர்த்தாபிஷிக்தனானேன்) என்றது. "நீள்" என்றதினர்த்தம் (பரப்பையுடைத்தாய்) என்றது.(தடாகங்கள்) என்றது - தடாகங்களாலென்றபடி. ... ... (௫)

மூ.—
எருத்துக்கொடி யுடையானும் பிரமனுமிந்திரனும் மற்று
மொருத்தருமிப் பிறவியென்னும் நோய்க்குமருந்தறிவாருமில்லை
மருத்துவனாய்நின்ற மாமணிவண்ணா மறுபிறவிதவிரத் [ய்
திருத்தியுன்கோயிற்கடைப்புகப்பெய்திருமாலிருஞ்சோலையெந்தா

விளைத்தவனே; இத்தால்-ஜலத்தைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டாத மத்ஸ்யம்போலே உன்னைப்பிரிந்து ஆற்றமாட்டேனென்கிறார். .... (௫)

அவ;—ஆறாம்பாட்டு. (எருத்தித்யாதி) நீர் மற்றொரு இருப்பிடமில்லை யென்பானென்? ப்ரஹ்மருத்ராதிகளில்லையோ வென்ன; அவர்கள் அஶக்தரென்கிறார்.

ஸ்வா;—(எருத்துக்கொடியுடையானும்) அறிவுகேட்டுக்கெல்

பிரிந்த மத்ஸ்யம்போலே உன்னைப்பிரிந்து ஆற்றமாட்டே னென் கிறார். .... (௫)

அவ;—ஆறாம்பாட்டு. (எருத்துக்கொடியுடையானும்) கீழிற் பாட்டில் – ＊ உன்பாத நிழலல்லால் மற்றோரிடம் மூச்சுவிட இல்லை யென்றார்; ப்ரஹ்மருத்ராதிகளோவென்ன; அவர்களுடைய அஶக் தியைச் சொல்லுகிறார். அதவா, "உன்னைவாழத் தலைப்பெய் திட்டேன் - என்மனம் - மால் உகளாநிற்கும்" என்றார்; அது ஸம் ஸாரத்திலிருப்பிலே பிறந்த தொன்றாகையாலே அத்தையும் அதி ஶங்கைபண்ணி, அதுக்கு விரோதியான ஸம்ஸாரத்தை யறுத்து ＊ உன்கடைத் தலையிருந்துவாழப் பண்ணவேணுமென்கிறாராகவுமாம்.

வ்யா.—(எருத்துக்கொடி யுடையானும்) அறிவுகேட்டுக்கு எல்

அரு,—ஆறாம்பாட்டு. (எருத்துக்கொடி) (கீழ்ப்பாட்டில்) என்றது - கர்தம்பலவு மென்கிற பாட்டிலேயென்றபடி. (அவர்களுடைய ஶக்தி) என் றது-ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியைச் செய்யமாட்டாதே விபரீத ஜ்ஞாந ப்ரதாநத்துக் கும் த்ரைலோக்யரக்ஷணமாத்ரத்துக்கும் முமுக்ஷுவாகத் தங்களை பா(ஹா) விக்கைக்குடலான ஶக்தியென்றபடி. பூர்வார்த்தத்தை ப்ரதாநமாக்கி ஓரவ தாரிகையிட்டு, உத்தரார்த்தம் ப்ரதாநமாக்கிகாலு மெழாவென்றத்தோடு ஸங் கதிதோன்ற அவதாரிகாந்தர மருளிச் செய்கிறார் (அதவேத்யாதி). (அத் தையும்) "அஸ்த்திரமென்று" என்று சேஷம்.

ஈசனுமென்றதே "எருத்துக் கொடியுடையான்" என்றதுக்கு விபரீத ஜ்ஞாநப்ரதாநோபயுக்தமான தாமஸத்வாகாரம் தோற்றுகைக்காக வென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (அறிவுகேட்டுக்கித்யாதி). அறிவுக்கெல்லை நிலமான

லையான வ்ருஷபத்தைத்வஜமாகவுடைய ருத்ரனும். இத்தால் அவனுடைய தம꞉ ப்ராசுர்யம் தோற்றுகிறது. (பிரமனும்) அவனுக்கு ஜநகனாய் தேவர்களுக்குஜ்ஞாந ப்ரதாநம் பண்ணினவனென்னும்படி ஜ்ஞாதாவான ப்ரஹ்மாவும். ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவாகையாலே ராஜஸோத்தரனென்று தோற்றுகிறது. (இந்திரனித்யாதி) த்ரைலோக்யாதிபதியான இந்த்ரனோடுகூட மற்றுமுண்டானதேவஜாதியும், ஒருவரும் இஜ்ஜந்மமாகிற வ்யாதிக்கு ஔஷதமறிவாரில்லை.

லநிலமான ரிஷபத்தை த்வஜமாகவுடையருத்ரனும். [காரணுகருளக் கொடியானே] ஸம்ஸார காரணமான அவித்யையைப் போக்குகையிலே கொடிகட்டினு னென்கையாலே, இவன்கொடி-ஜ்ஞாநஹீநமான கொடியாகையாலே - தாமஸதேவதை யென்கிறது. (பிரமனும்) அவனுக்குப் பிதாவாய், (க) "அமரர்க்குமறிவியந்து" என்கிறபடியே-ஜ்ஞாநமுடைய ப்ரஹ்மாவும். (இந்திரனும்) த்ரைலோக்யத்துக்கு ராஜாவான இந்த்ரனும். (மற்றும்) முமுக்ஷுக்களாக பாவித்திருக்கிற தேவஜாதியும்.

(ஒருத்தரும்) ஒருசேதநரும், இஜ்ஜந்மமாகிற வ்யாதிக்கு ஔஷதமறிவாரில்லை. ஸம்ஸாரத்துக்கு மருந்தறியுமித்தனை. அத்தை வெளியிடுகைக்காகவாய்த்து-கைலாஸயாத்ரையிலே கண்டா கர்ண

கொடியுண்டோ, வேறேயொருவன் ஸாத்விக தேவதையாகைக்கென்ன வருளுகிறார் (காரணவித்யாதி).காரணனென்றதுக்கு ஜகத்காரணபூதனேயென்றாய் அது தானும்(உ) "விவித்ராதெஹஸம்வத்தி꞉-விசித்ராதேஹஸம்பத்தி꞉" இத்யாதிப்படியே ரக்ஷிக்கைக்கென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ரக்ஷணந்தானும் ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி ரூபமாய், அதிலே கொடிகட்டினவனென்று எடுத்த பாசுரத்துக்குத்தாத்பர்யமருளுகிறார்(ஸம்ஸாரீத்யாதி).(என்கையாலே)என்றவநந்தரம் "வெதாத்மா - வேதாத்மா' என்கிறபடியே அறிவுக்கெல்லை நிலமானபெரிய திருவடியையுடையவனே ஸாத்விக தேவதை" என்று கூட்டிக்கொள்வது. பிரமனென்றதினாத்த ஸ்வபாவத்தைப்பற்ற வருளுகிறார் (அவனுக்கித்யாதி). "இதி-வாமெஶ்வயெ - இதி-பரமைஶ்வர்யே" என்றத்தைப்பற்ற வருளுகிறார் (த்ரைலோக்யேத்யாதி).

(ஸம்ஸாரத்துக்கு) என்றது-ஸம்ஸாரவ்ருத்தி(னி)க்கென்றபடி, ஸம்ஸாரவ்ருத்தியைப் பண்ணுமிடத்திலும் ஶக்திபூர்த்தியில்லை யென்றருளுகிறார்

(க) தி-வாய்-க-க-அ-   (உ)

ஸம்ஸாரபீஜமாமத்தனே. ஸர்வேஸ்வரன் ஸம்ஸார நிவர்த்தக னென்றறியார்கள், "ஈஸ்வரோஹம்" என்றிருக்குமவர்களாகை யாலே. (க) "கடிக்கமலமித்யாதி"(உ) "கார்செறிந்தவித்யாதி" (ந) "நீருடி"

(மருத்துவனாய் நின்ற மாமணிவண்ணா) மருந்தாகுமதன்றிக்கே மருந்தறிவதும் செய்யும். இதுதான் * மலைமேல்மருந்து. நீலரத்

னுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுத்து, ருத்ரன்பக்கலிலே பிள்ளை வேண்டிச்சென்றது. ஆகையாலே,ஸம்ஸாரவர்த்தகர். பின்னை *உரு வுருவேகொடுத்தவனைப்போலே கொடுக்கப்பெற்றதில்லையே; அங்க ஹீநமாகவிறே கொடுத்தது. ஸம்ஸாரத்துக்கு மருந்தாவது - ஸர் வேஸ்வரனை உள்ளபடி அறிகையிறே. இவர்கள் அவனை அறியார்க ளென்றபடி.(க) "*கடிக்கமலத்துள்ளிருந்தும்கண்ணனடிக்கமலந்த ன்னைக் கண்டிலன்"என்றபடி.*கார்செறிந்த * நீருடி*தான்*வணங் கும் பேரளவிறே சொல்லுவது.

(மருத்துவனாய்நின்ற மாமணிவண்ணா) மருந்தாயிருக்கையன் றிக்கே மருந்து அறிவதுஞ்செய்யும். இதுதான் * மலைமேல் மருந் துமாய், ஏகமூலிகையுமாய், ஸக்ருத் ஸேவ்யமுமாய். பலியாத

(பின்னையுமித்யாதி). பிள்ளையைக் கொண்டு தரவேணு மென்றவர்களுக்கு க்ருஷ்ணன் பூர்வரூபத்தோடே கொடுத்தாப்போலே யன்றிக்கே ருத்ரன் மந் மதனை தஹித்தவநந்தரம் ரதீதேவி பர்த்தாவைத் தரவேணுமென்று அர்த் தித்தால் சாயாரூபமாக ஶரீரமன்றிக்கே காட்டுகையால்,ஶக்தி பூர்த்தியில்லை

யென்றபடி.(மருந்தாவது)என்றது-மருந்தறிகையாவதென்றபடி. ருத்ரன்கண் டானில்லையோ வென்னவருளுகிறார்(காரித்யாதி) "கார்செறிந்த"என்றவநந்த ரம் கண்டத்தானென்றத்தையும் கூட்டிக்கொள்வது. (தான் வணங்கும்பே ரளவிறே சொல்லுவது) என்றது-தானறியாதிருக்கும் பேரளவு முண்டென்ற படி. இத்தால் "கார்செறிந்தகண்டத்தானெண் கண்ணான் காணான்", என்றும், "நீருடி தான்காணமாட்டாத" என்றும் "ஆல்மேல் வளர்ந்தானைத் தான் வணங்குமாறு" என்றும் ப்ரஹ்மாவைப்போலே இவனும் உள்ளபடி காணானென்றதாய்த்து.

இவன் மருந்தானபடி யெங்ஙனேயென்ன, "திருமாலிருஞ்சோலையெந் தாய்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்தருளுகிறார் (இதுதானித்யாதி). (ஸேவ்யமாய்) என்றவநந்தரம் "இருக்கும்" என்றுசேஷம். ஸக்ருத்ஸேவ்யமானால் மருந்து

(க) க-திருவ-ருசு. (உ) ச-திருவ-எந. (ந) ச-திருவ-உஎ.

நம்போன்றவடிவையுடையவனே.இவருடையமருந்துஇவன்வடிவழகாய்த்து.(க) * நச்சுமாமருந்தமிறே.(உ) "மருந்துமித்யாதி" (மறுபிறவிதவிரத்திருத்தி) புநர்ஜந்மமில்லாதபடி ஜந்மாந்தரஹேதுவான

மருந்து பலகால்ஸேவித்தாலும் பலியாதே. இவ்வௌஷதம் தான் வேறொரு ஔஷதத்தைப் பொறுதவளவன்றிக்கே, மீண்டு தன்னையும் பொறாது. "மருத்துவன்" என்று ஆசார்யன். "ஆப்" என்று - ஏறிட்டுக்கொண்டானென்கிறது. ஆகையாலிறே * பீதகவாடைப்பிரானாராய் வந்து இவரை * இராப்பகலோதுவித்தது.

(மாமணிவண்ணா) மருந்திருக்கிறபடி. "𑌮𑌣𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍌𑌷𑌧𑌮𑍍 - மணிமந்த்ரௌஷதம்" என்னக்கடவதிறே. மணியும் மந்த்ரமும் ஔஷதமும் நாட்டுக்கு வெவ்வேறிறே. இங்கு எல்லாம் ஒருதலைத்தவிஷயம்.(ங) "அந்தணர்மாட்டந்திவைத்த மந்திரம்" என்று - நெஞ்சுக்கு இனியமந்த்ரமும் * மறவாத மந்திரமும் * வாழும் மந்திரமும் இதுவிறே. * அச்சுதனமலனிறே * நச்சுமாமருந்தம். நழுவவிடாததுமாய், ஹேயத்தைக் கழிக்குமதுவாய் ஆசைப்படும் மருந்திறே. (ச) "வைப்பாம்மருந்தாம்" என்று - இரண்டும் ஒன்றானமருந்திறே. (உ) "மருந்தும்பொருளு மமுத

பலிக்குமோவென்னவருளுகிறார் (பலியாதவித்யாதி), அஸக்ருத்ஸேவைபாத(ஸாத்ய)கமென்றருளுகிறார் (இவ்வௌஷதமித்யாதி).

மணியென்றது-பதத்துக்கும் மந்த்ரத்துக்கும் உபலக்ஷணமாய்த் தாத்பர்யமருளுகிறார் (மருந்தித்யாதி), படியென்றவநந்தரம் "சொல்லுகிறது" என்று சேஷம். உபலக்ஷணமாக்குகைக்கு எங்ஙனே யென்னவருளுகிறார் (மணியித்யாதி), "அந்தணர் மாட்டந்தி வைத்த மந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவாதென்னும் வாழ்தியேல் வாழலாம் மடநெஞ்சமே" என்னுமளவும் கடாக்ஷித்தருளுகிறார் (அந்தணரித்யாதி). (என்று) என்றவநந்தரம் "சொல்லுகிறபடியே" என்றுசேஷம், மந்த்ரமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டி,மருந்தென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (அச்சுதனித்யாதி), எடுத்த பாசுரத்துக்கு அடைவே அர்த்தமருளுகிறார் (நழுவவித்யாதி). (கழிக்குமதுவுமாய்)என்றவநந்தரம் "இருக்கையாலே" என்று சேஷம். ஸம்ஸாரவ்யாதிநிவர்த்தகத்வேந உபாயம் இவனானால், இஷ்டப்ராப்யம் தானேதென்ன வருளுகிறார் (வைப்பா

(க) தி-வாய்-ங-ச-ரு (உ) ங-திருவ-ச (ங)திருநெ-ச (ச)தி-வாய்-க-எ-உ.

மும்தானே" என்று - மூன்றும் ஒன்றான மருந்திறே. [பொருள்] உபாயம். (க) "ஸத்வஸவத்வ—விஹீநோபி - ஸமஸ்தவஸ்துவிஹீநோபி". [அமுதம்] ப்ராப்யம். [மருந்து] விரோதிநிவர்த்தகம்.(உ) "பந்தமறுப்பதோர்மருந்து" என்னக்கடவதிறே. என்றும்ஒன்றானமருந்திறே.(ங)[தீர்மருந்தில்லாவைந்துநோய்க்கு ஆர்மருந்தாகுவார்] "மருந்து" என்று அஞ்சவேண்டாதபடி தீர்மருந்தான மருந்திறே. [தீர்க்கும்மருந்து]ஊருகிறபாம்புக்குத் தடையிடுமாபோலே, வருகிற நரகத்தைத் தீர்க்கும் மருந்து.

(ச) "அற்றவர்கட்கருமருந்து" என்னக்கடவதிறே. ஆனை தன்பலமறியாதாப்போலே;(ரு)"அருமருந்தாவதறியாய்"என்னக்கடவதிறே.ஆர்க்குமறியவொண்ணாத ப்ரமேயமாதியும்(சூ)"தடவத்திரு

மித்யாதி), வைப்பு-ப்ராப்யம், (மூன்றும்) என்றது-மருந்து பத விவக்ஷிதமான வநிஷ்டநிவர்த்தகத்வேந உபாயத்வமும்,பொருள்பத விவக்ஷிதமான இஷ்டஸாதநத்வமும், அமுதபதத்தில் விவக்ஷிதமான ப்ராப்யத்வமுமென்றபடி. பொருள்-உபாயமென்றதுக்கு அமுதமென்று ப்ராப்யத்தைச்சொல்லுகிற பதஸமபிவ்யாஹாரத்தாலேபொருள்பதம் உபாய ரூபார்த்தத்தைக்காட்டுகிறதென்று கருத்து. இதுக்குத்ருஷ்டாந்தமருளுகிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதி), "உபாயதயாவக்லுப்தஸமஸ்தவஸ்து விஹீநோபி" என்றவிடத்தில் விசேஷணாந்தர்கதமான உபாயவாசக பதஸமபிவ்யாஹாரத்தாலே வஸ்துபதம் உபாயத்தைக் காட்டினாப்போலே இங்கும் காட்டுமென்றுகருத்து. எம்பெருமான்விரோதிநிவர்த்தகனுனமைக்கும் இஷ்டஸாதநனுனமைக்கும் ஸம்வாதங்களை அருளிச்செய்கிறார் (பந்தமித்யாதி - மறுபிறவிதீர்க்கும் மருந்து) என்னுமளவும். "ஓர்மருந்து" என்றதுக்கர்த்தம் (என்றுமித்யாதி). "தீர்மருந்து" என்கிற பாட்டிலர்த்தத்தை யருளுகிறார் (தீர்மருந்தில்லாவித்யாதி). நீயேதீர்மருந்தாகவேணுமென்றுகருத்து. மருந்தென்னாதே தீர்மருந்தென்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (மருந்தென்றித்யாதி). வருநரகமென்றகீழையும் கூட்டி எடுத்த பாசுரத்துக்கர்த்தமருளுகிறார் (ஊருகிறவித்யாதி),

குலசேகரப்பெருமாள் பாசுரத்தையும் ஸம்வாதமாகக் காட்டுகிறார் (அற்றவர்களுக்கித்யாதி). "ஆர்க்கு மென்னே யிதறியலாகாதம் மனைமீர் துழதிப்படாதே கார்க்கடல் வண்ணனென்பானொருவன் கைக்கண்டயோகம் தடவ

(க) ஶரணாகதிக (உ) தி-மொ-ரு-எ-உ (ங) தி-வாய்-எ-க-ரு
(ச) பெரு-தி-அ-சூ. (ரு) உ-எ-க. (சூ) நா-தி-கஉ-ரு.

ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமறும்படி திருத்தி(உன்கோயில்கடைப்புகப்பெய்) உன்கோயிலில் திருவாசலைப்பற்றி யிருந்துவாழும்படி பண்ணு. (திருமாலிருஞ்சோலை யெந்தாய்) என்ஜந்மத்தை யறுக்கைக்கன்றோ நீதிருமலையில் ஸந்நிஹிதனாயிற்று, * மாமாயையை மங்கவொட்டுமவனன்றோ?. .... (சு)

ம்'' என்னும்படி கைகண்டமருந்திறே. (க)''போகமகிழ்ச்சிக்கு-மருந்து'' என்று-ஒருவிபூதியாகக்கொண்டாடும் மருந்திறே. மறுபிறவி தீர்க்கும்மருந்து. மருத்துவனைச்சொல்லி, மருந்துசெய்யுங் கார்யஞ் சொல்லுகிறதுமேல். வருகிற ஜந்மங்களைப் போக்கி, தவிர்க்கையாவது - வீடறுக்கை.(உ)''மறுமைக்குமருந்தினை''என்று சொல்லக்கடவதிறே.(ங)''மனம்வைக்கத்திருத்தி'' என்னுமாபோலே திருத்துகை உபாயக்ருத்யம்.

(உன்கோயில்கடைப்புகப்பெய்)(ச)''கொடியணிநெடுமதிள்கோபுரங்குறுகினர்'' என்னக்கடவதிறே. * உன் கடைத்தலையிருந்து வாழுமதுதானேயிறே ப்ரயோஜநம். ''உன்கோயிலில்வாழும்வைட்டணவன்'' என்னக்கடவதிறே. (திருமாலிருஞ்சொலை யெந்தாய்) (ரு)''மங்கவொட்டு'' இத்யாதி. .... (சு)

த்தீரும்'' என்ற பாசுரத்தை அர்த்ததஃ ஸம்வாதமாகக் காட்டுகிறார் (ஆர்க்குமித்யாதி). ''மருந்தே நங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கென்று பெருந்தேவர் குழாங்கள் பிதற்றும்'' என்றத்தையும் அர்த்தமாகவருளுகிறார்(போகவித்யாதி). ''மருத்துவனை'' என்றவநந்தரம் ''மருந்தாக'' என்று சேஷம். மறுபிறவிகள் தவிர-வீடறுக்கும்படியாகத் திருத்தி, என்னைத்தன்பால் மனம் வைக்கஶிக்ஷித்தென்று ஶப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி அத்தால் பலிதார்த்தத்தையருளுகிறார்(வருகிற ஜந்மங்களைப்போக்கி) என்று. (வீடறுக்கை)என்றது-விடுகையை நிஶ்சயிக்கை யென்றபடி, (மறுமைக்கு) ஜந்மாந்தரத்துக்கு ,மனம் வைக்கை அதிகாரிக்ருத்யமன்றோ அவன் ஶிக்ஷிக்கவேணுமோ வென்ன வருளுகிறார் (மனம் வைக்கவித்யாதி).

அவனேப்ரயேஜநமாயிருக்க, கோயில் வாசலைக்கிட்டப்பண்ணுகைப்ரயோஜநமோ வென்ன, ஸம்வாத பூர்வகம் பரிஹாரம் காட்டுகிறார் (கொடியணியித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ஸம்வாதாந்தரம்(உன்கோயிலித்யாதி), மறுபிறவிதவிரத் திருத்துகைக்குத் திருமாலிருஞ்சோலை யெந்தையாக வேணுமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (மங்கவொட்டித்யாதி). (சு)

(க) தி-வாய்-கூ-ங-ச (உ) தி மொ-எ-கO-டு. (ங)தி-வாய்-க-ரு-கO
(ச)தி-வாய்-கO-கூ-அ (ரு) தி-வாய்-கO-எ-கO

மூ.—

அக்கரையென்னு மநத்தக்கடலுளழுந்தி யுன் பேரருளால்
இக்கரையேறி யிளைத்திருந்தேனை யஞ்சேலென்று கைகவியாய்
சக்கரமுந் தடக்கைகளுங் கண்களும் பீதகவாடையொடும்
செக்கர்நிறத்துச் சிவப்புடையாய் திருமாலிருஞ்சோலை யெந்தாய்.

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. (அக்கரையித்யாதி) உன்நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே விஷயீக்ருதனான வென்னை "அஞ்சாதேகொள்" என்று ஶோக நிவ்ருத்தியைப்பண்ணியருளா யென்கிறார்.

ஸ்வா;—(அக்கரையித்யாதி) பகவத்விஷயத்துக்கு அவ்வருகாய் ஆத்மவஸ்துவுக்கு ஹாநியைவிளைப்பதான ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்திலே அவகாஹித்து. (உன்னித்யாதி) உன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையினாலே *துயரறுசுடரடியானதிருவடிகளாகிற இக்கரையை

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. (அக்கரை) ஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்தாப்போலே ப்ராப்தியையும் பண்ணித் தரவேணுமென்கிறார்.

வ்யா.—(அக்கரை) ஸம்ஸாரத்திலேயிருக்கச்செய்தே ஜ்ஞாநம் பிறந்தபோது அது தூரமானபடி. விபீஷணனுக்கு அக்கரை இக்கரையாய்த்திறே. ஸம்ஸாரம் அநந்தமென்னும் ப்ரஸித்தி. (௧) "விஷயாக்ராந்தசேதஸாம்" "விஷயாக்ராந்தசேதஸாம்" (அழுந்தி) தரைப்பட்டு. (௨) "பீமபவார்ணவோதரே பதிதம்" "பீமபவார்ணவோதரே - பதிதம்" (உன்பேரருளால்) * விஷ்ணுபோ

அரு,—ஏழாம்பாட்டு. (அக்கரை) ஸம்ஸார மண்டலத்திலிருக்கிற விவர் பரமபதத்தை இக்கரையென்று சொல்லுகையால் ஜ்ஞாநம்பிறப்பித்தது அர்த்தஸித்தமென்று திருவுள்ளம்பற்றி "அஞ்சேலென்று கைகவியாய்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து பாவமருளுகிறார் (ஜ்ஞாநத்தையித்யாதி).

தாம் ஸம்ஸாரத்திலிருக்கையாலே இக்கரையென்ன வேண்டியிருக்க, அக்கரை யென்னக்கூடுமோவென்னவருளுகிறார் (ஸம்ஸாரத்திலேயித்யாதி). அது-ஸம்ஸாரம். ஸம்ஸாரத்தை அநர்த்தமென்கைக்கு நியாமக மருளுகிறார் (ஸம்ஸாரமித்யாதி). அநத்தமென்றது-அநர்த்தப்ரசுரமென்றபடி. இதுக்குஸம்வாதம் (விஷயேத்யாதி), ஸம்ஸாரத்திலிருக்குமவர்கள் 'அநத்தக்கடலுளழுந்தி''என்று சொன்னாருண்டோ வென்ன வருளுகிறார்(பீமேத்யாதி). அருளின் பெருமைக்கு உபபத்தியருளுகிறார் (விஷ்ண்வித்யாதி), "விஷ்ணு-வ்யாப்தள"

(௧) விஷ்ணுதர்ம-௧-௧௧ (௨) ஸ்தோ-௫அ

யேறிப் பின்னையும் ஜ்ஞாநலாபமொழிய ப்ராப்தியில்லாமையாலே தளர்ந்து பதஸ்பந்தம் பண்ணமாட்டாதே யிருக்கிற வென்னை; ப்ராப்யருசியாலேஜ்வரித்து க்லேஶிக்கிறவென்னை.

(அஞ்சேலித்யாதி) ப்ராப்தியைப்பண்ணித்தந்து "மாஶுசः" என்னாய். ப்ராப்யவேஷம் சொல்லுகிறது மேல். திருக்கைதமிறே. இரண்டுகரையுமொத்திருக்கும். (இக்கரையேறி) "அது" என்றது-தமக்கணித்தானபடி (இளைத்திருந்தேனை) மாஸோபவாஸிசோற்றை விரும்புமாபோலே, ப்ராப்தி கிடையாதவிளைப்பு. சேஷத்வ ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் சேஷிசெய்தபடி கண்டிருக்க வொட்டாதே பதறப்பண்ணுகிறது. தானடியாக பகவத்ஜ்ஞாநம் பிறந்ததாகில்றே ஆறியிருக்கலாவது. ஜ்ஞாநலாபத்தைப் பண்ணித்தந்தாப்போலே ப்ராப்தியையும் பண்ணித் தரவேணுமென்கிறார்.

உபாயத்துக்கு (க) "ஶாஶ்வः - மாசுசः" என்றாப்போலே, உபேயத்துக்கும் (க) "ஶாஶ்வः - மாசுசः" என்ன வேணும். ஸம்ஸாரமாகிற கடலிலே விழுந்தாரை யெடுப்பது - திவ்யாயுதங்களா

என்கிறதாதுவிலே யுண்டான விஷ்ணுபதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (இரண்டித்யாதி). இத்தால் அவன் வ்யாபகனுகையாலே அவன் க்ருபையும் வ்யாபகமென்றபடி. (தமக்கணித்தானபடி) என்றது-தமக்கு ப்ராப்தி ஸந்நிஹிதமாகத் தோற்றினபடி யென்றபடி. "இக்கரையேறி யிளைத்திருந்தேனை யஞ்சேலென்று கைகவியாய்" என்றதுக்கு ஆக்ஷேப ஸமாதாநரூபேண பர்வமருளுகிறார் (ஶேஷத்வஜ்ஞாநமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (பதறவேண்டுகிறது) என்றது - "இளைத்திருந்தேனை யஞ்சேலென்று கைகவியாய்" என்று பதறவேண்டுகிற தென்றபடி. இதுக்கநந்தரம் "என்னெனில்" என்றுஶேஷம். (இருக்கலாவது) என்றவநந்தரம் "ஆகையாலே" என்று கூட்டிக்கொள்வது.

"மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்" என்கிறபடியே முன்பே அபயப்ரதாந வார்த்தையைக் கேட்டிருக்கிறவர் இப்போது "அஞ்சேலென்று கைகவியாய்" என்று ப்ரார்த்திக்கக்கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (உபாயத்துக்கித்யாதி), உபாயத்துக்கு 'மாஶுசः" என்கையாவது-கர்மாதிகளில் ஸ்வரூப விருத்தத்வாதிகளை யெண்ணி, ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாய ஜ்ஞாநத்தால் வந்த ஶோகத்தை மாற்றுகை. சக்கரமென்று தொடங்கி சிவப்புடையர் வென்னுமளவும் - அக்கரையித்யாதி கைகவியா யென்னுமர்த்தத்துக்கு ஹேதுவைக் காட்டுகிறதென்கிறார் (ஸம்ஸாரமித்யாதி). இதுக்கு ஸம்

(க) கீ-கஅ-சுசு.

களுக்கு அழகையுண்டாக்கும் திருவாழியும், வெறும் புறத்தே ஆலத்தி வழிக்கவேண்டு மழகையுடைய திருக்கைகளும், அவ்வாழ்வார்களளவும் அலையெறிகிறதிருக்கண்களும், பும்ஸ்த்வாவஹமாய் ஸ்ப்ருஹணீயமான திருப்பீதாம்பரத்தோடே கூடஸந்த்யாராகம் போலே சிவந்த நிறத்தையுடையையாய், இவ்வடிவழகைத்திருமலை

லும் வடிவழகாலுமிறே.(௧)[''ஆவாரார் துணை''இத்யாதி.](௨)[அங்கைத்தலத்திடை யாழிகொண்டான்] வெறும்புறத்திலே ஆலத்தி வழிக்க வேண்டும்படியிறே திருக்கையிலழகு; அதிலே ஆழ்வார்களுமானால் சொல்லவேண்டாவிறே.(௩)''அஞ்சுடராழியுன்கையகத் தேந்துமழகா'' என்னக்கடவதிறே. க்ருபைக்கு நிரூபகமான திருக்கண்களும், பெருக்காற்றிலே தெப்பத்தைப்பறிப்பாரைப் போலே அநுபவபரிகரமான நெஞ்சைப் பறித்துக்கொள்ளும் திருப்பீதாம்பரமும்; (௪)''அரைச்சிவந்தவாடை''

(செக்கர்நிறத்துச் சிவப்புடையாய்) திருவாழியில் சிவப்பும், திருமேனியில் நிறமும், கைவாய் கண் அவயவங்களில் சிவப்பும், * ஸந்த்யாராகரஞ்ஜிதமான ஆகாசம்போலே திருநிறத்தை யுடையை

வாதம் (ஆவாராரித்யாதி). இப்பாசுரத்தில் ''தேவார் கோலத்தொடும் திருச்சக்கரம் சங்கினொடும் ஆவாவென்றருள் செய்து'' என்னுமளவும் விவக்ஷிதம். ''சக்கரமும் தடக்கைகளும்'' என்கிறவிடத்தில் தோன்றுகிற வவற்றினுடைய ஸஹஜ ஸௌந்தர்யங்களுக்கும் சேர்த்தியால் வந்த வழகின் மிகுதிக்கும் ஸம்வாதங்களையருளிச் செய்கிறார் (அங்கைத்தலமித்யாதி வாக்ய சதுஷ்டயத்தாலே). (க்ருபைக்கு நிரூபகம்) என்றது-க்ருபைக்கு ஸூசகமென்றபடி. இத்தால் அழகுக்குமுடலென்று கருத்து. ''கண்களும்'' என்றும், ''செக்கர் நிறத்துச் சிவப்புடையாய்'' என்றும் கீழ்மேல் திருமேனியை யநுபவிக்கிற விவர் நடுவே ''பீதகவாடையொடும்'' என்றநுபவிக்கைக்குக் காரணமென்னென்ன வருளுகிறார் (பெருக்காற்றிலித்யாதி). இப்படி பறிகொடுத்தபேருண்டோ வென்னவருளுகிறார் (அரையித்யாதி). அவரும் ஆபாதசூடம் திருமேனியை யநுபவிக்கப் புக்கு இரண்டாம்பாட்டிலே திருப்பீதாம்பரத்துக்கு நெஞ்சைப்பறிகொடுத்தாரிறே யென்று கருத்து.

சிவந்து கறுத்திருக்கிற வாகாசமென்று - செக்கர் பதத்துக்கர்த்தமாய், அத்தால் பலித்த தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (திருவாழியிலித்யாதி). கண்ணென்ற வநந்தரம் ''ஆகிற'' என்று சேஷம். (சிவப்பும்) என்றவநந்தரம்

(௧) தி-வாய்-௫-௧-௯ (௨) நா-தி-௧-௨௪ (௩) ௩-௩-௯ (௪) அமல-௨.

யிலே எனக்குப்ரகாஶிப்பித்தவனே. ஸந்த்யாராகரஞ்ஜிதமான ஆகாஶம்போலேயாய்த்துத்திருமேனியும் திவ்யாவயவங்களும் திவ்யாயுதங்களும் திருப்பீதாம்பரமுமான சேர்த்தியழகிருப்பது. (எ)

அவ;—எட்டாம்பாட்டு. (எத்தனையித்யாதி) அநாதிகாலமிழந்ததுபோராதோ? நீ கடாக்ஷித்தபின்பும் போக ஸஹிப்பனோ வென்கிறார்.

யாய்க்கொண்டு திருமலையிலே நிற்கிறவேற்றம்,(க)"முடிச்சோதி" (உ)"கலந்துமணியிமைக்குங்கண்ணு"(திருமாலிருஞ்சோலை) அழகருடைய வடிவழகுக்கு ப்ரகாஶகமான திருமலை. (எந்தாய்) விரோதியில் அருசியும், உபாயமும், ஜ்ஞாநமும், ப்ராப்தியில் ஆர்த்தியும், ப்ராப்யத்தில் போக்யதையும் த்வரையும் விளைப்பித்தவனே.

அவ;—எட்டாம்பாட்டு. (எத்தனை) * அநந்தக்கடலுள ழுந்திக்கிடந்த காலத்தின் பெருமையைச் சொல்லுகிறார். கடந்த காலத்துக்கொரு முடிவுண்டோவென்கை.

"ஆய்" என்று சுட்டுவது. இவரநுபவித்த வழகருடைய நிரதிஶய ஸௌந்தர்யத்துக்கு ஸம்வாதம் (முடிச்சோதி) என்று. *கிளரொளியிளமைக்குப் பின்பிறே *முடிச்சோதி. "திருவை-ஸௌந்தர்யத்தை யுடைத்தாய்,மால் - பெருமையாய், இரும்-இருண்டிருக்கிற சோலையையுடைய திருமலை" என்று யோகார்த்தம் விவக்ஷித்து ப்ரக்ருதோபயோகம் காட்டுகிறார் (அழகருடைய வித்யாதி). என்தமப்பனே யென்று ஶப்தார்த்தமாய், அத்தால் ஹிதப்ரவர்த்தகத்வம் லபிக்கையால், அவன் பண்ணும் ஹிதங்களைக்காட்டிக்கொண்டுதாத்பர்யமருளுகிறார் (விரோதியிலித்யாதி), (விரோதியிலருசியும்)என்றது- அநந்தக் கடலுளழுந்தி யென்றத்தைப்பற்ற. உபாயமென்றது-உன்பேரருளாலென்றத்தைக்கணிசித்து. ஜ்ஞாநமுமென்றது-"இக்கரையேறி" என்றத்தை உட்கொண்டு. (ஆர்த்தியும்) என்றது - "இளைத்திருந்தேனை" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து. (போக்யதையும்)என்றது-"சக்கரமும்" என்று தொடங்கி திருமாலிருஞ்சோலை யென்னுமளவும் திருவுள்ளம்பற்றி. (த்வரையும்) என்றது -"அஞ்சேலென்றுகைகவியாய்" என்றத்தை நினைத்தென்று கண்டு கொள்வது.(எ)

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (எத்தனையித்யாதி) காலத்தின் பெருமை சொல்லுகைக்கு எத்தனைகாலமுமென்றதே அமைந்திருக்க, "எத்தனை யூழியும்" என்று சொன்னதுக்கு பாவமருளுகிறார் (கடந்தவித்யாதி), த்விருக்தியாலே காலத்தின் அபரிச்சிந்நதை சொல்லிற்றென்று கருத்து.

(க) தி-வாய்-௩-க (உ) ௩-திருவ-அஎ.

மூ,—
எத்தனைகாலமுமெத்தனையூழியு மின்றொடு நாளையென்றே [டேன்
இத்தனைகாலமும் போய்க்கிறிபட்டே னினியுன்னைப் போகலொட்
மைத்துனன்மார்களைவாழ்வித்துமாற்றலர் நூற்றுவரைக்கெடுத்தாய்
சித்தம்நின்பால தறிதியன்றே திருமாலிருஞ்சோலை யெந்தாய். (அ)

ஸ்வா;—(எத்தனையித்யாதி) "இன்று, நாளை, நேற்று" என்று தொடங்கி அநேக கல்பங்களான விந்தக்காலமெல்லாம். இப்படி அநாதிகாலமெல்லாம் வ்யர்த்தமே போய்விட்டது. (கிறிப்பட்டேன்) இதுக்கடியாயிருப்பதொரு விரகிலே அகப்பட்டேன்; அதாவது-ப்ரமஹேதுவான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம். அதவா; கீழ் அநாதிகாலம் பழுதேபோம்படி யிழந்தநான். (கிறிப்பட்டேன்) நல்ல விரகிலே அகப்பட்டேன். (க) "பெருங்கிறியார்" என்கிறவிரகிலே

வ்யா;—(எத்தனைகாலமுமித்யாதி) இன்றென்றும், நாளையென்றும், நேற்றென்றுமாய்க் கழிந்தகாலம், எத்தனைகாலமும், எத்தனையூழியும். (இத்தனைகாலமும்போய்) ஒருநாளாய், ஒருபக்ஷமாய், ஒருமாஸமாய், ஒருஸம்வத்ஸரமாய், இப்படிகல்பம் கல்பமாகக் கழித்ததுக்கொரு முடிவில்லை. (போய்) காலத்துக்கு முடிவில்லாதாப்போலே போனவிடத்துக்கும் முடிவில்லை. (கிறிபட்டேன்) கிறியாவது - விரகு. அதாவது - யந்த்ரம். ஸர்வபூதங்களும் ப்ரமிக்கும்படி ரூடமாயிருப்பதொரு யந்த்ரம். †அஜ்ஞாநாவ்ருத

நாளையென்றவநந்தரம் நேற்றென்று அத்த்யாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றி "இன்றொடு நாளை நேற்றென்றேஎத்தனைகாலமுமெத்தனையூழியும்" என்றந்வயம் தோன்றவருளுகிறார் (இன்றென்றுமித்யாதி). இத்தனை யென்றதுக்கு பாவமருளுகிறார் (ஒருநாளித்யாதி). "போய்" என்றதுக்கு ஸ்வர்க்க நரகாதிகளிலே தாம்போ யென்றர்த்தம் விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (போயித்யாதி). (ப்ரமிக்கும்படி) சுழலும்படி யென்றபடி. (ரூடமாய்) என்றது-த்ருடமாயென்றபடி.(யந்தரம்)என்றது-(உ) "[illegible]" (௩) "யஞ்ராரூ[illegible]-ப்ராம்யமாணேஸ்வ கர்மபி:। யந்த்ராரூடாநி" என்கிறபடியேகர்மஜாலமென்றபடி. (அஜ்ஞாநவ்ருதமாயிருப்பதொன்று) என்றதுஜ்ஞாநாநுதயாந்யதாஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநங்களாலேகார்யமாயும்காரணமாயுவ்யாப்தமான கர்மஜாலமென்றபடி."பட்டேன்"என்றதுக்குஸம்பந்தமாத்ரமாகக்கீழரு

(க) திருவி-கூக (உ) அஹிர்-ஸம்-கச (௩) கீ-கஅ-சுக †(பா)அஜ்ஞாநாவர்த்த

னென்னவுமாம். (இனியுன்னைப்போகவொட்டேன்) உன்னுடைய நிர்ஹேதுகமாக விஷயீக்ருதனாய் உன்னாலல்லது செல்லாமை பிறந்த பின்பு இனிப்போக வொட்டுவேனோ?

"நீர் இங்ஙன் நிர்பந்திக்கக்கடவீரோ, விரோதிகிடக்க" என்ன; பாண்டவர்கள் விரோதியிலுங்காட்டில் ப்ரபலமோ என் விரோதி யென்கிறார்; (மைத்துனனித்யாதி) ப்ரக்ருதிஸம்பந்த மாத்ரமான பாண்டவர்களை ராஜ்யஸ்ரீயாலே ஸுகிக்கும்படி பண்ணி, அவர்களுக்கு விரோதிகளான துர்யோதனாதிகளை நரகப்ராப்த ராம்படி

மாயிருப்பதொன்று. (பட்டேன்) (௧) "ஸுகமேவ-அஸங்கேவ" என்னும்படி அகப்பட்டேன், நசித்தேனென்னவுமாம். (௨) [தெரிந்துணர் வொன்றின்மையால்] (௩) "பழுதேபலபகலும்" இத்யாதி. (இனி) கரணகளேபரங்களைத் தந்து, அஜ்ஞாதஸுக்ருதத்தைப் பிறப்பித்து, இதரவிஷயத்தில் ருசியைக் குலைப்பித்து, உன் பக்கலிலே ருசியைப் பிறப்பித்து, அபிமதமும் நீயே யென்னுமிடமும் பிறப்பித்தபின்பு. (இனி) (௪) "நானேதுமுன் மாயமொன்றறியேன்;" இதுஉன்மாயமென்றறிந்தபின்பு. (உன்னை) ரக்ஷகனுமாய், உபாயபூதனுமாய், ப்ராப்யபூதனுமாயிருக்கிற வுன்னை. (போகலொட்டேன்)(௫)"பெற்றினிப் போக்குவனோ வுன்னை" என்கிறபடியே - உபாயாந்தரத்திலே அந்வய முண்டாதல், ப்ராப்யாந்தரத்திலே அந்வயமுண்டாதல், "இரண்டும் நீயானால் பெற்றபோது பெறுகிறோம்" என்றாறி யிருத்தல் செய்யிலிறே உன்னைப் போக ஸம்வதிப்பது.

இப்படிப் போகவொட்டே னென்கிறது என்கொண்டென்ன' (மைத்துனன் மாரித்யாதி) நீ ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷைகஸ்வபாவனாகையாலே யென்கிறார். (மாற்றலர்) ஶத்ருக்கள். (௬) "ஶிஷ்டஉளழ-

---

ளிச்செய்து, பட்டுப்போனனென்றாப்போலே நாஶமர்த்தமென்கிறார் (நஶித்தேனித்யாதி), இனிக்கர்த்தாந்தரம் (நானேதுமித்யாதி). அறியேனென்றது - அறியாத நானென்றபடி. போகவொட்டே னென்றதுக்கு ஸம்வாதம்காட்டித் தாத்பர்யத்தை யருளுகிறார் (உபாயேத்யாதி).

நீர் ஸ்வதந்த்ரரன்றே, ஒட்டேனென்கிறதென்? போகவிசை யென்னவன்றோ வடுப்பதென்னும் ஶங்கையை யநுவதிக்கிறார் (இப்படியித்யாதி),

---

(௧) தை-ஆ. (௨) பெரி-திருவ-௮௨ (௩) ௧திருவ-௧௬
(௪) ௪-௧௦-௮ (௫) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௮ (௬) பார-உத்-௧௦

நஸிப்பித்தாய், அவர்களுக்கு நாமல்லதில்லையாகையாலே* செய்தோமென்ன; (சித்தமித்யாதி) அவர்களைப்போலேயோநான்; உன் பக்கலிலேப்ரவணமான நெஞ்சையுடையேனென்னுமிடம் அதுக்கு த்விஷதந்நம்" (க) "ஸம்ப்ரீதிஹோஜ்யாந்நாநி- ஸமப்ரீதிபோஜ்யாந்யந்நாநி" (கெடுத்தாய்)(உ)"கொத்துத்தலைவன்குடிகெடத்தோன்றிய" (ங)"யச்ச்ரேயஸ்ஸ்யாந்நிஸ்சிதம் ப்ரூஹி தந்மே ஸிஷ்யஸ்தேஹம் ஸாதிமாம்த்வாம் ப்ரபந்நம்" என்று அவன்றானுஞ் சொல்லி, (ச)"ய இமம் பரமம் குஹ்யம்மத்பக்தேஷு" என்று தாமும் சொல்லும்படிகாணென்று, * தாழ்ந்த தநஞ்சயனைப்போலே உமக்கு நம் பக்கலிலே அந்தரங்கமாக வொன்றுண்டோ வென்ன; (சித்தம் நின்பாலது) அவனைப்போலேயோ நான்? அவன், கைகோத்து, ஒக்கவுண்டு, ஒருபடுக்கையிலே கிடந்து கைகழன்றுபோனான்; நான், என்நெஞ்சுக்கு ஒத்து, கலத்ததுண்ணுதல், (ரு) "ஸோஶ்நுதே - ஸோஶ்நுதே" என்று ஒக்கவுண்ணுதல், உனக்குப்பூவிடுதல், முடித்தபூவைமுடித்தல், முடித்துக்

(கொத்துத்தலைவன்) துர்யோதநன். மேலுக்கவதாரிகை (ஶிஷ்ய இத்யாதி) (சொல்லி) என்றது-சொல்லவென்றபடி. (சொல்லும்படிகாண்) சொல்லும்படியைக்கண்டு கொளென்றபடி. (காணென்று) என்கிற பதத்துக்குப்பின்பு "அழகர்சொல்லி" என்றுகூட்டுவது "சித்தமானது உன்பக்கல்கிடக்குமது" என்று ஶப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி அர்ஜுநனிலும் தாமே அந்தரங்கரென்னும் தாத்பர்யத்தை யருளுகிறார் (அவனையித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). (கைகழியப்போனான்) என்றது-உன்னைவிட்டு லோகாந்தரத்தில் போனானென்றபடி. (நெஞ்சுக்கொத்து) என்றது-"ரக்ஷகோபாயோ பேயங்கள்மூன்றும்" நீ என்றத்யவஸித்து. "கலத்ததுண்டு" என்ற திருப்பல்லாண்டில் பாசுரத்தைப்பற்றி (கலத்ததுண்ணுதல்) என்றது. விஷ்ணு சித்தராகையாலே எப்போதும் அவனையும் அவன்குணங்களையும் அநுபவிக்கையை நினைத்து (ஸோஶ்நுதேயென்றொக்கவுண்ணுதல்) என்றது. "பூச்சூட்டவாராய்" என்றத்தைப்பற்ற (உனக்குப்பூவிடுதல்) என்றது. "சூடிக்களைந்தனசூடும்" என்றத்தைக்கணிசித்து (முடித்த பூவை முடித்தல்) என்றது. ஆற்றிலிருந்து இத்யாதி திருமொழிகளில், இவர் *வாசம் செய் பூங்குழலாளான நாயிகா தசையை ப்ராப்தரான போது தமக்குப்பெண்பிள்ளையான சூடிக்கொடுத்தாளைப்போலே தாமும் தம

(க) பார-உத் (உ) க கO-ங (ங) கீ-உ-எ
(ச) கீ-கஅ-சுஅ. (ரு) தை-ஆ-க

வ்யா;—

கொடுத்தல்,பல்லாண்டிசைத்தல்,அடிகொட்டுதல்,மாறியிட்டஅடிக்குத்தோற்றுளழுதிக்கொடுத்தல்செய்யும்படி உன்பக்கலிலே ப்ரவண சித்தனன்றோ?. மைத்துனன்மாரென்றது—தோற்புரையிலே ஒரு ஸம்பந்தமன்றோ உள்ளது. (௧)“திருமாலே நானுமுனக்குப்பழவடியேன்” என்று-ஒழிக்கவொழியாதபடி மஜ்ஜாவிலே தட்டின வுறவன்றோ விது.

“நீ சொன்ன*மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தைகேட்டும்கேளாதானாய்ப் போனவன், கேட்டு விஶ்வஸித்திருந்தேன் நானன்றோ?” என்ன; உம்முடைய விஶ்வாஸத்தை நாமறியும்படியென்? என்ன; (அறிதியன்றே) ஸர்வஜ்ஞனான நீதானே யறியாயோ *விட்டுசித்தன் மனத்தே கோயில்கொண்ட கோவலனான உனக்குத் தெரியாதோ. [விட்டுசித்தன்மனம்] உன்னுடைய வ்யாப்தி, விபூதி யளவிலே; என்னுடைய மனோவ்யாப்தி, உன்ஸ்வரூப ரூபகுணவிபூதிகளிலே. (௧)“அரவத்தமளி” இவ்வளவும் பண்ணின

முடைய திருக்குழலில் சூடிக்கொடுக்கைக்கு ஔசித்யமுண்டென்று திருவுள்ளம்பற்றி (முடித்துக்கொடுத்தல்)என்றது. இந்நாயிகாதஶையிலே*மாலிருஞ்சோலை மணாளர் பள்ளிகொள்ளுமிடத்தடி கொட்டிடுகைக்கும் ஔசித்யமுண்டென்று கருதி (அடிகொட்டுதல்)என்றது;அதாவது-துடைகுத்துகை, ஆழ்வார் எத்தனைப்ரவணராகிலும், ஶரீரஸம்பந்தமுள்ளது அர்ஜுநனுக்கன்றோ, ஆகையால் அவனே அந்தரங்கனென்றருளுகிறார் (மைத்துனனித்யாதி) (மஜ்ஜாவிலே) என்றது-அஸ்திக்குள்பட்டமாம்ஸத்திலேயென்றாய், உள்ளே யென்றபடி.

உக்திப்ரத்யுக்திரூபேண மேலுக்சவதாரிகை (நீ சொன்னவித்யாதி), (வார்த்தை) சரமஶ்லோகம். தாத்பர்யாந்தரம் (விஷ்ணு சித்தனித்யாதி). கீழ் வாக்யத்திலெடுத்த பாசுரத்துக்கு பாவமருளுகிறார் (விஷ்ணுசித்தன் மனமித்யாதி), (விபூதியளவிலே) என்றது-ஸவிக்ரஹனான வுன்னுடைய வ்யாப்தி விபூதி மாத்ரத்திலே யென்கை. இங்ஙனன்றாகில் மேலே ரூபபதத்தை யெடுக்க வொண்ணாது, ஸவிக்ரஹனாயே அதில் வ்யாப்தி வேண்டுகையால், ஆத்மாஶ்ரயம் ப்ரஸங்கிக்கும். குணத்தில் வ்யாப்தி சொல்லும்போதும் நிர்விஶேஷமாக வஸ்துவிராமையால் குணவிஶிஷ்டனாகவே வ்யாபிக்குமிடத்தில் பூர்விக தோஷம் ஸித்தமிறே யென்று ஶேஷம், (மனோவ்யாப்தி) என்றது - மாநஸ ஜ்ஞாநவ்யாப்தி யென்றபடி. மேலுக்கவதாரிகை (இவ்வளவித்யாதி). (இவ்வ

(௧) திருப்பல்லா-௧௧ (௨) ரு-௨-௧௦

வாய்த்தலையான நீயே அறிவுதியே. என்நெஞ்சை நீவஶீகரித்தது திருமலையிலே நின்ற நிலையைக் காட்டியன்றோ? ... (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (அன்றித்யாதி). ஜாயமாநகால கடாக்ஷமே பிடித்துக் கைங்கர்யாபேக்ஷையுடையனாய் ப்ரதிஸம்பந்தியான வுன்னைக்காணப்பெற்று வைத்துப்போக விடுவேனோ? என் விரோதியைப்போக்கி ப்ராப்தியைப்பண்ணித் தந்தருள வேணுமென்கிறார்.

ஸுக்ருதம், மேலும் உமக்குஎல்லாம் பண்ணித்தாராதோ? என்ன; அந்த ஸுக்ருதமும் நீயென்கிறார். (திருமாலிருஞ்சோலை யெந்தாய்) ரக்ஷகாந்தரமும், உபாயாந்தரமும், உபேயாந்தரமும் என் நெஞ்சைவிட்டு, இவை மூன்றும் நீயே என்னுந் தெளிவைப் பிறப்பித்தது இந்நிலையன்றோ என்கிறார். (எந்தாய்) இவற்றுக்கடியான பந்தமிருக்கிறபடி. (க) "சதிரிளமடவார்" இத்யாதி. (திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்)(உ)"வெற்பென்றிருஞ்சோலை" இத்யாதி (௩)"திருமாலிருஞ்சோலை" இத்யாதி. .... (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (அன்று வயிற்றில்) "எத்தனை காலமும் எத்தனையூழியும்" என்ற காலவிசேஷத்திலே ஈஶ்வரன் பண்ணிவைத்ததோர் காலத்தைச் சொல்லுகிறார்.

ளவு) என்றது-ரக்ஷகனும் உபாயோபேயங்களும் நானே வேறில்லையென்னும் தெளிவு பிறக்குமளவென்றபடி. (மேலும்) என்றது-போகலொட்டேனென்று நீர் ப்ரார்த்திக்கிற வந்நிலையினுடைய ஸ்த்தைர்யமு மென்றபடி. அந்த ஸுக்ருதமும் நீயே யென்னுமத்தை உபபாதிக்கிறார் (ரக்ஷகேத்யாதி), தெளிவைப் பிறப்பித்ததிந்நிலை யென்னுமதுக்கு ஸம்வாதங்களைக் காட்டுகிறார் (சதிரித்யாதி). ... ... (அ)

அரு,—ஒன்பதாம்பாட்டு. (அன்றித்யாதி) ஈஶ்வரனென்ற வநந்தரம் க்லேஶமிருக்கச் செய்தேயும் ஸம்யக்ஜ்ஞாநமுண்டாம்படியென்று ஶேஷம். (ச)"யதியொ-ந்ரா०வ-ரு०ஷா-ஊா०வ-வெ-த० நாராயண०ஹை-க்ஷி வ-ாயி-நழ - யதியோங்யாம் ப்ரமுஞ்சாமி ப்ரபத்யே தம் நாராயணம் பல முக்தி ப்ரதாயிநம்" என்றிறே கர்ப்பத்தில் ஶிஶு விருக்கிறபடிசொல்லிற்று, (யோங்யாம்) என்றது-கர்ப்ப ப(ஹ)ஸ்த்ரிகையைச்சொல்லுகிறது. பஸ்த்ரிகையாவது-பை.

(க) திரு-வாய்-உ-௧0-உ (உ) உ-திருவ-ருசு (௩) திரு-வாய்-௧0-அ
(ச)

மூ;—

அன்றுவயிற்றிற்கிடந்திருந்தே யடிமைசெய்யலுற்றிருப்பன் [டே
இன்றுவந்திங்குன்னைக்கண்டுகொண்டே னினிப்போக விடுவதுண்
சென்றங்குவாணனை யாயிரந்தோளுந் திருச்சக்கரமதனால்
தென்றித்திசைதிசைவீழச்செற்றாய் திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்.

ஸ்வா;—(அன்றித்யாதி). கர்ப்பத்திலே கிடக்கிறகாலத்திலே அடிமைசெய்கையே புருஷார்த்தமென்று துணிந்திருப்பன். (இன்றித்யாதி) அன்றுநான் ப்ரார்த்தித்தபடியே இப்போது உன்னைக்கிட்டி இங்கே காணப்பெற்றேன். ப்ராப்யதேஶமான திருமலையிலே காணப்பெற்றேன், இப்படி ஸுலபனான வுன்னைக்கண்ட பின்பு போகவிடுவேனோ?

விரோதிகனத்திருந்ததே யென்ன; (சென்றங்கித்யாதி) வாணனுடைய பாஹுவநத்திலும் கனவிதோ என்னுடைய விரோதி

வ்யா;—(அன்றுவயிற்றில்) கர்ப்பத்திலே கிடக்கிற காலத்திலே, "அடிமைசெய்கையே புருஷார்த்தம்" என்று துணிந்திருப்பன். (இன்றுவந்திங்குன்னைக் கண்டுகொண்டேன்) அன்று நான் ப்ரார்த்தித்தபடியே திருமலையிலே வந்து, என்விரோதியைப்போக்கி ஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்த வுன்னை வந்து கண்டுகொண்டேன். "புக்கினில் புக்கு" (இனிப்போக விடுவதுண்டே) கர்ப்பத்திலே க்லேஶப்படுகிறவன்று, அடிமையிலே உற்றிருந்த நான், அடிமைகொள்ளுகைக்கு ஸுலபனானவின்று போகவிடுவேனோ. ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும், அந்யஶேஷத்வத்தையுங் கழித்துக்கொண்டபடியை மூதலிக்கிறார்.

(சென்றங்கித்யாதி) ஶோணிதபுரத்திலே, ஸ்ரீமத் த்வாரகையில் நின்றுஞ் சென்றுபுக்கு, பாணனுடைய புஜவநத்தைத் திக்

"வயிற்றில் கிடந்திருந்தவன்றே அடிமைசெய்யலுற்றிருப்பன்" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி யர்த்தமருளுகிறார் (கர்ப்பத்திலேயித்யாதி), மேலுக்கவதாரிகை(ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தையித்யாதி) ."அங்குச்சென்றுவாணனையாயிரம்தோளும் தென்றி-சிதறி வீழத் திருச்சக்கரமதனால்செற்றாய்"என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (ஶோணிதேத்யாதி), "வாணனை" என்ற ஐகாரம் அவ்யயம். ... ... (கூ)

மூ.—
சென்றுலகங் குடைந்தாடுஞ் சுனைத்திருமாலிருஞ் சோலைதன்னுள்
நின்றபிரானடி மேலடிமைத்திறம் நேர்படவிண்ணப்பஞ்செய்
பொன்றிகழ்மாடம்பொலிந்துதோன்றும்புதுவைக்கோன்விட்டுசித்தன்
ஒன்றினோ டொன்பதும் பாடவல்லா ருலகமளந்தான்தமரே.
பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

யென்கிறார். ஸ்ரீத்வாரகையினின்றும் ஶோணிதபுரத்திலே எடுத்துவிட்டுச்சென்று பாணனுடைய புஜவநத்தைத் திக்குக்கள் தோறும் தெறித்து விழும்படி திருவாழியாலே அறுத்துப்பொகட்டு உஷாநிருத்த கடகனானவனே! அந்தக்ருஷ்ணாவதாரத்துக்குப் பிற்பாடனானவெனக்காகவன்றோ திருமலையிலே ஸந்நிஹிதனாய்த்து.

அவ;-நிகமத்தில்இத்திருமொழியை அப்ப்யஸித்தவர்களுக்குப் பலமருளிச் செய்கிறார்.

ஸ்வா;—(சென்றித்யாதி) லோகத்தில் அஜ்ஞரோடு விஶேஷஜ்ஞரோடு வாசியறத்தந்தாமபிமதங்கள் பெறுகைக்காகச் சென்று ஆழவிழிந்து அவகாஹிக்கும் தலையருவிதுடக்கமான தீர்த்தங்களையுடைய திருமலையிலே ஸந்நிதிபண்ணி நிற்கிற வுபகாரகன் திருவடிக்கள் தோறும் விழும்படியறுத்தாய்; அந்த ஶ்ரமம்தீர வந்து நிற்கிறவிடம் திருமலையாய்த்து. ... . (கூ)

அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழியை அப்ப்யஸித்தவர்கள் அவனுக்கு சேஷபூதராவரென்கிறார்.

வ்யா;—(சென்றுலம் குடைந்தாடும் சுனை) லோகத்தில் அஜ்ஞரோடு, விசேஷஜ்ஞரோடு, அநுகூலரோடு, ப்ரதிகூலரோடு வாசியறச்சென்று, ஆழஇழிந்துஅவகாஹிக்குஞ்சுனைகளாலே சூழப்பட்ட திருமலையிலே ஸந்நிதிபண்ணின உபகாரகன். (க) [மறுவில்வண் சுனை சூழ்மாலிருஞ்சோலை] ஸம்ஸாரிகள் மறுப்போனால் தனக்குப் போய்த்ததாக நினைத்திருக்கையும், அபேக்ஷிதங்களைக்கொடுக்கையு

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (சென்றித்யாதி) உலகமென்று ஸாமாந்யமாகச் சொல்லுகையால் பலிதத்தையருளுகிறார் (லோகத்திலித்யாதி), சுனைகளாலே சூழப்பட்டதுக்கு ஸம்வாதம் (மறுவிலித்யாதி). எடுத்த பாசுரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஸம்ஸாரிகளித்யாதி), உலகம்சென்றும் மென்றார், இவர்க்

(க) திரு-வாய்-உ-க௦-டு

களிலே. (அடிமையித்யாதி) அடிமைவிஷயமாக. கைங்கர்ய ப்ராப்தி பண்ணவேணுமென்று திருவுள்ளத்திலே படும்படி விண்ணப்பம் செய்த.

(பொன்திகழித்யாதி) ஸ்ப்ருஹணீயமாய் உஜ்ஜ்வலமான மாடங்களாலே நிறையப்பட்டு ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கிற ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்க்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரருளிச் செய்த. ஆப்திக்குறுப்பாகச் சொல்லுகிறார். (ஒன்றினோடொன்பதும் பாடவல்லார்) "நின் திருவாணைகண்டாய்" என்றவொருபாட்டோடே அது பெறு

முடைத்தான அவனைப் போலேயாய்த்து இச்சுனைகளும். (நின்றபிரானடிமேல்) அவன்றிருவடிகளிலே. (அடிமைத்திறம்) அடிமைவிஷயமாக. இவருடைய தீர்த்தம் இவரிருந்தவிடத்தே வரும். (க)[காலை நன்ஞானத்துறைபடிந்தாடி]*அப்பன்றிருவருளிறேமுழுகுவது. இவர்க்குப்புறம்பு நிழலுமில்லை, நீருமில்லை. (உ) "அவனடி நிழல் தடம்" என்னக்கடவதிறே. (அடிமைத்திறம்) அடிமைவிஷயமாக.(நேர்பட)வாய்க்க. (விண்ணப்பஞ்செய்)ஆழ்வாரருளிச்செய்த.

(பொன்றிகழித்யாதி) பொன்னாலே திகழப்பட்ட மாடங்களாலே நிறைபட்டுத்தோற்றுகிற ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்க்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த. "பொன்னுலகு" என்று சொல்லுகிற பரமபதம்போலேயிறே ஆழ்வாரெழுந் தருளியிருக்கிற தேசம் (௩) "வைகுந்தமாகும்தம்மூர்" என்னக்கடவதிறே. (ஒன்றினோடொன்பதும்) "ஒளித்திடில் நின்திருவாணை" என்றத்தோடே மற்றையொன்பதையும். இதொன்றுமிறே ப்ரதாநம், மற்றையொன்பதும் ஈஶ்வரன் பெறுவாணையென்ன; அன்றென்று ஸாதித்தவையிறே

குத் தான் போகவேண்டாவோ வென்னவருளுகிறார் (இவருடையவித்யாதி). இவருடைய தீர்த்தந்தானேதென்ன, (காலையித்யாதி). ஜ்ஞாநத்தில் படிந்தாடுகை கூடுமோவென்ன வருளுகிறார் (அப்பனித்யாதி). இவர்க்குப் புறம்பு தீர்த்தமில்லையோ வென்ன வருளுகிறார் (இவர்க்கித்யாதி). தடமென்று தடாகமாய், திருவடிகள் தடாகஸ்த்தாநத்திலேயாய், தத்விஷயஜ்ஞாநம் ஜலஸ்த்தாநமென்று கருத்து. நடுவே சிலவர்த்தங்களை யருளிச்செய்து மீளவும் "அடிமேலடிமைத்திறம்" என்றத்தை மேலே அந்வயிப்பிக்கைக்காக ஸ்மரிப்பிக்கிறார் (அடிமேலித்யாதி). (பெறுவாணை) என்றது-ஆணையிடப் பெறுதென்றபடி.

(க) திருவி-௩௧ (உ) திரு-வாய்-௧0-௧-உ (௩) திரு-வாய்-௫-௩-௧௧

இவை."சொல்லவல்லார்" என்கிற ஸ்தாநத்திலே, 'பாடவல்லார்' என்கிறது. (க) "வாஜ்ஞமேவயவஜேயதூ - பாட்யேகேயேசமது

இந்தவாணை நமக்கு மறுக்கவொண்ணாதோ வென்னும் ஶங்கையிலே ஆஶ்ரித பரதந்த்ரனாகையாலே உனக்கு மறுக்கவொண்ணாதென்று முதல் பாட்டிலர்த்தத்தை ஸாதிக்கிறார். மூன்றாம்பாட்டில் இவ்வாணை மறுத்தால் அவனுக்கு பாத (ஸ்ரா்ய)கம் சொல்லுகிறார்;அதாவது- அவனுக்குப்பணிசெய்திருக்குமவன் அந்யபரராக்குகையாய், அத்தால் சாயலழிவு வருமென்றபடி. நாலாம்பாட்டில் நானாணை மாறாமலிருக்கைக்கு நீர் அந்யபரரன்றோ வென்ன, அநந்யனே நானென்கிறார். அஞ்சாம்பாட்டில் நான் ஆணை மாறாமலிருக்கைக்கு நான்செய்த வம்ஶத்தில் அக்ருதஜ்ஞரோவென்ன, நான் க்ருதஜ்ஞனே, மேலும் செய்கைக்கு ஆணையிட்டேனென்கிறார். ஆறாம்பாட்டில் ப்ரஹ்மாதி தேவர்களிருக்க அவர்களைவிட்டு நம்மை நீர் ஆணையிட்டால் நமக்கு மறுக்கவொண்ணாதோ வென்னும் ஶங்கையிலே அவர்கள் ஶக்தரன்றோ வென்றுதல், நம்மிடத்தில் உமக்குப்பிறந்த க்ருதஜ்ஞதை நிலைநில்லாதே அத்தால் நமக்காணைமறக்கலாமேயென்ன,ஆனால் அந்தக்ருதஜ்ஞதைநிலைநிற்கைக்குஸம்ஸாரத்தைக் கழிக்கவொண்ணாதோ வென்கிறாரென்றுதல்அருளிச்செய்கிறார், ஏழாம்பாட்டில் நான்ஜ்ஞாநத்தைப்பண்ணித்தந்திருக்க வேண்டாதவாணையிட்டால் மறுக்கவொண்ணாதோவென்ன, ப்ராப்திக்காகவன்றோ நான் ஆணையிடுகிறதென்கிறார். எட்டாம்பாட்டில் "இப்படி ஆணையிட்டாகிலும் ப்ராப்தியைப்பண்ணித்தரவேணுமென்கைக்கு உமக்குவரும் க்லேஶமென்? நாம்தந்தபோது தருகிறோம்" என்றிருக்கவேண்டாவோ? அப்படியிராமையால் நான் ஆணைமறுக்கவொண்ணாதோ வென்ன, இழந்துக்லேஶித்தகாலம் அநந்தமன்றோ வென்கிறார். ஒன்பதாமபாட்டில் நீர் நம்மை ஆணையிடுகைக்கு, நீராக நம்மடிமையை ப்ரார்த்தித்ததில்லையே, நாமாகவே உமக்கு இந்த வத்யவஸாயத்தைப் பிறப்பித்தால் நீர் நம்மை ஆணையிடுகிறதென்? ஆகையாலே அத்தை நாம் மறுக்கவொண்ணாதோ வென்ன, கர்ப்பத்திலிருந்தபோதே ப்ரார்த்தித்தேனென்கிறார். பத்தாம்பாட்டில் நான் லீலைகப்ரயோஜநனாகவிருக்க, நீர் ஆணையிட்ட மாத்ரத்திலே நாம் செய்வோமோவென்ன, அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக ப்ரஹ்மாதிகளையெல்லாம் அடிக்கீழிட்டுக் கொள்ளவில்லையோ, ஆட்கொள்ளவன்றோ உன்னுடை வவதாரங்களென்னுமபிப்ராயத்தாலே உலகளந்தானென்கிறார். என்றிப்படி இரண்டாம்பாட்டுக்கு இவையெல்லாம் ஸாத(ஶ்ரா்ய)கங்களான படியைக்கண்டு கொள்வது.

(மதுரம்) என்றவநந்தரம் "என்கிறபடியே யிருக்கையாலே" என்று சே

(க) ரா-பா-௪-அ.

வாணையல்லவாக்கினவொன்பது பாட்டையும். அன்றிக்கே ப்ராப்யத்வரையை விண்ணப்பஞ்செய்த வொன்பது பாட்டோடே பலம் சொன்ன ஒருபாட்டையும் கூட்டி ப்ரீதிப்ரேரிதராய்ப் பாடவல்லாரென்னுமாம். (உலகமித்யாதி) இவ்வாத்மாவினுடையஅந்யஶேஷத்வஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்களைப்போக்கின செயலையுடையத்ரிவிக்ரமனுக்கு அநந்யார்ஹராகப் பெறுவர்.

"பொன்திகழ்மாடம்பொலிந்து தோன்றும் புதுவையர் கோன்

ரம்" பலம் - ஸ்வ ஸ்வாதந்த்ர்யமும், அந்யசேஷத்வமும் குலையுமென்கிறார். இவையிரண்டையுங் குலைத்த அபதாநமிறே திருவுலகளந்தருளினவிடம் (க) ["சதுமுன்கையில்" இத்யாதி.] ஸ்வரூபஸாதந புருஷார்த்தங்கள் மூன்றும் இத்திருவடிகளிறே. (உ) ["உலகளந்த பொன்னடியே" என்றும்,(௩)"விண்மண்ணளந்த-பொன்னங்கழல்" என்றும், (௪) " பொதுநின்ற பொன்னங்கழல்" இத்யாதி].

" பொன்றிகழ்மாடம் பொலிந்து தோன்றும் புதுவைக்கோன் விட்டுசித்தன் - சென்றுலகங் குடைந்தாடுஞ் சுனைத்திருமாலி

ஷம். "தமர்" என்றத்தாலே ஶேஷத்வம் பலமென்று சொல்லுமிடத்தில் உலகளந்தானென்ன வேணுமோ, நாராயணனென்ன வொண்ணாதோ வென்ன வருளுகிறார் (பலமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமும் அந்யஶேஷத்வமும் இவ்வபதாநத்திலே கழித்தானே வென்ன வருளுகிறார் (சதுபு கனித்யாதி), ப்ரஹ்மருத்ரர்கள்- திருவடி விளக்குகிறவனும், அந்தத்தீர்த்தத்தை தரிக்கிறவனுமாகையாலே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமும், எல்லார் தலையிலும் வைக்கையாலே அந்யஶேஷத்வ மும்குலைந்த தென்றபடி. இவ்வபதாநத்தில் அந்யஶேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திமாத்ரமுமன்றிக்கே ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபஸித்தியும் ஸாதநஸித்தியும்ப்ராப்யஸித்தியுமுண்டென்கிறார் (ஸ்வஸ்வரூபேத்யாதி). உக்தார்த்தங்களுக்கு ஸம்வாதங்கள் காட்டுகிறார் (உலகித்யாதி).

"புதுவைக்கொன் விட்டுசித்தன்சொல்"என்றபாடத்துக்கு அடைவே அந்வயமாகையாலே, "புதுவையர்கோன் விஷ்ணுசித்தன் ஒன்றினோடு"என்றபாடத்தில் அடைவே அந்வயம் கூடாமையால், அத்தைக்காட்டுகிறார் (பொன்திக

(க) ௬-௭-௩. (உ) தி-மொரு-எ-௬. (௩) (௪) ௩-திருவ-அ-அ

பட்டன் சென்றுலகம் குடைந்தாடும் சுனைத் திருமாலிஞ்சோலை தன்னுள் நின்ற பிரானடிமேல் அடிமைத்திறம் நேர்பட விண்ணப்பம்செய்து சொன்ன ஒன்றினோடொன்பதும்'' என்றந்வயம். [௧௦]

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி ஐந்தாம்பத்து நாலாந் திருமொழி சென்னியோங்குப்ரவேசம்.

அவ; — பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாமித்வார்ச்சாவதாரங்களான விடங்களிலெழுந்தருளிநிற்கிறதுசேதநரைத்திருத்துகைக்குந்திரு

ருஞ் சோலைதன்னுள்நின்ற பிரானடிமேலடிமைத்திறம்நேர்பட விண்ணப்பஞ்செய் - ஒன்றினோடொன்பதும் பாடவல்லாருலகமளந்தான்தமரே '' என்றந்வயம். ௧௦

பிள்ளைதிருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி அஞ்சாம்பத்து மூன்றாந்திருமொழி முற்றிற்று.

ஐந்தாம்பத்து நான்காந்திருமொழி சென்னியோங்கு ப்ரவேசம்.

—oo:o:oo—

அவ;-பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாமித்வார்ச்சாவதாரங்களான விடங்களிலெழுந்தருளிநின்றது-சேதநரைத் திருத்துகைக்கும், திரு

ழித்யாதி). பட்டனென்றது - விட்டு சித்தனென்றபதத்துக்கு அர்த்தம் சொல்லும்படி. பிரானென்ற வநந்தரம் ''அடிமேல்'' என்றத்தையும் கூட்டிக்கொள்வது. ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

அரு;—சென்னியோங்கு ப்ரவேசம். தெற்குத் திருமலையிலிருக்கும் அழகரைக்குறித்துத் தம்கார்யம் செய்யவேணுமென்று திருவாணையிட்ட விவ்வாழ்வார் வடக்குத்திருமலையி லெம்பெருமானைக்குறித்து ''இனியென் திருக்குறிப்பே'' என்று க்ருதார்த்ததாநுஸந்தாநம் பண்ணும்படி யெங்ஙனே யென்ன வருளுகிறார் (பரவ்யூஹேத்யாதி-அமைக்கிறாரென்னு மளவும்), பஞ்

தினசேதநரை அடிமைகொள்ளுகைக்குமாய்த்து. அவையெல்லாத்திலும்அவைமிக்கிருப்ப துதிருமலையில்நிற்கிறநிலைபிறே.(க)"திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேன்"இத்யாதி. (உ)"வெற்பென்றிருஞ்சோலை"இத்யாதி. (ங)"வெற்பென்றுவேங்கடம்பாடும்"இத்யாதிகளிலே காணலாம்.

ந்திஞரை அடிமைகொள்ளுகைக்குமிறே; அதுபூர்ணமாகக் காணலாவது, திருமலையிலெழுந்தருளிநிற்கிற நிலையிலேயிறே. ப்ரதமஸுக்ருதமுமிவர்க்குத்தானேயிறே.(க)"திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்னத் திருமால்வந்தென்னெஞ்சுநிறையப் புகுந்தான்" என்றாற்போலே;(ச)"வெற்பென்று வேங்கட பாடினேன் வீடாக்கி நிற்கின்றேன்" என்று இவர் அஹ்ருதய கச்சொல்லிலும், "ஸஹ்ருதயமாகவிவர்சொன்னார்"என்றிறே அவன்புகுந்தது. (உ) "வெற்பென்றிருஞ்சோலை வேங்கடமென்றிவ்விரண்டும்"இத்யாதி.

ஆகையால், ஈஶ்வரன், ஸௌஹார்த்தம் முதலான ஆத்மகுணங்

சாவஸ்த்தைகளிலும்சேதநரைத் திருத்தியடிமை கொள்ளுகை இங்குப்பூர்ணமாகையாலே இவர்க்கு வேண்டுமபேக்ஷிதங்களையெல்லாம் செய்து ஒன்றும் செய்யாதானாயிருக்கிறபடியைக்கண்டு தாம்பெற்ற வம்ஶத்தையெல்லாமருளிச்செய்து அவனை ஸமாஹிதனாக்குகிறாரென்று கருத்து. திருத்துகைக்கு ஸுக்ருதம் வேண்டாவோ? தானே திருத்துமோ வென்ன வருளுகிறார் (ப்ரதமேத்யாதி), (தானே) என்றது-தானே யுண்டாக்கிக் கொண்டானென்றபடி, இதுக்கு ஸம்வாதம் (திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதி). (ஸஹ்ருதயமாகவிவர்சொன்னார்) என்றது - ஸஹ்ருதயமாகாவிடில் ஸுக்ருதமாகமாட்டாதென்னுமத்தாலே. இவர் திருவுள்ளத்தை வீடாக்கிப் புகுந்தானே வென்னவருளுகிறார் (வெற்பென்றிருஞ்சோலையித்யாதி).

(ஸௌஹார்த்தம்தி)என்றவிடத்தில் (டு)"ஈஶ்வரஸ்ய ச ஸௌஹார்தம் யத்ருச்சா ஸுக்ருதம் ததா। விஷ்ணோ: கடாக்ஷமத்வேஷமாபிமுக்யம் ச ஸாத்விகை:। ஸம்பாஷணம் ஷடேதாநிஹ்யாசார்யப்ராப்தி ஹேதவ:" - ஈஶ்வரஸ்யசஸௌஹார்த்தம் யத்ருச்சாஸுக்ருதம்ததா। விஷ்ணோ: கடாக்ஷமத்வேஷமாபிமுக்யஞ்சஸாத்விகை:। ஸம்பாஷணம் ஷடேதாநிஹ்யாசார்யப்ராப்திஹேதவ:" என்கிறவையெல்லாம் விவக்ஷிதம். (முதலான) என்றது - இவற்றைக்காரணமாக வுடைத்தான வென்றபடி (ஆத்ம

(க)தி-வாய்-கo அ-க. (உ)உ-திருவ-டுச. (ங)திருவ-சுக.(ச)ச-திருவ-சo

ஆகையாலே ஈஶ்வரன் ஆழ்வார்களுக்கு ப்ரதம காலத்திலே மயர்வற மதிநலமருளி விநியோகங் கொள்ளும். அவர்கள் பின்பிருக்கிறது பகவதிச்சையாலே யாய்த்து. நமக்கெல்லாம் ஶரீராவஸாநத்திலே இவற்றைப் பிறப்பித்துக் காரியம் செய்யும். (க)[ஊரவரித்யாதி] பாகவதங்கீகாரமாகிற எருவையிட்டு ஆசார்யோபதேஶ ஜ்ஞாநமாகிற நீரைப்பாச்சி ஸங்கமாகிற நெல்லை வித்தியிறே க்ருஷிபண்ணுவது. இப்படி திருத்தின விவரைக்கண்டு அவனுகக்க, அவனுகப்பைக்கண்டு இவருகக்க, "இவ்வுகப்புக்கு மேல் இனி வேறொரு பேறுமில்லை" என்று இவரிருக்க, இவர் காரியத்தில் நாம் முதலடியிட்டிலோம்" என்று அவன் பதறுகிற பதற்றத்தைக்கண்டு "விரோதிகளடையப்போய்த்தாகில் அபேக்ஷிதங்களில்

களைப் பிறப்பித்துஆசார்யனோடே சேர்தது விரோதியில் அருசியையும், ப்ராப்யத்தில் ருசியையும் பிறப்பித்துக் கார்யஞ்செய்யும்; ஆழ்வார்களுக்கு ப்ர[illegible]காலத்திலே யிவை யித்தனையும் பிறப்பித்துக் கார்யஞ்செய்யும். இவர்கள் பின்பு இருக்கிறது பகவதிச்சையாலேயிறே. நமக்கு ஶரீராவஸாநத்திலே இவை யித்தனையும் பிறப்பித்துக் கார்யஞ்செய்யும்; எல்லார்க்கும், பிறக்கும் க்ரமமொழியப் பிறப்பியான்.(க)"ஊரவர்" இத்யாதி. [ஊரவர்] நித்யஸூரிகள். [கவ்வையெருவிட்டு] அவர்கள்கவ்வி மேல் விழுந்தநுபவிக்கிறஅநுபவமாகிறஎருவையிட்டு, ஆசார்யோபதேசஜ்ஞாநமாகிறநீரைத்தேக்கி,ஸங்கமாகிற நெல்லை வித்தியிறேபிறப்பிப்பது.இப்படிதிருந்தின விவரைக்கண்டு அவனுகக்க, அவனுகப்பைக் கண்டு இவருகக்க, "இவ்வுகப்புக்குமேல் இனிவேறொரு பேறுமில்லை" என்று இவரிருக்க, " இவர்கார்யத்திலே நாம்முதலடியிட்டிலோம்" என்று அவன்பதறுகிற பதற்றத்தைக்கண்டு,"விரோதிகளடையப் போச்சுதாகில். அபேக்ஷிதங்களில் பெறவேண்டுமம்ஶங்களடையப்பெற்

குணங்கள்) ஶமதமாதிகள். ஆழ்வார்க்கும் மற்றுமுள்ளார்க்கும் பிறப்பிக்கும் க்ரமத்தையருளுகிறார் (ஊரவரித்யாதி). "இனியென் திருக்குறிப்பே"என்று இவர் அமைக்கைக்கு உபோத்காத மிடாநின்றுகொண்டு திருமொழி ப்ரமேயத்தைச்சுருங்கவருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). ... ... *

(க)தி-வாய்-ரு-ந-ச.

மூ.—

சென்னியோங்கு தண் திருவேங்கடமுடையாயுலகு
தன்னைவாழநின்ற நம்பி தாமோதரா சதிரா [ண்டு
என்னையு மென்னுடைமையையுமுன் சக்கரப்பொறியொற்றிக்கொ
நின்னருளேபுரிந்திருந்தேனினியென் திருக்குறிப்பே. (க)

பெறவேண்டும்மஸ மடையப் பெற்றதாகில் இனிதேவர் பதறுகிற தென்'' என்று அவன் பதற்றத்தை அமைக்கிறார். *

அவ,—முதற்பாட்டு. (சென்னியித்யாதி). திருமலையிலே கல்யாண குணபூர்ணனைக் கொண்டு ஸங்கிஹிதனாய் என்னை விஷயீகரித்து உன்க்ருபையை எனக்கு அவலம்பமாம்படிபண்ணினாய், இனிமேல் தேவர்க்குத் திருவுள்ளமேதென்கிறார்.

ஸ்வா,—(சென்னியோங்கு தண் திருவேங்கடமுடையாய்) உயர்ந்தகொடிமுடியை யுடைத்தாய் ஶ்ரமஹரமான திருமலையை உனக்கிருப்பிடமாக வுடையவனே! உபயவிபூதிக்கும் முகங்காட்டுகைக்கு நிற்கிறவிடமிறே. த்ருதீயா விபூதியிறே திருமலை, (உலகு

றதாகில், இனி தேவர் பதறுகிறதென்?'' என்று அவன் பதற்றத்தை அமைக்கிறார். ... . *

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (சென்னியோங்கு) திருமலையில்கொடிமுடிகள் ஆகாசத்திலேமுட்டிநிற்குமிறே. இத்தால்-உபயவிபூதிக்கும் முகங்காட்டுகைக்காக நிற்கிற நிலையிறே தோற்றுகிறது. உதயகிரியிலே ஆதித்யன்கிளம்பினால் எல்லார்க்கும் ப்ரகாசிக்குமா போலே, திருமலையில் நிற்கிறநிலை உபயவிபூதியுங் கண்டு வாழுகைக்கிறே. (க) "வேங்கடம் கோயில்கொண்டதனோடும் - அருக்

அரு;—முதற்பாட்டு. (சென்னியித்யாதி). "சென்னிகளாலே ஓங்கியிருப்பதாய்'' என்று ஶப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி பலிதார்த்தமருளுகிறார் (திருமலையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) (இறே) என்றவநந்தரம் "என்றதாய்த்து''என்றுசேஷம். திருமலையில் நிலை உபயவிபூதிக்கும் முகங்காட்டுகைக்காக வென்னுமத்தைத்ருஷ்டாந்த பூர்வகமுபபாதிக்கிறார் (உபயேத்யாதி). (எல்லார்க்கும்) என்றது-தேவர்களுக்கும் மநுஷ்யர்களுக்கு மென்றபடி. (வாழுகைக்கு) என்றவநந்தரம் "ப்ரகாஶிக்கும்'' என்று ஶேஷம். ஆதித்யனைப்ரகாஶிப்பிக்கைக்குஸம்வாதமருளுகிறார் (வேங்கடமித்யாதி) உபயவிபூதியும் வாழ்

(க) தி-மொ-உ-க எ.

தன்னையித்யாதி) வைஷம்யமற எல்லாரும் உன்னைக்கிட்டி வாழும் படி நிலைபார நின்ற கல்யாணகுண பூர்ணனே! *கானமும் வானர முமானவற்றுக்கும் முகம் கொடுக்கும்படியாய்த்து நீர்மையில் பூர்த்தி, வாத்ஸல்யாதிகுணபூர்ணனே! (தாமோதரா) அந்தப்பூர்

கன்மேவி நிற்பார்க்கு" என்னக்கடவதிறே. (க) "வானோர்க்கும் மண்ணோர்க்கும் வைப்பு." (உ) * மண்ணோர் விண்ணோர்க்கு - என்றும்-கண்ணாவான்-தண்ணார் வேங்கட விண்ணோர்வெற்பனிறே; அங்குள்ளார், திருமலையில் கொடிமுடியிலே வந்து இளைப்பாறுவர் கள்; இங்குள்ளார் *மொய்த்தசோலையிலும் மொய்பூந்தடத்திலும் தாழ்வரையிலும் இளைப்பாறுவர்கள்; * பூவியில் பொழிலுந் தடமுமவன் கோயிலுங்கண்டிறே *உள்ளுளாவி யுலர்ந்துலர்ந்து ஆவியுள் குளிருவது.

(தண்திருவேங்கடம்). தட்பத்தையுடைத்தான வேங்கடம். (ங)[குளிரருவிவேங்கடம்] இருவர்விடாயையுந்தீர்க்கும். ரக்ஷக னுக்கு ரக்ஷ்யத்தைப்பெறுதவிடாயும், ரக்ஷ்யத்துக்கு ரக்ஷகனைப் பெறுதவிடாயும். *(ச) "எந்நாளேநாம்மண் ணளந்தவிணைத்தாமரை கள்காண்பதற்கு" என்று ஶீலாதிகுணங்களையநுபவிக்கப்பெறுதநி த்யஸூரிகள் விடாயையுந் தீர்க்கும். (திருவேங்கட முடையாய்) நிதியுடையாய், ஸ்ரீ கௌஸ்துபமுடையாய் என்னுமாபோலே.

(உலகுதன்னை வாழநின்ற நம்பீ) (ரு) "அடிக்கீழமர்ந்து புகுந் தடியீர் வாழ்மினென்றென்றருள் கொடுக்கும்," (சு) "கானமும் வானரமும் வேடுமுடை வேங்கடம்" என்கிறபடியே ஸர்வரையும் வாழ்விக்கும்படி.(நம்பீ) குணபூர்த்தி. (எ)'நிகரில்புகழாய்' என்று

கைக்கு ப்ரகாஶிக்குமென்கைக்கு ஸம்வாதங்கள் (வானோரித்யாதி). "தண்" என்றதுக்குக் குளிர்ந்திருக்கை ஶப்தார்த்தமாகையால் பலிதமானஶ்ரமஹரத் வத்தை உபபாதிக்கிறார் (அங்குள்ளாரித்யாதிவிடாயையும் தீர்க்குமென்னுமள வும்). இங்குள்ளாரிளைப்பாறுவரென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் (பூவியிலித்யாதி). (உலர்ந்து) என்றவநந்தரம் "என்று சொல்லப்பட்ட" என்று ஶேஷம். (தட்பம்) குளிர்த்தி. உபயவிபூதியிலுள்ளார்விடாய் தீர்க்குமென்றுரு

(க) ச-திருவ-சரு (உ). திருவாய்-க-அ-ங. (ங) நா-தி-அ-ங.
(ச) திருவாய்-சு -கo-எ (ரு) திவாய்-சு-கoக. (சு) ச-திருவ-சஎ.
(எ) திருவாய-சு-கo-கo.

த்தியை அநுஷ்டாநபர்யந்த மாக்கினபடி. "வெண்ணெயைக் களவுகண்டான்" என்று கொண்டியோடே பிடித்து யசோதைப் பிராட்டி கட்டக்கட்டுண்டு அத்தால் வந்த தழும்பை நிரூபகமாக வுடையவனே! இத்தால் ஆஸ்ரிதபவ்யதை சொல்லுகிறது. (சதிரா) ஆஸ்ரிதர் தோஷம் காணுதவிரகு.

வாத்ஸல்யம்; 'உலகமூன்றுடையாய்' என்று ஸ்வாமித்வம்; 'என்னையாள்வானே' என்றுஸௌஸீல்யம்; "திருவேங்கடத்தானே" என்று ஸௌலப்யம். இது இங்குள்ளார்க்கு முகங் கொடுத்தபடி. (க) [நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன்] நீசனேன் - அநாத்மகுண பரிபூர்ணன்;[நிறைவொன்றுமிலேன்] ஆத்மகுணகந்தரஹிதன். 'நிகரிலமரர் முனிக்கணங்கள் விரும்பும்' என்று அங்குள்ளார்க்குமுகங் கொடுத்தபடி. (தாமோதரா) 'நம்பீ' என்று—பூர்த்திகீழ்; அக்குணங்களும் க்ரயம் சென்றபடி இந்தபூர்த்தி. வெண்ணெய் களவு காண்கையாலே அபூர்த்தி; கட்டுண்கையாலே அஶக்தி; தப்ப விரகறியாமையாலே அஜ்ஞதை. (சதிரா) ஆஸ்ரிததோஷங் காணுதசதிர். *தமக்கடிமைவேண்டுவார் தாமோதரனன்றே. (உ) "சூழ்ந்தடியார் வேண்டினக்கால்" இத்யாதி. †(ரு) "தன்னடியாரித்யாதி."

தாத்பர்யம் சொல்லித்தாத்பர்யாந்தரமருளுகிறார் (சூழ்ந்தித்யாதி). ஈஶ்வரன் சேதநரைத்தப்பாதபடி சூழ்த்துக்கொள்ளவர்முன திருவவதாரங்களைப்பண்ணித்தனக்கடியாருண்டாகவேணுமென்று அபேக்ஷித்தால், அப்படி அவர்கள் அநுகூலராய்த்தோன்றுதொழிந்தாலும் லீலாவிபூதிக்கு விரைமுதல் பெற்றோமென்று அது தன்னைபோக (ஹோ ம) மாகக் கொண்டிருப்பனென்று இப்பாசுரத்துக்கர்த்தம் கண்டு கொள்வது. இத்தால் விமுகரையும் லீலைக்கு றுப்பென்று வைமுக்க்யாதி தோஷம் பாராதே லீலையாகிற வடிமைகொள்ளுமவன் அபிமுகர்விஷயத்திலே தோஷம் பாராதே அடிமை கொள்வனென்னுமது கைமுதிகந்யாய ஸித்தமென்றதாய்த்து. பின்னையுமொரு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (தன்னடியாரித்யாதி). இப்பாசுரத்துக்குண்டான வ்யாக்க்யாநத்துக்கு வேண்டின பதவிளக்கத்தை அங்கேகண்டு இங்கே யேறியருளப் பண்ணிக்கொள்ளவேணும்.

(க) திருவாய்-ரு-ரு-ச- (உ) பெரியதிருவ-கள. (ரு) ச-கூஉ.

† இதன்வ்யாக்க்யாநம் ஓலைஸ்ரீகோசங்களிலும் முன்அச்சிட்ட ஸ்ரீகோசங்களிலும் இங்கே காண்கிறது.

(என்னையுமித்யாதி), ஆத்மாவையும் ஆத்மீயங்களையும் திருவாழியாலே முத்ரையிட்டு, ஆத்மாவுக்கு ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்குகை, ஆத்மீயங்களானதேஹாதிகளுக்குத்திருவிலச்சினை சாத்துகை, (நின்னருளே புரிந்திருந்தேன) உன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையை நிரபேக்ஷோபாயமாக அபேக்ஷித்து நிர்ப்பரனாயிருந்தேன். (திருக்குறிப்பு இனியென்) ஜ்ஞாந லாபத்தையும் பண்ணித்தந்து விரோதிநிவ்ருத்தி பூர்வகமாக அபேக்ஷிதங்களைத் தந்தருளிற்றாகில் இனித்திருவுள்ளத்தில் நினைவேது. (க)

(என்னையுமென்னுடைமையையும்). ஆத்மாவையும், ஶரீரத்தையுந் திருவிலச்சினை சாத்தி. ஆத்மாவுக்குச் சாத்துகையாவது - அநந்யார்ஹ சேஷத்வஜ்ஞாநம் பிறப்பிக்கை. அதுபிறந்தமைதோற்றவிறே தோளுக்குத் திருவிலச்சினையிடுவது.

(நின்னருளே) இவரடியாகிலிறே புதைத்துவார்ப்பது; அவனடியாகவரில் (க)"விதிவாய்க்கின்றுகாப்பாரார்" என்னும்படியிறே பெருகுவது. (புரிந்து) (உ)"எத்தனையும் வான்மறந்த காலத்தும்" இத்யாதி. (இருந்தேன்) உபாயாந்தரமும், உபேயாந்தரமுங் குலைகை, அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வஜ்ஞாநமும் பிறந்து, விரோதிநிவ்ருத்தியும் பிறந்து, அபேக்ஷிதமும் பெற்றதாகில் இனிப்பதறுகிறதென். (இனியென் திருக்குறிப்பே) (ங) "என்கொலம்மான் திருவருள்கள்" (திருக்குறிப்பு) திருவுள்ளத்தில் நினைவு. .... (க)

அருளென்னவமைந்திருக்க, "நின்" என்றுவிஶேஷித்ததுக்குஉன்னால் வருமருளென்று ஶப்தார்த்தம் விவக்ஷித்து வ்யாவர்த்த்யபூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இவரித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). (இவரடியாகில்) என்றது-ஸாதநநிஷ்டரான விவரடியாகி லென்றபடி. (புதைத்து வார்ப்பது) ஒளித்துவார்ப்பது; லப்தமாவதென்றபடி. (விதி) என்றது-க்ருபையை. "புரிந்து" என்றது - ஆதரித்தென்றாய், அதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (எத்தனையுமித்யாதி). "சித்தம் மிகவுன்பாலே வைப்பனடியேன்" என்னுமளவுக்கும் நோக்கு. புரிந்தெதன்னவமைந்திருக்க இருந்தென்னுமதுக்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (உபாயேத்யாதி). இனியென்றதுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு "என்திருக்குறிப்பே" என்றதுக்குபாவமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதி). (க)

(க) தி - வாய்-ரு-க-க. (உ) பெரு-தி-ரு-எ. (ங) தி-வாய்-௯௦-எ-௪

மூ;—
பறவையேறு பரம்புருடா நீ யென்னைக்கைக்கொண்டபின்
பிறவியென்னுங் கடலும் வற்றிப்பெரும்பதமாகின்றதால்
இறவுசெய்யும் பாவக்காடு தீக்கொளீஇ வேகின்றதால்
அறிவையென்னு மமுதவாறு தலைப்பற்றிவாய்க்கொண்டதே. (உ)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. (பறவையித்யாதி) கீழ் அவனருளேபேற்றுக்கு ஹேது வென்றார். இதில் அவனருளாலே தாம் பெற்றபேறு சொல்லுகிறார்.

ஸ்வா;—(பறவையித்யாதி). பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடைய பரமபுருஷனே !; ஸங்கல்பவபாவனான நீ, உன்னாலல்லது செல்லாத வென்னை அநந்யார்ஹமாக்கிக் கொண்டபின்பு. (பிறவி

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. (பறவை) கீழிற்பாட்டிலே, "இனி யென்திருக்குறிப்பே" என்று தனக்குச் செய்ய வேண்டுவதெல்லாஞ் செய்திருக்க, இனிப்பதறுகிற தென்னென்ன ; "நீர் எல்லாம் பெற்றீரோ, உம்மை நெடுநாள் பற்றிப்போந்த கர்மங்கிடந்தது, மேலே ப்ராப்திக்கடியான பரமபக்தி பிறந்ததில்லையே, அர்ச்சிராதி முதலாகமேல்செய்யவேண்டும்அம்ஶங்கள்பிறந்ததில்லையே" என்ன; தமக்கு இவையித்தனையும் பிறந்தபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா,—(பறவையேறுபரம்புருடா) பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடைய புருஷோத்தமனே ! திருவேங்கடமுடையான் பெரிய திருவடிமேலே யெழுந்தருளிவந்து இவரைப்பரமபதத்துக்குக்கொடுபோகையிலே த்வரிக்கிறபடி. விரோதிநிவ்ருத்தியைப்பிறப்பித்ததும் திருவேங்கடமுடையான் பெரியதிருவடி யின்மேலே வந்திறே. (க) "நங்கள்வரிவளையாயங்காள்" (உ) "இலங்கைப்பதி"

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (பறவை) உக்திப்ரத்யுக்திமுகேந கீழ்ப்பாட்டோடே ஸங்கதியருளுகிறார் (கீழித்யாதி).

இப்போது "பறவையேறு" என்று விஶேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (திருவேங்கடமுடையானித்யாதி). (த்வரிக்கிறபடி) என்றவநந்தரம் "இவ்விஶேஷணத்தாலே தோற்றுகிறது" என்று கூட்டுவது. திருவேங்கடமுடையானே பெரியதிருவடியோடே கூடவே இஷ்டப்ராப்தியையும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் பண்ணிக்கொடுக்குமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் (நங்களித்யாதி). "வெங்கட்பறவையின் பாகனெங்கோன்வேங்கடவாணனை"

(க)தி-வாய் அ-உக. (உ.) தி-மொ-க-க0-உ.

யித்யாதி) ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலும் சுவறிப் பெரியதரமும் உண்டாகா நின்றது. மேல்சாத்தும் பரியட்டமும் வாராநின்றது; பரமஸாம்யாபத்தி உண்டாகா நின்றது.

(க)"பாடுங்குயில்காள்."(நீ) ஆஸ்ரித ஸம்ஸ்லேஷைகஸ்வபாவனை நீ. (என்னை) (உ)"விழிக்குங்கண்ணிலேன் நின்கண்மற்றல்லால்" என்றும், (ங)"உனக்குப்பணிசெய்திருக்குந்தவமுடையேன்" என்றும், (ச) "அங்கோர் நிழலில்லை நீருமில்லை" என்றும் அநந்யகதியுமாய், அநந்யோபாயனுமாய், அநந்ய போக(ஹேம)னுமான வென்னை.

(கைக்கொண்டபின்) அங்கீகரித்தபின்பு. நானுன்னைப்பற்றும் போதிறே, * ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரங்களிலே தபோஜ்ஞாந ஸமாதி ரூபேண பிறப்பது, *நீ யென்னைக் கைக்கொண்டபின் எல்லாம் ஏக காலத்திலே பிறக்குமிறே. (ரு) *அடியானிவனென்றெனக்காரருள் செய்யும் நெடியானை நிறைபுகழஞ் சிறைப்புள்ளின்கொடியானிறே; * கைக்கொண்டபின் பிறந்த விசேஷஞ்சொல்லுகிறார்மேல் (பிறவி யென்னும் கடலும் வற்றி). ஸம்ஸாரமாகிற பெரியகடலும் சுவறி. (பெரும்பதமாகின்றதால்) பெரியதரம் பெற்றபடி. மேல்சாத்தும் பரியட்டமும்பெற்று, * திருப்பொலிந்த சேவடி யென் சென்னியின்மேல் பொறிக்கப்பெற்றுத் திருப்பல்லாண்டு பாடினபடி.

என்றதிலே நோக்கு. இரண்டாம் ஸம்வாதத்துக்கு "கொடிப்புள்திருத்தாய்' விலங்கல் குடுமித்திருவேங்கடம்மேய" என்றதிலே நோக்கு. மூன்றும்ஸம் வாதத்துக்கு "நல்வேங்கடநாடர் - ஆடும் கருளக்கொடியுடையார்" என்றதிலே நோக்கு. "விழிக்குங்கண்ணிலேன்" இத்யாதிக்கு "உன்னுடைய கடாக்ஷமொழிய வேறுநோக்குகைக்கு ஒருமறுவிழியையுடையேனல்லேன்" என்றர்த்தமாய், அத்தாலே ரக்ஷகாந்தரமில்லை யென்று கருத்து. "தவமுடையேன்" என்றது - உன்ப்ரஸாதமுடையேனென்றபடி. இத்தால் உபாயாந்தரமில்லை யென்றதாய்த்து. கதியென்று ரக்ஷகனைச் சொல்லுகிறது.

அநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் இஷ்ட ப்ராப்தியும் ஏககாலத்திலே பிறக்கக்கூடுமோவென்ன வருளுகிறார் (நானுன்னையித்யாதி). "பறவையேறுபரம்புருடா நீயென்னைக் கைக்கொண்டபின்" என்னுமளவுக்கு மொருஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (அடியானித்யாதி). (தரமென்றது) அதிசயமென்றபடி. (மேல்சா

(க) நா-தி-கூ-ரு (உ)ரு-க-உ (ங)ரு-ங-உ (ச)ரு-ங-ச (ரு)தி-வாய்-கூ-ச-க0

(இறவித்யாதி), இவ்வாத்மாவை முடிக்கிற கர்மாரண்யம் * சிறுவெரியும் திருநேமியினுடைய ஜ்வாலாக்நி கொளுந்தி தக்த்தமாகா நின்றது. (அறிவையித்யாதி) ஜ்ஞாநமாகிற அம்ருத ப்ரவாஹிநியானநதி பெருகி வாயளவாய்த்தலைக்கு மேலே போகா நின்றது, (க)"அதனில் பெரியவென்னவா" என்கிறபடியே. "இனி யென்திருக்குறிப்பு" என்று கீழோடே அந்வயம். (உ)

(உ)"உடுத்துக்களைந்த" இத்யாதி. (ஆகின்றதால்) இது மேன்மேலன வளர்ந்துவருகிறபடி. (ங)["எத்திறத்துமின்பம்," (ச)"எங்குத் திருவருள்பெற்று" இழவுக்கு ஸம்ஸாரமும், அதுக்கடியான கர்மமும்போலே, மோக்ஷத்துக்கு ஜ்ஞாநமும் பக்தியும்.

"பிறவியென்னுங் கடலும்வற்றி" என்று - ஸம்ஸாரம்போனபடி சொன்னார்; இனி அதுக்கடியான கர்மம்போனபடி யருளிச்செய்கிறார் (இறவுசெய்யுமித்யாதி) இவ்வாத்மாவை முடிக்கிற கர்மஸந்தாநம் பெருநெருப்புக் கொளுந்தி வெந்திட்டதால். ஆழ்வாரும் ஈப்ஸ்வரனும் ஸம்ஶ்லேஷித்தவளவிலே, அநுமதிவேண்டாதே வெந்ததாய்த்து, காண்டாவநம் வெந்தாப்போலே. (அறிவையித்யாதி) அம்ருதம் - ஜலம். ஜ்ஞாநாம்ருதமாகிற ஆறுபெருகி, வாயளவாய்த் தலைக்குமேலே போகாநின்றது. (க) "அதனில்பெரிய வென்னவா"

த்து) அங்கராகாதி. (இது) என்றது - பெரியதரத்வாத. வர்த்தமாநார்த்தம் (மேலித்யாதி). இத்தால் இங்குப் பிறந்த வதிஶயமே இனிமேல் பரமபதத்தில்வ்ருத்தி[ஸி]யடைவதென்றதாய்த்து. இதுவே அங்குவ்ருத்தியடைகைக்கு இரண்டு மொன்றேயென்னவருளுகிறார் (எத்திறத்துமித்யாதி). "இங்குமங்கும்" என்றதிலே நோக்கு. ஸம்வாதாந்தரம் (எங்குமித்யாதி). அங்குமென்றமோக்ஷத்துக்கு ஹேது வென்னென்னவருளுகிறார் (இழவுக்கித்யாதி).

"பாவக்காடுதானே தீக்கொளுந்திவேகின்றது" என்னுமதுக்கு பாவமருளுகிறார் (ஆழ்வாருமித்யாதி). (போலே) என்றவநந்தரம் "அன்றிக்கே" என்று சேஷம். அர்ஜுநன் அநுமதிபண்ண, அக்நி தஹிக்கவந்தாப்போலே யன்றிக்கே அநுமதிவேண்டாதே தானே வெந்ததென்றுகருத்து. (ஜ்ஞாநாம்ருதமாகிற) என்றது - ஜ்ஞாநரூபஜலமாகிற வென்றபடி. "அறிவையென்னுமமுதவாறு" என்றத்தையும் "அரா" என்றத்தையும் ஒன்றாக்கி ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (அதனிலித்யாதி). இத்தால்பத்தாம்பாட்டைச் சொல்லிற்றென்று துக்கச்சுழலைப்ரவேஶத்திலே அருளிச் செய்ததை ஸூசிப்பிக்

(க)தி-வாய்-க0-க0-க0(உ) திருப்பல்லா-கூ (ங) தி-ச-வி-அஉ(ச) திருப்பா-ஙஉ

அவ;—மூன்றாம்பாட்டு. (எம்மனவித்யாதி) பாபநிவ்ருத்தி என்னளவிலேயன்றிக்கே நானிருந்த தேசத்திலுள்ள பாபங்களும் நசித்துப்போனபின்பு நான்பெற்றபேறுபெற்றாருண்டோவென்கிறார்.

என்றபடி. நீ யென்னைக் கைக்கொண்டவென்றது. (க) "என்தலைமிசையாய் வந்திட்டு" என்றபடி. அநுகூல ஜ்ஞாநமாகிற பெருக்காறு (தலைப்பற்றி).

சேதநகதமாகவந்த ஜ்ஞாநமாகிலிறே பின்பு வற்றிவருவது; ஸஹ்யம்பற்றி வருகிற ஆறிறே. திருமலையிறே ஸஹ்யம்; வர்ஷிக்கிறது ஒருகாளமேகமிறே. (உ) * கார்முகில்போலும் வேங்கடநல்வெற்பன்" * இன்னமுதிறே. "பற்பநாபன்" இத்யாதி. (வாய்க்கொண்டதே) எல்லாம் மேன்மேலே ஒருமுகமாய்ப் பெருக்கிடா நின்றது. ... . (உ)

அவ,—மூன்றாம்பாட்டு. (எம்மன) கீழிற்பாட்டில் "பிறவியென்னுங் கடலும்வற்றி" என்றும், "இறவுசெய்யும் பாவக்காடு தீக்கொளீஇ வேகின்றதால்" என்றும் - உம்முடைய அபேக்ஷிதம் பெற்றீராகச் சொன்னீர், ஒருத்தனுக்குப் பெறுகையாவது - தன் விரோதி போகையன்றிக்கே தன்னோடு ஸம்பந்தமுடையார்க்கும் விரோதி போகையாய்த்து;அப்படி நீர்பெற்றதுண்டோ?" என்ன; என்னளவன்றிக்கே, என்ஸம்பந்திகளளவன்றிக்கே, அவர்கள் நாட்டிலுள்ளார் பாவமும் போய்த்தென்கிறார்.

கிறார். இவரைத்தானே வந்து கைக்கொண்டானென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் (நீ என்னையித்யாதி). "அறிவை யென்னுமமுதவாறுவாய்க்கொண்டு தலைப்பெற்றது" என்று அந்வயித்தொரு அர்த்தத்தை யருளிச்செய்து அடைவே அந்வயமாக்கித்தாத்பர்யாந்தரமருளுகிறார் (அநுகூலேத்யாதி).

தலையென்று - உத்பத்திஸ்த்தாநமாய், அப்படிவிசேஷித்ததுக்குஹேது பூர்வகம் தாத்பர்யாந்தரமருளுகிறார் (சேதநேத்யாதி). "ஸ்ரீவெங்கடாத்ரி ஸிவராலயகாளமேகம்" ஸ்ரீவேங்கடாத்ரிஸிகராலயகாளமேகம்" என்றதைப்பற்ற (காளமேகம்) என்றது. காளமேகமாகில் ஜலத்தை வர்ஷிக்குமொழிய, ஜ்ஞாநாம்ருதத்தை வர்ஷிக்குமோவென்ன வருளுகிறார் (கார்முகிலித்யாதி). ஸ்வாநுபவமாகிறஅநுகூலஜ்ஞாநத்தைக்கொடுக்குமவனென்கை,(உ)

அரு,—மூன்றாம்பாட்டு. (எம்மனவித்யாதி) கீழ்வாக்யத்தால்பலிதம் (என்னித்யாதி).

(க) தி-வாய்-க௦-க௦-க (உ) தி-வாய்-உ-எ-க௦.

மூ.—
எம்மனுவென்குலதெய்வமே யென்னுடைநாயகனே
நின்னுளேனாய்ப் பெற்றநன்மை யிவ்வுலகினிலார் பெறுவார்
நம்மன்போலவீழ்த்தமுக்கும் நாட்டளேபாவமெல்லாம்
சும்மெனாதே கைவிட்டோடித் தூறுகள்பாய்ந்தனவே. (௩)

ஸ்வா;—(எம்மனு) "எம்மன்னு" என்று வலித்து எனக்குத்தாய் போலே பரிவனானவனே; அன்றிக்கே "மன்னு" என்று ராஜாவாய் ஈரரசு தவிர்த்தவனென்னுமாம். என்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் குலைத்தவனே; (என்குலதெய்வமே) என்குலத்துக்குப்பர தேவதையான

வ்யா;—(எம்மனு) "எம் அனு" என்று - தாயாரை சொன்னபடி. எனக்குத்தாய்போலே, பரிவனானவனே. என் அபிமதப்ரதனே! தாய்முலைப்பால்போலே,எனக்கு ஜ்ஞாநப்ரதனானவனே! அன்றிக்கே,"எம்மனு" என்று-ராஜாவாய்,ஈரரசுதவிர்த்தவனே யென்றுமாம். என் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக்குலைத்தவனே! துராத்மாவான வெனக்கு ஶாஸ்தாவானவனே. (க)"ராஜா ஶாஸ்தா துராத்மநாம் - ராஜா ஶாஸ்தா துராத்மநாம்" என்னக்கடவதிறே. (என்குல தெய்வமே) என்குலத்துக்குப் பரதேவதையானவனே. இவர்குலத்தை யிட்டிறே இவரை விஷயீகரித்தது. (உ)"ஏழாட்காலும் பழிப்பிலோம் நாங்கள்" என்றாரிறே. (௩)"குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்து"என்னக்கடவதிறே. (௪) "எந்தைதந்தை தந்தைதந்தை தம்மூத்தப்பன்"

அபிமதம்தன்னை விவரிக்கிறார்(தாயித்யாதி), "எம்"என்றது-என்னென்றாய், மன்னுவென்றவல்லொத்து "மனு" என்று மெல்லொத்தாய், எனக்கு ராஜாவென்று ஶப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி அர்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கே யித்யாதி). ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் குலைத்தபடியை உபபாதிக்கிறார் (துராத் மேத்யாதி). ஆத்மாபஹாரம் பண்ணிப்போந்தவனை அஹங்கார மமகாரங்கள் போம்படி ஶாஸநத்தைப்பண்ணினவனென்று கருத்து. "என்குல தெய்வமே" என்று ஸம்போதித்ததுக்குக் கருத்தையருளிச் செய்கிறார் (இவரித்யாதி,. குடிப்பிறப்பு விஷயீகாரஹேது வென்னுமதுக்கு ஸம்வாதாந்தரம் (குடியித்யாதி). "அருளியுன்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்" என்னுமர்த்தத்துக்கு, குடிக்கிடக்கை முதலானவை யெல்லாம் ஹேதுவென்று திருவுள்ளம்.

(க) (உ) திருப்பல்லா-௩ (௩) தி-வாய்-௯-உ-உ(௪) திருப்பல்லா-௬

வனே என்குலநாதனே; (என்னுடை நாயகனே) என்குலத்திலுள்ளார்க்கு ஸ்வாமியானதுவும் என்னாலே யென்னும்படி எனக்கு நாதனானவனே. இம்மூன்று பதத்தாலும் ஸ்வரூப ஸாதநப்ராப்ய விரோதிகளைப் போக்கி ஆகாரத்ரய ப்ரதிஸம்பந்தியானவனென்

(என்னுடைநாயகனே) (௧)"குலதொலடியேன்" என்கிற ஸம்பந்தத்துக்குமேலே இவர்க்கு அவனால்வந்த தன்னேற்றம். அவர்களுக்கும் இவராலே பேறும்படியிறே இவர் திருந்தினபடி. ஆக, "'எம்மனா' என்குலதெய்வமே 'என்னுடை நாயகனே' என்கிற இம்மூன்றாலும்-ஜ்ஞாநவிரோதியும், ஆஸ்ரயணவிரோதியும், மோக்ஷவிரோதியும் போனபடி" என்று ஆளவந்தார். "தேஹாத்மாபிமாநமும், அந்யசேஷத்வமும், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமுங்கழிந்தபடி" என்று உடையவர். "உபேயமும்,உபாயமும்,பரதேவதையும்" என்றுமாம்.

(ஜ்ஞாநவிரோதியும்) என்றது-தாய்முலைப்பால்கொடுத்தாப்போல்எனக்கு ஜ்ஞாநப்ரதனானவனே யென்றத்தால் பகவச்சேஷத்வஜ்ஞாநம் சொல்லிற்றாய், அதுக்குவிரோதியான வந்யஶேஷத்வஜ்ஞாந மென்றபடி. (ஆஸ்ரயணவிரோதியும்)என்றதுக்கு குலத்துக்குதேவாந்தரமுண்டாயிருக்கை பகவதாஸ்ரயண விரோதியாகையாலே அது கழிகையென்று கருத்து. [மோக்ஷ விரோதியும்) என்றதுக்கு நாயகனென்றவிடத்தில் நாயக ஶப்தம் - "ணீஞ் - ப்ராபணே" என்கிற தாதுவிலே நிஷ்பந்நமாகையாலே தன் திருவடிகளையடைவிப்பிக்கு மென்றாய், அத்தால் அதுக்கு விரோதியான ஸம்ஸார ஸம்பந்தம் கழிகை தோன்று மென்று கருத்து. (தேஹாத்மாபிமாநமும்) என்றதுக்கு "எம்மனா" என்றபதத்தில் தோன்றுகிற ஜ்ஞாநப்ரதாநம்தேஹாதிரிக்தாத்மஜ்ஞாநமாய், அத்தால் தத்விரோதியான தேஹாத்மாபிமாநம் கழிந்ததென்று கருத்து. "என்குலதெய்வமே" என்றவிடத்தில் குலத்துக்கெல்லாம் ஶேஷியென்று தோன்றுகையால் அந்யஶேஷத்வம் கழியுமென்று திருவுள்ளம். "நாயகனே" என்றவிடத்தில் ரூட்யர்த்தமான ஸ்வாமித்வத்தைப்பற்ற ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம் குலைந்தபடி யென்று தாத்பர்யம். எம்மனா வென்றத்தால் ஜ்ஞாப்ரதாநம் பண்ணினவனென்றாய், அத்தாலே உபாயத்வமும், என்குல தெய்வமென்றத்தாலே தேவத்வஞ் சொல்லுகையால் ப்ராப்யத்வமும், நாயகனேயென்று தன்திருவடிகளின்கீழ் அடைவிப்பித்துக்கொள்ளுமவனென்றத்தால்வந்தமோக்ஷப்ரதத்வத்தாலேபரதேவதாத்பர்யமுமென்று விவக்ஷித்தரு

---

(௧) தி-வாய்-௯-௧௦-௧

னுமாம். (நின்னுள்ளேனாய்ப் பெற்றநன்மை) உன்னபிமாநத்திலே அந்தர்ப்பூதனாய்ப் பெற்ற ப்ரயோஜநம். (இவ்வுலகினிலார் பெறுவார்) இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் ஆர்க்குலபிக்கும். இது எனக்கு அலப்யலாப்மன்றோ? இப்படி பேறு பெற்றாருண்டோ?

(நம்மனித்யாதி) யமபடரைப்போலே விழவிட்டமுக்கும்படியான என் நாட்டிலுள்ள பாபங்களெல்லாம்; (சும்மெனாதயித்யாதி) மூச்சுவிடாதேபோய் முன்பிருந்த விடத்தைக் கைவிட்டு

(நின்னுளேனாய்) உன்னபிமாநத்திலே அந்தர்ப்பூதனாய். (பெற்ற நன்மை) பெற்ற ப்ரயோஜநம். (இவ்வுலகினில்) இஸ்ஸம்ஸாரத்தில். ஆர்பெறுவார்) நித்யர்க்குங் கிடைக்குமோவிது. (௧) "விண்ணுளார் பெருமான்" இத்யாதி. அவன்றனக்கும் கிடைக்குமோ!

(நம்மன்போலேவீழ்த்தமுக்குநாட்டுள பாவமெல்லாம்) இவனுக்குத் தோற்றாதபடிவந்து, இவனைப்போகவுந் திரியவுமொட்டாதபடி அமுக்கும் பூதப்ரேத பிஶாசங்கள் போலேயாய்த்து கர்மங்கள் இவனை அபி(ஹி)பவிப்பது.*இன்னமுதெனத்தோன்றிமுடிக்கும்விஷயங்கள். இவை சில பாபவிசேஷங்கள், தோன்றாமல் வந்து விழவிட்டுப் பாரமேற்றினாப்போலே அமுக்குமாய்த்து. (நாட்டுளபாவமெலாம்) லோகத்திலுள்ள பாபங்களெல்லாம்; ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிற பாபங்களெல்லாம். (௨) "நநிந்திதம் கர்ம ததஸ்தி லோகே - நநிந்திதம் கர்மயதஸ்திலோகே" இத்யாதி. (சும்மெனாதே) மூச்சுவிடாதே,

---

ளுகிறார். "இவ்வுலகினிலார்பெறுவார்" என்கையாலே நித்யஸூரிகளே வந்தாலும் தோஷம் வருமென்றதுக்கு ஸம்வாதமருளுகிறார் (விண்ணுளாரித்யாதி).

"நமமன்"என்று-பூதப்ரேதபிஶாசங்களாய்,"வீழ்த்து"என்றது-விட்டென்றாய், விழவிட்டென்றர்த்தம் திருவுள்ளம் பற்றியருளுகிறார்(இவனுக்கித்யாதி) (நம்மன்போலே) என்றத்தால் தோற்றுகிறக்ரௌர்யத்தை வ்யாவர்த்த்ய பூர்வகமருளுகிறார் (இன்னமுதித்யாதி). (இன்னமுதென)என்றது - போக்யமாகவென்றபடி. (நாடென்றது) தேஶமென்று விவக்ஷித்து அவதாரிகையிலே அருளிச் செய்து, நாடென்று - லோகமாய், லோக்யதே - அநேநேதிவ்யுத்பத்த்யா ஶாஸ்த்ரமாய், "கழுக்காணிக்கண்ணன்" என்னுமாபோலே யென்றர்த்தாந்தரமருளிச் செய்கிறார் (லோகத்திலித்யாதி). ஒடியென்றத்தாலே

---

(௧) திருவாய் ௭-௧- (௨) ஸ்தோத்ர-

"தொடர்ந்து பிடிக்கவருகிறார்களோ" என்று புரிந்து பார்த்தோடிக் காட்டிலே விழுந்து போயிற்றன. (க) "காணேவொருங் கிற்றும் கண்டிலமால்" என்னக்கடவதிறே. *ஸம்ஸாரமருகாந்தாரத்திலே போய்ப் புகுந்தன வென்கை. .... (௩)

அவ,—நாலாம்பாட்டு. (கடலித்யாதி) தாம் பகவத்விஷயத்திலே அவகாஹிக்கையாலே தம்முடைய வாஜ்ஞை நடக்குமிடமெல்லாம் யமவஶ்யதை புகுரப் பெறுதென்கிறார்.

போகத்தொடங்கிற்று. (உ)"வஞ்சித்துத் தடுமாற்றற்ற"(கைவிட்டு) சிறைவெட்டிவிட்டதென்பாரைப்போலே. (ஓடி)"கைக்கொண்டு நிற்கின்றநோய்காள் - உய்யப்போமின்" என்னவும் வேண்டிற்றில்லை; யுத்தத்திலே கெட்டவன் கொலைக்கஞ்சி ஒடுமாபோலே. (தூறுகள் பாய்ந்தனவே) (க)"காணேவொருங்கிற்றும் கண்டிலமால். "தூறு என்கிறது - ஸம்ஸாரிகளை" என்று திருக்கோட்டியூர் நம்பி அருளிச்செய்வர். * பாரிலோர்பற்றையிறே. தூறென்பது - செடியாய், ஸம்ஸாரத்தைச்சொல்லுகிறது. (௩)"முற்றவிம்மவுலகும் பெருந்தூறாய்" என்னக்கவதிறே. (ச) "கொடுவினைத்தூறு." .... (௩)

அவ. —நான்காம்பாட்டு. (கடல்) "இறவுசெய்யும் பாவக்காடு தீக்கொளீஇ வேகின்றதால்" என்றது - தம்முடைய பாபம்போனபடி சொன்னார்; "நாட்டுள பாவமெலாம்" என்று - தாமிருந்த தேசத்திலுள்ளார் பாவங்களும் போனபடி சொன்னார். தமக்கு யமவஶ்யதையும் போனபடி சொன்னார். இதில் - தம்முடைய ஆஜ்ஞை நடக்குமிடமெல்லாம் யமவஶ்யதை புகுரப்பெறுதென்கிறார்.

கைவிடுகைஸித்தமாயிருக்க விஶேஷித்ததுக்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (சிறையித்யாதி). (கொலைக்கு) நாஶத்துக்கு. ... ... (௩)

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (கடலித்யாதி) கீழிரண்டுபாட்டாலும் தமக்கும் தாமிருந்த தேசத்தார்க்கும் பாபம் போனபடியைச்சொல்லி இப்பாட்டில் தத்கார்யமானயமவஶ்யதை தம்மாணைசெல்லும் தேஶத்தாருக்குப்போனபடியையருளிச்செய்கிறுரென்று ஸங்கதி காட்டுகிறார் (இறவுசெய்யுமித்யாதி வாக்ய சதுஷ்டயத்தாலே). ஆகில் தம்முடைய பாபம்போனபடி சொன்னாப் போலே தம்முடைய யமவஶ்யதையும் போனபடி சொல்லவேண்டாவோ வென்னும் ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (தம்மித்யாதி). " சிததிரகுத்தனெழுத்தால் "என்கிற பாட்டில் சொல்லி யிருக்கையால் இங்குச்சொல்லவில்லையென்று கருத்து.

(க) பெரியதிருவ-ருச (உ) தி வால்-அ-கO-க (௩) தி-வாய்-கO-கO-அ (ச) தி-வாய்-௩-உ-க.

மூ.—
கடல்கடைந்தமுதங்கொண்டு கலசத்தைநிறைத்தாப்போல்
உடலுருகிவாய்திறந்து மடுத்துன்னை நிறைத்துக்கொண்டேன்
கொடுமைசெய்யுங் கூற்றமென் கோலாடிகுறுகப்பெறா
தடவரைத்தோள் சக்கரபாணீ சார்ங்கவிற்சேவகனே. (ச)

ஸ்வா;—(கடலித்யாதி) கடலைக்கடைந்து அம்ருதத்தை

வ்யா.—(கடல்கடைந்தமுதங்கொண்டுகலசத்தைநிறைத்தாப்போல்) மஹத்தானகடல்க்ஷுபிதமாம்படி பண்ணி, அதில்ஸாரமான அம்ருதத்தைவாங்கிக் கலசத்திலே நிறைத்தாப்போலே. கடலினுடையஸ்த்தாநேஸம்ஸாரம்; கலஶத்தின் ஸ்த்தாநேசேதநன். (க)"குடம்நிறைக்கும்" என்றும், (உ)"ஏற்றகலங்கள்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. அம்ருதத்தின் ஸ்த்தாநேஈஶ்வரன். அசேதநமானவித்தோடே சேதநரானநம்மை த்ருஷ்டாந்தமிடுவானென்னென்னில், உபாயதசையில் அப்படியாய்க்கிடக்கவும், உபேயதசையில் * பவளவாய்காணவும் வல்லனுயிறே யிருப்பது. உபாயதசையில் பாரதந்த்ர்யமும், உபேயதசையில் ஜ்ஞாத்ருத்வமும் வேணுமிறே.

ஸம்ஸாரத்துக்கு மஹத்த்வம் சொல்லவேண்டுகையாலே அதுக்கு த்ருஷ்டாந்தமான கடலை (மஹத்தான) என்றது. †உடலுருக வென்றவிடத்தில் உடல்பதம் ஸம்ஸாரத்துக்கு உபலக்ஷணமாய், உருகவென்றது-சிதசிதீஶ்வர தத்வங்களையுள்ளபடி யறிகையாலே வந்த வசித் விஷயத்தில் ஹேயதாஜ்ஞாநத்தாலே ஶிதிலமாக வென்றுய், "நிறைத்துக்கொண்டேன்" என்ற உத்தமனையும் கடாக்ஷித்து "உன்னை" என்றபதத்தையும் திருவுள்ளம்பற்றி த்ருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்திக பாவத்தை வெளியிடுகிறுர் (கடலினுடையவித்யாதி). சேதநன் கலஶஸ்த்தாநமென்னு மதுக்த ஸம்வாதங்கள்காட்டுகிறுர் (குடமித்யாதி); இப்பாசுரங்களுக்குண்டான ஸ்வாபதேஶத்திலே நோக்கு. கலசத்தை நிறைத்தாப்போலே நிறைத்துக்கொண்டேனென்று சைதந்யம் தோன்றச் சொல்லுகிறவிதுக்கு ஶங்காபூர்வகமாக தாத்பர்யமருளுகிறுர் (அசேதநமான வித்யாதி). (த்ருஷ்டாந்தமிடுவானென்) என்றது - ஸமமாகச் சொல்லுவா னென்னென்றபடி, படியாய்க்கிடக்கைக்கும் பவளவாய்க் காண்கைக்கும் ஹேதுவென்னென்ன வருளுகிறுர் (உபாயேத்யாதி).

(க) திருப்பா-௩ (உ) திருப்பாவை-உக † மூலாநுகுணம்.

வாங்கிக்கலஶத்தை நிறைத்தாப்போலே (உடலித்யாதி) ஶரீரமானது அபிநிவேஶாதிஶயத்தாலே உருகி, ப்ரீதிப்ரேரிக்க வாய்திறந்து "இரண்டுகையையும் மடுத்து" என்னுமாபோலேமண்டிக்கொண்டு

(உடலுருகிவாய்திறந்து மடுத்துன்னை நிறைத்துக்கொண்டேன்) "கலசம்" என்று அபிப்ராயமாகச் சொன்னார் - அங்கு; இங்கு கைங்கர்யஞ் சொல்லுகிறார். கைங்கர்யம் ஈஶ்வரன் செய்தவளவறிகைக்கும், நினைவறிந்து பரிமாறுகைக்குமிறே. சந்தநகுஸுமாதிகள்போலே மிக்க ஆம்ஸம் கழிக்கவேணும். (க) "தனக்கேயாக." ஆத்மா பகவதநுபவாதிசயத்தாலேவெள்ளக்கேடாகாதபடியிட்டகரையிறே சரீரம். (உ) "நினைதொறுஞ்சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சிடிந்துகும்" என்று அமூர்த்தமான நெஞ்சு உருகுகிறபடி கண்டால், இத்தனை தண்டையுடையவுடல் உருகச் சொல்லவேணுமோ. (ஙு) "ஆராவமுதே" இத்யாதி.

(கார்யம் சொல்லுகிறார்) என்றவனந்தரம் "இங்ஙன் விரூபமாகச்சொல்லுவானென்" என்று கூட்டிக்கொள்வது. இப்படி கைங்கர்யம் வேண்டினால் உபேய தசையில் ஸ்வாதந்த்ர்யம்கலசி, ஸ்வார்த்ததை வாராதோவென்னவருளுகிறார் (சந்தநேத்யாதி). கலஶமென்று அபிப்ராயமாகச் சொன்னதுக்கு ப்ரயோஜநம சொல்லுகிறாரென்னவுமாம். இப்பக்ஷத்தில் உபேய தஶையில் பாரதந்த்ர்ய ஜ்ஞாத்ருத்வங்களைச்சொல்லிற்றென்று தாத்பர்யம் கொள்வது. உபேயதசையில் பாரதந்த்ர்யத்துக்கு ஸம்வாதம் (தனக்கேயாக) என்று. "உடலுருக நிறைத்துக்கொண்டேன்" என்று பரமபக்திக்கு உடலுருகையைக்காரணமாகச் சொல்லுகைக்கு உடல் ப்ரதிபந்தகமோவென்னவருளுகிறார் (ஆத்மேத்யாதி). (அநுபவாதிஶயத்தாலே) என்றது - பரமபக்தியாலே யென்றபடி. (வெள்ளக்கேடு) என்றது - ஸாத்மியாமையென்றபடி. இத்தால் ஈஶ்வரன் முந்துற முன்னம் ஆழ்வார்க்கு பரமபக்தியைத்தானே கொடுத்தோமாகில் ஸாத்மியாதே விடுமென்று அதுக்கு ஶரீரத்தை ப்ரதிபந்தகமாகவைத்து, பக்த்யாதிகளாலே ஶிதிலமாக்கி, பரமபக்தியைக்கொடுக்குமென்றதாய்த்து, பரமபக்தியாலே உடலுருகுமோவென்ன, ஸம்வாதபூர்வகம் கைமுதிகந்யாயத்தாலே ஸாதிக்கிறார் (நினைதொறுமித்யாதி). (அமூர்த்தமான) என்றது - ஸூக்ஷ்மமானவென்றபடி. (தண்டை) தடையாய், அத்தாலே அதுக்குஹேதுவான ஸ்தௌல்யத்தைச் சொல்லுகிறது. (உடலுருக) என்றதுக்கு நேரே ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (ஆராவமுதேயித்யாதி) என்று.

(க) தி-வாய்-உ-கூ-ச (உ) தி-வாய்-கூ-கூ-உ (ஙு) தி-வாய் ரு-எ-க

நிரதிசய போக்யனை வுன்னைப் பூர்ணமாக வநுபவித்தேன். (௧)அடியேன்வாய்மடுத்துப்பருகிக்களித்தேன்'' என்னுமாபோலே

(வாய்திறந்து) வாய்திறவாதே மௌநியாய் புஜிக்கும் அம்ருதமுமுண்டு போலே காணும். (மடுத்து) பெருவிடாய்ப்பட்டவன் இரண்டு கையையும் மடுக்குமாய்த்து. (உன்னை) நிரதிசயபோக்யனை உன்னை. (நிறைத்துக்கொண்டேன்) தேக்கிக்கொண்டேன். (௧)''கடிவார் தண்ணந்துழாய்க்கண்ணன்விண்ணவர் பெருமான்'' இத்யாதி, ''அடியேன் வாய்மடுத்துப்பருகிக்களித்தேனே''. ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வஶக்தியாயிருக்குமவனிறே கடல்கடைவான். ''நெஞ்சிடிந்துகும்' என்று, நெஞ்சுமழிந்து, உடலுமுருகுமென்று இட்டகரையுமழிந்து ஸ்வரூபமு மளவுபட்டிருக்க, இவர் தேக்கிக்கொண்டபடி எங்ஙனே?'' என்று ஜீயர் பட்டரைக் கேட்க, '''விட்டுசித்தன்மனம்' என்று அவ்வம்ருதம் வ்யாபித்தவிடமெல்லாம் திருவுள்ளம்வ்யாபிக்கும்'' என்றுஅருளிச்செய்தார். அவன்கொடுத்தது பரமபக்தியிறே. ''அறிவையென்னு மமுதவாறு'' என்று பரமபக்தி பிறந்தபடி சொன்னார்; இங்கு, பிறப்பித்தக்ரமம் சொல்லுகிறார் (உன்னை நிறைத்துக்கொண்டேன்) என்று.

வ்யாவர்த்த்யபூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (வாயித்யாதி). (உண்டு போலேகாணும்) என்றது-உண்டென்றபடி. இத்தால் பகவதநுபவம்பிறந்தும் மௌநத்துடனிராதே வ்யாபார வாழ்த்தி அநுபவித்தாரென்று கருத்து. இங்ஙனே பரமபோக்யனானவனை அநுபவித்தாருண்டோ வென்னவருளுகிறார் (கடிவாரித்யாதி). ஈஶ்வரன் கடலைக்கடைந்து கலசத்தை நிறைத்துக்கொள்ளுகை உபபந்நம்; இவர் நிறைத்துக்கொள்ளுகை அநுபபந்நமென்று நஞ்சீயருடைய நிர்வாஹம் (ஸர்வஜ்ஞனித்யாதி), இவர்ஶங்கைக்கு ஈஶ்வரனுக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளுண்டாகையாவது கூடும். இவர்க்கு அநுபவோபகரணங்களான கரணகளே பரங்கள் ஶிதிலமாகவும் ஆத்மாதான் அணுவாயிருக்க இவர்க்குப்பூர்ணமாக வநுபவிக்கும்படி யெங்ஙனேயென்றுதாத்பர்யம். (திருவுள்ளம்) என்றது-தர்மபூதஜ்ஞாந மென்றபடி, கரணகளேபரங்கள் ஶிதிலமானாலும், ஆத்மாவும் அணுவானாலும் ஜ்ஞாநம் விபுவாகையாலே நிறைத்துக் கொள்ளக் கூடுமென்று பரிஹாரத்துக்குக் கருத்து. இங்கு ஜ்ஞாநம் விபுவாயிருக்குமோ வென்னவருளுகிறார் (அவன் கொடுத்ததித்யாதி). நிறைத்துக்கொண்டேனென்று ஸ்வகர்த்த்ருத்வம் தோற்றச் சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (இங்கித்யாதி). அவன் பிறப்பித்ததைத் தம்மேலேயேறிட்டு வ்யவஹரிக்கிறாரென்று கருத்து.

(௧) தி-வாய்-உ-௩-௧.

(கொடுமையித்யாதி) பாபம் பண்ணினவர்களைக் கண்ணற்று நலிகிற ம்ருத்யுவும் என்னாஜ்ஞை நடக்கிறவிடத்திலும் கிட்டப்

(கொடுமைசெய்யுங் கூற்றமும்) உக்ரதண்டங்களை மாறுமே புஜிப்பிக்கும் யமனும். அக்நி ருத்ரன் யமன் என்னும் மூவரிறே ஸம்ஹாரகர்த்தாக்கள். (க) "ஈ௱ெரூாவாவஷயஃஸூ்ஃ-ருத்ரோவா ஏஷயதக்நிஃ" என்னக்கடவதிறே. யமனையொழிந்த மற்றை இருவர்க்கும் காதாசித்கமிறே ஹிம்ஸை; யமனுக்கு நித்யம். "பாதிக்கைக்கு ஶக்தனிவன்" என்றிறே இவனையிட்டது. *வையத்தையும், மனிசரையும் பொய்யென்றிறேகாலனையுமுடனேபடைத்தது. வையமும் மனிசரும் பொய்பாகில் இவனோ மெய்யனாகிறா னென்னில்; [உடனே படைத்தாய்] இவற்றுடனே அவனையும் நசிப்பிக்குமென்று தோற்றுகிறது. அவனைப்பொய்யனும்படி பண்ணிற்று இவன்பாபவிசேஷமிறே; சிறைக்கூடத்திலேபிறந்துசிறைக்கூடத்திலே சாவாரைப்போலே. ஸ்ருஷ்டிதொடங்கி ஸம்ஹாரமறுதியாக நரகாநுபவமிறே பண்ணுவது. (என் கோலாடி குறுகப்பெறா) என்னுடைய வாஜ்ஞை நடக்கு மிடமெல்லாம் புகுரப்பெறாது; (குறுகப்பெறா) புகுந்துபோகையன்றிக்கே, அருகும் வரப்பெறாது.

கூற்றமுமென்று சொல்லவமைந்திருக்க, கொடுமை செய்யுமென்று விசேஷித்ததுக்கு வ்யாவர்த்ய பூர்வகம்தாத்பர்யமருளுகிறார் (அக்நியென்று தொடங்கி நித்யமென்னுமளவும்). இவன்நித்ய ஹிம்ஸை பண்ணுகைக்கு ஶக்தனேவென்னவருளுகிறார் (பாதிக்கைக்கித்யாதி), லோகத்தைப் பீடிக்கும்படி இவனைப் படைப்பா னென்னென்ன வருளுகிறார் (வையத்தையுமித்யாதி). (பொய்) என்றது-பொய்யரென்றாய், விபரீத ப்ரவ்ருத்தராகையாலே இல்லை யென்னலாம்படி யாகவேணு மென்று கருத்து. (இவனோ மெய்யனாகிறான்) என்றது - இவனெப்போது முண்டென்னலாம்படியாகிறானோ வென்றபடி. யமனை ஈஶ்வரன் பாதிக்கைக்கு ஸ்ருஷ்டித்திருக்க சேதநன் விபரீதப்ரவ்ருத்தி பண்ணுமோ, அவனையறியாவே யென்னவருளுகிறார் (அவனையித்யாதி). (அவனைப்பொய்யனும்படி) என்றது - யமனென்று ஒருத்தனுண்டென்று தோன்றா தொழிகையென்கை யென்கிறார். யமனுண்டென்று அறியாதபடி ஒரு பாப விசேஷமுண்டோ வென்னவருளுகிறார் (சிறைக்கூடத்திலித்யாதி).

(க)

பெருந்து. (தடவரையித்யாதி) மலைபோலே பெரியதோள்களையுடையையாய், பெரியமலையென்னுமாம்; திருவாழியாலே அலங்க்ருதமான திருக்கைகளையுடையையாய்! ஸ்ரீஸார்ங்கமாகிற வில்லையுடைய ஸௌரனே! உன்னை அண்டை கொண்ட பலமிறே யமாதிகளஞ்சுகிறது. .... (ச)

காதாசித்கமாகப் புகுந்ததாகில் செய்வதென்னென்ன; அதுவென்னையோகேட்பது, உன்கையிலேஆயுதமிருக்க? (தடவரையித்யாதி) தூரஸ்த்தரை நெட்டம்பாலே யுருட்டும், கிட்ட நின்றவர்களைக்கையில் திருவாழியாலே கொல்லும். ஆழ்வானையேவியும், அம்பையேவியுமிறே முடிப்பது. (தடவரைத்தோள்) பெரிய மலைபோலேயுள்ள தோள். மலைபோலே பெரியதோளென்னவுமாம். (தடம்) பெருமை. தடம்போலேயும் வரைபோலேயுமென்னவுமாம்; தடம்-ஸமுத்ரம். .... (ச)

அவ;—ஐந்தாம்பாட்டு. (பொன்) கீழே-அம்ருத த்ருஷடாந்தமிட்டார், இதிலே பொன்னை த்ருஷ்டாந்தமாக இடுகிறார். கீழிற்பாட்டிலே போக்யதை சொன்னார்; இதிலே பாவநத்வம சொல்லுகிறார்; “மடுத்துன்னை நிறைத்துக்கொண்டேன்” என்றதினுடைய ஸ்லாக்யதையைச் சொல்லுகிறார். *அக்ஷோப்யமுமாய் அகாதமுமானகடலில் அம்ருத த்ருஷ்டாந்தமிட்டார். இதில் த்வீபாந்தர பதார்த்த த்ருஷ்டாந்தமிடுகிறார்.

(கிட்டநின்றவர்களை) என்றது-கிட்டநின்றவர்களையு மென்றபடி. இத்தால் திருவாழி தூரஸ்த்தரையும் ஸமீபஸ்த்தரையும் கொல்லும் பரிகரமாகையாலே முந்துறவருளிச்செய்தாரென்று கருத்து. இரண்டுக்கும் இவரேயாகில் வில்லைச் சொல்லுவானென்னென்ன, அதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஆழ்வானையித்யாதி). ... ... (ச)

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு.(பொன்னை)கீழ்வாக்யத்தை விவரிக்கிறார் (கீழேயித்யாதி), பாவநத்வமென்றது-“வஸிஷ்ட்ரம் வைஹிரண்யம் பவித்ரம் வை ஹிரண்யம்” என்கிற ஸ்ருதியைப்பற்ற, (என்றதினுடைய) என்றது-மடுத்துநிறைத்துக்கொள்ளும்படி ஸ்லாக்யமான வஸ்துவினுடைய வென்றபடி. கீழ்ப்பாட்டில் கடலபதத்தயும் இப்பாட்டில் “கொண்டு” என்றபதத்தையும் திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (அக்ஷோப்யமுமித்யாதி). இப்படிப்பட்ட

மூ.—

பொன்னைக்கொண்டுரைகல்மீதே நிறமெழவுரைத்தாப்போல் [டேன்
உன்னைக்கொண்டென் னாவகம்பால் மாற்றின்றியுரைத்துக்கொண்
உன்னைக்கொண்டென் னுள் வைத்தே னென்னையு முன்னிலிட்டேன்
என்னப்பாவென்னிருடீகேசா வென் னுயிர் காவலனே. (ரு)

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. (பொன்னித்யாதி) ஸ்லாக்யனை வுன்னை நாவாலே ஹ்ருதயத்திலே வைத்துக்கொண்ட வெனக்கு வேறு பேக்ஷிதமுண்டோ வென்கிறார்.

ஸ்வா;—(பொன்னித்யாதி) பொன்னை உரைகல்லிலே நிறம்பிறக்

---

* வாக்குத் தூய்மையிற்படியே அயோக்யகாநுஸந்தாநம் பண்ணி இவரகலப்புக; "நாமிருவரும் ஏகதத்வம் என்னும்படிகலந்தபின்பு அறுவென்?" என்று ஈஸ்வரன் ஸமாதாநம்பண்ண; ஸமாஹிதராய், செய்த உபகாரத்துக்குத் தோற்றுஸ்தோத்ரரூபத்தாலே ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணுகிறார்.

வ்யா;-(பொன்னித்யாதி) பொன்னை உரைகல்லிலே நிறம்பார்க்க உரைக்குமாபோலே. (நிறமெழ) நிறமறிய. பொல்லாப்பொன்னை

கடலி லம்ருதம்போலே துர்லபயானவனை யநுபவித்தவாறே த்வீபாந்தரத்தில் நின்றும் கொண்டுவரவேண்டும்படியான பொன்போலே பெறுதற்கரிய பொன்னைப்பெற்றேனேயென்று ஹ்ருஷ்டராகிறுரென்று கருத்து.

தாம்பெற்றபேறுகளைச் சொல்லும் இப்ப்ரகரணத்துக்குச் சேர வவதாரிகைகளையிட்டு "உன்னைக்கொண்டென்னுள் வைத்தேன்" இத்யாதியைக் கடாக்ஷித்து, "என்னையுமுன்னிலிட்டேன்" என்று சொல்லுகைக்கு ப்ரஸக்தியைக் காட்டாநின்று கொண்டு அவதாரிகாந்தர மீடுபடுகிறுர் (வாக்குத்தூய்மையித்யாதி). (அயோக்யதாநுஸந்தாநமும்) என்ற ச(ஆ)காரத்துக்கு-தாம் பெற்றபேறுகளைச் சொல்லுகிற ப்ரகரணத்திலே அவனுடைய வபிப்ராயமும் தம்முடைய வயோக்யதையும் நெஞ்சில்பட்டு இதுவும்வனதென்று கருத்து. (செய்தவுபகாரத்துக்கு) என்றது சேரவிட்டுக்கொண்ட வுபகாரத்துக்கென்றபடி. (ஸ்தோத்ரரூபத்தாலே) என்றது-என்னப்பாவித்யாதியைப்பற்ற.

நிறமெழவென்றதுக்கு நிறமுண்டாக வென்னலாயிருக்க, அறிய வென்பானென்னென்ன வருளுகிறுர் (பொல்லாப் பொன்னித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே) தம்முடைய நாவிலேநிறமெழியும்படி உரைத்தேனென்கைக்குப்பொன்

கும்படி உறைக்குமாபோலே (க) "பொன்னிவர்" என்னு முன்னை என்நாவாகிற வுரைகல்லிலே வேதங்களாலுமளவிட வொண்ணுத
உரைகல்லிலேயுரைத்தபோதாக நல்லநிறமுண்டாகிறதன்றே; உள்ளமாற்றிறே காட்டுவது. நல்லபொன்னையும் பொல்லாப் பொன்னையும் உரைகல்லிலே நிறம்பார்க்க வுரைக்கக்கடவதிறே; அப்படியே. (உன்னைக்கொண்டு)வேதங்களாகிறவுரைகல்லிலேயுரைத்தாலும் (க) "நிறமுயர்கோலமும்" என்கிறபடியே அவ்வருகான வுன்னை. (என்நாவகம்பால்) * அற்பசாரங்களிலே மண்டினவென் நாக்கிலே; * அஸத்கீர்த்தந காந்தாரத்திலேபுக்குஅலமர்ந்தவென்நாக்கிலே. திருப்பல்லாண்டுதொடங்கி இவ்வளவும் வர க்ருஷ்ணநுபவம் பண்ணினத்தையுமறிகிறிலர், பூர்வவ்ருத்தத்தைப் பார்த்து. *வாடினேன் வாடிதொடங்கி திருப்பதிகளிலே மண்டி அநுபவித்த திருமங்கையாழ்வாரும், * மாற்றமுளவிலே அஞ்சினரிறே.

(என்நாவகம்பால்) என் நாக்குக்குள்ளே. அகம்-உள். (மாற்றின்றியுரைத்துக்கொண்டேன்) மாற்றழியும்படி பேசிக்கொடுநின்றேன்; நல்லபொன்னை நல்லகல்லிலே உரைத்தாலிறே அறியலாவது; தரமல்லாத கல்லிலே யுரைப்பாரைப்போலே, உன்னை யென்நாக்காலே தூஷித்தேன். "பொன்" என்கிறது - ஈஶ்வரனை; "கல்" என்

னை உரைகல்லிலே உரைத்தாப்போலே என்றது, பொன்னுக்கு மாற்றழிவில்லாமையாலே த்ருஷ்டாந்தமாகக் கூடாதென்று திருவுள்ளம்பற்றி "உறைத்தாப்போலே" என்றவநந்தரம் "மறையிலுரைக்கப்பட்ட" என்றத்யாஹரித்து அதுக்கர்த்தம் சொல்லா நின்றுகொண்டு உன்னையென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அப்படியேயித்யாதி). "மறையிலுரைக்கப்பட்ட"என்றதுக்கு"ஸர்வரஸ:" என்று பரமபோக்யத்வேந சொல்லுகிறபடியையும் நிஸ்ஸமாப்யதிகத்வேந சொல்லுகிறபடியையும் திருவுள்ளம்பற்றி தத்ப்ரதிகோடித்வேந தோற்றுகிற வர்த்தத்தை" என்நாளன்றதுக்குத் தாத்பர்யமாக்கி அடைவேயருளுகிறார் (அற்பசாரங்களித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. "மல்லாண்ட திண்டோள் மணிவண்ண" என்றுதொடங்கி இவர்க்ருஷ்ணநுபவம் பண்ணியிருக்க, அஸத்கீர்த்தந காந்தாரத்திலே அலமர்ந்த வென்னக்கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (திருப்பல்லாண்டித்யாதி). இப்படி யறிந்தபேருண்டோவென்ன வருளுகிறார் (பூர்வேத்யாதி).

பாலென்று-இடமாய், அத்தை ஸப்தம் யர்த்தத்திலேயாக்கி ஸப்தார்த்தமருளுகிறார் (என்னுக்குக்குள்ளே) என்று. வாக்குத்தூய்மையித்யாதி அவ

(க) தி-மொ-௬-௨-௩ (உ) திருவி-௪௪

வுன்னை. (மாற்றின்றி) மாற்றற; ஸத்ருஶமற. (உரைத்துக்கொண்டேன்) வஸ்துவை யுள்ளபடி வ்யவஹரிக்கவல்ல வாசகமாக வுரைக்கப் பெற்றேன்.

(உன்னையித்யாதி) ஸ்ப்ருஹணீயனான வுன்னுடைய வங்கீகாரத்தைக்கொண்டு "விட்டுசித்தன் மனத்தே கோயில்கொண்ட" என்னு

கிறது-நாக்கை. (மாற்றின்றியுரைத்துக்கொண்டேன்) ஒன்றுந் தப்பாதபடி சொன்னேனென்னவுமாம்.

(உன்னையித்யாதி) "வாரீர் ஆழ்வீர்! நீர் இப்படி சொல்லக்கடவீரோ; * உம்மை இராப் பகலோதுவித்து, சொல்பயிற்றிப் பணிசெய்யும்படி பண்ணி, (க) 'வயிற்றில் தொழுவைப்பிரித்து' என்று - விரோதிகளையும்போக்கி '*சேருந்திருக்கோயில்' என்னும்படிபண்ணி, *அரவிந்தப்பாவையுந்தானுமாய்*அரவத்தமளியுள்ளிட்ட அகம்படியோடே புகுந்தநம்மைக்கண்டுகளித்துக்காப்பிட்டு, 'உறகல்' என்று-நித்யரையும் அதிஶங்கை பண்ணும்படியான ப்ரேமம் விளையும்படிபண்ணின நம்முன்பேக்ருதக்ஞரைப்போலே சொல்லுவீரோ?" என்ன; பயப்பட்டு (உன்னைக்கொண்டென் னுள் வைத்தேன்) என்கிறார் (உன்னைக்கொண்டு) நிரதிஶயபோக்யபூதனாய், ஸ்ப்ருஹணீயனான வுன்னுடைய அங்கீகாரங்கொண்டு. (என் னுள் வைத்தேன்) "விட்டுசித்தன் மனத்தே கோயில்கொண்ட" என்னும்படி, என்னுடைய அநுபவத்துக்கு விஷயமாக்கினேன். (என்னையும்) நீ இப்படி மேல்விழுந்து ஆதரிக்கைக்கு யோக்யனானவென்னையும். (உன்னிலிட்டேன்) உன் திருவடிகளிலே ஆத்மஸமர்ப்பணம்பண்ணினேனென்று ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணுகிறார். (உ) "நித்ராஂஜலிவ்டா ஹ்ருஷ்டா நமஇத்யேவவாதிநः-நித்யாஞ்ஜலிபுடா ஹ்ருஷ்டா நம இத்யேவவாதிநः" என்று, அநுபவஜநிதப்ரீதிதலைமண்டையிட்டால் பண்ணுமதிறே. (ங) "உண்டுகளித்து" இத்யாதி.

தாரிகாவாக்யத்துக்குச்சேரவர்த்தமருளிச்செய்து கீழவதாரிகைக்குச் சேரவர்த்தாந்தரமருளுகிறார் (ஒன்றுமித்யாதி), மாறு - தப்புதலாய், இன்றி-இல்லாமையென்று ஶப்தார்த்தம்.

"என்னுள் வைத்தேன்" என்று போகி (ஹ்ரு) க்கும்தசையிலே ஆத்மஸமர்ப்பணம் கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (நித்யேத்யாதி), ஸம்வாதாந்தரம் (உண்டித்யாதி). "அந்திதொழும் சொல்" என்றதிலே நோக்கு.

(க) ரு-உ-ங-. (உ) பார-ஶா-மோ-ஙஙஎ-சo. (ங) தி-வாய்-கo-அ-எ.

ம்படி என்னுடையவநுபவத்துக்கு விஷயமாக்கினேன். (என்னையுமித்யாதி). நீ இப்படி மேல்விழுந்து ஆதரிக்கைக்கு யோக்யனுனவென்னையும் உனக்குபோக்யமாக்கினேன். "நஜஹெத்யவவாதிநா - நமஇத்யேவ வாதிநः" என்னுமாபோலே. (என்னப்பா) எனக்கு ஜநகனுனவனே; (என்னிருடீகேசா) எனக்கு ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கும் விஷயமானவனே; (என்னுயிர்காவலனே) என் ஆத்மாவுக்கு ரக்ஷகனுனவனே; நான் இனிப்பெறுததுண்டோவென்கை. (ரு)

[என்னப்பா,மாற்றின்றி-கலப்பின்றி,பொன்னைநிறமெழவுருக்கி, பரீக்ஷார்த்தமாக உரைகல்லிலே உரைக்குமாபோலே, மாற்றின்றியுரைத்துக்கொண்டேன்-கலப்புப்படாதபடி யுருக்கி என்நாக்காகிற உரைகல்லிலே உரைத்துக்கொண்டேன்]. அவன்பண்ணினவுபகாரபரம்பரைகளைச்சொல்லுகிறுர்(என்னப்பா)எனக்குஜநகனுனவனே! (என்னிருடீகேசா) என் இந்த்ரியங்களுக்கு நீயே விஷயபூதனுனவனே! (க)"நாக்கு நின்னையல்லாலறியாது" என்றும், (உ)"கண்டுநானுன்னையுகக்க"என்றும், (ங) "வேறொருவரோடென்மனம்பற்றுது"என்றும், (ச) "மற்றோருயிர்ப்பிடம்நானெங்குங்காண்கின்றிலேன்"என்றும்(ரு)"உண்ணுநாள்பசியாவதொன்றில்லை"என்றுமித்யாதி. (சு)"இருடீகேசனெம்பிரான்"என்னக்கடவதிறே. (என்னுயிர்காவலனே)(எ)"மாலருளால்" என்று-மீண்டும்அவன்ப்ரஸாதத்தாலேதாமுளரானநம்மாழ்வாரைப்போலே,அயோக்யதாநுஸந்தாநத்

"என்னப்பா"என்றத்தை(பரம்பரைகளைச்சொல்லுகிறுர்) என்றுவநந்தரம் கூட்டிக்கொள்வது. மற்றென்றதை மாற்றென்று நீட்டிக்கிடக்கிறதாய், வேறென்று கலசாதபடியென்றுமூன்றுமர்த்தமருளுகிறுர் (கலப்பித்யாதி). "மாற்றின்றி நிறமெழவுருக்கி அந்தப்பொன்னைக்கொண்டு உரைகல்மீதே யுரைத்தாப்போலுன்னைக் கொண்டென்னுவகம்பால் மாற்றின்றியுரைத்துக் கொண்டேன்"என்று அந்வயாத்யாஹாரங்களைத் திருவுள்ளம்பற்றிமுந்தினவவதாரிகைகளுக்குச் சேரவருளிச்செய்தாரென்று கண்டுகொள்வது. இப்பக்ஷத்தில் எழவென்றது-உண்டாம்படி யென்றபடி. (நீயே விஷயபூதன்)என்றது-விஷயாந்தரங்களில் போகவொட்டாதே தன்னிடத்திலேயாம்படி நியமித்தவனேயென்றபடி. (இத்யாதி) என்றவநந்தரம் "என்றும்சொன்னுரிறே" என்றுசே

(க) ரு-க-க. (உ) உ-எ-கூ. (ங) ரு க-உ. (ச, ரு-ங-ச. (ரு) ரு-க சு. (சு) தி-வாய்-ஃ-எ-கo (எ) தி-வாய்-க-ரு-கக,

மூ.—உன்னுடைய விக்கிரமமொன் றொழியாமலெல்லாம்
என்னுடைய நெஞ்சகம்பால் சுவர்வழியெழுதிக்கொண்டேன்
மன்னடங்கமழுவலங் கைக்கொண்டவிராமனம்பி!
என்னிடைவந்தெம்பெருமா னினியெங்குப் போகின்றதே.

அவ;-ஆறும்பாட்டு. (உன்னித்யாதி) நீஎன்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே ஜ்ஞாநவிஷயமாக்கொண்டு ஸந்நிஹிதனானபின்பு என்னைவிட்டு இனிஉனக்கு ஒருபோக்கிடமுண்டோ வென்கிறார்.

ஸ்வா:—(உன்னுடைய வித்யாதி). உன்னுடைய திவ்யாபதானங்கள் ஒன்றொழியாமல் எல்லாத்தையும் சுவரிலே சித்ரமெழுதி

தாலே அகன்று முடியாதபடிபண்ணினவனேயென்கிறார். அங்ஙனன்றிக்கே, (க)'கருவிருந்தநாள்முதலாக்காப்பு'' என்கிறபடியே, யோக்யதையில்லாதகாலத்திலும்ஸத்தையைநோக்கினவனேயென்றுமாம்.

அதவா, (பொன்னித்யாதி) நிறமுண்டான பொன்னை உரைகல்லிலேஉரைத்தாப்போலே(உ)"பொன்னிவர்'' என்றும்(ங)"செம்பொனே திகழுந் திருமூர்த்தி'' என்றும் சொல்லுகிற வுன்னை என் நாக்காலே உரைத்து, "மாற்றுமுரையுமுற்ற நல்லபொன்போலே நானுமானேன்'' என்று ஸாம்யாபத்தியைச் சொல்லுகிறதென்றுஞ் சொல்லுவர்கள். .... (௫)

அவ;—ஆறும்பாட்டு. (உன்னுடைய வித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் - "உன்னைக்கொண்டென்னுள் வைத்தேன்'' என்றார்; வைத்த ப்ரகாரம் சொல்லுகிறது-இப்பாட்டில்.

ஷம், வாக்குதூய்மையித்யாத்யவதாரிகைக்குச்சேரத்தாத்பர்யமருளிச்செய்து, முந்தினவவதாரிகைகளுக்குச்சேரவருளுகிறார் (அங்ஙனித்யாதி). கருவென்று - கர்ப்பம்.

"நிறமெழுந்தபொன்னைக்கொண்டுஉரைகல்மீதேயுரைத்தாப்போலேஉன்னைக்கொண்டென்னுவகம்பாலுரைத்து மாற்றின்றியிருக்கும் வஸ்துவைக் கொண்டேன்'' என்றந்வயித்து அவ்வஸ்துவைக்கொள்ளுகையாவது - அப்பொன்னைக் கொண்டென்றுப்போலே உத்க்ருஷ்டஸுவர்ணஸாம்யம சொல்லுகையாய், * செம்பொனே திகழும் திருமூர்த்தியோடு ஸாம்யாபத்தியைச்சொல்லுகிறாரென்று க்ருதார்த்ததாநுஸந்தாநத்துக்குப் பின்னையுமொரு யோஜனையருளுகிறார் (அதவேத்யாதி), (நாக்காலே) என்றவநந்தரம் "உரைத்து'' என்று சேஷம். .. .. (௫)

(க) ௪-திருவ-௯௨. (உ) திரு மொ-௯-உ-க. (ங) திருவாய்-க-௧௦-௯

ஞல் கண்ணுக்குத் தோற்றுமாபோலே என்னுடைய நெஞ்சிலே இவற்றையும்ப்ரகாஶிக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டேன். ருஷிகளுக்கு ப்ரகாஶியாதவர்த்தங்களும் எனக்கு ப்ரகாஶித்து அநுஸந்திக்கப் பேற்றேன்.

வ்யா;—(உன்னித்யாதி). உன்னுடைய திவ்யாபதாநங்கள் ஒன்றொழியாம லெல்லாவற்றையும், சுவரிலே சித்ரமெழுதினுல் அது கண்ணுக்குத் தோற்றுமாபோலே, என்னுடைய நெஞ்சிலே யிவையெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டேன். உன்னுடைய ஸ்வரூபரூப குணங்களையன்று; உன்னுடைய அபதாநங்களையிறே. "எல்லாம்" என்னுநிற்க, "ஒன்றொழியாமல்" என்றது - வ்யாஸ வால்மீகிகளுக்கு ப்ரகாசியாதவையும்இவர்க்கு ப்ரகாசிக்கையாலே.(க)"சீமாலிகன்,"(உ)"மல்லிகைமாமாலை." ப்ரகாசியாமைக்கடி ஸத்வதாரதம்யம்;அதுக்கடிப்ரஸாததாரதம்யம்கர்மவஶ்யருமாய் அஶுத்த க்ஷேத்ரஜ்ஞருமான ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ப்ரஸாதமிறே-அவர்களுக்கு; இவர்க்கு(ங)"*திருமாலால்"(ச)"*திருமாயகளால்" *பீதகவாடைப்பிரானருடையப்ரஸாதத்தாலேயிறே. ஸர்வஜ்ஞனுக்

அரு,—ஆரும்பாட்டு. (உன்னுடையவித்யாதி) "உன்னுடைய விக்கிரமங்கள்-அபதாநங்கள், ஒன்றொழியாயல் எல்லாத்தையும் என்நெஞ்சுக்குள்ளே சுவர் - வழிசுவரிலேயெழுதுகிற வழியாலே-ப்ரகாரத்தாலே எழுதிக்கொண்டேன்" என்று ஶப்தார்த்தம் தோன்றவருளுகிறுர் (உன்னுடையவித்யாதி). கீழ்நீர்ஸ்வரூபாதிகளை அநுபவித்திருக்க அபதாநங்களை மாத்ரம் சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறுர் (உன்னுடைய ஸ்வரூபேத்யாதி).(இறே) என்றவநந்தரம் "நானூற்றத்தோடே யநுபவித்தேன்" என்று கூட்டுவது. வ்யாஸர்க்குத்தோன்றுத அம்ஶமுண்டென்றதுக்குஸம்வாதம் (சீமாலிகன்)என்று. வால்மீகிக்குத் தோன்றுத அம்ஶத்துக்கு ஸம்வாதம் (மல்லிகைமா மாலை) என்றது. (ப்ரஸாதத்தாலே)என்றவநந்தரம்"ஸத்வமதிஶயித்துஜ்ஞாநம்பிறந்தது" என்று கூட்டுவது. கீழ்வாக்யத்தை ஸம்வாதபூர்வகம் விவரிக்கிறுர் (ஸர்வஜ்ஞனுக்குமித்யாதி).

புண்யகர்ம மடியாக வரும் ஸாத்விக தேவதையான பகவத் ப்ரஸாதத்தால் வரும் ருஷிகளுடைய ஜ்ஞாநத்தைப்போலே கர்மமடியாகாதோ வென்னும் ஶங்கையிலே இதுக்குக்கர்மமடியன்றிக்கே, ப்ரேமம் அடி

(க) உ-எ-அ (உ.) ந-கO-உ. (ங) தி-வாய்--அ-அ-கக. (ச) தி-மொ-

கும் (க) "உன்கொன்றுணர்த்துவன் நான்" என்றும், (உ) "அவனெனக்குநேரான்" என்றும், (ந) "என்மதிக்குவிண்ணெல்லாமுண்டோ விலே" என்றும் இவர்கள் சொல்லும்படியிறே ஸத்வ தேவதையான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே பெற்ற ஜ்ஞாநம்.

(உன்னுடையவிக்கிரமமித்யாதி) (ச) "மல்லாண்டதிண்டோள் மணிவண்ணா" என்று தொடங்கி இவ்வளவாக அநுபவித்த அபதாநங்களை அருளிச்செய்கிறார், (ரு) *கோவை வாயாளிலும் (சு) *துரவையாய்ச்சியரிலும் தன்னுடையப்ரணயித்வகுணத்தைக்காட்டி நம்மாழ்வாரையநுபவிப்பித்தாப்போலே. ருஷிகளுக்குப்போலே புண்யமென்றொருகையாலே புதைத்து விடுகிறஜ்ஞாநமல்லாமையாலேஇவர்க்கு முற்றாட்டாக்கிக் கொடுக்குமிறே. ஸகலார்த்தங்களும் பகவத் ப்ரேமமுடையார்க்கிறே ப்ரகாசிப்பது. ருஷிகளைப்போலே கேவலஜ்ஞாநமே யன்றிக்கே ப்ரேம தசையிலேயிறே இவர்களிருப்பது. இதுதான் அவன்கொடுத்த ப்ரேமமிறே. மதியோபாதி நலத்தையுமருளினனிறே. முற்பட்ட ப்ரேமம் அவனது; இதுகண்டு உகந்த ப்ரேமம்இவரது. (எ) "கிடந்திருந்து நின்றளந்து" (அ) "ஆனுனையன் மீதேறேடேன்முந்தானுனன்" என்கிறபடியே, அவன் அவ்வபதாநங்களை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்கடி யென்னென்னில்; "என்னில்தானுயசங்கே" என்றருளிச்செய்தாரிறே.

(மன்னடங்க) நம்முடைய அபதாநங்கள் இப்படி ப்ரகாசித்த

யென்று உபபாதிக்கக்கோலி, இவருடைய ஜ்ஞாநாதிஶயத்தில் ஆழ்வாரை ஸாதர்ம்யத்ருஷ்டாந்தமாக்கியருளுகிறார் (உன்னுடைய விக்கிரமமித்யாதி). (அநுபவித்த) என்றது - அநுபவிப்பித்த வென்றபடி. நம்மாழ்வாரை அநுபவிப்பித்தாப்போலே அநுபவிப்பித்தவென்று அந்வயம்கண்டுகொள்வது. முற்றாட்டாகக் கொடுக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்ன, பகவத்விஷயக ப்ரேமமே ஹேதுவென்கிறார் (ஸகலேத்யாதி). கர்மமடியாக ஜ்ஞாநம் பிறக்கும் ருஷிகளுக்கு ப்ரேமமில்லையோவென்ன (ருஷிகளையித்யாதி). "இதுதான்" என்றவாக்யத்துக்கு ஆழ்வார்களிடத்தில் ப்ரஸந்நனாய் நிர்ஹேதுகமாக ஸ்வவிஷயப்ரேமத்தைக் கொடுத்தானென்று கருத்து. ப்ரேமத்தைப் பிறப்பித்த ப்ரகாரத்தையருளுகிறார் (முற்பட்டவித்யாதி), கிடந்தித்யாதிக்கு "மால்செய்கின்ற மாலார்காண்பாரே" என்றதிலே நோக்கு.

எடுத்த ப்ரதீகத்துக்கு ஶங்காஸமாதாந ரூபேண தாத்பர்யமருளுகிறார் (நம்முடைய வித்யாதி-மன்னடங்கவென்னுமளவும்). நம்முடையவபதாநங்கள்

(க) தி·வாய்-சு-உ. (உ) ச-திருவ-அச. (ந) ச-திருவ-ருக. (ச) திருப்பல்லா-க. (ரு) தி-வாய்-ச-ந (சு) தி-வாய்-சு-ச (எ) தி·வாய்·உஅ-எ. (அ) தி-வாய்-க·அ-அ,

(மன்னித்யாதி) ஆஸுரப்ரக்ருதிகளான ராஜாக்கள் முடியும் படியாக மழுவென்கிற வாயுதத்தை வலக்கையிலே தரித்து, ஜ்ஞாந ஶக்த்யாதிகளால் பூர்ணனான பரஶுராமாவதாரத்தைப் பண்

வளவில் உம்முடைய விரோதி செய்ததென்னென்ன; என்னளவன்றிக்கே *தந்தை தந்தையிற்படியே மூவேழிருபத்தொரு படிகால், (௧) "குலம்விஷ்ணு பரிக்ரஹம் - குலம்விஷ்ணு பரிக்ரஹம்" (௨) "குலம்பவித்ரம் ஜநநீக்ருதார்த்தா - குலம்பவித்ரம் ஜநநீக்ருதார்த்தா" விற்படியே ஆச்சுதென்கைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (மன்னடங்க) என்று. அஹங்காரக்ரஸ்தரான ராஜாக்களை நிரஸிக்கைக்கடியான வேஷத்தையும் ஆயுதத்தையும், அதுக்கடியான ஜ்ஞாந ஶக்த்யாதி குணங்களால் வந்த பரிபூர்த்தியையு முடையவனே!. (மழுவலங்கைக்கொண்ட) மழுப்பிடித்த பிடியிலே விரோதிகள் முடிந்தபடி; வ்யாபரிக்க வேண்டிற்றில்லை. (௩)"வற்புடையவரை நெடுந்தோள்" இத்யாதி. அநேகாயுதராய்க்கொண்டு எதிர்ந்த அநேக ராஜாக்களை ஓராயுதங் கொண்டிறே நிரஸித்தது.

ப்ரகாஶிக்கும் காலத்தில் உம்முடைய விரோதிகள் அத்தை ப்ரதிபந்தியாதே என்செய்ததென்று ஶங்கைக்குத் தாத்பர்யம். "சும்மனாதே கைவிட்டோடி" என்றவிடத்தில் ப்ராப்திவிரோதிநிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகையாலே அவை செய்ததென்னென்னும் ப்ரஶ்நம் கூடாமையால் இங்ஙன் சொல்லவேணும், நீ இருபத்தொருகால் ராஜாக்களைக்கொன்றாப்போலே என்விரோதிகளை நஶிப்பிக்கையாலே ப்ரகாஶித்ததென்று ஸமாதாநத்துக்குத்தாத்பர்யம். ஶப்தார்த்தம்(அஹங்காரேத்யாதி). "மழுக்கொண்டு" என்னவமைந்திருக்க, "வலங்கை" என்று விஶேஷிக்கையாலே நிரஸிக்கும் போதையில் வீரப்பாடு தோற்றுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி (வேஷத்தையும்)என்றது. (ஆயுதத்தையும்) என்றவநந்தரம் "கொண்டு" என்று பூரித்துக்கொள்வது. (வேஷத்தையும்) என்றத்தை விவரிக்கிறார் (மழுவித்யாதி), மழுவென்ற ஏகவசநத்துக்குத் தாத்பர்யம் (அநேகேத்யாதி).

நீர்ஸ்வரூபரூபகுணப்ரதாநரன்றிக்கே, அபதாநப்ரதாநரா யிருந்தீராகில். அதுக்கு விரோதியும் போகப்பெற்றீராகில் இனிநாமிருந்து செய்யவேண்டுவதேது? போய்வருகிறோமென்று ஈஶ்வரனுக்குக்கருத்தாக, என்னிடைவந்தித்யாதியையருளிச் செய்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. "என்னிடை

(௧) (௨) (௩) திருநெ-௭

ணினவனே; (என்னிடையித்யாதி) என்ஶேஷத்வத்தையும் உன்ஶே
ஷித்வத்தையும் எனக்குப்ரகாஶிப்பித்து என்னைக்கைக் கொண்

(என்னித்யாதி) என் ஶேஷத்வத்தையும், உன் ஶேஷித்வத்தையும் உதறிப்படுத்தபின்பு உனக்குப்போக்கு இனியெவ்விடத்திலே? என்ஸ்வயத்நத்தாலே வந்ததாகிலிறே உனக்குப்போகலாவது; உன்னருளாலே புகுந்த நீ போகக்கடவையோ? (இராமன் நம்பீ-எங்குப்போகின்றதே) (க) "மன்னஞ்ச வாயிரந்தோள்மழுவில் துணித்தமைந்தா, என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்திங்கினிப்போய்ப்பிறரொருவர், வன்னெஞ்சம்புக்கிருக்கவொட்டேன்வளைத்துவைத்தேன்" என்று-அவருமொருவர் வளைத்தாரிறே. போனால் என்செய்வீரென்ன; இதேதேனும் தன்னரசுநாடோ, பெண்ணரசுநாடோ? (க) "நன்னெஞ்சவன்னம் மன்னும்" இத்யாதி. (உ) "மழுவினால் மன்னராருயிர் வவ்வியமைந்தனும் வாரானால்" என்று—*உன்வரவு பார்த்திருந்த நான்போக ஸம்வதிப்பனோ. (ங) "வென்றிநீள்மழுவா வியன்ஞாலமுன் படைத்தாய்," (ச) "வடிவாயமழுவேந்தி யுலகமாண்டு" (ரு) "இருநிலமன்னர் தம்மையிருநாலுமெட்டும்-மழுவாளில்வென்றதிறலோன்-பெருநிலமுண்டுமிழ்ந்த பெருவாயர்" என்று - யோக்யதையில்லாத காலத்திலே ஸ்ருஷ்டித்தும் ரக்ஷித்தும், ஆபத்தசையிலே வயிற்றிலே வைத்து நோக்கியும் போருமவனல்லையோ நீ.

யெம்பெருமான் வந்திணிப்போகின்றதெங்கு" என்றந்வயித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (என்ஶேஷத்வேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (உதறிப்படுக்கை) என்றது-படுக்கையை உதறிப்படுத்தால் நிர்மலமாமாபோலே இதுவும் ப்ரகாஶிக்கை யென்று கருத்து. இங்குப்பரஶுராமாழ்வானை யருளுகிறார் (மன்னஞ்சவித்யாதி). கீழெடுத்த பாசுரத்துக்குத் தாத்பர்யம் (போனாலித்யாதி). "அன்னமன்னும்" என்று பிராட்டியைச் சொல்லுகையாலே இது பெண்ணரசுநாடன்றோ, உன் இச்சையாலே ஒன்றும் செய்யப்போகாதென்று தாத்பர்யம். போகைக்கு ஸம்பாவனைதானில்லை யென்கிறார் (வென்றிநீளென்று தொடங்கி-நீ என்னுமளவும்). எடுத்த பாசுரங்களிலே "முன்படைத்தாய்" என்றதினர்த்தம் (யோக்யதையித்யாதி). உலகமாண்டென்றதினர்த்தம் (ரக்ஷித்தும்) என்றது, பெருநிலமுண்டுமிழ்ந்த வித்யாதிக்கர்த்தம் (ஆபத்தசையிலே யித்யாதி).

(க) தி-மொ-எ-உ-எ. (உ) தி-மொ-அ ரு-அ. (ங) தி-வாய்-கூ-உ-க.
(ச) திருவெ-எ (ரு) தி-மொ-கக-சகூ.

டபின்பு, (இனிஎங்குப்போகின்றதே) இனிஉனக்கொரு போக்கிட முண்டோ?; போகிலும் கூடப்போமித்தனை. .... (சு)

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. (பருப்பதமித்யாதி) என்னைஉனக்கே அநந்யார்ஹமாம் படி நிர்ஹேதுகமாகக் கைக்கொண்டு வைத்து இனிப்பொகட்டுப் போகலாமோ வென்கிறார்.

(எம்பெருமான்) உன் ஸ்வாமித்வத்துக்குப் போருமோ? இனி உன் க்ருஷிபலித்துத் திருப்பல்லாண்டுதொடங்கி இவ்வளவும் வந்த பின்பு போக்குவரத்துண்டாம்படியோ நாமிருவருங் கலந்தபடி. (க) "உன்னைக் கொண்டென்னுள் வைத்தேன்" இத்யாதி. (உ)"கொண்டதாளுறி கோலக்கொடுமழு" என்று இடையர்க்கும் மழுஆயுதம்; ஆயுதஸாம்யத்தாலே இவனையும் க்ருஷ்ணனோடொக்க அங்கீகரிக்கிறார். (ங) "தெவ்வாய மறமன்னர்" இத்யாதி.* திருக்குலத்தி லிறந்தோர்க்கோ த்ருப்திபண்ணலாவது, எங்களுக்கு த்ருப்திபண்ணலாகாதோ;. ஆக இப்பாட்டால்அவன் வந்து புகுந்த ப்ரகாரத்தையும்,அவன்போனால் தாம் முடியும்படியான அவஸ்த்தை பிறந்தபடியையும் அவனுக்குப் போக்கின்றிக்கே நிற்கிறநிலையையும், நிர்ஹேதுகமாக விஷயீகரித்தப்ரகாரத்தையும் சொல்லுகிறது. .... (சு)

அவ.—ஏழாம்பாட்டு. (பருப்பதத்துக்கயல்பொறித்த) கீழிற்பாட்டிலே."என்நாவகம்பால் மாற்றின்றியுரைதனக்கொண்டேன்" என்றது-அவன் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே என்னுமிடத்தை இப்பாட்டிலே அருளிச்செய்கிறார்.

கலந்தவிடந்தன்னைக்காட்டுகிறார் (உன்னையித்யாதி). க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே மண்டின விவர் பரஶுராமாழ்வானை அநுபாவ்யமாகச் சொல்லக் கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (கொண்டதாளித்யாதி). க்ருஷ்ணனையும் இவனையும் ஒக்கவநுபவித்ததுக்கு ஸம்வாதம் (தெவ்வாயவித்யாதி), எடுத்த பாசுரத்துக்குத் தாத்பர்யம். (திருக்குலத்திலித்யாதி வாக்யத்வயமும்). (முடியும்படியான அவஸ்த்தை பிறந்தபடியும்) என்றது, இனியென்ற பதபலிதம் (நிர்ஹேதுகமாக விஷயீகரித்த ப்ரகாரத்தையும்) என்றது - "ஒன்றொழியாமலெல்லாம்" என்றதின்பலிதம்.

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (பருப்பதமித்யாதி) (நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே) என்றது-"உனக்குரித்தாக்கினையே" என்றத்தைப்பற்ற.

(க) ரு-ச-௫. (உ) க-உ-௫. (ங) தி மொ-ங-ச-௫.

மூ.—
பருப்பதத்துக்கயல்பொறித்த பாண்டியர்குலபதிபோல்
திருப்பொலிந்த சேவடியென் சென்னியின்மேற்பொறித்தாய்
மருப்பொசித்தாய் மல்லடர்த்தா யென்றென்றுன்வாசகமே
உருப்பொலிந்தநாவினேனை யுனக்குரித்தாக்கினையே. (எ)

ஸ்வா;—(பருப்பதமித்யாதி) பாண்ட்யவம்ஶத்துக்குநிர்வாஹகனாயிருப்பானொரு ராஜா தன்தேஶத்தினின்றும், மஹாமேருவளவும் வழியிலுள்ளவன்னியமறுத்து ஜயித்துக்கொடுசென்று மஹாமேருவிலே தன்வெற்றியெல்லாம் தோற்றும்படி தன்னடையாளமானகயலையிட்டுப்போந்தாப்போலே, பரமபதம்கலவிருக்கையான வீஶ்வரனை நீ அங்குநின்றும் என்பக்கலிலே வருமளவுமுண்டான

வ்யா,—(பருப்பதமித்யாதி) பாண்ட்யவம்ஶத்துக்குநிர்வாஹகனாயிருப்பானொருராஜா தானிருந்த தேசத்தில் நின்றும் மஹாமேருவளவும் வழியிலுள்ள காடுசெய்த்து வன்னியமறுத்துத் தனக்கும் தன்பரிகரத்துக்கும் போகலாம்படி பெருவழியாக்கிக்கொண்டு சென்று, மஹா மேருவிலே தன்வெற்றியெல்லாம் தோற்றும்படி தன்னடையாளத்தையுமிட்டுப் போந்தான். (க) “ஸோऽப்யநவஸ்தஸ்ரீ ராஜா ஜக்ராஹ் ஹாஸ்ரமம் | தமஸ்ய வஸ்தராஹா ஹாமஹாயாஸமேகஸ்து ஸ்வவிஜித்யஸ்வாது ஸமப்ரு ரீ ரக்ஷிணபார்ஶ்வமாநா |ரோளஸ்நாஸஹிஷ்ணஸமிவிக்ஷாந்யவஸநத:-புரூரவஸஸ்தஸ்ஸ்ரீமாந்இந்த்ரத்யும்நோ மஹாபல:| தஸ்யபுத்ரோமஹாபாகோ மலயாசலகேதுமாந்॥ஸவிஜித்யந்ருபாந் ஸர்வாந் மேரோர் தக்ஷிணபார்ஶ்வகாந்| மேரௌஸ்வநாமசிஹ்நௌச விகித்வாந்ருபஸத்தம:” என்னக்கடவதிறே. அப்படியே, பரமபதம் கலவிருக்கையான ஈஶ்வரன் அங்கு நின்று மிவர் பக்கலிலே வருமளவுமுண்டான * பாவக்காட்டையும் சிய்த்து இவர் வன்னியத்தையு மறுத்து, இவர் * சென்னித்திடரிலேபாதவிலச்சினை வைத்தபடிக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகிறது. இவர் வருதல், இருவரும் பாதி பாதி வழிவருதல் செய்கையன்றிக்கே, அவன் தானே வந்தானாய்

(சிய்த்து)வெட்டித்தள்ளி,(வன்னியமறுத்து)குறும்பரானவிரோதிகளைப் போக்கி. “பருப்பதம்” என்றது-பர்வதமென்றாய் (மஹாமேருவிலே) என்றது, கயலென்றதினர்த்தம்(அடையாளத்தை)என்றது. கமநமில்லாத பர்வதத்தை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னதுக்கு பாவமருளுகிறார் (இவரித்யாதி). சென்னி

பாவக்காட்டைச் சீய்த்து என்னுடையப்ராதிகூல்யரூபவன்னியம ழித்து என்னிடத்திலே பாதவிலச்சினைவைத்தாய்;-உன்னடையாள மிட்டுக்கொண்டாய்.

(திருப்பொலிந்த சேவடி) அழகுவிஞ்சியிருப்பதாய் ருஜுவானதிருவடிகள். ஆர்ஜவ ஸ்வபாவமானதென்கை. அதவா, ஐஸ்வர்யசிஹ்நங்களையுடைத்தானதிருவடிகளென்றுமாம். (க)"கூர்மவ ஜ்ராங்குஶ-கதா புஷ்ப" இத்யாதி. * அமரர் சென்னிப்பூவானப்ராப்ய

த்து. மலைக்குள்ளது விலக்காமையிறே. அப்படியே, வருவானும் வழியிலுள்ள விரோதியைப்போக்குவானும் தன் விஜயத் துக்கு அடையாள மிடுவானும் தானேயிறே. இவர்க்கும் *எதங்களாயின வெல்லா மிறங்கவிடுவித்துப் பாதவிலச்சினை வைத்தான்; தான் பரமபதத்தில் நின்று மிவர்பக்கல்வந்த ப்ரகார மிருக்கிறபடி. (உ)"விண்ணவர்கோன் விரையார்பொழில் வேங்கடவன் - நீண்மதிளரங்கத்தம்மான் திருக்கமலபாதம் வந்தென் கண்ணினுள்ளன" என்னக்கடவதிறே.

(திருப்பொலிந்தசேவடி) அழகு விஞ்சியிருப்பதாய் ருஜுவான திருவடிகள். ஆர்ஜவ குணமிருக்கிறபடி. இவன் செவ்வைக் கேடே தனக்குச் செவ்வையாகை. ஐஸ்வர்யசிஹ்நங்களை யுடைத்தான திருவடிகள். * கதாபுஷ்பவில் சொல்லுகிறபடியே *பார்த்திவ வ்யஞ்ஜநாங்கிதமான திருவடிகள். (என்சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்) அநாதிகாலம் அப்ராப்தவிஷயங்களின் காற்கடையிலே துவண்டவென் தலையின்மேலே, (௩)"அமரர்சென்னிப்பூ" என்றும் (௪)"வானவருச்சிவைத்த-பெருமணி" என்றும்நித்யஸூரிகளுக்குத் தலையலங்காரமான பொன்னும் பூவுமான உன் திருவடிகளை என்

மேல் பொறித்ததுக்கு பர்வத த்ருஷ்டாந்தத்தால் பலித்த வ்யாஜத்தைத் தோற்றி விவரிக்கிருர் (மலைக்கித்யாதி), உக்தார்த்தத்தை ஸூசிப்பியா நின்று கொண்டு நிகமிக்கிருர் (இவர்க்குமித்யாதி).

திருவென்றதுக்கர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிருர் (ஐஸ்வர்யேத்யாதி வாக்ய த்வயத்தாலே). பைம்பொன்னையென்றத்தைத்திருவுள்ளம்பற்றி(பொன்னும்) என்றது. (பூவும்) என்றவநந்தரம் "சூடாமணியுமான" என்று கூட்டுவது. பொன் முதலானவைபோலே சென்னிக்குத்திருவடிகள்பொருந்தியிருக்குமோ

(க) ஸ்தோத்ர (உ) அமல - க (௩) திருக்குறு-கூ (௪) தி-மொ-கூ-ரு-௪

தலையிலே அலங்கரித்தாய். (க) [நீள்கழல் சென்னிபொருமே] பொருந்துமே; கொக்குவாயும் படுக்கண்ணியும்போலே.

தன்வெற்றிக்கும் என்தோல்விக்குமடையாளம் - ஸ்வாதந்த்ர்யம்போகையும், ஶேஷத்வம் பெறுகையும் இவர்க்குஉகப்பிறே;(உ.) "ராஜநு — ராஜங்"என்றது போகையும் ஶேஷத்வம் பெறுகையும் ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு உகப்பிறே. இதுதான் தானுமவனும் அறிந்தவளவுபோராது;(ங)"மானிடவர்க்கென்றுபேச்சுப்படில் வாழகில்லேன்" என்று அவனும்தானுமறியில் ஸ்வரூபஹாநியில்லையென்றிருக்கிலும் பிறர்சொல்லில் ஸ்வரூபஹாநியானாப்போலே, புறம்புள்ளாருமறியஶேஷபூதனாகவேணும். பெருமாளும், ஸ்ரீபரதாழ்வானைப்பார்த்து"நம்மை மீட்டுக்கொண்டு போகையிலும், உன்னை 'ஸ்வதந்த்ரன்' என்றவர்கள் முன்னேஉன்பாரதந்த்ர்யத்தைப்பெற்றுப்போகப்பார்" என்று திருவடி நிலைகளைக் கொடுத்தாரிறே. (ச) "என்தலைமிசையாய்" என்கிறதசை. (பொறித்தாய்) கர்மபாரதந்த்ர்யத்தால்பொறித்த பொறிபோலன்றே ஈஶ்வரபாரதந்த்ர்யத்தால்பொறித்த பொறி.

(மருப்பொசித்தாய்) தோற்றாரிறே வென்றாரை ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவார். (ரு) "எத்துகின்றோம் நாத்தழும்ப விராமன் திருநாமம்" என்னக்கடவதிறே. இவரும் அவனுடைய வீரவாதங்களைச்சொல்லி, ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறார். தானே சென்று விரோதிநிரஸநம் பண்ணினபடி. (மருப்பொசித்தாய் மல்லடர்த்தாயென்றென்று) மருப்பொசித்தாயென்றும்,மல்லடர்த்தாயென்றும், உன்குணங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களைப் பலகால் சொல்லி,

---

வென்னவருளுகிறார் (நீளித்யாதி),

வைத்தாயென்னாதே "பொறித்தாய்" என்பானென்னென்ன வருளுகிறார். (தன்வெற்றிக்குமித்யாதி), அவன் வெற்றியையும் தன்தோல்வியையும் சொல்லுகைக்கு அது உத்தேஶ்யமோ வென்ன வருளுகிறார் •(ஸ்வாதந்த்ர்யமித்யாதி). அவன்வெற்றியும் இவருடைய தோல்வியும் இருவருமறிந்தால் போராதோ? அடையாளமிடவேண்டுவா னென்னென்ன வருளுகிறார் (இதுதானியாதி). "பொறித்தாய்' என்று ஈடுபாடு தோன்றுகையால், அதுக்கு வ்யாவர்த்ய பூர்வகம் கருத்தருளுகிறார் (கர்மேத்யாதி).

(க) தி-வாய்-க-கூ-கக. (உ) ரா-அ. (ங) நா-தி-க. (ச) தி-வாய்-க0-க0-க.
(ரு) தி-மொ-க0-ங-க.

த்தை லபிக்கப்பெற்றேன். ப்ராப்யவிரோதிகளை, குவலயாபீடத்தை யும் சாணூரமுஷ்டிகரையும் நிரஸித்தாப்போலே நிரஸித்துப் போகட்டு அவ்வபதாநங்களுக்குத் தோற்று நான் ஏத்தும்படி பண்ணினவனே!; (உனக்கு) இதுவேயாத்ரையாம்படி யிருக்கிறவென்னை, உன்னையொழியப்புறம்பு ஆளாகாதபடி பண்ணின பின்பு இனிஎங்குப்போவது. ... .(௭)

அவ;—எட்டாம்பாட்டு. (அனந்தனித்யாதி) அநந்தகருடாதிகளினுங்காட்டில் என்பக்கலிலே அதிவ்யாமோஹத்தைப் பண்ணி நீஎன்னோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்க, நானும் அத்தைஅநுஸந்தித்து விஶ்ராந்தனானபின்பு இனிஉனக்குப் போக்கிடமுண்டோ வென்கிறார்.

(உருப்பொலிந்த நாவினேனை) செவ்வாய்க்கிழமையை "மங்களவாரம்" என்னுமாபோலே, விபரீத லக்ஷணை. இதர விஷயங்களிலேயிறே என்னுக்கு உருப்பொலிந்தது. உருப்பொலிகை - தழும்பேறுகை. (க) "நாத்தழும்பெழ நாரணாவென்றழைத்து" என்னக்கடவதிறே. (உனக்குரித்தாக்கினையே) இப்படி செய்தாயே!; நான் சொன்னபடியாகவோ நீ விஷயீகரித்தது; அன்றிக்கே, நிர்ஹேதுகமாக விஷயீகரித்தா யென்கிறார். .... (௭)

அவ, எட்டாம்பாட்டு. (அநந்தன்பாலும்) அத்வேஷந்தொ

உருவென்றதுக்கு ரூபார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி இதுவிலக்ஷணமாய் அழகில்லாத வென்று விவக்ஷித்து ஸத்ருஷ்டாந்தமருளுகிறார் (செவ்வாயித்யாதி). அர்த்தாந்தரமருளிச் செய்கிறார் (பொலிகையித்யாதி). ஏகாரத்தால் ஈடுபாடு தோற்றுகையைக் காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதி), (விஷயீகரித்தது) என்றவநந்தரம் "இங்ஙன்" என்று சேஷம், "ஆக்கி" என்று அவனைக்கர்த்தாவாகச் சொல்லுகையால், நானொன்று சொல்லாதிருக்க, நீயேசெய்தாயென்று தோற்றுமென்று திருவுள்ளம். ... ... (௭)

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (அனந்தனித்யாதி) வண்ணமாடங்கள் தொடங்கி நெய்க்குடமளவாக பரபக்தியும், நெய்க்குடத்திலே பரஜ்ஞாநமும், துக்கச்சுழலை தொடங்கி பரமபக்தியுமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, கீழ்ப்பாட்டிலத்தை பாண்டியர் குலபதியை த்ருஷ்டாந்தமாக்கி, "என்சென்னியில் பொறித்தாய்" என்றதுக்கு விவக்ஷிதமாக்கி அநுவதித்து ஈடுபாட்டோடு ஸங்கதி காட்டுகிறார் (அத்வேஷமித்யாதி), (அசல்பிளந்தேறிட்டு) என்றது - பிளந்து

(க) பெரு-தி-௨-௪

மூ.—
அனந்தன்பாலுங் கருடன்பாலு மைதுநொய்தாகவைத்தென்
மனந்தனுள்ளே வந்துவைகி வாழச்செய்தா யெம்பிரான்
நினைந்தென்னுள்ளே நின்றுநெக்குக் கண்களசும்பொழுக
நினைந்திருந்தே சிரமந்தீர்ந்தேன் நேமிநெடியவனே. (அ)

ஸ்வா;— (அநந்தனித்யாதி) பிராட்டிமாரோபாதி தனக்கு போக்யரான திருவநந்தாழ்வான் பெரியதிருவடி இவர்கள் பக்கல் தனக்குண்டான ஸ்நேஹம் அத்யல்பமென்னும்படி என்பக்கலிலே டங்கி பரபக்தியளவாக இடையிலுள்ள ஆத்மகுணங்களைப் பிறப்பித்து, அநந்தரம் பரஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்து, விரோதியை அசல் பிளந்தேறிட்டு மாநஸ ஸம்ஶ்லேஷமாத்ர மன்றிக்கே பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷமாம்படி பண்ணினானென்றார் - கீழ்; "ஸத்தையே பிடித்து பகவதநுபவமே யாத்ரையாய்ப் போந்தவர்களன்றே" என்றும், "இவர் அநாதிகாலமே பிடித்து நித்ய ஸம்ஸாரியாய் இதர விஷயங்களோடே கலந்து பரிமாறிப்போந்தவரன்றே" என்றும், அவர்களேற்றமும், இவர் தண்மையும் இவர் நெஞ்சில் படாதபடி அவன் அநுபவிப்பித்தபடியை அருளிச்செய்கிறார் இப்பாட்டில்.

வ்யா;-(அனந்தனித்யாதி) த்ரிபாத்விபூதியிலுள்ளாரெல்லாருமொத்திருக்கச்செய்தே இவர்களுக்கோரேற்றம் ஸர்வகாலமும் திருமேனியோடே ஸ்பர்ஶிக்கையும்,தர்ஶநீயத்தினினிமையாலேமோம்பழம்போலே முன்னே வைத்துக்கொண்டிருக்கையுமிறே; இப்படிக்கொத்த விவர்கள் பக்கலிலே ஸ்நேஹத்தை அத்யல்பமாக வைத்து. இவ்வளவுதான் வைக்கிறது - இவர் பக்கல்வரும்போதைக்கு

அசலிலே யேறிட்டென்றபடி. அதாவது - "புண்யபாபேவிதூய" வென்கிறபடியே முக்தனும் சேதநனிடத்தில் நின்றும் விடப்பண்ணி "ஸுஹ்ருத:
ஸாதுக்ருத்யாம்" என்கிறபடியே அசலிலே ஸங்க்ரமிப்பித்தென்றபடி. (பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷமாம்படி) என்றது - "என்சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்" என்றத்தைப்பற்ற.

(மோம்பழம்) மோருகிறபழம். "ஐது" என்றதினர்த்தம் (ஸ்நேஹத்தை) என்றது. இல்லையாம்படி யென்னாதே நொய்தாகவென்றதுக்கு பாவமருளுகிறார் (இவ்வளவுதானித்யாதி), இங்குப்பெரிய ப்ராட்டியாரைச் சொன்னது

அதிவ்யாமோஹத்தைப்பண்ணி- (என்னித்யாதி) தான்*மயர்வறமதி நலமருள, அத்தாலே நெஞ்சுநாடென்னும்படி திருந்தினவென் ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே அஹேதுகமாகவந்து வர்த்தித்து, நான்அநு பவித்துஸுகிக்கும்படி பண்ணினவென்னுபகாரகனே; என்னையன் செய்தவுபகாரமென்தான்? த்ரிபாத்விபூதியிலுள்ளாரெல்லாரோடும் பரிமாறும் பரிமாற்றத்தை யெல்லாம் இவரொருவரோடும் பரிமாறின வுபகாரம்.

(க)*சென்றால்குடையாம்,இருந்தால் சிங்காசனமாம், நின்றால்மரவடியாகைக்கும், மணிவிளக்காகைக்கும், பூம்பட்டாகைக்கும், * பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறி இவர்பக்கல் வரும்போதைக்குவாஹனமாகைக்கும், சேரவிடுகைக்கும் பெரியபிராட்டியாரும் வேணுமிறே; அதுக்குறுப்பாக வாய்த்து அவர்களை விஷயீகரித்தது. இவர்களை விஷயீகரித்தது தான் இனிவர்க்குஉப்பானல்மற்றுள்ளாரைச் சொல்லவேண்டாவிறே.

(என்மனந்தனுள்ளே) அநாதிகாலம் இதரவிஷயத்திலே மண்டின வென்மநஸ்ஸிலே. (வந்து) அஹேதுகமாக வந்து. (வைகி) அவஸரித்து;பொருந்தியென்னவுமாம்.(உ)"வந்தாயென்மனம்புகுந்தாய் மன்னி நின்றாய்"(ங)"போயறியாய்" என்றிறே ஈடுபடுவது. (வாழ) "அனந்தன்பாலும்கருடன்பாலும்ஐதுநொய்தாகவைத்து" என்றது ப்ரதம விவாஹத்துக்குச் செங்கற்சீரைகட்டிக் கூப்பிடாமைக்குச் சோறுவைப்பாரைப்போலே; த்விதீய்விவாஹத்திலேயிறே போக்யமுள்ளது. (வாழச்செய்தா யெம்பிரான்) என்னையன் செய்தபடியென்?, (எம்பிரான்) இவர் தண்மைபாராதே உபகரித்த வுபகார மிருக்கிறபடி. த்ரிபாத்விபூதியிலுள்ளாரெல்லாரோடும் பரிமாறும் பரிமாற்றமெல்லாம் இவரொருவரோடும் பரிமாறின உபகாரம்.

த்ருஷ்டாந்தார்த்தம். அன்றிக்கே(க)"திருமாற்கரவு" என்றும், (௪)"பூமகளார் தனிக்கேள்வன்" என்னும் பாசுரத்தையுட்கொண்டு இங்கு இவளும் விவக்ஷித மென்னவுமாம்.

(அவஸரித்து) என்றது-அவஸரம் பார்த்தென்றபடி. (செங்கற்சீரைகட்டி) வைராக்யமுண்டானவர்களைப் போலே பண்ணி. கீழ்வாக்ய விவரணம் (த்ரிபாதித்யாதி). (பரிமாற்றமெல்லாம்) என்றவநந்தரம் "அவர்களை விட்டு" என்றுஶேஷம்.

(க) க-திருவ-ரு-ங. (உ) தி-மொ-௧-௧௦-௧. (ங) தி-மொ-அ-௧-ரு.
(௪)தி-வாய்-க-௧-ங

(நினைந்தித்யாதி) உன்வ்யாமோஹாதிகல்யாணகுணங்களையும் வடிவழகையும் என்னிலே நினைத்து அத்தால் வந்த ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ஸ்தப்த்தனாய்ப் பின்னை ஶிதிலாந்தஃகரணனாய், அந்தஸ்ஸைஹிதில்யம் கண்ணநீராய் ப்ரவஹிக்க; உள்ளுருகின்றது - புறவெள்ளமிட்டபடி. (நினைந்திருந்தேசிரமம் தீர்ந்தேன்) நீபண்ணினவுபகாரபரம்பரைகளை யநுஸந்தித்து இளைப்பாறியிருந்து உன்னைப் பெரு

(௧)“கருளப்புட்கொடிசக்கரப்படை-அடிமைகொண்டாய்” என்று நித்யஸூரிகளைவிட்டு நித்யஸம்ஸாரிகளுக்குப் புறம்பான தம்மை அடிமைகொண்ட உபகாரம்.

(நினைந்தென்னுள்ளே நின்று) இவர்ப்ராயஶ்சித்தகுடிபோலே, அவர்களேற்றத்தையும், தம்முடைய தண்மையையும் நினைத்துக் கூசாதபடி பண்ணினபடியும், இவர்கள் பக்கல் ஆதரம் குளப்படியென்னும்படி தம்பக்கல் கடல்போலே அவன்பண்ணின ஆதராதிஶயத்தையும், இவர் தண்மைபாராதே இவர்நெஞ்சில் புகுந்தபடியையும்நினைத்துஎன்னிலேநினைத்துநின்று. (நெக்கு)(௨)“நினைதொறும்-நெஞ்சிடிந்துகும்” என்கிறபடியே, நெஞ்சு ஶிதிலமாய். (கண்கள் அசும்பொழுக) உள்ளுருகினதுபுறவெள்ளமிட்டபடி. அசும்பு ஒழுக-அசறுபாய.

(நினைந்திருந்தே சிரமந்தீர்ந்தேன்) நீ பண்ணினவுபகாரபரம்பரைகளை அநுஸந்தித்திருந்தே சிரமந் தீர்ந்தேன். ஓடியாடின இளைப்பெல்லாம் இருந்தவிடத்தேயிருந்து ஆறினேன். சிரமம் - இளைப்பு. “ஸம்ஸாரிகள் பக்கலுபகாரபரம்பரைகளைப் பண்ணிக்

(ப்ராயஶ்சித்தக்குடி) என்றது-ப்ராயஶ்சித்தம் வேண்டினகுடி; தோஷயுக்தமான குடியென்கை. (போலே) என்றதுக்கு (நினைத்து) என்றத்தோடந்வயம். “வாழச்செய்தாய்”என்றத்தைப்பற்ற (கூசாதபடியும்)என்றது. நொய்தாக வென்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (இவர்கள் பக்கலித்யாதி). “என் மனந்தனுள்ளே வந்து” என்றத்தை நோக்கி (இவர் தண்மையித்யாதி).

அவன் பண்ணின வுபகாரங்களை நினைத்தென்று கீழருளிச்செய்து, (௩) “𑌨 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌮𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 । 𑌕𑌥𑌂𑌚𑌿𑌦𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿-நஸ்மரத்யபகாராணாம் ஶதமப்யாத்மவத்தயா। கதஞ்சிதுபகாரேண க்ருதேநைகேநதுஷ்யதி” என்னுமவன் மஹாகுணத்தை நினைந்தென்று தாத்பர்யாந்தரமருளுகிறார் (ஸம்ஸாரிகளித்யாதி),

(௧) தி-வாய்-௫-௭-௩. (௨) தி-வாய்-௯-௯-௨. (௩) ரா.

மூ. —
பனிக்கடலிற்பள்ளிகோளைப் பழகவிட்டோடி வந்தென்
மனக்கடலில்வாழவல்ல மாயமணாளநம்பீ
தனிக்கடலே தனிச்சுடரே தனியுலகே யென்றென்
றுனக்கிடமாயிருக்கவென்னை யுனக்குரித்தாக்கினையே. (கூ)

மையாலே வந்தஸ்ரமமெல்லா மாறப்பெற்றேன். (நேமிநெடியவனே) கையும் திருவாழியுமானவழகுக்கு எல்லையில்லாதவனே! ஆழ்வார் பக்கல் ப்ரேமத்துக்கு முடிவில்லாதவனென்னுமாம். (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (பனியித்யாதி) போகஸ்த்தாநங்களான க்ஷீராப்த்யாதிகளையு முபேக்ஷித்து என்னெஞ்சைபோகஸ்த்தாநமாகக் கொண்டானென்கிறார்.

கொண்டு போராநிற்க, காதாசித்கமாக உபகாரத்திலே ஒன்று குறைதல், ஒரு அபகாரம் புகுருதல் செய்தால், முன்புபண்ணின உபகாரங்களையும் மறந்து இத்தான்றையுமே நினைத்துக் கொண்டிருப்பர்கள், அநாதிகாலமே பிடித்து இவர்கள்பண்ணும் ப்ராதிகூல்ய பரம்பரைகளொன்றையும் பாராதே, ஒரவகாஶத்திலே அபுத்திபூர்வகமான ஒரானுகூல்யைகதேஶத்தைக் கொண்டு, முன்பு பண்ணினவற்றைப்பொறுத்து ரக்ஷிக்கும்ஈஸ்வரன்'' என்றநுஸந்தித்து, அவ்விழவு தீர்ந்தேன் - நெஞ்சாறல் கெட்டேன். (நேமிநெடியவனே) இவர்தாம்பற்றிற்று நிர்விஶேஷ வஸ்துவையன்றே. (நெடியவனே) கையும் திருவாழியுமான வழகுக்கு எல்லைகாண வொண்ணாதவனே. (க)*நிமிர் சுடராழி நெடுமாலிறே - * அமுதிலுமாற்றவினியன். விரோதியற்றபின்பு அழகுக்குடலிறே திருவாழி. (நெடியவன்). ஆழ்வார்பக்கல் ப்ரேமம் விளைந்தபடி யென்றுமாம். (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (பனிக்கடலித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் - "அனந்தன் பாலுங்கருடன்பாலும்'' என்று - தன்னை புஜிக்கைக்கு போக்தாக்கள் ஒரு விபூதியாக வுண்டாயிருக்கக் கிடீர் அவர்களை விட்டு என்னை விரும்பிற்றென்றார், இப்பாட்டில் - போகஸ்த்தாநங்கள் பலவுமுண்டாயிருக்கக்கிடீர் அவற்றைஉபேக்ஷித்து என்னெஞ்சை போகஸ்த்தாநமாகக் கொண்டபடி யென்கிறார்.

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (பனிக்கடலித்யாதி) (கொண்டபடி) என்றவநந்தரம்''சொல்லுகிறார்'' இதிஶேஷ:.

(க) தி-வாய்-க-கூ-கூ.

ஸ்வா;—(பனிக்கடலித்யாதி). திருமேனியில் ஸௌகுமார்யத்துக்குப் போரும்படி ஶ்ரமஹரமாம்படி குளிர்ந்த திருப்பாற்கடலிலேயிறே பள்ளிகொண்டருளுவது. அத்தைப்பழகவிட்டு-மறந்துவிட்டு. அத்தைமறப்பித்ததிறே இவர்திருவுள்ளத்தில் குளிர்த்தி.

வ்யா.—(பனிக்கடலில் பள்ளிகோளை) ஸகல தாபஹரமான கடல். ஸம்ஸாரத்தில் தாபத்ரய தப்தரானவர்களுக்குத் திருப்பாற்கடலில் கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை அநுஸந்திக்கப் போமென்கை. ஶீதளஸ்வபாவமான கடல். (க) "பாற்கடல்பாம்பணைமேல்பள்ளிகொண்டருளுஞ் சீதனை" என்று - அவனுடைய ஸ்வபாவம் இதுக்குண்டாயிருக்கிறபடி; ஸம்பந்தமடியான வாத்ஸல்யம். (பள்ளிகோளை) பள்ளிகொண்டபடியென்னுமித்தனை, பாசுரமிடப்போகாது. (உ)"கிடந்ததோர்கிடக்கை" என்றும்,(ங)"ஏரார்கோலந்திகழக்கிடந்தாய்"என்றும்சொல்லுமித்தனையிறே. (ச)"நாளும் வாய்க்க" என்கிறபாட்டில் ஒருபோலி சொல்லுமித்தனையிறே. இவர் தாமும் "வெள்ளை வெள்ளத்தின் மேல்" என்று - ஆசைப்பட்டபடியே வந்து புகுந்தானாய்த்து. (பழகவிட்டு) அங்குண்டான ஆசையை நேராக மறந்து விட்டு.

ஆதபத்தால் வந்ததாபம் போமித்தனை போக்கி, ஸகல தாபங்களும் போமோ வென்ன (ஸம்ஸாரேத்யாதி), "பனி" என்று விஶேஷித்ததுக்கு ஸாபிப்ராயத்வம் ... ஸூ... தார்த்தபூர்வகம்த்ருஷ்டாந்தமருளுகிறார்(ஶீதளேத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). அவனுக்கு ஶீதளத்வமேதென்ன வருளுகிறார் (ஸம்பந்தமித்யாதி). பள்ளிகொள்கையை விஶேஷியாமல் ஸாமாந்யமாகச் சொல்லுகைக்கு பாவமருளுகிறார் (பள்ளிகொண்டவித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). "தாளும் தோளும் முடிகளும்" இத்யாதிப்படியே ப்ரகார விஶேஷம் சொல்லியிருக்க, ப்ரகார விஶேஷஞ் சொல்லக்கூடாமையால் ஸாமாந்யோக்தி யென்னக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (நாளுமித்யாதி). அங்கும் அநுரூபத்ருஷ்டாந்தமல்லாமையால் ப்ரகார விசேஷம் நேரேசொல்லிற்றில்லையென்று கருத்து. "பழகவிட்டோடிவந்து" என்னுமதுக்கு அவதாரிகையிடுகிறார் (இவர்தாமுமித்யாதி), "வெள்ளை வெள்ளத்தின் மேல்" என்ற இவராசைப்பட்டபடியே வந்து புகுந்தானென்றதுக்கு இவர் க்ஷீராப்தியிலே கண்வளர்ந்தருளும்படியைக்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டதாகிலும் தன் அபிநிவேஶாதிஶயத்தாலே இவர் மநஸ்ஸையே அக்கடலாக்கிக் கொண்டானென்று கருத்து.

(க)திருவி-எகூ. (உ)திருமா-உங. (ங)தி-வாய்-ரு-அ-க. (ச)தி-வாய்-அ-கப-அ

கடுநடையிட்டுவந்து, என்னுடைய நெஞ்சாகிற கடலிலே புக்கு அபிமதலாபத்தால் வந்தவைஸ்வர்யத்தாலே குறைவற்று ஸுகிக்க வல்ல, (மாயமணாளநம்பி) ஆஶ்சர்யமான வடிவழகாலும் குணங்

(ஓடிவந்து) காதக்குதிரை கட்டியாய்த்துவந்தது. (என்மனக்கடலில் வாழவல்ல) அது பனிக்கடலாகையாலே குளிர்ந்திருக்கும்; இது மனக்கடலாகையாலே குளிர்த்திஇரட்டித்திருக்கும். அது ஊற்றுமாறினாலும் இது ஊற்றுமாறாது. பனிக்கடலையும் தனக்குள்ளே அடக்குங்கடலிறே. (க) ["பரவைத்திரை பலமோத" இத்யாதி.] இக்கடலைக்கண்டவாறே பனிக்கடல் காட்டுத்தீயோடொத்தது. (வாழவல்ல) செருக்கரான ராஜாக்கள் பழைய படைவீட்டைவிட்டு, தாங்களே காடுசெய்துச் சமைத்த படைவீட்டிலேயிறே ஆதரத்தோடே யிருப்பது. ஸாதநதசை போலன்றிறே போக (ஸாத்ய) தசை. பனிக்கடலையும் விரும்புகைக்கடி, இவரைச் சேர்த்துக் கொள்ளுகைக்கு *யோகநித்திரைசிந்தை செய்

(காதக்குதிரை) அஞ்சலிலே குதிரைவைக்கை. (இரட்டித்திருக்கும்) "சந்தநம் ஶீதலம் மந்யே சந்தநாதபி சந்த்ரமா: | சந்த்ர சந்தநயோர் மத்யே ஶீதலம் ஹி ஸதாம் மந:- சந்தநம்ஸீதலம்மந்யே சந்தநாதபிசந்த்ரமா:| சந்த்ர சந்தநயோர்மத்யே ஸீதலம் ஹிஸதாம்மந:" என்று ஹிமாம்ஶுவிற் காட்டில் அதிஶயம் சொல்லுகையால் பனிக்கடலிற் காட்டில் விஞ்சியிருக்குமென்று கருத்து. மநஸ்ஸைக் கடலென்று சொல்லுகைக்கு விஸ்தாரமுண்டோவென்ன வருளுகிறார் (பனிக்கடலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). "பரவைத்திரை" இத்யாதிப்படியே அத்தோடுமெநுபவிக்குங்காலத்திலே அடக்குகையாலே விஸ்தாரமுண்டென்றுகருத்து. இரட்டிக்குத்திருக்குமென்று அளவிடுகைக்கு ப்ரமாணமுண்டோவென்ன, அதிஶயத்திலே நோக்கென்கிறார் (இக்கடலையித்யாதி), இருக்கவல்ல வென்னாதே, வாழவல்ல வென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (செருக்கரித்யாதி), க்ஷீராப்திவாஸம் ஸாதநமாகில் ஸாத்யம் கைப்பட்ட பின்பும் விரும்பி அங்கேயிருப்பானென்னென்ன வருளுகிறார் (பனிக்கடலையுமித்யாதி). (சிந்தைசெய்கைக்கிறே) என்றது-சிந்தை செய்கைக்கிடமாயிருக்கையிறே யென்கை. க்ருதஜ்ஞதை பின்பும் விரும்புமென்று கருத்து, ஆழ்வார்தம்முடைய திருவுள்ளத்தில் வாஸம் வாழ்ச்சியாகாதிருக்க, அத்தையும் வாழ்ச்சியாகப்பண்ணுகைக்கு ஸமர்த்தனென்று

(க) ரு-உ-க௰.

களாலும் பூர்ணனானவனே! இவர் திருவுள்ளத்திலே புகுந்த பின் பிறே குணங்களும் திருமேனியில் செவ்வியும் பூர்த்திபெற்றது.

(தனிக்கடலே) அத்விதீயமானகடல்போலே அபரிச்சேத்யனானவனே! (தனிச்சுடரே)(க)"வெங்கதிரோன்குலத்துக்கோர்விளக்கு" என்கிறபடியே வந்தவதரித்து ப்ரகாஶகனானவத்விதீயனே!; ஸ்வயம்ப்ரகாஶஸ்வரூபஸ்வபாவனென்னுமாம். (தனியுலகே) அத்விதீய

கைக்கிறே. (மனக்கடலில்வாழவல்ல) (உ) "வாழவல்ல வாசுதேவா." அக்கடலிட மெங்கும் வாழ்ச்சியிறே. கீழிற் பாட்டிலே, "வாழச்செய்தாய்" என்று-ஆழ்வாரை வாழ்வித்து அவ்வாழ்வு கண்டு தான் வாழுகிறபடி. (மாயமணாளநம்பீ) இவர் திருவுள்ளத்திலே புகுந்தபின்பிறே குணங்களும் திருமேனியில் செவ்வியும் பூர்த்தி பெற்றது.

(தனிக்கடலே) அத்விதீயமானகடலே. (ங)*குறைவில் தடங்கடலிறே. பெரிய பிராட்டியாருக்குப் பிறந்தகமான விடமிறே. (ச)*உலகெல்லாம் நன்கொடுங்க யோகணையுங்கடலிறே. (தனிச்சுடரே) (க)"வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர் விளக்காய்த்தோன்றி" என்று இவன் திருவவதாரம் பண்ணுகைக் கீடான குல குருவாகையாலேவந்தஅத்விதீயத்வம். (தனியுலகே) (ரு) "ஒண்டொடியாள்

சொன்னவிதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் காட்டுகிறுர் (வாழவல்லவாசுதேவா) என்று. பூசலை வாழ்ச்சியாகப்பண்ணினுப்போலே வாழ்ச்சியாகாததையும் வாழ்ச்சியாகப் பண்ணினுனென்று கருத்து. மநஸ்ஸிலென்னுதே, "கடலில்" என்றுவை புல்யம் தோன்றச் சொல்லுகையாலே அதுக்கு ப்ரயோஜநம் காட்டுகிறுர் (அக்கடலித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே வாழச்செய்தாயென்றுப்போலே இங்கு வாழச் செய்யவல்ல வென்றுல் ஆநுரூப்யமுண்டே, இங்ஙன் சொல்லுவானென்னென்ன வருளுகிறுர் (கீழித்யாதி). "மணாளன்" என்று ஜாமாத்ருத்வம் சொல்லுகையாலே விக்ரஹ வைஶிஷ்ட்யம் தோன்றுகையால் (திருமேனியில் செவ்வியும்) என்றது.

அதிஶயத்தாலே வந்த வத்விதீயத்வம் விவக்ஷித மென்றதுதன்னைப் பலபடியாகவருளுகிறுர் (குறைவிலித்யாதி). (சு)"என்றும் திருமேனி நீ தீண்டப்பெற்று" என்று அவன் திருமேனியோட்டை ஸ்பர்ஶத்தால் வந்த வதிஶயம் குறைவிலென்றதுக்குத் தாத்பர்யம். (கூ)

(க) பெரு-தி-௧௦-௧ (உ) உ-உ-ங (ங) தி-வாய்-ங ௧௦-உ
(ச) தி-வாய்-உ ச-அ-௯ (ரு) தி-வாய்-ச-௯-௧௦ (சு) ௧-திருவ-௧௯.

மான ப்ராப்யம். ஒரு விபூதிக்காக வொருவனுமேயிறேப்ராப்யம். அந்நினைவிலேயிறே விபூதியாக நடக்கிறது. (என்றென்றித்யாதி) இப்படிப்பட்ட திருநாமங்களை மாறுதேரஸ்யதையாலே சொல்லும் படிபண்ணி உனக்கு க்ஷீராப்த்யாதிகளான தேசங்களநேகங்களுண் டாயிருக்க, அவற்றை உபேக்ஷித்து அவையெல்லா மென்னுடைய ஹ்ருதயமே யாக விரும்புகையாலே அவாப்தகாமனான வுனக்கு ஶேஷபூதனான வென்னை அநர்ஹனாக்கினாய்.... .... (௧௦)

அவ;—பத்தாம்பாட்டு. (தடவரையித்யாதி) பரமபதம் முத லான தேசங்களெல்லாத்தையும் விட்டு என்னெஞ்சிலே புகுந்தபின்பு நீ உஜ்ஜ்வலனானாயென்கிறார்.

திருமகளும் நீயுமே'' என்று - ஒருநாடாக ஒருமிதுநத்துக்கு ஶேஷமாகையால் வந்த அத்விதீயத்வம். (௧)''நலமந்தமில்லதோர் நாடு''. (என்றென்றுனக் கிடமாயிருக்க) இப்படிக்கொத்த திருநா மங்களையுடைய தேசங்கள் உனக்கு இருப்பிடமாயிருக்க. (என்னை) என்னையுமறியாதே உன்னையுமறியாதே யிருந்த வென்னை. (௨) '' அவாப்தஸமஸ்தகாமஃ. - அமர்யாதஃ''. (உனக்கு) அவாப்த ஸமஸ்தகாமனான வுனக்கு. (உரித்தாக்கினையே) ஓரிடமில்லாதாரைப் போலே, என் நெஞ்சை உனக்கு வாஸஸ்த்தாநமாகப் பண்ணிக்கொண்டாயே; இவ்வுபகாரத்துக்குத் தோற்று அடிமைப்படுகிறார் — உனக்குரித் தாக்கினையே யென்று. .... (௧௦)

அவ;—பத்தாம்பாட்டு. (தடவரையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில்-உகந்தருளின நிலங்களோடொக்கத் தம் திருமேனியை விரும்பின னென்றார்; இப்பாட்டில்-அவற்றைவிட்டுத் தம்மையே விரும்பின படியை யருளிச்செய்கிறார்.

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (தடமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே) என்றது - நெய்க்குடத்தில் பாட்டுக்களிலே யென்றபடி. அங்கேயிறே, ''சிங்கப்பிரா னவனெய்யான் சேரும் திருக்கோயில் கண்டீர்'' என்றும், '' பெற்றங்கள் மேய்க்கும் பிரானார் பேணும் திருக்கோயில் கண்டீர்'' என்றும், ஆழ்வார் திரு மேனியை எம்பெருமான் உகந்தருளின நிலங்களோடொக்க, விரும்பிற்று. (இப்பாட்டில்) என்றது-கீழில் பாட்டையும் இத்தையும் காட்டுகிறது, இங்கு

(௧) தி-வாய்-உ-அ-௪ (௨) ஸ்தோ-ரு

மூ;—தடவரைவாய்மிளிர்ந்து மின்னுந்தவள நெடுங்கொடிப்போல்
சுடரொளியாய் நெஞ்சினுள்ளே தோன்றுமென்சோதிநம்பீ
வடதடமும் வைகுந்தமும் மதிள் துவராவதியும்
இடவகைகளிகழ்ந்திட்டென்பா லிடவகைகொண்டனையே.

ஸ்வா;—(தடவரையித்யாதி) பரப்பையுடைத்தான மலையிடத்திலே ப்ரகாஶகமுமாய், தேஜஸ்ஸாலேவிளங்கா நிற்பதாய், பரிஶுத்தமான பெரியகொடிபோலே. தடவரை - பெரியபர்வதமென்றபடி. மிளிருகை - ஒளிவிடுகை; தவழுகை யென்றுமாம். (சுடரொளியித்யாதி) நிரவதிகதேஜஸ்ஸாய் நெஞ்சுக்குள்ளே தோன்று

வ்யா;—(தடவரைவாய் மிளிர்ந்து மின்னும் தவள நெடுங்கொடிப்போல்) பரப்பையுடைத்தான மலையிலே ப்ரகாசகமுமாய், தேஜஸ்ஸாலே விளங்கா நிற்பதுமாய், பரிஶுத்தமுமான பெரிய கொடி எல்லார்க்கும் காணலாயிருக்குமாபோலே, பெரிய பர்வத ஶிகரத்திலே அதிதவளமாய் மிளிருகிற பெரிய கொடிபோலே. மிளிருகை - திகழுகை. (சுடரொளியாய்) நிரவதிக தேஜஸ்ஸாய். (நெஞ்சினுள்ளே தோன்றும்) ஹ்ருதய கமலத்தினுள்ளே தோன்றா நிற்கும். (சோதிநம்பீ) தேஜஸ்ஸால் பூர்ணனானவனே. (சுடர்)

னன்றாகில், கீழ்ப்பாட்டு வ்யாக்க்யாநத்தில் பழகவிட்டென்றவிதுக்கு ஆசையை நேராக மறந்தென்றும், பனிக்கடல் காட்டுத்தீயோடொத்ததென்றும், உகந்தருளின ஸ்த்தலங்களில் விருப்பமற்றபடி சொல்லுகையாலே, அவற்றோடொக்க விரும்புகை சொல்லக் கூடாமையால், சேராதிறே. இப்பாட்டில் வ்யாக்க்யாநாந்தத்தில் "இவ்விரண்டு பாட்டையும் ஈஶ்வரனுடைய முனியே நான்முகன்" என்றொருக்கச் சொல்லுகையும் சேராதிறே.

மிளிர்ந்தென்றதினர்த்தம் (ப்ரகாஶகமுமாய்) என்றது. மின்னுமென்றதினர்த்தம் (விளங்காநிற்பதாய்) என்றது. தடவென்றது-பரப்பாய், அடைவே அந்வயமாய், தவளவென்று பாவநத்வத்தைச் சொல்லுகிறதாய், ஓரர்த்தமருளிச்செய்து, தடவென்று-பெருமையாய், அத்தால் உயர்த்தியை விவக்ஷித்து "தவளமிளிர்ந்து மின்னும்" என்றந்வயமாய், "மிளிர்ந்து மின்னும்" என்ற மீமிசைக்கு அதிப்ரகாஶம் ஶப்தார்த்தமாய்; தவளவென்று ஶ்லாக்க்யமாய், பலிதார்த்தத்தை அருளிச்செய்து கொண்டு யோஜநாந்தர மருளுகிறார் (பெரியவித்யாதி). "சுடரொளி" என்று மீமிசையாய், "சோதி" என்றது-தர்மபூததேஜஸ்ஸாய்; ஒரு அர்த்த மருளிச்செய்து அர்த்தாந்தர மருளுகிறார் (சுடரித்யாதி

கிற தேஜஸ்ஸாலே பூர்ணனானவனே! (சுடர்) திவ்யாத்மஸ்வரூபம். (ஒளி) திவ்யமங்களவிக்ரஹ மென்னுமாம். (சோதி) குணங்களென்னுமாம். (நம்பி) இவற்றால் குறை வற்றிருக்கிறபடி. (என்) இவை யெல்லாம் தமக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தபடி. இவர் திருவுள்ளத்தேபுகுந்தபின்பு திருமேனியும்புகர்பெற்றுபூர்த்தியுமுண்டாய்த்து.

(வடதடமித்யாதி) ஸநகாதிகளுக்கு முகம் கொடுக்கிற திருப்பாற்கடலும், நித்யஸூரிகளுக்கு முகம் கொடுக்கிற பரமபதமும், ப்ரணயிநிகளுக்குமுகம் கொடுக்கிற ஸ்ரீமத்த்வாரகையும். அரணையுடைத்தான தேசமென்கை. இவை முதலான திவ்யதேஶங்களெல்லாத்தையும் அநாதரித்து;அன்றீன்ற கன்றுக்குத்தாயிரங்கி முன்னணைக்கன்றையும் புல்லிட வந்தவர்களையும் கொம்பிலும் குளம்பிலும் கொள்ளுமாபோலே ; (௧) "கல்லும் கனைகடலும் வைகுந்தவானாடும் புல்லென்றொழிந்தன" என்னக்கடவதிறே. (என்

திவ்யாத்ம ஸ்வரூபம். ஒளி - திவ்யமங்கள விக்ரஹம். சோதி - குணங்கள். (நம்பி) குறைவற்றிருக்கிறபடி. "என்" என்று-இவை யெல்லாம் தமக்குப்ரகாசிப்பித்தபடி. தம்முடைய திருவுள்ளத்தே திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தோடே ப்ரகாஶித்தபடி; இவர் திருவுள்ளத்தே புகுந்தபின்பு திருமேனியிலே புகருண்டாய், பூர்த்தியுமுண்டானபடி. (௨) "சிக்கெனச்சிறிதோரிடமும்" இத்யாதி. இவர் சரமத்திலே இப்படி அருளிச்செய்கையாலே அநுபவித்த க்ருஷ்ண விஷயம் உள்ளே பூரித்தபடி.

(வடதடமுமித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு முகங் கொடுக்கிறதிருப்பாற்கடலும்,(௩)*ஸதாபஶ்யந்தியில்படியேநித்யஸூரிகளுக்கு முகங்கொடுக்கிற பரமபதமும், ப்ரணயிநிகளுக்கு முகங்கொடுக்கிற ஸ்ரீமத்த்வாரகையும். (இடவகைகளிகழ்ந்திட்டு) இப்படிக்கொத்த விடங்களையெல்லாம். (௧) "கல்லுங்கனைகடலும் வைகுந்தவானாடும்புல்" என்கிறபடியே உபேக்ஷித்து. (என்பாலிடவகை கொண்டனையே) இவற்றில் பண்ணும் ஆதரங்களெல்லாவற்

வாக்ய பஞ்சகத்தாலே), "சிக்கெனச்சிறி தோரிடமும்" இத்யாதிக்கு "புகுந்ததற்பின் மிக்கஞானச்சுடர் விளக்காய்" என்றதிலே நோக்கு.

(௧)பெரியதிருவ-௬௮ (௨) தி-வாய்-௨-௬-௨ (௩) ஸாம-உத்தர.

மூ,—வேயர் தங்கள் குலத்துதித்த விட்டுசித்தன் மனத்தே
கோயில்கொண்ட கோவலனைக்கொழுங்குளிர் முகில்வண்ணனை
ஆயரேற்றையமரர்கோவை யந்தணர்தமமுதத்தினைச்
சாயைபோலப் பாடவல்லார்தாமு மணுக்கர்களே. (கக)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி முற்றிற்று

பாலிடவகை கொண்டனையே) இவற்றில் பண்ணுமாதரத்தை என் பக்கலிலேபண்ணினாய். இப்படி ஆரிதரித்தது உன்ப்ரயோஜநமென்னுமிடம் உன்திருமேனியில் காணலாம்படியிருந்தாய். இதென்ன வ்யாமோஹந்தானென்கிறார். ... ... (கo)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழியை அப்யஸித்தார்க்குப் பலம் தம்மைப்போலே எம் பெருமானுக்கு அநந்யார்ஹராகை யென்கிறார்.

றையும் என்பக்கலிலே பண்ணினாயே!. "உனக்குரித்தாக்கினையே" "என்பாலிடவகை கொண்டனையே" என்று இப்படிச் செய்தாயே யென்று அவன்திருவடிகளிலே விழுந்துகூப்பிட, இவரையெடுத்து மடியிலே வைத்துத்தானும் ஆஶ்வஸ்தனானபடியைக்கண்டு ப்ரீதராய்த் தலைக்கட்டுகிறார். (க)"அதனில் பெரியவென்னவா" என்று, நம்மாழ்வாருக்கு பகவத்விஷயத்தில் பிறந்த அபிநிவேசமெல்லாம், இப்பெரியாழ்வார் பக்கலிலே ஈஶ்வரனுக்குப் பிறந்தபடி இத்திருமொழி. (தனிக்கடலே) ஈஶ்வரனுடைய *முனியே நான்முகன். "வடதடமும்" இத்யாதி. ... ... (கo)

அவ.—(வேயர் தங்கள் குலத்துதித்த) நிகமத்தில், இத்திருமொழியை அதிகரித்தார்க்கு பலம், தம்மைப்போலே அநந்யார்ஹ ஶேஷபூதராகப் பெறுவர்களென்கிறார்.

இத்திருமொழியில்தனிக்கடலே யித்யாத்யம்ஶமும், வடதடமுமித்யாத்யம்ஶமும் ஈஶ்வரனுடைய முனியே நான்முகனென்று கூட்டி யோஜிப்பது.

அரு;—பதினோராம்பாட்டு. (வேயரித்யாதி) "தாமுமணுக்கர்கள்" என்ற ச (ஶ) காத்ரைதக் கடாக்ஷித்து, இப்பாட்டு நிகமநமாகையால் இத்திருமொழிக்குப்பலம் சொன்னதாக அவதாரிகை (இத்திருமொழியித்யாதி).

(க) தி-வாய்-கo-கo

ஸ்வா;—(வேயரித்யாதி) ஜகத்துக்கு ஆதித்யனுதித்து அந்தகாரத்தைப் போக்குமாபோலே வேயர் கோத்ரத்திலே இவர்வந்தவதரித்து ஜகத்திலுண்டான அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப் போக்கினபடி. இப்படிப்பட்ட வாழ்வாருடைய ஹ்ருதயகமலத்தையே தனக்கு அஸாதாரணமான கோயிலாகவங்கீகரித்தக்ருஷ்ணனையாய்த்து இப்ப்ரபந்தத்தாலே ப்ரதிபாதித்தது. (விட்டுசித்தன்) ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஹ்ருத்யரான வாழ்வார். இவர் திருவுள்ளத்திலே. பரவ்யூஹாதிஸ்த்தலங்களான ஸ்ரீவைகுண்ட்டாதிகளை யெல்லாமுபேக்ஷித்து, ஆழ்வார் திருவுள்ளத்தையே அவை யெல்லாமாகக்

வ்யா.—(வேயர்தங்கள்) உதயகிரியிலே ஆதித்யனுதித்தாற்போலே யாய்த்து இக்குடியிலே இவர் வந்தவதரித்தபடி. அவன் கேவலம் அந்தகாரத்தையிறே போக்குவது; "தனிச்சுடரே" என்று அவ்வாதித்யனுமிங்கேயாகையாலே அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப்போக்கி, ஹ்ருதயகமலத்தை அலர்த்தும்ஆதித்யனாய்த்து இவர். (விட்டுசித்தன்மனத்தே) விஷ்ணுசித்தரென்று திருநாமம். (மனத்தே) ஹ்ருதயத்திலே. "விஷ்ணுசித்தர்" என்று நிரூபகமாய், அவனைவிடாமை அநுஷ்ட்டாந பர்யந்தமானபடி. (கோயில்கொண்ட கோவலனை) திருப்பல்லாண்டு தொடங்கி இவ்வளவும் இவர் திருவுள்ளத்

பிறந்தவென்னாதே, உதித்தவென்றதுக்கு பாவமருளுகிறார் (உதயேத்யாதி). (இக்குடியிலே) என்றது-"வேய்" என்று-மூங்கிலாய், மூங்கில் குடியிலேயென்றபடி. (அவ்வாதித்யனும்)என்றது அவ்வாதித்யனையுமென்றபடி, அதாவது-(க) "யெநாதித்யஸ்தபதி தெஜஸா - யேநாதித்யஸ்தபதிதேஜஸா" என்கிறபடியேஎம்பெருமான்வர்த்திக்கையாலே அந்தகாரநிவர்த்தகனும் படிப்ரகாஶகனுமாபோலே, இவரிடத்தில் அவனைவிட்டு ஆதரத்தைப்பண்ணுகையாலேதத்ஸாம்யமுண்டென்கை. குலத்துதித்தவன்மனத்தேயென்னாதே "விட்டுசித்தன்" என்றதுக்கு பாவமருளுகிறார் (விஷ்ணுவித்யாதி). மேலுக்கவதாரிகை (விஷ்ணுசித்தரென்றித்யாதி), படியென்றவநந்தரம் "சொல்லுகிறார்" என்று சேஷம். மனத்தில் கோவலனை யென்னாதே "கோயில்கொண்ட" என்று விஷ்ணுகர்த்ருகமாகச் சொல்லுகையாலே அதுக்கு பாவமருளுகிறார் (திருப்பல்லாண்டித்யாதி).

(க) தை-௩ா

கொண்டான்.(கோவலன்) நிமக்நரை! உத்த (௯) ரிப்பிக்கைக்காகத் தாழ்ந்த குலத்தில் வந்தவதரித்தவனை. (கொழுங்குளிர் முகில்

திலே யெழுந்தருளியிருந்திறே க்ருஷ்ணன், தான் பிறந்த படியையும் வளர்ந்த படியையும் இவரைக்கொண்டு கேட்டபடி. ஸ்ரீவால்மீகிபகவான்பாட, குசலவர்களைக்கொண்டு கேட்ட சக்ரவர்த்தித் திருமகனைப்போலன்றே ஸ்ரீ நந்தகோபர் திருமகன் கேட்டபடி.

(௧) 'வைகுந்தங் கோயில்கொண்ட குடக்கூத்தன்'' என்னுமாபோலேயன்று இவர் திருவுள்ளத்திலே கோயில்கொண்டபடி;— (௨)''திருமாலிருஞ் சோலைமலையே திருப்பாற்கடலே யென்தலையே திருமால் வைகுந்தமே தண் திருவேங்கடமே யெனதுடலே'' என்றும், (௩)''திருக்கடித்தானமு மென்னுடைச் சிந்தையும்'' என்கிறபடியே உகந்தருளின நிலங்களோடொக்கவிறே ஆழ்வார் திருவுள்ளத்தை ஆதரித்தது. (௪) ''நன்மெனுடலங்கை விடான்'' (௪) ''நங்கள் குன்றங்கைவிடான்;'' எதுக்காக * நண்ணுவசுரர் நலிவைக்காக. உடலங்கை விடாதது எதுக்காக? திருவாய்மொழி பாடுகைக்காக. அப்படியன்றிக்கே ''இடவகைகளிகழ்ந்திட்டு'' என்கிறபடியே, அவற்றை உபேக்ஷித்திறே இவர் திருவுள்ளத்தை இடவகையாகக் கொண்டது. க்ருஷ்ணன் கோயில் பெரியாழ்வார் திருவுள்ளமாய்த்து. ஆகையாலிறே (௫) ''மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்'' என்றது. உள்ளிருப்பார் சொல்லும் வார்த்தை உடனிருப்பார்க்குத் தெரியுமிறே.

(கோவலனை) தாழ்ந்த குலத்திலே வந்தவதரித்து அவர்களுக்கு ஸுலபனானாப்போலே யாய்த்து இவருக்கு ஸுலபனானபடி. (கொழுங்குளிர் முகில்வண்ணனை) இவர் திருவுள்ளத்திலே புகுந்த

கோயில் கொள்ளுகையை வ்யாவர்த்யபூர்வகம் விவரிக்கிறார் (வைகுந்தமென்று தொடங்கி தெரியுமிறே யென்னுமளவும்). ''கோயில் கொண்டான் தன் திருக்கடித் தானத்தை'' என்கிறபடியே வைகுந்தம் கோயில் கொண்டிருக்கச்செய்தே திருக்கடித்தானத்தையுங்கூட விருமபுகையாலே தத்வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்றாய்த்து.

வண்ணமென்றதுக்கு மூன்றர்த்தம்-நிறமென்றும் ஸ்வபாவமென்றும் திருமேனியென்றும். இவற்றையடைவே அருளிச்செய்கிறார் (இவர் திருவுள்ளத்திலித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே).

---

(௧) தி-வாய்-௮-௬-௫. (௨) தி-வாய்-௧௦-௭-௮. (௩) திவாய்-௮-௬-௫
(௪) திவாய்-௧௦-௭-௪. (௫) நா-தி-௧௧-௧௦

வண்ணனை) அழகியதாய் ஸ்ரமஹரமான மேகம் போன்ற திருமேனியையுடையவனை. இவர் திருவுள்ளத்திலே புகுந்த பின்பாய்த்துக் குளிர்ந்து செவ்வியுண்டாய், த்தன் நிறம்பெற்றது திருமேனி. முகில் வண்ணனென்று - இவர்க்கு அவன் பண்ணின ஔதார்யத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகவுமாம்.

(ஆயரேற்றை) இடையரோடே கலந்து பரிமாறுகையாலே மேனாணித்துச் செருக்கியிருக்கிறவனை. (அமரர்கோவை) அநுபவம் மாறில் முடியும்படியான ஸ்வபாவத்தையுடைய நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியானவனை. (அந்தணர்தமமுதத்தினை) இவ்விபூதியிலே முமுக்ஷுக்களாய், நிரதிஶயபக்திமான்களான ப்ராஹ்மணர்க்கு நிரதிஶயபோக்யமான அம்ருதம்போலே ப்ராப்யனானவனை. அவர்களை(க) "விண்ணுளாரிலும் சீரியர்" என்னக்கடவதிறே. இங்கே அவர்களைப்போலே இவ்வம்ருதத்தைப் பானம் பண்ணுகையாலே. (சாயையித்யாதி), "பாடவல்லார் சாயைபோலே தாமும் அணுக்கர்களே" என்று எம்பார்யோஜனை. பாடுகையாவது - (உ) "உன்

பினபாய்த்து - குளிர்ந்து செவ்வியுணடாய்த் தன் நிறம்பெற்றது திருமேனி. (முகில்வண்ணனை) இவர்க்குப் பண்ணின ஔதார்யமென்னவுமாம். இவர்பட்ட வடிவழகென்னவுமாம். (ஆயரேற்றை) "இடையரோடே கலந்து பரிமாறப்பெற்றோம்" என்கிற திருவுள்ளத்தில் ப்ரீதியால் வந்தசெருக்கோடே யிருக்குமாபோலேயாய்த்து இவர் திருவுள்ளத்திலே புகுரப்பெற்ற ப்ரீதியால் வந்த செருக்கும். (ங)"செங்கனிவா யெங்களாயர் தேவே." (அமரர் கோவை) அநுபவம் மாறில் முடியும்படியான நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியானவனை(ச)"அயர்வறுமமரர்களதிபதி."(அந்தணர்தமமுதத்தினை) * தெளிவிசும்பிலே நடக்கிறவநுபவம் இவ்விபூதியிலே நடக்கும்படி யிருக்கிற ஸநகாதிகளுக்கு நிரதிஶய போக்யனா யிருக்கிறவனை. (க) "பாற்கடல் பாம்பணைமேல் பள்ளிகொண்டருளுஞ் சீதனையே தொழுவார் விண்ணுளாரிலுஞ் சீரியர்" என்னக் கடவதிறே. (ரு) "வேதியர் முழுவேதத்தமுதத்தை."

(சாயைபோலப்பாடவல்லார் தாமுமணுக்கர்களே) எம்

(க) திருவி-எகூ. (உ) திருபல்லா-க. (ங) தி-வாய்-கூ-ங-கக.
(ச) திவாய்-க-க க. (ரு) திவாய்-ங-ங-ரு.

சேவடி செவ்விதிருக்காப்பு" என்று ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க்கொண்டு ரக்ஷ்ய ரக்ஷகபாவத்தை மாறாடி மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகை.

(சாயைபோல) என்றது-புருஷனுடைய (ஊா) சாயை,அவன் புக்கவிடத்தே புக்குப் புறப்பட்ட விடத்தே புறப்பட்டு அதன்ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளையுடையட் புருஷனிட்ட வழக்காமாபோலே, இத்திருமொழிகற்றாரும்தங்களுக்கென்ன வொருப்ரவ்ருத்த்யாதிக

பாரைச்சிலர்' "இப்பதத்துக்குப் பொருளென்?" என்றுகேட்க; நான் உடையவர் ஸ்ரீபாதத்திலே இது கேட்டிலேன்; ஆகிலும், நீங்கள்கேட்ட வர்த்தம்போராதென்ன வொண்ணாது' இப்போதே கேட்டு உங்களுக்குச் சொல்லவொண்ணாதபடி உடையவரும் திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸ்ரீபாதத்தேற வெழுந்தருளினார்; ஆகிலும் உங்களுக்கு இப்போதே சொன்னேனாகவேணும்" என்று உடையவர் திருவடிநிலைகளை யெடுத்துத் தம் திருமுடியிலே வைத்துக்கொண்டு' "இப்போது உடையவர் எனக்கருளிச்செய்தார், கேட்கலாகாதோ" என்று' "பாடவல்லார் - சாயைபோல- தாமுமணுக்கர்களே" என்றருளிச்செய்தார்.

"தாமும்" என்கைக்கடி - அவர்களேற்றத்தை நினைத்து. அதாவது ப்ரயோஜநாந்தரங்களையும் உபாயாந்தரங்களையும் கணிசித்து மங்களாசாஸநம் பண்ணுகையன்றிக்கே, தத்காலத்துக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகையுமன்றிக்கே, கழிந்த காலத்துக்கும் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகையிறே ஏற்றம். இப்படிக்கொத்ததண்மை தம்முடைய வம்ஶத்தில் ஏழுபடிகாலில்லை யென்னுமிடத்தை (க) "ஏழாட்காலும் பழிப்பிலோம்" என்றருளிச் செய்தாரிறே. பாடுகையாவது (உ) "உன்செவ்வடி செவ்விதிருக்காப்பு" என்கை.

(சாயைபோல) என்றது - புருஷனுடைய சாயைஅவன்புக்கவிடத்தே புக்குப் புறப்பட்டவிடத்தே புறப்பட்டு ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி அவனிட்ட வழக்காமாபோலே இத்திருமொழி கற்றார்க்கும் தங்களுக்கென்ன ஒரு ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளின்றிக்கே ஈஶ்வரனுக்கு அந்தரங்கராகப் பெறுவர்கள். "செவ்வடி செவ்விதிருக்

தாமுமென்ற ச(வ)காரத்தாலே ஆழ்வாரை விவக்ஷித்து ஆழ்வாரைப்போலே அணுக்கரென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஆழ்வார்க்குப் பழிப்பில்லாமையை அருளிச்செய்கிறார். (இப்படியித்யாதி).

(க) திருப்பல்லா-ந. (உ) திருப்பல்லா-க.

ளின்றிக்கே ஈஶ்வானிட்டவழக்காய், அவனுக்கந்தரங்கராகப்பெறுவர்கள். (க) "ஸாயாவாஸஸ்வ நீ ம டு-சாயாவாஸத்வமநுகச்சேத்" என்றும் (உ) "நிழலு மடிதாறுமானோம்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. அடிதாறு-பாதரேகை. அதவா (சாயைபோலப்பாடவல்லார்) சாயையென்று-நிழலாய், குளிரப்பாட வல்லரென்னுமாம்; தாங்கள் அந்தரங்கராவர்களென்கை.

ஆகப்பத்துப் பாட்டாலும் தாம்பெற்ற பேற்றை அருளிச்செய்து, இது கற்றார்க்குப்பலம் சொல்லித்தலைக் கட்டினர். ஆக திருப்பல்லாண்டில் தொடங்கின மங்களாஶாஸநமேயாத்ரையாய்க் கொண்டுபோந்து நிகமிக்கிற விடத்திலும் "சாயைபோலப் பாடவல்லார்" என்றது - திருப்பல்லாண்டு பாடவல்லாரென்று மங்களாஶாஸநத்தோடே தலைக்கட்டுகையாலே இவர்க்குமங்களாஶாஸநமே எவ்வவஸ்த்தையிலும் யாத்ரையென்றதாயிற்று. (கக)

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அஞ்சாம்பத்து நாலாம் திருமொழி முற்றிற்று.

பெரியாழ்வார் திருமொழி ஸ்வாபதேஶ வ்யாக்யாநம்

ஸம்பூர்ணம்.

காப்பு" என்று பாடவல்லார், * நிழலுமடிதாறுமாகப் பெறுவர்கள். அடிதாறு - திருவடிகளில் ரேகைகள். சாயைபோலப் பாடவல்லார் - நிழலுண்டாகப் பாடவல்லார். நிழலாவது-குளிர்த்தி. "குளிரப்பாடவல்லார்" என்றுஞ் சொல்லுவர்கள். ... (கக)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்யாநம் முற்றிற்று.

(அடிதாறு) பாதரேகை.

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி அரும்பதம் முற்றிற்று.

(க) பரமஸம்ஹி- (உ) பெரிய திருவ-ஈக.

பெரியாழ்வார் திருமொழி பாசுரங்களின் அகராதி.

பாசுரங்கள்.	பத்து.	திருமொழி.	பாசுரம்.
அ.			
அக்கரையென்னும்	5	3	7
அக்காக்காய்	2	6	10
அங்கமலக்கண்ணன்	2	10	10
அங்கமலப்போதகம்	2	2	9
அங்கம்விட்டவை	4	5	6
அங்கொருகூறை	4	6	2
அஞ்சனவண்ணனை	3	2	1
அஞ்சுடராழி	3	3	6
அடைந்திட்டமரர்	I	7	10
அட்டுக்குவிசோறு	3	5	1
அண்டத்தமரர்கள்	2	7	9
அண்டத்தமரர்	3	8	7
அதிரும்கடல்நிறம்	1	3	9
அதிர்முகமுடைய	4	7	3
அப்பங்கலந்த	2	4	5
அம்மைத்தடங்கண்	3	5	3
அரவணையாய்	2	2	1
அரவத்தமளி	5	2	10
அரவில்பள்ளி	3	5	11
அலம்பாவெருட்டா	4	2	1
அல்லியம்பூமலர்	3	10	2
அவ்வவ்விடம்புக்கு	3	2	5
அழகியபைம்பொன்	1	3	20
அழகியவாயில்	1	5	5
அளந்திட்டதூணை	1	7	9
அனந்தன்பாலும்	5	4	8
அன்றுவயிற்றில்	5	3	9
அன்னமுமீனுருவும்	1	6	11
ஆ.			
ஆசைவாய்ச்சென்ற	4	5	1
ஆட்கொள்ள	I	7	11
ஆநிரைமேய்க்க	2	7	1
ஆமையாய்	4	9	5
ஆனையின்	4	4	5
ஆயர்குலத்தினில்	1	8	11
ஆயிரந்தோள்பரப்பி	4	3	10
ஆய்ச்சியர்சேரி	2	10	5
ஆய்ச்சியன்று	1	10	10
ஆலத்திலையான்	2	6	6
ஆற்றிலிருந்து	2	10	1
ஆனாயர்கூடி	4	2	
இ.			
இடவணரை	3	6	2
இந்திரனோடுபிரமன்	2	8	1
இமையவரிறுமாந்து	4	7	4

	ப.	தி.	பா.
இருக்கொடு	2	8	9
இருங்கைமதகளிறு	1	3	7
இருட்டில்பிறந்து	2	1	4
இருமலைபோல்	2	2	8
இன்பமதனை	2	8	8
உ.			
உச்சியிலெண்ணெய்	4	6	3
உடையார்கனமணி	1	4	2
உந்தியெழுந்த	2	5	8
உய்யவுலகு	1	6	1
உரகமெல்லணையான்	4	4	4
உரம்பற்றி	4	9	8
உருப்பிணிநங்கை	4	3	1
உழந்தாள்நறுநெய்	1	3	4
உழுவதோர்படையும்	4	7	5
உறகலுறகல்	5	2	9
உறியைமுற்றத்து	1	2	4
உற்றவுருபிணி	5	2	6
உனக்குப்பணிசெய்து	5	3	3
உன்னுடைய	5	4	6
உன்னையுமொக்கலை	1	6	8
ஊ.			
ஊத்தைக்குழியில்	4	6	9
எ.			
எட்டுத்திசையும்	4	2	10
எண்ணெய்க்குடம்	2	4	6
எத்தனைகாலமும்	5	3	8
எந்தொண்டைவாய்	1	3	14
எம்மனா	5	4	3
எரிசிதறும்	4	3	8

	ப.	தி.	பா.
எருதுகளோடு	2	7	6
எருத்துக்கொடி	5	3	6
எல்லையில்வாசல்	4	10	3
எழிலார்	1	4	5
என்குற்றமே	2	3	8
என்சிறுக்குட்டன்	1	5	2
என்தம்பிரானார்	1	4	3
என்வில்வலி	3	9	2
என்றுமெனக்கு	3	2	10
என்னாதன்தேவிக்கு	3	9	1
என்னிதுமாயம்	1	9	8
ஏ			
ஏதங்களாயின	5	2	8
ஏவிற்று	4	2	6
ஏழைபேதை	3	7	4
ஐ			
ஐயபுழுதி	3	7	1
ஒ			
ஒருகாலில்சங்கு	1	8	6
ஒருமகள்தன்னை	3	8	4
ஒருவாரணம்	4	2	5
ஒற்றைவிடையனும்	4	10	4
ஒன்றுமறிவு	3	8	2
ஒன்றேயுரைப்பான்	2	6	4
ஓ			
ஓடவோட	2	2	10
ஓடுவார்	1	2	2
ஓதக்கடலில்	1	4	6
க			
கச்சொடு	1	4	8
கஞ்சனும்	4	3	2

	ப.	தி.	பா.
கஞ்சன்கூறு	2	8	6
கஞ்சன்புணர்வு	2	4	4
கஞ்சன்றன்னால்	2	2	4
கடல்கடைந்து	5	4	4
கடியார்பொழில்	3	3	4
கடுவாய்	3	5	4
கண்டகடலும்	1	9	9
கண்டார்பழியாமே	1	5	10
கண்ணா	5	1	6
கண்ணில்	2	8	4
கண்ணைக்குளிர	2	3	11
கதிராயிரமிரவி	4	1	1
கத்தக்கதித்து	1	10	3
கரியமுகில்	4	1	10
கருங்கண்தோகை	3	6	10
கரும்பார்	3	1	6
கருவுடை	2	7	2
கருளுடைய	4	6	3
கலக்கியமாமனம்	3	10	3
கழல்மன்னர்	1	9	5
கள்ளச்சகடு	2	8	7
கறந்தநல்பாலும்	2	4	7
கறுத்திட்டு	2	6	3
கற்பகக்காவு	1	10	9
கற்றினம்மேய்த்து	2	5	5
கனங்குழையாள்	4	3	7
கன்றினை	2	4	8
கன்றுகளில்லம்	2	8	2
கன்றுகளோட	2	4	2
கன்னலிலட்டுவம்	2	9	9

	ப.	தி.	பா.
கன்னல்குடம்	1	8	4
கன்னிநன்மாமதிள்	3	3	2
கா			
காசின்வாய்	4	4	10
காசுங்கறையுடை	4	6	1
காடுகளூடுபோய்	3	3	3
காதம்பலவும்	5	3	4
காமர்தாதை	5	1	10
காயமலர்நிறவா	1	6	6
காயுநீர்புக்கு	2	1	3
காரார்கடலை	3	9	10
காரார்மேனி	3	1	11
காரிகையார்க்கும்	2	3	10
கார்மலிமேனி	2	4	10
காலுமெழா	5	3	5
காளியன்பொய்கை	3	9	7
காறைபூணும்	3	7	8
கானார்நறுந்துழாய்	1	4	7
கி			
கிடக்கில்தொட்டில்	1	2	9
கிண்கிணிகட்டி	1	10	2
கிழக்கில்குடிமன்னர்	2	5	6
கீ			
கீழுலகிலசுரர்களை	4	8	6
கு			
குடங்களெடுத்து	2	7	7
குடியில் பிறந்தவர்	3	8	8
குடையும்செருப்பும்	3	2	9
குண்டலம்தாழ	2	10	2
குமரிமணம்	3	8	3

	ப.	தி.	பா.
கும்மாயத்தொடு	3	1	3
குரக்கினத்தாலே	1	7	8
குருந்தமொன்று	4	4	7
குழலிருண்டு	3	6	10
குறட்பிரமசாரியாய்	4	9	7
குறுகாதமன்னரை	4	2	8
குற்றமின்றி	4	4	2
குன்றூடு	4	8	9
குன்றெடுத்தாநிரை	4	10	9
குன்றெடுத்து	3	4	4
கூ			
கூடிக்கூடி	4	5	8
கூன்தொழுத்தை	4	8	4
கே			
கேசவனேயிங்கே	2	9	8
கேட்டறியாதன	3	3	8
கை			
கைத்தலத்துள்ள	3	7	9
கைந்நாகத்து	4	9	10
கையும்காலும்	1	2	6
கொ			
கொங்கும்குடந்தை	2	6	2
கொங்கைச்சிறுவரை	5	2	7
கொங்கைவன்கூனி	2	1	8
கொடியேறு	3	6	10
கொண்டதாளுறி	1	2	5
கொண்டல்வண்ணா	2	9	4
கொம்பினார்பொழில்	4	4	9
கொலையானை	4	1	3
கொழுப்புடைய	4	8	7
கோ			
கோட்டுமண்	4	3	9
கோளரியினுருவம்	1	6	2
ச			
சக்கரக்கையன்	1	5	4
சங்கின்வலம்புரி	1	4	4
சத்திரமேந்தி	1	10	6
சலமாமுகில்	3	5	8
சலம்பொதி	4	7	2
சழக்குநாக்கொடு	5	1	2
சா			
சாமிடத்தென்னை	4	10	2
சாலப்பன்னிரை	3	4	7
சி			
சித்திரகுத்தன்	5	2	2
சித்திரகூடத்திருப்ப	3	10	6
சிந்தப்புடைத்து	4	2	9
சிந்துரப்பொடி	3	4	8
சிந்துரமிலங்க	3	4	6
சிறியனென்று	1	5	8
சிறுவிரல்கள்	3	6	8
சீ			
சீதக்கடலுள்	1	3	1
சீதநீர்புடை	4	4	11
சீமாலிகன்	2	7	8
சீயினால் சிறந்து	4	5	2
சீரணிமால்	4	6	10
சீரொன்றுதூதாய்	2	6	5
சீலைக்குதம்பை	3	3	1
சு			
சுரிகையும்	3	4	3

	ப.	தி.	பா.
சுருப்பார்குழலி	1	3	21
சுற்றிநின்றுயர்	3	4	5
சுற்றுமொளிவட்டம்	I	5	3
செ			
செக்கரிடைநுனி	1	8	2
செங்கமலக்கழலில்	1	6	10
செங்கமலப்பூவில்	1	9	2
செஞ்சொல்மறை	4	10	7
செண்பகமல்லிகை	2	7	10
செத்துப்போவது	4	5	10
செந்நெலரிசி	2	9	7
செந்நெலார்	1	2	10
செப்பாடுடைய	3	5	6
செப்பிளமென்முலை	2	1	6
செப்போது	2	8	3
செம்பெரும்	3	6	6
செருவாளும்	4	9	10
சென்றுலகம்	5	3	10
சென்னியோங்கு	5	4	1
சே			
சேப்பூண்டு	2	1	5
சொ			
சொல்லிலரிசிப்படுதி	2	9	10
சோ			
சோத்தம்பிரான்	2	3	5
சோர்வினால்	4	5	3
ஞா			
ஞாலமுற்றும்	3	7	11

173

	ப.	தி.	பா.
த			
தக்கார்மிக்கார்களை	4	2	3
தங்கையைமூக்கும்	4	7	1
தடம்படு தாமரை	2	10	3
தடவரைவாய்	5	4	9
தண்டொடு	1	[illegible]	6
தண்ணெனவு	4	10	6
தத்துக்கொண்டாள்	2	1	7
தந்தம்மக்கள்	2	2	3
தம்மாமன்	3	8	5
தலைப்பெய்து	4	7	6
தழைகளும்	3	4	1
தள்ளித்தளர்நடை	2	10	6
தன்முகத்துச்சுட்டி	1	5	1
தன்னடியார்	4	9	2
தன்னேராயிரம்	3	1	1
தா			
தாய்மார்	3	1	9
தாரித்து	1	7	6
தார்க்கிளந்தம்பிக்கு	3	9	8
தாழியில்	1	5	9
தாழை தண்ணாம்பல்	2	10	8
தி			
திக்குநிறை புகழ்	3	10	9
திண்ணக்கலத்தில்	2	5	3
திண்ணார்வெண்சங்கு	3	3	9
திரண்டெழு தழை	3	6	9
திருவுடைப்பிள்ளை	2	9	3
திரைநீர்ச்சந்திர	1	8	10
திரைபொருகடல்	4	7	8

1375.

	ப.	தி.	பா.
தீ			
தீயபுந்திக்கஞ்சன்	2	2	5
து			
துக்கச்சுழலையை	5	3	1
துடர்சங்கிலிகை	1	8	1
துப்புடையாயர்கள்	1	6	7
துப்புடையாரை	4	10	1
துன்னியபேரிருள்	1	9	10
தூ			
தூநிலாமுற்றத்தே	1	7	4
தெ			
தெருவின்கண்	2	7	4
தென்னவன்தமர்	4	5	7
தென்னிலங்கை	2	6	9
தே			
தேவுடையமீனமாய்	4	9	6
தேனுகனாவி	2	10	4
தேனுகன்பிலம்பன்	3	6	4
தொ			
தொத்தார்பூங்குழல்	3	1	10
தோ			
தோட்டமில்லவள்	5	1	5
தோயம்பரந்த	4	1	4
ந			
நச்சுவார்முன்	1	9	11
நந்தன்மதலையை	3	9	11
நம்பனேநவின்று	5	1	9
நம்பிபிம்பி	4	6	8
நம்முடைநாயகனே	1	6	3
நல்லதோர்தாமரை	3	8	I

	ப.	தி.	பா.
நளிர்ந்தசீலன்	4	4	8
நன்மணிமேகலை	3	2	3
நன்மைதீமைகள்	5	1	3
நா			
நாடுநகருமறிய	4	6	6
நாடுமூரும்	3	7	5
நாந்தகமேந்திய	1	10	4
நாந்தகம்சங்கு	4	1	2
நாவகாரியம்	4	4	1
நாவலம்பெரிய	3	6	1
நாழிகைகூறிட்டு	4	1	8
நாள்களோர்	1	3	11
நாறியசாந்தம்	1	9	4
நானேதும்	4	10	8
நீ			
நீரேறுசெஞ்சடை	4	1	5
நெ			
நெடுமையால்	5	1	4
நெய்க்குடத்தை	5	2	1
நெறிந்தகருங்குழல்	3	10	1
நோ			
நோக்கியசோதை	1	3	15
ப			
பக்கம்கரும்	1	8	8
பஞ்சவர்தூதனாய்	3	9	5
பஞ்சவர்தூதனாய்	1	9	3
படங்கள்பலவுமுடை	3	5	7
படர்பங்கயமலர்	1	8	7
பட்டங்கட்டி	3	7	6
பணைத்தோள்	1	3	3
பதகமுதலை	2	1	9

	ப.	தி.	பா.
பதினாறுமாயிரவர்	4	9	4
பத்துநாளும்	1	2	8
பரந்திட்டுநின்ற	1	7	7
பருப்பதத்து	5	4	7
பருவம்நிரம்பாமே	1	3	17
பருவரங்கள்	4	8	10
பலபலநாழம்	4	3	5
பல்லாயிரவர்	2	8	5
பள்ளத்தில்மேயும்	2	5	4
பறவையேறு	5	4	2
பற்றார்நடுங்க	3	3	5
பற்றுமஞ்சள்	3	2	2
பனிக்கடலில்	5	4	9
பன்மணிமுத்தின்	1	7	3
பன்றியுமாமையும்	3	3	7
பன்னிருதிங்கள்	3	2	8
பா			
பாண்டவர்	4	3	6
பாலகனென்று	1	5	7
பாலைக்கறந்து	2	9	5
பாலொடுநெய்	I	5	9
பி			
பிண்டத்திரளையும்	2	5	7
பிறங்கியபேய்ச்சி	1	3	5
பிறப்பகத்தே	4	8	2
பின்னை மணாளனை	2	5	1
பு			
புட்டியில்சேறும்	1	7	5
புவியுள் நான்	3	6	7
புள்ளினைவாய்	2	7	5

	ப.	தி.	பா.
புற்றரவல்குல்	3	3	10
பூ			
பூணித்தொழுவினில்	2	4	9
பூதமைந்தொடு	4	4	6
பெ			
பெண்டிர்வாழ்வார்	2	2	7
பெருப்பெருத்த	3	7	10
பெருமாவுரலில்	1	3	10
பெருவரங்கள்	4	8	5
பே			
பேசவும்தெரியாத	3	7	7
பேணிச்சீருடை	1	2	3
பேயின்முலையுண்ட	2	5	2
பேய்ச்சிமுலை	2	4	3
பை			
பையரவினணை	4	10	5
பொ			
பொங்குவெண்மணல்	3	7	3
பொங்கொநாலி	4	7	11
பொத்தவுரலை	1	10	7
பொல்லாவடிவுடை	4	1	6
பொற்றிகழ்	2	6	7
பொன்போல்	3	1	2
பொன்னரை நாண்	1	7	2
பொன்னியல்	1	9	I
பொன்னைக்கொண்டு	5	4	5
போ			
போதமர் செல்வ	2	8	10
போதர்கண்டாய்	2	9	6
போய்ப்பாடுடைய	2	3	1

	ப.	தி.	பா.
போரொக்கப்பண்ணி	1	9	6
ம			
மங்கியவல்வினை	5	2	4
மச்சொடுமாளிகை	2	7	3
மடிவழிவந்து	4	5	5
மண்ணில்பிறந்து	4	6	7
மண்ணும் மலையும்	4	1	9
மத்தக்களிற்று	1	3	6
மத்தளவும் தயிரும்	1	6	5
மாவடியை	4	9	1
மருட்டார்	3	1	7
மருதப்பொழிலணி	4	2	11
மருமகன்றன்	4	8	3
மலமுடையூத்தையில்	4	6	5
மலைபுரைதோள்	2	1	2
மன்னர்மறுக	4	2	7
மன்னன்றன்	2	5	9
மன்னு நரகன்	4	3	3
மா			
மாணிக்கக்கிண்கிணி	1	7	1
மாணிக்கங்கட்டி	1	4	1
மாணிக்குறளுருவாய	5	2	5
மாதவத்தோன்	4	8	1
மாயச்சகடம்	3	9	9
மாயவனை	4	10	10
மாயவன்பின்	3	8	10
மாவிருஞ்சோலை	4	3	11
மாவலிதன்னுடைய	4	3	4
மாவலிவேள்வியில்	2	10	7
மாற்றுத்தாய்	3	9	4
மானமரும்	3	10	5
மானிடசாதியில்	4	6	4
மி			
மிக்கபெரும்புகழ்	1	9	7
மிடறுமெழு	3	2	9
மின்னனைய	2	2	6
மின்னிடைச்சீதை	2	6	8
மின்னுக்கொடியும்	1	8	3
மின்னொத்த	3	10	7
மு			
முடியொன்றி	3	9	6
முத்தும்மணியும்	1	3	2
முப்போதும்	3	1	5
முலையேதும்	2	3	7
முற்றிலும்தூதையும்	1	3	19
முன்னரசிங்கம்	3	6	5
முன்னலோர்வெள்ளி	1	8	5
மூ			
மூத்தவைகாண	1	10	8
மூன்றெழுத்ததனை	4	7	10
மெ			
மெச்சூது சங்கம்	2	1	1
மெய்திமிருநான	1	4	9
மெய்யென்று	2	3	9
மே			
மேலெழுந்ததோர்	4	5	4
மை			
மைத்தகுமாமலர்	3	10	8
மைத்தடங்கண்ணி	1	3	12
மைத்தடங்கண்ணி	1	5	10

	ப.	தி.	பா.
மைத்துனன்மார்	4	9	6
மையார்கண்மட	3	1	4
வ			
வஞ்சனையால்	1	4	10
வடதிசைமதுரை	4	7	9
வட்டுநடுவே	1	10	1
வண்ணநன்றுடைய	2	3	2
வண்டமர்பூங்குழல்	1	3	13
வண்டுகளித்து	2	9	11
வண்ணக்கருங்குழல்	3	2	4
வண்ணநன்மணியும்	4	4	3
வண்ணப்பவளம்	2	3	2
வண்ணமாடங்கள்	1	2	1
வண்ணமால்வரை	5	1	8
வந்தமதலை	1	3	3
வயிற்றில்தொழுவை	5	2	2
வருகவருக	2	9	9
வலங்காதில்	3	4	8
வல்லாளன் தோளும்	4	2	2
வல்லாளிலங்கை	2	1	10
வல்லிநுண்ணிதழ்	3	4	2
வல்லெயிற்று	4	8	8
வழுவொன்றுமில்லா	3	5	2
வளைத்துவைத்தேன்	5	3	2
வள்ளிநுடங்கிடை	3	2	7
வன்பேய்முலை	3	5	9
வா			
வாக்குத்தூய்மை	5	1	1
வாயில்பல்லும்	3	7	2
வாயுள்வையகம்	1	2	7
வாயொருபக்கம்	4	5	9
வாரணிந்தகொங்கை	2	2	11
வாரணிந்தமுலை	3	10	4
வாராருமுலை	3	10	10
வார்காது	2	3	13
வாவென்றுசொல்லி	2	3	12
வாளாவாகிலும்	3	1	8
வானத்திலுள்ளீர்	3	5	5
வானத்தெழுந்த	2	10	9
வானவர்தாம்	1	6	4
வானிளவரசு	3	6	3
வி			
விண்கொளமரர்	1	3	16
விண்ணின்மீதமரர்	3	4	10
விண்ணெல்லாம்	2	3	6
விற்பிடித்திறுத்து	4	7	7
வெ			
வெண்கலப்பத்திரம்	1	10	5
வெண்புழுதிமேல்	1	8	9
வெண்ணிறத்தோய்	3	8	9
வெண்ணெயளைந்த	2	4	1
வெண்ணெய்விழுங்கி	2	9	1
வெள்ளைவிளிசங்கு	4	1	7
வெள்ளைவெள்ளம்	5	1	7
வே			
வேடர்மறக்குலம்	3	8	6
வேயர்தங்கள்	5	4	11
வேலிக்கோல்	4	6	1
வை			
வைத்தநெய்யும்	2	2	2
வையமெல்லாம்	2	3	3

பெரியாழ்வார் திருமொழி பாசுரங்களின் அகராதி முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

பெரியாழ்வார் திருமொழி 155, 156, 157 பாரங்களின்

சுத்தா சுத்தபத்திரிகை.

பேஜு	வரி.	அசுத்தம்.	சுத்தம்.
1238	22	குவலாய	குவலாய
,,	29	வளேம்பு	வளேப்பு
1239	22	நின்றான்	"நீநான்"
1240	3	கரணத்வ	காரணத்வ
1241	23	பசியாவது	பசியாவதில்லை;
,,	,,	உண்ணு	எண்ணு
,,	26	விவரம்	விவரணம்
1242	13	ஓவாதே	ஓவாதே யெண்ணு நாள்பசிப்பது; ஓவாதே
,,	21	எண்ணு	எண்ணும்
,,	30	தாமரையும்	காமரையும்
,,	32	உண்ணு	நண்ணு
,,	33	நாளென்னு	நாளேதென்னு
1244	4	நிருத்தாத	நீர் உருத்தாத
,,	15	காணலாங்கொலன ஆசையினாலே	(காணலாங்கொ லென்றாசையினாலே)
1245	16	குழியெறிந்து	கூச்செறிந்து
	28	நினேவுக்கு	நினேவுக்கடி
1250	4	முஞ்ச	துஞ்ச
	10	சக்கரம்	சக்கரத்தான்
	11, 12	நின்றவர்களே	நின்றவரனே
1255	4	செம்	(சேம)
	5	நிர்வாதிஹிரான ஆழ்வார்	நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வார்
	29	நவிலுகை	நவிலுகை யாகை
1256	18	கரணம்	சரணம்

